INDEX QVAESTIONVM EX OMNIBVS OPERIBVS ALPHONSI TOSTATI

HISPANI EPISCOPI ABVLENSIS

Ordine Alphabetico digestarum;

A R. P. F. PAVLINO BERTI LVCENSE

Ordinis Eremitarum S. Augustini, Congregationis Lombardiæ Sacræ Theologiæ Lectore, & S. Iacobi Florentiæ Priore in

hac vltima impressione in lucem editus.

Ad COSMVM II. Magnum Hetruriæ Ducem IV.

VENETIIS, M DC XV.

De Licentia Superiorum, & cum Priuilegijs.

INDEX QVÆSTIONVM

EX OMNIBVS ALPHONSI TOSTATI

Operibus ordine Alphabetico digeſtarum.

AVCTORE F. PAVLINO BERTI LVCCENSI

Ordinis S. Auguſtini, Congregationis Lombardiæ, Lectore Sacræ Theologiæ.

A

ARON an fuerit in temporalibus maior Moyſe, vel è contra, Leuit.9.q.10. pag.150
Aaron quibus verbis populum benedixit, Leuit.9. quæſt. 13. pag.131
Aaron, Eleazar, & Ithamar cur Moyſes prohibuerit exequias facere filiorũ, & fratrum cum quibuſdam illorum liceat, Leuit.cap.10. quæſt.12. pag.146
Aaron quomodo hircum offerebat hic, quem comedere debebat cum filiis ſuis, Leuit.10.q.17. 154
Aaron & Moyſi ſimul cur Deus hic loquutus eſt, Leuit. 11.quæſt.1. pag.159
Aaron, an Moyſes nunc populo loqueretur pronuncians hæc, ſcilicet, Hæc ſunt animalia, &c. Leuit.11.q.2.159
Aaron quare reuertens in Tabernaculum teſtimonij exui debebat veſtibus quas habebat cũ ingreſſus eſt in Sancta Sanctorum, Leuit.16.q.30. 287
Aaron & filios ſuos cur lauerit Moyſes cauſa duplex, Leuit.8.q.3. 108
Aaron & filij eius cur iterum aſperſi ſunt ſanguine, & oleo vncti, Leuit.8.q.10. 117
Aaron & filij quomodo dicebatur, quod ſtarent in his ſeptem diebus intra Sanctuarium, Leuit.8. q. 11. 119
Aaron cur iuſſit hic Deus vitulum pro ſuo peccato offerre, Leuit.9.q.2. 121
ad Aaron cum pertineret loqui ad plebem de ſacrificiorum immolatione, cur hic Moyſes loquutus eſt, Leuit. 9.q.5. 125
Aaron quare faciebat ſacrificia explens cærimonias cum immolans diſtingui debeat, Leuit.9.q.7. 127
Aaron quare prius pro ſe ipſo obtulit, quam pro populo, Leuit.9.q.8. 128
Aaron quare prius obtulerit ſacrificium pro peccato populi, quam holocauſtum populi, Leuit.cap.9.quæſt.9. pag.128
Aaron an fuerit lotus in toto corpore, in conſecratione ſua, vel in pedibus, & manibus ſolum, Exo.cap.29.q.2. pag.127
Aaron, & filiis eius an daretur pectuſculum, & armus arieris in conſecratione eorum oblati, Exod.c.29. q.13. pag. 140
Aaron, qui fabricauit vitulum an eſſet frater Moyſis, Exo. c.32. q.3. pag.192
Aaron quare vnum ſolum vitulum fecit, cum Iudæi plures Deos peterent, Exo.c.32.q.4. pag.193
Aaron quare magis vitulum, quam aliam figuram fabricauerit, Exo.c.32.q.11. 197
Aaron, & Iſraelitæ, an poſſint excuſari ab Idololatria Vituli, Exo.c.32.q.14. 200
Aaron an peccauerit in fabricatione vituli, Exo.cap.32. q.33. 223
Aaron an biberit de aqua in qua erat cinis vituli combuſti aſperſus, Exo.c.32.q.32. 223
Aaron an habuerit intentionem fabricandi vitulum, Exo. c.32.q.34. 225
Aaron quomodo fuerit Propheta, Exo.cap.4. quæſt.16. pag.52
Aaron an fecit ſigna, vt dicit Nicolaus, Exo.cap.4. q.17. pag.53
Aaron an fuerit Propheta, Exo.c.7.q.2. 71
Aaron, & Moyſes an proiecerint virgam coram Pharaone, Exo.c.7.q.4. 72
Aaron quare, & non Moyſes aquas percuſſit, Exo.cap.7. q.7. 75
Aaron, & Moyſes an omnem populum congregauerunt, ad dicendum iſta verba, Exo.c.12.q.5. 127
Aaron, vel Moyſes an fecerit ſacrificia Leuitarum, Num. c.8.q.16. 152
Aaron, & Moyſes non potuerunt omnino reſiſtere Chore, Num.c.8.q.22. 156
Aaron nunquam accepit aliqua iura Sacerdotalia tempore ſuo, Num.c.18.q.23. 440
Aaron quare poſtea præponitur Mariæ in relatione, quam facit littera, Num.c.12.q.2. 267
Aaron, & Maria erant Prophetæ, Num.cap.12. quæſt.3. pag.267
Aaron, & Maria quid loquuti ſunt contra Moyſen, Num. c.12.q.7 270
Aaron, & Maria quid loquuti ſunt contra Moyſen propter vxorem eius, & quæ fuit occaſio murmurandi, Num.c.12.q.8. 270
Aaron quomodo immiſcuit ſe iſti contentioni, Num.c.12. q.9. 271
Aaron, & Maria quid intellexerunt per illa verba: num per ſolum Moyſen. Num.c.12.q.10. 272
Aaron quare petiit Moyſen, & non alium, vt oraret pro Maria, Num.c.12.q.56. 291

Index Quæstionum.

Aaron quare non dixit Moysi, quod oraret vel vsus est aliis verbis, Numer.cap. 12. quæst. 57. pag. 291

Aaron verba ad Moysen, quomodo sunt accipienda. Num.c.12.q.58. pag. 291

Aaron an peccauerit in tali murmuratione, Num. c.12. q.6. 292

Aaron an licuit confiteri peccatum suum, & etiam pro Maria, ibid.

Aaron, & Maria an peccauerunt loquendo contra Moysen, Num.c.12.q.11. 272

Aaron, & Mariæ murmuratio an fuerit in conspectu Moysi, Num.c.12.q.12. 272

Aaron, & Mariam quare statim vocauit Deus, secundum Rabbi Salom. Num.c.12.q.17. 274

Aaron, & Maria quomodo coacti fuerint petere aquam Instrationis, quando vocati sunt ad Tabernaculum, ibid.

Aaron quare petiuit à Moyse, vt oraret pro Maria, Num. c.12.q.54. 290

Aaron quare non orauit Deum pro Maria, Num. c.12.q. 55. 291

Aaron quare confessus est peccatum suum, Num. c.12. q.62. 292

Aaron an licuerit confiteri peccatum pro Maria, Num.c. 12.q.63. 293

Aaron quare non fuit percussus lepra, vt Maria, cum ambo peccauissent, Numer. cap.12. quæstio.64. pagina 293

Aaron, & Moysi simul quare Deus loquebatur, Num. c. 2.q.2. 22

Aaron in quo maior erat Moyse, cum nullam ille habuerit potestatem in negotiis populi, Num.cap.2.quæst.2. pag. 22

Aaron, & Moysi vbi loquutus fuerit Deus, Num. c.2.q. 3. 23

Aaron filiorum nomina cur exprimuntur cum generatione Moysis, Num.c.3.q.5. 30

Aaron cur non adiuuerit Moysen ad numerandum, Num.c.3.q.16. 36

Aaron, si vixissent Caath, Gerson, & Merari an factus fuisset summus Sacerdos, Num. c.3. quæst.39. pag. 47

Aaron filij an computati fuerint cum Amramitis, Num. c.3.q.51. 52

Aaron filij cur non ponantur principes super principes populi, sicut ponebantur super principes Leuitarum, Num.c.3.q.54. 54

Aaron cur data fuit pars Orientalis, aliæ autem Leuitis, Num.c.56. 55

Aaron, & Moyses cum filiis suis an computentur cum aliis Leuitis ad redemptionē primogenitorum, Num. c.3.q.60. 57

Aaron, & Moyses, & filij Aaron cur non computantur loco primogenitorum populi, Num. c.3. quæst.61. pag. 57

Aaron an esset obligatus ad ministrandum, vel solum ministrauit, quia coactus est à Deo, Num. c.3. q.61. pag. 57

Aaron filiis, quomodo licebat ingredi Sanctuarium, cum hoc conueniret solum Sacerdoti magno, Num. c.4. q. 5. 70

Aaron, & filij sui cur non ingrediebantur ad dandum onera Gersonitis, & Meraritis, Num. c.4. quæst.7. pag. 71

Aaron an mortuo statim defecit nubes, Num. c. 20. q.2. pag. 3

Aaron an portabat omnes istas vestes in Sancta Sanctorum, vel in altari holocaustorum, vel thymiamatum, Exod.c.28.q.11. 105

Aaron, & filij eius quare imponebant manus super capita animalium, quæ offerebant, Exod. c.29. quæst.4. pag. 128

Aaron, & Moysis peccatum an fuerit, quia increpuerunt Israelitas, vel quia bis percusserunt lapidem, Num. c. 20.q.5. 7

Aaron, & Moysis peccatum an fuit quia percusserunt lapidem alium, quem Deus insferat, vel quia nihil loquuti sunt ad petram, Num.c.20. q.5. pag.7

Aaron, & Moysis pœna quomodo fuit non introducere populum in terram promissionis, cum transirent immediate de hoc seculo ad Dominum, Num. c.2. q.6. pag. 8

Aaron, & Moysi quomodo potuit esse tristabile carere visione terræ promissionis, cum immediatè transirent ad aliam vitam, Num.c.20.q.7. 9

Aaron, & Moyses si transissent immediatè ad vitam æternam an esset eis pœna ista tristitia, quia non ingressi sunt in terram promissionis, ibid.

Aaron, & Moysis peccatum an fuerit mortale, vel veniale, Num.c.20.q.14. 16

Aaron an non intrauerit in terram promissionis propter peccatum istud, Num.c.20.q.15. 16

Aaron quare ductus est ad moriendum extra castra super montem, Num.c.20.q.18. 19

Aaron quare exiuit in montem indutus vestibus pontificalibus tempore mortis suæ, Num.c.20. q.20. 20

Aaron tria priuilegia habuit in morte sua, ibid.

Aaron nomen an erat scriptum in virga in Tribu Leui, quia erat princeps eius, Num.c.17. q.7. 411

Aaron virga an semper manserit virens in Arca fœderis, vel desiccata, Num.c.17.q.11. 414

Aaron, & Moyses quare ceciderunt in terram audito tali murmure Populi, Num.c.14. q.9. 326

Aaron & Moyses quare ceciderunt proni in terram, Num.c.14.q.28. 334

Aaron, & Moyses quid voluerunt facere ex eo, quod in terram corruerunt, Num.c.14. q.29. 334

Aaron quare nulla pœna est inflicta, cum tamen peccauerit, Num.c.12. q.65. 293

Aaron quare dixit de Maria: ne fiat hæc quasi mortua, Num.c. 12.q.66. 294

de Aaron separatione, 1.Paralip.23. q. 20. 464

de Aaron ministratione, 1. Paralip. 23. quæst. 21. pag. 465

de Aaron differentia inter eum & Moysen, & filios suos, & filios Moysi, 1.Paralip.23.q.22. 465

Aaron filios omnes quare sic ponit Scriptura, 1. Paralip. 24. q.3. 475

Aaron sub manu de Leuitarum subiectione, 1.Paralip.23. q.27. 471

Aaron, & filiis eius cur loqui iubetur Moyses, & non filiis Israel, Leuit.6.q.1. 81

Aaron & Sacerdotes magni an semper facere deberent sacrificia, vel potuerint aliquando Sacerdotes minores illa efficere, Leuit.1.q.19. 17

Aaron, & Sacerdotibus cur potius pectusculum, & armus dexter hostiæ pacificæ quam aliæ partes pertinebant, Leuit.7.q.8. 103

Aaron quomodo dicatur mortuus in Morera, cum alibi dicatur in Hor. Deut.10.q.3. 87

Aaron & filiorum eius oblatio de qua hic, quomodo intelligatur, Leuit.6.q.6. 87

Aaron & filiorum in conseruatione cur Iudæi omnes vocati sint, causæ tres, Leuit.8.q.2. 107

Aaron, & filiorum eius de consecratione lex cur ponatur Leuit.8. per recapitulationem, Leuit.8. quæst.1. pag. 106

Aaronitæ, & Leuitæ quomodo fuerunt positi inter reliquos Israelitas, 1. Paralip. 27. quæst.19. pag. 539

Abacuch liber, an sit iustorum liber Iosue, c.10. q.84. 346. Exod.c.12. q.40. 153

Abbas de superfluis eleemosinam dare tenetur, Matt.6. q.60. 60

Abbreuiatio dierum tribulationis tempore Abominationis desolationis quid sit, Matt.24. quæst.129. pag. 510

Et quando hoc fuit, ibid. q.228.

Et quare dicatur; sed propter electos breuiabuntur, ibi. q.132. 512

Abdias cum esset vir bonus, quare manebat cum Achab pessimo, 3.Reg.18.q.3. 280

ab

ab Abdia Prophetę abſconditi quinam eſſent, 3. Reg. 18. q. 4. pag. 280
Abdias quo tempore occultauit centum prophetas, 3. Reg. 18. q. 6. 281
Abdias an peccauerit laudando ſe, ſcilicet, quod timebat Dominum, & faciebat bona, 3. Reg. 18. quæſt. 13. pag. 283
Abdias quare excuſauit ſe cum Elia de eundo ad Achab, 3. Reg. 18. q. 14. 285
Abdias quare auſus eſt ire ad nunciandum Achab aduentum Eliæ, cum prius non auderet, 3. Reg. 18. q. 15. pag. 286
Abdiæ an fuerit vxor mulier quę clamauit ad Eliſeum, & ad cuius petitionem fecit repleri vaſa oleo, 4. Reg. 4. q. 2. pag. 27
Abdiæ, Oſee, Iſaiæ, Ioelis, & Amos quinque prophetarum Oziæ tempore geſta, 4. Paralip. 15. quæſt. 31. pag. 134
Abdon iudex. Vid. Abeſam.
Abdon, & Abigabaon & ceteros hic nominatos habitaſſe in Gabaon an verum ſit, 1. Paralip. 8. quæſt. 6. pag. 180
Abel quomodo dicitur fuiſſe iuſtus, Matt. 23. quæſt. 254. pag. 431
Abel an accipiatur excluſiue vel incluſiue cum dicitur quod de Iudæis requiretur ſanguis Abel, ibid. q. 256. pag. 432
Abel quo inſtrumento fuerit occiſus cum adhuc ferrum non eſſet repertum, Gen. 4. q. 6.
de Abel, & Cain diſparitate, Gen. 4. q. 3. pag. 47
Abel munera quo ſigno Deus reſpexiſſe oſtenderit, ibid. q. 3. pag. 48
Abel quo inſtrumento fuerit occiſus, cum ferrum adhuc non eſſet repertum, ibid. q. 6. pag. 49
Abel nomen lapidis ſuper quo poſuerunt arcam, quare ſic vocetur, 1. Reg. c. 6. q. 23. 124
Abeſan, Ahialon, & Abdon iudices tres, an immediate fuerint aſſumpti, Iud. 12. q. 7. 204
Abeſan, Ahialon, & Abdon quare contra conſuetudinem iudicum præcedentium inſtituti fuerunt per ſucceſſionem, ibid. q. 8. 205
Abeſan, Ahialon, & Abdon in iudices accipiendi quis modus fuerit, ibid. q. 9.
Abeſan Abialon, & Abdon ſuccedentium quare geſtorum hiſtoria aliqua non ponitur, ibid. q. 10.
Abiſaæ matris Ezechiæ Zacharias pater quis fuerit, 4. Reg. 18. q. 5. 159
Abiahil filij, filij Huri, filij Iara, &c. vſque ad Rith, qui ſunt iſti, quomodo computetur, & quare ponantur hic, 1. Paralip. 5. q. 22. 138
Abiahil ſeptem filij in tribu Gad qui nominantur hic quinam fuerunt, & quo tempore fuerunt, 1. Paralip. 5. q. 21. 137
Abias quomodo ambulauit in peccatis patris ſui, 3. Reg. 15. q. 2. 232
Abię diebus omnibus quomodo fuit bellum inter eum, & Ieroboan, 3. Reg. 15. q. 5. 234
Abias an peccauerit pugnando contra Ieroboan, 3. Reg. 15. q. 6. 234
Abias cur dixit in eorum exercitu adeſſe Sacerdotes qui clangebant tubis, 2. Paralip. 13. q. 24. 319
Abias quomodo ſe habuit loquens ad populum, 2. Paralip. 13. q. 11. 304
Abiæ verba ad populum quomodo fuerunt prolata, 2. Paralip. 13. q. 12. 304
Abiæ loquentis, quæ eſſet intentio, 2. Paralip. 13. q. 13. pag. 304
Abias, quare dixit quod Regnũ fuerat datum in pactum ſalis, 2. Paralip. 13. q. 14. 304
Abias, an recte arguebat Iſraelitas de diuiſione Regni, 2. Paralip. 13. q. 15. 305
Abias quare dixit, quod Ieroboan rebellaſſet contra Dominum, 2. Paralip. 13. q. 16. 306
Abias quare dixit: congregati ſunt viri vaniſſimi contra Roboam, & an verum fuerit, 2. Paralip. 13. q. 17. pag. 306
Abias, quare non deſtrueret Ieroboan cum præualuerit contra eum, 2. Paralip. 13. q. 47. 322
Abias accipiendo Ciuitates Ieroboam an peccauit, 2. Paralip. 13. q. 48. pag. 322
Abias quomodo cępit Bethel, 2. Paralip. 13. quæſt. 49. pag. 323
Abiæ edictum de clangore Sacerdotum.
Abiæ regnum dando an Roboam motus fuerit ex iuſta cauſa dato quod dare poſſet cuicumque filiorum, 2. Paralip. 11. q. 28. pag. 277
Abiam quomodo Roboam viuens conſtituit Regem contra conſuetudinem, 2. Paralipom. 11. quæſt. 30. pag. 279
Abiam regem, & non primogenitum conſtituendo an Roboam peccauerit, 2. Paralip. 11. q. 27. 276
Abiæ Mater an fuit Michaia, 2. Paralip. 13. quæſt. 5. pag. 299
Abias an peccauit pugnando contra Ieroboam, 2. Paralip. 13. q. 11. 302
Abias quare pugnare volebat contra Iſraelitas vt eos vniret, 2. Paralip. 13. q. 10. 303
Abias loquens contra Ieroboam, & Iſraelitas quare prius locutus eſt de ſacrificiis, & miniſteriis Sacerdotalibus, 2. Paralip. 13. q. 31. 314
Abias quare ponẽdo virorum Iuda præuaricationem legis diuinæ, poſuit ſolas nonnullas cærimonias, 2. Paralip. 13. q. 32. 315
Abias vel Ieroboam an fuerit percuſſus à Deo, & quomodo, 2. Paralip. 13. q. 50. 324
Abias an habuit tot filios, ſcilicet, 22. filios, & 16. filias poſt bellum, 2. Paralip. 13. q. 51. 324
in Bello Abiæ, & Iuda contra Ieroboan, an potuerint mori tot viri, & cur Deus voluit tantam ſtragem, 2. Paralip. 13. q. 44. 321
Abiæ & Iudæ in bello contra Ieroboan cur tantam ſtragem Deus voluit, & an potuerint mori tot viri, 2. Paralip. 13. q. 44. 321
Abias an faceret bellum contra Ieroboam, vel è contra, 2. Paralip. 13. q. 8. 302
Abiam Regem conſtituendo an Roboan peccauerit, vel iuſtè egerit, 2. Paralip. 11. q. 26. 276
Abiathar quinam erat, 1. Paralip. 27. q. 34. 54
Abiathar cur adhæſit Adoniæ, & illum cur ſecum Adonias habere voluerit, 3. Reg. 1. q. 18. 11
Abiathar & Ioab an peccauerint fauendo Adoniæ, 3. Reg. 1. q. 19. 11
Abiathar an haberet agrum cum eſſet Sacerdos, 3. Reg. 2. q. 28. 37
Abiathar per abiectionem quomodo impletus eſt ſermo Domini contra domum Heli, ibid. q. 29. 38
Abiathar ſummum Sacerdotium auferendo an peccauerit Salomon, ibid. q. 31. 39
Abiathar ſolum priuando ſummo Sacerdotio, vt impleretur Domini ſermo an peccaſſet Salomon, ibidem quęſt. 32.
Abiathar an fuerit Sacerdotio priuatus, cum infra nominetur inter Sacerdotes Salomonis, ibid. q. 33. 39
Abiathar quomodo potuerit eſſe Sacerdos magnus nunc, cum ſupra 2. c. fuerit eiectus, 3. Reg. 4. q. 2. 65
Abiathar, quo Ephod erat indutus, quando fugit in Ceilam, 1. Reg. c. 23. q. 9. 182
Abiathar quare duxit ſecum Ephod potius, quam aliam veſtem, 1. Reg. c. 23. q. 11. 182
Abiathar an licuerit educere Ephod de Templo, 1. Reg. c. 23. q. 12. 183
Abiathar an fuit priuatus Sacerdotio tempore Dauid, 2. Reg. c. 15. q. 30. 159
Abiathar, & Ioab cur fauere dicantur Adoniæ, 3. Reg. 1. q. 16. 11
Abiathar & Sadoc an verum eſſet quod non eſſent ſummi Sacerdotes, 1. Paralip. 24. q. 16. pag. 482
Abiathar Sacerdos vbinam erat ex quo Sadoc in Gabaon miniſtrabat, 1. Paralip. 16. q. 34. 325
de Abiathar Summo Sacerdote, 1. Paralip. 24. quæſt. 10. pag. 480
Abiathar, & Sadoc, vide in verbo Sadoc.

cum Abiathar Sacerdos Summus Dauid tempore, an fuerit Sadoc de quo hic, 1.Paralip.12. q.24. pag.238
Abigabaon, Abdon, & ceteros hic nominatos habitasse in Gabaon an verum sit, 1.Paralip.18.q.180.
Abigail cur vocauit Dauid Regem, 1.Reg.c.25.quæst.8. pag.227
Abigail an peccauit vocãdo suum virum stultum, 1.Reg. c.25.q.9. 228
Abigail dicens mendaciom de viro suo, an peccauit mortaliter, 1. Reg.c.25. q.10. 228
Abigail quare dixit Deum prohibuisse Dauid, ne iret in sanguinem, 1.Reg.c.25.q.11. 228
Abigail cur dixit, quod inimici Dauid fierent sicut Nabal, 1.Reg.c.25.q.12. pag. 228
Abigail, & Deus simul an prohibuerit ne Dauid faceret malum, 1.Reg.c.25.q.13. pag. 231
sub Abimelech Thola & Iair, iudicibus Israel temporaliom euentuum chronica, Iud.11.q.64. pag. 201
Abimelech cur iuerit ad viros Sichen, vt ipsum Israelitarum Regem crearent, Iud.9. q.2. pag. 127
Quare non congregauit totum Israel ad hoc quod crearet ipsum Principem, ibid.q.3.
Cur potius voluit in Sichen fauorem sibi conciliare quam in aliis vrbibus, ibid. q.4. 128
An fuerit creatus princeps super totum Israel vel super Sichen, ibid.5.
Quomodo iuit ad Sichimitas vt constituerent eum principem ex eo quod esset filius Gedeonis, ibid. q.6.
Quomodo contulit se ad Sichimitas mortuo Gedeone patre suo ad petendom principatum, ibid. q.7. 129
Quomodo faciebat istam disiunctinam, scilicet, quod dominentur vobis septuagiota viri aut quod vnus vir dominetur, ibid. q.8.
Quomodo dixit quod septuaginta viri filij Gedeonis regnaturi erant, ibid. q.10. 130
Quomodo potuerunt credere Sichimitæ quod omnes septuaginta viri dominari deberent, ibid.q.11.
Quomodo dixit an vellent potius Israelitæ quod dominaretur eis vnus vir vel septuaginta viri, ibid. q.12.
Ad eum constituendum in Principem, cur moueri deberent Sichimitæ. ibid. q.13. 131
Quare Sichimitæ acceperant eum in Regem, cum non obligarentur ad hoc, ibid. q.14.
Ad quid Sichimitæ dederunt ei pecunias has, ibidem quæst. 15.
An peccauerit conducendo sibi viros vagos, & Inopes, ibid.q.20. 132
Quomodo potuit occidere omnes fratres suos, ibid.q.21.
Quomodo nunc crearunt eum Regem, occisis fratribus omnibus, & non prius, ibid.q.23. 133
Quomodo vnctus fuerit in Regem apud quercum, quæ erat in Sichem, ibid.q.24.
Quare non dicitur; iudicauit Israel. ibid.q.32. 138
An peccauit accipiendo regnum, ibid.q.33.
cum Regnauit super totum Israel cur Ioatan non maledixerit toti Israel, vel solum viris Sichen, ibidem, quæstio.34.
cum fuerit Rex, & non Iudex cur non ponitur in Catalogo Regum, ibid.q.35. 139
Quod occiderit omnes habitores vrbis Sichen quomodo dicitur, ibid. q.44. 145
Quare sparsit sal in vrbe Sichen, postqoam deleuit eam. ibid.
An peccauerit pugnando contra Sichimitas, & spargendo sal in vrbe, ibid.q.46.
An licite potuit delere Ciuitatem Sichen, & inferre Sichimitis quascumque pęnas, ibi.q.47. 146
An peccauerit occidendo, & paruulos, & magnos, & viros, ibid.q.49. 148
Quare ei obediebat oppidom Thebes, ibid.q.50. 149
Quomodo accedebat primus ad supponendum ignem cum hoc esset periculosum, ibid. q.51. 150
Ad quid volebat occidi ab armigero suo, ibid. q.53.
An peccauit mortaliter iubendo armigero suo quod eum occideret, & an perierit æternaliter, ibid.q.54.
Abimelech an perierit æteroaliter, Iud.9.q.55. 151
Abimelech occidendo an peccauerit armiger Iud.cap.9. quæst.56. pag.151
Abimelech de quo hic an sit ille ad quem etiam iuit Abraham & qui desiderabat Saram, Gen.26. quæst.1. pag. 552
Abiron, & Dathan, & Chore quomodo, & quare insurrexerunt contra Moysen, Num. cap. 16. quæst.2. pag. 392
Abiron. & Chore &c. mouebantur pro Summo Sacerdotio contra Moysen, & tacitè pro principatu, Num. c.16.q.3. 392
Abiron, & Chore seditio, cum esset propter Sacerdotium, an magis debuit esse contra Aaron, quam contra Moysen, Num.c.16.q.4. 392
Abiron. vide dict. Chore.
Abiron, & Dathan res inanimatæ, & vxores, & familiæ, & maximè filij paruuli, qui nihil peccauerant perierunt cum eis, Num.c.16. q.19. pag. 403
Abisag an aliquanto tempore post Dauid mortem Adonias à Bersabee in vxorem pedierit, 3. Reg.2.quæst.22. pag. 33
Abisag in vxorem petendo quidnam intendebat Adonias, vt tantum doleret Salomon, ibid. q.24.
Abisag an fuerit vxor Dauid, ibid. q.25.
Abisai quare petierit à Dauid occidere Saulem, 1. Reg. c.26. q.8. 239
Abisai an peccauerit volendo occidere Saulem, 2.Reg.c. 26. q.9. 239
Abisai an egerit aliqualiter ad mortem Abner, 2. Reg.c. 3.q.31. 35
Abisai an peccauerit dum voloit occidere Semei, 2.Reg. c.16.q.10. 167
Abisai quare respondit tam dure Semei, 2. Reg. c.19. q. 22. pag. 207
Abisai an peccauit suadendo Dauid, vt occideret Semei, 2.Reg. c.19. q.24. 208
Abisai quem induit spiritus quisnam fuerit, 1. Paralip. 12.q.15. 232
Abisai cur potius loquutus est ad Dauid quam aliquis alius, 1.Paralip.12.q.14. 232
Abisai in quonam viderat adiuuari Dauid à Deo, 1. Paralip.12. q.16. 232
Abissus quid dicatur, Gen.1.q.9. 7.
Et an Abissi nomine intelligatur indistinctæ tota materia, & informis congeries. ibid.
Abiu, & Nadab quomodo combusti sunt, non combustis vestibus, Num.c.16. q.23. 45
Abiu & Nadab quomodo mortui sunt, & de eorum morte, 1.Paralip.24. q.5. 476
Abiu, & Nadab propter quid mortui sunt, 1. Paralip.24. q.6. 467
Ablutio vasorum ad cibos parandos in diebus festiuis an sit peccatum. Exod.c.12.q.29. 148
Abnegare se quomodo quis possit, Matt.16. q.127. 329
Abner quomodo non cognouit Dauidem, cum esset familiarissimus Saulis, 1.Reg.c.17.q.41. 68
Abner, & omnes alij an essent rei mortis, ob non custoditum Regem, 1.Reg.c.26.q.20. 243
Abner quomodo duxit Isboseth per castra cum essent dispersa, 2.Reg.c.2.q.10. 15
Abner an peccauerit prouocando populum, vt faceret Isboseth Regem, cum Regnum pertineret ad Dauid, 2.Reg.c.2.q.13. 17
Abner, & Ioab an peccauerint, faciendo, quod surgereut iuuenes ex vtraque parte ad pugnaodum, 2. Reg. c.2. quæst.14. 18
Abner, & Absael quomodo colloquerentur adinuicem, & non se interficerent, 2.Reg.c.2.q.15. 19
Abner, & Ioab Iuuenes, siue viri, an peccauerint ineundo certamen, 2.Reg.c.2.q.16. 20
Abner exercitus cur fugere cessauerit, 2.Reg.c.2. quæst. 18. 20
Abner, & Ioab bellom inter se, an ex aliqoa parte esset licitum, 2.Reg.c.2.q.19. 21
Abner cur suaderet Ioab, vt à bello cessaret, 2.Reg.cap.2. q.20. 21

Abner cum cognouerit Isboseth nõ habere ius regnandi post institutionem eius, an peccauit non reducendo Regnum ad Dauid, 2. Reg. c. 3. q. 7. pag. 26
Abner an peccauit confœderando secum Dauid promittendo illi Regnum Israel, 2. Reg. c. 3. q. 9. 27
Abner cur dixit se amicitias compositurum, cum iam Dauid eas composuisset, 2. Reg. c. 3. q. 19. 31
Abner mors cur fuit causa, vt diceretur, quod Isboseth manus dissolutæ sunt, 2. Reg. c. 4. q. 2. 39
Abominatio desolationis quam visuri erãt discipuli antequam fugerent de Iudæa, quænam erat, Matt. 24. q. 98. pag. 494
Abominationem desolationis quare Christus dixerit, cum sufficeret dicere abominationem, ibid. q. 100. 496
Cetera de abominatione. Vide in dictione Christus.
Abortiuum fieri dupliciter intelligitur. Num. c. 12. q. 66. pag. 294
Amasa cur fuerit constitutus Dux belli ab Absalon, 2. Reg. c. 17. q. 23. 184
Amasa an peccauerit consentiendo fieri Ducem exercitus Absalon, 2. Reg. c. 17. q. 24. 184
Amasa an esset filius Ieter vel Ietra, 2. Reg. c. 17. q. 25. pag. 185
Amasa quare specialiter vocatus est à Dauid, 2. Reg. c. 19. q. 11. 203
Amalecitas cur Deus iussit deleri, 1. Reg. c. 15. q. 2. 2
Amalecitis cur Deus iussit tantam pœnam infligi, 1. Reg. c. 15. q. 3. 2
Amalecitæ num parum peccauerunt contra Israel, ibid.
Amalecitas an occiderit omnes Saul præter Regem, 1. Reg. c. 15. q. 4. 3
Amalecitarum nomen Israelitæ an tenerentur iterum conari destruere, 1. Reg. c. 15. q. 5. 3
Amalecitarum feminas quare Deus iussit occidi, cum esset contra legem bellorum, 1. Reg. c. 15. q. 6. 4
Amalecitarum paruulos quare Deus iussit, etiam occidi, 1. Reg. c. 15. q. 7. 4
Amalecitarum bruta animalia quare iussit Deus occidi, & non accipi in prædam, 2. Reg. c. 15. quæst. 8. pag. 5
Amalecitarum, canes, feras, & mures, an iussit Deus occidi, 1. Reg. c. 15. q. 9. 5
Amalecitarum vrbes Saul an deleuerit omnino, ita vt non maneret locus habitaculi, 1. Reg. c. 15. q. 9. 5
Amalecitarum Vrbes, quare Deus non iussit destrui, ita vt nullus habitaret in eis in æternum, cum in omnibus anathematizatis sic factum sit, 1. Reg. c. 15. q. 11. pag. 6
Amalecitæ an peccauerint, redeundo ad habitandum in terra illa post bellum, 1. Reg. c. 15. quæst. 12. 6
Amalecitarum aurum, & argentum, quare Deus noluit seruari in thesauris Domini, 1. Reg. c. 15. q. 13. pag. 6
Amalecitarum armenta, & greges optimos, quare non occiderent Israelitæ, iuxta mandatum Dei, 1. Reg. c. 15. q. 18. 11
Amalecitæ quare inuaserint Siceleg, 1. Reg. c. 30. q. 2. pag. 293
Amalecitæ an iustum bellum haberent contra viros de tribu Iuda, & totum Israel, & Siceleg, 1. Reg. c. 30. q. 16. pag. 301
Abraham & Sarai an fuerint ambo steriles, Gen. 11. q. 25. 106
Abraham an exierit ex Aran eo anno quo pater eius Thare mortuus est, ibid. q. 36. 107
Abrahæ circa ætatem an Scriptura repugnet his quæ dicta sunt, ibid. q. 31.
Abraham quomodo introiuerit in terram Chanaan anno 75. ætatis & exierit de Charra post mortem Thare patris sui, ibid. q. 33. 108
Responsio ad hanc quæstionem, ibid. 109
Abrahæ quando dictum fuerit; exi. Genes. cap. 12. q. 1. pag. 111
Abraham de qua ciuitate exire Deus iusserit, Gen. ibid. q. 2.
ad Abraham non solũ, sed etiam ad eius patrem Thare an facta fuerit Dei apparitio, Gen. 12. q. 3. pag. 112
Abrahæ soli an Deus præceperit, vt exiret, ibid.
Abraham an exierit Dei præcepto vel patris. ibid.
Abraham quãdo exiit de cognatione sua, an fecerit quod sibi Deus iussit. ibid. q. 4.
Abraham an impleuerit præceptum Dei, & venerit in terram quam monstrauit ei Deus. ibid. q. 5. 113
Abraham cur ausus est manere in terra Charrã, cum monstrata ei fuerit terra Chanaan, ibid. q. 6.
Abraham cur manere voluerit in Charra. ibid. q. 9. 114
Abraham cur tamdiu moratus fuerit in Charra. ibi. q. 10.
Abrahæ apparitio de qua Stephanus loquitur, an fuerit facta in terra Chaldæorum, vel in Charra. ibi. q. 11. 115
de Abrahæ duplici apparitione facta, & duplici missione, & triplici exitu eiusdem. ibid. q. 12.
ad Abraham num spectet vocatio ista, ibid. q. 14. 116
Abraham cuius ætatis erat, cum exiit de Charra, ibid.
Abraham an iussus fuerit exire de terra sua ante mortem Thare, vel post, ibid. q. 15.
de eadem re secundum Nicolaum, ibid. q. 16. 117
de eadem re secundum mentem auctoris, ibid. q. 17.
Abraham exitus tertius vnde fuerit, ibid. q. 19. 118
Abraham in tertio exitu an facta fuerit vocatio, ibi. q. 20.
Abraham an vocatio facta fuerit hac tertia vice, & an talis vocatio ea sit quę hic habetur, cum tertius exitus fuerit post mortem Thare, ibid. q. 21.
Abrahæ quo tempore dicta fuerunt verba hæc; exi de terra, ibid. q. 22. 119
de Abrahæ recedentis de Mesopotamia itinere, ibidem quæst. 23. 121
Abrahæ cur Deus non dedit immediatè terram promissam, sed distulit per 400. annos, ibid. q. 26. 122
Abraham cur magis timuit pudicitiæ vxoris in terra Ægyptiorum, quam Chananæorum, ibid. q. 29. 124
Abraham ad quid dixit hoc de Ægyptiis, scilicet; dicturi sunt, vxor ipsius est, me autem interficient & te seruabunt, ibid. q. 30. 124
Abraham ad quid supradicta dixerit ad Saram, ibid. q. 31.
Abraham vir sanctus quare mandauit vxori suæ mentiri, ibid. q. 32.
Abraham cur dicitur diues valde, Gen. 13. q. 1. 127
Abraham quare faciebat altaria, ibid. q. 2.
Cur tot altaria faciebat, ibid. q. 3. 128
Iterum quæritur de eodem reiecta prima responsione, ibid. quæst. 4.
Quomodo ausus sit altaria erigere cum omnia sacrificia in vno fieri debeant, ibid. q. 5.
Quare ausus fuerit facere sacrificia, cum hoc ad solos Sacerdotes pertinere videatur, ibid. q. 7. 129
Abrahæ an etiam esset licitum sacrificia facere data lege Moysi, ibid. q. 10. 130
Abraham quibus cærimoniis vteretur in sacrificiis, ibid. quæst. 14. 131
An haberet determinatas cærimonias in sacrificando, ibid. q. 15.
An tenuerit illas cærimonias in sacrificiis suis, vel aliquas, quas sancti viri tenebant, ibid. q. 16. 132
Quomodo obtulerit sacrificium, cum habeamus solum, quod inuocauerit nomen Domini, ibid. q. 17. 132
Abraham, & Loth inter pastores quæ contentio fuerit, ibi. quæst. 18. 133
de Abrahæ diuitiis quare non fit mentio, sed de Loth, ibidem q. 19.
Abraham quare dicitur diues in auro, & argento, ibidem q. 22. 134
de Abraham cur non dicitur, quod habebat armẽta sicut de Loth, ibid. q. 23.
Cur non emerit domos nec fabricauerit, ibid. q. 25. 135
Cur postea emerit immobilia, ibid. q. 26.
Ad quid emerit agrum illum de quo hic, ibid. q. 27.
Abrahæ posteri cur cum redierunt in terram Chanaan, habuerunt domos. ibid. q. 29. 136
Abrahæ posteros cur decuit habere domos, ibid. q. 30.
Abrahę & Loth quare dicitur quod terra capere non poterat, vt habitarent simul, ibid. q. 31. 137
Et quare dicitur, & nequibãt habitare simul, ibid. q. 32.

inter Abrahę & Loth pastores quare dicitur quod facta est rixa, Genes.c. 13. q. 33. pag. 137
inter Abrahæ & Loth pastores cur dicitur, quod fuit rixa, ibid.q.34.
Abrahæ, & Loth pastores rixæ quæ causa fuerit, ibid.q.35. pag. 138
Abrahæ & Loth ab inuicem separationis causa, ibi.q.36.
Abraham & Loth quomodo non recesserunt de terra Chanaan, ibid. q.39. pag. 139
Abraham & Loth quomodo ex separatione euitabant iudicia Chananæorum, & Pherezæorum iudicum, ibid. q.44. 140
de Abrahæ & Loth iurgio cur mentio fit in Sacra Scriptura, ibid. q.46. 141
Abraham cur dixit ad Loth. Ne quæso fit iurgium inter te, & me, ibid.q.47.
Abrahæ verba hæc: ne fit iurgium, &c. quomodo intelligantur, ibid. q.48.
Cur dixit: ne fit iurgium inter te, & me, & pastores meos, & pastores tuos, ibid.q.49. 142
Cur dixit ad Loth. Fratres enim sumus, ibid. q.50.
Abraham & Loth an essent fratres, ibid.q.51.
Abraham cur dixit Loth. Ecce vniuersa terra contra te est, recede à me, ibid. q.52. 143
Abrahæ verba hæc. Vniuersa terra, &c. quid significent, ibid.q.53.
Quomodo dabat electionem rei, quæ non erat sui iuris, ibid. q.54.
Cur rogauit Loth, vt recederet ab eo, ibid. quæst. 55. pag. 144
Cur dixit, si tu ad sinistram ieris ego ad dexteram, &c. ibid. q.56.
Verba ista quomodo intelligātur secundū alios, ibi.q.57.
Abrahæ cur non nominauit ante, & retro, sicut dextram & sinistram, ibid.q.58.
Abraham & Loth cur ab inuicem recesserunt, ibid. q.59. pag. 145
de Abrahæ & Loth separatione cur Scriptura facit mentionem, ibid.q.61.
Cur voluit secum ducere Loth filium fratris sui in Chanaan cum futurus esset ei impedimento, ibid. q.61.
An debuerit secum habere Loth in terram Chanaan & Chaldæa, ibid. q.62. 146
de Abraham Isaac, & Iacob Deus loquens, cur dixit. Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob, & non dixit, ego sum Deus Abraham Isaac, & Iacob, Matt.22.q.219. 122
Abrahæ totum tempus peregrinationis seminis eius an fuit quadringentorum triginta annorum præcisè. Exo. c.12.q.54. 167
Abraham cum esset senex cur acceperit aliā vxorem, Gen. 25.q.1. 542
Cur acceperit vxorem Chananæam, ibid.
Abrahæ vxores quare aliquando Scriptura vocat concubinas, & aliquando coniuges, 1. Reg. cap.8. q. 224. pag. 256
Abraham factum pactum à Deo an durauerit per mille generationes, 1.Paralip.16.q.24. 314
Abraham quia erat maioris meriti, quod propter eum venerunt omnes promissiones Iudæorum, Leuit.26. q. 21. 550
Abrahæ filios quomodo possit Deus de lapidib. suscitare. Matt.3.q.66. 336
Abraham, Isaac, & Iacob dato quod essent, quomodo viuebant ad hoc quod dicant Deus est Deus viuorum, & non mortuorum. Matt.22.q.217. 121
Abraham Isaac, & Iacob cur Deus hic dicatur potius quam aliorum in Iudæis clarissimorum, 1.Paralip.29. q.12. 580
Abraham & Dauid, cur posuit Matthęus in principio Genealogiæ Christi. Matt.1.q.3. 122
Abraham an positus fuit in ignem, & Aran in eo mortuus fuerit, Gen.11.q.20. 104
Abraham cur alius filius in Christi genealogia nominatus non fuerit cum alios habuerit, Matt.1. quæst. 6. pag. 124
Abraam & Aran Thare filij quare nominantur, Iosu. vltimo. q.6. pag.299
Abrahæ cum Deus alios filios dederit præter Isaac, & Isaac alios præter Iacob quare non nominantur hic, ibid.q.8. pag. 301
ab Abraam cur potius quam ab alio. Matt. Christi genealogiam incęperit, Matt.1.q.5. 123
in Abraham quomodo principium credendi fuisse dicitur, Matt.Prol.4. q.2. 113
Abrahæ Sinus. Vid. Sinus Abrahæ.
Absael, & Abner quomodo colloquerentur ad inuicem, & non se interficerent, 2.Reg.c.2.q.15. 59
Absaloni an datæ sint vxores Dauid, vel concubinæ, 2. Reg.c.12.q.9. 114
Absalon quare expectauit vindicare se contra Amnon per biennium, 2.Reg.c.13.q.13. 131
Absalon quare cum inuitauerit Amnon ad conuiuium: vocauit Dauid, & omnes fratres suos, 2. Reg. cap.13. quæst.14. 132
Absalon cur vocauit Amnon, 2. Reg. cap.13. quæst.15. pag.132
Absalon serui an peccauerunt occidendo Amnon, 2.Reg. c.13.q.16. 132
Absalon an peccauit occidendo Amnon fratrem suum, 2.Reg.c.13.q.17. 133
Absalonis capilli quare ponderabantur, 2. Reg. cap. 14. quæst.18. 146
Absalon an esset Nazaræus, 1. Reg. cap. 14. quæst. 19. pag.146
Absalonis pulchritudinem quare tam accuratè Scriptura narrat, 2.Reg.c.14.q.20. 147
Absalon quare fecit sibi currus, & equites, 2.Reg.cap.15. quæst.2. 148
Absalon cum faciebat hæc quare Dauid non se obseruabat ab eo, 2.Reg.c.15.q.3. 148
Absalonem quare Dauid tolerabat, cum sciret eum non successurum, 2.Reg.c.15.q.4. 149
Absalon cur dixit, quis me constituat Iudicem, & non dixit Regem, 2.Reg.c.16.q.5. 149
Absalon cur negauerit Iudices esse, cum essent multi Iudices, 2.Reg.c.15.q.7. 150
Absalon quare magis applauderet venientibus in iudicio, quam alijs, 2.Reg.c.15.q.8. 150
Absalon quomodo conaretur effici Rex, cū haberet fratrem maiorem natu, 2.Reg.c.15.q.9. 150
Absalon quare surrexit contra Dauid, 2.Reg.c.15.quæst. 10. 150
Absalonis simulatio an fuerit per quattuor, vel 40.annos, 2.Reg.c.15.q.11. 151
Absenti an restituendam ex vsura pecuniam mittere teneatur vsurarius, & cuius expensis, Matt.25.quæst.274. pag.130
Absolutio an detur à culpa & à pęna in Defens. Par. 1. cap.3. 4
in Absolutione sacramentale duplex est potestas, Matt. 16.q.87. 310
de Absolutione excommunicati, Matt.16.q.88. 311
Absoluere se ipsum non potest Pontifex, sed absoluitur à subdito, ibid.q.89. 313
Absalonis computatio 40. annorum quando incipienda sit, 2.Reg.c.15.q.12. 152
Absalonis computationem 40. annorum, quomodo Catholici sentiant, 2.Reg.c.15.q.13. 152
Absalon quare voluit ire in Hebron ad sacrificandum, 2.Reg.c.15.q.14. 153
Absalon cur potius iuit in Hebron, quam in alium locum, 2.Reg.c.15.q.15. 153
Absalon quare vocauit 200. de viris Dauid, 2.Reg.c.15. quæst.16. 154
Absalon quare vocauit Achitophel, 2. Reg. cap. 17. pag.154
Absalonis mors quomodo dicatur, quod fuit causa, per quam saluatæ sunt animæ filiorum Dauid, 2.Reg.cap. 19.q.3. 200
Absalon an esset filia Maacha, 2. Paralip. 13. quæst.6. pag.300

Absalon an cognouerit concubinas vel vxores Dauid, 2. Reg.c.8.q.232. pag. 261
Absalon cur petiit à Chusai, quare dereliquisset Dauid, 2. Reg.c.15.q.16. pag. 170
Absalon licet Chusai multa falsa dixerit, tamen non peccauit, 2.Reg.c.16.q.17. pag. 170
Absalon quare ceperit in Consiliarium Chusai, 2. Reg.c.16.q.18. 171
Absalon consilium datum, an fuerit bonum, 2. Reg.c. 16. q.20. 171
Absalon quare vocauit Chusai ad consilium de persequendo Dauid, 2.Reg.c.17.q.5. 175
Absalonis, & Dauidis Bellum an fuerit factum in saltu Ephraim, 2.Reg.c.18.q.10. 190
Absalonis viros quomodo saltus consumebat, 2.Reg.c.18. q.11. 190
Absalon quomodo potuit pendere fugiente mulo, 2. Reg. c.18.q.12. 191
Absalonem pendere quare seruus Dauid nuntiauit Ioab, 2. Reg.c.18.q.13. 191
Absalonem occidendo Ioab an peccauit, 2. Reg. c.18. q. 14. 192
Absalon quare non est ductus in Ierusalem, 2. Reg.c.18. q.15. 192
Absalon quare non sepultus fuit in loco Regum, ibid.
Absalonem quare operuerunt lapidibus, 2. Reg.c.18. q. 16. 192
Absalonis titulus quid erat, 2.Reg.c.18.q.17. 195
Absalonis tituli cur fiat hic mentio, 2. Reg. c. 18. q.18. pag. 195
Absalon an peccauit erigendo sibi statuam in titulum, 2. Reg. c.18.q.19. 196
Absalon an peccauerit alio peccato ab Idololatria erigendo statuam sibi, 2.Reg.c.18.q.20. 196
Absalon an haberet filios, 2.Reg.21. 196
Abundantiæ futuræ modum cum Elisæum intellexisse non constet, an intellexisse credendū sit, 4.Reg.7.q.6.66
Abundantiæ futuræ sequenti die quare prænunciauit Elisæus, quia etiamsi non prænunciasset illam, venisset. 4. Reg.7.q.2. 64
Abundantiam futuram sequenti die quomodo crederet Israelitæ positi in extrema inopia omnium rerum, 4. Reg.7.q.3. 64
Abortum procurans an homicida censendus sit, Matt.5. q.119. 173
Acceptio personarum quidnam sit, Matt.24.q.108. 45
Acceptio personarum an sit peccatum, Matt.22.q.109. 46
Acceptio personarum an consistit in exhibitione honoris, ibid. q.111. 49
Acceptio personarum an in iudiciis locum habeat, ibid. q.112. 54
Acceptio personarum an sit aliquando in donationibus quas facimus sponte, ibid. q.114. 57
Acceptio personarum an sit si Prælatus det beneficium, & maxime curatum alicui cognato suo, omisso alio æqualiter, vel magis idoneo, ibid. q.115. 58
Acceptio personarum an possit accidere peries dispensationes quæ fiunt ad habilitandum personas, ibid. q. 117. 61
Acceptio personarum in Iudicio non licet, sed fauor aliquando licet, Leuit.19.q.7. 323
Acceptio personarum & peccatum an sit Prælatum minus bonū eligere prætermisso meliore, id est, an sufficiat in foro conscientiæ eligere idoneum, ibid. q.118. 63
Acceptio personarum an sit quod eligendus in prælatum sit de corpore ecclesiæ, ibid. q.119. 66
Acceptator personarum an Deus sit, ibid.q.120. 67
Acceptator personarum quando aliquis sit, & quando non. Deut.1.q.9. 9
Acceptio personarum quot modis fiat, ibid.
Acceptio personarum an fiat in bonis propriis, ibid.
Acceptio personarum an sit in Deo eo quod alios prædestinat, alios damnat, Deut.10.q.7. 92
Accubitus primos amare quidnam sit, Matt.23.q.45. 313
Accubitus primos in cœnis appetendo an peccarét Pharisæi & Scribæ, ibid. q.46. pag. 314

Index Quæstionum.

Acetabula, quæ essent, Exod.c.37.q.3. pag. 331
Accipiter cur sit Iudæis prohibitus. vid. Aquila.
de Accipitre quædam, Leuit.11.q.32. pag.185
Achab quomodo poterat habere septuaginta filios. 4.Regum 10.q. 11. 91
Achab filios quare Iehu iussit Samaritis occidere, 4. Reg. 10.q.8. 93
Achab filios omnes septuaginta si non occideret an peccaret Iehu, 4.Reg.10.q.7. 93
Achab filios occidi iubendo an peccauerit Iehu, cum innocentes aliqui essent, 4.Reg.10.q.6. 93
Achab filiorum capita cur Iehu in Iezrael duci voluit, 4. Reg.10.q.9. 94
Achab quare non consuluerit Dominum, 2.Paralip.18. q. 22. 419
Achab ad quid instigauerit Iosaphat de consulendo Dominum, 2.Paralip.18. q.13. 420
Achab quos vocauit quadringenti viri quinam fuerunt, 2.Paralip.18. q.11. 420
Achab quare congregauit tot Propbetas, s.400. 2.Paralip. 18.q.15. 420
Achab facta responsio per Prophetas Baal, 2. Paralip.18. q.16. 420
Achab an iustam causam haberet occidendi Micheam, 2. Paralip.18.q.43. 440
Achab post mortem quare præuaricatus est Moab, & non prius, 4. Reg.1.q.3. pag. 3
Achab ad videndum, descendendo, cumeoq. communicando an Iosaphat peccauerit, 2. Paralip.18. q.6. 415
Achab quod responderūt Baal Propbetę an verum putauerint, 2. Paralip.18. q.17. 421
Achab quare voluit ire in bellum, 2.Paralip.18. quæst 46. pag. 443
Achab quomodo dabat fidem Prophetis suis, 2. Paralip. 18.q.20. 422
cum Achab contra Siros eundo ad pugnam an peccauerit Iosaphat, 2.Paralip.18.q.9. 417
cum Achab qui erant Baal Prophetæ quadringēti quinam erant, & quem ordinem habebāt inter se, 2. Paralip.18. q.15. 426
Achab an licuerit occidere Micheam Propbetam, 2. Paralip.18. q.42. 439
coram Achab & Iosaphat cum omnes 400. Prophetæ vaticinarent cur Sedecias tantum nominatur, 2. Paralip.18. q.27. 428
Achab an licuerit occidere Micheam antequam iret ad bellum, 2. Paralip.18.q.44. 440
Achab quare mutauerit habitum in bello, 2.Paralip.18.q. 49. 445
Achab Rex Israel quod bellum suaserit Iosaphat, 2.Paralip.18.q.3. 414
Achab quomodo dixit est vir vnus, 2.Paralip.18.q.18. 421
Achab cum non occidisset Prophetas, sed per Iezabel occisi essent, quomodo dicitur hic, quod eius domus destruenda erat ad vindicandum sanguinem propbetarum, 4.Reg.9. q.11. 85
Achab domus quomodo dicitur hic, quod destruenda erat ad vindicandum sanguinem Prophetarum cum non fuissent illi occisi per Achab, sed per Iezabel, 4. Reg.9.q.11. 85
Achab de domo cur magis omnibus punita fuit Iezabel, 4.Reg.9.q.12. 85
contra Achab an fuerit verbum Domini completum, scilicet. quod canes lingent sanguinem suum, sicut linxerunt sanguinem Naboth, 4.Reg.9.q.22. 88
Achab quomodo persuaserit populo qui iuit cum Iosaphat, vt iret cum eo ad bellum in Ramoth Galaad, & alia in quibus videntur inconuenientia esse, 2. Paralip. 18.q.4. 414
Achab vel Amri filia fuerit ne Athalia vxor Ioram Iudæ Regis.4.Reg.8.q.31. 80
Achab Regis occisio, an solum apparuerit in visione Micheæ, 2.Paralip.18.q.35. 434
Achab quare oderat Micheam, 2.Paralip. 18. q.21. 423
Achab & Iosaphat affinitas quænā esset.2.Para.18.q.2.413
Achab an occisus fuerit à Namaan Syro, 4.Reg.5. q.2. 42

Achab filiam Athaliam idolatram filio ſuo Ioram in vxorem tradens Ioſaphat an peccauerit, 2. Paralip. 18. q. 6. pag. 415

Achab filiam Athaliam Ioram filio ſuo vxorem tradens an peccauerit Ioſaphat, eo quod non erat de tribu Iuda, 2. Paralip. 18. quæſt. 7. 416

Achab filia an fuerit Athalia vxor Ioram Reges Iuda, 4. Reg. 8. quæſt. 31. 80

Achab quare voluit rurſum interrogare Micheam, 2. Paralip. 18. q. 31. 432

Achab filios occidētes Samaritas an bene excuſauerit Iehu, 4. Reg. 10. q. 17. 95

Achab filios occidentem Samariæ populum quare excuſauit Iehu, 4. Reg. 10. q. 15 94

Achab filios omnes occidendo an peccauerint Samaritæ, 4. Reg. 10. q. 10. 94

Achab filiorum capita cur poni fecit Iehu ad portam Iezrael. 4. Reg. 10. q. 11. 94

Achab filiorum capita ad Iezrael portam poni iuſſiſſe cur excuſare ſe voluit Iehu, 4. Reg. 10. q. 12. 94

Achab filiorum capita ad Iezrael portam poni iuſſiſſe, excuſare quomodo ſe potuit Iehu, 4. Reg. 10. q. 12. 94

Achab filiorum capita quud mādato Dei ad portam Iezrael Iehu poni fecerit, excuſatio an ſit ſufficiens vel ſaltem colorata, 4. Reg. 10. q. 14. 95

Achab amicos & optimates omnes Iezrael occidendo an peccauerit Iehu, 4. Reg. 10. q. 17. 95

Achab Sacerdotes omnes an occiderit Iehu, cū infra dicatur, quod occidit cultores Baal, 4. Reg. 10. q. 18. 95

Achab de ſemine quare Deus omnes permiſit occidi, 4. Reg. 12. quæſt. 7. 102

Achab quod tradendus eſſet, ad quid expediebat quod hoc proponeretur ſub metaphora, 3. Reg. 20. quæſt. 19. pag. 323

Achab facto conformem quare Propheta non poſuit metaphoram, 3. Reg. 20. q. 23. 324

An propter hoc meruit tradi in manus hoſtium, 3. Reg. 20. q. 24. 325

Achab Regi offerenti bonam conditionem, quare Naboth noluit dare animam ſuam, 3. Reg. 21. q. 2. 326

Achab an proueniebat vinea, mortuo Naboth, & quomodo, ſeu quo titulo, 3. Reg. 21. q. 6. 327

Achab an peccauerit in morte Naboth, 3. Reg. 21. q. 9. pag. 329

Achab & Iezabel, quod canes linxerunt ſanguinem vbi lapidatus fuit Naboth, quomodo intelligitur. 3. Reg. 21. q. 10. 330

in Achab quomodo complēda erat Prophetia. 3. Reg. 21. quæſt. 13. 331

Achab pœnitentia an fuerit vera, vel ficta propter timorem, 3. Reg. 21. q. 14. 332

contra Achab ſententiam, cur Deus nunciauit Eliæ mutatam fuiſſe, 3. Reg. 21. q. 15. 333

Achab tempore, quomodo verum ſit quod Deus non intulit malum, cum tamen occiſus fuerit, 3. Reg. 21. q. 16. pag. 333

Achab cum mortuus fuerit in bello, quare volucres Cæli non comederunt carnes eius, 3. Reg. 21. q. 17. 333

Achab cum pœnituerit, & Deus acceptauerit pœnitentiam eius, quare non reoiſit pœnam poſteritati ſuæ, 3. Reg. 21. q. 18. 333

Achab quare Deus voluit potius remittere pœnam, quam filius ſuus, 3. Reg. 21. q. 9. 334

ad Achab quare deſcendit Ioſaphat, 3. Reg. 22. q. 3. 335

Achab quare oderat Micheam, 3. Reg. 22. q. 5. 336

Achab cur oderat Micheam, quia potius debebat eū diligere, 3. Reg. 22. q. 6. 336

Achab veritatem non dicendo Micheas an peccauerit, 3. Reg. 22. q. 10. 339

Achab ſolus an mortuus fuerit in hoc bello, 3. Reg. 22. q. 11. 340

Achab ad decipiendum quod Deus mitteret aliquem, quomodo eſſe potuit, 3. Reg. 22. q. 14. 343

Achab cur poſuit Micheam ſub cuſtodia, 3. Reg. 22. q. 17. pag. 345

Achab quare iuit ad bellum cum prædixiſſet ei Micheas malum euenturum, 3. Reg. 22. q. 18. pag. 345

Achab quare mutauit habitum Regalem, Ioſaphat vero non, 3. Reg. 22. q. 19. 346

Achab an peior fuerit omnibus præcedentibus, 3. Reg. 16. q. 17. 257

Achab an peccauerit ducendo Iezabel in vxorem; & quare hoc tantum aggrauatur, 3. Reg. 16. q. 18. 257

Achab peccatum hoc quare tantum aggrauatur quod duxerit Iezabel in vxorem, 3. Reg. 16. q. 19. 258

Achab an dixerit Elias quot annis ceſſaret pluuia, 3. Reg. 17. q. 3. 261

Achab tempore quare magis inflicta eſt ſiccitas quam alterius, 3. Reg. 17. q. 5. 262

Achab tempore ſiccitas. Vide ſiccitas.

Achab quare non poſuit Eliam prophetantem in vinculis, 3. Reg. 17. q. 10. 265

ad Achab an venerit Elias anno tertio vel quarto, 3. Reg. 18. q. 2. 279

cum Achab peſſimo, quare manebat Abdias vir bonus, 3. Reg. 18. q. 3. 280

Achab quare ibat ad quærendum herbam, 3. Reg. 18. q. 7. pag. 281

Achab quare miſit ad quærendum Eliam per omnes terras, & quæ fuerunt iſtæ terræ, 3. Reg. 18. q. 98. 282

Achab an miſerit ad omnes gentes ad quærendum Eliam, 3. Reg. 18. q. 9. 282

Achab ad vocem Eliæ quare miſit in vniuerſum Iſrael, 3. Reg. 18. q. 16. 286

Achab vxores, & filios, & ſeruorum eius, rem tam iniuſtam quare petiit Benadad, 3. Reg. 20. q. 2. 312

quomodo putauit quod Benadad inſidiaretur Iſraelitis, 3. Reg. 20. q. 4. 313

An peccauerit concedendo quod daret vxorem, & filios Benadad exiſtens in periculo, 3. Reg. 29. q. 5. 313

Achab quis Propheta nunciauit quod haberet victoriam, 3. Reg. 20. q. 6. 314

Achab quare Deus denunciauit victoriam per Prophetam cum eſſet Idololatra qui non merebatur habere victoriam, 3. Reg. 20. q. 7. 315

Achab quis Propheta nunciauit futurum bellum ſecundum, 3. Reg. 20. q. 8. 316

Achab à Rege quomodo acceperunt augurium ſerui Benadad, 3. Reg. 20. q. 15. 320

Achab an peccauit non occidendo Benadad, 3. Reg. 20. quæſt. 16. 321

Achab ad aliquid prophetandum quare voluit Propheta, quod percuteretur ab alio, 3. Reg. 20. q. 18. 322

Achan res illæ furtiuæ quomodo erant abſconditæ in eodem loco. Ioſue, cap. 7. q. 51. 236

Achan res furtiuas quare Ioſue cremauit, Ioſue c. 7. q. 52. pag. 236

Achan filij quare lapidati ſunt pro peccato patris, Ioſue cap. 7. q. 53. 236

Achan vxor an lapidata fuit cum eo, Ioſue cap. 7. q. 54. 237

Achan an fuit damnatus æternaliter, Ioſue c. 7. q. 55. 237

Achan res inanimatas, & ſupellectilia, & omnia alia, quæ nec ſentiunt, nec peccauerunt cur Deus iuſſit cremari, Ioſue, cap. 7. q. 66. 238

Achan quare pro tam paruo furto fuit ſic grauiter punitus, Ioſue c. 7. q. 57. 238

Achan tabernaculum, & omnia, quæ eius erant, quare cremata ſunt igne cum non peccaſſent, Ioſue cap. 7. q. 59. pag. 239

Achan an fuerit in pœna inflictum, quod Deus iuſſit, vel Ioſue mutauerit pœnam, Ioſue cap. 7. q. 61. 241

Achan an fuit lapidatus, vel crematus, & an fuerunt duæ pœnæ, vel vna, Ioſue c. 7. q. 61. 62. 63. 64. & 65. 241

Achan an ſufficeret vnam pœnam inferri, Ioſue, c. 7. q. 67. pag. 244

Achan filij an fuerint occiſi cum eo, vel ſolum ducti ad videndum mortem patris, vt quidam Hebræi aſſerunt, Ioſue, cap. 7. q. 78. 244

Achan filij an occiderentur cum eo, quia fuerunt conſcij criminis, Ioſue c. 7. q. 69. pag. 244

Achan filij an fuerunt conſcij criminis, & an cum eo fuerunt occiſi, ibid.

Achan filij quare occisi sunt pro patre, cum ipsi non peccauerint. Iosue c.7.q.73. pag.247

Achan filiis an fuit mors pro peccato patris inflicta, vel accelerata, ibid.

Achan filij paruuli an erant debitores mortis, etiamsi pater eorum non peccasset, Iosue c.7.q.74. 247

Achan filij an iniustum fuerit, quod occiderentur pro peccato patris, ibid.

Achan mors quare hic describitur, Iosue c.7.q.1. 209

Achan solo peccante, quare dicitur quod filij Israel peccauerunt, ibid.

Achan an præuaricatus est pactum, quia tulit de auro, & de argento, quod erat consecratum Domino, Iosue c.7. q.2. 210

Achan an dici debet, vel Achor, & quæ fuit causa istius erroris, Iosue c.7.q.3. 210

contra Achan Deus an fuit solum iratus, Iosue c.7. q.5. pag.211

Achan an dici possit, quod non commisit furtum, vel latrocinium, quia Deus, cuius erat res, vidit, & consensit, cum aliter iste facere non posset, Iosue c.7.quæst. 21. 22

Achan quare audiens Deum dixisse esse anathema in Israel, & inquirendum sequenti die, cum sibi conscius huius esset, non fugit, Iosue c.7.q.42. 231

Achan cur lapidatus est cum crematetur igne, Iosue c.7. q.44. 232

Achan quare tota substantia domus combusta est, Iosue c.7.q.45. 232

Achao an præuaricatus fuit anathemata quinque, Iosue c.7. q.49. 234

Achan filiis an accelerata fuit mors pro peccato patris, vel inflicta illis, Iosue c.7.q.75. 247

Achan filij quare occisi sunt pro peccato patris, Iosue c.7. q.75. 247

Achan filij, & filiæ qua morte perierint, scilicet, an lapidati, vel cremati, vel vtraque pœna inflicta est eis, Iosue c.7.q.76. 248

Achao res animatæ, & inanimatæ quomodo fuerint consumptæ, Iosue c.7.q.77. 248

Achaz an fuerit irrationabilior colēdo Deos gētium, quæ præualuerant contra ipsum, quam Amasias qui coluit Deos, quos ipse superauit. 4.Reg.16. q.14. 138

Achaz an peccauit accipiendo Thesauros domus Domini, vt daret regi Assyriorum, 4. Reg.16. q.10. 137

Achaz quo anno regnare cępit Osee rex Israel, 4. Reg.17. q.2. 140

Achaz an peccauerit inuocans auxilium regis Assyriorum cum Deus prouidisset ei auxilium, 4.Reg.16.q.9. 137

Achaz an fecit prædicta circa templū propter regem Assyriorum, 4.Reg.16.q.17. 140

Achaz an sepultus fuerit cum patribus suis, 4. Reg.16.q. 18.140

Achaz magis ne peccauerit an Manasses cum isti fuerint peccatores super omnes reges Iuda, 4.Reg.20. q.3. 184

Achaz ab anno duodecimo an sit regni Osee computatio, & an Ezechias cępit regnare anno tertio Osee, 4. Reg. 18.q.3. 150

Achaz quomodo transtulit filios suos per ignem, & an immolabat eos dæmonibus, 4.Reg.16.q.3. 136

contra Achaz an præualuerunt Rasin Syriæ & Phacee Israel Reges, 4.Reg.16.q.6. 136

Achaz quo anno Phacee regnauit, 4.Reg.16. q.2. 135

Achaz quare deposuit luteres, & mare æneum de locis suis, 4.Reg.16.q.16. 139

Achaz quare iussit fieri similitudinem altaris Damasci, 4. Reg.16.q.13. 138

Achaz Horologium in quo transiuit sol, quale erat, 4.Regum 20.q.22. 176

Quænam eius figura, ibid.

Et quæ materia, ibid.

Achimaas quare volebat nuntiare Regi Dauid victoriam contra Absalon, 2. Reg.c.18.q.23. 196

Achimaas an poterat recedere ad annunciandum hæc Regi inconsulto Ioab. 2.Reg.c.18.q.24. 196

Achimaas an peccauerit simulādo se nescire mortem Absalonis. 2.Reg.c.18.q.25. pag. 197

Achimelech an fuerit summus Sacerdos Dauid, 1. Paralip.18.q.33. 368

de Achimelech summo Sacerdote, 1. Paralip.24.q.9. 480

Achimelech quomodo constitutus fuerit in summum Sacerdotem, 1.Paralip.24.q.11. 480

Achimelech an dedisset pueris Dauid panes propositionis si mundi non fuissent. Matt.12.q.23. 8

Achimelech si nullos panes habuisset, an tolleret panes qui erant coram Domino ad dandum Dauid, & pueris suis, Mat.12.q.24. 9

Achimelech an dedisset panes propositionis Dauid, & suis, si essent immundi, 1.Reg.c.21.q.13. 144

Achimelech cur magis petierit de munditia à mulieribus, quam de aliis, 1.Reg. c.21.q.14. 145

Achimelech an consuluerit Dominum pro Dauid. 1. Reg. c.22.q.18.165

Achimelech filius Abiathar, quomodo dicatur, quod esset summus Sacerdos, 2.Reg.c.8.q.24. 89

Achimelech cum esset pater Abiathar, quomodo dicitur Achimelech filius Abiathar, ibid.

Achis regis serui cur dixerunt Dauidem Regem Israel, cum scirent Saulem esse Regem, 1.Reg.c.21.quæst.25. pag.151

Achis quomodo auderet secum ducere Dauid in bellum, 1.Reg.c.28. q.3. 262

Achis nunquam sciuit Dauid se finxisse insanum coram eo, 1.Reg.c.28. q.4. 262

Achis quare nominauit Angelum cum esset gentilis, 1. Reg.c.29.q.8.191

Achis de quo Deo intellexit, dicendo, Dauid esse bonum, sicut est Angelus Dei, 1.Reg.c. 29. q.9. 291

Achitophel quomodo accessit ad coniurationem Absalon, 2.Reg.c.15.q.18. 154

Achitophel an rectè consuluerit Absalonem, 2.Reg.c.16. q.19. 171

Achitophel an peccauit consulendo Absalonem, ibid.

Achitophel, quomodo putauerit, quod posset occidere Dauid, 2.Reg.c.17. q.2. 173

Achitophel an instituit, quod immediatè iretur contra Dauid, 2.Reg.c.17.q.3. 174

Achitophel an volebat occidere Dauid, ibid.

Achitophel cur non reprobauit rationes Chusai, 2.Reg.c. 17. q.7. 176

Achitophel quare occiderit seipsum, 2. Reg. c.17. q.16. pag.180

Achitophel quare iuerit ad ciuitatem suam ad suspendendum se, 2.Reg.c.17.q.17.181

Achitophel quare cum seipsum occiderit, sepultus fuit in sepulchro Patrum suorum, 2.Reg.c.17.q.18. 181

Achitophel se occidendo an peccauerit, 2. Reg. c.17. q. 20. 182

Achitophel mors cur describatur, 2. Reg. c.17. quæst.21. pag.183

Achitophel an damnatus sit æternaliter, 2. Reg. c.17. q. 22. 183

Achitophel consiliarius Dauid, quisnam erat, 1.Paralip. 27.q.32. 544

Actio an extinguatur si possessio empta de pecunia vsuraria ad illum perueniat qui dederat vsuras vsurario, Matt.25.q.26. 123

Actionem & passionem omnem ad cessandum an sufficiet cæli motus cessatio, Matt.25.q.473. 256

Actus virtutum omnium ad caritatem pertinent, Matt. 6. q.24. 20

in Actibus necessitatis an mereri possimus. Ruth. 2.quæst. 12. 25

Actus ex passione quando magis laudabilis sit quam ex electione, Mat.6.q.22. 18

Actuum humanorum finis dupliciter accipitur. Matt.6. q.177. 177

Actus, & operationes Oziæ, 4.Reg.15.q.11. 129

Actus matrimonialis. Vid. Matrimonialis actus.

Actum in moralibus exercere volenti duo sunt necessaria. Mat.16.q.75. 290

ex Actu & potentia compositum esse aliquid & nihil vnquam

quam suscipere eorum, ad quæ est in potentia, sed habere totum suum esse simul an implicet contradictionem, Iosue 11. quæst. 39. pag. 40
Acta existens non potest dare alteri esse formaliter, Parad. 5. c. 64. 79
Actum exteriorem an vetus lex prohibeat, Iud. 5. q. 176. pag. 245
Actus exteriores quomodo turpes sint, Gen. 13. q. 572. pag. 360
Actus peccati, culpa, macula, reatus, & pœna quomodo inter se differant, & à quo illorum Deus, & Sacerdotes absoluant, Exod. cap. 32. q. 47. 243
Actus, qui sunt erga Deum per quid sunt meliores, vel peiores. Num. cap. 14. q. 93. 361
Actus, seu peccatum propter quid, melior vel peior existimetur, ibid.
Actibus prohibitis de acquisitis an possit eleemosina fieri, Matt. 6. q. 41. 41
Adad motus à Deo quare voluerit redire in terram suam mortuo Dauid, & Ioab. 3. Reg. 11. q. 25. 171
Adam solus, vel Deus solus quod totum primum idioma introduceret, an fuerit conueniens, Gen. 13. q. 343. 259
Quare non imposuit singulis nomina cum omnia illi essent subiecta, ibid.
An potuerit animalibus nomina imponere, ibid. q. 344
In quo idiomate imposuit nomina rebus, ibid. q. 346. pag. 260
ab Adam nomina imposita an peruenerint vsque ad Moysen, ibid. q. 347.
Adam quare dicitur appellasse cũcta animalia nominibus suis, & quod non inueniebatur ei similis adiutor, ibid. q. 350. pag. 262
in Adam quare dicitur quod Deus immisit soporem, ibid. quæst. 351.
in Adam quare Deus immisit soporem pro formanda Eua, ibid. q. 352.
de Adam dormiente cur potius quam de vigilante costam Deus abstulit. ibid. q. 353.
Adam quomodo dolorem non sentiit cum ei costa detrahebatur, ibid. q. 355. 263
in Adam quare Deus immisit soporem, & non expectauit potius vt dormiret, cum vtroque modo posset ab eo auferre costam, ibid. q. 356. 264
in Adam quare Deus soporem immisit, ibid. q. 357
Et cur Scriptura primo fecit mentionem de sopore, ibid.
in Adam post costæ ablationem an remanserit æqualitas costarum ex vtroque latere, & fuerint tot, quot sunt in nobis, ibid. q. 359. 265
Adam post creationem Euæ an habuerit costas pares an impares, & an tot quot nos habemus, ibid. q. 360
Adam quare creatus fuerit, & ex ipso Eua, ibid. q. 364. 267
an Adæ solum, & non Euæ peccatum transierit in omnes homines, ibid. q. 366. 269
in Adam in costæ ablatione an fuerit dolor, ibid. q. 369. pag. 270
Et respondetur ad tertium argumentum, q. 361.
Adæ pro costa ablata quare dicitur Deus repleuisse carnẽ, ibid. q. 390. 281
Adæ locum cur Deus non repleuit ponendo aliam costam, ibid. q. 391.
Adæ an alia costa formari debuerit, ibid. q. 392.
Adam cur formatus non fuit cum suis debitis costis, & postea vna ablata pro formanda Eua, inducere aliam, ibid. quæst. 393.
Quare visa muliere dixit. Hoc nunc os ex ossibus mei, &c. ibid. q. 398. 284
Et quare dicitur, Caro de carne mea, & os ex ossibus meis, ibid. q. 399.
Quomodo sciuit quod Eua esset de carne sua, ibid. q. 400. pag. 285
Adam cur dixit. Hoc nunc caro de carne mea sufficere namque videtur si dixisset hoc caro de carne mea relicta particula nunc, ibid. q. 404. 286
Quare dixit cum sibi præsentata est Eua. Et hæc vocabitur virago, quia de viro sumpta est, ibid. q. 406. 287
Quare imposuit hoc nomen primæ mulieri Eua cum sibi competeret nomen virago, ibid. q. 408. pag. 288
Adam quare imposuit nomen primæ mulieri, & nõ Deus, ibid. q. 410. 289
Adam verba illa. Quamobrem relinquet homo patrẽ, &c. quomodo intelligi debeant, ibid. q. 411.
Adam, & Euæ nuditas quid significat, ibid. q. 412. 290
de Adam & Eua si Scriptura dixisset quod nudi erant, & non addidisset, & non erubescebant, an aliquid mirandum insinuasset, ibid. q. 413. 290
Adam & Eua cum nudi essent quare non erubescebant, ibid. q. 415. 291
Adam & Eua an inquirendum sit quare non erubescerẽt, an potius quare erubescebant, cum hoc videatur esse contra rationem, ibid. q. 416. 291
Adam & Euæ quis fuerit tentator, ibid. q. 418. 292
Et dato quod serpens non fuerit, quæritur quis fuerit, ibi. quæst. 419.
in Adam, & Eua an potuerit esse ignorantia dum peccauerunt, ibid. q. 468. 314
Adam in statu innocẽtiæ an videbat Deum per essentiam, ibid. q. 498. 326
Adam Dei cognitionis modus in statu innocentiæ an medius fuerit inter cognitionem nostram, & beatorum, ibid. q. 499.
Adam an viderit Deum per secundum modum videndi, ibid. q. 500. 327
An per secundum modum cognoscendi Deum viderit, & vt Angeli, & vt Prophetæ vident, ibid. q. 501. 328
Adam quod in statu innocentiæ Deum viderit sine medio quod Magister dicit an verum sit, ibid. q. 503. 329
Adam in statu innocentiæ an viderit Deum in ænigmate, ibid. q. 504.
Adam in statu innocentiæ an affligeretur cum non videret Deum per essentiam, ibid. q. 505. 330
Adam an habuerit perfectam cognitionem de rebus, ibid. q. 506. 331
Adæ circa cognitionem quam habuit in statu innocentiæ an possit quispiam aliter, & aliter opinari, ibid. q. 507.
Adam & Euæ filiorum quænam fuisset perfectio si permansissent in statu innocentiæ, ibid. q. 509. 333
Adam quam cognitionem acquisiuisset operando, & colendo terram: in responsione ad secundum, quæst. 506. ibid. q. 510.
Adam an aliquid intelligeret sine phantasmate, in responsione ad tertium, q. 511.
Adam, & Eua an decipi poterant, ibid. q. 512. 334
Et quomodo decepti fuerint, ibid. q. 513. 335
Adæ an aliquis persuadere potuisset pro vero falsum in statu innocentiæ, ibid. q. 515. 336
Adam an potuerit decipi in statu innocentiæ, quo ad cognitionem sensitiuam, ibid. q. 516. 337
Adam an conuenientius fuerit tentari per serpentem, vel per mulierem, ibid. q. 526. 341
Cur voluerit manducare de fructu, quem sciebat vetitum, ibid. q. 530. 342
de Adam & Euæ oculorum apertione dictum illud. aperti sunt oculi amborũ de qua apertione intelligatur, ibid. q. 531. 343
Adam & Euæ oculi an aperti sunt ad cognoscendum solum se esse nudos cum quadam confusione, ibid. q. 532.
Et quare dictum sit, Aperti sunt oculi, & non potius, Viderunt se esse nudos, ibid. q. 533.
Adam & Eua ante peccatum an fuerint nudi, ibid. q. 535. pag. 344
Adam & Eua quod aliquo modo fuerunt nudi, & aliquo non an tueri possit, ibid. q. 536. 345
Adam & Euam cur Scriptura nudus vocauit ante peccatum, cum vero non essent tales, ibid. q. 537. 345
Adam & Eua an post peccatum cognouerint se esse nudos, & quomodo, ibid. q. 538. 346
de Adam & Eua cur dicatur aperti sunt oculi amborum, ibid. q. 539. 346
de Adam & Eua quare Scriptura non dixit quod oculi eorum tenebantur ne agnoscerent se nudos, ibid. q. 540.
Adam & Eua ante peccatum an habuerint vestes, ibid. quæst. 541. 347

Adam & Eua ante peccatum an debuerint habere vestes, Genes.cap.13.q.542. pag.347
An naturaliter debuerint carere vestibus, ibi.q.544. 349
Adæ cur vestibus opus non fuerit in statu innocentiæ, ibi. quæst.545. 349
Adam & Eua cur fecerint sibi perizomata, ibi.q.552. 352
Et cur non fecerint potius vestes longas, ibid. q.553.
Et cur perizomata fecerunt potius de foliis ficulneæ, quam alterius arboris, ibid.q.554.
Et an super hoc vera sit Magistri sententia in Historia Scholastica, ibid.q.555. 353
Quomodo potuerũt & sciuerunt cõsuere folia, ibi.q.557.
Cur potius non fecerunt vestes de pellibus animalium, ibid. quæst.558.
Quare Scriptura commemorat quod sibi fecerint perizomata, ibid.q.559. 354
Et quare expresserit quod essent de foliis fici, ibi.q.559.
Cur potius cooperuerunt pudenda quam alias partes, ibid. quæst.560.
Cur magis erubuerunt de istis membris genitalibus, quam de aliis, ibid.q.561.
Adæ & Euæ in erubescentia an fuerit aliquis motus, ibid. quæst.564. 356
Et an in illo motu desiderauerint deliberate coire, ibid. quæst.565.
Et quare surgente in eis tali concupiscentia non copulati sunt statim, ibid.q.566. 357
Adæ erubescentia propter genitalia an fuerit naturalis, vel supernaturalis, ibid.q.582. 364
Et an ordinario de qua hic esset naturalis, ibid.q.583.
Adæ cum ablatum est donum gratiæ, an ibi fuerit aliqua Dei operatio, ibid. q.584. 365
in Adam inordinatio vitium inferiorum an naturaliter, vel diuinitus facta sit, ibid.quæst.585.
Adam & Eua an erubescere potuerint circa alios motus præter venereorum, ibid.q.592. 368
in Adam & Eua an actus interior fuerit deordinatus, ibi. quæst.593. 369
Et cur potius fuit in illis motus in concupiscibili venereorum, quam in aliis, ibid. q.594.
ad Adam & Euam ad quid Deus post eorum peccatum venerit, ibid.q.595. 369
Adam & Eua quare audierunt talem vocem Dei ambulantis in Paradiso, ibid. q.598.
Et quis ambulabat, ibid.
Et cur loquebatur Deus, ibid.
Adam quanto tempore steterit in Paradiso, ibi.q.606. 373
Adam quo tempore de Paradiso eiectus fuerit, ibid.
Adam an fuerit eiectus de Paradiso hora septima, ibid. quæst.607.
Adam an eiectus fuerit de Paradiso hora decima, ibidem quæst.608.
Adam qua hora de Paradiso eiectus fuerit exactius quæritur, ibid.q.609. 374
Adam quanto tempore manserit in Paradiso iterũ quæritur, ibid.q.610.
Adam an vno die manserit in Paradiso, an pluribus, ibid. quæst.611. 375
Adam & Eua an audierunt vocem Dei, ibid. q.614. 376
Et an Deum esse sciuerint qui veniebat, ibid.q.614.
Quomodo agnouerint sonitum illum esse Dei, non videntes Deum, ibid.q.615.
Cur se absconderint, ibid.q.617. 377
Quomodo potuerunt erubescere de Deo, ibid.q. 618.
Cur voluerunt se abscondere veniente Deo, cum nihil possit esse absconditum Deo, ibid.q.619.
Cur illos se abscondisse commemoretur, ibid.q.620. 378
An peccauerint abscondendo se a facie Dei, ibid.q. 621.
Quomodo intelligitur, quod abscõderint se in ligno Paradisi, ibid.q.622.
Adam cur vocatus de latibulo non venit, ibid.q.626. 380
Cur dixit, Vocem tuam audiui, & timui, ibid.q.628.
Cur dixit se timuisse, & abscondisse, ibid.q.629. 381
Cur produit cum dixerit se abscondisse ob timorem, ibid. quæst. 630.
An debuit potius dicere erubui, quam timui, ibid. q.631.
Quomodo timuit se esse nudum cum haberet perizoma, Gen.q.632. pag.381
Adam quid dixerit Deo, ibid. q.633. pag.382
Cur veniens ante Deum non fuit confessus peccatum suum, ibid.q.635.
Cur dixit, mulier quam dedisti mihi sociam dedit mihi, ibid.q.638. pag.383
Cur dixit mulier quam dedisti mihi potius quam aliud, ibid.q.639.
Cur se sic excusauerit, ibid.q.640. 384
Adam & Eua cur acceperint excusationes istas parui momenti, ibid.q.654. 389
Adam etiam an deceptus sit cum Eua se deceptam dicat, ibid.q.655.
Adam an deceptus fuerit, ibid.q.656. 390
An deceptus fuerit credendo quod non moreretur, comedendo, ibid. q.657.
An fuerit deceptus putans veniale esse, quod erat mortale, ibid.q.658. 391
In quo fuerit seductus, ibid.q.659.
An crediderit per comestionem ligni acquiri immortalitatem, ibid.q. 660. 392
Et circa hoc an verum sit quod dicunt aliqui de Sancto Augustino, ibid.q.661.
Adam quomodo ausus fuerit manducare si sciebat se manducando moriturum, ibid.q.662.
An putauerit id quod erat mortale esse veniale in secundo sensu, ibid. q.663. 393
An concupierit diuinitatem, ibid. q.664.
Adam quod diuinitatem concupiuerit licet hoc putauerit esse possibile, an verum sit, vt sensit Magister, ibi.q.665. pag. 393
de Adæ & Euæ pœnarum, ordine & numero iuxta aliorum opinionem, ibid.q. 732. 417
Et an Magistri dictum de quo in superiori quæstione sit verum, ibid.q. 733.
Adam & Eua peccantes cur non fuerint mortui. ibid. q. 738. 420
Cur non mortui fuerint statim post peccatum, cum Deus id euenturum prædixisset, ibid.q. 739.
Et an vera sit quorundam circa hoc responsio, ibi.q.740.
An aliorum sentẽtia circa idem vera sit, ibid.q.742. 441
Et an opinio eorũ qui eamdem sententiam comminationem putabant, vera sit, ibid.q. 742.
An impugnatio quorundam superioris opinionis stare possit, ibid.q.743.
De eadem re secundum auctoris sententiam, & determinatur quæstio. ibid.q.744. 422
Adæ & Euæ cur mors non fuerit posita in maledictionem & pœnam, ibid.q. 745.
inter Adam & Euam quæ præcedentia fuisset si non peccassent, ibid.q. 760. 428
Iterum de hoc quæritur, & soluuntur argumenta, ibid. q.764. 430
Et quomodo verum sit quod vbi est paritas nõ est imperium nec subiectio, ibid. q. 766. 431
Adæ & Euæ an in Paradiso par fuisset imperium in copulam, ibid.q.771. 434
Adæ in maledictione cur Deus dixerit. Quia audisti vocem vxoris tuæ, ibid.q.819. 457
Adæ cur dictum sit. Comedes ex ea cunctis diebus vitæ tuæ, ibid.q.833. 464
Et cur dicitur comedes ex ea, cum etiam ex aliis comedat homo, ibid.q.fin.
ad Adam animalium adductio an fuerit voluntate Dei, an ministerio Angelorum, Gen.2.q.21. 29
Adam quo die creatus fuerit falso ponitur in calendariis, Def.Par.2. c.89. 86
Adam an imposuerit nomen animalibus omnibus, Gen.2. quæst. 22.
Adæ peccatum an fuerit in Spiritum Sãctum, & irremissibile, Matth.12.q.73. 41
Adæ peccatum an fuit maius omnibus peccatis hominum, quia fuit causa illorum, 3. Reg.14.q.198. 221
Adam formatus, & sepultus creditur in Cariatharbe, Iosue 14.q.10. 143

Adam & Eua cur in Paradiso non habebant vestem, Gen.2.q 29.
Adæ posteritas an teneretur non comedere de ligno scientiæ boni & mali, Gen. 13. quæst. 292. pag.241
Adæ & Euæ, an Deus formaliter dixerit verba hæc, scilicet, de ligno scientiæ boni & mali ne comedas, vel dixerit aliquid aliud loco huius, ibid.q.291.
Adæ ad posteros an extenderetur præceptum de non comedendo, si eos ibi genuisset, ibid.q. 293.
Adæ an vetitum fuerit lignum vitæ, ibid.q.295. 241
Adam an comederit de ligno vitæ, vel Eua, ibid.q. 297. pag. 242
Adam & Eua cur non comederant de ligno vitæ, ibid.q. 298. 243
De hoc an prima ratio valeat, ibid.q. 299
Adam ante peccatum an sciuerit virtutem ligni vitæ.ibid. quæst. 300.
Adam cum vixerit tanto tempore post comestionem ligni vetiti, quomodo verificatur dictum hoc. In quacumque hora comederis ex ea morte morieris, ibid.q. 301. pag. 243
Et quæ sit ratio, & sensus verus verborum istorum Dei; in quacumque hora, &c. ibid.q. 302.
Adam de ligno comedens an incurrerit aliqua mala præter mortem, ibid.q. 303. 244
Et cur non expressa sit pœna inferni quæ maior est quam mors temporalis, ibid.q. 305.
ad Adam an adducta animalia omnia fuerint, ibid.q.326. pag. 253
ad Adam an adducta fuerint aliqua de omnibus speciebus animalium, ibid.q.327.
coram Adam an ducti fuerint pisces vt eis nomen imponeret, ibid.q.328. 254
ad Adam cur pisces adducti non fuerunt, ibidem quæst. 329.
ad Adam cur Deus animalia duxit, ibid.q.330. 255
ad Adam cur adducta fuerint animalia, ibid.q. 331.
ad Adam quis animalia adduxit, ibid.q.333.
Et quomodo adduxit, ibid.
ad Adã animalia adducta fuisse cur Scriptura mentionem fecit, ibid.q.334. 256
ad Adam cur animalia adducta fuerunt, videtur enim superfluum, ibid.q. 335.
Adæ cur debuit fieri talis certificatio ducendo animalia ad ipsum, ibid.q. 336.
ad Adam Animalium adductio an facta fuerit à Deo sola voluntate, vel forte ministerio Angelorum, Gen.2.q.21. pag. 29
Et cur facta fuerit, ibid.
Adam an imposuerit nomina omnibus animalibus, ibid. quæst. 22.
Adam an fuerit sapientior Salomone, ibid. q.23. 30
Adæ costa ex qua fuit formata Eua an esset necessaria vel superflua, ibid.q.25. 31
Adam antequam comederet lignũ vitæ an haberet vsum rationis, ibid.q.29. 32
Adam quare Deus tentari permisit, quem casurum sciebat, ibid.q.2. 33
Adæ, & Euæ an Deus lignum vitæ tangere prohibuerit, ibid.q.4. 34
Adæ & Euæ an necessarium fuerit immediate post peccatum ablatam esse iustitiam originalem, ibid.q.7. 35
Adam quantum in Paradiso durauerit, ibid. q.14. 37
Adæ & Euæ cur Deus dedit vestes pelliceas, ibid. quæst. 24. 44
Adam & Eua an virgines de Paradiso exierunt, Gen.4. quæst. 2. 46
Adam quot annos natus genuit Abel, Cain, & Seth, ibid, q.4. 47
Adam an post occisionem Abel, cognouerit vxorem, ibid. q.17. 54
Adam quot annos natus genuit Seth, Gen.5.q.1. 55
Adam quot annos habebat cum genuit Enos.ibid.q.2.
Adæ annorum in numero vnde eueniat quod littera Hebraica, & nostra non conueniunt, ibid.q.3 56.
Adam nomen an sit nomen Hebræum, Gen. 11.q.1. 97
Adam an præsciuerit casum suum, Gen.13.q.134. p.172
Et quare non fuit formatus in Paradiso, ibid.
Et rationes duæ de hoc assignatæ quomodo debeant intelligi, supposito, quod mulier fuerit formata in Paradiso, ibid.q.137. pag. 173
Adam vbi fuerit formatus, ibid.q.138. 174
Adam cur positus fuerit in Paradiso, cum foris formatus fuerit, ibid.q.139. 174
Adã an conuenienter fuerit creatus extra Paradisum cum à multis poterat lædi propter loci inæqualitatem, ibid. quæst. 140. 175
Adam an imposuerit nomen arbori scientiæ boni, & mali, ibid.q.156. 181
Adam an imposuerit nomen arbori isti ante peccatum, ibid.q. 158.
Adam in statu innocentiæ an habuerit dotes, ibid. q.170. pag. 186
Adam quod erat immortalis quomodo intelligitur, ibid. q.171. 187
Adam omnia remedia data contra corruptionem, ibid. quæst. 172.
Adam an Deus bis posuit in Paradiso, dicitur enim tulit hominem, & posuit eum in Paradiso: & iterum. Plantauit Paradisum in quo posuit hominem, ibid.q.199. 199
Adam quod positus fuerit in Paradiso vt operaretur, quomodo intelligatur, ibid.q.200. 200
Adam an conuenienter dictum sit quod positus fuerit ad custodiendum Paradisum, ibid.q. 201.
Et quomodo intelligitur quod positus fuerit ad custodiendum Paradisum, ibid.q. 202.
Adam cur Deus volebat vt terram coleret, ibid.q.203.
Adam cum dicitur positum esse ad custodiendum Paradisum, an sermo sit de custodia vt est vigilantia contra inuadentes aut inuadere potentes locum illum, ibid.q. 205. 202
Adam quod dictum est, de omni ligno Paradisi comede, an sit præceptum, ibid.q.206. 203
Et cur Deus hoc præcepit, ibid.q.207.
Adam datum præceptum de comedendo an fuerit affirmatiuum vel negatiuum.ibid.q.209. 204
De eodem iterum quæritur, ibid. q. 210.
Et an sub vna clausula ponatur comedere & non comedere vnum sub licentia, alterum sub præcepto, ibid.q. 211. 205
Adam cur dictum sit quod comederet de omni ligno si non erat præceptum, ibid. q.212.
Adæ soli an datum fuerit mandatum hoc, an Adæ & Euæ simul, ibid.q.215. 206
Adam, & Euam an obligaret præceptum de non comedendo, ibid.q.216. 207
Et quæ istarum duarũ positionum verior sit, ibid.q.217.
Adam cur datum est præceptum statim vt est introductus in Paradisum, ibid.q. 217.
Adam an eadem verba, scilicet, ecce ego dedi vobis, &c. dicta sint per Angelos post peccatum, ibid.q.222. 210
Positio superior an sit conueniens, ibid.q.223.
Verus sensus rationum hic positarum, ibid.q.225. 211
Adam an habuerit verum dominium in actu vel exercitio super omnia animantia, ibid.q. 226.
Adæ & Euæ dictum illud; & sit timor vester super omnia animalia, quomodo intelligatur, ibid.q.283. 237
Adam cur Deus vetuit in Paradiso comedere de ligno gno scientiæ boni & mali, ibid. q.284.
Et an conuenienter esus ligni illi vetitus est, ibid.q.285. pag. 238
Et cur Deus dedit hoc præceptum quem sciebat illum non obseruaturum, ibid.q.286.
Adam an peccasset si sine lege fuisset, ibid.q.289. 240
Aderezer contra quem Dauid pugnauit quis nam fuerit, 1. Paralip.18.q.10. 356
contra Adarezer causa belli à Dauid facti, 1. Paralip. 18. q.11. 356
Adarezer de exercitu quot equites ceperit Dauid, 1. Paralip.18.q.14. 357
Adarezer quadrigas quot ceperit Dauid, 1. Paralip. 18. q.13. 357

Aderezer exercitus quot pedites occiderit Dauid, 1. Paralip.18. q.15. pag.357
Aderezer serui ad quid portabāt pharetras aureas, 1. Paralip.18.q.22. 361
Aderezer exercitus de occisione gaudens Tou Rex Hemath an peccauerit, 1. Paralip.18.q.25. 362
Aderezer numerus eqnorum captus à Dauid, in libro 2. Reg. an sit idem cum eo, quod legitur, libro 1. Paralip. 2. Reg.c.8.q.13. 84
Addo libri, cur non positi sint in canone Sacræ Scripturæ, 1. Paralip.29.q.32. 589
Addo videntis ad visionem, Vid. ad libros.
Addo, Natan, ex Ahiæ libri qui sint, 2. Paral.9.q.25.239
Adeodatum percussisse fratrem Goliath Gethæi an verum sit, 1. Paralip.20.q.21. 397
Adeps & sanguis quare non comedebatur in veteri lege, Leuit.3.q.8. 47
de Adipibus cremandis, lex quomodo dicatur durasse in æternum, Leuit.3.q.7. 47
Adipes quare à cibo prohibiti sunt, Leuit.3. q.9. 49
Adipes immolatorum animalium cur non mittebantur cauibus sicut carnes, Matt.26.q.24. 516
Adipes animalium non immolatorum quare non comedebantur, Matt.26.q.25. 516
Adipes animalium ad sacrificium immundorum, ad esum autem mundorum an comedere liceret, Matt.26. quæst. 26.
Adipes, dextrum armum, & pectusculum quod coram Domino eleuabantur, quomodo hic dicatur, Leuit.10. q. 16. pag. 154
Adipes duplices erant, & qui erant prohibiti, & qui non, Leuit.7.q.5.100
de Adipe agni cremato in Aegypto quid factum sit, Mat. 26.q.22. 514
Adipes vitulæ quare non cremabantur. Num.cap.19.q.8. pag.455
de Adipe animalium immolatorum quid fiebat, Matt. 26.q. 23. 515
Adiuratio Dæmonum per Deum dupliciter fit, Matt.8. q. 112. 286
Adiutorium, & societas, an per hæc duo signentur duæ communicationes quæ sunt inter masculum, & feminam, Gen.13.q.337. 275
Admiratio vnde fiat, Matt.8.q.34. 241
Admiratio nemini contingit nisi de eo quod non credebat posse fieri, Matt.7.q.34. 223
Admonitio, præceptum, & consilium quomodo differāt, 1.Reg.c.8.q.39. 214
Admonitio duplex à Moyse facta Iosue, Deut.3.q.5. 27
Anamelech, & Adramelec Idolorum nomina an essent Hebrea, vel Gentium, 4.Reg.17.q.20. 147
Adolescentes, & pueri an teneantur ad ieiunia Ecclesiæ, Matt.6.q. 139. 152
Adolescens de Betlehem Iudæ. Vid. Leuita adolescens.
Adonias cur se regnare posse credidit, & cum eo alij, cum prophetatum esset de Salomone, 3.Reg.1.q.8. 8
Adonias quomodo eleuabatur, cum non competeret ei regnum, 3.Reg.1.q.9. 8
Adonias quare fecit sibi currum, & equites, 3.Reg.1. quæst.10. 9
Adonias an peccauerit faciendo sibi currum, & equites, 3.Reg.1.q.11. 9
Adonias cur dicatur quod erat pulcher, & secundus natu post Absalon, 3.Reg.1.q.14. 10
Et Dauid eum propter duo diligebat, ibid.
Adonias an esset primogenitus Dauid cū se regnaturum dicebatur, 3.Reg.1.q.15. 10
Adoniæ cur Ioab, & Abiathar fauere dicantur, 3.Reg.1. quæst.16. 11
Adonias cur Ioab habere voluit, & cur ei Ioab adhæsit, 3.Reg.1.q.17. 11
Adonias cur Abiathar secum habere voluit, & cur illi consensit Abiathar, 3.Reg.1.q.18. 11
Adoniæ in festo quomodo animalia sunt immolata, 3. Reg.1.q.22. 12
Adoniæ vnctio cur facta fuit apud fontem Rogel, 3.Regum, cap.1. quæst.23. pag. 13
Adonias an commiserit crimen læsæ maiestatis, eo quod vnctus fuit in Regem, 3. Reg.1.q.24. 13
Adonias an peccauerit faciendo se vngi, 3.Reg.1.q.25.13
Adonias, si regnaret, an potuisset iustæ occidere Bethsabee pro adulterio commisso cum Dauid, 3. Reg. 1. quæst.28. 14
Adonias quare magis tenuerit cornu altaris, quam aliam partem, ibid.q.43. 23
Adonias quare petiit vt Salomon potius iuraret non occidere illum, quam Dauid, ibid.q.44. 23
Adoniam quare Salomon nunc non occidit, sed postea mortuo Dauid, ibid.q.45. 23
Adonias an aliquanto tempore post mortem Dauid accessit ad Bethsabee ad petendum Abisag Dauid vxorem, in vxorem.3.Reg.2.q.22. 33
Adonias quidnam intendebat Abisag in vxorem petendo, vt tantum doleret Salomon de hoc, ibid.q.24. 35
Adonias quomodo dicatur quod haberet Ioab, & Abiathar pro parte sua, cum etiam ipse esset subiectus Salomoni, ibid.q.26. 36
Adoniam occidendo an peccauerit Salomon, ibid. q.27. pag.36
Adonibezec Regi quare amputauerunt Israelitæ partes has pedum, ac manuum, Iud.1.q.7. 5
Adonibezec quomodo potuit congregare tot reges ad comedendum micas sub mensa sua, ibid.q.8.
Adonibezec regem viuum seruādo, an peccauerint Israelitæ, ibid.q.9.
Adonibezec viuum capientes Iudæi, an si non occidissent illum, peccarent. ibid.q.10. 6
Adonibezec summitatem manuum, & pedum abscindendo an peccauerunt Israelitæ, ibid.q.11.
Adoratio triplex, Matt.8.q.9. 229
Adorare se ad Deum an permiserit Ioas, 4.Reg.12.q.18. pag. 112
Adorationis in monte, nec Ierosolimis faciendæ Christi verborum ad Samaritanam explicatio, Matt.6. q.90. pag.100
Adoratio Christi facta à Principe cuius filia defuncta erat qualis fuerit, Matt.9.q.87. 347
Adramelech, & Anamelech Idolorum nomina an essent Hebræa vel Gentium, 4.Reg.17.q.20. 147
Aduenæ vocabantur similiter indigenæ, Num.c.14.q.20. pag.373
Aduenæ an steterunt ad maledicendum, & benedicendum cum Israelitis, Iosue c.8.q. 29. 266
Aduenæ quomodo steterunt, an cum benedicentibus, vel maledicentibus, ibid.
Aduenæ de quibus in 2.Paral.15.qui, & quare potius de tribubus Ephraim, Manasse & Simeon quam de aliis. 2. Paralip.15.q.12. 354
Aduenæ de quibus in 2. Par. quomodo viderant Deum esse cum Asa Rege, 2. Paralip.15.q.13. 354
Aduenæ ementes Iudæos ān grauarentur quia in Iubileo exuebant seruitutem. Leuit.cap.25.q.28. 524
Aduentus ad Dauid istorum de quibus hic, scilicet, Ahiezer, & ceterorū, quomodo intelligatur, 1. Paral.12.223
Aduentus Christi quid sit, Matt.10. q.112. 435
Aduentum Christi ad iudicium an aliqua signa præcedent, Matt.2.q.307. 144
Aduentus Christi quare ab ipso est fulguri assimilatus, Matt.24. q.147. 519
in Aduentu Christi quare Crux apparebit, ibi.q.169
Reliqua in verbo. Christus.
in Aduentu Christi quare ponatur quod erant homines comedentes & bibentes & nuptui tradentes sicut in diebus Noe, ibid.q.222. 554
in Aduersitate constituti quomodo Deum esse maximum bonum magis cognoscere solent, Deut.6.q.5. 56
Adulterium & incestus, quomodo committitur, Matt.14. q.17. 123
Adulterium an sit species luxuriæ determinata, & distincta ab aliis speciebus, Matt.5. q.198. 276
de Adultera non dabatur purgatio, nisi in adultera occulta, Num.c.5.q.20. 106

Adulteris pœna qnomodo ſemper detur fornicantibus mulieribus, & viris non ſemper, Matth.19.quæſt.74. pag. 193
Adulterium an maius ſit peccatum, vel periurium, Matt. 5.q.303. 397
in Adulterio Inuentam filiam, vel vxorem alicui occidere an liceat, Matt.5.q.113. 165
Adulterium ſi puella committeret in domo viri poſt matrimonij conſummationem, an lapidaretur, Deut. 22. q.5. 205
Adulterantium vxorum pęna iſta quare viris valde dura ſit, Deut.28.q.5. 261
Adultis peccata per fidem remittuntur, & paruulis in baptiſmo, Matt.9.q.8. 308
Adulti peccatum cum ſit poſitiuum an meretur pœnam ſenſus, Ioſue.c.6.q.40.194
Adulti quare in diuino iudicio pro patribus non occiduntur, ſed paruuli aliquando, 4.Reg.14.q.5. 121
ab Aduocato de extorta pecunia an eleemoſina fieri poſſit, Matt.6.q.47. 49
Aduocatus tenetur ad reſtitutionē in multis caſibus. Mat. 6.q.47. 49
Adoocati precio laborantes in die feſto an frangant feſtum, Exod.c.12.q.22. 149
Aduocare, legere, & docere infeſtiuis diebus an fieri poſſunt, Exo.c.12.q.26. 147
Aduram ad quid miſſus eſt ad decem tribus, 3. Reg.12. q.11. 181
Aduram quare lapidauerunt decem tribus, & ao peccauerunt, ibid. q.13. 172
Aduram etiamſi admonuiſſet Iſraelitas redire ad Roboam petendo veniam de verbis duris an tenereotur redire ad eum, ibid.q.13. 182
Aduram admonente tribus decem vt ad Roboam redirent, & petente veniam de verbo Regis ſtulto redire an tenerentur. 2.Paralip.10.q.18. 252
Aduram quare miſſus eſt à Roboan ad decem tribus, quę receſſerunt, 2.Paralip.10 q.16. 251
Aduram occidendo an peccauerit populus Iſrael, ſcilicet, decem tribus, 2. Par.10.q.17. 252
Ægyptus an tota Nili fluoio irrigetur, Deut.11.q.3. 96
Ægyptus tota an Nilo irrigetur prout litteta videtur ſentire, & maxime terra Geſſen vbi eraot Iudæi, ibid. q.4.
Aegypti fluuius turbidus an ſit Nilus, vel alius, Ioſue.13. q.4. 105
Aegyptus tota non poteſt Nilo irrigari, ibid.
de Aegypto exitus quot aonis diſtet à Templi crematione, 4. Reg.25.q.35 226
Agypu Rex Seſac. Vid. Seſac.
Aegyptus duplex Gen. in Epi. Hier. ad Pau.1.
in Aegyptum quare fugit Ieroboam à facie Salomonis, 2. Paralip.10.q.3. 243
Aegypti Rex quomodo aſcendit contra Roboan cum videretur cognatus vel affinis eius, 3. Reg.14.q.36. 229
Aegyptio ſeruo ſuo Ieſaa quare Ieram filiam vxorem dedit, 1. Paral.2.q.15. 83
Aegyptij quomodo oues adduxerunt ad Ioſeph, cum ipſi eas non haberent, Gen.47.q.1.
Aegyptiis quare Ioſeph hoc anno dabat ſemina, ibid.q.2.
Aegyprio ſeruo ſuo Ieran filiam vxorem tradēs Seſan an peccauerit. 1. Paralip.2.q.14. 81
Aegyptiorum Regnum quo tempore cęptū ſit, Gen.10. q.19. 104
Aegros curare an Sabbato liceret, Matt.12.q.36. 13
Aegrorum curatio fit ad duo, ibid.q.37.
Aegros curantē Chriſtum quare Iudæi arguebant, ibid.
Aegros omnes quare Chriſtus nunc ſanauit, Matt.12.q. 44. 17
Aegros ad ſe adductos à Turbis quare Chriſtus nunc ſanauit, Mat.14.q.58. 140
Aegritudo Aſæ inflicta an fuerit pro peccato ſuo. 2. Paralip.16.q.33. 386
Aegritudo Aſæ Regis Iuda, an fuerit ex cauſa naturali, 2. Paralip.16.q.32. 385
Aegritudines à Deo hominibus inflictæ quando naturaliter ſanari poſſunt, & quando non, 4.Reg.6.q.21. 58
in Aemulos inuectio. Prol.Hier. in Penth.
Aeneum altare. vide Altare æneum.
Aenea vaſa. Vide indictione. Vaſa ænea.
Aeneus ſerpens. Vid. Serpens æneus.
Aeneum mare cuius figuræ erat, 2. Paralip. 4. quæſt. 8. pag. 87
Aes quomodo accipiatur, Gen.4.q.14. 82
Aes & dupondium quomodo accipitur, Matt.10.q. 118. pag. 439
Aeſtimatio animalis, vidi in verbo Animalibus ęſtimatio.
Aetas prima mundi, Gen. Epiſt. Hier. ad Pau.6.
Aetas ſecunda ibidem.
in Aetatis ſecundæ deſcriptione cur de morte mentio non fit ſicut in prima. Gen.11.q.17. 103
Aetas tertia ibid.
Aetatum omoium deſcriptio, ſeu computatio, Matt.17. q.3. 334
Aetates poſt quas decurſas erit generalis mortuorum reſurrectio. ibid.
Aeterna in vita an maneat dilectionis ordo, Matt.22.q. 315. 268
Aeterna in vita cur non erit carnalis copula, Matt.22. q.210. 117
Aeternam vitā acquirere eſt ab homine, & à Deo, Matt. 10.q.53. 405
Aeternitas pœnæ. Vid. pœnæ ęternitas.
Aethiopes quomodo Deus exterruit, 2. Paralip.14.q.14. pag. 338
Aethiopes quomodo potuerunt pugnare contra Aſa Regem Ioda, 2. Paralip.14.q.8. 332
Aethiopes quare potius Deus tradidit in manus Aſa, 2. Paralip.14.q.10. 332
Aethiopes quomodo Deus, & Dei exercitus cædebat, 2. Paralip.14.q.15. 338
Aethiopes quare Iudæi perſecuti ſunt vſque Geraram, 2. Paralip.14.q.17. 339
de Aethiopibus & ciuitatibus Geraræ prædam facientes Iudæi an peccaoerint, 2. Paralip.14.q.19. 339
Aethna, & alij Siculorum montes non ſunt inferoi portæ, Parad.5.c.101. & c.102.89.
Aethna, Veſeuus, Vulcanus montes non ſunt inferni portæ, Parad.5.c.102. 89
Obiectio penes prædicta, ibid.c.103.
Aethna, Vulcanus & Veſuuius montes non ſunt aperturę ad eum locum, quæ nos dicimus infernum, in lib. de ſtat.ani.poſt mor. conclu.7. 18
Aer, aqua, & ignis, quomodo maneât in locis ſuis, 1. Reg. c.2.q.3. 59
Aer, aqua, & ignis, an poſſint moueri infra vel ſupra, ibid.
inter Aerem, & aquam non poteſt intercidere aliquod elementum, & quare, Ioſue.c.10.q.64. 335
inter Aerem, & ignem non poteſt intercidere aliquod elementum, & quare, ibid.
Aeris prædictiones quædam exponuntur, Matth.16.q.8. pag. 258
Aer eſt frigidior terra, Parad.5.c.92. 86
Aereæ regionis tripartitio, ibid.c.95. 87
Aeris elementum, an purgabit ignis iudicij vniuerſalis, Matt.25.q.432. 229
Affectus inordinato contingit dupliciter, Matt.11.q.23. pag. 472
Et quomodo contingit, ibid.
de Affectibus qui in Chriſto erant. Parad.5.c.207. 118
Affinitas Ioſapha, & Achab, quænam eſſet, 2. Paralip. 18.q.2. 413
Afflictio quomodo nunc contra ſolitum computetur per tempora duorum iudicum, Iud.13.q.3. 208
Afflictione in maxima Iſraelitarum quare non orauit Eliſæus, 4.Reg.13.q.8. 116
Agag Regem quare Saul non occiderit, 1.Reg. cap.15. quæſt.17. 10
Agag mater quomodo futura ſit abſque liberis per eius mortem cum non ſuperſit, 1.Reg.c.15.q.37. 24
Agag, Samuel volendo occidere quare magis tetigit dolorem matris, quam vxoris, 1.Reg.c.15.q.38. 24
Agareni quinam erant, 1.Paralip.5.quæſt.20. 136

Agarenorum terram quanto tempore tenuerint tribus duæ & dimidia, 1. Paralip. 5.q.26. pag. 141
contra Agarenos tribuum duarum & dimidiæ bellum an fuerit bellum Domini, ibid.q.28. pag.142
contra Agarenos pugnando an peccauerint Israelitæ, ibi. quæst.19. 135
Agareni isti quinam erant, 1. Paralip.5.q.20. 136
contra Agarenos pugnando an peccauerint Israelitæ, 1. Paralip.5.q.19. 135
Agenda vel cauenda necessaria prædicans & non faciens, quantum peccet, Matth.23.q.22. 299
Agere in instanti Deo proprie competit, Matt.8.q.4. 244
Agens naturale nullum tantæ virtutis est, vt anima glorificata, Matt.17.q.111. 397
Ager an esset plenus lente, vel hordeo quando Eleazar pugnauit contra Philisthinos, 2. Reg.c.23.q.12. 263
Agar qui non redimebatur, quomodo pertinebat in Iubilæo ad Sacerdotes si fuisset datus per votum: & qualiter, Leuit.27.q.64. 605
Agros vel vineas quomodo Sacerdotes, & Leuitæ habere poterant, quæ redirent ad ipsos in Iubilæo, idque fieri sine confusione sortium tribuum, Leuit.27.q.36. 582
Agri, fratres, sorores, pater, mater, filius, & vxor, quomodo relinquantur propter nomen Domini, Matt.19.q.209. pag.296
Et quomodo hæc relinqui oporteat propter Christum, ibidem.
Agros domum, fratres &c. relinquentes an habituri sint sedes ad iudicandum, Matt.19.q.219. 301
Et an ad istos pertineat promissio illa Apostolis facta, ibidem.
Agri & domus quomodo relinquuntur ab aliquo propter Christum, Matt.19.q.207. 294
Agrum hordeo plenum an defenderit Sema an Eleazar, 1.Paralip 11.q.14. 217
Ager dicitur in quo verbum Dei seminatum est, Matth. 13.q.49. 95
inter Agriculturam ante, & post peccatum quæ differentia sit, Gen. 13.q.204. 202
Sem an vixerit vsque ad quinquagesimum annum vitæ Iacob, Gen.11.q.16. 102
Agilitas quid sit, Matt.17.q.126. 43
Et qualiter se habeat ad beatorum corpus, ibid.
Agilitatis dotis motus qualis sit, cum sit in omni animali duplex motus, ibid.
Agilia an futura sint corpora beatorum, Matt.17.q.123. pag.425
Agilitatis dote an aliquando vtentur corpora beatorum ita vt per illum moueantur, ibid.q.124.
Agnum, quæ personæ comedere debebant, Exo.c.12.q. 6. pag.130
Agnus quare debebat esse masculus, Exo.c.12.q.7. 130
Agnus quare magis, quam aliud animal immolabatur, Exo.c.12.q.8. 130
de Agno aliqui voluerunt esse fiendas immolationes duas vnam de Agno, alteram de hædo; Exo.c.12.q.9. 131
Agnum Paschalem modus immolandi, atque assandi, Exo.c.12.q.11. 132
Agni Paschalis immolatio duos transitus signabat, Exo. c.12.q.11. 135
Agni Paschalis conuenientissima allegoria Messiæ mortem, & Eucharistiæ Sacramentum, euidentissimè repræsentantis, Exo.c.12.q.50. 161
Agnus Paschalis an deberet immolari corã ostio Tabernaculi, Exo.c.23.q.27. 467
de Agni Paschalis ossibus quid fiebat, Num.c.9.q.27.175
Agnus Paschalis in quo genere sacrificiorum erat, Num. c.9.q.33. 176
Agnus Paschalis quinque similitudines habet cum sacrificio, Num.c.9.q.34. 177
Agnus Paschalis quomodo reducitur ad holocaustũ, ibid.
Agnus anniculus an possit offerri in iuge sacrificium amputata cauda eius, Num.c.28.q.5. pag.178
Agnus, Vide in dictione Christus.
de Agni adipe qui in Ægypto crematus est quid factum fuerit, Matt.26.q.22. 514
Agnus anniculus an semper accipi deberet in holocaustis, Leuit.1.q.22. 20
Agnus Paschalis. Vide Paschalis Agnus.
Ahazias, Ochozias, & Ioachaz quomodo vocabatur Ochozias Rex Iuda, 4. Reg.9.q.18. 87
Ahiam ad consulendum quare non iuit Ieroboam, 3. 14.q.6. 215
Ahiæ quare voluit Deus reuelare quod illa esset vxor Ieroboam quæ venerat ad consulendum eum, 3. Reg. 14.q.10. 217.
Ahias quare sic confidenter loquutus est, 3.Reg.14.q.11. pag.218
Quare respondit vxori Ieroboam antequam quidquam quæreret, 3.Reg.14.q.12. 218
Ahias Silonites quare loquutus est ad Ieroboam extra Ierusalem, 3. Reg.11.q.30. 174
quare diuisit pallium ad prophetandum diuisionem Regni, ibid.q.31.
Ahiæ quare dicitur de pallio nouo, ibid.q.32.
Ahiæ Silonitis libri cur non sint positi in Sacræ Scripturæ canone, 1.Paralip.29.q.32. 589
Ahiæ Silonitis ad libros. Vide ad Libros.
Ahiæ, Natan, & Addo libri. Vide libri Natan.
Ahiæ, Natan, & Addo libri qui sint, 2.Paral.9.quæst.25. pag. 239
Ahiel an ponendo muros, & portas vrbis Iericho, peccauerit, Iosue cap.6.q.64. 206
Ahiezer, & cæterorum de quibus hic ad Dauid aduentus quomodo intelligatur, 1. Paralip.12.q.2. 223
Ahai, & Sesac, & ceteri hic nominati an verum sit Principes fuisse habitantium in Hierusalem cognationum, 1.Paralip.8.q.5. 179
in Ahialon habitantium quomodo Principes esse potuerunt, Bara & Sam.1.Paralipom.8.q.4. 177
Ahialon iudex. Vid. Abesan.
Aila quæ Ciuitas fuit, quomodo etiam restituta fuit Syriæ, 4. Reg.16.q.8.c.1. 37
Alæ volatilium quare frangebantur, & non scindebantur, Leuit.1.q.27. 24
Albertus Magnus quomodo fecit caput, quod respondebat ad quæsita, Num.c.21.q.19. 39
Aleas & taxillos formantes an peccent. Mat.6.q.51. 52
ad Aleas ludere. Vid. ludere.
Aleatores, Meretrices, histriones, & Vsurarij, an lucri sui decimam dare teneatur, Deut.12.q.7. 115
Alexander orauit in Ierusalem tẽplo, Gen.in Epist.Hier. ad Pau.5. 14
Alexander Macedo Deum se coli voluit, Exod.cap.9.q.6 pag. 101
Aliena confidens an propria confidere possit, & an maior in alienis diligentia, quã in suis requiratur, 4. Reg.12. q.14. 110
Alienis ad vsuram dare, quare Iudæis Deus concessit, & illis quare concessa sunt aliqua quæ videbantur esse contra ius naturæ, Matt.25.q.174. 80
Alienigenæ respectu Sacerdotum, qui dicantur, & quomodo cognoscuntur, qui sunt, Num.c.16.q.27. 407
Alienigena quomodo accipitur, Num.c.16.q.28. 408
Alienigena quotupliciter accipitur, Leuit.22. quæst.11. pag.412
Alienigenis quibusnam licebat comedere sanctificata, Leuit.22.q.11. 412
Allegoricene an litteraliter intelligenda sint dicta de Adolescentulo Dauid quæsita, 3. Reg.1.q.7. 7
Aliquid compositum esse ex actu, & potentia & nihil vnquam suscipere eorum, ad quæ est in potentia, sed habere totum suum esse simul an implicet contradictionem, Iosue 11.q.39. 40
Aliquem existentem in inferno secundum Dei iustitiam an sit possibile inde extrahi vt viuat, vel vt sit in vita æterna, 4. Reg.4.q.57. 39
Alites. Vid. Aues, &. Volatilia.
contra Alphonsum Tostatum motiuus iniquitatis in vna conclusione, in Def. part.prima cap.1. pag. 5
Eius æmulorum errandi modus, ibid.cap.2.
Et contra eos exclamatio, ibid.

Alph.

Alph. Tost. an negaret remissionem peccatorum, vt ipsi affirmabant, Def. pati.1. cap.1. pag.1
Eius æmuli, quomodo copistas, & officiales bullarum Romanæ curiæ contra eum incitabant, ibid. ca p.3. 4
ab Alphonsi Tostati tenor Cædulæ in iudicio præsentatæ de defensione huius conclusionis, ibid. cap.7. 15
Cędulam tamen aliam extare ferunt cuius tenor ponitur hic. pag. 17
Alphonsi Tostati Defensorij partis secundæ intentio, & operis directio Cardinali Sancti Angeli. Def. p.2. c.1. pag. 19
Alphonsi Tostati inductio sex rationum pro Græcis in quæstione an Christus in vltima cœna obseruauerit omnes cærimonias agni Paschalis, ibid. c.5. 21
Alphonsus Tostatus vidit arteptitium loquentem lingua Hæbraica, Matt.8.q.114. 288
Altaris circa iuramentum quomodo errabant Pharisæi, Matt.23.q.110. 347
Altare hoc quidnam erat, ibid. q.113. 348
super Altare dona quæ ponebantur quænam erat, ibid. q.114. 349
Altare quare septies aspergebatur, Leuit.8.q.5. 110
Altare habebat duas dedicationes, Num. cap.7. quæst.8. pag. 137
super Altare Domini quomodo, & quando Salomon obtulit, 2. Paralip.8.q.20. 210
Altaris cornua quomodo tingebantur in sacrificio quolibet pro peccato, Leuit.4.q.22. 64
super Altare cur generaliter in omnibus sacrificiis sanguis altare effunderetur, Leuit.3.q.3. 39
iuxta Altare Domini, vel iuxta portam an esset Gazophylatiom, 4.Reg.12.q.9. 109
Altare pro idololatria quomodo fabricauit Vrias Sacerdos, 4.Reg.16.q.15. 138
Altari factum à duabus tribubus quid opus erat ad Dei veri cultum, Ios.22.q.8. 270
Altare hoc quare fuit magnæ quantitatis, ibid. quæst.9. pag. 271
Altari in æneo cærimoniæ quæ fiebant, 2. Paralip. 2. q. 14. 38
Altari in æneo quæ cærimoniæ fiebant, & pro qua re offerebantur sacrificia, vel quando, 2. Paralip.2.q.15. pag. 40
Altaria extra Dei Templum existentia non delendo, an Ioas peccauerit, 4.Reg.12.q.2. 107
Altaris quod erat in Gabaon coram Tabernaculo Domini quare specialis mentio fit cum Salumon ibi ad sacrificandum iuit, 2. Paralip.1.q.13. 9
Altare quare Deus fieri præcepit in Area ornam Iebusæi, 1. Paralip.21.q.71. 429
Altare æneum quare erat coram Tabernaculo Domini, 2. Paralip.1.q.14. 10
Altaris Damasci similitudinem quare fieri Achaz iussit, 4.Reg.16.q.13. 138
Altaria Dei quæ destructa fuere ab Idololatris, 3. Reg. 19.q.14. 306
Altare facere extra terram Israel quomodo Naaman dispensatus est ab Elisæo, cum lege Leuitica tantum in Sanctuario ad offerendum sacrificia esse deberet, 4. Reg.5.q.26. 48
Altaria peregrini cultus, & excelsa derelicta quomodo sint cum ea confregerit Asa, 2. Paralip.15.q.28. 364
Altari in vno in Gabaon quomodo potuerunt cremari mille hostiæ, 2. Paralip.1.q.16. pag. 11
Altare ad faciendum quare tulit Naaman de terra Israel, cum sufficeret accipere de terra Syriæ, 4. Reg.5. q.23. pag. 47
Altare Salomonis templi cum sacrificia non caperet, an licitum esset cremari quædam in altari holocaustorũ, quod fecerat Moyses, 2. Paralip.17.q.25. 184
Super altare cur fiebat ex sanguine aspersio septenaria in die propitiationis, Leuit.16.q.17. 275
Altaris post septem dies dedicationis, cur octauo die Salomon collectam fecit, 2. Paralip.7.q.28. 186
extra Altare an licitum esset quædam in pauimento cremare, 2. Paralip.7.q.24. 184
Altare quare Israelitæ construxerunt in Silo ad faciendum sacrificium, Iud.21.q.10. 356
Altare facere quomodo Israelitis licuerit ad offerendum in eo sacrificia, ibid. q.11.
Altare quod eis facere liceret, quod nunc fecerunt vnde habuerunt Israelitæ, ibid. q.12. 357
Altare an vnum tantum esse debuerit, vel plura, Gen.13. q.12. 30
de Altari quod Moyses fecerat quidnã factum est, 3. Reg. 6.q.16. 93
Altare quod erat ante porticum Domini quomodo dedicauit Asa, 2. Paralip.15.q.11. 353
Altare holocaustorum templi quomodo licuit fieri de ære, & operiri auro, & altare Moysi fieri de lignis setim & operiri ære, 2. Paralip.4.q.5. 85
Altare holocaustorum templi quomodo licuit fieri de ære, & Altare Moysi de lignis setim, illudq. operiri laminis æneis, Templi vero aureis, 2. Paralip.4.q.5. 85
Altare holocaustorum templi in qua parte Sanctuarij ponebatur, 2. Paralip.4.q.2. 83
Altare holocaustorum templi quare factum est æneum, cum prius esset de lignis setim, 2. Paralip.3. 84
Altare holocaustorum Templi fuit maius eo, quod fecit Moyses in deserto, 2. Paralip.4.q.6. 85
Altare holocaustorum templi, quomodo erat decem cubitorum altitudinis cum nullus homo poterat istam altitudinem attingere, 2. Paralip.4.q.7. 86
de Altari holocaustorũ ignis, quomodo tolli potuit quin ibi deficeret, Leuit.9.q.17. 134
Altaris cornua sanguine tingebantur, cum fieret immolatio alicuius hostiæ apud Hebræos, Exod. cap.29.q.5. pag. 129
Altaris cornua quare non tingebantur in sacrificio Arietum intincto digito Sacerdotis in sanguine, sicut in sacrificio facto de Vitulo, Exo.c.29.q.8. 134
in Altari holocaustorum quid mundabatur, cum non haberet opertorium, Exo.c.29.q.19. 148
Altare Holocaustorum quomodo intus mundabatur, Exod. cap.29.q.20. 149
Altaris Thymiamatum cornua, qualiter facta erant, Exod.c.30.q.2. 154
Altaris Thymiamatis vasa, an penderent in ipso altari Thymiamatis, Exo.c.30.q.3. 155
Altare Thymiamatum quare in Sanctuario factum fuerit, & quare adolebatur Thymiama, Exod. cap.30.q.4. pag. 156
Altare Thymiamatum quare erat intra Tabernaculum, cum altare holocaustorum esset extra Tabernaculum, Exo. cap.30.q. 5. 157
Altare Thymiamatum an esset intra Sancta Sanctorum, & similiter Turibulum, Exo.c.30.q.6. 157
super altare Thymiamatum causa quare non fiebat aliquod sacrificium, Exod.c.30.q.8. 161
Altare holocaustorum babebat vasa propria, Altare autem Thymiamatum non, Exod.c.31.q.8. 183
Altare an licitum fuerit construi in Ramatha, 1. Reg.c. 7.q.34. 142
Altaris constructio in Ramatha, an facta fuerit ex dispensatione, ibid.
Altare quod Saul ędificauit Deo, an fit lapis, quem voluere fecerat, 1. Reg.c.14.q.27. 381
Altare factum in Galgalis, an constructum fuit de duodecim lapidibus Iordanis, vt dicit Iosephus, Iosue c.4. q.28. 134
Altare cum non esset mansurum ad vsum immolationis postea in monte Hebal, quare pro vnica immolatione fiebat, Iosue c.8.q.16. 261
Altare istud an debuerit fieri cum pro vnica tantum immolatione sit factum, Iosue c.8.q.19. 262
Altare istud an statim post captionem Vrbis Hay ædificauerit Iosue, vel fuerint aliqua intermedia, Iosue c.8. q.20. 262
Altaris lapides, & Deuteronomij an sit iidem, Iosue c.8. q.26. 264
Altaris ministratio an duplex erat in offerendo sacrificia, Iosue c.9.q.41. 295

Altaria

Altaria cum eſſent duo de quo illorum intelligebatur, quod Gabaonitæ ſeruituri erant in miniſterio altaris, Ioſue c.9.q.42. pag. 296
Altaria, an fuerint 12. à Moyſe ædificata in radice Montis Sinai, Exod.c.24.q.6. 8
Altare holocauſtorum quare fiebat, Exod. c.27. quæſt. 1. pag. 81
Altare holocauſtorum quare operiebatur laminis æneis, Exod.c.27.q.2. 81
Altaris holocauſtorum templi quænam fuerit figura, 2. Paralip.4.q.4. 85
Altare holocauſtorum templi ad quid erat, 2. Paralip.4. q.1. 83
Altaris holocauſtorum templi quæ fuerit figura, 2. Paralip.4.q.4. 85
ad Altare holocauſtorum quænam vaſa pertinebant, 2. Paralip.4.q.21. 96
Altaria holocauſti, quid, & quomodo erant, Exod. c.38. q.1. 335
Altaria Noe an fuerit ex terra, vel ex lapidibus, Gen.8.q. 15. 84
Altare Thymiamatum. Vid. Thymiamatum altare.
Alterius bona. Vid. Bona aliena.
Aluei Moabitarum aqua cum non eſſet ſanguis vnde ſanguineum ruborem contraxit, 4.Reg.3.q.20. 25
Alueum replens aqua iuxta Eliſei prædictionem vnde venerit, 4.Reg.3. q. 14. 24
Amalecitis acceptum aurum & argentum Domino conſecrari, an licitum fuerit, 1.Paralip.18. q.28. 365
Amalecitarum reliquiæ quas deleuerunt Simeon filij quænam fuerint, 1.Paralip.4. q.29. 121
contra Amalecitas pugnando an peccauerint Simeon filij, 1.Paralip.4.q.30. 121
Amalecitarum de quonam bello intelligantur dicta, Deut.25. ibid.q.11. 240
Amalecitarum de inuaſione agminis Iſraelitarum in poſteriorem partem dictum turpe Rabbi Salom. an verum ſit, Deut.25.q.12. 242
Amalecitarum bellum quando fuit, Iud.10. q.23. 162
Amalecitarum pugna an ſit illa quæ facta eſt in deſerto, vel illa quæ facta eſt tempore Gedeonis per Madianitas, ibid.q.25. 163
Amalec, & Amon quomodo Deus contra Iſrael cum Eglon Moab rege copulauit, Iud.3.q.14. 39
Amare. Vid. Diligere.
Amare an Deum poſſimus per eſſentiam ſuam in via, Matt.22.q.284. 230
Amaſias filius Ioas Regis Iudæ quo anno Ioas filij Ioachaz Regis Iſrael regnare cœpit, 4.Reg.14.q.3.c.129
Amaſias an vixerit annis 25. poſt mortem Ioas regis, 4. Reg.14.q.15. 123
ſerui Amaſiæ quare contra eum coniurauerunt, 4. Reg. 14.q.16. 124
contra Amaſiam quare ſerui ſui cõiurauerint, 4. Reg.14. q.16. 124
Amaſias quomodo dicitur feciſſe rectum coram Domino, ſicut Ioas pater eius, niſi quod excelſa non abſtulit, 4. Reg.14.q.4. 120
Amaſias ſicut fecerat Azariam feciſſe quod placitum erat coram Domino quomodo dicatur, 4. Reg.15. quæſt.3. pag. 122
Amaſias quomodo dicebatur conſecratus Domino, 2.Paralip.18.q.25. 410
Amaſias quomodo potuit capi viuens in bello, 4. Reg.14. q.14. 123
Amaſias quare tentauit reducere Regnum Iſrael cum terra ſua cum debuiſſet credere hoc eſſe impoſſibile, 4. Reg.14.q.11. 122
Amaſiam cur contra Regem Iſrael pugnando Deus perire fecit, 4.Reg.14.q.13. 123
Amaſias vnde motus eſt ad pugnandum contra Regem Iſrael, 4.Reg.14.q.10. 122
Amaſias an iuſte pugnauerit contra Idumæos, 4.Reg.14. q.8. 121
Amaſias an peccauerit concitando bellum contra Regem Iſrael, 4.Reg.14.q.9. 122

Amaſiam quare voluit occidere populus, 4.Reg.14.q.17. pag. 124
Amaſiam quare Deus occidi fecit, 4.Reg.14.q.18. 124
Amaſias quo anno Ieroboam regnare cœpit, 4. Reg.14.q. 19. 125
Amaſias quomodo bellum fecit contra Idumæos, 4.Reg. 14.q.7. 121
Amaſia colente Deos quos ſuperauerat an irrationabilior fuerit Achaz colendo Deos gentium quæ illum ſuperauerant, 4.Reg.16.q.14. 138
Ambitio, & inanis gloria an impediant rectitudinẽ finis, Matt.6.q.3. 2
Ambitio an ſit peccatum, & quibus caſibus, honor deſiderari poteſt, Matt.6.q.4. 3
Ambulationis Chriſti ſuper aquas miraculum. Vid. Chriſti miraculum.
Amentia Syris inflicta à Deo an potuiſſet naturaliter ſanari, & quomodo ægritudines à Deo inflictæ hominibus poſſunt naturaliter ſanari & quando non, 4. Reg.6. q. 21. 58
Amicitia Dauid, & Hiram vnde orta ſit, & an rationabilis eſſet, 1.Paralip.14. q.3. 263
Amicum diligere an maioris meriti ſit, vel inimicum, Matt. 5.q.350. 446
Amicos diligens an ex hoc aliquid mereatur, Matt.5. q. 355. 452
Aminadab in domo cuius fuit poſita arca quis erat, 1. Reg.c.7.q.9. 131
Aminadab cur potius fuerit in domo poſita arca, quam alibi, ibid.
Amitam vel materteram in vxorem accipere an grauius ſit vel in concubinam, Leuit.20.q.18. 364
Amitæ vel materteræ turpitudinem reuelans, an grauius peccet, vel vxorum patruorum vel auunculorum, Leu. 20.q.12. 365
Amitam vel materteram cognoſcens conſobrinus, an grauius peccet, vel auunculus, vel patruus cognoſcens conſobrinam, Leuit.20.q.19. 365
Amiud Othei filius & alij hic nominati quinam fuerunt, 1.Paralip.9.q.9. 187
Ammiel filiam fuiſſe Bethſabee, an verum ſit, 1.Paralip. 3.q.5. 92
Ammon, & Amalec, quomodo Deus cum Eglon Rege Moab contra Iſrael copulauit, Iud.3.q.14. 39
Ammonitarum principes cur dixerunt Amon Dauid non honoris cauſa miſiſſe ad conſolandum Naas patrem ſuum, 1.Paralip.19.q.7. 373
Ammon filiorum Principum iudicium temerarium, 1.Paralip.19.q.6. 373
Amon Principes cur dixerunt Dauid non honoris cauſa miſiſſe ad conſolandum Naas patrem ſuum, 1.Paralip. 19.q.7. 373
Ammonitæ cur poſt iniuriam factam Dauid ſeruis ab eo veniam non petiuerunt, 1.Paralip.19.q.12. 377
Ammonitæ an peccauerint cõducendo Reges Syriæ contra Dauid, 1.Paralip.19.q.13. 377
Ammonitarum Rex, quomodo poterat petere terram Moabitarum, ibid.q.21. 174
de Ammonitarum, & Moabitarum terræ reſtitutione, ibi. q.24. 175
Ammonitæ, quare potius vaſtabant terrã Galaad quam alias terras Iſraelitarum, Iud.10.q.14. 159
Amorrhæi quando oppreſſerunt Iſraelitas pro Idolatria, ibid.q.19. 161
per Ammonitas quando fuit hæc tribulatio, ibid.q.20
Ammonitarum quando fuit perſecutio, ibid.q.21. 162
Ammonitarum terram, quomodo acceperunt Iſraelitæ cum non pugnaſſent contra illos, Iud.11.q.19. 173
Ammon Rex an peteret nunc quæ fuerãt olim terræ Ammon ſolum, vel vrbes tam Ammon quam Moab, ibid. q.20. 174
Ammonitarum quænam fuerit origo, 1.Paral.19.q.3. 370
Ammon an pugnauerit contra Iſraelitas, 1.Reg. cap.11. q.2. 312
Ammonitæ an peccauerint inducendo Regem, vt iniuriam faceret viris Dauid. 2.Reg.c.10.q.5. 95

Index Quæstionum.

Ammonitæ cum offendissent Dauid quare non immediatè perierint veniam, 2. Reg. cap.10. quæst.6. pag. 96

Ammonitæ erant populi de genere Loth, Num.c.22.q.2. pag. 56

con. Ammonitas cur Ioab vsque ad deletionem pugnauit, 1.Paralip.19.q.24. 385

Ammonitarum tributa. Vid. Salomonis tributa.

Ammon filij cur à principio non viderunt iniuriam factam seruis Dauid. 1.Paralip.19.q.11. 376

Ammonius Alexādrinus quis fuerit, & eius canones quis fecerit. Matt.Prol.2.q.12. 70

Ammonius quid facere voluerit circa Euangelia, & an aliter potuisset facere, Matth.præf.Euseb.q.1. 75

Ammonij opus, an fuerit aliquod completum, Mat.præf. Euseb.q.2. pag.76

Ammon quare tam paruo tempore vixit, 4.Reg.21.q.20. pag. 189

Amon quomodo in tam parua ætate potuit gignere filium, cum in vigesimo quarto anno mortuus fuerit, nam Iosias eius filius qui regnauit eo moriente annorum octo erat cum regnare cępisset, 4. Reg.21.q.21. pag. 190

Amon an peior fuerit patre suo Manasse, 4.Reg.21.q.22. pag. 190

Amon à seruis suis cur Deus occidi permisit, 4.Reg.21.q.23. 190

Amon serui an peccauerint illum occidendo, 4. Reg.21. q.24. 190

Amon occisores seruos occidendo an populus peccauerit, 4.Reg.21.q.25. 190

Amon an sepultus fuerit cum aliis regibus, 4. Reg.21.q. 26. 190

Amon odium contra suam sororem Thamar, vnde ortum sit, 2.Reg.c.13.q.1. 127

Amon an maiores malum fecit expellendo Thamar, quam opprimendo, 2.Reg.c.13.q.6. 128

Amon mors an posset remitti, eo quod esset primogenitus, qui regnaturus erat, 2.Reg.c.13.q.12. 130

Amonis proprietates, quæ sint, 2. Reg. c.13. quæst.19. pag. 134

in Amore Dei & proximi lex tota dependet, Deut.6.q.1. pag. 52

de Amore Dei quare Moyses primo loquitur, Deut.11.q. 1. 93

Amor Patris erga filium an sit maior quam mariti erga vxorem, Gen.13.q.782. 438

Amor, & timor inducebat Iudæos ad acceptandam hanc legem, Leuit.18.q.1. 303

Amorrhęi, & Acthęi quot modis capiantur, 3. Reg.10. q.14. 157

Amorrhæi quinam dicantur in Sacra Scriptura, Deut.7. q.2. 61

Amorrhęi mons an sit positus pro tota terra Chanaan cuiusdam opinio, Deut.1.q.5. 6

Amorrhæorum quinque Reges, s. Rex Ierusalem, Rex Hebron, &c. ascendentes contra Israelitas an erant vere Amorrhæi, Iosue c.10.q.5. 300

Amorrhæus, & Chananæus an ista sint duo nomina specialia, vel generalia omnibus populis totius terræ promissionis, ibid.

Amorrhæorum Reges quomodo poterant audire, quod Hebræi transissent Iordanem desiccatum, cum occisi iam fuissent per Moysen. Iosue c.5.q.3. 137

Amorrhæi an sumuntur dupliciter, ibid.

in Amplexibus, osculis, & tactibus impudicis an sit peccatum, Matt.5.q.197. 276

Amos, Osee, Isaiæ, Ioelis, & Abdiæ quinque Prophetarum Oziæ tempore gesta, 4. Reg. 15. quæst. 31. pag. 134

Amram an peccauerit exponendo Moysen in Carecto ripæ fluminis, Exod.c.2.q.5. 16

Amramitæ an ponantur esse sub Caathitis, Num. c.3.q. 49. 51

Amramitæ Populi quomodo dicantur hic, cum solum tres essent Sacerdotes, qui vocantur Amramitæ, & qui computantur sub Amramitis, Num.c.3.q.50. pag. 52

Amri quomodo dicitur, quod regnauerit duodecim annis, 3.Reg.16.q.14. pag. 255

Amri, an de nouo ædificauerit Samariam, vel ante hoc fuerit, 3.Reg.16.q.15. 256

Amri, an fuerit potior omnibus Regibus præcedentibus, 3.Reg.16.q.16. 256

Amulitarum, & Hesromitarum familiæ cur sint duæ diuersæ, cum haberent eundem patrem, Num. c.26.q. 10. 135

Anani Propheta. Vid. Hanani.

Anani Propheta quis esset, quæst. 16. 377

Anathema, an positum fuerit in omnibus aliis vrbibus Beniamin, Iud.20.q.35. 349

in Anathemate cum pugnatum est ab Israelitis contra Beniamitas, quomodo non fuit seruatum id quod in aliis obseruantur, ibid.q.36. 358

Anathema quomodo significat tria in Hebræo, & an ista tria facta sunt in vrbe Iericho, Iosue cap. 6. quæst. 13. pag.181

Anathema applicitum Deo, quomodo intelligatur, ibidem.

Anathema quotuplex est, Iosue c.6.q.14. 182

Anathema, an quomodocumque poneretur, sic poneretur vt in Vrbe Iericho, ibid.

Anathematis conditio vrbis Ierico, quæ erat, Iosue cap.6. q.51. 200

Anathema in quibus locis positum fuit, Iosue cap.7.q.49. pag.234

Ancillarum & seruorum Iudæorum conditio, Leuit.19. q.14. 329

Ancillarum & seruorum de Gentilitate ad Iudæos venientium conditio, Leuit.19.q.14. 329

Ancillam, & seruum quadrupliciter potest percutere, Exod.c.21.q.27. 400

Andreas nomine quare sic vocetur, Matt.10. quæst.32. pag. 393

Andreas quare dicitur frater Petri, ibidem.

Andreæ, Petri, Iacobi, Ioannis, & Matthæi de vocatione quare fit mentio de aliis autem non, Matt.9. q. 37. 326

Andreas, & Petrus, Vid. Petrus, & Andreas.

Angarietur si aliquis an facere debeat quod Christus hic dixit, Matt.5. q.341. 435

Angeli, & empyreum an fuerit primo die creatum cum materia aliorum, vel ante diem, Gen.1.q.11.

Angeli, & Dæmones an iudicabuntur in die Iudicij vniuersalis, Matt.25.q.326. 164

Angelus quomodo reuelauit Ioseph in somnis Mariæ Virginis conceptionem, Matt.1.q.55. 173

Angelorum quis sit intelligendi modus, 1. Paralip.28. q. 26. 557

Angelis an competat orare, Matt.6.q.85. 95

Angeli tam boni quam mali an habeant nomina sicut nos, Matt.25. q.405. 212

Angelus quid sit & quid Apostolus, Matt.10. quæst.23. pag. 388

Angelus quando apparuit Ioseph an ille vigilauerit, Matt.1.q. 56. 174

Angelis bonis quare non dicitur paratum esse regnum beatorum, Matt.25. q.410. 215

Angelus percutiens Assyrios, an fuerit bonus vel malus, 4.Reg.19. q.28. 169

Et quomodo Assyrios percussit, ibid.

Angelus cur Ioseph non determinauit determinatum locum ad habitandum, Matt.2.q.77. 240

Angeli ad quid cum Christo ad iudicium venient, Matt. 25.q.295. 140

Angeli omnes, an ad iudicij locum de cælo descendent, q.295. 140

Angelos omnes cum Christo venturos ad iudicium quomodo verum sit, & an omnes descendent de cælo ad locum iudicij, Matt.5. q.29. 140

Angelus quos in Ierusalem occidit an intelligantur in numero 70000. peste occisorum, 1.Paralip.21.q.52. pag. 422

Ange-

Index Quæstionum.

Angelus an percusserit aliquos in Ierusalem, & an comprehendantur in 70000. peste occisis, 1. Paralip. 21. q. 52. pag. 422
Angelos, & spiritus esse quomodo tam errare poterant Sadducæi, vt negarent, Matt. 22. q. 136. 75
Angeli quod ad separandum malos exibunt, quomodo dicatur, Matt. 13. cum ibid. dicatur quod Christus separabit eos, Matt. 13. q. 70. 108
Angeli qui separabunt malos de medio iustorum quinam sint, ibid. q. 71. 109
Angelos separaturos malos de medio Iustorum quomodo dicitur hic, quia tunc non erunt mali cū iustis mixti, sed separati ab eis, ibid. q. 72. 109
Angeli Dei, & Deus, quomodo pugnabat contra Æthiopes, 2. Paralip. 14. q. 16. 338
Angelo se pariturā non credens Sara an peccauerit, & quare potius ipsa peccauerit quam Sunamitis, 4. Reg. 4. q. 25. 31
Angeli diaboli qui sunt, & quomodo, ac quare vocentur angeli, Matt. 25. q. 406. 214
Angeli an aliquid operētur in resurrectione mortuorum, Matt. 22. q. 227. 136
ad Angelorum ordines qualiter homines in patria assumuntur, Matt. 13. q. 15. 65
Angeli, & dæmones non habent nomina propter duo, Matt. 12. q. 62. 27
Angelis nomina congrua imponere non possumus, & quare Matt. 12. q. 62. 27
Angeli peccatum an fuerit in Spiritum sanctum, & irremissibile, Matt. 12. q. 73. 41
In Angelis an sit aureola, Matt. 13. q. 23. 77
Angelus habet perfectionem hominis, & amplius, Iosue 11. q. 63. 60
Angeli an cum Deo iudicabunt, vel soli homines, ibid. q. 206. 293
Angeli quare ad Christum post tentationem accesserunt, Matt. 4. q. 61. 420
Et quinam accesserunt, ibid.
Angeli isti in quonam Christo ministrauerunt, ibid. q. 62. 421
de Angelorum esse ad Diuinum similitudine, & dissimilitudine, Iosue 11. q. 37. 38
Angeli & Dei æternitas quomodo differunt mensura, ibi.
Angelorum, & dæmonum legiones quænam sunt, Matt. 8. q. 111. 286
Et quamdiu ordines isti in eis maneant, ibid.
Angeli diaboli quomodo dæmones dicuntur, Matt. 25. q. 407. 214
Angeli an creati fuerunt in ista beatitudine, ibi. q. 73. 104
Angeli an possint influere species rerum in animas separatas, Matt. 25. q. 613. 377
Angelus, an loqueretur aliquid Summo Sacerdoti introeunti in Sancta Sanctorum, Exod. c. 30. q. 18. 173
Angelus quare volebat occidere Moysen, Exo. c. 4. q. 13. pag. 50
Angelus percutiens Ægyptios an fuerit bonus vel malus, Exod. c. 12. q. 48. 158
Angeli quare hic, & sæpe in Scriptura sacra vocantur Deus, Exod. c. 19. q. 7. 281
Angeli quando data sunt Præcepta an formauerint voces assumendo corpora, vel fabricando quædam instrumenta pro illis, Exod. c. 20. q. 37. 343
Angelus de quo hic dicit littera, quod mittendus est an intelligatur per Moysen, Exod. c. 23. q. 38. 479
Angelus, & Deus quomodo illustrant intellectum ad intelligendum, in via, & in patria, Exod. c. 23. q. 70. 514
Angelus quomodo extendit manum super Ierusalem, 2. Reg. c. 24. q. 34. 284
Angelus iste, an fuerit bonus, vel malus, 2. Reg. c. 24. q. 34. pag. 284
Angeli istius percutiendi modus quis fuit. 2. Reg. 24. q. 37. pag. 285
Angelus quomodo apparuerit iuxta aream Areuna, 2. Reg. c. 24. q. 38.
Angelus qui supra apparuit Iosue, an loquutus fuerit hic, Iosue c. 6. q. 2. 173

Index Quæstionum.

Angelus quare aliquando vocetur vir, vel Deus, Iosue c. 6. q. 2. 173
Angelorum, & Dæmonum potentia, quæ sit, Exod. c. 7. q. 10. 78
ab Angelis malis, & à Deo signa facta tripliciter differunt, Exo. c. 7. q. 11. 80
Angeli, & Dæmones an in assumptis corporibus moueantur, Exod. c. 7. q. 14. 83
Angelus an conuenienter dixerit ad Iosue, quod veniebat tunc ad redargutionem Iudæorum de transgressione cærimoniarum, Iosue c. 5. q. 74. 169
Angelus veniens ad Iosue, an dixerit, quod Moyses noluerat eum recipere, ideo nunc veniebat. ibid.
Angelum Iosue quando apparuit ei an adorauit adoratione latriæ, Iosue c. 5. q. 75. 170
Angeli in Veteri Testamento, an magis se permittebant adorari, quam nunc, Iosue c. 5. q. 76. 170
Angelos an debemus adorare adoratione duliæ, ibid.
Angelus quid fecit apparens Iosue, & ad quid ei calceos soluere fecit, Iosue c. 6. q. 78. 171
Angeli apparitio quando facta est Iosue, Iosue c. 5. q. 79. pag. 171
Angelus an esset in Propitiatorio assumpto Corpore, qui loqueretur Moysi, Exod. c. 30. q. 17. 173
Angeli apparentes in forma humana, quare nunquam vocantur Deus, sed Angeli, vel vir, Iosue cap. 4. q. 2. 119
Angelorum potentia, quæ sit, Iosue c. 6. q. 49. 198
Angeli an diruerunt, iussu Dei, muros Vrbis Ierico, Iosue c. 6. q. 50. 199
Angeli ea, quæ facere possunt, quare non fiunt à Deo, Iosue c. 6. q. 50. 199
Angelus an possit formare vocem sine eo, quod assumat corpus, Iosue c. 7. q. 19. 221
Angeli quæ faciunt quare sacra Scriptura dicit, fieri à Deo, Iosue c. 10. q. 8. 306
Angeli boni, an potuerint facere cessare cælum à motu, Iosue c. 10. q. 83. 345
Angelus quomodo mouet Cælum per modum amantis, & desiderantis. Et quid secundum Philosophos, & quid secundum Theologos, de cælorum motu, & cessatione concedi debet, ibid.
Angeli an posito, quod mouentes orbes celestes, ita deprauarentur, vt nollent eos mouere, numquid propterea possent cessante à motu eorum, Iosue c. 10. q. 82. 345
Angeli, & animæ quis sit motus, quo confirmantur in bono, Iosue c. 10. q. 83. 345
Angeli, & dæmones, an in assumptis corporibus loquantur, Exo. c. 7. q. 15. 83
Angeli, & dæmones, an possunt per seipsos organa sensuum immutare, Exo. c. 7. q. 15. 83
Angeli, & dæmones quare non possunt illabi animæ nostræ, Exo. c. 7. q. 18. 85
Angeli vel dæmones quomodo nobis cogitationes immittant, & eas cognoscant, ibid.
Angelus an verum sit, quod in media nocte percusserit primogenita Aegypti, Exo. c. 11. q. 5. 121
Angelus percutiens primogenita Aegyptiorum, an fuerit vnus, vel plures, Exo. c. 11. q. 5. 121
Angelus quare non se manifestauerit statim Samuel, 1. Reg. c. 3. q. 2. 83
Angeli Dei quomodo percusserunt Philisthinos pugnantes cum Dauid, 2. Reg. c. 5. q. 18. 52
Angeli quare aliquando vocantur viri, Iosue c. 5. q. 68. 167
Angeli apparitio facta Iosue, an fuerit multum conueniēs Iudæis, & ad quid, Iosue c. 5. q. 69. 167
Angeli quare vocantur milites, & castra, & exercitus, Iosue cap. 5. q. 70. 168
Angeli quomodo dantur ad custodiam singularum personarum, ibid.
Angelus apparens Iosue quis fuerit, & an fuerit Michael, & an Gabriel, Iosue c. 5. q. 71. 168
Angeli vel animæ, quomodo formant corpora de aere in quibus apparent, Iosue c. 5. q. 72. 169
Angeli an possint siue boni, siue mali facere aliqua naturaliter, quæ ignaris viderentur miracula, ibid.
Angeli an possint formare corpora in præsentia illorum,

quibus apparent, illis non videntibus, vel in absentia, Iosue c. 5.q.169.
Angeli in quibus operationibus ministrant hominibus, 3. Reg.17.q.15. pag.266
Angelorum opere, an fuerit panis ductus Eliæ, 3. Reg. 19.q.5. 300
Angelus quare dixit Elię in secunda excitatione quod comederet. 3.Reg.19.q.6. 301
ab Angelo excitationis vtriusque causa, ibid.
in Angelis quare vnus non sit formatus de alio sicut in hominibus fœmina fuit formata de viro, in responsione ad primum, q.361.Gen.13.q.367. 269
Angeli quare non astiterunt Christo in eius transfiguratione sicut astiterunt Moyses, & Elias, Matt.17.q.65. 368
in Angelis an sint dotes, Matt.17.q.107. 390
Angelorum beatitudo in quo consistat, Matt.5.q.72. 102
ab Angelo quare dicta & facta sūt quæ Scriptura Deum dixisse vel fecisse dicit, Matt.17.q.17. 374
Angeli quare vocantur ignes, Mat.17.q.38. 355
de Angelis pusillos custodientibus, cur dicatur Angeli eorum, Matt.18.q.55. 46
Angeli pusillorum custodes, quinā sint, Matt.18.q.55. 46
Angeli an homines custodiant, Matt.18.q.56. 46
Angelos ad quosnam pertinet homines custodire, Matt. 18.q.57. 49
Angelus vnus an vnum hominem custodiat vel vnus angelus multis deputetur, Matt. 18.q.58. 50
Angelus vnus an multis deputetur, vel vnus vnum custodiat hominem, Matt.18.q.58. 50
Angelus aliquis an sit cuilibet homini assignatus, vel sit aliquis cui nullus angelus deputatus. Matt.18.q.59. 51
sine Angelo custodiēte an aliqs homo sit, Mat.18.q.59.51
Angelum custodem an habuerit Maria Virgo, Matt.18. q.60. 52
Angelū custodem an habuerit Christus, Matt.18.q.60.54
Angelū custodē an habebit antichristus, Matt.18.q.62.55
Angeli custodes an sint dati præscitis, Matt.18. q.63. 55
Angeli custodes an sint dati obduratis in peccato, Matt. 18.q.63. 55
Angeli custodes an dantur infidelibus, Matt.18.q.64. 56
Angelus quomodo datur homini in custodiam, an in vtero, vel extra, Matt.18.q.65. 57
Angeli an diligenter custodiant omnes quos custodiunt, Matt.18.q.66. 58
Angelus custos, an deserat interdum quem custodit, Matt.18 q.67. 59
Angeli custodes an doleant de perditione custoditorum quando damnantur, Matt.18.q.68. 59
Angeli quando occupātur in hominū custodia an retardātur, vel impediuntur à diuina visione, Matt.12.q.69. 62
Angeli quomodo mouebuntur in aduentu Christi, Matt. 24.q.166. 528
Angelos ad quid Christus mittet in aduentu suo, ibid.q. 185. 536
Angeli isti quinam erunt, ibid.
Angeli isti quidnā in hoc cōgregatione faciēt, ibi. q.186.
Angelos nescire diem iudicij quare dixit Christus, ibid.q. 205. 546
Angeli quod nescirēt diē iudicij quō stare possit, ibi.q.206
Angelos an debeamus ex caritate diligere, Matt.22. q. 296. 244
Angelum cur Deus misit ad percutiendum prius Israel, quam Ierusalem, 1.Paralip.2.q.54. 422
Angeli quando nobis apparent vestibus albis induti cernuntur, Matt.17.q.43. 359.
Angeli quare vestes sumpserunt ad discipulos descendentes, ibi.c.41. 33
Angelus percutiens cur apparuit inter cælum, & terram, 1.Paralip.21.q.60. 425
Angelus percutiens quam ob causam habebat gladium in manu, 1.Paralip.21.q.60. 425
Angelus quomodo habebat gladium contra Ierusalem, 1.Paralip.21.q.63. 425
Angelum videntes Dauid, & seniores Ierusalem cur ceciderunt, 1.Paralip.21.q.65. 426
Angelus Prophetæ Gad apparēs an fuerit ille percutiens, 1.Paralip.21.q.69. pag.428
Angelus percutiens an esset bonus, vel dæmon, 1. Paralip. 21. q.70. 429
Angelo quomodo imperauit Deus ne Ierusalem percuteret, 1.Paralip.21.q.55. 423
Angeli manū cessare debere, quomodo intelligatur cum manum non habeat angelus, 1.Paralip.21.q.56. 424
Angelus percutiens cur apparuit iuxta aream Iebusæi, 1. Paralip.21.q.57. 424
Angelus percutiens cur apparuit in Ierusalem habens gladium, 1.Paralip.21.q.58. 424
Angelus percutiens an apparuerit in aliis vrbibus habens gladium euaginatum, 1.Paralip.21.q.59. 424
Angelus qui apparuit hic quisnam fuerit, & an fuerit angelus, vel homo, Iud.2.q.2. 17
Angelus de Galgalis quō venerit ad locū flētiū, ibi.q.3.18
Angelus quare iste vocetur hic cum Sacra Scriptura consueuerit Deum vocare quemlibet Angelum, ibi.q.6.20
Angelus qui dedit legem in monte Sinai quare apparuit sine effigie, & vocatur Deus; & angelus de quo hic apparuit in humana specie, & vocatur angelus, ibid.q.7.
Angelum sedisse sub quercu quō dicatur, Iud.6.q.8. 80
Angelum sedisse sub quercu quæ erat in Epha quomodo dicatur, ibid.q.9.
Angelus quare iussit in sacrificio Gedeonis ius desuper fundi, Iud.6.q.25. 86
Angeli quare non percusserunt prius Sodomitas cæcitate, quam Loth coactus amaritudine cordis promitteret dare duas filias, ibid.q.20. 319
Angelus quare dicebatur præcedere, & non subsequi, Deut.4.q.8. 39
Angeli possunt aliquid directe imprimere in intellectum, Matt.8.q.417. 291
Angeli neque dæmones sciunt cogitationes hominum, sed solus Deus, Matt.9.q.15. 313
Angeli in quo differant inter se, Matt.10.q.126. 449
Angelus ad quid dixit matri Sampsonis sterilis es, Iud.13. q.6. 209
Angelus quomodo dedit hanc probationem ad sterilitatem, s.non paries, ibid.q.7.
Angelus quare apparuit à principio matri, & non patri. Sampsonis, ibid. q.22. 217
Angelus quare nunc non apparuit prius Manue, quam vxori eius, ibid.q.25. 218
Angelo quare Manue incępit loqui sic dicens. Quando sermo tuus fuerit expletus, ibid.q.26. 219
Angelus Domini quare comedere noluit de cibis Manue, ibid.q.27. 220
Angelus iste quare non comedit sicut illi qui comederunt coram Saram Abraham, & coram Loth, ibid.q.28.
Angelū istū quō Manue ex hoc quod putabat non esse angelum inuitauit, & si cognouisset non inuitasset, & quid circa hoc Iudæi credebant de angelis, ibid. q.29. 220
Angelus quomodo dixit Manue quod sacrificium Domino faceret cum ipse nōn esset Sacerdos, ibid. q.30. 221
Angeli huius nomen quō erat, admirabile, ibid.q.33. 222
Angelorum nomina, quomodo dicuntur admirabilia, ibi.
Angelorum nomina, quomodo fuerunt inuenta, ibid.
Angelorum nomina, quare dñr admirabilia, ibi.q.34.225
Angelorum nomina quomodo dicūtur occulta, ibid.q.35.
Angeli quare, vt communiter quando veniunt ad nos nolunt nomina sua manifestare, ibid.q.36.
Anima quid vocatur hic, Iosu.c.9.q.39. 294
Anima in Sacra Scriptura an aliqn̄ accipitur pro vita, aliqn̄ pro spiritu, & aliqn̄ pro toto hoie, Iosu.c.9.q.39.294
Anima quomodo dicatur obstinata, vel indurata, Exod.c. 4.q.12. 48
Anima humana an requirat quantitatem, & figuram debitam organorum ad suas operationes, contra Rab.Salom. Iosue, c.3.q.21. 105
Animæ, & Angeli quis sit motus, quo confirmantur in bono, Iosue c.10.q.83. 345
Animæ vniones tres, quibus ipsa vnitur corpori, non fiunt in diuersis tēporibus, sed in codē, Exod.c. 20.q.47. 357
de Animæ immortalitate quid loquantur Philosophi, & Catholici, & de eius resurrectione, Exod.c.23.q.61.504

Index Quæstionum.

Animas impossibile est à principio omnes simul esse creatas, Exod.c.23.q.63. pag.506
Anima separata an possit informare aliud corpus, postquam recesserit à primo, Exod.c.23. q.64. pag.506
Animæ an possint migrare de corpore in corpus, vt multi Philosophi dixerunt, ibid.
Animæ an possint transire in corpora bestiarum, Exod.c.23.q.65. 508
Animā perire de populo quō intelligatur. Nu.9.q.31.176
Animæ vitium de regulatione. Deut.5.q.6. 47
Animæ Prophetarum & Rabbinorum omnium, an fuerint in Monte Synai, & ibi acceperint suas Prophetias, Deut.33.q.2. 312
Anima vnius hominis an intret in corpus alterius, & eum vexet, Matt.8.q.124. 294
per Animā corpus accipit esse humanū, Matt.9.q.128.364
Anima non habet terminos essentia, Matt.10.q.68. 413
Animam suam perdere pro Christo quomodo quis tenetur, ibid.q.140. 457
Anima multis modis sumitur, ibid.
Anima potius est vbi amat, quam vbi animat, ibid.
Animam in hoc mundo inuenire quidnam sit, ibid.
Anima quomodo in futuro sæculo inueniatur, ibid.
Anima quiescere non potest quousque Deum clare videat, Matt.11.q.67. 495
Animam suam quod qui vult saluam facere, eam perdat, quomodo verum sit, Matt.16.q.115. 329
Anima quare requirit corpus determinatæ quantitatis, & figuræ. Matt.17.q.20. 342
Animæ glorificatæ in corpus redundantia quæ sint, ibid. q.42. 358
Animam ad beatitudinem adiuuat perfectio corporis gloriosi, ibid.q.109. 393
Anima quænam in corpore causet, ibid.q.110. 395
Anima glorificata tantę virtutis est, vt nullum agens naturale sit tantæ virtutis, ibid.q.111. 397
Anima ita dominabitur corpori post resurrectionem vt liget operationem qualitatum corrumpentium, ibid.
Animam aliquam extra corpus humanum creari vt Plato credidit impossibile est, Parad.4.c.35. 52
Animæ loquentes in capitibus æreis Alberti, & aliorū dictorū nō fuerunt in aliquo corpore humano antequam in ipsa introierint, vt Pithagoras aummat, ibid.c.36.
Animæ dictæ non potuerunt esse ex illis, quæ in inferno sunt, ibid.c.37.
Et quædam circa prædicta, ibid.c.38.
Animæ in purgatorium eunt non à seipsis sed ab aliis ductæ, Parad.5.c.45. 75
Et quædam ad dicta attinentia, ibid.c.seq.
Animæ existentes in purgatorio quod non torqueantur à dæmonibus, ibi.c.47.
Obiectionis superius allatæ ratio, ibid.c.48. 76
de Animabus libere cælum petentis, ibid.c.49.
Animæ carne solutæ quomodo ad tria loca se conferant, ibid.c.50
de Animæ natura opiniones multiplices, ibid.c.51.
de Animarum statu, ibid.c.52. 77
Animabus post mortē lætitia & angustiæ inerūt, ibi.c.53.
de Animarum statu post mortem quare Aristoteles subticuit, ibid.c.55.& 56.
Animas post mortem dolere, vel gaudere ex Aristot. verbis ostenditur, ibid.c.57.
Quædam attinentia ad superiora, ibid. c.58. 78
Animas decedentes in peccato mortē desiderare necesse est, ibid.c.59. 78
Quædam ad superiora attinentia, ibid.c.61.
Animarum migrationis Pytagoras primus auctor, ibid.c.62. 79
Cuius opinio falsa est, ibid.c.63.
Anima humana non potest vniri alteri corpori humano nisi suo, ibid.c.65.
Confirmatur conclusio hæc, ibid. c.66.
Anima Sortis, si aliud corpus informaret quā suum, Sortes qui fuit, amplius non posset esse nec corpus qui informaretur diceretur eius qui fuit, ibid.c.67. 80
Quædam impossibilia penes superiora, ibid.c.68.
Index Quæstionum.
De hoc Platonis responsio falsa, c.69.
Animarum locus assignandus est, quo gaudeant, vel tristentur, ibid.c.73. pag. 80
Quædam attinentia ad superiora, ibid.c.74.
de Anima Platonis positio est quasi opinio Pythagoræ, ibid.c.75. 82
Animas impossibile est in astris poni antequam in corpore sint, ibid.c.76.
Animam ignem non esse rationes asserentes, ibid.c.77.
de Animarum scire opinio Platonis, ibid.c.78.
Reflexio argumenti Platonis contra ipsum, ibid.c.79.
de Animarum locis Virgilij opinio melior Platonis, ibid. c.80.
Et eius verba in 6.c.81.
Animarum loca duo post mortem, ibid.c.82. 84
Animas ad cælos euolare, ibid.c.83.
Quædam ad superiora attinentia, ibid.c.84.
de Animabus & beatitudine: Ciceronis opinio, ibid. c.85.
de Animabus & diis quædam ad superiora attinentia, ibid.c.88. 85
de Animarum corpore solutarū locis catolice, ibid. c.89.
Animæ decedentium in prima ætate quonam irent, ibid. c.107. 91
Animæ decedentium in secunda ætate quonam irent, ibid.c.108.
Animæ quando in Sinu Patrū esse cęperunt, ibid.c.132.97
de Animæ in Paradiso cognitione, ibid.c.172. 108
Animæ, quomodo ad receptacula tēdent, ibid.c.174. 109
Animæ corpore solutę cum ad receptacula tendunt an illuc paulisper eant, ibid.c.175. 109
Anima nullatenus moueri rōnes asserentes, ibi.c.176. 109
Anima quomodo moueatur, ibid.c.177.
Animæ cum petunt receptacula, an aliqua eis ianua reseretur, ibid.c.178. 110
Obiectio contra prædicta, ibid.c.179.
Responsio obiectionis, ibid.c.180.
Obiectio contra prædicta, & quædam alia, ibid.c.181.
Anima corpore soluta quomodo à corpore egrediatur, ibid.c.182. 111
Animabus felicitandis quomodo ad empyream sedem perduci conueniat, ibid.c.183.
Animabus quis modus sit consistendi in cælo ac tartareis locis, ibid.c.188. 112
Anima secundū substantiā est spiritus, Matt.16.q.117.411
Anima beata quō dicitur à Deo stabilita, ibid. q.24. 425
Animæ inferioris, an partes omnes repugnent rationi, Gen.13.q.562. 355
Animæ in partibus irrationalibus, an sit turpitudo, ibi.q.569. 358
Animę vires irascibiles, & concupiscibiles in quibus semper est turpitudo, cur Deus dederit, ibid. q.570. 359
Animæ irascibilis, & concupiscibilis potentia quomodo sit turpis, & inordinata, ibid.q.571.
Animæ irrationales vires an per accidens concordent in suo motu, ibid.q.586. 366
Animæ irrationalium appetitiuarum virium ad rationem subordinatio, an sit secundum naturam, vel supra naturam, ibid.q.589. 367
in Anima quinque virtutes à Deo infunduntur. & an cælū ad hanc aiæ perfectionē cōcurrat, Mat.25.q.133.59
Anima separata, an possit mouere corpus maioris ponderis quamcum est coniuncta, Matt.25.q.774. 496
in Anima separata sicut non crescit cognitio an idem sit in beatis, Matt.25.q.593. 362
in Animas separatas an angeli possint rerum species influere, Matt.25.q.613. 377
Aia separata an erit in potētia naturali ad vidēdū Deū, sicut cū separata nō est, in naturali potētia est ad vidēdū oia naturalia, & substātias separatas, Mat.25.q.651.402
in Anima separata corrupto corpore, an maneant potentiæ sensitiuæ, Matt.25.q.481. 266
Aia Asæ, & populi quē De⁹ occidit qn̄ posit⁹ fuit Propheta Anania in neruo status qs sit, 2.Paral.16.q.39. 390
Animarum populorum quas Deus occidit cum carceratus fuit Propheta Ananiæ, status quis sit, 2.Paralip. 16. q.40. 391

Anima antequam infundatur, an habeat esse in actu, Matt.29.q.133. pag. 59
Animæ vnitæ corpori post resurrectionem, an manebit cognitio per species influxas, Matt.25.q.614. 338
de Animæ statu disputationis fundamentum constituitur id, quod ab Aristotele ponitur, lib.1.Ethic.scilicet.Pronepo'um autem fortunas.de sta.ani.post mort, c.2.
Animabus eorum, qui per mortem ab hac luce subtracti sunt, an bona aliqua, vel mala proferenda dicendum sit, ibid. & est quæstio principalis, ibid.
Animabus post mortẽ gaudij, vel doloris locus restat eorum quæ in vita acta sunt bonorũ, siue malorum, ibid. conclus.1.principali 3.
Animarum demigrationecontinua pro corpora iuata Pithagoreorum traditionem non potest stare & animarum post mortem tollit punitionem, ibid.concl.2.princip.6.
Animas corpore solutas in aliquibus locis oportet esse mansuras delectationibus gaudentes, vel supplicia subituras, ibid. concl.3. 11
Anima hominis an à solo Deo creata sit, Gen.1.q.27. 15
Animam carnis esse in sanguine quomodo intelligatur, Leuit.17.q.7. 298
Anima sanguis ipse an sit, Leuit.17.q.7. 298
Animæ pro pretio, quomodo pecunia accipiebatur à transeuntibus ad num etum, 4.Reg.12.q.4. 107
Animæ cum substantia, an realiter potentiæ sensitiuæ idem sint, quod secundum Rodulphum est affirmatum, Matt.25.q.462. 267
Cum animæ substantia an sint idem sensitiuæ potentiæ, Matt.25.q.473. 268
Animæ & corpori quomodo præmium detur, Matt.13.q.24. 78
Animas post mortem, an aliquis ignis affligat, & qualis erit, Matt.25.q.489. 273
Animæ, & corpori, ne solliciti sitis, quomodo intelligitur cum anima non comedit, nec corpus, sed actus sunt suppositorum, & non partium, Matt.6.q.181. 182
in anima separata sensitiuas potentias manere opinionis ad argumenta responsio, Matt.25.q.486. 270
Animam post corpora non manere, quomodo credere poterant Sadducæi, Matt.22.q.127. 71
Animæ damnatorum, vid. Damnatorum animæ.
Anima an intelligat mediantibus sensibus non per accidens sed per se, Matt.25.q.574. 340
Animæ an male sit vnitæ corpore, & propter quæ, Mat.25.q.577. 342
Anima cur non fuit superioris gradus, Matt.25.q.578.343
Anima separata vna, an aliam cognoscat, Matt.25.q.585. pag.352
Anima separata à corpore an intelligat, & quomodo, Matt.25.q.570. 337
Probatio quod intelligat, ibid.q.571. 338
Probatio aliis modis quod intelligat, ibid.q.576. 342
Quomodo intelligat, ibid.q.572. 339
An intelligat per formas sibi concreatas, vbi reiicitur, Idea Platonis, ibid.q.573. 339
An intelligat mediantibus sensibus non per accidens, sed per se, ibid.q.574. 340
An cognoscat mediantibus phantasmatibus sicuti quando est coniuncta corpori, ibid. q.575. 340
Responsio ad argumẽta probantia quod non intelligit, ibid.q.579. 344
An intelligat per species quas accepit in corpore, abstrahens à phantasmatibus, ibid.q.580. 347
Responsio ad principalem rationem in contrarium, ibi. q.581. 348
Responsio ad quartam rationem, ibid.q.582. 349
Respõsio ad sextã rationẽ principalem, ibid. q.583. 450
Anima separata, an cognoscat intelligentias separatas, & quomodo, Matt.25.q.584. 451
Anima vna separata an aliam cognoscat, & hinc aliqualiter pendet solutio præcedentis, ibid.q.585. 452
ad Argumenta istius quæstionis responsio quæ pendet aliqualiter ex. prox.q.585. ibid.q.586. 453
Anima separata an cognoscat omnia naturalia, Matt.25.q.586. 368
Responsio ad hanc quæstionem, ibid.q.587. pag. 358
Anima humana an per tot species intelliget, quot sunt species intelligibiles, Matt.25.q.590. 360
Obiectiones nonnullæ contra istã quæst.ibid.q.591.368
Animæ non sint in viribus æquales, Matt.25.q.657. 411
in Animab.quãta sit pfectio naturalis, Matt.22.q.618.411
Anima an sicut reperitur perfectior vna altera & inæqualitas in eius volũtate, & intellectu, ita sit in beatitudine æqualis, Matt.25.q.659. 412
Animabus post mortem, an comperiãt receptacula aliqua, Matt.25.q.745. 471
Animarũ an tot esse debeant receptacula quot assignantur .s.quattuor & non plura nec pauciora, Matt.25.q.746. 472
Responsio ad primam rationem huius quæst. in diuersum positam, ibid.q.747. 473
Ad primam rationem aliorum in diuersum positã, quod sint plura assignanda, ibid.q.747. 474
Ad tertiam rationem plura dari affirmãtẽ, ibi. q.749.474
Ad sextam rationem vt supra, ibid.q.750. 475
Animæ aliquę, an statim post mortem ferantur in empyreum, vel in Gehennam, Matt.25.q.752. 476
Animæ existentes in inferno, vel Paradiso, an aliquando inde exeant, Matt.25.q.753. 478
Responsio ad primã ratione in diuersum pro parte negatiua, ibid.q.756. 483
Responsio ad primam rationem in diuersum positam pro parte affirmatiua, ibid.q.757. 484
Animæ existentes in Purgatorio, an aliquando exeant, vel exiuerint, Matt.25.q.753. 481
Animæ existentes in limbo puerorũ, an aliquando exeant vel exiuerint, Matt.25.q.754. 481
Animæ Sanctorum, an exirent tempore quo in sinu Abrahæ erant, Matt.25.q.755. 482
Animam absque corpore pati pęnas Purgatorij, an conueniens sit, Matt.25.q.760. 487
circa Animam & corpus, & pęnas purgatorij nonnullorum quæstionum determinatio, Matt.25.q.760. 487
Animæ circa motum localem quorundã sententia, Matt.25.q.775. 496
Anima recedens de corpore an moueatur ad sua receptacula, & à quibus moueatur, Matt.25.q.777. 498
de Anima quædam, Parad.2.c.13. 21
in Anima separata, an maneant sensitiuæ potentiæ vere Doctoris responsio, Matt.25.q.485. 270
in Anima separata quod maneant potentiæ sensitiuæ responsio ad quintam rationem, Matt. 25. quæst. 487. pag.271
in Anima separata an maneant actus potentiarum sensitiuarum, Matt.25.q.488. 271
Animæ operatio in corpore quoad vitam quæ sit, 3.Reg. 17.q.34. 275
Animę pueri ab Elia meritati cum iam teneretur in aliquo loco quomodo potuit inde reduci ad corpus sine suo præiudicio, vel iustitiæ Dei, 3.Reg.17.q.37. 277
de Animabus quattuor sunt loca inferiora, ibid.
Animalium ad Adam adductio, an facta fuerit sola Dei volũtate, vel forte ministerio Angelorũ, Gen.2.q.21.29
Animalium ad Adam adductio cur facta fuerit, ibid.
Animalibus omnibus, an Adã nomen imposuerit, ibi.q.22
in Animalibus præter hominem quare non reperiatur vnitas principij, sicut in hominibus, Gen.13.q.368. 269
Animalia an decipi possint, ibid.q.715. 411
de imperio executionis copulę & procreationis inter animalia, ibid.q.767. 431
Animalium & hominum circa concubitum de imperij differentia prima, ibid.q.768. 432
de differentia secunda, ibid.q.769.
Animalia capta à bestiis vel in vexatione, quomodo erant comedi licita, vel non licita, Leuit.22.q.9. 411
Animal ad hoc, vt immolaretur triplex munditia in eo requirebatur, Leuit.27.q.29. 577
Animalia oblata. Vide indictione. Salomon.
Animalia vt locustam, vel brucum, vel alia quomodo Deus mittere dicitur, vt terram deuorent, 2.Paralip.7. quęst.34. 192

Animalium quattuor figuræ, an proprius Christo applicantur, vel Euangelistis, Matt. Prol. 1. q. 12. pag. 54
Animalium ferocium quædam species, quare in quibusdam partibus sunt, Genes. 17. q. 5.
Animalia an ante diluuium comederent herbas, Gen. 1. q. 34. pag. 18
Animalia quænam generentur ex putrefactione, Gen. 2. q. 2. 20
Animalia omnia an fuerint formata ex humo, ibid. q. 20. pag. 29
Animalium diuersorum generum coitus cur prohibeantur, Leuit. 19. q. 12. 327
Animalium redemptorum taxatio cur Sacerdoti competebat, Leuit. 27. q. 47. 591
Aoimalia immunda promissa per votum an possent commutari, ita vt daretur vnum animal pro alio, Leuit. 27. q. 41. 588
Animalia immunda quare penes primogenita licebat commutari, datis mundis etiam minoris valoris, Leuit. 27. q. 42. 589
Animalia munda quod non redimerentur in primogenitis quare Deus faciebat, sed immolarentur, Leuit. 27. q. 43. 589
Animalia, & plantæ an manebunt post mundi innouationem, Matt. 25. q. 474. 258
Animalia duarum tantum specierum cur Salomon obtulit, 2. Paralip. 7. q. 14. 176
Animalibus ruminantibus quare in cibum vterentur, Leuit. 11. q. 5. 162
Animalia quomodo immolabantur, Leuit. 1. q. 18. 17
Animalia omnia an fuerint formata ex humo, Gen. 2. q. 20. 29
Animantibus omnibus an Adam nomen imposuerit, Gen. 2. q. 22. 29
Animalium quattuor figurarum applicatio Christo, causa duplex sit, vtra sit melior, Matt. Prol. 1. q. 13. 54
Animalia multa cur Deus Iudæis comedere vetuerit, Leuit. 11. q. 3. 160
Animalia naturaliter mala, & pestifera cur Deus non vetuit in Nouo Testamento sicut in veteri, Le. 11. q. 4. 161
Aoimalium immolatorum de adipe quid fiebat, Matt. 26. q. 23. 515
de Aoimalium formatione an recte fiat hic mentio, Gen. 13. q. 318. 249
Aoimalia sola an fuerint formata ex humo, ibl. q. 319. 250
Animalia omnia quo ex humo formata sunt, ibid. q. 320.
Animalibus omnibus quomodo datum est quod in eis prædominetur terra, ibid. q. 320. 251
Animal vllum an sit ex elemento simplici formatum, an ex omnium elementorum mixtione singula producta fuerint, ibid. q. 322.
Animalium corpus quomodo generari potuit ex elemento simplici, ibid. q. 323. 252
de Animalium formatione quis modorum istorum melior sit, ibid. q. 324.
Animalia omnia an ad Adam adducta fuerint, ibid. q. 326. 253
de Animalium speciebus omnibus, an aliqua ad Adam adducta sunt, ibid. q. 327.
Animalia cur adduxit Deus ad Adam, ibid. q. 330. 255
Animalia cur adducta fuerunt ad Adam, ibid. q. 331.
Animalia cur Deus non monstrauit post formationem mulieris, vt etiam Eua videret ea, ibid. q. 332.
Animalia ad Adam quis adduxit, ibid. q. 333.
Et quomodo adduxit, ibid.
Animalia ad Adam adducta esse cur Scriptura mentionem fecit, ibid. q. 334. 256
Animalia cur ad Adam adducta fuerunt, videtur enim superfluum, ibid. q. 335.
Animalia vel aues quomodo vocata sunt, Genes. 2. q. 24.
Animalium quattuor figurarũ applicatio in speciali quattuor Euangelistis, an sit cõueniens, Mat. Prol. 1. q. 11. 52
Animalia munda quando Domino vouebantur, an immolarentur, & sanguis, & adeps eorum cremaretur coram Domino vel sic integra prouenirent Sacerdotibus, Leuit. 27. q. 37. 583
Animalia quænam sunt quæ hic munda appellantur, Gen. 8. q. 16. pag. 84
Animal omne non occidam, dictum à Deo, quomodo intelligatur, ibid. q. 17. 85
Animalia Leuitis ex decimis cedentia, an Deo immolare Leuitæ tenerentur, Leuit. 27. q. 37. 583
Animalia quando cœperint carnes comedere, Gen. 13. q. 278. 235
Et in qua parte secundæ ætatis illas comedere cœperint, ibid. q. 279.
Animalibus cur licentia data non fuit carnes comedendi sicut hominibus, ibid. q. 280. 236
Quomodo data fuerit licentia hæc, ibid. q. 281.
Animal oblatum, an licebat Sacerdoti alteri vendere quam vouenti, & an tunc adderetur quota pars, Leuit. 27. q. 48. 592
Animalis æstimatio quæ erat, quam dabat alius quam vouens, Leuit. 27. q. 49. 593
Animalium ad Adam adductio, an fuerit ex voluntate Dei vel angelorum ministerio, Gen. 2. q. 21. 29
Animalia inter immolabilia, & nõ immolabilia ad quid sit differentia, cum vtraque ad Sacerdotes pertinerent, & neutrum ad Deum, Leuit. 27. q. 39. 586
Aoimalia quæ Salomon obtulit, an omnia eodem die immolabantur, 2. Paralip. 7. q. 13. 177
Aoimalia in sacrificium, an à solo Salomone oblata sint, q. 12. 2. Paralip. 7. 175
Animalium taxatio. Vide in verbo. Sacerdoti.
Animalia à Dauid oblata de quibus hic, scilicet, tria millia, & multa libamenta, ex cuius expensis oblata sit, 1. Paralip. 29. q. 15. 582
Aoimalia omnia tam sponte quam ex necessitate oblata, an computentur in Salomonis sacrificio tot animalium, 2. Paralip. 7. q. 18. 180
Animal si immundum fieret dum ad sacrificandum portaretur, quid faciendum erat, Leuit. 7. q. 4. 99
Animalia quomodo poterant sacrificari coram Arca, cum portaretur de domo Dauid, 2. Paralip. 5. q. 20. 117
Aoimalium immundorum gressilium & volatilium ad esũ prohibitorũ natura & cõplexio, Leuit. 11. q. 21. 181
Animal immundum, quod redimendum erat in primogenitis, an intelligatur de immundis secũdum speciem, vel per accidens, Num. c. 18. q. 17. 431
Aoimal quodlibet an possit vniuersaliter vbi, & quando vult aliud animal fascinare, Num. c. 21. q. 15. 36
Animalia habentia potentiam fascinandi, an possint hoc agere à propinquo, vel à longe, Num. c. 21. q. 16. 37
Animal habens potentiam fascinandi, an possit fascinare solum in parua distantia, Num. c. 21. q. 17. 38
Animalia in die clangoris quot immolabantur, Num. c. 29. q. 7. 197
Animalia in die expiationis, quod offerebantur, Num. c. 29. q. 9. 199
Animalium mũdorum numerus, an esset septenarius simplex, vel duplicatus vt quattuordecim, Gen. 7. q. 4.
Animalium ferocium species quædam quare in quibusdam partibus non sunt, ibid. q. 5. 73
Animalium offerendorum cærimoniæ quantum ad determinationem temporis, Leuit. 22. q. 24. 435
Aoimalia habentia caudã, & aures amputatas, an possent offerri in sacrificio pro peccato, Leuit. 22. q. 22. 427
Animalia tot quomodo poterant in arcæ portatione immolari & cremari. 1. Paralip. 15. q. 36. 296
Animalia immunda Sacerdos, an vendere teneretur, vel posset ea sibi retinere, Leuit. 27. q. 44. 590
Animalia q̃ excluderẽtur à sacrificiis, 1. Reg. c. 6 q. 20. 121
Animalia, quare Dauid iussit immolari post portationem arcæ, 2. Reg. c. 6. q. 14. 60
Animalia, scilicet, bouem, ouem, & arietem, quomodo coram arca immolarent, 2. Reg. c. 6. q. 15. 60
Animalia dum immolabantur coram arca, quis erat modus immolationis, 2. Reg. c. 6. q. 17. 60
Animalia quot offerebantur in prima die Tabernaculorum, Num. c. 29. q. 10. 20
Animi passiones, quomodo interdum sibi inuicem repugnant, Matt. 14. q. 35. 130

Anna mater Samuelis, an fuerit naturaliter ſterilis, vel Deus dederit ei ſterilitatē in penā, 1.Reg.c.1.q.6. p.38
Annæ ſterilitas, ad quid ponitur hic, 1.Reg.c.1.q.7. 38
Annæ filij, per preces, natiuitas aliquid ponitur hic, 1. Reg.c.1.q.7. pag.38
Anna an potuerit vouere ſub conditione, 1. Reg. cap.1. q.13. 40
Anna quare petiit filium maſculum à Domino, 1. Reg. cap.1.q.14. 43
Anna an poſſet vouere filium ſuum Domino, 1.Reg.c.1. q.15. 43
Annę votum an fuerit de vouendo Samuelem ad aliquod miniſterium Sacerdotale. 1.Reg.c.1.q.17. 44
Anna, Samuel, & vniuerſaliter parentes, an poſſint vouere filios Domino, 1.Reg.c.1.q.21. 45
Annę quomodo licuerit intrare in templum ad orādum, 1.Reg.c.1.q.24. 47
Annæ ratio, quam allegabat ipſa, ſcilicet, quod nondum ablactauerat puerum, an eſſet ſufficiens ad non aſcendendum in Templum, 1.Reg.c.1.q.27. 52
Anna an peccauerit non aſcendendo in Silo, quouſque ablactaretur puer, 1.Reg.c.1.q.28. 52
Annæ verba exultationis, quæ protulit, & quomodo intelligantur, 1.Reg.c.2.q.1. 55
Annam, an Deus fecerit miraculosè concipere quiuque filios poſt Samuelem, 1.Reg.c.2.q.11. 66
Annæ cantici, expoſitioq. in gratiarum actione, 1.Reg. c.2.q.32. 70
Annæ de numero filiorum opiniones aliorum quomodo reiiciuntur, 1.Reg.c.2.q.33. 79
Annæ Cantici expoſitio tertia, quæ ſit ſecundum Chaldaicam tranſlationem, 1.Reg.c.2.q.34. 8
Anniculus agnus, Vid. Agnus anniculus.
Annotatio temporis, Vid. temporis annotatio.
Anni ab exitu de Aegypto vſque ad Templi ædificationem quomodo ſint computandi, 3.Reg.6. q.4. 81
Annorum regni Dauid quare tota ſumma non ponatur hic neque alibi, 1.Paralip.3.q.3. 91
Anni quot fluxerunt à diluuio, & à principiis aliarum terrarum quando fuit iſta captiuitas Iſraelitarum per Aſſyrios, 4.Reg.19.q.6. 141
Anni quotnam fluxerint à ſęculi principio vſque ad cremationem templi, 4.Reg.25.q.35. 226
Anni quotnam fluxerint à diluuio vſque ad cremationem templi, 4.Reg.25.q.35. 226
Anni quotnam fluxerint ab exitu de Ægypto vſque ad cremationem templi, 4.Reg.25.q.35. 226
Anni quotnam fluxerint à Templi ædificatione vſque ad cremationem, 4.Reg.25.q.35. 226
Annis ſeptuaginta cur tantum durauit in Babylone captiuitas tribuum Iuda, & Beniamin, & decem tribuum in Aſſyrios ſemper & nunc etiam duret, 4. Reg.17.q.9. pag. 144
Anni 16. quibus regnauit Ioathan quomodo computantur, 4.Reg.15.q.33. 135
Annorum ſolarium & lunarium de diuerſitate, Def.Par. 2.c.14. 34
de Annis diuerſarum gentium, ibid.
de Anni Iudæorum mutatione & cauſa, ibid.
de Anni Iudæorum, menſem primam inueniendi modo, ibid.
Anni circulus quiſnam fuerit cum Dauid congregauit exercitum contra Ammonitas, 1. Paralip.20. quæſt.2. pag. 388
Annorum in numero vnde eueniat quod littera noſtra, & Hebraica non conueniant, Gen.5.q.3. 56
Annorum in numero cur inueniatur error ſecundum Diuum Auguſtinum, ibid. q.4. 56
Annorum circa computum dicta ſuperius an à veritate diſcrepent, ibid. q.8. 59
Annus cur hic diuidatur in ſex tempora cum naturales diuidant in quattuor, Gen.8.q.19. 85
Annorum numerus hiſtoriæ primi lib. Regum quis, à primo capite vſque in finem, 1.Reg.c.5. q.10. 104
de Annis ſex quibus venditi Hebræus manere debebant, Exod.c.21.q.6. 368
Annus, dies, menſis, hora an dependent à motu ſolis principaliter, vel à motu primi Mobilis, & in ipſo fundantur, & non in Cælo ſolis, Ioſue c.10. q.78. pag343
de Anno qui fundatur in primo mobili arguit. Et vnus annus quomodo peragatur à Cælo ſtellato. Et quantus eſſet vnus annus, ſi non eſſet primum mobile, Ioſue c.10. q.79. 342
Annus quomodo dicatur redire in mēſe Septembri, cum ſit ille ſeptimus menſis anni ſecundum Hebræos, Exo. c.34.q.19. 300
in Anno quare Iſraelitæ aſcendebant omnes ter ad locum Sanctuarij, Exod.c.34.q.20. 301
Annus apud diuerſas gentes, quo die incipit, Exo.c.12.q. 2. 124
Annos, & menſes quomodo Iudæi computant per lunationes, Exo.c.12.q.3. 126
Anni lunares quomodo concordari poſſunt cum ſolaribus, Exod.c.12.q.3. 126
Anni certa tempora ad ſeminandum, & alia faciendum obſeruare an licitum ſit, Exod.c.12. q.15. 136
Annorum biſſextilium dies Aſtrologi in computatione ſua non omittunt, Def.p.2.c.90. 86
Annorum Latinorum emendatio facta à Numa Pompilio quod fuerit per menſes, & annos Lunares & quot inconuenientia ſequātur ex computatione iſta, ibidem cap.92. 91
Anni Hebræorum ſemper in Martio incipiunt, ibid.c.93. pag.91
Anni quadraginta quibus Iſrael terra quieuit quomodo ſunt computandi, Iud.3.q.12. 37
Et à quo tempore inchoandi, ibid.
Anni quadraginta quibus Iſrael populus traditus eſt à Deo in manus Philiſthinorum cuius iudicis tempore computentur, Iud.13.q.2. 207
Anni quadraginta quibus terra quieuit quomodo computandi ſunt, Iud.8.q.26. 124
Anni decem octo vexationis Iſrael quomodo computentur vel ſub quo Iudice, Iud.10.q.17. 160
Anob à Cos genitum fuiſſe, quare hic ponatur, 1. Paralip.4.q.5. 102
Anon Regi Ammonitarum conſolatores mittere an Dauid licitum fuerit, 1.Paralip.19.q.4. 371
Anon cur Dauid ſeruos punire voluit radendo barbam, decaluando, & ſcindendo veſtes vſque ad nares, 1.Paralip.19.q.9. 374
Anon & ſerui ſui an peccauerint decaluando Dauid ſeruos, 1.Paralip.19.q.8. 373
Anticipatio quomodo facta ſit, Gen.12.q.18. 117
Antichriſtus an habebit angelum cuſtodem, Matth.18. q.62. 55
Antipodes an verè ſint, Deut.7.q.4. 63
Et an ſint ſub terra, vel ſuper, ibid.
Antiquis conſuetudo erat vt cum lugerent ieiunarent, Matt.9.q.79. 345
Aod ſecundus Iudex quare ſibi ancipitē gladium fecerit, Iud.3.q.18. 41
Aod quare nunc reuerſus eſt de itinere ad occidendum Regem, cum potuiſſet prius, quando obtulit munera idem facere, quod poſtea fecit, ibid.q.19. 41
Aod an hic mentitus fuerit, ibid.q.20. 42
Et an peccauerit, ibid.
Aod ad quid dicebat hoc ipſi Eglon, ibid. q.21.
Aod quod verbum Dei ad Eglon habebat hic, ibid. quæſt.22.
Aod ad Eglon cum dixit: Verbum Dei habeo ad te, de quo Deo intellexerit Eglon, ibid.q.23. 43
Aod quare clauſerit domum Eglon rege mortuo, ibid.q. 24. 44
Aod egredientem quomodo non viderunt ſerui regis Eglon, ibid.q.25. 44
Aod occidendo per inſidias regem Eglon ſtante tregua, an peccauerit, ibid.q.26. 45
Aod an Deus reuelauerit quod occideret Eglon, vel iuſſerit ei, ibid. q.27. 46
Aod an reuelauerit Iſraelitis antequam faceret quod volebat occidere Eglon, ibid.q.28. 46

sub

sub Aod, & Othoniel iudicibus euentuum temporalium Chronica, Iud.3. q.35. pag.49
Apertio terræ ad absordendum an aliquando inter aliquas gentes acciderit, sicut ad Dathan, & Abiron, Num.c.16.q.18. 402
Apertura secunda quam mulieres in partu patiuntur, 1. Parad.c.52. 9
Et quod necessaria sit, ibid.cap.53. 10
Apes quomodo mellificauerunt in ore leonis cum esset res putrida, Iud.14.q.13. 234
Aphec an sit terra Israelitarum, vel Philisthinorum, 1. Reg.c.29.q.3. 288
Aphec cum esset Ciuitas Israel, quomodo in eam Benadad,& sui fugere potuerunt, 3.Reg.20.q.13. 319
Aphec murus quomodo cecidit, 3.Reg.20.q.14. 319
Apocalipsis quid sit, Gen.in Epist.Hier.ad Pau.5.pag.13.
Apocrypha vtrum accipiat Ecclesia, 1.Paralip. Præf.1. Hier.quæst.7. 20
Apostoli in quo Christum sequuti sunt, Matt. 19.q. 189. pag. 281
Apostoli quare nitebantur assequi primatum cum nihil tamen concupiscibile haberet, Matt.20.q.95. 355
Apostoli,& discipuli, aut hæremitæ soli an intelligantur in illis verbis Christi: quod vni ex minimis &c.vel pauperes omnes boni,& mali, Matt.25.q.397. 209
Apostolorum Christum excitantium circa verba quomodo discordant Euangelistæ, Matt.8.q.80. 271
Apostolorum vigiliæ an sint sub præcepto,& an sint ieiunandæ, Matt.6.q.157. 162
inter Apostolos primatum non esse appetendum an sufficienter dictum sit, Matt.20.q.97. 361
Apostoli alij præter Petrum quare non petierunt à Christo ambulare super aquas sicut Petrus, Matt.14.q.169. pag. 187
Apostoli,& Discipuli postquam ad Gentes transierunt, an cessauit vocatio Iudæorum ad nuptias, Matt.22.q.54. pag. 25
Apostolus an venialia intelligat per lignum, fænum, & stipulam, & quomodo ædificentur super fundamentum, Matt.25.q.699. 338
Apostoli quare recesserint à Iudæis, Matt.Prol.1.q.4. 47
Apostoli cum sint Matthæus, & Ioannes an possint esse Euangelistæ, Matt.præf.q.23. 32
Apostoli quare sint & merito dicantur Ecclesię Principes, Matt.9.q.124. 362.
Apostolis solis an facta sit ista promissio. Sedebitis super duodecim sedes, &c. vel etiam ad alios, ibid.q. 196. pag. 285
Apostoli an vnquam montes transtulerint, Matt. 21.q. 137. 444
Apostoli an vetarint ciborum delectum, Gen.13.q.246. pag. 222
Apostolis quomodo ex Euangelio ciborum delectus non prohibeatur, ibid.q.247. 222
Apostolorum nomina quomodo vocantur, Matt.9. q.36. pag. 325
Apostolorum, aliorum de vocatione quare mentio non fit hic, sed de Petri,& Andreæ,& Iacobi, & Ioannis,& Matt.ibid.q.37. 326
Apostoli non diuersis, sed eadem die Apostoli facti sunt. ibidem.
Apostolicus gradus est excelsior super omnes gradus, ibid.q.39.
Apostolos sæpe Christus increpauit, qui tamen post Christi mortem frequenter ieiunabant, ibid.q.77. 344
Apostolorum vocatio ista, an illa sit quæ habetur Io.primo cap. Matt.4.q.96. 453
Apostolorum de rebus quomodo Matt.& Lucæ diuersitas intelligatur, ibid.q.97. 454
Apostolos quare Christus vocare voluit à principio suæ prædicationis, ibid.q.97. 455
Apostolos quomodo Christus facere voluerit piscatores hominum, ibid.q.98. 455
Apostoli isti quomodo ad vnicam Christi vocem sequuti sunt eum, ibid.q.100. 456
ad Apostolatum cur Christus viros simplices, & idiotas elegerit, Matth.4. quæst.104. pag.459
Apostoli,& discipuli postquam ad Gentes transierunt, an cessauit vocatio Iudæorum ad nuptias, Matt.22.quæst. 54. 25
Apostoli quid consequuti sunt in die Pentecostes, Num. cap.28.q.21. 191
Apostoli in quo Christum sequuti sunt, Matt. 19. q. 189. pag. 281
Apostolis quomodo datum fuit istud priuilegium iudicandi, quia hoc videtur etiam aliis datum, ibid.q. 194. pag. 285
Apostolis solis an facta sit promissio de sedendo super sedes, vel extendatur ad alios, ibid.q.196. 285
Apostoli quomodo sedebant super duodecim sedes, & quæ erant istæ sedes, ibid.q.311. 288
Apostoli quomodo iudicabant duodecim tribus Israel,& an aliquos alios iudicabunt, ibid.q.202. 289
Apostoli quomodo poterunt iudicare iudicio comparationis duodecim tribus, cum ipsi nõ pertineant ad duodecim tribus, ibid.q.203. 290
Apostoli an iudicabant tribum Leui, quæ nõ erat de duodecim, ibid.q.204. 291
Apostolis, & alijs auctoritas iudiciaria an danda sit solum in præmium voluntariæ paupertatis, an propter aliud, ibid.q.205. 292
Apostoli seu homines soli an iudicabant cum Deo, an etiam Angeli, ibid.q.206. 293
Apostoli decem quomodo audierunt petitionem factam pro duobus fratribus, Matt.20.q.82. 350
Apostoli decẽ quare indignati sunt contra duos, ibi.q.83.
Apostoli decem quare nunc specialiter indignati sunt contra duos, ibid.q.84. 351
Apostoli decem quare indignati sunt contra duos,& non contra matrem, ibid.q.85.
Apostoli decem an peccauerint quia indignati sunt contra duos fratres, ibid.q.86.
Apostoli dictum: si infidelis recedit, recedat, quomodo intelligatur, 1. Reg.c.8.q.128. 209
Apostolus quare dixerit, ego dico, non Dominus, & an bene dixerit hoc exprimendo, ibid.& 1. Reg. cap.8.q. 129. 209
Apostoli verborum: ego dico, non Dominus, declaratio, 1.Reg.c.8.q.132. 211
Apostolus qua ratione fideles ab infidelibus esse recedendos ostenderet. 1.Reg.c.8.q.133. 211
Apostolus quare voluerit tradere per modum consilij diuortium fidelium ab infidelibus, cum tamen tunc esset præceptum, 1. Reg.c.8.q.135.& 136. 212
Apostolus quare sub eadem forma non posuerit consilium de virginitate,& de recedendo ab infideli coniuge, 1. Reg.c.8.q.137. 213
Apostolus Paulus cur dixerit: dico ego, non Dominus, de matrimonio contrahendo, 1. Reg.c.8.q.137. 214
Apostoli dictum de matrimonio, an sit contra mandatum Christi,& noui, & Veteris Testamenti, 1. Reg.cap.8. q.140. 141.& 142. 20.15.216.& 217
Apostolis an licitum erat prædicare, & curare morbos pretio, 1. Reg.c.9.q.8. 270
Apostolus quomodo distinguat Tabernaculum in duo Tabernacula, Exo.cap.30.q.16. 172
Apostoli an orauerunt quod mitterentur operarij in messem, Matt. 10.q.11. 382
Apostolorum post missionem ad prædicandum an turbæ Christum sequutæ sunt, ibid.q.12.
Apostolos ad prædicandum mittere quid profuerit si turbæ Christum sequebantur post missionem eorum, ibid.q.13.
Apostoli cum facerent signa illa quæ Christus faciebat, quare turbæ Christum sequebantur cuius ex ore verba procedebant dulcia,& spiritus plena, ibid.q.14.
Apostoles quare Christus nunc misit, ad prædicandum, & non ante, ibid.q.15. 383
Apostolos quare Christus nunc misit & nõ distulit vsque post suam mortem, ibid.q.16.
Apostolorum conuocatio an sit ad præcedentia continuata, ibid.q.17. 384

Apostolorum cõuocatio duplex fuit, Matt.10.q.17.p.384
Apostolorum conuocatio ista ad quid fuit, ibid. q.18. pag. 385
Apostolis an vere data fuerit potestas faciendi miracula. ibid.q.19.
Apostolis quare Christus dedit potestatem faciendi miracula, & specialiter curandi ægritudines, & eiiciendi dæmonia, ibid.q.20.
Apostoli quare vocantur isti duodecim, ibid.q.23. 388
Apostolus, quid, & quid Angelus, ibid.
Apostoli quare fuerunt duodecim, ibid.q.24.
Apostolis duodecim quomodo applicetur numerus duodecimus in veteri, & nouo testamento, ibid.
Apostoli quod duodecim fuerunt quomodo in littera dicitur, cum videantur fuisse quindecim, ibid.q.25. 389
Apostolorum nomina quare exprimuntur in littera, ibid. q.27. 390
Apostolorum nomina quare sic ordinantur vt hic in littera fit, ibid.q.28. 391
Apostolorum in ordine quomodo aliquando Euangelistæ discordant, ibid.q.29. 391
de Apostolorum quorumdam nominum ordinatione, ibid.4.
Apostolos inter omnes quinam erãt præcipui ibid. q.38. pag. 396
Apostolis quare Christus iussit nunc in littera non ire ad prædicandum Gentilibus, cum postea præceperit prædicare omnibus gentibus, ibid.q.44. 400
Apostolis quare Christus iussit prædicare gentibus, ibid. q.45. 401
Apostolorum prædicandi quis fuerit ordo, ibid.
Apostolis quare Christus iussit non intrare in ciuitates Samaritanorum, ibid.q.47. 402
Apostolis an in ciuitates Samaritanorum intrare liceret ad prædicandum, ibid.
Apostolis quare Christus vetuit prædicare Samaritanis, ibid.q.49. 403
Apostolus quare Christus iussit prædicare quod appropinquaret Regnum cælorum, ibid.q.54. 405
Apostoli an prædicarent aliquid aliud præter hoc quod appropinquat Regnum Cælorum, ibid. quæst. 55. pag.406
Apostoli prædicabant abstinendum esse à vitiis, ibid.
Apostoli nunquam prædicauerunt aliquid quod pertineret ad legem Moysi, ibid.
Apostolis quænam miracula Christus facere concessit, ibid.q.56.
Apostolis quare Christus specialiter dedit potestatem istorum trium miraculorum, scilicet, sanandi morbos, eiiciendi dæmones, suscitandi mortuos, ibid.q.57. 407
Apostolis quare miracula necessaria fuerunt, ibid.
Apostoli an habuerunt potestatem faciendi alia miracula, quam hæc quæ in littera habentur, ibid.q.58.
Apostolos quare Christus restrinxit ad aliqua miracula, & non concessit omnia facere miracula, ibid.q.59.408
Apostolis Christus concessit potestatem iuuandi homines, & non nocendi, ibid.q.59.
Apostoli post Christi ascensionem habuerunt potestatem faciendi quæ vellent, ibid.
Apostolis quæ potestas data fuerit super dæmones, ibid. q.60. 409
Apostolos sæpè tentabant dæmones, quod notent viri deuoti nec mirentur si tentantur in hac valle miseriæ, ibi. quæst. 60.
Apostolis quod Christus dixit, gratis eos accepisse, & gratis daretur, quid erat, ibid.q.61. 409
Apostolis quomodo Christus vetuit miracula facere pro pretio, quia ipsi non faciebant miracula, sed Deus per illos, ibid.q.62. 410
Apostoli non debebant recipere pecuniam pro miraculis, ibid.q.63.
Et quod inconueniens erat recipere pecuniam, ibid.
Apostoli cum tenebantur quærere qui dignus esset in loco quolibet, an ad hoc tenebantur cum essent in loco, vel prius quam intrarent, ibid.q.66. 413
Apostolis quare Christus iussit vt quærerent quis esset dignus in vrbe, ibid. quæst.67. pag.413.
Apostolis quare Christus non dedit quod ipsi scirent quis erat dignus in qualibet vrbe, & quod non interrogarent, ibid.q.68. 413
Apostolis quomodo Christus dicebat quod ipsi hospites dignos inquirerent, cum ipse cum Publicanis manducaret, ibid.q.69. 415
Apostolis quomodo dicitur, Manete in domo donec exeatis, ibid.q.70.
Et quare hoc dictum illis sit, ibid.
Apostolis quare Christus iussit non mutare hospitia, ibi. q.71. 416
Apostolis an liceret mutare hospitia si inuitarentur, retento primo hospitio, ibi.q.72.
Apostolis cur Christus iubet hospitium eligere petenti, cum habens hospites non debeat illos eligere, ibidem quæst.73. 416
Apostolis quare Christus iussit salutare domum vbi vellent suscipere hospitium, ibid.q.74. 417
Apostolis quare iussit Christus dicere pax huic domui, ibi. quæst.75.
Apostolis quare dixit Christus si fuerit domus digna veniet pax vestra super eam, ibid.q.76.
Apostolis quomodo dixit Christus hic quod si domus non fuerit digna, pax vestra ad vos reuertetur, ibid.q.77.418
Apostoli si non reciperentur, an tantum mererentur sicut si recepti prædicarent, ibid.q.78. 419
Apostoli hospitium quærentes, quando repellebantur ab aliquo an petebant ab alio hospitium, ibid.q.79.
Apostoli an vere deberent excutere puluerem de pedibus recedentes de vrbe in qua non recipiebantur, ibid.q.80. pag.420
Apostoli quomodo excutiebant puluerem de pedibus, ibi. quæst.81.
Et propter quam causam, ibid.
Apostoli ad quid excutiebant puluerem supra ciuitates, ibid.q.82. 421
Apostoli quare potius puluerem de pedibus, quam de aliis partibus excutiebant, ibid.q.83.
Apostolorum à pedibus quis modus erat puluerem excutiendi, ibid.q.84.
Apostoli an excutiebant puluerem solum, quando non recipiebantur à tota ciuitate, vel quando ab vna domo, ibid. quæst.84.
Apostoli an excutiebant puluerem in plateis, vel extra ciuitatem, ibid.q.85. 422
Apostoli cum etiã nolentibus prędicare deberent, quomodo Christus dicit hic quod si non reciperent eos Iudæi, exeuntes de vrbe puluerem excutere, ibid.q.86. 422
Apostolos expellentes ad comminandum quare Christus loquutus est de ciuitate, & gente Sodomorum, ibidem quæst.87.
Apostolis quare Christus denunciauit mala, quæ passuri erant, ibid.q.90. 425
Apostolos quare Christus dixit: Ego mitto vos, ibid.q.91.
Apostolis quare Christus dixit esse oues, & quod mittebat eos, sicut oues in medio luporum, ibid.q.93.
Apostolis quare dixit Christus: estote prudentes, quia prudentia illa non sufficiebat eis, ibid.q.94. 426
Apostolis in multis secundum prudentiam agendum erat, ibidem.
Apostolis quare dicatur estote prudentes, sicut serpentes, ibid.q.95.
Et quæ sit serpentum prudentia, ibid.
Apostolis quare dicitur, quod essent simplices sicut columbæ, ibid.q.96. 427
Apostolis quænam simplicitas iubeatur, & successoribus eius, ibid.
Apostolis quare Christus cõcessit priuilegiũ istud, scilicet, quod possent respõdere absque cogitare, ibi.q.97. 428
Et ad quid se extendebat priuilegium hoc, ibid.q.98.
Apostoli ad quosnam Reges, & Præsides ducebantur, & à quibus ducebantur, ibid.q.99.
de Apostolis quomodo dicitur in testimonium ducemini, ibid.q.100. 429
Et quid erat testimonium istud, ibid.

Apo-

Apostoli prius quam prædicarent, an cogitarent quid dicturi essent, Matt.10.q.101. pag.419

Et littera ista solum intelligitur, quando ducerentur ad principes quorum conspectus, & timor etiam sapientes reddit mutos, ibid.

Apostolorum contemporanei qui fidē prædicauerunt non habuerunt scientiam ex reuelatione, sed ex doctrina & studio, ibid.q.102. 430

Apostoli quod non cogitarent, quomodo dicitur hic, & prima Petri dicitur, quod parati essent ad satisfaciendum omni poscenti de spe, & fide quæ in nob. est, ibid. q.103. 431

Quod distinguitur, secundum trium temporū in Apostolis opportunitatem, ibi.

in Apostolis quomodo verum est quod Spiritus Sanctus loquerentur, ibid.q.104.

Apostolis quare Christus prædixit hanc tribulationem venturam illis, ibid.q.106.

Apostolis quomodo Christus dixit. Eritis odio omnibus hominibus, ibid.q.107.

Et an hoc erat sic, ibid.

Et propter quid, ibid.

Apostolis quare dixit Christus quod fugiant de persecutione, ibid.q.108. 433

Apostolis quando licebat fugere persequentes, ibidem quæst. 109.

Apostoli quare non debebant timere persequutionem, sed declinare. ibid.

Apostolis quod Christus dixit: nō cōsummabitis ciuitates Israel donec veniat filius hominis, an hoc verum fuerit, ibid.q.112. 435

Apostolis quare Christus dixit: quod dicerent in lumine & super tecta, quæ in tenebris eis dixerat, ibid.q.116. pag.438

Apostolis quare dixit Christus: nolite ergo timere, ibi.q. 119. 439.

Et an per hæc verba auferretur eis timor vel non, ibid.

Apostolis quomodo Christus dixit, bellum inter parentes futurum, ibid.q.134. 454

Apostolis quare dixit Christus Qui vos recipit, me recipit, &c. Matt.10.q.141. 458

Apostolos ad suscipiendos multis modis homines allicit, ibid.

Apostoli fuerunt Prophetæ & plus quam Prophetę, ibid. q.143. 458

Apostoli quare pauperes vocantur, Matt.11.q.16. 467

Apostolis ad quid Christus dixit ista quæ in littera dicuntur, ibid.q.58.

Et ad quid proderant, ibid.

Apostoli tres. Vid. Petrus, Iacobus, & Ioannes.

Apparatus Tabernaculi quis, vel quod erat Tabernaculum quod Leuitæ intulerunt in templum, 2.Paralip.5. q.17. 116

Apparitio Angeli facta Iosue, an fuerit multum conueniens Iudæis, & ad quid, Iosue c.5.q.69. 167

Apparitio facta Abrahæ. Vid. Abrahæ.

Apparitio Salomoni. vide Dei.

ob Appetitus carnales implendos deorum veterum cultus suscipiebantur, Deut.7.q.3. 63

Firmitatem Applicationis Dei, quod aliquis acquireret, quomodo possit stare, & tamen posset vendi, Leuit.27. q.40. 587

Applicationis Dei firmitas quænam erat, & ad quid proderat, Leuit.27.q.40. 587

Applausum sęculi, & laudes Christus nos fugere docuit turbas dimittens post saturationes, Mat.15.q.110. pag.254

Aqua, Aer, & ignis, quomodo maneāt in locis suis, 1.Reg c.2.q.3. 59.

Aqua, aer, & ignis, an possint moueri infra, vel supra, ibidem.

Aquæ effusio ad quod genus sacrificij pertineat, 1.Reg.c. 7.q.28. 138

Aqua quomodo possit libari Domino 2. Reg. c.23.q.25. pag.267

inter Aquam & terram non potest intercidere aliquod elementum, Iosue c.10.q.63. pag. 335

inter Aquam, & aerem non potest intercidere aliquod Elementum medium, & quare: Iosue, c.110.q.64. 335

Aqua, quam bibebat mulier quare dicatur Sancta, Num. c.5.q.26. 109

Aqua ista quare vocabatur amarissima, ibid.

Aquæ, quæ fluxerunt de petra in deserto an nouiter creatæ fuerunt à Deo, Exo.c.20.q.46.

Aqua putei an fuit à Deo de nouo creata, vel erat in visceribus terræ, Num.c.21.q.24. 47

Aquæ viuæ aspersio quomodo fiebat, Num. c.19. q.9. pag.455

Aquæ lustrationis aspersio erat minima purificatio inter omnes, ideo ipsa dabatur cum qualibet alia, Num.c. 19.q.11. 457

Aquæ lustrationis aspersio an esset pro solis immundis super mortuo, vel pro omnibus immonditiis, Num.c.19. q.15. 462

Aquam rubeam esse sanguinem belli putauerunt Moabitæ, 4. Reg.3.q.20. 21

Aquam cisternæ Bethleem, an Dauid desiderauerit propter delectationem vel propter necessitatem, 1. Paralip.15.q.15. 218

Aquam Bethleem cisternæ quonam sacrificij genere libauit Dauid in conspectu Domini, 1. Paralip.11.q.17. pag. 219

Aquam cisternæ Bethleem cur non biberit Dauid postquam ad eum est allata, 1. Paralip.11.q.18. 219

Aquæ elementum an purgabit ignis iudicij vniuersalis, Matt.25.q.431. 228

Aquam cisternæ Bethleem desiderando, an peccauerit Dauid, 1. Paralip.11.q.16. 218

Aquæ cisternæ Bethleem si bibisset Dauid, an peccasset, 1.Paralip.11.q.19. 219

in Aquis miraculorum nonnullorum factorum in veteri & nouo testamento, quæ sit differentia, Matt.14.q.183. pag. 192

Aquas rubeas ex sanguine esse vt putarent Moabitæ quare fecerit Deus. 4.Reg.3.q.22. 25

Aqua diluuij, an superauerit montem olimpom, & alios montes, Gen.7.q.15.

Aquę benedictę, an quid conferat sal, quando benedicitur ab Ecclesia, 4.Reg.2.q.37. 16

Aquas rubeas videntes Moabitæ, quomodo crediderunt sanguinem eis fuisse commixtum, 4.Reg.3.q.19. 24

Aqua fluens per alueum Moabitarum cum non esset sanguis; vnde poterat contrahere ruborem sanguineum, 4.Reg.3.q.20. 25

Aqua lustrationis. Vid. lustrationis aqua.

Aqua replens alueum iuxta Elisæi prædictionem vnde venerit, 4.Reg.3.q.14. 24

Aqua benedicta an habeat illos effectus, qui exprimuntur in eius benedictione, 4.Reg.2.q.38. 17

Aqua benedicta, an tollantur peccata venialia, & in quo consistat veniale, & per quid tollitur, 4.Reg.2.q.39. 17

Aqua in Eucharistia quare non posita fuerit significatiuum sicut vinum, Parad.2.c.34. 26

Aqua in vino existens in calice, an simul consecraretur cum vino, ibid.c.35.

Aqua consecrari posse ad positionem dicentem quæ absurda sequantur, ibid. 36

in Aquā potius quam in Iordanę cur Elisęus non misit Naaman vt lauaretur, 4.Reg.5.q.12. 44

Aquæ inferiores quando distinctæ fuerunt, Gen.1.q.18.

Aquis lustrationis solis, an mundarentur pelles, & supellectilia, vel exigerent viuentes, Leuit.11.q.15. 174

Aquæ diluuij. Vid. Diluuij aquæ.

Aqua & terra an fuerit in prima die, Gen.1.q.10. 8

Aquæ descendentes propter diluuium, an fuerunt ex Cælo christallino, Gen.7.q.11.

Aquæ in vinum conuersio in Chana Galileæ fuit quodāmodo necessaria, Matt.14.q.91. 153

super Aquas Christi ambulationis miraculum. Vide Christi miraculum.

Aquæ, an in natura sua manerent cum Christus super eas ambulauit, Matt.14.q.173. 188

Aquas ad ſanandas, an ſal proficiat naturaliter, 4. Reg.2. q.36. pag.16
in Aquam benedictam quare ſal Eccleſia mittit & an ſal aliquid ei conferat, 4. Reg.2.q.37. 16
Aquæ frigiditas, an ſit pœna aliqua apud inferos, Mat.25. q.558. 322
Aqua quare in diluuio omnia purgauit & non ignis & in iudicio vniuerſali ignis purgabit & nõ aqua. Matt.25. q.424. 221
Aquas cedron an polluerit Aſa cineres in eum ponendo ſculptilis Priapi, 2.Paralip.15.q.31. 366
Aquam rubeam cum ſæpe vidiſſent Moabitæ quomodo nunc fuerunt decepti, 4. Reg.3.q.21. 25
Aquæ diluuij vniuerſalis, an peruenerint ad terreſtrem Paradiſum, Matt.25.q.435. 231
Aquę Ierico, an fuerint amarę a principio ædificationis Ciuitatis, 4.Reg.2.q.34. 16
Aqua Ierico, quales fuerũt poſtquam ſanatæ ſunt ab Eliſęo, quia dulciores, 4.Reg.cap.2.q.35. 16
Aquilas cur Chriſtus dixit congregaturus vbicumque fuerit corpus, Matt.24.q.148. 519
Et cur de aquilis dixit cum hoc Vultures potius faciant. ibid.q.149.
de Aquila quædam memoratu digna, Leuit.11.q.24.182
Ara ciuitas hic appellata, cur alibi appellatur Charra. Gen.11.q.16. 106
Arabia qualis, & quanta ſit, Gen.in Epiſt. Hier.ad Pau.1.
Arabiæ Reges qui afferebant munera, an eſſent illi, qui erant tributarij Salomonis, 3.Reg.10.q.5. 151
Arabiæ Reges, & Satrapæ terrarum quare aurum & argentum Salomoni portabant, 2.Paralip. 9. quæſt.7. pag. 221
Arabes ſubiiciendo ad præſtandum tributa, an peccauerit Ioſaphat, 2.Paralip.17.q.22. 408
Arad Rex Chananæus quid audiuit poſt mortem Aaron, Num.c.33.q.6. 313
Aran, & Abraham Thare filij quare nominãtur, Ioſ.vltimo, q.6. 299
Aran an ſit mortuus in ignẽ, & Abraham poſitus in eodem, Gen.11.q.20. 104
Arantes & fodientes pro pauperibus in die feſto, an peccent, Exod.c....
Arapha quæ mulier fuerit, 2. Reg.c.22.q.38. 243
Aras ſeptem, & Holocauſta ſeptem quare Balaam fecit poni, Num.c.23.q.1. 74
Arbor bona malos fructus, quod facere non poſſit, quomodo dicitur, Matt.7.q.29. 219
Arborum præputia cur Deus præſcindi iubebat tribus primis annis, & ſi aliqua poma creſcerent non licebat cuiquam comedere de illis, ſed erant immunda. Leuit.19.q.16. 332
quoad Arbores quomodo ſe habere debent Iſraelitæ bellum agentes, Deut.20.q.4.192
Arbor ſcientiæ boni, & mali.vid.Lignum.
Arca quænam erat quam fecit Moyſes, Deut.10.quæſt.1. pag. 58
Arcæ & Tabernaculi manſionis locus an idem fuerit, Deut.12.q.5. 110
Arca quibus in locis ſteterit, ibid.
Arcæ inter locum, & locum Tabernaculi quænam erat diſtinctio, ibid.
in Arca quare repoſita ſunt Deuteronomij præcepta, Deut.31.q.4. 291
in arca repoſita, ſcilicet, tabulæ, & alia an furtim de illa capi poſſent, ibid.
Arcam portantes Leuitas in quonam Deus adiuuabat, 1. Paralip.15.q.32. 295
Arcam portantes cum ſex paſſus tranſiſſent. quare offerebantur ſeptem tauri, & ſeptem arietes, 1.Paralip.15.q. 33. 295
Arcæ in portatione, quomodo poterant tot animalia immolari & cremari, 1.Paralip.15.q.36. 296
coram Arca in domo Obededon quænam cærimoniæ factæ ſint, 1. Paralip.15.q.36. 296
Arcæ in portatione cur induit ſe Dauid ſtola biſſina, 1. Paralip.15.q.41. 299
Arca in ſuo tentorio poſita cur ſacrificia ablata fuerunt, 1.Paralip.16.q.2. pag.300
coram Arca ſacrificia, an offerre liceret, 1. Paralip.16. q.5. 301
coram Arca cur Dauid fecit Sacerdotes tuba iugiter canere, 1. Paralip.16.q.14. 307
coram Arca Sacerdotes iugiter canere, an verum ſit, 1. Paralip.16.q.15. 307
coram Arca in domo Dauid quænam miniſtratio fiebat, 1.Paralip.16.q.31. 323
coram Arca miniſtrantes quomodo ſuſtẽtabantur, 1. Paralip.16.q.35. 326
coram Arca Domini & in Sanctuario in Gabaon quænã cærimoniæ fiebant, 1. Paralip.13.q.36. 327
coram Arca an Heman, & Idithum canerent tubis, 1.Paralip.16.q.37. 328
Arcam Domini, ſub pellibus eſſe in domo Dauid quomodo dicitur, 1. Paralip.17.q.7. 331
Arca Domini ſub pellibus eſſe propter quid decebat Dauid. 1.Paralip.17.q.7. 331
ſuper Arcam quomodo inuocatum erat Domini nomen, 1.Paralip.13.q.19. 230
Arcam portandi de Cariathiarim quis fuerit modus, 1. Paralip.13.q.18. 250
Arca, cum portaretur de domo Dauid, quomodo coram ea poterant ſacrificari animalia, 2.Paralip.5.0.20 117
ad Arcam portandam, an conuenerint omnes Iſraelitæ, vel aliqui eorum, 2. Paralip.5.q.9. 110
Arca, quare non fuit introducta à Leuitis, in Sancta Sanctorum, cum fuerit ab eis portata, 2. Paralip.5.q.21. pag. 119
Arcam ſuper plauſtrum cur portabant cum lex præciperet vt humeris portaretur, 1. Paralip.13.q.22. 251
Arcam ad portandum, populo conuocato. an Salomon, dederit cibos toto populo, ſicut Dauid, 2.Paral.5.q.13. pag. 113
Arcæ in portatione Iſraelitæ conuocati quid faciebant, 1. Paralip.5.q.12. 113
Arcam nolens in Sanctuarium ponere cur Dauid mutauerit de Cariatharim, 1. Paralip.15.q.16. 248
Arcam ad tollendum de Cariathiarim Dauid, & omnem populum iuiſſe an verum ſit, 2. Paralip.13.q.17. 249
Arca cum portaretur, quænam eſſet feſtiuitas, 2.Paral. 5. q.11. 111
Arca an poſt alia vaſa, vel ſimul cum illis in templum illata ſit, 2. Paralip.5.q.4. 107
Arca nondum illata, quæ eſt vas principale, quomodo ſtare poſſit Salomonem omnia vaſa in templum intuliſſe, 2. Paralip.5.q.2. 106
Arcæ de tranſlatione cum quibuſnam centurionibus & Tribunis Dauid deliberauit, 1. Paralip.13.q.5. 244
Arcæ in portatione quiſnam fuerit error, 1.Paralip.15.q. 16. pag. 286
Arcæ in portatione quiſnam eſſet ordo, 1. Paralip.15.q. 16. 288
Arcæ in portatione cur in ſecundo ordine Leuitarum tam pauci cantures ponebantur, 1. Paralip.15.q.22. 289
Arcæ in portatione cantores ne an Ianitores eſſent Leuitæ primi ordinis, 1. Paralip.15.q.22. 289
coram Arca populus cantando, & pſallendo an peccaret, 1.Paralip.13.q.25.262
Arca ſuper plauſtrum contra legem poſita, an peccauerint Populus & Dauid, 1.Paralip.13.q.21. 251
Arcam ad portandum ad quid cõuocari fecerit Salomon omnes Iſraelitas, cum nihil efficere debuerint. 2. Paralip.5.q.8.c.5. 110
Arcæ in portatione ad quid Iſraelitas omnes conuocauit Salomon, cum ipſi ad feſtiuitatẽ ſponte venturi eſſent, 2.Paral.5.q.10. 111
Arcam quia tetigit, an fuerit Oza occiſus, 1.Paralip.13.q. 26. 254
Arcę ad portationem quare maiores natu vocati fuerunt, 2.Paralip.5.q.6. 108
Arcam ad portandum tribuum Principes vocati quinam erant, 2. Paralip.5.q.6. 109
Arcam Domini quare non requieſcerant in diebus Saulis,

lis, 1. Paralipom. cap. 13. quæst. 9. pag. 245
in Arca an pecuniam mitterent Sacerdotes cum dicatur, quod priuati erant illius administratione, 4. Reg. 12. q. 10. 109
Arca quomodo fuit posita inter Cherubim, vt velarent eam, & qui erant isti Cherubim, 2. Paralip. 5. q. 23. 121
Arca quando in Templum fuit portata an diuisa essent ministeria, 2. Paralip. 5. q. 33. 129
Arcæ portationis ad celebrationem, quare vocauit Salomon Israelitas, 2. Paralip. 5. q. 12. 112.
Arcam Dei quomodo portauerit Dauid de Cariathiarim in domum suam. 2. Paralip. 1. q. 12. 7
Arcæ propter ingressum in domum Dauid an erat licitum ibi manere vxorem Salomonis, 2. Paralip. 8. q. 19. pag. 207
Arcam super plaustrum ponendo an peccauerint Israelitæ, 1. Paralip. 13. q. 20. 250
Arca quomodo potuerit educi de Sanctuario, 1. Reg. c. 4. q. 6. 90
Arcam educentes ad bellum, an peccauerint, ibid.
Arca quomodo portata fuit ante Hebræos, 1. Reg. c. 4. q. 11. 92
Arca veniente, quare crediderint Philisthini in ea esse Deum, 1. Reg. c. 4. q. 12. 93
Arcam portari in terram Philisthinorum cur Deus permiserit, Iudæis in bello superatis, 1. Reg. c. 5. q. 3. 101
Arcam cur Iudæi non acceperint de terra Philisthum pugnando, 1. Reg. c. 5. q. 4. 101
Arca dum mansit in terra Philisthinorum, num Iudæi fecerint aliquod ministerium coram loco Arcæ, 1. Reg. c. 5. q. 7. 102
Arca absente à Iudæis: si accidisset aliqua dies propitiationis: num Iudæi celebrassent omnes cærimonias illius diei, 1. Reg. c. 5. q. 8. 103
Arca existente extra Sanctuarium, num Sacerdos in die propitiationis, faceret omnes cærimonias ac si ibi esset, 1. Reg. c. 5. q. 9. 104
Arca quare posita fuit à Philisthinis in templo Dagon, 1. Reg. c. 5. q. 11. 104
Arca, an cum duceretur per multas ciuitates, in omnibus confringeret simulacra, 1. Reg. c. 5. q. 18. 108
Arca Domini quibus mensibus fuerit in terra Philisthinorum, 1. Reg. c. 6. q. 3. 111
Arcam Domini, an libenter semper detenuissent Philisthini, nisi inconuenienti Deus prouidisset, 1. Reg. c. 6. q. 2. 111
Arcam num Philisthini aliquando aperuerint, ibid.
Arca non existente in Sancta Sanctorum, an liceret Sacerdotibus minoribus introire, ibid. 1. Reg. c. 6. q. 4. 111
Arca dum fuit in Cariathiarim, an sacrificia fuerunt facta, coram Arca, vel in Sanctuario, 1. Reg. c. 7. q. 3. pag. 128
Arca an fuerit semper in Sanctuario, ibid.
Arca in quibus locis erat, & in quibus Sanctuariū, ibid.
Arca dum non erat in Sanctuario, an coram ea posset fieri sacrificium, 1. Reg. c. 7. q. 6. 130
Arca cur potius fuerit posita in domo Aminadab, quam alibi, 1. Reg. c. 7. q. 9. 131
Arca Dei, vel Tabernaculum, an fuerit aliquādo in Galgala, vel Masphat, vel in Nobe, vel Gabaon, 1. Reg. c. 7. quæst. 10. 131
Arca in quibus locis fuerit, dum erat extra Sanctuarium, 1. Reg. c. 7. q. 11. 131
Arcæ positionis ratio Nicolai de Lira an sit vera, 1. Reg. cap. 7. q. 12. 132
Arca an numquam fuerit in Masphat, 1. Reg. cap. 7. q. 13. pag. 132
Arca an nunquam fuerit in Galgala postquam fuerit in Masphat, 1. Reg. c. 7. q. 14. 133
Arca an fuerit in Ciuitate Nobe, 1. Reg. c. 7. q. 15. 133
Arca quomodo potuit esse in castris Saulis pugnantis cū Philisteis, cum deberet esse in loco maxime absconditо, 1. Reg. c. 14. q. 12. 371
Arca de quo loco nunc portata fuit in castra, 1. Reg. c. 14. q. 13. 371
Arcam quare duxerunt in Castra, 1. Reg. c. 14. q. 14. 372
Arca quomodo educta sit de Gabaa, cum supra dicatur ipsam eductā fuisse de Cariathiarim, 2. Reg. c. 8. q. 55.
Arca cū esset in domo Obededom, quid fieret circa eam, 2. Reg. cap. 6. quæst. 12. pag. 59
Sacrificia an tunc fierent in ea, ibid.
Arca dum portabatur, quomodo immolarent bouem, ouem, & arietem, 2. Reg. c. 6. q. 15. 60
Arca dum portabatur, qui essent septem chori, qui cum Dau id erant, 2. Reg. c. 6. q. 16. 60
Arca dum portabatur, quis erat modus, quo immolabantur animalia, 2. Reg. c. 6. q. 17. 60
Arca Domini an habitauerit in Domo ab exitu de Ægypto, 2. Reg. c. 7. q. 8. 67
Arca an aliquid erat sanctius in Sanctuario, Num. c. 1. q. 27. 20
Arca cur operiebatur pluribus velaminibus, Num. c. 4. q. 8. 71
Arcæ vestis, & hyacintinæ pelles, quæ dicebantur, ibid.
Arca cur fœderis dicatur, Iosue c. 3. q. 7. 97
Arca an præcederet, necessario, & in quanta spatij distantia præcedebat Hebræos, Iosue cap. 3. q. 9. 98
Arca, in qua portabantur ossa Ioseph an ferebatur simul apud Arcam Dei, Iosue c. 3. q. 10. 98
Arca, & populus cum distarent, an eorum distantia erant duo millia cubiti, vt posset populus venire ad orādum, Iosue c. 3. q. 11. 99
Arca in transitu Iordanis an volauerit super aquas, rapiēs secum sacerdotes vsque ad duo millia cubitorum, vt Rab. Salo. affirmat, Iosue c. 4. q. 20. 130
Arca an erat principalis inter omnia, quæ erant in Tabernaculo, Exod. c. 25. q. 11. 35
Arcæ cubiti an essent de Cubitis Moysi, vel cubiti Geometrici, sicut in Arca Noe, Exod. c. 25. q. 12. 36
Arcæ longitudo secundum quam Arcam illarum trium firmatur, ibid.
Arca quare deauranda erat, Exod. c. 25. q. 13. 37
Arcæ in lateribus longitudinis, & latitudinis an ponerentur circuli Aurei, Exo. c. 25. q. 14. 37
Arca hæc an nunc sit Romę in Ecclesia Lateranensi, ibid.
Arca quomodo dicatur fuisse super annulos crauculæ, Exo. c. 27. q. 5. 85
Arcæ locus an erat Sanctuarium, vel erat locus Tabernaculi, Exo. c. 23. q. 28. 468
Arca quomodo potuerit præcedere populum, cum dicatur, quod totum Tabernaculum portabatur in medio castrorum, Num. c. 10. q. 61. 62. 63. & 64. 207
Arcam portare, an ad Sacerdotes pertineret, Num. c. 10. q. 65. 208
Arcam quare portauerunt per Iordanem, ibid.
Arca an fuit in Gabaon, 1. Reg. c. 7. q. 16. 133
Arca an fuit portata de Gabaon, in domum Obededom, 1. Reg. c. 7. q. 17. 133
Arcam Dei, an liceret educi de loco suo ad portandum cum Dauid, 2. Reg. c. 15. q. 29. 159
Arca quanto tempore fuit, separata à Tabernaculo, Exo. c. 20. q. 42. 352
Arca, & Tabernaculo existentibus diuisis, an in quolibet eorum esset Sanctuarium, Exo. c. 23. q. 28. 458
Arca per quod tempus fuerit in templo, 2. Paralip. 5. q. 27. pag. 123
in Arca, an aliquid fuerit præter tabulas, 2. Paralip. 5. q. 28. 125
Arca cū portaretur de domo Dauid in templum corā ea quod sacrificij genus offerebātur, 2. Paralip. 5. q. 19. 116
coram Arca, an & quomodo liceret immolari boues sine numero, 2. Paralip. 5. q. 18. 116
Arca in templum cum portata fuit, an Sacerdotum, & Leuitarum ministratio confusa fuerit, 2. Paralip. 5. q. 34. 130
Arcam de Cariathiarim in domum suam duxisse Dauid cur dictum sit, cū agitur de Salomone in Gabaon eunte, 2. Paralip. 1. q. 11. 7
Arca cum posita est de domo Dauid in Sancta Sāctorum, qui Sacerdotes ad eam ponendam introierunt, 2. Paralip. 5. q. 22. 119
coram Arca cur Sacerdotes potius tubis clāgebant quam Leui-

Leuitæ, 1. Paralip. 15. q. 28. pag. 292
Arca cum portaretur, quare Sacerdotes septem tubis clan gerunt, 1. Paralip. 15. q. 30. 293
Super plaustrum quia Arcam posuit Oza, an occisus fuerit, 1. Paralip. 13. q. 27. 254
Arca fœderis quare vocatur Arca Testamenti, Matt. Prol. 3. q. 5. 99
Arca quomodo tota operiebatur à duobus Cherubim de lignis O iuarum, cum non videatur modus ad operiendum, 2. Paralip. 5. q. 24. 121
Arca Domini quando & vbi seiūcta fuerit, Iosue 18. q. 1. pag. 191
Arcam non transferendo temporibus præteritis, an peccauerit Dauid, 1. Paralip. 13. q. 12. 246
Arcam in Sancta Sanctorum quare non transtulerit Dauid, 1. Paralip. 13. q. 14. 247
Arcam cur super plaustro nouo portauerunt Leuitæ, 1. Paralip. 13. q. 23. 252
Arcam in honorabiliori loco non locando an peccauerint Saul, & Populus, 1. Paralip. 13. q. 10. 245
Arcam Domini, an portauerint Sacerdotes, 3. Reg. 8. q. 3. 120
Arca an fuerit portata in templum velata, vel nuda, 3. Reg. 8. q. 4. 121
in Arca quomodo dicatur quod nihil erat nisi duæ tabulæ lapideæ, cum etiam Apostolus ponat, vt vrnam auream, & Manna, & virgam Aaron, 3. Reg. 8. q. 6. 122
Arcam quia super plaustrū posuit, an Oza occisus fuerit, 1. Paralip. 13. q. 27. 254
Arcam tangendo quando casura erat an peccaret Oza, 1. Paralip. 13. q. 28. 255
Arcam in domo Obededom poni faciens Dauid, an peccauerit, 1. Paralip. 13. q. 36. 260
Arcam in domo sua accipere quomodo ausus est Obededom, 1. Paralip. 13. q. 37. 260
Arcā in domo Obededom tribus mensibus manere, quare permisit Dauid, 1. Paralip. 13. q. 39. 261
propter arcam esse benedictionem in domo Obededom, quomodo cognoscebant Israelitæ, 1. Paralip. 13. q. 41. pag. 261
Arcæ locus quem ædificauit Dauid quinam sit, 1. Paralip. 15. q. 3. 279
Arcam a quocumque portari illicitum esse, quando dixit Dauid 1. Paralip. 15. q. 4. 280
Arcam ad portandum, quare fuerit totus populus congregatus, 1. Paralip. 15. q. 7. 282
Arca quomodo portabatur, cum præcederet Israelitas, Num. c. 20. q. 68. 209
Arca an sit verum, quod præcedebat Israelitas per tres dies, Num. c. 19. q. 69. 210
Arca dum præcedebat Israelitas, an iret cum nube, vel sine illa, & an distans à castris, vel coniuncta, ibid.
Arca an semper præcessit in deserto Israelitas, vel solum nunc, Num. c. 11. q. 70. 210.
Arca non semper præcedebat Israelitas per desertum, vt dicunt aliqui, Num. c. 10. q. 71. 72. & 73. 211.
Arca quomodo prouidebat locum castrorum, Num. c. 10. q. 74. 212
Arcæ per tres dies, quos præcessit, quid intelligatur, Numer. c. 10. q. 75. & 76. 212
Arcæ Noe quænam fuerit fenestra, Gen. 6. q. 16. 68
Arcæ ædificium quomodo tantæ molis potuerit compaginari, ibid. q. 17.
Arca an quieuerit vigesimaseptima die mensis septimi, vel die decima septima vt dicit littera Hebraica, Gen. 8. q. 2. 80
Arca an quieuerit super montes Armeniæ, ibid. q. 3.
Quomodo computetur dies 40. post quos Noe Arcæ fenestram aperuit, & dimisit coruum, ibid. q. 4.
Arca quantum mergebatur in aquis, ibid. q. 5.
de Arca quid factum fuit post diluuium, ibid. q. 6. 81
ab Arca quo mense, & die coruus emissus fuerit, ibid. q. 7.
de Arca an coruus egressus fuerit, ibid. q. 8.
Et cur primo misit coruum, & columbas quā ceteras aues, ibid. q. 9. 82
in Arcam quo tempore, & quo die Noe ingressus sit, ibidem, quæst. 13. pag. 83
in Arcam cur viri per se soli ingressi fuerint, egressi autem cum mulieribus, ibid. q. 14. 83
Arcæ Noe fenestra quæ fuerit, Gen. 6. q. 16.
Arcæ Noe tantum ædificium quomodo potuit compaginari, Gen. 6. q. 17.
Arca Noe. Vid. Noe arca.
Arcana quænam erant quæ canebant Zacharias Oziel, & sex Leuitæ secundi ordinis, 1. Paralip. 15. q. 24. 290
Archangeli quomodo dantur ad custodiam vrbium, & Prouinciarum, Iosue c. 5. q. 70. 168
Archelaus an quæreret animam pueri, Mat. 2. q. 79. 241
Archeleus an regnaret pro Herode patre suo, ibid. q. 80.
Archelaus quomodo dicatur quod regnaret in Iudæa, ibid. q. 81
Arcus Dei, cur dicitur Iris, Gen. 9. q. 4.
Arcum & sagittas cur Elisæus Ioas Regi afferri iussit, 4. Reg. 13. q. 10. 116
super Arcum, & Ioas manus, cur manus suas posuit Elisæus, 4. Reg. 13. q. 11. 116
Ardor tripliciter accipitur, Leuit. 26. q. 12. 537
in Area Ornam Iebusæi quare templum fuit constructum, 2. Paralip. 3. q. 8. 67
in Area Ornam Iebusæi cur præcepit Deus altare fieri, 1. Paralip. 21. q. 71. 429
Aream Ornam Iebusæi cur emere voluit Dauid, 1. Paral. 21. q. 74. 430
Aream Ornam, boues, &c. quomodo Dauid emere voluit & non gratis accipere, 1. Paralip. 22. q. 80. 432
in Area Ornam quomodo Dauid locus templi ædificandi monstratus est, 2. Paralip. 3. q. 9. 67
in Area Ornam Iebusæi post pestem sacrificare an liceret, 1. Par. 21. q. 92. 436
Argentum, & aurum omne habitum à filiis Moab, Ammon, Edon, Phylistiim, & Amalech, an verum sit, 1. Paralip. 18. q. 27. 364
Argentum & aurum Amalecitis acceptum, an fuerit licitum Domino consecrari, 1. Paralip. 18. q. 28. 365
Argentum & aurum quare Reges Arabiæ, & Satrapæ terrarum Salomoni portabant, 2. Paralip. 9. q. 7. 223
Argentum, aurum, & reliqua metalla ad quid ponebantur in thesauris Domini, & quid fiebat de quolibet Metallo, Iosue c. 6. q. 43. 196
Argenteis octoginta caput asini venditum quomodo intelligatur, 4. Reg. 6. q. 28. 60
Argentum & aurum quomodo Asa protulit de thesauris domus Domini & Reges, 2. Paralip. 16. q. 5. 370
Argumentum Rapsaces quod Deus non adiuuaret Ezechiam, quoniam iratus erat cōtra eum, an esset bonum, 4. Reg. 18. q. 34. 188
Arguens alterum de peccato, & in peccato existens, an peccet, cum accusare vitia officium sit bonorum, Matt. 7. q. 6. 201
Argumentum Naaman quare nō fuit rationabile, 4. Reg. 5. q. 11. 44
Arida in vase immundo non contrahunt immunditiam, liquida vero sic, Leuit. 11. q. 61. 176
Aridam manum habens homo, an in Synagoga esset, vel à Pharisæis illuc adductus fuerit, ibid. q. 31. 12
Arida loca & humida quid sibi volunt, Matt. 12. q. 100. pag. 55
Aries quare non dicatur dari Sacerdoti, sed pro expiatione, Num. c. 5. q. 16. 101
Arietes septem & tauri septem cur offerebantur cum arcam portantes sex passus transissent, 1. Paralip. 15. q. 33. pag. 295
Arietes 7000, & boues 700. oblatos Domino fuisse de præda Asa an verum sit, & quomodo stare possit, 2. Par. 15. q. 15. 357
Ariolandi artis inuētor quisnam fuerit, Leu. q. 19. 31. 347
per Ariolos an veritas possit inquiri, Leuit. 19. q. 31. 347
Arioli qui dicantur, Num. c. 22. q. 3. 58
Ariolorum ars, quomodo est inuenta, ibid.
Aristoteles quare mundum æternum posuit, Deuter. 32. q. 3. 295
Responsio ad eius argumenta, ibid.

Rationes catholicæ contra eum, Deut.32. pag. 285
Erroris eius, & aliorum causa, ibid.
Aristoteles qualiter ponebat perpetuitatem, & vniformitatem motus Cælestis, Exo.c.20.q.16. 310
ex Aristotele animas post mortem dolere, & gaudere ostenditur, Parad.c.57. 77
Aristotilis propositio explicatur quod proportio velocitatis motus sit secundum proportionem resistentiæ vnius medii ad alterum medium, Matt.17.q.125. 427
Aristoteles quare subticuit an animæ gauderent, vel paterentur post mortem, Parad.c.c.54.& c.55. 77
Aristoteles quare egerit aliqua de animarum statu post mortem, ibid.c.56.
Arithmetica proportio, & Geometrica, quomodo accipiantur in Iustitia, Num.c.26.q.12. 139
Arithmetica proportio, & Geometrica, quomodo coincidunt simul, ibid.
Arma Saulis quare Philisthini posuerũt in templo Astaroth, 1.Paralip.10.q.4. 205
Arma habere nunc Saulem an verum sit, 1. Paralip.10. q.3. 104
Armamentum scutorum Salomonis vbi, & quid esset, 2. Paralip.9.q.12. 226
Armiger Saulis an seipsum occidens peccauerit, 1. Reg. c.31.q.11. 313
Armonias diuersas in diuinis officiis quare ordinauit Ecclesia Dei, 4.Reg.3.q.12. 23
Armus dexter, & pectusculum, hostiarum pacificarum an pertineret simul ad Sacerdotem immolantem, Leuit.7.q.7. 102
Armus quomodo potuerit seruari, & dari Sauli, cum prouenitet Sacerdoti, 1.Reg.c.9.q.17. 284
Armus dexter, & pectusculum, hostiarum pacificarum cur potius quam aliæ partes ad Aaron, & Sacerdotes pertinebat, Leuit.7.q.8. 103
Armum dextrum ac pectusculũ cur specialius Deus Sacerdotibus contulerit, Leuit.7.q.9. 103
Armus, & ventriculus quod Sacerdotibus daretur an generaliter de omnibus sacrificiis intelligatur, Deut.18. q.3. 175
Armum dextrum, adipes, & pectusculum quod eleuabantur coram Domino, quomodo hic dicatur, Leuit. 10.q.16. 154
Arnon quid sit, Deuter.2.q.5. 17
Amon quænam ciuitas sit & eius situs, Iosue 12.q.3. 90
Aroet an pertineat ad tribum Gad. Iosue 13.q.13. 116
Et eius situs, ibid.
Aromata, talia qualia illa quæ attulerit Regina Saba allata non fuisse cur dictum sit cum negatiua nulla talem probet, 2. Paralip.9.q.9. 223
Aromatibus, & vnguentis meretriciis vti an sit peccatum, 2. Paralip.16.q.41. 391
Arphax an fuerit primogenitus Sem, Gen.11. quæst. 14. pag. 102
Arreptitij, an à Christo sanati sint statim, vt in Gerasenorum terram intrauit. Matt.8.q.95. pag.280
Arreptitij duo seu dæmonia habentes, quomodo dicuntur quod Christo occurrerunt, ibid.q.96.
Arreptitij isti duo quare Christo occurrerunt, ibid. q.97. pag.281
Arreptitij isti quomodo esse poterat quod semper manerent in monumentis, ibid.q.98.
Arreptitij, quare volebant habitare in monumentis, ibi. q.99. 282
Arreptitij quomodo tam sæui esse poterant, ibid.q.100.
Arreptitij quomodo volebant omnibus hominibus nocere, cum tamen dæmon nihil possit supra voluntatem humanam, ibid.q.101. 283
Arreptitiorum istorum vnus quare concidebat se lapidibus, ibid.q.102.
Arreptitios istos ad Christum venire quomodo dæmones permiserunt cum ipse notiturus esset eis, ibid.q.103
Arreptitij isti vel alter eorum quare Christum adorauit, ibid.q.104. 284
Arreptitiorum in corpore an Dæmones sint, cum eos accipiunt vel extra, cum Angelus sit vbi operatur, Matth. cap.8. quæst. 113. pag. 287
Arreptitij dæmones habent in ventre, ibid.q. 113. 287
Et cur potius ibi quam alibi, ibid.
per Arreptitios dæmones an loqui possint, ibid.q.114.293
Et quomodo ibid.
Arreptitius lingua Hebraica loquens ab Auctore visus est, ibidem.
Arreptitij aliqui loquuntur de rebus altissimis, & scientificis, ibid.
Arreptitios an dæmones ad peccandum cogere possint, Matt.8.q.119. 292
Arreptitii quod faciunt, an sit peccatum, ibid.
Arreptitij & Lunatici secundum antiquos quinam sint, Matt.17.q. 147 444
Arrenditionis contractus licitam facit vsuram, & est casus nonus, Matt.25.q.212. 102
Aries quomodo exercentur, Gen. Ep. Hier.ad Pau.6. 1
Artis magicæ quis fuerit inuentor, Gen. 11.q.34. 110
Artium liberalium quis fuerit inuentor, Gen.11.q.34. pag. 110
Artifices & fabros, cur misit Hiram Rex Dauid, 1. Paralip.14.q.5. 264
in Artificialibus excogitatio duplex, Exo.c.31.q.7. 181
Arula quomodo locabatur in Altari Holocaustorum, Exo.c.38.q.2. 335
Arula an esset inferior craticula in Altari Holocaustorum, Exo.c.38.q.3. 336
Asa an anno 36.regni eius ascenderit contra Baasa Regem Israel, 2. Paralip.16.q.3. 369
Asa Rex iratus contra Prophetam Hanani an peccauerit, 2.Paralip.16.q.27. 383
Asa Regis Iuda bellum cum Baasa Rege Israel quo tempore fuerit factum, 2.Paralip.16.q.2. 368
Asa Mater an fuerit Maacha, 3. Reg.15.q.8. 235
Asa patres qui fecerunt idola quinam fuerint, 3.Reg.15. q.9. 236
Asa quas fortes idolorum abstulerit, 3. Reg.15.quæst.10. pag. 236
Asa cor, an fuerit perfectum coram Domino, 2.Paral.15. quæst.21. 361
Asa an peccauerit accipiendo Thesauros Sacros, 2. Paralip.16.q.11. 373
Asa, quomodo protulit, aurum, & argentum de Thesauris domus Domini, & Regis, 2.Paralip.16.q.5. 370
contra Asa Regem, an Baasa ascenderit anno 36. Regni sui, 2. Paralip.16.q.3. 369
Asa Regis domui quare Deus non dedit bella in principio Regni, 2. Paralip.14.q.4. 328
contra Asa, quo Deus bellũ concitauit, 2.Paral.16q.25.381
contra Asa, quæ sunt bella, quæ Deus concitauit. 2.Paralip.16.q.24. 381
Asæ fœdus ad quid factum est, 2. Paralip.15.q.18. 360
Asæ fœdus quomodo dicatur esse ex more, 2. Paralip.15. q.19. 360
Asæ fœdus an ab omnibus obseruari deberet, 2. Paralip. 15.q.20. 360
Asæ manus quod euaserit Baasa Rex Israel, quare non dicitur, 2.Paralip.16.q.20. 379
Asa quare misit munera Regi Siriæ, vt pugnaret contra Baasa, 2. Paralip.16.q.7. 371
Asa quare volebat vt Benadab violaret fœdus Baasa, 2. Paralip.16.q.8. 372
Asa an peccauerit vocando in auxilium Regem Benadad contra Baasa, 2.Paralip.16.q.9. 372
Asa propter verba Azariæ, quomodo abstulit idola de terra sua, 2.Paralip.15.q.7. 351
Asa an peccauerit confidendo in arte medicorum magis, quam Dei. 2.Paralip.16.q.38. 390
Asa quare tenuit Prophetam Hanani in carcere, 2.Paralip.16.q.28. 383
Anani Prophetam quare in carcere Asa tenuit. 2. Paralip.16.q.28. 383
Asa propter peccatum, an Deus plurimos interfecerit, 2. Paralip.16.q.29. 384
Asæ Regi ægritudo, an inflicta fuerit pro peccato suo, 2.Paralip.16.q.33. 386

Asa

Afa populus,an fuerit magis punitus quam Rex,2.Paralip.16.q.34. pag.386

Afa an roganerit Regem Benadad pro receſſu Baaſæ ab ædificatione,2.Paralip.16.q.14. 374

Afa an peccauerit percutiendo Ciuitates Geraræ, 2. Paralip.14.q.18. 339

Afa animæ ſtatus & populorum quis ſit, 2. Paralip. 16. q.3. 391

cum Afa Deum eſſe quomodo viderant aduenæ de quibus. 2. Paralip.15. 2.Par.15.q.13. 354

contra Afa Regem Iuda cur pugnauit Zara Rex Aethiophum,2.Paralip.14.q.9. 332

Afa, & totus Iuda fędus quod nam fecircum Domino, quibus cęrimoniis,& ad quid.2.Paralip.15.q.16. 358

contra Afa quare Deus permiſit bellum,2. Paralip.14.q.6. 329

Afa an ſubuerterit altaria & excelſa, 2. Paralip. 14. q.7. pag.330

contra Afa Regem Iuda, quomodo potuerunt pugnare Aethiopes, 2.Paralip.13.q.8. 332

Afa an peccauerit confidendo arti medicorum, 2.Paralip. 16.q.37. 388

Afa & Benadad,an peccauerint rumpendo fædus, 2. Paralip.16.q.12. pag. 373

Afa an peccauerit habendo fædus cum Benadad, 2. Paralip.16. q.10. 372

Afa de manu, an euaſerit exercitus Siriæ, 2. Paralip.16. q.18. 372

Afa Regi quare Propheta Hanani increpando dicit, quia fiduciam habuiſti in Rege Siriæ &c.2.Paralip.16.q.19. pag. 378

Afa propter peccatum interfecti, quo genere mortis perierunt, 2. Paralip.16.q.30. 384

Afa an licuerit auferre ea quæ parata erant à Baaſa pro ædificatione Ramæ,2.Paralip.16.q.15. 375

Afa an amouit matrem ſuam propter conſecrationem ſimulacri Priapi,2.Paralip.15.q.25. 362

Afa an poterat, & obligaretur occidere Maacham matrem Principē in Sacris Priapi,2.Paralip.15.q.26. 363

Afa an teneretur occidere Idolatras, 2. Paralip.15.q.27. pag. 364

Afa quare non deſtruerit templa idolorum facta à Salomone pro idolis vxorum,& concubinarum,2.Paral.15. q.29. 365

Afa an peccauit non deſtruendo templa idolorum; Quæ fecerat Salomon,2.Paralip.15.q.30. 365

Afa an polluerit aquas Cedron in eas ponendo cineres ſculptilis Priapi,2.Paralip.15.q.31. 366

Afa, quomodo potuit auferre idola cum ablata eſſent, 2.Paralip.15.q.8. 351

Afa Bella quare non fuerunt primis annis,2. Paralip.14. q.3. 328

Afa & Iuda fędus cum Domino ad quid factum eſt, 2. Paralip.15.q.17. 359

Afa Regis Iuda, liber, quiſnam fuit, in quo ſcripta ſunt Geſta,2. Paralip.16.q.31. 384

Afa an ægrotauit ex cauſa naturali, 2. Paralip. 16. quæſt. 32. 385

Afa bella auferendo quomodo Deus faciebat, 2.Paralip.14.q.5. 329

Afa quomodo accepit vrbes de Monte Ephraim, & abſtulit idola,2. Paralip.15.q.9. 352

Afa an peccauit accipiendo vrbes de Regno Iſrael, 2. Paralip.15.q.10. 353

Afa quomodo dedicauit Altare quod erat ante porticum Domini,2.Paralip.15.q.11. 353

Afa Regis tempora qualiter ſe habuerunt,2.Paralip.14. q.2. 327

Afa an peccauerit habendo fiduciam in Rege Syriæ, & non in Deo.2.Paralip.14.q.17. 377

Afa quæ excelſa deſtruxit, & quæ non, 3. Reg.15.q.13. pag. 238

quare non deſtruxit templa quæ fecerat Diis vxorum ſuarum,& an peccaint in hoc,3. Reg.15.q.14. 238

an peccauerit non deſtruendo templa idolorum Salomonis,3. Reg.15.q.15. 238

an poterat,& an teneretur occidere matrem ſuam,cum ipſa eſſet princeps in ſacrificiis Priapi, 3. Reg.15.q.16. pag. 239

an tenebatur occidere omnes Idolatras terræ Iuda, 3. Reg.15.q.17. 240

quomodo habuit cor perfectum cum multipliciter peccauerit,3. Reg.15.q.18. 240

an teneretur complere votum patris ſui,3.Reg.15.q.19. pag. 241

an peccauerit pugnando contra Baaſa,& an inter ſe pugnauerint cunctis diebus vitæ ſuæ,3.Reg.13.quæſt.41. pag.242

an vocauit Regem Siriæ ad pugnam contra Baaſa, 3. Reg.15.q.22. 243

quomodo putauit quod Baaſa recederet ab eo frangente fędus 3.Reg.15.q.23. 243

an peccauerit vocando in adiutorium Regem Gētilem Benadad,3.Reg.15.q.24. 243

an peccauit in dando theſauros domus Domini,3.Reg. 15.q.25. 244

an potuerit iuſte tollere priuilegium omnibus priuilegiatis de Regno ſuo ad hoc quod irent in Rama pro lignis,& lapidibus, 3. Reg.15.q.26. 245

Aſabias Leuitarum princeps quiſnam fuerit, 1. Paralip. 27.q.15. 538

Aſabias quomodo erat princeps omnium Leuitarum, 1. Paralip.27.q.16. 538

Aſalelphuni quænam ſit & quare inter viros ponatur, 2.Paralip.4.q.3. 100

de Aſaph Hemam,& Idithum filiis quare hic ſit mentio, 1.Paralip.25.q.11. 498

Aſaph factum fuiſſe Principem ad confitendum Domino,an verum ſit,1.Paralip.16.q.11. 306

Aſaph filij circa quem Regem erant Prophetantes,1.Paralip.25.q.12. 468

Aſaph,Heman, & Idithum, quinam erant, 2. Paralip.5. q.32. 129

Aſaph & Core quinam fuerint, 1.Paralip.26.q.9. 509

de Aſcenſu hominum in cælū dubitatio,Parad.5.c.44. 75

Aſer Iacob filij teſtamentum, Exo.1.q.2. 2

Aſer Regni quanta fuerit magnitudo,Ioſue 12.q.1. 88

Aſer ſortis deſcriptio,cuius ſingulæ vrbes explicantur,Ioſue 19.q.4. 215

Aſer cur præceſſit Nephtalim,Num.c.2.q.9. 27

pro Aſina cur Chriſtus diſcipulos miſit, Matt.21.q.5. 377

ſuper Aſinam æquitans cur alias Chriſtus in Ieruſalem non intrauit ſicut nunc fecit, ibid.q.6. 378

pro Aſina, & pullo cur Chriſtus duos diſcipulos miſit, ibid.q.7. 378

pro Aſina & pullo Chriſtum miſiſſe cū erat in Bethphage quomodo ſtare poſſit cum Matth.dicat contrarium,ibi. q.9. 379

Aſina iſta & pullus cuiuſnam erant, ibid.q.11.

vel Qua de cauſa erant in Ieruſalem, ibid.

Aſinam ſtatim inuenietis: ad quid Chriſtus dixerit diſcipulis,ibid.q.12. 380

Aſinam & pullum inuenietis: quomodo hic dicatur,cum Marc.11.de ſolo pullo mentionem faciat, ibid.q.13

Aſinam, & pullum, an diſcipulis ferre Chriſtus iuſſerit, vel pullum ſolum,ibid.q.14. 381

Aſinam & pullum ſimul ad quid Chriſtus duci iuſſerit, ibid.q.15

de Aſina,& pullo cur Matthæus mentionem fecerit, Lucas autem,& Marcus de pullo tantum,ibid.q.16.

ſuper Aſina, & pullo an Chriſtus æquitauerit, vel ſuper altero ſolum,ibid.q.17. 382

ſuper Aſina & pullo ſi Chriſtus æquitauit,cur Marcus,& Lucas de ſolo pullo dixerunt,ibid.q.18. 383

Aſinam & pullum diſcipulos accipere, an quis vetuerit, ibid.q.19. 383

Aſina Balaam an formauerit voces, vel in ea formatæ ſunt, Num.c.22.q.9. 67

Aſinam loquutam eſſe,an de rigore ſermonis concedatur, ibidem.

Aſina Balaam an mortua fuit immediatè, vt loquuta eſt, Num.22.q.11. 71

Asinorum capita comedentes, & columbarum stercora an peccarent Iudæi, cum immunda essent & contra legem suam, 4.Reg.6.q.30. pag.60

Asini de maxilla quomodo aqua fluait, Iud.15.q.30. 250

Asiot in maailla an durauerit scaturigo aquæ postquã bibit Samson, ibid.q. 31.

Asini caput venditum octoginta argenteis quomodo intelligatur, 4. Reg.6.q.28. 60

Asinus in quo Moyses tulit filios, & vxorem an sit ille in quo pro holocausto filij Abraham portauit ligna, & in quo veniet Messias, vt dicit Rabb. Salom. Eaod.c.4. q. 10. pag. 46

Aspersio septenaria ad Propitiatorium expiãdum cur fiebat ex sanguine, & super altare, Leuit.16.q.17. 275

Aspersio altaris cur septies fiebat, Leuit.8.q.5. 110

Aspersionem, conuersionem, & orationem contra orientem esse, licet introitus in Sancta Sanctorum esset à parte orientali ao verum sit, & quomodo stare possit, Leui. 16.q.18. 275

Aspersio sanguinis & olei vnctionis cur iterum facta est super caput Aaron ac filiorum eius, Leuit.8.q. 10. 117.

Aspersio cur septies fiebat sanguinis coram velo Sanctuarij, Leuit.4.q.16. 59

Asphaltidis lacus quid sit, Deut.3.q.4. 26
Vbi sit, ibid.

Assuerus ob natalis sui celebrationem magnum fecit conuiuium, Matt. 14.q.33. 129

in Assyrios translatos esse Israelitas, & quod fuerint in vrbibus Medorum an repugnet, 4.Reg.17.q.4. 141

Assyriorum exercitus quanto tempore post denunciationem Isaiæ factam percussus fuerit, 4.Reg.19. q. 22. 168

in Assyrios traoslatis ceteris tribubus, an sola Iuda, vel etiam Beniamin tribus remanserit, 4.Reg.17.q.8. 144

in Assyrios quare Israelitas transtulit Salmanasar, 4.Reg. 18.q.22. 155

Assyriorum Regi tributum soluendo an peccauerit Ezechias, 4.Reg. 18.q.29. 157

in Assyrios, an translati fuerint Israelitæ propter rebellionem Regis Assyriorum, vel propter omissam custodiam mandatorum Dei, 4. Reg. 18.q.23. 155

in Assyrios Israelitarum trãslationis, an potior fuerit causa rebellionis, an omissæ mandatorum Dei custodia. 4. Reg.18. q.24. 155

Assyriorum Rex quare adduxit alias gentes ad habitandum in Ciuitatibus Israel, 4.Reg.17.q.10. 144

Assyriorum Rex quare nuoc pugnauit contra Ezechiam, 4.Reg.18.q.27. 156

Assyriorum contra Regem quomodo rebellauit Ezechias, 4.Reg.18.q.25. 156

in Assyriorum terram Israelitarum translatio, 1. Paralip. 15.& quæ habetur eod. loco c.17.& 18. an sit eadem, 4.Reg.15. q.28. 133

Assyrios percutiens angelus an fuerit bonus vel malus, 4. Reg.19.q.27. 169

Assyrij quomodo habere potuerunt primum regnum sæculi, 1.Paralip.2.q.15. 55

Assyriorum cõtra Regem quomodo rebellauit Ezechias, 4.Reg.18.q.25. 156

in Assyrios quare repetitur hic traoslatio, 4.Reg.18.q.26. pag. 156

Assyriorum propter regem an fuerit Achaz omnia dicta hic circa Templi & religionem, 4.Reg.16.q.17. 140

Assyriorum regi aurum & argentum domus Domini dando an peccauerit Ezechias, 4.Reg.18.q.30. 157

Assyriorum Rex Phul, quisnã fuerit, 4.Reg.15.q.25. 135

ab Assyriis facta Israelitarum captiuitas quot annis distet à diluuio & à principiis aliarum terrarum, 4.Reg. 17.q.6. 141

Assyriæ descriptio in Gen. Epist. Hier. ad Paul.1.

Assyriorum reges quos Deus suscitauit contra Israelitas quinam fuerint, 1.Paralip.5.q.31. 146

Assyriorum auxilium inuocans Achaz an peccauerit cum ei Deus auxilium promisisset, 4. Reg.16.q.9. 137

Assyriorum Regi quare dedit tributum Marahen, 4.Reg. 15.q.24. 132

Assyriorum Reges quare combusserunt, omnes Deos gentium, 4.Reg.19.q.2. pag. 161

Assyrij quomodo percussi sint ab angelo, 4.Reg.29.q.29. pag. 169

in Assyrios captiuitas tribuum decẽ cur semper durauerit & nunc etiã duret, & duarum tribuum Iuda & Beniamin in Babylone solum 70.annis durauerit, 4.Reg.17. q.9. 144

Assyriorum Regi vt daret Thesauros domus Domini accipiendo an peccauit Achaz, 4.Reg.16. q.10. 137

Astaroth, quid sit, Iosue 12.q.6. 95

Astaroth in Templo propter quod Phylisthini posuerunt arma Saulis, 1.Paralip.10.q.4. 205

Asteriscos & obelos cur apposuit Hieronymus translationi de Græco in Latinum, non autem de Hebræo in Latinum, 1.Paralip.Præf.2.Hieronymi, q.10. 39

Asteriscos & obelos quare posuit in trãslatione de Græco in Latinum nam hoc necessarium non videbatur, 1.Paralip.Præf.2.Hieronymi, q.11. 39

Astrologica multa de æquinoctiis, & solstitijs, & declinationibus maximis solis, & quod non crescit, vel decrescit dies æqualiter io omoibus mensibus, sed in quibusdam in triplo, quam in aliis, & quod magis crescit dies in Martio quam in aliis, & magis decrescit in Septembri, quam in omnibus mensibus, Def.p.2.c.88. 82

Astrologus super quibus potest iudicare, Leuit. 19. q.18. pag. 333

Astrologica cognitio ad quid se extẽdat, Ios.c.5.q.64.164

ab Astrologis quaodo liceat aliquid quærere, Leuit.19. q.29. 344

Astrologi in quibusnam inuestigantes verum dicere possunt, & quando necessario, & quando contingenter, Leuit.19.q.29. 344

Astrologis an liceat aliquid iudicare per tempora natiuitatis seu oroscopium, Leuit.19.q.30. 346

Astrologis licet iudicare de ingenio, & ruditate per natiuitatem, Leuit.19.q.30. 346

Astrologi annorum bissextilium computationem in computatione sua non omittunt, Def.p.2.c.90. 86

Astrologi nullam correctionem temporis omittunt earum quæ à Latinis factæ sunt, ibid.c.91. 88

Astrologorum calculationes nullam in tẽporibus emendationem factam emittunt, & contra eos ratio non valet, ibid.c.96. 93

Athalia quomodo potuit ingredi templum, 4. Reg.11.q. 19. 105

Athaliam occidi, an licite iussit Ioiada, 4. Reg.11.q. 20. pag.105

Athaliam faciendo de templo educi, an peccauit Ioiada, 4.Reg.11.q.21. 105

Athaliam de Templo educi faciendo vt occideretur, an peccauerit Ioiada, 4.Reg.21.q.22. 105

Athaliam omnes sequentes occidi, an iuste præcipere potuit Ioiada, 4.Reg.11.q 24.105

Athalia quare nunc iuit in templum. 2.Reg.11.q.23.105

Athaliam filiam Achab idolatram tradens Iosaphat in vxorem Ioram filio suo, an peccauerit, 2. Paralip.18. q.6.415

Athalia vaor Ioram, an fuerit filia Achab, vel Amri, 4. Reg.8.q.31. 80

Athalia occisa quare non abstulerunt vasa templi de templo Baal, & an idolis consecrata possent redire ad cultum Dei, 4.Reg.12.q.16. 111

Athalia quos occidit quinam erant isti de semine regio, & an essent filij sui, vel nepotes, 4.Reg.12.q.2. 101

Athalia, quomodo potuit occidere omnes de semine regio, 4.Reg.11.q.3. 201

Athalia quare occidit omnes de sanguine Regio, 4.Reg. 11.q.4. 101

Athaliç quomodo potuit esse tanta crudelitas, quod occideret nepotes suos, vt ipsa regnaret, & de ferocissimis desideriis feminarum, 4.Reg.11.q.5. 101

Athaliæ quomodo potuit esse tanta crudelitas, vt nepotes suos occideret vt ipsa regnaret, 4.Reg.11.q.5. 101

Athaliam filiam Achab Ioram filio suo in vxorem tradens, an peccauerit Iosaphat, eo quod non erat de tribu Iuda, 2.Paralip. 18.q.7. 416

Atrij medij sanctificationis causa posita an sit conueniens, s. ad ponendum ibi carnes & adipes sacrificiorum, 2. Paralip.7.q.23. pag. 183
Atrij figura, & Tabernaculi, & quomodo per vela distinguebantur, Leuit.24.q.3. 473
Atrij medium quomodo Salomon sanctificauit, & quæ cærimoniæ fuerunt, 2. Paralip.7.q.22. 182
Atrij circuitus, & figura, quæ erat, Num. c.3. q.46. 50
Atrij figura, quæ erat, Exod.c.27.q.7. 89
Atrij, & Tabernaculi omnis ministratio fiebat per Sacerdotes, Num.c.18.q.7. 420
Atrij, & Tabernaculi Moysi quænam fuerit figura, 3. Reg.6.q.9. 82
Atrij, & Tabernaculi Moysi quænam fuerint vtensilia. ibidem.
Atrij, & Tabernaculi Moysi de vtensilibus quidnam factum sit in templo Salomonis, ibid.
Atrium quare erat tantæ latitudinis, & longitudinis, & de eius figura, Exod .c.27.q.6. 87
in Atrium cur proiiciebantur cineres sumpti de altari, Leuit.1.q.26. 24
de Atriis quatuor templi & eorum figura, 3.Reg.6.q.20. pag. 98
Attentio magna sensitiuarum potentiarum facit vt nullam sensitiuam delectationem percipiamus, Parad.3.c. 47. 43
Auaritia dupliciter impedit hominem à Dei cultu, Matt. 6.q.178. 179
Auaritia quare dicitur Idolorum seruitus, Matt.6.q.180. pag. 180
ab Auaro, & magnifico aliquid petendi modus quis sit, Deut.3.q.6. 28
Auctor quis fuerit Paralipomenon libri, 1.Paralip.Præf. auct.q.4.
Auctor operis. Vid. Alphonsus Tostatus.
Auctores qui fuerunt istorum librorum qui allegantur hic, 2.Paralip.9.q.24. 237
Auctoritas Augustini quanta sit, Def.p.2.c.18. 40
Auctoritatis Scripturarum differentia, ibid.
Et quibus adhæreamus, quibus non, ibid.
Audacia Phylisthinorum pugnando contra Dauid, cum iam victi fuerint, 1.Paralip.20. q.19. 395
Audacia Phylisthinorum contra Dauid, 1. Paralip.17. q. 3. 352
de Auditiua potentia, Parad.3.c.33. 40
in Audiendo animalium fatigationis modus secundus, ibi.c.34.
Aues in ignea regione sustineri non possunt. Parad.cap.5. pag. 64
Aues cur dicantur formatæ ex aquis, Genes. 13. q. 325. pag. 253
Aues vel animalia quomodo vocata sunt, Gen.1.q.24.
Aues quare nunquam offerebantur in sacrificiis, Num.c. 29.q.5. 195
in Auribus propter paupertatem quadrupedia poterant commutari in sacrificiis, ibid.
Augmentum pecuniæ mutuatæ recipere, an sit vsura, Matt.25.q.220. 105
Augurium quomodo acceperunt serui Benadad à Rege Achab, 3.Reg.20.q.15. 320
Auguria an sint nunc licita, Leuit.19.q.18. 333
Auguria, omen, & signum quando sunt licita, & per ea quando homo potest iudicare, 1.Reg.c.14.q.4. 364
in Auguriis motus & voces auium. Vid. Auium in Auguriis.
Augustinus quare scripsit libros de Ciuitate Dei, Matt. 10.q.105. 432
Augustini quanta sit auctoritas, Def.p.2.c.18. 40
de Augustini librorum approbatione, Def. p. 2.cap. 81. pag.74
Augustini vel alicuius alterius Doctoris approbati contra dictum si inueniatur aliqua auctoritas Bibliæ quæ non possit exponi pro parte sua, an debeamus dicere quod Augustinus verum dicit & tamen nos non intelligimus auctoritatem illam. ibid.
Et quando inuenitur ratio necessario ostendens contra eum an debeamus dicere quod nescimus respondere ad rationem, ibid.
Et quod non est hic captiuandus intellectus, ibid.
Et quare, ibid.
Augustini in lib.2. de ciuitate Dei, & Orosij de Ormesta mũdi quid principaliter cõtinẽtur, Matt.10.q.107.432
Augustini & Innocentij opinio de fornicatione soluente matrimonium an sit vera, 1. Reg.c.8.q.122. 204
Auium garritum an aliqui homines intelligant, Matt.6. q.84. 94
Auium hic positorum morticina tangentes, cur tantum, vsque ad vesperam, non vltra nec citra immundi erant Leuit.11.q.14. 173
Auium in auguriis motus & voces non sunt causæ eorum quæ nos prognosticare volumus nec causata determinate se habentes ad causas, Leuit.19.q.21. 337
Auium per garritum vel motum an possint futura contingentia cognosci, Leuit.19.q.18. 333
de Auibus cur fieri non poterat pacifica victima sicut holocaustum, sed de tribus tãtum generibus gressibilium animalium, s. oue, boue, & capra, Leuit.3.q.1. 37
Aurium amputatio, vel caudæ an impediret ne posset vitula immolari, Num.c.19.q.5. 450
Auris dextra pollices manus & pedis Sacerdotis cur magis linebantur, quam aliæ partes, Leuit.8.q.8. 114
Aureola Virginitati an debeatur, Matt.13.q.19. 71
Et cui virginitati debeatur, an secundum eius materiale vel secundum propositum continendi, ibid.
Aureola Martiribus an debeatur, ibid.q.20. 74
Et secundum quid operis debeatur, ibid.
Aureola secundum quid an operi debeatur, Matt.13. q. 20. 74
Aureola Doctoribus an debeatur, Matt.13.q.21. 76
Aureolæ, beatitudo, & fructus an differant, Matt.13. q. 16. pag. 68
Aureola virginitati, an deberetur si homo nunquã peccasset, ibid.q.19. 71
Aureolæ ad magnitudinem necessaria est charitas, Matt. 13.q.27. 80
Aureola Mariæ Virginis, Matt.13.q.19. 71
Aureola, an detur corpori, vel animæ, Matt.13.q.24. 78
Aureolæ tres istę Virginum, Martirum, & Doctorum, an conuenienter assignentur, vel debeant esse plures, Mat. 13.q.25. 79
Aureolæ tres, an omnes sint æquales, vel aliqua earũ maior aliis, Matt.13.q.26. 79
Et earum comparatio ad inuicem examinatur, Matt.13. q.26. 79
Aureola an in seipsa possit esse maior in vno quã in alio, Matt.13.q.27. 80
Aureolæ ad magnitudinem, quomodo charitas sit necessaria, ibid.
Aureola an sit in Angelis, ibid.q.23. 77
Aurum, & argentum misisse Ezechiam ad Sennacherib dicendo peccaui, & quod parauerit se ad restituendum quomodo stat, 4.Reg.18.q.28. 156
Aurum templi quid erat per quod iurabatur, Mat.23.q. 100. 343
in Auro templi iurare quid sit, ibid.q.99.
in Auro templi iurantẽ teneri, dicere quidnam sit, ibid. q.101. 344
in Auro templi iurantem teneri, in templo vero non teneri quomodo Iudæi asserere poterant, ibid.q.102.
Aurũ tẽpli à tẽplo sanctificari quõ verũ sit, ibid.q.108.346
Aurum templi, cur Pharisæi dicebant excellentius quam templum, & donum, quam altare, ibid. q.111. 347
Aurum, & argentum, æs, & ferrum ad quid reponebantur in thesauris Domini, Iosue c.6.q.43. 196
Aurum, argentum, æs, & ferrum an solum ista quattuor metalla posita sunt in thesauris Domini, vel omnia metalla vrbis Iericho, Iosue c.6. q.44. 197
Aurum ad quid seruiebat in constructione Tabernaculi, Exod.c.25.q.4. 25
Aurum, Thus, & Mirrham quare Magi Christo obtulerunt, Matt.2.q.46. 215
Et quid de illis factum est, ibid.q.47. 216

Aurum

Aurum & argentum Amalecitis acceptum Domino consecrari,an fuerit licitum,1.Paralip.18.q.28. pag.365
Aurum & argentũ omne habitum à filiis Moab,Ammon, Edon,Philisthiim,& Amalech,an verum sit,1.Paralip. 18.q. 27. 364
Aurum & argentum quomodo pertulit Asa de thesauris domus Domini, & Regis, 2.Paralip.16.q.5. 370
Aurum & argentum domus Domini Assyriorum Regi dando an peccauerit Ezechias,4.Reg.18.q.30. 157
Argentum, & aurum domus Domini Assyriorum Regi dando an peccauerit Ezechias,4.Reg.18.q.30. 157
Argentum,& aurũ Ezechiam misisse ad Sennacherib, dicendo peccaui, & quod parauerit se ad restituendum quomodo stat,4.Reg.18.q.28. 156
Aurum de peculio suo Dauid obtulisse, an verum sit, 1. Paralip.29.q.5. 374
de Auro,& ferro à Dauid congregato, 1.Paralip.29. q.4. pag. 573
Auri immensa pondera habere, & thesaurizare,an liceat Regibus,Deut.17.q.9. 170
Aurum & argentum quare Arabiæ reges, & Satrapæ terrarum Salomoni portabant, 2.Paralip.9.q.7. 221
Auri tantam multitudinem habendo an peccauerit Salomon,2.Paralip.1.q.28. 24
Aurea ab aureola in patria quomodo differat,Matt.13.q. 15. 65
Aureas lanceas. Vid. lanceas aureas.
Austeritas vitæ Iudæis videbatur maximæ sanctitatis, Matt.9.q.68. 339
Auunculus, vel Patruus cognoscens consobrinam an grauius peccet,vel consubrinus cognoscẽs materteram vel amitam, Leuit.20.q.19. 365
Auunculorum vel patruorum vxorum turpitudinem reuelans an grauius peccet,vel amitæ,vel materteræ, Leuit.20.q.21. 365
Auxilium cum promisisset Deus Achaz an peccauerit inuocans auxilium Assyriorum, 4.Reg.16.q.9. 137
Azael seu fortis cui offerebatur hircus emissarius an esset dæmon vel rupis,Leuit.16.q.15. 271
Azarias an prænuntiauerit prophetiam de qua in 2.Paralip.15. 2.Paralip.15.q.1. 348
Azarias quomodo dicitur,quod fecit,quod placitum erat coram Domino sicut Amasias,4.Reg.15.q.111. 127
Azariæ propter verba quomodo Asa Idola abstulerit de terra sua,2.Paralip.15.q.7. 351
Azarias quo anno Ieroboam Regis Israel regnare cœperit,4.Reg.15.q.11. 127
Azarias an fuerit summus Sacerdos de quo in 1.Paralip. 9.ibi Azarias quoque filius Heliæ,1.Paral.9.q.10. 189
Azarias an peccauerit non auferendo excelsa, 4. Reg.15. q.4. 127
Azarias qn prænuntiauit,& quare, 2. Paralip.15.q.3. 348
Azarias quare ministrasse dicatur Sacerdotium in templo Salomonis,1.Paralip.6.q.4. 147
Azariæ quo anno Zacharias regnauit,4.Reg.15.q.18.171
Azarias quo tempore regni fuerit percussus lepra,4.Reg. 15.q.5. 128
Azariæ Regis Iudæ quo anno regnauit Phaceia, 4.Reg. 15.q.26. 132
Azarias quibusnam præerat,3.Reg.4.q.3. 65
Azima quando incipiebant Hebræi comedere,& quanto tempore ea comedebant,Leuit.23.q.7. 444
Azimorum in facto oblata sacrificiuni cuius erant, & à quo offerebantur,Leuit.23.q.16. 454
Azimos panes comedere Sacerdotes an erat necessarium, Leuit.10.q.14. 152
circa Azima,& lagana quomodo se haberent Sacerdotes, 1. Paralip.23.q.31. 473
Azimorum & Phasæ festum differunt in quattuor.def.p. 2.c.3. 20
Et quæ sunt causæ & cęrimoniæ vtriusque, ibid.
in Azimis,& fermentatis cum confici possit, quid sit conuenientius,ibid.c.10. 30
Azima,quæ comedi debebant in agno Paschali die 14.an obseruata fuerint in deserto, Num.c.9.q.11. 167
Azima non obligabantur comedere in diebus Azimorum, sed obligabantur non comedere fermentatum, Num.c.9.q.11. 167
Azima,& lactucæ agrestes, an in deserto obseruata fuerint,Num.c.9.q.25. 174
Azima, quæ erant: 82, ibid.
de Azaba, Caleb, & alij quæ enarrantur, an vera sint,1. Paralip.2.q. 8. 76
Aza quare suspirauit antequã peteret à patre suo agrum, Iud.1.q.15. 5
Aza quomodo petiuit terrã irriguam aquis, cum in terra Chanaam nulla talis esset,ibid.q.16.
Aza an ex promissione quam fecit Caleb de dando Azam in vxorem victori Dabir obligata esset ad accipiendum illud in vitum, Iosue 15.q.8. 160

B

BAAL Berith quare vocetur idolum hoc, Iud.9. q.19. pag.132
Baal Idolo quomodo inductus fuit cultus Dæmonum in Imagine, Num.c.22.q. 13. 73
Baal cultores, quomodo nunc sic congregati sunt, vt nec vnus deficeret,4.Reg.10.q.29. 97
Baal cultum quare solum abstulit Ioram Rex de terra, cum non recederet à cultu aliorum idolorum,quæst.4. pag.19
Baal cultores cum infra dicatur occidisse Iehu,quomodo occiderit Sacerdotes Achab,4.Reg.10.q.18. 95
Baal cultores occidendo,an peccauerit Iehu, 4.Reg.10. q.24. 97
Baal cultores istos dolosè occidendo,& mentiendo, an peccauerit Iehu, 4.Reg.10.q.25. 97
Baal colere velle dicens Iehu mentiens, an peccauerit, 4.Reg.10.q.26. 97
Baal cultores omnes, an occisi fuerint à Iehu,vel tantum Sacerdotes,4.Reg.10.q.27. 97
Baal cultores quomodo nunc congregati sunt vt nec vnus deficeret,4.Reg.10.q.29. 97
Baal seruis omnibus quare Iehu dedit vestes,4. Reg. 10. q.29. 97
Baal Sacerdotes tãtum an à Iehu occisi sint, vel cultores omnes,4.Reg.10.q.27. 97
Baal in templum ingrediendo, an peccauerit Iehu, 4. Reg.10.q.30. 98
Baal cultoribus animalia ad sacrificandum, an dederit Iehu,4.Reg.10.q.31. 98
Baal cultores stimulando ad sacrificandum ipsi, an peccauerit Iehu,4.Reg.10.q.32. 98
Baal cultoribus permittendo holocaustum facere,an peccauerit Iehu,4.Reg.10.q.33. 98
Baal statua quomodo nunc de templo educta fuit quia iam combusta fuerit per Ioram,4.Reg.10. q.34. 98
Baal contra cultores cum tantum zelum ostendisset Iehu,quare vitulos colere voluit,4.Reg.10.q.35. 98
Baal de templo quare occisa Athalia templi vasa non abstulerunt,4.Reg.12.q.16. 111
Baal Prophetæ, & Prophetæ lucorum quinam erant, & quomodo differebant, 3. Reg. 18. quæst. 18. pag.287
Baal Prophetę,& lucorum quomodo differebant,3.Reg 18.q.18. 287
Baal Prophetæ qua ratione consenserunt propositioni Eliæ,3.Reg.19.q.24. 289
Baal cultui maiorem honorem dando quam cultui Dei Elias an peccauerit in probatione sacrificij,3.Reg.19.q. 26. 290
Baal Prophetæ quomodo acceperant bouem, 3. Reg.19. q.27. 290
Baal Prophetas occidendo Elias an peccauit,3.Reg.19.q. 35. 294
Baal Prophetæ quare prenunciabant bona euentura, 3. Reg.22.q.8. 338
Baal Prophetæ quomodo à Domini Prophetis differrent, 2.Paralip.18.q.22. 423
Baal Prophetas spiritus decipiens, qualis fuerit, 2.Paral. 18.q.38. 456

In Baalim quare non quieuerit Ioſaphat, 2. Paralip.17. q. 8. pag. 400
Baaſa Rex Iſrael, an aſcenderit contra Aſa anno trigeſimo ſexto Regni ſui, 2.Paralip.16. q.3. 369
Baaſa Regis Iſtael bellum cum Aſa rege Inda quo tempore fuerit factum, 2.Paralip.16.q.2. 368
Baaſa quomodo circumdaret Rama, & quinam locus ſit, 2.Paralip.16.q.4. 370
Baaſa rex Iſrael quare non dicitur quod euaſit manus Aſa, 2.Paralip.16.q.20. 379
contra Baaſa regem Iſrael an aſcenderit Aſa anno 36.eius Regni, 2.Paralip.16.q.3. 369
Baaſa, an compleuit ſententiam Dei contra ſtirpem Ieroboam, 3.Reg.14.q.25. 223
Baaſa cum non fuerit illa die conſtitutus, quomodo dicitur: conſtituam Regem in hac die, 3. Reg.14.26. 224
Baaſa cum Aſa. Vid. Aſa.
Baaſa an peccauerit occidendo Nadab Regem Iſrael, 3. Reg.15.q.29. 247
Baaſa quo anno Aſa regnare cepit, 3.Reg.15. q.30. 248
Baaſa, an peccauerit occidendo omnes de cognatione Ieroboam, 3.Reg.15. q.31. 248
Baaſa poſteritas an iuſte pro eius peccato occiſa eſt, 3. Reg.16.q.3. 249
à Baaſa, an fuerit occiſus Iehu, 3.Reg.16.q.4. 250
Baaſę poſteritas quare magis punita eſt quam poſteritas Ieroboam. 3.Reg.16.q.6. 251
Baaſæ poſteritatem, & amicos, & cognatos, an peccauit Zambri occidendo, 3.Reg.16.q.8. 252
Baaſam fędus Benadad Syriæ regem violare cur volebat Aſa. 2.Paralip.16.q.8. 372
contra Baaſam in auxilium Benadad Syriæ regem inuocando, an Aſa peccaret, 2.Paralip.16.q.9. 372
captiuitas in Babilone Iuda & Beniamin tribus cur ſolum 70 anius durauerit, decem vero tribuum in Aſſyrios ſemper durauerit, ac nunc etiam duret, 4.Paral.17. q.9. 144
in Babylone ductorum captiuorum à Nabuchodonoſor quis fuerit numerus, 4.Reg.24.q.14. 214
in Babylone ductorum captiuorum à Nabuchodonoſor cur aliqui nominantur, ſ.Sararias Sacerdos. Sophonias, &c. & non omnes nominati ſunt, 4.Reg.25.q.14. 221
Baculum ſuum ferre cur Giezi iuſſit Eliſęus, 4.Reg.4. q. 47. 37
Baculum, & non pallium cur Eliſęus miſit ad Snnamitem cum ipſe cum pallio miracula facere conſuetus eſſet, 4.Reg.4.q.49. 37
Balaam quare cadebat, cum prophetare debebat, Num. c.24.q.3. 92
Balaam quare antequam daret Conſilium Balac iuit in terram ſuam, Num.c.24.q.5. 97
Balaam, an potuerit videre ex monte, in quo erat omnia Regna, de qnibus prophetauit, Num.c.24.q.12. 105
Balaam quomodo potuit videre Cinæos, cum nondum haberent aliquem locum, in quo morarentur, Num.c. 24.q.14. 107
Balaam geſta, quomodo Moyſes ſciuerit cum eum numquam viderit, Num.24.q.16. 109
Balaam quare fecit pont holocauſta ſeptem, & Aras ſeptem, Num.c.23.q.1. 74
Balaam quid faciebat quando recedebat à Rege Balac quæſiturus Auguria, Num.c.23.q.2. 75
Balaam Deus quomodo apparebat hic, ad declarandum ei hæc, Num.c.23.q.4. 75
Balaam quare venit de Meſopotamia, Num.c.23.q.5. 77
Balaam, an ſciret horam, in qua Deus iraſcatur malis, Num.c.23.q.6. 78
Balaam, quomodo cognouit, quod Deo placebat, quod Benediceret Iſrael, Num.c.24. q.1. 90
Balaam quem modnm Prophetiæ habuit prænunciando iſta, Num.c.24.q.2. 91
ſuper Balaam quis ſpiritus irruit, ibid.
Balaam cur Deus tanta diligentia prohibuit maledicere Iſraelitas, cum ſciret verba ſua nullius eſſe efficaciæ, Num.c.22.q.6. 62
Balaam, an eſſet Aſtrologus Magnus, & Ariolus, Num.c. 22.q.3. 58
Balaam, an erat verus Propheta Dei, vel Idolorum, ibid.
Balaam an vocatus fuerat de terra Ammonitarum, vel de Meſopotamia, vbi habitauerat, Num.cap.22.quæſt.4. pag.58
contra Balaam quare iratus eſt Deus, cum dederit licentiam eundi cum Moabitis, Num.c. 22.q.7. 65
Balaam Aſina, an formauerit voces, vel in ea formatæ ſunt, Num.c.22.q.9. 67
Balaam Aſina, an mortua fuit immediatè, vt loquuta eſt, Num.c.22.q.11. 71
Balaam quomodo Iſraelitæ occidere potuerunt cum occiderunt Madianitas, Ioſue 13.q.15. 120
Balac Rex Moab quare à Iephte nominatur hic, Iud. 34. pag. 181
Et quare potius iſtæ quam alius Rex Moab, ibid.q.35.
Balac quia nō petiit terram iſtam, an veram ſit, quod non haberent ceteri reges ius petendi, ibidem, quæſt. 361. pag.182
Balac Rex Moabitarum, ſi interrumpiſſet pręſcriptionem Iudæorum pugnando contra eos poſtquam acceperunt terram de manu Amorrhæorum, an ex hoc tolleretur, quod nunc Iudæi poſſent præſcribere, ibid. quæſt. 37. pag.182
alac quem Deum dixit priuaſſe Balaam multis bonis, Num.c.24.q.4. 96
Balac quare voluit vt Balaam mutaret locum ad maledicendum Iſraelitis, Nnm.c.23.q.7. 89
Balteus qnid eſſet, Exo.c.28.q.6. 99
Banchi ſeu cambia, an licita ſint, & poſſint exerceri ſine peccato, Matt.25.q.131. 113
Banaias, an peccauerit pngnando contra leonem, 2.Reg. 23.q.27. 268
Banaias cum eſſet Sacerdos, cur pollutus eſt occidendo Semei, 2.Reg.c.23.q.30. 269
de Baptiſmi virtute, Deut.21.q.3. 194
in Baptiſmo vnde virtus aduenıat aquæ, ibid.
de Baptiſmi virtute, Parad.5.c.151. 103
De eodem, ibid.c.152.
Baptiſmum Chriſtus nobis reliquit, ibid.c.154.
Baptiſmalis inſtitutionis lauacri in nouo teſtamento alia cauſa, ibid.c.155.
Baptiſmi eminentia ſupra circumciſionem, ibid.cap.156. pag. 104
Baptiſmi alia eminentia ſupra circumciſionem, ibid.c. 158
Baptiſmi inſtitutionem quarta ratio probans, ibid.c.160. pag.105
Baptiſmus eſt ianua omninm Sacramentorum, Matt.7. quæſt.7. 203
Baptiſmum ſuſcepturo infideli quę pęnitentia requiratur. Matt.7.q.7. 203
Baptiſmus an tollat omnia delicta infidelium, quando illi Baptizantur, 1.Reg.c.8.q.49. 174
Baptiſmus & pęnitentia, & omnia ſacramenta, an tollant crimina ſolum, quo ad Deum, & non quo ad homines, ibid.
Baptizari bis quare eſt grauiſſimum peccatum, Ioſue c.5. q.10. 141
Baptiſmi & pęnitentiæ Sacramentum in quo differant, Matt.16.q.76. 292
Baptiſmus Chriſti. Vid. Chriſti Baptiſmus.
in Baptiſmo peccata paruulis dimittuntur, & adultis per fidem, Matt.9.q.8. 308
per Baptiſmalem regenerationem recipit homo eſſe ſimpliciter in eſſe ſpirituali, Matt.16.q.77. 295
Baptizatus violenter, an teneatur ſeruare legem Chriſti vel compelli poſſit, Matt.26.q.44. 531
Baptizandus eſt Sacerdos, & iterum promouendus ſi euidentiſſime conſtat non eſſe baptizatum, Parad.5.c.12. pag. 294
non Baptizatus in caſu hic poſito ab originali culpa eximitur, ibid.c.123. 95
Baptizandi officium, an aliquis habuerit ante Ioannem, Matt.3.q.38. 391
Barac quare Deus miſit quod duceret exercitum in montem Thabor, Iud.4.q.9. 55

Barac an peccaret ſi noluiſſet ire ad bellum non eunte illuc Delbora, Matt.3.q.11. pag. 56
Barac an fuerit ſuperſtitioſus expectando tempus ad bellandum, ibid.q.14. 58
Barac an licuerit aliquos captiuos ducere de bello facto contra Siſara, Iud.5.q.4. 69
An peccauit in dicendo Chananeos captiuos ad occidendum, ibid.q.5.
ſub Barac Sangar, & Delbora temporalium euentuum chronica, ibid.q.11. 75
Baria, & Sama quomodo potuerint eſſe principes habitantium in Aialon, 1.Paralip.8.q.4. 177
Bariona quid ſit, Matt.16.q.62. 281
Barnabæ & Paulo cur Chriſtus non aſſignauit ſedem ſicut aliis cum ipſi eſſent diſcipuli electi per Spiritum ſanctum, ibid.q.199. 287
Barnabas quis fuerit, Gen.in Epiſt.Hier.ad Pau.2.
Barnabas, & Paulus diſtinguuntur ab aliis Apoſtolis tripliciter, Matt.10.q.25. 389
de Bartholomeo, quis fuerit, Matt.10.q.35. 395
Et quid interpretur, ibidem.
de Baſaliſco ac lupo, & muliere menſtruata quædam, & dubium, Parad.4.c.4. 46
Solutio prædictarum quæſtionum, ibid.c.5.
in Baſan an habitauerint Principes Gad. 1. Paralip. 5. q. 25. 140
Baſan an ſit nomen regni vel ciuitatis, Deut.3.q.1. 22
Baſilica grandis, quam fecit Salomon, quæ erat, 2. Paralip.4.q.23. 100
Baſilicæ prædictæ oſtia, an eſſent tecta auro, vel ære. 2.Paralip.4.q.24.
Beatitudo, quid ſit, Matt.5.q.12. 9
Beatitudinis per nomen quid importatur, ibid.
Beatitudo talis, qualis dicitur, an ab aliquo haberi poſſit, ibid.q.13. 10
Beatitudinem, an homo ſimul habere poſſit, & multos fines vltimos, ibid.q.14. 12
propter Beatitudinem an homo deſideret omnia, quę deſiderat, ibid.q.13. 13
Beatitudo, an omnium hominum ſit vna, vel poſſint habere diuerſas, ibid.q.16. 15
Beatitudo ſeu finis vltimus, an conueniat ceteris rebus, ibid.q.17. 16
Beatitudo hominis an eſſe poſſit in rebus exterioribus, ibid.q.18. 17
Beatitudo, an ſit in diuitiis, ibid.q.19.
Beatitudo, an in honore conſiſtat, ibid.q.20. 19
Beatitudo, an conſiſtat in fama & gloria, ibid.q.21. 20
Beatitudo, an poſſit eſſe in potentia, ibid.q.22. 21
Beatitudo, an ſit in bonis corporis, ibid.q.23. 22
beatitudo, an poſſit eſſe in delectationibus, ibid.quæſt.24. pag.24
beatitudo, an conſiſtat in aliquo bono animæ, ibid. q.25. pag. 25
beatitudo, an conſiſtat in aliquo bono creato, ibid. q.26. pag.26
beatitudo hominis an ſit aliquid infinitum vel creatum, ibid.q.27. 27
beatitudo an ſit operatio vel aliquid aliud, ibid. q.28. 28
beatitudo hominis an ſit vita æterna, ibid.q.29. 30
beatitudo hominis an ſit pax, ibid.q.30. 31
beatitudo hominis an ſit Regnum Dei, vel regnum cælorum, ibid.q.31. 32
beatitudo an aliquo modo conſiſtat in operatione ſenſus, ibid.q.32. 33
beatitudo an conſiſtat in operatione intellectus, vel voluntatis, ibid.q.33.
beatitudo, an ſit in actu intellectus practici, ibid. q.34. pag. 38
beatitudo an conſiſtat in conſideratione per ſcientias ſpeculatiuas, ibid.q.35. 40
beatitudo an conſiſtat in conſideratione ſubſtantiarum ſeparatarum, ibid.q.36.
beatitudo hominis, an conſiſtat in viſione Dei, ibid.q.37.
beatitudo an ſit in cognitione de Deo per demonſtrationem, ibid.q.38. 43

Index Quæſtionum.

Beatitudo, an eſſe poſſit in cognitione Dei per fidem, ibid. q.39. pag.4
Beatitudo hominis an ſit cognitio Dei per eſſentiam, ibid. q.40. 44
Beatitudo an haberi ab homine in hac vita poſſit, ibid.q. 47. 73
in Beatitudine an ſit principalior delectatio, quam viſio, vel è contrario, ibid.q.49. 78
ad beatitudinem an requiratur delectatio, ibid.quęſt.48. pag.77
ad beatitudinem an requiratur comprehenſio, ibid.q.50. pag. 81
ad beatitudinem an requiratur rectitudo voluntatis, ibid. q.51. 82
ad beatitudinem an requiratur habere corpus, ibid.q.52. pag. 83
ad beatitudinem perfectam an requiratur aliqua perfectio corporis, ibid.q.53. 84
ad beatitudinem perfectam, an requirantur bona exteriora, ibid.q.54. 85
ad beatitudinem, an requirantur amici, ibid.q.55. 86
ad beatitudinem an poſſit homo peruenire, ibid.q.56. pag.87
beatitudinem, an aſſequi poſſit homo per ſua naturalia, ibid.q.57. 88
beatitudinem, an eſſequi poſſit homo per actionem angeli, ibid.q.58. 89
ad beatitudinem vt peruenire poſſit, an hominis opera aliqua requiratur, ibid.q.59. 90
beatitudinem an appetant homines omnes, ibid. q.60. pag. 91
beatitudinem appetendo an homo mereri poſſit, ibid.q. 62. 93
beatitudo ſanctorum an maior ſit futura quam nunc, ibid.q.63. 94
beatitudinem æqualem, an ſancti habebunt, ibid. q.64. pag. 95
beatitudinis grados diuerſi, an conuenienter manſiones vocentur, ibid.q.65. 96
beatitudo ſemel habita an poſſit amitti, ibid. quæſt.67. pag. 97
beatus an Deus ſit, ibid.q.69. 99
beatitudines omnes an ſub ſe comprehendat Dei beatitudo, ibid.q.70. 101
beatitudo Dei, an ſit excellentior omni alia beatitudine, ibid.q.71.
beatitudo angelorum in quo conſiſtat, ibid.q.72. 102
in beatitudine iſta an angeli creati fuerunt, ibi.q.73.104
beatitudines quæ ponuntur in hac littera, quare dicuntur beatitudines, ibid.q.80. 109
beatitudines an differant a donis, & virtutibus, vel ſint aliquid ipſorum, ibid.q.81. 110
beatitudo prima, an competat ad hanc vitam vel ad futuram, ibid.q.82. 112
beatitudines, an conuenienter, & ſufficienter hic enumeretur, ibid.q.83. 114
beatitudinibus, an præmia conuenienter aſſignentur, ibid. q.84. 116
beatitudines, an reducantur ad dona, ibid. quęſt.85. pag. 117
beatitudines, an ſint ſeptem, vel plures, ibid. quęſt.86. pag. 120
beatitudines iſtas quare Chriſtus poſuit in principio ſuę beatitudinis, ibid.q.87. 121
beatitudines quare Deus in principio non poſuit dando legem Moyſi ſicut poſuit hic Chriſtus, ibid. q.88. pag. 122
de beatitudinom ordine inter ſe, ibid. q.89.
beatitudo, & dos an ſint idem, Matt.17. quęſt.105. pag. 388
beatitudo & dos in quo differunt, ibid.
beatitudo quomodo perfectionem omnium generum eminentem continet. ibid.
beatitudo in qua conſiſtat, quęnam ſit operatio, ibid. q. 108. 391
beatitudinis quę conditiones quaſi partes ſint, ibid.

Beatitudo animæ quæ sit, & quæ corporis, Matth.17.q. 309. pag. 391
Beatitudo corporis quæ sit,& quæ animæ,ibid.
ad Beatitudinem animam adiuuat perfectio corporis gloriosi,ibid.
Beatitudo quid sit,Matt.17.q.114. 402
in Beatitudine beati existentes multa intelligunt,ibid.
de Beatitudine & animabus Ciceronis opinio. Parad.5.c. 85. 84
ad Beatitudinem futuram duo pertinent, s.perfectio animæ,& corporis,Matt.17.q.10. 337
de Beatitudine opinio Marciani Capellæ,ibid.c.86. 84
ad Beatitudinem dirigere fit dupliciter, Matt.6.q.187. pag. 187
Beatitudo,& Deus idem sunt realiter, Mat.6.q.187. 187
Beatitudo quomodo sit præmium essentiale, Matt.13.q. 15. 65
Beatitudinis substantia quæ sit seu præmium essentiale, Matt.13.q.15. 65
Beatitudinis quod sit præmium accidentale, ibid.& quomodo habeatur, ibid.
de Beatorum Gradibus, Matt.13. q.15. 65
Beatitudo aureolę. Vid. Aureolę.
Beatitudo,aureola,& fructus qũo differant,Matt.13.q.16.
Beatitudo quare corpori dari non põt, Matt.17.q.27.347
Beatitudo Beator. Vid. Beatorum beatitudo.
Beati cum nec parui,nec minimi sint quomodo in Iudicio vniuersali Christus illos minimos vocabit, Matt.25.q. 396. 203
Beati quomodo in Cælo empyreo maneant, Parad.5.c. 190. 113
Responsio ad dubium hoc, ibid.c.191
in Beatis quomodo maneat potentia factiua, Matt.17.q. 110. 395
Beatos ad quid Christus 25.cap. Matt. vocat benedictos, Matt.25.q.364. 193
Beati tripliciter vocantur,Matt.16.q.61. 281
de Beatis cur dictum à Christo, esuriui, & dedistis mihi manducare, Matt.25.q.372. 196
de Beatis cur dixit Christus hospes eram & collegistis me, Matt.25.q.374. 197
de Beatis cur dixit Christus sitiui, & dedistis mihi bibere,Matt.25.q.373. 197
Beatorum,& damnatorum in animabus an maneant potentiæ sensitiuæ,Matt.25.q.480. 266
Beati quibus modis mouebuntur cum motus omnis sit propter indigentiam,Matt.17.q.124. 425
in Beatis post resurrectionem aliqua imperfectio manebit, ibid.
Et quænam imperfectio erit ista,ibid.
Beata anima quomodo dicitur à Deo stabilita, ibid.
Beatis locus dabitur secundum gradum meritorum pertinetq. ad præmium accidentale, ibid.
in Beatis grauitas, quæ est qualitas elementalis manebit, non tamen grauatio vel pondus, ibid. quæst.126. pag. 430
Beatorum corpora. Vid. corpora beatorum.
Beati an post resurrectionem vestes habituri sint, Gen.13. q.551. 351
Beati regnum quomodo habebunt, Matt.25. q.367. 194
Beatorum de regno cur dicatur à constitutione mundi, Matt.25.q.369.195.& q.371. 196
Beatorum an crescat cognitio,Matt.25.q.593. 362
Beati, nec Christus in cælo vestibus teguntur, Parad.5. c.30. 70
Beatorum regnum quare non dicitur paratum esse Angelis bonis, Matt.25.q.410. 215
Beatis cur dicetur possidete potius,quam accipite,vel habete, Matt.25. q.368. 195
Beatis præmium iuxta proportionem meritorum dabitur etiam in ipsa impassibilitate, Matt.17.q.113. 401
de Beatorum intelligentia,ibid.q.114. 402
Beato.. .. potentiæ sentiendi exponuntur,ibid.
Beati an videbunt,odorabunt,&c. ibid.q.116. 406
Et quomodo hoc fiet,ibid.
i. Beatis quatenus non maneat gustus, qui nec nutriri, nec augeri possunt, ibid.
An habeant odorandi vim. ibid.
in Beatis non oportet poni voces,& auditum,ibid.
Quomodo formabunt vocem in Dei laudem,ibid.
Beatorum corpora an erunt impassibilia, Matt. 17.q.111. pag.397
Beatorum corporum impassibilitatis quænam assignetur causa, ibid.
Beatorum corpora an ab extrinseco sint passibilia, ibid.q. 112. 400
Et quomodo non erunt passibilia ab extrinsecus lædentibus, ibid.
Beatis quare dicatur paratum Regnum à constitutione mundi, Matt.25.q.369. 195
de Beatis cur dixit Christus nudus fui, & operuistis me, Matt.25.q.375. 198
Beati quodnam Regnum possidebunt, Matt. 25. q.366.
Beatus an sit Deus, Matt.5.q.68. 99
Beatus an sit Deus per intellectum, vel per aliquid aliud, ibid.q.69. 100
Beatis an redibunt in memoriam mala, quæ fecerunt, Matt.25.q.343. 180
Beatus quilibet est maior quolibet viatore, Matt.11.q.36.
Beatus. Reliqua in dictione Beatitudo.
Beatissimum, Papam, an Beatus Hieronymus rectè vocet beatum Damasum, Matt. Prol.2.q.2. 56
Beati an videbunt pęnam damnatorum, & quomodo, & qua cognitione, Matt.25.q.632. 392
B. Responsio ad primam rationem principalem negatiuæ opinionis, ibid.q.634.
Beati videntes ex reuelatione Dei pęnas alicuius de nouo damnati, an videant illas per nouam aliam visionem vel per præcedentem, Matt.25.q.633. 394
Beati an compatiantur damnatis, Matt.25.q.635. 395
Beati videntes damnatorum pęnas an delectentur de eis, Matt.25.q.636. 396
Beatorum omnium an sit æqualis Beatitudo, Matt.25.q. 647. 404
Determinatio quæstionis istius secundum propriam sententiam, ibid.q.648. 405
Responsio ad rationes affirmatiuę opinionis, ibid.q.652. 408.& q.661. 414
Beatorum an possit esse inæqualitas beatitudinis, Matth. 25.q.649. 406
Vnde proueniat, ibid.q.655. 410
An possit esse penes intellectum,& voluntatem, ibidem q.656. 411
An sicut vna anima est altera perfectior, & inæqualis in intellectu, & voluntate, ita in beatitudine sit, ibid.q. 659. 412
in Beatis quomodo erit charitas, Matt.17.q.31. 350
Beatorum gloria quare inæqualis erit, ibid.q.39. 356
Beatos qũo glorificabit claritas Christi corporis, ibid.
Beatorum & Christi corporis claritas qualis futura sit Scriptura assignare determinate non potest, ibid.q.40. pag.357
Beatorum corpora in æterna vita vestibus non operientur, ibid.q.41. 358
Beati vniuersaliter appetitus naturalis, an erit vndique expletus, Matt.25.q.650. 406
Beatorum naturalem appetitum quietari debere negantium rationi responsio, Matt.25.q.653. 409
Beatorum quilibet plus beatitudinem suam quam aliorum omnium amabit, Matt.25.q.660. 413
Bedæ regula de scandalo quomodo intelligatur, Matt.15. q.46. 226
Bedę & Strabi de creatione rerum corporearum & incorporearum opinio, an sit conueniens, Gen.1.q.7. 4
Beelphegor sacrificantes cur Moyses præcepit Iudicibus, & non Leuitis ad occidendum, Num.c.25.q.5.115
Beera an verum sit quod ductus fuerit in captiuitatem à Thelgarphalasar, 1.Paralip.5.q.18. 132
Beere an filius esset Osea Propheta, 1.Paralip.5.q.17. 132
Bela filij quinque principes familiarum, quomodo dicantur, 1. Par.7.cum numeri 26. duo tantum dicantur, Paralip.7.q.6. 167

Belial, Leuiathan, & Lucifer, quid significent, Matt.12. q.62. pag. 27
Belzebub, & Satan, an sint nomina Dæmonum, Matt. 12.q.62. 27
Belzebub Principem dęmoniorum quomodo vocarēt hic Iudæi, Matt. 12.q.63. 28
de Belzebob oomine, ibidem
Belzebub ad consulendum Ochoziæ nuncij euntes, an peccauerint, & an magis peccauerint, quam Ozochias mittens eos, 4. Reg.1.q.8. 4
Belzebub consulere, an liceret Israel Deo non respondente, 4.Reg.1.q.9. 4
Belzebub ad consulendum Ochozias mittens, an mortuus fuerit non moriturus nisi misisset, 4.Reg.1.q.11. 5
Belzebub dicuntur Philistinorum quæ Ochozias misit ad consulendum super ęgritudine sua, cum essent Prophetæ in Israel, à quibus quæreret, 4.Reg.1.q.4. 3
Belzebub potius, quam alios Deos gētium, quare Ochozias misit ad consulendum, & de diuersis Dijs Gentium, 4.Reg.1.q.5. 3
bellatores duarum tribuum cum dimidia, an transierunt Iordanem, Num.c. 32.q.5. 298
bellatores, qui dimiserunt vxores suas, quomodo tāto tempore fuerunt continentes, Num.c.32.q.6. 30
bellatores isti, an possent accipere vxores de virginibus Chananæorum, illo tempore, quo manebant in bello, vel de filiabus nouem tribuum, ibid.
bellom an liceat agere in die Sabbati, Exo.c.12.q.22. 144
in bellis an liceat poni insidias, & vti alijs cautelis ad capiendum hostes, Iosue c.8.q.6. 251
bellorum Domini liber quis sit, & quando, & à quibus scriptus, Num.c.21.q.23. 45
bellum Romanorum contra Assyrios, quomodo prædicitur, Num.c.24.q.15. 108
bella concitata à Deo contra Asa quænam sint, 2.Paralip. 16.q.24. 381
Bellum contra Israel Regem concitando, an peccauerit Amasias, 4.Reg.14.q.9. 122
bellum quomodo fuit factum ab Amasia contra Idumæos, 4.Reg.14.q.7. 121
bellum quonam modo Deus concitauit contra Asa. 2.Paralip.16.q.25. 381
Bella cum non fecerit Salomon quomodo bellatores viros habebat, 2.Paralip.8.q.13. 204
bellatores viros quomodo habuerit Salomon cum bella non fecerit, 2.Paralip.8.q.13. 204
bella ista tria contra Philisthinos cur hic ponantur, 1.Paralip.20.q.15. 394
bellum Regis Israel contra benadad cur scriptum est, cum 2.Paralip. 18. non debebant describi gesta Regum Israel, sed Regum Iuda, 2.Paralipom.18.quæst.5. pag. 414
bella Ciuilia plus nocent, quam bella hostilia, Leuit.26. q.6. 531
bella quomodo Deus tollere potest corda hominum pacificando, vel incutiendo timorem hostibus, Leuit.26. q.6. 531
bellum istud quare à benadad contra Ioram motum est, 4.Reg.6.q.26. 59
bellum Domini an fuerit bellum. Tribuum duarum, & dimidiæ contra Agarenos, 1.Paralip.5.q.28. 142
bella Israelitarum cum Chananæis quot annis durauerunt, Iosue 13.q.1. 103
bella quonam modo Deus suscitat, 2.Paralip.16.q.26. 381
belli sanguinem aquam rubeam esse quare Moabitæ putauerunt, 4.Reg.3.q.20. 25
bella quædam afferunt potius vtilitatem, Iud.3.q.5. 32
bella quid Romanis profuerint, Iud.2.q.5. 32
bellum Dauid quod habetur, 1.Paralip.2.c.20. & 2.Reg. c.21. an sit idem, 1.Paralip.20.q.22. 397
bellum iustum foueret ne Roboam, contra decem tribus quæ ab eo recesserunt, 2.Paralip.11.q.7. 261
bella Deus cum mitteret Israelitis propter peccata, quare postea liberabat eos ab illis vt hic, 4.Reg.6. q.7. 55
bella tria hæc contra Phylisthinos an fuerint immediate post bellum Ammonitarum, 1.Paralip.20.q.17. 395
Index Quæstionum.

Bellum inter Dauid, & Phylisthinos de quo, 1. Paralip. 14. quo tempore factum est, 1.Paralip.14. q.10. 273
ad bella an Deus Gentes mouebat, 2.Paralip.15.q.6. 350
Bellum an faceret Abias contra Ieroboam vel econtra, 2. Paralip.13.q.8. 302
bellum Asa Regis Iuda, cum baasa Rege Israel, quo tempore fuerit factum, 2.Paralip.16.q.2. 368
bellum iustum an foueret Hazael contra Israel & an peccaret elidendo paruulos, diuidendo prægnantes, & occidendo iuuenes, 4.Reg.8.q.25. 78
bellum Idumęis mouendo ad eos reducendos in pristinam subiectionem an peccaret Ioram Rex Iudæ, 4. Reg.8.q.35. 82
bellum dimittendo & in Iezrael recedendo an recte egerit Iehu, 4.Reg.9.q.17. 87
bellum quomodo possit gens, vel ciuitas inducere contra aliam ciuitatem vel gentem in 12.casib. Deut.2.q.6. 17
in bello timoris remotio, pugnatorum confortatio facienda, & quædam personæ à castris pellendæ sunt, Deut. 20.q.1. 188
bellum quomodo fuerit inter Benadad Syriæ regem, & Ioram Regem Israel, & vnde eius origo fuit, 4.Reg.6. q.5. 55
Et quomodo Naaman mundatus cum esset princeps exercitus Syriæ non abstulit bellum.
bellum Syrię, & Israel quare non abstulit mundatio Naaman à lepra, 5.Reg 6.q.6. 55
benab accepisse Taphet Salomonis filiam vxorem an intelligendum sit per anticipationem, 3. Reg.4. q.6. 67
benadad Syriæ regis lecta littera vestimenta scindendo an peccauerit Ioram rex Israel, 4.Reg.5.q.6. 43
benadad Rex Siriæ, an sit ille, de quo sępe loquitur, s. Scriptura, 2.Paralip.16.q.6. 371
benadad exercitus an vastauerit vrbes, 2. Paralip.16. q. 13. 374
beniamin, & Iudam super. Vid. Tribus duæ.
Benadad quare contra Ioram bellum istud mouit, 4.Reg. 6.q. 26. 59
Benadad Syriæ Regis lecta littera quare Rex Israel Ioram scidit vestimenta sua, 4.Reg.5.q.5. 43
Benadad quomodo Elisęum capere volebat cum ipse omnia eius consilia sciret, 4.Reg.6.q. 10. 56
Benadad Regem Syriæ quare Asa volebat vt fędus Baasa violaret, 1. Paralip.16. q.8. 372
Benadad quare capere volebat Elisęum, 4. Reg.6. q.9. pag. 56
Benadad quare non misit ad rogandum Elisæum, vt veniret ad se, sed solum misit Hazaelem ad consulendum ipsum. 4.Reg.8.q.15. 76
Benadad qua ex causa nunc ęgrotauit, 4.Reg.8. q.14. 76
Benadad munera an acceperit Elisæus, 4.Reg.8. q. 18. 26
Benadad mentiens Elisæus dicens eum victurum cum moriturus esset an peccauerit, 4.Reg.8.q.20. 77
Benadad cum esset Idolatra quare inquisiuit ab Elisęo de morte sua 4.Reg.4.q.16. 76
Benadad Elisæo obtulisse 40. onera camelorum & omnia bona Damasci quomodo stare possit, & quomodo sit accipiendus in Scriptura modus loquendi incertus, & quomodo non, 4.Reg.8.q.19. 77
Benadad victurum Elisæus dicens, cum moriturus esset an peccauerit, 4.Reg. 8.q.20. 77
Benadad an peccauerit mittendo munera Elisæo cum voluit, quod consuleret Dominū pro eo, 4.Reg.8.q.17. 76
Benadad super faciem quare Haziel extendit stragulum, aqua prius infusum, 2.Reg.8.q. 26. 79
Benadad Regem an rogauerit Asa per recessu Baasæ ab ædificatione, 2.Paralip.16.q.14. 374
Benadad Regem vocando in auxilium contra Baasa, an peccauerit Asa, 2.Paralip.16.q.9. 372
Benadad Regem Siriæ occasionem contra eum quærere quare credidit Ioram Israel Rex, 4.Reg.5.q.5. 43
Benadad Regem Syriæ, & Ioram Israel Regē inter quomodo fuerit bellum, & vnde eius origo, & quomodo Naaman mundatio qui princeps erat exercitus Syriæ non abstulit bellum, 4.Reg.6.q.5 55
Benadad cum Asa. Vid. Asa.

Benadab Syriç Rex cum à Ioram non quæreret quod occideret vel viuificaret, an loquutio Ioram Regis conueniens fuerit, s.quod non posset hominem occidere neque viuificare, 4.Reg.5.q.4. pag.43
Benadad Syriæ Regis Serui quomodo sciebant quod Eliseus indicabat Regi Israel omnia quæ Syriæ Rex in conclaui loquebatur.4.Reg.6.q.8. 56
cum Benadad Syriæ rege habendo fędus an peccauerit Asa,2.Paralip.16.q.10. 372
Benadad quare petiit rem tam iniustam .s.vxorem, & filios Achab,& seruorum eius,3.Reg.20. q.2. 312
Quare dixit quod mitteret seruos, 3. Reg.20. quæst.3. pag. 312
Quod insidiaretur Israelitis quomodo putauit Achab, 3.Reg.20. q.4. 313
Benadad vxorē dari, & filios concedendo, an peccauerit Achab existens in periculo, 3. Reg.20.q.5. 313
Et sui quomodo potuerunt fugere in Aphec cum ista esset Ciuitas de Israel,3.Reg.20. q.13. 319
Benadad serui quomodo acceperunt augurium à Rege Achab,3.Reg.20.q.15. 320
Benadad non occidendo an peccauerit Achab,3.Reg.20. q.16. 21
Benadad,& Medad postquam electi sunt qoare non iuerunt ad Sanctuarium cum aliis 70. Num.c.11. q.57. pag. 49
Benadad, & Medad quid prophetauerunt in Castris,ibi.
Benadab, & Medad cum ex humilitate noluerint cum aliis accedere ad ostium Tabernaculi, quare etiam nō tacuerunt,Num.c.11.q.55. 248
Benadad,& Medad quid prophetarunt, Num.c.11. q. 58. 249
Benadad,& Medad, qui erant,& an essent fratres Moysi, Num.c.11.q.72. 257
Bene quis se habeat ad proximum, Matt.9.q.61. 335
Bene an semper agat male agere impediens, Iud.17.q.7. pag. 280
Benedictio domus Obededom in quo fuerit, 1. Paralip. 13.q.40. 261
Benedictionem in domo Obededom propter arcam esse quomodo Israelitæ cognouerunt, 1. Paralip.13. q.41. pag. 261
Benedictio populi à Dauid post sacrificia facta quomodo dicatur, 1.Paralip.16.q.6. 302
Benedictiones duæ potissimum erant apud antiquos, Deut.7.q.6. 61
Benedictio quomodo aliquando pertineat ad Deum aliquando ad homines, Leuit.9.q.11. 130
Benedictio ad quid à nobis Deo fit præcādo ei bona, cum ea omnia eminenter habeat,Leuit.9.q.12. 130
Benedictio populi ab Aaron facta, quibusnam verbis sit, Leuit.9.q.13. 131
Benedictio dupliciter accipitur, Matt.10.q.76. 147
Benedictio Obededom quæ fuit,2.Reg.c.6.q.11. 59
Benedictio facta in domo Obededom,an fuit propter arcam,2.Reg.c.6.q.13. 59
Benedictio ad solum Deum pertinet, licet eius inuocatio ad Sacerdotes, Num.c.6.q.25. 130
Benedicta cur nō sint à Deo diei secūdæ opera,Ge.1.q.18.
Benedicti patris mei cur dicatur, Matt. 25.cap. Matt.25. q.365. 193
Benedicti qui dicuntur, & cur dicetur in iudicio vniuersale, venite benedicti,Matt.25.q.363. 192
Benedictos quare Christus beatos vocat, Matt.25.cap. Matt.25.q.364. 193
Benefacere bonis an sit maioris meriti quam minus bonis, Matt.10.q.144. 459
Benefactores nostros an magis diligere debeamus,vel beneficiarios à nobis, Matt.22.q.314. 267
Beneficiaros à nobis an magis diligere debeamus, vel benefactores nostros,Matt.22.q.314. 267
Beneficia à Deo Dauid facta quare ponantur hic, 1.Paralip.17.q.18. 337
Beneficium maxime curatum si prælatus det alicui cognato omisso aliquo æqualiter, vel magis idoneo, an sit acceptio personarum, Matt.22.q.115. 58
Beneficium digno viro dans digniorem omittens prælatus,an peccet,Matt.11.q.116. pag.61
Beneficiorum immemores valde reprehensibiles sunt, Matt.16.q.19. 263
inter Beneficia Dei fama,quomodo ponatur, 1. Paral.17. q.22. 340
Beneficiato cessante à diuinis officiis quid de fructibus beneficij,eo tempore agendum sit,Matt.6.q.45. 46
Beneficium eductionis de Ægypto cur magis Scriptura exprimit,quam alia,Leuit.11.q. 20. 180
Beneficiorum enarratio, quæ Deus dedit Iudæis,quæ sit, Iosue c.4.q.7. 122
Beneficium an sit oriri solem super bonos & malos, Matt. 5.q.351. 448
Beneficia Dauid. Vid. Dauid Beneficia.
Beniamin sortis lateris meridiani descriptio,Iosue 18.q.9. pag. 204
Et quomodo Iebusæus se habeat ad latus Beniamin habitator, ibid.
Beniamin in sorte an sit Ierusalem, vel Iudæ in quo opinio Nicol. refellitur,Iosue 18 q.10. 207
Beniamin sors fuit omnibus dignior,Iosue 19.q.1. 209
Beniamin tribus viri quomodo dicebantur domum Saulis sequi.& quid intendebant facere, 1. Paralip.12. q. 25. 238
Beniamin filios cur tantum Scriptura tres ponat, 1. Paralip.7.& decem,Gen.46.1.Paralip.7.q.5. 165
Beniamin & Leui tribus cur numeratæ non fuerunt in Dauid numeratione,1.Paralip.21. q.20. 407
Beniamin & Iuda virorum de fide & amici tiuoe quare Dauid dubitauerit,1.Paralip.12.q.12. 231
de Beniamin,2.Paralip.10.q.13. 250
Beniamin tribus an etiam manserit cum tribu Iuda cum ceteræ translatæ sunt in Assyrios, vel sola Iuda tribus mansit,4.Reg.17.q.8. 144
de Beniamin,& Ephraim tribubus turmarū principes cur Dauid cōstituit cū hostes sui essent,1.Paral.27.q.12. 535
Beniamin & Iuda viris, quomodo Dauid ad loquendum obuiam ire ausus sit nesciens eorum intentionem,1.Paralip.12.q.13. 231
Beniamin filij an Ierusalem ceperint, vel Iudæ, Iud.1.q. 23. 13
Beniamin viri an peccarent faciendo bellum contra reliquum Israel,Iud.20.q.11. 334
Beniamin tribus quomodo ausa est pugnare contra omnes tribus Israel, ibid.q.12. 334
de Beniamin pugnatores isti,an essent præter comportantes necessaria, ibid. q.13. 335
Beniāmin viri qui venerunt in adiutorium virorum Gabaa quot erant,ibid.q.14.
Beniamitæ quomodo nunc cum pauci essent, & causam iniquam fouerent, vincebant, & Israelitæ cum essent plures,& fortes,& fouerent causam iustam occidebantur, ibid.q.22. 338
Beniamitas quare Deus funditus deleuit, & de Israelitis occidit solum 40000. ibid.q.23. 340
Beniamitæ an fuerunt opere Dei,vel communi modo occisi, ibid.q.27. 342
Beniamin virorum summa quomodo accipienda sit,ibid. q.30. 344
Beniamin pugnatorum 20000,& 40000 Israel quomodo computandi sint,ibid.q.31.
Beniamitas 25. millia occisos in bello esse quomodo hic dicatur,ibid.q.33. 348
Beniamitæ quare non solum occisi sunt, sed etiam iumenta eorū & pecora,quæ nihil peccauerunt,ibi.q.34. 349
Beniamin in omnibus aliis vrbibus an positum fuerit anathema,ibid.q.35. 349
Beniamin viri an possent accipere vxores de Gentilitate si non potuissent habere vxores de Israelitis, Iud. 21.q. 18. 359
Beniamitis quomodo dederunt Israelitæ Iabesenas virgines in vxores, cum hoc videatur esse contra legem, ibid.q.29. 368
Beniamitarum in coniugio cum Iabeseuis, quomodo seruatum est illud, Num.36. s. ne confonderetur sortium distri-

distributio,Iud.21.q.30. pag.368
Beniamitas quare seniores iusserunt quod raperent puellas vt his Silo hoc modo potius quam aliarum vrbium, ibid.q.39. 373
Beniamitæ an peccauerint rapiendo virgines Silonitas, ibid.q.45. 375
Beniamitarum destructionis casus quo tempore acciderit, ibid.q.49. 376
Beniamin filij quare ponantur, 1.Paralip.8. quinque, & Gen.46.decem. 1.Paralip.8.q.3. 176
Beniamin,& Iuda tribuum captiuitas in Babylone cur tātum durauit annis 70.& decē tribuum in Assyrios semper durauerit,& nunc etiam duret,4.Reg.17.quæst.9. pag.144
Beniamin de tribu quare hic Esdras aliquid posuit.1.Paralip.7.q.4. 166
Beniamin Tribus an esset minor omnibus tribubus Israel vt dixit Saul, 1.Reg.c.9.q.14. 282
Beniamin Iacob filij testamentum,Ezo.1.q.2. 2
Berecinthiæ deæ de Sacerdotum ritu,4.Reg.23.q.15.200
de Berecinthia Dea, Leuit.11.q.19. 179
in Bersabeæ an essent tales putei de quibus hic, Gen. 26. q.4. 556
Bersabeæ an eumdem locum signet hic vt supra, ibid.
Bersabeæ,Molada,& ceteræ ciuitates hic nominatæ quomodo fuerunt tribus Simeon vsque ad Dauid Regē, 1.Paralip. 2.q.23. 115
Berzellai an esset valde senex cum esset 80. annor.2.Reg. c.19.q.9.82. 213
Beseleel an Deus infuderit intelligentiam factorum in fabricatione Tabernaculi,Exo.c.31.q.4. 178
Bestiæ in prima ætate an carnes manducabant, Gen.13. q.262. 228
Bestiæ in prima ætate carnes non manducabant, Gen.13. q.263. 229
Solutio argumentorum in oppositum factorum, ibid. q.266. 230
Bestias in prima ætate cur Deus fecit carnes non comedere,ibid.q.267. 230
Et quomodo à carnibus tanto tempore abstinere potuerint,cum sit eorum cibus,ibid.q.268. 231
An opiniones citatæ sint conuenientes, ibid.q.269. 232
Bestiæ an carnes post diluuium manducauerint sic natura dictante,ibid.q.270.
Quis duorum præfatorum modorum sit conuenientior, ibid.q.271.
An ista causa sit magis vera quam prima,ibi.q.272. 233
de Bestialitate quæ est Luxuriæ species,Matt.5.q.207.
Bestiæ an possint habere aliquod vitium,ibid.
Bestialitas quid sit,ibid.q.208. 292
Bestialitas,& humana malitia an differant secundum naturam,vel secundum excessum,ibid.q.209. 294
Bestialitas circa quæ sit,ibid.q.210. 296
Bestialitas ex quibus causis causetur in hominibus, ibid. q.211. 297
Bestialitas an sit deterior,quam malitia, ibid.q.212. 299
Bestiale vitium ad vitum. Vid. Sodomiticum vitium.
de Bestialitatis peccato quo homo coit cum bestiis,vel feminæ bestiis se supponunt,ibid.q.218. 303
Coire cum pecore,an grauius sit,an feminā à pecore cognosci,ibid.q.220. 304
de Bestialitatis duplici errore extra vas debitum, vel intra, ibid.q.221. 305
Bestialis coitus an sit peior quam sodomiticus,ibi. q.223. pag. 306
Bethagla quæ ciuitas sit, Iosue 15.q.3. 149
Betharaba quæ ciuitas sit,Iosue 15.q.3. 149
Bethauem,& bethel an sint idem locus vel diuersa, Iosue c.7.q.6.7.8.& 9. 212
bethauem, & bethel nomina an essent istorum locorum in terra Chanaan, vel posita fuerunt ad Hebræis, Iosue c.7.q.11. 213
bethel quomodo capta fuit ab Abia, 2. Paralip.23.q.34. pag. 323
bethel,& Iuda an sit idem locus, Iosue 16.q.3. 173
bethel,& bethauem an sint idem locus,vel diuersa, Iosue cap.7. quæst.6.7. & 8. pag.212
Bethel, & bethauem nomina an essent istorum locorum. ante introitum Iudæorum in terra Chanaan, vel fuerunt posita ab Hebræis,Iosu.c.7.q.10. 213
bethel locus iste an vocatus fuerit sic ex oratione, quam faciebat ibi Abraham,ibid.
bethel,& Luza an sint idem locus, & quare,Iosue cap.7. q.11. 214
bethel fuisse in possessione Ephraim an verum sit, 1. Paralip.7.q.9. 174
bethel,& Dan in quibus posuit Ieroboam vitulos aureos, quæ loca erant,3.Reg.11.q.33. 190
Bethel contra altare & contra idolatras cur Deus mala non compleuit ante captiuitatem per Salmanasar factam,4.Reg.23.q.29. 205
Bethel & Ierusalem,an sint idem,Iosue 12.q.12. 100
Bethel Rex quo tempore occisus est, ibid.q.13. 101
Bethel de qua Gen.12.an sit Ierusalem,Gen.12.q.27. 123
Bethiam Pharaonis filiam vxorem accipere Mered, an licitum esset,1.Paralip.4.q.15. 108
Bethia Pharaonis filia quam Mered vxorem accepit,quęnam mulier esset,1.Paralip.4.q.14. 107
Bethleem cisternæ aquam si bibisset Dauid, an peccasset, 1.Paralip.11.q.19. 219
Bethleem cisternæ aquam cur non biberit Dauid postquam ad eum est allata, 1.Paralip.11.q.18. 219
Bethleem cisternæ aquam, an desiderauerit Dauid per necessitatem vel delectationem,1.Paralip.11.q.15.218
Bethleem cisternæ aquā quonam genere sacrificij libauit Dauid in conspectu Domini, 1.Paralip.11.q.17. 219
Bethleem patrem fuisse, Hur an verum sit, 1.Paralip.4. q.4. 101
Bethleem cisternæ aquam desiderando, an peccauerit Dauid,1.Paralip.11.q.16. 218
Bethphage quidnam sit, Matt.21.q.2. 376
Et vbinam sit.ibid.
Bethsabee quomodo debebat liberare se & Salomonem à morte, 3.Reg.1.q.27. 14
Bethsabee cur præmissa à Nathan ad Dauid orādum pro Salomone,3.Reg.1.q.32. 16
Bethsabee an peccauit se lauando, vt Rex videret eam, 2.Reg.c.11.q.5.102
Bethsabee quare misit ad Dauid, dicendo, quod concepera, 2.Reg.11.q.9. 104
Bethsabee quomodo cognouit se prægnātem esse, 2.Reg. c.11.q.10. 104
Bethsabee quomodo non nunciauit Regi se prægnantem esse,antequam recederet de domo,2.Reg.cap.11.q.11. pag.104
Bethsabee cur vocauit filium suum Salomonem,2.Reg.c. 12.q.26. 121
de Bethsabee Dauid hos quattuor filios habuisse Simmaa, Sobal,Nathan,& Salomonem an verum sit. 2.Paralip. 3.q.4. 92
Bethsabee filiam fuisse Ammiel an verum sit, 1.Paralip.3. q.5. 92
Bethsaida in terra Iudæorum erat duplex,Mat.14.quæst. 135. 172
Bethsaida vbi sit,ibid.q.138. 173
de Bethsaida viri quare mox,vt cognouerunt quod Christus venisset miserunt per totam regionem,Matt.14.q. 198. 198
Bethsaidæ Corozaim,& Sodomę exprobratio à Christo facta, an sit ad præcedentia continuata, Matt.11. q.44. pag.488
Bethsaide, Corozaim, & Sodomæ tribus ciuitatibus istis solis,quare Christus exprobrauit, ibid.q.45. 489
Bethsaidæ, Corozaim,& Sodomæ tribus istis ciuitatibus, quare Christus exprobrare voluit maledicendo eis, ibid.q.46.
de Bethsaida Apostolo quinque fuerunt,ibid.q.47
in Bethsaida, & Corozaim vnde constat, quod Christus virtutes multas fecerit,ibid.q.47. 489
bethsaida & Corozaim grauius punientur in die iudicij,seu vt in textu dicitur Tiro,& Sydone remissius erit, quam Bethsaidæ,& Corozaim, ibid.q.51. 491

Bethsaidæ & Corozaim peccata in quo maiora fuerunt quam Tiri,& Sidoni,Matt.11.q.52. pag.492
Bethsamitæ an errauerint faciendo holocaustum Deo de illis vaccis,1.Reg.c.6.q.19. 121
Bethsamitæ, an immolauerint sine sacerdotibus, 1.Reg. c.6.q.21. 121
Bethsamitæ quare obtulerint holocausta,& non sacrificia pro peccato,1.Reg.c.6.q.22. 122
Bethsamitæ percussi videndo arcam, an fuerint omnes populares,1.Reg.c.6.q.24. 125
Bethsamitæ,quare mortui sint,1.Reg.c.6.q.25. 125
Bethsamitarum mortis causæ quattuor à Nicolao assignatæ,an stent,ibidem.
Bethsamitæ viri quomodo viderunt arcam, & fuerunt percussi,1.Reg.c.6.q.26. 126
Bethsamitæ videntes arcam cur non percussi fuerint omnes. ibid.
Bethsamitæ quot fuerint percussi de videntibus arcam, 1.Reg.c.6.q.27. 126
Bibere ante ieiunium vel post semel, vel sæpe an frangat ieiunium.Matth.6.q.164. 166
Bibliæ veteris,& recentioris translationis differētia, Prol. Hier. in Pentat.
in Biblia moderna quædam comperta sunt quæ non erāt in translatione 70. interpræt. Prol. Hier.in Pentat.
Bibliam quare Hier.de Græco in Latinum transtulerit,1. Paralip.præfat.2.Hier.1.q.9. 38
Bibliæ translationi de Græco in Latinum cur Hier. apposuit astericos, & obelos, non autem translationi de Hebræo in Latinum, 1. Par. præf. secunda Hieron.q. 10. 39
Bibliam transferentes 70 interpretes quare aliquid addere,& aliquid detrahere voluerunt, 1. Par. præf. secunda Hier.q.13. 41
Bibliæ translationi quare Hier. asteriscos & obelos apposuit,cum hoc necessarium nō videretur, 1. Pa.præf. secunda Hier. q.11. 39
Bibliam transferentes 70.interpretes an habuerint Spiritum Sanctum, 1. Par. præf. secunda Hieron.q.12.40
Bissextus quare vocetur,Def.p.2.cap.95. 93
Bigamiam simultaneam quis primo introduxit, Gen.4. quæst.13.
Bissum operantes in domo Iuramenti quinam fuerint, 1. Paralip.4.q.16. 109
Bissina tunica cur induit se Dauid in portatione Arcæ, 1. Paralip.15.q.41. 299
Blasphemia,fornicatio,oculus malus, nequitia, Impudicitia,blasphemia,superbia, & stultitia quid sint, Matt. 15.q.54. 231
Blasphemus in populo Israel de quo hic, an fuerit ebrius secūdum Nicolaum, & quare blasphemauit, Leuit.24. q.9. 482
Blasphemus de quo hic quomodo peccauerit secundum Iudæos declarando nomen Domini tetragrammaton, Leuit.24.q.10. 483
Blasphemum lapidare quare omnibus concedebatur,Leuit.24.q.11. 484
Blasphematores seu detractores Hebræi an fuerint æternaliter damnati,Num.14.q.92. 360
Bonitatis ad magnum gradum quomodo homines venire non possunt nisi quando eos Deus mouet.4.Reg.10.q. 35. 98
Bonum aliquod an proueniat sepultis, & malum aliquod non sepultis, Matt.25.q.382. 202
Bonum non est nisi à Deo, Matt.10.q.42. 398
Bonum agens propter inanem gloriam an dolens possit meritum recuperare,Matt.6.q.13. 13
Bona omnia,Vid. Bonorum.
Bonorum in memoriam quare omnia bona redibunt in iudicij die,Mat.25.q.341. 179
Bonum aliquod an facere possit homo sine gratia Dei, Matt.19.q.174. 254
Bonū,an velle possit homo sine gratia Dei.ibid.q.175.256
Bona aliena an possit aliquis confidere, cui confidit sua, & an diligētius teneatur agere in re aliena quā in sua, 4. Reg.12.q.14. 110
Bona ac mala.Vid. Bonis & malis.
Bona spiritualia non necessaria, & consilij opera an sint propter scandalum dimittenda, Matt.18.q.51. 39
Bona quæ mali fecerūt aliquando, an ad aliquid eis proderunt in Iudicio vniuersali.Matt.25.q.349. 184
Bona aliquando facta, an damnatis in mentem venient, Matt.25.q.342. 180
Bonum verum est vita æterna, Matt.10.q.76. 417
Bonum & verum à quo desistere possumus est duplex, Matt.15.q.46. 226
Bonum cum agere non possimus nisi Deus gratiam faciendi dederit, quare punit nos si bonum non egerimus, Iosue 11.q.80. 79
Bona alia, scilicet, honor, gloria & diuitiæ cur Salomoni simul data non sunt, 2. Paralip.1.q.24. 21
Bona terrena & æterna, an quis mereatur per virtutem, Leuit.26.q.3. 527
Bona temporalia quomodo appetere debemus, Matt.6. q.185. 186
Bona facta ad quid in memoriam reducentur in vniuersali iudicio, Matt.25.q.339. 178
Bona æterna simul & terrena quomodo dentur in Nouo Testamento, Leuit.26.q.3. 527
Bonum in rebus dupliciter inuenitur, Matt. 10.q. 120. pag. 439
tam Bona quam mala qua differentia sint sub diuina prouidentia,ibid.q.124. 444
Bona terrena,& æterna simul,quomodo dantur in Nouo Testamento,Leuit.26.q.3. 527
Bona, & mala bonis, & malis omnia, quæ homines omnes de mundo fecerunt, an erunt nota in iudicio vniuersali,Mat.25.q.352. 187
Bona opera an teneantur viri perfecti facere vt ab hominibus videantur, Matt.6.q.16. 15
Bona vsurarij habentes tam scienter quam ignoranter an vsuras restituere teneantur, Matt.25.q.253. 121
Bonum omne generaliter homo appetit, Matt.10.q.75. pag. 417
Bona vsurariorum vide. Vsurariorum bona.
Bona facta in peccato mortali redeunte homine ad charitatem an viuificentur,Matt.5.q.172. 236
Bona opera publice fieri, melius est quam secrete, si inanis gloria non timetur, Matt.6.q.17. 15
Bona opera seu iustitiam non facere coram hominibus an sit præceptum vel consilium, Matt.6.q.18. 16
Bona,& mala propria, & aliena an vno intuitu videbuntur in iudicio vniuersali,Mat.25.q.355. 188
ad Bona spiritualia quomodo Deus inducat homines per bona sensibilia aliter in Nouo aliter in Veteri Testamento,Leuit.16.q.3. 527
Bona Dei quæ sunt,& quomodo,&c. Matt.25.q.128. 57
de Bono per se cur consilium à Principibus quæsiuit Dauid, 1. Paralip.13.q.3. 243
Bona, & mala omnia aliorum an quilibet cognoscit in iudicio vniuersali, Matt.15.q.346.182.& in eodem capite,q.353. 188
Bonum opus vnius quomodo alteri prodesse possit, Matt. 16.q.90. 314
Bonorum triplex genus,Exo.c.22.q.1. 408
Bona in mortali peccato facta prosunt ad acquirenda bona temporalia, Matt.6.q.12. 13
Bona, & mala cur in die Iudicij manifestabuntur aliæ causæ præter assignatas, Matt.25.q.351. 186
Bonorum cur Deus aliquando vitam abbreuiat, & malorum extendit,4.Reg.21.q.20. 189
Bonum malo coniunctum quod non sit abiiciendum, sed tenendum,quomodo stare possit, Matth.23.q.19. 98
Bonorum operū præteritorum, mercedem non tollit peccatum mortale, Matt.6.q.11. 12
Bonorum temporalium in petitione vitia sex quæ accidere possunt excludūtur in oratione Dñica, Mat.6.q.111.
Bona quæ vulgaria,& quæ maxima,Leuit.26.q.7. 532
Boni quomodo ibunt post sententiam Iudicij vniuersalis in vitam æternam,& mali in ignem æternum,cum iam boni habebunt tunc actualiter vitam æternam, & mali ignem æternum, Matt.25.q.421. 218

Bonus & malus est omnis homo aliquo modo, Matt.7. q.29. pag.119

Boni ac mali pauperes omnes, an intelligantur in illis Christi verbis quod vni ex minimis, &c. aut Eremitæ soli, aut Apostoli & Discipuli, Matt.25.q.397. 109

Bonis, ac malis an bonorum & malorum semper etiam post iudicium memoria manebit, Matt.25.q.344. 181

Bonorum de gloria quare non dicatur, hic, Mat.13.q.73.

Et quomodo portabuntur, ibid.

Bonis magis an magis sit daoda eleemosina, Matt.6.q.63. pag. 63

Boni quomodo dicent in iudicio vniuersali: Domine quā do vidimus te esurientem, Matt.25.q.389. 206

Boni quæ aliquando fecerunt mala an erunt nota in iudicio vniuersali, Matt.25.q.350. 185

Bonos non consumpturum, sed malos ignem Iudicij vniuersalis, an verum sit, vt dixit Mag. Sent. Matt.25. q. 240. 460

de Bonorum morte, an magis liceat lætari quam tristari vel è conuerso, 4.Reg.2.q.22. 13

Bonis mala bona sunt, malis verbo mala sunt mala, Matt. 10.q.119. 439

Bono, & malo, bona & mala omnia quæ omnes homines de mundo fecerunt an erunt nota in Iudicio vniuersali, Matt.25.q.352. 187

Bonis quomodo Christus in iudicio vniuersali dicet; venite, quando illi iam accesserunt, Matt.25.q.362. 192

Boni, & mali iudicandi in iudicio vniuersali quare erunt separati, Matt.25.q.358. 191

Bonorum, & malorum omnium, an omnibus notitia semper manebit, vel tantum in vniuersali Iudicio. Matt.25. q.354. pag.188

Bonorum & malorum omnium, an omnibus notitia semper manebit, vel tantum in vniuersali iudicio, Mat.25. q.354. 192

Bonorum & malorum omnium quæ fecerunt, an maneat in malis memoria, Matt.25.q.345. 81

Boni viri & iusti orantes, an semper exaudiantur, Matt.7. q.17. 212

Bonis & malis bona, & mala omnia cur nota erunt omnibus in iudicio vniuersali, Matt.25.q.348. 184

Bonorum saluationis, & damnationis malorum an sit vna vel plures causæ, Matt.25.q.387. 205

Bonis Angelis. Vid. Angelis bonis.

Bonis cur dicetur, venite, in iudicio vniuersali, cum iste non sit modus sententiæ diffinitiuæ, Matt.25. q.361. pag. 92

Bonos quærere quando, & quomodo benefecerint Christo, quomodo stare possit cum ipsi beati sint, & sciant omnia, Matt.25.q.390. 207

Boni & mali quomodo per clamorem excitantur, Matt. 25.q.55. 21

Boni cum multi misericordiæ opera nō fecerint, & mali multi fecerint ea, qūo verificabitur in iudicio vniuersali illud Esuriui & dedistis, &c. de bonis, & de malis econtrario, Matt.25.q.415. 217

Boni opera sex misericordiæ, quare repetunt Christum alloquentes in Iudicio vniuersali, Matt.25.q.391. 207

Bonis cur dicetur in iudicio vniuersali; venite benedicti, & qui dicantur benedicti, Matt.25.q.363. 193

Boni an iudicabantur in die Iudicij vniuersalis, Matt.25. q.324. 161

Bonis bene facere an sit meriti maioris, quam minus bonis, Matt.10. q. 144. 459

Boni cur oues dicuntur, & mali hædi, & quid sint oues, & hædi, Matt.25.q.304. 143

Booz cognati quare nomen non exprimitur, cum de eo fiat sermo, ibid.q.4. 46

Booz quomodo dixit ad suum cognatum. Partem agni Elimelech fratris nostri vendidit Noemi, ibid.q.5. 47.

Et an esset verum, ibid.

Booz quod denunciaret cognato Elimelech possessionem venditam esse à Noemi quidnam proderat, ibid.q.7. pag. 48

Booz cognatus in quo gradu propinquitatis attinebat ad Elimelech, ibid.q.16. 56

Booz quare dixit ad cognatum suum, quod Noemi vendiderat partem agri, ibid.q.20.

Booz cum referret Noemi possessionem vendidisse, cur addidit eam de terra Moab reuertisse, ibid.q.21. 57

Booz & alij cognati si nollent accipere Roth in vxorem, quid fieret de possessionibus Elimelech, Chelion, & Mahalon, & an ipsa succederet in bonis defunctorum, ibid. q.26. 59

Booz cur dixit ad cognatū suum. Nullus est propioquus excepto te qui prior es, & me qui secundus sum, ibid. quæst. 27. 61

Booz, & istum cognatum suum solos in cognatione illa esse, quomodo esse poterat, quia videbatur impossibile, ibid.q.28. 61

Booz cognatus quomodo ad eum dixit, cedo iuri propinquitatis, ibid.q.63. 80

Booz, & cognatus suus si Ruth in vxorem accipere vellent non ad semen suscitandum, sed alio modo an possint, & quid sequeretur, inde, ibid.q.67. 83

Booz vel cognatus si Ruth in vxorem accepisset non ad suscitandum semen, quisnam succederet in bonis, ibid. quæst.28.

Booz cognatus an potuit cedere iuri cognationis, ibidem quæst. 69

Booz quomodo dixit. Testes vos estis quod acceperim Ruth Moabitidem in vxorem, cum ipsa nondum consentirei in eum, ibid.q.73. 87

Booz quomodo dicitur hic accepisse omnia quæ fuerant Elimelech, Chelion, & Mahalon ad suscitandum semen defuncti, ibid.q.74. 87

Booz cuiusnam istorum, scilicet, Elimelech, Chelion, & Mahalon semen suscitabat, ibid.q.75. 88

Et an omnium trium, ibid.

Booz an potuerit licite Ruth in vxorem accipere, cum esset Gentilis, ibid.q.76.

Booz quare populus bona imprecabatur, ibid.quæst.77. pag. 89

Booz bona imprecando popolus cur potius de Rachele, & Lia mentionem fecit, quā de Sara, & Rebecca, ibid. quæst.78.

Booz quare dixit populus; fiat domus tua sicut domus Phares, ibid.q.81. 90

Booz genuisse Obed, & Salmon genuisse Booz quomodo stare possit cum ambo essent decrepitæ ætatis, ibidem q.90. 95

Booz filius Salmon an esset pater Obed, Matth.1. q.14. pag. 128

Booz, an peccauerit accipiendo Ruth, in vxorem, Mat.1. q.12. 127

Booz an fuerit pater Obed, 1. Paralip.2.q.5. 73

Booz vallis an sit pars remotissima in terra Chanaan, Num.c.32.q.2. 293

Booz quare dicatur Elimelech consanguineus, & potens magnarum opum, Ruth, 2.q.2. 18

Booz quomodo erat cognatus Elimelech, ibid.q.3.

Booz & Elimelech an essent ambo fratres, & filij Salmon, ibidem.

Booz quomodo dicitur hic quod erat vir potens, ibid.q. 4. 18

Booz quare interrogauit de Ruth, cuius est puella hæc, ibid.q.8. 22

Booz quomodo dixit ad Ruth, quod quando sitiret iret ad sarcinulas, ibid.q.9.

coram Booz quare Ruth in terram cecidit, cum paruum beneficium sibi præstitisset, ibid.q.10. 24

Booz cur dixit Ruth, quod reliquerat Deos suos, ibid. quæst. 11.

Et an teneretur ad hoc, ibid.

Booz quare dixit Ruth, & plenam mercedem recipias, ibid.q.13. 26

Booz quare Ruth gradatim fauorem ostendebat, & non totum à principio, ibid.q.16.

Booz quod videret Ruth post esum & potum quomodo ad eius intentionem prodesse poterat Ruth.3.q.9. 32

Booz si videret Ruth ornatam quid proficiebat, ibid.q. 10. 33

Booz ad pedes, quomodo Ruth iacuit, ibid. q.14. pag.35
Booz quare penes mediam noctem expauit, & non prius, ibid. q.15. 36
Booz quare expauit, & conturbatus est, ibid. q.16. 37
Et de quo, ibid.
Booz quomodo dicitur vidisse mulierem iacentem ad pedes eius, ibid. q.17. 37
Booz an cognouerit prius de Ruth esse mulierem, deinde Ruth, an vtrumque simul, ibid. q.18.
Booz quomodo non habuit exosam Ruth, quæ sic se ingesserat vt cognosceretur à viro, ibid. q.21. 39
Booz quomodo dixit quod Ruth nunc magnam misericordiam fecerat, volendo illum in virum accipere ad suscitandum semen defuncto, ibid. q.25. 41
Booz quare dixit ad Ruth. Nec abnuo me esse propinquum, sed est alius me propinquior, ibid. q.26. 42
Booz an carnaliter cognouerit Ruth, cum ad eum venit, & intrauit in lectum eius, ibid. q.28. 43
Booz quomodo non cognouit Ruth carnaliter data tanta oportunitate, qua nulla maior dari poterat, ibid. q.29.
Booz quare dedit Ruth sex modios hordei, & non plures vel pauciores, ibid. q.32. 44
Booz quare ascendit nunc ad portam ciuitatis Ruth, 4. q.22. 96
Booz quare sedit in porta vrbis, ibid. q.3. 46
Boues 12. & Plaustra. 6. simul oblata sunt eodem die, Num. c.7. q.6. 135
Boues 700. & arietes 7000. oblati an fuerint Domino de prȩda Asa, & quomodo hoc stare possit, 2. Paralip. 15. q.15. 357
Bouis cornupetæ carnes an comedi possent, si antequam lapidaretur, Dominus eum iugulasset, Exod. c. 21. q. 30. & 31. 405
Bouis de diuisione lex tenet, quando boues sunt æqualis valoris, Exo. c.21. q.32. 406
Bouum diuisio inter Dominos, quattuor regulis cognosci pōt, qualiter conueniēter sit facta, Exod. c.21. q.33. 407
Pro boue vno furto ablato quare man datur quinque restitui, & pro vna oue quattuor, Exo. c.22. q.2. 409
Boues immolari sine numero coram Arca, an licitum erat, & quomodo, 2. Paralip. 5. q.18. 116
de Bobus quomodo Deus curam habeat, Matt. 10. q.123. pag. 443
Bracchium Heli quomodo præcisum esse dicitur, 1. Reg. c.2. q.28. 75
Bracchmanorum mores, Gen. in Epist. Hier. ad Paul. 1.
Brucum vel locustam vel alia Animalia quomodo Deus mittere dicitur, vt terram deuorent, 2. Paralip. 7. q.34. pag. 192
Brucus, locusta, Rubigo & eruca quid, Gen. Epist. Hier. ad Paul. 7.
Bruta quæ non peccauerunt, quare punita fuerūt, Gen. 6. q.13. 66
de Brutis quæ iumenta appellari possint, Gen. 7. q.14. 76
Bruta an possint orare, Matt. 6. q.84. 94
Bruta quæ non peccauerunt cur punita fuerunt à Deo per diluuium, Gen. 6. q.13. 66
Brutis mala ex peccato non proueniunt, Matt. 10. q.123. pag. 443
Brutum quare Scriptura vocat animam viuentem, hominem vero animal absolute, Gen. 13. q.345. 260
Bubo auis cur sit Iudæis prohibitus. Vid. Aquila.
de Bubone quædam, Leuit. 11. q.33. 185
Buccinarum clamor an fuerit ante diem septimum ruinæ Iericho, Iosue c.6. q.5. 74
Buccinæ quomodo essent ad vsum bellorum, Num. c.10. q.14. 188
in Buccinis quis clangebat, Num. c.29. q.2. 195
Buccinæ clangor an debebat esse concisus, vel prolixus, Num. c.29. q.3. 195
Buccinarum clangor. Vid. Clangor buccinarum.

C

CAATH familia, an ponatur pro familia Amram, vel pro familia Iesuar, 1. Paralip. 15. q.13. pag.284
Caath, Merari, & Gerson quare numerantur hic cum essent mortui, & an potuissent viuere vsque ad tempus istud, Num. c.3. q.39. 47
Caathitæ quomodo portabant velum Sanctuarij, Num. c.3. q.53. 53
Caathitæ portabant onera humeris propriis, ideo non indigebant plaustris, Num. c.7. q.7. 136
Caathitæ omnes, an ibant post sex tribus, Num. c.10. q.33. pag. 197
Caath familia quare ponatur hic. 1. Paralip. 15. q.12. 283
Cadauer occisi si superueniat occisor, an emanat sanguinem, Matt. 5. q.121. 174
Et propter quid, ibid.
Cadaueris Iezabel, quomodo poterat esse, quod non inuenirentur, nisi caluaria, & pedes, & extremitates manuum, 4. Reg. 9. q.34. 90
Cadauera non tangendi præceptum, an solis Sacerdotibus datum sit, Leuit. 11. q.8. 164
Cadauer quare proiecerunt in sepulchrum Elisæi, & suscitatus est homo tangendo ossa, 4. Reg. 13. q.18. 118
Cadauer illud quomodo tam cito in Elisæi sepulchrum proiecerunt. 4. Reg. 23. q.20. 118
Cadaueris Iezabel, an fuerint sepultæ istæ partes, 4. Reg. 9. q.36. 91
de Cadauere Iezabel quare non sunt inuentæ aliæ partes quam Caluaria, pedes, & extremitates manuum, 4. Reg. 9. q.35. 91
de Cadesbarne situ, & terræ Chanaan, Num. c.13. q.4. pag. 299
Cadesbarne, & Cades Syn idem sunt, Num. cap. 13. q.39. pag. 314
Cades etiam vocatur fons Maspat, ibid.
Cæcorum duorum illuminatio, quomodo hic à Matthȩo ponitur cum Marcus, & Lucas vnum ponant, Matt. 20. q.105. 366
Cæcorum circa illuminationis tempus discordiæ inter Matt. 20. & Lucam 18. conciliatio, Matt. 20. q.106. 366
Cæcorum illuminationis miraculum cur Christus fecit, ibid. q.107. 367
Cæcos quare Christus potius iuxta Ierico, & in via quam alibi illuminauit, ibid. q.108.
Cæci isti quomodo erant iuxta viam quando sanati sunt, ibid. q.109. 368
Cæci isti quomodo audierunt Christum venire, & quare dicitur, quod audierunt, ibid. q.110. 368
Cæci isti quare clamauerunt, ibid. q.111.
Cæci isti quare Christo dixerunt Miserere nostri, ibidem, quæst. 112.
Cæci isti quare vocauerunt Iesum filium Dauid, ibidem. q.113. 369
Et quid per hoc intendebant, ibid.
Cæcos istos cur turba increpauit, vt tacerent, ibid. q.114.
Cæci isti cur quanto magis eos turbæ increpauerunt, tanto magis clamabant, ibid. q.115.
Cæcus istos cur Christus ad se vocari fecit, ibid. q.116. 370
Cæci cur statim illuminati Christum sequuti sunt, ibid. q.123. 373
Cæcos reddere Syros cur Elisȩus voluit, & Deus reddidit, 4. Reg. 6. q.16. 58
Cæcus, & mutus a Christo sanatus, an verè erat cȩcus, & mutus, vel dæmon faciebat eum cæcum, & mutum, Matt. 12. q.50. 19
Cæcis, & claudis, an erat licitum ingredi Sanctuarium, 2. Reg. c.5. q.9. 48
Cæci duo primi Christum vocauerunt Dauid filium, Matt. 15. q.65. 230
Et intrauit Iesus, &c. Matt. 21.
Cæcorum & claudorum accessus iste ad Christum quisnam fuerit, Matt. 21. q.81. 417
Et an Christus sine petitione aliqua eos sanauerit, ibid.
Cæci, & claudi quare ad Christum accesserunt, vt ab eo sanari peterent, ibid. q.82. 418
Cæci & claudi isti à Christo sanati quomodo erāt in templo, ibid. q. 83
Cæcos & claudos istos cur Christus potius in templo sanauerit, quam alibi, ibid. q.84.

Cæcorum illuminatio an continuata sit ad præcedentia, Matt.9.q.135. pag. 367
Cæcorum illuminationis miraculum an sit id quod habetur, Matt,10.ibid.q.136. 368
Cæci isti quare venerunt ad Christum, ibid.q.137.
:Et quare in via, ibid.
Cæci isti quare dixerunt: Iesu filij Dauid, ibid.q.138.
Cæcos quare Christus non sanauit in via, sed in domo, ibid.q.179. 369
à Cæcis quare Christus quæsiuit, an crederent, cum sciret quod credebant, ibid.q.140.
Cæcis quare Christus dixit, creditis quia possum hoc facere vobis? ibid.q.141.
Cæcorum oculos quare Christus tetigit, ibid.q.142.
Et quid tangendo fecit, ibid.
Cæcis quare dixit Christus secundum fidem vestram fiat vobis, ibid.q.143. 370
Cæcis quare Christus miraculum hoc tacere iussit, ibid. quæst. 144
Cæci isti quomodo ausi sunt publice dicere hoc miraculum, ibid.q.145.
Et an peccauerint, ibid.
Et intrauit Iesus, &c.
Cæcorum & claudorum accessus iste ad Christum quisnam fuerit, Matt.21.q.81. 417
Et an sine petitione aliqua Christos illos sanauerit, ibid.
Cæci & Claudi cur ad Christum accesserunt vt ab eo sanari peterent, ibid.q.82. 418
Cæci, & Claudi isti à Christo sanati, quomodo erant in templo, ibid.q.83.
Cæcos & claudos istos quare Christus sanauit potius in templo quam alibi, ibid.q.84.
Cæcitas qua percussi fuerunt Syri an fuerit vera, 4.Reg.6. q.15. 57
Cælestia corpora an sint animata, Exod.c.23.q.47. 480
Cælestia corpora an possit dici, quod habeant animam, quæ possit illa mouere, Exod.c.23.q.48. 490
Cælestia corpora an moueantur per aliquam virtutem inditam eis, & non per animas, aut intellegentias, Exo.c. 23.q.49. 491
Cælestia corpora an moueantur ab vna intelligentia, vel à pluribus, Exod.c.23.q.50. 491
Cælestium corporum secunda superalternatio, Exod.cap. 23.q.52. 494
Cælestium corporum motus an cessabit post iudicium innouato mundo, Matt.25.q.467. 249
Cælestium corporum ex motu an fiat generatio, Matt. 25.q.466. 248
Cælestium corporum quomodo lux, & generatio manebit, & an ex eorum motu fiat generatio, Matt.25.quæst. 466. 248
Cælestia corpora, an peccante homine fuerint deteriorata, & quomodo hoc esse potuerit, Matt.25. q.467. pag. 249.
Cælestia corpora quomodo intelligatur quod nõ recipiãt peregrinas impressiones, Matt.17.q.115. 405
Cælestium corporum & inferiorum materia an distinguatur, Gen.1.q.5. 3
Celestia corpora an vnquam signent, aliquid quod non efficiant, Gen.1.q.24. 13
Cælestia corpora in quo situ quiescent in mundi innouatione, Matt.25.q.472. 255
Cælestia corpora an recipient augmentum lucis in mundi innouatione, Matt.25.q.465. 247
Cælorum locus quis, & quare sic locati sunt, 1. Reg.c.2. q.4. 60
Cæli, qui sunt superius, an possint esse inferius, & è contra ibidem.
Cælorum ordo quis, ibidem.
in Cælo, quomodo sumitur ante, & retro, dextrum, & sinistrum, Iosue, cap.8.q.5. 251
in Cælestibus corporibus an possit causari aliqua vox, Iosue, cap.10.q.13. 307
in Cælo an sint voces, quæ dicantur concentus, Iosue, c.10. quæst.14. 307
in Cælo quomodo est verum, quod sunt toni, & hemitonia, & omnes proportiones & harmoniæ musicorum, ibidem.
Cæli quare non coniunguntur in quattuor quartis habentibus contrarietatem solidam, sed simplicem, Iosue, cap. 10.q.44. 324
de Cælorum motu, & cessatione quid secundum Philosophos, & quid secundum Theologos concedi debet, Iosue, cap.12.q.82. 345
Cælestis motus qualiter Aristotiles ponebat perpetuitatem, & vniformitatem, Exo.cap.20.q.16. 310
Cæli an sint contingui, vel sint omnes vnum continuum, Exod.c.23.q.45. 486
Cæli an sint animati, & quomodo concatenantur, ibid.
Cælo an sit materia & quomodo Gen. 1.q.4. 3
Cæli forma cur maneat in æternum in cælo, ibid.
Cælum christallinum vnde dictum, Gen.1.q.16. 10
Cælum an sit habitaculum Dei, 2.Paralip.7.q.13. 147
in Cælum quomodo turbo siue ventus Eliam portare poterat, 4. Reg.2.q.4. 8
de Cælo ignis ad quid descendit ad cremandam holocaustum, id est, quæ necessitas, 2. Paralip.7.q.2. 166
Cælos planetarum & stellarum an purgabit ignis iudicij vniuersalis, Matt.15.q.426. 223
Cælum vnum an possit moueri ab altero motu naturali, Exod.cap.23.q.51. 494
Cælum empireum an influat in hæc inferiora, Exod.c.23. q.53. 495
de Cæli, densitate, & cur omnes non fuerunt sic, 2.Paralip.2.q.20
Cælum & terram transire facilius est quam quod iota vnum de lege pereat, Matt.5.q.93. 131
de Cælo an venerit ignis consumens quinquagenarium missum ab Ochoza, cum viris suis, vel fuerit de nouo genitus, 4. Reg.1.q.18. 6
Cæli motum rationes probantes, an sint concedendæ, & quæ calumniam patiantur, Matt.25.q.471. 254
De cælo ignem orans Elias vt quinquagenarium cum viris suis cremaret an peccauerit, 4. Reg.1.q.19. 6
Cæli motum cessare, an sufficiet ad cessandum omnem actionem & passionem in elementis, Matt.25.q. 473. pag. 256
Cæli motus, an cessabit post resurrectionem in mundi innouatione, ex sola diuina voluntate, Matt.25.q.469. pag. 252
Cæli quod aperti fuerint Christo baptizato an conueniẽs fuerit, ibid.q.81. 353
Cæli apertura ista in Christi baptismo an omnibus patuerit vel soli Christo, ibid.q.82. 354
Aut quibus patuerit, ibid.
Cæli cur non omnes densi fuerunt, & de Cæli densitate, 2.Paralip.2.q.20. 48
Cælum super quænam habeat causalitatem aliquando & super quibus Astrologus iudicare potest, Leuit. 19. q. 18. 333
Cælum sub vespere rubicundum serenum diem crastinum indicare an verum sit, Matt.16.q.8. 258
Cæli cataracharum de apertione quare dixit dux Eliseo. Si dominus &c. 4. Reg.7.q.7. 66
de Cælorum multis & variis constellationibus, Deut.17. q.3. 360
Cæli an Christo baptizato aperti sint, Matt.3.q.80. 351
Et quomodo aperti sunt, ibid.
Cælum super quæcumque causalitatem habet directe, super his significationem habere posse regula generalis, Leuit.19.q.20. 336
de Cælo quænam miracula fecerint antiqui Prophetæ, Matt.16.q.6. 257
Cælum quod si facto vespere sit rubricundum, quomodo verum sit quod crastinus serenus dies erit, Matt. 16.q. 8. 258
Cælum si mane rutilat quomodo verum sit quod dies tempestuosus, & ventosus erit, ibid.
de Cæli empirei distantia à terra, Parad.5.c.14. 67
Cælum empyreum & Angeli an fuerint primo die creati cum materia aliorum, vel ante diem, Gen.1.q.11. 8
de Cælo empyreo, Parad. 5.c.167. 107

Cælorum regnum quidnam intellexerit, Matt.18. q.11. pag. 6
Cælorum Regnum quid vocatur in parabola decem virginum, Matt.27.q.35. 12
Cælorum Regnum, quomodo dabitur genti facienti fructus eius Mat.21.q.197. 481
Cælorum Regnum quid sit, Matt.23.q.76 330
Cælorum Virtutes. Vid. Virtutes Cælorum.
Cælorum Regnum quomodo verum est quod sit simile homini Regi. Matt.22.q.32. 16
Cœmiteriis, & Ecclesiis. Vid. Ecclesiis, &c.
Cærimoniæ variæ quomodo faciebat Iudæi pro peccatis, & delictis, & quomodo differant, 4. Reg.12.quæst.15. pag.111
Cærimoniæ quænam fuerint fœderis ab Asa, & toto Iuda cum Domino facti, & quidnam illud fœdus, & ad quid, 2. Paralip.15.q.16. 358
Cærimoniæ quænam factæ sint coram Arca in domo Obededom, 1. Paralip.15.q.38. 298
Cærimoniæ qua ratione constituantur, Deut.8.q.7. 58
Cærimonia, præceptum, mandatum, & iudicium quomodo differant. Deut.8.q.3. 71
Cærimonias septem coronationis Regalis an obseruauerint Israelitæ Iehu in Regem accipientes, 4. Reg.9. q. 14. 86
Cærimonias quasnam facerent Iudæi in vnctione Regis, 3. Reg.1.q.37. 19
Cærimonia præcipua in vnctione Regis apud Hebræos erat olei effusio, 3. Reg.1.q.38. 20
Cærimoniæ quænam obseruatæ fuerunt in fœdere isto, Pop. cum Domino, q.28. 106
Cærimoniæ festi Tabernaculorum, Leuit.23.q.24. 464
Cærimoniæ 23. à Iudæis seruatæ in festo Phase, Matt.26. quæst.13
Vide Phase.
Cærimoniæ quæ fuerunt, & quomodo medium atrij Salomon sanctificauit, 2. Paralip.7.q.22. 182
Cærimonias nonnullas quare solum posuit Abias ponendo virorum Iudæ præuaricationem legis diuinæ, 2. Paralip.13.q.32. 315
Cærimoniæ quænam in vnctione Dauid obseruabantur, 1. Paralip.11.q.5. 209
Cærimoniæ quę obseruatę sunt in vnctione Dauid, & quo oleo vnctus fit, 1. Paralip.11.q.3. 208
Cærimoniæ quæ seruabantur apud Hebræos diebus Sabbathorum, & Calendarum, 4. Reg.4.q.30. 32
Cærimoniæ quænam essent fœderis populi cum Domino, 4. Reg.11.q.25. 106
Cærimonia, panum propositionis, 2. Paralip.13.quæst.36. pag. 316
Cærimoniarũ obseruatio cur non eadem fiebat in sacrificio pro consecratione Sacerdotum quæ in sacrificio pro peccato Sacerdotis magni fiebat, Leuit.8.quæst.7. pag.112
Cærimoniarum quæ fiebant in ministratione candelabri quænam essent causæ, 2. Paralip.2.q.12. 35
Cærimoniæ quatuor quæ fiebant in muliere pariente quando purificabatur, Leuit.12.q.26. 210
Cærimonias quasnam Iudęi nunc extra terram Chanaan seruare possint, 4. Reg.25.q.31. 225
Cærimonias Iudæi tantum in terra Chanaan obseruare poterant, 4. Reg.25.q.31. 225
Cærimonias Legis an Iudæis obseruare liceret post templi combustionem, & destructionem, & aliorum in Babylonem ductum, 4. Reg.25.q.32. 226
Cærimoniæ quę in altari fiebant, & pro qua re offerebantur sacrificia vel quando, 2. Paralip.2.q.15. 40
Cærimonia confitendi peccata populi super hirco manu imposita, an esset rationabilis, Leuit.16.q.28. 281
Cærimoniæ quæ fiebant in Altari Eneo, 2. Paralip.2.q.14. pag.38
ad Cæremonias Mosaycæ legis an tenerentur Samaritæ, 4. Reg.17.q.18. 146
Cærimoniæ quomodo in Veteri Testamento habebant duas causa litterales, vnam referendo ad vetus testam. aliam ad statum Noui Testamenti, Num.c.9.q.26. 174
Cærimonia sacrificiorum qualis esset, 2. Paralip.13.q.33. pag. 315
in Cærimoniis an tristes Deo placeant, Leuit.10.q.20. 158
Cærimoniæ legis quare non obseruatæ sint in Sinai, Nume.c.9.q.6. 166
Cærimonias festorum Iudæorum, num absente Arca ipsi seruarent in festiuitatibus ipsorum, 1. Reg.c.5.q.8. 103
Cærimoniæ quæ fierent in vnctione Regis, 1. Reg.cap.9. q.3. 290
Cærimonias in vnctione Dauidis in Regem, quis fecerit, 2. Reg.c.2.q.8. 14
Cærimoniæ aliæ an obseruarentur in victimis, pro peccato, & aliæ in hostiis pacificis, Exod.c.24.q.10. 12
Cærimonialium præceptorum interpositio de Celebratione Paschæ an conuenienter ponitur in loco isto, Exo. cap.12.q.1.
Cærimoniæ non obligabant in deserto, bene tamen paschalis obseruantia, Num.c. 9.q.4. 165
Cærimonialia præcepta, an obligabant in deserto, Num. c.15.q.4. 367
Cærimonialia præcepta, quæ fuerunt obseruata, ibid.
Cærimoniarum tempus obligationis, Num. c.14. q.22. pag.374
Cærimonia candelabri, 2. Paralip.13.q.37. 317
Cærimonialia præcepta, Moralia, iudicialia, & testimonia, quomodo inter se differunt, 3. Reg.2.q.4. 26
Et quomodo tota lex in istis præceptis contineatur, ibid.
Cærimonialia præcepta, an obligarent Iudæos in deserto, Deut.12.q.1. 103
Cærimonialia, moralia, & iudicialia præcepta, an sint in lege Christi sicut erant in lege Veteri, Matthæi 22.q. 266. 221
Cærimonialia præcepta cur à Deo data sunt, Leuit. Præf. q.1. pag.1
Cærimonialia præcepta quænam sunt, Leuir. Præf. q. 2. pag.1
Cæsari sensus dandus quisnã esset de quo Pharisæi Christum per Herodianos interrogauerunt, an dari illi liceret, Matt.22.q.85. 37
Cæsar iste cui tributum soluebatur quinam erat, ibidem, q.90. 39
Cæsaris imago quomodo verum erat quod esset in moneta, ibid.q.98. 41
Cæsari cur prius dixit quam Deo, cum dixit Redite quæ sunt Cæsaris, &c. ibid.q.102. 43
Cæsari an Iudæi essent ad tributum obligati, ibid.q.103. pag.44
Cæsari debitum esse aliquid, quomodo Christus dicere voluit, cum hoc esset contra populum, ibid.q.105. 44
Cæsarea quæ sit, vbi Christus venit, Matt.16.q.35. 269
Et quo nomine olim vocata, & quo nunc à nob. ibid.
de Cain & Abel disparitate, Gen.4.q.3. 47
Cain munera quo signo Deus non respexisse ostenderit ibid.q.5. 48
Cain prius Deus punire noluit quam eum de peccato cõuinceret, Gen.4.q.7. 49
Cain quod omnis qui occiderit septuplum punietur, quo modo intelligitur, Gen.4.q.8. 50
Cain ne occideretur, cur Deus dedit signum, Gen.4.q.9. pag.51
Cain quo tempore accepit vxorem, & vnde, ibid.q.10.
Cain quomodo potuit ædificare Ciuitatem, Gen.4.q.11. pag.51
Cain non fuit Enos primogenitus. Gen.4.q.12. 52
Cain primus qui terminos terræ posuit, Gen.4.q.13.
Cain filios quare Scriptura non commemorat, 1. Paralip. 1.q.3. 45
de Calceamentis Christi dicta ab Euãgelistis, quæ Ioannes soluere, vel portare se dignum non esse dixit, quomodo Christo conueniant, Matt.3.q.67. 337
Calceamenta, an Christus portauerit, ibid.q.68. 338
Calciamenta habere cur Deus Discipulis vetuit, Iudæis iussit, Matt.26.q.36. 524
Calceum quare de pede, cedens antiquitus tollebat & dabat cui cedebat. Ruth.4.q.70. 84
Calceus quare nõ solutus fuit de pede cognati Booz non susci-

suscitantis semen, sicut soluebatur, Deut.25.ibid.q.72. pag.84
Calcei inter solutionem Deut. & istam differentiæ duodecim, ibid.
Calculationes Astrologicæ non omittunt aliquam emendationem factam in temporibus, & contra eos ratio non valet, Def.p.2.c.96. 93
Caleb, & Iosue quomodo potuerunt scindere vestimenta sua, cum Deus ea seruaret supernaturaliter, Num.c.14. q.33. 335
Caleb,& Iosue an peccauerint in scissione vestimẽtorum, Num.c.14.q.34. 335
Caleb, & Iosue quomodo induti sunt scissis vestimentis eorum, Num.c.14.q.35. 335
Caleb,& Iosue quid voluerunt persuadere populo, Num. c.14.q.36. 336
Caleb, & Iosue quare non dixerunt absolute eos habituros terram Chanaan, sed: propitius fuerit Deus, Num. cap.14.q.37. 336
Caleb, & Iosue cur dixerunt Chananæos non esse timendos, Num.c.14.q.38. 336
Caleb,& Iosue cur dixerunt, quod si reuersi essent in Aegyptum fuissent rebelles contra Dominum, ibid.
Caleb an deleuerit gigantes vrbis Hebron, vel Iosue, Iosue 11.q.84. 81
Caleb an fecerit pugnam contra Hebron, & Dabir, vel Iosue, Iud.1.q.14. 4
Et an fecerit illã viuente Iosue, vel post eius mortem, ibi.
Caleb quomodo Hebron data fuerit, ibid.q.21. 12
Caleb an tres gigantes deleuerit ex vrbe Hebron, ibidem. quæst.22.
Caleb tempore post mortem Iosue an licebat vnicuique facere quod sibi rectum videbatur, Iud. 17. quæst.14. pag.284
Caleb tempore quomodo dicatur, Iud.17.quod non erat Rex in Israel sed quilibet faciebat quod sibi rectum videbatur &c. cum ipse posset coercere ab idololatria, ibi. q.16. 285
de Caleb, Azuba,& alijs hic dicta, an vera sint, 1.Paral.2 q.8. 76
Caleb an Hebron promissa fuerit, & quomodo.
Et inibi Lirani improbatio, Iosue.14.q.7. 138
Caleb de quo in 1. Paralip.2. an fuerit filius Iephon, & quis fuerit, 1.Paralip. 2.q.9 77
Caleb, de quo hic an esset filius Heston vel alius, 1. Par.2. q.16, 84
Caleb, & Iosue hortabantur populum ad desiderium intrandi terram Chanaan, Num.c.41.q.11. 327
Caleb, & Iosue ratio quomodo conuincebat Iudæos tam ex parte diuinæ potentiæ quam bonitatis, ibid.
Caleb,& Iosue quare sciderunt vestimenta sua, Num.cap. 14.q.31. 334
Caleb, & Iosue quare magis ausi sunt increpare Hebræos, quam Moyses, Num.c.14.q.32. 334
Certitudo prædestinationis, quæ sit, Iosue c.3.q.28. 109
Caleb an solus compescebat murmur, Num. c.13. q.54. pag. 322
Caleb excellentius se habuit, quam Iosue in pacificando, Num.c.13.q.55. 322
Caleb pro auus Beseleel, an fuerit ille, qui missus fuit in exploratorem in terram promissionis, Exo.cap.35.q.3. pag. 317
Calendarum sacrificium quomodo erat, Num.c.28. q.7. pag. 181
Calendarum sacrificium pro cuius peccato fiebat, Num. cap.28.q.14. 186
Calendarum iura sacrificiorum cui prouenieban̄t, Num. c.28.q.16. 187
Calendæ si essent in die Sabbati, quomodo fierent obseruationes Num.c.28.q.17. 187
Calendarum die an Iudæi deberent vacare à laboribus, Num.c.28.q.18. 187
Calendarum dies quæ festiuitas est apud Hebręos, 4.Reg. 4.q.33. 34
Calendarum in die quid obseruabatur, 4. Reg. 4. q.33. pag. 34
Calendę quare proprius vocantur Neomeniæ, quam Calendæ, 4.Reg.4. q.33. pag.34
de Calendarum festiuitate, 1. Paralip.23.q.33. 473
In Calendis cur festum celebratur, 1.Paralip.23.q.34 474
Calendarum,& Sabbathorum in diebus quid licebat fieri, 4. Reg.4.q.32 33
Calendarum, & Sabbathorum Cærimoniæ apud Hebręos, 4.Reg.4.q.30. 33
Calendas, neque Sabbathum esse cur dixit Sunamitis vir, cum ad Elisæum illum ducere vellet, 4. Reg.4.q.30. 33
Calendarum, & Sabbathorum diebus, an posset itinerari propter aliquam causam, 4. Reg.4.q.32.
Calendarij ex annotationibus argumentum assumptum non tenet ob defectum auctoritatis quia de multis ibi annotatis non constat, Def.p.2.c.86. 80
in Calendario continentur multa impossibilia, & multa verisimiliter falsa, & multa totaliter dubia, ibid.c.87.81
Calendarij annotationes omnes factæ in mensibus de intuitu solis in signa sunt falsæ, ibid.
in Calendarijs solet poni qua die creatus est Adam, & qua die intrauit Noe in Arcam, & falsè annotatur, ibid. cap.89. 86
Calidum & frigidum cum sint in sensu damnatorum secundũ esse rationale tantum,& nulla fiat alteratio rea. Iis quomodo affliguntur per hoc damnati, Matt.25.q. 550. 315
Calidum & frigidum an possint esse simul in sensu tactus & quomodo, Matt.25.q.449. 314
in Calice & in hostia quomodo sit corpus,& anima, sanguis,& Verbum, 2. Parad.c.37. 26
Calix iste quid erat de quo Christus dixit potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum, Matt.20.q.73. 345
Cambia an licita sint, & possint sine peccato exerceri, Matt.25.q.231. 113
Cameleontem ad omnem colorem oppositũ mutari, an verum sit, Deut.14.q.4. 140
Campsores, an vsuram committant dando monetam minoris valoris, & suscipiendo eam, quæ est maioris valoris: & quid sit lucrum immoderatum, Matt.25. q. 286. 135
Campsoreine, an vsurarij essent quibus dixit vir peregrè ergo profectus committendam fuisse pecuniam, scilicet talentum à seruo cui vnum tantum dederat, Matt. 25.q.120. 54
Campsores immoderate extorquentes cui restituent, Matt.25.q.287. 136
candax & Pharao, quæ nomina sint, Gen. in Epist. Hier. ad Pau.5. 1
Templi Sal. candelabrorum quæ fuerit figura, 2. Paralip.4.q.16. 93
candelabrorum templi Sal. quinam esset situs, 2.Paralip. 4.q.17. 93
candelabri cærimonia, 2.Paralip.13.q.37. 317
candelabrorum numerus, 2.Paralip.13.q.38. 317
candelabrum quare in latere Meridiano ponebatur. Exo. c.26.q.16. 79
candelabrum vnum erat in toto Sanctuario, Num.c.8.q 3. 147
in Candelabro quare fuit positum de auro quantum deberet expedi,& non in alijs vasis eius, Exod.c.25 .q.33. pag. 61
candelabri lucernæ, an fuissent de materia Candelabri, scilicet, productiles de eo, vel affixæ ipsi Candelabro, Exod.c.25.q.32. 60
candelabri vasa an essent in modum nucis disposita, Exo. c.25.q.31. 58
candelabri rostra an essent de materia Candelabri, vel adiuncti de alia materia, Exod.c.25.q.30. 57
candelabrum, quomodo portabatur in vectibus, Numer. cap. 4.q.12. 74
candelabra multa & mensas in templo fuisse, an verum sit, 1.Paralip.28.q.4. 566
candelabrum vnicum cur erat in Moysi Tabernaculo, 2. Paralip.4.q.15. 92
candelabrum templi Salomonis quæ fuerit figura, 2. Paralip.4.q.16. 93

Candelabra in templo Salomonis quot erant,& quare tot facta sunt, cum in Tabernaculo Moysi vnicum esset, 2. Paralip.4.q.14. pag.92
Candelabra quare tot erant,in templo Salomonis, & cur vnicum in templo Moysi,ibid.q.15.
Candelabri in ministratione cærimoniarum quænã essent causæ, 2.Paralip.2.q.13. 37
in Candelabri lucernarum dispositione in Cãdelabro,vel Sanctuario quænam esset cærimonia, 2.Paralip.2.q.11. pag. 35
de Candelabri loco, Leuit.24. q.3. 473
de cane æneo facto à Pharaone latrante contra Iudæos Exo.14.q.2. pag. 196
de Cane non licuit dari pretium in Sanctuario, Num.18. q.17. 43
Canones quid sint, Matt. Præf.Euseb.q.3. 76
Canonum Euangeliorum numerus, Matt. Pręf. Euseb. quęst.4. 77
Canones an habeant alij Libri Sacrę Scripturę, Matt. Præfat.Euseb.q.5. 77
Canones sacri cur scripti sint alia ratio, Parad.4.c.75. 60
Canoni Sacræ Scripturæ. Vid.Sacræ Scripturæ canoni.
Canones Ammonij Alexandrini, & Eusebij cæsariensis quis fecerit,Matt.Prol.2.q.12. 70
Canones cur Hieronymus Euangeliorum libris apposuerit,Matt.Prol.2.q.10. 70
Canones Euãgeliorum libris,an appositi erant apud Latinos ante Hieronymi correctionem, Matt. Prol. 2. q. 11. 70
Canonicæ horę.Vid. Horę Canonicę.
Canonica,& Ciuilia,iura cum puniunt filios pro peccatis patrum,an sint iusta,Leuit.26.q.20. 548
Canonicę Scripturæ quare nihil addi, vel diminui possit. Deuter.4.q.2. pag.31
Canonis Sacri quis auctor fuerit, secundum Hebræos. Deuter.34. q.fin.322
Canticum Annæ in gratiarum actione, quomodo exponatur.1.Reg.c.2.q.32. pag.78
Canticum Annæ quomodo exponitur,secundum translationem Chaldaicam,1.Reg.c.2.q.344. 480
de Cantorum Principibus, 1.Paralip.5.q.6. 494
Cantorum diuisio quare non fuit facta per Principes ipsorum,1.Paralip.25.q.7. 495
Cantores de familiis Leuiticis de qua familia erant, 1. Paralip.25.q.9. 495
Cantores in Cimbalis,& Canticis prophetasse, quomodo hic dicatur, 1.Reg.25.q.10. 496
de Canticorum necessitate in domo Domini, 1.Paral.25. q.2. 493
de Canticorum ministerij vtilitate, 1.Par.25.q.3. 493
de Cantorum,& Leuitarum concordia in suis operibus,1. Paralip.25.q.4. 494
Cantorum Principes. Vid.Principes cantorum.
Cantores quinque secũdi ordinis & Mathatiam quomodo dicantur canere in citharis Epinicion pro octaua,1.Paralip.15.q.25. 29
Canere tuba cum fit Eleemosina,quid sit.Matt.6.q.20.17
Cantores quare ponebantur tam pauci in secundo ordine Leuitarum in Arcæ portatione, 1. Paralip.15.q.21. 289
Cantorum Principes qualesnam viri erant & quomodo in eis mansit principatus, 1. Paralip.15.q.22. 289
Cantoresne an Ianitores essent Leuitæ secundi ordinis in Arca portatione, 1. Paralip.15.q.20. 289
Cantores cantando an peccent in festiuis diebus, Exod. c.12.q.27. 147
Cantans Canonicus in die festo in Ecclesia solum propter distributiones,an soluat festum, Exo.12.q.30. 148
de Cantorum cærimonijs,1.Paralip.23.q.32. 473
de Cantorum, Ianitorum, & Sacerdotum diuersitate, 1. Paralip.26.q.8. 508
propter cantum spiritum Domini super eum venire an crediderit Elisæus.4.Reg.4.q.17. 23
Cantando,& Psallendo coram Arca an populus peccaret, 1.Paralip.13.q.25. 252
de Cantorum multitudine, 1. Paralip.23.q.16. pag.460
Cantorum partes quare fuerunt solum viginti quattuor, 1.Paralip.25.q.17. pag.501
Cantorum sortes,& de modo illas ponendi,1.Paralip.25. q.18. 501
Cantorum inter partes sortium permissio, 1. Paralip.25. q.19. 501
Cantorum circa sortes modus, 1. Paralip.25. q.20. 502
Cantorum in qualibet sorte quomodo erat solum duodecim. 1. Paralip.25.q.21. 502
Cantorum in qualibet sorte an verum sit quod essent solum duodecim doctores,3.Paralip.25.q.22. 502
de Capharnaum quare Christus specialiter per se loquutus est, Matt.11.q.50. 490
in Carphanaum quæ miracula Christus egit,ibid.
Caphtorim populos egressos esse, aliorum vero tãtum nomina exprimuntur a quibus gentes nominantur, 1.Par. 1.q.10. 52
Capillorum numerus an Deo cognitus sit,Matt.10.q.128. pag. 451
Et ad quid hoc dicatur,ibid.
ad Capitale vitium tria requiruntur, Matt.6.q.9.10.
in Capitellis columnarum templi quot fuerint malogranata, 2.Paralip.3 q.29. 82
Capitellorum figura qualis esset,3.Reg.7.q.12. 108
Carbo,flamma,& lux,an sint ignita aut ignis, Matt.25.q. 500. 181
Carceratorum ad liberationem agere an semper sit meritorium,Matt.25.q.379. 200
Carceratorum visitatio,& infirmorum per quid differat, Matt.25.q.381. 201
Cardinales, Episcopi, & Archiepiscopi in quibus votis possunt dispensare, Num.c.30.q.107. 267
de cardo,& cedro Libani parabola,vndenam sumpta, & quid significet,4.Reg.14.q.12. 123
cariathiarim viri quomodo susceperint Arcam Domini, 1. Reg.c.7.q.2. 128
de cariathiarim ad Arcam tollẽdam Dauid, & populum iuisse an verum sit,1.Paralip.13.q.17. 249
de cariathiarim Arcam portandi quis fuerit modus, 1. Paralip.13.q.18. 250
carius vendere, Vide in dictione Vendere carius. & in dictione. Peccatum.
carmina & Parabolæ Salomonis quænam fuerunt, 3. Reg.4.q.8. 71
Et quare scripta non fuerunt,ibid.
caro & sanguis quare vocetur homo in Scriptura, Matt. 16.q.63. 281
caro,& mundus an hominem tentent, Matt.4. q.72. 428
carnis mundi, & Dæmonis tentatio qualis sit, Matt.6.q. 117. 130
Et quænam sit fortior, ibid.
carnes sanctificatæ, an dari deberent aliis quibus indifferentur de omnibus mundis, & immundis vesci licebat, Leuit.7.q.3. 98
carnes sacrificiorum quibus non licebat comedere, Leuit. 11.q.15. 153
carnes, pellis & alia vituli oblati pro Summi Sacerdotis peccato cur cremabantur,Leuit.4.q.17. 61
carnis opera quænam sint, Matt.7.q.28. 219
carnes non comestæ in die oblationis suæ quo igne cremarentur,Leuit.8.q.12. 118
carnes humanas comedere an aliquando liceat,4.Reg.6. q.32. 61
carnes tot animalium à Salomone oblatorum, quomodo comedi vel cremari potuerunt, & quid de illis factum fit.2.Paralip.7.q.17. 179
carnis vitium vnde proueniat, Matt.6.q.153. 159
carnium esum cur nũc Deus permittit,& nõ ante, Gen.9. q.2. 86
carnes Deus Iudæis quare magis dedit,quã pisces, Num. cap.11.q.78. 262
carnes quare Deus voluit dare per mensem, & non vltra, nec quotidie, Num.cap.11.q.81. 263
carnes quare non dedit vltra mensem viris bonis, Num. c.11.q.82. 264
carnes quare Deus non dedit Israelitis quotidie in deserto,Num.c.11.q.83. 264

Carnis

Carnis & mundi tentatio, an sit peccatum. Matt.4. q.75. pag. 433
Carnes bouis cornupetæ an comedi possent, si antequam lapidaretur Dominus eius eum iugulasset, Exo.c.21.q. 30. & 31. 405
Carnem cum sanguine non comedetis præceptum hoc, quomodo intelligatur, Gen.9.q.3. 87
Carnium circa esum dubium quoddam tollitur, Deut. 12.q.8. 117
Carnales multi quare retrahunt se ab audientia prædicationum, & communicatione sanctorum virorum, Deut. 28.q.3. 298
Carnem cum sanguine non comedendi præceptum quãdo obligare cœperit, Gen.13.q.251. 224
Et an manserit post diuisionem linguarum eius obligatio, ibid.q.252.
Et an ad eius obseruationem Iudæi obligentur, ibid. q. 253. 225
Carnes an comederint homines in prima ætate, ibid. q. 229. 213
Et rationes hic positæ an aliquid concludant, ibid. q. 230. 214
An aliæ rationes cõcludant, & quænam sint, ibid.quæst. 231.
Soluuntur rationes & probatur quod non comederint, ibid.q.238. 227
Carnes non manducabant bestiæ in prima ætate, ibid. q. 262. 229
Soluuntur rationes in contrarium. ibid.q.264. & 266
Carnes non manducauisse homines, & animalia, & pisces in prima ætate an dicendum sit, ibid.q.262.
Carnes quod animalia in prima ætate non comederint cur Deus fecit, ibid.q.267. 230
Carnibus quomodo animalia tanto tempore abstinere potuerint cum sit eorum cibus, ibid.q.268. 231
An opiniones citatæ sint conuenientes, ibid.quęst.269. pag. 232
Carnes an manducauerint animalia ratione carentia post diluuium sic ratione dictante. ibid.q.270. 232
Et quis duorum præfatorum modorum sit conuenientior, ibid.q.271.
An causa ista sit magis vera, quam prima, ibid. q.272. pag. 231
Carnes quando homines manducare cœperint, ibid. q. 273.
Carnes manducandi licentia in qua secundæ ætatis parte data sit, ibid.q.274. 234
An fuerit data ante medium secundæ ætatis, ibid.quęst. 275.
An data fuerit circa principium secundæ ætatis, ibid. q. 276.
An statim in principio secundæ ætatis data sit, ibid.q. 277. 235
Carnes quando animalia comedere cœperint, ibid.quęst. 278.
Et in qua parte secundæ ætatis illas comedere cœperint, ibid.q.279.
Carnes comedendi cur licentia animalibus data non fuit sicut hominibus, ibid.q.280. 236
Carnis incisionem vetantis præcepti causa triplex. Leuit. 19.q.26. 341
Carnalibus, & simplicibus hominibus an sit in fidei quæstionibus respondendum, Matt.7.q.12. 208
ob Carnales appetitus implendos Deorum veterum cultus suscipiebatur, Deut.7.q.3. 63
Carnium pars & panum comestorum in die oblationis suæ cur igne comburebatur, Leuit.8.q.11. 168
Cartulas sacris verbis inscriptas collo alligatas portare, an Christianis liceat, Matthæi 23. quæst.38. pag. 308
Castra quomodo manserint septem diebus in Aseroth propter honorem Mariæ leprosę, Num. cap.12. q.45. pag. 288
Castra non figebantur propter quemcumque motum columnę, nec vocabatur omnis locus mansio, Num.c.9.q. 44. 181
Castra quo ordine, & quare sic mouebantur, Num.c.10. q.11. 187
in Castris Syrorum, quomodo sonitus auditus est cum nullus esset exercitus veniens, & quis causauit istum sonitum, 4.Reg.7.q.15. 68
Castra an essent triplicia vt dicunt Iudęi, Leuit.13. q.11. pag. 224
ad Castra Syriæ transfugentes leprosi isti existentes ad portam Samarię an peccarent, 4. Reg.7. quęst.14. pag. 67
in Castris Syrorum, quomodo fieri sonitum istum sciuerunt Israelitę, 4.Reg.7.q.19. 69
Castrorum Syrorum quomodo leprosi ausi sunt ingredi in primum Tabernaculum & ibi comedere sine dominorum licentia, 4.Reg.7.q.21. 69
in Castris Syrorum cur Deus fecit sonitum curruum audiri, 4.Reg.7.q.16. 68
Castratus propter Regnum Dei quomodo quis efficiatur, Matt.19.q.92. 214
Catenulas quasi factas esse in oraculo, & suppositas columnarum capitibus, quomodo stare possit, cum columnę in oraculo non essent, 2. Paralip.3. quęst.30. pag. 82
de Catarrhactarum Cæli apertione quare dixit Eliseo dux Ioram. Si Dominus, &c.4. Reg.7. quęst.7. pag. 66
Catedra Moysi quęnam erat, Matt.23. q.11. 294
super Catedra Moysi sedere quidnam erat, ibid.
super Cathedram Moysi sedentes Scribę, & Pharisæi quinam erant, ibid.q.12.
super Cathedram Moysi ad quid sedebant Scribæ, & Pharisæi, ibid.q.13. 295
Cathedras primas in Synagogis amare quidnam erat. Matt.23.q.48. 314
Catholici, & Philosophi quid loquantur de animæ immortalitate, & resurrectione. Exo. cap.23. quæst.61. pag. 504
Catholici qualiter defendere debent Resurrectionem esse possibilem. Exo.c.23.q.61. 504
Catholici quare defendere debent resurrectionem esse possibilem. Exo.c.23.q.62. 505
de Caucaso, & Tauro montibus. Gen. 13. quæst.193. pag. 197
Caucasus mons dupliciter capitur, Gen. in Epist. Hier. ad Paul.1.
Caudæ amputatio, vel aurium, an impediret ne posset vitula immolari. Num.c.19.q.5. 450
Cauere mortem, & timere differunt, Matt.14.quæst.47. pag. 135
Cauere mortem quando oporteat, ibid.
Cauenda, vel agenda necessaria prædicãs, & non faciens quantum peccet. Matt.23.q.22. 299
Causarum in concatenatione, an deficiẽte aliqua ex causis sit possibile gigni in illa specie. Exo.c.23.quæst.55. pag. 496
in Causis concatenatis prima causa, an possit influere sine secunda. Exo.c.23.q.56. 497
in Causarum concatenatione, an vna causa vniuersaliter cessante, cessent omnes generationes, & corruptiones, & destruantur etiam omnia corpora, & res naturales, & quam ipsa materia prima. Exod.cap.23. quæst.77. pag. 521
Causæ primę cessante omni actione vtrum necesse sit cessare generationes rerum, Exo. cap.23. quæst.78. pag. 524
Causa iusta damnationis, an sit damnatis opera misericordiæ non fecisse, Matt.25.q.416. 217
de Causis ciuilibus, an agatur hic vel de criminalibus, Deut.25.q.1. 231
Causa criminalis maxima de qua hic agitur, quænam sit. ibidem.
Causarum diuersitas est secundum diuersos gradus entium, Matt.10.q.127. 450
Causa posita pro hac sanctificatione medij atrij, scilicet, ad ponẽdum ibi carnes, & adipes sacrificiorum, an sit conueniens, 2.Paralip.7.q.23. 183

Causa damnationis malorum,& saluationis bonorum an sit vna,vel plures,Matt.25.q.387. 205
Causa an aliqua adsit cur Christus tantum opera misericordiæ memorabit in iudicio vniuersali,Matt.25.q.386. pag.205
Causa verior quæ sit propter quam Christus dicet tantum opera misericordiæ,Matt.25.q.387. 205
Causalitatem super quæ &c. Vid. Cælum.
Cedens ius antiquitus quare tollebat calceum de pede,& dabat cui cedebat, Ruth4.q.70. 84
Cedron aquas an polluerit Asa cineres in eum ponendo sculptilis Priapi, 2.Paralip.15.q.31. 366
Cedrinum lignum cur offerebatur in purificatione à lepra,Leuit.14.q.3. 230
Cedrina ligna quando Sidonij & Tyrij portauerunt ad Dauid, 1.Paralip.22.q.9. 440
Cedrina ligna quare misit Hiram Rex Dauid, 1.Paralip. 14.q.4. 264
Cedrina ligna cur Salomon ab Hiram Rege petiuit, 2. Paralip.1.q.25. 53
de Cedri natura, & præstantia,3.Reg.10.q.13. 156
de Cedro libani & cardo parabola vnde sumpta, & quid significet,4.Reg.14.q.12. 123
Ceilæ viri quare annunciauerint Dauid persequutionem Philisthinorum,1.Reg.c.23.q.2. 177
Ceilani viri quare non vocauerint Saulem,vt eriperet eos, 1.Reg.c.23.q.3. 177
Ceilanis quare voluerit Dauid auxiliari, 1.Reg.c.23.q.4. pag. 178
Ceilanis an deberet Dauid consulere Dominum si deberet auxiliari,1.Reg.c.23.q.5. 178
Ceilæ viri an peccarent tradendo Dauid, si venisset Saul, 1.Reg.c.23.q.14. 185
Celethi, & Phelethi qui nam erant, 1. Paralip.18. q.34. pag. 369
Cenereth mare an sit ad plagam orientalem nouem tribuum & dimidiæ, & eius situs, Iosue 13. quæst.17. pag. 125
Et tangitur à terra Gad tribus partibus secundum latitudinem, & circularitatem eius magnam ob quam partes eius quædam ad orientem declinant, quædam ad occidentem, ibid.
Cenereth mare an sit mare mortuum,seu Sodoma.Iosu.11.
Cenez quisnam fuerit, 1.Paralip.4.q.9. 104
Census quisnam erat de quo Pharisæis per Herodianos à Christo an Cæsari dare liceret quæsiuerunt, Matt.22. q.85. 37
Centuplum à Deo promissum dimittētibus Domum, fratres sorores &c. quodnam sit, Matt.19.q.216. 299
Centuplum istud an recipiatur in vita vel post mortem, ibid.
cum autem accessisset Capharnaum, &c. Matt.8.
Centurio accedens ad Christum an esset Iudęus,vel Gentilis,Matt.8.q.26. 237
Centurio an venerit personaliter ad Christum, vel miserit, ibid.q.27. 237
Centurionis humilitas significatur, ibid.
Centurioni miraculi facti essentialia quænam fuerint, ibid.
Centurio quomodo motus fuit vt mitteret ad Christum vt sanaret puerum eius, ibid. q.28. 238
Centurio an post miraculum fuerit ex Gentilitate conuersus, ibid.
Centurioni Deus largitus est fidem propter duo, ibid.
Centurio quare fuit motus ad orandum pro isto seruo cum tanta instantia, & ad dicendum talia verba, ibid. q.29.
Centurio quomodo misit ad Christum rogans quod veniret,& postea dixit non sum dignus, vt intres sub tectum meum, ibid.q.30. 239
Centurio cur misit Iudæos ad orandum Christum pro puero,ibid.
Centurionis fidem quantum vtile fuerit manifestari,ibid. q.31.
Centurio cur dixit: non sum dignus vt intres sub tectum meum, ibid.q.32. 240
Et plures in hoc rationes adducuntur, ibid.
Centurionis dictum merito dicitur in susceptione Eucharistiæ, ibid.
Centurio quomodo dixit,nam & ego homo sum, ibid. q. 33. 241
Centurioni quare Christus dixit, sicut credidisti fiat tibi, ibid.q.39. 244
Centurionis puer quare sanatus dicatur in illa hora,ibid. q.40.
Et de qua hora intelligatur, ibid.
Centuriones & tribuni Israel quinam essent cum Salomone, 2.Paralip.1.q.8. 15
Centuriones quinam sunt quibuscū fedus iniuit Ioiada.
Centurionum, & Tribunorum numerus, Exo.c.18.q.8. pag.266
Centuriones, Tribuni, Iudices, & ceteri qualiter accipiantur,& an omnes computentur qui ad bellum sunt apti, vel non, Exod.c.18.q.12. 265
Centurionum & tribunum ordinario quam fecit Moyses an semper in Israel durauerit, Deut.16.q.6. 156
Chalchal Ethan, & Eman & Dordan, quare ponantur hic, & 3.Reg.4.1.Paral.2.q.3. 71
Chaldæi & Syri,quæ gentes sint,in præf. Diui Hieron.1. Reg.q.2. 7
A quo sint ortæ, ibid.
Chaldæorum lingua quomodo conueniat cum Iudaica, & Syra,vide Dict. Iudæorum lingua.
Chaldæorum; Hebræorum, & Syrorum litteræ, an fuerint eędem à principio in omnibus. in præfat. D. Hieron.1.Reg.q.8. 10
Chaldæi quo ordine introierunt in vrbem Ierusalem, 4. Reg.25.q.4. 219
Chaldæi quo die ingressi sunt in Ierusalem, 4. Reg. 25. q.5. 219
Cham Sem & Iaphet Noe filiorum habitudo & progenies,1.Paralip.1.q.4. 46
Cham & Iaphet progeniem quare Scriptura declarauit, 1.Paralip.1.q.14. 55
Cham an fuerit maior Iaphet, vel è contra,Gen.5.q.13. pag.62
Cham Sem & Iaphet filij Noe, an totum orbem possederunt, Gen.10.q. 1.92.
à Cham Sem, & Iaphet Noe filiis gentium deriuatarum nomina, 1. Paralip.1.q.3. 47
de Chamaleonte quædam & eius descriptio, Leuit.11.q. 48. 188
Chana quid sit, Matt.10.q.40. 397
Chanaan terræ quænam esset montana, & quæ meridiana,Iosue 11.q.10. 12
Chananæi an peccauerint pugnando contra Hebræos, vel fouerent iustum bellum,Iosu.11.q.11. 14
Chanaan terræ, an vrbes omnes subiectæ fuerint interdicto,Iosue 22.q.3. 266
Et an licuerit Iudæis accipere aliquam partem prædæ, ibidem.
Et an acciperent iumenta pro se, vel illa occidebant,ibi. quæst.4.
Chananæus & Pherezæus,quomodo erant in terra Chanaan.Gen.13.q.37. 138
Chananæus & Pherezæus cur habitauerunt in terra illa. ibid.q.42. 140
Chananęus & Pherezæus cur nominantur isti duo populi,ibid.q.43.
Chananæus & Pherezæus cur dicitur, nam videtur quod satis, erat alterum nominare. ibid.q.45. 141
Chananæi vocantur omnes populi septem terrę promissionis licet gens Chananęorum esset vna de illis, Matt. 15.q.60. 234
Chanaam cur maledicitur, cum pater eius Cham peccauerit, Gen.9.q.13. 91
Chanaan terrę inter Israelitas diuisionis modus. Iosue 1. q.86. 88. & q.seq.
in Chanaan terra quot Reges esse poterāt. Iosue c.12.q.2. pag.88
in Chanaan terra. terra orientalis,quare sic vocetur,ibid. q.2. 89

Cha-

Chananæorum & Iſraelitarum bella inuicem quot annis durauerunt, Ioſue c.13.q.1. pag. 103
Chanaan terra quod bis à Ioſue diuiſa fuerit quomodo ponere neceſſe ſit, ibid.q.3. pag. 104
Chanaan terra in ſecuoda diuiſione,an diuiſa fuerit,quæ etiam in primo diuiſa fuit, ibid.
de Chananæis quod Deus dixit, Ego ſum qui delebo eos, an verum ſit cum nunquam omnes deleti ſint, ibid.q. 6. pag. 109
Chananæorum reliquiæ quomodo manere potuerunt in terra promiſſionis ex cauſis prædictis in præcedenti quæſtione,Ioſue 13.q.9. 111
Chaoaao terra quid propter appelletur, Ioſue c.14. q.1. pag. 130
Chanaan terra,an vocetur terra duarum tribuum, & dimidiæ, ibid.
Chanaan terra dupliciter diuiſa eſt, in hereditatem,quibuſdam,aliis vero in eleemoſynam, Ioſue 15.q.1. 144
Chanaan terrā tribuum diuidendi per ſortes quis modus fuerit,ibid.q.2. 145
Et Iuda tribus primo petiit hereditatem ſuam, ibid.
Chananæorum de genere an fuerint Philiſthini, 1.Paralip.1.q.11. 53
Chanaan terra cum ſorte diuiſa fuerit quomodo erratum eſt, cum ſortes per Deum operabantur, Ioſue 15. q.9. 162
Et quis fuerit modus ponendi ſortes ſecundum tribus Iſrael, ibid.
Chanaan terræ in diuiſione quare ſors data eſt primo Iudæ filiis deinde filiis Ephraim,Ioſue 16.q.1. 272
Et quomodo vni vel duabus tribubus ſors aſſignari poterat oon aſſignando aliis, ibid.q.2.
Chaoaao terram ad diuidendam pro ſeptem tribobus,an aſſumpti fuerint viri de ſingulis tribubus, vel ſolum de ſeptem, Ioſue 18.q.2. 193
Chanaan terræ diuiſores, qui hic eliguntur an ſint alij ab illis qui primo aſſignati ſunt à Deo, Ioſue 18.q.3. 194
Et ad quid dati fuerunt 36 viri de tribu in ſecunda diuiſione per ſeptem tribus, ibid.
Chanaan terræ in diuiſione quomodo ſortes fiebant pro ſingulis tribubus, Ioſue 18. q.5. 195
Et an eſſent inutiles ſtante diuiſione terræ quæ habetur hic, ibid.
de Chanaan terræ ſitu, & Cadesbarne, Num. c.13. q.4. pag. 299
Chananæorum populi ſeptem an omnes manerent tempore quo cęperunt Iudices, Iud.3.q.7. 34
Chananæi quando oppreſſerunt Iſraelitas, Iud.10. q.23. pag. 162
Chaoaan bellom factum in deſerto, vel bellum Regis Iabin an hic intelligatur, & quæ ſit conuenientior poſitio, ibid. q.26. 163
Chananæorom gentes ſeptem quomodo Deus Iudæis tradidit, Deut.7.q.1. 61
Et quando ibid.
Chanaan termini iſti an ſint termini à quattuor partibus, Deut.11.q.7. 101
Chananæorum, an terram vel gentes Iudæi poſſidere deberent, Deut.12.q.3. 105
Chanaao terra an dici poſſit quod nūquam dilatata fuerit pro poſſeſſione Iudæorum, Deut.19.q.3. 185
Chananæi nominantur quandoque in Scriptura populi omnes terræ promiſſionis licet gens Chaoanæorum eſſet vna de illis, Matt.115.q.60. 234
Chananæos iſtos quomodo Iudæi permittebant manere in terra eorum, ibid.q.61.
Et an peccabant illos non occidendo, ibid.
Chananæi,cur dixerunt Ioſue, & Caleb, quod oon eſſent timendi,cum eſſent fortiſſimi, Num.c.14.q.39. 336
Chanaan Terra quantæ magnitudinis ſit, Num. c.13. q. 36. 312
Chanaan terræ laudes, & magoitudo ſecundum opinionem Iudæorum, ibid.
Chananæus Rex quid audiuit de Iſraelitis, ſecundum Rabbi Salom. Num.c.21.q.1. 22
Chananæos quomodo populus Iſrael poterat vouere occidere, Num.c.21.q.2. 24

Chananæos occidere quomodo pertioebat ad cultum Dei, ibid.
Chananæorum aurum,& argentum,& cetera metalla an fuerint combuſta, vel aſſumpta in theſauris Domini; Num.c.21.q.4. 25
Chanaan terræ circa hoſpites conſuetudo, Iud.19. q.13. pag.315
Chananęorum omnem gentem quare cum hic littera exprimere voluerit,non expreſſit de Gergeſęis, Ioſue c.9. q.3. 270
Chananæorum facta tanta congregatione contra Iſrael non fuit aliquod bellum ſequutum, Ioſue c.9.q.3. 270
Chananæi quibus motiuis ad confęderationem adducti ſunt contra Iſraelitas, & ad oppugnandum Gabaonitas, Ioſue c.10.q.1. 299
Chananæus,& Amorrhæus an ſint duo nomina ſpecialia, vel aliquando ſint generalia omnibus populis terræ promiſſionis,quos delere tenebantur Iſraelitæ, Ioſue c. 10.q.5. 300
Chanaan magnitudo terræ quæ eſt capta à Ioſue tam ſecundum longum,quam ſecundum latum quanta erat, Ioſue c.10.q.99. 359
Chanaan Ciuitates terræ quot Ioſue cępit, Ioſue c.10. q. 100. 359
chanaan acquiſitio totius terræ inter cadesbarne, & Gaz an fuerit ante pugnam contra quin que Reges, ibid.
chananæorum tributa. Vid. Salomonis tributa.
chananæum, quare non iuſſerit Deus deleri, 1.Reg.c.15. q.2. 2
chananæus nom pugnanit contra Iſraelitas, ibid.
chananæus Rex Aod quid audiuit poſt mortem Aaron, Num.c.33.q.6. 313
chananæi quare iuſſit Deus, vt omnes occiderentur, tam magni, quam parui, Num.c.33.q.8. 315
chananæorum gentes quare relictæ ſunt in terra chanaan, Num.c.33.q.9. 317
chanaan terra quare moriente, Ioſue oon manſit totaliter capta,ſed maior pars remanſit in mano chananæorum, Ioſue c.1.q.82. 57
chananæorum Reges quomodo poterant cognoſcere, quod tranſiuiſſent Iudæi per Iordanem deſiccatum, Ioſue c.5.q.1. 136
chanaan Reges an eſſent multi in terra illa, Ioſue c.5. q. 2. 137
chananæis an timor inflictus fuerit à Deo, ne auderent pugnare contra Iudæos nooiter circumciſos, vt putat Nicolaus, Ioſue c.5.q.3. 138
chananęis an conuenienter incuſſus fuerit timor de apertione Iordanis, Ioſue c.5.q.4. 139
chananæorum cauſa coofędetationis quare ponitur hic, Ioſue c.9.q.1. 268
chananæorum populi quomodo audire potuerunt, quæ feciſſet Ioſue Iericho, Ioſue c.9.q.2. 269
chananea quæ ad Chriſtom clamauit, ao eſſet Chaoanea. Matt.15.q.59. 234
chananea quomodo mulier iſta eſſe poterat, quia Deus iuſſerat omnes occidi, ibid.q.60.
chananea quare dicitur,quod erat mulier iſta, cum hoc nihil faciat ad oſtenſionem miraculi, ibid.q.62. 235
chananeæ filiæ circa ſanationem, quomodo diſcordant Matthæus,& Marcus, ibid.q.63. 236
chananæa clamans quare dicebat: miſerere mei, ibi.q.64
chananea quare vocauit Chriſtum filiom Dauid. ibid. quæſt.65
Quare dixit filia mea male à Dæmonio vexantur, ibid. quæſt.66.
chananeæ quare Chriſtus noluit à principio reſpondere, ibid.q.67. 237
ex chananæa quare Diſcipuli rogauerunt, ibid.q.68.
Quare acceſſit poſt excluſam Diſcipulorū petitionem. ibid.q.73. 239
Qua adoratione Chriſtum adoranit, ibid.q.74.
Et an peccauit adorando, ibid.
Quare dixit: nam & catelli edunt de micis, ibl.q.78. 241
Et an io hoc repugnauerit verbo Chriſti, ibid.

in Chananæa quare Christus solam fidem laudat,cum in ea multæ aliæ virtutes fuerint, ibid,q.80. pag.242
Chananeæ filiæ sanationis miraculum quomodo factum est,ibid.q.81.
Et quare dicitur quod sanata est eius filia in illa hora, ibid.q.82. 243
Quomodo destitit petere à Christo sanitatem filiæ cum nesciret an sanata esset,ibid.q.83.
Chananeæ factum quomodo descripserunt Matth. & Marcus cum non viderint, ibid.q.83.
Chananæorum & Pharezæorum Chananæorum populorum quare capita non ponuntur in primo Paralip.1. Paralip.11.q.12. 54
Chananæi & Pherezei quomodo erant habitatores terræ illius,Gen.34.q.4. 624
Chananæam vxorem accipiens an peccauerit Iuda,1.Paralip.2.q.3. 70
Chananæorum populi cur nominantur diuersimodè in diuersis libris,Gen.10.q.8.
ex Chananæis cur vnus populus dicitur Chananæus cum ex filiis Chanaam nemo hoc nomine vocatus fuerit, Gen.10.q.9.
Chananæi,& Pherezei quomodo erāt habitatores terræ illius, Gen.35.q.4.
Chananæorum cultus Deorum cur tantum fit hic mentio cum alios etiam Deos coluerint Israelitæ, 4.Reg.17.q. 7. 142
Chananæorum populi cur nominentur diuersimode in diuersis libris,Gen.10.q.8. 95
ex Chananæis cur vnus populus dicitur Chananæus cum ex filiis Chanaam nemo hoc nomine vocatus sit, ibid. q.9.
Character quid sit, Matt.16.q.74. 288
Et quomodo differat à Clauι,ibid.
Charecter quid sit, Matt.16.q.81. 304
Charecter vnus non potest esse simul in multis, ibid. q. 83. 306
Charadion auis cur sit Iudæis prohibitus,Vid. aquila.
Charitas necessaria est ad Aureolæ magnitudinem, Mat. 13.q.27. 80
In Charitate,an consistat perfectio nostra,Mat.19.q.141. pag.235
secundum Charitatem perfectio an possit esse in via,Mat. 19.q.142. 236
extra Charitatem existentium opera an prosint, Mat.5.q. 171. 234
Vel ad quid prosint, ibid.
extra Charitatem existentium opera bona, an ad charitatem si redeant viuificentur, ibid.q.172. 236
in Charitate opera facta an superueniente macula peccati mortalis mortificentur, ibid.q.173.
in Charitate opera facta si per mortale peccatum mortificentur an gratia superueniente reuiuiscant,ibi.q.274. pag. 238
Charitas & ceteræ virtutes an diligi ex caritate possint, Matt.22.q.290. 237
in Charitate an ordo aliquis poni debeat,ibid.quæst.300.
in Charitate ordo existens, an attendatur secundum affectum,vel secundum effectum,vel secundum vtrumque ibid.q. 301. 249
charitas refrigescet, & abundabit iniquitas, quod christus dixit, quidnam sit, Matt.24.q.82. 485
charitas ista, quod refrigescebat in quibusdam propter aliorum iniquitatem, ibid.q.83.
charitas multorum refrigescet,quare christus dixit, ibid. 84. 486
charitas multorū quod refrigesceret, quare christus prædicere voluit, ibid.q.85.
ex charitate an Deus solus diligendus sit,Matt.22.q.289. pag. 236
ex charitate an charitas, & virtutes ceteræ diligi possint, ibid. q.290. 237
ex charitate an irrationales creaturæ diligendæ sint,ibid. q.291. pag.239
ex charitate an homo seipsum diligere debeat,ibi.q.292. pag. 240
ex charitate an corpus nostrum diligere debeamus, ibid. q.293. 241
ex charitate an peccatores diligendi sint,ibid.quæst.294. pag. 242
ex charitate an debeamus angelos diligere, ibid. q.296. pag. 244
ex charitate an dæmones diligere debeamus, ibid. q.297. pag. 245
ex Charitate quattuor diligenda an rectè distinguantur, scilicet,Deus, proximus,corpus nostrum, nos ipsi, ibid. q.298. 246
ex charitate an damnatos homines diligere debeamus, ibid. q.299. 247
ex charitate an homo magis Deū diligere debeat quam seipsum,ibid.q.302. 250
ex charitate an homo magis seipsum quam proximum diligere debeat, vel è conuerso, ibid. quæst. 305. pag. 253
ex charitate an plus diligere debeamus proximum, quā corpus nostrum, ibid.q.306. 256
ex charitate an proximum vnū magis quam alterum diligere teneamur, ibid.q.307. 256
ex charitate, an propinquos magis diligere debeamus, quam extraneos,vel econtra,ibid.q.308. 257
ex charitate an magis diligēdi sint meliores, quam nobis coniuncti, ibid.q.309. 258
ex charitate an magis sint diligendi consanguinei quam affines, & amici,ibid.q.310. 261
ex charitate an quis magis diligere debeat patrem suum quam filios, ibid.q.311. 262
ex charitate an pater sit magis diligēdus,quam mater vel econtra, ibid.q.312. 265
ex charitate,an vxor plus diligi debeat quā pater, & mater, ibid.q.313. 266
ex charitate an magis benefactores nostri diligendi sint, quam beneficiati a nobis, ibid.q.314. 267
de Charitate & liberali largitione ad proximos ordinata, Deut.15.q.3. 146
Cherubim quomodo se haberent in Arca,2.Reg.c.6.q.5. pag.54
Cherubim duorum qualis erat situs, & figura respectu Arcæ intra Sancta Sanctorum, 3. Reg. 6. quæst. 17. pag.94
de Cherubim situ in Sancta Sanctorum, ibidem, q. 18. pag.95
Cherubim figura,& quomodo erāt productiles, & an sit côueniens opinio Iosephi. Et quare vocauerit eos aues, Exo.c.25.q.18. 42
Cherubim an essent locati super Arcam, ex parte latitudinis, vel ex parte longitudinis, Exo.c.25. quæst.20. pag.44
Cherubim an haberent pedes in terra, & eleuarent alas suas super propitiatorium,vt multi dixerunt,Exo.c.25. q.23. 48
Cherubim quomodo erant supra Propitiatorium,Exo.c. 37.q.2. 329
Cherubim de lignis oliuarum in templo Salomonis ad quid,& cur non fuerunt in Tabernaculo Moysi. 2.Paralip.15.q.25. 102
Cherubim lignei quare non fuerunt in Tabernaculo Moysi,2.Paralip.5.q.26. 123
Cherubim & palmę in Templi parietibus sculpti,in quo erant sculpti,2.Paralip.3.q.15. 71
cherubim Sculpti in parietibus Templi,qualis erat figura,2.Paralip.3.q.16. 72
cherubim ad quid fuerunt facti in parietibus templi per Salomonem,2.Paralip.3.q.18. 74
cherubim velantes Arcam qui erant, 2.Paralip.5. q.23. pag.121
Cherubim duo de lignis oliuarum, quomodo erant operientes totam Arcam,& vectes eius, cum non videatur modus ad operiendum. 2.Par.5.q.24. 121
cherubim in parietibus Templi sculpti, qui erant, 2.Paralip.3.q.17. 74
inter choleram, & phlegma necessario datur humor medius, id est, sanguis, Iosue c.10.q.58. 332

Choneniam principem prophetarum præesse prophetæ an verum sit, 1.Paralip.15.q.29. 291
Chore, & socij sui quare non obtulerunt panes propositionis, Num.c.16.q.8. 394
Chore & socij sui vnde habuerunt 250 Thuribula ad Thimiama offerendum, Num.c.16.q.9. 395
Chore,& sociorum eius Thuribula an essent Sanctuarij, ibid.
Chore an combustus fuerit ab igne vel à terra absortus, Num.c.16.q.15. 401
Chore filij, quare non sunt absorti cum patre eius, cum essent in eodem Tabernaculo, Num.c.26.q.7. 132
Chore, & Dathan, & Abiron quomodo, & quare insurrexerunt contra Moysen, Num.c.16.q.2. 392
Chore, & Abiron mouebantur contra Moysen pro Summo Sacerdotio, sed tacitè pro principatu, Num. c.16. q.3. 392
Chore, & Abiron seditio cum esset propter Sacerdotium, an magis debuit esse contra Aaron, quam contra Moysen, Num.c.16.q.4. 392
Chore, & socij sui quare nō incenderunt lucernas, Num. c.16.q.7. 394
Chori, qui erant cum Dauid, dum portabatur Arca, qui erant, 2.Reg.c.6. q.16. 60
Christi corporis quantitas in corpore matris, 1. Parad. c. 25. pag. 5
Christi corpus quomodo organizatum fuerit, ibid. c.26.
Christi corporis de informatione obiectio, ibid.c.27.
Christi corporis de informatione veritas comprobatur, ibid. cap.28.
Christi corpus in natiuitate æquale fuit ceteris infantibus, ibid.c.29.
Christi corpus secundus modus quo mater continuit, ibid.c.30.
Christi conceptionis miraculum in quo consistat, ex sententia quorumdam, ibid.c.36. 6
Christi ad conceptionem qualiter operatus est Spiritus sanctus, ibid.c.41.
de Christi corporis dignatione, ibid.c.61. 11
Christus quomodo ex vtero Virg. saluo Virgineo claustro in lucem prodire potuit, ibid. c.64.
Improbatio ac vera doct. responsio penes prædicta, ibid. c.65. 12
Christus cur ex matris vtero non eruperit modo indiuisibili, ibid.c.66.
Obiectio penes prædicta, ibid.c.67.
Christus quomodo fit in hostia, ibid.c.68.
Christus quomodo ex vtero Virginis exierit, ibid.
Christus ante incarnationem an in vtero virginis extiterit ibid.c.72.
Christus quomodo in Virgine carnem assumere potuit, ibid.c.76. 14
Responsio doctorum ad dubium, ibid.c.77.
Christus cur vetuit salutare quempiam in via cum videatur inurbanum. Ruth.2.q.7. 21
Christus quas fecit circulationes superfluas fuisse, rationes quædam, quæ probare videatur, Deut.5.q.10. 51
Christi conuersatio qualis erat ad conuertendum gentes, Deut.12.q.11. 121
in Christo iudicando consueta iudicandi forma seruata fuit, Deut.17.q.4. 163
Christi tempore an Romani Romanum Regem Iudæis imponeret, Deut.17.q.8. 164
Christi lex est leuis propter duo, Matt.7.q.27. 217
Christus quō dicet in iudicio vniuersali, Bonis, venite, cū iste nō sit modus sētētiæ diffinitiuæ, Mat.25.q.362. 192
Christo an conueniant agni conditiones, Parad.3.c.1. 35
Cur dicitur agnus tonsus, ibid.c.3.
Christus agnus qualiter detonsus fuerit, ibid.c.5.
Christus ferreo cultro fuit circumcisus, ibid.c.9. 36
de Christi Redemptoris nostri siue agni plagis, ibi. c.10.
Christum plorasse rationes probantes secundum signum, ibid.c.13. 37
de Christi clamore, ibid.c.14.
Christus vt Deus non clamabat, & rationes huius rei, ibid.c.16.
Christus cruciatus sibi affuturos minime cogitabat, ibid. c.19. 38
de Christi siti, quam passus est, ibid. c.23.
Christus frigora passus est & æstus, ibid.c.24. 39
Christus corporis lassitudines passus est, ibid.c.25.
de Christi fatigatione, ibid.c.36.
Christi passiones extrinsecæ alius agentibus infligi poterant, Parad.3.c.37. 41
Christus suffocari poterat, ibid.c.38.
Christus quædā quibus agentibus pati poterat, ibid.c.39.
Christus nunquid vere in cruce mortē obierit, ibi.c.43. 42
de Christo quędam, & de latronibus cum eo in cruce pēdentibus, ibid.c.44.
Christus veram mortem tolerauit, & quædam alia de eodem, ibid.c.45.
De quadam potentiarum sensitiuarum, & rationabilium colligatione in Christo existente, ibid.c.48.
Christus tantum sustinuit ex solis plagis dolorem, vt impossibile sit vllum in tale orbe talem ex solis plagis dolorem sustinuisse, ibid.c.49.
in Christo quomodo mors causata fuit, ibid.c.50.
de Christi mortis, necessitate, ibid. c.51. 44
Obiectiones quædam penes prædicta, ibid.c.52.
de Christi potestate super animam suam, ibid.c.53.
Obiectiones penes superiora, ibid.c.54.
Christum peccare non contingebat separando animam à corpore, ibid.c.54.
de Christi morte huius generis necessitate, ibid.c.55.
Obiectiones penes superiora, ibid.
de Christo quid horum apertius prædicatur an quod sit mortuus, vel quod non, ibid.c.59.
De re hac quæstio intelligentia digna, ibid.c.vltimo.
Christus quomodo serpens videbatur, Parad.4.c.1. 45
Christum serpentē esse conuenienter dicimus, ibid.c.2. 46
Christus quare serpens vocetur, ibid.c.41. 54
de Christi mortis triduo, ibid.c.44.
Christi corpus in sepulchro quod nullo modo fuerit alteratum, ibid.c.46.
in Christo quod fuerint omnes modi motus secundum quod homo fuit, ibid.c.49.
in Christo vt Deo quare non potuerit esse aliqua species motus, ibid.c.51.
Christus non habuit corpus phantasticum, ibid.c.71. 59
Christus quomodo dici possit aquila, Parad.5.c.1. 63
inter Christum, & aquilam conuenientia secunda, ibi.c.2.
Christus aquilæ similitudinem gerit, ibid.c.3. 64
Et quædam de Christo, ibid.
Notandum penes supernaturalē Christi Ascensionem, ibid.c.7. 65
Christus nunquid à seipso, vel adiuuante extrinseco cælos ascenderit, ibid.c.8.
Responsio dubitationi prædictæ, ibid.c.9.
Obiectio & quædam alia ad superiora attinentia, ibid. c.10. 67
Obiectio ad quædam alia, ibid.c.11.
Applicatio eorum quæ de natura superius dicta sunt ad ea quæ de nube dicunt, ibid.c.12.
Christus quomodo in cælum ascenderit, ibid.c.13.
Solutio, & quædam de distantia cæli empirei a terra, ibid.c.14. 67
Christus in instanti cælum empyreum conscendit, ibid. c.15.
Christi ascensionis modus, ibid.c.16.
de Christi vestibus in ascensione, ibid.c.17.
Improbatio responsionis prædictæ, ibid.c.18. 68
Quædam attinentia ad superiora, ibid. c.19.
de Christi vulneribus dubitatio, ibid.c.25. 69
de Christi vulneribus quædam, ibid.c.26. 70
Christum asserentium vestes tenere vt vulnera tegat confutatio, ibid.c.28.
Christus si in cælo vestibus tegeretur longe pretiosiores essent his quibus in terra vtebatur, ibid.c.29.
Christus, nec beati in Paradiso vestibus tegentur, ibid. c.30.
Christus dum vixit vestibus vsus est, ibid.c.31. 71
de Christo obiectio quædam, ibid.c.36.

Christus resurrectionis suæ argumentum dedit discipulis inductiuum, ibid.c.37.
Obiectiones penes superiora, ibid.c.38.
Christum nudum viderunt discipuli, ibid.c.39. 73
Obiectio de Angelis, ibid.c.40.
Christus nec in sepulchro, nec in resurrectione vllas vestes habuit, ibid.cap.42. 74
Ex positionibus supradictis quod secunda veritatem contineat, ibid.cap.43.
de Christi ad inferos descensu, ibid.c.118. 93
Christi passio aliqnid habent in se quod meretur solutionem peccatorum, quod in nullo alio Sacramento est compertum, ibid.c.150. 102
Christus Sacramentum Baptismi nobis reliquit, ibid.cap. 154. 103
Christi descensus ad carnem sumendum, an volatus dici possit, ibid.c.192. 113
Christus quomodo volauit, ibid.c.196. 114
Christus nunquid vt aquila vel Phenix renouabatur, ibid. c.203. 116
de Affectibus qui in Christo erant, ibid.c.207. 118
de Christo illato frequenti dedecore, ibid.c.212. 119
Christus qua die mortuus sit circa quæstionem responsio ad quintam rationem principalem, de Calendarij, Def. p.2.cap.86. 80
Et quod argumentum non tenet assumptum ex annotationibus Calendarij ob defectum, auctoritatis, quia de multis ibi annotatis non constat, ibid.
Christi de mortis die circa quæstionem responsio ad sextam rationem principalem, probans quod Astrologi dies annorum bissextilium non omittunt in sua computatione, ibid.c.90. 87
Christi de mortis die in quæstione responsio ad vltimam rationem principalem de correctionib. temporum declarans quę, & quales correctiones temporũ, fuerunt factæ apud Latinos, & quando, & quod nullam omittunt Astrologi, ibid.c.91. 88
Christus cur dixit de beatis: in carcere eram, & visitastis me, Matt.25.q.378. 200
Christus ad quid beatos vocat benedictos in 25. Matt. Matt.25.q.364. 193
Christus cur dicet in iudicio vniuersali opera tamen misericordiæ, quænam verior sit, Matt.25.q.387. 205
Christus quare dicet malis in iudicio vniuersali discedite maledicti, Matt.25.q.401. 221
Christus quare nõ dicet malis in iudicio vniuersali: discedite maledicti Patris mei, Matt.25.q.402. 211
Christus an dederit licentiam dissoluendi matrimonium inter fidelem, & infidelem, vbi, & quando, 1. Reg.c.8. q.131. 210
Christus an prohibuerit pluralitatem vxorum, 1. Reg.c. 8.q.201. 246
Christus, quomodo poterat sæpe irasci, & quomodo ira est aliquando meritoria, 1.Reg.c.11.q.7. 315
Christus quomodo dicitur Dei sapientia, Gen. in Ep. Hier. ad Pau.5. 12
Christo responsuros malos in Indicio vniuersali, quando te vidimus &c. quomodo dicatur, & ad quid istud dicent, Matt.25.q.417. 217
Christus quare enarrat opera misericordiæ omnia contra malos, sicut erga bonos, Matt.25.q.413. 216
Christi mortis in triduo, an in sola Maria Virgine fides remanserit, Matt.præfat.5.q.14. 17
Christus quare dicet malis: discedite in ignem æternum, Matt.25.q.403. 212
Christus quare opera misericordiæ dicturus est, & nihil aliud, Matt.25.q.384. 204
Christus quam humanitatem in iudicio ostendet, an gloriosam, & impassibilẽ, vel mortalẽ, Matt.25.q.328. 167
Christi lex. Vid. lex Christi.
Christi post partum an Ioseph, Mariam Virginem cognouerit, Matt.1.q.50. 166
Christus in tota sua vita seruauit legem Moysis ascẽdendo in Ierusalẽ ter in anno in tribus festiuitatibus, Def. p.2.q.2. pag. 19
Christus in vltima cęna obseruauit omnes cærimonias agni Paschalis, ibid.c.4. pag. 21
Et circa hoc inter Gręcos, & Latinos est solum controuersia in duabus earum, ibid.
Et Auctor inducit sex rationes satis euidẽtes quę possent fieri pro parte Græcorum licet ipsi non faciant eas, ibid.cap.5.
Et quomodo opinio Gręcorum cõsonet omnibus auctoritatibus Sacræ Scripturæ, & quod illa posita nullum sequatur inconueniens, ibid.
Christus quod non anticipauerit celebrationem Phase; sed celebrauit tunc, quando Iudęi celebrauerunt rationes quinque necessario probantes ab auctore ponuntur, ibid.c.7. 23
Christus quod azima manducauerit die vltimæ cęnæ, ibid.c.9. 29
Christus quod in azimis confecerit, ibid.c.10. 30
Et cum possit confici in azimis, & fermentatis quid sit conuenientius, ibid.
Christi de mortis anni prima die conclusio per historias gentium probatio; quæ tñ nõ est necessaria, ibi.c.11.30
Eiusdem probatio ex historia Euangelica, ibid.c.12. 31
Christum ante trigesimum annum inchoatum ætatis suæ mortuum esse dici non potest, ibid.
Et quod in ipso mortuus est, ibid.
Eiusdem probatio via astrologica, ibid.c.13. 33
Et ponuntur quattuor supposita ad probandum hoc & tria probantur, hic, ibid.
De quarto supposito, ibid.c.14. 34
Et ibi multa de diuersitate annorum Solarium & lunarium, & de annis diuersarum gentium & multa de mutatione anni Iudæorum, ibid.
Et de causa, & modo inueniendi primum mensem Iudæorum quolibet anno, ibid.
Christi ætatis inter annum trigesimum & quinquagesimum cum dubium esse poterat, quod in nullo fuerit mortuus nisi anno 33. suo inchoato tertia die Aprilis, ibid.c.15. 35
Christus quod non sit mortuus die annunciationis, 25. Martij, & quod non erat possibile Christum mortuum fuisse illo die nisi viueret 175. annis, ibid. c.16. 37
Et circa hoc septem argumenta ponuntur aduersariorum auctoris, ibid.c.17. 40
Responsio ad rationem Aug. ibid.c.19. 43
Christus, an mortuus fuerit ea die qua conceptus est, ibid. c.19. 43
Et Responsio ad Aug. rationem suprascriptam, ibid.
Tertia ratio Aug. soluitur, & declaratur quę difficultas fuerit ab antiquo in Ecclesia circa diem Paschę quando celebraretur, an simul cum Iudęis vel non, ibid. c. 20. pag. 43
Christi de morte veritas quod incognita manserit antiquis temporibus quænam fuerit causa, cum fuerint tunc viri Clarissimi, ibid.
Christus licet dederit Ecclesiæ vniuersali priuilegium non posse errare in fide, nec in moribus, non dedit ei priuilegium quod simpliciter in nullo errare posset, ibid.c.35. 51
Et quare non dedit tale priuilegium, ibid.
Christi ante Aduẽtum multo tempore prophetæ cessauerunt, ibid.c.55. 61
Christi in lege gratia dari potuit, & debuit dari, ibid. c. 58. pag. 62
Christus reliquit in Ecclesia vnum supremum tribunal quod nõ potest errare, s. cõciliũ ad quod in omnib. dubiis tã fidei quam actionum recurrendũ est, ibi.c.76.71
Et determinationi suæ ita standũ est ac si Deus per prophetas responderet vel per alios modos consulendi qui erant in lege veteri, ibid.c.76. 71
Christus qua die mortuus sit in quæstione respondetur rationi tertiæ principali, ibid.c.77. 71
Christi de mortis die Ecclesia nõ diffiniuit. Negatiua ista est valde limitata, & potest faciliter probari, ibi.c.78.72
Christi de morte licet non reperiatur diffinitũ ab Ecclesia quia tamen Ecclesia hoc tenet, an sufficiat, ibid.c.79.73
Et ibi bona regula circa talia quæ ecclesia vniuersaliter tenet, ibid.

Et responsio ad Augustini auctoritatem, Def. par. 2. c. 79. pag. 73
Christi circa diem mortis an dici possit quod Ecclesia errare potuerit, cum non pertinet directe hoc ad fidē, ibi.
Responsio ad Augustini quartam auctoritatem, ibid. c. 81. pag. 74
Christi in passione quomodo Templi velum scissum est sine aliqua causa, 2. Paralip. 3. q. 23. 77
Christi in passione Templi velo scisso cum omnia quæ in illo erant apparuerint, an ea videntes Israelitæ moverentur, 2. Paralip. 3. q. 24. 78
Christus quare dicitur quod sedebit in die iudicij & quæ erit illa sedes, Matt. 25. q. 298. 141
Christi sedes super quam sedebit in iudicio cur dicitur sedes maiestatis suæ, Matt. 25. q. 299. 141
Christi in passione quare templi velum scissum est, & quomodo, 2. Paralip. 3. q. 20. 76
Christi lex in quo à Moysi lege differat, Matt. 6. q. 137. pag. 150
Christus quomodo sit Ecclesiæ caput, Matt. præf. q. 12. 13
Christus an iudicabit in forma humana, Matt. 25. q. 327. pag. 165
Christus an possit in Euangelio dispensare, Matt. præf. q. 30. 40
Christus quare non expressit opera misericordiæ spiritualis, Matt. 25. q. 388. 206
cum Christo ad quid angeli ad iudicium venient, Matt. 25. q. 296. 140
de Christo an intelligatur dictum illud percutient maxillam iudicis Israel, Gen. Epist. Hier. ad Pau. 7.
Christi & Dei bona quę, & quo, & c. Matt. 25. q. 28. 57
Christus quare introduxit parabolam hanc, esse virgines fatuas, & prudentes, Matt. 25. q. 11. 4
Christus quare dixit quod dum illæ irent emere oleum venit sponsus, & quæ paratæ erant introierunt cum eo, ibid. q. 28. 10
Christus ad quid induxerit parabolam de decem virginibus, ibid. q. 32. 10
Et de vero sensu eius, ibid.
Christi in passione cur potius non apertæ fuerunt portæ templi, vel fractæ valuæ, vt omnia paterent, quam templi velum, 2. Paralip. 3. q. 21. 77
Christus ad quid expressit, quod paratum erat istud regnum, Matt. 25. q. 370. 196
Regnum paratum esse beatis ad quid Christus expressit, Matt. 25. q. 370. 196
a Constitutione mūdi quare dicatur, Matt. 25. q. 369. 195. & 371. 196
Christi in conceptione an Maria Virgo aliquid actione operata sit, Matt. 1. q. 52. 170
Christi conceptio an operata sit in instanti, vel successiue, Matt. 1. q. 53. 172
Christi quomodo verum sit dictum: quamdiu fecistis vni, &c. Matt. 25. q. 392. 207
christi genealogię in principio cur ponit Matthęus Abraham, & David. Matt. 1. q. 3. 122
christi in genealogia cur Dauid prius ponatur quam Abraham cum fuerit eo posterior, Matt. 1. quæst. 4. pag. 123
christi genealogiam cur Matth. potius inceperit ab Abraham, quam ab alio, Matt. 1. q. 5. 123
christi in genealogia cur filiorum Abraham Isaac solus nominatus fuerit cum alios habuerit, Matt. 1. q. 6. 124
christi in genealogia cur dicatur Iacob genuit Iudam & fratres eius cum solus Iudas concurrerit in christi generatione, Matt. 1. q. 7. 125
christi in generatione cur nominetur Zaram, cum ad eam non pertineat, Mat. 1. q. 8. 125
christi in generatione cur ponatur Thamar Phares, & Zaram mater, cum matres aliorum non ponātur, Matt. 1. q. 9. 123
christi in genealogia cur Rahab ponatur cum non ponantur mulieres in ea regularum, Matt. 1. q. 11. 126
christi in genealogia cur ponatur Ruth cum esset mulier, Matt. 1. q. 13. 127
christi progenies vndenam habuerit Matthæus, Matt. 1. quæst. 26. pag. 141
Christi genealogię diuersitas inter Matthæum, & Lucam, Matt. 1. q. 27. 142
Christi in genealogia cur nominetur vxor Vriæ cum mulieres non nominentur in ea, Matt. 1. q. 16. 133
Christi in genealogia cur Christus omittit tres Reges, s. Ochosiam, Ioas, & Amasiam, Matt. 1. q. 17. 133
Christi in genealogia ex omissione Ochoziæ, Ioas, & Amasiæ an aliquis error sequatur, Matt. 1. q. 18. 134
Christus in quo istorum, quattuor modorum vocetur, Iesus, Matt. 1. q. 25. 140
Christus an apud Hebræos sit vocatus Iesus, Matt. 1. q. 60. 178
Christus quo tempore sæculi natus sit, Matt. 2. q. 1. 179
Christum in Bethleem natum esse cur dixit Mathęus, Matt. 2. q. 2. 180
Christum tempore Herodis natum esse cur posuerit Matthęus, Matt. 2. q. 3. 180
Christus an conuenienter natus sit in Bethleem, Matt. 2. q. 4. 181
Christus an conuenienti tempore natus sit, Matt. 2. q. 5. pag. 182
Christi Natiuitas an cōuenienter per stellam Regis nunciata sit, Matt. 2. q. 17. 192
Christus quę dixit seruari debere an sint ad salutem necessaria, Matt. 7. q. 34. 223
Christi passionis in die cur potius fuit scissio veli, quam alijs diebus, 2. Paralip. 3. q. 22. 77
de Christi metaphora secunda, 2. Parad. c. 1. 19
de Christo metaphorę prędictæ secūdę declaratio, ibi. c. 2.
Christus duplici de causa Leo nuncupatur, ibid. c. 3.
Christi metaphorę istius pars prima, scilicet, Leo qui videbatur, ibid. c. 4.
De modo duplici quo videbatur, ibid. c. 5.
Christus nunquid animam habuerit, ibid. c. 6. 20
Christus si animam rationalem non habuisset euerterentur mifteria omnia, & fides omnis, ibid. c. 7.
Christum animam non habere ad dicentem quid absurdi sequeretur, ibid. c. 9.
Obiectiones penes prædicta, ibid. c. 10. 21
Responsio aliorum ad predicta, ibid. c. 11.
Christum animam habuisse Ioannes testatur, ibid. c. 12.
Et eius auctoritatis declaratio, ibid. c. 13.
Christus vitam, non aūt animā pro nobis posuit, ibid. c. 13.
Et ibi quędam de anima, ibid.
De substantiis tribus in Christo existentibus, ibid. c. 14. 22
Christus quomodo videri non possit, ibid. c. 16.
Christus qualiter in hostia sit, ibid. c. 17.
de Christo quid in hostia sit, ibid.
Falsa responsio quorumdam penes corpus Christi in anima sine sanguine, ibid. c. 18.
Christi in hostia exangue corpus ponentium, deliramentum, ibid. c. 19. 23
Et quę nefaria sequantur ex positione ista, ibid. c. 20.
de Christi sanguine in calice existente, ibid. c. 21.
Plena solutio superioris quæsiti, ibid.
Christi corpus cur sæcularibus communicantibus sub specie panis tantum tribuatur, ibid. c. 23.
Christus cur sub duplici specie consecretur, ibid. c. 24. pag. 24
Christus cur sub duplici specie Eucharistiæ Sacramētum instituerit, ibid. c. 25.
Obiectio ad ea quæ prædicta sunt, ibid. c. 26.
Obiectio ad prædicta, ibid. c. 27.
Responsio ad prædicta, ibid. c. 28.
Obiectio contra prædicta, ibid. c. 29. 25
Solutio confirmationis obiectionis tactæ in præcedenti cap. ibid. c. 30.
Responsio ad tacitam quæstionem, ibid.
de Christi corpore quędam, ibid. c. 31.
Obiectio contra prędicta de quadam aqua in latere Saluatoris nostri miraculose orta, ibid. c. 32.
Christi sanguis qui eo mortuo erupit ad quid profuturus erat, ibid. c. 33. 26
christi corpus anima sanguis, & Verbum quomodo sit in hostia & calice, ibid. c. 37.

Christi corpore & sanguine sub ambabus speciebus consecrationis existentibus quare reliqua adsint per adhærentiam, ibid.c.38. pag.26
Christus Leo quomodo tactus est, ibid.c.67. 31
De duplici anima in Christo, ibid.c.75. 33
in Christo non erant passiones, ibid.c.76.
Notandum circa prædicta, ibid.c.77.
Obiectio contra ea quæ contraria sunt, ibid.c.78.
in Christo tres inclinationes fuisse constat, ibid.c.79.
Christus qua de causa insinuabat se inuitum mortem subire cum à principio pro peccatoribus statuisset mori. ibid.q.80. 34
de Christi tertia inclinatione, ibid.c.81.
Et respondens Iesus dixit, &c. c.21.
Christus an parabolam istam dixerit continuatæ & immediate post præcedentia, Matt.22.q.1. 3
Christus quomodo in littera dicatur respondens, cum nihil respondisset, ibid.q.2.
Christi ad propositum quomodo sit, & quomodo verum quod multi sunt vocati, pauci vero electi, ibid.q.69. 30
Tunc abeuntes Pharisæi &c. Matt.22.
contra Christum cur Pharisæi ceteri consilium inierunt, Matt.22.q.74. 33
Christum cur Pharisæi tenere volebant in aliquo tentando eum, ibid. q.75.
Christum cur potius Pharisæi voluerunt in sermone capere, quam in alia re, ibid.q.76.
Christum ad quid Pharisæi volebant in sermone capere, ibid.q.77. 34
Christum cur Pharisæi non conati sunt in facto capere, & non in sermone, ibid.q.78.
Christo ad quæstionem proponendam cur non venerunt Pontifices, & ceteri, sed miserunt alios, ibid.q.79.
Christo ad quærendum hoc missi quinam erant, ibid. q. 80. 35
Christum ad tentandum quare nunc Pharisæi Herodianos adduxerunt, ibid.q.82.
Christo cur dixerunt Pharisæi, & Herodiani illum tentantes. Magister scimus quia verax es, ibid.q.83. 36
Christo verba hæc à Pharisæis dicta quomodo ad eorum propositum applicabantur, ibid.q.84.
a Christo quare petebant Pharisæi an liceret Cæsari dari censum, ibid.q.85. 37
Et quis erat census iste ibid.
a Christo petendi an liceret Cæsari censum dare quam nam occasionem Pharisæi haberent, ibid.q.86.
Christum tentare quomodo dicebantur Pharisæi per quæstionem istam, an liceret & c. ibid.q.87.
Christum quomodo Pharisæi in sermone capere intendebant ex quæstione ista: an liceret, &c. ibid. q.88.
Christo quomodo hoc petiuerunt Pharisæi cum verisimiliter scirent quod ipse diceret tributum soluendum esse, cum ipse soluerit, ibid.q.89. 38
Christus cur dixit Pharisæis: quid me tentatis Hipocritæ, ibid.q.92. 39
Christus cur vocauit Pharisæos hypocritas, ibi.q.93. 40
Christus cur respondit Pharisæis aspere, cum ipsi blande quæsiuissent, ibid.q.94.
Christus cum viderit quod Pharisei eum tentabant, cur illis respondit, ibid.q.95.
Christus cur dixit Pharisæis ostẽdite mihi numisma censũs, ibid.q.96. 41
Et cur ipse non protulit potius denariũ ex bursa sua, ibi.
Christus cum vidit denarium cur quæsiuit cuius estimago, ibid.q.97.
Christus quare dixit. Reddite ergo quæ sunt Cæsaris Cæsari, ibid.q.99. 42
Et quomodo cõsequẽtia ista sequatur ex prædictis, ibid.
Christus quare dixit reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari, & quæ Dei Deo, cum nõ esset ad propositũ, ibid.q.100.42
Christus quare dixit prius Cæsari, quã Deo, ibi.q.102. 43
Christus dicens reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari, an significet aperte tributum dandum esse, ibid. q.104.44
Christus quomodo voluit dicere aliquid esse debitũ Cæsari cum hoc esset contra populum, ibid.q.5. 40
Christi responsionem audientes Pharisæos miratos esse cur dicatur, ibid.q.106. pag.45
Christo post responsum cur de Pharisæis & Herodianis dicitur, quod relicto eo abierunt, ibid.q.107. 45
In illa die accesserunt ad eum Sadducæi, &c. Matthæi 22.
Christo quando proposuerint Sadducæi quæstionem istam de resurrectione Matt.22.q.121. 69
Christus vbinam erat quando accesserunt Sadducæi ad illum, ibid.q.122.
Et quidnam faciebat, ibid.
ad Christum accedentes Sadducæi quinam erant, ibid. q.123.
Christum ad tentandum, an venirent Sadducæi vel bono animo, ibid.q.124. 70
ad Christum quomodo Sadducæi cum Pharisæis accesserunt, cum inter se non conuenirent, ibid.
Christum quare tentabant Sadducei cum Pharisæis, cum potius deberent illum adimare, ibid.q.125.
a Christo an Sadducæi de resurrectione quæsiuerint animo illum tentandi, vel addiscendi, ibid.q.138. 78
a Christo cur Sadducæi de resurrectione potius quæsiuerunt, quam de aliquo alio, ibid.q.139.
a Christo Sadducæi cur potius de resurrectione quæsiuerunt, quam de angelo, vel spiritu, ibid.q.140. 79
Christo cur Sadducæi casum feminis suscitationis de solis fratribus posuerunt, cum ad alios etiam pertineat, ibid. q.196. 111
Christo à Sadducæis positus casus feminis suscitationis an fuerint sic, ibid.q.197.
Et quare talem posuerunt, ibid.
Christus cur nunc respondit Sadducæis ipsum tentantibus cum minime tentatoribus respondere soleat, ibid. q.104. 114
Christus quare non dissoluit argumẽtum Sadducæorum ostendens non valere consequentiam, ibid.q.285.
Christus cur dixit Sadducæis: erratis, ibid. q.206. 115
Christus quid dicere voluit cum ait. Erratis nescientes Scripturas, neque virtutem Dei, ibid.q.207.
Christus cur dixit quod in resurrectione non nubent, neque nubentur, ibid.q.209. 116
Christus cur dixerit quod in resurrectione erunt sicut angeli Dei, ibid.q.211. 118
Christus cur dixit Sadducæis. De resurrectione autem non legistis, allegando auctoritatem, ibid.q.213. 119
Christus Sadducæis respondens, & allegans auctoritates per resurrectione cur allegauit potius, Exod.c.3.quam aliquam aliam, ibid.q.214. 120
Christus quomodo resurrectionem probauerit ex auctoritate ista Deus Abraham, Deus Isaac, & c.ibid.q.215.
Christi illatio quod Abraham, & Isaac viuerent quomodo sequitur ex verbis illis, Deus Abraham, & c.ibid.q. 216. 121
Christi ex verbis illis; Deus Abraham, &c. dato quod Abraham, & Isaac, & Iacob essent quando Deus erat Deus illorum, quomodo sequitur quod viuebãt ad hoc quod dicatur Deus est Deus viuorum & non mortuorum, ibid.q.217. 121
Christus cur ad probandam resurrectionem allegauit istos tres Patriarcas, ibid.q.218. 122
Christi de doctrina cur turbas miratas fuisse dicatur, ibid. q.221. 123
Christi resurrectio an causa sit resurrectionis nostræ, ibid. q.225. 132
contra Christum quomodo Pharisæi conuenerunt, Matt. 22.q.254. 215
Et vbi conuenerunt, ibid.
Et quare conuenerunt, ibid. & q.255. 216
Christo cur Pharisæus vnus pro omnibus loquutus est, ibid.q.256.
Et cur erat legis Doctor, ibid.
Christum tentans cur dicatur Pharisæus iste, cum non tentatoriè quærat, ibid.q.257.
Christum cur Magistrum Pharisæus iste vocauit, ibid. q. 258. 218
a Christo Pharisæum quæsiuisse quod esset magnum mandatum, quomodo Matth. hic dicat, cum Marc.12. dicat

dicat quod quæsiuit de primo mandato,ibi.q.259.p.218
Christum in quonam tētabat Pharisæus iste,& quidnam deducere intendebat, ibid.q.261. 218
Christum cum tentatorie Pharisæus interrogasset cur illi responderè voluit,ibid.q.263. 219
Christus cur Diligere Deum dixit esse primum, & magnum mandatum & non dixit Timere,ibid.q.269.223
Christus cur dixit:diliges Dominum Deum ex toto corde tuo,in tota anima tua,& in tota mente tua, ibid.q.270. pag.223
Et quid per hæc innuit, ibid.
Christus quid nam voluit signare per hæc tria, ex tota anima,& ex tota mente,ibid.q. 272
Christus quomodo respōdens ad Pharisæi quæstionē dixit, hoc est maximum mandatum, ibid.q.273. 225
Christus cur dixerit:Diliges proximum sicut te ipsum,ibi. q.279. 227
Christus quomodo accipiat hic legem & Prophetas,ibid. quæst.280.
Congregatis autem Pharisæis,&c.Matt.22.
Christo interrogatio Pharisæorum de se ipso an sit ordine continuo post quæstionem illorum de mandato : vel sit ordo mutatus.ibid.22.q.316. 270
Christi interrogationis istius in narratione quomodo Mattheus,Marcus,& Lucas discordant,ibid.q.318.270
Et an contrarientur,ibid.
Christi interrogationem Pharisæorum narrandi cur eundem modum non tenuerunt Matth. Marcus, & Lucas, ibid.q.319. 271
Christi interrogationis istius in narratione an Mattheus Lucæ contrarietur,ibid.q.320.
à Christi interrogati, an Scribæ fuerint, vel Pharisæi,ibid. q.321. 272
Christus cur quæsiuit de hac quæstione.s. Christus cuius filius esset ? ibid.q.322.
Christus cum vellet se Dei filium ostendere cur hoc non dixit apertius,ibid.q.323. 272
Christus cur voluit se filium Dei ostendere per interrogationem,ibid.q.324. 273
Christus cur nunc hoc quæsiuit de hoc potius à Pharisæis, quam ab aliis,ibid.q.325. 273
Christus quare proposuit quæstionem istam de se cum Pharisæi congregati essent,ibid.q.326.
Christus cur direxit hanc quæstionem ad omnes Pharisæos,ibid.q.327.
Christus in interrogatione ista cur non dixit. Cuius est filius Christus,& nō quid vobis videtur de Christo cuius filius est?ibid.q.328. 274
Christus quod Dauid filius esset quare responderunt Pharisæi,ibid.q.329.
Christum cur Pharisæi Dauid potius filium esse dixerunt, quam Abrahæ,ibid.q.330.
Christus cur non fuit vocatus filius alicuius illorum qui Dauid præcesserunt, vel eorum qui fuerūt post Dauid, ibid.q.331. 275
Christus quare redarguit Pharisæos dicentes filium Dauid Christum;cum hoc verum sit,ibid.q.332.
Christus cur à Pharisæis non quæsiuit prius quid alii sentirent, quam quid ipsi de Christo sentirent,ibi.q.333. pag.234
Christi argumentum contra Pharisæos quomodo procedit,scilicet, Christus non est filius Dauid ergo est filius Dei,ibid.q.334.
Christus cur ad suam probationem dixit, quomodo Dauid in spiritu vocat eum Dominum, ibid.q.335. 276
de Christo quomodo verum sit quod Psalmus dixit Dominus Domino meo, intelligatur, ibid.q.341. 282
Christi ad propositum quomodo applicetur Psalmi huius auctoritas, & quomodo est verū quod dixit Dominus Domino meo,&c.ibid.q.342. 283
Christum an Dauid Dominum vocauerit quantum ad Deitatem,vel secundum carnem, ibid.q.345. 283
Christo quomodo Deus Pater dixerit sede à dextris meis quomodo stat,ibid.q.346.
Christi inimici quinam sint quos ponat scabellum, ibid. quæst.348.
Christi inimici quomodo ponuntur scabellum pedū eius, ibid.q.349. 284
Et an positi fuerunt, ibid.
Christi inimicorum subiectio an futura expectetur, vel facta sit,ibid.q.350.
Christus ad quid expressit hoc scilicet : donec ponam inimicos tuos,ibid.q.353. 287
Christus quare non allegauit alias partes Psalmi huius, ibid.q.354.
Christi argumentum hoc quomodo valeat,scilicet, si ergo Dauid vocat eum Dominum, quomodo filius eius est, ibid.q.355.
Christus quid inferre vult hic, scilicet,quod sit filius Dei quomodo stat,ibid.q.356. 288
Christi probationibus quare nemo respondere poterat, ibid.q.357
Et cur hoc expressit Euangelista,ibid.
Christum ex illa die neminem interrogare ausum esse quomodo verum sit,ibid.q.358. 388
Christum cur Pharisæi ex die illa non ausi sunt interrogare,ibid.q.369. 289
Christum ex qua non ausi sunt Pharisæi amplius interrogare,dies quænam fuerit,ibid.q.360. 289
Tunc loquutus est ad Turbas.
Christus an turbas alloquutus sit continuato ordine, & immediate post interrogationem Pharisæis de se ipso factam,Matt.23.q.1. 290
Christus quando turbas alloquutus est, ibid.q.2. 291
Et vbi alloquutus est, ibid.
Christus vbi nam dixerit hæc verba, scilicet, super cathedram Moysi, &c.ibid.q.3.
Christus quando potuit ista dicere turbis, & discipulis, ibid.q.4.
Christus quomodo potuit hæc dicere discipulis, cum dicatur quod ea turbis dixerit,ibid.q.5.
Christus quare dicitur quod nunc Turbis loquutus est, ibid.q.6. 292
Christus quare loquutus est hæc verba Discipulis suis, ibid.q.7. 292
Christum hæc verba discipulis dixisse cur Mattheus expræsse mentionem fecit,ibid.q.8. 292
Christus quare dixit nunc turbis ista quæ ad Pharisæos & Scribas pertinebant,ibid.q.9. 293
Christi instructio,hæc penes iniquitates Pharisæorum, & Scribarum,ad quid turbis, & discipulis proderat, ibid. q.10. 293
Christus cur dixerit Pharisæos sedisse super cathedra Moysis,ibid.q.15. 296
Christus quod dixit hic quomodo stare possit, scilicet, omnia quæcumq. vobis dixerint facite, cum non obligemur ad legem Moysi quam illi prædicabant,ibi.q.16
Christus cur de Scribis, & Pharisæis dixit, quæcumque dixerint vobis facite,ibid.q.17. 297
Christus cur de Scribis & Pharisæis dixerit,secūdum opera eorum nolite facere,ibid.q.18. 298
Christus increpans Scribas & Pharisæos cur dixit : dicunt enim & non faciunt,ibid.q.20. 299
Christus quomodo dixerit turbis & discipulis quod facerent omnia quæ dicerent Pharisæi,& Scribæ,cum ipsorum legem reprehendat,ibid.q.23. 300
Christus in quo arguat Pharisæos, & Scribas imponentes onera humeris hominum, ibid.q.24. 300
Christus cur turbis iubeat,quæ Scribæ & Pharisæi prædicabant obseruare, ibid.q.27. 301
Christus quomodo increpauit hic Scribas, & Pharisæos dicens. Dicunt enim & non faciunt,ibid.q.29. 303
Christus ad quid dixit de Scribis,& Pharisæis omnia opera sua faciunt vt videantur,ibi.q.30. 303
Christus an portabat Philateria, ibid.q.35. 306
Christus an portabat fimbrias & vittas hyacinthinas, ibi. q.44. 315
Christus cur dixit hæc discipulis suis.ibid.q. 54. 318
Christus cur toties de euitatione inanis gloriæ loquutus est,ibid.q.55. 318
Christus cur solis discipulis dixit. Vos autem nolite vocari Rabbi,ibi.q.56. 319

Christus

Christus cum dixit. Vnus est enim magister vester quid per hoc, Vnus intellexit, ibid.q.87. 321
Christus quare introduxit istud hic, scilicet, omnes vos fratres estis, ibid.q.62. 323
Christus cur dixit: Patrem nolite vocate vos super terram, ibid.q.63. 324
Christus quod omnium magister erat, quomodo verum sit, ibid.q.65. 325
Christus cur non dixit, quod pater omnium esset Christus, sed magister omnium, ibid.q.66. 326
Christus quomodo dixit. Magister vester vnus est Christus, ibid.q.67.
Et an de seipso loquebatur, ibid.
Christo ad quid proderat nunc dicere, quod vnus, id est, solos magister erat Christus, cum nesciretur eum esse Christum, ibid.q.68.
Christus quod dixit, scilicet, qui maior est omnium vestrum erit minister vester, quomodo verum sit, ibid.q. 70. 327
Christus ad quid introduxit hoc verbum, scilicet, qui maior est omnium vestrum erit minister vester, ibid.q.71.
Christi istud, quod qui se exaltat humiliabitur, quomodo verum sit, ibid. q.72.
Væ autem vobis &c. Matt.23.
Christus quare contra Pharisæos, & Scribas posuerit Væ, Matt.23.q.73. 329
Christum contra peccatores maledictiones ponere an conueniens sit, ibid.q.74.
Christus an maledictiones istas ponat contra omnes peccatores, vel cõtra Pharisæos, & Scribas specialiter, ibid. q.75. 330
Christus cur dixit Pharisæis & Scribis: clauditis Regnum Cælorum ante homines, ibid.q.77. 330
Christus cur vocat Pharisæos, & Scribas Hypocritas in omni increpatione, ibid.q.79. 331
Christus de quo vitio increpat Pharisæos, & Scribas cum dicit. Væ vobis qui deuoratis domos viduarum, ibid.q. 80. 332
Christus cur Pharisæos & Scribas increpuit quod longas orationes facerent, cum ipse hoc laudaret, ibid.q. 84. pag. 334
Christus cur Pharisæis, & Scribis dixit. Propter hoc maius iudicium accipietis, ibid.q.85. 334
Christus de quo vitio redarguit Pharisæos, & Scribas cum dicit qui circuitis mare, &c. ibid.q.86.
Christi dictum istud. Vos vt faciatis proselytum vnum, quomodo stare possit, cum multi ad Iudaismum conuerterentur, ibid.q.90. 338
Christi dictum hoc quomodo verum esse possit, s. facitis eum filium Gehennæ duplo, quam vos, ibid.q.93. 339
Væ vobis duces cæci. &c.
Christus de quo vitio arguat hic Pharisæos, ibid.quæst.95. pag. 342
Christus cur vocauit Pharisæos istos duces cæcos, ibidem, quæst. 96
Christus quare Pharisæis dixit: Væ vobis duces cæci, ibid. quæst. 97
Christus cur non redarguit Pharisæos de auaritia in hac re, cum ex auaritia mouerentur, ibid.q.103. 345
christus cur tantum solum errorẽ Pharisæorum expressit de quo eos arguit, cum in tribus deficerent, ibid.q. 104. 346
christus quare saltem non arguit Pharisæos de alio in quo errabant, ibid.q.105.
christi argumentum contra Pharisæos quomodo valet ibid.q.106.
christi dictum quod Templum sacrificat aurum quod in eo est, quomodo verum sit, ibid.q.108. 346
christus quare vocauit Pharisæos cęcos & stultos, ibid. q.109. 347
christus arguens Pharisæos asserentes tenere iuramentum factum per donum, cur vocauit eos cæcos, cum vero arguit eos de templo & auro vocat cæcos, & stultos, ibid.q.112. 348
christus quomodo hic approbare videtur iuramentum factum per templum, & altare valere, cum supra istud reprobauerit, ibid.q.116. 349
Christus quare dixit. Qui iurat in altari iurat in eo, & in omnibus, quæ sunt super illo, ibid.q.118. 35
christus ad quid dixit qui iurat in templo iurat in illo, & in eo qui habitat in ipso, ibid.q.119.
christus quare dixit: qui iurat in cælo iurat in throno Dei, ibid.q.120.
christus ad quid introduxit hic de iuramento facto per cęlum, cum de hoc supra non dixisset, sicut de iuramẽto per altare, & templum. ibid.q.121. 351
christus ad quid introduxit hæc, & quid per hæc voluit significare, ibid.q.122. 352
christi redargutio ista contra Pharisæos quomodo procedit, ibid.q.123.
à christo dicta hæc de misericordia, iudicio, & fide, quod grauiora legis sint quomodo stare possit, cum contrarium dicat Lucas, ibid.q.131. 356
christus cur dixit. Oportet hæc facere & alia non omittere, ibid.q.132. 356
christus cur redarguit hic Pharisæos de decimatione Anethi, & Menthæ cum esset licita, ibid.q.133.
christus cur vocauit Pharisæos duces cæcos, ibid. q.134. pag.357
christus cur Pharisæos dixit excolantes culicem, camelum autem deglutientes, ibid.q.135.
Væ vobis Scribæ, & Pharisæi, &c. Matt.23.
christus quid intendebat inducens de calice, & paropside, ibid.q.222. 416
christus quare Pharisæos arguit hic quod mundarent exteriorem partem calicis, & paropsidis, cum hoc nõ videatur reprehensibile, ibid.q.223.
christus cur non dixit de munditia corporali, seu exteriori, & interiori: oportuit vnam munditiam teneri, & alteram non omitti, cum vtraque bona sit, sicut supra cum Pharisæi dicerent decimandum anethum, & mentham, & cimynum, & non docerent fidem, iustitiam & charitatem, quæ erant grauiora legis dixit eis. Oportet hæc facere, & illa non omittere, ibid.q.224. 417
christus quare posuit hic istam redargutionem de veritate vitæ, quia supra de eodem redargutionem posuit, ibid.q.225. 418
Et an ista redargutio à præcedenti differat, ibid.
Et in quo differat, ibid.
christus quare comparauit Pharisæos sepulchris dealbatis, ibid.q.226.
christus quare dixit Pharisæis: intus pleni estis hypocrisi, & iniquitate, ibid.b.227.
christus quid intendit cõtra Pharisæos hæc dicendo, ibi. q.228. 419
christus quomodo vituperat Pharisæos pro ædificatione sepulchrorum prophetarum, & iustorũ, cum hoc non videatur esse malum, ibid.q.229.
christus quare dixit Pharisæis. Itaque testimonio estis vobis metipsis quod filij eorum estis, qui Prophetas occiderunt, ibid.q.232. 421
christus quare dixit Pharisæis, & vos implete mensuram patrum vestrorum, ibid.q.233.
christus quomodo Pharisæis dixit. Implete mẽsuras patrum vestrorum, cum hoc esset malum, ibid.q.234.
christus quare vocauit Pharisæos serpentes, & genimina viperarum, ibid.q.235. 422
christus quare dixit Pharisæis. Quomodo fugietis à iudicio Gehennæ, ibid.q.236.
christus quomodo dixit Pharisæis. Ideo Ecce ego mitto ad vos Prophetas, quam conuenientiam, vel causalitatem dicit ibi, ideo, ibid.q.237.
christus quo misit ad hoc Apostolos, & Prophetas, quis videbatur in hoc præstare occasionem malo, ibid.q. 238. 423
christus quomodo dixit: ecce ego mitto, quia innuebat se esse Deum per hoc, quod ipse nolebat, ibid.q.239.
christus quare prædicere voluit Pharisæis quod mitteret ad eos sapientes, & prophetas, quos occiderent, ibid. q.240. 424
christus quare non dixit Pharisæis quod etiam ipsum occiderent, ibid.q.241.

Christus quos Prophetas misit ad Phariſços, ibid. q.242. pag.425
christus de quibus Prophetis, Sapientibus, & Scribis hic loquitur, ibid.q.244. 426
christus quomodo misit Scribas in lege Moysi, quia non docemur legem Moysi, ibid.q.245. 427
à christo missi quinam occisi, crucifixi, vel flagellati fuerint, ibid.q.250. 429
christus quare dixit: & flagellabitis in Synagogis vestris, ibid.q. 251. 446
christi dictum hoc quomodo verum est, scilicet. Vt veniat super vos omnis sanguis qui effusus est super terram in quo innuitur, quod pro occisione Discipulorum christi veniret super Iudęos omnis sanguis iustus quicumque effusus est, quod videtur inconueniens, ibid. quęst.252.
christus cum dixit, quod de Iudæis requiretur sanguis Abel, an Abel accipiatur exclusiuè, vel inclusiuè, ibid. q.256. 432
christus cur dixit, A sanguine iusti Abel vsque ad sanguinem Zachariæ, ibid.q.257.
christi dictum hoc quomodo verum fit, scilicet, Requiretur de manu Iudęorum omnis sanguis iustus qui effusus est à constitutione mundi, ibid.q. 258. 434
christus quomodo posuit hic istam increpationem dicens: Ierusalem, Ierusalē quę occidis Prophetas, &c. ibid.q.263. 440
Christus an pęnæ admonitionem & prænunciationem dixerit ad solam Ierusalem, an ad totam gentem Iudæorum, ibid.q.264. 440
Christus quomodo de Ierusalem dixit, quæ occidis Prophetas, ibid.q.265. 441
Christus cur dixit de Ierusalem, & lapidas eos qui mittuntur ad te. ibid.q.266.
Christus quamnam congregationem filiorum Ierusalem facere voluerit, ibid.q.267. 442.
Christus de Ierusalem cur dixit. Volui congregare filios tuos, ibid.q.268. 443
Christus cur de Ierusalem dixit. Volui congregare filios tuos sicut gallina congregat pullos sub alas, ibid.q. 270. 443
Christi dictum quomodo stat, scilicet, congregare volui, & noluisti, ibid.q. 272. 444
Christus quod pręnunciat quidnam hic sit, scilicet: Ecce relinquetur domus vestra deserta, ibid.q.273.
Christi mortis vltio quare data est super solā Ierusalem, ibid.q.445. 275
Christus quare prænunciauit Iudæis destructionē Vrbis Ierusalem, ibid.q.276. 445
Christus quod dixit. Non me videbitis amodo, quomodo verum sit, ibid.q.277. 446
Christus quare dixit Iudæis. Non me videbitis, &c. ibid. quæst.278.
Et egressus Iesus de templo, &c. Matt.c.24.
Christus quare egressus est mane de templo, Matt. 3.q. 5. 448
Christo egrediente de templo accesserunt ad eum Discipuli eius, quomodo dicitur, nam ex hoc videtur quod non erant prius cum eo, ibid. q.4.
Christus an conuenienter Discipulis responderit dicens. Videtis hæc omnia? Amen dico vobis, &c. ibid. quęst.8. pag.449
Christo an verum sit quod Discipuli ostenderint ędificia templi, ibid.q.6. 449
Et ad quid ostenderint, ibid.
Christus quod dixit hic quomodo verum esse potest, scilicet: Non manebit lapis super lapidem quod non destruatur, ibid.q.9. 450.
Christus quare voluit templum penitus perire, ibid.q.10. pag.450
Christus quomodo super montem Oliueti sedebat, & ibi eum Discipuli interrogabant, ibid.q.11. 451
Christum de hoc cur specialiter in monte Oliueti discipuli interrogauerunt, ibid.q.12.
ad Christum accessisse Discipulos quare hic dicatur, ibid. q.14. 452
Christum hæc interrogantes discipuli quinam erant, ibidem, q.15.
Christum Discipulos secreto interrogasse quomodo dicitur, ibid.q.16.
Et quare secreto interrogauerunt, ibid.
a Christo quare Discipuli quæsierunt de consummatione sæculi, ibid.q.17.
Christo an Discipuli hic vnam vel plures quæstiones fecerint, ibid.q.18. 453
a Christo quare Discipuli quæsierunt de eius aduentu, & sæculi consummatione, ibid.q. 20.
Christi aduentus quis erat de quo Discipuli loquebantur, ibid.q.21. 454
Christi de aduentu quare quæsiuerūt discipuli post quęsitum de euersione Ierusalem, ibid.q.23. 455
& Christo quæsitarum à Discipulis quæstionum trium quis ordo erat, ibid.q.25. 456.
Et respondens Iesus dixit eis, &c. ibid.
Christus quid intendit pro hoc, scilicet, Videte ne quis vos seducat, ibid.q.26. 457
Christus quare respondit prius de aduentu suo, ibi.q.27.
Christus quomodo dixit discipulis videte: ne quis vos seducat, quia hoc superuacuum erat, ibid. q.28.
Christus negare volens suum falsum aduentum, quomodo dixit. Multi venient in nomine meo, cum alio modo facilius illud ostenderet, ibid.q.30. 459
Christus quare numquam abstulit discipulis credulitatem de regno temporali Messię, ibid.q.31. 460
Christi tēporalis regni, quomodo potuit a discipulis spes auferri, & an aliquando ablata est, ibid.q.32.
Christi in nomine venturi quomodo venturi erant. An dicerent se esse Christum, i. Iesum Nazarenum, qui Christus fuit, & quod nunc rediret ad sęculum ad regnandum temporaliter postquam surrexerat, vel dicerent, se non esse Iesum Nazarenum, sed esse Messiam, & assererent Iesum Nazarenum, non fuisse Messiam, neque alium aliquem, ibid.q.35. 462
Christi in nomine venturi quo tempore venirent, ibid.q. 36. 463
Christi in nomine venire quidnam erat, ibid.q.37.
Christi nomen personale vsurpare, an grauius esset, vel nomen dignitatis, ibid.q.38. 464
Christum se esse dicentes, quod per hoc significarent, ibid. quæst.39.
Christi nomen quid significat, ibid.
Christum se esse dicentes quomodo verum est quod multos seducerent, ibid.q.40.
Et quod erat motiuum seductionis, ibid.
Christi in nomine venientem aliquem, quomodo credi poterat Messiam esse, cum Christus iam prædicasset, & miracula fecisset, ibid.q.42. 465
à Christi in nomine venientibus, quomodo fideles seduci poterant vt alium Christum sequerentur postquam in verum Christum crediderant, ibid.q.43. 465
Christus ad quid hic ponat hæc, quæ comminatur, ibid.q. 44. 466
Et de quo intelligantur, ibid.
Christus quid per hæc intendat significare, ibid.q.45.
Et cuius rei sunt signa, ibid.
Christus quænam signa discipulis dederit de tempore euersionis Ierusalem, ibid.q.46. 467
Christus cur discipulis dare voluit signa euersionis Ierusalem, & tamen particulariter, ibid.q.47.
Christus quare iam particulariter enarrauit omnia futura ante euersionem Ierusalem, ibid.q.48.
Christus quare discipulis non prædixit tempus determinatum euersionis Ierusalem, ibid.q.49. 468
Christus quare posuit omnia hæc euentura ante Ierusalem euersionem, scilicet, bella, fames, pestilentias, terræmotus, & quare hæc omnia potius quam alia, ibidem. q.51. 469
Christus quare non subticuit destructionem Ierusalem discipulis suis, & alia mala quæ prænunciauit, sicut finem sæculi, ibid.q.52. 470
Christus quid sibi voluit, cum dixit audituri estis prælia, ibid.q.53.

Christus quare dixit discipulis. Videte ne turbemini, ibid. quæst. 54.
Christus quare dixit; oportet enim hæc fieri, ibi. q. 55. 471
Christus cur dixit, sed nondum statum finis, ibid. q. 56.
Christus quod dixit: surgent gens in gentem, & Regnum in Regnum quidnam sit, ibid. q. 57.
Christus ad quid dixit: surgent gens in gentem, & Regnum in Regnum, ibid. q. 58. 472
Christus quæ prædixit prælia, & seditiones quænam fuerint, ibid. q. 59. 4
Christus quas prædixit pestilentiæ quænam erant, ibid. q. 60. 474
Et Vbinam, ibid.
Christus quas prædixit fames vbinam erant, ibid. q. 61. pag. 475
Et ad quid de fame dixerit hic, ibid. 62.
Christus, quare dixit & terræmotus per loca, ibid. q. 63.
Et qui terræmotus fuerunt, ibid.
Christus ad quid dixit hic de terræmotu, ibid. q. 64. 476
Christus cur dixerit de terræmotu, cum illi non fuerint in Iudæa, ibid. q. 65.
Christus, quare dixit, Hæc autem initia sunt dolorũ, ibid. q. 66. 477
Tunc tradent vos, &c. ibid.
Christus quod hic dicit, quidnam sit, ibid. q. 67. 478
Christus, quæ dixit discipulis ad eos in speciali pertinentia quænam sint, ibid. q. 68. 478
Christus ad quid prædixit discipulis ista de tribulationibus ipsorum, ibid. q. 69.
Christus, quæ hic discipulis prænunciauit quando acciderint, ibid. q. 70. 479
Christus quod dixit discipulis, scilicet, Tũc tradẽt vos, &c. quomodo fuerit impletum, ibid. q. 71.
Christus, quod dixit discipulis: eritis odio omnibus hominibus, quomodo verum sit, ibid. q. 73. 480
Christus, quare dixit: eritis odio propter nomen meum, ibid. q. 74.
Et cur specialiter dixit: propter nomen meum, ibid. q. 75. pag. 481
Christus quos dixit scandalizari debere quænam sint, ibid. q. 76.
Et quomodo scandalizabuntur isti credentes in Christum, ibid. q. 77.
Christi dictum hoc, scilicet, inuicem tradent, & odio habebant quomodo verum sit, ibid. q. 78. 482
Christus quos futuros dixit, pseudo Prophetæ, qui tunc insurrexerunt, quinam erant, ibid. q. 79. 483
Christus, quod dixit, scilicet, quia abundabit iniquitas, & refrigescet charitas multorum, quidnam sit, ibid. q. 82. pag. 485
Et quomodo refrigescet charitas propter aliorum iniquitatem, ibid. q. 83.
Christus, quare dixit refrigescet charitas multorum, &c. ibid. q. 84. 486
Christus ad quid prædicere voluit, quod multorum charitas refrigesceret, ibid. q. 85.
Christus quare dixit, qui autem perseuerauerit vsque in finem saluus erit, ibid. q. 86.
Christus quare dixit. Et prædicabitur Euangelium hoc in toto orbe, ibid. q. 88.
Christus quare dixerit. Prædicabitur hoc Euangelium Regni, ibid. q. 91. 489
Christus quare dixerit; quod prædicabitur Euangelium in testimonium omnibus gentibus, ibid. q. 93. 491
Christus quod dixit. Et tunc veniet consummatio, quidnam sit, ibid. q. 94. 492
Christus, quare dixerit, tunc veniet consummatio, id est, Ierusalem euersio, ibid. q. 95.
Cum vero videritis abominationem desolationis, &c. ibidem.
Christus quid voluerit designare per hoc, scilicet, Cum videritis abominationem desolationis, ibid. q. 96. 493
Christus quare prænunciauit hæc quæ habentur hic, ibid. q. 97. 494
Christus, quare dixit, abominationem desolationis, quia sufficiebat dicere, abominationem, ibid. q. 99. 496
Christus quare allegat hic Danielem, ibid. q. 100.
Christus quare dixit, qui legit intelligat, ibid. q. 103. 497
Christus, quare dixit: tunc qui in Iudæa sunt fugiant, ibid. q. 104. 498
Christus quare voluit quod isti credentes fugerent, & non sustinerent mala cum aliis Iudæis, ibid. q. 105.
Christus, ad quid voluit quod discipuli fugerent, nam poterat liberare illos non fugiendo, ibid. q. 106. 499
Christus quare dixit, qui in Iudæa sunt fugiant, ibidem, quæst. 107.
Et quare dixit fugiant ad montes, ibid. q. 108.
Et qui sunt isti montes ad quos fugituri erant credentes, ibid. q. 109. 500
Christus quare nunc non direxit sermonem ad discipulos in secunda persona loquendo, sicut supra, ibidem, quæst. 110
Christi admonitio ista, an credentibus sufficiat, vel habuerunt aliquam aliam specialem, ibid. q. 111.
Christus quod dixit: fugiendum esse, quando fuerit, ibid. quæst. 112.
Christus quare dixit, qui in agro est non reuertatur tollere tunicam suam, & qui in tecto est non descendat tollere aliquid de domo sua, ibid. q. 113. 502
Christus quare specialiter dixit de illis qui erant in agro, & in tecto, quod non descenderent in domum tollere aliquid de domo sua, ibid. q. 114. 503
Christus quare dixit. Væ prægnantibus, & nutrientibus illis diebus, ibid. q. 115.
Christi dictum illud, scilicet, orate ne fiat fuga vestra in hyeme, vel Sabbatho, de quo tempore intelligitur, & quo tempore adimpletum, vel an implebitur, q. 116. pag. 504.
Christi ad propositum quomodo faciat hoc exponendo de fuga credentium de Iudæa, ibid. q. 117.
Christus quomodo imponit fugæ tantam necessitatem in velocitate, quod Sabbathum impediret, ibid. q. 118. q. 505.
Et quare non dictum est de aliis festiuitatibus, vt Azimorum, & Scenophegiæ quod illam impedirent, ibid. q. 119.
Christus quomodo dixit hic de credentibus. Ne fiat fuga vestra Sabbatho, cum ad Sabbathi obseruantiam non tenerentur, ibid. q. 120.
Christus quomodo dixit. Orate ne fuga vestra fiat hyeme vel Sabbatho, & non dixit quantum ad cetera impedimenta, ibid. q. 122. 508
Christus quare non dixit. Orate ne fiat fuga vestra parientibus, prægnantibus, & nutrientibus vobis, ibidem quæst. 123.
Christus quomodo dixit. Orate ne fiat fuga, cum fine oratione ipse facere posset, ibid. q. 124.
Christus quomodo dixit. Orate ne fiat fuga vestra hyeme, vel Sabbatho cum hoc certũ erat, & pro certis non est orandum, ibid. q. 125. 509
Christus quod dixit. Erit tunc tribulatio magna qualis numquam fuit, neque fiet de quo tempore accipiatur, ibid. q. 126.
Et quomodo verum est, quod tribulatio illa erat maior præsentibus, & futuris, ibid. q. 127.
Christus quod dixit. Breuiati sunt dies illa, quidnam sit, ibid. q. 128. 510
Et quando hoc fuerit, ibid.
Et quid sit abbreuiatio ista dierum, ibid. q. 129.
Christus quod dicit. Non salua fieret omnis caro quidnam sit, ibid. q. 130. 511
Christus quare dixit, sed propter electos breuiabuntur, ibid. q. 132. 512
Tunc si quis vobis dixerit, &c. ibid.
de Christo an littera ista intelligatur, vel de Antichristo, ibid. q. 133. 513
Christus ad quid dixit hic de istis pseudo Christis, ibid. quæst. 134.
Christus quare dixit: Si quis vobis dixerit ecce hic est Christus, aut ille, nolite credere, ibid. q. 135. 514
Christus quare dixit surgent pseudo Christi, & pseudo Prophetæ, ibid. q. 136.

Christus quare de pseudo Prophetis dixit, ibid.q.137.
Et quinam illi erant, ibid.
Christus cum dixerit, quod pseudo Christi facient signa magna,& prodigia quid inter hæc differat, ibid.quæst. 138. 514
Christus quomodo dixit quod pseudo Christi, & pseudo Prophetæ faciebant miracula,cum essent falsi, ibid.q. 179. 515
Christus quare dixit. Si ergo dixerit vobis: Ecce in deserto est: nolite exire ecce in penetralibus nolite credere,ibid.q.142. 517
Et quare pseudo Christi in deserto, vel in penetralibus, se esse dicerent,ibid.q.143.
Christus quare dixit.Si dixerint vobis: Ecce in deserto est nolite exire, quia satis erat quod non crederent esse Messiam aliquem venientem, ibid.q.145. 518
Christus ad quid dixit. Sicut enim fulgur exit ab oriente, & patet vsque ad occidentem, ita erit filii hominis aduentus,ibid.q.146.
Christus quare fulguri aduentum suum assimilauit,ibid. q.147. 519
Christus quare dixit. Vbicumque fuerit corpus ibi congregabuntur,& aquilæ,ibid.q.148.
Christus quare dixit de aquilis. Illic congregabuntur,& aquilæ, cum hoc vultures potius faciant, ibid. q.149. pag.519
Statim autem post tribulationem,ibid.
Christus quod hic dicit. De quo tempore intelligatur, ibid.q.150. 521
Christus cum dixit. Statim autem: quomodo stare possit,ibid.q.151.
Christus quare dixit hic de signis aduentus sui, ibi.q.152
Christus quod dixit hic. Post tribulationem dierũ illorũ Quinam sint isti dies,& quæ tribulatio,ibid.q.153.522
Christus quod dixit. Sol obscurabitur & Luna non dabit lumen suum,quidnam sit,ibid.q.154.
Christus quare posuit hic quod virtutes cælorum mouerentur, ibid.q.167. 529
Christi seu filij hominis in die Iudicij quodnam erit signum,ibid.q.168. 8
christo aduenięte quare crux apparebit,ibid.q.169. 529
christus cum dixit discipulis, tunc apparebit signum filij hominis. Quidnam illi per signum illud intellexerũt, ibid.q.170.
christi,seu filij hominis signum quo apparebit: Tunc illud,quando erit,ibid.q.171. 530
christus, quod dixit tunc plangent omnes tribus terræ: quomodo verum erit, ibid.q.173.
Et quando erit,ibid.
Et quare plangent omnes tribus terræ,ibid.q.174. 535
christus quod dixit,quod videbunt filium hominis in nubibus quomodo stat,ibid.q.175. 532
christus qualiter veniet ad iudicandum an successiue,vel subito,ibid.q.176.
Christus quare dixit, quod viderent eum venientem in nubibus. ibid.q.177.
christus, quomodo veniet in cæli nubibus, ibi.q.178.533
christus,quomodo mouebitur in nube,& quomodo mouebitur,nubes,ibid.q.179.
christus, quomodo dixit, quod videbunt eum venientem in nubibus in numero plurali,ibid.q.180. 534
christus in quanam nube descendet,ibid.q.181.
Christus, quod apparebit cum virtute multa, quomodo verum sit, ibid.q.183. 535
Christi maiestas in qua ad iudicandum veniet, quidnam sit,ibid.q.184.
christus seu filius hominis ad quid mittet Angelos, ibid. q.185. 536
Et qui erant Angeli illi,ibid.
Christus quare dixit quod ab Angelis electi cogregabuntur,ibid.q.189. 538
Christus quare dixit electos à quattuor ventis congregandos, ibid.q.190.
Christus quare dixit à summis cælorũ vsque ad eorum terminos, ibid.q.195.
Ab arbore autem fici, &c.
Christus cur posuit nunc hoc de arbore fici,ibi. q.192.539
Christi ad propositum quomodo applicetur parabola illa de ficulnea,ibid.q.194. pag.540
Christus quam rem signet per tot signa, scilicet, scitote quod prope est, & in ianuis,ibid.q.195. 540
Christus cum dixit:cum hæc omnia videritis,quænam sint omnia,ibid.q.196. 541
Christi illud,quomodo verum est,scilicet,Non præteribit generatio ista donec omnia fiant, ibid.q.197.
Et de qua generatione accipiatur,ibid.
Christus quare dixit: Amen dico vobis non præteribit generatio hæc donec omnia fiant,ibid.q.198. 542
Christi illud,quomodo verum est,scilicet,cælum, & terra transibunt,verba autem mea non præteribunt,ibidem, q.199. 543
Christus ad quid dixit. Cælum & terra transibunt, ibid. q.200. 543
De die autem illa.
Christi illud. De die autem illa, &c.de quonam intelligatur an de euersione Ierusalem,vel de die Iudicij,ibi. q.201. 544
christus ad quid dixit. De die autem illa nemo scit, ibid. q.202. 545
Christus quomodo si vellet de die Iudicij certitudinem daret,ibid.q.203.
Christus, quid innueret cum dixit. De die illa nemo scit, ibid.q.204. 546
Christus quare dixit neque Angeli sciunt,ibid.q.205.
Christus cur dixit. Neque Angeli cælorum, ibid.q.206.
Christi dictum, quod Pater solus sciat diem Iudicij, quomodo est verum,ibid.q.208. 547
Christi per dictum hoc, scilicet, neque filius scit,sed solus Pater,quidnam discipuli intellexerint,ibid.q.210. 548
Christus an Spiritum Sanctum à diei iudicij cognitione exclusit,ibid.q.211. 549
Et quare non exclusus fuit, sicut filius,ibid.q.212.
Christus, quare de se expressit quod nesciebat diẽ iudicij, ibid.q.213. 550
Christus, quare dixit quod Pater iudicij diem sciebat,ibi. quæst.214
Christus quare dixit quod solus Pater scit de die iudicij, ibid.q.215. 551
Christi ad propositum, quomodo ista faciebant, ibidem. q.216. 552
Christus,quare afferat similitudinem Noe, ibid.q.217.
Christum dicere, se diem iudicij ignorare quid profuit, cum in his quæ dicit annuat se scire,ibid.q.218.
Christi & filij hominis aduentus, quomodo verum esse potest, quod erit sicut in diebus Noe, ibid.q.219. 553.
Christus ad quid voluit introducere exemplum istud de diebus Noe,ibid.q.220. 554
Christus quare dixit,si autem in diebus Noe, ibid.q.221.
Christus cur dixit quod in aduentu suo erant homines comedentes,& bibentes,ibid.q.222. 554
Christus, quomodo ad ostendendam securitatem hominum ante diluuium ponit hæc, scilicet, comedere, & bibere,ibid.q.224. 555
Christus, quid voluerit per illud,tunc,significare cum dicit. Tunc duo erunt in agro,ibid.q.225.
Christus, quid per duos in agro existentes significauit, ibid.q.226. 556
Christus,quid innuat per hoc,scilicet, erunt duæ molentes in mola, ibid.q.227.
christus,quid per hoc innuere voluit, scilicet, quod erunt duo in lecto, ibid.q.228. 557
christus,quid per quæsita præcedẽtia quid voluerit significare, ibid.q.229.
christus quare per aliud exemplum suum inopinatum aduentum ostendit,ibid.q.230.
Christus quare dixit duo erunt in agro,ibid.q.231. 558
Christus quare dixit:erunt duo,& non dixit plus,ibidem, quæst.232.
Christus, quare dixit duos in agro existere, duos ad molam,& duos in lecto,ibid.q.233.
Christus quid significauit cum dixit vnus assumetur & vnus relinquetur,ibid.q.234

Chri-

Christus quare de his tribus modis dixit, scilicet, de stantibus in agro, & mola, & lecto, quod vnus assumetur, & alius relinquetur, ibid.q.235.
Vigilate ergo, &c. ibid.
Christus quare dixit nunc ista, scilicet, Vigilate, &c. ibid. q.236. 560
Christus, quibus dicebat hanc parabolam, ibid.q.237.
Christus, cur dixit. Quis putas est fidelis seruus & prudens quem constituit Dominus super familiam suam, ibid. q.243. 565
Christus dicens. Vigilate quia nescitis, &c. an conuenientem causam vigilandi posuerit, ibid.q.238. 561
Christi aduentus quis sit de quo dicitur. Vigilate, quia nescitis, &c.q.239.
Illud autem scitote, &c.
Christi verba hæc an sint parabola vel litteralis sensus, ibid.q.240. 562
Christus, quare comparauit patrifamilias nescienti aduentum furis, hominem non præuidentem diem iudicij & mortis, ibid.q.242.
Christus, quid intellexit cum dixit, quis putas est fidelis seruus, ibid.q.243. 563
Christus quare dixit quis putas est fidelis seruus, &c. ibid. q.248. 565
Reliqua in dictione Parabola de seruo fideli.
Christus, quare dixit, quis putas, ibid.q.250. 566
Christus, quare dixit, fidelis & prudens, ibid.q.251.
Christus, quare non posuit hic vitium Luxuriæ, cum in hoc etiam ministri Ecclesiæ peccent, ibid.q.274. 576
Tunc venit Iesus, &c.
Christus ad quid baptizari voluerit, & an fuerit conueniens, Matt.3.q.71. 341
Christum baptizari baptismo Ioannis an conueniens fuerit, ibid.q.72. 443
Christus, an conuenienter in Iordane Baptizatus fuerit, ibid.q.73. 344
Christus, quam sanctificationē aquis tribuerit per tactum suæ sanctissimæ carnis, ibid.q.74. 345
Christum in baptizando quemnam modum Ioan. seruauerit, ibid.q.75. 347
Christum, quare Ioannes baptizari prohibebat cum ab eo baptizari volebat, ibid.q.76. 349
Christo, quare Io. dixerit: Ego a te debeo baptizari, ibid. q.77. 349
Christus, an Ioannem baptizauerit, ibid.q.78. 350
Christo veniente ad baptismum, cur Io. dixit quod eum baptizare nolebat, & postea baptizauit, ibid.q.79.
Christi post baptismum an cæli aperti sint, ibid.q.80. 351
Christo baptizato an fuerit conueniens quod cæli aperti fuerint, ibid.q.81. 353
Christi in baptismo cæli apertura an omnibus patuerit, vel Christo soli, ibid.q.82. 354
Aut quibus patuerit, ibid.
Christi in baptismo an conueniens fuerit quod Spiritus Sanctus descenderet in specie columbæ, ibid.q.83. 355
super Christum columba descendens quomodo, & à quo moueretur, ibid.q.85. 358
Christus solus an columbam istam viderit vel alij etiam, ibid.q.88. 360
super Christum, an verè Spiritus Sanctus descenderit, ibi. q.89. 361
super Christum Spiritum Sanctum descendere in columba in eius baptismo an conueniens fuerit, ibid.q.90. 365
Christi in baptismo auditam vocem quisnam formauerit, ibid.q.91. 364
Christus solus an audiuerit vocē Patris in eius baptismo, an etiam omnes circumstantes, ibid.q.93. 367
Christi super baptismum an conueniens fuerit Patris vocem audiri, ibid.q.94. 368
Christi in baptismo ad quid Trinitas tota ostensa est, ibid. q.96. 368
Et an conueniens fuerit quod ostenderetur, ibid.
Christi manifestatio in eius baptismo ad quid necessaria fuerit, cum Ioannes testimonium de eo dedisset, ibidem q.97. 369
Tunc Iesus, &c.c.4.
Christus à quonam spiritu in desertū ductus fuerit, Mat.4. q.1. 370
Christus quare dicatur ductus, cum hoc videatur violentiam significare, ibid.q.3. 373
Christum tentari an fuerit conueniens, ibid.q.4. 373
Christus, quare ductus fuerit in desertū vt tentaretur, cum potuisset alibi tentari, ibid.q.5. 375
Christum in deserto tentari an conueniens fuerit, ibidem, q.6. 377
Christus an bene egerit vadens in desertum vt tentaretur, ibid.q.8. 378
Christus cur immediate post baptismum, & non ante tentari voluit, ibid.q.9. 380
Christus an ieiunare debuerit, ibid.q.10
Christus quare ieiunare debuerit, ibid.
Christus quare ieiunauerit 40. diebus, & non pluribus, neque paucioribus, ibid.q.11. 381
Christi, Moysis, & Eliæ ieiunij differentia, ibid.q.12. 382
Christus an istis quadraginta diebus aliquid comederit, ibid.q.13. 383
Christus an semel solum ieiunium hoc ieiunauerit, vel pluries. ibid.q.14. 384
Christus, quid faciebat in deserto his 40. diebus cum ibi solus esset, ibid.q.15. 385
Christum ieiunare ita austere, an conueniens fuerit. ibid. q.16. 387
Christus, quomodo tanto tempore ieiunauerit, ibid.q.17. pag. 388
Et quomodo postea esurierit, ibid.
Christus quomodo dicatur ieiunasse 40. diebus, cum in tali tempore nullam afflictionē habuerit, ibi.q.19. 390
Christus, quare tentatus fuerit post ieiunium, & non ante, ibid.q.20. 390
Christo an diabolus alias tentationem fecerit præter istas quæ hic enumerantur, ibid.q.21. 390
Christum quomodo diabolus tentare ausus fuerit, ibid. q.22. 393
Christum ad quid diabolus tentare voluerit, ibi.q.23. 394
Christo cum diabolus diceret; Dic vt lapides isti panes fiant quidnam inducere intendebat, ibid.q.24. 395
Christo dicens diabolus; Si filius Dei es, de quonam filiationis modo quæreret. ibid.q.25. 397
Christus cur diabolum tentantem non repulerit, ibi.q.27. pag. 397
Christus cur in omnibus istis tentationibus defenderit se auctoritate Sacræ Scripturæ, ibid.q.28. 398
Christus an conuenienter responderit tentationi Dæmonis, ibid.q.29. 399
Christum cur prima tentatione finita diabolus tentare non cessauerit, ibid.q.30. 399
Christi tentatio ista secunda, an fuerit immediate post præcedentem, ibid.q.31. 400.
Christum quare diabolus in pinnaculo constituit, ibid. q. 33. 401
Christus quomodo ductus fuerit in sanctam Ciuitatem à dæmone, an ipse venerit, vel dæmon eum portauerit, ibid.q.34.
Christum quomodo diabolus portauerit ad pinnaculum Templi. ibid.q.35. 402
Christo cur diabolus dixerit in primis duobus tentationibus si filius Deus es, & in tertia non. ibid.q.37. 404
Christo cur diabolus suaserit se præcipitare de pinnaculo. ibid.q.38. 404
Christi in secunda tentatione cur diabolus vsus sit auctoritate Sacræ Scripturæ, & non in prima. ibid.q.39. 404
Christus cur diabolum non redarguit Scripturam male allegantem, ibid.q.41. 405
Christi tentatio quod se præcipitaret, an conueniens, & verisimilis fuerit. ibid.q.42. 406
Christum quare diabolus tertia vice tentauerit, cum ante bis fuisset ab eo superatus, ibid.q.44. 409
Christum de quo loco nunc diabolus assumpserit. ibid.q. 45. 409
Christum an diabolus nunc verè portauerit, &c. ibid.
Christus vbi assumptus fuit mons excelsus quinam sit, ibidem, q.48. 414

Christo quomodo diabolus potuerit omnia mundi regna ostendere, ibid. q. 49.

Christo quomodo poterat diabolus dare omnia regna, cui ea promittebat, ibid. q. 50. 414

Christum quomodo diabolus tentauerit de auaritia, & idolatria. ibid. q. 52. 415

Christi tentatio ista tertia, an fuerit conueniens & verisimilis, ibid. q. 52.

à Christo cur diabolus voluit adorari. ibid. q. 53. 416

Christus cur Diabolo dixit vade retro, ibid. q. 54. 417

Et quid significet, ibid.

Christus cur in ista vltima tentatione magis aspere respõderit diabolo, quam in aliis. ibid. q. 55. 416

Christus quomodo dixerit hic soli Deo esse seruiendum. ibid. q. 56. 417

Christi inter tentationes istas, an fuerit ordo, & modus conueniens. ibid. q. 57. 417

cum Christo quanto tempore fuerit diabolus, ibid. q. 58. pag. 418

à Christu quando recessit diabolus, in quo loco eum dimisit, ibid. q. 59.

à Christu an diabolus finita tentatione sponte recesserit vel coacte. ibid. q. 60. 419

ad Christum post tentationem quare angeli accesserunt, ibid. q. 61. 420

Et quinam Angeli accesserunt, ibid.

Christo in quonam ministrauerũt Angeli isti qui ad eum post tentationem accesserunt, ibid. q. 62. 421

Christus, quare dixit: quæ est mater mea, &c. Matt. 12. q. 111. 59

quare nunc non exiuit ad matrem, & fratres eum quærentes, Matt. 11. q. 112. 59

Christi dictum, qui fecerit voluntatem Patris mei, quomodo sit verum, Matt. 12. q. 113. 59

In Christum credens, quomodo est mater eius, Matt. 12. q. 113. 59.

Christi frater quomodo fidelis est, ibidem.

Christi dictum istud, quomodo redũdat in laudem Beatæ Mariæ Virginis, ibid.

In illo die, &c. Matt. c. 13.

Christus quare exiuit de domo, Matt. 13. q. 2. 60

Quare illo die potius exiuit circa mare, quam alio die, Matt. 13. q. 3. 61

Quare exiuit ad mare, Matt. 13. q. 4. 61

ad Christum, quare veniebant turbæ, Matt. 13. q. 5. 61.

Christus, quare ascendit in nauiculam ad prædicandum, Matt. 13. q. 6. 61

An loquutus est omnia in parabolis, vel aliqua plane, Matt. 13. q. 7. 61

Quomodo proprium semen seminauit, & non alienum, Matt. 13. q. 10. 63

Quare dixit: qui habet aures audiendi audiat, Matt. 13. q. 14. 65

An habeat aliquam aureolam, siue competat, Matt. 13. q. 22. 77

An semper cum prædicabat loquebatur in parabolis, Matt. 13. q. 30. 27

Quare parabolis nunc vtebatur, quæ conferunt ad duo, Matt. 13. q. 33. 88

Quare nunc à discipulis interrogatus fuit, ibid. q. 32.

Quare modo in parabolis loquitur, & non in sermone illo magno quem egit in monte, Matt. 13. q. 34. 88

Quare tot parabolas simul nunc dixit, Matt. 13. q. 35. 89

Parabolas istas an dixerit in vno sermone, vel in diuersis, ibid. q. 35. 89

Quare voluit parabolas istas significari, Matt. 13. q. 37. pag. 89

Ad quid dixit parabolas cũ nollet eas intelligi, Matt. 13. q. 39. 90

Plurima eorum, quæ prædicauit plus nunc proficiunt quæ cum ipse prædicabat, ibidem.

Cur dixit. Ideo in parabolis loquor quia videntes non vident, ibid. q. 40. 91

Et quomodo exponendum sit, ibid.

Quare in parabola seminantis posuit quattuor differentias terræ in qua semen cecidit, Matt. 13. q. 43. 92

Quare loquens de terra bona posuit tres gradus fructuum, Matt. 13. q. 48. 94

Quomodo dixit discipulis. Vestri autem beati oculi, ibi. q. 41. 91

An hoc verum sit quia Christus corporaliter ab eis videbatur, ibid.

Christus, quomodo dixit hic habenti dabitur, & non habenti auferetur, ibid. q. 38. 90

Et an hoc sit verum, ibid.

Et quomodo à diuersis exponatur, ibid.

Quomodo intelligatur auferri Iudæis intellectum scripturæ, ibid.

Aliam parabolam, &c.

Christus ad quid induxit parabolam zizaniorũ, Matt. 13. q. 49. 95

In parabola ista innuit duplicem statum Ecclesiæ quæ dicitur ager in quo Christi verbum seminatũ est, ibid.

Et quod per illam significare voluit, ibid. q. 50. 96

Christus, quare dicatur hæc omnia loquutus in parabolis, ibid. q. 54. 98

Christus, quod in parabolis loquebatur an verum sit, ibi. quæst. 55.

Christus, quare exposuit solum istas duas parabolas, scilicet seminantis, semen quod cecidit in diuersis locis, & parabolam Zizaniorum, & non alius quinque, ibid. q. 60. 101

Christus quid intenderit per parabolam sagenæ, ibid. q. 68. 107

Et ad quid ponat eam, ibid.

Christum separaturum malos cum dicatur, Matt. 13. quomodo ibidem dicitur quod Angeli exibunt ad eos separandos, ibid. q. 70. 108

Christus quare hic non dixit de gloria bonorum. ibid. q. 73. 109

Christus, quare quæsiuit hic. Intellexistis hæc omnia, ibi. q. 74. 110

Et quę sunt noua & vetera quę proferre debet scriba doctus. ibid. q. 75.

Christus, quare dixit hic: noua & vetera mutato ordine, ibid. q. 76. 111

Christi in patriam transitus, an sit continuatus ad præcedentia. ibid. q. 78. 112

Christi patria ista in quam nunc venit quænam sit, ibid. quæst. 79.

Christus quare nunc in Synagogis docebat. ibi. q. 80. 113

Christi de doctrina, quare admirabantur Nazareni. ibid. quæst. 81

Christus vsque ad tricesimum annum ministrauit parentibus opere manuali. ibid.

Christo, quomodo Nazareni dixerunt vnde habuit sapientiã, & virtutẽ, nam virtus videri nõ potest, ibi. q. 82.

Christum, quomodo Nazareni dicebant esse filium fabri, ibid. q. 83. 114.

Christus quomodo poterat habere fratres, & sorores, ibidem, q. 84

Christi fratres, & sorores nominati hic quinam fuerunt, ibid. q. 85.

in Christo quare Nazareni scandalizabantur, cum nemo de agnatione Christi fuerit Propheta, nec vir litteratus, ibid. q. 86. 115

Christus quare se vocauit hic Prophetam, ibid. q. 87.

Christus, quare dicitur, quod non fecit multas virtutes in Nazareth propter illorũ incredulitatẽ, ibid. q. 89. 116

Christus poterat facere miracula credentibus, sicut incredulis, tamen incredulis non decebat, ibid.

Christus, quomodo facere voluit virtutes aliquas in Nazareth non credentibus Nazarenis, ibid. q. 90.

Christo quare statim venientes nonciauerunt Discipuli Ioannis, quid de eo factum erat, Matt. 14. q. 45. 134

Christi secessus audita Ioan. morte an ad præcedentia sit continuatus, ibid. q. 46. 135

Christus quare secessit audita Io. morte, ibid. q. 47.

Christus. quare non recessit statim vt Ioan. occisus est, sed expectauit vt sibi nunciaretur, ibid. q. 48. 136

Christus, quod timere posset Herodem, vel cauere deberet eum, quænam causa erat, ibid. q. 40. 137

Christus,

Christus quare audita morte Ioan. recessit in locum desertum, ibid. q. 50. pag. 138
Christum sequentes turbæ quænam erant, ibid. q. 51. 138
ad christum, quare dicitur, quod turbæ pedestres concurrerunt de ciuitatibus, ibid. q. 52. 138
Christum raro diuites sequebantur, ibid.
Christus cum iret in nauiculam quomodo ad illum pedestres turbæ venire poterant. ibid. q. 53
Christus de quo loco exibat cum vidit istam turbam multam, ibid. q. 54.
Christi consuetudo erat vt cum ad orandum ibat, solus iret, ibid.
christus. quare iniit nauigando, turbæ vero pedestri itinere, ibid. q. 55. 139
Christi, quid profuit recessus de loco in quo erat, quia propter hoc nó declinabat manus Hærodis, ibid. q. 56.
Christus, videns turbam quare misertus est eorum, ibid. q. 57. 140
Christus, quare sanauit nunc ęgros quos turbæ attulerant ad ipsum. ibid. q. 58.
Christi miraculum multiplicationis panum quinque, & duorum piscium an sit ad præcedentia continuatus, ibi. q. 59. 141
christus, cum duas saturationes fecerit, quomodo cognoscetur, quis Euangelista narrat vnam, & quis aliam, & vbi, ibid. q. 6. 141
Reliqua in verb. Saturatio.
Christi ieiunium quando inchoatum est, ibid. q. 63. 142
Christus, qua diei hora turbas istas saturauit, ibid. q. 64
Christus, quare tanto tempore turbam tenuit sine cibo, ibid. q. 65. 144
ad Christum quare nunc Apostoli accesserunt vt dimitteret turbas, ibid. q. 67.
ad Christum, quare de turbis aliquis non accessit vt ab eo licentiam peteret vt prandere possent, ibid. q. 68. 145
ad Christum, quomodo nunc discipuli accesserunt, ibid. quæst. 69.
Et quid tunc faciebat, ibid.
christo, quare discipuli non petiuerunt quod cibaret turbas, sed quod dimitteret eas, ibid. q. 75 148
Christo, quare discipuli nunc dixerunt quod dimitteret turbas ad quærendum cibos, quia nesciebant an secum cibos attulissent, ibid. q. 77.
Christus ad quid voluit loci, & temporis opportunitatem quærere ad miraculum hoc saturationis turbarum, ibi. q. 79. 149
Christus, quod saturationis turbarum miraculum faceret an esset conueniens, ibid. q. 80.
christus, quare panes ad se afferri iussit, ibid. q. 87. 152
christus, quare dixit discipulis, quot panes habetis, ibid. quæst. 88
Christus, quare iussit hominibus discumbere, ibid. q. 89. pag. 153
Christus, quare fecit turbam discumbere antequam panes frangeret, ibid. q. 90.
Christus, an in conuiuio hoc vinum dederit, ibid. q. 91.
Christus, cum cibum turbis dedit an illis dederit apparamenta mensæ, ibid. q. 93. 154
Christus, quare accipiens panem aspexit in cælis, ibid. q. 95. 155
Christus, quare aliquando facturus miracula aspicit in cælum, aliquando non, ibid. q. 96.
Christus aliquando inuocabat Deú aliquando non. ibid.
Christus quomodo ostendebat se à Deo esse, vel Deum esse, ibid.
Christus in miraculis suis tria intendebat, ibid.
Christus multa propter astantes faciebat, quæ necessaria non erant, ibid.
Christus quare benedixit panes quando fregit, ibid. q. 97. pag. 156
Christus quem modum benedicendo panes tenuit, ibid. quæst. 98.
Christus quare fregit panes, ibid. q. 102. 158
christus quomodo miraculum istud fecit, scilicet, quomodo panes fuerút multiplicati, licet multiplicatæ fieri potuit, ibid. q. 93.
Christus quare non saturauit turbam deducendo panes de alio loco subito, vt eos turbæ apponeret, ibid. q. 105. pag. 160
Christus maxime intendebat ne miracula sua in dubium verti possent. ibid.
Christus quare saturationis miraculum hoc non fecit per multiplicationem ita quod quilibet panis efficeretur magnæ quantitatis, ibid. q. 106. 161
Christus si nunc panes non habuisset nec pisces istos & occurrisset ista turba, quomodo fecisset, ibid. q. 107.
Christus quare non dedit nunc populo panem, & carnes. ibid. q. 109. 162
Christus quando aliquid miraculosè operabatur illud erat melius quam naturaliter esse soleret, ibid. q. 117.
Christus quare dedit discipulis panes ad apponendum turbis, ibid. q. 121. 166
Christus quænam ministeria ministrare venit, ibid.
Christus quare voluit quod superessent reliquiæ in hoc miraculo saturationis turbarum, ibid. q. 122.
Christus in omnibus operibus suis magnam excellétiam super ceteros homines ostendit, ibid. q. 123. 167
Christus quare specialiter superesse fecit duodecim cophinos fragmentorum, & non plures, nec pauciores, ibid. q. 124.
Christus quare fecit reliquias esse fragmentorum, & non panum, ita quod essent panes integri, ibid. q. 125.
Christi ambulatio super aquas, an sit ad præcedétia continuata, ibid. q. 131. 171
Christus quod statim coegerit Discipulos nauigare quomodo verum sit, ibid. q. 132.
Christus quare fecit quod Discipuli statim nauigarent collectis reliquiis ciborum, ibid. q. 133.
Christus, qua compulsione compulerit discipulos nauiculam ascendere, ibid. q. 134.
Christus, quod dixerit discipulis vt præcederét eum tráns mare, quomodo hic dicitur, ibid. q. 136. 172
Christus, quomodo transfretaret mare, ibid. q. 137. 173
Christus, quare dimittebat turbas, ibid. q. 139. 175
Et quid erat turbas dimittere, ibid.
Christus, quare in montem ascendit, & quanto tempore mansit in eo, ibid. q. 140.
Christus, quare nunc dimissis turbis iuit ad orandum, ibi. q. 141. 176
Christus integris noctibus in oratione pernoctabat, ibid. quæst. 142.
Christus, quomodo orare poterat cum ipse esset Deus, ad quem pertinet orari & non orare, ibid. q. 142
Christus est noster aduocatus, & nunc orat in cælo pro nobis offerens merita passionis suæ toti deitate, ibidem.
Christus, quare ad orandum in montem ascendit, ibid. quæst. 143.
Et quid significet, in monte orare, ibid.
Christus, quare solus ascendit in montem ad orandum, ibid. q. 144. 177
Christus quare núc recessit à turba cum ascendit in montem ibid. q. 145.
christus, quomodo orabat tam longo tempore, ibidem quæst. 146
Et quid orabat, ibid.
christus, quid dicebat orans, cum tanto tempore continuate oraret, ibid. q. 147. 178
christus quare diu permanebat in oratione, ibid.
christus, quare permisit quod discipuli in mari nauigarent, & laborarent tempestate, ibid. q. 149.
christus ad quid nunc rursus exercitat Discipulos in periculo maris, ibid. q. 150.
christus, quare nó statim discipulis succurrit, sed diu moratus est, ipsos relinquens in tempestate laborantes, ibid. q. 152. 179
christus, quomodo potuit ambulare super aquas non mersus, ibid. q. 155. 180
Et Triplici de causa potuit ambulare. ibid.
Et poterat vti dotibus corporis gloriosi licet eas non habebat in corpore, ibid.
christus, quare voluit ambulare super aquas, ibid. quæstione 154

Christus, quare mox loquutus est, vt discipuli loquuti sunt,& non prius, ibid. q.159. 182
Christus quare incussit discipulis maiorem timorem, cum veniret ad eos liberandos, ibid.q.160.
Christus quare per noctem apparuit super mare discipulis, ibid.q.161. 183
Christus ideo diu moratus est ad liberandum discipulos in mari laborantes, vt diutius affligerētur magis quam mererentur sustinendo, ibid.
Christus quare dixit discipulis, habete fiduciam ego sum, nolite timere, q.162.
Christus quando loquutus est an discipuli cognouerunt eum, ibid.q.163. 184
Christus quare non se cognosci permisit discipulis in Emaus euntibus, ibid.q.164.
Christus, quare iussit Petro venire ad se super aquas, ibid. q.171. 187
Christus per dotes corporis quibus q̃nque vsus est ostendere voluit quoddam initium futuræ gloriæ, ibi.q.171.
Christus, quare permisit quod submergeretur Petrus, ibid.q.175. 189
Et quid per hoc nos docemur, ibid.
Christus quare ad Petrum liberandum extendit manum suam,& tenuit eum cum sine tactu posset eum liberare, ibid.q.189. 193
Christus quare ad Petrum liberandum non fecit ventum validum cessare, ibid.q.180.
Christus liberans Petrum quare dixit ei; Modicæ fidei, ibid. q.181.
Christi inter ambulationem super aquas, ac Petri quæ fuit differentia, ibid.q.184. 192
Christus quare post hoc in nauiculam ascendit, ibid. q.185.
Christus si cuncta quæ fecit miraculose operatus esset non putaretur homo, ibid.
Christo in nauim intrante quare ventus cessauit, ibid. q.186. 193
Et quæ erant in nauicula ista, ibid.q.187.
Christus quomodo haberet nauiculam, ibid.q.188.
Et vnde eam habuit, ibid.
Christum quare adorauerunt isti existentes in nauicula, ibidem.
Et qua adoratione, ibid. q.189. 194
Christo quare dixerunt in naui existentes, verè filius Dei es, ibid.q.190.
ad Christum Dei filium cognoscendum magna illuminatio cordis requirebatur, ibid.q.191. 195
Christus ambulationis super aquas miraculum an voluit turbis notum esse, ibd.q.192. 195
Christus, quare fecit hoc miraculum coram omnibus discipulis & quibusdam aliis, ibid.q.193. 196
Christus qua dote in ambulando super aquas vsus est, ibidem.
Et hæc quid ostendebant.
Christus qua dote in transfiguratione vsus est, ibid.
Et hæc quid ostendebant, ibid.
Christi aduentus in Genesaret an fit ad præcedentia continuatus, ibid.q.194. 197
Christus ad quam nunc regionem iuit, s. quæ sit regio ista, ibid.q.196. 197
Christus in tribus ciuitatibus plurima fecit miracula, ibi. q.197.
ad Christum quare languentes simul afferebant viri de Genesareth, ibid.q.199. 198
Christi carnem quare tangere volebant viri de Genesareth, ibid.q.200. 199
Christum solo tactu infirmitates curare Gentiles putabant, ibid.
Et quid Iudæi putarent, ibid.
Christum quare rogauerunt viri de Genesareth vt permitterentur illum tangere & non è contra, ibid.q.201.
Christi vestimenti fimbriam quare saltem tangere volebant, ibid.q.202. 200
Et quare expresserunt de fimbria, ibid.q.203.
Christus quare respondit hic, cum non argueretur ipse à Pharisæis, sed discipuli, Matt.1.q.25. 208
Christi lex nullum bonum, vel honestum impedit, ibid.
Christus quare dixit Pharisæis. Quare vos transgredimini,&c. quia hoc non erat respondere, ibid.q.16. 208
Christus quare non cōcessit quod discipuli sui male agebant, cum esset aliqualiter immundum non lotis manducare manibus, ibid.q.17. 209
Quomodo dixit, quod non permittebant Pharisæi honorare parentes, ibid.q.22. 211
Quare posuit hic,& qui maledixerit patri,& matri mor te moriatur, ibid.q.23.
Quare Pharisæos vocauit hypocritas, ibid.q.27. 214
Quare allegauit hic Esaiæ dictum, ibid.q.29. 215
Et an dictum hoc de Iudæis vel de solis Scribis, & Pharisæis intelligatur, ibid.q.30.
de Christo, quare dicitur. Conuocatis turbis ad se, ibid. q.36. 221
Et quis modus erat quo Christus turbam ad se audiendum conuocabat, ibid.q.36. 221
Et quomodo reddebat attentos auditores, ibid.
Quare dixit, audite me,& intelligite, ibid.q.37.
Quare dixit. Nō quod intrat in os coinquinat hominem, ibid.q.38.
An offendebat legem Moysi dicēdo, quod intrat per os, quia multos cibos lex vetabat, ibid.
Quare non curauit de scandalo Pharisæorum, sed clamabat contra eorum doctrinam, ibid.q.46. 226
Quare dixit discipulis. Sinite illos quia cæci sunt, ibid. q.47.
Quare redarguit discipulos pro inquisitione declarationis parabolæ, ibid.q.51. 229
Quomodo ostendit quod ea quæ intrant per os, non coinquinant hominem, ibid.q.52.
Quomodo dixit quod omne quod intrat per os in ventrem vadit, cum multa retineantur de cibo in corpore, ibid.q.53. 230
Quare nominauit ista vitia quæ in littera habentur,& non plura, ibid.q.54. 231
Ad quid iuit in Terram Tyri,& Sidonis, ibid. quæst.56. & 58.
Quomodo iuit nunc ad terram Gentilium, cum præcepetat Apostolis ne abirent in viam gentium, & Samaritanorum, ibid.q.57. 233
Christus sæpè relictis Iudæis iuit ad Gentiles sanans eos, & hoc in obrobrium gentis Hebraicæ credere nolentis, ibid.q.58.
Christus pp Iudęorū indignitatē Gentilib. beneficia pręstabat, q.ę & illorū maiorē excitabāt fidē, ibi.q.62.235
Christum Dauid filium primi vocantes fuerunt duo cæci, ibid.q.65. 236
Christus quare à principio noluit respondere Chananeę, ibid.q.67. 237
Christus quare voluit nunc rogari à discipulis, ibid.q.69. pag. 233
Christus quomodo dixit. Non sum missus nisi ad oues Israel, cum etiam redemerit Gentiles, ibid.q.70. 238
Et ad quid faciendum venit, ibid.
Et propter Iudæos ne, an propter Gentiles missus fuerit, ibidem.
Et quare dixit, nisi ad oues quæ perierunt domus Israel, ibid.q.71. 239
Christus licet non missus esset ad Gentiles, tamen ex pietate,& misericordia illos iuuare poterat, ibid.q.72.
Quare dixit non est bonum sumere panem filiorū, ibid. q.75. 240
Et quid per hoc significauit, ibid.
Et quare Gentiles canes appellauit, ibid.
Christi in proposito ad quid proderat verbum istud, scilicet, non est bonum,&c. ibid.q.76.
Quare differebat sanitatem tandiu cum illud apud se disposuisset, ibid.
Quare dixit, O mulier magna est fides tua, ibid.q.79. pag.241
Christus Gentiliū fidem in Euangelio cum de ea agitur extollit,& hoc ad Iudæorum confusionem, ibid.q.79.
Christus quomodo Chananææ solam fidem laudat, cum in ea apparuerint multæ aliæ virtutes, ibid.q.80. 242

Christus qñ aliquos præsertim in absentia curabat, volebat quod venirent ad eũ gratias agentes, ibid.q.84. 243
Christi sanatio mutorum, cæcorum, claudorum, debilium &c. an sit ad præcedentia continuata, ibid.q.86. 244
Christus quod venerit secus mare Galilææ quomodo stat, cum inde transisset, ibid.q.87. 245
Christus quare ascendit nunc in montem, ibid.q.88.
Christus miracula faciebat propter doctrinam, s. vt crederetur, quod ipse prædicabat, ibid.
ad Christum, quare nunc venerunt turbæ multæ, & quæ erant, ibid.q.89.
Christus, quomodo curauit istos languentes ante pedes suos positos, ibid.q.92. 246
Quare ita faciliter istos curauit, & Chananeæ filiam cum magna difficultate, ibid.q.93.
In omnibus quos curabat signa curationis ostendebat, vt curati agnoscerentur, ibid.q.95. 247
Christi miraculum saturationis secundæ an sit factum continuate ad præcedentia, ibid.q.99. 249
Quare saturauit turbas secundo quia sufficiebat illas primo saturasse, ibid.q.100.
Christus quæ miracula faciebat ad potestatis suæ ostentationem, semel faciebat, ibid.
Quare conuocauit nunc discipulos, & loquutus est illis, ibid.q.102. 250
Quare dixit misereor quia triduo iam sustinent me, ibid.q.103.
Et quomodo ea verba exponantur, ibid.
Et quare dixit nolo ieiunos dimittere, ibid.
Ad quid volebat facere discipulis istas suasiones, ibid.q.104. 251
Quare quæsiuit à discipulis quot panes habetis, ibid.q.106. 252
Quare specialiter fecit quod superessent septem sportæ, ibid.q.109. 253
Christus in hoc vno miraculo duo fecit miracula, ibid.
Quare dimisit nunc turbas, ibid.q.110.
Et ex hoc, sæculi applausum, & laudes docemur fugere, ibid.
Christum quare regem facere turbæ non nitebantur in saturatione ista sicut in prima, ibid.q.111.
Quare nunc ascendit nauiculam, ibid.q.112.
Christus a turbis vt declinaret quis modus esset conueniens, ibid.
Quare nunc ascendit nauiculam, cum posset sine nauigio transire sicut supra fecit, ibid.q.113. 254
Christum quomodo dicitur dimissa turba venisse in fines Magedan quia Mat.8. dicitur quod venit in fines Dalmanuta, ibid.q.114.
Christus an fecerit contenta in c.16. Matth. continuate post præcedentia, Matt.16.q.1. 255
Quare venit in istam terram Magedan cum nihil ibi fecerit, ibid.q.2. 256
Christum ad tentandum quomodo conuenerunt nunc Pharisæi, & Sadducæi cum inter se discordarent, ibid. quæst.3.
Christum in quo tentabant Sadducæi, & Pharisæi, ibid. quæst.4.
Quare posuit exemplum de his, per quæ Iudæi de serenitate, & tempestate iudicabant, ibid.q.9.
Christi in primo aduentu quomodo serenitas fuit, in secundo autem erit tempestas, ibid.
Quare non dedit nunc Pharisæis signum quod petebant, ibid.q.10.
Christi duplex aduentus est & vterque signa habet, ibid.
Quare relictis illis Pharisæis abiit mox trans fretum, ibid.q.14.
Christus an dixerit verba ista discipulis, s. Cauete à fermento Pharisæorum &c. continuate post præcedentia, ibid.q.15. 261
Quare dixit discipulis, attendite à fermento Pharisæorum, ibid.q.20. 263
Quare non reprehendit discipulos in saturatione secunda præc. cap. sed hic, ibid.q.21. 263
Quare nunc potius cauendum dixit Pharisæorum fermento, quam alio tempore, ibid. q.22. 264
Quare dixit; cauete à fermento, & non dixit à doctrina, ibid.q.25. pag. 265
Quare dixit discipulis; modicæ fidei, ibid.q.27. 266
Quare dixit, nondum intelligitis, cum antea nunquam in sensu mystico loquutus sit, ibid.q.29. 267
Quando dixit, quod Apostuli dicebant, ibid.q.32. 268
Quare hic non expressit de piscibus, cum in vtraque saturatione fuerint pisces, ibid.q.33. 268
Christus an de se discipulos interrogauerit continuate, & immediate post præcedentia. ibid.q.34. 268
Quare quæsiuit hæc à discipulis,
Christus in quo loco interrogationem hanc fecerit, an in domo, vel in via, ibid.q.37. 270
Quare interrogauit discipulos, quem diceret eum turbæ, cum ipse hoc sciret, ibid.q.38. 271
Christus in qua reputatione hominum haberetur dum viueret, quomodo nobis scire vtile fuerit, ibid.
Christus quare dixit, quem dicunt homines, ibid.q.39.
de Christo opiniones omnes, quæ eo viuente habebãtur, erant in eius laudem, ibid.q.39.
Quare dixit quomodo dicunt filiũ hominis esse, ibi.q.40.
de Christo turbarum confessionem, vel sententiam hanc accipi, an conueniens erat, ibid.q.41. 272
Christi in laudem erat totum quod populi de eo confitebantur, ibid.
Quare quæsiuit prius quid vulgus de eo sentiret, quam Discipuli, ibid.q.42.
Christus ideo quæsiuit prius quid de eo populi sentirent, vt Discipuli postea de eo aliquid maius confiterentur, ibidem.
de Christo quare tam varias sententias Discipuli retulerunt, ibid.q.43.
Christum minorem Propheta nulla populi opinio faciebat, ibid.
de Christo quomodo putare potuerunt, quod erat Ioannes Baptista, cum ille mortuus esset, ibid.q.44. 273
Et error huiusmodi ab Herode ortum habuisse videtur, ibid.
Christum cur potius Ioannẽ esse putabant quam aliquem alium, ibid.q.45.
Christum quomodo putabant esse Io. Baptistam Herodes, & alij hoc tenentes, cum Io. Baptista nullum fecerit miraculum, ibid.q.46.
Christus quod Ioannes putaretur, quare primo ponitur, quam de aliis, scilicet, Elias, &c. ibid.q.47.
Christum quare aliqui Eliam esse putabant, ibid.q.48.
Christus quare putabatur esse Ieremias, ibid.q.49.
Christum esse Messiam numquam eo viuente ab aliqua parte populi firmiter creditum est, ibid.q.52. 275
Christum Messiam esse quare non est creditum communiter, vel saltem à multis, cum Io. Baptista, licet nullum miraculum fecisset, tamen credebatur communiter quod esset Messias, ibid.q.53. 276
Christus omnia fecit per quæ constabat sufficienter eum esse Messiam, aliter Iudæi essent sine culpa non credendo, ibid.
Quare quæsiuit ab Apostolis quid de eo sentirent, quia ipse hoc sciebat, ibid.q.54. 277
Quare dixit quem me esse dicitis, ibid.q.55. 277
Quare dixit, Vos autem quem me esse dicitis, ibid.q.55.
Christo quare solus Petrus respondit, ibid.q.56.
In quo ostenditur quod vnica est fides Ecclesiæ, ibid.
Christus est vita nata de vita, sicut lumen de lumine, ibid. q.58. 278
Christus quare dixit bona Petro nunc post confessionem ab eo factam, ibid.q.60. 280
Et an aliquid meruit, ibid.
Et quare non dixit illud aliis Apostolis qui idem credebant, ibid.
Christi in confessione ideo meremur quia in eo est quædam difficultas, ibid.
Quare dixit Petro, beatus es, ibid.q.61. 281
Christus quare dixit Petro, caro & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater meus, ibid.q.63.
Quomodo dixit quod Pater reuelauit Christum Petro, ibid.q.65. 282

Et an reuelatio hæc illi soli facta sit, ibid.q.65. pag.282
Christus qua lingua vtebatur, ibid.q.66. 283
Christi clauis est excellentior claue ministrorum ecclesię, ibid.q.73. 287
in Christo quomodo nō sit masculus neque femina, Gen. 13.q.801. 448
Christus quare dixit de beatis; nudus fui, & operuistis me, Matt.25.q.377. 198
Cum autem venerit filius hominis.
Ad quid Christus agat in verbis istis de iudicio, Matt. 25.q.291. 138
Christus in verbis illis, cum autem venerit filius hominis quid facit, & an ponat tertiam parabolam, Matt.25. q. 290. pag. 138
Christus, quare vocat pauperes fratres, Matt.25. q.393. pag. 208
Christi aduentum ad iudicium, an præcedent aliqua signa, Matt.25.q.307. 144
de christo an conuenienter scripserunt Euangelistæ qui nihil viderunt, Matt.præf.q.19. 22
Christus quare dicet in iudicio vniuersali, in ignem æternum, Matt.25.q.404. 212
Christus se Messiam cum plenissime ostenderit ad quid testimonium Scripturæ necessarium fuerit, Matt.3.q. 21. 289
Christi genealogiam quare diuerso modo Matthæus, & Lucas scripserunt, Matt.prol.4.q.2. 114
Christus, quare dixit. Antequē Abraham fieret ego sum, Iosue 11.q.53. 52
Christi dictum attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, & illud luceat lux vestra coram hominibus, an sint contraria, Matt.6.q.15. 14
Christi quomodo conueniant dicta Euangelistarum de calceamentis, quæ Ioan. dixit se non esse dignum soluere, vel portare, Matt.3.q.67. 337
Christi natiuitatis tempore signa quænam in cælo, & terra visa sunt, Gen.Epist.Hier.ad Paul.7.
Christus cur voluit ponere regulam generalem, s. Quæcumque vultis, &c. nam quilibet debet proximo suo impendere quod iustum & bonum est, Matt.7.q.22. pag. 214
Christus cur loquens de iudicio non dixit, capras, sed hædos masculos, Matt.25.q.305. 143
Christus quod de minimis dicit an de omnibus pauperibus bonis & malis intelligatur, vel solum de eremitis aut Apostolis & discipulis, Matt.25.q.397. 209
Christi in passione cur potius non apertæ fuerunt portæ templi vel fractæ valuæ quam velum templi scissum, vt omnia paterent, 2.Paralip.3.q.21. 77
Et intrauit Iesus in templum Deo, &c.
Verborum istorum explicatio.
Christi introitus iste in Ierusalem & in templum quando fuerit, Matt.21.q 59. 406
Christi introitus in templum quando fuerit, ibid.q.60.
Et quare in templum introiit, ibid.
Christus quare iuit in templum statim antequam ad alia diuerteret, vt introiuit in vrbem, ibid.q.61. 407
Christum in templum intrasse quomodo verum est, cum non esset Sacerdos, nec Leuita, ibid.q.62.
Christus an eiecerit ementes, & vendentes de templo in die ramis palmarum vel sequenti, ibid.q.64. 409
Christus quid fecit de illis quæ vendebantur in templo, ibid.q.68. 410
Christus quomodo voluit euertere mensas nummulariorum effundendo eas, ibid.q.69. 411
Christum mensas & cathedras columbas vendentium quomodo euertisse dicatur, ibid.q.70.
Christus quare de templo eiecit ementes, & vendentes, ibid.q.71. 412
Christus, quomodo eiecit ementes & vendentes cum ementes non peccarent, ibid.q.72. 413
Christum eiecisse vendentes, & ementes, quid fuerit, ibid. quæst. 74.
Christus, quare allegauit auctoritatem istam, scilicet, Domus mea domus orationis vocabitur, ibid.quæst.75. pag. 414

Index Quæstionum.

Christi circa verba hæc quomodo Matthæus, & Ioann. differunt, ibid.q.76.
Christus quomodo solus existens potuit eiicere de templo tantam multitudinem, ibid.q.79. 416
Et quomodo non resistebant ei, ibid.
Christi inter miracula an reperietur eiectio ementium, & vendentium de templo, ibid.q.80. 416
ad Christum accessus iste cæcorum, & claudorum quisnam fuerit, ibid.q.81. 417
Et an sine petitione aliqua eos sanauerit, ibid.
Christus cur cæcos, & claudos istos in templo potius sanauit, quam alibi, ibid.q.84. 418
Quid autem vobis videtur, &c. Matt.21.
Christus Parabolam istam duarum filiorum in vineam missorum, an dixerit post præcedentia, & an immediate, vel ordine mutato dicta sit, & interiecto tempore, Matt.21.q.161. 458
Christus istam parabolam quibusnam dixerit, Ibi.q.162
christus quidnam per istam parabolam ostendere intellexerit, ibid. q.163.
christus cur ante mortem suam non dabat gratum suscipientibus legem suam, Matt.3.q.12. 279
Christi de morte descensus, an sit ad præcedentia continuatus, Matt.8.q.1. 225
Christum de morte descendentem quomodo turbæ secutæ sunt, ibid.q.2. 226
Christus vbinam leprosum istum curauerit, ibid.q.3. 226
Christus cur leprosum curauerit in descensu montis, & non in monte, ibid.q.4. 227
Quare dicitur hic, & ecce leprosus veniens, ibi.q.5.227
Christus quare fecit miraculum hoc post prædicationem quam in monte egerat, ibid.q.6. 228
Christus cur voluit miracula facere, ibid.
Christum ad quid necesse fuit nunc miracula facere, cum antea multa fecisset, ibid. q.7. 228
Christus quare post verba faciebat miracula, non econtra, ibid.q.7. 228
Christum quomodo adorauerit leprosus iste, ibi.q.8.229
Christum cur adorauerit leprosus iste, ibid.q.9.
Et an adorando peccauerit, ibid.
Christo cur dixit leprosus, Domine si vis potes me mundare, & non dixit rogo te quod me mundes, ibid.q.10.
Christus quare leprosum tetigit, ibid.q.11. 230
Christus quomodo tetigit leprosum cum esset contra legem, ibid.q.12.
Christum quare non accusauerunt Iudæi cum leprosum tangeret, ibid.q.13. 230
Christus quare dixit: volo mundare, quando sanauit leprosum, ibid.q.14. 231
Christus quare in curationibus infirmitatum semper aliquid loquebatur, ibid.
Christus vt dixit verbum, cur immediate leprosus sanatus est. ibid.q.15. 231
Christi miracula, an fierent in instanti, vel successiue, ibidem.
Christus quare iussit hic tacere miraculum, cum alibi iubeat annunciari, ibid.q.16. 232
Christi miraculum, leprosus quare non debuit dicere antequam se ostenderet Sacerdoti, ibid.
Christus quare iussit leproso se ostendere Sacerdoti, ibid. q.19. 233
Christus quomodo Iudæis videbatur non seruare legem cum tamen seruaret semper quantum ad seipsum, ibid. q.19. 223
Christus cur Sacerdoti voluit, leprosum se ostendere, ibidem q.20.
christus cur summum Sacerdotem de hoc miraculo iudicare voluit, ibid.
christus cur iussit leproso mundato offerre munus, ibid.q. 21. 234
christus cur aliis leprosis mundatis ab eo solum iubebat ostendere se Sacerdotib. & nō offerre munera, ibi.q.22.
christus mundato huic propter duo omnia expressit quæ facere debebat, ibid.
christus, cur dixit leproso offer munus, quod præcepit Moyses in testimonium illis, ibid.q.23.

Cum autem accessisset, ecce Centurio, Matth.cap.8.

à Christo miraculi Centurioni facti essentialia quænam fuerint, ibid.q.27. 237

Christus ad quid voluit ire ad domum alienam cum sciret quod centurio non peteret hoc, ibid.q.31. 239

Christus quomodo dicatur admiratus ob centurionis fidem cum esset Deus, & nihil ignoraret, ibid.q.34. 241

Christus quod dixerit. Non inueni tantam fidem in Israel, quomodo verum sit, ibid.q.35. 242

Christus quare dixit Centurioni, sicut credidisti fiat tibi, ibid.q.39. 244

Et cum venisset Iesus in domum Petri, Matt.8.

Christi miraculum sanationis socri Petri an fuerit post præcedentia, vel ordo mutatus, Matt.8.q.41. 245

Christus ad quid venit ad Petri domum, ibid.q.42.

Christus cur potius apud Petrum, quam apud alium hospitari voluit, ibid.q.42.

Christum cur Petrus ante hoc ad eius Socrum sanandam non duxerit, cum antea langueret, ibid.q.43. 246

Christus cur tetigit manum Socri Petri, ibid.q.45.

Vespere autem facto obtulerunt ei dæmonia habentes.

Christo dæmonia habentium oblatio an immediate fuerit post præcedentia, vel sit aliqua mutatio, Matt.8.q.46. 247

Christo cur dicatur vespere facto oblatos esse dæmonia habentes, ibid.q.47.

Christus an sanauit dæmonia habentes verbo, vel tactu, ibid.q.48. 248

Vel quomodo sanauit, ibid.

Christus quare spiritus solo verbo eiiciebat, languores autem tangendo curabat, ibid.

Christus an sanauerit omnes male habentes ad se adductos, vel solum aliquos eorum, ibid.q.49. 248

Christus an accepit omnes infirmitates nostras in suo corpore, ibid.q.52. 249

Videus autem Iesus turbas multas, &c. Matt.8.

Christus an erat in Capharnaum cum faceret ea quæ dicta sunt in littera, Matt.8.q.53. 251

Christus an eadem die qua infirmos sanauit in Capharnaum discipulis transfretare iusserit, ibid. q.54.

Christus quare iuit in desertum locum, ibid.

Christus quare visis turbis iussit discipulis ire trans fretnm, ibid.q.55.

Christus quandonam dixerit Scribæ. Vulpes foueam habent, &c. ibid.q.56. 252

Christus cur non recepit Scribam hunc ad discipulatum, cnm ille hoc peteret, ibid.q.57. 253

Christus quare dixit Scribæ; Vulpes foueam habent &c. & non respondit directe ad petitionem suam, ibid.

Christi per verba hæc, Vulpes foueam habent, &c. quidnam signabatur, ibid.q.58.

Christus cur Scribæ peccatum publicauit dicens, Vulpes, &c. ibid.q.59. 254

à Christo petens permitti patrem sepeliri, an Christi esset discipulus vel aliquis de turba, ibid.q.60.

Christus quare istum petentem recedere retinuit, & Scribam volentem accedere repulit, ibid.q.61. 255

Et ascendente eo in nauiculam, &c. Matt.8.

Christi transfretatio an sit ad præcedentia cõtinua, Matt.8.q.70. 265

Christus quare nunc transfretanit, ibid.q.71.

Christum quomodo dicantur sequnti discipuli in transfretatione, ibid.q.72. 266

Christus quare voluit secum in naui discipulos habere. ibid.q.73. 267

Christus quomodo multoties permittit hominem fluctuare, ne superbiat, ibid.

Christi in transfretatione tempestas exorta an naturalis fuerit, vel miraculosa, ibid.q.74. 268

Christi in transfretatione tempestas ista quare tam magna fuit, ibid.

Et an quia quanto maior tempestas erat, tanto erat miraculum maius, ibid.

Christus quare non recepit in nauicula aliquos de turbis, quæ erant in littore, ibid.q.76. 268

in Christo an somnus naturaliter fuerit vel voluntarie, ibid.q.78. pag. 270

Christus quare nunc dormiebat, ibid.q.79.

Christus quomodo vocauit discipulos modicæ fidei, ibid. q.81. pag. 271

Christi potestas ad liberandum nunc discipulos quomodo esset circa quattuor gradus, ibid.q.81.

Christi quæ erat intentio in respondendo nunc discipulis, ibid.q.87. 273

Christus quomodo potnit imperare mari & ventis, cum ista non possint intelligere cuiusquam imperium, ibid. q.88. 274

Christo transfretante maris ista tranquillitas an miraculose facta sit, ibid.q.89. 274

Christi miraculum videntes, s. tranquillato mari, quomodo dixerunt. Qualis est hic, ibid.q.90. 275

Christi miraculum hoc, an sufficiebat ad ostendendum eius potestatem super mare, ibid. q.91. 275

Christus in tota vita sua cur miracula fecerit, ibid.

Et cum venisset Iesus trans fretum, &c. Matt.8.

Christi ad trãsfretationem dæmonum eiectio, an sit continuata, Matt.8.q.92. 277

a Christo transitatum mare quodnam erat, ibid.q.93.

Christns per quænam maria nauigauerit, ibid.

Christus an mox vt intrauit in terram Gerasenorum arreptitios istos sanauerit, ibid.q.95. 280

Christo quomodo dicitur hic quod occurrerunt duo dæmonia habentes, ibid.q.96. 280

ad Christum arreptitios istos venire, quomodo dæmones permiserunt, cum ipse nociturus esset eis, ibid. q.103. pag.283

Christum cur arreptitij isti, vel alter eorum adoranit, ibid.q.104. 284

Christo viso quare Dæmones clamauerunt, ibid. quæstione 105.

Christu quare Dæmones dixerunt; quid tibi, & nob. ibid. q.106.

Christo quare Dæmones dixerunt, Iesu fili Dei altissimi, ibid.q.107.

Christo quomodo Dęmones dixerunt; venisti torqnere nos. ibid.q.108. 285

Christo quare Dęmones dixerunt. Venisti ante tempus torquere nos, ibid.q.109.

Et an venerit ante tempus, ibid.

Christus quare quæsiuit de dæmonis nomine, quod tibi nomen est, ibid.q.110. 286

Christus quod miracula faceret circa dęmones an conueniens fuit, ibid.q.123. 294

Christus qnare permisit dæmonibus introire in porcos, & occidere duo millia eorum, ibid.q.130. 299

Christum duo millia porcorum occidisse an iuste factum sit, ibid.q.134. 300

Christo obuiam ciuitatem totam Gerasenorum exiisse quare dicatur, ibid.q.142. 302

Christus quare a Gerasenis receptus non fuit, ibid.q.144. pag. 303

Christus à Gerasenis expulsus quare nõ puniuit eos, ibid. q.145.

Christus ad quid in Gerasenorum regionem iuit cum nihil ibi fecerit, ibid.q.146. 304

Et ascendens, &c. c.9.

Christi transfretatio, & in patriam adnentus an sit immediatus, & ordinatus ad præcedentia, Matt.9.q.1. 304

Christus quare nunc transfretauit ascendendo nauiculam, quia poterat transire sine nauicula, ibid.q.2. 305

Christus propter quid Petro dixit, veni mecum, ibid.

Christi ciuitas, de qua dicitur, venit in ciuitatem suam quęnam sit, ibid.q.3.

Christus quando curauerit paraliticum, ibid. quæst.4. pag. 306

Et an eius curatio sit ordine continuato scripta, ibid.

Christus quare paraliticum dixit esse filium, ibid. q.6. pag.308.

Christus quare dixit paralitico remittuntur tibi peccata tua cum ad hoc non offerretur ei. ibid.q.9. 310

Christus quomodo nunc remisit peccata paralitico sine confessione cum sit necessaria, ibid.q.10. 311

Christus, quomodo nunc paralitico peccata remisit sine satisfactione, ibid. q. 11. pag. 311

Christus, quare per ista signa quæ fecit non vocauit se Deum, ibid. q. 17. 314

Christus antequam occideretur debuit occultare deitatem suam, nec tamen debuit tacere se esse Deum, & esse Messiam, ibid.

Christus an per iam dicta se Deum esse sufficienter probauit, ibid. q. 20. 317

Christus, an ostendit sufficienter se habere potestatem remittendi peccata, ibid. q. 21. 318

Christi miracula necessario ostendunt ipsum esse Deum, ibidem.

Christus quare dixit potius quod dimittebat peccata, quam faceret aliud miraculum ad ostendendum se esse Deum, ibid. q. 22. 319

Christus, quare induxit vnum miraculum ad probationem alterius, ibid. q. 23. 319

Christus, quare dixit remittuntur tibi peccata tua, & non remitto, ibid. q. 24.

Christus quare dixit quod Christus habet potestatem in terra dimittendi peccata, ibid. q. 25.

Christus cum de seipso loqueretur, quare non dixit vt sciatis quia habeo potestatem, ibid. q. 26. 320

Christus, quare sæpè se vocat filium hominis, ibid.

Christum, quem magis esse Iudæi existimabant, ibid. q. 29. 321

Christus quare transiuit de loco in quo Paralytici sanationis miraculum fecerat, ibid. q. 33. 324

Christus quare Matthæum non vocauit cum vocauit alios Apostolos, ibid. q. 36. 325

Christus quomodo fecit quod Matthæus omnia desereret & rationes officij imperfectas relinqueret, ibid. q. 46. 329

Christus quomodo voluit venire ad eum cōuiuium in domo Matthæi in quo erant Publicani, ibid. q. 50. 330

Christi de manducatione cum Publicanis, quare Pharisæi nunc murmurauerunt, ibid. q. 52. 332

Christus quare respondit Pharisæis, cum ipsi nō alloquerentur eum, ibid. q. 57. 334

Christus quid intellexit per responsionem istam: Non est opus valentibus, &c. ibid. q. 59. 334

Et quinam vocentur hic sani, & qui male habentes, ibid.

Christus quod dixit, Misericordiam volo & non sacrificium an verum sit, ibid. q. 60. 335

Christi ad propositum quomodo erat istud, scilicet: Misericordiam volo, ibid. q. 61.

Et quis bene se habeat ad proximum, ibid.

Christus quomodo dixit hic, non veni vocare iustos, sed peccatores, ibid. q. 63. 336

à Christo quærentes hoc, scilicet: Quare nos & Pharisæi ieiunamus, &c. ibid. q. 65. 338

Christo quare Ioan. discipuli non obiecerunt hoc, scilicet: Quare non ieiunas, quod discipulis obiecerunt, ibid. q. 69. 339

Christus quare discipulis Ioan. & Pharisæis nunc blande respondit, ibid. q. 73. 381

Christus quare non ieiunabat nunc, & aliquando ieiunabat, ibid. q. 75. 342

Christus sæpe increpuit Apostolos qui tamen post Christi mortē ieiunabant frequenter, & quare, ibid. q. 77. 344

Christus quare dixit similitudinem de veste veteri, & panno nouo, ibid. q. 80. 345

Christus quare dixit de vino nouo, & vtre veteri, ibid. q. 82. 346

Et quare loquebatur, de materia tam humili, scilicet, de vino nouo, &c. ibid. q. 83.

Hæc illo loquente, &c.

Christi adoratio a Principe facta, & sanatio mulieris fimbrias tangentis, & puellæ suscitatio, an sint ad præcedentia continuata, ibid. q. 84. 347

Christum quare Princeps iste adorauit, ibid. q. 87.

Et qualis adoratio fuit, ibid.

Christo quare dixit Princeps. Veni, & pone manum super eum, ibid. q. 89. 348

Christus quomodo nūc ire voluit cum principe isto, cum ipse vocasset eum ex quadam infidelitate, ibid. q. 90. pag. 349

Christus quare facere voluit miraculum sanationis mulieris à sanguinis fluxu ea non petente, ibid. q. 98. 352

Christus miracula faciebat vt crederetur in eum, ibid. q. 99.

de Christo an virtus aliqua exiret ad sanandum morbos, ibid. q. 101. 353

Christus an per contactum sanabat ægros, ibid. q. 102.

Christi humanitas an erat organum quoddam diuinæ virtutis operantis, ibid.

Christi corpus quia vnione vnitum sit Verbo diuino, ibid.

Christi corpore quod Deitas vtebatur, vt organo, quomodo intelligatur, ibid. q. 102.

Christus quare voluit miraculum huius mulieris manifestari, cum esset factum in occulto, ibid. q. 103. 354

Christus quare dixit, quis me tetigit, cum sciret, ibid. q. 104.

Christus quare non dixit mulieri tu me tetigisti cum videret illam, ibid. q. 105. 355

Christus, quare dicitur quod circumspiciebat si videret mulierem postquam sanata est, ibid. q. 106.

Christus & turba, an per contactum mulieris istius immunditiam legalem incurrerent, ibid. q. 108. 356

Christus quomodo mulieri isti dixit, confide filia, quia iam habebat fidem, ibid. q. 109. 357

Christus quomodo dixit mulieri isti: fides tua te saluam fecit, cum mulier illa fidem plenam non haberet, ibid. q. 111. 357

Christo statuam æneam fecit mulier ista à fluxu sanguinis curata, ibid.

Christus quare dixit Princeps: Noli timere, sed tantum crede, ibid. q. 113. 358

Christus cum in nobis miracula operatur ad quid ex parte nostri fides necessaria sit, ibid.

Christus quare intrans domum Principis dixit ad tibicines recedite, ibid. q. 115. 359

Christus quare dixit puellam nō esse mortuam, & an verum esset, ibid. q. 116.

Christus quare non increpuit derisores sui, ibid. q. 117.

cum Christo ad domum Principis, an fuerint solum Petrus, Ioannes, & Iacobus, vel etiam alij, ibid. quæst. 119. 360

Christus quare dimisit nouem de discipulis à se, ibid.

Christus quare istos tres solum secum accepit, ibidem quæst. 120.

Christus quare eiecit totam turbam de domo Principis istius ita vt solos tres discipulos, & matrem, & patrem puellæ intrare permitteret, ibid. q. 121. 361

Christi transfigurationem videre fuit quædam inchoata felicitas, ibid. q. 122. 362

Christus quare Patrem, & Matrem puellæ ad eius resurrectionem adesse voluit. ibid. q. 122. 362

Christus quare in resurrectione puellæ istius testes habere voluit, ibid. q. 125. 363

Christus quare tetigit manum puellæ cum eam suscitauit, ibid. q. 126.

Christus quare nunc clamauit ad suscitandum puellam, ibid. q. 127.

Christus quare iussit dari manducare puellæ isti, ibid. q. 129. 364

Christus quomodo iussit parentibus istius puellæ quod nulli dicerent, ibid. q. 130. 365

Et transeunte inde Iesu, &c.

Christus, an cæcos sanauerit continuatæ post puellæ suscitationem, ibid. q. 135. 367

Christo quare cęci isti dixerunt. Iesu filij Dauid, ibid. q. 138. 368

Christus quare cæcos nō sanauit in via, sed in domo, ibid q. 139. 369

Christus quare quæsiuit à cæcis, an crederent, cum sciret quod credebant. ibid. q. 140.

Christus quare dixit cæcis; creditis, quia possum hoc facere vobis, ibid. q. 141.

Christus quare illorum oculos tetigit, & quid tangendo fecit, ibid. q. 142.

Christus quare dixit cæcis, secundum fidem vestram fiat vobis, ibid.q.143. 370

Christus quare iussit cæcis istis, vt miraculum hoc tacerent, ibid.q.144.

Christus an mutum sanauerit continuate post cæcos, Matt.9.q.146. 371

Christo quare mutum istum obtulerunt, ibid.q.148.

Christus quare à muto fidem non petiit, ibid.q.149. 372

Christus cum mutum sanauit quare turbæ dixerunt, nunquam sic apparuit in Israel, ibid.q.152. 373

Christus subito miracula faciebat, non sic autem prophetæ, ibid.

Christi circuitus castellorum, & sanatio languentium, an sint continuata ad præcedentia, ibid.q.154. 374

Christus quare circuibat castella, & ciuitates prædicando, ibid.q.155.

Christus quare prædicabat in Synagogis, ibid.q.156. 375

Christo quomodo Iudæi Euangelium prædicare permittebat, cum ipse esset Iudæus, ibid.q.157.

Christus nunquam Moysi legem prædicauit, nec debuit prædicare, ibid.

Christus quare curabat omnem ægritudinem, ibid. q. 158. 376

Christus quare miracula faciebat in omnibus locis, ibid. q.159.

Christus, quare sanabat ægritudines post prædicationes, ibid.q.160.

Christus quare tot miracula faciebat, ibid.q.161.

Videns autem turbas, &c. c.10.

Christus an fecerit contenta in Matt.c.10. continuate post præcedentia, Matt.10.q.1. 377

Christus quare dicatur quod misertus est turbis, & de quo misertus est, ibid.q.2.

Christus quare non fecit quod turbæ sequerentur eum sine labore, & quod non deficerent eis necessaria, cum hoc facere potuisset, ibid.q.5. 378

Christus quomodo misit discipulos ad messem, ibid.q.8. pag. 380

Et quomodo intelligatur, ibid.

Christi dictum quod operarij pauci sunt, potest dupliciter intelligi, ibid.q.9.

Christus quare dixit: rogate Dominum messis vt mittat operarios, cum ipse sit Dominus messis, & intẽdat operarios mittere, ibid.q.10. 381

Christum an sequerentur turbę post missionem Apostolorum ad prædicandum, ibid.q.12. 382

Christum cur turbæ sequebantur cum Apostoli faciebant illa signa quæ Christus faciebat, cuius ex ore verba procedebant dulcia, & spiritus plena, ibid.q.14.

Christus quare nunc misit Apostolos ad prædicandum, & non prius, ibid.q.15. 383

Christus quare nunc misit Apostolos, & non distulit vsque post suam mortem, ibid.q.16.

Christo viuente nullus miracula fecit nisi in Christi nomine, ibid.q.19. 385

Christus quare dedit potestatem Apostolis faciendi miracula, & specialiter curandi ægritudines, & eiiciendi dæmonia, ibid.q.20.

christus quare mutauit Petro nomen vocando eum Cephas, ibid.

christus quare elegit Iudam in Apostolatum cum proditurus esset eum, qui semper fuit malus, ibid. quæst.43. pag.399

christum ab aliquo de suis tradi conueniens fuit, ibid.

christus quare nũc Apostolis iussit in litteram non ire ad prædicandum gentilibus, cum postea præceperit prædicare omnibus gentibus, ibi.q.44. 400

christus quare iussit discipulis post mortem prædicare gentibus, ibid.q.45. 401

christus quod nunc à Gentilibus subtraheret verbum prædicationis an conueniens erat cum sine fide impossibile sit placere Deo, ibid.q.46.

Christi sine lege nemo saluari potest, tametsi ante christi mortem Gentiles poterant saluari sine eius lege. ibi.

christus quare iussit Apostolis non intrare in ciuitatem Samaritanorum, ibid.q.47. 402

Christus quare Apostolis vetuit prædicare Samaritanis, ibid.q.49. 403

Christus quare iussit Apostolis prædicare quod appropinquaret regnum cęlorum, ibid.q.54. 405

Christus quæ miracula Apostolis facere concessit, ibid.q. 56. 406

Christus quare specialiter dedit potestatẽ Apostolis istorum trium miraculorum, scilicet, senandi morbos, eiiciendi dæmones, suscitandi mortuos, ibid.q.57. 407

Christus quare restrinxit discipulos ad aliqua miracula & non concessit omnia facere miracula, ibid.q.59. 408

Christus concessit Apostolis potestatem iuuandi homines, non nocendi, ibid.

Christus quod Apostolis dixit, gratis accepistis gratis date, quidnam erat, ibid.q.61. 409

Christus quomodo vetuit Apostolos miracula pro pretio facere, quia ipsi non faciebant miracula, sed Deus per illos, ibid.q.62. 410

Christus quare dixit dignus est operarius cibo suo, ibid. q.64. 411

Christus quare iussit Apostolis, vt quærerent quis esset dignus in vrbe, ibid.q.67. 413

Christus quare non dedit Apostolis quod ipsi scirent quis erat dignus in qualibet vrbe, & quod non interrogarẽt, ibid.q.68.

Christus quomodo dicebat Apostolis quod ipsi hospites dignos inquirerent, & ipse cum Publicanis manducabat. ibid.q.69. 415

Christus quomodo dixit Apostolis: manete in domo donec exeatis, ibid.q.70.

Et quare hoc dictum sit illis, ibid.

Christus quare iussit Apostolis non mutare hospitia, ibid. q.71. 416

Christus quare iubebat Apostolis hospitium eligere petenti, cũ habens hospites non debeat illos eligere, ibid. q.73. 416

Christus quare iussit salutare domum vbi vellent Apostoli suscipere hospitium, ibid.q.74. 417

Christus quare Apostolis iussit dicere, pax huic domui, ibid.q.75.

Christus quare dixit Apostolis si domus fuerit digna veniet pax vestra super eam, ibid.q.76.

Christus quomodo dixit Apostolis, quod si domus nõ fuerit digna pax vestra reuertetur ad vos. ibid.q.77. 418

Christus qũo dixit, quod si Iudæi non reciperent Apostolos, exeuntes de vrbe puluerẽ excuterent, quia etiam nolentibus prædicare debebant. ibid.q.86. 422

Christus quare loquutus est de ciuitate, & gente Sodomorũ ad comminandũ expellẽtes Apostolos, ibid.q.87

christus quare denunciauit Apostolis mala quæ passuri erant, ibid.q.90. 425

christus quare dixit Apostolis. Ego vos mitto, ibid.q.91.

christus quare dixit, Apostulos esse oues, & quod mittebat eos sicut oues in medio luporum, ibid. q.93.

christus quare dixit Apostolis, estote prudentes quia prudentia illa non sufficiebat eis, ibid.q.94. 426

christus quare Apostolis concessit istud priuilegium, s. quod possent respõdere absque cogitare, ibid.q.97. 428

christus quare prædixit tribulationem Apostolis venturam, ibid.q.106. 432

christus, quare dixit Apostolis. Eritis odio omnibus, ibi. quæst. 107.

christus quare dicit Apostolis, quod fugiãt de persequutione, ibid.q.108. 433

christus, quomodo dixit Apostolis, non consummabitis ciuitates Israel, donec veniat filius hominis, an hoc verum fuerit, ibid.q.112. 435

christi aduentus quid dicatur, ibid.

christus quare dixit. Non est discipulus super magistrum, ibid. q.113. 436

christus, quare appellauit se patremfamilias, ibidem.

christus quare dixit hic. Nihil opertum quod non reueletur, ibid.q.114. 437

christi in dictis an contradictio sit hic, & Ioan.18. ibid. quæst. 115.

Christus quare dixit Apostulis quod dicerent in lumine & super tectis quæ in tenebris eit dixerat, ibid.q.116. pag.438
Christut quare dixit, duo passeres asse veneunt, ibid. q. 118. 439
Christus quomodo dixit Apostolis, nolite ergo timere, ibid.q.119.
Et an per hæc verba auferret eis timore vel non.ibid.
Christi confessio, an fit hominibus necessaria,ibid.quæst. 129. 452
Et quando,ibid.
in Christum credere, & Christianum esse omnes superat dignitates,ibid.
Christi negatio qualis fit, ibid.q.130. 453
Christus quomodo confitebitur confitētem se coram Patre,ibid.q.131.
Christum ad hoc quod quis vtiliter confiteatur,oportet quod non voce tantū,sed etiam opere confiteatur,ibid.
Christus quomodo poterit negare negantes se, cum omnes noscat.ibid.q.132.
Christus quomodo dixit. Non veni pacem mittere in terram,quia videtur quod ad pacem mittendam venerit. ibid.q.133. 454
Christus quare præ dixit Apostolis bellum inter parentes futurum,ibid.q.134.
Christus quomodo dixit, quod venit mittere gladium, & separationem,quia ipse hæc non facit,ibid.q.135.
Christus quare dixit: qui amat Patrem plusquam me, & postea dixit,qui amat filium.ibid.q.137. 456
pro Christo quomodo Crucem accipere teneamur, ibid. quæst. 139.
Christus quare dixit,qui recipit vos me recipit, &c. ibid. q.141. 458
Christus quomodo dixit, qui vos recipit me recipit, &c. ibid.q.142.
Et quomodo verum sit,ibid.
Christus quare dixit, qui recipit Prophetam in nomine Prophetæ,& iustum in nomine iusti, ibid.q.143.
Christus quare dixit hic qui dederit calicem aquæ frigidæ,ibid.q.146. 461
Christi prædicatio post discipulorum instructionem, an sit ad præcedentia continuata.Matt.11.q.1. 461
Christus quare nunc ad prædicandum iuit cum satis erat quod Apostoli prædicarent. ibid.q.2. 462
Christus quod transiit inde quare dicatur, ibid. quæst.3. pag.462
Et quare immediate postquam docuerat Apostolos, ibidem.
ad Christum missio discipulorum Io. an sit ad præcedentia continuata,ibid.q.4.
ad Christum quomodo Io.Discipulos misit.ibid.quæst.5. pag.463
Christi opera,quomodo audiuit Ioannes in vinculis constitutus, ibid.q.6.
Et per quos audiuit,ibid.
Christi opera quare Ioanni narrauerunt discipuli eius, ibid.q.7.
ad Christum quare Ioannes discipulos misit, ibid. q.8.
a Christo quomodo quæsiuit hic Ioannes,Tu es qui venturus es an alium &c. quia ipse hoc sciebat,ibi.q.9.464
Christus quare ad Ioannis quæstionem non respondit aperte, ibid.q.10. 465
Christus quare dixit nunciate Ioanni quæ audistis, ibid. q.12. 466
Idq. dupliciter intelligi potest. ibid.
Christus quare dixit omnia ista Discipulis Ioannis, scilicet,cæci vident,&c. ibid.q.13. 466
Christus quæ nunc fecit, & dixit an probarent illum esse Messiam,ibid.q.14. 467
Christus quare inter omnia ista miracula posuit primum cæci vident,cum alia maiora sequantur, ibid.q.15.
Christus quare dixit de pauperibus quod Euangelizantur, ibid.q.16.
Et quare dicatur de eis, ibid.
Christus quare dixit beatus qui non fuerit scandalizatus in me,ibid.q.17. 468
Christus quare nunc laudauit Ioannem,ibid.q.18. 469
Christus quare Ioannem laudauit post recessum discipulorum eius & non prius,ibid.q.19. 470
Christus quare non increpuit turbas de Io. sinistrę opinantes, ibid.q.20.
Christut quare Ioannem dixit esse plus quam prophetam, ibid.q.27. 478
Et an hoc sit verum, ibid.
Christus ne an Matthæus alleget hoc,s. Ecce ego mitto, ibid.q.30. 479
Christus, quare dixit hic,non surrexit,&c. ibid.q.31.
Et quomodo ista conueniant cum præcedentibus, ibid.
Christus quomodo dixit, quod minor in regno cælorum est maior Ioanne. ibid.q.36. 482
Et cur dixit hoc, ibid.
Christus quare dixit quod à diebus Ioan. Baptistæ vsque nunc regnum cælorum, vim patitur, & violēti rapiunt illud, ibid.q.37. 483
Christi dictum quod omnes Prophetæ & lex vsque ad Ioannem prophetauerunt dupliciter intelligitur, ibid. q.39. 484
Christi assimilatio ista de qua hic, & cetera dicta an sint ad præcedentia continuata, ibid.q.41. 484
Et quare Christus dixit ea, ibid.
Christus quare non tenuit vitam austeram,ibid.q.43. 486
Et an debuit illam tenere,ibid.
Christus nos docuit in quo perfectio vitæ consistat, ibid. q.43.
Christi exprobratio ciuitatib. Corozaim,& Bethsaida,& Sodomæ an sit continuata ad præcedentia, ibid. q.44. pag. 488
Christus quare exprobrauit istis ciuitatibus solis, s. Bethsaidæ,Corozaim,& Sodomæ, ibid.q.45. 489
Christus quare exprobrare voluit istis tribus ciuitatibus solis, ibid.q.45. 489
Christus quare voluit exprobrare istis ciuitatibus maledicendo eis, ibid.q.46.
Christum vnde cōstat fecisse virtutes multas in Corozaim quia nō legitur quando in illa prædicauerit, ibid.q.47
Christus quare loquitur hic de Tiro, & Sidone, ibid.q. 48. 490
Christus quare specialiter loquutus fuit de Capharnaum per se, ibid.q.50.
Et quæ miracula egit in Capharnaum, ibid.
Christus quare dixit de Sodomis, forte mansissent vsque in diem hunc quia ly' forte importat dubium, ibid. q. 52. 491
Christus quare non fecit quod prædicaretur Tiriis,Sidoniis,& Sodomitis, ibid.q.53. 491
In quo duplex dubium resoluitur, ibid.
Christi verba hæc,s. Confiteor tibi pater &c. an sint continuata ad præcedentia, ibid.q.53. 492
Et quare ista ponuntur hic, ibid.
Christus quomodo dicebat confiteor, cum non haberet peccatum, ibid.q.56.
Christus,quare gratias egit Deo, quia hæc à sapientibus abscondidit,& reuelauit ea paruulis,ibid.q.57. 493
Christus cur dixit ista quæ in littera dicuntur discipulis, ibid.q.58. 494
Et ad quid proderant,ibid.
Christo omnia à parte tradita esse quomodo sit verum, ibid.q.59. 495
Christi omnia tradita sunt tripliciter, ibid.
Christus quomodo dixerit, quod nemo nouit filium nisi pater necpatrem quis nisi filius, ibid.q.60. 496
Christus cum dixit de filio,quare non adiungit,cui voluerit pater reuelare, ibid.q.62. 493
Vbi dicitur quod filius reuelat patrem & non dicitur quod pater reuelat filium propter tria, ibid.
Christus quare dixit, Venite ad me qui laboratis, &c. ibid.q.63.
Christus quare dicit.Et ego reficiam vos,ibid.q.64.
Christus quomodo reficiat nos quattuor modis, ibid.
Christus quare dixit tollite iugum meum super vos,ibid. q.65. 494
Et quid sit hoc iugum, ibid.

Christus quare dixit: discite à me quia mitis sum & humilis corde, ibid.q.66. 494
In quo Christi notantur documenta, ibid.
Christus quare dixit, & inuenietis requiem animabus vestris, ibid.q.67. 495
Christus quare dixit: Iugum meum suaue est, ibid.q.68. pag. 496
Et quomodo intelligitur, ibidem.
Christus quare vocetur Rex. Matt.25.q.357. 190
Christus an cõuenięter vocet seipsum Regem, cum aliàs prohibuerit de se magna dici. Matt.25.q.358. 190
Christus quare dixit, Benedicti Patris, Matt.25.cap.Mat. 25.q.365. 193
Christus quare 25.Matt.cap.dixit: Venite benedicti, &c. Matt.25.q.363. 193
Christus cur orare iussit in secreto. Matt.6.q.89. 99
Christi verborum ad Samaritanam de nõ adorando, nec in monte, nec Ierosolimis explicatio. Matt.6.quæst 90. pag. 100
Christus cur dixit, quæcumque ligaueritis, &c. Matt.18 q.102. 102
Christus cum dixit, quæcumque ligaueritis, quid concesserit, Matt.18.q.112. 102
Christiani an possint à Iudæis & Saracenis vsuras licitè exigere quia hostes fidei sunt, Matt.25. quæst.215. pag.203
Christus cur amarissime passus est Gen.Epist.Hieron. ad Pau.7.
Christus de quo fuerit conceptus in Mariæ Virginis vtero, Matt.1.q.51. 168
Christus an bene dicatur conceptus de Spiritu Sancto, Matt.1.q.46. 163
Christus quare contra malos breuius loquetur in indicio vniuersali quam contra bonos, Matt.25.q.414. 216
Christi doctrinam quare turbæ admirabantur, Matt.7.q. 34. 223
Christus quare dicet in iudicio vniuersali malis, discedite à me, Matt.25.q.400. 211
Christus quomodo in iudicio vniuersali malis dicet. dico vobis quamdiu, &c. non apponendo fratribus sicut in responsione ad bonos. Matt.25.q.420. 218
Christus cur exemplum posuit de his qui quæ Iudæi de serenitate iudicabant, Matt.16.q.9. 258
Christus, quare dixerit specialiter virgines esse decem, Matt.25.q.39. 14
Christus quare pauperes fratres vocat, cum dato quod essent fratres posset alio nomine illos vocare, Matt.25.q. 394. 208
Christus quomodo dixit ex fratribus minimis, cum minimi non sint qui fratres Christi sunt, Matt.25.q.395. 208
Christus ad quid agat de iudicio in verbis illis, cum autem venerit. Matt.25.q.291. 138
Cum venerit filius hominis, quare dicatur, Matt.25. q. 292. 139
In maiestate sua, quare dicantur verba hæc, Matt.25. q.293. 139
Christus an habuerit angelum custodem, Matt.18.q.61. pag. 54
de Christo an de Salomone intelligantur verba illa. Ego ero illi in Patrem, &c.1.Paralip.22.q.25. 468
Christi anima an ab angelis nunc specierum influxum recipiat, Matt.25.q.615. 330
ante Christum gentes omnes congregari debere quomodo verum sit, Matt.25.q.300. 142
cum Christo venturos ad iudicium angelos omnes quomodo verum sit. Et an omnes descendent de cælo ad locum iudicij, Matt.25.q.295. 140
Christi tempore existentium Samaritanorum quænam erat conditio, ac mores, ac historia circa ipsos, 4. Reg. 17.q.24. 149
Videns ead.&c. Matt.c.5.
Christi sermo iste an sit continuatus ad pręcedentia, & an sit factus magno tempore vel pauco post illa, Matt.5. q.1. 1
Et an sit idem cum illo quem describit Luc.6.ibidem, quæst.2.
Christus quare prædicauit ista mox vt vidit turbas congregatas, ibid.q.3. pag.2.
Christus cum ante hoc prædicasset, quid prædicauerit, ibid.q.4.
christus an ea quæ hic habentur Apostolis solum dixerit, vel etiam alijs turbis. ibid.q.5.
christus, quare nunc ascenderit in monte, ibid.q.6. 3
christus an prædicauerit stando, vel sedendo, ibid.q.8.
christus quare sedit ad prædicandum, ibid.q.9. 5
ad christum quod discipuli eius accesserunt, quare dicatur hic, ibid.q.10.
christus quomodo aperuit os suum, ibid.q.11.
christus quare in principio suæ beatitudinis posuit istas beatitudines, ibid.q.87. 121
christus quare dixit non veni soluere legem, ibid. q.95. pag. 133
christus quid intendebat suadere Iudæis per hoc quod dixit, non veni soluere legem, ibid.q.6. 133
christus quomodo dicatur quod impleuerit legem & Prophetas, ibid.q.100. 139
christo verba ista. Non exies inde donec reddas nouissimum quadrantem, qui modo intelligantur cum de inferno nullus exeat, ibid.q.175. 242
christus quare apposuit pœnam æternam pro transgressione istorum præceptorum, ibid.q.178. 248
christus ad quid specialiter opposuerit supplementum istud, qui viderit mulierem, &c. ibid.q.181. 249
Christus ad quid posuit hic oculum pro oculo, ibid.q. 320. 409
Et quomodo intelligendum sit, ibid.q.322. 410
christus quare posuit potius de hac vindicta remittenda, quam de alijs in lege positis, ibid.q.321. 410
in Christi an sit claues, ibid.q.82. 305
Tunc præcepit, &c.
Christus quomodo iussit discipulis tacere quod ipse esset Christus, cum iussit eis quod prædicarent ipsum esse christum, ibid.q.91. 317
Quare dixit discipulis vt tacerent nunc ipsum esse Christum, ibid.q.92. 318
Quare dixit quod nemini dicerent eum esse christum, & subticuit se esse filium Dei, ibid.q.93. 319
Quomodo vetuit hic discipulis dicere se esse Christum & filium Dei, quando ipse de se hoc dixit, ibid. quęst. 94.
Quare nunc cœpit ostendere discipulis quod oportebat eum pati, ibid.q.97. 320
Quomodo dixit hic quod oportebat eum pati multa & occidi, cum eius passio ex parte sui fuit voluntaria. ibid. q.98. 321
Quare dixit quod oportebat eum ire Ierosolimam, ibid. q.99. 321
Quare dixit quod oportebat multa pati à Senioribus, & Scribis, & Principibus Sacerdotum, ibid.q.100.
Et quare non dixit de Pharisæis cum ipsi fuerint in eius obitu præcipui, ibid.q.101. 322
Quare dixit hic quod tertia die resurget. ibid.q.102.
Christus quare dicitur, quod conuersus dixit Petro, ibid. q.110. 325
Quare vocauit Petrum, Satanam, ibid.q.111. 326
Quare dixit Petro, vade post me, ibid.q.112. 326
Quare dixit Petro scandalum mihi es, ibid.quæst.113. pag.327
Quare dixit Petro non sapis quæ Dei sunt, sed quæ hominum. ibid.q.114.
christus quare verba illa. Si quis vult post me venire, &c. dixit hic, & nunc, ibid. q.115. 328
Et quare dicitur, hic, tunc dixit Iesus discipulis suis, ibid.q.116.
Quare dixit, quid enim prodest homini si vniuersum mundum lucretur, ibid.q.120. 330
Ad quid introduxit hic istud, scilicet, filius hominis, &c. ibid.q.121.
christus quare vocatur hic filius hominis, ibid. q.122. pag. 331
Quare dixit; venturus est in gloriam patris sui, ibid. q. 123.

Christus,

Christus, quare dicitur venturus cum Angelis suis, ibid. q. 124.
Quare dixit, sunt quidam de hic stantibus qui non gustabant mortem, &c.ibid. 332.
Christus tū quod tegnum venturus erat, &c.ibid. q. 126.
Christi transfiguratio, an sit continuata ad præcedentia, & immediate facta post ea, Matt.1. 17.q.1. 333
Quare potius post sex dies, vel octo quam dixit verba illa si quis vult venire post me, &c.voluit transfigurari, ibid.q.3. 334
In quo fit omnium ætatum descriptio, siue computatio, ibidem.
quare non transfigurauit se statim, vt dixit præcedentia verba, ibid.q.4. 335
quare non determinauit certum tempus in quo transfiguraretur, ibid.q.5.
Christus, cum esset in breui transfigurandus, quare dixit, qui non gustabunt mortem, q.6.
Ad, quid dixit istam promissionem de transfiguratione coram omnibus, si non esset completurus eam omnibus videntibus, ibid.q.7. 336
Quare non ostendit transfigurationem suam omnibus discipulis, ibid.q.8.
Christus, quare nunc ostēdens se noluit præsentes esse omnes discipulos, ibid.q.9. 337
Quare priusquam se transfiguratum ostenderet tribus discipulis dixit: sunt quidam de stantibus qui mortem non gustabunt, ibid.
Quare assumpsit tres discipulos ad transfigurationem, & non plures neque pauciores, ibid.q.11. 338
Christus, quare potius assumpsit Petrum Iacobum, & Ioannem ad transfigurationem quam alios de Apostolis, Matt.17.q.12. 338
Christus, quare promittens discipulis, & turbæ quod aliqui viderent eum venientem in Regno suo, non expressit nomina illorum, ibid.q.14. 340
Quare non expressit numerum istorum, qui hoc visuri erant, ibid.q.15.
Quare dicitur, quod duxit seorsum discipulos, ante quos transfiguratus est, ibid.q.19. 342
Christus, an transfiguratus est, ibid.q.20.
Quomodo transfiguratus est, ibid.q.21.
Ad quid transfiguratus est, ibid.q.22.
Christus transfiguratus est vt allliceret sequentes se ad dura sustinendum, nam per tribulationes, & crucem peruenitur ad Regnum Cælorum, ibid.
Christi deitas, quomodo ostendebatur in transfiguratione sua, ibid.
Christus, ad quid transfiguratus est vt ostenderet, quod habebat potestatem dandi vnicuique gloriā pro bonis operibus cum per aliquod aliud miraculum hoc facere posset sine transfiguratione, ibid.q.23. 344
Christus per transfigurationem ostendere voluit quod haberet potestatem dandi gloriam, ibid.
An transfiguratus fuit sæpe, vel semel tantum, sicut sæpe miracula faciebat, ibid.q.25. 345
Christus an transfiguratus dicitur apparens discipulis in Emaus.ibid.q.25. 345
Christum quare non cognouerunt Discipuli euntes in Emaus.ibid.
Quare nō dedit nunc alicui Discipulo suo vti dote claritatis, sicut dedit vni eorum, quod super a quas ambularet, ibid.q.26. 346
Christus quare volens ostendere imaginem futuræ gloriæ non ostendit omnes in se dotes, vel quare potius ostendit claritatem, quam alias dotes.ibid.q.28. 348
Christus quamdiu vixit omnibus dotibus corporis glorificati vsus est. ibid.
Christus cum vsus est aliis dotibus, & non claritate quare non dicitur transfiguratus.ibid.q.29. 349
Et an tunc sit dicendus transfiguratus. ibid.
Christus viuens quomodo habuit dotes corporis gloriosi. ibid.q.31. 350
Christi in transfiguratione, quomodo fuerit claritas, ibi.
Christi corpus quale fuit in transfiguratione, an fuit corpus materiale, vel formale, ibid.q.32. 352
Christi corporis claritas in transfiguratione, an fuit eiusdem rationecum claritate gloriæ, ibid.
Christi transfigurati claritas in quo differebat à claritate quæ fuit in vultu Virginis à Conceptione vsque ad partum, ibid.q.35. 354
Christi transfigurati in facie quare lux magna apparuit, ibid.q.36.
Christi transfiguratio in facie lux apparens, quare non comparatur luci aliarum rerum non cælestium, ibid. q.38. 355
Christi corporis claritas, quomodo alios beatos glorificabit, ibid. q.39. 356
Christi facies, quare dicitur, quod resplenduit sicut sol, cum incomparabiliter eam excesserit, ibid. quæst.40. pag. 357
Christi, & beatorum corporum qualis claritas futura sit, Scriptura assignare non potest, ibid.q.4.
Christi vestimenta, quare apparuerunt candentia in transfiguratione, ibid.q.41. 358
Christi transfigurati in corpus & in veste qualis redundantia ista fulgoris erat, ibid.q.42.
Christi transfigurati claritas, quomodo in vestes refluebat, ibid.q.42.
Christi vestimenta in transfiguratione quare facta dicunt alba sicut nix, ibid.q.43. 259
Christi in transfiguratione, quare vestium albedo specialiter apparuit sicut nix, cum sint multi modi albedinis, ibid. q. 44.
Christi in vestibus an apparuit fulgor quidam, vel color fixus, ibid.q.45.
Christi vestes ante transfigurationem an erant albæ, & si non, quomodo fuerunt in transfiguratione albæ, ibi. q.46. 360
Christi caro quæ latebat sub vestibus an fuerit in transfiguratione fulgens sicut facies vel manserit in naturali statu, ibid.q.47.
Christo vestes an omnes sint factæ candidæ, ibid.q.48. pag. 361
Christo transfigurato ad quid conueniens fuerit, quod aliquis astaret, ibid.q.49. 362
Christus quare in sua transfiguratione potius voluit habere Eliam, & Moysem quam alios, ibid.q.51. 362
Et an esset conueniens, quod isti adessent. ibid.
Christo transfigurato, an verè astiterint Moyses, & Elias. ibid.q.52. 363
Christo in eius transfiguratione quare non astiterunt Angeli, sicut astiterunt Moyses & Elias. ibid. q.65. 368
Christus quare noluit à Discipulis videri transfigurari, sed transfiguratus. ibid.q.68.
Et quare noluit quod Discipuli viderēt venientes Moysen & Eliam. ibid.q.69.
Quare respondit Petro quādo petiuit, dicens: Faciamus hic tria tabernacula. ibid.q.71. 371
Christi in resurrectione firmissimum fuit testimonium. ibid.q.79. 376
Christi generationem nullus intellectus creatus etiā per reuelationem comprehendere potest. ibid.q.81. 376
Christus quare non terruit & deiecit Discipulos ostendendo lucem excellentem, quam oculi non tolerarent, sicut terruit, & deiecit per vocem. ibid.q.96. 384
Christus quare tetigit discipulos ad leuandum eos. ibid. quæst.97.
Christus quare dixit Discipulis, surgite nolite timere. ibidem q.98. 387
Christum solum quare dicantur Discipuli vidisse leuantes oculos. ibid. q.101.
Christus quare tacere iussit visionem Transfigurationis. ibid. q.102. 386
Christus, quare post resurrectionem permisit prædicare transfigurationem, ibid.q.103.
Christus non fecit aut dixit aliquid eo animo, vt semper taceretur, ibid.
inter Christum, & Ecclesiam, quomodo sit matrimonium ratione dotium, ibid.q.104. 386
in Christo, an sint dotes, ibid.q.106. 389
à Christo est totum bonum Ecclesiæ, ibid.

de Christo

de Christo, quæ vniones, cum quibus dicantur, ibid.
Christi ratione quæ sit conformitas capitis, & membrotum, & sponsi, & sponsæ, ibid. q. 107. 390
Christus, quomodo dicatur esse in hostia, Matt. 17. q. 119. pag. 415
Christus, quare manet localiter in Sacramento altaris, ibid. q. 121. 423
Quare dixit duos Elias, cum Scriptura de vno tantum dicat, ibid. q. 134.
Quare dixit Elias venturus est, & omnia restituet, ibid. q. 135. 440
Quomodo vocauit Ioannem Eliam, cum non esset Elias, ibid. q. 138. 441
Quomodo dixit, quod non cognouerunt Ioannem quia Ioannes cognitus fuit, ibid. q. 139.
Quare dixit. Sic filius hominis passurus est ab eis, ibid. quæst. 140.
Et, quomodo hoc sit verum, ibid. q. 141.
Christus quam turbam nunc inuenit, ibid. q. 143. 443.
ad Christum, quare venit homo iste genibus prouolutus, ibid. q. 144. 444
Christus tripliciter curare solebat, ibid. q. 146.
Christus, cur dixit, ò generatio praua, & peruersa, ibidem, q. 154. 447
Quare dixit. Quousque ero vobiscum? Quousque patiar vos? ibid. q. 155.
Christus, quare dicitur, quod increpauit dæmonem, ibi. q. 156. 448
Et quare illum increpuit, eiiciens, ibid. q. 157.
Quare permisit discipulos in fide deficere, ibid. q. 164. pag. 452
Christus, quod dicit, hic quomodo verũ sit, scilicet, quod si habuerint tãtam fidem vt granum sinapis, nihil erit eis impossibile, ibid. q. 165. 452
Quare dixit si habueritis fidem sicut granum sinapis, ibid. q. 166. 456
Quare dixit. Dicetis monti huic transi, ibid. q. 167.
Et quando fuit factum hoc, ibid. q. 168. 456
Christus, quod dixit quod dæmoniorum genus hoc non eiicitur, nisi in ieiunio, & oratione quomodo verum sit, ibid. q. 169. 456
Christus quare dixit hoc genus dæmoniorum non potest eiici. ibid. q. 172. 458
Et quod sit genus istud, ibid.
Christi de passione sua ad discipulos loquutio an sit ad præcedentia, & ad curationem lunatici continuata, ibi. q. 174. 460.
Christus, quare nunc dixit Discipulis de sua passione, ibi. q. 175. 460
Quare toties de passione sua dixit discipulis cum semel dicere sufficeret, ibid. q. 176. 460
Christus, quod traditus fuerit, quomodo verum sit, & à quo dicatur traditus, ibid. q. 177. 461
Quare dixit. Et tertia die resurget, ibid. q. 178.
Christi in Capharnaum aduentus, & staeris solutio an sit ad præcedentia continuata, ibid. q. 181. 463
Christus quare dicitur, quod fuerit in Capharnaum, ibid. quæst. 181.
Christus, quare quæsiuit hic Petro quod tibi videtur, ibi. q. 189. 467
Christus, quare præuenit Petrum super hoc loquens de solutione didragmatis, ibid. q. 188. 466
Christus, quare quæsiuit potius à Petro quam ab alio, vel ab omnibus de solutione didragmatis, ibid. q. 190. pag. 467
Christus quando quærebat aliquid à discipulis ab omnibus simul quærebat nisi in duobus casibus, ibid.
Quomodo intellexit id, scilicet, Reges terræ accipiunt tributum, ibid. q. 191. 468
Et, quomodo per hoc ostendebat se non obligari ad soluendum didragma: ibid.
Ad quid voluit introducere probationem istam de filio Regum, & facere istam quasi protestationem, ibidem, quæst. 192.
Quare misit nunc Petrum ad mare potius quam alium, ibid. q. 193. 469
Quare soluturus tributum misit ad mare vt teneretur piscis, cum sine hoc soluere potuisset, ibid. q. 194.
Christo an licitum erat accipere staterem in pisce repertum ad soluendum, ibid. q. 195. 470
Christus, quare dixit Petro, da ei pro me, & te, scilicet, staterem, ibid. q. 198. 471
Christus, an soluerit didragmata aliorum Apostolorum, ibid. q. fin.
Christus, quare ambulabat per sata die Sabbati, Matt. 12. q. 2. 3
Christi Discipuli quare euellebant spicas, Matt. 12. q. 3. 3
Christus respondens Iudæis, pro Discipulis, quare introduxit testimonium Scripturæ, quod protsus est validũ contra Iudæos, Matt. 11. q. 10. 5
Christus, in responsione facta pro Discipulis, quare allegauit testimonium Dauid, & in quo maxime his conuenire videtur, Matt. 12. q. 11. 5
Christus respondens Iudæis pro Discipulis, quare inducit exemplum Dauid, cum non videatur ad propositum esse, Matt. 12. quæst. 12. 3
Christus, quare induxit secundam probationem de Sacerdotibus violantibus Sabbatum, & quomodo est ad propositum, Matt. 12. q. 27. 10
Christus, quare induxit tertiam rationem, scilicet, si sciretis, &c. Matt. 12. q. 28. 10
Christi ingressus in Synagogã an fuerit immediate, post præcedentia, ibid. q. 29. 11
Christus quare intrauit in Synagogam, Matt. 12. q. 30. pag. 11
Christus quare induxit hic exemplum de oue cadente in foueam, Matt. 12. q. 34. 12
Christus quomodo induxit hoc exemplum de oue, quia non videtur ad propositum, Matt. 12. q. 35. 13
Christus quare potius curabat in Sabbato quam in aliis diebus Matt. 12. q. 38. 14
contra Christum Pharisæorum consilium an statim factum sit post sanationem aridam manum habentis, ibi. q. 39. 16
Christus, quare recessit de loco illo in quo erat, & sanauerat hominem, Matt. 12. q. 42. 17
Christus quãdoque persequentes fugiebat, vt ostenderet bonum esse quandoque persecutores declinare. Matt. 12. q. 42. 17
Christum recedentem, quare multi secuti sunt, & qui erant. Matt. 12. q. 43. 17
Christum propter duo turbæ sequebantur. Matt. 12. q. 43. 17
Christus quare curauit nunc omnes infirmos. Matt. 12. q. 44. 17
Christus quare præcepit turbæ ne eum manifestum facerent, Matt. 12. q. 45. 18
Christi miraculum cum sanauerit cæcum, & mutum, & ab eo gesta, an sint continuata ad præcedentia, Matt. 12. q. 48. 19
Christi miraculum de curando cæcum, & mutum de quo Matth. 12. sit idem quod habetur Luc. 11. Matth. 12. q. 49. 19
Christus quod erat filius Dauid quare turbæ dicebant. Matt. 12. q. 54. 20
de Christo quare Pharisæi dicebant, quod in Belzebub Principe Dæmoniorum eiiciebat Dæmonia, ibid. q. 55. pag. 21
de Christo duo præcipua mala Pharisæi dicebant. Matt. 12. q. 55. 21
Christus quare respõdidit ad cogitationes Pharisæorum. Matt. 12. q. 58. 24
Christi prima ratio ad Pharisæos, quomodo concludat, Matt. 12. q. 56. 22
Et quæ sit eius argumenti vis, ibid.
Et quomodo à Christo princeps mundi eiectus est foras. ibid.
Christi ratio secunda contra Pharisæos, quomodo procedat, Matt. 12. q. 64. 29
Christi dictum illud. Et ipsi vestri iudices erunt, quomodo intelligatur, ibid. q. 64.
Christi dictum illud. Si ego in spiritu Dei eiicio dæmones

nes ergo peruenit in vos Regnum Dei, quomodo verum est, ibid.q.65. pag.29
Tunc responderunt ei, &c.
Christo responsio,& signi requisitio à Scribis,& Pharisæis an sint ad præcedentia continuata, Matt.12.q.80. 47
Christus, quod dixit, ex verbis tuis iustificaberis, &c. quomodo verum sit, ibid.q.79. 46
à Christo, cur Pharisæi nunc signum petiuerunt, Matt.12. q.81. 47
Christum, quare Pharisæi blande alloquuti sunt, ibidem, quæst. 84.
Christus, poterat in omnes dæmones, Matt.12. quæst.65. pag. 29
Christi tertia ratio, quomodo concludat cōtra Pharisæos, Matt.12.q.65. 30
Christus, quomodo dæmonem alligauit, Matt.12.q.66. pag. 30
Christi quarta ratio contra Pharisæos, quomodo concludat, ibid.q.67.
Christus, quare vocauit Pharisæos progeniem viperarum, Matt.12.q.75. 44
Christus, quod dixit hic ex abundantia cordis os loquitur, quomodo verum sit, ibid.q.76. 45
Christus, quare aspere respondit Pharisæis, cum ipsi blande eum alloquuti fuissent, Matt.12.q.85. 48
Christus, quare noluit dari signum, cum peteretur, Matt. 12.q.87. 48
Christus, quare nolebat aliquando dare signum de cælo. Matt.13.q.88. 48
Christus, semper faciebat miracula vtilia, & quæ ostendebant eum esse Messiam, Matt.12.q.88. 48
Christus, quare noluit facere miracula in Cælo, Matt.12. q.89. 49
Christus, quare vocauit Pharisæos, & Scribas generationem adulteram, Matt.12.q.90. 49
Christus, quare dedit Pharisæis signum Ionæ Prophetæ, cum ipsi essent indigni illud recipere, Matt.11.q.91. 50
Christus, quod daret signum Ionæ Pharisæis, ad quid profuit, cum ipsi non petiuerunt, Matt.12.q.92. 50
Christus, quod fuit tribus diebus, & tribus noctibus in corde terræ, quomodo verum est, Matt.12.q.93. 50
Christum fuisse mortuum solum per quadraginta horas, quomodo verū est cum Scriptura vocet totum id tempus tres dies, & tres noctes, Matt.12.q.93. 50
Christus, quid voluit innuere per verba quæ dixit de spiritu immundo exeunte ab homine, Matt.12.q.100. 55
Christi dicta de matre, & fratribus an sint continuata ad præcedentia, ibid.q.101. 56
Christi fratres quinam essent, Mat.12.q.103. 56
Et, quomodo dicitur Christum habere fratres, ibidem.
Christi fratres, & mater quare ad eum non venerunt, Matt.12.q.104. 57
Christi fratres & mater, quare foris stabant eo prædicante, ibid.q.105.
Christo, quare dixit quidam quod Mater, & fratres eum quærebant, Matt.12.q.106. 57
Christi cognati, quare fecerunt, quod vocaretur tunc cum possent eum expectare, Matt.12.q.107. 58
Christi fratres quod eum quærerent quomodo hic dicitur, cum essent cum ipso, Matt.12.q.108. 58
Christus, quare aspere respondidit vocanti eum pro matre, & pro fratribus eum requirentibus, Matt.12.q.110. pag. 58
Christus cur statim discipulos arguere voluit de contentione inter ipsos nata de maioritate in Regno Cælorū, Matt.18.q.10. 7
Christus cur puerum, & non virum vocauit ad sensibilem doctrinæ suæ extensionem, Matt.18.q.13. 8
christus, quare dixit efficiamini sicut paruuli, Matt.18. q.14. 9
Christus, quando dixit, nisi efficiamini sicut paruuli isti, an intellexit de sola humilitate, vel de aliis virtutibus, Matt.18.q.15. 9
Christus, cum de paruulis dixisset in quibus humilitatem imitari debemus, cur subdidit de eos suscipiētibus, cum non videatur ad propositum, Matt.18.q.23. 19
Christus cur dixit Iacobo, & Ioanni petentibus dextram, & sinistram: nescitis quid petatis, Matth.20. quæst.71. pag. 344
Christus, quare matrem filiorum Zebedei petentem pro filiis dextram, & sinistram non redarguit, ibid. quæst. 72. 345
Christus, cur dixit Iacobi, & Ioan. Calicem meum bibetis, ibid.q.77. 347
Et cur dixit, calicem meum bibetis, cum dicere potius deberet, calicem meum bibere poteritis, ibid.q.78.
Iesus autem vocauit eos, Matt.20.
Christus ad quid vocauit Discipulos post responsum filiis Zebedei factum, Matt.20.q.87. 352
Christum vocasse Discipulos ad quid dicatur cum essent, præsentes, ibid.q.88.
christus, cur nunc vocans Discipulos non increpuit eos, ibid.q.89. 353
Christus, cur volens discipulos erudire de primatus ambitioni, non introduxit puerum in medium, ibid.q.90.
Christi ad propositum, quomodo facit quod induxit de principibus gentium, ibid.q.91.
Christus, quod dixit. Principes gentium dominatur eorum quid est, ibid.q.92.
Christus quid intellexerit hoc nomine, Gentium, ibidem. q.93. 354
Christus, quomodo dixit hic de principatu gentium, quia videtur quod sufficienter non loquutus est huiusmodi principatum arguens. ibid.q.94. 354
Filium hominis venisse ministrare, & non ministrari, quomodo verum est, ibid.q.99. 363
Christus cur dixit, & dare animam suam redemptionem, ibid.q.100.
Christus, quare dicit, quod venerat dare animam suam redemptionem pro multis, ibid.q.101. 364
Christus cur cæcos ad se vocare fecit. Matt.20.q.116. 370
Christus cur interrogauit cæcos quid vellent cum ipse sciret quid vellent, ibid.q.118. 371
Christus cur non petiuit à cæcis de fide, sicut petiuit ab aliis duobus cæcis, quos curauit, ibid.q.119.
Christus cur ad sanandum hos cæcos, eorum oculos tetigit, ibid.q.120.
Christus quando cæcorum oculos tetigit quod aliud fecit, ibid.q.121. 372
Christus cur fecit quod cæci quorum oculos tetigit statim viderent, ibid.q.122.
Christus quomodo permisit cæcos quos curauerat secum ire. ibid.q.124. 374
Et cum appropinquassent. c.21.
Christus cum circa Ierosolimas esset, cur potius quā alibi existens discipulos misit. Matt.21.q.3. 376
Christus quare misit discipulos pro asina, ibid.q.5. 377
Christus cur cum alias intrauerit in Ierusalem, non intrauit tunc equitans super asinam, ibid.q.6. 378
Christus cur misit Discipulos duos pro asina, & pullo, ibid.q.7.
Christum misisse pro asina, & pullo quando erat iuxta Bethphage, quomodo stare possit, cum Marcus dicat contrarium. ibid.q.9. 379
Christus cur dixit ite in castellum quod contra vos est, ibid.q.10.
Christus ad quid dixit discipulis, quos mittebat, statim inuenietis asinam, ibid. q.12. 380
Christus an iussit Discipulis ferre asinam & pullum simul, vel solum pullum. ibid.q.14. 381
Christus ad quid iussit duci asinam, & pullum simul. ibidem q.15. 381
Christus an equitauerit super ambo animalia vel super alterum ipsorum, ibid.q.17. 382
Christus si equitauit super ambo animalia quare Marcus, & Lucas de solo pullo dixerunt, ibid.q.18. 383
Christus, quare Discipulis dixit, si quis vobis aliquid dixerit, ibid.q.20. 384
Christus, quare loquutus est conditionaliter, scilicet, si quis, cum sciret certissime sic futurum esse, ibid.q.21.
Christus quare sic respōdere iussit Discipulis, & quid per hoc voluit significare, ibid.q.22. 384

christus,

Christus, cur se Dominum nunc vocauit vtens nomine tantæ excellentiæ, ibid. q. 23. pag. 385
Christi in verbis hisce, Dominus his opus habet, quomodo discordant Euangelistæ, ibid. q. 24.
Christi verba hæc, Dominus his opus habet, an aliquam efficaciam habuerint ad flectendum Dominos asinæ, ibid. q. 25. 386
Christus quare dixit, & statim dimittet eos, ibid. q. 26.
Christus equitans super pullum, & asinam cur potius venit in Ierusalem, quam in alium locũ terræ Iudæorum, ibid. q. 29. 387
Christus, quomodo sedere voluit super pullum cum tria ei obstarent, ibid. q. 32. 390
Christum ex quo loco cœpit turba laudare, & vestimenta sternere, ibid. q. 34. 391
christum, quare nunc turbæ honorauerunt sternentes vestimenta sua, & laudentes eum vocaliter, ibid. q. 35. pag. 392
Christo, cur Deus honorem hunc exhiberi voluit, ibid. q. 36. 392
Christo cur istum honorem potius quam aliquem alium turbæ impenderunt, ibid. q. 37. 392
Christo acclamantes quinam essent an discipuli eius, vel turbæ, ibid. q. 41. 394
christus, quomodo honorem hunc regium nunc acceptauit, quem prius spreuit, ibid. q. 45. 397
Christus, quando introiuit in vrbem Ierusalem, quomodo dicere poterant, quis est hic? ibid. q. 49. 399
Et quinam his quærentibus respondebant, ibid. q. 50.
de Christo cur dixerunt turbæ; hic est Iesus Propheta Nazaret, ibid. q. 51. 400
Et quomodo stet dictum in veritate, ibid.
Christum, cur turbæ Iesum Christum non vocauerunt, ibid. q. 52.
Christum cur turbæ Prophetam vocauerunt, ibid. q. 53.
Christum Prophetam esse, quomodo turbæ intellexerũt, ibid. q. 54.
christum cur turbæ dixerũt esse Prophetam à Nazareth, potius quam à Bethleem, ibid. q. 55. 402.
Christum Messiam, & Israel Regem vocantes cur Pharisæi non punierunt, ibid. q. 56. 403
contra Christum illum Regem vocari vidẽtes cur Sacerdotum Principes, & Romani non procedebant, ibid. quæst. 57.
Christus, quare non permisit quod Pharisæi ostenderent contra eum indignationem in opere, ibid. q. 58. 405
Reliqua in verbo. Turbæ. Discipuli, Pullus, Asina.
Christi ingressus in Ierusalem an sit continuus ad præcedentia de Pullo & asina, &c. ibid. q. 46. 398
christo in Ierusalem ingresso, quomodo commota est, vniuersa ciuitas, ibid. q. 47. 398
Et, quare commota est, ibid.
Christum in Ierusalem introeuntem ad videndum vt concurreret cur commota est Ierusalem ciuitas, ibid. q. 48. 399
de Christo quærentibus quis est hic, populi respondentes quinam erant, ibid. q. 50. 400
Christi mirabilia quænam sint quæ Pontifices & Scribæ viderunt. Matt. 21. q. 85. 419
Christo, hosanna pueri isti clamantes quinam erant. ibid. q. 86. 419
Christus cur sic Pontificibus, & Scribis respondit, scilicet. Numquam legistis, quia ex ore infantiũ & lactentium perfecisti laudem, ibid. q. 91. 422
Et quid voluit per hoc dicere, ibid. q. 92.
Et quare istum ordinẽ respondendi tenuit potius quam alium, ibid.
Christus quare nunc Pontificibus, & Scribis non respondit sicut respondit quibusdam Pharisæis in via, scilicet, si illi tacuerint lapides clamabunt Luc. 16. ibi. q. 93. 422
Christus quare post hæc reliquit Pontifices & Scribas, ibid. q. 94. 423
Christus quare ciuitatem Ierusalem exiuit, ibid. q. 95. 4
Christus cur potius in Bethaniam iuit quam in alium locum, ibid. q. 96.
Mane autem reuertens in ciuitatem esuriit. Matt. 21.
Christus quare reuersus fuit sequenti die mane, Matt. 21. q. 98. 425
Christus quem modum tenuit in istis quinque diebus ante mortem suam, ibid.
Christus ad quid quotidie veniebat in templum de Bethania ad prædicandum cum esset maximus labor, ibid. q. 99. 426
Christus quare in aurora reuertebatur de Bethania in tẽplum, ibid. q. 100. 427
Christi fames an erat vera, vel non, ibid. q. 101.
in Christo ad quid fuit ista fames supernaturalis, ibid. quæst. 103.
christi fames an fuerit naturalis, vel supernaturalis, ibid. quæst. 102.
Christus, quod mane reuertens esuriit cur dicatur, ibid. q. 104. 428
christus, quomodo dicatur hic vidisse arborem fici vnam secus viam, cum Marcus dicat à longe, ibid. q. 105.
Christus quare iuit ad ficulneam, quæ aliquantulum distabat à via, ibid. q. 106. 429
Et cur dicitur. Et vidit arborem fici vnam, ibid. q. 107.
christus, quare venit ad ficulneam, cum sciret, non habere fructum, ibid. q. 108. 430
christum non inuenisse in ficulnea nisi folia, quomodo dicatur, ibid. q. 109. 430
Christum cur dicatur hic in ficulnea non inuenisse nisi folia tantum, & Mar. 11. dicatur & nihil inuenit nisi folia, ibid. q. 110.
Et, quomodo Marcus 11. dicat non fuisse tunc tempus ficorum quia tunc actus Christi esset irrationalis totaliter, ibid. q. 111.
Christus, cum ad ficulneam venit ficorum tempus non fuisse, quomodo dicatur, Matt. 21. quia tunc christi actus totaliter esset irrationalis, ibid. q. 111. 430
Christus, cur potius in ficus arbore fructum quæsiuit, quam in alia arbore, ibid. q. 112. 431
Christus, quare ficulneæ dixit, nunquam ex te fructus nascantur in sempiternum, ibid. q. 113.
christus, an maledixit ficulneæ per indignationem vel ad significationem, ibid. q. 114. 432
à Christo ficulneæ maledictio quid significat, ibidem quæst. 115.
Et ad quid proderat, ibid.
christus, quomodo voluit maledicere ficulneæ quæ nihil mali merebatur, ibid. q. 116. 433
christus, quid signare voluerit per ficulneæ maledictionem, & desiccationem, ibid. q. 117
à christo ficulneam maledictam an Discipuli statim aridam viderint, vel sequẽti die post maledictionem, ibid. quæst. 118. 434
ob christi ficulneæ maledictionem an Petrus solus miratus, & loquutus est, vel etiam ceteri discipuli, ibidem. q. 119. 435
ad christum an dixerint discipuli hoc, scilicet, quomodo continuo aruit, vel inter se, ibid. q. 120.
a christo maledictam ficulneam, quomodo discipuli scire potuerunt, quod statim aruerit, ibid. q. 121. 436
à christo maledictam ficulneam aruisse vidẽtes, quomodo discipuli admirati sunt, ibid. q. 122.
christum in ficulneæ desiccatione quod potentiam suam ostenderet nunc ad quid conueniens fuerit, ibid. q. 123
christus, cur miraculum istud ficulneæ desiccationis fecerit, & posuit istam doctrinam de faciendo miracula, ibid. q. 124. 437
christus quare potentiam suam potius ostendit in maledictione ficulneæ, quam alterius rei, ibid. 125. 438
christus cur porcos præcipitauit, & occidit illos qui sentiebant dolorem cum propter suam benignitatem, & mansuetudinem nulli inferret sensum doloris, ibid. q. 126. 439
christus quare dixit. Non solum de ficulnea facietis sed & si dixeritis monti huic, &c. ibid. q. 128.
christus cur potius dixit de motione mõtis quam de aliqua alia re, cum alia sint miracula maiora, ibid. q. 129. pag. 400
christus, cur tam hic, quam in cap. 17. dixit de translatione

ne montis quando de fide loquutus est, ibid. q. 130. 441
Christus, quare dixit, dicetis monti huic, cum sufficeret dicere dicetis monti, transi, ibid. q. 132.
Christus, quare dixit dicetis monti huic, tolle te, & iacta te in mare, ibid. q. 133. 442
Christus de quonam monte dixit. Dicetis monti huic, ibid. q. 134.
Christi dictum hos, scilicet, Quæcúque petieritis in oratione credentes accipietis, ibid. q. 135
Verborum illorum. Et cum venisset in templum, &c. declaratio.
Christus, quando nam ad templum venit, & Sacerdotum principibus, & senioribus ob illis interrogatus hæc respondit, Matt. 21. q. 138. 446
Christus, quomodo venit ad templum & ad quid ibid. q. 139. 446
ad Christum accedentes isti qui non erant, ibid. q. 140.
ad Christum, quare isti Principes Sacerdotum Scribæ, & Pharisæi nunc accedebant, ibid. q. 141. 447
Christo cum Principes Sacerdotum, Scribæ, & Seniores dicebant. In qua potestate hæc facis, quidnam demonstrabant, ibid. q. 142. 447
à Christo, quare quæsiuerunt Principes Sacerdotum in qua potestate prædicaret, ibid. q. 143. 448
Christo, quare dixerunt Principes Sacerdotum simul in qua potestate hæc facis, ibid. q. 144.
Et an istæ sint duæ quæstiones vel vna, ibid.
Christus, quomodo Sacerdotum Principibus non directe respondit, sed cautelis vsus est, ibid. q. 145. 449
Christus, quare noluit respondere Iudæis interrogantibus de potestate prædicandi, ibid. q. 146.
Christus, quare voluit vti talibus cautelis cum Sacerdotum Principibus illis non respondendo, ibid. q. 147. Et an hoc licitum sit, ibid.
Christus, quare dixit; interrogabo vos & ego vnum Sermonem, ibid. q. 148.
à Christo proponi sibi quæstionem, cur sustinuerunt Sacerdotum Principes cum ex ea fuerint postea confusi, ibid. q. 149.
Christus, an clare responderet Principibus Sacerdotum ad quæstionem de potestate hæc faciendi, si ipsi Christo responderent, ibid. q. 150.
Christus, quare specialiter interrogauit de Baptismo Ioannis, ibid. q. 151. 451
Christus, cur quæsiuit potius de Baptismo Ioan. quam de alia re, ibid. q. 152.
Christus, quare vocauit istum Baptismum Ioannis, ibid. q. 153. 453
à Christo quæsiti dubiis à Pharisæis quidnam verum sit, ibid. q. 157. 455
Christo cur Sacerdotum principum non confessi sint quod verum est quod Io. Baptismus erat de cælo, ibid. q. 56. 455
per Christum quæstione proposita, & cogitatione habita inter se cur Principes isti dixerunt. Nescimus confitentes confusionem suam, ibid. q. 159. 456
Christus, quare dixit neque ego dico vobis in qua potestate hoc facio, ibid. q. 160. 457
Quid autem vobis videtur, &c. Matt. 21.
Christus, cur dixit parabolam istam de duobus filiis, Mat. 21. q. 162. 458
Christus, quid in parabola ista intendat, ibid. q. 163.
Christus, quare proposuit istam parabolam principibus Sacerdotum specialiter, ibid. q. 168. 462
Christus, cur proposuit istam parabolam Pharisæis cum vellet eos increpare, ibid. q. 169.
Christus, quare in parabola ista cur conclusio de Ioanne, ibid. q. 170.
Christus, quare dixit de meretricibus & publicanis, ibid. q. 173. 464
Homo quidam, &c.
Christus, ad quid nunc proposuit istam parabolam de vinea locata, Matt. 21. q. 178. 468
Christus, quare hoc principibus Sacerdotum proposuit, ibid. q. 179
Et cur in parabolis, ibid.
Christus, an responderit parabolæ quam proponebat, vel Principes Sacerdotum vel alij, ibid. q. 187. 473
Christum cur Deus misit post omnes Prophetas & non à principio, ibid. q. 190. 476
Christi ad propositum, quomodo pertineant quæ inducit hic, ibid. q. 192. 478
Christi ad propositum, quomodo conueniat istud quod est inductum de lapide angulari, ibid. q. 194. 479
Christi conclusio ista, scilicet, ideo dico vobis quod auferetur à vobis Regnum Cælorum, quomodo ex præcedentibus sequatur, ibid. q. 195. 480
Christus quid voluit dicere hoc, scilicet, auferetur à vobis Regnum Dei, ibid. q. 196.
Christus, quid voluit signare in lapide super quem qui ceciderit confringetur, ibid. q. 198. 481
Christum, quare Sacerdotum Principes & alij tenere quæsiuerunt, ibid. q. 201. 483
Et quid erat ad quod Christum tenere volebant, ibid.
Christus, quomodo dicitur, quod Sacerdotum Principes tenere volentes, non tenuerunt quia timebant turbas, ibid. q. 202.
Christum, quomodo dicitur quod turbæ vt Prophetam habebant, ibid. q. 203.
Christum, an Iudæi cognouerunt antequam eum occiderent, ibid. q. 204. 484
Christum Messiam, & Deum fuisse an poterat per certitudinem inferri per authoritates Veteris Testamenti, ibid. q. 207. 488.
christum Messiam esse cur Deus talia signa dedit vt euidenter cognosci non posset, ibid. q. 209. 489
Christum si per signa data de Messia non cognoscebatur per certitudinem esse Messiam, quidnam profuerunt signa data de aduentu Messiæ, ibid. q. 208. 489
cum autem audisset Iesus, &c. Matt. 4.
Christi secessus in Galilæam, an sit bene continuatus cum eius tentatione, Matt. 4. q. 78. 442
Christus quare audita traditione Ioannis secesserit in Galilæam, Matt. 4. q. 79. 443
Christus an prædicauerit Ioanne prædicante, ibid. q. 80. pag. 443
Christus quare fecit miracula antequã prædicaret, ibid. q. 81. 445
Christus quare non abstinuit à prædicatione Ioanne manente in carcere, ibid. q. 82. 445.
Christum iuisse in Galilæam post Ioãnis incarcerationem, quomodo dicatur hic, cum prius iuerit, ibid. q. 83. 446
Christus quare recessit de Iudea in Galilæam, ibid. q. 85. pag. 447
Christus vbinam erat, quando recessit in Galilæam, ibid. q. 84. 476
Christus quare prius prædicauit in Galilæa, quam in Iudea, ibid. q. 86. 448
Christus an prius venerit in Nazareth, quam in Capharnaum, ibid. q. 87. 449
Christus quare nunc reliquit Nazareth, ibid. q. 88. 449
Christus quare prædicauit id quod Ioannes prædicauerat, scilicet, Pœnitentiam agite, ibid. q. 90. 450
Christus cur in principio prædicationis pœnitentiam annunciauit, ibid. q. 91.
Christus quare dixit, appropinquabit regnum cælorum, ibid. q. 92. 451
Christus an semper prædicauerit, pœnitentiam agite, an aliquo tempore, ibid. q. 94. 452
Christus an solum prædicaret hoc, scilicet, pœnitentiam agite, ibid. q. 95.
Ambulans autem Iesus, &c. Matt. 4.
à Christo vocatio Apostolorum ista an sit illa, quæ habetur Ioan. 1. ibid. q. 96. 453
Christus quare Apostolus vocare voluit à principio suæ prædicationis, ibid. q. 97. 455
Christus quomodo facere volebat Apostolos piscatores hominum, ibid. q. 98.
Christum quomodo ad vnicam eius vocem secuti sunt Petrus, & Andreas, & alij, ibid. q. 100. 456
à Christo vocari, an tenerentur ad eum prompte venire, ibid. q. 101. 458

Christus

Christus quare istos duos fratres elegit, s. Petrum, & Andream; & Iacobum,& Ioãnem elegit,& vocauit, ibid. q.103. pag.458
Christus cur ad Apostolatum elegerit viros simplices, & idiotas,ibid.q.104. 459
Christus cur eodem tempore,& sub ista vocatione vocanerit hos quattuor,scilicet,Petrum,& Andream,Iacobum,& Ioannem,ibid.q.107. 460
Christus cur Petro,& Andreæ aliquid promiserit, Iacobo vero,& Ioanni nihil,ibid.q.108. 460
Christum, quare relictis rebus sequuti fuisse dicantur Petrus, & Andreas,& Iacobus,& Ioannes,ibid.q.109.
Christum an sequi tenerentur Iacobus, & Ioannes si eorum pater hoc prohibuisset,ibid.q.113. 464
Christus quod circuiret totam Galilæam prædicando cur hic dicatur,ibid.q.114. 465
Christus, quare circuibat per diuersa loca prædicando, cum tamen Ioan. Baptista hoc non fecisset. ibidem, q.115. 466
Christum prædicare in Synagogis, quare dicatur, ibid. q.116. 467
Christum Regni Euangelium prædicare quare dicatur, ibid.q.117.
Christum Euangelium prædicasse videtur inconuenienter dictum,cum multa quæ sunt in Euangelio non prędicauerit, ibid.q.118. 468
Christus quod prædicaret,& doceret quare dicatur, cum alterum dixisse sufficeret,ibid.q.119. 468
Christus cur faceret miracula ista, ibid.q.120.
Christus cur dicatur quod prædicaret, & postea sanaret infirmitates,ibid.q.121. 469
christus, quomodo sanaret omnes ad se adductos, ibid. q.123. 471
Christus,cur à sanatis ab ipso fidem non petiuerit,ibidem q.124. 472
à Christo sanati Lunatici quidnam paterentur, ibidem. q.125. 472
ad Christum, quare turba copiosa veniret, ibid.q.126. pag.473.
Christus, an instituerit aliqua ieiunia, Matt.6.q.130. pag.145
Christus, quare non posuit ieiunium sub præcepto, Matt. 6.q.130. 145
Christi,& Moysi præceptorum,quæ sit conditio, Matt.6. q.131. 145
Christi legis præcepta omnia sunt naturalia, Matt.6.q. 135. 149
Christi verbum hoc: Quamdiu vni ex fratribus meis minimis fecistis, mihi fecistis ad quid prosit, Matt.25.q. 398. 210
Quamdiu vni ex fratribus meis fecistis, mihi fecistis, verbum hoc ad quid prosit,Matt.25.q.398. 210
Verba hæc; Quamdiu vni ex fratribus meis minimis fecistis mihi fecistis, ad quid prosint, Matth.25.q.398. pag.210
Verba hæc tunc dicet his quæ sunt à sinistris, discedite, quare dicantur. Matt.25.q.399. 211
Tunc dicet his qui erunt à sinistris;discedite verba hæc, quare dicantur, Matt.25.q.399. 211
Christus, quare dicet his qui erunt à sinistris, discedite, Matt.25.q.399. 210
Christi corpus, an fuerit formatum ex ossibus vel ex sanguine qui erat in venis Mariæ Virginis, vel eius semine femineo, vel sanguine menstruo,aut de sanguine de quo separatur menstruum,& ex quo, & quo modo facta fuerit illa benedicta conceptio, Leuit.12.q.5. 194
Christi corpus, an fuerit formatum de carne & ossibus, M.V. Leuit.12.q.6. 194
Christi corpus, an fuerit formatum ex sanguine qui est in venis.M.V. Leuit.12.q.7. 195
Christi in substantiam cibum totum transire an Deus miraculosè faciebat,Leuit.12.q.17. 202
à Christo cibi sumpti impurum quod separabatur, an resolueretur miraculosè, ita quod non fieret stercora sicut fuit de cibo post resurrectionem,Leuit.12.q.18.203
Christo quomodo securum fuerit redire in terram Iudam, Matt.2.quæst.83. pag.243
Christus, quare nunc ascendit Ierosolimam. Matt.20.q. 39. 325
Christus, quare secreto nunc Discipulos assumpsit, ibid. q.40. 326
Christus, an reuelauit hoc duodecim Discipulis secreto simul cum Iuda,ibid.q.41.
Christus, quare prædixit Discipulis suis quod occidendus esset à Iudæis,ibid.q.42. 327
Christus, quare toties prædixit Discipulis de morte sua, ibid.q.43. 328
Christus, quomodo nunc scienter ibat in locum in quo occidēdus erat,cum Discipulis mandauerit fugere persecutionem,ibid.q.44. 329
Christus, quare Discipulis dixit expresse quæ erat passurus illa referendo sigillatim,ibid.q.45.
Christus cur hic non dixit, quod vnus de Discipulis suis eum traditurus erat, sicut postea expressit, ibid.q.46. pag. 330
Christus,quare dixit: Tradetur Principibus Sacerdotum. &c. ibid.q.47. 331
Christus, quare dicturus de morte sua dixit quod Principes Sacerdotum,& Scribæ condemnabunt eum morte, ibid.q.48. 332
Christus, cur dixit, quod resurget, cum hoc ad mortem non pertineat,ibid.q.49.
Christus, cur dixit se tertia die resurrecturum, ibidem. q.50. 333
Verborum illorum. Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedęi declaratio, & primo an sint ad præcedentia continuata, Matt.20.q.51. 334
Reliqua vide in verbo. Mater filiorum Zebedæi.
Christus, cur post dicta de Iudicio adiunxit de passione, Matt.26.q.3.
Christus quos sermones consummauerat, & quare dicitur omnes hos sermones, Matt.26.q.4. 500
Christus quibusnam Discipulis dixit hæc, Matt.26.q.5. pag. 501
Christus quomodo dixit hic Scitis, quia post biduum Pascha fiet,quia videtur contradictio in Euangelistis, Matt.26.q.6. 501
Christum per quidnam Magi cognouerunt, quando domum intrauissent, Matt.2.q.42. 213
Christum adorando Magi, an benefecerint, ibid.q.43. pag.214
Christo quare Magi munera obtulerunt, ibid.q.45. 215
Christo quare Magi obtulerunt Aurum, Thus, & Myrrham, ibid.q.46.
Et quid de oblationibus istis factum sit, ibid. q.47. 216
Christum quare Herodes cum tanto ardore persecutus fuerit, ibid.q.52. 218
Christum quare non obseruauit Herodes in Ierusalem in die purificationis,ibid.q.53. 219
Qui cum venissent,&c. Matt.2.
de Christo an intelligatur. ex Ægypto vocaui filium meum,ibid.q.57. 222
Christum in Ægyptum ad quid fugere oportuerit, ibid. q.62. 229
Christi cum puer esset animam quærentes,quinam essent. ibid.q.78. 240
Christi de calceamentis,quæ Io. dixit se non esse dignum soluere,seu portare,quomodo conueniant, ibid.
Christi verba dicentis Pharisæis, quomodo fugietis à iudicio Gehennæ,quomodo vera sint, Matt.3.q.60. 325
Christum esse Messiam, quomodo Ioannes ostenderit, Matt.3.q.7. 273
Christi pro testimonio ad quid Ioannem mitti oportuerit,ibid.q.8. 274
propter Christum an Ioannis prædicatio necessaria fuerit,ibid.q.9. 275
Christus cur ante mortē suam non dabat gratiam suscipientibus legem suam,ibid.q.12. 279
christi ante legem an Gentilib. dari debuerit aliqua lex. ibid.q.11. 278
christi vt testimonium perhiberet ad quid Ioannē Deus miserit,ibid.q.14. 282

Christum, an præcesserit Ioannes tanquã disponens ad illum sicut lex Moysis disponebat ad legem Christi, ibid.q.15. pag.284
Christus, quod esset Iesus ad perhibendum, an Ioannes testis idoneus fuerit, ibid.q.16. 284
Christum ad ostendendum, quare Ioan. venerit, cum lex, & Prophetæ testificati fuerint de eo, ibid.q.20. 288
Christum si plenissime ostendit Ioannes ad quid necessarium fuerit Scripturæ testimonium, ibid.q.21. 289
Christus, quod miracula faceret ad quid necessarium fuit ex quo Ioan. venturus erat, ibid.q.23. 290
Christo miracula faciente, an necesse fuerit quod etiam per legem de eo prænunciaretur, ibid.q.24. 291
Christus, cur dixit, qui susceperit, in verbis illis, & qui susceperit paruulum, Matt.18.q.24. 20
Christi in Verbis illis Euangelij; Et qui susceperit vnum paruulum talem in nomine meo, me suscipit, cur dicatur, qui suscepit, Matt.18.q.24. 20
Et cur dicatur paruulum, ibid.q.25.
Et cur dicatur puerum talem, ibid.q.26.
Et cur dixit in nomine meo, ibid.q.27.
Et cur dixit me recipit, & quomodo verum sit. ibi. q.28.
Paruulus suscipientes, an Christum suscipere verum sit, Matt.18.q.28. 21
Christum suscipi ab illis, qui paruulos suscipiunt quomodo verum sit, Matt.18.q.28. 21
Christus, cur hic dixit de scandalo, & an attineat ad præcedentia. Matt.18.q.29. 22
Reliqua vide in Verb. scandalum.
Christus, cui dixerit, Qui scandalizauerit. Vid. Verborũ.
Christus, quare nunc venit de Galilæa in Iudæam. Matt. 19.q.3. 132
Christum in fines Iudææ venisse quare dicatur, ibid.q.4. pag.132
Christus ad quam partem Iordanis erat cum dicatur trãs Iordanem fuisse, ibid.q.5. 133
Christum, quare turbas multas sequutas esse dicatur, ibi. q.6. 133
Christum, quare turbæ multæ sequebantur, ibid.
Christum turbas multas sequutas esse, & quod curauit eos, quomodo dicatur quia in Euangelistis contrarietas videtur, ibid.q.7. 134
Christus, cur in finibus Iudææ, & Galileæ, & iuxta Iordanem curauit nunc turbas, & eis prædicauit, ibidem, quæst.8.
Christus, cur Pharisæis quærẽtibus, an hoc liceret ex quacumque causa vxores dimittere, respondere voluit, cum malo animo quærerent, ibid.q.15. 136
Christus, cur respondit Pharisæis cum posset non respondendo euadere, ibid.q.16. 137
Christi ratio in responsione ad Pharisæos de repudio, an liceret; quomodo facit ad eius propositum, ibid.q.18. pag.138
Christus, cur dixit Pharisæis. Non legistis, respondens ad interrogationem de repudio, ibid.q.19. 139
Christi probatio hæc an sit conueniens, scilicet, Qui fecit ab initio masculum, & feminam, ibidem quæst. 20. pag.139
Christus Pharisæis de repudio respondens, quomodo dicit quod Deus dixit. Propter hoc dimittet homo patrem, & matrem, quia Adam hoc dixit, & non Deus, ibid.q.21.
Christus, cur ista verba dixit à Deo potius dicta fuisse, quam ab Adam, ibid.q.22. 140
Christi in responsione de repudio ad Pharisæos, cur dicatur. Propter hanc, vel propter hoc dimittet homo patrem, & matrem, ibid.q.23.
Christus cur dixit hic. Propter hoc dimittet cum Scriptura dicat propter hanc, ibid.q.24. 141
Christus, quare dixit & adhærebit vxori suæ, ibidem. quæst.25.
Christus, vbi supra cur dixit, & erunt duo in carne vna, ibid.q.27.
Christus, quare potius dixit de filiis quam de aliis rebus, & quod duo sunt à Deo quærenda, Matt.6.q.184. pag.185
Christus dixit, temporalia adiicientur vobis propter duo, Matt.6.q.185. 186
Christus, quare dixit, quærite Regnum Dei, cum videatur, quod melius dixisset, quærite Iustitiam Regni Dei, &c. Matt.6.q.187. 187
Christus, quare sic loquutus est de solicitudine, & quid significent exempla eius, Matt.6.q.188. 189
Christus, ad quid dixit, Potestis bibere calicem, Matt.20. q.74. 346
Et cur dixit, ibid.q.78.
calicem meum bibetis, Christus cur dixit, ibid.q.77.
Et cur dixit bibetis, quia dicere debebat bibere poteritis, ibid.q.78.
Et quomodo verum sit hoc, cum Ioãnes martirium non acceperit, ibid.q.79.
Non est meum dare vobis, quomodo Christi verbum hoc verum sit, ibid.q.80. 348
Et cur Christus hoc dixit, ibid.q.81. 349
Et ad quid proderat, ibid.
Christum in quo Apostoli sequuti sunt, Matt.19. q.189. pag.281
Christus cur ad omnes verbum direxit, cum Petrus solus quæsiuerit, ibid.q.190. 282
Christi quomodo accipiatur illud, vos qui secuti estis me in regeneratione, ibid.q.191. 282
Quare dixit Christus, cum sederit filius hominis in sede maiestatis suæ, ibid.q.192. 282
Quomodo Christi dictum hoc, scilicet, sedebitis super duodecim sedes, impleri potuerit, ibid.q.195. 285
Et an ista promissio facta sit solis Apostolis vel extendatur ad alios, ibid.q.196. 285
Et cur Christus solos duodecim sedes nominat cũ non soli Apostoli sedere debeant ad iudicandum, ibid.q. 197. 286
Et quare Christus non dixit Discipulis aliis, quod sederent super sedes sicut de Apostolis expressit, ibid.q 198. 286
Et cur non assignauit sedem Paulo, & Barnabæ sicut aliis cum ipsi essent discipuli electi per Spiritum sanctum, ibid.q.199. 287
Et quomodo domus, & agri relinquũtur ab aliquo propter Christum, ibid.q.207. 294
Et quare dixit Christus omnis qui reliquerit domum, ibid.q.208. 295
Et quomodo fratres, & sorores parentes, &c. relinquuntur, ibid.q.209. 296
Fratres, & sorores, &c. quando relinqui oportet propter Christum. ibid.
Et cur Christus talem ordinem tenuit in nominãdo ista, scilicet, domos, fratres, &c. ibid.q.214. 299
Et centuplum istud quid sit & an in vita, vel post mortem recipiatur, ibid.q.216. 299
Et cur Christus posuit hic retributionem de temporalibus, ibid.q.217. 300
Et cur addidit, & vitam æternam possidebit, ibid. q. 218. 301
An isti habituri sint sedes ad iudicandum, & an extendatur, etiam ad istos, ibid.q.219. 301
Quare dicatur multi erũt nouissimi primi, & primi nouissimi, ibid.q.220. 302
Christi præceptum si quis angariauerit, &c. an sit adimplendum. Matt.5.q.341. 435
Christi præceptum, omni petenti retribue, an sit adimplendum, ibid.q.342. 435
Christus quare vestes induere voluerit, vt ceteri homines, Gen.13.q.546. 349
christi verbum, quomodo existat in corpore, & anima, Parad.2.c.41. 27
Quomodo vniuerit sibi diuersas, & summas partes, ibid.c.42.
christo, quomodo applicari possit responsio hæc. Nescio vos, Matt.25.q.72. 27
christus, quare dixit Iuueni isti. Vade, & vende omnia quæ habes potius quam aliquid aliud, Matt.19.q.146. pag.241
Et quare dixit. Vende, ibid.q.150. 243

Quare

Quare dixit . Vende bona cum possint dari pauperibus bona non vendendo illa, ibid.q.152.
Quare dixit. Vende omnia, ibid.q.152.
Quare dicitur. Quæ habes vende, ibid.q.153. 244
Quare dixit, & da pauperibus, ibid.q.154.
Quare dixit , & habebis thesaurum in cælo , ibid.q.156. pag. 245
Quare dixit quod si iuuenis daret omnia pauperibus haberet thesaurum in cælo, & non dixit hoc de aliis operibus, ibid.q.157
Quare dixit Iuueni isti. Veni , & sequere me; quod erat in quo eum sequi debebat, ibid.q.158. 240
à Christo, quare recessit Iuuenis iste, ibid.q .162.
Christus, quare post Iuuenis discessum loquutus est Discipulis, ibid.q.163. 248
Quare dixit, quod diues difficile introiuit in Regno Dei, ibid.q.164. 249
An dixerit quod diuites difficile intrant in Regnum Dei propter iuuenem istum, vel propter alios diuites, ibid. q.165. 249
Quare dixit quod diuites intrant difficile in Regnum Dei, quia hoc etiam accidit circa quæcumque possessa, ibid.q.166. 250
Quomodo dixit quod est difficilius diuitem intrare in Regnum Cælorum, quam camelum transire per foramen acus, cum vtrumque sit impossibile, ibid.q.168. pag. 251
Et quomodo littera ista stare possit, cum superiori, quia videtur contraria, ibid.q.169.251. & q.seq.
Christus cur dixit, sinite paruulos venire ad me, Matt.19. q.101. 218
Christus cur dixit de paruulis. Talium est regnum cælorum, ibid.q. 102.
Christus quare non dixit ipsorum est regnum cælorum, sed talium, ibid.q.103.
Christus cur turbas nunc ad se accedere importune permittebat, cum alibi eas fugiat, ibid.q.104. 219
Christus cur dixit iuueni interroganti de bono. Quid me interrogas de bono. Matt.19.q.111. 222
Et quomodo hæc littera Matthæi stare possit, ibid.
Christus cur redarguit iuuenem, quod eum bonum dixerit, ibid.q.113. 222
Christus cur non redarguit iuuenem hũc, quod eum Magistrum dixerit, ibid.q.116. 224
Christus cur iuueni isti dixit, si vis ingredi ad vitam, ibid. q.117. 224
Et quomodo ad vitam ingredi dicatur, cum tunc in vita esset, ibid.q.118.
Christus, cur iuueni isti dixit serua mandata , ibid.q.119. pag. 225
Et quare non expleuit statim quæ mandata', ibid.
Et cur iuuenis dixit: quæ ? ibid.q.120.
Christus, cur posuit mandata per quæ veniretur ad vitam æternam, ibid.q.121. 225
Christus , an dixerit iuueni huic mandatum negatiuum quod à Marco ponitur , scilicet , Ne fraudem feceris, ibid.q.130. 231
Christus , cur addidit præceptis hisce, Diliges proximum tuum sicut te ipsum, ibid.q.131. 231
Christus , cur posuit hic clausulã generalẽ de dilectione Dei, sicut posuit de dilectione proximi, ibid.q.132.232
Christus, an iuueni isti dixerit, si vis esse perfectus, ibidem q.137. 234
Christus, quid dixerit, an illud quod dixit Matthæus, scilicet, si uis perfectus esse vade, & vende omnia quæ habes, vel illud quod dixerunt Marcus, & Lucas, scilicet, Adhuc vnum tibi deest, vade & vende omnia quæ habes, ibid.q.139. 234
Christus, cur iuueni isti dixit . Vade, & vende omnia quæ habes, potius quam aliquid aliud, ibid.q.146. 241
Christus perfectum esse volenti cur non dixit quod abstineret penitus à venereis, ibid.q.147. 241
Christus, cur iuueni isti dixit. Vende, ibid.q.150. 243
Et cur dixit vende bona, cum dari non possint nisi vendantur, ibid.q.151.
Et cur dixit vende omnia, ibid.q.152. 244
Et cur dixit, quæ habes vende, ibid.q.153.
Et cur dixit, & da pauperibus, ibid.q.154.
Et cur dixit, & habebis thesaurum in Cælo, ibid.q.156. pag. 145
Et cur dixit, quod si venderet omnia haberet thesaurum in Cælo, & non dixit hoc de aliis bonis operibus , ibid. quæst. 157
Et cur dixit, veni & sequere me, ibid.q.158.
Et quid erat in quo eum sequi debebat, ibid.q.158.
Christum, quare iuuenis iste de bono interrogauit, Mat. cap. 19. q. . . .
Christus, cur post discessum adolescentis diuitis discipulis loquutus est, Matt.19.q.163. 248
Et cur dixit quod diues difficile introibit in Regnum Dei, ibid.q.164. 249
Et, an dixerit nunc quod diuites difficile intrant in Regnum Dei propter iuuenem istum, vel propter alios diuites, ibid.q.165.
Et quare dixit quod diuites intrant difficile in Regnum Dei, quia hoc etiam accidit circa quæcumque possessa, ibid.q.166. 250
Et, quomodo dixit , quod difficilius est diuitem intrare in Regnum Cælorum , quam camelum per foramen acus cum vtrumque sit impossibile, ibid.q.168. 251
Et quomodo dixit, difficilius est quam camelum per foramen acus quod denotare videtur impossibilitatem, cum tamen supra dixerit quod est difficile, ibid.q.179. pag. 251
Et quare dicitur quod aspiciens Iesus respondit, ibidem. q.172. 253
Cetera in verbo. Verba illa .
Christus cur dixit. Esuriui , & dedistis mihi manducare, Matt.25.q.372. 196
Christus cur dixit . Sitiui , & dedistis mihi bibere, Matt. 25.q.373. 197
Christus cur dixit : hospes eram & collegistis me , Matt. 25.q.374. 197
Hospes eram, & collegistis me cur dictum sit à Christo, Matt.25.q.374. 197
Sitiui & dedistis mihi bibere, cur dixit Christus , Matt. 25.q.373. 197
Esuriui, & dedistis mihi manducare cur dixit Christus, Matt.25.q.372. 196
Christus quomodo dixit , quod nos mali existentes, bona filiis nostris damus, Matt.6.q.14. 210
Christo an proprius applicentur quatuor animalium figuræ, vel Euangelistis, Matt.Prol.1.q.12. 54
Christus an in nouo Testamento librum aliquem scripserit, & quare non scripserit, Matt.Præf.q.36. 35
Christus quare dixit . Infirmus eram & visitastis me , & quid accipiatur nomine visitationis, Matt.25.q.377.
Christus quomodo dixit homines esse malos , Matt.6.q. 14. 209
Christus quomodo vocatus sit Nazarenus , Matt. 2. q.90. pag.246
Christus , cur in Iudicio vniuersali opera tantum misericordiæ memorabit , an aliqua adsit causa , Matt.25. q.386. 205
Christus , quid signauit per Virgines , & quare virgines vocentur, Matt.25.q.36. 13
Christus , quomodo pauperes minimos vocabit, quando beati nec parui, nec minimi sunt , Matt.25.q.396. 208
Christus , cur dixit quod Virgines sponso obuiam euntes erant decem, Matt.25.q.4. 2
à Christo , quomodo quærent mali in iudicio vniuersali: Domine quando te vidimus esurientem, &c. quia iam Christus ad hoc responderat, Matt.25.q.419. 218
Christi lex cum facilima sit , quomodo dicatur hic, arcta est via quæ ducit ad salutem, Matt.7.q.27. 217
Christus quomodo dicatur quod cum consummasset sermones istos migrauit à Galilæa, & venit in fines Iudeę. Matt.19.q.2. 131
Christus , quare dicet, esuriui & non dedistis mihi manducare, Matt.25.q.412. 216
Christus cur dixit . Venit.n. filius hominis saluare quod perierat, Matt.18.q.70. 65

in Chri-

in Christo an sit Clauis, Matt.16.q.82. pag.305
Christus an dederit Claues soli Petro specialiter, Num.c.15.q.48. 388
Christus an dederit claues toti Ecclesiæ, ibid.
Cetera in dictione, Verba.
Christianis quascumque vsuras Iudæi an restituere compellantur, Matt.25.q.261. 125
Christianis, an liceat suspendere ad collum verba aliqua sacra cartulis scripta, Matt.23.q.38. 308
Christianis ad vsuram dare, an licitum sit nunc Iudæis, Matt.25.q.176. 83
Christianis quando, & in quibus licet infidelibus respondere, & in quibus non, Matt.7.q.11. 206
Christiani cur non habeant legem de feminis suscitatione, Matt.22.q.147. 82
Christianorum nomen, an in Antiochia sumpsit originem, Num.c.34.q.3. 320
Christianorum, Saracenorum, & Iudæorum, teionandi quis fuerit modus, & in quo concordant, Matt.6.q.134. pag.148
Christiani an teneantur respŏdere infidelibus de eo quod ab eis quæsierint, Matt.7.q.11. 206
à Christiano Iudæus, an possit coram ecclesiastico iudice vsuras repetere, Matt.25.q.260. 125
Christallinum Cælum. Vid. Cælum Christalinum.
Christianum esse, & in Christum credere omnes dignitates superat, Matt.10.q.129. 452
Christianis quare statuæ atque imagines concessæ sunt, Deut.4.q.5. 34
Christianis an liceat facere orŏnes longas, Deut.9.q.6.85
Christiani potentes ac diotes, Prælati, ac Principes quem modum tenere debent ad conuertendum infideles, Deut.12.q.11. 129
Christiani an possint à Iudæis, & Saracenis vsuras licitè exigere quia hostes fidei sunt, Matt.25. q.215. 203
Christiani non fornicantes admirationem Gentilibus in principio præbebant, Leuit.18.q.2. 304
Christiano an liceat nunc tenere concubinam, 1.Reg.c.8. q.212. 151
Christiano quare dixerint, & concesserint sacri Canones quod liceret habere concubinam, 1.Reg.c.8.q.215.252
Christiani quomodo accipiunt iuramenta à Iudæis, & ab aliis infidelibus, Iosue c.2.q.50. 85
Christi lex an vocetur secunda circumcisio, vt Aug. & Adamantius dicunt, Iosue c.5.q.14. 143
Christianis, an liceat hodie comedere carnes immolatas Idolis, Exod.c.34.q.13. 291
Christianus an peccet cogendo infideles per Deos suos iurare, Exod.c.23.q.14. 453
in Christo, an fuerit spiritus Propheticus, Num. c.11. q.64. 149
Christianis an licitum sit nunc ad vsuram dare, Matt.25. q.178. 84
Christianis vsura quare vetita, Matt.25.q.179. 84
Christianus iurans super Thora Iudæorum, an peccet mortaliter, Exod.c.23.q.16. 455
Christiani an possint licite iurare super Crus Mahometi, & super Alchoranum, Exod.c.23.q.19. 458
Christianus, vel Iudæus, vel Saracenus, an magis peccent iurando super Crus Mahometi, Exod.c.23.q.23. 463
Christianorum corpora quare in Ecclesiis sepeliuntur, cum Deus iusserit, quod immundi super mortuo, non tangerent, saltem non accederent ad Sanctuarium, Num.c.19.q.20. 466
Chronica breuis omnium Regnorum mŭdi, quæ fuerunt à tempore Heli vsque ad obitum Saulis, 1. Reg. c.31. q.20. 317
Chronica, & annotationes temporum incidentales omnium Regnorum, & notabilium gestorum, quæ apud Gentiles contingerunt à tempore, quo Iudæi descenderunt in Ægyptum vsque nunc, Exod.c.14.q.11. 207
Chronica temporum de omnibus gestis quæ fuerunt inter Gentiles ab exitu Iudæorum de Ægypto vsque ad tempora Iudicum, Iud.2.q.16. 28
Chronica temporalium euentuum sub temporibus Aod, & Othonielis iudicum, Iud.3.q.35. 49
Chronica temporalium euentuum sub Sangar Delbora, & Barac, Iud.5.q.11. 75
Chronica temporalium euentuum sub eisdem, Iud.8. q. 300. 126
Chronica temporalium euentuum sub Abimelech, & Thola, & Iair Iudicibus Israel, Iud.2.q.64. 201
Chronica temporalium euentuum sub iudice Iephte, Iud.12.q.11. 207
Chronica temporalium euentuum sub Samsone, Iud.16. q.56. 205
Chusai quis esset, 2.Reg.c.15.q.36. 162
Chusai licet multa falsa dixerit Absalon, tamen non peccauit, 2.Reg.c.16.q.17. 170
Chusai an consenserit malo, quod fiebat contra Dauid, 2.Reg.c.16.q.22. 172
Chusai an nolebat occidere Dauid, 2.Reg.c.17.q.3. 174
Chusai quomodo ausus sit reprobare Consilium Achitophel, 2.Reg.c.17.q.6. 175
Chusai quomodo dederit Consilium congregandi totum Israel, cŏtra Dauid, pro bono eius, 2.Reg.c.17.q.8.177
Chusai quare voluerit Absalonem ire ad bellum, 2. Reg. c.17.q.9. 177
Chusai an mentitus fuerit in hoc consilio, ibid.q.10. 177
Chusai cur præcepit Dauid transire Iordanem 2. Reg.c. 17.q.11. 178
Chusai, qui nuntiauit prædicta Dauid, an esset ille, qui consuluit contra Achitophel, 2.Reg.c.18.q.22. 195
Chusan Regem Syriæ quomodo Deus tradidit in manus Othonielis, Iud.3.q.11. 37
Chusi Arachites Dauid amicus quinam erat, 1.Paralip. 27.q.33. 544
Cibum potum, & vestitum non esse quærenda, sed per se ipsa nobis euentura, an sit verum, vt aliqui putant, Matt.6.q.185. 186
Cibum totum Christi in substantiam transire an Deus miraculose faciebat, Leuit.12.q.17. 202
Cibus Christi. Vid. Christi cibus.
Cibos an dederit Salomon conuocatis ad portandum arcam, sicut Dauid fecerat, 2.Paralip.5.q.13. 113
Ciborum sanctificatorum distinctio, Leuit.24.q.7. 478
Cibos sanctificatos edere quibus non liceret, Leuit.24.q.7. 478
Cibus factus per Angelos an sit maioris virtutis, quam factus per homines 3.Reg.19.q.8. 302
Cibi Iudæorum ad esum admissi erant quintuplices, Matt.12.q.22. 8
Cibi quidam quare vocantur immundi, & communes secundum legem Mosaicam, Matt.15.q.40. 222
Et quare prohibebantur Iudæis in cibum, ibid.
de Cibis prohibitis plura differuntur, ibid.
Ciborum distinctio non est in Testamento nouo. Def.p. 2.c.50. 58
ad Cibum an homines naturaliter inclinantur, Gen.13. q.208. 203
Cibos plures istis cur non dedit Dauid populo, 1. Paralip.16.q.9. 203
Cibus an effecisset homines immortales. Gen.13.q.168. pag.185
Ciborum in lege prohibitorum immunditia, vnde prouenit. Deut.14.q.3. 139
Cibum corporis robur est in nobis, Matt.14.q.113. 163
Cibo Deus virtutem conferre potest vt nutriat per multos dies, ibid.
Cibos cur populo dedit Dauid Arca portata. 1.Paralip. 16.q.7. 303
Cibus quomodo intrat in cor. Matt.15.q.52. 229
Cibi Iudæorum qui ad esum admittebantur erant quintuplices, Matt.12.q.22. 8
Cibotŭ delectŭ an Apostoli vetarint, Gen.13.q.246.222
Ciborum delectus quomodo ex Euăgelio Apostolis non prohibeatur, ibid.q.247. 222
Cibos distingui an illicitum non sit ex Eleutherij statuto, ibid.q.248. 223
Cibo cur adipes prohibitæ sunt, Leuit.3.q.9. 49
Ciceronis de animabus, & beatitudine opinio, Parad.5. c.85. 84

Cignus cui sit Iudæis prohibitus. Vid. Aquila.
de Cygno qui Olor dicitur, Leuit.11.q.36. 186
Cilicium quare Ioram Rex portabat ad carnem suam, 4.Reg.6.q.36.
Cilicijs cur erant induti Dauid, & Seniores, 1.Paralip.21. q.64. 426
Cinis luci cremati à Iosia cur proiecta est super sepulchra vulgi, & an in hoc præiudicauit eis, 4.Reg.23.q.14.200
Cineres sumpti de altari cur proiiciebantur. Leuit.1.q.26. pag. 24
Cineres ex quibus resurrectio fiet an habeant inclinationem aliquam ad animam quę côiungetur eis, Matt.22. q.236. 156
Cineres quare efferebantur extra castra, & cremabantur in loco mundo vsque ad fauillam, Leuit.6.q.3. 83
Cineres vitulæ rufæ tangentes quare efficiebantur immundi, cum essent ad mundandos immundos, Num.c. 19.q.14. 460
Cineres vitulæ rufæ proficiebant ad mundandam quamcumque immunditiam, Num.c.19.q.15. 462
de Cinæis prophetia, quæ sit, Num.c.24.q.13. 106
Cinæi Iethro filij quomodo cum filiis Iuda in ciuitate palmarum esse potuerunt, cum ipsi non venerint in terram Israel, Iud.1.q.17. 10
Cinæi Iethro filij quomodo in Iericho, vel in eius territorio habitare potuerunt, ibid.q.18.
Cinæi quinam fuerint, & quomodo venerint de Calore domus Rechab, 1.Paralip.2.q.20. 87
Cinæi an distinguantur, & quæ sit inter eos distinctio, Gen.10.q.7. 95
Cinæi cum essent de terra Madian, quomodo habitarent intra Amalecitas 1.Reg.c.15.q.14. 8
Cinæos habitantes intra Amalecitas percutiendo Saul an peccauerit, 1.Reg.c.15.q.15. 8
Cinæi quam misericordiam fecerint Israelitis, 1. Reg. c. 15.q.16. 9
Circuli an ponerentur in lateribus longitudinis, vel latitudinis Mensæ, Exod.c.25.q.27. 53
Cisæ Ner genitum esse, an verum sit, 1.Paralip.8.q.8. 180
Cisternæ Bethleem aquas an desiderauerit Dauid propter necessitatē, vel delectationē, 1.Paralip.11.q.15. 218
Cisternæ Bethleem aquam si bibisset Dauid an peccasset, 1.Paralip.11.q.19. 219
Cisternæ Bethleem aquam quonam sacrificij genere libauit Dauid in conspectu Domini, 1.Paralip.11.q.17.
Cisternæ Bethleem aquam cur non biberit Dauid postquam ad eum est allata, 1.Paralip.11.q.18. 219
Cisternæ Bethleem aquas desiderando, an peccauerit Dauid, 1.Paralip.11.q.16. 218
de Citharis, psalteriis, & aliis organis, 1. Paralip.25.q.5.
Citharistam coram eo duci ad prophetandum quare iussit Elisæus.4.Reg.3.q.12. 23
Ciuilia ac canonica iura cum puniunt filios pro peccatis patrum an sint iusta. Leuit.26.q.20. 348
Ciues qui fuerint inter Iudæos. Leuit.25.q.15. 504
de Ciuitate Dei liber. Vid. Augustinus.
Ciuitas sancta quare vocatur hic, & quæ sit ista, Matt.4. q.32. 400
pro Ciuitate non expedit quærere optimam politiam, sed vtilior est illa quæ est imperfecta. Def.p.2.c.45. 56
Ciuitates à Domino submersæ quot fuerint, Matt.10. q. 87. 422
Ciuitatum regum Edom aliquorum cur fiat mentio, & non omnium, 1.Paralip.1.q.24. 65
Ciuitates quas restaurauerunt filij Ruben quæ, Num.c. 32.q.8. 303
Ciuitates restauratæ per dimidiam tribum Manasse quæ, Num.c.32.q.9. 304
Ciuitates refugij assignatæ quare primo fuerint sex postea tres, & non omnes simul, Num.c.35. quæst.8. pag.331
Ciuitates refugij quare tot ponuntur trans Iordanem, sicut in terra Chanaan, Num.c.35.q.19. 336
Ciuitatis idolatrantis, & omnium quæ in ea erant combustio quomodo ad Dei seruitiū reduci poterat, Deut. 13.q.15. 136
Ciuitatis statum bonum tria conseruant, Deut.23. q.1. pag. 207
Clamor quare vocetur pulsatio à Deo. Matt.25.q.57. 21
Clamor iste quomodo tam bonos quam malos excitat, Matt.25.q.55. 21
Clangoris in festo, in sollênitatibus, Calendis ac magnis epulis quomodo Iudæi clangebant in tubis argenteis, Leuit.25.q.7. 498
Clangor buccinatum propter Iubilæum, an fieret ante Iubilæum, vel in Iubilæo, Leuit.25.q.7. 498
in Clangoris die quot animalia immolabantur, Num.c. 29.q.7. 197
Clangor buccinarum, an fiebat mense septimo anni 49. vel 48. & an in buccina argentea vel cornea, Leuit.25. q.7. 498
Clangor buccinarum, an fieret anno. 49. vel 48. & vbi. Leuit.25.q.9. 499
Clangor an fiebat ante, vel in anno Iubilæi. Leuit.25.q.8. pag.499
Clangoris festum & eius causa, Leuit.23.q.18. 457
Clangoris festum nunc à Iudæis quantum ad quasdam cęrimonias obseruatur, & non quantum ad omnes & quare, & quibus buccinis clangebatur, Leuit.23.q. 20. 460
Claritas quomodo fuit in Christi transfiguratione. Matt. 17.q.31. 350
Claritas quomodo erit in glorificatis, ibid.
Claritas corporis Christi in transfiguratione, an fuerit eiusdem rationis cum claritate gloriæ, ibid.q.32. 352
Claritatis Christi comparatio ad fulgorem apparentem in vultu Moysi in transfiguratione, ibid.q.33. 353
Claritas Christi transfigurati in quo differebat ab illa quæ fuit in vultu Mariæ Virginis in Côceptione vsque ad partum, ibid.q.35. 354
Claritas Christi corporis quomodo glorificabit alios beatos, ibid.q.39. 356
Claritas corporis Christi, & beatorum qualis futura sit Scriptura determinate assignare nô potest, ibi.q.40.357
Claritas corporis Christi quomodo in vestes refluebat, ibid.q.42. 358
Claritatem an habebunt corpora beatorum, Matt.17. q. 127. 432
Claritas vnde proueniat, ibid.
Claritas corporis beati an possit videri ab oculo non beato, ibid.q.128. 434
Claritas corporis beati, quomodo non offendit, sed delectat, & demulcet cum solum beatorum lux immutet intentionaliter, ibid.
Claritas sola ex dotibus affert in sui contemplatione aliquod gaudium, Matt.17.q.28. 348
Clauium auctoritas quomodo transfertur de vno Prælato in alium, Num.c.15.q.48. 388
Claues aliquæ an sint in Ecclesia, Matt.16. q.72. 286
Claues quid sint, ibid.
Claues cælorum & inferni non sunt idem, ibid.
Claues regni cælorum tripliciter dicuntur, ibid.
Clauis Christi est excellentior claui ministrorum Ecclesiæ, ibid.q.73. 287
Clauis Ecclesiæ quid sit, ibid.q.74. 288
Clauis Ecclesiæ in quo sit velut subiecto, ibid.
Clauis & character quomodo differant, ibid.
Et ibi declarantur partes diffinitionis clauium, ibid.
Clauium actus quis sit, ibid.
Claues Ecclesiæ an sint tantum duę, vel plures, aut pauciores, ibid.q.75. 290
Clauium actus qui sint, & quæ potestas, ibid. & seq. quæst.
per Claues quid sit illud in quo quis ligatur, & soluitur. ibid. q.76. 292
Clauium actus ad quæ se extendat, ibid.
Clauium actus qui sit, ibid.
Clauium actus ad quid faciat, ibid.
Clauium virtus an se extendat ad pœnā quæ est in peccato, ibid.q.77. 295
Clauibus Ecclesiæ se subiici meritum duplex est, ibid.
Clauium virtute quomodo Sacerdos quid agit ad pœnam æternam, ibid.

per Claues quantum remittatur,& quando, ibid.
Et quid sit ligare in culpa, ibid.
Ligandi,& soluendi modi sunt quattuor, ibid.
Clauium virtute Sacerdos habet ligandi, & soluendi virtutem & impedit hominem intrare in vitam æternam, ibid.q.78. 298
Clauium virtus a quo dependeat, ibid.
Clauium potestate an Sacerdos facultatem habeat vtendi ad arbitrium suum vel teneatur ad certum modum, ibid.q.79. 299
Vid. reliqua in dict. Sacerdos.
Clauis an sit in Christo, ibid.q.82. 305
Clauis sacramentalis quid sit, ibid.
Clauium quomodo potestas qualitas quædam sit,earumque virtus in nobis est sicut virtus instrumentalis, ibid.
Claues an habeant Sacerdotes Soli, an etiam alij non ordinati, ibid.q.83. 306
Clauium potestas non est excommunicandi potestas, ibid.
Claues an habeant Sancti homines qui non sunt Sacerdotes, ibid.q.84. 307
Clauium in actu principale agens est solus Deus qui habet auctoritatem dimittendi peccata. ibid.
Clauium vsum non habent hæretici,& Schismatici, ibid. q.86. 309
Et quomodo iisdem tollitur, ibid.
Clauium vsum quem habet super hominem Sacerdos,an extendere possit,ibid.q.87. 310
Claues an sacerdos semper possit exercere super eius subditos, ibid.q.88. 311
Clauium actus materia duplex est, ibid.
Claue an in superiorem suum vti possit Sacerdos minor, ibid.q.89. 313
Clauis vsus an exerceri possit super mortuos tam beatos, quam damnatos,& in purgatorio existentes,ibid.q.90. pag. 314
Claues tradens Christus cur dixit quęcumque ligaueritis &c. Matt.18.q.112. 102
Et quid per hæc verba concedit, ibid.q.113.
Clauium potestatem quibusnam Christus dederit, ibid. q.114. 103
Claues quomodo hic Christus tradidit cum supra eas tradidisse videatur,ibid.q.115. 104
Et cur dixit quæcumque alligaueritis, vel quodcumque ligaueritis, & non dixit determinate quid sacerdos ligare deberet, ibid.q.116. 106
Et an ligatum à Sacerdote sit in cælo ligatum, & solutum ab eo sit in cælo solutum, ibid.q.117. 106
Clauium tractatus reliqua. Vid. in dictione remissio peccatorum. & in dictione. Sacerdos.
Claudis & cæcis an erat licitum ingredi Sanctuarium, 2. Reg.c.5.q.9. 48
Chelion,Mahalon,& Elimelech quidnam de possessionibus fieri deberet, si Ruth nollet semen viro defuncto suscitare, Ruth.4.q.25. 58
Et quid si nullus de cognatis vellet accipere Ruth in vxorem, & an ipsa succederet in bonis defunctorum, ibid.q.26. 59
Clerici an possint vniuersaliter vouere, Num. c.30. q.70. pag. 246
Clericorum vota,quæ teneant,& quæ non,ibid.
Clerici si degradētur an teneantur complere vota,Num. c.30.q.71. 246
Clerici an teneantur dicere horas defunctorum de necessitate,Exod.c.28.q.18. 117
Clerici an possint ludere pecuniam,Matt.6.q.54. 54
Clerici prohibentur ludere ad aleas, & interesse ludo, Matt.6.q.55. 54
Clerici concubinarij notorij, s. quorum crimen concubinatus est ita notorium per sententiam vel confessionem in iure factam vel per rei euidentiam talem, s. quod nulla tergiuersatione celari potest,sunt suspensi ipso iure quo ad se & quo ad alios: in opus c. contra cle. concubinarios,concl.1. 1
Clericus in peccato mortali existens peccat mortaliter quandocumque facit aliquod officium ratione ordinis sibi commissi ministrando, ibid.concl.3.
de Clericis concubinarijs vide conclusiones 14. in calce eiusdem opusculi, con.clericos concubinarios.
Clerici an teneantur in eleemosinam dare omnia quæ sibi superfluunt,Matt.6.q.74. 78
Clerici quomodo sunt domini veri suorum fructuum, Matt.6.q.74. 78
Clericorum bona quomodo dicuntur esse in duplici differentia,Matt.6.q.74. 78
Clericus quātum possit cognatis suis benefacere ita quod non peccet mortaliter quod pulchre, & vtiliter examinatur,Matt.6.q.75. 83
Clericus an teneatur in quadraginta pluribus ieiunare diebus quam laici,Matt.6.q.154. 16
Clericis quare vsura primo sit vetita, Matt.25.q.189. 92
Clericis solis, & Monachis negotiatio an vetita sit non etiā laicis: & quæ sint turpia lucra,Matt.25.q.225. 110
Clerici quid scire teneantur,Gen.Epis.Hier.ad Paul.4.10
Clericis an liceat vēdere carius quam emerint,& an quælibet negotiatio in emendo & vendendo & quodlibet genus lucri sit eis vetitum.Matt.25.q.224. 108
Clerici an ad gratiarum actiones pro cibis teneantur, Matt.14.q.101. 158
Et quando,ibid.
Clerici an eleemosinam dare teneantur, Matt.6. q.73. pag. 76
ad Clericos prędicare an pertineat,vel ad Monacos,Matt. cap.6. q.73. 76
Cogitationes non cognoscuntur per aliquod exterius, sed intuendo cor. Matt.12.q.57. 23
Cogitationes quomodo volubiles fiunt dupliciter. Matt. 17.q.114. 402
Cogitationes hominis neque Angeli, neque Dæmones sciunt,sed solus Deus. Matt.9.q.15. 313
Cognatio Leuitarum quare ponatur hic, 1.Paralip.12.q. 20. 236
Cognato si beneficium, maxime curatum Prælatus dat omisso aliquo æqualiter,vel magis idoneo,an sit acceptio personarum.Matt.22.q.115. 58
in Cognatione inferior, an superior grauius peccet in coitu inter cognatos.Leuit.20.q.20. 365
Cognati an tenerentur ad semen suscitandum, Ruth.4. q.50. 73
inter cognatos & fratres quis ordo erat in seminis suscitatione,ibid.q.51. 75
Et qui magis tenebantur,ibid.
Et qui non suscitantes puniebantur,& qui non.ibid.
Cognitio animæ separatæ.Vid.animæ separatę cognitio.
Cognitio Dei. Vid. etiam in dictione Præscientia.
Cognitio Dei.Vid.Dei cognitio.
Cognitio suiipsius est hominis perfectio. Matt.6.q.6. 5
Cognitio corporalis quæ dicatur. Gen. in Epist. Hier. ad Paul.5. 13
Cognitio spiritualis quæ dicatur. Gen. in Epist. Hier. ad Paul.5. 13
Cognitio alterius vxoris triplicem habet iniuriam.Leuit. 18.q.7. 312
Cognitio. Vid.Notitia.
Cognoscere,&c. Vid.Coitus,& Peccatum contra naturā.
Cohors quidnam sit,Matt.8.q.111. 286
Coeuntes menstruorum tempore occidi, & immūditiam obseruare debere quo stare possit. Leuit.15.q.9. 255
Coeundum cum vxoribus an palam sit,iusta Cynicorum opinionem.Exo.c.20.q.49.
de Coitus contra Naturam causa.Matt.5.q.219. 304
Coire cum pecore grauius ne sit, an feminam à pecora cognosci, ibid.q.220. 304
Coitus bestialis an sit peior quā sodomiticus, ibid.q.223. pag.306
Vid. Peccatum contra naturam.
Femina an teneatur consentire viro volenti cognoscere eam vase non consueto, ibid. q.224. 307
Cognoscere mulierem extra vas debitum, an grauius sit quam aliam cognoscere,ibid.q.225. 308
Cognoscere mulierem extra vas debitum,an deterius sit, quam coitus sodomiticus,ibid.q.225.

in Coitu matrimoniali, an sit aliquod peccatum, ibid.q. 236. pag. 317

Coitus Sodomiticus. Vid. Sodomiticus coitus.

Coitus pecoralis. Vid. pecoralis coitus.

Coitus cum iumento, an sit grauius si vir coeat, vel si femina succumbat. Leuit.20.q.15. 362

in Coitu inter cognatos, an magis peccet superior, vel inferior in cognatione, Leuit.20. q.20. 365

Coitus illiciti in tractatu quomodo inferatur præceptum de non accipiendo vestem ex mulsis contextam, Leuit. 19.q.13. 328

Coitus animalium diuersorum generum cur prohibeatur, Leuit.19.q.12. 327

Coitus matrimonialis. Vid. Matrimonialis actus.

Colligens ligna in Sabbato quis fuit ille, & mortuus est, Num.c.15.q.45. 387

Colligens ligna in Sabbato in deserto cur lapidatus est: cum præcepta cęrimonialia non obligarent in deserto, Num.c.15.q.46. 387

Colligens ligna in Sabbato quare ductus fuit ad Moysen, Num.c.15.q.47. 388

Collectam quare fecit Salomon die octauo post septem dies dedicationis altaris, 2.Paralip.7.q.28. 186

Collo alligata portare sacra verba cartulis scripta, an Christianis liceat. Matt.23.q.38. 308

Columbæ in specie Spiritum sanctum in Christi baptismo descendere, an conueniens fuerit. Matt.3.q.83. 355

Columba in qua Spiritus sanctus apparuit in Christi baptismo, an animal verum fuerit, vel effigies. ibid. q.84. pag.356

Columba ista quomodo, & à quo moueretur super Christum descendens. ibid.q.85. 358

Columba ista de quo loco descenderet, ibid.q.86. 359

Et de quo loco descendere incęperit, ibid.

de Columba ista quidnam factum sit, ibid.q.87.

Columba ista, an à multis visa fuerit, vel à solo Christo, ibid.q. 88. 360

in Columba Spiritum Sanctum descendere in Christi baptismo an conueniens fuerit, ibid.q.90. 363

Columbarum pullos, & turtures, & non columbas & turturum pullos cur sibi offerri iusserit Deus, Leuit.11.q. 24. pag. 23

Columbarum pullorum, & turturum cur solum holocausta fiebant, & non aliorum auium, Leuit.1.q.25. 22

Columbarum stercora, & asinorum capita comedentes Iudæi an peccarent cum immunda essent, & cōtra legem suam, 4.Reg.6.q.30. 60

Columbarum stercora, an comederent homines in obsidione Samariæ & quomodo fiebat hoc, 4.Reg.6.q.29. pag. 60

Columbam, & coruum cur Noe potius emisit, quam ceteras aues, Gen.8.q.9. 82

Columnæ ad quid erant factæ templi in vestibulo, & quomodo ponebantur, ibid.2.Paralip.3.q.26. 80

Templi columnarum quæ fuerit magnitudo, cum 2.Paralip.3. & 4. & 3. Reg.7. diuersimode de ipsarum magnitudine legatur, q.27. 80

Columnarum templi quæ fuerit magnitudo figura, & situs, ibid.q.28. 81

Columnarum templi quæ fuerit magnitudo cum diuersimode, 2.Paralip.3. & 4. & 3. Reg.7. de ipsarum magnitudine legatur, 2.Paralip.3.q.27. 80

de Columnarum æ̃rearum duarum fabricatione, 3.Reg. 7.q.8. 105

de Columnarum magnitudine quid sentiendum sit, 3. Reg.7.q.11. 108

Combustio cur fiebat carniũ pellis, & omnium aliorum vituli oblati pro peccato Summi Sacerdotis, Leuit.4.q. 17. 61

Combustio hæc cur extra castra fiebat, Leuit.4.q.18. 61

Combustio hæc cur fiebat in loco mũdo cum ipsum quod comburebatur esset immundum, Leuit.4.q.19. 61

Combustio cur fiebat pellis, fimi, & cornuum animalis in sacrificio pro peccato, Leuit.1.q.21. 19

Comedere plus quam semel an soluat ieiunium ecclesiæ, Matt.6.q.165. 166

Comedere iacentes antiqua consuetudo erat, Matt.14.q. 94. pag. 154

ad Comedendum filium mulier alteri dare nolens an peccauerit, & an teneretur quia permiserat, 4. Reg.6. q.33. 61

Comedere panes azymos an necessarium erat Sacerdotibus, Leuit.10.q.14. 152

Comedere de carnibus seu partibus sacrificiorum quibusnam licebat, Leuit. 10.q.15. 153

Comedendum filium mulieris dare nolẽtis in causa quid iudicare debuisset Ioram Rex, 4.Reg.5.q.34. 61

de Comedendi præcepto, an fuerit affirmatiuum, vel negatiuum, Gen.13.q.209. & 210. 204

Comedere, & non comedere an ponatur, sub vna clausula vnum sub licentia, alterũ sub præcepto, ibid.q.211. 205

Comitatuum successores, an teneantur iuramento præcessorum, Matt. 5.q.309. 404

Commissoriæ legis pactum vsuram licitam facit & est casus sextus, Matt.25. q.207. 100

per Commodata pecunia an liceat aliquid vtilitatis recipere, Matt.25.q.184. 87

Commodatarius an teneatur de casibus fortuitis, Exod.c. 22.q.8. 419

Communicatio, & subiectio aliqua an fuerit in Paradiso terrestri, & futura sit in Paradiso cælesti, Gen.13.q.803.

Communicatio aliqua bonorum, seu malorum sine iustitia stare nõ potest, & de paribus eius, Leu.19.q.33. 351

Commune in Scriptura accipitur pro immundo, Matt. 15.q.14. 207

Communitas, seu ecclesia an possit habere exercitium iurisdictionis, Num.c.15.q.48. 388

Computatio in numeratione de qua, 1.Paralip.9. an fuerit vna vel plures, & an solum de viris regni Iuda vel de duodecim tribubus, 1.Paralip.9.q.3. 183

Conceptio Christi, an sit omnino naturalis vel omnino miraculosa, Matt.1.q.54. 173

Conceptionẽ Mariæ Virginis quomodo Angelus in somnijs Ioseph reuelauit, Matt.1.q.55. 173

in Conceptione alicuius, de quattuor modis, quibus Deus supernaturaliter operatur, Iud.13.q.8. 210

Conceptio dicitur miraculosa multipliciter, 4.Reg.4. q.27. 32

Conceptionis miraculosæ modus quis magis conueniat mulieri, 4. Reg.4.q.28. 32

Conceptio Christi, an operata sit in instanti, vel successiue, Matt.1.q.53. 172

Christi cōceptio an sit omnino naturalis, vel omnino miraculosa, Matt.1.q.54. 173

Conceptio Christi in vtero Marię Virginis de quo fuerit. Matt.1.q.51. 168

in Conceptione Christi, an aliquid operata sit actiue Maria Virgo. Matt.1.q.52. 170

Conceptio Christi. Vid. Christi conceptio.

Conceptio Christi. Vid. Virgo Maria, & Christus.

Conchæ, & luteres ad quid erant in templo Salomonis cum non fuerint in Tabernaculo Moysis, 2.Paralip.4. q.13. 90

Conciliatio discordiæ. Vid. Discordiæ Conciliatio.

Concilium generale vel Ecclesia si diffiniret aliquã propositionem generale circa fidem, nullum aliud Concilium potest determinare contrarium. Def.p.2.c.27. 47

Concilium vnum potest tollere leges quas alterum posuit, & non errabit, & tamen non potest tollere determinationem factam circa fidem, quia iam erraret, ibidem c.29.

Et cur hoc, ibid.

Concilium generale non est realiter Ecclesia vniuersalis, sed per sufficientem representationem illius Ecclesiæ, quæ est verè vniuersalis, ibid.c.37. 52

Concilium generale, & Ecclesia dispersa per totum orbẽ licet errare non possint in fide nec in moribus, quando tamen dicitur Ecclesia non potest errare non intelligitur propriè pro Ecclesia dispersa, sed pro Concilio generali, ibid.c.38. 52

ad Concilium generale proprie pertinet diffinire in dubiis circa fidem, & nihil tam proprie ei conuenit, quam

quam in fide diffinire, & determinatio sua est firma sicut Euangelium, ibid.
Concilium generale quomodo sit congregatio excellentior omnibus congregationibus, & omnibus personis publicis, vel priuatis, ibid.c.68. 68
Et quæ sint excellentiæ suæ super omnes congregationes, & quod illud solum repræsentet sufficienter Ecclesiam vniuersalem, ibid.
Concilium generale non potest errare in morib. ibid.c.69
Concilii generalis Decretis omnes obedire tenentur licet sint mutabilia quantum ad mores, & dispensabilia, ibi.
in Concilio generali Christus constituit supremum tribunal Ecclesiæ, & etiam supra Papam, ibid.
Concilij de auctoritate supra Papam quattuor dicta eliciuntur ex Christi auctoritate illa. Si peccauerit in te frater tuus, ibid.c.70. 68
Et quod non potest ibi accipi ecclesia pro iudice particulari nec pro ecclesia vniuersali quæ est vniuersitas Christianorum dispersorum sed necessario accipitur pro concilio generali, ibid.
Dictum secundum ex eadem auctoritate, quod Christus posuit supremum Tribunal Ecclesiæ in Concilio generali. & quod post illud non sit ad aliud recurrendum. ibid.cap.71. 69
Dictum ternum ex eadem auctoritate quod Consilium generale sit super omnes homines etiam supra Papam, & quod ad concilium generale recurri possit in tangentibus statum Papæ, ibid.
Concilio generali se minorem confessus est Beatus Petrus, ibid.
in Concilio generali quod possint Papæ crimina denunciari, & ibi possit de eis accusari, ibid.c.70. 74
Concilij generalis potestas & auctoritas supra Papam an possit euitari ex eo quod quando Christus dixit Petro. Si peccauerit in te &c. non erat Petrus Papa sed persona priuata, & quod non, sed necesse sit intelligi pro tempore quo Petrus erat Papa, ibid.
Dictum quartum ex illa auctoritate. Si peccauerit, scilicet, quod non solum de pertinentibus ad fidem concilium iudicat Papam, sed etiam in pertinētibus, ad mores, & crimina, ibid.c.75.
Concilium Generale Christus in Ecclesiæ reliquit tribunal vnum supremum quod errare non potest, ad quod in omnibus dubiis tam fidei, quam actionum recurrendum est, ibid.c.76. 71
Concilij determinationi ita stādū est ac si Deus per prophetas responderet, vel per alios modos consulendi qui erant in lege veteri, ibid.
ad Concilium quomodo diuersimode vocati sunt principes, & tota multitudo, Num.c.16.q.5. 393
de Conciliis Apostolorum quatuor, vel de quattuor sessionibus eiusdem concilij, Def.p.2.c.78. 72
Conciliis prouincialibus quanta fides danda sit, Def.p.2.c.78. 72
de Concordia temporis Regum, 4.Reg.3.q.2. 19
Concubina Leuitæ. Vid. Leuitæ concubinæ casus.
Concubinarum & vxorum differentia in Veteri Testamento, Iud.19.q.4. pag.305
Concubinatus an nunc, & semper fuerit peccatum, 2.Reg.c.8.q.205. 248
Concubinas tenentes Reges in veteri Testamento an peccarent, ibid.
Concubina quomodo intelligatur, 1.Reg.c.8.q.207. 148
Concubinam esse licitam iuxta sacros canones quomodo intelligatur, 1.Reg.c.8.q.208. 149
Concubina an intelligatur illa, quæ est vxor accepta sine legali sollemnitate, 1.Reg.c.8.q.209. 249
Concubinæ, & vxoris differentiæ, & conuenientiæ, quæ sint secundum leges seculares, ibid. q.210. 250
Concubinę concubitus secundum legem humanam, an sit licitus, 1.Reg.c.8.q.211. 250
Concubina secundum legem humanam, an possit dici vxor, ibid.
Concubinam habere, an nunc liceat Christiano, 1.Reg.c.8.q.212. 251
Concubinam antiquitus tenere, an secundum leges seculares, & secundum sacros canones licebat, & an esset contra legem Dei, ibid.
Concubina an sit vxor, 1.Reg.c.8.q.14. 252
Concubinatus, quomodo contrahatur, ibid.
Concubinam Christiano habere licere, quare dixerint & concesserint sacri canones, 1.Reg.c.8.q.214. 253
Concubinam, an fuit necessarium, quod in nouo Testamento lex Ecclesiæ permitteret, 1.Reg.c.8.q.217. 253
Concubina quæ vocetur, 1.Reg.c.8.q.219. 254
Concubinarum filij, an succederent parentibus, 1.Reg.c.8.q.220. 254
Concubinas cur hodie Iura non distinguunt inter vxores, sed ablatum est nomen concubinæ, 1. Reg. c.8. q.221. 255
Concubinę nomen cur est valde abominabile apud Christianos, & quare iura antiqua fecerunt distinctionem, & non iura moderna, ibid.
Concubinæ Dauid, cur aliquando vocantur concubinæ & aliquando vxores, 1.Reg.c.9.q.229. 259
Concubinas, vel vxores Dauid, an cognouit Absalon, 2.Reg.c.8.q.232. 261
Concubinæ Dauid, vel eius vxores, an datæ sint Absalon, 2.Reg.c.12.q.9. 114
Concubinarum Dauid filiorum quare nomina non expressit Scriptura, 1.Paralip.3.q.6. 93
ad Concubinam accedere an sit vere peccatum mortale, Matt.5.q.191. 267
Concubinam habere an licuerit aliquo tempore, ibid. q.192. 268
Concubinam habere an sit contra legem naturæ, ibid. q.190.
Concubinas 60. habendo peccauerit ne Roboam, 2.Paralip.11.q.25. 275
Concubinarij notorij missam audientes, vel alia officia ecclesiastica peccant mortaliter, in opusc.con. cle.concub.concl.3. 2
à Concubinariis publicis licitum est parochianis subditis propria auctoritate non spectata sentētia, recedere, ibi. concl.4. 3
Concubinarij notorij nullum habent Iurisdictionis exercitium in foro conscientiæ nec valet eorum absolutio peccatis, ibid.concl.3. 5
de Concubitus brutorum, & hominum imperij differentia prima, Gen.13.q.768. 432
De differentia secunda, ibid.q.769.
Concubitu licito quare erubescimus, Gen.13.q.563. 355
de Concubitu quo femina virum super egreditur, Matt.5.q.230. 311
ad Concubitum an tria requirantur, Gen.13. quæst.588. pag. 366
De differentia imperij circa copulam pro statu innocentiæ & præsenti, ibid.q.770. 433
Concupiscentiæ nomine quid intelligatur, Deut.5.q.6.47
Concupiscibilem, & irascibilem potētias in quibus semper est turpitudo cur Deus dederit, Gen.13.q.570. 359
Concupiscibilis, & irascibilis potētia quomodo sit turpis inordinata, ibid.q.571.
Concupiscibilis vis an communicet cum generatiua, ibid q.581. 364
Concupiscibilis, & irascibilis an possint per se naturaliter mouere potentiam motiuam in membris, ibid. q.587.
Condemnatio. Vid. damnatio.
Conditio Emulorum cur pessima in præf.D.Hier. 1.Reg. q.35. 30
Conditio, consilium, & præceptum quomodo differant, & quomodo conueniant, 1.Reg.8.q.139. 214
Confessio, quæ fiebat in Testamento veteri non erat confessio Sacerdotalis, Num.c.5.q.13. 109
circa Confessionis reiterationem, & pœnitentias imponendas confessorum admonitio, Matt.6.q.33. 29
Confessio Christi coram hominibus an sit necessaria, Matt.10.q.129. 452
Et quando sit necessaria, ibid.
Confessio fidei semper est meritoria, ibid.
Confitentes Christum quomodo Christus cōfitebitur coram patre, ibid.q.131. 453

Confiteatur vt vtiliter Christus non tantum voce, sed ope re confiteatur oportet, ibid.
Confessor dicens pęnitenti: Omnia bona quæ feceris sint tibi in remissionem peccatorum, an hoc pro satisfactione imponat, Matt.6.q.25. 21
Confessor astringit sub pęna præcepti confitentem sibi ad obseruandum, quæ sibi imponit, Matt.6.q.25. 21
Confessorum admonitio circa confessionis reiterationem, & pęnitentias imponendas, Matt.6.q.33. 29
Confitens habet tripliciter remissionem pęnæ, vnde meritum duplex est se subiici clauibus ecclesiæ, Matt.16. q.77. 295
Confiteri an teneatur recidiuans peccata de quibus iam confessus fuerat, quæ recidiuando redierunt, Matt.18. q.148. 129
Confiteri oportet nos esse peccatores, Matt.11.q.56. 493
Confidens propria aliena an confidere possit, & an maior diligentia in alienis quam in suis requiratur, 4.Reg.12. q.14. 110
Confirmatio conueniens est circa res arduas, Matt.17. q. 84. 378
Confirmatio seu firmatio est in bonum, Induratio vero, seu obstinatio in malum, Iosue 11.q.79. 78
Conformitas quæ sit capitis & membrorum, & sponsi & sponsæ ratione Christi, Matt.17.q.107. 390
Congregati in Christi nomine quomodo aliqui dicantur, Matt.18.q.122. 110
Congregatorum in Christi nomine quomodo Christus in medio sit, Matt.18.q.123. 110
quod Congregati in Christi nomine de quacumque re consenserint fiet illis, quo verum sit, Matt.18.q.120.108
Coniugalis actus. Vid. Matrimonialis actus.
Coniugatorum aliquis an possit vouere non reddere debitum, vel non petere, Num.c.30.q.82. 251
Coniugatus an consummato matrimonio possit vouere accipere ordinem sacrum, Num.c.30.q.100. 261
Coniuges vouentes seruare perpetuam continentiam. Vid. votum.
Coniuges conuenientes in continentia per certum tempus an possint infra ipsum exigere debitum, Matt.5. q.315. 406
Coniuges si iurauerint &c. Vid. Iuramentum.
Coniuncti an sint magis ex charitate diligendi, vel meliores, Matt.22.q.309. 258
Consanguinitas quid sit, Ruth.4.q.28. 61
Consanguinitas in quo fundetur, ibid.
Consanguinitatis naturalis, & legalis differentia, ibid.
Consanguinei an tenerentur ad semen suscitandum, Ruth.4.q.50. 73
Consanguinei an sint magis ex charitate diligendi quam affines, & amici, Matt.22.q.310. 261
Conscientiæ liber quomodo vocatur vnus cum non vna conscientia sit, sed multæ, Matt.25.q.337. 177
Conscientiæ forum. Vid. forum conscientiæ.
Consecratio eorum quæ habentur hic, an facta sit à Samuele, Saul, & Dauid cum non potuerint conuenire, 1. Paralip.26.q.39. 525
Consecratio thesauri alicuius an sit à Samuele Domino facta, 1.Paralip.26.q.40. 526
Consecratio Thesauri aliqua ab aliis an facta fuerit ante Samuelem & Dauid, 1.Paralip.26.q.41. 526
Consecratio alicuius rei Domino à Saul quomodo facta fuerit, 1.Paralip.26.q.42. 526
Consecratio thesauri Domino quando à Dauid facta fuerit, 1.Paralip.26.q.43. 527
circa Consecrationem hanc à quibus nam facta sit discordiæ conciliatio, 1.Paralip.26.q.38. 525
Consecrationem hanc factam esse à Samuel, Saul, & Dauid quomodo stare possit cum concurrere non potuerint, 1.Paralip.26.q.39. pág.525
Consecratio in rebus, quæ vouebantur dupliciter fiebat, Leuit.27.q.33. 580
Consecratum Domino omne vendi, nec redimi posset, an verum sit, Leuit.27.q.67. 610
de Consecrandi Domino aliquid modo, 1.Paralip.26.q. 36. 524
Consecrare aliquid Domino de rapina, an licitum esset, 1.Paralip.26.q.37. 525
Consecrari Domino argentum. & aurum Amalecitis acceptum an licitum fuerit, 1.Paralip.18.q.28. 365
Consecrauerit ne Dauid aurum & argentum bello acquisitum, 1.Paralip.18.q.26. 263
quomodo Consecrauerit Dauid, Domino aurum & argentum acceptum à filiis Moab, Ammon, Edom, Philisthiim, & Amalec an sit verum. 1.Paralip.18.q.27. 364
Consecratum quid dicatur, & consecratorum rerum quale ius esset, Leuit.22.q.5. 402
Consecrationem fecerit ne Dauid & principes in Thesauris Domini eorũq. hic habẽtur, an Semuel, Saul, Dauid, Abner, & Ioab filius Saruię, 1.Paralip.26.q.38.526
in Consecratione Aaron, & filiorum eius cur Iudæi omnes vocati sint, causæ tres, Leuit.8.q.2. 107
Consecrari quid importet, Leuit.27.q.67. 610
Consecrata Idolis, an ad Dei cultum redire possint, 4. Reg.12.q.16. 111
de Consecratione Sacerdotum, & incensione lucernarum quando data fuerint hæc duo præcepta, Num. c.8.q.1. pag. 145
Consilium, præceptum, & conditio quomodo differant, & quomodo conueniant, 1.Reg.c.8.q.139. 214
Consilium contra Christum facientes quinam essent, Matt.12.q.41. 16
Et quare hoc faciebant, ibidem.
Consilium Pharisæorum contra Christum, an immediate sit factum post sanationem factam à Christo aridam manum habentis. Matt.12.q.39. 16
Consilium seniorum quod erat ad portam orientalem, quodnam erat. 1. Paralip.26.q.26. 515
Consiliũ cur quæsiit à Principibus Dauid super eo quod per se bonum erat, 1.Paralip.13.q.3. 243
Consilia in Christi lege non obligant nisi volẽtem. Matt. 11.q.68. 496
Consiliorum opera, & alia spiritualia bona non necessaria, an sint propter scandalum dimittenda. Matt.18.q. 51. 39
Consobrinus materteram cognoscẽs, vel amitam an grauius peccet, vel auunculus, vel patruus cognoscẽs consobrinam, Leuit.20.q.19. 365
Consobrinam cognoscens Patruus, vel auunculus an grauius peccet, vel consobrinus cognoscens materteram, vel amitam, Leuit.20.q.19. 365
Consuetudo terræ Chanaan circa hospites. Iud.19.q.13. pag.315
Consulere an liceret Beelzebub, Deo Israel non respondente, 4.Reg.1.q.9. 4
Consulendi Dominum quis erat modus. 1.Paralip.14.q. 14. 269
Consulendo Dominũ quo modo Dauid vsus est, 1.Paralip.14.q.15. 270
Consulere Deum. Vid. Deum consulere.
Consultatio Dei. Vid. Deum consulere.
Consulendi Dominum in Veteri Testamento quotuplex modus, 1.Reg.c.22.q.19. 165
Consulendi Dominũ per Prophetas, & modos alios cur oportuit esse in Veteri testamento, Def.p.2.c.52. 59
Consulendi Dominum modi per Prophetas, vel alij non sunt necessarij in nouo Testamento, ibid.c.53. 60
Et quare, ibid.
Consulendi Dominum modi per prophetas, & alij multo tempore ante Christi aduentum cessauerunt, ibid.c.55. pag. 61
Contactus sanctificatæ rei, mundiciam afferebat rei tãgenti, Leuit.6.q.11. 90
Contaminatio in morte alicuius quid sit, & quotuplex, Leuit.21.q.1. 371
Contaminationes legales & purificationes non sunt in nouo Testamento. Def.p.2.c.50. 58
Contaminationes omnes quomodo non idem remedium habebant. Leuit.22.q.6. 406
Contendere an liceat in iudicio petendo, vel defendẽdo, vel necesse sit volenti aliquid auferre à nobis dimittere, vel dare ei, Matt.5.q.340. 433

Conti-

Continentiæ quæ sit potentia, Matt.13.q.17. pag. 69
Continentiæ tribus partibus an tres fructus conuenienter assignentur, ibid.q.18. 70
Et quomodo eorum ratio secundum numeros assignatur, ibid.
Continentiæ fructuum ratio, quomodo secundum numeros assignetur, Matt.13.q.18. 70
Continentiæ potentia quæ sit, Matt.13.q.17. 69
Continentiæ tribus partibus an conuenienter tres fructus assignentur, Matt.13.q.18. 70
Continere aliquid eminenter quid sit, Iosue 11.q.63. 60
Continere, seu virgines non omnes esse, seu vt Christus dixit, non omnes hoc capere quare dicatur, Matt.19.q.82. 202
Continere, omnes non posse, quomodo verum sit, ibid.q.83. 203
Continere non posse nisi quibus datum est quare dicatur, ibid.q.84. 204
de Continentia, & virginitate cur Christus dicit, quod illa quis non habeat nisi cui Deus det, ibid.q.85. 204
Contingentia in rebus & liberum arbitrium in hominibus, an stet stante infallibili scientia Dei, Iosue 11.q.76. 73
Adducuntur argumenta contra decisionem superioris quæst. & soluuntur, s.de libertate nostra, ibid.q.77. 75
Quartum argumentum ad idem de præsentialitate Dei, vt supra, ibid.q.78. 76
Continuatio. Vid. Ordo.
in Cōtractu pœnæ nomine appositum vltra sortem soluendum an exigere liceat, Matt.25.q.185. 87
Contractus cum pacto legis commissoriæ, qualiter præsumetur factus in fraudem vsurarum, vel pure, Matt.25.q.208. 100
Contraria non ponuntur simul, Iosue c.10.q.45. 324
Contrarietas simplex, & solida in elementis, & quomodo ligantur, Iosue c.10.q.46. 324
Contrarietas vbicumque est solida (& est regula Platonica) colligatio est per duo media, vbicumque est simplex colligatio est per vnum, Iosue c.10.q.48. 325
de Contrarietate solida, & simplici quattuor temporum anni, & colligatione illorum, per quæ media consistat, Iosue c.10 q.55. 329
de Contrarietate quattuor humorum solida, & simplici, & colligatione illorum, & quæ requirant medium, & quæ non, in quo habet quid speculetur Philosophus, & Medicus, Iosue c.10.q.56. 331
Contractibus in quibus locum habeat vsura, Matt.25.q.180. 85
Contrarietas. Vid. Discordia.
Contrarium. Vid. discordiæ.
Contritio, confessio, & satisfactio quales esse debēt, Matt.12.q.74. 42
Contritio, & satisfactio quid, Matt.6.q.133. 147
Controuersia. Vid. Discordia.
Contumelia Creatoris quæ dicatur, 1.Reg.c.8.q.106.196
Conuersi an applicarentur Deo vel redimerentur in pecunia, & quælibet, Leuit.27.q.53. 598
Conuersi de Gentilitate numquid applicarentur Deo, vel redimerentur, Leuit.27.q.54. 598
Conuersis ad Iudaismum an conuersis ad vsuram an dare liceret, Matt.25.q.170. 75
Conuersi nouiter ad fidem generaliter, quid facere debeant circa vxores infideles, & quam formam tenere debent, 1.Reg.c.8.q.30. 161
Conuersus ad fidem, an debeat vel possit retinere mulierem acceptam, post repudiatam, 1. Reg.c.8.q.31. 162
Conuersus ad fidem quid facere debeat circa vxorem, 1.Reg.c.8.q.31. 162
Conuersus ad fidem, cum non possit sine creatoris contumelia cum infideli cohabitare, si transeat ad alia vota, an teneat matrimonium, 1.Reg.c.8.q.36. 164
Conuersi ad Iudaismum an cogerentur ad circumcisionem, Iosue c.5.q.46. 154
Conuersi ad Iudaismum an maledictiones, & benedictiones de Gentilibus protulerint, Iosue c.8.quæst.30. pag. 266
Conuersi ad Iudaismum vocantur peregrini, Deut.15.q.1. pag. 144
Conuersus ad Iudaismum, & Iudæus ex genere nō vocantur amici inter se quantumcūque fœdera, & beneuolentiam habeant, Deut.15.q.1. 144
Conuersionem, aspersionem, & orationem contra orientem esse licet introitus in Sācta Sanctorum esset à parte orientali an verum sit, & quomodo stare possit, Leuit.16.q.18. 275
Conuersari quando liceat cū peccatorib. Matt.9.q.50.330
Conuersis & Gentilibus ad vsuram dando an Iudæi peccarent, Matt.25.q.171. 76
Conuersi ad Iudaismum quomodo à Iudæis differrent, Matt.25.q.168. 74
Conuersorum filij numquid verum esset semper quod vendi possent in seruos in perpetuū, Leuit.25.q.27.520
Conuersorum filij quando consequebantur omnia priuilegia, Leuit.25.q.27. 520
Conuersi ad Iudaismum an celebrarent Phase, Matt.26.q.42. 529
Conuersis ad Iudaismum an licebat tunc dare mutuum Iudæis ad vsurām, Matt.25.q.169. 75
in Conuiuiis vel alibi in primis locis sedere, vel hoc appetere an sit peccatum, Matt.23.q.47. 314
Conuiuium quare in domo Matthæi &c. Vid. Matthæus.
in Conuiuio saturationis turbarum, an vinum Christus dederit, Matt.14.q.91. 153
in Conuiuio hoc quare Christus dedit pisces, vel dando pisces cur non dedit vinum, ibid.q.92.
circa Copulā de imperij differentia pro statu innocentiæ, & præsenti, Gen.13.q.770. 433
Copula carnaliter cur non erit in vita æterna, Matt.22.q.210. 117
Coquus parans cibos alicui in die festo, an peccet, Exod.12.q.28. 147
Cor pauidum quid sit, Deut.28.q.9. 268
Cor generosum & nobile in pueris educare melius est, ibidem.
Cor hominis dupliciter cognoscitur, Matt.10.q.68. 413
Cordis ex abundantia os loqui quod dicitur hic, quomodo verum sit, Matt.12.q.76. 45
Cordium secreta solus Deus cognoscit, Matt. 16. q. 20. pag.263
de Core & Asaph quinam fuerint, 1.Paralip.26.quæst.9. pag.509
Cornua, pellis, & simus animalis cur in sacrificio pro peccato comburebatur, Leuit.1.q.21. 19
Cornua altaris quomodo ungebantur in quolibet sacrificio pro peccato, Leuit.4.q.22. 64
Cornua ferrea quare sibi fecerit Sedecia, 2.Paralip.18.q.28. 428
Coronationis Regalis cærimonias septem, an obseruauerint Israelitæ Iehu in Regem accipientes, 4. Reg.9.q.14. 86
in Corozaim vnde habetur, quod Christus virtutes multas fecerit, Matt.11.q.47. 489
Corozaim, & Bethsaida grauius punientur in die iudicij, seu vt dicit tex. remissius erit Tiro, & Sidoni, quam Corozaim, & Bethsaidæ, ibid.q.51. 491
Corozaim & Bethsaidæ peccata in quo maiora fuerunt peccatis Tiri, & Sidonis, ibid.
Cetera in dictione Bethsaidæ.
de Correctionibus temporum, & quales fuerunt correctiones factæ apud Latinos, & quādo, & quod nullam omittunt Astrologi. Def.p.2. c.91. 88
Correctionis fraternæ tractatus quomodo ad præcedentia pertineat, Matt.18.q.79. 69
Correctio fraterna, an sit opus veritatis, vel Charitatis, Matt.18.q.80. 70
Correctio ista quare vocatur fraterna, Matt.18.q.81. 72
Correctio fraterna, an intelligatur de solis mortalibus peccatis, vel de mortalibus, & de venialibus, Matt.18.q.82. 72
Correctio fraterna, an intelligatur de omnibus mortalibus, ibid.q.83. 73
Correctio fraterna, an à prælatis facienda sit. ibi.q.86. 75

Correctio fraterna an Papæ possit à subditis fieri, Matt. 18.q.87. pag.75
Correctionem fraternam quis facere debeat, ibid. q.88. pag.76
Correctionem fraternam facere an ad omnes generaliter pertineat,Matt.18.q.88. 76
Correctionem fraternam facere an pertineat ad peccatorem,Matt.18.q.89. 77
Correctionem fraternam facere an pertineat ad infideles,Matt.18.q.90. 79
Correctionem fraternam, an infidelibus facere debeamus,Matt.18.q.91. 79
Correctio fraterna cur mandetur, cum potius peccati dimissio iubenda esse videretur, Matt.18.q.92. 80
Correctio fraterna an ad eum solum pertineat,qui passus est offensam,ibid.q.93. 81
in Correctione fraterna pæna aliqua, an sit infligenda, ibid.q.94. 82
in Correctione fraterna quænam pœna sit infligenda, ibid.
Correctio fraterna an cadat sub præcepto,ibid.q.95. 83
Correctio fraterna an sit propter timorem dimittenda, ibid.q.96. 87
Correctionis ordo an cadat sub præcepto, f. secrete corrigere,ibid.q.97. 89
ante Correctionem proximi peccatum sciens, & statim prælato denuncians an peccet mortaliter, Matt.18.q. 98. 93
Correctionis ordinem non seruans, sed peccatum vnius alteri dicens an peccet mortaliter, ibid.q.99. 94
à Correctione cum admonitus non corrigitur cur Christus vnum vel duos testes adhiberi iussit, Matt.18. q. 101. 96
in Correctione fraterna testes adhibendi, an simul adhibendi sint,vel primo vnus deinde alius, ibid.q.102. 97
Correctionem fraternam faciens an possit plures, quam duos testes adhibere,ibid.q.103. 97
in Correctione fraterna cum duo tantum testes adhibendi sint quare dicatur in ore duorum vel trium stat omne verbum,Matt.18.q.105. 98
in Correctione fraterna an testes adhiberi debeant ante denunciationem ecclesiæ,ibid.q.106. 98
in Correctione fraterna ordo iste procedendi an sit conueniens,ibid.q.107. 99
Correctione fraterna non iuuante,neque Ecclesiæ denunciatione cur peccanti pœna non imponitur, Matth.18. q.100. 101
Correctio Dei de qua hic, an fuerit rōnalis, Gen.6. q. 12.
Catharactæ quid sint,Gen.7.q.12. 76
Corruptio nullo modo diuinis ascribenda est, Parad.4. c. 55. 56
Corui portantes panem,& Carnes Eliæ an essent veri corui,vel Angeli accipiētes speciem coruorum,3.Reg.17. q.15. 266
Coruum,& columbam cur potius emisit Noe quam ceteras aues,Gen.8.q.9. 82
Coruus cur sit Iudæis prohibitus.Vid.Aquila.
Corui emissio ex Arca quando fuit, scilicet, quo die, & mense Gen.8.q.7. 81
Et quo die, mense, & anno,ibid.
Coruus an egressus fuerit ex Arca,Gen.8.q.8. 81
de Coruis quædam scitu digna,Leuit.11.q.29. 184
Corpori propriè competit esse penetratiuum, Matt.17.q. 117. 411
Corporis humani conditio maxime reluctatur operationi animæ, ibid.
Corporis quare competit situs, ibid.q.118. 413
Corpora duo per miraculum an esse possint in eodem loco,ibid.q.119. 415
Corpus reductum ad indiuisibile non manet organicum, ibidem.
Corpus vnum quare non possit esse in duobus locis, ibid.
Corpora duo quid faciat realiter distincta, ibid.
Corpora duo quod sint in eodem loco, miraculum in quo consistat, ibid.
Corpus palpabile quid sit, ibid. q.122. 424
Corpus cur cum anima nō puniatur in Purgatorio, Matt. 25.q.758. 485
Corpus primum in quo erat tota materia rerum an esset æqualiter idoneum in omnibus partib. Gen.1.q.17. 10
Corpora vlla ab igne vniuersali, an efficientur materia ignis,& ita eruut in eodem loco in quo ignis, Matt.25. q.452. 23
Corpora sanctorum resurgentium possunt se aliter habere,quam prius fuerint, f.figuram mutando,Matt.14.q. 11. 121
Corporis robur in nobis est per cibū, Matt.14. q.113.169
Corpus per animam accipit humanum esse,Mat.9.q.128. pag. 364
Corpus suum an homo debeat ex charitate diligere,Mat. 22.q.293. 241
Corporis gloriosi perfectio adiuuat animam ad beatitudinem,Matt.17.q.109. 393
in Corpore quænam causet anima, Matt. 17.q.110. 395
Corpus est animæ subditum quantum ad duo, ibid.
Corporis magna perfectio est claritas, & ei conueniens, ibidem.
Corpora beatorum an erunt impassibilia,ibid.q.111. 397
Corporum beatorum impassibilitatis quænam assignetur causa, ibid.
in Corpus glorificatę animæ redundantia quę sint,Matt. 17.q.42. 358
Corporis,& animæ ne solliciti sitis, quomodo intelligitur.Cum anima non comedat,corpus non comedat,sed actus sunt suppositorum, & non partium, Matt.6. q. 181. 182
Corporis genitales partes cur magis inordinate moueantur,quam aliæ,Gen.13.q.574. 361
Corporis in organis quibus superiores actus exercentur, quomodo insit turpitudo,ibid.q.573. 360
Corpore corrupto an maneant in anima separata potentiæ sensitiuæ,Matt.25.q.481. 266
Corpora beatorum non operientur vllis vestibus in æterna vita,Matt.17.q.41. 358
Corpora beatorum. Vid. beatorum corpora.
Corpori propter quid non debetur pœna purgatorij sicut animæ, Matt.25.q.761. 487
Corpus an hēat aliqd priuilegiū, dū nō statim post mortē subiacet pœnis,sicut accidit animæ, Matt.25.q.762. 488
Corporis apparatus in mulieribus, & in vestibus, & fuco colorum,an sit peccatum, Matt.11.q.24.q.74.
Corpora cælestia.Vid.Cælestia corpora.
Corpora post resurrectionem, an possint pati ab igne, vt sic à venalibus purgentur Matt.25.q.694. 436
de Corporibus compositis alterius conditionis quam sint elementa,Parad.4.c.66. 58
Corpora damnatorum. Vid.Damnatorum corpora.
Corporis an alia pars præter genitalia turpis sit, Gen.13. q.563. 355
Corporis dos. Vid.Dos.
Corpori & animæ quomodo præmium detur, Matt.13. q.24. 78
Corporum gloriosorum impassibilitas, an erit in omnibus essentialiter æqualiter,Matt.17.q.113. 401
Eaque dupliciter consideratur,ibid.
in Corporibus beatorū, an in patria manebit sentire,ibid. q.114. 402
à Corporibus beatorum quæ passio excludatur, ibid.
in Corporibus gloriosis,an manebit subtilitas,ibid.quæst. 117. 411
Corpus gloriosum aliquod, an possit per dotem subtilitatis esse in eodem loco cum alio corpore non glorioso, ibid.q.118. 413
Corpus vnum gloriosum, an possit esse in eodem loco cum alio corpore glorioso,ibid.q.120. 421
Corpus gloriosum, an per suam subtilitatem poterit esse in loco minori quam sit sua quantitas, quando per se est in loco,ibid.q.121. 423
Corpora gloriosa, an manebunt palpabilia, ibid. q.122. pag.424
Corporis gloriosi quomodo in potestate erit quod tangatur,vel non tangatur, ibid.q.122. 424

Corpora omnia beatorum, an futura sint agibilia, ibid. q.123. pag.425
Corpora beatorum quod à nubibus, & Angelis deferantur quomodo intelligatur, ibid.q.123.
Corpora gloriosa an vtantur aliquando dote agilitatis, ita quod per illam moueantur, ibid.q.124.
Corporum beatorum motus, an mensuretur tempore, vel instanti, ibid.q.125. 427
Et quare non instanti, ibid.
Ibique Aristotelis propositio illa explicatur, quod proportio velocitatis motus sit secundū proportionem resistentiæ vnius medij ad alterum medium, ibid.
Corpora gloriosa an habebunt claritatem, ibid.quæst.127. pag. 432
Corpora beatorum cur vitro comparantur, secundum S. Thomam. ibid.
Corpus gloriosum, an necessario videbitur à corpore glorioso, ibid.q.129. 435
Corpora beatorum possunt se occultari oculis mortalibus ac ostendere se illis, ibid.
Corpora beatorum non possunt occultari oculis beatorum, ibid.
Corpora beatorum an vere sint peruia, ibid.
Corpus, quomodo animæ subiiciatur, Gen.13.quæst.762. pag.429
Cos genuisse Anob quare hic ponatur, 1. Paralip.4.q.5. pag. 102
Costa ab Adam detracta an esset superflua, Gen.13.q.358 pag. 264
Costa hæc an multiplicata fuerit solum in se sine additione alicuius alterius quantitatis, ibid.q.387. 279
Costa Adæ ex qua formata fuit Eua an esset necessaria vel superflua, Gen.2.q.25. 31
de Costa cur mulier formata fuit, ibid.q.27.
ex Costa parua an mulier magna formari potuit, ibidem. quæst.28.
de Collellationibus variis, & diuersis Cælorum, Deut.17. q.3. 160
Coturnices an omnes Israelitæ comederint, vel solòm mali, qui eas petiuerant, Num.c.11.q.84. 265
Coturnices iusti mandicantes an peccauerint, ibid.
Crabrones quid sint, & quomodo Chananæos affligebāt, Exod.c.23.q.84. 530
Cratrapassi lex. Vid. Talionis lex.
Craticula, quare situabatur in Altari, & super parietes Altaris, Exo c.27.q.4. 84
Craticula qualiter locabatur in Altari Holocaustorum, Exod.c.38.q.2. 335
Crearij, & lebetes, quæ vasa erant, 2. Paralip.14.q.22. pag.99
Crearij, & lebetes quænam vasa erant, & ad quam ministrationem facta, 2. Paralip.4.q.22. 99
Creatio rerum an inducat nos ad cognoscendum Dei potentiam infinitam, Gen.4.q.1. 46
Creatio actiua, & passiua an fuerint instantaneæ, Ios.11. q.74. 71
per Creationem, quare res non consequutæ sunt simultatem permanendi, sicut essendi, Ios.11.q.73. 70
in Creatione prima cur omnia erant meliora, Gen.1.q.20. pag. 11
Creatæ res quam similitudinem habent ad æternitatem, Iosue 11.q.30. 33
Creaturæ irrationales an sint ex Charitate diligendæ, Matt.22.q291. 239
Creatio actiua in Deo non est motus nec actio, sed aliquid semper manens, ibid.q.73. 70
Creatio rerum an fuerit simul, vel successiue, Gen.1.q.3. pag. 2
Creatio omnium, an fuerit facta simul, vel successiue, Gen.2.q.3.
de Creatione dicta in Gen. primò, cum tripliciter exponi possint quis sit conuenientior modus, Gen.1.q.5.
de Creatarum rerum successione, Gen.1.q.6.
Creationis opus quænam ex tribus opinionibus in superiori quæstione recitatis aptius exprimat, ibid.
Creatio an cæperit die Dominico. Gen.1.q.12. 8
Et an incæperit hora Completorij, ibid.
Creatio mundi quo tempore fuit. Gen.1.q.21. 12
in Creatione qua voce Deus loquutus est, ibid.q.13. 8
à Creationis opus cur Deus incæperit à luce, ibi.quæst.13.
Creationis opus, an Deus die sexto, vel septimo potius compleuerit vt Hebraica veritas habet, Gen.2.q.1. 19
Credendi principium fuisse in Abraham, quomodo dicatur, Matt. Prol.4.q.1. 113
Credentes ad quosnam montes fugituri erant videntes abominationem desolationis, Matt.24.q.109. 500
Credentibus an sufficiat ista Christi admonitio, vel habeant aliam specialem, quando fugere deberent, ibid. quæst. 111.
de Credentibus, quomodo Christus dixit. Ne fiat fuga vestra in Sabbatho, cum ad Sabbathi obseruantiam non tenerentur, ibid.q.120. 505
Credere tripliciter sumitur, Exod.c.14.q.10. 207
Credentibus nobis non solum Deus miracula facit, sed dat etiam fidem qua miracula obtineamus, Matt.14.q.175. pag. 189
credentes dupliciter impediuntur operare secundū fidem. Matt.13.q.43. 92
cremari, an licitum esset quædam in Altari holocaustorum quod fecerat Moyses, cum non caperentur sacrificia, in Altari quod fecerat Salomon, 2. Paralip. 7. q. 25. 184
cremari, & immolari, quomodo poterant tot animalia in Arcæ portatione. scilicet, post singulos sex passus 7. arietes, & 7. taur. 1. Paralip. 15.q.36. 296
crescite, & multiplicamini an sit mādatum sub pęna peccati mortalis, Gen.9.q.1. 86
criminum punitionis distinctio qualiter singula puniri debeant de iure diuino. Deut.25.q.2. 231
Crimen. Vid peccatum.
Crimina quænam morte extinguātur, & quæ non, 3. Reg. 1.q.28. 14
Crudelitas Dauid contra Ammonitas an fuerit cum peccato, 1. Paralip.20.q.13. 392
crudelitatem, an Dauid eodem modo exercuerit contra alias vrbes Ammonitarum, sicut contra Rabba, 1. Paralip. 20.q.14. 393
Crucem quomodo pro Christo accipere tenemur. Matt. 10.q.139. 456
Crucem duobus modis baiulamus, ibid.
Crux quare Christo adueniente apparebit, Matt. 24. q. 169. 529
Crux qualiter apparebit adueniente Christo, ibid.q.172. pag.530
Crucis tunc qualis erit fulgor, & magnitudo, ibid.
Crucis lignum in domo saltus Libani à Regina Saba cognitum fuit, 3. Reg.10.q.7. 152
Crucem tollere quid sit, Matt.16.q.128. 329
Crucem qualiter ferre iubeamur, ibid.
de Cubis, & quadratis explanatio cū Platonicis, vt elementorum intelligatur proportionalis ligatio, Iosue c. 10.q.53. 328
per Culpam, reatum, maculā, tenebram, & offensam, &c. quid Doctores intelligant, Matt.16.q.76. 292
Culpa peccati, macula, reatus, actus, & pæna qualiter differant inter se, & a quo illorum Deus, & Sacerdotes absoluant, Exo.c.32.q.47. 243
Culpa peccati. Vid. Peccati culpa.
Cultum Dei ad docendum Samaritas veniens Sacerdos quisnam fuerint, & quem ritum docuit, 4. Reg. 17.q. 16. 146
de Cultu diuino quomodo leges dat Legislator humanus, cum non spectet ad politiam, & quod non facit hoc nisi ordinando ad politiam, scilicet, vt sibi vtile. Def.p. 2.c.59. 64
Colere Deum propter vtilitatem publicam, vel priuatam an sit malum, ibid.
Cultum quem teneretur exhibere Naamān Israel Deo, & an teneretur, 4. Reg.5.q.19. 46
Cultor Dæmonum. Vid. Dæmonum cultor.
Cultus quis sit ad quem naturaliter omnes homines obligantur, 4. Reg.17.q.18. 147

Cultus peregrini altaria , & excelſa derelicta , quomodo ſint cum ea confregerit Aſa, 2. Paralip. 15. q. 28. pag. 364
Cultum Baal ſolum cur abſtulit Ioram cum non recederet à cultu aliorum Idolorum, 4. Reg. 3. q. 4. 19
Cultum Deo naturaliter exhibere, an teneamur, & quem. Leuit. 1. q. 11. 11
Cultum , quemnam Deo naturaliter teneamur exhibere, Leuit. 1. q. 11. 11
Cultus Dei quem ritum docuit Sacerdos Samaritas , 4. Reg. 17. q. 17. 146
Colendus, quomodo ſit Deus, Matt. 15. q. 31. 215
Cultum Dei in duobus templis , quomodo Iſraelitis perſuaſerit Ieroboam, 2. Paralip. 13. q. 25. 310
Curati non poſſunt fugere à ſuis locis vbi peſtis eſt , Matt. 10. q. 110. 434
in Curiis Regum an deceat pro negotiis eſſe viros religioſos, 4. Reg. 4. q. 22. 31
Curioſa petentes Deus non exaudit, Matt. 16. quæſt. 2. pag. 256
Curioſis deſideriis noſtris Deus non ſeruit, Matt. 16. q. 10. pag. 258
pro Curioſis opera Dei petenda non ſunt, Matt. 10. q. 58. pag. 407
Currus Salomonis. Vid. Salomon .
Curruum ſonitum , cur Deus fecit in caſtris Syrorum audiri, 4. Reg. 7. q. 16. 68
Curruum, & æquorum igneorũ ſimilitudo, an eſſet miraculoſa à Deo, vel ab Angelis propria virtute, & quomodo Angeli illos formauerunt, 4. Reg. 6. q. 12. 56
Currus, & equi ignei an denuo apparuerũt, an præexiſterent antequam viderẽtur à puero Eliſæi, 4. Reg. 6. q. 13. pag. 57
Currus, & equi ignei in monte viſi à miniſtro Eliſæi quid, & quomodo erant, 4. Reg. 6. q. 11. 56
Currum igneum Eliam cum rapuiſſe dicatur , quomodo dicitur quod Deus voluit illum turbine rapere , 4. Reg. 2. q. 3. 8
Currus falcati modus pugnandi à principio, Ioſue 11. q. 3. pag. 4
Currus, quare Deus comburi iuſſit, ibid. q. 4. 4
Curribus cur Iudæos Deus pugnare vetuit, ibid.
Currus , & equos igneos puer Eliſæi an poſſet naturaliter videre, 4. Reg. 6. q. 14. 57
Curruum, & equitum ſonitum quare Deus continuare fecit poſt Syros fugientes, 4. Reg. 7. q. 35. 72
Currus falcati an fuerint apud Hebræos in introitu Terræ Chanaan, 1. Reg. c. 8. q. 18. 153
Curſores dominorum an excuſentur à Ieiunio Eccleſiæ, Matt. 6. q. 141. 154
Cuſtodire ſeipſum & cuſtodire animam differunt, Deut. 4. q. 4. 33
Cuſtodes oſtiorum templi an eſſent Sacerdotes , vel Leuitæ, 4. Reg. 12. q. 11. 109

D

contra DABIR, & Hebron pugna , an fuerit facta per Ioſue, vel per Caleb. Iud. 1. q. 13. pag. 4
Et an facta fuerit viuente Ioſue , vel poſt eius mortem, ibid. q. 14.
Dabir an ſit vna ciuitas, vel duæ, Ioſ. 11. q. 84. 81
Dabir quare vocetur ciuitas litterarum , & an ibi fuerint ſtudia, vel inuentæ fuerint litteræ terræ illius, Ioſ. 15. q. 5. 156
Et quæ gens impoſuit ſibi nomen Cariathſepher. ibid. q. 6. 157
Dagon quare tantum de nocte deiectus ſit in terram , 1. Reg. c. 5. q. 12. 105
Dagon caput , & manus , quare magis abſciſſæ fuerint, quam alia membra, 1. Reg. c. 5. q. 13. 105
Dagon trũcus vbi iacuit num ibi calcauerint Philiſthini, vel non calcauerint niſi ſuper limen , 1. Reg. cap. 5. q. 14. 105
Dalila quare clamauit Samſonem capiendo, Iud. 16. q. 13. 258
Dalila quare non occiſa fuit à Samſone, cum machinaretur ad eius mortem, ibid. q. 14. 259
Dalilæ quare Samſon non dixit aliquod mendacium, ibid. q. 16. 260
Dalila quare elanguerat nolente Samſone dicere veritatem, ibid. q. 17.
Dalilæ quomodo Samſon veritatẽ indicare voluit , ibid. q. 18. 261
Dalila quomodo ſciuit Samſonem nunc declaraſſe ei veritatem, ibid. q. 29. 264
Dalila quare nõ raſit per ſe capillos Samſonis, ſed vocauit tonſorem, ibid. q. 30. 265
Dalila an peccauit tradendo Samſonem in manibus Philiſthinorum, ibid. q. 41. 268
Dalila an fuerit mater Michæ, Iud. 17. q. 8. 284
ad Damnum , quod ex mutuatione peruenit , an ſtatim mutuum accipiens teneatur Matt. 25. q. 217. 104
B. Damaſum an recte vocet B. Hieronymus Papam beatiſſimum. Matt. Prol. 2. q. 2. 56
de Damaſco Gen. in Epiſ. Hier. ad Pau. 2.
Damaſci Altaris ſimilitudinem cur fieri iuſſit Achaz , 4. Reg. 16. q. 18. 138
Damaſcum , & Emath an pertinerent ad terram Iſrael, 4. Reg. 14. q. 26. 126
Damaſcum, & Emath, quomodo reſtituit Ieroboam Regno Iudæ, cum eſſet Rex Iſrael, 4. Reg. 14. q. 25. 126
Damaſci quatuor ſcelera, quænam, Gen. Epiſ. Hieron. ad Pau. 7.
Damaſci peccatum, ibid.
in Damaſcum ad quid Eliſæus nunc iuit , & an eundo peccauerit, 4. Reg. 8. q. 12. 76
in Damaſcum , quomodo auſus eſt Eliſæus ire cum inter Syros, & Iſraelitas eſſet Bellum, 4. Reg. 8. q. 13. 76
Damnati, & ſaluati ſunt circa idem, Deut. 5. q. 7. 47
in Damnatis quare non ſit ordo, Matt. 12. q. 60. 25
Damnatos mitti in tenebras exteriores quidnã ſit , Matt. 22. q. 67. 29
Et quænam ſint illæ tenebræ, ibid.
Damnatis an iuſta damnationis cauſa ſit opera miſericordiæ non feciſſe, Matt. 25. q. 416. 217
Damnationis an iuſta cauſa ſit damnatis opera miſericordiæ non feciſſe , Matt. 25. q. 416. 217
Damnati an veſtes habituri ſint , Gen. 13. q. 551. 351
Damnatorum corporibus vnde proueniet quod ſint incorruptibilia, Matt. 25. q. 477. 260
Damnatorum corpora, an erunt impaſſibilia , Matt. 25. q. 478. 263
Damnatorum , & beatorum animabus , an permaneant potentiæ ſenſitiuæ, Matt. 25. q. 480. 266
Damnatorum animæ quomodo extra infernum punientur, Matt. 25. q. 509. 288
Damnatorum animæ quomodo extra infernum patiantur reſponſio ad primam rationem poſitam , Matt. 25. q. 509. & 510. 289
Damnatorum in corpora, quomodo aget ignis inferni poſt iudicium, Matt. 25. q. 511. 290
Damnati poſt iudicium an patientur ab igne, eodem modo quo animæ ſeparatæ, Matt. 25. q. 512. 290
Damnati poſt iudicium ſi aliquando fuerint extra infernum an ignem ſecum portabunt, Matt. 25. q. 513. 290
Damnatus ab igne inferni an punireturſi ab inferno exiret, Matt. 25. q. 514. 291
in Damnatis æternitas pœnæ vnde accipiatur an ex conditione Dei, vel ex diſpoſitione peccãtis, vel alias, Mat. 25. q. 538. 304
Damnatorum , an ſint aliæ pœnæ præter ignem, & quæ, Matt. 25. q. 543. 310
in Damnatis dolor an fiet ſine appropiuquatione , Matt. 25. q. 548. 313
Damnati, quomodo affliguntur à calido , & frigido cum realis alteratio nulla fiat, ſed tantum ſint in eorum ſenſu ſecundum eſſe rationale, Matt. 25. q. 550. 315
Damnatos pati non poſſe calidum & frigidum an verum ſit, vt ſupra q. 546. probatum eſt, Matt. 25. q. 551. 315
in Damnatis an vermis ſit futurus, Matt. 25. q. 552. 315
An erit corporalis, vel ſpiritualis, Matt. 25. q. 553. 316
in Damnatis an erit fletus, Matt. 25. q. 554. 317

in Dam-

in Damnatis, an erit Dentium stridor, Matt.25.q.555. pag. 318
Damnati an habebunt tenebras exteriores & quæ pœna sit, Matt.25.q.556. 319
Damnatorum volūtas omnis an sit mala, Matt.25.q.561. pag. 323
Damnati an doleant aliquando de malo commisso, Mat. 25.q.562. 324
Damnati an vellent nō damnatos esse damnatos, Mat.25. q.563. 325
Damnati an Deum odio habeant, Matt.25. quæst. 564. pag. 328
Damnati in inferno an demereantur, & efficiantur digni pœnis per aliqua facta apud inferos, Mat.24.quæst.565. pag. 329
Damnati an velint, vel velle possint non esse, Matt.25.q. 566. 332
Damnati an deliberatiua voluntate debeant velle non esset vel potius esse. Matt.25.q.567. 334
Damnati an appetant naturaliter beatitudinē, Matt.25. q.568. 334
Damnatorum corpora an erunt corruptibilia, Matt.25. q.476. 260
Damnationis malorum, & Saluationis bonorum an sit vna vel plures causæ, Matt.25.q.387. 205
Damnatorum corpora post diem Iudicij, quomodo sedes infectas petent, Parad.c.187. 112
de Damnatorum receptaculo, ibid.c.189.
Damnatus an redibunt in memoriam bona quæ aliquando fecerunt, Matt.25.q.342. 180
Damnatos homines an ex Charitate diligere debeamus, Matt.22.q.299. 247
Damnati an aliquando vtātur apud inferos notitia quam habuerunt hic, Matt.25.q.724. 386
Damnati an aliquando cogitabunt de Deo, Matt.25.q. 625. 388
Damnati an videbunt gloriam beatorum, & quomodo videbunt eam, Matt.25.q.626. 388
Damnatos cognoscere gloriam ante iudicium, quomodo aliquando verum sit, Matt.25.q.927. 390
Damnati, quomodo videbunt Sanctorum gloriam, Mat. 25.q.628. 390
Damnatos post iudicium non cognituros gloriam beatorum quomodo verum sit, Matt.25.q.629. 390
Responsio ad primam rationem affirmantem cognoscere, ibid.q.631. 391
Damnatos non visuros post iudicium gloriam beatorum, quomodo contingat, Matt.25.q.630. 391
Damnatorum pœna maior sit ne ignis vel vermis, Matt. 25.q.637. 396
Damnatorum maxima pœna an sit carentia Dei visionis, Matt.25.q.638. 397
Damnatorum omnium an sint æquales pœnæ, Matt.25. q.639. 398
Responsio ad primam rationem affirmatiue opinionis, ibid.q.646. 404
Damnato alicui vnde sit quod Dei visionis carentia sit maior pœna quam alteri, Matt.25.q.640 399
Damnatorum carentia rerum quas in mundo desiderabant, an sit grauis, Matt.25.q.641. 400
Damnatis inæqualitas in pœna vermis vnde proueniat, & an iste vermis sit de omnibus peccatis vel de quibusdā, Matt.25.q.642. 401
Damnatorum an vermis nascatur ex operibus ipsorum vel causetur à Deo, Matt.25.q.643. 402
Damnatorum vermis pœna an sit dicēda æqualis, vel inæqualis secundum æqualitatem naturalium aut conatus voluntatis, Matt.25.q.644. 402
Damnatorum sensus pœna, an sit æqualis vel inæqualis, Matt.25.q.645 403
Damnati post iudicium, an torquenter à Dæmonibus, Matt.25.q.689. 432
Damnati à quibus torquebuntur post iudicium iuxta propriam sententiam, Matt.25.q.690. 433
Damnatæ animæ, quomodo se habeant erga viuentes, Matt.25.q.770. 493
Damnatæ animæ an ad infernum à Dæmonibus portentur, Matt.25.q.779. 499
Damnati, quare cupiunt omnes esse damnatos, cum ex aliorum pœnis affligantur, Matt.25.q.771. 493
Dan filij quod nondum accepissent possessionem inter ceteras tribus quomodo stet, cum aliæ tribus accepissent viuente Iosue, Iud.18.q.4. 290
Dan filij quomodo mittebant hos viros ad explorandam terram ad habitandum, ibid.q.5.
à Dan filiis exploratores missi quomodo petierunt ab isto Leuita, vt consuleret pro eis Dominum, ibid.quæst.8. pag. 292
Dan filiorum in transitu ad vrbem Lais quare fit mentio de his duabus mansionibus, scilicet, apud Cariathiarim, & in monte Ephraim, ibid.q.11. 295
Dan viri, quomodo motisunt ad accipiendum Ephod, & Idola de domo Michæ, ibid.q.12. 297
Dan viri ad quid volebant ducere secum Leuitam, ibid. quæst.13.
Dan viri, quomodo ferre volebant idola, quod est idolatræ, ibid.q.14.
Dan viri an peccauerunt tollentes Idola Michæ, eo inuito, ibid.q.15.
Dan viris istis sexcētis an licuisset Micham occidere quia erāt idolatræ, si zelo Dei accenderentur, ibid.q.16. 298
Dan viros quomodo Deus adiuuit contra Laisenos ad capiendum hanc vrbem, cum essent idolatræ, ibid.q.17. pag. 300
Dan filij, quare combusserunt ciuitatem Lais, ibid.q.18. pag. 301
Dan in tribu vsque ad quod tempus mansit Idolum Michæ, & Sacerdotium filiorum Moysis.
Dan Iacob filij Testamentum, Exo.1.q.2. 2
Dan, & Bethel. Vid. Bethel.
Dan de filiabus. Vid. Hiran missus.
Dan de Tribu cum essent Saraitæ, & Esthaolitæ, quomodo egressi dicuntur de progeniebus Iuda, 1.Paralip.2. q.18. 86
Dan sortis descriptio, Ios.19.q.5.219
Dan & Zabulon exceptis tribubus, cur de ceteraum omnium progeniebus hic agatur, 1. Paralip.7.quæst.3. pag. 164
Daniel cur vltra interpretationem retulit etiam ad memoriam somnium oblitum, Ioseph autem tantum interpretatur visionem, Gen.41.q.1.
Daniel cur ponatur post Ezechielem, Gen.Ep.Hieron. ad Paul.7.
Daniel ex visionum magnitudine sæpe cadebat in terrā, & ad surgendum tangebatur ab Angelo, Matt.17.q. 97. 384
Daniel, quomodo vocetur hic filius secundus Dauid cum 2. Reg.3.vocetur Zelaad, 2. Paralip.3.q.2. 90
Danielis hebdomadæ quot annos contineant, Gen.Epist. Hier.ad Pau.7.
Daniel cur allegatur à Christo, Mat.24.q.100. 466
Danielis auctoritas à Christo allegata, quomodo intelligatur, ibid.q.101. 497
Dathan, & Chore, & Abiron, quomodo insurrexerunt contra Moysen. Num.c.16.q.2. 392
Dathan, & Abiron mouebantur cōtra Moysen pro Summo Sacerdotio, sed tacitè pro principatu, Num.cap.16. q.3. 392
Dathan, & Abiron seditio cum esset propter Sacerdotiū, an magis debuit esse contra Aaron, quam contra Moysen. Num.c.16.q.4. 392
Dathan. Vide dict. Chore.
Dathan. Vide dictio. Abiron.
Data ab vsurario Sacerdoti, & Ecclesiæ cui restituantur, Matt.25.q.252. 121
Dauid an consulerit Dominum per Sacerdotes, vel per Prophetas, 2.Reg.c.21.q.5. 231
Dauid cum peccasset nolēs prouidere de iustitia Gabaonitis, cur non fuerit inflicta ei aliqua pœna, 2.Reg.c.21. q.7. 232
Dauid an rectè permiserit occidi filios pro patre, 2.Reg. c.21.q.22. 237

Dauid

Dauid an potuisset dare Gabaonitis filios Saulis innocētes,2.Reg.c.71.q.26. pag.239
Dauid an fregerit iuramentum factum Sauli dando Gabaonitis filios suos,2.Reg.c.21.q.2. 239
Dauid an teneretur liberare Miphiboseth propter iuramentum præstitum Ionathæ,2.Reg.c.21.q.28. 239
Dauid quare tulerit ossa Saulis, & Ionathæ de Iabes Galaad. 2.Reg.c.21.q.32. 242
Dauid num habuerit tantam opportunitatem transferendi ossa Saulis de Iabes Galaad. 2.Reg.c.21.q.33. 242
Dauid quare obseruat istam metaphoram de Deo, videlicet, Deus quando volat ponat tenebras tanquam latibulum suum,2 Reg.c.22.q.3. 249
Dauid an ex meritis suis liberatus fuit à Saul.2.Reg.c.22.q.4. 250
Dauid quomodo negauit se peccasse, cum multa mala egerit,2.Reg.c.22.q.5. 251
Dauid verba, quæ dixit vt in c.23. lib.2. Reg. quare non posita sunt post omnia pertinentia ad Dauid, 2.Reg.c.23.q.2. 255
Dauid verba prædicta cur dicantur nouissima, 2.Reg.c.23.q.3. 256
Dauid quomodo desiderauit aquam de cisterna Bethlehem.2.Reg.c.23.q.19. 265
Dauid si iussisset illis viris, quod afferrent aquam de Bethlehem,an peccasset,2.Reg.c.23.q.20. 266
Dauid, an peccasset bibendo illam aquam, 2. Reg.c.23.q.23. 266
Dauid numerando populum,quomodo commouit furorem Domini.2.Reg.c.24.q.4. 272
Dauid quos numerauit tunc,2. Reg.c.24.q.18. 274
Dauid,quare voluit numerare populum,2. Reg.c.24.q.9.
Dauid in quo peccauit numerando populum, 2. Reg.c.24 q.17. 278
Dauid orario quæ fuit prò ira Dei auertenda,2.Reg.cap.24.q.18. 279
Dauid cur dixit Deus, trium datur tibi optio, 2. Reg. c.24.q.19. 279
Dauid de tribus pœnis,scilicet,hostes,famem, & pestem, cur non elegit persequutionem hostium,quia erat parna, 2. Reg.c.24.q.22. 280
Dauid inimici, quomodo tam cito concitari poterant, 2. Reg.c.24.q.23. 280
Dauid cur non acceptauit pœnam hostilis persequutionis, 2.Reg.c.24.q.23. 281
Dauid quam pœnam elegit de tribus,2. Reg.cap.24.q.27. pag.282
Dauid,quare magis elegit pestem,quam aliquam de aliis pœnis,2.Reg.c.24.q.29. 282
Dauid populus cum non peccauerit in ista numeratione, quare sit punitus,2.Reg.c.24.q.31. 283
Dauid cur non fuit ipse punitus, 2. Reg.c.24.q.32. 283
Dauid,quomodo potuit hic loqui ad Dominum,cum non videret eum,2.Reg.c.24.q.39. 286
Dauid an peccauerit optando manum Domini verti contra se,2.Reg.c.24.q.41. 286
Dauid an peccauit orando,& desiderando mortem super domum patris sui, 2. Reg.c.24.q.42. 287
Dauid,quare voluit emere aream ad constituendum Altare Domino, 2. Reg.c.24.q.44. 287
Dauid quot siclis emit aream istam, 2. Reg.c.24. q.45.
Dauid sicli cum quibus emit aream istam, an fuerint aurei vel argentei,2.Reg.c.24.q.46. 288
ad Dauid quare comparantur Ezechias, & alij boni Reges in bono quod fecerunt,4. Reg.18.q.6. 151
Dauid patrem, an omnino imitatus sit Ezechias, & alij Reges non, 4. Reg.18.q.7. 151
Dauid quonam sacrificij genere libauit Domino aquam cisternæ Bethleem,1.Paralip.11.q.17. 219
Dauid cur non bibetit aquam cisternę Bethleem postquã sibi allata fuerat.1.Paralip.11.q.18. 219
Dauid, Ezechiæ, & Iosiæ quis fuerit melior, 4. Reg.18. q.19. 154
Dauid an fuerit Ezechias melior vel econtra, 4. Reg.18. q.20. 154
Dauid in Regem quoties,quomodo, & quando vnctus fuerit,1.Paralip.11.q.2. pag.208
Dauid, & populum ad Arcam tollendam de Cariathiarim iussisse an verum sit,1.Paralip.13.q.17. 249
Dauid in qua deserti parte erat quando duces de tribu Gad venerunt ad eum,1.Paralip.12.q.7. 227
Dauid dicta verba hæc. Tu pasces populum meum vbinam habentur,1. Paralip.11.q.8. 211
Dauid cur turmarum Principes constituit de filiis Beniamin,& Ephraim, cum hostes sui essent, 1. Paralip.27. q.12. 535
Dauid an peccauerit Arcam non transferendo temporibus præteritis, 1.Paralip.13.q.12. 246
Dauid quattuor istos filios Simmaa, Sobab, Nathan & Salomonem habuisse ex Bethsabee an verum sit,1. Paralip.3.q.4. 92
Dauid intrando in domum Dei an egit aliquid contra legem ipsius, Matt.12.q.25. 9
ad Dauid cur venisse dicantur viri de tribu Zabulon non in corde duplici.1.Paralip.12.q.27. 240
Dauid in quonam à Deo adiuuari viderit Abisai, 1. Paralip.q.16. 232
Dauid quando fecerit officiorum ordinationes istas, 1.Paralip.26.q.48. 529
ad Dauid quonam tempore veniebant per singulos dies, vt adiuuarent eum ita vt fieret grandis numerus sicut exercitus Dei,1.Paralip.12.q.18. 234
Dauid ad vnctionem quare tam pauci venerunt de tribu Iuda,1.Paralip.12.q.19. 235
Dauid loquens de arca a Saule nō requisita, cur non dixit de Samuelis tempore, 1. Paralip.13.q.11. 246
Dauid, quare non redarguit tempora Isboset de Arca neglecta loquens,1.Paralip.13.q.12. 246
Dauid quare vellet ædificare templum Domini, 2.Reg. c.7.q.2. 65
Dauid an tenebatur facere templum Domini,2.Reg.c.7.q.3. 65
Dauid an esset quietus ab hostibus, quando voluit ędificare templum Domini,2.Reg.c.7.q.4. 65
Dauid an petierit à Nathan, an deberet ædificare templum,2.Reg.c.7.q.5. 66
Dauid promissio facta à Deo, quod daret Regnum semini eius vsque in æternum, an intelligenda sit de Christo,vel de Salomone,2.Reg.c.7.q.9. 70
Dauid filij si inique agerent, an auferret eis Regnum, 2. Reg.c.7.q.10. 72
Dauid quare Deus noluit certificare filios suos iniquè acturos,2.Reg.c.7.q.11. 73
Dauid quare pugnauit contra Philisthinos, 2. Reg. c.8. q.3. 78
Dauid quare pugnauit cōtra Moabitas,2.Reg.c.8.q.4.80
Dauid an potuerit licitè imponere tributum Moabitis, 2.Reg.c.8.q.6. 80
Dauid quare fecit tot bella postquã loquutus est ei Deus, 2.Reg.c.8.q.7. 81
Dauid quare pugnauit cōtra Adarezer,2.Reg.c.8.q.8.81
Dauid an potuit licitè capere equites viuentes, 2.Reg.c. 8.q.9. 82
Dauid quid agere teneretur de viris in bello captis, 2. Reg.c.8.q.10. 82
Dauid an peccauit tenendo currus, & seruando equos Regis Syriæ.2.Reg.c.8.q.11. 82
Dauid an licuerit iungere tertam Syriæ terræ Israel, 2. Reg.c.8.q.12. 83
Dauid dum cepit equites Adarezer,an sit idem numerus eorum,cum his quæ dicuntur. 1.Paralip.2. Reg.c.8.q. 13. 84
Dauid quando licuit vti auro,& argento,consecrato Domino.2.Reg.c.8.q.14. 85
Dauid an licitum fuerit applicari vasa Idolatrarum administerium Dei.2.Reg.c.8.q.15. 85
Dauid quod nomen sibi fecit redeundo à bello. 2.Reg. c.8.q.16. 85
Dauid an peccauit tollerando Abiathar in Summo Sacerdotio.2.Reg.c.8.q.22. 88
Dauid an licuisset pugnare contra Idumæos. 2.Reg.c.8. q.17. 86

Index Quæſtionum.

Dauid an licuerit facere ſibi Idumęos tributarios.2.Reg. c.8.q.18. pag. 86
Dauid, quomodo faceret iuſtitiam, 2. Reg.c.8.q.19. 87
Dauid, quare permiſerit Sadoc in ſummo Sacerdotio cum eum feciſſet Saul,2.Reg.c.8.q.21. 87
Dauid filij an poſſent eſſe Sacerdotes,2.Reg.c.8.q.25. 89
Dauid cur quæſiuit,an ſupereſſet aliquis de domo Saulis, cum non teneretur facere miſericordiam, niſi cum eis, qui erant ex Ionatha,2.Reg.c.9.q.2. 90
Dauid an teneretur benefacere filiis Saulis, præter Ionathæ,2.Reg.c.9.q.3. 90
Dauid an teneretur benefacere filiis Ionathæ, propter iuramentum præſtitum patri eorum, vel ſolum propter benignitatem,2.Reg.c.9.q.4. 90
Dauid an dederit omnia,quæ fuerant Saulis, filio Ionathæ,2. Reg.c.9.q.5. 92
Dauid an peccauit volendo conſolari,& benefacere Regi Ammon,2.Reg.c.10.q.2. 94
Dauid quid fecerit de curribus quod cepit in bello, 2. Reg.c.10.q.9. 99
Dauid an miſit nuntios ad ſciēdum, quæ eſſet Bethſabee, 2. Reg.c.11.q.6. 102
Dauid an peccauit cognoſcendo Bethſabee, ſecundū opinionem Iudæorum, 2. Reg.c.11.q.8. 104
Dauid,quare fecit Vriam ad ſe vocari, 2. Reg.c.11.q.12. pag. 105
Dauid,cur dixit Vriæ, quod lauaret ſibi pedes, 2. Reg.c. 11.q.13. 105
Dauid, quare fecit Vriam vna die morari,2. Reg.c.11.q. 14. 106
Dauid cur non miſit Cibos Vriæ,vt antea, 2. Reg.cap.11. q.15. 106
Dauid, cur non tenuit Vriam per plures dies in Ieruſalem, 2. Reg.c.11.q.16. 107
Dauid an peccauerit occidendo Vriam,iu modo occidendi, 2. Reg.c.11.q.18. 107
Dauid cur cepit Bethſabee in vxorem, 2. Reg.c.11.q.22. pag. 109
Dauid an peccauerit accipiendo Bethſabee in vxorem, 2. Reg.c.11.q.23. 110
Dauid an acceperit Vxores Saulis, 2. Reg.c.12.q.3. 111
Dauid,quomodo verum ſit,quod dedit Deus parua,cum ei videantur maxima,2.Reg.c.12.q.4. 112
Dauid pœna inflicta pro peccato Vriæ, quomodo fuerit conueniens,2. Reg.c.12.q.6. 113
Dauid in domo, quomodo verum fuerit, quod gladius maneret iu æternum, 2. Reg.c.12. q.7. 113
Dauid vxores an datæ ſint Abſaloni, vel concubinæ tantum,2.Reg.c.12.q.9. 114
Dauid pœna debita an potuerit iu poſteros transferri, 2. Reg.c.12.q.13. 115
Dauid paruulus conceptus in adulterio ex Bethſabee, quare potius mortuus fuit ex peccato Dauid, quam aliquis alius de filiis eius, 2. Reg.cap.12. quæſt. 14. pag. 117
Dauid an peccauit orando pro iſto puero, vt ſanaretur, 2. Reg.c.12.q.15. 117
Dauid, quare non petiit à Nathan, de intellectu verborum,cum ignoraret, 2. Reg.c.12.q.16. 118
Dauid,quare mortuo puero,non planxerit,2.Reg.cap.12. q.20. 119
Dauid,quare mortuo filio lauerit ſibi manus, & vnxerit, caput,2. Reg.c.12.q.21. 119
Dauid an peccauit introeundo immundus in Sanctuarium,2.Reg.c.12.q.22. 120
Dauid an eſſet factus immundus, quia erat in Tabernaculo,vbi erat puer mortuus, 2.Reg.c.12.q.23. 120
Dauid dictum, quomodo ſit verum,quod ſine cauſa ieiunaret mortuo filio,2. Reg.c.12.q.24. 120
Dauid an crediderit reſurrectionem poſſibilem, 2. Reg. c.12.q.25. 121
Dauid an licuerit accipere Diadema Regis, & ponere in capite ſuo,2.Reg.c.12.q.29. 122
Dauid an peccauit infligendo tot Cruciatus Ammonitis, 2.Reg.c.12.q.30. 123
Dauid quare non coegit Amnon accipere Thamar in vxorem,cum defloraſſet eam, 2. Reg.c.13.q.8. pag.129
Dauid an peccauit non caſtigando Amnon, 2. Reg.c.13. q.9. 129
Dauid an teneretur occidere Amnon filium ſuum pro inceſtu,2.Reg.c.13.q.10. 130
Dauid an potuerit Amnon abſoluere, 2. Reg.c.13.q.11. pag. 130
Dauid cor quomodo cōuerſum eſſet ad Abſalon, 2. Reg. c.14.q.3. 138
Dauid an potuiſſet liberare occiſorem, 2. Reg.c.14.q.12. pag. 141
Dauid, quare potius putauit Ioab adinuiſſe hanc mulierem,quam alium, 2. Reg.c.14.q.15. 144
Dauid, quomodo potuerit remittere Abſaloni mortem, 2. Reg.c.14.q.17. 145
Dauid quare cum intellexerit,quæ faciebat Abſalon,non obſeruauerit ſe ab eo,2.Reg.c.15.q.3. 148
Dauid quare tolerauerit Abſalonem, cum ſciret eum non ſucceſſurum, 2.Reg.c.15.q.4. 149
Dauid tempore quomodo dicatur,quod nullus fuerit Iudex in Iſrael,2.Reg.c.15.q.5. 149
Dauid quare fugit de Ieruſalem,2.Reg.c.15.q.20. 155
Dauid quomodo cognouit, quod à Deo Abſalon ſuſcitatus eſſet contra eum, ideo ex humilitate dixit ſe non poſſe præualere.2.Reg.c.15.q.21. 155
Dauid,& omnes, qui cum eo erant quare egreſſi ſunt pedeſtres,2. Reg.c.15.q.22. 156
Dauid quare reliquit ſolas mulieres in domo, 2. Reg.c. 15.q.23. 156
Dauid quare auſus ſit relinquere cōcubinas ſuas,2.Reg.c. 15.q.24. 156
Dauid in pœnam, cur Deus non vxores, ſed concubinas proſtitui voluit.2.Reg.c.15.q.25. 156
Dauid cur operto capite fleret,& an decens eſſet. 2.Reg. c.15.q.33. 160
Dauid an peccauerit orando, quod Deus infatuaret conſilium Achitophel.2.Reg.c.15.q.34. 161
Dauid quomodo adorare debebat Dominum in monte Oliueti.2.Reg.c.15.q.35. 162
Dauid an peccauit inſtruendo Chuſai ad mentiendum, 2.Reg.c.15.q.37. 162
Dauid cur credidit falſa, quæ retulit Siba de Miphiboſeth.2.Reg.c.16.q.3. 164
Dauid an potuiſſet accipere omnia à Miphiboſeth, ſi Siba vera dixiſſet.2.Reg.c.16.q.5. 165
Dauid an peccauerit ſententiando contra Miphiboſeth, 2. Reg.c.16.q.6. 165
Dauid an iuſtè potuiſſet occidere Semei, 2.Reg.c. 16.q. 13. 168
Dauid an daturus eſſet Deus bonum ob tollerantiam iniuriarum, 2.Reg.c.16.q.14. 169
Dauid quomodo meruerit,quia non remiſit iniuriam Semei.2.Reg.c.16.q.15. 169
Dauid viri quare non laterint apud Ieruſalem.2.Reg.c. 17.q.13. 179
Dauid quare miſit viros ſuos ad bellum, cum nō pugnaret Abſalon contra illum.2.Reg.c.18.q.2. 187
Dauid quem ordinem poſuerit in exercitu ſuo contra Abſalon.2.Reg.c. 18.q.3. 187
Dauid,quare conſtituit tribunos, & centuriones, 2. Reg. cap.18.q.4. 187
Dauid cur ducibus ſui exercitus, non propoſuit ſuperiorem Principem. 2.Reg.18.q.5. 188
Dauid,quare populus non permiſit ire ad bellum,2.Reg. c.18.q.6. 188
Dauid an eſſet certus de victoria,cum dixerit,ſeruate mihi puerum,2.Reg.c. 18.q.7. 189
Dauid quare præcepit Abſalon ſeruari, 2.Reg.c.18.q.8. pag. 189
Dauid an poterat licitè non occidere Abſalon, 2. Reg.c. 18.q.9. 189
Dauid & Abſalonis bellum, an fuerit factum in ſaltu Ephraim, 2. Reg.c.18.q.10. 189
Dauid ſeruus quare nuntiauit Ioab Abſalonem pendere, 2. Reg.c.18.q.13. 191
Dauid quare octo vicibus repetit, verba iſta, ſcilicet, Abſalon,

ſalon, Abſalon fili mi.2.Reg.c.18.q.26. 198
Dauid, an peccaret, dicendo quod volebat mori pro Abſalon, 2. Reg.c.18.q.28. pag. 198
Dauid an peccauit flendo pro Abſalon , 2. Reg.c.19.q.2. pag. 199
Dauid animæ filiorum, quomodo dicatur, quod per mortem Abſalon ſaluatæ ſunt, 2.Reg.c.19.q.3. 200
Dauid an filias habuerit, 2. Reg.c.19.q.4. 200
Dauid filiæ cum non eſſent perituræ cur liberatę dicebantur, 2.Reg.cap.19.q.5. 201
Dauid cur magis miſit ad tribum Iuda, quam ad alias, vt veniret , 2. Reg.c.19.q.9. 203
Dauid cur miſit nuntios ad tribum Iuda , 2. Reg.cap.19. q.10. 203
Dauid, quare ſpecialiter vocauit Amaſa , 2. Reg.cap.19. q.11. 203
Dauid , an iuſtè voluerit auferre principatum à Ioab, 2. Reg.c.19.q.12. 204
Dauid cur promiſit Amaſæ principatum, 2. Reg.cap.19. q.14. 204
Dauid cum auferre vellet principatum Ioab , quare non daret eum Abiſai fratri ſuo, 2. Reg.c.19.q.15. 204
Dauid an tenebatur parcere Semei, propter hoc, quod humiliter veniam petebat, 2. Reg.c.19.q.23. 207
Dauid an peccaret ſi die illa, in qua iterũ reaſſumptus eſt in Regem poſt mortem Abſalon occideret aliquem reum mortis, 2.Reg.c.19.q.25. 209
Dauid an fuerit periurus iubendu occidi Semei, 2.Reg.c. 19.q.16. 209
Dauid , cur reprehendit Miphiboſeth, quod cum eo non diſceſſiſſet, 2. Reg.c.19.q.27. 210
Dauid an peccauit auferendo medietatem poſſeſſionum à Miphiboſeth, 2.Reg.c.19.q 29. 212
Dauid , cum teneretur ad ſatisfactionem poſſeſſionũ Miphiboſeth, quidnam fecerit, 2.Reg.c.19.q.30. 212
Dauid , an fuerit periurus diuidendo poſſeſſionem Miphiboſeth, 2.Reg.c.19.q.31. 212
Dauid, an peccauit in contentione facta inter viros Iuda, & Iſraelitarum, 2.Reg.c.19.q.39. 216
Dauid cur noluit pugnare contra Sebam , qui diſſentionem excitauerat, 2. Reg.c.20.q.5. 217
Dauid , quare numquam cognouerit decem concubinas cognitas ab Abſalon, 2.Reg.c.20.q.7. 218
Dauid an licitè potuiſſet cognoſcere illas concubinas , 2. Reg.c.10. q.8. 218
Dauid cur clauſit concubinas, 2. Reg.c.20.q.9. 219
Dauid cur præbebat concubinis alimenta , cum eas reieciſſet, 2.Reg.c.20.q.10. 219
Dauid quare miſerit ad congregandum viros Iuda , cum prius omnes eſſent ſecum, 2. Reg.c.20.q.11. 219
Dauid cur iuſſit Amaſæ , & non Ioab congregare exercitum, 2. Reg.c.20.q.12. 220
Dauid cur commiſit Abiſai ducere exercitum contra Sebam, 2.Reg.c.20.q.13. 221
Dauid , quomodo dixerit ad Abiſai , quod perſequeretur Sebam , ne inueniret ciuitates munitas, 2. Reg.c.20.q. 14. 221
Dauid cur non occiderit tunc Ioab.2.Reg.c.20.q.20. 224
Dauid, an peccauit non occidendo Ioab , 2. Reg.c.20.q. 21. 224
Dauid, an peccauit differendo punitionem Ioab, 2. Reg. c.20.q.22. 225
Dauid , quomodo potuit tunc auferre principatum Ioab, 2.Reg.c.20.q.23. 225
Dauid cur poſt hoc non priuauit Ioab principatu, 2.Reg. c.20.q.24. 225
Dauid, quare, ſi volebat priuare Ioab principatu , eũdem ei teſtitui, 2.Reg.c.20.q.25. 226
Dauid, an peccauit non occidendo Ioab , & poſtea iubendo Salomoni, quod occideret illum, 2. Reg.c.20.q.26. pag. 226
Dauid officiales cur iterum nominentur, 2. Reg.cap.20. q.31. 229
Dauid Sacerdos Ira, an eſſet magnus, vel minor, 2.Reg.c. 20.q.32. 230
Dauid, quare non conſuluit per tres annos Dominum ſuper fame, 2. Reg.c.21.q.3. 231
Dauid, quomodo conſuluerit oraculum, 2. Reg.c.11.q.4. pag. 231
Dauid an peccauerit mẽtiendo hic Achimelech. 1.Reg. c.21.q.4. 138
Dauid cur non erubuerit mentiẽdo Achimelech. 1.Reg. c.21.q.5. 138
Dauid pueri quomodo venerint cum eo, 1.Reg.c.21.q.6. pag.138
Dauid propoſitionis panes quomodo licuerit comedere, 1.Reg.c.21.q.8. 140
Dauid quare non tulit arma ſecum, cum tãtum eſſent ſibi neceſſaria in via, 1.Reg.c.21.q.19. 148
Dauid an ſeruauerat arma Goliath pro ſe in domo ſua.1. Reg.c.21.q.21. 149
Dauid quomodo fugerit in terram Philiſthinorum , cum ſciret ſe hoſtem præcipuum eorum. 1.Reg.c.21.q.22. pag.150
Dauid quare iterum fugit ad Regem Achis Philiſtinũ. 1.Reg.c.21.q.23. 150
Dauid cur potius fugerit ad Regem Achis, quam ad aliquem alium Philiſtinorum.1.Reg.c.21.q.24. 151
Dauid quomodo dixerint ſerui Achis Regem Iſrael, cum tamen neſcirent eſſe Regem. 1. Reg.c.21. q.25. 151
Dauid an peccauit fingendo ſe ſtultum , & mutando faciem coram Achis.1.Reg.c.21.q.26. 152
Dauid quare nõ inuocauerit Dominum, vt liberaret eum à morte, & non fingeret eſſe ſtultum, 1.Reg.c.21.q.27. pag.153
Dauid quare de Geth fugit in terram Iſrael, & non in aliam partem Philiſtinorũ , vel ad alia Regna, 1.Reg. c.22.q.2. 155
Dauid cognati quare deſcenderint ad ipſum , & ſteterint cum eo: cum incurrerent ad multa damna , 1.Reg.c. 22.q.3. 155
Dauid an peccauerit congregando ad ſe viros inopes, & oppreſſos debitis, 1.Reg.c.22.q.4. 156
Dauid cur primo congregauit 400.viros, deinde 200. nec plures.1.Reg.c.22.q.5. 157
Dauid quare congregans viris iuerit in terram Moab. 1. Reg.c.22.q.6. 157
Dauid quare voluit, quod pater, & mater manerent cum Rege Moab.1.Reg.c. 22.q.8. 159
Dauid quare cum eſſet Propheta indiguit ſcire aliqua per Prophetam Gad.1.Reg.c.22.q.9. 160
Dauid cur receſſit de præſidio. 1.Reg.c.22.q.10. 160
Dauid cur iuit in terram Iudę, cum ibi minime eſſet ſecurus, 1.Reg.c.22.q.11. 160
Dauidem quare miſit Deus in terram Iuda. 1.Reg.c.22. q.12. 261
Dauid vbi eſſet, an ſerui Saulis tenerentur indicare ei . 1. Reg.c.22.q.13. 162
Dauid an peccauerit petendo aliquid ab Achimelech, cũ ſciret ex hoc mortem Sacerdotum conſequuturam , 1. Reg.c.22.q.32. 175
Dauid quare non annunciauit Achimelech , vt obſeruaret ſe à Saule. 1.Reg.c.22.q.33. 176
Dauid quare voluerit auxiliari Ceilanis, 1.Reg.c.23.q.4. pag.178
Dauid quare conſuleret nunc Dominum, an deberet auxiliari Ceilanis.1.Reg.c.23.q.5. 178
Dauid an peccauerit conſulendo Dominum bis , 1.Reg. c.23.q.6. 176
Dauid, quomodo conſuluerit Dominum, 1. Reg.cap.23. q.7. 179
Dauid, quis eſſet modus, quo Deus traderet Philiſtinos in manu, 1.Reg. c.23. q.8. 182
Dauid , quomodo cognouit Saulem egreſſum eſſe ad perſequendum eum, 1. Reg.c.23.q.15. 187
Dauid locum, quomodo ſciuit Ionathas , cum maneret in montibus, 1. Reg.c.23.q.17. 188
Dauid à Ionatha, qualis fuit hæc confortatio, 1.Reg.cap. 23.q.19. 188
Dauid , & Ionathas in fęderibus an promiſerunt ſeruare miſericordiam , tam pro ſe, quàm pro ſemine eorum, 1.Reg.c.23.q.24. 190

Dauid, & Ionathas an ſeruauerunt Cærimonias fœderis, 1.Reg.c.23.q.25. 190
Dauid, quomodo erat in deſerto Maon, cum ſupra dicatur, quod eſſet in deſerto Ziph, 1. Reg.c.21.q.28. 193
Dauid, quare receſſit de deſerto Ziph, cum intellexit, quod Saul illuc iret, 1. Reg.c.23.q.29. 194
Dauid, quomodo dicatur, quod verſaretur in deſerto Maon, cum ſupra dicatur, quod receſſerat inde, 1.Reg. c.23.q.30. 194
Dauid, an peccauerit deſperando ſe poſſe euadere manus Saulis, 1.Reg.c.23.q.31. 195
Dauid, an tenuerit verba Samuelis fuiſſe prophetice dicta, 1. Reg.c.23.q.32. 196
Dauid diſperando ſe poſſe euadere an peccauit, ibid.
Dauid, quare non fugit de deſerto Maon immediatè in terram Philiſthinorum, 1.Reg.c.24.q.3. 199
Dauid, quare intrauit in ſpeluncam illam, 1. Reg.c.24. q.4. 201
Dauid an Deus nunciauit per aliquem Prophetam, quod traderet inimicos eius in manibus ſuis, 1.Reg.c.24.q.7. pag. 202
Dauid, quomodo potuerit abſcindere partem Chlamydis, non ſentiente Saule, 1.Reg.c.24.q.9. 203
Dauid an peccauiſſet ſi occidiſſet nunc Saulem, 1. Reg.c. 24.q.11. 204
Dauid an peccauerit abſcindendo partem clamidis Saulis, 1. Reg.c.24.q.12. 205
Dauid, quare nõ permiſit viros ſuos inſurgere in Saulem, 1.Reg.c.24.q.16. 209
Dauid, quare exiuit de ſpelunca ad loquendum Sauli, quia expoſuit ſe periculo mortis, 1. Reg.c.24.q.17. 209
Dauid, quare non loquutus fuit Sauli in ſpelunca, 1.Reg. cap.24.q.18. 210
Dauid, quare dixit Sauli, quare audis verba hominum, cum eo nullus accuſaret 1. Reg.c.24.q.19. 210
Dauid, an peccauerit cogitando occidere Saulem, 1.Reg. c.24.q.20. 211
Dauid, quare non duxit alia bona, quæ fecerat Sauli, vt ceſſaret ab eius perſequutione, niſi hãc miſericordiam, 1.Reg.c.24.q.21. 212
Dauid quare hoc tempore potius, quam alio petierit Michol ab Isboſeth.2.Reg.c.3.q.15. 29
Dauid cur petiit Michol ab Isboſeth.2.Reg.c.3.q.16. 29
Dauid an poſſet licite nocere Abner, 2.Reg.c.3.q.22. 32
Dauid an peccauit maledicendo Ioab.2.Reg.3.q.26. 34
Dauid an peccauit maledicendo Ioab, & domui patris eius.2.Reg.c.3.q.27. 34
Dauid cur maledixit Ioab, cum intenderet eum occidere, 2.Reg.c.3.q.28. 34
Dauid an peccauit imprecando maledictiones Ioab.2. Reg.c.3.q.29. 34
Dauid cur imprecatus ſit maledictionem ſuper Ioab in æternum, 2.Reg.c.3.q.30. 35
Dauid cur iuſſerit Ioab, vt iret ad exequias Abner plorãs eum.2.Reg.c.3.q.32. 36
Dauid cur noluerit comedere vſque ad veſperum propter mortem Abner.2.Reg.c.3.q.33. 37
Dauid quare non iuſſerit omnibus ſuis, quod ieiunarent pro morte Abner, ſicut fecit pro Saule, 2.Reg.c.3.q.34. pag.37
Dauid quare non iuſſerit Ioab occidi, 2.Reg.c.3.q.35. 37
Dauid an peccauerit non occidendo Ioab pro morte Abner, 2.Reg.c.3.q.36. 38
Dauid, quare in morte Isboſeth nullas exequias fecit, 2. Reg.c.4.q.8. 42
Dauid per quem Deus dixit: tu paſces populum meum, 2. Reg.c.5.q.2. 44
Dauid, quare ter fuit vnctus in Regem, 2. Reg.c.5.q.4. pag. 44
Dauid quot annis regnauit in Hebron, 2.Reg.c.5.q.5. 45
Dauid, quomodo dicatur, quod regnauerit annis 40. 2. Reg.c.2.q.5. 46
Dauid, quare vocauit caſtrũ Sion ciuitatem ſuam, 2.Reg. c.5.q.10. 48
Dauid, quare accepit tot vxores, 2. Reg.c.5.q.11. 49
Dauid accipiendo tot vxores an peccauerit, 2.Reg.cap.5. quæſt.11. pag. 49
Dauid, an peccauit accipiendo multas cõcubinas, 2.Reg. c.5.q.12. 49
Dauid an peccauerit tollendo Idola Philiſthinorum, 2. Reg.c.5.q.15. 51
Dauid, quare voluit ducere Arcam in Ieruſalem, 2. Reg. c.6.q.2. 54
Dauid, quare non tranſtulit Arcam Domini in Gabaon, 2.Reg.c.6.q.4. 54
Dauid an peccauit, cum Leuitæ portauerunt Arcam in plauſtro, 2.Reg.c.6.q.7. 55
Dauid, quare iuſſit animalia immolari, poſt portationem Arcæ per ſex paſſus.2.Reg.c.6.q.14. 60
Dauid cum non eſſet Sacerdos, quomodo dicatur fuiſſe indutus Ephod.2.Reg.c.6.q.18. 61
Dauid an peccauit ſaltando coram Domino, 2. Reg.c.6. q.19. 61
Dauid portans Arcam Domini, quomodo immolaret, bouem, ouem, & arietem, 2. Reg.c.6.q.15. 60
Dauid an debuerit honorare Deum propter beneficia accepta ab eo, 2. Reg.c.6.q.23. 63
Dauid viri qui fuerunt cum eo ad perſequendum latrunculos, qui fuerint, 1.Reg.c.30.q.8. 296
Dauid quare perſequutus eſt latrunculos cum quadrigentis viris, cum ignoraret numerum eorum, 1.Reg.c.30. q.9. 297
Dauid per quem Deum iurare debebat, cum puer inuentus ab eo petierit, vt iuraret per Deum, 1.Reg.c.30.q. 10. 298
Dauid an debuiſſet diſtribuere prædam Dominis, à quibus ablata fuerat, 1.Reg.c.30.q.15. 299
Dauid quare voluit prædam æqualiter diuidi inter euntes ad bellum, & manentes ad ſarcinas, cum non ſit factum ſic per Moyſen mandato Dei, 1.Reg.c.30. q.17. pag.303
Dauid, & ſui an obligarentur ſeruare omnia præcepta legis in Siceleg.1.Reg.c.30.q.18. 304
Dauid an tenebatur ſeruare Phaſe in Siceleg. 1. Reg.c. 30.q.19. 305
Dauid cur de præda miſerit ſenioribus Iudæ.1.Reg.c.30. q.21. 305
Dauid an miſerit munera ad alios, quam ad ſeniores de tribu Iuda, 1.Reg.c.30.q.22. 306
Dauid quare poſt mortem Amalecitarum venit in Siceleg, 2.Reg.c.1.q.1. 2
Dauid, & amici eius quare ieiunauerint pro mortuis, 2. Reg.c.1.q.9. 6
Dauid & viri eius quare ieiunauerint pro morte Saulis, vna die tantum, 2.Reg.c.1.q.10. 6
Dauid an peccauit occidendo iuuenem, qui dixit ſe occidiſſe Saulem, 2. Reg.c.1.q.11. 7
Dauid, quomodo fecerit planctum ſuper mortem Saulis, an per artem oratoriam, vel per ſpiritum propheticum, 2.Reg.c.1.q.12. 8
Dauid cur dixit, quod mors Saulis non reueletur in Geth, 2. Reg.c.1.q.14. 9
Dauid, quomodo auſus ſit facere planctum pro Saulẽ, 2. Reg.c.1.q.15. 9
Dauid an peccauerit maledicendo montibus Gelboe, 2. Reg.c.1.q.16. 9
Dauid, quare conſuluerit nunc Dominum, & per quem, & qualiter, 2.Reg.c.2.q.2. 12
Dauid an licuerit habitare in Hebron, 2. Reg.c.2.q.3. 13
Dauid Viri Iudæ quare acceperint in Regem, 2. Reg.c.2. q.4. 13
Dauid, quare vnxerit Iuda in Regem, 2. Reg.c.2.q.5. 13.
Dauid an vnctus fuit oleo Sancto, vel communi, 2. Reg. c.2.q.6. 13
Dauid per quem fuit vnctus, per laicos, vel per Sacerdotes, 2.Reg.c.2.q.7. 14
Dauid quare miſit nuntios ad viros Galaad, agendo gratias eis, quod ſepeliſſent Saulem, 2. Reg.c.2.q.9. 15
Dauid de filijs, quare ſit hic mentio, 2. Reg. cap.3. q.2. pag. 23
Dauid an peccauit accipiẽdo filiam Regis Geſſur in vxorem, 2.Reg.c.3.q.4. 24

Dauid, quomodo acceptauerit conditionem oblatam per Abner, 2. Reg.c.3.q.10. pag.27
Dauid quid egisset de Isbofeth, si facta fuisset conuentio, 2.Reg.c.3.q.11. 28
Dauid, quomodo vellet ad se reducere Michol, quã iam alius tenebat à multo tempore, 2. Reg.c.3.q.12. 28
Dauid, quare voluit ad se reducere Michol, 2. Reg.c.3. q.13. 28
Dauid, an potuisset repudiare Michol, 2. Reg.c.3.q.14.
Dauid an obligaretur non delere Domum Saulis, 1.Reg. c.26.q.29. 247
Dauid, an debuerit dubitare se incisurum in manus Saulis, eo quod vnctus esset in Regem, 1. Reg.cap.27.q.2.
Dauid, cur recessit de terra Israel, 1. Reg.c.27.q.3. 248
Dauid cur iuerit magis in terram Philisthinorum, quam in aliam, 1.Reg.c.27.q.4. 248
Dauid, quomodo ausus fuerit ire in terram Philisthinorum, 1. Reg.c.27.q.5. 248
Dauid cur potius venerit ad Regem Geth, quam ad aliquem alium de Regibus Philisthinorum, 1. Reg.c.27. q.6. 249
Dauid, quomodo ausus sit ire in vrbem Geth, 1.Reg.c.27. q.7. 250
Dauid cur noluit manere in Geth, 1. Reg.c.27.q.8. 250
Dauid an perdiderit Siceleg, 1.Reg.c.27.q.11. 251
Dauid an steterit solum per quattuor menses in terra Philisthinorum, 1. Reg.c.27.q.15. 254
Dauid, an peccauit pugnando contra gentes istas, 1.Reg. c.27.q.16. 255
Dauid, an licuerit occidere omnes masculos, & feminas locorum, in quibus prædabatur, 1.Reg.c.27.q.17. 256
Dauid, an liceret prædari, 1.Reg.c.27.q.18. 256
Dauid, an licuerit occidere Gessuros, & Machatos, 1.Reg. c.27.q.19. 256
Dauid, an licite posset pugnare contra Amalecitas occidendo, & prædando, 1. Reg.c.27.q.20. 257
Dauid, an licebat contra Amalecitas bellare, & eos occidere, 1.Reg.c.27.q.21. 257
Dauid, an licuerit accipere prædã de Amalecitis, 1. Reg. c.27.q.22. 258
Dauid, an licuerit pugnare contra Amalechitas, Iessuros, & Machatos, 1. Reg.c.27.q.23. 258
Dauid, quare cum reuerteretur de præda veniret ad Vrbem Geth, 1. Reg.c.27.q.24. 260
Dauid, an mentiretur dicendo se agere prædas de terra Israel, cum tamen ageret de Amalecitis, 1. Reg.c.27. q.25. 260
Dauid cur diceret Achis, quod prædaretur de terra Israel quamuis non prædaretur, 1.Reg.c.27.q.26. 260
Dauid, an licuisset ducere captiuos de gente illa, 1. Reg. c.27.q.27. 261
Dauid, cur noluerit, quod diceretur Achis, se prædari de Amalecitis, 1.Reg.c.27.q.28. 261
Dauid, an mentiretur promittendo se facere magna contra Israelitas, 1. Reg.c.28.q.5. 263
Dauid, quare conquestus sit, quod mitteretur de Castris, 1.Reg.c.29.q.7. 291
Dauid viri an peccassent, si eum lapidassent, 1. Reg.c.30. q.4. 294
Dauid, quam confortationem habuit in Domino, 1. Reg. c.30.q.5. 295
Dauid, an fuit indutus Ephod, 1.Reg.c.30.q.6. 295
Dauid, quomodo voluit persequi latrunculos istos, & ad quid, 1. Reg.c.30.q.7. 296
Dauid, an peccauit desiderando vindictam contra Saulem, 1. Reg.c.24.q.22. 212
Dauid iuramentum ad quid se extendit, 1. Reg.cap.24. q.29. 217
Dauid, an peccauit iurando non delere progeniem Saulis, 1.Reg.c.24.q.30. 217
Dauid, quare iurauit vt ostenderet innocentiam suam, 1. Reg.c.24.q.31. 218
Dauid an obligaretur ad iurandum, quod petebat Saul, 1. Reg.c.24.q.32. 218
Dauid an seruauerit iuramentum, 1.Reg.c.24.q.33. 218.
Dauid quare noluit reuerti cum Saule, 1. Reg.c.24.q.34.
Dauid, quare in toto tempore præterito nihil petierit à Nabal, 1. Reg.c.25.q.2. 221
Dauid viri cur dixerint Nabal, quod venerint in die bona, 1.Reg.c.25.q.3. 222
Dauid seruis, quare Nabal respõdit obbrobriosè, 1. Reg. c.25.q.4. 223
Dauid, an peccasset si deleuisset Domum Nabal, 1. Reg. c.25.q.5. 224
Dauid, an peccauit cogitando occidere Nabal, 1. Reg. c.25.q.6. 224
Dauid an fuit periurus, in hoc, quod supra iurauerat, 1. Reg.c.25.q.7. 226
Dauid, an peccauit gaudendo de morte Nabal, 1. Reg. c.25.q.15. 232
Dauid cur accepit Abigail in vxorem, cum haberet Michol, 1. Reg.c.25.q.16. 234
Dauid, an peccauit accipiendo multas vxores, 1. Reg. c.25.q.17. 234
Dauid, quomodo reduxit ad se Michol, 1. Reg.c.25.q.20. pag. 236
Dauid cur redierit in desertũ Ziph, 1. Reg.c.26.q.4. 237
Dauid, an peccauit eundo ad locum Saulis, 1. Reg.c.26. q.5. 237
Dauid cur non direxit, nisi vnum de duobus comitantibus eum in castra, 1.Reg.c.26.q.6. 238
Dauid quid intenderit, quando descenderit in castra Saulis, 1. Reg.c.26.q.7. 239
Dauid, an ex hoc iuramento teneretur non occidere Saulem, 1.Reg.c.26.q.10. 240
Dauid an peccasset, si occidisset Saulem, 1. Reg.cap.26. q.11. 24
Dauid, an accepit de castris Saulis, solum lanceam, & scyphum, 1. Reg.c.26.q.13. 241
Dauid, an debuit clamare ad Saulem, aliàs nihil profuisset, quod fecerat, 1.Reg.c.26.q.16. 242
Dauid propter quid increpauit Abner, & populum Saulis, 1. Reg.c.26.q.17. 242
Dauid cur magis increpauit Abner, quam ceteros, 1. Reg. c.26.q.18. 224
Dauid, an mentitus fuit, dicendo, quod vnus de turba ingressus sit ad occidendum Saulem, 1. Reg.c.26. q.19. pag. 243
Dauid, an debuerit desiderare mortem, etiam si Deus vellet eam, 1.Reg.c.26.q.21. 244
Dauid distinctio de causa persecutionis Saulis an fuerit sufficiens, 1. Reg.c.26.q.22. 244
Dauid, quare noluit reuerti ad Saulẽ, 1.Reg.c.26.q.25. 245
Dauid, an peccauit nõ redeundo ad Saulem, 1.Reg.c.26. q.26. 246
Dauid quare non tulit secum lanceam Saulis, 1. Reg.c. 26.q.27. 246
Dauid quare permisit Deus pati acertimas persecutiones à Saule. 1.Reg.c.16.q.35. 4
Dauid an habuerit scientiam psallendi per diuinam infusionem, vel per doctrinam, 1.Reg.c.16.q.36. 41
Dauid quare magis susceperit istud certamen, quam aliquis alius, cum essent alij fortiores eo, 1. Reg. c.17. q. 10. 50
Dauid quando suscepit istud certamen, an posita fuerit conditio, quam Goliath expressit, 1. Reg.c. 17. q. 11. pag. 51
Dauid quomodo recessit à Saule, cum vellet eum secum semper habere. 1.Reg.c.17.q.13. 53
Dauid quare toties petierit de edicto Saulis, 1.Reg.c.17. q.17. 56
Dauidem quare interrogauit Eliab frater eius ad quid venisset, 1.Reg.c.17.q.18. 56
Dauid quomodo potuerit esse tantamm virium, vt interficeret leonem, & vrsum, 1.Reg.c.17.q.22. 59
Dauid an peccaret laudando se de robore suo, 1.Reg.c. 17.q.23. 59
Dauid verba, an exprimerent, quod à Deo specialiter ipse habuerat robur, 1.Reg.c.17.q.24. 60
Dauid cur tentauit assumere arma, cum non aggrederetur tale bellum suo robore, 1. Reg.c.17.q.25. 61
Dauid cum sine armis superauit Goliath, quare etiã sine funda

funda,& lapide non superauit, 1.Reg.c.17.q.26. 61
Dauid an conueniens fuit arma relinquere, vt pugna pastorali baculo solum ageret,1.Reg.c.17.q.27. 61
Dauid cur tulit secum baculum ad pugnandum,1.Reg. c.17.q.28. 62
Dauid cur elegit quinque limpidissimos lapides de torrente,& peram pastoralem,1.Reg.c.17.q.29. 62
Dauid cur tulit secum peram pastoralem, 1. Reg.c.17. q.30.
Dauid cur tulit fundam secum inspiratus à Deo, 1.Reg. c.17.q.31. 62
Dauid pugnando cum Goliath sine armis,an Saul confidebat,quod Deus adiuuaret eum, 1.Reg.c.17.q.32.63
Dauid an spiritu prophetico respōdit Philistheo, 1.Reg. c.17.q.33. 64
Dauid an occiderit Goliath vnico lapide, vel multis, 1. Reg.c.17.q.34. 65
Dauid cur præscidit caput Goliath, 1.Reg.c.17.q.35. 65
Dauid quomodo non fuit cognitus ab Abner, cum esset familiarissimus Saulis, 1.Reg.c.17.q.41. 68
Dauid an sufficienter se manifestauit,dicendo nomen patris eius,& nomen Ciuitatis,1.Reg.c.17.q.42. 69
Dauid an peccauerit ineundo bellum cum Goliath, 1. Reg.c.17.q.44. 69
Dauid,& Ionathæ amicitia an fuit immediatè, quod Ionathas dilexit Dauid,1.Reg.c.18.q.5. 74
Dauidem quomodo acceperit Saul in die, in qua interfecit Goliath,ad manendum cum eo,1.Reg.c.18.q.6.74
Dauidem quare nō permitit Saul reuerti etiam nūc in domum patris sui,1.Reg.c.18.q.7. 75
Dauid, & Ionathas, an obseruauerint fœdera amicitiæ eorum,1.Reg.c.18.q.9. 75
Dauid quomodo positus sit à Saule super viros belli,cum Abner esset princeps,1.Reg.c.18.q.12. 77
Dauid, & Sauli an puellæ de omnibus vrbibus egressæ fuerint obuiam,1.Reg.c.18.q.14. 78
Dauid an rationabiliter fugit à facie Saul, post emissam lanceam,1.Reg.c.18.q.19. 82
Dauid an peccauit dicendo,quis ego sum, 1.Reg. c.18.q. 29. 87
Dauid quare Saul non dederit Merob in vxorem,1.Reg. c.18.q.30. 88
Dauid an nūquā cōtraxit cū Merob,1.Reg.c.18.q.33. 89
Dauid quare non dedit eandem responsionem seruis, sicuti Sauli, proponentibus,quod acciperet eius filiam in vxorem,1.Reg.c.18.q.35. 91
Dauid,& Leuitę de monte Ephraim cur non peccauerint habendo plures concubinas,1.Reg.c.8.q.225. 257
Dauid quomodo peccauerit ob concubinas,1.Reg.c.8.q. 228. 259
Dauid concubinæ quare aliquando vocentur vxores, & aliquando concubinæ,1.Reg.c.8.q.229. 259
Dauid pro adulterio an punitus fuit,1. Reg.8.q.230. 260
Dauid an pęna prænuntiata fuerit in concubinis, 1. Reg. c.8.q.231. 260
Dauid pęna an prænunciata fuerit in vxoribus ab aliis cognoscendis,ibid.
Dauid,an concubinas, vel vxores cognouerit Absalon, 1. Reg.c.8.q.232. 261
Dauid an fuerit melior Saule,1.Reg.9.q.6. 267
Dauid, an Deus dedit Regnum, quando dixit Samuel, quod Deus hodie dedit Regnum proximo Saulis, 1. Reg.c.15.q.34. 22
Dauid,quando fuit vnctus,an fuit vnctus oleo sacro, vel communi,1.Reg.c.16.q.2. 27
Dauid fratres an sciuerint vnctionem eius in regem, 1. Reg.c.16.q.16. 31
Dauid fratribus an debuerit ista vnctio occultari, 1.Reg. 16.q.16. 31
Dauid an computādus erat inter septem fratres eius,cum septem filij Isai ducti fuerunt ante Samuel, 1. Reg.16. q.27. 36
Dauid spiritus directus à Deo qs fuit,1.Reg.16.q.29. 37
Dauid spiritus an manserit semper cum eo, 1. Reg.16.q. 30. 38
Dauid quomodo reductus sit per Ionatham coram Saule,vt prius erat,1.Reg.19.q.5. pag.96
Dauid nouiter coniugatus an teneretur secundum legem exire ad bellum,1.Reg.19.q.6. 97
Dauid quare voluit psallere coram Saule arrepto, cum prius ipsum occidere voluisset,1.Reg.c.19.q.10. 99
Dauid nunciauit vxor eius Michol domum esse vallatam à ministris,vt eum cōprehenderēt,1.Reg.19.q.13. 100
Dauid verisimile fuit ægrotare aliqua noua ægritudine, & hoc crediderunt nuncij Saul,1.Reg.c.19.q.19. 102
Dauid quod dormiret, non fuit ita verisimile dicere, sicut,quod ægrotaret,1.Reg.19.q.20. 103
Dauid quare fugit ad Samuelem,1.Reg.c.19. q.29. 106
Dauid,& Samuel cur non recesserint de Ramatha, cum scirent Saul venturum,1.Reg.19.q.39. 112
Dauid cur fugerit à facie Saulis de Ramatha, & non steterit sicut venientibus nunciis,1.Reg.20.q.3. 114
Dauid an peccauerit iurando per vitam Ionathæ,1.Reg. 20.q.7. 116
Dauid quare voluit latere in agro,& non in vrbe,1.Reg. 20.q.10. 118
Dauid quare voluit Ionatham respondere ad interrogationem Saulis, 1.Reg.20. q.11. 118
Dauid quare petierit à Ionatha, quis renūciaret ei voluntatem patris cum iam dixit se reuelaturum, 1.Reg.20. q.18. 123
Dauid an seruauerit misericordiam cum domo Ionathæ, 1.Reg.20.q.22. 125
Dauid, & Ionathas an seruauerint cærimonias fęderis. 1.Reg.20.q.24. 126
Dauid vnde habuerit cibum in his diebus, quibus latuit apud lapidem,1.Reg.20.q.26. 128
Dauid an poterat esse multiplex immunditia in eo, propter quam non veniret in die Kalendarum ad mensam Regis,1.Reg.20.q.30. 131
Dauid num propter immunditiam non veniret ad mensam Regis, ibid.
Dauid quare non est reuersus ad Samuelem, 1. Reg.21. q.2. 136
Dauid quare iuit ad Achimelech, 1. Reg. c.21. quæst.3. pag. 137
Dauid cur contristatus est mortuo Oza, 1. Paralip.13.q. 32. 258
Dauid cur Dominum timuerit cum Oza mortuus est, 1. Paralip.13.q.32. 258
Dauid quam speciem timoris habuit, 1.Paralip.13.q.34. pag. 259
Dauid quare dixit, quomodo ad me introducere possum arcam Domini, 1.Paralip.13.q.35. 258
Dauid an peccauerit faciens poni arcam in domo Obededom, 1.Paralip.13.q.36. 260
Dauid quare permisit arcam tribus mensibus manere in domo Obededom,1.Paralip.13.q.39. 261
Dauid cur misit rex Hiram ligna cedrina, 1. Paral.14.q. 4. 264
Dauid cur misit Hiram rex fabros & artifices,1.Paral.14. q.5. 264
Dauid quomodo cognoscebat quod regnum suum confirmatum esset à Domino,& quod subleuasset eum,1.Paralip.14.q.6. 264
Dauid filiæ quænam fuerunt,1.Paralip.14.q.7. 265
Dauid cur quærebāt Philisthini cum audierunt ipsum esse vnctum in regem,1.Paral.14.q.8. 266
Dauid cur Philisthini bellum intulerunt illico vt audierunt ipsum esse constitutum regem,1.Paral.14.q.9.267
Dauid cur bellum non intulerunt Philisthini cum regnaret solum super Iudam,1.Paral.14.q.9. 267
contra Dauid Philisthinos omnes ascendisse cur dicatur, 1.Paralip.14.q.12. 268
Dauid cur Dominum consulebat an deberet contra Philisthinos ascendere,1.Paralip.14.q.13. 269
Dauid quomodo vsus est consulendi Dominum, 1.Paral. 14.q.15. 270
Dauid quomodo adiuuerit Deus contra Philisthinos, 1. Paralip.14.q.16. 270
Dauid quomodo dixit, Deum diuisisse inimicos suos, 1. Paralip.14.q.17. 271

Dauid cur præcepit comburi Deos Philisthinorum, 1. Paralip. 14. q. 19. pag. 271

Dauid inter & Philisthinos bellum de quo 1. Paralip. 14. quo tempore factum est, 1. Paralip. 14. q. 20. 273

Dauid bella duo contra Philisthinos, quare ponãtur hic, 1. Paralip. 14. q. 21. 273

à Dauid victi Philisthini quomodo ausi sunt instruere bellum contra ipsum, 1. Paralip. 14. q. 22. 274

Dauid cur tertia vice Philisthini aggressi non sunt, 1. Paralip. 14. q. 23. 274

Dauid cur iussit Deus vt Philisthinis in obuiam non veniret, 1. Paralip. 14. q. 25. 275

Dauid an peccaret procedendo contra Philisthinos, 1. Paralip. 14. q. 26. 275

Dauid cur præcepit Deus ne ascenderet post Philisthinos, 1. Paralip. 14. q. 27. 275

Dauid cur iussit Deus vt ex aduerso Pyrorum exercitum poneret, 1. Paralip. 14. q. 28. 276

Dauid cur dixit Deus, tunc egredieris ad bellum quando audieris sonitum gradientis, &c. 1. Paralip. 14. quęst. 30. pag. 276

Dauid percussisse Philisthinos de Gabaon vsque ad Gazera an verum sit, 1. Paralip. 14. q. 32. 277

Dauid nomen per Philisthinorum bella quomodo diuulgatum est in omnibus regionibus, 1. Paral. 14. quæst. 33. pag. 278

Dauid timorem incutiendi super omnes gentes quisnam modus fuerit, 1. Paralip. 14. q. 34. 278

Dauid domus quas ædificasse dicitur quænam sint, 1. Paralip. 15. q. 2. 279

Dauid quem ædificauit Arcæ locus quisnam sit, 1. Paral. 15. q. 2. 279

Dauid quãdo, & ad quid diaerit ista verba, Illicitum est à quocumque Arcam portari, 1. Paralip. 15. q. 4. 280

Dauid quomodo diait. Vos qui estis principes familiarum Leuiticarum, &c. 1. Paralip. 15. q. 14. 285

Dauid quamnam iubebat fieri sanctificationem in Sacerdoubus, & Leuitis, 1. Paralip. 15. q. 15. 285

Dauid propter quam causam vocauit Principes Leuitarum, & Sacerdotum, cum arca portanda esset, 1. Paral. 15. q. 17. 286

Dauid quomodo portabat stolam bissinam sine Ephod cum esset habitus Leuitarum, 1. Paralip. 15. quæst. 39. pag. 298

Dauid in arcæ portatione cur induit se stola bissina, 1. Paralip. 15. q. 41. 299

Dauid cur despectus à Michol cum vidit ludentem illum coram arca, & an rationabiliter despexit, 1. Paralip. 15. q. 42. 299

Dauid propter saltationem despiciens Michol an peccauerit, 1. Paralip. 15. q. 43. 299

Dauid quomodo populum benedixisse dicatur post sacrificia, 1. Paralip. 16. q. 6. 302

Dauid quare populo cibos dedit arca portata, 1. Paralip. 16. q. 7. 303

Dauid an dederit potum quoque singulis de populo arca portata, 1. Paralip. 16. q. 8. 303

Dauid cur non dederit populo cibos plures istis, 1. Paralip. 16. q. 9. 303

Dauid quare constituit vt canerent Leuitæ ad recordationem operum Dei, 1. Paralip. 16. q. 10. 305

Dauid cur fecit iugiter canere tuba Sacerdotes coram arca, 1. Paralip. 16. q. 14. 307

Dauid fecisse Psalmos 95. & 104. Psalterij in arcæ portatione factos, an verum sit, 1. Paralip. 16. q. 18. 310

Dauid quidnam mouebat vt templum ædificare vellet, 1. Paralip. 17. q. 3. 29

Dauid quare consuluerit Nathan de ędificatione templi, 1. Paralip. 17. q. 4. 329

Dauid quare volebat consulere Dominum pro Nathan, 1. Paralip. 17. q. 5. 330

Dauid an loquutus sit ad Nathan vt consuleret Dominum per eum, vel vt loqueretur ei, 1. Paral. 17. q. 6. 330

Dauid quare nunc voluit ædificare templum, 1. Paralip. 17. q. 8. 331

Dauid propter quid dicebat arcam Domini esse sub pellibus, 1. Paralip. 17. q. 9. 331

Dauid cur Deus loquutus est nocte sequenti postquam cum Nathan loquutus est, 1. Paralip. 17. q. 10. 333

Dauid cur voluntatem suam Deus reuelare voluit potius per Nathan prophetam, quam per alium, 1. Paral. 17. q. 11. 333

Dauid beneficia à Deo facta cur hic ponuntur, 1. Paralip. 17. q. 18. 337

cum Dauid Deum per omnia fuisse an verum sit, 1. Paral. 17. q. 19. 337

Dauid inimicos omnes Deum interfecisse quomodo intelligatur, 1. Paralip. 17. q. 20. 337

Dauid nomen magnum quod habuerit quomodo ponatur inter beneficia sibi à Deo facta, 1. Paralip. 17. q. 21. pag. 340

Dauid quænam ordinauerit post Salomonis mortem quę non habentur hic, 3. Reg. 2. q. 2. 24

Dauid cur distulerit vsque ad mortem dare præcepta hęc Salomoni, ibid. q. 3. 25

Dauid quando dixerit Deus, quod non auferetur sibi vir de solio Israel, ibid. q. 5. 27

Dauid a Deo an promissio ista sub conditione facta sit, ibid. q. 6.

contra Dauid Ioab quænam mala fecerit, ibid. q. 7.

Dauid quando dixerit Salomoni vt prædicta faceret secundum sapientiam suam, ibid. q. 8. 28

Dauid an peccauerit iubendo occidi Ioab post mortem suam, ibid. q. 11. 29

Dauid quare distulit Ioab mortem vsque ad tempus hoc, ibid. q. 12.

Dauid cur Salomoni iussit vt Ioab post mortem eius occideret, cũ ipse viuens noluerit eũ occidere, ibi. q. 13. 30

Dauid an Semei occidere potuisset, quia videtur quod peperceri, ibid. q. 15. 31

Dauid an fuerit periurus iubendo Semei occidi, cum ipse iurasset ei, quod non occideret illum, ibid. q. 16.

Dauid an peccauerit Semei occidi iubendo, ibid. q. 18. 32

Dauid cur Salomoni iusserit vt coloraret Semei mortẽ, ibi.

Dauid quare sepultus non fuit in Bethleem cum patribus suis, ibid. q. 20. 32

Dauid regni cur non fiat mentio de sex mensibus vltra annos quadraginta, quos regnauit, ibid. q. 21. 33

Dauid vxor, an fuerit Abisag, ibid. q. 25. 35

Dauid quomodo posset esse pax, dum esset mortuus, & extra pericula, ibid. q. 41. 44

Dauid & Salomoni an licuerit habere amicitiam cũ Hiram Tyri rege, 3. Reg. 5. q. 2. 73

Dauid quare non ædificauerit templum, ibid. q. 3. 74

Et causæ huius, ibid.

Dauid quod templum non ædificauerit quænã vera causa fuerit, ibid. q. 4. 75

ad Dauid sermo Dei an esset firmus, 3. Reg. 6. q. 13. 91

Dauid quomodo poterat mereri volendo contrarium eius quod Deus volebat, 3. Reg. 8. q. 9. 124

Dauid quod dixit, Deum subiecisse omnes hostes suos, an verum sit. 1. Paralip. 22. q. 34. 453

Dauid verba hæc, terram subiectam esse coram Domino, & populo, quomodo intelligantur, ibid. q. 35.

Dauid quænam intentio fuerit circa ordinationem Sacerdotum, & Leuitarum. 1. Paralip. 23. q. 2. 455

de Dauid ordine dato Sacerdotibus, & Leuitis in ministerio. ibid. q. 3.

Dauid auctoritas in statuendo ordinem ministerij Sacerdotum, & Leuitarum. ibid. q. 4. 456

Dauid qua ætate hæc ordinauit. ibid. q. 5.

Dauid quo anno hæc ordinauit. ibid. q. 6.

Dauid propter quid Sacerdotes, Principes, & Leuitas congregauit. ibid. q. 7. 457

Dauid quomodo dixit: hæc est domus Dei, & hoc est altare in holocaustorum Israel, scilicet, quomodo sciebat Dauid hoc. 2. Paralip. 22. q. 2. 438

Dauid quare significauit Templum esse futurum potius per hæc verba, hæc est domus Dei, quam per aliquid aliud. ibid. q. 3.

Dauid quare proselitos omnes congregauit pro opere Templi. ibid. q. 4.

Dauid

Dauid an posnerit latomos ad cędendum lapides & poliendum, vel Salomon, 1. Paral. 22. q. 5. pag. 439
Dauid quod faceret cędi lapides, & politi ad ædificādum domum Domini quomodo dicatur hic cum, 3. Reg. dicatur quod Biblij paraoerūt ligna & lapides ad ędificandum domum, ibid. q. 6.
Dauid qnare fecir cędi ligna, & lapides propter domum Domini. ibid. q. 7. 439
Dauid quomodo pręparaoit ferrum ad clauos, portarnm, & alias materias templi cum poterat esse quod Salomon non ædificaret templom Domini eo modo quo Danid potabat, ibid. q. 8. 440
ad Dauid quando Tyrij & Sidonis cedrina ligna portauerunt, ibid. q. 9.
Dauid quomodo congregare nonc poterat materiam istam lignorum, & lapidom pro templo cum nesciret de forma, & quantitate templi, & conditione materiarum quas forte Deus vellet in templo poni, ibid. q. 10. pag. 441
Dauid quare materias has, s. ligna & lapides non antea congregauerat, & cōgregauit eas in senectute. ibi. q. 11.
Dauid an ante mortem suam omnia necessaria pro tēplo præparauit, ibid. q. 12. 442
Dauid quo tempore dixit verba hæc, s. Salomon filius meus puer paruus, & delicatus est, parabo et omnia necessaria, ibid. q. 13. 442
Dauid quando dixit hæc de Salomone, qua ætate erat Salomon, ibid. q. 14.
Dauid cur dixit hæc Salomoni, s. fili mi; voluntatis meæ fuit, &c. ibid. q. 15. 443
Dauid propter verba an Salomon tenebatur ædificare templum Domino, ibid. q. 16. 444
Dauid quem sanguinem effudit propter quem prohibebatur ædificare templum Domini, ibid. q. 17.
Dauid an propter effusionem sanguinis principaliter prohibitus sit ædificare templum, ibid. q. 18.
Dauid regi quamnam gratiam præstiterit Neas Rex, 1. Paralip. 19. q. 5. 372
Danid seruos decaluando, an peccauerint Amon & serui sui, 1. Paralip. 19. q. 9. 373
Dauid seruos cur punire voluit Amon decaluando, radēdo barbam & scindendo vestes vsque ad nates, 1. Paralip. 19. q. 10. 374
Dauid seruis factam iniuriam cur à principio non viderunt filij Ammon, 1. Paralip. 19. q. 12. 376
Dauid cur veniam oon petiuerunt Ammonitæ post iniuriam factam seruis suis, 1. Paralip. 19. q. 12. 377
Dauid an peccauerit pugnans contra Ammonitas sine admonitione, 1. Paralip. 19. q. 16. 379
Dauid quo anni circulo congregauit exercitum contra Ammonitas, 1. Paralip. 20. q. 2. 388
Dauid cur congregauit exercitum contra Ammonitas, 1. Paralip. 20. q. 3. 388
Daoid militiæ robur quidnam erat, 1. Paralip. 20. q. 4. pag. 389
Dauid ne, an Ioab percusserit Rabba, 1. Paralip. 20. q. 6.
Dauid cur potius iuit ad bellum contra Syros quam contra Ammonitas, 1. Paralip. 20. q. 7. 389
Dauid an peccauerit Melahon coronam capiti eius imponens, 1. Paralip. 20. q. 10. 391
Dauid an peccauerit crodelitatem exercens contra Ammonitas, 1. Paralip. 20. q. 13. 392
Dauid an exercuerit eandem crudelitatem contra alias vrbes Ammonitarum sicut contra Rabba. 1. Paralip. 20. q. 14. 393
Dauid contra Philisthinos bella tria, cur hic ponantur. 1. Paralip. 20. q. 15. 394
Dauid bella ista tria contra Philisthinos an fuerint immediate post bellum Ammonitarum, 1. Paralip. 20. q. 17. 395
Dauid an occiderit Goliath Gethæom in secundo bello Philisthinorum, 1. Paralip. 20. q. 20. 395
Dauid bellum quod habetur, 1. Paralip. 20. & 2. Reg. c. 21. an idem sit, 2. Paralip. 20. q. 22. 397
Dauid, & seruorum suorum in manu cecidisse gigantes cur hic dicatur, 1. Paralip. 20. q. 23. 397

Daoid quomodo tentabatur à Satan, 1. Paralip. 21. q. 4. pag. 399
Daoid persuasionis Satan modus qoisnam fuerit, 1. Paralip. 21. q. 5. 400
Dauid desiderium in nomerando populum, 1. Paral. 21. q. 6. 400
Daoid cur non punitus pro populi numeratione, sed popnlus, 1. Paralip. 21. q. 12. 404
Dauid quomodo peccauerit numerando populum, 1. Paralip. 21. q. 13. 404
Dauid an iusserit Ioab nomerari etiam tribum Leui, 1. Paralip. 21. q. 21. 408
Dauid quomodo se peccasse populum nomerando cognouit, 1. Paralip. 21. q. 23. 409
Dauid propter qoid Deus Gad Prophetam misit, 1. Paralip. 21. q. 25. 410
Dauid cur punitionem suam Deus non reuelauit, cum Propheta esset, sed per alium prophetam, 1. Paralip. 21. q. 26. 411
Dauid cur Deus dedit electionem circa tres plagas, 1. Paralip. 21. q. 27. 411
Dauid an peccasset nolens eligere aliquam trium pęoarum à Deo propositarum, 1. Paralip. 21. q. 28. 411
contra Dauid quomodo hostes venirent si acceptasset hostium pœnam, 1. Paralip. 21. q. 34. 414
Dauid Regni annorum quare tota summa non pooitur neque hic, neque alibi, 1. Paralip. 3. q. 3 91
Dauid Regnom. Vid. Regnum Dauid.
Damd in vnctione quæ cærimoniæ obseruabantur, 1. Paralip. 11. q. 5. 209
Daoid cur supposuit omnium turmarum principes principi primæ turmæ, 1. Paralip. 27. q. 11. 535
Dauid filius secuodus quomodo vocatus hic Daniel, cum 2. Reg. 3. vocatur Zelaad, 2. Paralip. 3. q. 2. 90
Dauid cur totom populum congregare fecerit, 1. Paral. 13. q. 6. 244
Dauid quonam oleo vnctus sit, 1. Paral. 11. q. 3. 208
ad Dauid quomodo duces venerunt de tribu Gad, 1. Paralip. 12. q. 6. 227
Dauid cum operarios constituerit cur Salomon illos oumerauit, 2. Paralip. 2. q. 4. 30
Dauid annorum multitudo quando mortuus est, 1. Paralip. 29. q. 27. 587
à Dauid factum sacrificium de quo, 1. Paralip. 22. quidnam fuerunt, 1. Paralip. 21. q. 83. 433
de Dauid ordinatione facta Sacerdotum & Leuitarum, 1. Paralip. 24. q. 19. 484
Et de principio eius obseruationis, ibid. q. seq.
Dauid cur Israelitas numerare fecit, 1. Paralip. 27, q. 23. pag. 540
Daoid voluisse nomerare Israelitas infra viginti annos, quia Deus dixerat quod multiplicaret eos sicut stellas cæli cur hic dicatur: quia hoc ad propositum non videtur. 1. Paralip. 27. q. 24. 540
Dauid an parauerit omnia necessaria pro ædificatione Templi. 1. Paralip. 28. q. 12. 551
Dauid cur dixit, quod Deus elegisset Principes de Iuda, & ipsum elegisset in Regem quem non videntur agere ad propositum. 1. Paralip. 28. q. 13. 552
Dauid cum electionis Principum vsque ad Salomonem longam deductionem faciat, cur non idem facit de filius Salomonis, quia non omnes Reges fuerunt. 1. Paralip. 28. q. 14. 552
Dauid à Deo electum ad regnandum in sempiternum, quomodo intelligatur. 1. Paralip. 28. q. 15. 552
Dauid filij quinam fuerint. 1. Paralip. 28. q. 17. 553
Dauid propter quid admonoit Israelitas vt legem Domini custodirent. 1. Paralip. 28. q. 24. 556
Dauid cur dixit nunc coram vniuerso Israel: Audiente Deo nostro custodite mandata Domini. 1. Paralip. 28. q. 25. 557
Dauid verba, an Deus audiebat. 1. Paralip. 28. q. 26. 557
Dauid cur in congregatione populi principum Salomooem admonuit. 1. Paralip. 28. q. 27. 558
Dauid quare dixit Salomoni, Scito Deum patris tui. 1. Paralip. 28. q. 28. 559

David quomodo Salomoni dedit deſcriptionem porticus templi,1.Paralip.18. 2.par.cap.q.1. pag.563
David an dederit Salomoni aurum & argentum pro ſingulis vaſis templi,1.Paralip.28. 2. cap. par. q.3. 565
ad David quomodo omnia ad Templum ſpectantia Dei manu ſcripta venerunt, 1.Paralip. 28. 2. par. cap. q. 7. 567
Et an verum ſit hæc omnia ſcripta fuiſſe manu Dei,ibid. q.8. 568
David aurum, & ferrum quodnam congregauit, & ad quid,1.Paralip.29.q.4. 573
David de peculio ſuo aurum obtuliſſe an verum ſit,1.Paralip.29.q.6. 574
David quomodo dixit quod dabat 7. millia talentorum auri ad deaurandos parietes templi,1.Paralip.29. q.7. pag. 574
David verba hæc Deo dicta. Quod. ſ. conſeruaret iſtam voluntatem quam nunc habebat ſemper in Iſraelitis ad quid dixit cum in poteſtate hominis ſit actus voluntatis,1.Paralip.29.q.13. 581
David geſta priora, & poſteriora.& nouiſſima ſcripta eſſe in libro Samuel, Nathan,& Gad, cur hic dicatur,1. Paralip.29.q.28. 588
David quod in ſpiritu loqueretur vnde conſtat, Matt.22. q.337. 278
David ſpiritus in quo loquebatur quinam erat,ibid.& q. 338. 279
David in ſpiritu loquutum cur dicat Matthæus non addens de Spiritu Sancto,ibid.q.339.
David dixiſſe verba iſta, ſ. Dixit Dominus Domino meo, quomodo conſtabat Iudæis,ibid.q.340. 282
David Pſalmus, Dixit Dominus Domino meo quomodo verum ſit quod de Chriſto intelligatur, ibid. q.341. pag. 285
David Pſalmi. Dixit Dominus Domino meo, auctoritas quomodo applicetur ad propoſitum Chriſti, & quomodo eſt verum quod dixit Dominus Domino meo, ibid.q.342. 283
David cur Sacerdotes, & Leuitas ſpecialiter conuocare fecit,1.Paralip.13.q.7. 245
à David vocati Leuitæ quare non venerunt,1.Paralip.13. q.8. 245
David quidnam facere intendebat Iſraelitas omnes ad ſe conuocans,1.Paralip.13.q.2. 243
David cum oraſſet Dominum pro populo cur deinde orauit pro Salomone dicens: Salomoni quoque filio meo da cor perfectum,1.Paralip.29.q.14. 581
David cum obtulerit tot animalia, ex cuius expenſis fuerint,1.Paralip.29.q.15. 582
David & Abraham cur poſuit Matthæus in principio Genealogiæ Chriſti,Matt.1.q.3. 122
David hiſtoriæ pars,ſ.eius mors cur ponatur 3.Reg.cum tota eius hiſtoria ponatur,Reg.2.3.Reg.Præf.q.6. 3
David & Principes conſecraſſe hæc Domino quomodo ſtare poſſit cum dicatur poſtea hæc vniuerſa ſanctificauit Samuel videns, Saul,David,& Abner,& Ioab filios Saruiæ,1.Paralip.26.q.38. 525
David Samuel & Saul conſecraſſe in theſauris Domini ea quæ habentur hic quomodo ſtare poſſit, cum non potuerint concurrere,1.Paralip.26.q.39. 525
David,& Samuel an verum ſit quod conſtituerint Leuitas iſtos,212. 2.Paralip.9.q.12. 193
David cor quod erat perfectum coram Deo quomodo dicatur cum ipſe grauiter peccauerit in multis, 3.Reg. 15.q.3. 233
David an peccauerit tantum in Morte Vriæ,3. Reg.15.q. 4. 233
ad David rationes ab Iſraelitis allegatæ quod eſſe deberet eorum Rex,an fuerint conuenientes, 1.Paralip.11. q.7. 210
David ſi bibiſſet aquam ciſternæ Bethleem,an peccaſſet, 1.Paralip.11.q.19. 219
David quare non reduxit arcam de Ieruſalem in Sanctuarium Gabaon,1.Paralip.1.q.15. 247
David quot annorum erat quando dicebatur valde ſenex,3.Reg.1.q.1. 5
David vnde fuit quod veſtibus opertus calefieri non poſſet,3.Reg.1.q. 2. pag.6.
David vt calefieret cur virgo magis, quam ex concubinis eius aliqua,quæſita fuerit,3.Reg.1.q.3. 6
cum David cur non cubabat aliquis paruulus cum calefieri non poterat,3.Reg.1.q.4. 6
David an calefaciendum cur quæſita eſt puella pulchra cum tanta diligentia.3.Reg.1.q.5. 7
David non cognouiſſe puellam quæſitam ad eum calificandum cur ſpecialiter dicitur, 3. Reg.1.q.6. 7
de David quæſita adoleſcentula quæ dicuntur an ſit litterali in ſenſu vel allegorico intelligēda,3.Reg.1.q.7.7
David cur non corripuerit Adoniam facientem ſibi curros,& equites, & dicentem ego regnabo, & an peccauerit,3.Reg.1.q.12. 9
Et an peccauerit non corripiendo,ibid.q.13. 10
David Adoniam diligebat propter duo,ibid.q.14. 10
David exercitus tubus quidnam eſſet, 3.Reg.1.q.21. 12
Et quomodo non fuit cum Adonia cum Ioab princeps militiæ eſſet cum eo,3.Reg.1.q.21. 12
David quando iurauit quod Salomon regnaret,3.Reg.1. q.30.
David cur vocari fecit Bethſabee cum eſſet ſenex,3.Reg. 1.q.3. 17
David an licite iurare potuerit, quod poſt eum regnaret Salomon ,3.Reg.1.q.34. 17
David quare miſit pro Sadoc,Nathan,& Banaia vt Salomonem vngerent, 3.Reg.1.q.35. 18
David cur iuſſit Salomonem aſcendere ſuper mulam ſuam,3.Reg.1.q.36. 18
David in Pſalmo: Dixit Dominus quare patrem vocauit Dominum abſolute, filium autem vocauit Dominum ſuum,ibid.q.343. 284
Et quare circa filium potius limitatio ponitur, quam circa patrem, ibid.q.344. 284
David an vocauerit Chriſtum Dominum quantum ad Deitatem,vel ſecundum carnem,ibid.q.345. 283
Et quomodo ſtat quod Pater dixerit Chriſto: Sede à dextris meis.ibid.q.346. 283
Et quomodo eſt verū quod filius ſedeat ad dextram Patris,ibid.q.347.
Et quinam ſint Chriſti inimici quos ponet ſcabellū, ibidem, q.348.
Et quomodo Chriſti inimici ponuntur ad ſcabellum pedum eius, ibid.q.349. 284
Et an poſiti fuerint,ibid.
David in Pſalmo hoc quare dicatur: Donec ponam inimicos tuos,ibid.q.351. 285
Et quomodo ſtat hoc,ibid.
David in Pſalmo hoc cur dicatur: Donec ponam inimicos tuos,& non dicatur donec tu ponas inimicos tuos, ibid. q.352. 286
David ad quid habebat duodecim Principes turmarum, 1.Paralip.27.q.3. 532
de David theſauris quos habebat in vrbibus,vicis,& turribus,1.Paralip.27.q.28. 542
David ſubſtantiarum principum ſtatus quinam erat.1.Paralip.27.q.30. 543
David quando congregauit Principes, & alios officiales, miniſtros regni,& domus eius, 1.Paralip.28.q.2. 546
David cur iſtos Principes, &c. vocauit cum præſentes eſſent,1.Paralip.28.q.3. 547
David propter quam cauſam vocauit Principes iſtos,ibid. q.4. 547
David cur in iſta congregatione vocauit filios ſuos. 1.Paralip.28.q.5. 547
David cur ſurrexit cum vellet congregato populo loqui. 1. Paralip.28.q.7. 549
David quomodo dixit. Velle domum facere in qua Arca Dei requieſceret,1.Paralip.28.q.8. 549
David quomodo dixit: præparaui omnia ad ædificandum domum Domino.1.Paralip.28.q.11. 550
David,quomodo non potuiſſet effugere gladium inimicorum ſi pœnam illa acceptaſſet, 1.Paralip.21.q.35. 415
contra David an Deus hoſtes iuſtè concitaſſet ſi talem pœnam elegiſſet,1.Paralip.21.q.37. 415

David

Dauid cur potius elegit pestem quam plagam hostium, 1. Paralip.21.q.44. pag. 418
Dauid cur non elegit famem sicut pestem, 1. Paralip.21. q.43. pag. 418
Dauid quare elegit pestem & non aliam plagam, 1.Paralip.21.q.46. pag. 419
Dauid an peccaret eligendo aliam plagam quam pestem, 1.Paralip.21.q.48. pag. 420
Dauid, quomodo dixit: melius est vt incidam in manus Domini, cum tres plagæ omnes à Deo infligerētur, &c. 1.Paralip.21.q.49. 420
Dauid cur dixit, melius est incidere me in manum Domini quam hominum, 1.Paralip.21.q.50. 420
Dauid, & seniores Ierusalem cur erant induti ciliciis, 1. Paralip.21.q.64. 426
Dauid & seniores propter quam causam ceciderunt videntes Angelum. 1.Paralip.21.q.65. 416
Dauid cui, & quomodo loquutus est viso angelo percutiente, 1.Paralip.21.q.66. 426
Dauid à Domino petens vt manus sua in illum conuerteretur, an peccaret, 1.Paralip.21.q.67. 426
Dauid quomodo Angelo percutiente viso dixit: Ego sum qui peccaui, 1.Paralip.21.q.68. 427
Dauid cur voluit emere aream Ornam Iebusęi, 1. Paral. 21.q.74. 430
Dauid, quomodo aream ornam boues &c. emere voluit, & non gratis accipere, 1.Paralip.21.q.80. 432
Dauid cur ponatur prius Abraham in genealogia Christi, cum fuerit posterior, Matt.1.q.4. 123
Dauid quare non offerebat sacrificium pro peccato, & causa eius, 1.Paralip.21.q.8. 433
Dauid quomodo exauditus fuerit per ignem, 1. Paralip. 21.q.86. 434
Dauid an peccauerit offerens sacrificium extra templum, 1.Paralip.21.q.87. 435
Dauid videns se esse exauditum quas victimas obtulit Deo, 1.Paralip.21.q.89. 435
Dauid excusatio quod non potuerit ire ad offerendum sacrificium in Gabaon vbi erat altare ad quid ponitur, 1.Paralip.21.q.91. 436
Dauid quare non ædificauit templum Domini dum erat in quiete, & causa eius, 1. Paralip.22.q.19. 446
Dauid quare simpliciter prohibitus est ædificare templum Domini, 1.Paralip.22. q.20. 446
Dauid quare non postulabat à Deo prudentiam pro filio suo, vt sciret ædificare templum, 1.Paralip.22.q.27. pag. 450
à Dauid verba dicta ad filium suum scilicet, Tunc enim proficere poteris, 1.Paralip.22.q.28. 450
de Dauid congregatione facta principum Israel, 1.Paral. 22.q.31. 452
à Dauid principes congregati quinam essent, 1.Paral.22. q.32. 452
à Dauid de quibusdam verbis dictis, scilicet, quod Deus dederat Ierusalem in habitationem æternam, 1.Paral. 23.q.23. 469
Dauid quare voluit quod essent duo summi Sacerdotes, 1.Paralip.24.q.13. 481
Dauid an fecit contra legem statuens nunc quod essent duo summi Sacerdotes, 1.Paralip.24. q.14. 481
Dauid, quomodo vsus fuit sorte circa diuisionem Sacerdotum & Leuitarum, 1.Paralip.24.q.23. 485
de Dauid Sacerdotum ac Leuitarum ordinatione, 1. Paralip.24.q.13. 484
Et quando obseruari cęperit, 1.Paralip.24. q.13. 484
Dauid quomodo Requiem dedit Dominus Deus populo suo Israel, cum vellet probare Leuitas numerandos esse à 25.annis, & supra, quia non habebant ministeria grauia sicut prius, nam hoc non sequitur ex prædictis, 1. Paral.23.q.25. 470
Dauid cur voluit accipere viros de stirpe Saulis, 1. Paral. 12.q.4. 226
Dauid in auxilium venientes, viri de stirpe Saulis, & alij, an peccarent, 1.Paralip.12.q.5. 226
Dauid quomodo ausus fuerit ire obuiam viris Iuda, & Beniamin ad loquendum nescius eorum intentionis, 1.
Indea Qoæstionum.
Paralip.12.q.13. pag. 231
ad Dauid cur Abisai potius loquutus est quam aliquis alius, 1.Paralip.12.q.14. 232
ad Dauid in auxilium quare veniebant de stirpe Saulis existentes, 1.Paralip.12.q.3. 225
ad Dauid quare omnes tribus Israel congregatę fuerint in Hebron, 1.Paralip.11.q.6. 210
Dauid duces mirabilia faciētes, cur supra duo, hic tres ponantur, 1.Paralip.11.q.13. 226
Dauid an desiderauerit aquam propter necessitatem vel delectationem, 1.Paralip.15.q. 15. 218
Dauid duxisse arcam de Cariathiarim in domum suam cur dictum sit cum agitur de Salomone in Gabaon eunte, 2.Paralip.1.q.11. 7
Dauid solum an Deus elegerit vt esset rex Israel, 2.Paralip. 6.q.8. 139
Dauid quomodo promissio facta fuerit de regno filiorum 2.Paralip.6.q.11. 146
Dauid, quomodo dixit, si placet vobis & à Domino egreditur sermo iste, 1. Paralip.13.q.4. 244
ad Dauid aduētus istorum de quibus hic, scilicet Ahiezer, & cet. quomodo intelligatur, 1.Paralip.12. 223
Dauid in regem accipere an tenerentur Israelitæ mortuo Isboseth, 1.Paralip.11.q.9. 211
Dauid inter & Israel fędus, & eius cærimoniæ, 1.Paralip. 11.q.10. 212
Dauid, quomodo fuit demonstratus locus templi ædificandi in area Ornam, 2.Paralip.3.q.9. 167
Dauid in vnctione quænam cærimoniæ factæ sunt, & quibus, & quo oleo vnctus. 1.Paralip.11.q.2. 208
Dauid quomodo portauerit Arcam Dei de Cariathiarim in domum suam. 2.Paralip.1.q.12. 7
Dauid cum quibusnam Tribunis, & Centurionibus Arcæ translationem facere deliberauit, 1.Paralip.13.q.5. 244
Dauid quamnam Deus fecerit misericordiam. 2.Paralip.1. q. 22. 20
Dauid vbi, & quando dictum fuit à Deo, quod in templo poneret nomen suum, 4.Reg.21.q.10. 186
Dauid nolens ponere Arcam in Sanctuarium cur eam mutauerit de Cariathiarim, 1.Paralip.15.q.16. 248
Dauid an peccauerit desiderando aquā cisternę Bethleem. 1.Paralip.11.q.16. 218
Dauid quare non transtulerit Arcam in Sancta Sāctorum. 1. Paralip.13.q.14. 247
Dauid progenies quare à Phares narrari cępit. Ruth.4.q. 87. 94
ad Dauid vsque quare Phares progeniei narratio cōtinuata est.ibid.q.88.
Dauid quomodo descendit de stirpe Phares, & Esron, ibid. q.89.
Dauid quomodo Deus famam dederit, 1.Paralip.17.q.23. pag.341
Dauid inter beneficia quomodo ponantur verba illa, dedi locum populo meo. 1.Paralip.17.q.24. 344
Dauid quare denunciauit Deus de ędificatione domus, 1. Paralip.17.q.25. 344
Dauid cur non reuelauit Deus mala filiis suis euentura, 1. Paralip.17. q.26. 345
Dauid filiorum regnum, an verum sit firmatum esse in sempiternum, 1.Paralip.17.q.27. 346
à Dauid misericordiam Deum abstulisse, an verum sit. 1. Paralip.17.q.28. 346
Dauid quare sedit coram Domino postquam loquutus est ei Nathan Propheta. 1.Paralip.17.q.28. 347
Dauid an peccauerit dicens Deo: Quis ego sum Domine, & quæ domus mea, &c. 1.Paralip.17.q.70. 348
Dauid an peccauerit dicēs, Deum fecisse eum spectabilem, 1.Paralip.17.q.31. 348
Dauid quare dixit: Quis ego sum Domine, & quæ domus mea, &c. 1.Paralip.17.q.33. 351
Dauid circa regni perpetuitatem oratio, 1. Paralip. 17.q. 38. 353
Dauid percutere Philisthiim, an verum sit. 1.Paralip.18. q.2. 352
contra Dauid Philisthinorum audacia, 1.Paralip.18.q.3. pag.352

Dauid acquisiuisse Geth de manu Philisthinorum, an verum sit, 1. Paralip. 18. q. 5. pag. 353
Dauid contra Philisthinos pugnandi causa, 1. Paral. 18. q. 6. pag. 353
Dauid quomodo pugnauerit contra Moabitas, & de qua gente erant, 1. Paralip. 18. q. 7. 354
Dauid an licuit pugnare contra Moabitas, 1. Paralip. 18. q. 8. pag. 354
Dauid an licitum fuerit habere Moabitas in tributarios, 1 Paralip. 18. q. 9. 354
Dauid belli causa cõtra Adarezer, 1. Paralip. 18. q. 11. 356
Dauid obligatio circa equos captos de exercitu Adarezer, 1. Paralip. 18. q. 16. 357
Dauid cur subneruauit equos curruum captorum de Adarezer exercitu, 1. Paralip. 18. q. 17. 358
Dauid cur non omnes equos captos de exercitu Adarezer subneruauit, 1. Paralip. 18. q. 17. 358
Dauid bellum contra Syrum Damascenum, an fuerit iustum, 1. Paralip. 18. q. 18. 358
Dauid an licitè imposuerit tributum Syriæ Damasci, 1. Paralip. 18. q. 20. 358
Dauid quomodo adiutus fuerit à Deo in omnibus bellis ad quæ perrexit, 1. Paralip. 18. q. 21. 359
Dauid quid fecerit de Pharisæis aureis captis ab Adarezer in bello, 1. Paralip. 18. q. 23. 361
Dauid quomodo consecrauit Domino argentum & aurum bello acquisitum, 1. Paralip. 18. q. 26. 363
Dauid consecrasse aurum, & argentum omne habitum à filiis Moab, Ammon, Edom, Philisthiim, & Amalech quomodo verum sit. 1. Paralip. 18. q. 27. 364
Dauid sibi Idumæos subiicere an iustum fuerit, 1. Paral. 18. q. 30. 366
Dauid tempore duos summos Sacerdotes fuisse, an verum sit, 1. Paralip. 18. q. 32. 368
Dauid Sacerdote fuisse Achimelech, an verum sit, 1. Paralip. 18. q. 33. 368
Dauid. an licuerit mittere consultores ad Amon regem Ammonitarum, 1. Paralip. 19. q. 4. 371
Dæmon cur apparuit Euæ potius in figura serpẽtis quam aliorum animalium, Gen. 13. q. 419. 392
Dæmon quare continuerit primum hominem, ibid. q. 420. 293
An tentauerit primos parentes ex inuidia, ibid. q. 421.
Quare tentauerit mulierem in aliquo corporali apparente, & non potius inuisibiliter, ibid. q. 422. 294
Cur tentando in aliquo visibili assumpsit figuram serpentis, & non potius alterius animalis, seu hominis, ibid. q. 423.
An in humana forma apparere potuerit, & debuerit, ibid. q. 424.
Dæmonem apparere in forma Angeli an conueniens fuerit, ibid. q. 425. 295
Dæmon an in propria figura apparuerit Euæ, ibid. q. 426.
In qua figura debuisset apparere cum nec in hominis, nec in Angeli boni, nec in propria apparere potuerit, ibid. q. 427.
Dæmon an tentauerit, vel serpens, ibid. q. 429. 297
An in serpente loquutus fuerit Euæ, ibid. q. 433. 299
Dæmon, an serpens fuerit qui sermonem composuit, ibid. q. 444. 304
An per serpentem loqui potuerit, ibid. q. 445.
Dæmonem per serpentem loqui quare impossibile non fuerit ratione organorum, ibid. q. 447. 305
Dæmon an eodem modo loquutus est in serpente in quo loqui solet per Energumenos, & fanaticos, ibid. q. 451. pag. 307
Quomodo vsus est serpente vt organo, ibid. q. 452.
Cur aggressus fuerit potius mulierem, quæ hominem, ibid. q. 458. 310
Quomodo agnouerit feminam minus aptam esse ad resistendum tentationi, quam vir, ibid. q. 459.
Quomodo potuit tentare Euam sine Adam cum ambo essent simul, ibid. q. 460. 311
Et quare post mulierem non tentauit virum, ibid. & quæst. seq.
Quare inceperit à præcepto cum vellet inducere mulierem ad peccandum, cur præcepit vobis Deus, &c. ibid. q. 464.
An inceperit à precepto vt Euę peccatum grauius esset, ibid. q. 465. 313
Cur incępit loqui cum Eua per modum quęstionis, ibid. q. 469. pag. 314
Cur tentauit Euam circa cibum ligni vetiti, ibid. q. 470. pag. 315
Quare cum soli Euę loqueretur vsus est numero plurali, ibid. q. 471.
Quomodo ausus est dicere falsum, ibid. q. 481. 320
Dęmonis, an mentiri sit proprium, ibid. q. 482.
Cur existimauit mulierem sibi potius credituram quam Deo, ibid. q. 483. 321
Cur dixit. Eritis sicut dij, ibid. q. 484.
An fecerit Deum mendacem & inuidum, ibid. q. 485.
Et quare dixit quod nõ morerentur comedentes, & aperirentur oculi eorum cum totum hoc falsum esset, ibid.
Dęmon quare dixit; Scit enim Deus. ibid. q. 490. 323
Quare dixit; Aperientur oculi vestri cum non de oculorum, sed de intellectus apertione loqueretur, ibid. q. 493. 324
Quare dixit in plurali oculi, & non oculus, cum intellectus vnus sit, ibid. q. 494.
Et an dictum hoc; Aperientur, &c. intelligatur de apertione oculorum temporalium, ibid. q. 492.
Dæmon cum dixit: Eritis sicut dij quid intellexit, ibid. q. 495. 325
Quare dixit: Eritis sicut dij pluraliter, ibid. q 496.
Quid intellexerit cum dixit: Eritis scientes bonum, & malum, ibid. q. 497. 326
Et quid per hoc acceperit mulier, ibid.
Et an hoc verum sit, ibid.
Cur superata Eua non tentauit etiam Adam, ibid. q. 525. 341
Dæmon an serpens fuerit cui Deus maledixit, ibid. q. 678. pag. 398
Dæmonem maledictum non fuisse neque serpentem an verum sit, ibid. q. 680.
Dæmon cultorum cum Dęmonibus fornicatio, & quomodo dicatur ad similitudinem humanę fornicationis, Leuit. 17. q. 4. 296
Dęmonia aliquos eiicere ex Christi nomine, & condemnari quomodo stare possit, Matt. 7. q. 33. 222
Dæmonibus, cur non dicatur paratum ignem æternum, sed diabolo, & Angelis eius, Matt. 25. q. 411. pag. 216
Dæmones an ex charitate diligere debeamus, Matt. 22. q. 297. 245
Dæmonibus an filios suos immolauerit Achaz, 4. Reg. 16. q. 3. 136
Dæmones quomodo cognoscunt quæ apud nos sunt, Mat. 25. q. 621. 384
Dęmonium pessimum quodnam esset, Matt. 8. q. 100. 282
Dæmones, & Angeli, an iudicabuntur in die Iudicij vniuersali, Matt. 25. q. 326. 164
de Dæmonibus quædam. Parad. 5. c. 97. 87
Dæmones isti quare clamauerunt viso Christo, Matt. 8. q. 105. 284
Dæmones isti quare dixerunt Christo quid tibi, & nobis fili Dei altissimi, ibid. q. 106.
Dæmones isti quare dixerunt Iesu fili Dei altissimi, ibid. q. 107.
Dæmones isti quomodo dixerunt Christo, venisti torquere nos, ibid. q. 108. 285
& Dæmones isti, an ante hoc torquebantur, ibid.
Dæmonum istorum confessio ista quidnam erat, ibid.
Dæmones isti quare Christo dixerunt: Venisti ante tempus torquere nos, & an venerit ante tempus, ibidem. q. 109
Dæmonis de nomine quare Christus quæsiuerit, ibid. q. 110. 286
Dæmonum, & Angelorum legiones quænam sunt, ibid. q. 111.
Et quamdiu moueant in eis isti ordines, ibid.
Dæmones voluit imitari Angelorum ordines. ibid.

Dæmones dupliciter adiuramus per Deum, ibid. q.112. pag. 286
Dæmones an quando hominem accipiunt sint intra corpus, vel extra, cum angelus sit vbi operatur, ibid. q.113. pag. 287
Dæmones an loqui possint per arreptitios, ibid. q.114. pag. 288
Et quomodo loqui possunt, ibid.
Dæmones an possunt immutare sensus arreptitiorum vel aliorum hominum præstigiis vel alias, ibid. q.115. 289
Dæmones an possint immutare potentias sensitiuas interiores, ibid. q.116. 290
Dæmon an possit immutare intellectum, ibid. q.117. 291
Dæmon quomodo immittit nobis cogitationes quas vult, ibidem.
Dæmones quare nunquam imprimant cum possint, ibid.
Dæmones an possint mouere voluntatem hominis, ibid. q.118.
Dæmones an cogere possint arreptitios ad peccandum, ibid. q.119. 292
Dæmones quomodo possint torquere hominem, & quãtum possunt eum torquere, ibid. q.120. 293
Dæmones quare desiderant intrare in hominem, ibid. q. 121. 293
Dæmon quid sit, ibid. q. 122.
Dæmonum ex negatione quidnam sequatur, ibid.
circa Dæmones, an fuit conueniens quod Christus miracula faceret, ibid. q.123. 294
Dæmones quare introierunt in gregem porcorũ qui erat apud arreptitios, ibid. q.125. 296
Dæmones quare petierunt à Christo vt intrarent in porcos, ibid. q.126. 297
Dæmones an meruerunt exaudiri, ibid. q.127.
Dæmones expulsi de homine quare non manserunt in aere, sed voluerunt intrare in porcos, ibid. q. 128. 298
Dæmones quare petierũt ingredi in porcos potius quam in alia animalia, ibid. q.129. 298
Dęmones quare Christus permisit introire in porcos, & occidere duo millia eorum, ibid. q. 130. 299
Dæmones quare petierunt à Christo ne mitterentur in abissum, ibid. q.131. 299
Dæmones quare petierunt à Christo ne expelleret eos extra regionem, ibid. q.132. 299
Dæmones qui in porcos intrauerunt quot erant, ibid. q. 135. 301
Dæmones tot quomodo in vno homine esse poterant, ibid. q.136.
Dæmones quare præcipitauerunt porcos in mare, ibid. quæst. 137
Dæmones quare præcipitauerunt porcos, & occiderunt, ibid. q.138.
Dæmones quare occiderunt porcos in mari cum potuissent in terra occidere, ibid. q.139. 302
Dæmon, an possit facere hominem mutum, dato quod faciat arreptitium aliquando mutum, Matt.9.q.151. 372
Dæmon non potest mortuos suscitare, nec leprosos mundare, nec paralyticos sanare, nec si posset faceret, quia nullo prodesse vult, ibid. q.153. 373
Dæmones quomodo vocantur spiritus immundi, Matt. 10.q.22. 387
Dæmoniorum eiectionis miraculum ab aliis differt, ibid. q.56. 406
Dæmones Apostolos tentabant, quod notent viri deuoti nec mirentur si tentantur in hac valle miserię, ibid. q. 60. 409
Dæmones an possint introire in corpora, seu ventrem hominum, 1. Reg.c.28.q.11. 266
Dæmon cur nunquam orat, licet possit, Matt.6.q.85. 95
Dæmonis, carnis, & mundi tentatio qualis sit, Matt.6.q. 117. 130
Et quæ sit fortior, ibid.
Dæmonia habentes. Vid. arreptitij occurrerunt, Matt.8. q.96. 280
Dęmones isti quomodo permiserunt arreptitios istos ad Christum venire cum ipse nociturus esset eis, ibid. q. 103. 283
Dęmones an torquentur ab angelis post iudicium vel à Dęmonibus, Matt.25.q.688. pag.431
Dæmones quare procurant damnationem hominum si ex pœna damnatorum augetur eorum pœna, Matt.25. q.771. 493
Dęmonia habentes quomodo Christi dicantur oblati vespere facto, Matt.8.q.47. 247
Dęmones, & Angeli boni an habeant nomina sicut nos, Matt.25.q.405. 212
Dęmones neque angeli sciunt hominis cogitationes, sed solus Deus, Matt.9.q.15. 313
Dęmones alij quomodo dicuntur angeli diaboli, Matt. 25.q.407. 214
Dęmoniorũ genus de quo dixit Christus, Matt.17. quomodo verum sit quod non eiciatur nisi in ieiunio, & oratione, Matt.17.q.169. 456
Dęmonem hunc quomodo verum est quod Apostoli eiicere non potuerunt cum non ieiunauerint, neque orauerint, cum nec hoc Christus fecerit illum eiiciendo, ibid. q.170. 457
Dæmonij genus de quo Matt.17. quomodo stat quod eiici non possit sine ieiunio & oratione, cũ per fidem omnia miracula fieri possint, Matt.17.q.171. 458
Dæmonij quod genus sit quod eiici non potest, ibid. q. 172. 458
Dæmones quomodo in homine fæuiunt, ibid.
in Dæmonibus quibusdam eiiciendis quæ difficultas sit, quarum potestate sub cęlo nulla est maior, ibid.
Dæmoniorum multorum expulsio de corporibus putatur apud Iudæos maximum miraculum, ibid.
ad Dæmones lunaticos eiiciendũ quare potius curatio, & ieiunium quam aliud necessarium erat, ibid. q.173. 460
Dæmones an possint capitibus metallinis, aut aliis vasis includi, vel à corporibus expelli, Num.c.21.q.20. 43
Dæmones an possint à nobis ad aliquid cogi, verbis, aut aliis rebus naturalibus. ibid.
Dæmonum cultus in Imagine, quomodo inductus fuit Idolo Baal. Num.c.22.q.13. 73
Dæmones quare non accipiunt pulchra corpora, in quibus appareant, cum sciant illa formare. Num. c.23.q. 3. 75
Dæmon duobus modis dicitur mutus. Matt.12.quæst.50. pag.19
Dæmon dupliciter potest facere hominem mutum, Mat. 12.q.50. 19
Dæmon an possit loqui per mutum. Matt.12.q.50. 19
Dæmonis in eiectione à muto, an fuerint ibi tria miracula. Matt.12.q.51. 20
Dæmonis in eiectione à muto quare turbæ non sunt admiratæ. Matt.12.q.52. 20
Dæmones nihil agunt propter hominem cum quo familiaritatem habent, cum neminem diligant, nec seipsos, Matt.12.q.56. 22
Dæmones inter an sit aliquis ordo principatus. Matt.12. q.60. 25
Dæmonis voluntas aliquo iure regi non potest. ibid.
Dæmones inter quomodo sit principatus, ibidem.
Dæmones quomodo habent regnum suum super homines. ibidem.
Dęmon vnus an alterum possit eiicere de corpore, et si potest cur non vult. Matt.12.q.61. 26
Dæmon magis odit homines, quam alios dæmones, Mat. 12.q.61. 26
Dęmones, & Angeli non habent nomina propter duo, Matt.12.q.62. 27
Dęmones in omnes Christus poterat. Mat.12.q.65. 29
Dęmon egressus de corpore quod ambulet per loca arida quomodo dicatur, & quomodo hoc sit verum, Mat. 12.q.98. 54
Dęmon quomodo scit se non inuenire requiem, Matt.12. q.99. 54
Et quomodo permittatur nocere hominibus, quorum vexatione quiescit, ibidem.
Et quando potest hominem inuadere, ibidem.
Dæmones quare vocantur volucres cæli, Matt.13.q.46. pag. 93

Dæmon quomodo potest rapere verbum de corde hominis, cum nihil possit in intellectu aut in voluntate nostra, nec etiam Angelus bonus, Matt.13 q.47. 93
Dæmones an possint eiici de corporibus virtute melodiæ, vel alicuius alterius rei, 1.Reg.c.16.q.40. 42
Dæmones an verbis cogi possint, 1.Reg.c.16.q.41. 43
Dæmones an nulla re naturali cogi possint, 1. Reg.c.16. q.42. 44
Dæmones an possunt re naturali congregari ad aliquem locum, 1.Reg.c.16.q.43. 44
Dæmones an indirecte possunt expelli per res naturales, 1.Reg.c.16.q.44. 44
Dæmones an potuerint omnes Cælos, & astra stare, Iosue c.10.q.81. 344
Dæmonum, & Angelorum potentia quæ sit, Exod.c.7.q.10. 78
Dæmones an vere possint vnam naturam verè in aliam conuertere, & verè miracula facere, ibid.
Dæmones in corporibus assumptis per illamet corpora an videant, audiant, & sentiant, Exod.c.7.q.131. 81
Dæmones quomodo corpora assumant, & ad quid, ibid.
Dæmones, vel angeli an moueantur in assumptis corporibus, Exod.c.7.q.14. 83
Dæmones, vel Angeli an in assumptis corporibus loquantur, Exod.c.7.q.15. 83
Dæmones an intrare possint corpora humana, & quomodo, Exod.c.7.q.16. 84
Dæmones, & Angeli an possint per seipsos organa sensuum immutare, Exod.c.7.q.17. 84
Dæmones vel Angeli quare illabi non possunt animæ nostræ, Exod.c.7.q.18. 85
Dæmones, & Angeli quomodo nobis cogitationes immittant, & eas cognoscant, ibid.
Dæmones quare vocantur inuentores malorum, Exod.c.7.q.19. 86
de Delbora quare Scriptura faciat mentionem, Iud.4. q.4. 52
Delbora an fuerit Iudex Israel. ibid.q.5.
Et an tempus eius computetur, sub Iudicib. ibid.
Delboræ quis vir esset, ibid.q.6. 53
Delbora quomodo iudicabat Israel cum non esset Iudex, ibid.q.7.
ad Delboram quomodo populus ad omne iudicium ascendere poterat, ibid.q.8. 54
Delbora, vel Iahel, an fuerit mulier in cuius manus traditus est Sisara, Iud.4.q.12. 56
Delbora an peccauerit prouocando Israelitas ad maledicendum terræ Meroz. Iud.5.q.8. 73
Delboræ ex maledictioni an aliquid sequutum sit, ibid. quæst.9.
sub Delbora Sangar, & Barac temporalium euentuum chronica. ibid.q.11. 75
Delbora quomodo potuerit esse cum Iacob, Gen.35. q.2. 626
Delbora quomodo cum Iacob esse potuit, Gen.35.q.2.
Debiles ac infirmi an teneantur ad ieiunium, Matt.6. q.148. 157
Debilitas ex duobus procedit. Matt.6.q.148. 157
Debilitas quid significet, Matt.10.q.56. 406
Debitum & eleemosina quomodo inter se differunt, Mat.15.q.26. 213
Debita sunt duplicia, ibid.
Debitum filiorum quantum sit erga parentes, ibid.
Debitum nostrum quod sit in Dei templo, ibid.
Debito patris, quomodo potest stare, & in quibus casibus secundum legem Dei poterat homo vendi in seruum, 4.Reg.4.q.5. 27
Debitoris vxorem, & filios venundari an liceret, Mat.18. q.137. 118
Debitorem venundari an liceret, Matt.18. q.137. 118
Debitoris vxoris & filiorum de venundatione cur posuit hic Christus, cum hęc iniusta videantur, ibid. q.138. pag. 119
Debitorem de quo in Parabola Talenta 10000 debentis & eius vxorem, & filios cur Rex non fecit vendi propter ingratitudinem quam in conseruum commisit, ibid.q.139. 120
Debitoribus non dimittens an exaudiantur in oratione Dominica, Matt.6.q.114. 128
Debitum pecuniale an remittere teneatur orans oratione Dominica, vt exaudiatur, Matt.6.q.115. 128
Debitor negligens, aut fur quaotum tenebatur reddere, Num.c.5.q.12. 100
Debitoris negligentis pœna an haberet locum in foro iudiciali, ibid.
Decalogi quomodo duo tantum sint præcepta, Deut.6.q.1. pag. 52
Decalogi pręceptum primum, an possit in via compleri Deut.6.q.3. 54
Decalogi legem, an Deus primo præsentauerit Ismaelitis, & Idumęis, & eã recipere noluerint, Deut.33. q.1. 310
Decalogi pręcepta 10. quare in duabus tabulis solum scripta erant, Exod.c.32.q.21. 211
Decalogi pręcepta cur aliqua repetantur hic & non omnia. Leuit.19.q.3. 317
Decaluantes Dauid seruos an peccauerint Amon & serui sui, 1.Paralip.19.q.8. 373
Decimæ tempore veteri Testamenti, an essent de iure naturæ debitæ, Matt.23.q.136. 358
Decimæ quo iure debitæ erant, ibid.
Decimarum solutio quando cęperit, ibid.q.137. 359.
Decimarum solutio à quibus cęperit, ibid.
Decimas cur Deus in Veteri Testamento dari iussit, ibid. q.138.
ad Decimam cur potius quam ad aliam summam taxata erat pensio quæ Leuitis dabatur, ibid.q.139. 360
Decimam quamnam Iudæi soluebant, ibid.q.140. 361
Decimam quomodo Iudæi soluebant, ibid.
Decima quibus erat danda. ibid.q.141. 362
Et cur, ibid.
Decimas quinam dare tenebantur, ibid.q.142.
Decimas summo Sacerdoti soluere quomodo Leuitæ tenebantur, ibid.q.143.
Decimæ quando soluebantur, ibid.q.144. 363
Decimæ quoties soluebantur, ibid.
Decimæ de quibus rebus erant à Iudæis soluendæ, ibid. quæst.145.
Decimæ an soluebantur de omnibus plantis, & herbis, ibid.q.146.
Decimarum an modi omnes, qui in Veteri Testamento erant in nouo sint, ibid.q.147. 364
Decimæ in nouo Testamento quo iure debeantur, ibid. q.148.
Decimarum quot modi erant in veteri Testamento, ibid. q.149. 368
Decimarum quot sunt species in nouo Testamento, ibid. q.150.
Decimarum personalium solutio, an sit de necessitate præcepti, ibid.q.151. 369
Decimarum personalium solutio quo iure debeatur, ibi.
Decima de quibus rebus soluẽdæ sint circa decimas prædiales, ibid.q.152. 370
Decima an sit de lana pecorum danda, ibid.q.153.
Decima an debeatur de paleis, trituratis segetibus, ibid. quæst.154.
Decima an debeatur de pascuis, ibid.q.155. 371
Decima an debeatur de terra ex vna dispositione in aliã conuersa, & e contrario, ibid.q.156. 372
Decimas an teneatur dare messes exurens, & arbores cædens, ibid.q.157.
Et quomodo de his decimas dabit, ibid.
non Decimatam rem vendens ad quid teneatur, ibid.q.158. 373
Decimę onus ad quem pertineat si vendatur res non decimata, ibid.
Decima an sit soluenda de rebus ad aliquem quocumque titulo pertinentibus, ibid.q.159. 374
Decima an debeatur de piscatione, ibid.q.160. 375
Decimæ de pescatione an sint prędiales, vel personales, ibid. & q.161.
Decima an de venatione solui debeat, ibid.q.162. 376
Decima de venatione cui Ecclesię soluenda, ibid.

Decima an danda fit de Molendinis, ibid.q.163.
Decima de molendinis an fit prædialis, vel perfonalis, ibi.
Decima an fit danda de lacte, & Cafeo, ibid.q.164. 377
Decima, an foluatur de butyro, ibid.q.165.
Decima de butyro an fit prædialis, vel perfonalis, ibid.& quæft. 166
Decima lactis, cafei, & butyri an fit prædialis vel perfonali, ibid.q.166.
Decima de melle, & cera an debeatur, ibid.q.167.
Decima de melle, & cera cui Ecclefiæ debeatur, ibid.
Decimæ de quibus aliis rebus & lucris foluendæ fint, ibi. quæft. 168.
Decima an fit danda de male acquifitis, ibid.q.169. 378.
Decimam valoris rei amiffæ an foluere teneatur amittēs, ibid.q.170. 380
Decimæ perfonales, quare nūc dantur, cum in Veteri Teftamento non darentur, ibid.q.171. 381
Decimæ quibus perfonis dandæ funt, ibid.q.172. 382
Decimæ cui Ecclefiæ dandæ fint, ibid.
Decimæ, quomodo dantur nunc Sacerdotibus Ecclefiæ, qui alia iura habent, cum Leuitæ Veteri Teftamenti nihil aliud haberent nifi decimas, ibid.q.173.
Decimæ, an debeantur Clericis diuitibus habentibus aliunde fufficientem fuftentationem, ibid.q.174. 383
Decimæ Clericis malis an dandæ fint, ibid.q.175. 384
Decimæ an dentur Papæ, ibid.q.176.
Decimæ an dentur pauperibus, ibid.q.177. 385
Decimæ an Laicis dandæ fint vel aliquo modo eas percipere, vel retinere poffint, ibid.q.178. 387
Decimas an Papa poffit Laicis dare vt illas ad tempus, vel in perpetuum teneat, ibid.q.179.
circa Decimas, an aliquis Papa inferior difpenfare poffit, ibid.q.180. 389
Decimarum præceptio an extendatur, etiam ad nonalia cum Laico priuilegium de decimis percipiēdis eft collatum, ibid.q.181.
Decimæ fi ab aliquo iniufte detineantur, an liceat ei ad quem prædictæ decimæ pertinent eas redimere, ibid. q.182. 390
Decimæ an poffint in pignus accipi, ibid.q.183.
cum Decimas iniufte detinente longo tempore cum paupere, ac fe peccaffe confitente, & illas fibi dimitti poftulante quid faciet Ecclefia, ibid.q.184
Decimarum obligatio an tollatur per confuetudinem, ita vt non teneantur foluere, & non peccent non foluentes, ibid.q.185. 391
Decimas præftantes laicis ruftici, an peccent, ibid.q.186. pag.392
Decimas fibi conceffas, an laico retinere liceat, ibidem q.187.
Et quomodo liceat, ibid.
Decimæ an præfcribi poffint, ibid.q.188. 393
Decimæ an religiofis dari debeant, ibid.q.189. 394
Decimas de nullis prædiis monafterij deberi, nifi in duobus cafibus verum eft, ibid.
Decimæ noualium cui dandæ fint, ibid.q.190.
Decimas ad præftandum quinam teneantur, ibid.q.191. pag.395
Decimas dare an clerici teneantur, ibid.q.192.
Decimas aliquas, an teneatur Epifcopus foluere, ibid.q. 193. 397
Decimas aliquas an Papa teneatur foluere, ibid.
Decimas foluere, an Religiofi teneantur, ibid.q.194.
Decimas an Iudæi foluere teneantur, ibid.q.195. 398
Decimas an Saraceni foluere teneantur, ibid.
Decimæ cui Ecclefiæ dandæ funt, ibid.q.196. 399
Decimæ de pecoribus cui Ecclefiæ dandæ funt, ibid.q. 197. 400
Decimæ de lacte, cafeo, butyro, & lana cui ecclefiæ foluantur, ibid.q.198. 401
Decimæ de fœno, & palea, & locis pafcuorum cui Ecclefiæ dabuntur, ibid.q.199.
Decimæ de melle, & cera cui Ecclefiæ dētur, ibid.q.200.
Decimæ de molēdinis auri fodinis, & quibufcumque minerris, cæfione arborum, pifcariis, penfionibus domorum & agrorum, & aliarum rerum, & de fimilibus cui Ecclefiæ dentur, ibid.q.201.
Decimam cui Ecclefiæ foluat colonus de eo quod percipit, qui pro aliquo dato colit agros, ibid.q.202. 402
Decimæ arborum, vel plantarum, vel oleum qua feminantur in vna Parochia, & tranfplantantur in alia, cui Parochiæ debeantur, ibid.q.203. 403
Decimæ, quomodo fine diminutione conferantur, ibid. quæft. 204
Decimans an expenfas fubtrahere debeat, ibid q.205. 405
Decimam, an ad horreum portare debeat rufticus colligens fructus, ibid.q.206.
Decimæ, an folui debeant de melioribus fructibus vel de deterioribus, vel de mediocribus, ibid.q.207. 406
Decimas debitas foluentes quæ bona mereantur, & quæ mala defraudantes decimas vel non foluentes promerentur, ibid.q.208.
Decimas bene foluentes in quattuor remunerantur, ibid.
Decimas fraudantes quæ mala promereantur, ibid.
Decimæ hodie an fint de iure Diuino vel pofitiuo, 1. Reg. c.8.q.160. 227
Decimas foluendi an maneat nunc obligatio, & quo iure, ibidem.
Decimæ quare nunc debeant folui, & quo iure, 1. Reg. c.8.q.162. 228
in Decimarum, & Primitiarum folutione, quæ bona funt, Exod.c.22.q.18. 433
Decimæ, an poffent folui in anno feptimo quietis terræ, Exod.c.23.q.29. 471
Decimæ, & primitiæ apud Iudæos, de quibus rebus dicebantur, Num.c.18.q.14. 428
Decimæ tres an mifcerentur fimul, vel non, Num.cap.28. q.10. 184
Decimæ quæ triplices funt, Deut.12.q.7. 515
Decimas dare de lucro an teneantur, Meretrices, Aleatores, hiftriones, & Vfurarij, ibid.
Decimas, & primitias, an Iudæi dare tenerentur ante ingreffum terræ promiffæ, Deut.26.q.1. 243
Decimæ quot fiebant apud Iudæos, Deuter.26. quæft.4. pag.246
Decimæ, quomodo diftribuebantur, ibid.
Decimæ, an foluerentur Sacerdotibus & Leuitis anno feptimo remiffionis, Leuit.25.q.5. 494
Decimus cafus quo vfura licita eft. Vide Vfura.
Decimæ an fint de Iure Diuino, Leu.27.q.68. 613
Decem tribus, Vid. Tribus decem.
Decimusquartus cafus quo vfura licita eft. vide Vfura.
Decem res quas dicunt Iudæi creatas effe in Vefpere Sabbati, quæ fint. Et quomodo circa ifta in quolibet errent, Num.c.22.q.10. 67
Dedicatio templi. Vide Templi.
in Dedicatione Templi Salomon. quare Ifraelitæ tantum manferunt, 2. Paralip.7.q.27. 186
Dedicationem circa, ac folemnitatem Templi, quomodo Ifraelitæ fe habuerunt, 2. Paralip.7.q.26. 185
Defectus duplex eft fpiritualis, & corporalis, Matt.8.q. 52. 249
Defectus fpirituales in duo confiftunt, ibid.
Defectus corporales duplices funt. ibid.
Defenfionem iuftam an haberent. Viri Iuda contra Sefac, 2. Paralip.12.q.6. 283
Defenfio Ammonitarum à Dauid an fine peccato effet, 1. Paralip.19.q.20. 384
Defuncti de nomine, & bonis quidnam fiebat fi nullus fuiffet tunc qui fufcitare potuiffet de iure femen defunctorum, Ruth.4.q.29. 62
Defunctis. Vid. mortuis.
Delectationis ne an neceffitatis caufa Dauid cifternæ Bethleem aquam defiderauerit, 1. Paralip.11.q.15. 218
in Delicto multitudinis quid agendum, Deut.1.q.8. 8
Delictum & peccatum quomodo differunt, & quomodo pro his fiebant variæ cærimoniæ, 4. Reg.12.q.55. 111
Delictum dupliciter confideratur, Iof.20.q.18. 231
Delictum & peccatum quomodo differunt, Leuit.6.q. 12. 52
Delinquentem contra Deum, quare totus populus lapidabat, Leuit.24.q.11. 484

de Delphico Apollinis templo, Matt.6.q.90. pag.100
in Demonstratiuis verbis significantibus aliquid esse, vel fieri non est gratiarum actio, Matt.14.q.98. 157
Demeritum & meritum vide mala, & Bona.
de Demosthene, & Eschine oratoribus Gen.in Epi. Hier. ad Paul.a.
Denarium vidēs Christus cur quæsiuit cuius esset imago, Matt.22.q.98. 41
in Denario, quomodo verum erat quod esset imago Cæsaris, ibid.q.98.
Dentium stridor, an erit in damnatis, Matt.25.q.555. 318
Dentium stridor, & fletus quare dicatur quod erunt in tenebris exterioribus, Matt.22.q.68. 30
Dentem, vel oculum alteri eruenti an dens vel oculus eruendus, vel in pecunia æstimandus secundum legem talionis, Leuit.24.q.13. 487
Denuncians an principaliter vi cōsequatur vsuras denunnare debeat, Matt.25.q.281. 133
Depositum penes aliquem stans simpliciter subtrahitur, Exo.c.22.q.6. 415
Derisores sui, quare Christus nō increpuit, Matt.9.q.118. pag.359
pro Derelicto haberi aliquid, quomodo constet & quibus signis cognoscatur, Matt.6.q.42. 42
Deserti qua in parte erat Dauid cum ad eum venerunt duces tribus Gad, 1.Paralip.12.q.7. 227
Desertus locus in quo Christus satiauit turbam quisnam erat. Matt.11.q.70. 146
Desertum Iudæorum, quomodo hodie appelletur, Num. c.20.q.3. 4
in Deserto, an fuerit immolata vitula rufa, Num.cap.19. q.6. 151
Deserti terra inhabitabilis facta est habitabilis per fontem Moysi, Num.c.10.q.38. 199
Despoticus principatus quisnam sit, & qualis, Gen.13. q.777. 436
à Despotico & politico an ratione mulieres differat ius paternum, & œconomicum, ibid.q.778. 437
In responsione circa hoc qua ritur an valeat. Sunt in eadem communicatione ergo habent eadem iusta, ibid. q.779. 438
Obiectiones aduersus dicta in hac quæstione an concludant, ibid.q.780.
Desideria quædam, quomodo in nobis sint secundum vires rationales, & quomodo id cognoscemus, Leuit.18. q.10. 316
Desideria feminarum ferocissima.4.Reg.11.q.5. 101
Desiderius nostris curiosis Deus non seruit, Matt.16.q.10. pag.258
Desolationis Abominatio. Vid. Abominatio desolationis.
Destructio, quomodo tanta facta fuit in terra Israel, quod non manerent in ea nisi decem millia peditum, 4.Reg. 13.q.5. 114
in Deteriorem, vel meliorem partem interpretare stat dupliciter, Matt.7.q.5. 200
Detrimentum mortuorum duplex est non exequendo legata per eos facta, Matt.6.q.77. 85
Detectio turpitudinis. Vid. Peccatorum reuelatio.
Deuteronomius, quare scribebatur super lapides calce linitos, & non super lapides politos, Iosue c.8.q.25. 264
Deuteronomij lapides, & altaris an sint iidem, Iosu.c.8 q. 26. 264
Deuteronomius, quomodo totus potuit Scribi in lapidibus, de quibus hic dicitur, Iosue c.8.q.27. 264
Deuteronomij c.10. littera, quomodo coordinari debeat vt cognoscatur, Deut.10.q.4. 90
Deuteronomij 18. verba illa Prophetam suscitabo, &c. vsque in finem an exponenda sint diuersimode partibus suis, scilicet, vt in vna parte de Christo & in alia de Prophetis alus, vel intelligantur secundum sensum literalem simul de Christo, vel de quolibet alio Propheta bono, Deut.18.q.6. 179
Deuteronomij præcepta, quare in Arca reposita sunt, Deut.31.q.4. 291
Deuteronomij circa Verba illa 33. Manus eius pugnabunt pro eo, nonnullorum erroris causa, Deuteron.33. quæst.3. pag.313
Deuotio offerentium, an tolleret pœnam peccatorum, Leuit.4.q.24. 67
Dexter, & sinister situs ouium & Hædorum quid significet, Matt.25.q.306. 143
Deus quomodo puniat vnum pro peccato alterius, Iosue c.6.q.27. 188
Dei, & hominis Iudicis, quæ differentia est in iudicando. Iosue c.6.q.32. 190
Dei in Iudicio quare dicatur quis pro altero puniri, & non in iudicio humano, ibid.
Deus an aliquando occidat filios pro patribus, Iosue c.6. q.33. 191
Deus an occidat patres pro filiis, ibid.
Deus in hoc an obligatur legi, Iosue c.6.q.33. 191
Deus an puniat vnum pro alio pœna æterna, Iosue c.6.q. 36. 192
Deus an puniat vnum pro alio pœna purgatoria post mortem. Iosue c.6.q.37. 193
Deus cum semper iustè puniat, quare interdū nocet communitati pro peccato singularum personarum. Iosue c.6.q.39. 194
Deus non punit nos, quando peccamus, sed reseruat pœnas in alia tempora, vel expectat nos, vt conuertamur, Iosue c.6.q.42. 195
Deus an per se diruit muros Vrbis Iericho, vel Angeli iussu Dei. Iosue c.6.q.50. 199
Deus quare non facit ea, ad quæ virtus Angelica sufficit, ibidem.
Deus an quando profert generaliter aliquam legem tollit naturalem obligationem ex iure naturæ prouenientem, Iosue c.6.q.54. 201
Deus an fuerit iratus solum contra Achan. Iosue c.7.q. 5. 211
Deus an incussit Iudæis timorem quendam euntibus contra Vrbem Hay. Iosue c.7.q.13.
Deus incutiendo timorem Iudæis euntibus contra Vrbem Hay, an imprimeret in phantasia eorum terribiles species, ibid.
Deus voluit punire omnes murmuratores, ideo protulit sententiam vniuersalem, Num.c.14.q.87. 358
Deus quare voluit Iudæos stare per quadraginta annos in deserto. Num.c.14.q.88. 359
Dei sententia quadraginta annorum, non lata fuit in pœnam filiorum Hebræorum principaliter, sed propter bonum ipsorum, Num.c.14.q.88. 359
Deus quare pro 40. diebus dedit pœnam 40. annorū, cum sit promptior ad parcendum, quam ad puniendum. Num.c.14.q.93. 361
Deus quare voluit Hebræos perire in deserto, Num.c.14. q.1. 323
Deus an nouiter creauit aquas, quæ fluxerunt de Petra. Num.c.20.q.4. 6
Deus cur voluit, quod Rex Edom permitteret Iudæos transire per terram suam, Num.c.20.q.19. 13
Deus dedit Hebræis legem, sed non ordinauit politiam, Num.c.10.q.48. 203
Deus cum puniat magis peccata maiora quam minora, quare puniuit murmurationem istam, & non puniuit alias maiores, Num.c.11.q.2. 215
Deus sæpè pœnas multorum reseruat ad vnum tempus, vt simul puniat, ibid.
Deus licet non audiat, nec irascatur conuenienter ei tamen figuratiuè hæc attribuuntur, Num.c.11.q.4. 216
Deum vidit propter murmurationem factam in deserto, an esset peccatum. Num.c.11.q.6. 217
Deus quare in ioanna dedit varietates odorum, & saporum viris bonis, Num.c.11.q.16. 222
Deus, quare introduxit varias purificationes in Veteri Testamento, Num.c.19.q.1. 447
Deus, an teneatur aliquid homini pro ministerio, Num. c.18.q.8. 421
Deus an daret Sacerdotibus, & Leuitis aliqua iura pro ministerio, quod faciebant, ibid.
Deo quid proueniebat de sacrificio, & quid popularibus, Num.c.18.q.10. 423

Deo

Deo nullus se poterat vouere, Num.c.18.q.16. pag.430
Deus, an tenuerit promissa facta ad Iosue, scilicet, quod in diebus suis nemo posset resistere Israelitis, Iosue c.7. q.14. 217
Deus, quomodo vtebatur in Iudæos peccantes, ibid.
Deus, quomodo influit, & coadiuuat omnibus peccantibus circa omnia, quæ agunt siue bona, siue mala, Iosue c.7.q.21. 222
Deus, quare iussit applicare Iudæos per tribus, & tribus per familias, & familias per domos, & nõ omnes simul, Iosu.c.7.q.25. 224
Deus, an semper temperet sortes missas, & faciat quod sic eueniant, Iosu.c.7.q.37. 229
Deus mouendo sortes, si fatsum influit, an vt causa vniuersalis, aut Rector, aut vt Iudex, Iosue c.7.q.38. 229
Deus, an iussit pœnam lapidationis Achan, vel Iosue de corde suo hoc fecit, Iosue c.7.q.66. 243
Deus, quare iussit duas pœnas inferri Achan, Iosu.c.7.q. 67. 244
Deus, quomodo intelligitur, quod nõ iudicat bis in ipsum ibidem.
Deus, an puniat peccata patrum in filios, cum filius non portabit iniquitatem patris, Iosu.c.7.q.72. 246
Deus an fuit conueniens, quod confortaret sermone Iosue timorem expellendo, Iosue c.8.q.1. 249
Dei loquutio quando facta est hic ad Iosue, & quomodo, Iosu.c.8.q.19. 256
Deus quare iussit sibi offerri, & immolari Hostias pacificas, Iosue c. 8.q.22. 263
Deus, an percusserit, tũc Hebræos pestilentia, Num.c.14. q.79. 354
Deus verba, quæ hic dixit de interemptione Hebræorum, an sint Prophetice dicta, vt censuit Origene, Num.cap. 14.q.80. 355
Dei ista verba, an intelligenda sint simpliciter, prout iacent, Num.c.14.q.81. 355
Dei sententia secundum quam iudicat est duplex, ibid.
Deus quare profert sententiam, quam mutare intendit, Num.c.14.q.82. 356
à Deo an sit conueniens prænunciari aliqua comminatoriè, Num.c.4.q.83. 356
Deus loquutus est Moysi, & Aaron, Num.c.14.quæst.84. pag.357
Dei ista loquutio facta Moysi, & Aaron an sit eadem, quæ prius, ibid.
Deus, quare dixit, dic ei, cum loqueretur Moysi, & Aaron, Num.c.14.q.85. 357
Dei verba quis protulit Moyses, vel Aaron, Num.c.14. q.86. 357
Deus quid intelligit hic per domum suam, Num.cap.12. q.40. 285
Deus, quomodo potest vocari fidelis, Num.cap.12.q.42. pag. 285
Deus cur dixit Aaron, & Mariæ, quare non timuistis detrahere seruo meo Moysi. Num.c.12.q.46. 288
Deus, quare dicitur quod iratus est nunc contra Mariam, & Aaron, & iratus recessit, Num.c.12.q.47. 289
Deus, quare non dicatur iratus antequam finierit verba, Num.c.12.q.48. 289
Deus, quare dicitur quod iratus abiit, Num.cap.12.q.50. pag. 289
Deum, quare bis dicatur esse iratum, Num.cap.12.q.49. pag. 289
Deus, quare dicatur, quod recessit, Num. cap.12.q.51. pag. 290
Deus cur iussit in deserto vt obseruarent Phase, cum cærimoniæ legis ibi non obligarent, Num.c.9.q.6. 166
Deus, quomodo exterminat quemquam, Num.c.9.q.31. pag. 176
Deus cur iussit fieri Tubas ad vocandum multitudinem, cum sufficeret nubes, Num.c.10.q.4. 184
Deus cur iussit Buccinas fieri argenteas, & non de auro, Num.c.10.q.17. 190
Deus quæ miracula faciebat, vt ostenderet se bellare pro Iudæis. Num.c. 10.q.36. 199
Deus quare puniat homines vsque in tertiam, & quartam generationem, Exod.c.20.q.5. pag.297
Deus nomen quare non est tantæ reuerentiæ, sicut nomen Iesus, Exo.c.20.q.7. 299
Deus est nomen creatoris: Iesus est nomen redemptoris, ibid.
Dei nomen inuanum in iuramentis quid est accipere, Exo.c.20.q.8. 300
Deus quare dicatur ire vel venire, Exo.c.20.q.45. 356
Deus propriè loquendo non est in mundo neque extra mundum. Exo.c.20.q.47. 359
Deus cur vetuerit ne puella Hebræa Gentili venderetur. Exo.c.21.q.10. 375
Deus tradidit aliquem in alterius manus quomodo intelligitur. Exo.c.21.q.15. 382
Deus sæpè commemorat præceptũ de obseruatione Sabbathi. Exo.c.23.q.13. 452
Deus quomodo possumus intelligere, quod intelligit simul præsentia, præterita, & futura, & ea simul sint, Exo. c.23.q.32. 472
Dei modus intelligendi declaratur. Exo.c.23.q.34. 475
Deus quomodo potest esse inimicus alicuius gentis. Exo.c. 23.q.39. 481
Deus an si cessaret ab influentia sua, an necessarium sit omnia deficere, & nihil gigni, ibid.
Deus vtrum dato, quod vellet naturaliter operari, vt nunc operatur, non augendo virtutem influentiæ, & subtraheret vnam causam, de concatenatione causarum, esset tunc possibile fieri omnia, quæ nunc fiunt. Exo.c.23.q. 43. 484
Deus qui est prima intelligentia, an moueat immediatè aliquem orbem. Exo.c.23.q.50. 491
Deus, vel Angelus quomodo illustrant intellectum ad intelligendum in via, vel in patria. Exo.c.23.q.70. 514
Deus quomodo nobis ostendit vultum suum, cum vultum non habeat. Num.c.6.q.23. 129
Deum tulisse Leuitas pro primogenitis Israel, quomodo intelligitur, Num.c.8.q.22. 156
Deus an miserit exploratores. Num.c.13.q.7. 302
à Deo non est petendum aliquid, nisi in generali, Num.c. 13.q.8. 302
Deus quomodo consensit exploratores mitti. Num.c.13.q. 10. 303
Deus quædam mala permittit petentibus, aliqua nõ. ibid.
Deus an intulerit aliquam pœnam Hebræis pro petitione exploratorum. Num.c.13.q.11. 304
Deus quomodo tradidit Chananæum in manu Israel. Num.c.21.q.5. 25
Deus quare voluit serpentem in altum tolli, & per illum Iudæos sanare. Num.c.21.q.21. 43
Deus quare iussit serpentem æneo inspecto sanari percussos à serpentibus. Num.c.21.q.22. 43
Deus quare bona promittebat Phinees faciendo pactum cum eo de summo Sacerdotio. Num.c.25.q.8. 119
Deus, quare non præcepit Iudæis, quod pugnarent contra Moabitas, sed contra Madianitas, Num.c.25.q.13.
Deus, an propter Ruth non iussit pugnari contra Moabitas, Num.c.25.q.14. 124
Deus, quare iussit, quod maiori multitudini daretur maior portio, cum filij Iacob deberent æqualiter succedere, Num.c.26.q.11. 138
Dei operatio an sit in instanti, vel in tempore imperceptibili, Exod.c.11.q.4. 119
Deus, an operetur in aliquo modo eo tempore, ibid.
Deus, quare loquitur de ista die decimaquinta, Exod. c.12.q.22. 154
Deus, quare mandauit Iudæis in Aegypto dicens. Nullus vestrum egrediatur domus suæ vsque mane, Exo.c.12. q.47. 157
Dei loquutio facta hic ad Moysen, an sit alia à superiori, Exod.c.12.q.56. 170
Deus cur masculos primogenitos offerri præcepit, Exod. c.13.q.5. 180
Deum scriptura ponit deliberantem more humano, Exo. c.13.q.8. 183
Deus cur dicitur, quod respexit per columnam ignis, Nubis, Exod.c.14.q.8. 203

Deus

Deus, an Iudæis apparuerit super mare in forma visibili, Exod.c.15.q.2. pag.212
Deus vbique est, sed specialiter in quibusdam locis, Exod. c.15.q.4. 216
Dei inter Regnum differentia, & aliorum Regna mobilia, Exod. c.15.q.5. 219
Deus, quare aliquando in necessitate constitutis non succurrit rogantibus eum, Exod. c.16.q.2. 228
Deus quare dedit primo carnes, & secundo panes, Exod. c.16.q.4. 229
Deus, quare de seipso in tertia persona loquatur, Exod. c.16.q.13. 240
Deus, quare duxerit Hebræos in Raphidim, Exod.c.17. q.2. 244
Deus an loqueretur cum Moyse, vel cum populo, Exod. c.19.q.4. 278
Deus, quare non mandauit Hebræis, vt vestes mutarent, sed lauarent, Exod.c.19.q.6. 279
Deus, quare hic Angeli vocantur, & sæpe in Scriptura Sacra, Exod.c.19.q.7. 281
Dei apparitio in mõte Synai secundum opinionem Nicolai, Exod.c.19.q.11. 287
Deus, quare non dixit Moysi, quod faceret ipsum in gentem magnam, cum dixit se velle destruere populum, sicut alias, Num.c.16.q.10. 399
Deus, quomodo intelligitur, quod sit spiritus fortissimus, Num.c.16.q.11. 399
Deus, quare iussit multitudinem separari à Tabernaculo Dathan, & Abiron, Num.c.16.q.13. 400
Deus, quomodo dixit Moysi, & Aaron, quod recederent de multitudine, Num.c.16.q.29. 409
Dij Gentilium diuersi, & eorum stultitia, Exod. cap.23. q.37. 78
Deus, quare introduxit varias purificationes in veteri Testamento, Num.c.19.q.1. 448
Deus, quare voluit cum tãta diligentia certitudinem stirpis Iudæorum, in nouo Testamento non, Num.c.27. q.4. 150
Deus, quare iussit, vt Moyses ascenderet in montem ad moriendum, Num.c.27.q.35. 165
Deus, quare iussit Moysen contemplare terram in monte, Numer.c.27.q.36. 165
Deus, quare voluit in principio mensis magis fieri sacrificia, quam alio tempore, Num.c.28.q.9. 183
Deus, & exercitus Dei, quomodo cędebat Æthiopes, 2. Paralip.14.q.15. 338
Deus, quomodo pugnauit, contra Æthiopes, & Angeli, 2.Paralip.14. q.16. 338
Dei nomen Tetragrammaton, quid significet: in Præfat. D.Hieronym. 1.Reg.c..q.11. 12
Deus facilius placatur de peccato in proximum, quam in eum.1.Reg.c.2.q.17. 69
Deus an puniat supra id quod meretur, vel citra, 1.Reg.c. 2.q. 20. 69
Deus an remuneret vltra dignum.ibid.
Deus cur iterum per Samuelem nunciauerit Heli mala; quæ prius per Angelum nunciauerat, 1.Reg.c.2.q.23. pag.71
Dei promissiones in æternum, quomodo intelligantur, 1. Reg.c.2.q.17. 74
Deo, an semper sit confidendum, 1.Reg.c.4.q.5. 89
Deus ex quo decreuerat, quod de stirpe Iuda futurus esset Rex, cur dixerit de constitutione Regis in libro Deuteron.c.17. 1.Reg.c.8.q.16. 152
Deus quomodo possit vocari in testem. 1. Reg. c. 12.q.7. pag.326
Deus quomodo ante electionem Regis regnaret super Israelitas, 1.Reg.c.12.q.14. 333
Deus quomodo se haberet ad regimen politiæ Iudaicæ, 1.Reg.c.12.q.14. 333
Deus quomodo fuerit verum, quod elegerit virum secundum cor suum, cum Saul non esset electus, 1.Reg.c.13. q.16. 352
Deus quomodo respondebat ad consultationes dubiorum, Sacerdoti, in rationali, & Ephod. 1. Reg.cap.14. q.32. pag. 384
Deus cum non responderet Sauli per Sacerdotem, quare volebat nunc inquirere sententiã eius per sortes. 1. Reg. c.14.q.34. pag.386
Deus an reuelauerit Samueli immediatè transgressionem Saulis non occidentis omnes Amalecitas, 1.Reg. c.15. q.19. 12
Deus quomodo reuelauit Samueli istam transgressionem. ibidem.
Dei verbum quomodo factum sit ad Samuelem de transgressione Saulis. 1.Reg.c.15.q.20. 12
Deus quare voluit aliqua reuelare Dauid per Prophetam Gad. 1.Reg.c.22.q.9. 159.
Deus ex qua causa mouerit Saul, vt subuerteret Nobe, 1. Reg.c.22.q.31. 175
Deus quare permisit Nobe subuerti. 1. Reg. c. 22. q. 30. pag.174
Deus an permisit Nobe subuerti propter maledictionem filiorum Heli.ibid.
Deus cur permisit vt interficerentur tot Sacerdotes innocentes, 1.Reg.c.22.q.28. 173
Deus quomodo traderet Philisthinos in manu Dauid, cũ essent ipsi potentiores, 1.Reg.c.23.q.8. 180
Deus, quomodo mitigat cordi nostro quascumque passiones, & desidéria, 1.Reg.c.23.q.34. 197
Deus, an nunciauit Dauid, per aliquem Prophetam, quod traderet inimicos eius in manibus suis, 1.Reg.cap.24. q.7. 202
Dei Verba, quod traderet inimicos Dauid in manibus eius, quomodo intelligi possunt, 1. Reg.c.24.q.8. 202
Deus simul, & Abigail an prohibuerint, ne Dauid faceret malum, 1. Reg.c.25.q.13. 231
Deus quare immisit soporem Sauli, & omni populo eius, 1. Reg.c.26.q.14. 241
Deus, quomodo causauerit soporem in seruis Saulis, 1. Reg.c.26.q.15. 241
Deus, quomodo potuisset cognosci, quod moueret Saulem ad persequendum Dauid, 1.Reg.c.26.q.23. 244
Deus, cur non respondit Sauli per Sacerdotes, 1. Reg. c.28.q.14. 269
Deus, quomodo respondebat per Sacerdotes quando volebat. 1. Reg.c.28.q.26. 270
Deus, quare voluerit respondere Sauli per Samuelem, 1.Reg.c.28.q.18. 270
Deus quare loqueretur Prophetis inquirentibus, 1. Reg. c.28.q.19. 270
Deus quot modis recedit ab homine, 1. Reg.c.28. q.35. pag. 280
Deus, an tradidit Israelitas in manibus Philisthinorum pro peccato Saulis, 1.Reg.c.28.q.40. 283
Deus, quare non consensit, quod Dauid maneret in Castris Philisthinorum, 1. Reg.c.29.q.10. 292
Deus an hostem habeat propriè, 1. Reg.c.30.q.20. 305
Deus, quare voluit, quod morerentur filij Saulis, cum essent boni, 1. Reg.c.31.q.6. 310
Deus quare iusserit Dauid venire ex aduerso Pyrorum, 2. Reg.c.5.q.16. 51
Deus, quare voluit, quod Dauid expectaret sonitum in cacumine Pyrorum, 2.Reg.c.5.q.17. 51
Dei Angeli. quomodo percuterent Philisthinos habentes bellum cum Dauid, 2. Reg.5.q.18. 52
Deus, quomodo dicebatur sedere super Cherubim, 2. Reg. c.6.q.5. 54
Deus, quomodo nullum elegit de domo Saulis, nec idem Saul ad regnandum, sed de domo Dauid. 2. Reg.cap.6. q.24. 63
Deus quot modis poterat loqui ad Nathan, 2. Reg.cap.7. q.7. 67
Deus cum promiserit Dauid, & semini eius Regnum in æternum, an ista promissio intelligenda sit de Christo vel de Salomone, 2. Reg.c.7.q.9. 70
Deus, si filij Dauid inique agerent an auferret eis Regnum, 2. Reg.c.7.q.10. 72
Deus, quare noluit Dauid certificare filios suos inique acturos, 2. Reg.c.7.q.11. 73
Dei populus, quare sic vocetur populus Israel, cum iam dereliquerit eum, 2.Reg.c.12.q.12. 75

Deus

Deus quare iussit non succidi arbores fructiferas in bello, 2. Reg. c. 11. q. 4. pag. 101

Deus cur redarguit Dauid per parabolam, 2. Reg. cap. 12. q. 2. 110

Deus quomodo verum sit, quod dederit parua Dauid, cum ei videantur maxima, 2. Reg. c. 12. q. 4. 112

Deus, quomodo dat pœnam pro peccatis, 2. Reg. cap. 12. q. 6. 113

Deus ad Moysen, quomodo loquebatur facie ad faciem, Exod. c. 33. q. 11. 259

de Deo visio, quam habuit Moyses, an esset per essentiam Dei, vel in aliqua figura, Exod. c. 33. q. 17. 268

Deus Moysi, quare monstrauerit corpus tam lucidum, vt non posset videre partem illius anteriorem, Exod. c. 33. q. 18. 269

Deus, quomodo posuit Moysen in foramine petræ, Exod. c. 33. q. 19. 271

Deus an scripserit Tabulas secundas, vel Moyses, Exod. c. 34. q. 3. 276

Deus, quare mādauerit, quod pecora nō tangerent montem Synai, quando voluit Moysi corpus illud lucidum monstrare, Exod. c. 34. q. 4. 277

Deus, an successoribus alicuius boni viri ex misericordia parcat, vel ex iustitia, Exod. c. 34. q. 7. 281

Deus, quomodo vtatur misericordia vsque in mille generationes, ibid.

Deus, quare punit peccata patrum vsque ad quartam generationem, & non vltra, sicut miseretur in mille pro bonitate patris, Exod. c. 34. q. 10. 285

Deus, quare specialiter mandabat Iudæis non communicare cum Gentilibus terræ promissionis, Exod. c. 34. q. 12. 290

Deus, quare mandabat Iudæis ne comederent de immolatis Idolis, Exod. c. 34. q. 13. 291

Deus, quare solos primogenitos masculos occidit in Aegypto, & non aliquas feminas, Exod. c. 34. q. 16. 297

Deus, quare mandabat offerri solum, primigenita ouis & bouis; ac hominis, asini redimendo, & non equorum, & camelorum, &c. Exod. c. 34. q. 17. 298

Deus, quando loquutus est Moysi, vt erigeret Tabernaculum, Exod. c. 40. q. 1. 351

Deus, quare permittebat Iudæos in Aegypto tanta mala pati, Exod. c. 1. q. 7. 12

Deus apparuit in flamma Moysi, Exod. c. 3. q. 2. 26

Deus, quare hic promittit Iudæis dare septem populos, Gen. 15. c. decem, Exod. c. 3. q. 6. 32

in Deo multa perfectio denotatur, cū dicitur, quod est, Exod. c. 3. q. 9. 35

Deus, quare dedit signa Moysi facienda in Aegypto conformia triplici, statui Iudæorum, Exod. c. 4. q. 2. 39

Deus an apparuerit per noctem, vel per diem Moysi in quattuor vicibus, vel in somno, vel vigilia, Exod. cap. 4. q. 11. 47

Deus dum dicitur, quod indurat nos an sequatur inconueniens, & tollatur libertas Arbitrij, Exod. c. 4. q. 12. 48

Deus, quare distulit Concilium Regum Amorrhæorum contra Iudæos, Ios. c. 9. q. 4. 270

Deus an dupliciter confortauit Iudæos ante tempus magni belli, ibid.

Deus, quomodo mouit Israelitas ad ea, quæ fecerunt circa Gabaonitas, Iosue c. 9. q. 32. 290

Deus, quomodo misit terrorem super quinque Reges pugnantes contra Gabaon, Ios. c. 10. q. 7. 305

Deus, quomodo solet mouere corda hominum ad timorem, & quamcumque passionem, ibid.

Deus an poterat iuste Iudæis leges imponere, Exod. c. 24. q. 2. 4

Deus, quare volendo imponere Iudæis legem, voluit habere eorum consensum, ibid.

Deus, an habitet in Tabernaculo, Exod. cap. 25. quæst. 10. pag. 34

Deus in tribus locis loquebatur Moysi in deserto, Exod. c. 25. q. 22. 47

Deus, quare iussit fieri vestes Sacerdotales in tanta pulchritudine, Exod. c. 28. q. 1. 91

Deus, an solum dederit habitū fabricatoribus Tabernaculi in intellectu, sed etiā in manibus, Exo. c. 28. q. 4. 97

Dij Gentium, quare reddebant obscura responsa, Exod. c. 28. q. 14. 112

ad Deum an quæstiones, quæ fiebant de occultis proponerentur in scripto, vel in voce, Exod. c. 28. q. 15. 112

Deus, quare dicebatur placari existente lamina aurea in fronte Sacerdotis, Exod. c. 28. q. 19. 118

Deus permutauit ordinem in narrando ea, quæ pertinebant ad Tabernaculum, Exod. c. 30. q. 1. 154

Deus, quare voluerit in Veteri Testamento æqualiter diuites, & pauperes soluere dimidiū siclum Domino, & quod nullus diues solueret vltra, etiā si vellet, & in quo attendatur meritū in oblationibus, Exo. c. 30. q. 10. 164

Deus quæ mandauerat de Tabernaculo, nullus erat, qui sciret facere, Exod. c. 31. q. 1. 174

Deus an infuderit Beseleel intelligentiam factorum in fabricatione Tabernaculi, Exod. c. 31. q. 4. 178

Deus, an verum sit, quod cum agit per corpora Cælestia, nihil curet de his inferioribus, Exod. c. 31. q. 5. 179

Deus, an creauerit res in tempore, an in instanti, Exod. c. 31. q. 12. 187

Deum, quare Littera Latina non posuit in singulari, cum constet Litteram Hebræā loqui de vno solo Deo, Exod. c. 32. q. 5. 193

Deus cum esset vnus metallinus (videlicet vitulus) quare dixerunt Hebræi pluraliter. Hi sunt Dij, &c. Exod. c. 32. q. 12. 198

in Deo quid sit liber vitæ, & mortis, Exod. c. 32. q. 41. 233

Deus an faceret aliquam mutationem, quando dixit Iudæis, quod ipse non præcederet eos sed Angelus suus, Exod. c. 33. q. 4. 251

Deus an si præcessisset Israelitas, puniuisset eos quando peccassent, Exod. c. 33. q. 5. 252

Deus quomodo potest quattuor modis adiuuare in conceptione miraculosè, 1. Reg. c. 1. q. 25. 50

Deus quare percussit plaga Philisthinos propter Arcam, 1. Reg. c. 5. q. 2. 100

Deus cur permiserit Arcam portari in terram Philisthinorum, Iudæis in bello superatis. 1. Reg. c. 5. q. 3. 101

Deus qua infirmitate percussit Philisthinos propter Arcam, quam tenebant, 1. Reg. c. 5. q. 15. 106

Dei promissio de Rege dando Israelitis, quomodo adimplebatur petentibus illis Regem, 1. Reg. c. 8. q. 10. 148

Deus cur noluit, quod Israelitæ possent sibi cōstituere Regem, nisi quem Deus elegisset, 1. Reg. c. 8. q. 14. 150

Deus quomodo loquutus sit ad Samuelem de Rege constituendo, 1. Reg. c. 8. q. 17. 152

Deus quomodo dixerit, quod Saul esset liberaturus Israel de manu Philisthinorum, 1. Reg. c. 9. q. 11. 277

Deus qualiter loquutus sit Samueli, quando ostendit Saulem esse futurum Regem, 1. Reg. c. 9. q. 12. 278

Dei spiritus, qui insiluit in Saulem quis fuerit, 1. Reg. c. 10. q. 6. 296

Dei spiritus quomodo multiplex, ibid.

Dei spiritus insiliens in Saulem, quis fuit, 1. Reg. c. 11. q. 6. pag. 315

Deus quomodo homines multipliciter moueat, 1. Reg. c. 14. q. 2. 358

Deus quare non insserit Chananæum deleri, sicut Amalecitas, 1. Reg. c. 15. q. 2. 2

Deus num iussit deleri Amalecitas, ibid.

Deus quare iussit tantam pœnā infligi Amalecitis, 1. Reg. c. 15. q. 3. 2

Deus quare iussit occidi feminas Amalecitarum, 1. Reg. c. 15. q. 6. 4

Deus quare iussit occidi paruulos Amalecitarum, 1. Reg. c. 15. q. 7. 4

Deus quare iussit, etiam animalia bruta Amalecitarū occidi, & non accipi in prædam, 1. Reg. c. 15. q. 8. 5

Deus an iussit occidi canes, feras, & mures Amalecitarū. 1. Reg. c. 15. q. 9. 5

Deus quare non iussit, vt nullus habitaret in Vrbibus Amalecitarum, in æternum, eum in omnibus Anathematizatis sic factum sit. 1. Reg. c. 15. q. 11. 6

Deus quare noluerit aurum, & argentum Amalecitarum seruari in thesauris Domini, 1. Reg. c. 15. q. 13. 6

Deus,

Deus quomodo dicatur, quod abiecerit Saulem à Regno propter peccatum inobedientiæ. 1. Reg.c.15.q.26. 18
Deus, an tradiderit Regnum Dauid, quando dixit Samuel, quod Deus tradidit Regnum proximo Saulis, 1. Reg.c.15.q.34. 22
Deus, quomodo dicatur hic, quod non flectatur, nec parcat, 1. Reg.c.15.q.35. 23
Deus, quare iuſſit Samuelem, vt ferret ſecum oleum ad vngēdum Dauid cum vbique reperiretur, 1.Reg.c.16. q.3. 28
Deus an declarauit Samueli nomen Dauid, quem vngere deberet in Regem quando miſit eum in Bethlcem, 1. Reg.c.16.q.5. 28
Dei miſſionem qualitercumque recuſando Samuel, an peccauerit, 1. Reg.c.16.q.6. 28
Dei mādatum timore mortis implere recuſando Samuel, an peccauerit, 1. Reg.c.16.q.7. 29
Deus, quare dixit Samueli, vnges, quem monſtrauero, 1. Reg.c.16.q.14. 31
Deus, quare noluit diſtinctè oſtendere Samueli, quem vncturus eſſet, 1. Reg.c.16.q.15. 31
Deus quem ordinem dedit inuidendo filios Iſai, quis eorum eſſet, quem ipſe elegerat, 1. Reg.c.16.q.21. 33
Deus, quare dixit Samueli, quod non reſpiceret vultum, & altitudinem ſtaturæ Eliab, 1. Reg. c.16. quæſt.24. pag. 34
Deus, quare abiecit Eliab, 1.Reg.c.16.q.25. 35
Deus, quare permiſit vocari Dauid, & ſtare ante Saul, & pati acerrimas perſequutiones, 1. Reg.c.16.q.35. 40
Deus cur fecit Prophetare nuncios Saulis venientes in Ramatha, 1.Reg.c.19.q.35. 109
Deus, quare miſit Dauid in terram Iuda, 1. Reg.cap.22. q.12. 161
Deus, quando incœpit dare Regnum Dauid, 2. Reg.c.3. q.8. 26
Deus per quem dixit Dauid, tu paſces populum meum, 2. Reg.c.5.q.2. 44
Deus, quomodo ſit cauſa mali, 2. Reg.c.12.q.8. 114
Deus, quomodo loquutus fuit Nathan coram Dauid, 2. Reg.c.12.q.11. 115
Deus, quomodo tranſtulit peccatum Dauid, 2. Reg.c.12. q.11. 115
Deus cur miſit Prophetam ad imponendum aliud nomen Salomoni, 2. Reg.c.12.q.27. 121
Deus cur in pœnam Dauid, non vxores ſed concubinas proſtitui voluerit, 2.Reg.c.15.q.25. 156
Dauid ratio, quare miſerit Arcam an fuerit conueniens, 2. Reg.c.15.q.31. 160
Dauid, an intenderet fugere de terra Iſrael in exitu eius, 2. Reg.c.15.q.32. 160
Deus an præcepit Semei, vt malediceret Dauid, 2. Reg. c.16.q.11. 167
Deus an daturus eſſet Dauid bonum ob tollerantiam iniuriarum, 2. Reg.c.16.q.14. 169
Deus, an punierit totum populum pro peccato Saulis, 2. Reg.c.21.q.8. 232
Deus, quare non immiſit famem populo, quādo Saul occidit Sacerdotes, 2. Reg.c.21.q.13. 231
Deus ſolus, vel Adam ſolus quod idioma primum introduceret, an fuerit conueniens. Geneſ.13. q.343. 259
Quare dicitur, quod immiſit ſoporem in Adam, ibid. q.35. 262
Quare immiſit ſoporem pro formāda Eua, ibid. q.352.
Quare potius de Adam dormiēte coſtam abſtulit quam de vigilante. ibid.q.353.
Quæritur de hoc iterum aliis rationibus. ibid. q.354.
Quare immiſit ſoporem in Adam, & nō expectauit potius vt dormiret, cu vtroque modo poſſet ab eo auferre coſtam. ibid.q.356. 264
Quare immiſit ſoporem in Adam.
Et cur Scriptura primo fecit mentionem de ſopore. ibid. quæſt.357.
Cur voluit humanum genus eſſe ex vno principio. ibid. quæſt.363.
Cur dicitur, quod repleuit carnem pro ea, ſcilicet, pro coſta Adæ ablata. ibid.q.390. 281
Cur non repleuit locum ponendo aliam coſtam. ibidem quæſt.391.
An præceperit ſicut dixit Eua. ibid. q.477. 318
An præceperit Euæ ne tangeret lignū illud. ibid.q.478.
An præceperit non ſolum vt non manducarent, verum etiam ne tangerent, ibid.q.479. 319
Deus nunquam per eſſentiam videri neque hic, neque in patria, opinio quorumdam, an vera ſit. ibid.q.502. 328
Cur permiſerit Euam decipi. ibid.q.527. 341
Cur noluit homines in ſtatu innocentiæ veſtes habere, ibid.q.543. 341
Cur non fecit verecundiam in aliis partibus præter pudenda, ibid.q.568. 358
Quare dederit vires cōcupiſcibiles & iraſcibiles, in quibus ſemper eſt turpitudo, ibid.q.570. 359.
An induxerit inordinationem in aliis viribus irrationalibus, ibid.q.590. 368
Ad quid venerit ad Adam, & Euam poſt eorum peccatum, ibid. q.595. 369
Et cur ſtatim venit antequam facerēt perizomata, ibid. q.596.
Dei quænam fuerit vox illa quam audierūt in Paradiſo primi parentes, ibid.q.597. 370
Et cur audierunt talem vocem, ibid.q.598. 370
Quis ambulabat, ibid.
Et cur loquebatur, ibid.
Deus cur dicitur, quod ambulabat ad auram, ibid. q.599
Deum poſt meridiem ambulare cur dicatur, ibid.q.600. pag. 37
Et quomodo in hoc tranſlatio noſtra deuiat ab Hebræa, ibid.q.601.
Et cur nos dicamus auram poſt meridiem, cum Hebræi dicunt auram diei, ibid.q.602. 372
Et cur dicatur ad auram poſt meridiem cum ventus eſſet ad veſperum, ibid.q.603.
Et ad quid poſita fuerit illa determinatio, Poſt meridiem, ibid.q.604.
Et cur littera Hebraica poſuit auram diei, ibid.q.605. pag. 373
Deus cur prius voluit audiri ſonitum, nec cito apparuit, ibid.q.612. 375
Cur voluit primos parentes latere in aduentu ſuo, ibid. quæſt. 613.
de Dei vocis audire, cur ſit mentio tanquam de aliquo nouo, ibid.q.616. 376
Cur potius vocauit Adam, quam iret ad ipſum, ibid.q. 623. 379
Cur vocauit Adam, & non Euam, ibid.q.624
Cur dixit, Adam vbi es, cum ſciret vbi eſſet, ibidem, quæſt. 625
Deus cur dixit quis indicauit tibi quod eſſes nudus, ibid. q.634. 382
Cur dixerit quis indicauit tibi quod nudus eſſes, niſi quod de ligno, &c. ibid.q.636. 383
Cur dixit de ligno quod præceperam ne comederes comediſti, ibid.q.637.
Cur nihil dixit Adæ facta excuſatione, ibid.quæſt.641. pag. 384
Si intendebat eam excuſationem arguere, cur non ſtatim arguit, ibid.q.642.
Cur voluit vt Eua non audiret quo pacto Deus arguebat excuſationem Adæ, ibid.q.643.
De quo intelligebat cum dixit, quare hoc feciſti ò mulier, ibid.q.644. 385
Difficultatis iſtius veritas quæritur ex ſolutionibus, argumentorum, ibid.q.645.
Cur non condemnauerit eos ſine petitione, cum omnia ſciret, ibid.q.646. 386
Cur ante condemnationem primorum parētum eorum cauſam, confeſſionemque audire voluerit, ibidem. quæſt. 647.
Cur ſtatim credidit Adæ, ibid.q.648. 387
Cur dixit Euæ: Cur feciſti potius quam an feciſti, ibid. quæſt. 649.
Cur non dixit ſerpenti, quare hoc feciſti, ibid.q. 667. pag. 394

Et an circa hoc tertia responsio accedat ad veritatem, ibid.q.668. pag.395
Cur voluit loqui ad serpentem, ibid.q.669.
Num loquutus fuerit serpenti quia voluit ei prænunciare pęnam suam pro eo quod fecerat, ibid.q.670.
Cur dixit serpenti. Maledictus eris, ibid.q.673. 397
Cur dixit serpenti. Quia hoc fecisti, ibid.q.674.
Quomodo interdũ iubeat fieri mala circa res inanimatas, & ipse per se idem faciat, ib id.q.687. 401
Deus in maledictione serpentis cur dixit, inter animantia, & bestias terræ ibid.q.691. 403
Deus cur serpentis tãtum inimicitiam & nõ aliorum animalium aduersus hominem prænunciauit, ibid.q.706. pag. 408
Et an aliquorum causa circa hoc adducta stare possit, ibid.q.707.
De eodem secundum auctoris mentem, ibid.quæst.708. pag. 409
Deus, quomodo dixit, inimicitias ponam, ibid.q.710.
Et quomodo verum sit quod posuerit tales inimicitias, ibidem.
Deus cur dixit, inter te & mulierem cum etiam habeat odio virum. ibid.q.717. 412
Deus cur dixerit, & semen mulieris, in maledictione serpenti data, cum sit etiam viri semen inimicum, serpentis semini, ibid.q.722. 413
Deus in serpentis maledictione cur dixit, conteret caput tuum, potius, quam alia membra, ibid.q.724. 414
Et cur dixerit, insidiaberis calcaneo illius, ibid. q. 725. pag. 415
Et cur dixerit potius calcaneo, quam in alia parte, ibid. quæst. 725.
Et cur nominat calcaneum, cum pes habeat etiam alias partes præter calcaneum, ibid.q.726.
Deus an tenuerit eundem ordinem in puniendo quem tennerunt ipsi peccantes in perpetrando peccatũ, ibid. q.730. 416
Deus cum posuerit præceptum de non comedendo cur non prædixit omnes pęnas transgressoribus, ibid.q.746. pag. 422
De eadem re secundum alios, & illorum opinio improbatur, ibid.q.747. 423
De eadem re quid dicendum secundum auctoris sententiam, ibid.q.748.
Et an prænunciari debuerint pęnalitates istæ, ibid.q.754. pag. 425
Deus per verba illa. Et ipse dominabitur tui an innuerit feminam vere seruam effici, ibid.q.785. 440
Decisio superioris quæstionis an sit vera, ibid.q.786.
Deus, cur subiectionem viri non cõmemorauerit in pœna illi data quemadmodum subiectionem mulieris expressit, ibid.q.807. 451
Deus cur in maledictione viri dixerit. Quia audisti vocem vxoris tuæ, ibid.q.819. 459
Deus cur hanc solam maledictionẽ expressit. Maledicta terra in opere tuo, &c. ibid.q.822. 459
Et quomodo vera sit pœna ista, cum omnes non colant terram, ibid.q.823.
Deus cur dixerit in maledictione viri, quia audisti vocem vxoris tuæ, cum illam posset nominare alio modo, ibid. q.820. 457
Deus cur Euam saltem nomine Mulieris, vel Viraginis nominauerit, ibid.q.821. 458
Deus an aliquando circa terram maledictionem faciat propter hominem, ibid.q.827. 461
Diluuntur obiecta circa hoc proposita, &
An sit inconueniens immutationem fieri circa aliquas terras particulares, ibid.q.828.
de Deorum gentilium conditione, Matt.6.q.98. 112
Deus, quare mittebat famem super terram tam frequenter, 4. Reg.4.q.59. 41
Deus cur iuberet comedentes Agnum Paschalem tenere baculum, Matt.26.q.32. 523
Deum elegisse Dauid ad regnandum in sempiternum, quomodo intelligatur, 1. Paralip.28.q.25. 552
Deus, quomodo elegit Principes de Iuda, 1. Paralip.28. quæst.16. pag. 553
Deus, cur non faciat nunc marẽ, & feminam eodem conceptu nasci sicut quando à principio creauit eos, Matt. 19.q.26. 141
Deus, quare non puniuit Israelitas vsurpantes Sacerdotium, 2. Paralip.13.q.29. 312
Dei Voluntas. Vid. Voluntas Dei.
Dei manu scripta fuisse omnia ad Templum pertinẽtia, quomodo verum sit, 1. Paralip.28.2. part.c.q.7. 567
Dei manu scripta hæc omnia fuisse an verũ sit, ibid.q.8. pag. 568
Dei applicatio. Vid. Applicatio Dei.
Deus, quare posuit in lege pœnam talionis, Matt.5.q.323. pag. 411
Et an esset simpliciter iusta, ibid.
Deus quomodo seruaturus erat fœdus cum Iudæis vsque in sempiternum. Iud.3.q.4. 19
Deus quomodo dixerit hic: Quamobrem nolui delere eos. ibid.q.5.
Deus quomodo tradebat Israelitas in manus diripientiũ. ibid.q.13. 25
Et quas passiones causabat in cordibus eorum, & hostium suorum, ibid.
Deus quomodo suscitabat Iudices. ibid.q.14. 26
Deus an reliquerit gẽtes hic enumeratas, vt Israelitæ haberent cum quibus in pugna exercerẽtur. Iud. 3.q.2. 31
Deus quomodo tradidit Chusan Regem Syriorũ in manus Othoniel. ibid.q.11. 37
Deus quomodo concitauit contra Israel Eglon Regem Moab. ibid.q.13. 38
Deus quomodo Amalec, & Ammon, cum Rege Eglon contra Israel copulauit. ibid.14. 39
Deus quare tanto tempore presserit Israelitas seruitute. ibid.q.16. 40
Dei verbum quodnam habebat nunc Aod ad Eglon. ibid. quæst.22. 42
Deus an reuelauerit Aod quod occideret Regem Eglon, vel iusserit ei. ibid.q.27. 46
Deus quare misit Barac, quod duceret exercitum in montem Thabor. ibid.q.55
Deus quomodo perterruit Sisaram in bello, ibid.q.15. 58
quod Deus verus loquutus fuerit Gedeoni, quomodo possit stare. Iud.6.q.31. 88
Deus quare iubebat Gedeoni occidere tauros. ibi.q.34. 90
Quare voluit vt Gedeon nunc cõstrueret ei altare in loco isto. ibid.q.35.
Quare permisit super lapidem illum fieri altare. ibid. quæst.37. 91
Quare misit offerri hos tauros Idolo dicatos. ibid. q.38.
Deo loqui quibus modis potest homo. ibid.q.45. 94
Deus cur inquirebat occasiones ad excludendum multitudinem de exercitu. Iud.7.q.6. 99
Deus quare dixit hoc Gedeoni. ibid.q.7. 100
Deus, quare accepit bellatores potius de lãbẽtibus, aquas quam de flectentibus vtrunque genu, q.10. 101
Deus cur non dixit Gedeoni, elige tibi trecentos viros de his, ibid.q.11.
Quomodo misit hic Gedeonem ad audiẽdum somnium cum ipse vetarat somnia, ibid.q.15. 102
Quomodo dominabatur Israelitis, Iud.8.q.22. 121
Et Dei dominium, an tolleretur per illud Gedeonis, ibidem.
Deus an sit auctor peccati, quia causauit odium inter Sichimitos, & Abimelech, Iud.9.q.37 140
Déi dictum, quomodo stat in veritate, quod non liberat amplius Israelitas, Iud.10.q.27. 164
Deus, quomodo dixit, quod Israelitæ inuocarent Deos quos elegerant, ibid.q.29.
Deus ad quid reuelauerat Elisæo quod si Ioas percussisset quinquies, vel sexies deleuisset Syriam, 4. Reg.13.q.17. pag. 117
Deus ad quid misit Ioannem vt Christi testimonium perhiberet, Matt.3.q.14. 282
Deus noluit ponere redditus pro Sanctuario ne populus grauaretur, Leuit.23.q.26. 466
Deus quare concessit Iudæis dare ad vsuram alienis, &.

quare concessa illis sunt aliqua quæ videbantur esse contra ius naturæ, q.174. pag. 80
Deus non fetuit curiosis desideriis nostris, Matt.16.q.10. pag. 258
à Deo quando sit licitum petere signum, & quando non, ibid.q.11. 259
Dei sermo quando factus est ad Semeia, 2.Paralip.11. q. 10. 264
Deus non exaudit curiosa petentes, Matt.16.q.2. 256
Deus cur talia signa dedit de Christo, vt per ea euidenter cognosci nō posset illum esse Messiam, Matt.21.q.209. pag. 489
Deus cur potius mentionem fecit de Iudicibus, scilicet, Nunquid loquutus sum vni Iudicum, &c. quam de Principibus, & Regibus, 1.Paralip.17.q.17. 335
Deus, quomodo facere posset quod sol oriretur super bonos, & non super malos, Matt.5.q.352. 449
Deus, quare misit Rasin Regem Syriæ, & Phase Regem Israel contra Iudam, 4.Reg.15.q.35. 135.
in Deum peccans, quare lapidabatur à Populo, Leuit.24. q.21. 484
Deus quare fecerit quod Moabitæ putarent aquas rubeas esse ex sanguine. 4.Reg.3.q.22. 25
Deus, an verba Dei audiebat, 1. Paralip.28.q.26. 557
Deus, quare non dedit bella domui Regis Asæ in principio Regni, 2. Paralip.14.q.4. 328
Deus supplet quandoque defectum fidei petentis, & meretur accipere quod petit, Matt.14. q.204. 200
Deus qua voce loquutus sit in creatione, Gen.1.quæst.13. pag. 8
Et cur inceperit à luce, ibid.
Deus cur non benedixit operibus diei secundæ sicut aliorum fecit, Gen.1.q.18. 10
Dei dictum an verum fuerit quod pes Israelitarum non commoueretur amplius de terra eis tradita etiamsi non peccauissent, 4.Reg.21.q.11. 186
Deus ad quid reuelauerit Isaiæ ista verba, quæ habentur hic contra Sennacherib, 4.Reg.19.q.18. 167
Deus, quare iussit agros egregios lapidibus repleri, 4. Reg.3.q.151. 24
Deo esse proprie competit aliis vero nomine, Matt.14. q.162. 183
An superior positio sustineri possit, ibid.q.219. 208
Deus an vere dixerit verba superiora, vel per ea significetur id quod ipse faciebat, ibid.q.220. 208
Et an idem dicendum sit de aliis quæ Deus non dixit, & tamen dixisse dicitur, ibid.q.221. 209
Quænam sit intelligentia rationum positarum supra, q.218. circa hoc, ibid.q.224.
Deus cur non fecit mentionem de animalibus, sicut de lignis, ibid.q.228. 213
Deus, cur non distinxit animalia comestibilia ab his quæ non comeduntur, ibid.q.236. 217
Dei præcepti illius carnem cum sanguine non comedetis multiplex interpretatio, ibid.q.238. 219
Et an prima expositio sit melior, non tamen in totum, ibid.q.239. 220
Et quis sit verborum illorum verus sensus, ibid.q. 240.
Et cur hoc Deus vetuit, ibid.q.243. 220
Et an ad hoc nos teneamur, ibid.q.245. 221
Deus cur homini in prima ætate vinum in potu non dedit, ibid.q.260. 228
Cur fecit quod animalia in prima ætate carnes non comederint, ibid.q.267. 230
Deus, an aliqualiter manifestauerit quod post diluuium bestiæ essent comestura carnes, ibid.q.282. 236
Deus cur homini vetuerit comedere de ligno scientiæ boni & mali, ibid.q.284. 237
Deus, cur homini dedit præceptū hoc quem sciebat non obseruaturum, ibid.q.286.
Deus, cur homines, & Angelos peccare sinat, ibid.q.287.
Deus cur legem det cum sciat homines illam transgressuros, ibid.q. 288. 239
Deus, quare permisit bellum contra Asa, 2. Paral.14.q.6. pag. 329
Deus in quo loco vocauerit Moysen, Leuit.1.q.2. 4
Deus cur fecit curruum sonitum in castris Syrorum audiri, 4. Reg.7.q.16. pag. 68
Deus an posset capi à domo Salomonis, 2. Paralip.6. q. 12. pag. 146
Deus, in quo magnificauit Salomonem, & quid erat illud, q.4. 4
Deitas, an à malis possit sine gaudio videri, Matt.25.q. 330. 169
Deus, quomodo apparuit Salomoni, 2. Paralip.7. q.29. pag. 190
Deus, quomodo volebat exaudire Gentiles orantes cum eum non colerent, sed idola. 2. Paralip.6.q.22. 160
Deo quibus appropinquamus, Matt.15.q.29. 215
Deus cur interdum abbreuiat vitam bonis, & malis sæpè vitam extendit, 4.Reg.21.q.26. 18
Deum, quare consulete voluit Iosaphat de euentu belli, 2. Paralip.18.q.10. 418
Deus quare timorem. Vid. timorem.
Deus nunquid capi possit in cælo, vel in terra, 2. Paral.1. q.19. 47
Dei an Cælum sit habitaculum, 2. Paralipomen. cap.6. quæst.13. 147
Deo cur dicatur, qui es in Cælis in oratione Dominica, Matt.6.q.104. 119
de Dus quædam, Parad.5.c.83. 84
Deus, quomodo dicatur punire in septuplum, Leuit.26. q.14. 539
Deus quæ peccata puniebat in Gentilibus, & quæ non, 4. Reg.17.q.12. 145
Deo an conueniant verba quæ habentur in parabolis Domini peregre proficiscentis, scilicet, serue male & piger sciebas, quia meto vbi non semino, &c. Matth. cap.25. quæst.157. 69
Deus cur post omnes Prophetas misit filium suum, & non à principio, ibid.q.190. 476
Deitas, quod vteretur Christi corpore vt organo, quomodo intelligatur, Matt.9.q.102. 353
Deum capere non posse Cælum, & Cælos Cælorum cur dictum à Salomone, 2.Paralip.2.q.21. 49
Deus, quomodo colendus, Matt.15.q.31. 215
Dei, & Christi bona quæ sint, & quomodo est verū quod tradidit illa seruis suis, Matt.25.q.29. 57
Dei apparitio Salomoni quando fuit, 2. Paralip.7.q.31. pag. 191
Deus, quare iusserit in Veteri Testamēto tribuum distinctionem, Leuit.25.q.12. 501
Deum, an videre possit homo per essentiam in statu viæ, Matt.5.q.46. 69
de Deo quædam, Parad.5.c.88. 85
Dei Regnum cur quærere nos iussit Christus, & non potius Regni Dei initium, Matt.6.q.187. 187
Deus vitam æternam non dat homini antequam mereatur, nec pœnam æternam antequam demereatur, Mar. 8.q.61. 255
Deus, quando dixit, quod habitaret in Caligine, q.111. pag. 136
Dei Regnum, & iustitia dupliciter dicitur, Matt.6. q. 186. 187
Deus, quomodo faciebat auferrendo bella ipsi Asa, 2.Paralip.14.q.5. 329
per Deum dæmones dupliciter adiuramus, Matt. 8. q. 112. 286
Deus, quattuor modis liberat à tribulationibus, Matt.6. q.119. 132
Deus, an Salomoni reuelauerit vt templum in Ierusalem ædificaret, 3.Reg.6.q.7. 82
Deus an sit beatus, Matt.5.q.68. 99
Deus, an sit beatus per intellectum, vel per aliquid aliud, ibid.q.69. 100
Dei beatitudo an comprehendat in se omnes alias beatitudines, ibid.q.70. 101
Dei beatitudo, an sit excellentior omni alia beatitudine, ibid.q.71.
Deo solo, an fruendum sit vel etiam aliis rebus, ibi.q.26.
Deo, an fruimur tribus fruitionibus, vel vnica, ibid.q.77. pag. 107

Deum diligere cur Christus dixit esse primum, & magnum mandatum,& non dixit timere, Matt.22.q.269. pag. 223

Deum timere cur Christus non dixit esse primum, & magnũ mandatũ,sed Deum diligere, Matt.22.q.269. 223

Deus quomodo dat pacem inter aliquos, & quomodo eam causat,Iosue 22.q.15. 260

Deus an viuente Iosue dederit omnem terram Israelitis, quam daturus erat,Iosue 21.q.14. 259

Deitatem an mali videbunt in iudicio vniuersali, & si videbunt an aliquod inconueniens sequetur, Matt.25.q. 329. 169

Deus an mittat Dæmones ad decipiendum homines, 2. Paralip.18 q.39. 436

Deus quare in principio legis dandæ Moysi beatitudines non posuit sicut Christus hic,Matt.5.q.88. 122

Deum esse solum in Israel quomodo cognouit Naaman, 4.Reg.5.q.14. 45

à Deo ægritudines hominibus inflictæ quando naturaliter sanari possunt,& quando non,4.Reg.6.q.21. 58

à Deo Syris.Vid. Auaritia Syris.

Deus quomodo possit Abrahæ filios de lapidibus suscitare, Matt.3.q.66. 336

Deus quare contulit tot victorias Ieroboam tam pessimo, 4.Reg.14.q.20. 125

Deus an Salomoni prius dederit sapientiam quam diuitias & honorem,2.Paralip.1.q.23. 21

Deo proprie competit agere in instanti, Matt.8.q.4. 244

Deus cur continuare fecit sonitum curruum, & equitum post Syros fugientes,4.Reg.7.q.35. 72

Dei Ecclesia. Vid. Ecclesia Dei.

Deo Israel non respondente,an liceret consulere Beelzebub,4.Reg.1.q.9. 4

Deo ad quem cultum naturaliter teneamur,Leuit.1.q.11. pag. 11

Deus quare capræ immolationem respuebat, Leuit.1. q. 14. 12

Deus cur iusserit offerri sibi turtures, & pullos columbarum,& non columbas,& pullos turturum, Leuit.1. q. 24. 23

Deus cur non mãdabat excludi intestina & iecur in quibus sunt immunditiæ, Leuit.1.q.25. 23

Deus cur mandauerit volatilia in holocaustum oblata non secari,Leuit.1.q.28. 24

Deus cur dederit hoc genus oblationis quod est in solo pane,& ad quod genus sacrificiorum pertineat huiusmodi oblatio,Leuit.2.q.1. 25

Deus quare prohibuit mel in sacrificio,Leuit.2.q.5. 32

Deo oblatio de quibusnam fieri poterat, Leuit.2.q.9. 36

Deo oblata & ministris quænam erant & an æquale esset meritum,Leuit.2.q.9. 36

Deo, & ministris offerentium meritum an esset æquale, Leuit.2.q.9. 36

Deo promittens intra se obligatur,homini autem non nisi exprimat,Leuit.5.q.4. 71

Deus cur remittat peccata pro quibus oblationes fiunt, Leuit.5.q.8. 77

Deus cur specialius Sacerdotibus cõtulerit pectusculum, & armum dextrum pacificarum hostiarum, Leuit.7. q.9. 103

Deus quare iusserit hic Aaron pro peccato suo vitulum offerre,Leuit.9.q.2. 121

Dei gloriam apparituram in sacrificiis quare prænunciauerit Moyses Sacerdotibus,& populo,Leuit.9.q.4. 123

Deo quomodo benedicimus bona et precantes cum omnia ea habeat supereminenter, Leuit.9.q.12. 130

Deus quare ostendit hic eius gloriam mittendo ignem ad cremanda sacrificia, Leuit.9.q.14. 132

Dei gloriam quomodo diceretur apparuisse super altare ad cremanda sacrificia in octaua die, Leuit.9.quæst. 16. 133

Deus quare Nadab,& Abiu cremauerit,Leuit.10.q.5. 137

à Deo inflictæ pœnæ cur maiores sunt inflictis à Legislatoribus,Leuit.10.q.6. 138

Deum sic infligere mortem Nadab,& Abiu dato quod illam meruerint an conueniens fuerit,Leuit.10.q.7. 140

Deus an voluerit occidere Nadab, & Abiu pro peccato in Monte Sinai,Leuit.10.q.19. pag. 156

Deo in æstimoniis tristes an placeant,Leuit.10.q.20. 158

Deus cur hic loquutus est ad Moysen,& Aaron simul,Leuit.10.q.1. 159

Deus quare Iudæis multa animalia comedere vetuerit, Leuit.11.q.3. 160

Deus quare non vetuerit animalia naturaliter mala & pestifera in nouo testamento sicut in veteri, Leuit.11. q.4. 161

Deus Priapus. Vid. Priapus.

Dea Berecinthia, Vid. Berecinthia.

Deus cæcos cur voluit Syros reddere, 4. Reg.6. quæst.16. pag. 58

Deus quare fecit quod Amasias occideretur, 4.Reg.14.q. 18. 124

Deo de quibus ratio reddetur,Matt.25.q.142. 64

Deum credere corde perfecto quid sit,2.Paralip.16.q.22. pag. 380

Deorum potestas varia quam ponebant Gentiles, 4.Reg. 17.q.15. 145

Deos alios præter Chananæorum cum coluerint Israelitæ cur de eis tantum sit hic mentio,4.Reg.17.q.7. 142

Deus qua voluntate dicatur velle homines omnes saluos fieri,Matt.6.q.22. 18

à Deo quid,& quibus verbis petere debeamus, Matt. 6.q. 97. 110

Deus quonam modo suscitat bella,2.Paralip.16.q.26. 381

vt Deum adorari se, an permiserit Deus. 4. Reg. 12.quæst. 18. 112

Deus an plurimos interfecerit propter Asæ peccatum, 2. Paralip.16.q.29. 384

in Deo,& in Dei nomine spes an sit quid distinctum,2.Paralip.14.q.12. 335

Deus cur mala contra Bethel altare, & contra Idololatras non compleuit ante captiuitatem à Salmanasar factam,4.Reg.23.q.29. 205

quem Deum contra Iuda Regem Sennacherib misisse Rabsaces intelligebat,4.Reg.18.q.37. 159

Deus vnicuique mensuram fidei largitur prout vult,Mat. 8.q.18. 238

Deum colere in templis duobus, quomodo Israelitis persuaserit Ieroboam,2.Paralip.13.q.25. 310

Deum Salomonem regnare fecisse, quomodo verum sit, 3.Reg.3.q.5. 50

Deo omnia etiam inanimata obediunt. Matt.8.q.88.274

Deus quare non permisit duci non credenti Elisæo abundantiam: futuram de illa abundantia comedere,4.Reg. 7.q.10. 67

Deus quare non permisit abundantiam duci Elisæo non credenti de vbertate comedere & statim mori,4.Reg. 7.q.11. 67

Deum in quonam adiuuare Dauid Abisai viderat, 1.Paralip.12.q.16. 232

Deus pluribus modis loquebatur in Veteri Testamento, Iosue.20.q.1. 223

Dei regnum quid sit, Matt.6.q.107. 121

voluntatem Dei quod compleri desideremus multipliciter intelligitur. Matt.6.q.108. 122

Voluntatẽ Dei quomodo fieri petimus cum illa necessario fiat velimus,nolimus.Matt.6.q.109. 123

Voluntatis Dei distinctio quænam sit. Matt. 6. q. 109. pag. 123

Dei beneficia Dauid facta cur hic ponantur,1.Paralip.17. q.18. 337

Deum fuisse per omnia cum Dauid an verum sit, 1. Paral. 17.q.19. 337

Deum interfecisse omnes inimicos Dauid quomodo intelligitur,1.Paral.17.q.20. 337

à Deo Dauid inter alia collata beneficia quomodo ponitur nomen magnum quod habuit,1.Paral.17.q.21. 340

Deus quõ dederit famam Dauid,1.Paral.17.q.23. 341

Deus quare denunciauit Dauid de ędificatione domus,sibi faciendæ,1.Paralip.17.q.25. 344

Deus cur mala euentura Dauid filiis non reuelauit, 1.Paralip.17.q.26. 345

Deum à Dauid misericordiam abstulisse an verum sit, 1. Paralip.17.q.28. pag. 346
coram Deo quare sedit Dauid postquam loquutus est ei Nathan Propheta,1.Paral.17.q.29. pag. 347
Dei populus esse an obligabantur Israelitæ,1.Paral.17.q.36. pag.352
Dei populus quomodo sint Israelitæ, 1.Paralip.17. q.35. pag. 352
Deus quomodo factus est Israelitarum Deus,1.Paral.17. q.37. 352
Deus quomodo adiuuit Dauid in omnibus bellis ad quæ perrexit,1.Paral.18.q.25. 359
Deo quonam modo consecrauit Dauid aurum & argentum bello acquisitum,1.Paral.18.q.26. 363
Deo quomodo verum sit consecrasse Dauid aurum & argentum omne habitum à filiis Moab. Ammon,Edom, Philisthiim,& Amalech,1.Paral.18.q.27. 364
Deus cur Dauid non puniuit numerantem, sed populum numeratum,1.Paralip.21.q.12. 404
Deus quamnam dederit Israel per iussionem ob numerationem,1.Paral.21.q.22. 409
Deus propter quod miserit Dauid Gad Prophetam,1.Paralip.21.q.25. 410
Deus cur non reuelauit Dauid punitionem sibi,cum Propheta esset, aut per alium Prophetam, 1.Paralip.21. q.26. pag. 411
Deus cur dedit Dauid electionem circa tres plagas,1.Paralip.21.q.27. 411
Deus an hostes roste contra Dauid concitasset si talem pęnam elegisset,1.Paral.21.q.37. 415
Dei inter verba, & pestis tempus discordiæ conciliatio, 1. Paralip.21.q.41. 418
Deus cur Angelum misit ad percutiendum prius Israel quam Ierusalem,1.Paralip.21.q.54. 422
Deus quomodo imperauerit Angelo ne Ierusalē percuteret,1.Paralip.21.q.55. 423
Deus quare præcepit fieri altare in area ornam Iebusæi, 1.Paral.21.q.71. 429
Deus an in voce,vel imaginario auditu Moysi loquutus sit eum vocans,Leuit.1.q.4. 5
Deus an Moysi præcepta Leuitici simul dixerit vel interpolato,Leuit.1.q.6. 7
Deus vbinam Moysi dixerit præcepta Leuitici,Leuit.1.q.7. pag.7
Deus cur non dederit Leuitici præcepta in monte Sinai, Leuit.1.q.9. 9
Deo quare naturaliter ad cultum tenemur, & ad quem teneamur. Leuit.1.q.11. 11
Deus an possit amari à nobis per essentiam suam in via. Matt.22.q.284. 230
Deum amari propter se an necesse sit, ibid.q.285. 232
Deum an possimus, & debeamus totaliter diligere, ibid. q.286. 233
Deum qua diligimus dilectio an habeat modum, ibid. q.287.
Deum diligendi modus iste quam Christus dedit an possit in via seruari.ibid.q 288. 235
Deus solus an sit ex charitate diligendus,ibid.q.289. 236
Deum an diligere ex charitate homo debeat magis quam seipsum,ibid.q.302. 250
Deum an debeat homo diligere plus quam proximum, ibid.q.303. 252
Dei in dilectione an licite respectus aliquis ad mercedem aliquam haberi possit,ibid.q.304. 252
Deum Patrem cur Dauid vocauit Dominum absolute,filium autem vocauit Dominum suum,ibid. quæst.345. pag. 284
Deus Pater quod Christo dixerit,sede à dextris meis, quomodo stat,ibid.q.346. 283
Dei Patris ad dexteram quod Filius sedeat quomodo est verum, ibid.q.347.
Deum Patrem solum scire Iudicij diem quomodo stare possit, Matt.24.q.209. 547
Deum Patrem scire Iudicij diem quare Christus dixit, ibid.q.214. 540
Deum Patrem solum scire diem iudicij quare dicatur, ibid.q.215. pag. 551
Deum Filium cur Dauid Dominum suũ vocauit, Deum vero Patrem Dominum absolute vocauit, ibid. q.345. pag. 284
circa Deum Filium limitatio cur potius ponitur quam circa Patrem,ibid.q.344.
Deo Filio quomodo stat qood Deus Pater dixerit:Sede à dextris meis,ibid.q.346. 283
Deus Filius quod ad dexterã Patris sedeat, quomodo verum est, ibid.q.347.
in Deo an sint omnia præsentia,quæ sunt nobis præterita, & futura, Ios.11.q.20. 24
Impugnatio huius conclusionis.ibid.q.22. 26
Et an ex hoc sequatur quod res quæ sunt Deo præsentes sint simul.ibid.q.21. 25
Deus est in isto instanti nostro,an ista cõcedi debeat.ibid. q.23. 27
Et quomodo exponi debeat ad hoc quod vera sit. ibid.
Deum quod in instanti aliquo nostro erat si diceremus quæ inconuenientia sequerentur.ibid.q.26. 30
Deum non esse in instanti nostro aliæ rationes ostendentes. ibid.q.27. 31
Deus quod est in instanti æternitatis, & durat solum per instans,quomodo conceditur, cum instans æternitatis non sit maius instanti, in quo negamus eum esse, ibid. q.28. 31
Dei essentia, & hominis mensura inquantum homo differunt,ibid.q.30. 31
Deus solus nobis benedicit bona conferendo.Matt. 16.q. 84. 307
Deus fraudari non potest propter malos ministros, ibid. q.85. 308
Deus quare nunciare fecit Ochoziæ mortem suam, 4. Reg.1.q.13. 5
Deum non adiuuantem Ezechiam,imo erat contra eum iratus quomodo arguere sciebat Rabsaces, 4 Reg.18. q.54. 188
Deus, quomodo hominem turbare potest multipliciter, 4.Reg.7.q.34. 72
Dei verbum quare dicitur semen,Matt.13.q.9. 63
Dei visionis carentia an sit damnato maxima pęna,Matt. 25.q.638. 397
Deum non esse Deum mortuorum, sed viuentium quomodo dicatur, Matt.22.q.220. 123
Dei ad cultum an redire possint idolis consecrata,4.Reg. 12.q.16. 111
Deus quare potius misit ignẽ in signum acceptationis holocausti Salomonis,quam aliquid aliud,2.Paral.7.q.3.
Deus festiuitates cum posset. Vid.festiuitates.
Dei terræ legitimorum ignorantiæ cur attribuerunt Samaritæ immissionem Leonum & non peccatis contra Deum,4.Reg.17.q.14. 145
Dei cognitio. Vid. Præscientia.
Dei quomodo virtutes in anima infundantur, & an cælum ad hanc animæ perfectionem concurrat, Matth. 25.q.153. 59
Deus cur magis posuit exemplum de ortu solis, & de pluuis quam de aliis rebus in dilectione inimicorum, Matt.5.q.553. 451
Deum Israelitarum hoc fecisse, si quæ minatur Deus Salomoni euenirent, quomodo Gentiles dicere possent, cum legem ipsorum non nouerent, 2.Paral.7.q.37.194
Deus quomodo dicitur immittere locustam, vel bruchum vel alia animalia,vt deuorẽt terram,2.Par.7.q.34.191
Deus an sit acceptor personarum. Matt.22.q.120. 67
Deum voluisse rapere Eliam in turbine, quomodo dicitur 4.Regum,cum dicatur, quod currus igneus rapuit eum,4.Reg.2.q.5. 8
contra Deum peccatis cur non attribuerunt Samaritæ leonum immissionem, sed ignorantiæ legitimorũ Dei terræ,4.Reg.17.q.14. 145
Deus quare specialiter vetuerit ad vsuram dare Peregrino.Leuit.25.q.22. 515
Dei Lex. Vid.Lex Dei.
à Deo immissos esse leones quomodo cognouerit Samaritæ.4.Reg.17.q.13. 145

Deus

Deus quare liberauit Ioas inter fratres eius, 4.Reg.11.q. 8. pag.102
Deus quare voluit quod Iudæi haberent legem de seminis suscitatione Matt.22.q.144. 81
Deo an accepta essent sacrificia quam illi Gentiles offerre vellent, 1.Paralip.16.q.28. 320
Deo in Sanctuario an Gentiles sacrificia offerre permitterentur, 1.Paralip.16.q.28. 320
Deum quare pro Nathan Deus consulere volebat, 1.Paralip.17.q.5. 330
Deus quomodo respondit Dauid sequẽti nocte postquam loquutus est ad Nathan, 1.Paral.17.q.10. 333
Deus quare potius reuelauit Dauid voluntatem suam per Nathan quam per alium, 1.Paralip.17.q.11. 333
Deus quomodo loquutus est ad Nathan, 1. Paral. 17. q. 12. 333
Deum in domo non habitasse à die quo exierunt Israelitæ de Ægypto vsque ad Regem Dauid, quomodo verum sit. 1. Paralip.17. q.14. 334
Deus quare dixit potius à die qua eduxi Israel, &c. quam ab anno, 1.Paralip.17.q.15. 334
Deus quas inducit rationes, s. Non ędificabis quia ex tempore quo eduxi &c. an sint ad propositum, 1.Paral.17. q.16. 335
Deus quomodo adiouerit Daoid contra Philisthinos, 1. Paralip.14.q.16. 270
Deum diuisisse inimicos suos quomodo Daoid dixit, 1. Paralip.14.q.17. 271
Deos suos quare in bellum Philisthioi duxerunt, 1.Paral. 14.q.18. 271
Deos Philisthinorum cur Dauid comburi præcepit, 1.Paralip.14.q.19. 271
Deus quare fecit diuersum modum pognandi, & vincendi Philisthinos, 1.Paralip.14.q.24. 275
Deus quare iussit Dauid vt non veniret in obuiam Philisthinis, 1.Paralip.14.q.25. 275
Deus cur iussit Dauid ne ascenderet contra Philisthinos, 1.Paralip.14.q.27. 275
Deus quare iussit Dauid vt exercitum suum ex aduerso Pyrorum poneret, 1.Paralip.14.q. 28. 276
Deus cur dixit Dauid, tunc egredieris ad bellum cum audieris sonitum gradientis, &c.1.Paralip.14. q.30. 276
Deus quomodo egressus est vt percuteret Philisthinos, 1. Paralip. 14.q.31. 277
Deum elegisse Leuitas vt ei in æternom ministrarent an verum sit, 1.Paral.15.q.5. 280
Deus in quo adiuuabat Leuitas portantes arcam, 1.Paral. 15.q.32. 295
Dei operum pro recordatione quare vt canerent Leuitas Dauid constituit, 1.Paralip.16.q.10. 305.
Dei electus quomodo Iacob vocaretur, 1.Paral.16. q.21. pag. 312
Deus quomodo puniebat Gentiles, 1.Paral.16.q. 22. 313
Dei pactum de dando Iudæis terram Chanaan an fuerit sempiternum, 1.Paralip.16.q.23. 314
Dei pactum quod fecit cum Abraham an durauerit in mille generationes, 1.Paralip.16.q.24. 314
Dei pactum Isaac factum de terra Chanaam dando Iudæis an iuratum ab ipso fuerit, 1.Paralip.16.q.25. 315
Deum laudare an gentes omnes teneantur, 1. Paral.16. q. 26. 319
Deo, & Mammonæ seruire, an possimus, Matth.6.q.179. pag. 180
Deus quare non dat ita pulchrum vestimentum homini sicut liliis, cum sit solicitus magis de homine quam de liliis, Matt.6.q.183. 185
à Deo duo sunt quærenda, Matt.6.q.184. 185
Dei Regnum. Vid. in verb. Regnum Dei.
Deus, & beatitudo idem sunt realiter, Matt.6. q.187. 187
Deus quare vetuit superfluam solicitudinem, Matt.6. q. 189. 190
Deus quare misit Salmanasar contra regem Israel, cum tamen peccauerit minus quam alii, 4.Reg.17.quæst.5. pag. 141
Dei domus. Vid. domus Domini.
Et de diuersis Diis Gentium, 4. Reg.1.q.5. 3
Index Quæstionum.
Deum tentare quid sit, Matt. 4.q.43. pag. 408
Quare non sit tentandus, ibid.
Deus cur in Veteri Testamento nullam aliquam certam orandi formã dederit sicut in nouo, Matt.6.q.101. 117
Deus an immiserit latrunculos contra Iudam, & an mittendo illos auctor erat mali, 4. Reg.24.q.4. 211
Deus immittens latrunculos contra Iudam, an auctor esset mali, 4.Reg.24.q.4. 211
Dii terrarum quomodo dicatur quod non eruerant terras suas de manu Sennacherib, 4. Reg. 18. quæst.42. pag. 160
Deus quare immisit Leones contra istos habitatores terræ cum essent Gentiles, & non obligarentur ad seruandam legem, & quæ erant peccata, quæ Deus puniebat in gentilibus, & quæ demittebat impunita, 4. Reg. 17.q.12. 145
in Deo non est præteritum, nec futurum, nec præsens eo modo quo in nobis est, ibid.q.19.
Dei æternitas, & Angeli quomodo differant mensura, ibid.q.37. 38
Deus quare permisit istos de regio semine occidi, 4. Reg. 11.q.7. 102
Deus ad quid respiciat in nobis operantibus, Matt.13.q. 17. 69
Dei Regnum tripliciter accipitur, Matt. 12.q.65. 29
Deus cur mouit Iudæos ad pietatem aduenarum, peregrinorum, & auium, Leuit.23.q.17. 457
Deus ad quid apparuit Salomoni, 2.Paral.7.q.30. 190
Deus nobis credentibus nõ solum miracula facit, sed dat etiam fidem qua miracula obtineamus. Matt. 14. q. 175. 189
Deus quid in nobis operãtibus respiciat. Matt.13.q.17. 69
Dei verbum quibusdam magis, quibusdam minus prodest. ibid.q. 18. 70
circa Deos, dicta diuersa Poetica, 4.Reg.17.q.15. 145
Deus, quare in nebula ostendit acceptationem Templi ædificationis, 2. Paralip. 5.q.40. 132
Deus an tempore Ieremiæ proiecerat penitus Israel. 4. Reg.13.q.23. 119
Deorum terrarum sine licentia, an posset Sennacherib alias terras inuadere, & quomodo dicatur, quod Dij terrarum non eruerant terras suas de manu eius, 4. Reg.18.q.42. 160
Deo an placere quis possit mente tristi, 4.Reg.19.q.2. 161
Deus quare de pecoribus sola tria genera sibi immolari faciebat, de auibus autem solum duo, de piscibus nullum. Leuit.1.q.12. 11
Deus an à viuentibus possit odio haberi, Matt.25.q.564 pag.328
Dei legem obseruare sola sapientia est, & nulla alia reperitur. Matt.7.q.34. 223
Deus quando dicatur irasci. 2.Reg.c.24.q.2. 272
Deus cum vellet punire populum peccantem, cur ob id permiserit Dauid peccare, 2.Reg.c.24.q.6. 273
Deus quare voluit irasci contra Israel. 2. Reg. c. 24. q.7. pag.273
Deus cur dixit Dauid, trium datur tibi optio. 2.Reg.c.24. q.19. 279
Deus cũ proposuerit Dauid tres penas, videlicet, famem, hostes, & pestem, cur proposuerit inæquales tempore. 2.Reg.c.24.q.21. 280
Deus in quo loco loquutus est verba hæc Moysi. Num. c.1.q.5. 3
Deus an in tribus locis loquutus sit Moysi. ibid.
Deus quare loquebatur Moysi, & Aaron simul. Num.c.2. q.2. 22
Deus vbi loquutus fuit Moysi, & Aaron. Num.c.2.q.3. 23
Deo quare primogenita obligentur iure naturali. Num. c.3.q.12. 35
Dei quare specialiter dicantur esse primogenita, ibid.
Deus quare ex tempore determinato, scilicet, ex percussione primogenitorum, appellauit sua primogenita. Num.3.q.30. 42
Deus cur dixit solos Israelitas suos esse. Num.c.3.q.33. 44
Deus quare magis assumpsit Leuitas, quam aliam tribum ad ministrandum sibi. Num.c.5.q.65. 59

Deus cur non iussit solum summam superexcrescentem ad summam pecorum Leuitarum pro pecoribus primogenitis totius populi, Num.c.3.q.74. pag.63
Deus cur non iussit dari pretium pro pecoribus superexcrescentibus, Num.c.3.q.75. 63
Deus cur voluit facta commutatione Leuitarum, quod primogeniti redimerentur, & facta commutatione pecorum, quod primogenita offerrentur, Num.c.3.q.66. pag.63
Deus an propter Mariam dederit Iudæis puteum, Num. c.20.q.2. 3
Deus an propter Moysen dedit Iudæis Manna, & propter Aaron nubem, ibid.
Dei possessio, vel domus an posset voueri in veteri lege, Num.c.30.q.13. 209
Deus qualiter loquutus est Moysi, Num.c.31.q.2. 273
Deus vbi loquutus est Moysi ista, Num.c.31.q.3. 273
Deus quare iussit vt occiderentur omnes Chananæi, tam magni, quam paruuli, Num.c.33.q.8. 315
Dei apparitio ad Iosue an fuerit ante placitum Moysi, vel post. Iosue c.1.q.4. 22
Deus an post peccatum Moysis, ei loquutus sit ita familiariter, vt prius, Iosue c.1.q.7. 23
Dei loquutio ad quid profuit Iosue, Iosue c.1.q.8. 24
Dei loquutio facta ad Iosue an fuit in voce, vel per somnium, Iosue c.1.q.10. 24
Deus an hic promiserit Iudæis dominium totius orbis, Iosue c.1.q.22. 30
Deus an adiuuit amplius Israelitas duce Iosue, quam Moyse, Iosue c.1.q.26. 33
Deus quare voluit, vt Iudæi transirēt Iordanem cum miraculo, Iosue c.1.q.47. 44
Deus an decuerit, quod permiserit Iosue in prima prænunciatione sua mentiri & quod postea in aliis verum diceret, Iosue c.1.q.55. 46
Deus si mouet hominem ad malum, vt ad occidendum alterum, an ex hoc excusetur homicida, Iosue c.2.q.29. 72
Deus quomodo dicatur mouere ad aliquod malum, ibid.
Deus an posset mouere hominem ad peccatum veniale, Iosue c.2.q.30. 73
Deo quod non teneamur semper conformari in volito, sed in modo volendi, quomodo intelligatur, & quomodo differunt, Iosue c.2.q.38. 76
Deus quomodo reuelabat gentilibus multa secreta, Iosue c.2.q.48. 82
Dei cognitionem an naturaliter habere possimus, Iosue c.2.q.49. 84
Dei omnipotentia negata a Gentilibus, an probatur apud Christianos, ibid.
Deus quomodo loquebatur hic Iosue, & de modis loquendi ad eum, & ad Moysen, Iosue c.3.q.13. 101
Deus quibus locis loquebatur Moysi, & Iosue, ibid.
Deus an immediate locutus est ad Iosue, Ios.c.3.q.14. 101
Deus quomodo in die isto incœpit exaltare Iosue, Ios. c.3. q.15. 102
Deus an aliquando permittit à Prophetis dici falsa, ad tentationem nostram, Iosue c.3.q.25. 107
Deus si prædicat Prophetæ aliquod signum futurum, an poterit ille per malitiam suam ponere illud ad confirmationem alicuius falsi, Iosue c.3.q.26. 108
Deus quomodo daturus erat terram Amorrhæorum, cum iam illam dedisset, Iosue c.3.q.29. 110
Deus quomodo minuit aquas Iordanis volētib⁹ Hebræis transire secundum positionem Iosephi, Iosue c.3.q.42.
Deus quando loquutus est ad Iosue, in transitum Iordanis, quomodo loquutus fuit per Angelum, vel super arcam, Iosue c.4.q.2. 119
Dei Beneficiorum enumeratio, quæ dedit Iudæis, quæ sit, Iosue c.4.q.7. 122
Deus quomodo pro singulis Iudæis reliquit aliquod memoriale eorum, vt non obliuiscerentur, ibid.
Deus quare iussit Iudæis, quod pararent agnum die decimo, Iosue c.4.q.21. 131
Deus quare iussit omnes Iudæos circumcidi transito Iordane, Iosue c.5.q.20. 145
Deus quare iussit secundam circumcisionem statim post transitum Iordanis, Iosue c.5. q.23.24. & 25. 144
Deus an violauerit pactum suum. s. quod promisit Iudæos introducere in terram Chanaan, & occidit eos in deserto, Iosue c.5.q.51. 158
Dei pacta an semper intelligantur cum conditione, ibid.
Deus quare iussit toties circuiri vrbem Iericho, cum vnicus circuitus suffecisset. Iosue c.6.q.3. 173
Deus signa quatuor, quæ dedit an concludebant, quod ista ruina vrbis erat à Deo, Iosue c.6.q.6. 173
Deus quare vult, vt ei gratiarum actiones reddamus, non solum vocaliter, sed per operis exhibitionem, Iosue c.6.q.15. 183
Deo quæ munera nostra gratiora sunt, Iosue c.6.q.16. 183
ad Dei honorem an proficeret, quod exureretur vrbs Gētilium Idolatrarum, sicut vrbs Iudæorum idolatrantium, Iosue c.6.q.18. 184
Deo cum vrbs Iericho data est, & de illa Deo solum consecrata sunt quædam metalla, quare reliqua, quæ erant non venerunt in partem Israelitarum, Iosue c.6. q.17. pag. 184
Deus cur Magis ostenderet natiuitatem Christi, Matt.2. q.9. 186
Deus cur Magis stellam potius ad dirigendum eos misit quam columnam ignis, vel nubis, Matt.2.q.12. 189
Deus cur iubeat hic, quod qui immolaturi erant hostias suas in agro, immolent eas ad hostium Tabernaculi, & faciant eas pacificas. Leuit.17.q.3. 295
Deus cur magis dixerit hic de sacrificio pacifico quam de aliis, Leuit.19.q.4. 318
Deus quare sæpe Iudæos prouocaret ad misericordiam etiam volatilium, Leuit.19.q.5. 320
Deus quare arborum, &c. Vid. Arborum præputia.
Deus cur iussit neminem decipiendum esse in numero, sicut iussit in pondere, & in mēsura, Leuit.19.q.34. 352
Deus cur alicui pollui permiserit cum pollutio sit contra legem Dei, & consequenter peccatū, Leuit.21.q.5. 322
Deus solus secreta cordium nouit, Matt.16.q.20. 263
à Deo quō moti sunt pueri clamātes Osanna, ibi.q.52. 275
Deus scit quid nos acturi sumus, tamen vult quod actualiter illud operemur, & corā eo mereamur, ibi.q.54. 277
de Deo quicquid naturali ingenio cognoscimus potest dici à Deo reuelatum, ibid.q.64. 281
Deus principale agens est ad salutē hominū, ibid. q.74.
Deus an dixerit formaliter hæc verba, s. de ligno scientiæ boni & mali ne comedas, vel dixerit aliquid aliud loco huius, Gen.13.q.291. 241
Deus sciens hominem peccaturum an debuerit vetare ante peccatum esum ligni vitæ, ibid.q.296. 242
Deus cur non fecit mentionem nisi de morte, cum tamen multa mala illata fuerunt præter mortem, ibid. q.304.
Et cur nō expressa est pœna inferni quæ est maior quam mors temporalis, ibid.q.305.
Deus cum dixit: Faciamus adiutorium simile sibi, quis loquitur, & ad quem fit loquutio, ibid.q.306. 245
Cuius fuerit illud dicere, & ad quem dirigebantur verba, ibid.q.307.
Dei sermo ille, faciamus, &c. cui dirigebatur, cum ad hominē non dirigeretur, nec sit loquutio vocalis, ibi.q.308.
Deus cur multoties hoc modo loquendi quasi consilians vsus fuerit, ibid.q.309. 246
Deus cur dixit. Nō est bonū hominem esse solum. ibid. q.310.
Et quomodo verba hæc intelligantur, ibid.q.311.
Deus cur hominem esse solum fecerit, si solū esse bonum non erat. ibid.q.312.
Deus cur dixit faciamus, etiā in formatione feminæ. ibid. q.313. 247
Deus cur dixit, faciamus ei adiutorium potius quam feminam, vel mulierem, ibid.q.314.
Et quare dicatur, Adiutorium simile sibi. ibid.q.315.
ad Dei imaginem creatum esse, an dictum fuerit etiam de femina, ibid.q.316.
Deus cur adduxit animalia ad Adam, ibid.q.330. 255
Deus cur animalia nō monstrauit post formationem mulieris, vt & Eua videret ea, ibid.q.332.

Deus

Deus an non solum prædestinet aliquem, sed etiam eius, media, ibid. q. 3. pag. 547
Deus quomodo mutauerit nomen Iacob, Gen. 35. q. 3. pag. 626
Deus quomodo proprie sit Dominus omnium rerum, 1. Paralip. 29. q. 10. 577
Deo an possimus aliquid dare, 1. Paralip. 29. quæst. 11. pag. 578
Deus quare potius dicitur hic Deus Abraham, Isaac, &c. quam aliorum, 1. Paralip. 29. q. 12. 580
Deus quod conseruaret istam voluntatem; hæc verba à Dauid ad quid dicta sunt, 1. Paralip. 29. q. 13. 581
à Deo quare se missum dixit Sennacherib, 4. Reg. 18. q. 38. 159
à Deo quomodo se missum dicebat Sennacherib, 4. Reg. 18. q. 39. 159
Deo parua non competunt cum magnus sit, Matt. 15. q. 98. 248
in Deo an sit differentia pugnare cōtra multos, & paucos, 2. Paralip. 14. q. 11. 333
Deus homines quomodo torset incitando illos ad aliquod bonum opus, Matt. 17. q. 189. 467
Dei filius est corda cognoscere, Matt. 17. q. 187. 466
Deum inter & Regem quomodo potuit fieri fœdus cum esset rex paruulus, 4. Reg. 11. q. 27. 106
Deus si prænunciasset, quod Regnum Iehu duraturum erat in æternum quid fieret, an potuisset mutari nunc propter peccata, 4. Reg. 10. q. 38. 99
Deus an possit superari ab homine, 2. Paralip. 14. q. 13. pag. 337
Deus, quomodo exterruit Aethiopes, 2. Paralip. 14. q. 14. pag. 338
Deus ad quid Ioannem misit vt Christi testimonium perhiberet, Matt. 3. q. 14. 282
Deus an mouebat gentes, & ciuitates ad bellum, 2. Paral. 15. q. 6. 350
Deum tędere super Israel an sit possibile, 4. Reg. 10. q. 41. pag. 100
Deus quomodo suscitauerit spiritum Phul regis Assyriorum, & Thelgatphalnasar, 1. Paralip. 5. q. 30. 145
Deus quare fecit Amasiam perire pugnando cum rege Israel, 4. Reg. 14. q. 13. 123
Deorum veterum cultus ob carnales appetitus implendos suscipiebatur, Deut. 7. q. 3. 63
Dei antiquorum quomodo cognosci poterat quod dij non essent, vel quod essent falsi, Deut. 13. q. 3. 135
de Diis variis gentilium, & quod maxime siderea corpora coluerunt, & quare, Deut. 17. q. 2. 159
Deus cum respondisset Salomoni descendente igne de cælo, & deuorante sacrificia, ad quid voluit iterum respondere, 2. Paral. 7. q. 32. 191
Deus quomodo dixit, elegi locum istum in domum sacrificij, 2. Paralip. 7. q. 33. 191
Deus an hominem tentet, Matt. 4. q. 71. 429
Deus, quomodo perterruit Ieroboam, & Israel, 2. Para. 13. q. 43. 320
Dei sermo ad Dauid an esset firmus, 3. Reg. 6. q. 13. 91
Deus an habitauerit in domo manufacta, 2. Paralip. 6. q. 5. pag. 138
Deus an habitauerit in æternum in domo quam Salomon ædificauit, 2. Paralip. 6. q. 6. 138
Deus an sibi elegerit aliquam vrbem, 2. Paralip. 6. q. 7. pag. 139
Deus an elegerit solum Dauid, vt esset Rex Israel, 2. Paral. 6. q. 8. 139
Deus an seruet pactum, & misericordiam solis ambulantibus coram eo, 2. Paralip. 6. q. 9. 144
Deus quando dixerit Dauid quod non auferetur sibi vir de solio Israel, 3. Reg. 2. q. 5. 27
Dei promissio hæc an fuerit cum conditione, ibid. q. 6.
Deus, quare potius tradidit Æthiopes in manus Asę, 2. Paralip. 14. q. 10. 332
Deorum officiorum distinctio quænam sit, 4. Reg. 17. q. 15. pag. 145
Deos colendo gentium à quibus superatus est Achaz, an irrationabilior fuerit, Amasia colente Deos quos vice-
rat, 4. Reg. 16. q. 14. 138
Deus quare non permisit Israelitas per Cadesbarne introire, sed indurauit cor Regis Edom. Ios. 14. q. 6. 136
Deus cur in Veteri Testamento decimas dari iussit. Mat. 23. q. 138. 359
Deum per essentiam videntes, an omnes æqualiter eum videant. Matt. 5. q. 43. 55
Deus auxilium cum promisisset Achaz an peccauerit inuocans auxilium Assyriorum, 4. Reg. 16. q. 9. 137
Deum Philisthinorum Belzebub. Vid. Belzebub.
Deus quomodo dixit quod sua voluntate facta est diuisio Regni inter Roboam, & Ieroboam. C. decem tribus & duarum, & quod non esset pugnandum ad reintegrandum Regnum, 2. Paralip. 11. q. 11. 264
Deus cur voluit tantam stragem populi Ieroboam in bello Abiæ & Iudæ, & quomodo mori potuerint tanti viri, 2. Paralip. 13. q. 44. 321
Deus quomodo habeat exercitus, Matt. 22. q. 51. 24
Deus quare iussit equos subneruare, & currus comburere, & noluit, quod Iudæi pugnarent curribus, Ios. 11. q. 3. 4
Deus quare noluit quod Gentiles venirent ad Iosue, ibid. q. 5. 5
de Dei essendi modo, & quomodo in Deo præcise est esse & intelligere, & intellectus & voluntas, & omnia simul & æterna, ibid. q. 17. 21
Deum dedisse escas quando respexit Israel populū suum quomodo dicatur hic, nam in hoc innuitur, quod in decem annis famis non fuerint escæ in terra. Ruth. 1. q. 11. 6
Deus quomodo adiuuit Dan viros contra Laisenos ad capiendum hanc vrbem, cum essent idolatræ, Iud. 18. q. 17. 300
Deus quomodo cum inimicis suis se vendicat de inimicis suis. ibid.
Deus quare permisit homines posse torqueri à dæmonibus, Matt. 8. q. 122. 293
Dei præcognitio an auferat libertatem nostram, 3. Reg. 14. q. 30. 225
Deus quare non fecit quod non siccaretur torrens ad quē missus fuerat Elias, 3. Reg. 17. q. 22. 270
Deus sæpè collocat bonos in domibus malorum, 3. Reg. 18. q. 3. 280
Deitatem veram inueniendi, an modus iste esset conueniens per dationem ignis in sacrificio, 3. Reg. 18. q. 23. pag. 289
Dei duplex ostenditur potentia, 3. Reg. 19. q. 9. 303
Dei altaria quæ destructa fuere ab idolatris, 3. Reg. 19. q. 14. 306
Deorum Gentilium. Vid. Gentilium.
Dij Iudæorum. Vid. Iudæorum.
Deus quomodo potest tradere hominem multis modis in manus alterius, 3. Reg. 20. q. 12. 318
Deus quare iussit cum tanta efficacia inter Hebræos legem de feminis suscitatione. Ruth 4. q. 31. 63
Deus quomodo dicitur dedisse Ruth, quod conciperet, Ruth 4. q. 82. 90
Et an conceptio ista fuit supernaturalis. ibid.
de Dei quatuor modis quibus in conceptione alicuius supernaturaliter operatur, ibid. q. 8. 210
Deus quare occasiones quærebat puniendi Philisthinos, Iud. 14. q. 7. 231
Deus quod quæreret pro Sampsone occasiones ad pugnandū contra Phylisthinos ad quid opus erat, ibi. q. 8.
Deus quare permisit Sampsonem Hebræorum iudicē cadere in Philistinorum manus. Iudic. 16. q. 36. 267
Deus quare permisit Sampsonem oculis priuari, ibidem, quæst. 37.
Deus ad quid mori volebat Sampsonem occidendo Pihlisthinos, ibid. q. 53.
Deus quare non determinauit quis de tribu Iuda esset Dux contra Gabaa, Iud. 20. q. 19. 337
Et ponuntur circa hoc duæ positiones, & quæritur vtra sit conuenientior, ibid. q. 20.
Deus quare Beniamitas funditus deleuit, de Israelitis vero solum 40000. occidit, ibid. q. 23. 340

Deus an dixerit Iſtaelitis vt ponerent has inſidias vrbi Gabar, ibid.q.28. pag.343
in Deo nulla eſt contrarietas, Parad.4.c.67. 58
in Deo augmentationẽ ſuſcipi impoſſibile eſt, ibi.c.68.59
Deus non mouetur localiter, ibid.c.69.
Deus ſi aures non habet quomodo audiat vocales præces noſtras, ibid.c.76. 60
Reſponſio ad dubitationem hanc, ibid.c.77. 61
Secunda ſolutio, ibid.c.78.
Tertia ſolutio, ibid.c.79.
Alia ſolutio, ibid.c.80.
Deus quare voluit Iehu in regem vngi, & non alium, 4.Reg.9.q.7. 84
Deus quare voluit Ochoziam occidi, 4. Reg.9.q.26. 89
Deus niſi quando mouet quomodo homines ad magnum gradum bonitatis venire non poſſunt, 4.Reg.10.q.35. pag. 98
Deus quod dixit de Chananæis. Ego ſum qui delebo eos an verum ſit, cum omnes nũquam deleti ſint, Ioſue 13. q.6. 109
Deus quomodo pugnabat pro Iſtaelitis. Ioſ.23.q.3. 289
Eiuſque pugnandi modus fuit triplex, ibid.
Deus an iuſſerit Ioſue loqui iſta ad Iſrael quæ loquutus eſt extremo ſuo tempore, Ioſue 24.q.5. 297
Deus quare apparuit in nube, & oſtẽdit ibi gloriam ſuam potius quam in aliquo alio ſigno, 3.Reg.8.q.8. 123
Deus apparuit diuerſimode in Veteri, & in Nouo Teſtamento, ibid.
Deus quomodo apparuit Salomoni, ibid.q.2. 137
Deus quot modis aliqua reuelat hominibus, ibid.
Deus quare locutus eſt Salomoni, & quomodo ter loquutus eſt ei, 3.Reg.9.q.3. 137
Dei apparitio Salomoni de qua hic, an fuerit tertia, vel ſecunda, 3.Reg.9.q.4. 137
Deus quomodo dixit quod poneret nomen ſuum in æternum in templo Salomonis, cum omnia deberent ceſſare veniente lege noua, etiamſi non peccarent Iudæi. ibid.q.5. 138
Deus an dixerit Salomoni: Non auferetur de genere tuo, &c. ad confirmationem eorum quæ dicta fuerant Dauid, ibid.q.6. 139
Deus an prohibuerit accipere vxores de omnibus gentibus, 3.Reg.11.q.8. 162
Deus quomodo dixit Salomoni, tribum vnam dabo filio tuo, 3.Reg.11.q.21. 168
Quare dixit, quod propter Ieruſalem quam elegit reliquit vnam tribum domui Dauid, ibid.q.22. 169
Quomodo ſuſcitauit hoſtes Salomonis, ibid. q.23.
Deus an recte ageret mouendo Roboam ad reſpondendum durè populo, 3.Reg.12.q.6. 182
Deus an poſſit tollere libertatem, ibid.
Dei operationes duplici de cauſa viæ eius appellantur, Deut.32.q.2. 293
Deus an primo præſentauerit legem Decalogi Iſmaelitis, & Idumeis & noluerint eã recipere, Deut.33.q.1. 310
Deus quare non reliquit in Eccleſia aliquem modum manifeſtum ad certificandum de omnibus dubiis tam circa fidem, quam circa cultum ſicut fecit in Veteri Teſtamento, Def.par.2.c.39. 53
Deum conſulendi ſex Iſraelitarum modi poſt mortem Moyſi, ibid.c.40.
Et primus fuit per Prophetas, ibid.
Deum conſulendi modus ſecundus, ſ. per Sacerdotes in tres modos diuiſus, ibid.c.41. 54
Et qui erant illi, ibid.
Et quomodo fiebant, ibid.
Deus conſulendi modus quintus.ſ. per ſomnia, ibid.c.42.
Et qualia erant illa ſomnia, ibid.
Deum conſulendi modus ſextus, ſ. per ſortes, ibid.
Et de ſortibus diuiſoriis & conſultoriis, ibid.
Et quando erant licitæ, ibid.
Deum conſulendi modi ſex ceſſauerunt multo tempore ante aduentum Chriſti, ibid.c.43. 55
Deus quare impoſuerit Iſraelitis tantam multitudinem ſacrificiorum cum ipſa nihil proficerent, ibid.c.47. 57
Et quare laudet illa cum eſſet fœtida, & abominãda, ibid.
Deus quare in lege veteri mandaret aliqua inutilia vt multitudinem contaminationum, & purificationum & diſtinctionem quorumdam ciborum, ibid.c.48. 58
Et cur Deus iſta mandaret, ibid.
Deus quare in Veteri Teſtamento non ſolum dedit leges pertinentes ad cultum ſuum, ſed etiam leges forenſes pure pertinentes ad communicationem humanam, ibid.c.51. 59
Deus quare legem Teſtamenti veteris non dedit per aliquem hominem, ſed per ſe in voce tubæ, ibid. c.52. 59
Deus licet eum conſulendo ſuper rebus paruis eſſet indignum, non ſolum tolerabat hoc, ſed etiam rogabat Iudæos vt conſulerent eum, ibid.
Deum conſulendi modos per prophetas & alios quare oportuit eſſe, ibid.
Deum conſulendi modi per prophetas, & alij neceſſarij non ſunt in Nouo teſtamento. ibid.c.53. 60
Et quare, ibid.
Deum conſulendi modi per prophetas & alij multo tempore ante Chriſti aduentum ceſſauerunt, ibid.c.55. 61
Deus ad ſuſtentandum multa fecit, res aliunde apportando, Matt.14.q.107. 161
Deus quare fecit vt Meſſias non eſſet penitus ignotus, nec totaliter manifeſtus, Matt.21.q.210. 490
Et quomodo tempore ſuo fuerit ab aliquibus cognitus, & aliis ignotus, ibid.
Deus an reuelauerit vel reuelet ſemper Iudęis, & Gentilibus, & quibuſcumque infidelibus, qui non ponunt obicem quod Ieſus eſt Meſſias, ibid.q.11. 490
Deum vnum bonum eſſe quomodo verum ſit, Matt.19.q.114. 223
Deum vnum bonum, i. ſolum eſſe quomodo verum ſit, & quõ de hoc loquentes Euangeliſtæ concordant, ibid.
Deus per quæ præcepta magis ſibi vniuerit populum Iudaicum Leuit.1.q.1. 3
Deus cur dixit: Ego ſum Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Iacob, & non dixit, Ego ſum Deus Abrahã Iſaac, & Iacob, Matt.22.q.219. 122
Deum Hebræorum quare comparauit Rabſaces aliis Diis, 4.Reg.18.q.43. 160
Dus aliis quare Deum Hebræorum comparauit Rabſaces, 4.Reg.18.q.44. 160
Deus dupliciter nobis loquitur, Deuteron. 5. quæſt.2. pag. 41
in Deo differentia magna eſt inter miſereri, & punire, Deut.5.q.4. 44
Dei maieſtas an Iudæis patuit, Deuteron.5.q.9. 49
Deus quomodo ſæpe in Scriptura videtur aliquid deſiderare, quaſi facere non poſſit, ibid.q.10. 51
Dei, & proximi in amore tota lex dependet virtualiter, Deut.6.q.1. 52
Dei dilectionis tota mente, &c. præceptum an poſſit in via compleri, ibid.q.3. 54
Deum maximum bonum eſſe quomodo in aduerſitate conſtituti magis cognoſcere ſolent, ibid. quæſt.5. pag. 56
Deus quomodo Chananæorum gentes ſeptem Iudæis tradidit, Deut.7.q.1. 61
Et quando, ibid.
Deus faciens iuſtis miſericordias in mille generationes, & reddens odentibus ſe ſtatim quomodo intelligatur, ibid.q.5. 64
Deus licet iraſceretur populo propter peccata, nunquam tamen ei manna abſtulit, Deut.1.q.11. 11
Deus quomodo ſit in omni loco per eſſentiam & potentiam, ibid.q.12. 12
Deum agere aliquid tripliciter dicitur, Deut.8. quæſt.4. pag.72
Deus quomodo Iudæis conglutinatus dicitur, Deuter.10. q.6. 91
in Deo an ſit acceptio perſonarum eo quod alios prædeſtinat, alios damnat, Deut.10.q.7. 92
Dei de amore quare Moyſes primo loquitur, Deut.11.q.1. pag. 93
Deus an tentet homines, vt littera ſonare videtur, Deut. 13.q.2. 128

Deus

Deus quod inteotator malorum fit, quod dicitur, Iacobi 1. quomodo intelligatur, Deuter. 13. q. 2. pag. 128
Deus Israel quomodo cognosci poterat quod erat verus Deus, & alij qui non erant dij cognosci vt dij falsi vel vt non dij. Deut. 13. q. 3. 135
Dei ad seruitium quomodo reduci poterat incensio ciuitatis idolatræ & omnium quæ in ea erunt, ibid. q. 5. 136
Dei timor de quo Deut. 14. an intelligatur seruilis vel filialis esse, & quæ bona appetenda vtrinque magis censeantur, Deut. 14. q. 5. 142
Dei ad cultum Sacerdotes aliqui apud omnes gentes deligebantur, Deut. 18. q. 1. 172
Deus quare Iudæos assuefacit ad amorem proximorum, Deut. 22. q. 1. 200
Deum necesse est semper esse gaudiosum etiam in punitione malorum, & quod impossibile est eum magis vno tempore quam alio delectari, Deut. 28. q. 8. 266
Dei promissa conditionaliter intelliguntur, Deut. 30. q. 2. pag. 282
Deus solus scit hominis cogitationes non autem angeli, neque Dæmones, Matt. 9. q. 15. 313
Deus detestatur sacrificium quod est sine misericordia, ibid. q. 60. 335
Dei ex gratia homines per fidē iustificāntur, ibid. q. 74. 341
in Deo duplex volūtas, signi & beneplaciti, ibi. q. 145. 370
Dei solius est merita hominum cognoscere, Matt. 10. q. 28. 391
Dei opera pro curiosis petenda non sunt, ibid. q. 58. 407
Deus an reuelet nobis quid prędicaturi sumus, sicut Apostolis faciebat, ibid. q. 102. 430
Et an reuelet nobis quid dicturi sumus cum per ipso ante Reges ducimur, ibid.
Deo an conueniat prouidentiam habere, Matt. 19. q. 120. 439
Deus an habeat specialem prouidentiam de brutis, ibid. q. 123. 443
Deus quomodo habeat curam de bobus, ibid.
Deus an habeat prouidentiam de omnibus immediate vel mediantibus aliis causis, ibid. q. 125. 448
à Deo an per se fiat executio diuinæ prouidentiæ, & mediate, vel mediantibus alijs. ibid. q. 126.
à Deo prouisum est quidquid fit in vniuerso. ibid.
Deo an sit cognitus numerus capillorum. ibid. q. 128. 451
Deus solus homines iustificat. ibid. q. 143. 458
Deus naturaliter absconditus est vt a nullo intelligi possit, nisi seipsum ostendat. Matt. 11. q. 57. 493
Deus quid sit cognoscere stat dupliciter. ibid. q. 60. 496
Deum si nos comprehenderemus intellectus noster efficeretur increatus, quod est impossibile. ibid.
Deus an res creare potoit quæ haberent totum suum esse simul, & nequaquam essent in potentia, vel composita ex actu, & potentia. Ios. 11. q. 38. 39
Deus cum creare potuerit aliquas res quę haberent totum suum esse simul & nihil reciperent seu indigerēt quare non creauit sic. ibid. q. 42. 43
Et an decuit quod faceret meliori modo quo possit. ibi.
Deus an potuerit creare res quæ nunc sunt, vt haberent totum suum esse simul, & quod essent in eis omnes perfectiones quæ nunc producuntur per motum, cum iste modus sit longe perfectior. ibid. q. 43. 45
Responsio ad titulum huius Quæstionis. Quia sequitur, quod simul essent & non essent, vt probat. ibid. q. 45.
in Deo cum realiter idem sit ars & natura, cum per naturam producat res infinitæ perfectionis, quare per artem non potest producere aliquid infinitū. ibi. q. 44. 46
Deus an sit ante creationem mundi, vel ante diem Iudicij, seu ante aliquam rem. ibid. q. 50. 51
Deum, an sequatur esse ante omnes creaturas, quia creauit illas, ibid.
Deus an mundū creare potuerit antequā creauit. ibi. q. 52.
Deū quare Scriptura sæpè dicit esse ante omnia, & Christus ēt dixit: antequā Abrahā fieret ego sum. ibid. q. 53.
Deus an sit post creationem Mundi, vel post diem Iudicij. ibid. q. 54.
Recollectio dictorum de essentia Dei à quęst. 17. vt dicat de modo cognitionis eius. ibid. q. 55. 53
de Dei intelligendi modo. ibid. q. 56. pag. 53
Deus an intelligat solum seipsum, & nihil preter seipsum vt Philosophi dixerunt. ibid.
Et si alia intelligit an intelligat vno actu, vel pluribus. ibi.
Et an per species representatiuas rerum, vel per seipsum tamquam exemplar omnium, ibid.
Deus an intelligat aliquid vt præteritum, vel futurū, vel omnia vt præsentia. ibid. q. 57. 55
Quartum argumentum contra dictam cōclusionem, & quintum, & sextum refelluntur, ibid. q. 59. 56
Septimum argumentum principale contra dictam conclusionem, & octauū, & nonum reprobantur, ibid. q. 60.
Decimum argumentum principale, ibid. q. 61. 58
Vndecimum argumentum, duodecimum decimotertium ac 13. proponuntur quæ facere videntur contra conclus. 57.
Singula refelluntur, ibid. q. 62. 59
Deus an cognoscat omnia secundum omnem modū cognoscendi, ibid. q. 63. 60
Et an contineat eminenter perfectiones omnium specierum, & creaturarum, & aliarum rerum, & modos cognoscendi, ibid.
Deus an contineat eminenter omnes perfectiones omnium indiuiduorum sicut continet specierum, ibid. q. 64. 61
Deus quattuor cognoscendi gradus eminenter continet licet non cognoscat omnibus illis modis sicut nos, ibid. q. 65. 62
Diuinus intellectus quomodo excedat, seu cōtineat eminenter intellectum humanum, & Angelicum iuxta quattuor modos cognoscendi, ibid. q. 67. 65
Deus an possit cognoscere aliquid antequam fiat, ibid. quæst. 68.
Deus non intelligit rem antequam fiat, ergo incipit eam intelligere, an sequatur, ibid.
Contra conclusionem hanc, scilicet, 68. argumenta 4. ibid. q. 69. 66
Deum nouisse omnia antequam fiant eo quo sensu Sacra Scriptura dicat, ibid.
Et quomodo sit pie exponenda, ibid.
Dei sciētia licet sit causa rerum tñ non præcedit res. ibid.
Deus an cognoscat res postquam factæ sunt. ibid. q. 70. 67
Deus an intelligat rem cum fit, ibid. q. 71. 68
Deus quomodo rem intelligit cum non intelligat antequam fiat, nec cum fit, nec postquā facta est, ibid. q. 72.
In Deo ad quid ponantur ideæ. ibid.
Et an Deum dirigant in operatione, ibid.
Dei operatio, & ars rerum artificum in quo differant, ibidem.
Dei volitio proprie quid sit. ibid.
in Deo volitio de mundi creatione est semper, & illa est creatio actiua, ibid. q. 73. 70
in Deo creatio actiua non est motus, nec actio, sed aliquid semper manens, ibid.
Dei essendi modus dici duas perfectiones, ibid.
in Deo ad quid ideæ ponuntur, ibid.
Et an dirigant Deum in operatione, ibid.
Deus an poterat creare, & producere res in tempore sicut natura, vel sit necesse quod agat in instanti, ibi. q. 74. 71
Dei cognitio siue vocetur præscientia, siue prædestinatio, an imponat necessitatē, id est, stante infallibilitate scientiæ Dei an stet contingentia in rebus, & liberum arbitrium in hominibus, ibid. q. 76. 73
Adducuntur argumēta contra decisiones, superioris quōnis & solutiō, scilicet, de libertate nostra, ibid. q. 77. 75
Quartum argumentum ad idem vt supra de partialitate Dei, ibid. q. 78. 76
Dei prouidentia quid sit, ibid.
Dei volitio an imponat aliquam necessitatem rebus, id est, an aliquid necessario eueniet non ex eo, quia Deus illud præcognouit, seu quia voluit. ibid. q. 79. 78
Deus non potest aliquem indurare, & cogere ad faciendum aliquid per modum intellectus, nec per modum voluntatis. ibid.
Deus quare puniat nos si non egerimus bonum, cum non possimus agere bonum nisi ipse gratiam dederit, ibid. q. 80. 79

Dei gratia pulsatiua cum omnes tangat, & pulset, quare quosdam mouet, vt assentiant, alios non, & quare quosdam mouet remisse alios acriter, ibid.q.81. 79
Deus cum mitteret bella Israelitis propter peccata quare liberabat illos postea ab eis vt hic. 4.Reg.6.q.7. 55
Deus si non iussisset Eliseo seruare Syros latrunculos illæsos, an eis non nocere teneretur, 4. Reg.6. q.23. 59
Deo multiplicanti hordeum, vel similam in domo alicuius in Samaria, an liceret ei vendere aliia, 4.Reg.7.q. 4. pag. 64
à Deo gratis accepta quomodo gratis dare teneamur, 4. Reg.7.q.4. 64
Deus Israel. Vid. Israel Deus.
Deus quomodo inducat homines ad bona spiritualia per bona sensibilia aliter in nouo Testamento aliter in Veteri, Leuit.26.q.3. 527
à Deo an percussus fuerit Abia, vel Ieroboam, & quomodo, 2. Paralip.13.q.50. 324
Deus quare non promittit solis calorem in bonum sicut pluuias, Leuit.26.q.4. 530
Deus an posset addere aliquid ad bonitatem mundi facta innouatione in iudicio, Matt.25.q.475. 259
Deus an semper habuerit ventilabrum in manu, Matt.3. q.69. 339
Deum esse quomodo sit per se notum, & ab omnibus cognitum cum Pharao dicat: nescio Dominum, Exod.c. 5.q.2. 56
Deus an promittit hic se demostraturum maiorem potentiam, quam Patribus antiquis, Exod. c.6.q.1. 62
Dei promissio facta patribus antiquis quare sæpius fuit facta eis, Exod.c.6.q.2. 65
Deus vtrum mandauerit Moysi, vt à Pharaone peteret, quod simpliciter dimitteret filios Israel exire de Ægypto, Exod.c.6.q.3. 66
Dei apparitio ista an sit alia à priori facta ad Moysen, Exod .c.6.q.6. 70
à Deo, & ab Angelis malis signa tripliciter differunt, Exod.c.7.q.11. 80
Dei apparitio ad Moysen in isto cap. quando fuit facta, Exod.c.8.q.1. 88
Deus Hebræorum est verus Deus, Dij Gentium sunt Dæmonia, Exod.c.9.q.1. 97
Deus quare non fecit, quod Coturnices colligerentur, sicut manna, ita vt omnes æqualiter reciperent, Num.c. 11.q.77. 262
Deus Iudæis quare non dedit pisces sed carnes, Num.11. q.78. 262
Deus Iudæis cur potius dedit de auibus quam de pecoribus, & quare potius Coturnices, ibid.
Deus quare magis dedit de auibus quam de pecoribus, Num.c.11.q.78. 263
Deus de auibus potius quare misit Coturnices, quã alias aues, Num.c.11.q.80. 263
Deus quare voluit dare carnes per mensem, & non vltra neque quotidie, Num.c.11.q.81. 265
Deus quare non dedit carnem vltra mensem viris bonis, Num.c.11.q.82. 264
Deus quare non dedit carnes Israelitis quotidie in deserto, Num.c.11.q.83. 264
Deus vult, quod quandocumque fuerimus in aduersitate confidamus, quod liberabit nos, etiam si ipse non esset liberaturus, Num.c.14.q.13. 329
Deus an semper vult nos confidere eius bonitati, Num.c. 14.q.14. 329
Deus an vellet occidere omnes Hebræos, & facere Moysen Ducem Gentilium, Num.c.14.q.15. 329
Deus quanquam diceret, quod faceret Moysen in gentem magnam, tamen non erat facturus, quia alioquin fuisset impossibile mutari, ibid.
Deus, quẽ dixit Balac priuasse multis bonis Balaam quis erat, Num.c.24.q.4. 96
Deus an mutabilis sit in intentione sua, Num.c.23.q.8. 81
Deus quo modo reuelabat Israelitis omnia dubia, ad eos spectantia, Num.c.23.q.10. 86
Deum quomodo consulebat Moyses, & quomodo summus Sacerdos, ibid.
Deus quare dixit Moysi, Aaron, & Mariç, egredimini tantum vos tres, Num.c.12.q.21. 275
Deus quare seruauerit istis honorem, cum tamen deleret pęnitentiam, Num.c.12.q.22. 275
Deus quomodo stat quod vocauerit Aaron, & Mariam, cum dicitur, quod loquutus est Moysi, Mariç, & Aaron, Num.c.12.q.23. 276
Deus, quare non vocauit, etiam Moysen, Num.c.12.q.24. pag. 276
propter Dei desiderium an liceat alicui mortem appetere. Num.c.11.q.33. 231
Deus qualiter respondebat 70. senioribus, Num. c.11. q. 62. 251
Deus quare voluit eligi 70. seniores, & non plures, neque pauciores, Num.c.11.q.66. 154
Deus quare statim vocauit Mariam, & Aaron secundum Rabbi Salom. Num.c.12.q.17. 274
Deus quare loquutus est tantum Moysi, & Aaron, & Mariæ, & quid loquutus est, Num. c.12.q.19. 275
Deus quare dicatur quod statim loquutus est eis, Num.c. 12.q.20. 275
Deum tangi nõ posse rationes afferẽtes, Parad.2.c.8.q.3[illegible]
Deus neminem ad malum mouet, Matt.13.q.61. 102
Deus quænam per seipsum & quæ per ministros suos faciat, ibid.q.70. 108
Deus nunquam voluit vinum miraculose dare ad sustentationem, Matt.14.q.92. 153
Deus an det distinctas pęnas semper secundum distinctionem debitorum, Exod.c.9.q.5. 100
Deus malis nostris non indiget ad demonstrandum potentiam suam nos puniendo, Exod.c.9.q.6. 101
Deus licet nullum peccare faciat, permittit tamen eum peccare, Exod.c.9.q.7. 102
Deus cur Pharaonem sibi tamdiu resistentem tam acriter puniuit, Exod.c.9.q.8. 103
Deus quandocumque in Scriptura aliquid egisse narratur, nunquam illud per seipsum sine ministro egit, Exod.c.9.q.9. 104
Deus non indurauit Pharaonem, nec indurare permisit, vt in eo faceret signa, Exod.c.10.q.1. 107
Deus an dixerit Moysi quid loqueretur Pharaoni, Exod. c.10.q.2. 108
Deus quomodo apparuit Moysi in Domo Pharaonis, Exo.c.11.q.2. 118
à Deo quæ gratia data fuit Hebræis, Exod.c.11.q.3. 118
Deus magnam gratiam facit alicui eum eripiendo de hoc seculo nequam, ne præoccupetur à peccatis, Num.c.11. q.34. 231
Deus quomodo in ministris veteris, ac nouæ legis semper elegit honestatem, Num.c.11.q.38. 233
Deus quare iussit, quod septuaginta seniores sumerentur de viris prudentibus, cum essent futuri prophetæ, ibid.
Deus quomodo intelligitur, quod auferat de spiritu Moysi, & det septuaginta senioribus, Num.c.11.q.41. 237
Deus quare dixit, auferam de spiritu tuo, & an fuerit necesse, quod auferret Num.c.11.q.42. 238
Deus quomodo apparebat hic Balaam ad declarandum ei hæc, Num.c.23.q.4. 75
Deus quattuor modis reuelat aliquid prophetis, ibid.
Deus an habeat quotidie vnam horam, in qua irascatur malis, Num.c.23.q.6. 78
Deus Aesculapius, quare Romam ductus est in effigie serpentis, Num.c.23.q.3. 75
de Deorum origine Gentilium, Num.c.22.q.15. 73
Deus cur tanta diligentia prohibuit Balaam maledicere Israelitas, cum sciret verba sua nullius esse efficacia, Num.c.22.q.6. 62
Deus quare iratus est contra Balaam, cum dederit licentiam eundi cum Moabitis, Num.c.22.q.7. 65
Deus quomodo intelligitur, quod non habet curam de bobus, Num.c.22.q.8. 66
Deus quare in principio vocauit Moysen, Mariã, & Aarõ, cum tamen nollet Moysen audire, Num.12.q.25. 276
Deus quare voluit deprecari pro Maria, cum vellet eam punire, Num.c.12.q.28. 277
Deus vult punire, & orari, vt cesset punitio. ibid.

Deus quare dixit: Nunc Mariç, & Aaron, si quis fuerit inter vos Propheta, &c. & an fuerit ad propositũ, Num. c.12.q.29. pag.279

Deus quare voluit dicere illa verba, & hoc tempore, & non alio, Num.c.12.q.30. 279

Deus quare tam excellenter laudauit Moysen hic, & de quo laudatur. Num.c.12.q.37. 283

Deus quomodo laudat aliquem, ibid.

Dei seruus dupliciter aliquis dicitur. Num.c.12.q.38 283

Dei Propheta, si quis fuerit quare dicitur in littera, & non dicitur, meus, cum Deus loquatur, & an sit mutatio personæ. Num.c.12.q.39. 284

Deus an fecerit quod Maria Virg. non fluxerint menstrua, Leuit.12.q.15. 202

Deus an miraculose faciebat, quod totus cibus sumptus à Christo in suam substantiam transiret, Leuit.12.q.17. pag. 202

Deus cum in leprosi emundatione pro vno agno concesserit offerri turturem, cur pro alio etiam agno nõ concessit, sed illum offerri voluit, Leuit.14.q.10. 237

Deus quomodo placabatur leproso oleo effuso super eius caput in eius emundatione, Leuit.14.q.11. 239

Deum in die propitiationis 10. Septembris sedere ad iudicandum fatalia, & ad propitiãdum peccatis, an verum sit, vt Iudæi dicunt, Leuit.16.q.1. 257

Deus, cur mandabat sortes poni super hircos in die propitiationis, Leuit.16.q.13. 259

Deus, cur igni comparatur, Matt.17.q.38. 355

Deus in legis datione, quare loquutus fuit de caligine, ibid.q.76. 373

Deus, quando loquitur an velit occultari, ibid.q.77. 374

Et quare occultari velit, ibid.

Deus in duobus locis regulariter loqui solebat in Veteri Testamento, ibid.

Deus quare se occultabat Hebræis, ibid.

Deum quod Scriptura fecisse, vel loquutum esse dicat, quare ab Angelo factum, & dictum sit, ibid.

Deus, quomodo dicitur, quod ab Israelitis visus est, ibid.

Deus cur vocatur Zelotes, ibid.

Deus idem sæpe loquitur, ibid.q.85. 378

Dei filij per fidem efficimur, ibid.q.86. 379

Deo nemo tam fuit obediens quantum Christus, ibidem. q.88. 380

Dei imago in quo consistit, ibid.q.109. 393

Deum mori non posse rationes asserentes, Parad.3.c.58. pag. 45

Deus, quare creauit serpentes cum nihil prosint homini, imo magis noceant, Gen.1.q.30. 16

Deus, an simul creauerit hominem masculum & feminam, ibid.q.32. 57

Deus quid faceret si omnes continerent se, ibid.

Deus quare dedit hominibus cibos, cum adhuc non essent mortales, ibid.q.35. 18

Deus an compleuerit opus creationis die sexto, vel septimo potius vt Hæbraica veritas habet, Gen.2.q.1. 19

Deus si rerum formas non creasset de nihilo, an illas eduxisset de potentia materiæ vt agentia naturalia, ibidem, q.5. 21

Deus cur dicitur Euam, ædificasse, ibid.q.26. 35

Deus, quare permisit hominem tentari quem casurum sciebat, Gen.3.q.2. 33

Deus cur prius Adam interrogauerit, quam eum de crimine damnauerit, Gen.3.q.15. 38

Deus, an debebat maledicere serpenti, ibid.q.16.

Deus, an maledixerit dæmoni, vel serpenti, ibid.q.17. 39

Deus, cur dedit primis parentibus vestes pelliceas, ibid. q.23. 44

Deus an fuerit clemens vel crudelis cum post peccatum sterum prohibeatur lignum vitæ, ibid, q.24.

Deus, quo signo ostenderit se respexisse Abel munera, & non Cain, Gen.4.q.5. 48

Deus cur noluit plectere Cain prius quam eum de peccato conuinceret, ibid.q.7. 49

Deus cur dedit signum Cain ne occideretur, ibid.q.9. 51

Deus, an determinauerit vitam humanam ne excederet 120. annos, ibid.q.11. 64

Dei correctio per diluuium an fuit rationalis, Gen.6.q. 12. pag.66

Dei dictum illud Genesis 8. non occidam omne animal, quomodo intelligatur, Gen.8.q.17. 85

Deus cur post diluuium permisit esum carnium & non ante, Gen.9.q 2. 86

Dei arcus cur dicitur Iris, ibid.q.4. 88

Deus, cur fecerit ne turrim ædificarent, Gen.11.q.8. 100

Deus, an permittat aliquandu nos cogitare & deliberare seu agere contra ea, quæ ipse disposuit. ibid.q.9.

Deus, cur à principio non diuisit linguas, ibid.q.10. 101

Deus de qua ciuitate iusserit exire Abraham, Gen.12.q.2. pag. 111

Dei apparitio & vocatio an fuerit facta solum ad Abraham sed etiam ad eius patrem Thare, ibid.q.3. 112

Deus, an præceperit soli Abraham vt exiret, ibid.

Deus, an ostenderit Abrahæ Charram, seu Chanaan, ibi. q.5. 113

Deus cur voluerit Thare de Vr Chaldæorum exire, si nolebat eum ingredi in terram Chanaan, ibid.q.8. 114

Deus, cur non dedit immediate terram promissam Abrahæ, sed distulit per 400. annos, ibid.q.26. 122

Deus cur permisit Loth venire cũ Abraham, qui futurus erat impedimento, ibid.q.63. 146

Deus ad quid creauit Paradisum terrestrem, ibid.q.125. pag. 168

Deus quod plantauerat Paradisum voluptatis, quare dicatur, ibid.q.127. 169

Deus, cur hortum esse voluit primum locum homini datum, ibid.q.128.

Deus, cur dicitur, quod plantauerat hortum voluptatis à principio, ibid.q.129. 170

Et dato quod sit Paradisus in Oriente, cur dixit plantauerat à principio, ibid.q.130.

Deus, quod de humo produxit omne lignum pulchrum visu, & ad vescendum suaue, quare dicat Scriptura, ibid.q.141. 175

Et cur dixerit pulchrum visu, & ad vescendum suaue, ibid.q.142.

Deus, quare dicatur produxisse omne lignum, & numquid sufficiebat si aliquid pulchrum, & suaue produxisset, ibid.q.143. 176

Deum non imposuisse nomen arbori scientiæ boni, & mali, probatur hic, ibid.q.158. 181

Deus an hominem bis in Paradiso tulerit, dicitur enim tulit hominem, & posuit eum in Paradiso, & iterum plantauit Paradisum in quo posuit hominem, ibidem. q.199. 199

Deus quod hominem in Paradiso posuerit vt operaretur, quomodo intelligatur, ibid.q.200. 200

Deus, cur volebat vt Adam terram coleret, ibi.q.203. 201

Deus, cur præcepit Adam vt de omni ligno Paradisi comederet, ibid.q.207. 203

Deus, cur hic fecit mentionem de comestione lignorum, & non herbarum, ibid.q.213. 206

Deus, quod dixerit tam de lignis quam de herbis comedendum esse an vtrũque sustineri possit, & quod de solis herbis illud dixerit, ibid.q.214.

Deus quando dixerit hæc verba: ecce dedi vobis omnem herbam virentem, &c. ibid.q.218. 208

Diabolus an Christo alias tentationes fecerit præter istas quæ hic enumerantur Matt.4 q.21. 390

Diabolus quomodo Christum tentare ausus fuerit, ibid. q.22. 393

Diabolus ad quid Dei filium tentare voluit, ibi.q.25. 394

Diabolus quid inducere intendebat, quando Christum tentabat dicens. Dic vt lapides isti panes fiant, ibid.q. 24. 395

Diabolus Christo dicens, si filius Dei es de quonam filiationis modo quæreret, ibid.q.25. 397

Diabolum tentantem quare Christus non repulerit, ibid. q.27. 397

Diabolus cur prima tentatione finita Christum tentare non cessauerit, ibid.q.30. 399

Diaboli tentatio ista secunda, an fuerit immediate post præcedentem, ibid.q.31. 400

Diabolus cur Christum in pinnaculo constituit, ibid.q. 33. pag.401
Diabolus an Christum in sanctam ciuitatem duxerit, vel portauerit, vel an ipse venerit, ibid.q.34. 401
Diabolus quomodo Christus portauerit ad pinnaculum templi, ibid.q.35. 402
à Diabolo quomodo Christus se portari permisit, ibid.q. 36. 403
Et an fuerit conueniens, ibid.
Diabolus, cur in primis tentationibus dixerit Christo: si filius Dei es & in tertia non, ibid.q.37. 404
Diabolus cur Christo suaserit se præcipitare de pinnaculo, ibid.q.38. 404
Diabolus cur in secunda tentatione Christi vsus sit auctoritate Sacræ Scripturæ, & non in prima, vel tertia, ibid.q.39.
Diabolus an recte allegauerit auctoritatem istam Sacræ Scripturæ, ibid.q.40. 405
Diaboli tentatio ista an fuerit conueniens, ibid.q.42. 406
Diabolus quare tertia vice Christum tentauerit, cum ante bis fuisset ab eo superatus, ibid.q.44. 409
Diabolus de quo loco nunc Christum assumpserit, ibid. quæst.45.
Diabolus an Christum nunc verè portauerit, &c. ibid. quæst.46.
Diabolus an homines aliquando portet in diuersa loca, ibid.q.47. 413
Diabolus quomodo Christo ostendere potuerit omnia regna mundi, ibid.q.49. 414
Diabolus quomodo Christo dare poterat omnia regna mundi cui ea promittebat, ibid.q.50. 414
Diabolus cur Christum de auaritia, & idolatria tentauerit, ibid.q.51. 415
Diaboli tentatio tertia an fuerit conueniens, & verisimilis, ibid.q.52. 415
Diabolus cur à Christo voluit adorari, ibid.q.53. 416
Diabolo cur Christus dixerit vade retro, ibid.q.54. 416
Et quid significet, ibid.
Diabolo cur Christus in ista vltima tētatione magis aspere responderit, quam in aliis. ibid.q.55. 416
Diabolus quanto tempore cum Christo fuerit, ibid.q.58. pag.418
Diabolus, cum à Christo recessit in quonam loco eum dimisit, ibid.q.59.
Diabolus finita tentatione, an à Christo discesserit sponte, vel coactè, ibid.q.60. 419
per Diabolos an homines tententur, ibid.q.64. 422
Diaboli quare volunt homines tentare, ibid.q.65. 423
Diabolorum officium, an sit tentare homines, ibid.q.66. pag.423
Diaboli per instigationes, an fiant peccata omnia, quæ homines faciunt, ibid.q.67. 424
Diaboli tentatio, an sit peccatum, ibid.q.68. 425
Diaboli tentantes si superentur, an cessent à tentatione vel potius adhuc tentent, ibid.q.69. 426
Diabolus, quomodo vocatur, inimicus homo, cum non sit homo, Matt.13.q.61. 102
Diaboli inimicitia præcipua est contra Deum, ibid.q.63.
Diabolus, an Euam de gula tentauerit eo modo quo nos tentat, Gen.3.q.3. 34
Diaboli Angeli, quomodo alij dæmones dicuntur, Matt. 25.q.407. 214
Diabolo, & Angelis eius, quare paratus esse dicatur ignis æternus, Matt.25.q.408. 215
Diabolo paratum ignem æternum & Angelis eius, cur potius dicitur, quam Dæmonibus, Matt.25.q.411. 216
Diabolus, quare vocatur hic malus absolute, Matt.13. q.45. 93
Et, quomodo nihil eo possit esse deterius, ibid.
Dictio, ergo, quomodo capitur hic, Iosue, c.2.q.1. 59
Dictum Christi. Vid. Christi dictum.
Dicere de nobis magna, nec sentire debemus, Matth.9. q.26. 320
Dicta diuersa Poetica circa Deos, 4.Reg.17.q.15. 145
Dictum Christi, quamdiu fecistis vni, &c. quomodo verum sit, Matt.25.q.392. 207
Dixit Dominus Domino meo. Psalmi huius versiculorum duorum explicationem. vid. in dictione Dauid in Psalmo, &c.
Didragma exigentes, cur non ad Christum, sed ad Petrum accesserunt, Matt.17.q.184. 465
Didragma exigentes cur potius ad Petrum accesserunt, quam ad alium Christi discipulum, Matt.17.q.185. pag.465
Didragma exigentes quid intenderunt dicere dicendo, Magister vester non soluit didragma, ibid.q.186. 466
Didragma quid erat quod petebatur à discipulis, Mat.17. q.182. 464
Et vnde dicatur, ibid.
Et quantum valebat, ibid.
Didragmatis tributum, quare imponebatur, ibid.q.183.
Didragma exigentes, quare non accesserunt ad Christum, sed ad Petrum, ibid.q.184. 465
Et quare potius ad Petrum, quam ad vnum ex aliis discipulis, ibid.q.185.
Quid intenderunt dicere dicendo, Magister vester non soluit didragma, ibid.q.186. 466
ad Didragma soluendum, an tenerentur Christi Discipuli, ibid.q.199. 472
Didragmata aliorum Apostolorum, an Christus soluerit, ibid.q.fin.
Dies quadraginta post quos Noë Arcæ fenestram aperuit, & coruum dimisit, quomodo computetur, Gen.8. q.4. 80
Dies Iudicij vniuersalis. Vid. Iudicij vniuersalis.
Dies non crescit vel decrescit æqualiter in omnibus mensibus, sed in quibusdam in triplo magis quam in aliis, Def.p.2.c.88. 82
Dies magis crescit in Martio quam in omnibus mensibus & magis decrescit in Sepẽbri, quam in omnibus mensibus, ibid.
Dies annorum bissextilium Astrologi in sua computatione non omittunt, ibid.c.90. 87
Dies bissextilis, quare vocetur intercalaris, ibid. c.95. 93
Et quare bissexius, ibid.
Dies expiationis. Vid. expiationis dies.
Dies singulus quid sit, Gen.7.q.13. 76
Dies septem, quomodo accipiuntur, quibus debebat Saul expectare Samuelem in Galgala, 1. Reg.cap.13.q.6. pag.345
Dies ... quibus mansit Moyses in monte Sinai au computentur cum 40.diebus, Exod.c 24.q.21. 20
Dies vltionis super Iudæos, quæ fuerit, quam Deus hic comminatur, scilicet, an captiuitas Babilonica, vel Romanorum, Exod.c.32.q.46. 241
Dies primus, de quo dicit Deus: in die primo non erit fermentum in domibus vestris quis sit, Exod.c.12. q.19. pag.142
Dies, hora, Mensis, & Annus an principaliter dependeant à motu solis, vel à motu primi mobilis, & in ipso fundentur, & non in Cælo Solis, Iosue.c.10.q.78. 343
Dies tres, de quibus dixit Moyses, vt eamus viam trium dierum, an intelligantur tres menses, vt dicunt Hebræi, Exod.c.5.q.3. 53
Dies secundum Hebræos quando incipit, Exod. cap. 12. q.10. 132
Dies creationis, quomodo accipiatur, Gen. 1.q.14. 9
à Die qua eduxi Israel &c. cur Deus dixit potius quam ab anno, 1.Paralip.17.q.15. 334
Dies ex qua Pharisæi amplius non ausi sunt Christum interrogare, quænam fuerit, Matt.22.q.360. 289
Dies crastinus quod serenus erit si Cælum vespere facto rubicundum sit, quomodo sit verum, Matt.16.q.8. pag.258
Dies, quare tempestuosus & ventosus erit, si mane rutilat Cælum, ibid.
Dies tertius in quo data est lex an sit tertius Mensis tertii, Exod.c.19.q.10. 286
Dies quisnam fuerit, de quo dicitur hic factum est in die illa, 4.Reg.19.q.27. 169
Dierum verborum liber qui vocatur, an sit liber Paralip. s. Paralip. Præfat.auct.q.4. 3

Diei secundæ operibus, cur Deus non benedixit. Gen. 1. quæst. 18.
Dies pro anno aliquando sumitur, Matt. 12. q. 94. pag. 52
Differentia quænam erat in speciebus sacrificiorum Veteris Testamenti, 4. Reg. 16. q. 15. 139
Differentia quæ erat inter Prophetas Domini, & Baal, 2. Paralip. 18. q. 22. 423
Differentia, an sit in Deo pugnare contra multos, & paucos, 2. Paralip. 14. q. 11. 333
Differentia quænam sit miraculorum factorum à viris Veteris, & noui Testamenti, 4. Reg. 13. q. 22. 119
Differentiam cum faciat Scriptura tangentis morticina, & portantis cadauera, Leuit. 11. q. 13. 172
Differentia inter Regnum Dei, & aliorum Regna mobilia. Exod. c. 15. q. 5. 219
Dignitatis ordo, quare in numeratione populi nō fuit seruatus, sed tantum ordo vexillorum, Num. cap. 26. q. 5. pag. 131
Dignitas nulla maior est quam Christianum esse, & in Christo credere, Matt. 10. q. 129. 452
ad Dignitates, & spirituales principatus, quare etiā nunc qui sub Christi lege sumus multum aduolamus, Matt. 20. q. 95. 355
Diligentia, an maior requiratur in re aliena quam in sua, & an confidens sua possit aliena confidare, 4. Reg. 12. q. 14. 110
Dilectio ad Deum quid sit, Deut. 5. q. 8. 48
Dilectarum rerum destinatio, ibid.
Dilectionis Dei clausula generalis à Christo, cur non posita fuit in præceptis datis Iuueni illi de bono quærentis, sicut posita est de dilectione proximi, Matt. 19. q. 132. 232
Dei dilectionis clausula generalis à Christo cur non posita fuit in præceptis datis Iuueni de bono interroganti sicut posita est de dilectione proximi, Matt. 19. q. 132. pag. 232
Diligere Deum cur Christus dixit primum, & magnum mandatum, & non dixit timere, Matt. 22. q. 269. 223
Diligere inimicos. Vid. Inimicus.
Diligere ex Charitate. Vid. ex Charitate diligere.
Dilectionis Proximi mandatum. Vid. Proximi dilectionis.
Dilectio proximi impossibilis est absque Dei dilectione, Matt. 7. q. 26. 216
Diliges Dominum Deum, quomodo Christus dixit esse primum, & magnum mandatum, & non dixit timere, ibid. q. 269.
Dilectionis ordo, an maneat in vita æterna, Matt. 22. q. 315. 268
Diligere, an Deum possimus per essentiam suam in via, Matt. 22. q. 284. 230
Diligere Deum propter se an necesse sit, ibid. q. 285. 232
Diligere Deum totaliter an possimus, & debeamus, ibid. q. 286. 233
Dilectio qua Deum diligimus, an habeat modum, ibid. quæst. 287.
Diligendi Deum modus iste quem Christus dedit, an in via seruari possit, ibid. q. 288. 235
Diligendus ex Charitate an Deus solus sit, ibid. q. 289. pag. 236
Diligere, an Deum homo debeat plus quam proximum, ibid. q. 303. 252
in Dilectione Dei an licite respectus, aliquis ad mercedem aliquam, habere possit, ibid. q. 304. 252
Diluuium, & creatio templi quot annis distet, 4. Reg. 25. q. 35. 226
Diluuium, an fuerit ex coniunctione planetarum vel voluntate Dei. Gen. 7. q. 6. 73
Diluuij aquarum inondatio cur tantum creuerit, Gen. 7. q. 7. 74
Diluuij aquæ, quo tempore inceperint, Gen. 7. q. 8. 74
Diluuium quo mense factum fuerit, Gen. 7. q. 9. 75
Diluuium, an fuerit ex causa naturali, Gen. 7. q. 10. 75
Diluuij aquæ, an fuerint ex Cælo Christallino descensæ, ibid. q. 11. 75
Diluuij aquæ an superauerunt montem Olimpum, & alios montes, ibid. q. 15. pag. 77
Diluuij aquas non euasit Rex Basan, propter magnitudinem sui corporis, ibid. q. 16. 78
In diluuio an tempus cessauerit, Gen. 8. q. 18. 85
post Diluuium cur plantarum, herbarum, hominumque virtus deminuta est, Gen. 13. q. 233. 215
post Diluuium cur homini licuerit comedere carnes, & pisces, ibid. q. 334. 216
post Diluuium an homines cœperint carnes manducare, & pisces, & bibere vinum, ibid. q. 335.
Diluuij aquæ an peruenerint ad Paradisum, Gen. 13. q. 110. 162
Diluuij aqua, an oportuerit montes omnes operiri, ibid. q. 111. 163
Diluuij aquis, an fuerit opertus Olimpus mons, ibid. q. 111. 164
Diluuij aquis an opertus fuerit Parnasus mons, ibidem. quæst. 116.
Diluuij aquæ, an peruenerint vsque ad Paradisum terrestrem, ibid. q. 117. 165
Diluuij aquis opertos esse montes omnes excelsos sub Cælo, quomodo intelligendum sit, ibid. q. 118. 165
Diluuij aquæ, quomodo impeditæ fuerint ne Paradisum operirent, ibid. q. 119.
Diluuij aquæ, an peruenerint ad terrestrem Paradisum, Matt. 25. q. 435. 231
in Diluuio, quare aqua purgauit omnia, & non ignis, & in Iudicio vniuersali ignis, & non aqua, Matt. 25. q. 424. 221
Diluuium, & aliarum terrarum principium quot annis distet à captiuitate per Assyrios Israelitarum facta, 4. Reg. 17. q. 6. 141
post Diluuium regnum primum quod fuerit, Gen. in Ep. Hier. ad Paul. 1.
Dimissio peccatorum. Vid. Remissio peccatorum.
Dispensatio aliquo modo an fuerit penes Iudæos in lege data de vsura, Matt. 25. q. 173. 79
Dispensatio an possit per Ecclesiam fieri circa Euangelium, Matt. Præfat. q. 29. 39
Dispensare, an possit Ecclesia circa libros noui Testamenti præter Euangelia, Matt. Præf. q. 31. 40
Dispensatio in legibus Ecclesiæ ad solos Prelatos spectat, cum necesse fuit præcepta positiua esse dispensabilia, Matt. 6. q. 137. 150
Dispensare, an possit Christus in Euangelio, Matt. Præfat. q. 30. 40
circa Dispensationes quæ fiunt ad habilitandas personas, an possit accidere acceptio personarum, Matt. 22. q. 117. pag. 62
Dispensari, an licuerit, vel potuerit alicui, quod haberet duas vxores simul, Matt. 19. q. 34. 152
Dispensare, an possit Ecclesia circa vxorum pluralitatem generaliter, siue specialiter circa aliquas personas, Matt. 19. q. 56. 155
Dispensatio, quomodo facta est ab Eliseo Naaman quod faceret altare extra terram Israel, cum ex lege Leuitica solum in Sanctuario debeat esse altare ad offerendum sacrificia, 4. Reg. 5. q. 26. 48
Dispensatio Lucernarum in Candelabro, vel Sanctuario cærimonia quænam erat, 2. Paralip. 2. q. 11. 35
Dispositio in re facienda requiritur non scientia, Mat. 10. q. 121. 440
Dispositio & prouidentia, quomodo differunt, ibid.
Distantia localis, an impediat cognitionem animæ separatæ, Matt. 25. q. 618. 382
Discedite à me, quare Christus malis dicet in Iudicio vniuersali, Matt. 25. q. 418. 382
Discipuli Christi, an ieiunarent. Matth. 9. q. 72. 340
Discipuli Christi quare nunc non ieiunabant. ibid. quæst. 74. pag. 341
Et quare nō faciebāt aliqua ieiunia supererogationis. ib.
Discipuli quomodo ausi sunt dicere Christo, si ita est causa hominis cum vxore non expedit nubere. Matt. c. 19. q. 77. 200
Et ad quid hoc dixerunt. ibid. q. 78. 201
Et an hoc dicentes peccauerint. ibid. q. 79.

Et quare hoc dixerunt, ibid. quæst.80.
Et an verum hoc erat quod melius esset non nubere existente hoc de non repudiando vxorem, sicut Christus dixerat. ibid.q.81.
Discipulis quare nūquam Christus abstulit credulitatem de Regno temporali Messiæ. ibid.q.31. 460
Discipulis quomodo auferri potuit spes, quod Christus non esset regnaturus temporaliter. ibid.q.32.
Et an aliquando ablata fuerit. ibid.
Discipuli an peccarent credēdo Christum Messiam temporaliter regnaturum. ibid.q.33. 461
Discipuli quomodo cognoscerent quis erat Christus, cum ipse etiam diceret se venturum esse. ibid. q.34. 462
Discipulis quænam signa dederit Christus de tempore euersionis Ierusalem. ibid.q.46. 467
Discipulis signa euersionis Ierusalem quare Christus dare voluit. ibid.q.47.
Discipulis quare non dixit Christus tempus determinatum euersionis Ierusalem. ibid.q.49.468
Discipulis cur nō subiicit Christus destructionem Ierusalem, & alia mala quæ prænunciauit, sicut finem sæculi, ibid.q.52. 470
Discipolis cur dixit Christus. Videte ne turbemini, ibid. q.54. 470
Tunc tradent vos, &c. ibid.
Discipulis quod nunc Christus dicit quidnam sit, ibid.q. 67. 478
Discipulis à Christo dicta hic ad illos in speciali pertinentia, quęnam sint, ibid.q.68.
Discipulis ad quid prædixit Christus ista de tribulationibus ipsorum, ibid.q.69.
Discipulis quando acciderunt, quæ de illis Christus hic dixit. ibid.q.70. 479
Discipulis quod dixit Christus, scilicet, Tunc tradent vos in tribulationem, & occident vos, quando fuerit impletum, ibid.q.71.
Discipulos Christi quomodo verum sit quod Iudæi occiderint, ibid.q.72. 480
de Discipulis quod Christus dixit. Eritis odio omnibus hominibus, quomodo verum sit, ibid.q.73.
Discipulis quare dixit Christus, eritis odio propter nomen meum, ibid.q.74.
Et cur dixit specialiter, propter nomen meum, ibid.q.75. pag.481
Discipulos quare Christus voluit, quod videntes abominationem desolationis fugerent, cum non fugiendo illos liberare posset, ibid.q.106. 499
Discipuli quidnam intellexerunt per signum filij hominis, Matt.24.q.170. 529
Discipuli quidnam intellexerint per hoc, scilicet, neque Filius scit, sed solus Pater. ibid.
Discipulos quomodo Christus in messem misit. Matt.10. q.8. 380
Discipulis & turbis quando potuit Christus hæc dicere, scilicet, Super cathedram Moysi, &c. Matt.23.q.4. 291
Discipulis quomodo Christus ista dicere potuit, cum turbis dixerit, ibid.q.5.
Discipulis quare Christus hæc verba loquutus est, ibid.q. 7. 292
Discipulis dicta esse à Christo verba hæc cur expresśè Matthæus mentionem fecit. ibid.q.8.
Discipulis, & turbis ad quid proderat instructio penes iniquitates Scribarum, & Pharisæorum, ibid.q.10. 293
Discipulis, & turbis quomodo Christus dixit, quod facerent omnia, quæ Pharisæi, & Scribæ dicerent, cum ipsorum legem reprehendat, ibid.q.23. 300
Discipulis suis cur hæc Christus dicere voluit, ibid.q.54. pag.318
Discipulis solis cur Christus dixit, Vos autem nolite vocari Rabbi. ibid.q.56. 309
Discipulos ad Christum accessisse eo egresso de templo, quomodo dicitur, nam ex hoc videtur, quod cum eo non erant. Matt.24.q.4. 448
Discipuli quod Christo ostenderint ædificia templi, quomodo verum est. ibid.q.6. 449
Et ad quid hoc fecerunt. ibid.
Discipulos quomodo Matthæus hic admiratos introduxit super ædificiis templi, & Lucas de donis templi, ibidem, q.7.
Discipulis an Christus conuenienter responderit dicens. Videtis hæc omnia? Amen dico vobis, &c. ibid.q.8.
Discipuli Christum in monte Oliueti sedentem, quomodo interrogauerunt, ibid.q.11. 451
Discipuli, quare specialiter in monte Oliueti Christum interrogauerunt de templo, ibid.q.12.
Discipulos sedente Christo in monte Oliueti hoc quæsiuisse, quare Matthæus dicit, ibid.q.13.
Discipulos accessisse ad Christum, quare dicatur hic, ibi. q.14. 452
Discipuli Christum interrogantes de his, quinam erant, ibid.q.15.
Discipulos Christum secreto interrogasse, quomodo dicitur, ibid.q.16.
Et quare secreto interrogauerunt, ibid.
Discipuli, quare quæsiuerunt de consummatione sæculi, ibid.q.17.
Discipuli, an fecerunt hic vnam vel plures quæstiones, ibid.q.18. 453
Discipuli, quare à Christo quæsiuerunt de eius aduentu, & sæculi consummatione, ibid.q.20.
Discipuli, an aliquam consummationem sæculi credebant, ibid.q.22. 455
Discipuli, quare post quæstionem de euersione Ierusalem, quæsiuerunt de aduentu Christi, ibid.q.23.
Discipuli, quare quæsiuerunt de consummatione sæculi, cum quæsiuissent de tempore destructionis Ierusalem, ibid.q.24.
Discipuli quo ordine quæstiones istas tres Christo proposuerunt, ibid.q.25. 446
Discipulis, quomodo dixit Christus. Videte ne quis vos seducat, quia hoc superuacuum erat, ibid.q.28. 458
Discipuli, quomodo seduci poterant circa eos qui venirent dicentes se esse Christum, nam ipsi agnoscebant Christū, qui biberant, & manducauerant cum illo, &c. quæst. 29.
Discipulos dicentes, quisputas maior est in Regno Cælorum, quomodo verum sit in illa hora accessisse, Matt. 18 q.2. 2
Discipulos accessisse ad Christum, quomodo stat quoniam videtur contradictio in Euangelistis, Matt.18. q.3. 2
Discipuli isti qui ad Christum accessisse dicuntur quinam erant, Matt.18.q.4. 4
inter Discipolos, quomodo insurrexit cogitatio, & contentio de maioritate, Matt.18.q.5. 4
Discipulorum omnium vel vnius, an fuerit tentatio de maiorate, Matt.18.q.6. 4
inter Discipulos vt de maioritate oriretur quæstio, quænam fuerit causa, Matt.18.q.7. 4
Discipuli cur Christo dixeront. Quisputas maior est in Regno, Matt.18.q.8. 5
Discipulos de contentione ista cur Christus statim arguere voluit, Matt.18.q.10. 7
Discipulos, cur Christus misit pro asina, cap.21. Matt.21. quæst.5. 377
Discipulos duos, cur Christus misit pro asina, & pullo, ibid.q.7. 378
Discipuli isti à Christo missi quinam fuerint, ibid. q.8.
Discipulis istis, cur dixit Christus, ite in castellum quod contra vos est, ibid.q.10. 379
Discipulis isti, ad quid dixerit Christus, statim inuenietis Asinam, ibid.q.12. 380
Discipulis, an Christus sufferit ferre asinam & pullum simul, vel solum pullum, ibid.q.14.
Discipuli interdum videntes Christum miracula facientem non cognoscebant illa, Matt.14.q.154. 180
Discipoli videntes nunc Christum ambulantem super aquam, quare turbati sont & timuerunt, ibi.q.155. 181
Discipuli, quare dixerunt de Christo, phantasma est, ibid. q.156. 182
Discipuli, quare timuerunt si phantasma erat quod videbant, ibid.q.157.

Discipuli, quare clamauerunt ex timore videntes phantasma, ibid. q.158.
Discipulos an quis vetuerit accipere pullum, & asinam, ibid.q.19. 383
Discipulis, quare Christus dixit: Si quis vobis aliquid dixerit, ibid.q.383.
Discipulis cui Christus sic respondere iussit, scilicet: Dominus his opus habet, ibid.q.22. 384
Et quid per hoc voluit significare, ibid.
Discipuli, quare posuerunt vestimenta sua super pullum, ibid.q.31. 390
Discipuli Christi, an essent illi acclamantes in via, cum in Ierusalem super pullum intraret, an turbæ, ibid.q.41. pag. 394
Discipulos, quomodo dicatur Christũ sequutos esse, Mat. 8.q.72. 272
Discipulos Christum excitantiam circa verba, quomodo discordant Euangelistæ, scilicet, Matth.hic, & Marcus 4.Matt.8.q.80. 271
Discipulos, quomodo vocauit hic Christus modicæ fidei, ibid.q.81. 271
Discipulos istos ad liberandum Christi potestas, quomodo circa quattuor gradus esset, ibid.q.81. 271
Discipuli, an peccauerint dicentes, Domine salua nos, ibid.q.82. 273
Discipuli an peccauerint mortaliter nunc, vel venialiter, cum peccarent in duobus circa fidem, ibid.q.83. 272
Discipuli, an putabant se perituros, ibid.q.84. 273
Discipuli, an possent perire, ibid.q.85.
Discipuli, an putabant quod Christus, si dormiret posset cum eis perire, vel nõ periret eis pereuntibus, ibi.q.86.
Discipuli, & Apostoli postquam ad gentes transierunt, an cessauit Iudæorum ad nuptias vocatio, Matt.22.q.54.
Discipuli, an Christum cognouerunt quando loquutus est, ibid.q.163. 184
Discipuli, quomodo per vocem Christum cognoscere potuerunt, quia non erat sufficiens signum, ibid.q.164.
à Discipulis euntibus in Emaus, quare Christus se non permisit cognosci, ibid.q.164.
Discipulorum propter incredulitatem, quomodo verum est, quod Lunaticus sanari non potuit, ibid.q.161.
in Discipulis, quomodo nunc esse potuit ista incredulitas, ibid.q.162. 451
Discipulis vnde insurrexerat torpor iste, & fidei diminutio, ibid.q.163.
Discipulos, quare Christus permisit in fide deficere, ibid. q.164. 452
Discipuli quod non potuerunt eiicere dæmonem Lunatici, cum non ieiunauerint, neque orauerint, quomodo verum est, cum nec Christus hoc fecerit illum eiiciendo, ibid.q.170. 457
Quomodo contristati sunt vehementer audito verbo passionis Christi, ibid.q.179. 461
Discipuli, an tenebantur ad soluendum didragma, ibid. q.199. 472
Discipulorum aliorum præter Petrum didragmata, an Christus soluerit, ibid.q.fin.
Discipuli tres, scilicet, Petr.Iacob.& Ioan. quomodo sciuerunt, quod duo isti qui venerant ad Christum erant Moyses, & Elias, Matt.17.q.56. 365
Discipuli isti non viderunt quando Christus transfigurari cœpit, ibid.q.66. 369
Discipuli quare dormiebant quando Christus cępit trãsfigurari, ibid.q.67.
Et an verus sopor in eis fuerit, ibid.
Et quare Christus noluit ab eis videri transfigurari, sed transfiguratus, ibid.q.68. 370
Et quare non viderunt eum deponentem fulgorem illum, ibid.
Et quare voluit quod non viderent Moysen, & Eliam venientes, ibid.q.69.
Discipuli audientes vocem dicentem: Hic est filius, &c. quare ceciderunt in faciem suam ex timore, ibid.q.91. pag.381
Quare timuerunt tam grauiter, vt in terram caderent, ibid.q.92.
Discipulos etiam ad terrendos facta fuit vox ista. ibid.
Discipulos an terruerit nubes lucida illos obumbrans. ibid.q.95. 384
Discipulorum timoris quæ fuerit vera causa. ibid.
Discipulos, quare Christus non terruit & deiecit ostendendo lucem excellentem, quam oculi non tolerarent, sicut terruit, & deiecit per vocem, ibid.q.96.
Discipulis, quare dixit Christus, nolite timere, ibid.q.98. pag. 387
de Discipulis, quare dicitur, quod leuantes oculos neminem viderunt nisi solum Iesum, ibid.q.99.
Et quare dicitur leuantes oculos, ibid.q.100.
Et quare dicitur, nisi Iesum, ibid.q.101.
Discipuli Christi ad quem locum nunc ibant nauigando, Matt.14.q.135. 172
Discipuli quid putabant de Christo, cum ipse iussit eos transfretare, & non iret cum eis, ibid.q.137. 173
Discipulorum de nauigatione quod habetur hic, an sit idem cum illo quod habetur, Ioan.6.
Discipulis omnibus, quare Christus transfigurationem non ostenderit, Matt.17.q.8. 336
Discipulos omnes, quare Christus noluit præsentes esse transfigurationi, ibid.q.9.
Discipuli non assumpti ad transfigurationem, quomodo potuerunt euitare inconuenientia, quod non inuiderent assumptis, ibid.q.16. 341
Discipuli dicti, quomodo post Christi reditum de transfiguratione non quæsierunt, an facta esset transfiguratio, ibid.q.17. 341
Discipuli euntes in Emaus, quare Christum non cognouerunt, ibid.q.25. 345
Discipuli, quare nunc allegauerunt Scribas, Matt.17. q.130. 437
Discipulis vnde orta est occasio quærendi hoc de Elia, ibid.q.131. 438
Cur intellexerunt quod Christus de Ioan. Baptista loqueretur cum non expressisset hoc Christus, ibi.q.142. pag. 442
Discipuli, quare non potuerunt nunc eiicere dæmonem Lunatici, ibid.q.152. 446
Discipuli Christi quare euellebant spicas, & manducabant. Matt.12.q.3. 3
Discipulorum Christi vita erat parca in cibis. Matt.12. q.3. 3
Discipuli Christi quomodo poterant esurire, ita vt famis excusaret eos à violatione Sabbati cum Iudas etiam pecuniæ loculos haberet, Matt.12.q.4. 3
Discipulos Christi quare nunc accusauerunt potius Pharisæi quam aliqui alij. Matt.12.q.5. 4
Discipulis Christi, an licebat Sabbato spicas fricando grana excudere, & manducare, Matt.12.q.26. 10
Discipulos Christi an nunc Pharisæi accusauerunt ad eos verba dirigendo, vel ad Christum, ibid.q.6. 4
Discipulos cur Pharisæi nunc accusauerunt, & non Christum, ibid.q.7.
Discipulos cur Pharisæi non arguebant, quod Sabbato ambularent. ibid.q.8.
Discipulos cur de furto Pharisæi non accusabant. ibid. quæst.9.
Discipuli, vbi & quando quæsierunt à Christo expositionem parabolę seminantis, Matt.13.q.31. 88
Discipuli, quare interrogauerunt Christum, Matt.13. q.32. 89
Discipulis quomodo dictum est vestri autem oculi beati, Matt.13.q.41. 91
An hoc sit verum quia Christus corporaliter ab eis videbatur, ibid.
à Discipulis visa Prophetas multos & Iudæos videre cupiuisse, quomodo verum sit, ibid.q.42. 92
Discipuli, quare nunc ad Christum accesserunt vt turbas dimitteret, Matt.14.q.67. 144
Discipuli quomodo nunc accesserunt ad Christum, ibid. q.69. 18
Et quid tunc Christus faciebat. ibid.
Discipuli ad Christum accedentes, quare non petiuerunt quod cibaret turbas, sed quod dimitteret, ibi.q.75. 148

Discipuli quare de seipsis non dixerunt, vt Christus dimitteret eos ad quærendum cibos, ibid.q.76.
Et illis erat consuetudo panes secum in itinere ferre, ibidem.
Discipuli, quare dixerunt nunc Christo quod dimitteret turbas ad quærendum cibos, quia nesciebant, an secum cibos attulissent, ibid.q.77.
Discipuli, quare dixerunt desertus est locus, ibid.q.78. pag. 149
Discipulorum, an essent panes quinque quibus turbæ saturatæ sunt, vel aliorum, ibid.q.83. 151
Discipuli, quomodo iam paucos panes haberent cum tot essent, ibid.q.84.
Discipuli, quare nunc ferebant pisces, & nõ alium cibum, ibid.q.85
Dies pro anno interdum in Scriptura accipitur, Matt.12. q.94. 52
Christi illud, quicũque fecerit voluntatẽ Patris mei qui in Cælis est ipse mater mea est, &c. redundat in honorem Beatæ Virginis.
Discipuli, quomodo putare poterant Deũ habere filium sibi consubstantialem, Matt.5.q.190. 594
Discipuli qui Christi in naui erant, quomodo dixerunt nunc Christo; Verè filius Dei es, cum esset tot eorum, obcæcarum, ibid.q.191. 195
Discipuli Christi, quomodo erant reprehensibiles in hoc quod non lauarent manus mãducaturi, Matt.15.q.14. pag. 207
Discipuli ad quid accesserunt ad Christum, ibid.q.41. pag. 224
Discipuli, quare rogauerunt pro Chananæa, ibid.q.68. pag. 237
Discipuli, quare Christum efficaciter rogauerunt pro muliere, ibid.q.72. 239
Discipuli, quare nunc non sunt loquuti pro turbis sicut in altera saturatione, Matt.15.q.101. 250
Quomodo nunc dubitauerunt cum primam turbæ saturationem vidissent, ibid.q.105. 251
Et quomodo eorum incredulitas aliquando erga Christum nobis profit, ibid.
Discipulos oblitos esse accipere panes ad quid hic dicatur, Matt.16.q.16. 262
Discipuli in via non solum erant soliti portare panes, sed etiam aliqua pulmenta abstinentibus conuenientia, ibidem.
Quare obliti sunt panes sumere, ibid.q.17.
Quomodo potest esse quod non haberent nunc panes, ibid.q.18.
Discipulis, quare non dixit Christus in saturatione secunda, Modicæ fidei, cum tunc haberet locum ad redarguendum, sed dixit hic, ibid.q.21. 263
Discipuli, quod intra se cogitabant dicentes, quia panes non accepimus, quid sit, ibid.q.26. 265
Discipulis, quare nunc Christus dixit, modicæ fidei, ibid. q.27. 266
Quare non confidebant quod posset Christus eos saturare, ibid.q.28.
Discipuli, quod non intelligerent nec recordarent de miraculo, quomodo esse poterat, ibid.q.30. 267
Quomodo intellexerunt Christum loqui de doctrina Pharisæorum, ibid.q.31. 268
Discipuli quod dicebant quando dixit Christus, ibidem, quæst. 32.
Discipulos in quo loco Christus interrogauit, an in domo, vel in via, ibid.q.37. 270
Quare tam varias sententias de Christo retulerunt, ibid.q.43.
Discipuli, quare de Christo non dixerunt hic, quod alij dicerent esse Messiam, ibid.q.52. 275
Discipuli, an Iesum esse Christum, & filium Dei cognouerunt antequam Petrus hoc diceret, ibid.q.59. 279
Discipuli quicquid de Christo ante resurrectionem crediderunt, totum debiliter crediderunt, cum post mortem etiam perdiderint fidem, quam de eo habebant, ibidem.
Discipulis, quomodo Christus tacere iussit, quod esset Christus, cum iussisset eis quod prædicarent ipsum esse Christum, ibid.q.91. pag. 317
An possent dicere alicui Christum esse Christum, & esse Deum, ibid.q.95.
Quanto tempore hoc tacere debebant, ne dicerẽt Christum esse Christum, ibid.q.96. 320
Discipulos tres, quare Christus assumpsit ad transfigurationem, Matt.17.q.40. 338
Discipuli Ioannis. Vid. Ioannis Discipuli.
Discipuli Christum nudum, viderunt, Parad.5.c.39. 73
Discipuli, & Apostoli, aut Heremitæ, an soli intelligantur in illis Christi verbis quod vni ex minimis vel pauperes omnes boni, & mali, Matt.25.q.397. 209
Discipuli septuaginta duo, quare nõ vocati fuerunt Apostoli, Matt.10.q.26. 390
Discipulis cur non dixit Christus, quod sederent super 12. sedes sicut dixit Apostolis, Matt.19.q.198. 286
Discipuli, quomodo dæmones eiiciebant, ibid.
Discipuli an essent, vel filij secundum carnem prophetarum Eliæ occurrentium filij, 4.Reg.2.q.9. 9
Discipulis, an Christus eadem die transfretare iusserit, qua infirmos in Capharnaum sanauit, Matt.8.q.54.251
Discipulis cur Christus transfretare iussit, ibid.q.58.
Discipuli vnde habuerunt cophinos ad colligendum in eis fragmenta, & potissimie tot cophinos, cum ipsi Apostoli, quando sine Christo ibant non possent sacculum neque peram portare, sed cum Christo portabant qui legem nõ imponebat sibi sed aliis, Matt.14.q.126. 567
Discipuli quare prohibebant paruulos accedere ad Iesum. Matt. 19.q.99. 217
Discipuli prohibendo paruulos Christo offerentes, an peccarent, ibid.q.100.
Discipuli quare admirati sunt valde ob dicta à Christo circa diuitum saluationis difficultatem, dicentes quis ergo potest saluus fieri. Matt.19.q.171. 252
Discipulis alijs quare Christus non dixit quod sederent super sedes, sicut de Apostolis expressit, ibid.q.198.286
Iesus autem vocauit, &c. Matt.20.
Discipulos ad quid Christus nunc vocauit. Matt.20.q.87. pag.352
Discipulos ad quid Christum vocasse dicatur, cum præsentes essent, ibid.q.88.
Discipulos cur Christus nunc vocans eos non increpuit, ibid.q.89. 352
Discipuli an ficulneam statim aridam viderint, vel sequenti die post maledictionem, Matt.21.q.118. 434
Discipuli an mirati sint, & loquuti ob ficulneæ desiccationem dicentes, quomodo continuo aruit, vel Petrus solus miratus fuerit, & hoc dixerit, ibid.q.119. 435
Discipuli an hoc inter se dixerint, scilicet, quomodo continuo aruit, vel Christo. ibid.q.120.
Discipuli quomodo scire potuerunt, quod ficulnea statim aruerit, ibid.q.121. 436
Discipuli quare admirati sunt videntes quod ficulnea maledicta à Christo aruerat, ibid.q.122.
Discipulis cur dixit Christus; Si habueritis fidem, & non hæsitaueritis, ibid.q.127. 439
Discipulis quare dixit Christus: Non solum de ficulnea facietis, sed & si dixeritis monti huic &c. ibid.q.128.
Discipulis quare potius dixit Christus de motione montis quam de aliqua alia re cum alia sint miracula maiora, ibid.q.129. 400
Discipulis cur dixit Christus; Dicetis monti huic, ibid. q. 132. 441
Discipulis cur dixit Christus: Dicetis monti huic tolle te & iacta te in mare. ibid.q.133.
Discipulis à Christo dictum hoc, scilicet: Quæcumque petieritis in oratione credentes accipietis, an sit verum. ibid.q.135. 442
Discipuli, seu Apostoli, an aliquando montes trãstulerint, ibid.q.137. 444
Discipulus an fuerit, vel aliquis de turba qui petiit à Christo permitti sepeliri patrem. Matt.8.q.60. 254
Discipulum ad esse quæuam requirantur, ibid.
Discipuli isti, an peccatum esset ire ad sepellendum patrem. ibid.q.62. 256

Discipulo isti quare Christus non permisit ire ad sepelien dum patrem suum. ibid. q. 63. pag. 257
Discipulo isti cur Christus dixit, dimitte mortuos sepelire, quia mortuus neminem potest sepelire. ibid. q. 159.
Discipulo isto excellentiora opera pertinentia quænam erant, ibid. q. 66. 261
Discordiæ inter 1. Par. c. 8. & Gen. 46. circa numerũ filiorum Beniamin, 1. Paralip. 8. q. 3. 176
Discordia inter Matthæum hic, & Lucam 20. circa Christi verba de resurrectione dicta Sadducæis, Matt. 22. q. 212. 319
Discordia inter Matthæum 10. & Ioãnem 18. circa Christi verba illa, dico vobis in tenebris, Matth. 10. q. 115. pag. 437
Discordia inter Matth. 9. & Lucæ 5. circa murmurationẽ Pharisæorum de Christo comedente cum Publicanis, Matt. 9. q. 56. 333
Discordia inter Matth. hic, & Mar. 8. circa verba à Christo dicta Pharisæis signum petentibus, Matt. 16. q. 15. pag. 260
Discordia inter 4. Reg. 24. & 2. Paralip. vltimo circa ætatem Ioachim secundi Regis, 4. Reg. 24. q. 8. 213
Discordiæ cõciliatio inter Matth. cap. 7. & Lucam 6. circa illud quod colligunt de spinis vuas, & de tribulis ficos, Matt. 7. q. 50. 220
Discordia inter Matth. & Marcũ circa modum sanationis Chananeæ filiæ, Matt. 15. q. 63. 255
Discordia inter Matth. hic, & Luc. 5. circa retia Apostolorum vocatorum, Matt. 4. q. 97. 454
Discordiæ inter Matthæum, Marcum, & Lucã, circa causam propter quam dimittenda est domus, fratres, &c. conciliatio, Matt. 19. q. 215. 299
Discordia inter Matth. & Marcum circa narrationem sanationis Lunatici, Matt. 17. q. 158. 449
Discordia inter Matthæum hic, & Marcum circa locum vbi Christus fici arborem vidit, Matt. 21. quæst. 105. pag. 428
Discordia inter locos eiusdem primi libri Paralip. circa numerum mirabilia facientium, 1. Paralip. 11. q. 13. pag. 226
Discordia inter Matth. hic, & Ioã. 2. circa eiectos de templo a Christo, nam Matth. dicit ementes, & vendentes eiectos esse, Ioan. autem solum de vendentibus dicit, Matt. 21. q. 73. 413
Discordia inter Matthæum hic & Lucam 4. circa verba dicta à Diabolo Christum tentante, & conciliatio, Matt. 4. q. 26. 397
Discordia circa Melchon coronam inter c. hoc, & 2. Reg. 12. 1. Paralip. 20. q. 11. 392
Discordia inter Mat. 15. & Mar. 7. circa expositionem parabolæ illius, quod intrant per os, &c. Matt. 15. q. 50. pag. 228
Discordiæ inter, 1. Paralip. c. 11. & 2. Reg. 23. circa numerum eorum super quos leuauit hostham Iesbaam, conciliatio. 1. Paralip. 11. q. 12. 215
Discordia inter hoc cap. & 2. Reg. 8. circa numerum occisorum Moabitarum, 1. Paralip. 18. q. 19. 365
Discordiæ 2. Paralip. c. 9. & 3. Reg. 10. circa numerum lancearum, & scutorum à Salomone factorum, conciliatio, 2. Paralip. 9. q. 10. 224
Discordiæ inter primi, Par. c. 18. & 2. Reg. 8. circa quadrigas Adarezer captas, & currus, conciliatio. 1. Paral. 18. q. 13. 357
Discordia inter primi Par. cap. 18. & 2. Reg. 8. de numero equitum Adarezer captorum à Dauid, 1. Paralip. c. 18. q. 14. 357
Discordia circa numerum peditum occisorum à Dauid, exercitus Adarezer hic, &c. 2. Reg. 8. 1. Paralip. 18. q. 18. 557
Discordiæ inter primi Paralip. cap. 19. & 1. Reg. 10. circa pœnam Dauid seruis inflictam ab Amnon, cõciliatio. 1. Paralip. 19. q. 10. 374
Discordia inter Matth. hic, & Luc. 5. circa hoc, scilicet, quomodo possent filij sponsi ieiunare, Matt. 9. q. 78. pag. 545
Discordia inter Matth. hic, & Mar. 2. & Luc. 5. circa illud quod dicitur hic, scilicet, non possunt filij sponsi lugere, ibid. q. 79.
Discordiæ Euangelistarum circa similitudinem de veste veteri & panno nouo, quomodo stare possit, ibid. q. 81. pag. 346
Discordia inter Matth. hic & Lucam 8. circa filiam principis Synagogæ, ibid. q. 88. 348
Discordia inter primi Paralip. 22. & 3. Reg. 5. an Dauid, vel Salomon latomos posuerit ad cædendum, & poliendum lapides, 1. Paralip. 22. q. 5. 459
Discordia inter 1. Paralip. 22. & 3. Reg. 5. an Dauid fecerit cædi, & poliri lapides, vel Biblij. ibid. q. 6.
Discordiæ inter Matthæum, & Lucam circa interrogationem factam à Iuuene de bono, conciliatio. Matt. 19. q. 112. 222
Discordia circa numerum numeratorum tribus Iudæ, hic & c. 24. 2. Reg. 1. Paralip. 21. q. 16. 406
Discordiæ circa personas à quibus res Domino cõsecratæ sint conciliatio, 1. Paralip. 26. q. 38. 525
Discordiæ inter 1. Paralip. c. 5. & 2. Reg. c. 3. circa secundi Dauid filij nomen conciliatio. 1. Paralip. 2. q. 2. 90
Discordiæ inter Matthæum, & Marcum, circa difficultatem diuitum saluationis conciliatio, Matt. 19. q. 170. pag. 252
Discordia Euangelistarum circa verba à Christo dicta paralitico, & a Turbis de Christo dicta, Matt. 9. q. 51. pag. 325
Discordiæ inter, 2. Paral. 8. & 3. Reg. 9. circa principes Salomonis conciliatio, 2. Paralip. 8. q. 16. 205
Discordiæ inter Matth. 20. & Marci 10. cap. circa petitionem filiorum Zebedæi à matre ne, an à filiis facta sit, conciliatio, Matt. 20. q. 52. 334
Discordia inter Matthæum hic, & Lucam circa missos à Christo. Matt. 23. q. 246. 428
Et conciliari quomodo possit. ibid. q. 248.
Discordiæ secundæ circa hoc conciliatio, ibid. q. 249. 445
Discordia seu diuersitas inter Matt. hic & Luc. in verbis illis. Vt veniat super vos omnis sanguis iustus. ibid. quæst. 253.
Discordia inter Matth. Marcum, & Lucam, circa dicta in principio c. 24. Matth. Matt. 24. q. 5. 448
Discordia inter Matth. hic, & Lucam in quæsitu Discipulorum à Christo, ibid. q. 7. 449
Discordia inter Matth. & Marcum in verbis Christi de Chananea. Matt. 15. q. 85. 244
Discordia circa genus Suphai gigantis inter c. hoc, & secundi Reg. 21. 1. Paralip. 20. q. 18. 395
Discordia circa electionem plagarum a Dauid, hic, & 2. Reg. 21. 1. Paralip. 21. q. 29. 412
Discordiæ inter Euangelistas circa illud, si vis esse perfectus conciliatio. Matt. 19. q. 138. 254
Et quid de dictis ab illis Christus dixerit, ibid. q. 139. pag. 254
Discordia inter Matth. Marcum, & Lucam in parabola patrisfamilias nescientis horam furis, & conciliatio. Matt. 24. q. 245. 563
Discordiæ inter Matth. 20. & Luc. 12. circa tempus illuminationis cæcorum. conciliatio, Matt. 20. q. 108. 566
Discordia Euangelistarum circa miraculum saturationis turbarum. Matt. 14. q. 81. 549
Discordia inter Matth. hic & Marc. 9. circa verba à Discipulis dicta de Scribis. Matt. 17. q. 131. 437
Discordia inter Matth. hic, & Luc. 9. circa tempus transfigurationis Christi. Matt. 17. q. 2. 534
Discordia circa numeratorum multitudinẽ hic, & c. 24. 2. Reg. 1. Paralip. 21. q. 15. 405
Discordia c. 18. Paralip. primi, & secundi Reg. 8. circa filios Dauid, 1. Paralip. 18. q. 35. 569
Discordia circa ouium 99. relictarum locum inter Matt. c. 18. & Lucæ 15. conciliatio. Matt. 18. q. 74. 67
Discordiæ inter primi Paralip. c. 15. & secũdi Reg. 6. circa numerum animalium, quæ offerebãtur in portatione Arcæ conciliatio. 1. Paralip. 1. q. 34. 395
Discordia hic, & 2. Reg. 24. circa Ornam Iebusæum, 1. Paralip. 21. q. 71. 429
Discordia inter Matth. hic & Ioã. 2. circa verba Christi dicta

ca eiectis de templo, Matt.21.q.78. pag. 414
Discordia, Matt.4. & Marci 1. circa illud, Pænitentiam agite,& conciliatio,Matt.4.q.93. 451
Discordia circa tēpus pestis, & verba Dei, 1. Paralip.21. q.41. 418
Discordiæ conciliatio inter Euangelistas Matth. & Marcum, circa filios patris familiæ vineam locantis,Matt. 21.q.182. 470
Discordia circa id quod dicitur, Deus misit Angelū percutientem,& iussit ne percuteret, 1. Paralip.21.q.53. pag. 422
Discordia inter cap.hoc,& 2.Reg.10.circa multitudinem curruum Syrorum occisorum à Dauid, 1. Paralip. 19. q.28. 387
Discordiæ litteræ c.15.Leuitici circa immunditiam spermatici, conciliatio. Leuit.15.q.5. 249
Discordiæ inter primi Paralip.c.17.& 2.Reg.7.circa verba hæc,dedi locum populo meo Israel, vt hic, & dabo locum populo meo vt ibi dicitur, 1. Paralip.17. q.24. pag. 341
Discordia inter 1. Paral.cap.3.& 4. Reg.c.23.& 24.circa numerum filiorum Iosiæ, 1. Paralip.3. q.8. 95
Discordiæ inter Matth.& Marcum circa Lucam vnde Christus discipulos misit pro pullo, & Asina,conciliatio,Matt.21.q.9. 379
Discordia inter Matth.hic & Marc.11. circa pullum, & Asinam nam Matth.de duobus, Marcus de solo pullo mentionem facit, & conciliatio, Matt.21.q.13.380. & q.16.381.& q.18. 383
Discordia Euangelistarum in verbis dictis à Christo, scilicet,Dominus his opus habet,& conciliatio,ibid.q.24. pag. 385
Discordia inter Matth.hic, & Luc.11. circa herbas quas decimabant Pharisæi,Matt.23.q.124. 353
Discordia inter Matth. hic, & Luc.11. circa grauiora legis,ibid.q.131. 356
Discordia inter Matth. hic, & Lucam, & 2. Paralip.24. circa mortem Zachariæ, ibid.q.262. 439
Discordia inter Matth. hic & Lucam 13. circa Verba Christi: Quoties volui congregare filios tuos, &c.ibid. q.271. 444
Discordia inter Matth.Lucam,& Marc.in dictis de abominatione desolationis,Matt.24.q.101. 497
Discordia inter Matth.& Marcum,idem dicentes,& Lucam, diuersa circa dicta à Christo de arbore fici, ibid. q.193. 539
Discordia circa hoc an dederit Dauid Ornam siclos, vel Argentum,1.Paralip. . . .
Discordia hic, & 2. Reg.24.circa pretium Ornam dato, 1.Paralip.21.q.81. 432
Discordiæ inter 1.Paralip.c.11.& 2. Reg.23.circa defensionem agri pleni hordeo an illam fecerit Eleazar vel Sema,1.Paralip.11.q.14. 217
Discordiæ, 1. Paralip.7.& Gen.46. circa numerum filiorum Beniamin,conciliatio,1.Paralip.7.q.5. 166
Discordia inter 1. Paralip.7. & Num. 26. circa Principes de filiis Bela,1.Paralip.7.q.6. 167
Discordia inter Matth.hic, & Io.6. circa id quod dicitur hic quod Turba præuenit Christū ad locum ad quem ibat,ibid.q.72.
Discordia inter Matth. hic & Luc.10.circa verba à Christo dicta Apostolis, scilicet, ego mitto vos sicut oues, Matt.10.q.92. 423
Discordia Euangelistarum circa saturationis miraculum, quomodo stare possit,Matt.14.q.66. 144
Discordia inter 3.Reg.c.4. & 10. & conciliatio, 3.Reg.4. q.7. 69
Discordiæ inter cap.14.& 25.2. Paralip.circa excelsa destructa ab Asa,conciliatio, 2. Paralip.15.q.28. 364
Discordia inter Euangelistas Matth.hic,& Mar.4.in verbis Apostolorum excitantium Christum, Matt.8.q.80. pag. 271
Discordia inter Euangelistas,Matth.hic,Mar.4.& Luc.8. in verbis Christi respondentis Discipulis, ibid. q.87. pag. 273
Discordia inter Matth. hic & Luc.8. & Marc.5. in verbis Dæmonum arreptitiorum ad Christum,Matt.8.q.112. pag. 286
Discordia inter Matth.hic,& Mar.12.circa conuersionem Pharisæorum.Matt.22.q.152. 215
Discordia inter Matth. hic, & Marc.12.cum hic dicatur, Pharisæos conuenisse, idest, multos venisse, & Marc. dicatur vnum accessisse, ibid.q.153.
Discordia inter Matth. hic & Mar. 12. circa quæsitum Christo factum à Pharisæo cum Matth.dicat quæsiuisse quod esset magnum mandatum, & Mar.quod quæsiuit quod esset primum mandatum, ibid. quæst. 159. pag. 218
Discordia inter Matth.hic,& Mar.12. & Luc.circa interrogationem factā à Christo Pharisæis de seipso, Matt. 22.q.318. 270
Discordia inter Matth. hic & Marc.8. circa locum vbi Christus venit post secundam saturationem,Matt.15. q.114. 254
Discordia quædam in Genesi in verbis illis, dudum captam venationem, Gen.27.q.6. 566
Diuinum officium an mercede facere liceat. Iud.18.q.7. pag.291
Diuinis nullo modo corruptio ascribenda est. Parad.4. c.55. 56
Diuinæ personæ.Vid.Personæ Diuinæ.
Diuino in Iudicio quare pro patre filij occiduntur,& quare paruuli,& non adulti,1.Reg.14.q.5. 121
Diuina & spiritualia opera temporalibus sunt præponenda.Matt.8.q.63. 257
Diuinus intellectus non vilescit intelligendo singularia, Matt.10.q.125. 448
Diuinam essentiam videntes, an per ipsam videant omnino.Matt.5.q.44. 56
Diuinam essentiam, an intellectus creatus ex puris naturalibus videre possit,ibid.q.45. 64
Diuina debent ordinatissime ordinari. Matt.10.q.59.408
Diuina officia.Vid.Officia Diuina.
Diuisio bonum inter dominos quattuor regulis cognosci potest qualiter conuenienter sit facta. Exod.c.ar.q. 33. 407
Diuisores quare de omnibus tribubus positi fuerunt,cum tamen non essent omnes habitum sortes. Num.cap.34. q.8. pag.325
Diuisor de tribu Leui quare nullus positus fuit. Num.c. 34.q.9. 325
Diuisores ad quid ponerentur, cum diuisio futura esset per sortes.Num.c.34.q.10. 325
Diuisores isti an sint illi, qui lustrauerunt terram describendo eam. Num.c.34.q.11. 326
Diuisores in tribu Ephraim quare positi fuerunt duo, in aliis autem vnus. Num.c.34.q.12. 326
Diuisor alius in tribu Ephraim quare positus fuit præter Iosue.Num.c.34.q.13. 316
Diuisores isti duodecim an sint illi,qui iuerunt ad explorandum terram. Num.c.34.q.14. 326
Diuisores isti duodecim, an possent esse principes tribuū, ita quod essent filij præcedentium. Num.c.34. q.15. pag.326
Diuisio Leuitarum quomodo facta est, 2. Paralip. 5.q. 31. 128
Diuisio octonariorum, & quid sint,in Præfat.D.Hieron. 1.Reg.q.13. 13
Diuisio iudicandorum quomodo fiet in Iudicio vniuersali ante sententiam.Matt.25.q.360. 591
Diuisores terræ. Vid. Chanaan terræ &c.
Diuersitas inter Matth.hic,& Mar.circa transfigurationem Christi cum Matth. expressit de luce tam faciei eius,quam vestium,Marcus vero vestium tātum.Matt. 17.q.37. 354
Diuturnitas pœnæ. Vid. pœnæ diuturnitas.
Diuitiæ suffocant verbum Dei,Matt.10.q.63. 410
Diuitias, & honorem. Vid. Salomoni.
Diuitiarum Salomonis multitudinem fuisse sicut multitudinem lapidum,quomodo verum erat,2. Paralip.1. q.31. 25
Diuitum saluationis difficultatem audientes Discipuli, cur

cur valde admirabantur dicentes, quis ergo potest saluus fieri, Matt. 19. q. 171. pag. 252
Et quomodo est verum, quod apud homines hoc est impossibile, quia tunc non esset in potestate hominis saluari, Matt. 19. q. 173. 253
Diuitias habere ex se non est peccatum licet per accidens id fieri possit. 3. Reg. 10. q. 12. pag. 156
Diuites rari Christum sequebantur. Matt. 14. q. 52. 138
Diuitem cur dixit Christus quod difficile introibit in Regno Dei. Matt 19. q. 144. 249
Diuites difficile intrare in regnum Dei an Christus dixerit propter iuuenem istum, vel propter alios diuites, ibid. q. 145.
Diuites quomodo dixit Christus quod difficile intrant in regnum Dei, quia hoc etiam accidit circa quæcunque possessa, ibid. q. 146. 250
Diuitem difficilius intrare in regnum cælorum quam camelum per foramen acus, quomodo sit verum, ibid. q. 167.
Diuitem difficilius esse intrare in regnum cælorum quam camelum per foramen acus quomodo Christus dicit cum vtrumque sit impossibile Matt. 19. q. 178. 254
Diuitum quomodo dixit Christus difficilius esse intrare in regnum cælorum quam camelum per foramen acus quod impossibilitatem denotat quia supra dixit difficile esse, non autem impossibile dixit, Matt. 19. q. 169. pag. 251
Diuitiæ quare dicantur iniquæ, Matt. 6. q. 36. 34
Diuortium quid sit, Matt. 19. q. 64. 182
Diuortium an liceat alteri coniugum propter fornicationem alterius, ibid. q. 65.
Diuortium an causetur propter Sodomiam, vel bestialitatem, ibid. q. 67. 185
Diuortium, an causet sodomia passiua, ibid. q. 68.
Diuortium an esse possit si vir non fuerit acto fornicatus, sed concupierit, ibid. q. 69.
Diuortii causa an sit spiritualis fornicatio, vt puta hæresis, & alia peccata, ibid. q. 70.
per Diuortium, an quis teneatur eiicere mulierem fornicatam, ibid. q. 71. 187
Et an propria auctoritate abiicere possit, ibid.
Diuortium an vxor petere possit propter viri fornicationem, sicut vir propter mulieris fornicationem potest, ibid. q. 73. 191
Diuortio facto iudicio Ecclesiæ, an possit vir reconciliare sibi vxorem retinendo illam, ibid. q. 75. 195
Docendi officium quomodo administrabatur inter Hebræos, 2. Paralip. 15. q. 5. 350
Docere alium seu prædicare quibus ex officio competat, Matt. 6. q. 28. 24
Docere alium seu prædicare quando quis obligetur, Mat. 6. q. 28. 24
Docilis vnde quis dicatur in Epist. Hier. ad Pau. 2. 8
Docere, legere, & aduocare in festiuis diebus, an fieri possunt, Exod. c. 52. q. 26. 147
Doctrina Euangelica nihil hominii melius est, Matt. 10. q. 54. 405
Doctrina, mandatum, & traditio, quomodo differant, Matt. 15. q. 31. 215
Doctrinam Christi quare turbæ admirabantur, Matt. 7. q. 34. 223
Doctrina, & veritas posita in Rationali, quid erat, Exod. c. 28 q. 15. 112
Doctoris alicuius approbati contra dictum si inueniatur aliqua auctoritas Bibliæ quæ non possit exponi pro parte sua, an debeamus dicere quod Doctor ille verum dicit, & tamen nos non intelligimus auctoritatem illam, Det. par. 2. c. 85. 79
contra Doctorem approbatum cum inueniatur aliqua ratio necessario ostendens contra eum an debeamus dicere quod nescimus respondere ad rationem, ibid.
Et quod hic non est intellectus captiuandus, ibid.
Et quare ibid.
apud Doctores, quid importet culpa, pœna, reatus.
Doctoratus Iudæorum Magisterium ad quos pertineret, 2. Paralip. 15. q. 4. 349
Documentum pro intellectu capitis, Leuit. 26. quæst. 1. pag. 524
de Documentis Christi. Matt. 11. q. 66. pag. 494
Doeg Idumæus quomodo diceretur primus inter seruos Saulis, cum Abner esset prior, 1. Reg. c. 22. quæst. 17. pag. 164
Doeg cur accusauerit Achimelech, 1. Reg. c. 22. quæst. 20. pag. 166
Doeg an peccauerit annunciando Sauli de Dauid, 1. Reg. c. 22. q. 21. 167
Doeg an peccauit, qui occidit Sacerdotes, 1. Reg. c. 22. q. 24. 170
Doeg quare propter præceptum vniuersale non iniecerit manus in Sacerdotes, 1. Reg. c. 22. q. 25. 171
Doeg quare non vocauit Sacerdotes vt tenerent Dauid, 1. Reg. c. 22. q. 34. 176
Dolere pro damnatis an liceat, 2. Reg. c. 18. quæst. 27. pag. 198
Dolorem ex solis plagis nullus in toto orbe dolorem sustinuisse impossibile est qualem Christus ex solis plagis sustinuit, Parad. 3. c. 4. q. 43.
Dolus, & fraus alicui patrocinari non debent secundum regulam iuris, Iosue c. 9. q. 25. 286
Domus Domini aurum, & argentum Assyriorum Regi dando an peccauerit Ezechias, 4. Reg. 18. quæst. 30. pag. 157
Domus, vel possessio an posset voueri in veteri legi. Num. c. 30. q. 13. 209
Domus quotupliciter accipitur in Sacra Scriptura, Iosue c. 2. q. 51. 85
Domus quot modis capitur in Sacra Scriptura, Iosue c. 7. q. 43. 231
Domus quam constituit Moyses in deserto quare Tabernaculum dicebatur, Exod. cap. 26. quæst. 1. pag. 62
Domus huius partes, & quomodo erat constituta, ibidem.
Domus, quas ædificauit Deus obstetricibus Aegypti, an fuerunt Regiæ, & Sacerdotales, vt Hebræi dicunt, aut domus spirituales, Exod. c. 1. q. 6. 11
Domus vtrum vocetur congregatio vnius populi, vel vnius familiæ, Exod. c. 6. q. 3. 67
Domus in quibus Hebræi, & Aegyptij simul manebant an sanguine tingerentur, Exod. cap. 12. quæst. 17. pag. 140
de Domibus tribus quę ędificauit Salomon pro se, & vxore, 3. Reg. 7. q. 2. 100
Domuum prędictarum figura, & vsus, ibidem.
Domus tres omnes an ædificauerit Salomon in tredecim annis, 3. Reg. 7. q. 3. 101
Domus vna de tribus Salomonis, quare vocatur domus saltus Libani, ibid. q. 5. 102
Domum Dauid habitare filiam Pharaonis, vel aliam mulierem, an licitum esset propter ingressum Arcæ, 3. Reg. 9. q. 15. 145
Domus Sancta Sanctorum. Vid. Sancta Sanctorum domus.
Domorum in circuitu templi existentium dispositio, 3. Reg. 6. q. 20. 97
Domus seu Templum repletum gloria Dei quodnam erat, & quomodo in illud Sacerdotes introire non poterant, 2. Paral. 7. q. 10. 171
Domum seu Templum gloria Dei repletum ad quid Sacerdotes introire vellent, 2. Paral. 7. q. 11. 172
Domus & agri quomodo relinquuntur ab aliquo propter Christum, Matt. 19. q. 207. 294
Domum Domini nubes operiens an venit naturaliter, cur venit, & qualis erat, 2. Paral. 5. q. 38. 132
Domus & agri quomodo relinquantur ab aliquo propter Christum, ibid. q. 207. 294
Domus de ædificatione cur Dauid denunciauit Deus, 1. Paralip. 17. q. 25. 344
Domus saltus Libani vbi esset, 2. Paral. 9. q. 13. 226
Domus inferior templi cum esset in duas diuisa, in interiorem scilicet, & exteriorem cur vna ipsarum erat maior altera, 2. Paralip. 3. q. 14. 71

Domus Domini quo die succensa sit à Nabuchodonosor, 4.Reg.25.q.8. 220
in Domo facta à Salomone an Deus in æternum habitauerit, 2.Paralip.6.q.6. 138
Domus Dei thesauros accipiendo vt Assyriorum regi daret an peccauerit Achaz, 4.Reg.16.q.10. 137
Domum Domini operiens nubes quare venit, 2.Paral.5. q.39. 132
Domus Dauid quam ædificasse dicitur quænam sit, 1. Paralip.14.q.11. 279
Domus Sacerdotis nomine quid comprehendebatur, Leuit.16.q.12. 269
in Domibus, an esset lepra solum per adhæsionem an etiam secundum veritatem, Leuit.14.q.13. 241
Domus Domini in qua parte Ioas absconditus fuit sex annis, 4.Reg.12.q.9. 102
Domum fratres &c.relinquentes an habituri sint sedes ad iudicandum, Matt.19.q.219. 301
Et an ad istos extendatur promissio illa facta Apostolis, ibidem.
Domus Dei quomodo repleta fuit gloria, 2.Paralip.5.q. 41. 133
Domus Obededom vbinam erat, 1.Paral.15.q.31. 294
Domus Domini. Vid. Domini domus.
Domini verbum quomodo factum sit ad Samuelem de transgressione Saulis, 1.Reg.c.15.q.10. 12
Domini spiritus directus in Dauid post vnctionem, quis fuit, 1. Reg.c.16.q.29. 37
Domini spiritus an semper manserit cum Dauid, 1.Reg. c.16.q.30. 38
Domini spiritus, qui recessit à Saule, quis fuit, 1.Reg.c.16. q.32. 38
Domini spiritus quomodo factus sit in nuncios Saulis, qui venerunt in Ramatha vt caperent Dauid, 1.Reg.c.19. q.22. 108
Dominum consulendi quotuplex modus in Veteri Testamento, 1.Reg.c.22.q.19. 165
Domini verba, quod traderet Dominus inimicos Dauid in manibus suis, quomodo intelligi possunt, 1. Reg.c. 24.q.8. 202
Dominus quare non responderit Sauli per Sacerdotes, 1. Reg.c.28.q.15. 269
Dominus cur iusserit Dauid constitui aram in area Areuna Iebusæi, 2.Reg.c.24.q.43. 287
Domino quomodo datæ sunt primitiæ de vtensilibus, & metallis, Num.c.31.q.10. 287
Dominus quis hic vocatur, & an glosa ordinaria sit vera circa hoc, Iosue c.1.q.9. 24
Dominorum peccata quomodo intelligitur quod puniuntur in subditos, Iosue c.6.q.26. 189
Domini templum. Vid. Templum Domini.
Dominis duobus an quis possit seruire, Matt.6.q.179. 180
cum Domino quomodo posuerunt facere fœdus, Rex & Israelitæ, & quæ erant cæremoniæ huius fœderis, 4.Reg. 11.q.25. 106
Dominum consulere. Vid. consulere Dominum.
coram Domino quomodo rectum fecisse dicatur Amasias sicut Ioas pater eius præter excelsorum ablationem, 4. Reg.14.q.4. 120
Domini Prophetæ. Vid. Prophetæ Domini.
Domine quando te vidimus esurientem, quomodo iustis dicent, Matt.25.q.389. 206
Domini sermo quomodo impletus est contra domum Heli per abiectionem Abiathar, 3.Reg.2.q.29. 38
Domini nomen. Vid. nomen Domini.
Domini domus, & domus Roboam thesauros quomodo auferre potuit Sesac rex Ægypti, 2. Paralip.12. q.13. pag. 289
Dominus quomodo esset cum Salomone, 2. Paralip.1.q. 3. 4
Dominia an à principio distincta fuerint, Genes.3. q.19. pag. 41
Dominus seruorum de quo in parabola hac an peccaret volendo seruum dare pecuniam nummulariis vt reciperet cum vsura, Matt.25.q.288. 136
in Domini præceptis non est vox, nec verbum, Numer. cap.9. quæst.46. pag. 182
Domini loquutio hic qualis fuit, vel quomodo facta est, Num.c.26.q.2. 127
Dominum consulere aliquem pro Iosue, ad quid oportebat, cum ipse esset Propheta, Num.c.27.q.44. 172
Domino an fuerint oblati boues septingenti de præda Asæ Regis, & arietes septem millia, & quomodo possit hoc stare, 2.Paralip.15.q.15. 357
Dominus quemnam dederit Israel Saluatorem, qui illum de manu Syrorum liberauit, 4.Reg.13.q.3. 113
Dominus seruum, vel ancillam quadrupliciter potest percutere, Exod.c.21.q.27. 400
Dominus peregre proficiscês, quomodo eadem (ad Deum & Christum applicita parabola) fecit circa seruû duorum talentorum quæ circa seruum quinque, & an æquales fuerint in merito, Matt.25.q.150. 66
Domini modus quomodo fuerit introductus, 1. Paralip. 29.q.10. 577
Domino quicquid consecrabatur, an sit verum quod amplius vendi nec redimi poterat, Leuit.cap.27.quæst.67. pag. 610
Domini quomodo possint imponere seruis labores quos voluerint, & eos affligere nec habeant ius reclamandi, Leuit.25.q.23. 519
Domini verbum. Vid. verbum Domini.
Domini timor. Vid. timor Domini.
Domini domus, & domus Roboam an thesauros tulerit Sesac rex Ægypti, 2.Paralip.12.q.22. 289
coram Domino placitum fecisse Azariam sicut Amasias quomodo dicatur, 4.Reg.15.q.3. 127
Domini spiritus. Vid. Spiritus Domini.
Domini iuxta verbum. Vid. Verbum Domini.
Domini domum. Vid. Domum Domini.
Domine Domine dicentes non intrare in regnum cælorum quomodo stare possit, Matt.7.q.31. 221
Dominus Iesus neminem dicere posse nisi in Spiritu sancto, quomodo stare possit, Matt.7.q.31. 221
Domini locorum permittentes in ciuitatibus suis quæ contra Dei legem sint, & aliquo modo factis consentientes an peccent mortaliter, Deut.24.q.6. 230
Domini seculares quare vitia omnia non puniant agendo secundum legem, cum lex euangelica omnia puniat ibid.c.60. 64
Domino, vel iudici seculari nulli licet occasione legis euangelicæ vitia omnia punire aliàs erit sibi resistendum, ibid.c.60. 64
Dominica die qui peccat magis peccat, Exod. c.20.q.14.
Dotum nulla est quæ afferat in sui contemplatione aliquod gaudium, nisi claritas, Matt.17.q.28. 348
Dotes corporis gloriosi quomodo Christus viues habuit, ibid.q.35. 350
Dotes an ponantur in Sanctis in æterna vita. ibidem.q. 104. 386
Dotum ratione quomodo sit matrimonium inter Christum & ecclesiam. ibid.
Dotis denominatio vnde prouenit, ibid.
Et quæ sit in beatis, ibid.
Dos tam ad animam quam ad corpus pertinet, ibid.
Dotes quare Sanctis in hac vita non dantur, ibid.
Dos & beatitudo an sint idem, ibid.q.105. 388
Dos & beatitudo in quo differant, ibid.
Dotes an sint in Christo, ibid.q.106. 389
Dotes an sint in angelis. ibid.q.107. 390
Dotes in hominem duplices sunt. ibid.
Dotes animæ an sint tres tantum, & non plures, nec pauciores. ibid.q.108. 391
Dotes animæ quibus respondeant. ibid.
Quomodo animam disponant ad beatitudinem secundum vtique earum rationem, ibid.
Dotes corporis an aliquæ ponendæ sint præter dotes animæ, ibid.q.109. 393
Dotes corporis, an conuenienter quattuor assignentur, ibid.q.110. 395
Dotes quibus ad a preentes, siue respondeant. ibid.
Dotis promissæ ratione potest gener vsuram recipere, & est quintus casus quo licita est. Matt.25.q.202. 96

Dotis

Dotis promissionis contractus ita factus vt dum non tradatur sibi certa pecuniæ quantitas spondeatur an sapiat vsuram, & an requirens omnorem dotem si statim soluatur,& maiorem si solutio differatur committat vsuram,Matt.25.q.206. pag.98
Dotis loco obligatarum possessionum ab hæredibus mariti soluto matrimonio an mulier fructus in sortem computabitur, Matt.25.q.204. 98
Dotem cum filia ao possit vsurarij gener accipere, Matt. 25.q.270. 128
Dote maiores fructus si afferat possessio à genero accepta, an liceat nullos fructus in sortem computare, Matt.25. q.205. 98
Dotem minorem requirens si statim soluatur & maiorem. si solutio differatur an committat vsuram, Matt.25. q. 206. 98
Dotem vel partem eius mulier vsque ad plenam vsuram solutionem, an dare teneatur vsurario patre defuncto ac marito, Matt.25.q.271. 129
Dos subtilitatis. Vid. subtilitatis dos.
Dos claritatis. Vid. Claritas.
Dos agilitatis. Vid. Agilitas.
Domus seu tēplum Salomonis gloria Dei repletū quodnam esset,& quomodo Sacerdotes in illud ingredi non poterant,2.Paral.7.q.10. 172
Dotis in fauoram ne minuatur si tenere velimus quod liceat non computare fructus in sortem quid dicendum Matt.25.q.203. 97
Dubiorum certincationis qui, & quot modi fuerint inter Hebræos,Def.par.2.c.39. 53
Dubium quando accidit in Testamento nouo circa res non maximus quid agendum sit,Def.par.2.c.53. 60
Duces Dauid mirabilia facientes cur supra duo, hic vero tres ponantur,1. Paral.11.q.13. 226
Dux loram quare Elisæo dixit de apertione catarrhactarum cæli. Si Dominus &c. 4. Reg.7.q.7. 66
Duces postremi Idumæorum post reges eapulsos an habuerint se per successionam vel simul, 1. Paralip.1.q. 31. 68
Duces de tribu Gad quomodo ad Dauid venerunt, 1.Paralip.12 q.6. 227
Duces Israel qui essent,2.Paral.1.q.7. 5
in Ducum principatum quare regalem motauerunt Idumæi,1.Paralip.1.q.30. 68
Duces familiarum siue principes quinam erant, 2.Paral. 5.q.7. 109
Duces primi, & principes quosnam habuit Salomon, 2. Paralip.8.q.14. 205
Duces Gad tribus cum ad Dauid venerunt in qua deserti parte erat,1.Paral.12.q.7. 227
Duces loram isti abundantiam Elisæo non credenti quare dictum est quod videret oculis suis & non comederet,4.Reg.7.q.9. 66
Duci loram isti abundantiam Elisæo non cred enti quare non permisit Deus vt comederet de abundantia ab Elisæo prænunciata,4.Reg.7.q.10. 67
Duci isti abundantia Elisæo non credenti ao debuerat Deus permittere comedere de vbertate, & deinde statim mori,4.Reg.7.q.11. 67
Dux Elisæo credere nolens abundantiam ad quid positus fuit in porta Samariæ,4.Reg.c.7.q.37. 73
Dux iste regis quare fuit excæcatus à turba,4.Reg.cap.7. q.38. 73
Duellum secundm se an sit licitum, 1. Reg. c. 17. q. 45. pag.70
Dulcoratio facta ab Elisæo an fuerit naturalis, 4. Reg.4. q.60. 41
Durus quotupliciter accipiatur, & ao conueniat Deo verbum hoc,Matt.25.q.157. 69
ad Duritiam cordis Iudæorum datæ leges quænam essent,Matt.25.q.137. 79
Durus quotupliciter accipiatur,Matt.25.q.157. 69
Duæ tribus. Vid. tribus duæ.
Duodecimus casus quo licita est vsura. Vid. casus duodecimus.
Duo talenta. Vid. io dictione, Talenta duo.
Index Quæstionum.

Duodecimus numerus in quot locis reperiatur in Veteri, & nouo Testamento, Matt.10.q.24. 288
Duodecimus numerus quomodo applicetur duodecim Apostolis in veteri,& nouo Testamento, ibid.

E

Ecclesiæ vniuersalis quanta sit auctoritas. In Def.p.2.c.21. pag.44
Ecclesiæ quod nulli liceat repugnare, ibid.
Ecclesiam vniuersalem necesse est omni tempore esse, & semper esse sanctam, & nullo tempore posse deficere à sanctitate, ibid.
Ecclesia vniuersalis non potest errare in necessariis ad salutem, s.in fide,nec in moribus,ibid.c.22.
Ecclesiæ vniuersali tantum circa fidem creditur quantum Euangelio, ibid.
Ecclesiæ determinatio in Sacra Scriptura vocatur Euangelium,ibid.
Ecclesia vniuersalis quod errare non possit fidei articulus primus est,& magis necessarius licet omnes articuli fidei sint necessarij, ita quod nullus eorum posset esse falsus,ibid.c.23. 45
Ecclesiæ maior auctoritas est,quam librorum Sacræ Scripturæ, ibid.
Ecclesia vniuersalis dat auctoritatem sacris libris, ibid.
Ecclesia vniuersalis non solum dat fidem,& auctoritatem libris veteris Testamenti sed Euangeliis, ibid.c.24. 46
Ecclesia reiecit quattuor Euangelia cum octo essent,ibid.
Ecclesiæ auctoritas maior est quam librorum vtriusque Testamenti,ibid.
Ecclesia an recipiat auctoritatem à libris sacris sicut libri sacri recipiont ab illa,ibid.c.25. 46
Ecclesiæ auctoritas non est ea aliquo priori, sed tota auctoritas dependet ab ea.ibid.
Ecclesiæ auctoritas quo probatur pro libros sacros. ibid.
Ecclesia vniuersalis quomodo det auctoritatem verbis Christi,& Apostolorū licet nihil possit habere auctoritatis maioris quam ver ba Christi, ibid.c.26. 47
Ecclesia Christi verbis, & Apostolorum, & Libris Sacræ Scripturæ nō aliquid augēdo,vel quod nō habebat,apponēdo,sed ostēdēdo qd habebat dat auctoritatē, ibi.
Ecclesiæ determinatio est duplex, scilicet, quod aliquid tamquam verum tenendum sit, & aliquid agendum, vel cauēdum sit,& in primo modo ecclesia numquam potest errare,ibid.c.27. 47
Ecclesia seu Concilium generale si.diffiniret semel aliquam propositionem circa fidem,nullum aliud Concilium potest determinare contrarium, ibid.
Ecclesia vniuersalis non potest errare in moribus,& nunquam in ponendo leges, & tamen quod potest Concilium vnum tollere leges quas alterum posuit, & non errabit, & tamen non potest tollere determinationem factam circa fidem, quia iam erraret, ibid.c.29. 48
Et cur hoc. ibid.
Ecclesiæ indignitatem, an dicat legum mutatio, ibid.
Ecclesia aliquando accipitur pro iudice particulari, & tunc errare potest,ibid.c.30. 49
Ecclesia in Sacra Scriptura aliquando accipitur pro multitudine aliqua particulari, sed de illa non intelligitur quando dicitur quod ecclesia non potest errare, quia tales ecclesiæ sæpe errāt tam in fide, quam in moribus, ibid.c.31.
Ecclesia vniuersalis est illa, quæ errare non potest. ibid. cap. 32. 50
Ecclesia fallit,& fallitur, quomodo intelligatur, ibid.
Ecclesia vniuersalis licet errare non possit nec in fide, nec in moribus tamen potest in iudicus interdum condemnando aliquem iniuste, & tamen non errat tunc in fide nec in moribus, & non agit malum, sed bonum licet condemnet innocentem, ibid.c.33.
Ecclesiæ vniuersali licet Christus dederit priuilegium non posse errare in fide, & in moribus non dedit ei priuilegium quod simpliciter in nullo errare posset, ibid. c.35. 51
Et cur, ibid.

Domus Domini quo die succensa sit à Nabuchodonosor, 4.Reg.25.q.8. 220
in Domo facta à Salomone an Deus in æternum habitauerit, 2.Paralip.6.q.6. 138
Domus Dei thesauros accipiendo vt Assyriorum regi daret an peccauerit Achaz, 4.Reg.16.q.10. 137
Domum Domini operiens nubes quare venit, 2.Paral.5.q.39. 132
Domus Dauid quam ædificasse dicitur quænam sit, 1.Paralip.14.q.11. 279
Domus Sacerdotis nomine quid comprehendebatur, Leuit.16.q.12. 269
in Domibus, an esset lepra solum per adhæsionem an etiam secundum veritatem, Leuit.14.q.13. 241
Domus Domini in qua parte Ioas absconditus fuit sex annis, 4.Reg.12.q.9. 102
Domum fratres &c. relinquentes an habituri sint sedes ad iudicandum, Matt.19.q.219. 301
Et an ad istos extendatur promissio illa facta Apostolis, ibidem.
Domus Dei quomodo repleta fuit gloria, 2.Paralip.5.q.41. 133
Domus Obededom vbinam erat, 1.Paral.15.q.31. 294
Domus Domini. Vid. Domini domus.
Domini verbum quomodo factum sit ad Samuelem de transgressione Saulis, 1.Reg.c.15.q.20. 12
Domini spiritus directus in Dauid post vnctionem, quis fuit, 1.Reg.c.16.q.29. 37
Domini spiritus an semper manserit cum Dauid, 2.Reg.c.16.q.30. 38
Domini spiritus, qui recessit à Saule, quis fuit, 1.Reg.c.16.q.32. 38
Domini spiritus quomodo factus sit in nuncios Saulis, qui venerunt in Ramatha vt caperent Dauid, 1.Reg.c.19.q.22. 108
Dominum consulendi quotuplex modus in Veteri Testamento, 1.Reg.c.22.q.19. 165
Domini verba, quod traderet Dominus inimicos Dauid in manibus suis, quomodo intelligi possunt, 1.Reg.c.24.q.8. 202
Dominus quare non responderit Sauli per Sacerdotes, 1.Reg.c.28.q.15. 269
Dominus cur iusserit Dauid constitui aram in area Areuna Iebusæi, 2.Reg.c.24.q.43. 287
Domino quomodo datæ sunt primitiæ de vtensilibus, & metallis, Num.c.31.q.10. 287
Dominus quis hic vocatur, & an glosa ordinaria sit vera circa hoc, Iosue c.1.q.9. 24
Dominorum peccata quomodo intelligitur quod puniuntur in subditos, Iosue c.6.q.26. 189
Domini templum. Vid. Templum Domini.
Dominis duobus an quis possit seruire, Matt.6.q.179. 180
cum Domino quomodo potuerunt facere fœdus, Rex & Israelitæ, & quæ erant cæremoniæ huius fœderis, 4.Reg.11.q.25. 106
Dominum consulere. Vid. consulere Dominum.
coram Domino quomodo rectum fecisse dicatur Amasias sicut Ioas pater eius præter excelsorum ablationem, 4.Reg.14.q.4. 120
Domini Prophetæ. Vid. Prophetæ Domini.
Domine quando te vidimus esurientem, quomodo iusti dicent, Matt.25.q.389. 206
Domini sermo quomodo impletus est contra domum Heli per abiectionem Abiathar, 3.Reg.2.q.29. 38
Domini nomen. Vid. nomen Domini.
Domini domus, & domus Roboam thesauros quomodo auferre potuit Sesac rex Ægypti, 2.Paralip.12.q.53. pag. 289
Dominus quomodo esset cum Salomone, 2.Paralip.1.q.3. 4
Dominia an à principio distincta fuerint, Genes.3.q.19. pag. 41
Dominus seruorum de quo in parabola hac an peccaret volendo seruum dare pecuniam nummulariis vt reciperet cum vsura, Matt.25.q.288. 136
in Domini præceptis non est vox, nec verbum, Numer. cap 9. quæst.46. pag. 182
Domini loquutio hic qualis fuit, vel quomodo facta est, Num.c.26.q.2. 127
Dominum consulere aliquem pro Iosue, ad quid oportebat, cum ipse esset Propheta, Num.c.27.q.44. 172
Domino an fuerint oblati boues septingenti de præda Asæ Regis, & arietes septem millia, & quomodo possit hoc stare, 2.Paralip.15.q.15. 357
Dominus quemnam dederit Israel Saluatorem, qui illum de manu Syrorum liberauit, 4.Reg.13.q.3. 113
Dominus seruum, vel ancillam quadrupliciter potest percutere, Exod.c.21.q.27. 400
Dominus peregre proficiscēs, quomodo eadem (ad Deum & Christum applicita parabola) fecit circa seruū duorum talentorum quæ circa seruum quinque, & an æquales fuerint in merito, Matt.25.q.150. 66
Dominij modus quomodo fuerit introductus, 1.Paralip.29.q.10. 577
Domino quicquid consecrabatur, an sit verum quod amplius vendi nec redimi poterat, Leuit.cap.27.quæst.67. pag. 610
Domini quomodo possint imponere seruis labores quos voluerint, & eos affligere nec habeant ius reclamandi, Leuit.25.q.23. 519
Domini verbum. Vid. verbum Domini.
Domini timor. Vid. timor Domini.
Domini domus, & domus Roboam an thesauros tulerit Sesac rex Ægypti, 2.Paralip.12.q.22. 289
coram Domino placitum fecisse Azariam sicut Amasias quomodo dicatur, 4.Reg.15.q.3. 127
Domini spiritus. Vid. Spiritus Domini.
Domini iuxta verbum. Vid. Verbum Domini.
Domini domum. Vid. Domum Domini.
Domine Domine dicentes non intrare in regnum cælorum quomodo stare possit, Matt.7.q.31. 221
Dominus Iesus neminem dicere posse nisi in Spiritu sancto, quomodo stare possit, Matt.7.q.31. 221
Domini locorum permittentes in ciuitatibus suis quæ contra Dei legem sint, & aliquo modo factis conuiuentes an peccent mortaliter, Deut.24.q.6. 230
Domini seculares quare vitia omnia non puniant agendo secundum legem, cum lex euangelica omnia puniat ibid.c.60. 64
Domino, vel iudici sæculari nulli licet occasione legis euangelicæ vitia omnia punire aliàs erit sibi resistendum, ibid.c.60. 64
Dominica die qui peccat magis peccat, Exod.c.20.q.12.
Donum nulla est quæ afferat in sui contemplatione aliquod gaudium, nisi claritas. Matt.17.q.28. 348
Dotes corporis gloriosi quomodo Christus viuēs habuit, ibid.q.31. 350
Dotes an ponantur in Sanctis in æterna vita. ibidem.q.104. 386
Dotium ratione quomodo sit matrimonium inter Christum & ecclesiam. ibid.
Dotis denominatio vnde prouenit, ibid.
Et quæ sit in beatis, ibid.
Dos tam ad animam quam ad corpus pertinet, ibid.
Dotes quare Sanctis in hac vita non dantur, ibid.
Dos & beatitudo an sint idem, ibid.q.105. 388
Dos & beatitudo in quo differant, ibid.
Dotes an sint in Christo, ibid.q.106. 389
Dotes an sint in angelis. ibid.q.107. 390
Dotes in hominem duplices sunt. ibid.
Dotes animæ an sint tres tantum, & non plures, nec pauciores. ibid.q.108. 391
Dotes animæ quibus respondeant. ibid.
Quomodo animam disponant ad beatitudinem secundum vtrque earum rationem, ibid.
Dotes corporis an aliquæ ponendæ sint præter dotes animæ, ibid.q.109. 393
Dotes corporis, an conuenienter quattuor assignentur, ibid.q.110. 393
Dotes quibus adaptentur, siue respondeant. ibid.
Dotis promissæ ratione potest gener vsuram recipere, & est quintus casus quo licita est. Matt.25.q.202. 96

Dotis promissionis contractus ita factus vt dum non tradatur sibi certa pecuniæ quantitas spondeatur an sapiat vsuram, & an requirens minorem dotem si statim soluatur, & maiorem si soluto differatur committat vsuram, Matt.25.q.206. pag.98

Dotis loco obligatarum possessionum ab hæredibus mariti soluto matrimonio an mulier fructus in sortem computabitur, Matt.25.q.204. 98

Dotem cum filia an possit vsurarij gener accipere, Matt. 25.q.270. 128

Dote maiores fructus si afferat possessio à genero accepta, an liceat nullos fructus in sortem computare, Matt.25. q.205. 98

Dotem minorem requirens si statim soluatur & maiorem si solutio differatur an committat vsuram, Matt.25. q. 206. 98

Dotem vel pattem eius mulier vsque ad plenam vsurarum solutionem, an dare teneatur vsurario patre defuncto ac marito, Matt.25.q.271. 129

Dos subtilitatis. Vid. subtilitatis dos.

Dos claritatis. Vid. Claritas.

Dos agilitatis. Vid. Agilitas.

Domus seu tẽplum Salomonis gloria Dei repletũ quodnam esset, & quomodo Sacerdotes in illud ingredi non poterant, 2.Paral.7.q.10. 172

Dotis in fauorem ne minuatur si tenere velimus quod liceat non computare fructus in sortem quid dicendum Matt.25.q.203. 97

Dubiorum certificationis qui, & quot modi fuerint inter Hebræos, Def.par.2.c.39. 53

Dubium quando accidit in Testamento nouo circa res non maximus quid agendum sit, Def.par.2.c.53. 60

Duces Dauid mirabilia facientes cur supra duo, hic vero tres ponantur, 1.Paral.11.q.13. 226

Dux Lotam quare Elisæo dixit de apertione catarrhactarum cæli. Si Dominus &c. 4.Reg.7.q.7. 66

Duces a postremi Idumæorum post reges expulsos an habuerint se per successionem vel simul, 1. Paralip.1. q. 31. 68

Duces de tribu Gad quomodo ad Dauid venerunt, 1.Paralip.12 q.6. 227

Duces Israel qui essent, 2.Paral.1.q.7. 5

in Ducum principatum quare regalem mutauerunt Idumæi, 1.Paralip.1.q.30. 68

Duces familiarum siue principes quinam erant, 2.Paral. 5.q.7. 109

Duces primi, & principes quosnam habuit Salomon, 2. Paralip.8.q. 14. 205

Duces Gad tribus cum ad Dauid venerunt in qua deserti parte erat, 1.Paral.12.q.7. 227

Duces Ioram isti abundantiam Elisæo non credenti quare dictum est quod videret oculis suis & non comederet, 4.Reg.7.q.9. 66

Duci Ioram isti abundantiam Elisæo non credenti quare non permisit Deus vt comederet de abundantia ab Elisæo prænunciata, 4.Reg.7.q.10. 67

Duci isti abundantiæ Elisæo non credenti an debuerat Deus permittere comedere de vbertate, & deinde statim mori, 4.Reg.7.q.11. 67

Dux Elisæo credere nolens abundantiam ad quid positus fuit in porta Samariæ, 4.Reg.c.7.q.37. 73

Dux iste regis quare fuit excæcatus à turba, 4.Reg.cap.7. q.38. 73

Duellum secundum se an sit licitum, 1. Reg. c. 17. q. 45. pag.70

Dulcoratio facta ab Elisæo an fuerit naturalis, 4. Reg.4. q.60. 41

Durus quotupliciter accipiatur, & an conueniat Deo verbum hoc, Matt.25.q.157. 69

ad Duritiam cordis Iudæorum datæ leges quænam essent, Matt.25.q.137. 79

Durus quotupliciter accipiatur, Matt.25.q.157. 69

Duæ tribus. Vid. tribus duæ.

Duodecimus casus quo licita est vsura. Vid. casus duodecimus.

Duo talenta. Vid. in dictione, Talenta duo.

Duodecimus numerus in quot locis reperiatur in Veteri, & nouo Testamento, Matt.10.q.24. 288

Duodecimus numerus quomodo applicetur duodecim Apostolis in veteri, & nouo Testamento, ibid.

E

Ecclesiæ vniuersalis quanta sit auctoritas. In Def.p.2.c.21. pag.44

Ecclesiæ quod nulli liceat repugnare, ibid.

Ecclesiam vniuersalem necesse est omni tempore esse, & semper esse sanctam, & nullo tempore posse deficere à sanctitate, ibid.

Ecclesia vniuersalis non potest errare in necessariis ad salutem, s.in fide, nec in moribus, ibid.c.22.

Ecclesiæ vniuersali tantum circa fidem creditur quantum Euangelio, ibid.

Ecclesiæ determinatio in Sacra Scriptura vocatur Euangelium, ibid.

Ecclesia vniuersalis quod errare non possit fidei articulus primus est, & magis necessarius licet omnes articuli fidei sint necessarij, ita quod nullus eorum posset esse falsus, ibid.c.23. 45

Ecclesiæ maior auctoritas est, quam librorum Sacræ Scripturæ, ibid.

Ecclesia vniuersalis dat auctoritatem sacris libris, ibid.

Ecclesia vniuersalis non solum dat fidem, & auctoritatem libris veteris Testamenti sed Euangeliis, ibid.c.24. 46

Ecclesia recepit quattuor Euangelia cum octo essent, ibid.

Ecclesiæ auctoritas maior est quam librorum vtriusque Testamenti, ibid.

Ecclesia an recipiat auctoritatem à libris sacris sicut libri sacri recipiunt ab illa, ibid.c.25. 46

Ecclesiæ auctoritas non est ex aliquo priori, sed tota auctoritas dependet ab ea, ibid.

Ecclesiæ auctoritas quo probatur pro libros sacros. ibid.

Ecclesia vniuersalis quomodo det auctoritatem verbis Christi, & Apostolorũ licet nihil possit habere auctoritatis maioris quam verba Christi, ibid.c.26. 47

Ecclesia Christi verbis, & Apostolorum, & Libris Sacræ Scripturæ nõ aliquid augẽdo, vel quod nõ habebat, apponẽdo, sed ostẽdẽdo qd habebat dat auctoritatẽ, ibi.

Ecclesiæ determinatio est duplex, scilicet, quod aliquid tamquam verum tenendum sit, & aliquid agendum, vel cauẽdum sit, & in primo modo ecclesia numquam potest errare, ibid.c.27. 47

Ecclesia seu Concilium generale si diffiniret semel aliquam propositionem circa fidem, nullum aliud Concilium potest determinare contrarium, ibid.

Ecclesia vniuersalis non potest errare in moribus, & numquam in ponendo leges, & tamen quod potest Concilium vnum tollere leges quas alterum posuit, & non errabit, & tamen non potest tollere determinationem factam circa fidem, quia iam erraret, ibid.c.29. 48

Et cur hoc. ibid.

Ecclesiæ indignitatem, an dicat legum mutatio, ibid.

Ecclesia aliquando accipitur pro iudice particulari, & tunc errare potest, ibid.c.30. 49

Ecclesia in Sacra Scriptura aliquando accipitur pro multitudine aliqua particulari, sed de illa non intelligitur quando dicitur quod ecclesia non potest errare, quia tales ecclesiæ sæpe errãt tam in fide, quam in moribus, ibid.c.31.

Ecclesia vniuersalis est illa, quæ errare non potest. ibid. cap.32. 50

Ecclesia fallit, & fallitur, quomodo intelligatur, ibid.

Ecclesia vniuersalis licet errare non possit nec in fide, nec in moribus tamen potest in iudiciis interdum condemnando aliquem iniuste, & tamen non errat tunc in fide nec in moribus, & non agit malum, sed bonum licet condemnet innocentem, ibid.c.33.

Ecclesiæ vniuersali licet Christus dederit priuilegium non posse errare in fide, & in moribus non dedit ei priuilegium quod simpliciter in nullo errare posset, ibid. c.35. 51

Et cur, ibid.

Ecclesiæ vniuersali solum concessum est priuilegium non errandi, ibid.
Ecclesia vt est vniuersitas Christianorum dispersorum per totum orbem non potest errare in fide, nec in moribus, ibid. c. 37. 52
Ecclesia vniuersalis prout multitudo congregata, s. Cōcilium generale non est realiter ecclesia vniuersalis, sed per sufficientem repræsentationem illius ecclesiæ quæ est verè vniuersalis, ibid.
Ecclesia vniuersalis quæ est dispersa per totum orbem, & concilium generale, licet errare non possint in fide, nec in moribus, quando tamen dicitur, Ecclesia non potest errare, non intelligitur propriè pro ecclesia dispersa sed pro concilio generali, ibid. c. 38. 52
ad Ecclesiam congregatam seu Concilium proprie pertinet diffinire in dubus circa fidem, ibid.
Ecclesiæ congregatæ, seu Concilio nihil tam proprie conuenit, quam diffinire in fida, & determinatio sua est firma sicut Euangelium, ibid.
in Ecclesia quare Deus non reliquit aliquem modum manifestum ad certificandum de omnibus dubiis tam circa fidem quam circa cultum sicut fecit in veteri Testamento, ibid. c. 39. 53
Ecclesia vniuersalis aliquando accipitur pro ecclesia congregata aliquādo pro ecclesia vel multitudine dispersa per totum orbem, ibid. c. 36. 51
Et vtroque modo accipitur in Sacra Scriptura, ibid.
Ecclesia quid sit vtroque modo accepta, s. pro ecclesia cōgregata, & pro multitudine dispersa per totum orbem, ibid.
Ecclesia circa res magnas in moribus, & fide habet potestatem diffiniendi sicut Christus si præsens esset, & in hoc non potest errare, & magis vtile nobis est habere istum modum quam per prophetas vel alios modos consulendi Dominum, Def. par. 2. c. 54. 60
in Ecclesia primitiua in nouo testamento Prophetæ multi fuerunt, ibid. c. 55. 61
Et quare hoc, ibid.
Et quod pauco tempore durauit, ibid.
Et quare inter Iudæos multo tempore durauit, ibid.
in Ecclesia est duplex potestas, s. ordinis & iurisdictionis, ibid. c. 62. 65
Et quæ sit quælibet harum, ibid.
Et ibi manifestæ rationes ad probandum quod potestas ordinis cuicumque ordinando datur à Deo immediate & nihil agit ibi Episcopus vel Papa mediate, vel immediate principaliter, nec sacramentaliter, ibid.
Ecclesia in Christi dicto illo: Si peccauerit in te frater tuus, non potest accipi pro iudice particulari, nec pro ecclesia vniuersali, quæ est vniuersitas Christianorum dispersorum, sed necessario accipitur pro Concilio generali, ibid. c. 70. 68
in Ecclesia Christus reliquit vnum supremum tribunal quod non potest errare, s. Concilium ad quod in omnibus dubiis tam fidei, quam actionum recurrendum est, ibid. c. 76. 71
Et quod eius determinationi standum est ac si Deus per prophetas responderet, vel per alios modos consulendi qui erant in lege veteri, ibid.
Ecclesiæ auctoritas maior est quam auctoritas Angelorum, ibid.
Ecclesia non diffiniuit de Christi mortis die: negatiua ista est valde limitata & potest faciliter probari, ibid. c. 78. pag. 72
Ecclesia licet non determinauerit de die mortis Christi quia tantum ecclesia hoc tenet, an sufficiat, ibid. c. 79. pag. 73
Ecclesia circa ea quæ vniuersaliter tenet, regula bona, ibi.
Et responsio ad auctoritatem Augustini. ibid.
de Ecclesiæ auctoritate multa hic dicuntur, ibid. cap. 80. pag. 73
Ecclesiam errare posse dicens magis est Christi inimicus, quam qui negat omnia Euangelia, ibid.
Ecclesia cum librum aliquem approbat non facit vt detur ei fides necessario veluti si contenta in eo fuissent determinationes ecclesiæ, ibid. c. 81. 74
Ecclesia quando approbat opera alicuius Doctoris non approbat omnia contenta in illis, nec asserit omnia illa esse vera, immo nec vnam propositionem, ibid. cap. 82. pag. 76
Ecclesia cur nunquam approbauerit sic opera alicuius doctoris quod dicat deberi assentiri illis necessario tanquam definitionibus suis, ibid.
Ecclesia quid conferat libris quos approbat, & ponuntur quinque vtilitates, ibid. c. 83. 78
Ecclesia vtrum recipiat apochripha, 1. Paralip. Præf. 1. Hier. q. 7. 20
Ecclesia, seu Communitas an possit habere exercitium iurisdictionis, Num. c. 15. q. 48. 388
Ecclesia an aliquando habeat potestatem ligandi, & soluendi, Num. c. 15. q. 49. 388
Ecclesia quare non seruat sacrificium leprosi, Matt. 8. q. 24. 235
Ecclesia quod omni tempore sit sancta quomodo verum sit, ibid.
Ecclesia quid sit & an ecclesia possit manere in vno, Mat. Præf. q. 13. 15
Ecclesia in Horis Canonicis an oret sub multis, & prolixis verbis, vel sub paucis, Deut. 9. q. 6. 85
Ecclesia quare prohibet occultas prædicationes, Matt. 9. q. 136. 375
Ecclesia est mater nostra pro qua quilibet tenetur orare, Matt. 10. q. 11. 382
Ecclesia dupliciter accipitur, Matt. 17. quæst. 106. pag. 389
Ecclesiæ bonum totum est à Christo, ibid.
aduersus Ecclesiam quod portæ inferi non præualebunt, quare dictum est. Matt. 16. q. 71. 283
Et quidnam sit hoc, ibid.
Ecclesiæ thesaurus quomodo locupletatur, Gen. in Epist. Hier. ad Pau. 4. 10
in Ecclesia an claues aliquæ sint, & quid sint, ibid. q. 72. pag. 286
in Ecclesia qui serui pigri qui talentum vnam accepit imaginem tenent, Matt. 25. q. 153. 67
Ecclesia vniuersalis non fallit, nec fallitur circa ea, quæ sunt fidei, Matt. 16. q. 90. 316
in Ecclesia cuius dignitatis sit Euangelista. Matt. Præf. q. 11. 12
Ecclesiæ caput quomodo sit Christus. Matt. Præf. q. 12. pag. 13
possessio Ecclesiæ, quomodo intelligitur quod à laicis teneatur, Matt. 25. q. 199. 96
Ecclesia an possit rem laici alicuius ab altero detentam detinere non computando fructus, si illam à laico detentante pignori acceperit, Matt. 25. q. 197. 95
Ecclesia an dispensare possit circa Euangelia, Matt. Præf. q. 29. 39
Ecclesiæ, & Sacerdoti ab vsurario data, cui restituantur, Matt. 25. q. 252. 121
Ecclesiæ duplex est status. Matt. 13. q. 49. 95
Ecclesiam ieiunia aliqua sub præcepto instituere, an fuerit conueniens. Matt. 6. q. 131. 145
Ecclesia cur Iudæos ad vsurarum restitutionem compellet, & eorum, quædam peccata punit, & quædam non. Matt. 25. q. 258. 124
Ecclesia cur quædam Iudæorum peccata punit & quædam non. Matt. 25. q. 258. 124
Ecclesia an pauperum appellatione accipiatur, Matt. 25. q. 276. 131
Ecclesiæ status duplex est. Matt. 13. q. 49. 95
Ecclesiæ ministris. Vid. Ministris Ecclesiæ.
Ecclesia Dei quare in Diuinis officiis ordinauit diuersas armonias, 4. Reg. 3. q. 12. 23
Ecclesia quando benedicit aquam, quare in illa mittit Sal, & an aliquid conferat Sal appositum aquæ benedictæ, 4. Reg. 2. q. 37. 16
Ecclesiæ propriæ & non clericorum bona an possint dari in eleemosinam, Matt. 6. q. 76. 84
Ecclesia an errare posset si libri Latini Sacræ Scripturæ ex Græco corrigerentur, & quomodo stare potuerit, Matt. Prol. 2. q. 4. 59

Ecclesia vna est ab initio vsque ad finem sæculi, Matt.10. q.52. pag.405
ab Ecclesia admonitus non cessans à peccato cur non puniatur pœna aliqua, Matt.18.q.110. 101
ab Ecclesia admonitum nō corrigentem se, ad quid iubetur, vt pro Ethnico, & Publicano habeatur, Matt.18. q. 111. 101
Ecclesiæ præcepta sunt honoranda sicut præcepta Christi, Matt.6.q.137. 150
Ecclesia an possit dispensare circa alios libros noui testamenti præter Euangelia, Matt.Præf.q.31. 40
Ecclesia quænam sit de qua dicitur quod denunciatio est facienda, non se emendāte correcto, Matt.18.q.108. 99
de Ecclesiarum vestium, & pretiosarum, & aliarum rerum vsu in comparatione ad subueniendum pauperibus, Matt.21.q.23. 472
in Ecclesia sepultus vsurarius, an extumulandus sit, Matt. 25.q.244. 119
Ecclesiæ possessio est secundus casus quo possit aliquid licite vltra sortem recipi, Matt.25.q.195. 94
Ecclesiæ circa immunitatem ecclesiasticam an Iuristæ bene arguant inducentes illam ex veteri testamento, Iosue 20.q.7. 126
Ecclesiarum immunitas an sit maior immunitate vrbium veteris testamenti, ibid.q.8. 127
Ecclesiis tantam immunitatem dari quanta data est an conueniens fuerit, ibid.q.11. 129
Ecclesiis & cæmiteriis immunitatem dari an conueniens fuerit, ibid. q.10. 128
Ecclesias gaudere immunitatibus iam quantū ad aduersarios quā contra iudices, an fuit conueniens, ibid.q.12.
in Ecclesia primitiua quis fuit viuendi modus, Matt.6. q. 191. 192
Ecclesia quare instituit septemnem pænitentiam pro quolibet peccato mortali, Matt.16.q.79. 299
Ecclesia quomodo sit vna, ibid.q.85. 308
in Ecclesia quare facta fuerit iurisdictionum distinctio, Matt.16.q.87. 310
Ecclesiæ ac Hieremiæ verborum quorumdam expositio, 1.Parad.c.8. 115
Ecclesiæ possessio. Vid. in verbo possessio Ecclesiæ.
Ecclesia cur non dicit, Christe ora pro nobis, Matt.6.q.83. pag. 92
in Ecclesia quinam teneant imaginem serui pigri, Matt. 25.q. 153. 67
Ecclesiastico coram iudice Iudæus à Iudæo repetens vsuras an possit eum ad restituendum compellere, Matt. 25.q.259. 125
Ecclesiastica sepultura an carere debeat decedens in manifesto peccato mortali, Matt.25.q.243. 119
Ecclesiastico coram iudice an possit Iudæus vsuras repetere. Matt.25.q.260. 125
Ecclesiastica beneficia, & dignitates etiam temporales, & ecclesiasticas an liceat desiderare, Iud.11.q.15. 171
Ecclesiastici, & Religiosi ludos cauere debent, Matt.6.q. 52. 52
Ecclesiastica immunitas quomodo differt ab immunitate locorum refugij veteris Testamenti, Num.c.35. q.14. pag. 341
in Ecclesia nullus ministrare debet sine femoralibus, Exod.c.28.q.21. 21
Ecclesiastici Doctores de bonis communitatis viuere debent. Exod.c.20.q.19. 314
de Ecclipsi solis in passione Domini nostri, Deut.28. q.2. pag. 256
de Ecstasim vel raptum patientibus quædam, Parad.3. c. 46. pag. 43
Ednus quomodo erat princeps in Iuda, 2. Paralip.15. q. 23. pag. 410
Ednus quomodo erat princeps primus, & qui ordo prioritatis erat iste, 2.Paralip.17.q.24. 410
Editio & translatio in quo differant Iosue in Præf.Hier.q. 9. 10
in Edom, an rex aliquis esset Ioram & Iosaphat tempore, 4.Reg.3.q.7. 21
Edom, Israel, & Iuda. Vid. Reges tres.

Index Quæstionum.

Edom Regum. Vid. Idumæorum.
Edom terra quomodo regebatur per Reges Iuda, 4.Reg. 3.q.7. 21
Edom Rex cum non permisit Iudæos introire per terram suam, cur non declinauerunt modicum versus terram Meridianam, & occidentalem, ne cogerentur circuire totam terram Edom, Num.c.2.q.9. 12
Effeminati qui erant tempore Roboam, quinam essent, 3. Reg.14.q.35. 228
Effeminati quinam dicebantur, & de ritu Sacerdotum deæ Berecinthiæ, 4.Reg.23.q.15. 200
de Egypti mirabilibus, & de his, quæ in ea famosa sunt, Exod.c.13.q.15. 194
Egiptij quomodo habuerunt equos, cum omnia iumenta dicantur mortua. Exod.c.14.q.3. 198
Egyptus est magis meridiana, quam terra Chanaan. Num.c.13.q.4. 299
in Egypto an obseruatum fuit, vt comedentes Phase essent mundi. Num.c.9.q.13. 169
Egyptij quare vocantur vulgus promiscuum. Num.cap. 11.q.10. 219
Egyptiorum desiderium, an conuenienter dicatur fuisse carnium. Num.c.11.q.11. 219
Egyptiorum desiderium, an fuerit carnium tantum. Num.c.11.q.12. 220
Egyptij quare petierunt carnes, cum in Aegypto eas non comederent, nec ibi sit esus carnium. Num.c.11.q.12. pag.220
de Egyptiorum ritibus. & quibus carnibus vescuntur, & quibus non, & quibus piscibus, & quid colunt. ibid.
Egyptij an numerentur à numeratione filiorum Israel, Num.c.2.q.6. 24
Egyptij an castrametarentur sub quattuor vexillis filiorum Israel. Num.c.2.q.7. 24
Egyptij conuersi, an tenerentur redimere sua primogenita. Num.c.3.q.14. 36
Egyptij conuersi, quomodo differunt ab aliis gentibus conuersis. ibid.
Egyptiorum an aliqui conuersi fuerunt ad Iudaismum. Num.c.3.q.13. 36
Egyptij obstetrices, an leuius peccauerunt mentiendo, quam Raab mentiendo, & excusando exploratores Hebræorum. Iosue c.2.q.34. 74
Egypti obstetrices si non mentitæ fuissent, quod damnum, & nocumentum eueniret. Iosue c.2.q.35. 75
ex Egyptiis an fuerint circumcisi multi in egressu de Aegypto, & an vocetur circumcisio secunda propter duos actus, qui in ea sunt secundum Rab.Salo. Iosue c.5.q. 12. 142
Egyptij ascendentes cum Iudæis, an circumcisi fuerint: & quando. Iosue c.5.q.56. 154
Egyptij obbrobrium, quomodo ablatum fuit ab Israelitis die quo circuncisi sunt post trāsitum Iordanis. Ios. c.5.q.62. 163
Egyptij quomodo præuiderunt multum sanguinem fundendum esse de corporibus Iudæorum. Iosue c.5.q.63. pag.164
Egyptij an poterant cognoscere Astrologicæ multum sanguinem Iudæorum per circumcisionem effundendum. Iosue c.64. 164
Egypti obbrobrium quid erat. Iosue c.5.q.65. 165
Egypti obbrobrium quare dicebatur circumcisio, Iosue c.5.q.56. 165
Egyptij an induxerint Iudæos, vt peterēt sibi fieri Deos. Exod.c.32.q.1. 190
Egyptiorum Astrologi, an potuissent præuidere, quod Hebræi morituri essent in deserto, & an eis prædixerint, Exod.c.32.q.18. pag.208
Egypti primogenitos quare Deus solos masculos occidit, & non feminas, Exod.c.34.q.16. 297
Egypti Reges, qui erant, Exod.c.1.q.3. 7
Egypti Reges, qui erant tempore, quo Hebræi ibi manebant. ibid.
Egyptij quare aquam pro Deo coluerūt, Exod.c.2.q.4. 18
Egypti exactores, & Præpositi, an sint iidem, qui & erāt, Exod.c.5.q.4. 58

Egyptij aquam Deum putabant sicut Chaldæi ignem, Exod.c.7.q.6. 75
Egyptiorum Malefici quomodo poterant aquam in sanguinem conuertere, cum tota conuersa fuisset ante per Moysen, & Aaron, Exod.c.7.q.8. 76
Egyptij an inuenerint aquam, quando fodiebant in circuitu fluminis, Exod.c.7.q.9. 77
Egyptiorum animalia, an in quinta plaga omnia mortua sunt, Exod.c.9.q.2. 97
Egyptus planctus primogenitorum, an fuerit maior quocumque alio, Exod.c.11.q.6. 122
Egyptiis plagæ inflictæ an decem tantum fuerint, vel multo plures, Exod.c.12.q.15. 136
Egyptiorum dies, an habeant malam influētiam, Exod. c.12.q.15. 136
Et quare Ecclesia illos dies non obseruare mandat, ibid.
Egyptiorum iumentorum primogenita quare mortua sunt, Exod.c.12.q.16. 138
Egyptiorum domus, in quibus, Egyptij, & Hebræi morabantur simul, an tingebantur sanguine, Exod.c. 12.q.17. 140
de Egypti terminis, & quotuplex sit, Exod.c.13.q.9. 184
in Egypti Terra qualiter mare Rubrum, & Nilus se habent, ibid.
Eglon, & Lachis quæ erant istæ Vrbes, & an propinquę, Iosue c.10.q.4. 300
Eglon Regem Moab quomodo Deus contra Israel confortauit, Iud.3.q.13. 38
cum Eglon quomodo Deus Amalec, & Ammon contra Israel copulauit, ibid.q.14. 39
Eglon Rex quomodo palmarū vrbem cæperit, ibid.q.15.
Eglon de quonam Deo intellexerit, cum sibi dixit Aod: Verbum Dei habeo ad te, ibid.q.23. 43
Eglon serui quomodo non viderunt Aod egredientem, ibid.q.25. 44
Egredientes à Pharaone an erant Moyses, & Aaron, vel Præpositi, Exod.c.5.q.6. 60
Elcana quare ter in quolibet anno ascenderet in locum Sanctuarij, 1.Reg.c.1.q.8. 39
Elcana an alio tempore ascēderet ad Sanctuarium, quam in festiuitatibus, 1.Reg.c.1.q.9. 39
Elcanæ quare non fit mentio de ascensu ad ministrandum, 1.Reg.c.1.q.10. 40
Elcana quod sacrificium fecerit nunc, 1. Reg.c.1. q.11. pag. 40
Elcanę sacrificium an fuerit hostia pacifica, ibid.
Elcana quā sollēnem hostiā obtulerit, 1.Reg.c.1.q.26. 51
Eleazarus, quando intrabat in arcam, an secum ferret thymiamata, 1.Reg.c.7.q.21. 135
Eleazarus Custos Arcæ an esset Popularis, vel Leuita, vel Sacerdos, 1.Reg.c.7.q.22. 135
Eleazar an peccauerit solus pugnando contra vnum exercitum, 2.Reg.c.23.q.11. 262
Eleazarus, an tempore consecrationis suæ habuerit aliquem filium virilis ætatis, Num.c.3.q.2. 29
Eleazar, & Ithamar, quo tempore functi sint Sacerdotio coram patre suo Aaron, Num.c.3.q.7. 31
Eleazar filius Aaron an esset princeps Caathitarum, vel Elisaphan, Num.c.4.q.20. pag.78
Eleazar quomodo dicitur princeps Caathitarum, cum esset princeps principum Leuitarum, Num. c.4.q.21. 79
Eleazar an præerat omnibus principibus Sacerdotum, c. 4.q.22. 79
Eleazar cur solus vocetur princeps Leuitarum, Num.c.4. q.23. 79
Eleazar officium quod erat, Num.c.4.q.24. 80
Eleazar quot panes sacrificiorum conficiebat, Num.c.4. q.29. 81
ad Eleazar an pertineret cura omnium, quæ fierent in Sanctuario, ibid.
Eleazar an habuit curā vnius familiæ, Num.c.4.q.32. 86
Eleazarus, & Moyses an contraxerint immunditiam assistendo Aaron morienti, Num.c.20.q.19. 19
Eleazarus quare extra Sanctuarium indutus est vestibus sacris, Num.c.20.q.21. 20
Eleazarus quomodo patre moriente potuit indui vestibus pollutis, Num.c.20.q.22. 20
Eleazarus, & Moyses an potuerint introire in Sācta Sanctorum, Num.c.26.q.2. 127
Eleazarus ne, vel Moyses loquutus est ad populum, Num.c.26.q.4. 130
Eleazarus qualiter consulere debebat Dominum pro Iosue, Num.c.27.q.42. 171
Eleazarus quo modo prædictorum vtebatur pro Iosue, Num.c.27.q.43. 171
Eleazarum quomodo dicitur, quod sepelinit Phinees, cū esset Summus Pontifex. Iosue.vlt.q.vlt. 318
Eleazar & Ithamar cur non suscitauerunt semen fratrum eorum, 1.Paralip.24.q.4. 476
Eleazar ne an Sema defenderit agrum plenum hordeo, 1.Paralip.11.q.14. 217
Eleazarus quare non iuit cum principibus Leuitarum ad petendam ciuitates has. Iosue.21.q.3. 243
Et fuit inter iudices terræ diuisores præcipuus, ibid.
Eleazar status an esset honorabilior statu Iosue. Iosue.14.q. 2. 131
Electos paucos esse, & vocatos multos quomodo verum sit, & ad Christi propositum, Matt.22.q.69. 30
Electos paucos esse, & vocatos multos quomodo dicatur in sensu parabolico. Matt.22.q.29. 15
Electi quinam erant propter quos abbreuiati sunt dies tribulationis futurę tempus abominationis desolationis. Matt.24.q.131. 511
Et quare dicatur: sed propter electos breuiabuntur. ibid.q.132. 512
Electos in errorem inducendos, si fieri posset, quod dicitur, quomodo stare possit, quia electi non possunt errare. ibid.q.141. 516
Electi quinam sunt quos Angeli congregabunt, ibid. q. 187. 537
de Electis solis quare dicitur, quod congregabuntur, & non de reprobis. ibid.q.188.
Electi quare dicatur, quod ab Angelis congregabuntur. ibid.q.189. 538
Electis oēs corporis dotes in resurrectione dabuntur. ibid.
Electos à quattuor ventis congregandos, quare Christus dixit. ibid.q.190.
Electos quare Christus dixit congregādos à summis Cælorum vsque ad eorum terminos. ibid. q.191.
Eleemosina an de iniustē acquisitis fieri possit, Matt.6. q. 36. 35
Eleemosina an fieri possit de acquisitis per meretricem, Matt.6.q.37. 36
Eleemosina an fieri possit de pecunia per Symoniam acquisita, Matt.6.q.38. 40
Eleemosina an fieri possit de pecunia data per ingressum monasterij, Matt.6.q.38. 40
Eleemosina an fieri possit de lenocinio acquisitis, Matt.6. q.39. 41
Eleemosina an possit fieri de re inuenta, Matt.6.q.42. 42
Eleemosinam an possit facere iudex de sibi datis ad male iudicandum, Matt.6.q.44. 45
Eleemosinam an possit facere testis de sibi datis ad male testificandum, Matt.6.q.44. 45
Eleemosina an sit facienda de pecunia accepta ad occidendum aliquem, Matt.6.q.45. 46
Eleemosina an possit fieri de pecunia vsuraria, Matt.6. q. 46. 48
Eleemosina, an fieri possit de pecunia quam aduocatus, vel medicus extorquet, Matt.6.q.47. 49
Eleemosinam quando fieri sufficiat, & quando restitutio sit necessaria, Matt.6.q.47. 49
Eleemosina an possit fieri de furto vel rapina, Matt.6.q. 48. 50
Eleemosina an fieri possit de male acquisitis & de quibus non, Matt.6.q.50. 51
Eleemosinam an possit vxor facere sine licentia viri, Mat. 6.q.57. 57
Eleemosinam an possit facere filius in paterna potestate constitutos, Matt.6.q.58. 59
Eleemosinam an possint facere serui, Matt.6.q.59. 59
Eleemosinam, an possit dare monachus, Matt.6.q.60. 60

Eleemo-

Index Quæstionum.

Eleemosinam de superfluis Abbas dare tenetur, Matt.6. q.60. pag. 60
Eleemosinam an sibi ipsi quis facere possit, & duplex eleemosina, Matt.6. q.61. pag. 61
Eleemosina duplex, Matt.6. q.61. pag. 61
Eleemosina an sit malis facienda, Matt.6.q.62. 61
Eleemosinam pauperi non dare aliquando melius est, sed verbo eum increpare & corrigere, Matt.6.q.62. 62
Eleemosina an sit abscondenda vel publicanda, Mat.6.q. 19. 17
Eleemosinam ad dandam tuba canere an malum sit, & & quid sit tuba canere, Matt.6.q.20. 17
Eleemosina cum fit, cur iubetur, quod nesciat sinistra quod dextra fecerit, Matt.6.q.21. 18
Eleemosina de qua hic Christus loquitur, Matt.6. q.22. pag. 18
Eleemosina an sit actus virtutis, Matt.6. quæst. 23. pag. 19
Eleemosina an sit actus charitatis, Matt.6. quæst.24. pag. 20
Eleemosina an sit pars satisfactionis, Matt.6. quæst.25. pag. 21
Eleemosinæ quot sint, & eorum sufficientia, Matt.6.q.26. pag. 22
Eleemosinarum sufficientia, ibid.
Eleemosinæ corporales siue opera misericordiæ corporalis quæ, & quot sunt, Matt.6.q.27. 23
Eleemosinæ spirituales quot sunt, & an sufficienter enumerentur, Matt.6.q.28. 24
Eleemosinæ quæ sint meliores spirituales ne an corporales secundum comparationem ad inuicem, Matt.6. q. 29. 25
Eleemosina minus indigenti data in quo sit melior, Matt. 6.q.29. 25
Eleemosinæ corporales an habeant aliquem effectum spiritualem, Matt.6.q.30. 26
Et tripliciter considerari potest, ibid.
Eleemosina, an liberet morientem in peccato mortali à pœnis inferni, quæ tamen liberat in hac vita homines à mortali, Matt.6.q.31. 27
Eleemosina an sit magis satisfactoria quam oratio, vel ieiunium, Matt.6.q.32. 27
Eleemosinæ effectus laudabiles, ibid.
Eleemosina oratio, & ieiuniū quibus vitiis repugnēt, Matt. 6.q.32. 27
Eleemosina principalius an sit res data, vel dantis intentio, Matt.6.q.33. 29
Eleemosina quomodo sit meritoria, Matt.6.q.33. 29
Et quomodo satisfactoria, ibid.
Eleemosina an sub præcepto cadat, & sub quo reducatur, Matt.6.q.34. 30
Eleemosinarum dandarum regulæ pulchræ, & notandæ, Matt.6.q.34. 30
Eleemosina de quibus rebus sit facienda, Matt.6. q.35. pag. 34
Eleemosina an sit bonis magis danda, Matt.6. quæst. 63. 63
Eleemosina an danda sit omnibus hominibus, Matt.6.q. 64. 63
Eleemosinam, an propinquis nostris magis, quam aliis facere teneamur, Matt.6.q. 65. 64
Eleemosina in danda an distinctio in pauperibus facienda sit, quod quibusdam demus & aliis non, Matt.6. q. 67. 68
Eleemosina an sit danda turpiter viuentibus, Matt.6. q. 67. 68
in Eleemosina danda quænam attendenda sint tam ex parte dantis, quam eius cui datur, Matt.6.q.68. 69
Eleemosina ad hoc quod sit meritoria quid potius in paupere considerandum sit, Matt.6.q.69. 70
Eleemosinas paucas, & magnas facere an melius sit, quā multas, & paruas, Matt.6.q.70. 71
Eleemosinam faciendi modus intrantium in religionem, Matt.6.q.70. 71
Eleemosina vna quomodo maior altera esse possit, Matt. 6.q.70. 71

Eleemosinam magnam vel paruam pauperi dare an melius sit, Matt.6.q.71. pag. 74
Eleemosinam inter plures diuidere melius est, quam simul vni dare, Matt.6.q.71. 74
Eleemosinæ an sint large dandæ, Matt.6.q.72. 75
Eleemosina larga duobus modis dicitur, Matt.6. q.72. pag. 75
Eleemosinam dare an clerici teneantur, Matt.6. quæst.73. pag. 76
in Eleemosinam dare an clerici teneantur omnia quæ sibi superfluunt, Matt.6.q.74. 78
Eleemosina an dari possit de bonis quæ sunt propriè ecclesiæ non clericorum, Matt.6.q.76. 84
Eleemosina in testamento relicta si tardatur fieri an inde defunctus detrimentum consequatur, Matt.6. q.77. pag. 85
Eleemosinam tardans vt defuncti res melius vendantur, an beneficiat testamenti executor, Matt.6. quæst.78. pag. 86
Eleemosinam accipere de vsuris an licitum sit, Matt.6.q. 80. 87
Eleemosina an melior sit quæ fit Deo, vel quæ homini, Matt. 15.q.26. 213
Eleemosina & debitum quomodo inter se differant, ibidem.
Eleemosinam an sit melius dare simul totū vendendo, & distribuendo pauperibus, an in sæculo manere res possessas ministrando, & inde quotidie eleemosinas facere, Matt. 19.q.148. 242
Eleemosinæ vsurariorum an sint recipiendæ, Matt.25. q. 240. 117
Eleemosina dupliciter consideratur, Matt.10. quæst.73. pag. 416
Eleemosinam in dando an sit exceptio personarum, Mat. 22.q.113. 56
Eleemosinam vsurariis an dare liceat & quid si non habent nisi pecuniam ex vsuris acquisitam, Matt. 25. q. 241. 118
Elementum aquæ an purgabit ignis iudicij vniuersalis Matt.25.q.431. 228
Elementum ignis an etiam purgabit ignis Iudicij vniuersalis, cum per ipsum purgentur omnia, Matt.25.q.430. pag.227
Elementum aeris, an purgabit ignis Iudicij vniuersalis, Matt.25.q.432. 229
Elementa quattuor, an omnia cōsumet ignis Iudicij vniuersalis, Matt.25.q.427. 224
Elementa omnia, an purgabit ignis Iudicij vniuersalis, Matt.25.q 428. 226
Elementorum ad cessandum omnem actionem, & passionem, an sufficiet cæli motus cessatio, Matt.25.q.473. pag. 256
Elementa an recipient in mundi innouatione aliquam claritatem, quam prius non habebant, Matt.25.q.464. pag. 246
Elementa an sint distincta in suis substantialibus formis quando dictum est quod factum est firmamentum, vt diuideret aquas ab aquis, Gen.1.q.19. pag. 11
Elementum ignis an purgabit ignis iudicij vniuersalis responsio ad primam principalem rationem opinionis negatiuæ, Matt.25.q.429. pag.226
Elementorum prout pondera exigebant sic loca ipsis sunt distributa, Parad.4.c.62. 57
in Elementis penitus contrariis situs tollit omnimodam corruptionem, ibid.c.63.
Elementis simbolicis naturalis situs quomodo omnem tollat corruptionem, ibid.c.64. 58
Quædam attingenna ad hæc, ibid.c.65.
in Elementis omnibus non est æqualis actio corruptiua, Parad.4.c.59. 57
Elementum nullum alium penitus corrumpere potest, ibid.c.60.
Alia ratio incorrumptibilitatis in elementis, ibid.c.61.
Elementa quomodo ligantur, & quæ possunt coniuncta esse, & quæ requirunt necessario medium, & de varia habitudine eorum, Iosue c.10.q.46. 324

in Elementis quæ contrarietas simplex, & solida, & quod nullum elementũ, nec tempus habet simplicem qualitatem, sed quodlibet habet duas, ibid.
Elementum medium an detur inter aerem, & terram, quod sit calidum, & siccum & per consequens quinque elementa, Iosue c. 10. q. 49. 326
Elementa, quæ simplicem contrarietatem habent an possint copulari duobus qualitatibus, Iosue cap. 10. q. 50. pag. 327
Elementum quodlibet an habeat in se simplicem contrarietatem, & solidam, Iosue c. 16. q. 51. 327
Elementum quodlibet an habeat contrarietatem, ad tria, ad vnum solidam & ad duo simplicem, & de regulis Platonicis de quadratis, & cubis, ibid.
Elementorum in colligatione altitudo diuitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei declaratur, Iosue c. 10. q. 46. & 53. 328
ex Eleutherij statuto an illicitum sit distingui cibos, ibid. q. 248. 223
de Elementis quattuor quodlibet, de quattuor temporibus, de quattuor humoribus necessario habet contrarietatem ad vnum, & simplicem ad duo sui generis, & cur hoc, Iosue c. 10. q. 60. 333
Elementa an necesse sit esse tantum quattuor, & quattuor tempora anni, & quattuor humores: vel sit possibile esse plura, vel pauciora his, Iosue c. 10. q. 61. 333
Elementum quartum, signis probatur necessario dari, Iosue c. 10. q. 62. 334
Elementa esse plura vel pauciora quam quattuor, quare est impossibile, Iosue c. 10. q. 63. 335
Elementa quattuor impossibile est esse plura vel pauciora, Iosue c. 10. q. 65. 335
Elementalem materiam an supposita Creatione cogantur Philosophi dicere esse subiectum temporis vel aliquid alterum, Iosue c. 10. q. 74. 341
Elementalis materia quanquam moueretur localiter, & iste motus esset prior motu primi mobilis, tamen non esset elementalis natura subiectum temporis, & cur hoc Iosue c. 10. q. 76. 342
Elementis, & rebus elementaris post diem iudicij an erit motus localis, & alterationis. Et an tales motus si sint mensurarentur tempore proprie dicto, vel æuo, ibid.
Ela quo anno Asa regnare cœpit, 3. Reg. 16. q. 5. 250
Ela occidendo an Zambri peccauerit, 3. Reg. 16. q. 7. pag. 252
Elias an verum dixerit, quod Dominus mittebat eum in Bethel, in Iericho, & in Galgalam, 4. Reg. 2. q. 10. 9
Elia, & Prophetæ antiqui testamenti an fuerint ita austeri in vita sicut Ioannes, Matt. 3. q. 27. 294
Eliæ pro raptu dolendo, & lugendo an peccauerit Elisæus. 4. Reg. 2. q. 20. 12
Eliæ spiritu duplo maior, quomodo apparuit spiritus Elisæi, 4. Reg. 2. q. 16. 11
Elias quomodo omnia restituet: quod tripliciter intelligitur, Matt. 17. q. 136. 440
Elias quare missus non fuit tempore Christi, ibidem, q. 137.
Elias quo tempore raptus fuit, ibid. q. 142. pag. 442
Elias, & Moyses. Vid. Moyses, & Elias.
Eliæ ad Moysen quæ sit conuenientia, Matt. 17. quæst. 51. pag. 362
Elias quomodo venit ad locum transfigurationis Christi, ibid. q. 53. 364
Elias quare curru igneo raptus est, ibid.
Elia raptu, quare Elisæus scidit vestimenta sua præ dolore, 4. Reg. 2. q. 20. 12
Elias & Henoch quem statum habent in Paradiso terrestri, & an ibi vtantur vestibus, & cibo, & alijs necessitatibus humanis, 4. Reg. 2. q. 24. 15
Elias quare dixit Elisæo, quod si eum viderit quando raperetur, consequeretur quod petierat, 4. Reg. 2. q. 18. pag. 12
Elias, & Henoch duo viri iusti nunc habitant terrestrem Paradisum, Parad. 5. c. 165. 107
Eliæ Pallium quare cecidit, 4. Reg. 2. q. 23. 13
Eliæ raptum lugendo, & dolendo an peccauerit Elisæus, 4. Reg. 2. q. 21. pag. 12
Elias cum raperetur, quare clamabat Elisæus, 4. Reg. 2. q. 19. 12
Elias, & Henoch ad quid manent in Paradiso terrestri, & quid postea facturi sunt, 4. Reg. 2. q. 25. 14
Elias, & Henoch, quot annorum vsque nunc steterint in Paradiso, 4. Reg. 2. q. 26. 14
Eliæ vt loqueretur ad quid Deus permisit ventum, & commotionem, & ignem 3. Reg. 19. q. 16. 306
Elias quod staret in foramine petræ sicut Moyses, quare Deus noluit, 3. Reg. 19. q. 17. 307
Eliæ quare dictum est quod nec in primo, nec in secundo, nec in tertio signo erat Deus de quarto autem nihil dictum est. 3. Reg. 19. q. 18. 307
Elias quare operuit sibi faciem. 3. Reg. 19. q. 19. 307
ab Elia quare quæsiuit Angelus, quid hic ageret. 3. Reg. 19. q. 20. 307
Elias quomodo adimpleuit mandata Domini & iuerit ad vngendum Hazael in Regem Syriæ, 3. Reg. 19. q. 21. 308
An vnxerit Iehu in Regem. 3. Reg. 19. q. 22. 308
Eliam sequi an teneretur Elisæus relinquendo boues, etiam vxorem, & filios, 3. Reg. 19. q. 24. 309
Eliam sequi an teneretur Elisæus. Vid. Elisæus.
Elias quomodo ausus est redire in terram Israel. 3. Reg. 19. q. 27. 311
Eliæ cur Deus nunciauit mutatam fuisse sententiam contra Achab. 3. Reg. 21. q. 15. 333
Eliam quare volebant inquirere filij Prophetarum cum scirent eum raptum esse & an rationabiliter moti fuerint. 4. Reg. 2. q. 30. 15
Eliam, quare quæsierunt solum tribus diebus filii Prophetarum, 4. Reg. 2. q. 31. 15
Eliæ quomodo ausus est ire tertius quinquagenarius cõbustis primis duobus, 4. Reg. 1. q. 21. 7
Eliæ quare misit Ochozias secundum quinquagenarium combusto primo. 4. Reg. 1. q. 20. 7
Eliæ raptus ad quid ponitur, 4. Reg. 2. q. 2. 8
Elias an peccauit orando, quod descenderet ignis de cælo ad cremandum quinquagenarium cum viris 50. sibi subiectis, 4. Reg. 1. q. 19. 6
Elias quare discurrit per Galgalam Bethel, & Iericho & Iordanem. 4. Reg. 2. q. 13. 10
Eliæ pallium an habebat virtutem faciendi miracula, & quomodo viri Sancti faciunt miracula, & etiam res illorum inanimatæ. 4. Reg. 2. q. 14. 10
Eliam currus igneus, & equi ignei, an tulerint, vel turbo, seu ventus validus, 4. Reg. 2. q. 17. 11
Eliam rapere voluisse Deũ in turbine, quomodo dicetur, cum currum igneum illum rapuisse dicatur, 4. Reg. 2. q. 3. 8
Eliam, quomodo turbo, siue ventus poterat portare in Cælum, 4. Reg. 2. q. 4. 8
Eliam, quod forte tulerit Spiritus Domini, quare dixerũt filij Prophetarum, 4. Reg. 2. q. 29. 15
Eliæ ad vocem, quare Achab misit in vniuersum Israel, 3. Reg. 18. q. 16. 286
Elias ad quid voluit, quod congregarentur populus, & Prophetæ, 3. Reg. 18. q. 17. 286
Eliæ, quare populus non respondit, 3. Reg. 18. quæst. 20. pag. 288
Elias, an tunc esset solus Propheta in Israel, 3. Reg. 18. q. 11. 288
Elias, cur dixit se esse solum Prophetam Domini, & non Prophetas Baal octingentos quinquaginta, 3. Reg. 18. q. 12. 286
Eliæ propositioni, quare consenserunt Prophetæ Baal, 3. Reg. 18. q. 24. 289
Elias si ignem habuisset à Deo vero, & Prophetæ Baal quid iudicatum fuisset, aut si nemo ignem habuisset, 3. Reg. 18. q. 25. 289
Elias, an recte egit dando in ista probatione maiorem honorem cultui Baal quam cultui Dei, 3. Reg. 18. q. 26.
Elias, quare iussit perfundi sacrificiũ aqua, 3. Reg. 18. 290 q. 28. 292
Quare voluit quod tantum duodecim hydriæ aquæ effunde-

funderentur super sacrificium, 3. Reg. 18. q. 29. 292
Quare fecit per tres vices fundi aquam, 3. Reg. 18. q. 30. pag. 292
Eliæ aquæ ductus figura, 3. Reg. 18. q. 31. 229
Elias, quare fecit circulum in circuitu altaris, 3. Reg. 18. q. 32. 293
Per descendentem ignem de Cælo, an ostendebatur, quod fecisset omnia hæc mādato Dei, 3. Reg. 19. q. 33. pag. 293
An peccauit offerendo sacrificium extra locum Sāctuarij, 3. Reg. 19. q. 34. 294
An peccauit occidendo Prophetas Baal, 3. Reg. 19. q. 35. pag. 294
Quare misit septies puerum ad videndum nubem, an surgeret, 3. Reg. 19. q. 37. 296
Eliam, quare Deus voluit exaudire in petitione ignis in prima oratione, non autem nisi in septima quando orauit pro pluuia, 3. Reg. 19. q. 38. 296
Eliæ, quare nunciauit Iezabel, quod vellet eum occidere, 3. Reg. 19. q. 2. 297
Elias, quare nunc timuit, & fugit propter sola verba Iezabel, cum prius non timuerit Achab, 3. Reg. 19. q. 3. pag. 298
An peccauerit petendo mortem, 3. Reg. 16. quæst. 4. pag. 298
Eliæ panis, & aqua vnde fuerunt adducta, 3. Reg. 19. q. 5. pag. 300
Panis, an fuerit factus opere Angelorum ibid.
Quare dixit Angelus, in secunda excitatione quod comederet, 3. Reg. 19. q. 6. 301
Quare iussum est quod ambularet magnam viam cum fugeret à facie Iezabel, timens ne ab ea occideretur, 3. Reg. 19. q. 7. 302
Quare Deus non misit quotidie panem, & Carnes sicut fecit apud torrentem Carith, 3. Reg. 19. q. 9. 303
Elias, quomodo in fortitudine illius cibi potuit ambulare quadraginta diebus, & tot noctibus, 3. Reg. 19. q. 8. pag. 302
In cuius virtute ambulauit quadraginta diebus & quadraginta noctibus, ibid.
Quod maneret quadraginta diebus sine cibo sicut Moyses, quare Deus non fecit, 3. Reg. 19. q. 10. 304
Et quomodo mitteret ei panem, & aquam per Angelum ibidem.
Quomodo in quadraginta diebus, & quadraginta noctibus peruenit ad montem Horeb cum modicum distet à terra Chanaan, 3. Reg. 19. q. 12. 305
Quare occultauit se in spelunca in monte Synai, 3. Reg. 19. q. 13. 305
Eliæ dicendo Deus quod egrederetur de spelunca, & staret coram Domino, quomodo poterat si egrederetur stare coram Domino, 3. Reg. 19. q. 15. 306
Eliæ vel Elisæi quod fuit maius miraculum, 4. Reg. 2. q. 12. 29
Eliæ spiritum duplo maiorem an petierit Elisæus, vel solum spiritum Eliæ, 4. Reg. 2. q. 15. 11
Elias an fuit ductus in Cælum empireū, vel in terrestrem Paradisum, siue alium locum. 4. Reg. 2. q. 5. 8
Elias quare cum eleuandus esset in Cælum, dixit Elisæo, vt maneret in Galgalis, 4. Reg. 2. q. 6. 8
Elias in suscitatione filij Sareptanæ, quare exauditus est, nisi tertia vice, Elisæus vero secunda in suscitatione pueri Sunamitis. 4. Reg. 4. q. 55. 38
Elias quare dixit toties Elisæo, quod maneret, 4. Reg. 2. 1. q. 12. 10
Elias quare noluit ire ad inuitum Ochoziæ, 4. Reg. cap. q. 12. 5
Elias quare vocatus est à Rege Ochozia per quinquagenarium, 4. Reg. 1. q. 17. 6
Elias quando dixit Iezabel non debere sepeliri. 4. Reg. 9. q. 37. 91
Eliæ cur attribuit Iehu Prophetiam, quod Iezabel sepeliri non debeat cum sibi dicta sit per puerum qui illum vnxit. 4. Reg. 9. q. 38. 91
Eliæ qui occurrerunt Prophetarum filij, qui essent, & an essent filij secundum carnem, vel eorum discipuli, 4. Reg. c. 2. q. 9. pag. 9
Eliæ & Ioannis Baptistæ de habitu, 4. Reg. 1. q. 15. 5
Eliæ habitum quare imitare voluit Ioan. Bapt. & qualis erat habitus Eliæ, & Ioan. Baptistæ, 4. Reg. 1. q. 15.
Elias quare vtebatur habitu vili. 4. Reg. 1. q. 16. 5
Eliæ prophetia audita quare reuersi sunt nuntij Ochoziæ. 4. Reg. 1. q. 10. 4
Eliæ quomodo loquutus fuit per Angelum Dominus. 4. Reg. 1. q. 6. 4
Eliæ iussa circa habitationem non seruans, an peccauerit Elisæus, 4. Reg. 2. q. 8. 9
inter Eliam, & Henoch, & corpora glorificata, quæ differentia est. Exo. c. 34. q. 24. 306
Eliæ dicta, an nuntij Ochoziæ nunciare illi tenerentur, 4. Reg. 1. q. 14. 5
Eliæ habitus qualis erat, & Ioan. Baptistæ, & quare Ioannes voluit imitari Eliam in habitu, 4. Reg. 1. q. 15. 5
Eliæ quomodo Angelus Dñi loqueretur, 4. Reg. 1. q. 6. 4
Eliæ Christi, ac Moysis ieiunij differentia. Matt. 4. q. 12. pag. 382
Elias quare voluit se occultare ab Elisæo, 4. Reg. 2. q. 7. 9
Elias, quomodo vocatur Thesbites, 3. Reg. 17. q. 2. 261
Elias an dixerit Achab quot annis cessaret pluuia, 3. Reg. 17. q. 3. 261
Elias, an orauerit vt veniret ista siccitas vel Deus voluit illam inducere, 3. Reg. 17. q. 6. 262
Eliam Prophetantem. Vide Achab.
Eliæ, quare iussit Deus quod recederet de Samaria, 3. Reg. 17. q. 11. 266
Elias, quare non est missus à Deo ad aliquam Ciuitatem tempore famis potius, quam ad torrentem, 3. Reg. 17. q. 11. 266
Elias, quare potius non est missus ad Iordanem quam ad torrentem, 3. Reg. 17. q. 13. 266.
Elias siccato torrente, quare missus est in Sareptam Sidoniorum, 3. Reg. 17. q. 14. 266
Eliæ portantes panem & carnes, an essent veri corui, vel Angeli accipientes species coruorum, 3. Reg. 17. q. 15. pag. 266
Eliæ panes, & carnes vnde dicebantur, & an essent miraculose creata, vel ducerentur de aliquo loco in quo erant reposita, 3. Reg. 17. q. 16. 267
Eliæ, quare Deus non faciebat ferre vinum, ibidem, & q. 17. 268
Eliæ cum ferrentur quotidie carnes quid comedebat diebus ieiuniorum, & in festo Azimorum, 3. Reg. 17. q. 18. pag. 268
Elias quid comedebat in festo Azimorum, 3. Reg. 17. q. 19. 268
Eliam, quare Deus non sustentauit sine cibo sicut Moysen quadraginta diebus, 3. Reg. 17. q. 20. 269
Elias quid egerit apud torrentem, 3. Reg. 17. q. 21. 269
Elias, ad quid missus est ad mulierem Sareptanā, 3. Reg. 17. q. 24. 270
An multo tempore mansit in domo mulieris Sareptanæ, 3. Reg. 17. q. 25. 270
Quare petiuit aquam vel panem à muliere apud portam, quia nesciebat, an illa esset ad quem Deus eum mittebat, 3. Reg. 17. q. 26. 271
Quare petiit aquam ab ista muliere 3. Reg. 17. quæst. 27. pag. 271
Quare iussit mulieri quod prius faceret ei panem, 3. Reg. 17. q. 28. 272
Elias, quem suscitauit puer, an fuerit Ionas Propheta, 3. Reg. 17. q. 31. 274
Quare tulit puerum in cubiculum suum, 3. Reg. 17. q. 32. 274
Quare extendit se super puerum, 3. Reg. 17. quæst. 33. pag. 275
Quare voluit calefacere membra pueri ad operationes animæ, 3. Reg. 17. q. 34. 275
Quare ter incubuit super puerum, 3. Reg. 17. q. 35. 276
Eliam esse virum Dei, an cognouerit mater pueri per solam suscitationem pueri, 3. Reg. 17. q. 38. 278
Elias, an venerit ad Achab anno tertio vel quarto, 3. Reg. 18. q. 2. 279

ad Eliam

ad Eliam quærendum, quare miserit Achab per omnes terras, & quæ fuerunt istæ terræ, 3. Reg. 18. q. 8. 282
Eliam quærendum an miserit Achab ad omnes gentes, 3. Reg. 18. q. 9. 282
Elias, an sæpe raptus est à spiritu Domini, 3. Reg. 18. q. 10. pag. 282
Eliam qui rapere posset spiritus quinam esset, 3. Reg. 18. q. 11. 283
Elias, an à vento vel ab Angelo raptus sit, & quæ prædictarum opinionum sit verior, 3 Reg. 18. q. 12. 283
cum Elia, quare se excusauit Abdias de eundo ad Achab, 3. Reg. 18. q. 14. 285
Eliæ aduentum, quare ausus est nunc ire Abdias ad nunciandum Achab, cum prius non auderet, 3. Reg. 18. q. 15. 286
Elimelech, & eius filiis, an liceret in terra Moab habitare, vel semper manere. Ruth 1. q. 6. 4
Elimelech, & filij habitantes in terra Moab, an obligarentur venire in Sanctuarium ter in anno, ibid. q. 7.
Elimelech, & filios suos esse de Betlehem Iudæ, quomodo dicatur, & postea quod erant Ephrataei, ibid. quæst. 8. pag. 5
Elimelech, marito Noemi filij quo tempore mortui fuerunt, ibid. q. 9.
Elimelech, & Noemi filij, an peccauerunt, quod acceperint in Moab vxores Gentiles, ibid. q. 12. 8
Elimelech possessio si iam vendita erat à Noemi quid proficiebat quod denunciaret hoc Booz cognato suo, Ruth 4. q. 7. 48
Elimelech, & filiorum eius bona quo iure manebant in potestate Noemi, ibid. q. 22. 57
Et quanto tempore manere debebant, ibid.
Elimelech, & filiorũ eius bona cum tenerentur pro indiuiso à Noemi, & Ruth, ad quam proprie attinebant hæc bona & eorum venditio, ibid. q. 23. 58
Elimelech, Chelion, & Mahalon quid de possessionibus fieri deberet, si Ruth, nollet viro defuncto semen suscitare, ibid. q. 25. 58
Et quid de eis fieret si Booz & alij cognati nollẽt accipere Ruth in vxorem, & an succederet Ruth, in bonis defunctorum, ibid. q. 26. 59
Elimelech in cognatione, quod essent solus Booz, & cognatus illum præcedẽs, quomodo stare possit, quia impossibile videtur, ibid. q. 28. 61
Elimelech, & filiorum de nomine & bonis quidnam fieret si nullus fuisset tunc qui suscitare potuisset de iure naturæ semen istorum, ibid. q. 29. 62
Elisæus quare bis tantum incubuit super puerum, 3. Reg. 17. q. 36. 276
Elisæus an occiderit aliquos qui effugerent gladium Iehu, quia non legitur quod fuerit bellator. 3. Reg. 19. q. 23. 309
An teneretur sequi Eliam relinquendo boues, etiam vxorem, & filios, 3. Reg. 19. q. 24. 309
An teneretur sequi Eliam, & relinquere omnia, etiamsi habuisset vxorem, & filios, 3. Reg. 19. q. 25. 310
An peccauerit petendo licẽtiam ab Elia ad osculandum patrem, & matrem, 3 Reg. 19. q. 26. 310
Elisæus quænam fecerit in suscitatione pueri Sunamitis, & eorum ordo, 4. Reg. 4. q. 53. 38
Elisæi vel Eliæ quod fuit maius miraculum, 4. Reg. 4. q. 12. 29
Elisæum sciuisse modum futuræ abundantiæ cum non constet, an credendum sit quod sciuerit, 4. Reg. 7. q. 6. pag. 66
Elisæo quare dixit dux vnus Ioram de apertione catharractarum cæli. Si dixit: Dominus, &c. 4. Reg. 7. q. 7. 66
Elisæi in prima percussione quare non fuerunt Iordanis aquæ diuisæ. 4. Reg. 2. q. 28. 15
Elisæus mala Moab terræ, an dixerit per modum imperij, vel denunciationis, 4. Reg. 3. q. 16. 24
Elisæum occidere volendo, an peccauerit Ioram, 4. Reg. 6. q. 39. 62
Elisæi puerum Iehu ad vngendum euntẽ quare oportuit accingere lumbos, & currere, 4. Reg. 9. q. 4. 84
Elisæi verbis quoniam nõ credidit dux iste Ioram, an occisus fuerit vel ob aliam causam, & an teneretur credere Elisæo. 4. Reg. 7. q. 8. pag. 66
Elisæo an teneretur credere Dux, qui dixit, si Dominus, &c. 4. Reg. 7. q. 8. 66
Elisæus quare non est loquutus Regi pro muliere ista Sunamitæ. 4. Reg. 4. q. 11. 75
Elisæus quare prænunciauit famem futurum mulieri Sunamiti potius quam alteri, 4. Reg. 4. q. 11. 73
Elisæum quare nõ dicit Scriptura loquutum esse ad mulierem pro qua impetrauerat filium, sed cuius filium fecerat viuere, cum tamen esset eadem, 4. Reg. 8. q. 3. pag. 73
Elisæi ossa tangẽdo homo quare suscitatus est. 4. Reg. 13. q. 19. 118
Elisæus ad quid iuit nunc in Damascum, & an peccauerit eundo, 4. Reg. 8. q. 12. 76
Elisæus quomodo est ausus ire in Damascum, cum esset bellum inter Syros, & Israelitas. 4. Reg. 8. q. 13. 76
Elisæum ad rogandum, vt ad se veniret quare non misit Benadad, sed solum ad illum consulendum misit Hazael. 4. Reg. 8. q. 15. 76
ab Elisæo quare Benadad cum esset idolatra inquisiuit de morte sua, 4. Reg. 8. q. 16. 76
Elisæo munera mittendo, an peccauerit Benadad cum voluit quod consuleret Dominum pro eo. 4. Reg. 8. q. 17. pag. 76
Elisæum quomodo cognouit mulier Sunamitis virum Sanctum esse, 4. Reg. 4. q. 16. 29
Elisæus quare fecit vocare mulierem Sunamitem. 4. Reg. 4. q. 17. 30
Elisęus plura miracula fecit omnibus Prophetis antiquis. Matt. 16. q. 50. 275
Elisæum ire cum tanta festinantia ad suscitandũ puerum, quare volebat Sunamitis, 4. Reg. 4. q. 45. 36
Elisæus, quare dixit Giezi, quod neminem salutaret per viam eundo ad suscitandum puerũ Sunamitis, 4. Reg. 4. q. 46. 36
Elisæi ad pedes, quare se proiecit Sunamitis nihil petens, 4. Reg. 4. q 42. 35
Elisæo, an dixerit mulier Sunamitis, quod non daret sibi filium cito moriturum antequam conciperet. 4. Reg. 4. q. 43. 36
Elisæus, quare dixit quod Dominus celauerat ab eo, quid vellet Sunamitis, 4. Reg. 4. q. 41. 35
Elisæus, quare quæsiuit à muliere quid haberent in domo, 4. Reg. 4. q. 6. 28
Elisæus, quare voluit facere miraculum liberando mulierem à debito, 4. Reg. 4. q. 7. 28
Elisæus, quid fecisset si mulier nihil haberet, 4. Reg. 4. q. 8. pag. 28
Elisæus, quare iussit mulieri, quod clauderet portã quando debebant repleri vasa oleo, 4. Reg. 4. q. 9. 28
Elisæi spiritus in quo apparuit in duplo maior spiritu Elię. 4. Reg. 2. q. 16. 11
Elisæus, quare misit Giezi in occursum mulieris Sunamitis, 4. Reg. 4. q. 37. 35
Elisæus, quare bis incubuit super puerũ Sunamitis, 4. Reg. 4. q. 54. 38
Elisæus quare misit Giezi ad suscitandum puerum Sunamitis cum ipse iturus esset. 4. Reg. 4. q. 48. 37
Elisæo, quare toties dixit Elias, quod maneret, 4. Reg. 2. q. 12. 10
Elisæus an rationabiliter fuerit iratus contra Ioas, 4. Reg. 13. q. 14. 117
Elisæum quare quærere volebant Syri excæcati, 4. Reg. 6. q. 18. 58
Elisæus an abstulerit, & an iuste accipere posset à Giezi pecuniam à Naaman acceptam, 4. Reg. 4. q. 44. 53
Elisæus, quare iuit in Galgalam, 4. Reg. 4. q. 58. 41
Elisæi tempore quare accidit fames, & quare Deus famem frequenter mittebat super terram. 4. Reg. 4. quæst. 59. 21
Elisæus, cur non orabat ad Dominum vt tolleret obsidionem, & famem de Samaria, 4. Reg. 6. q. 42. 63
Elisæus quam prænunciauit fames an venerint naturaliter, vel miraculose propter peccata, 4. Reg. 8. q. 6. 74

Elisæus

Elisæus quam prænunciauit fames, quando fuit, 4. Reg. 8. q. 7. pag. 74

ad Elisæum vidua, quæ recurrit, & ad eius petitionem fecit Elisæus repleri vasa oleo, an fuerit vxor Abdiæ, 4. Reg. 4. q. 2. 27

Elisæum, quare petierunt filij Prophetarum, an sciret recessum Eliæ, 4. Reg. 2. q. 12. pag. 19

Elisæus, quare noluit per se loqui Naaman, 4. Reg. 5. q. 7. pag. 44

Elisæus, quare septies lauari iussit Naamā, 4. Reg. 5. q. 10. pag. 44

Elisæus, quomodo sciuit quod Ioram mitteret ad eū occidendum, 4. Reg. 6. q. 41. 63

Elisæo quæ Naaman obtulerat, quare Giezi non dixit quod omnia acciperet, sed aliqua tantum, 4. Reg. 5. q. 27. 48

Elisæus, an pro tam parua re, scilicet, pro securi orare debuerit pro miraculo, 4. Reg. 6. q. 4. 54

Elisæus, quare concessit licentiam Naaman quod adoraret coram idolo Remmon, quia istud videbatur indispensabile, 4. Reg. 5. q. 25. 47

Elisæo panes primitiarum delati quinam fuerint, 4. Reg. 4. q. 61. 41

Elisæus, an Ioram homicidæ filium vocando peccauerit, 4. Reg. 6. q. 43. 63

Elisæo quis loquutus sit dicens, ecce tātum malum à Domino est, 4. Reg. 6. q. 45. 63

Elisæus, an recte egerit faciendo claudere portam, vel debuisset sustinere mortem, & quando & qualiter possunt viri Sancti desiderare mortem, & quando fugere sine peccato 4. Reg. 6. q. 44. 63

Elisæus, quare incubuit super puerum Sunamitis, cum debuit suscitare 4. Reg. 4. q. 52. 38

Elisæo nisi Syros latrunculos illęsos seruare iussisset, an tenerentur eis non nocere, 4. Reg. 6. q. 23. 59

Elisæus, an dixerit mulieri Sunamiti ex reuelatione, quod conciperet filium, vel expectaret suis orationibus obtinere, 4. Reg. 4. q. 35. 34

Elisæus, quare vocauit semper mulierem, istam Sunamitem, 4. Reg. 4. q. 36. 35

Elisæus, quare misit baculum, & non pallium cum, ipse consuetus esset facere miracula cum pallio, 4. Reg. 4. q. 49. 37

ad Elisæum, quare recurrit super debito seu re pecuniaria, vidua, quæ clamauit, cum pro talibus non sit petendum miraculum, 4. Reg. 4. q. 3. 27

Elisæus in suscitatione pueri Sunamitis, quare exauditus est secunda vice, & Elias in suscitatione filij Sareptanæ nisi tertia, 4. Reg. 4. q. 55. 38

Elisæus, quare potius vocauit mulierē Sunamitem quam virum, 4. Reg. 4. q. 18. 30

suscitatus ab Elisæo, quomodo postea se habuit, & quanto tempore vixit, 4. Reg. 13. q. 21. 118

ab Elisæo ductos Syros latrunculos in Samariam an licite occidere potuisset Ioram Rex Israel, 4. Reg. 6. q. 22. pag. 59

Elisæus, quare prænunciauit abundantiam sequenti die futuram, quia etiamsi non prænunciasset illam, venisset, 4. Reg. 7. q. 2. 64

Elisæus, quare Dominum orauit vt excæcatorum Syrorum oculos aperiret, 4. Reg. 6. q. 20. 58

Elisæus, quare iussit Naaman vt lauaretur in Iordani, & non in aqua alterius gentis vel terræ, 4. Reg. 5. quæst. 9. pag. 44

Elisæus, an peccaret permittendo occidi latrunculos Syros à se in Samariam ductos, 4. Reg. 6. q. 22. 59

Elisæus, an mentitus fuerit, & an peccauerit dicens Syris. Non est hæc via sequimini me, &c. 4. Reg. 6. q. 17. pag. 58

Elisæi verba prænunciantia abundantiam sequenti die futuram, quomodo Israelitæ in extrema omnium rerum inopia positi crederent, 4. Reg. 6. q. 3. 64

Elisæus, an duo fecerit miracula in eductione ferri de aqua, 4. Reg. 6. q. 3. 54

Elisæus, quare cæcos Syros duxit in Samariam, & non in aliam ciuitatem, 4. Reg. 6. q. 19. pag. 58

Elisæi miraculū multiplicationis ex paucis panibus qualiter factum fuerit, 4. Reg. 4. q. 52. 42

Elisæi in sepulchrum, quomodo iam cito cadauer illud protecerunt, 4. Reg. 13. q. 20. 118

Elisæum capere, quomodo volebat Benadad, cum ille omnia eius consilia sciret, 4. Reg. 6. q. 10. 56

Elisæum occidere illa die Ioram iurans, an non occidendo periurus fuerit, 4. Reg. 6. q. 40. 63

Elisæus, quare iussit Ioas afferri Sagittas, & arcū, 4. Reg. 13. q. 10. 116

Elisæus, quare non misit Naaman vt lauetur in aqua potius quam in Iordane, 4. Reg. 5. q. 12. 44

Elisæus cæcos Syros, cur voluit reddere, & cur Deus illos excæcauit, 4. Reg. 6. q. 16. 58

Elisæus, quare non dixit Ioas, quod sæpe terram percuteret, 4. Reg. 13. q. 16. 117

Elisæus, an peccasset accipiendo munera à Naaman, 4. Reg. 5. q. 16. 45

ab Elisæo quare petiit Naaman terram Israel, 4. Reg. 5. q. 24. 47

Elisæus quare iussit citharistam duci coram eo ad Prophetandum, 4. Reg. 3. q. 12. 23

Elisæi super lectum magis quam alibi quare mulier Sunamitis paruulum mortuum posuit, 4. Reg. 4. q. 29. pag. 33

Elisæus an petierit spiritum duplo maiorem spiritu Eliæ, vel solum spiritum aliæ, & an illum consequutus fuerit, 4. Reg. 2. q. 15. 11

Elisæus an debebat se intromittere in expeditione negotiorum secularium in domo Regis, 4. Reg. 4. q. 21. 30

Elisæo dicendo noli mentiri, an peccauerit mulier Sunamitis, 4. Reg. 4. q. 24. 31

Elisæus cum alueum aqua impleri fecit, vnde nam illa venerit, 4. Reg. 3. q. 14. 24

Elisæus an crediderit quod propter cantum veniret spiritus Domini super eum, 4. Reg. 3. q. 13. 23

Elisæus quare nunc loquutus est ad mulierem Sunamitem per se, & non per Giezi puerum suum, 4. Reg. 4. q. 23. 31

Elisæus quare dixit Sunamiti, vis vt loquar regi, & non dixit hoc viduæ. 4. Reg. 4. q. 20. 30

Elisæi à pedibus quare Giezi amouit mulierem Sunamitem, 4. Reg. 4. q. 40. 35

Elisæus quare iussit Giezi tam velociter ire ad suscitandum puerum Sunamitis, 4. Reg. 4. q. 44. 36

Elisæo ad quid reuelauerat Deus quod si Ioas percussisset quinquies, vel sexies deleuisset Syriam, 4. Reg. 13. q. 1 r. pag. 117

aliæ pallio, quare percussit Elisæus aquas Iordanis, 4. Reg. 2. q. 27. 14

Elisæus postquam sanauit aquas Iericho, quales fuerint aquæ iste, 4. Reg. 2. q. 35. 16

Elisæus quare misit sal in finem vt sanaretur aqua, & an sal naturaliter proficiat ad hoc, 4. Reg. 2. quæst. 36. pag. 16

ad Elisæum quare iuit mulier repletis vasis oleo, 4. Reg. 4. q. 13. 29

Syros cur Elisæus excæcare voluit, & cur Deus excæcauit illos, 4. Reg. 6. q. 16. 58

Elisæo cum liceret munera accipere à Naaman quare non recepit, 4. Reg. 5. q. 17. 46

Elisæi seruus Giezi. Vid. Giezi.

ad Elisæum quare rediit Naaman postquam sanatus est, 4. Reg. 5. q. 13. 45

Elisæus an peccauit non manendo, vbi eum manere iussit Elias, 4. Reg. 2. q. 8. 9

Elisæus, quare non est loquutus ad virum, sed ad mulierem Sunamitem, 4. Reg. 8. q. 5. 74

Elisæus quare iussit Giezi quod portaret baculum suum, 4. Reg. 4. q. 47. 37

Elisæus, quare non iuit ad vngendum Iehu in Regem, 4. Reg. 9. q. 11. 83

Elisæo illudendo pueri, an peccauerint, 4. Reg. 2. quæst. 41. pag. 18

Elisæus, quare per se non loquutus est mulieri Sunamiti sed loquebatur ipsa, 4. Reg. 4. q. 19. 30

Elisæus,

Elisæus an peccauerit maledicendo pueris illudentibus sibi, 4. Reg. 2. q. 40. pag. 18

Elisæo munera prius offerendo, vel dando Giezi, an fuerit Naaman simoniacus, & an aliquo modo excusetur, 4. Reg. 5. q. 30. 49

Elisæum, quare occidere voluit Ioram Rex, & iurauit quod occideret ipsum, cum mulier alterius filium comedendum petens ad Regem clamauit, 4. Reg. 6. q. 38. pag. 62

Elisæus, quare voluit quod Ciues Ierico ponerent Sal in vase, sed ipse misit vas cum Sali in fontem, 4. Reg. 2. q. 33. 16

Eliseus an intellexerit, quomodo Deus prouisurus esset Israelitis in fame, & an necesse esset ad hoc quod esset Propheta, quod sciret modum illum, 4. Reg. 7. q. 5. 65.

Elisæus an acceperit munera Benadad, 4. Reg. 8. quæst. 8. pag. 76

Elisæo, quomodo potuit esse, quod Benadad offerret quadraginta onera Camelorum, & omnia bona Damasci, & quomodo in Scriptura sit accipiendus modus loquendi incertus, & quomodo non, 4. Reg. 8. q. 19. 77

Elisæus an peccauerit mentiendo, dicens quod Rex Benadad viueret, cum tamen moriturus esset, 4. Reg. 8. q. 20. 77

Elisæus, quare cum Hazael manens plorauit, 4. Reg. 8. q. 21. 77

Elisæus, quare non plorauit à principio reuelationis huius potius, quam nunc, 4. Reg. 8. q. 22. 78

Elisæus, quomodo dixit verum dicendo, quod Ioas percuteret Syrum quousque consumeretur, cum tamē non consumpserit, sed filius eius Ieroboam, 4. Reg. 13. q. 23. pag. 117

Elisæi in præsentia, quare flebat Rex Israel, 4. Reg. 13. q. 7. 115

ab Elisæo suscitatus, quomodo postea se habuit, & quanto tempore vixit, 4. Reg. 13. q. 21. 118

Elisæus, quare posuit manus suas super arcum, & manus Regis, 4. Reg. 13. q. 11. 116

moriens Elisæus, cur prænunciare voluit Ioas Regi quod præualeret contra Syriam, & de eius prænunciatione, 4. Reg. 13. q. 9. 116

Elisęus, quid significauit dicendo. Sagitta Domini contra Syriam, 4. Reg. 13. q. 12. 117

Elisæi in sepulchrum quare proiecerunt cadauer, & suscitatus est homo tanges eius ossa, 4. Reg. 13. quæst. 18. pag. 118

Elisæi tangendo suscitati cadauer, quare proiecerunt in Elisæi sepulchrum, 4. Reg. 13. q. 18. 118

Elisæus, quomodo dixit, quod si Ioas percussisset quinquies terram, quod deleuisset Syriam, 4. Reg. 13. q. 15. pag. 117

Elisæum ad quid Benadad capere volebat, 4. Reg. 6. q. 9. pag. 56

Elisæus quare non orauit pro Israelitis in maxima eorum afflictione, 4. Reg. 13. q. 8. 116

Elisæus ad suscitationem pueri Sunamitis, quare clausit ostium, 4. Reg. 4. q. 51. 37

Elisæus an respondisset Ioram, nisi venisset Iosaphat, q. 11. pag. 22

Elisęus, quare in morte voluit prænuntiare Ioas Regi, quod præualiturus esset contra Syriam, & de prænunciatione eius, 4. Reg. 13. q. 9. 116

Elisæum ad consulendum, quomodo tres Reges Israel, Iuda, & Edom, dicãtur descendisse cum esset in castris, 4. Reg. 3. q. 8. 22

Elisæus, an peccauerit dicendo Ioram quod iret ad Prophetas patris sui, 4. Reg. 3. q. 9. 22

Elisæus, an peccauerit dure increpando Regem Israel, 4. Reg. 3. q. 10. 22.

Elisæus, an peccauerit percutiendo Giezi Lepra pro peccato Simoniæ, 4. Reg. 5. q. 37. 51

Elisæus, an peccauerit dolendo, & lugendo pro raptu Eliæ, & an liceat lugere pro mortuis, 4. Reg. 2. q. 21. pag. 12

Elisæo, quare dixit Elias, quod si eum videret quando raperetur, consequeretur quod petierat, 4. Reg. 2. q. 18. pag. 12

Elisæus, quare clamabat cum Elias raperetur, 4. Reg. 2. q. 19. 12

Elisæus, quare rapto Elia præ dolore scidit vestimenta sua, 4. Reg. 2. q. 20. 12

Elisæus, quomodo dixit quod Giezi vellet emere oues, boues, & Oliueta cum tam parua pecunia, 4. Reg. 5. q. 35. 51

Elisæus cur lepræ magis plagam quam aliam inflixit Giezi pro peccato Simoniæ, 4. Reg. cap. 5. quæst. 38. pag. 51

Elisæus pro Simoniæ peccato, an conuenienter lepræ pęnam Giezi inflixit, 4. Reg. 5. q. 38. 51

de Elisiis campis quædam. Parad. 5. c. 82. 84

Eluidii rationum solutio dicentis quod Maria Virgo post partum à Ioseph, cognita fuit, 1. Parad. c. 10. 2

ad Eluidium quænam absurda sequantur, ibid. c. 11.

Eluidij error superior ostenditur, ibid. c. 11. 3

Eluidij error clarius patefit. ibid. c. 13.

ad Eluidij secundam rationem responsio, ibid. c. 14.

Eluidij argumenti error in dialectica, ibid. c. 16.

Eluidij argumentum fuit etiam ex imperitia poetarum, ibid. c. 17.

Eluidij error in iure canonico, ibid. c. 18. 4

Eluidij error in continentia modorum humanorum legum. ibid. c. 19.

Eluidij ad tertiam rationem responsio, ibid. c. 20.

Emanuel interpretari nobiscum Deus quare dixit Matthæus. Matt. 1. q. 44. 160

Eman, Ethan, Chalchal, & Dorda, quare ponantur, hic & 3. Reg. 4. 1. Paralip. 2. q. 3. 71

Emath, & Damascum, an pertinerent ad terram Israel. 4. Reg. 14 q. 26. 126

Emath an fuerit ciuitas, 1. Paralip. 18. q. 12. 356

Emath, & Damascum quomodo restituit Ieroboan regno Iuda, cum ipse esset Rex Israel. 4. Reg. 14. q. 25. pag. 126

Emath an esset Ciuitas, vel Prouincia. 2. Paralip. 8. q. 3. pag. 197

de Embolismorum ante ad hoc vt Iudęi principium anni maneat fixum. Leuit. 23. q. 19. 458

Emendatio annorum quam fecit Numa Pompilius in annis Latinis quod fuerit per menses, & annos lunares, & quot inconueniētia sequantur ex emendatione ista. Def. p. 2. c. 92. 91

post Emendationem Numę Pompilij fuit alia emendatio in qua menses, & anni facti sunt solares, & erat annus dierum 365 sine quarta, ibid. c. 94. 92

Et quæ inconuenientia sequebantur ad hoc, ibid.

de Emendatione temporum quam fecit Octauianus addendo quartam bissextilem, ibid. c. 95. 93

Et quare illi dies dicantur intercalares, ibid.

Et quare bissextus, ibid.

Emendatio ista, quomodo corrupta sit per Sacerdotes, ibidem.

Emendationem nullam Astrologi omittunt, & rationes contra eos non valent, ibid. c. 96. 93

Eminenter, aliquid continere quid sit, Ios. 11. q. 63. 60

de Empyrei cæli distantia à terra, Parad. 5. c. 14. 67

de Empyreo Cælo, Parad. 5. c. 167. 107

Empireum in Cœlum, an ductus fuerit Elias vel in terrestrem Paradisum, an in alium locum, 4. Reg. 2. q. 5. pag. 8

Emundatio leprosi. Vid. leprosi emundatio.

Energia quid sit, Gen. in Epist. Hier. ad Paul. 2.

Ens per se diuiditur in necessarium & contingens, Matt. 10. q. 127. 450

Entium secundum diuersus gradus est causarum diuersitas, ibid.

Entia successiua non habent esse nec sunt propriè entia sicut permanentia, Ios. 12. q. 32. 34

Energumeni, & fanatici, an in aliquibus conueniant & in aliquibus differant Genes. 13. q. 450. 306

Enos, an fuerit primogenitus Caim, Gen. 4. q. 12. 52

Declaratio huius conclusionis, ibid. q. 35. 37

Erinaus vel cuniculus, an sit Cętogryllus, Leu. 11. q. 6. 163

in Emptione rerum cognatorum quis modus tenendus erat, Ruth 4.q.17. 54
Emens cum pacto restituẽdi quandocumque sibi placuerit, an fructus in sortem computare debeat, Matt. 25. q.209. pag. 100
circa Ementes, & vendentes de templo eiectos à Christo scriptum à Mattheo hic, & à Ioanne, an idem sit, Matt. 21.q.63. 408
Ementes, & vendentes, quare Christus de templo eiecit, ibid.q.71. 412
Ementes, & vendentes, quomodo nunc Christus de templo eiecit cum ementes non peccarent, ibid. quæst.72. pag. 413
Ementes, quomodo eiectos à Christo fuisse dicatur cum Ioan.2.dicatur solum quod eiecit vendẽtes, ibid.q.73. pag. 413
Ementes, & vendentes de templo eiecisse quidnam fuerit, ibid.q.74.
Ementes & vendentes in templo, quomodo faciebãt domum Dei speluncam latronum, ibid.q.77. 414
Ementium & vendentiũ multitudinem, quomodo Christus solus existens eiicere potuit, ibid.q.79. 416
Et quomodo non resistebant ei, ibid.
Ementium, & vendentium eiectio, an miraculum, & inter Christi miracula reputetur, & ponendum sit, ibid. quæst. 80.
Emere aliquid in bonis immobilibus, quare volebant Iudæi cum non maneret in æternum ista venditio, Leuit. 25.q.16. 505
Emptor quid vtilitatis consequeretur cum venditio non esset perpetua, Leuit.25.q.16. 505
Emptores inter Iudæos, quare non faciebant fructus suos in rebus immobilibus emptis, cum esset contractus bonæ fidei, sed cogebantur computare fructus, Leuit.25. q.20. 511
Epher & Iesi & ceteri Principes qui fuerint, & quo tempore, 1.Paralip.5.q.29. 144
Ephod quidnam erat quod hic fieri iubebatur. Iud.17. q.11. 282
Ephod à Gedeone factum, Iud.8.q.23. 122
Ephod istud ad quid Gedeon fabricauit, ibid.q.123.
Ephod, quo indutus erat Abiathar, quando fugit in Ceilam, quod esset. 1.Reg.c.23.q.9. 182
Ephod cur ponatur hic, 1.Reg.c.23.q.10. 182
Ephod de templo educere an licuerit Abiathar, 1.Reg.c. 23.q.12. 583
de Epidimiæ morbo. Parad.4.c.25. 50
Episcopus an possit vsurarium mortuum ab ecclesiastica sepultura priuare. Matt.25.q.248. 120
Episcopus est immediatus prælatus omnium de suo Episcopatu, Papa autem quare non omnium hominum, Matt.16.q.88. 311
Episcoporum ordo designat ordinẽ Apostolorum. Matt. 10.q.26. 390
de Episcopis qui toto tempore vitæ suæ in curiis principũ versantur, nec oues suas visitant. Matt.10.q.110. 434
Episcopus an possit absolute quæcumque vouere, Num. c.30.q.66. pag.245
Episcoporum vota, quæ valeant, & quæ non, ibid.
Episcopus si vouit peregrinationem dum est Episcopus, deinde cedit Episcopatui antequam faciat, an teneatur ad illud. Num.c.30.q.67. 245
Episcopus si vouerit ieiunare, orare, &c. & cesserit Episcopatui an teneatur ad illa. Num.c.30.q.68. 245
Episcopus vouens si mutetur ad alium Episcopatum, an teneatur illud implere. Num.c.30.q.69. 246
Episcopi, Archiepiscopi, & Prælati in quibus votis possunt dispensare, Num.c.30.q.107. 267
Episcopatum an liceat alicui petere, vel desiderare, aut ordines sacros, aut aliquos honores. Exod. c. 40. q. 3. pag.355
Ephraim, & Manasse in sorte quomodo dicatur, quod esset Raphaim. Ios.17.q.4. 188
Ephraim in sorte, an vnquam habitauerint aliquando Raphaim, ibid.
Ephraim & Manasse non potest proprie dici quod cesserunt Leuitis. Ios.14.q.3. 131
Ephraim an esset in vna extremitate terræ, & Iudas in alia, & in medio omnes tribus, & erroris Nicolai moriuum. Ios.18.q.6. 198
Ephraim hic nominatus quisnam fuerit, 1. Paralip.7.q. 8. 171
Ephraim an filij fuerint omnes hic enumerati, scilicet, Suthala, & ceteri, 1.Paralip.7.q.7. 170
Ephraim in possessione Bethel fuisse an verum sit, 1. Paralip.7.q.9. 174
Ephraim, & Manasse. Vid. Ioseph filij.
Ephraim, & Manasse de filiis aliquos, an verum sit habitasse in Ierusalem post redditum de Babilone, 1. Paralip.9.q.7. 186
Ephraim, & Manasse filij, quomodo se habent tunc, quando computantur Leuitæ pro vna tribu, Ios.cap.4. q.3. 120
Ephraim, & Manasse filij, an constituunt vnam tribum, ibidem.
Ephraim vrbes quænam essent, 2. Paralip.17. quæst.4. pag. 396
de Ephraim, & Beniamin tribubus turmarum principes cur Dauid constituit, cum hostes sui essent, 1.Paral.27. q.12. 535
Ephraim, & Manasse filij quomodo potuerunt habitare in Ierusalem, 1.Reg.9.q.8. 186
de Ephraim monte quomodo vrbes accepit Asa, & idola abstulit. 2.Paralip.15.q.9. 352
Ephraitæ quomodo poterant ire ad præoccupandum aquas, & Iordanem. Iud.7.q.37. 110
Ephraitæ quod occiderint Oreb, & Zeb, quomodo stat. ibid.q.38. 111
Ephraitæ quomodo dixerunt se non vocatos, Iud.8.q.2. pag. 111
Ephraitæ, cur conquesti sunt de Gedeone, ibid.q.3.
Ephraitæ quare potius conquesti sunt quam aliæ tribus, ibid.q.4. 112
Ephraitæ, an peccarent iurgium contra Gedeonem facientes, ibid.q.5.
Ephraitis, quare Gedeon directe non respondit. Iud.8. q.7. 113
Ephratæi, quare tumultuabant cõtra Iephte, Iud. 12.q.2. pag. 202
Ephratæi cupidi gloriæ, quare non iuerunt ad bellum vt victoriam obtinerent, sicut Iephte, ibid.q.3.
Ephratæi, quare cum tumultuati fuerunt cõtra Gedeonem ex simili causa cessauerunt, & nunc non cessauerunt, sed intulerunt bellum, ibid. q.4.
Ephratæus quis esset, cognoscendi quisnam modus esset per probationem litteræ, ibid.q.5. 204
Ephratæorum occisio quam fecit Iephte, an iusta fuerit, ibid.q.6.
Equi ignei, & currus igneus, an Eliam tulerint an turbo, seu ventus validus, 4.Reg.2.q.17. 11
Equos, quare Deus subneruari iussit. Ios.21.q.4. 4
Equi, & currus ignei, an denuo apparuerũt, vel præexisterẽt antequã viderẽtur à puero Elisæi, 4.Reg.5.q.13. 57
Equos, & currus igneos, an puer Elisæi naturaliter videre posset, 4.Reg.6.q.14. 57
circa Equos captos de exercitu Adarezer Dauid obligatio, 2.Paralip.18.q.16. 357
Equos curruum acceptos de exercitu Adarezer, cur Dauid subneruauit, 1. Paralip.18.q.17. 358
Equos curruum supradictorum cur non omnes Dauid subneruauit, 1.Paralip.18.q.18. 358
Equi quinque, an tantum relicti essent in Israel aliis fame consumptis, 4.Reg.7. q.32. 71
Equi, & currus ignei visi in monte à ministro Elisæi quid & quomodo erant, 4.Reg.6. q.11. 56
Equorum & curruum igneorũ similitudo, an esset à Deo miraculosa, vel ab Angelis propria virtute, & quomodo Angeli illos formauerunt, 4.Reg.6.q.12. 56
Equi Salomonis quot. Vid. Salomon.
Equos, & currus igneos ad videndum pueri, an oculi aperti sunt à Deo, & an naturaliter poterat illos videre, 4. Reg.6.q.14.

Equitum ex quadrigarum vrbes Salomonis, quæ fuerũt, 2.Paralip.8.q.6. pag. 199
Equitum,& quadrigarum Principes quosnam habuit Salomon, 2.Paralip.8.q.15. 205
Equitum,& curruum sonitum,cur Deus continuare fecit post Syros fugientes.4.Reg.7.q.35. 72
Equites Adarezer capti à Dauid,de quibus lib.2.Reg.an sint illi qui ponuntur lib.1.Paralip. 2.Reg.cap.8.q.13. pag. 84
Ermegilde Hispani filij cuiusdam Regis Gottorũ exemplum, circa patrum obedientiam, & sustentationem, Matt.8.q.67. pag.261
Error nõnullorum quod Moyses dixerit verba hæc,Deuter.1.anno 40.vel 39.exitus de Egypto,Deut.1.q.10.16
Erroris nonnullorum causa ex verbis illis, Deut. 33. Manus eius pugnabunt pro eo,Deut.33.q.3. 313
Error an sequatur ex omissione trium Regum in Christi Genealogia. Matt.1.q.18. 137
Error in Sacra Scriptura potest dupliciter accipi,1.Paralip.Præfat.2.Hier.q.5. 32
Error in numero annorum cur inuenitur, secundum Augustinum vera causa assignatur, Gen.5.q.4.
non Errandi priuilegium nemini concessum est nisi Ecclesiæ vniuersali, Def. p.2.c,35. 51
Erubescentia Adam.Vid.Adam & Eua.
Erubescentia cur nobis non eueniat secundum alias partes præter pudenda, Genes.13.q.568. 358
Eruditum esse melius est quam bonum & ignatum, Gen. Epist.Hier.ad Pau.4. 10
Esaiæ auctoritas quare allegatur hic in text. Matt.12.q. 46. 18
Esaiæ auctoritas, quomodo adimpleta est, quæ hic allegatur in text. Matt.12.q.47. 18
Esau,& Iacob in vtero collisio,& plantæ tentio an naturaliter contigerit, Genes.25.q.5. 549
Esau,cur venit contra Iacob cum tanta multitudine,Gen. 32.q.2. 609
Esau, an a Iacob recesserit viuente Israel, Gen.36.q.1. pag. 632
Esau filij cum dominari viderẽtur in Seir terra.quomodo ibi duces esse potuerint Seir filij, 1. Paral.1. quæst.22. pag. 63
Esau filij, & Horrei duces in terra Seir, quomodo se habuerunt in terra quo ad successionem, vel simultatem, 1. Paralip.1.q.23. 63
Esau, cur venerit contra Iacob cum tanta multitudine, Gen.32. quæst.2.
Escas Deum dedisse quando respexit Israel populũ suum, quomodo dicatur hic,nam in hoc innuitur quod in decem annis famis non fuerunt escæ in terra, Ruth 1.q. 11. pag. 6
de Eschine & Demosthene Oratorib.Gen.in Epist.Hier. ad Paul.2.
Esdram non curasse vllius præter Ionatam Saulis descendentium progeniem scripsisse, vel nullum alium habuisse præter illum an verius sit, 1. Paralip. . . q.9. pag. 181
Esdras,quare non posuit in lib. Paralip. historias,& concordiam nisi vsque ad redditum de Babilone, 1. Paralip.Præfat.auct.q.7. 6
Esdras, quare non suppleuit historias nisi vsque ad Babilonis captiuitatem dato quod deberet supplere tantum Historias sacræ Scripturæ, 1. Paralip. Præfat.auct.q.8. pag. 6
Esdræ vsque ad tempus, quomodo Simeon filij habitare poterant in monte Seir, 1. Paralip.4.q.31. 122
Esdras, quare non posuit plures generationes cum posuerit aliquas post reditum de Babilone, & quomodo tot potuit ponere,1. Paralip.3.q.12. 99
Esdras,cur non posuit hic occisionem omnium gigãtum, 1. Paralip.20.q.16. 394
Esdras,an post captiuitatem Babylonicam plures litteras Hebraicas, quam prius fuerunt repererit. In Pręf.Diui Hiero. 1. Reg.9.q. 6
Esdras, vel Iosue an scripserit, quæ habentur Deut.vltimo c.ibi. Vsque in præsentem diem, vel Moyses prophetice ea scribere potuerit, Deut.34.q.5. pag. 220
Esdras, an potuerit tanquam Historiographus sine diuina reuelatione scribere capitulum vltimum Deuteronomij, Deut.c.34.q.4. pag.322
Esdras,quare in 1. Paralip.7. posuit aliquid de Tribu Beniamin, 1.Paralip.7.q.4. 166
Esron, & Phares de stirpe, quomodo Dauid descendit. Ruth 4.q.89. 94
Esse intra aliud dupliciter contingit, Matt.10. quæst.68. pag. 413
de Esse humani ad Diuinum similitudine & dissimilitudine.
Essentia diuina. Vid.diuina essentia.
per Essentiam Deum an videre possit homo in statu viæ, Matt.5.q.46. 69
Esthaolitæ,& Saraitę,quomodo egressi sunt de progeniebus Iuda, cum erant de tribu Dan. 1. Paralip.2. q.18. pag. 86
Esther liber cur ab Hebræis recipiatur in Præfa. D. Hieron.1.Reg.q.26. 23
Esther,& Ruth librorum quis ordo,Iosue in Præfat.Hieron.q.6. 7
Esther,Iosue,Ruth,& Iudicum libros,quando transtulit B.Hieronymus.Ios.in Præfat.Hier.q.7. 8
Ethan,Eman,Chalchal, & Dorda quare ponantur hic,& 3.Reg.4. 1.Paralip.2.q.3. 71
Ethæi hic pro quibus populis hic accipiantur. Ios.c.1.q. 23. 32
Ethai Gethæus quis esset. 2. Reg.c.15.q.27. 157
Ethai fratres,qui essent, 2.Reg.c.15.q.28. 158
Ethnicus & Publicanus quis sit, Matt.18.q.109. 100
sicut Ethnicus, & Publicanus cur haberi debeat admonitus ab Ecclesia non se emendans,Matt.18.q.111. 101
Eua & Adam. Vid.Adam & Eua.
Euam cur Deus ædificasse dicitur. Genes.2.q.26. 31
Eua cur formata fuerit de costa. ibid.q.27.
Eua magna mulier, an fieri potuerit ex parua costa, ibid. quæst.28.
Euam an diabolus de gula tentauerit eo modo quo nos tentat.Genes.3.q.3. 34
Eua an crediderit se posse fieri Deum. ibid.q.5. 35
An ante comestionem actualem peccauerit, ibidem. quæst.6.
Cur statim post peccatum non perdidit iustitiam originalem.ibid.q.8.
Eua an dederit pomum viro suo inuidia, vel amore.ibid. q.10. 36
Eua cur in Paradiso formata fuerit. ibid.q.135. 172
Eua an formata fuerit in Paradiso, quia formata fuit de latere Adam. ibid.q.136. 172
Eua cur formata fuerit de latere, ibid.q.136.
Eua in quo idiomate loquebatur.ibid.q.148. 261
Eua an acceperit maiorem cognitionem idiomatis à Deo, quam Adam,ibid.
Eua quare creata fuerit ex Adam, ibid.q.364. 267
Eua quare nõ potuit esse principium omnium hominum sicut Adam,ibid.q.365. 268
Eua an fuerit formata de latere & non de aliæ parte, vt putaretur eam esse natam ad consortij ęqualitatem, & non ad seruiendum neque dominandum, ibidem. q. 378. 275
Et an magistri ratio vrgeat circa hoc, ibid.q.379. 276
Et eius rationis confutatio, ibid.
Aliorum ratio an vrgeat, ibid.q.380.
Ratio redditur cur de latere,& non ex pedibus formata sit. ibid.
Eua mulier magna, an formari potuerit de costa parua, ibid.q.381. 277.& q.383. 278
Eua an creata fuerit in tanta magnitudine,in quanta semper futura erat, ibid.q.382.
Eua an producta fuerit ex sola costa, vel ex alia materia addita,ibid.q.384. 278
aitæ in corpus vt transiret, quomodo materiæ præexistens accepta est, ibid.q.385.
Et an sententia Magistri, & Hugonis circa hoc sit abiicienda,ibid.q.386. 279

Euam

Euam ex costa, an formauerit Deus vel Angelus, ibid.q. 395. pag. 283
de Eua, cur dicitur, & adduxit eam ad Adam, ibid.q.396. pag. 284
Eua, quare potius ducta est ad Adam quam econtrario, ibid.q.397. 284
de Eua cur dicitur, caro ex carne mea, & os ex ossib. meis, ibid.q.399.
Cur cum cęteris animalibus, Adæ præsentatis præsentata non fuerit, ibid.q.405. 287
Euæ proprium nomen, an fuerit Virago, an commune potius, ibid.q.407. 288
Euæ nomen, an fuerit proprium vel commune, ibi.q.409. pag. 289
Eua, quomodo potuit tentari à serpente, cum serpens non esset in Paradiso, ibid.q.454. 308
Quare non expauit viso serpente, ibid.q.456. 310
Quare non fuerit admirata serpentem dum loqueretur, ibid.q.457.
Cur putauerit animal loqui posse, cum hoc soli homini concessum sit, ibid.
Quomodo potuerit intelligere diabolum loquentem, ibid.q.462. 311
Quo tentationis genere fuerit tentata, ibid.q.463.
Cur voluit respondere serpenti, ibid.q.473. 316
Euæ dictum illud, de fructu lignorum quæ sunt in Paradiso vescimur, quomodo intelligi debeat, ibid.q.474. pag. 316
Eua, cur non nominauit lignum scientiæ boni & mali, ibid.q.475. 317
Cur dixit ne forte moriamur, ibid.q.480. 319
Quomodo crediderit hæc duo mendacia, ibi.quæst.486. pag. 322
Quare credidit se non esse morituram, ibid.
Euæ in excusatione, quod dicebatur, de mendacio Dei, an aliquid valeat, ibid.q.487.
Et an aliquid valeat id quod in eius excusatione dicebatur de inuidia Dei, idid.q.488. 323
Euæ dicta verba illa. Aperientur oculi vestri, an intelligi debeant de apertione oculorum, corporalium, ibid. q.492. 324
Quid intellexerit per illud. Eritis scientes bonum, & malum, ibid.q.497. 326
de Eua, an idem quod de Adam dicendum sit, & de eius filiis si mansissent in Paradiso circa cognitionem rerum, ibid.q.508. 332
Eua, an putauit serpentem accepisse vsum loquendi, ibid. q.514. 335
de Eua, cur dictum est. Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, & pulchrum oculis, aspectuq. delectabile, &c. ibid.q.517. 337
Eua, quomodo ausa est comedere de ligno vetito, ibid. q.518. 338
Quomodo sine experientia potuerit dicere quod lignum esset bonum ad vescendum, ibid.q.519.
Quomodo tulerit, & comederit de fructu, ibid. q.521. pag. 339
Quare postquam comedit dedit viro suo, ibid.q.522.
Et cur de hoc Scriptura fecit mentionem, ibid.q.523. pag. 340
Et cur dictum fuit dedit viro suo & non Adæ, ibidem. q.524.
Eua cum sit assequuta quod promisit diabolus, cur dedit viro vt comederet, ibid.q.528. 342
An dixerit Adæ de qua arbore erat fructus, vel quid dixerit, ibid.q.529. 342
Euæ, cur statim aperti non sunt oculi, vbi peccauit comedendo, ibid.q.534. 344
Eua à Deo vocata, cur non venit, ibid.q.627. 380
Cur dixit serpens decepit me, & comedi, ibid.quæst.650. pag. 387
Cur dixit se deceptam, ibid.q.651.
An responderit ad interrogata, ibid.q.652. 388
An tacuerit id quod quærebatur, ibid.q.653.
Eua cum dicat se deceptam, an Adam quoque deceptus sit, ibid.q.656. 389
An putauerit esse possibile fieri, vt Deus, ibid.quæst.666. pag. 394
Et an hoc concupiuerit, ibid.
Euę, cur dictum fuerit. In dolore paries, & non in dolore concipies, ibid.q.731. 417
de Euæ maledictione, ibid.q.737. 419
de Euæ peccato Magistri sententiarum opinio an vera sit. ibid.q.749. 423
Euę in pœnam, quomodo sit quod Deus dixit, scilicet, & conceptus tuos, &c. ibid. q.750. 424
de Euæ conceptus partusque pœna iuxta auctoris sententiam, ibid.q.751.
Et an Magistri Sent. in Historia Scholastica expositio sustineri possit, ibid.q.752.
Euæ, quomodo ista ponantur in pœnam cum sint naturalia, ibid.q.753. 425
Euæ ad maledictionem, an pertineat esse sub potestate viri, ibid.q.755.
Eua ante peccatum, an esset subdita viro, ibid.quæst.757. pag. 427
De eadem re secundum alios, ibid.q.758.
Euæ ad Adam subiectio in Paradiso qualis fuisset, ibid.q. 763. 429
Et an aliqua subiectio fuisset, ibid.q. 764. 430
Euæ sub maledictione huius nomine, scilicet: sub viri potestate eris, quid determinate intelligatur, ibidem. q.775. 435
Et an magna subiectio feminæ ad virum significata fuerit, ibid.q.776. 436
Eua, cur à Deo saltem nomine mulieris, vel Viraginis nominata non fuerit, ibid.q.821. 458
Eua, quare semel tantum vocata fuerit Virago, ibidem. quæst. 821.
Eua, an fuerit obligata præcepto de non comedendo de ligno scientiæ boni, & mali, Gen.13.q.294. 241
Eua an comederit de ligno vitæ, vel Adam, ibid.q.297. pag.242
de Eua quare dicatur: Adiutorium simile sibi, ibid. q. 315. 248
de Eua etiam, an dictum sit creatam esse ad imaginem Dei, ibid.q.316.
Eua, & Adam cur in Paradiso non habebant vestem, Genes.2.q.29.
Euam si mouit prius pulchritudo, cur Scriptura posuit etiam suauitatem. Genes.13.q.147. 177
Euangelium quid sit. Matt. Præf.q.8. 10
Euangelium in toto orbe prædicari debere quare Christus dixerit. Matt.24.q.88. 486
Euangelium quomodo potuerit in primitiua Ecclesia prædicari per totum orbem obstantibus tot tribulationibus, ibid.q.89. 487
Euangelium quodnam erat quod Christus dixit prædicandum, ibid.q.90. 489
Euangelium hoc regni prædicabitur, quare Christus dixerit. ibid.q.91.
Euangelium Christi an iam prædicatum sit per totum orbem, vel maneat adhuc prædicandum, ibid.q.2.
Euangelium, quod prædicabitur in testimonium omnibus gentibus quare dicatur, ibid.q.93. 491
Euangelia an sint plura quam quatuor, vel an aliquando plura fuerint. Matt.Præf.q.16. 18
Euangelia quare sint quatuor & non plura, neque pauciora. Matt.Præf.q.16. 20
Euangelium quare non fuerit vnicum. Matt.Præf.q.17. pag.20
Euangelia quomodo Euangelistæ scripserunt, & quomodo potuit eis constare de veritate eorum, quæ scripserunt. Matt. Præf.q.18. 21
in Euangelio duo principalia continentur, & quæ ea sint, ibid.
Euangeliorũ libris Canones, an essent appositi, ante Hieronymi correctionem, Matt. Prol.2.q.11. 70
Euangeliorum libri, an sint in fide necessarij. Matt.Præf. q.27. 36
circa Euangelia an possit ecclesia dispensare. Matt. Præf. q.29. 39

Euangelij nomen, an possit conuenire libris Vet. tis Testamenti, Matt. Præf. q. 9. pag. 10
Euangelium an possit dici liber aliquis Testamenti noui præter quattuor Euangelistarum, Matt. Præfat. q. 10. pag. 11
Euangelium scribi an necessarium fuit propter hereticos. Matt. Prol. 1. q. 5. 48
Euangelium scribi propter credentes, an fuerit necessarium non existentibus hereticis. Matt. Prol. 1. q. 6. 48
Euangelia scribentes post quattuor Euangelistas, an peccauerint. Matt. Prol. 1. q. 7. 49
Euangelia scribere conati sunt de quibus ait Beatus Lucas. Matt. Prol. 3. q. 1. 94
Euangelij Matthæi pro veritate, an recurrendum sit ad exemplar Hebræum. Matt. Prol. 2. q. 1. 56
Euangelia quattuor reiecta sunt ab Ecclesia cum octo essent, Def. p. 2. c. 24. 46
Euangelium manifeste probat trinitatem personarum. In Opusc. de trin. concl. 3. 13
Euangelium positum super languentes, an aliquando sanet eos, & vnde sit ei illa virtus, Matt. Præfat. quæst. 32. pag. 42
Euangeliorum liber, quare dicatur liber vbi scripta sunt Euangelia, Matt. Præfat. q. 8. 10
Euangelistarum quattuor libri, quare dicantur Euangelici, & an istud nomen possit conuenire libris veteris Testamenti, Matt. Præf. q. 9. 10
Euangelium quid sit, Matth. Præf. q. 8. 10. & q. 11. 12
Et cuius dignitatis sit in Ecclesia, ibid.
Euangelium Matthæi, & Ioannis, an sint maioris auctoritatis quam Marci, & Lucæ, Matt. præf. q. 24. 33
Euangeliorum libri ab aliis quam Euangelistis scripti tempore Hieronymi, an essent damnati, Matt. Prol. 3. q. 4. 98
Euangelia in qua lingua scripta sint ab Euangelistis, & an a principio semper fuerint in tali forma, Matt. Præfat. q. 25. 34
Euangelia præter, an liber alius in Sacra Scriptura sit necessarius, Matt. Præfat. q. 28. 37
Euangelium, quare scripserit Matthæus, Matt. Prol. 1. q. 2. 45
Euangelium cum diuulgandum esset in 4. Orbis partes, quomodo illæ partes accipiantur, Matt. Prol. 1. q. 8. pag. 50
Euangelium, an discooperto capite, & stando legendum, & audiendum sit, Matt. præfat. q. 31. 41. & q. 32. 42
Euangelij in lectione, an debeat caput discooperiri, Matt. præfat. q. 32. 42. & q. 31. 41
per Euangelium, quomodo liberatum fuerit genus humanum à quadruplici morte, Matt. Prol. 1. q. 10. 51
in Euangelio, an possit Christus dispensare, Matt. præfat. q. 30. 40
Euangelium, quare dicantur libri quattuor Euangelistarum, & an istud nomen possit conuenire libris Veteris Testamenti, Matt. præf. q. 9. 10
Euangelica doctrina homini nihil est melius, Matt. 10. q. 54. 405
Euangelistarum quādo vnus plura dicit quam alius standum est plus dicenti. Matt. 17. q. 158. 449
Euangelistæ quomodo diuersimode scribant vocem factam, quia alij dicunt, tu es filius, alij vero, hic est filius. Matt. 3. q. 95. 368
Euangelistæ soli necessaria, vel vtilia ad humanam naturam scribunt, Matt. 14. q. 13. 121
Euangelistæ quidam quomodo exprimant, quæ alij non dixerunt, & in his quæ omnes expresserunt non est eadem sententia, ibid. q. 82. 150
Euangelistarum discordia circa saturationis miraculum quomodo stare possit. Matt. 14. q. 66. 144
Euangelistarum intentio est sequi totaliter rerum gestarum veritatem, & in dictis verborum plenam sententiam de ipsis materialibus verbis parū curantes. Matt. 15. q. 85. 244
Euangelistis an proprius applicantur animalium quattuor figuræ, vel Christo. Matt. Prol. 1. q. 12. 54
Euangelistarum inter scripta ab omnibus non est eadem sententia, Matt. 14. quæst. 82. pag. 150
Euangelistarum in dictis quare magna difficultas oritur, Matt. 14. q. 158. 173
Euangelistarum discordia circa verba à Christo dicta Paralitico, & à Turbis de Christo dicta. Matt. 9. q. 31. 323
post Euangelistas quattuor Euangella scribentes, an peccauerint scribendo. Matt. Prol. 1. q. 7. 49
Euangelistæ quibus temporibus scripserint. Matt. Præf. q. 20. 29
Euangelistæ quadriga Domini nuncupati sunt. Genes. Epist. Hier. ad Pau. 7.
Euangelista quomodo sit pars Ecclesiæ. Matt. Præf. q. 12. 13
Euangelistis quomodo potuit cōstare de veritate eorum quæ scripserunt. Matt. Præfat. q. 18. 21
Euangelistæ qui nihil viderunt de Christo, an conuenienter scripserint. Matt. Præf. q. 19. 22
Euangelista quid sit, & cuius dignitatis sit in ecclesia. Matt. Præf. q. 11. 12
Euangelistæ quomodo discordare videntur in saturationis miraculi loco. Matt. 14. q. 71. 146
Euangelistarum consuetudo est: quædam dimittere, quæ alij exprimunt, ibid. q. 72. 146
Euangelistæ quomodo concordātur de Deo solo bono loquentes. Matt. 19. q. 115. 223
Euangelistæ in qua lingua scripserint euangelia, & an semper fuerint in simili forma. Matt. Præfat. q. 25. 34
Euangelistæ quare non tenuerint eundem ordinem, nec versentur, circa idem. Matt. Præf. q. 22. 31
Euangelistæ an esse possint Matthæus, & Ioannes, cum sint Apostoli. Matt. Præf. q. 23. 32
Euangelistis qui addiderunt, quomodo hoc facere ausi sint, cum ex hoc essent manifeste falsarij. Matt. Prol. 2. q. 9. 65
Euangeliorum libris cur Hieronymus Canones apposuerit. Matt. Prol. 2. q. 10. 70
Euangelistis quattuor applicatio in speciali figurarum quattuor animalium, an sit conueniens. Matt. Prol. 1. q. 11. 52
Euangelistarū discordiæ. Vid. Discordiam, & Matthæus.
Eucharistiæ, & Laudis sacrificia solum sunt in Testamento nouo, Def. p. 2. c. 49. 58
de Eucharistiæ susceptione in comparatione absolutionis, Matt. 16. q. 88. 311
Eunuchorum tres species, cur hic Christus posuerit, Mat. 19. q. 86. 206
Eunuchos naturaliter aliquos esse, quomodo accidit, ibi. quæst. 87.
Eunuchos aliquos de vtero nasci, cur Deus permittat, ibi. q. 88. 207
Eunuchi, quomodo ab hominibus fiant, ibid. q. 89. 208
Eunuchi an sint aliqui, qui per maleficia coguntur continere, ibid. q. 90. 209
Eunuchi, quomodo fiant aliqui per maleficia ita vt cogantur continere, ibid.
Eunuchi quinam sint qui se propter Regnum Cælorum castrauerunt, ibid. q. 91. 213
Eunuchi propter Regnum Dei, à Christo laudati, quomodo se castrant, ibid. q. 92. 213
de Eunuchis, & an inter Israelitas possent esse Eunuchi, 1. Paralip. 28. q. 6. 548
Exactores, & Præpositi, Aegypti, an sint iidem, qui & erant. Exod. c. 5. q. 4. 58
Exaltantes se humiliandos esse quomodo verum sit, Mat. 23. q. 72. 327
Excelsorū præter ablationem, quomodo Amasias rectum fecisse dicitur coram Domino sicut pater eius Ioas, 4. Reg. 14. q. 4. 120
Excelsa non auferendo, an peccauerit Azarias, 4. Reg. 15. q. 4. 127
Excelsa locos omnes, & statuas, an destruxerit Ezechias, 4. Reg. 18. q. 9. 151
Excelsa, an abstulerit Ezechias, statuasque contriuerit, 4. Reg. 18. q. 9. 151
Excelsa in quibus Iudæi colebant Deum, aliquando

erant

erant ad colendum Deum verum, aliquando ad colendum Idola, Leuit. 26. q. 15. pag. 543
Exceptio perſonarum an ſit peccatum veniale, vel mortale, Matt. 22. q. 110. pag. 47
Exceptio perſonarum an ſit in dando eleemoſinam, ibid. q. 113. 56
Excommunicatus an poſſit vltra excommunicari, Iud. 13. q. 16. 213
Excommunicatus, an ſit exhumandus nobis poſt eius mortem ſcientibus talem fuiſſe, Matt. 25. q. 247. 120
de Excommunicati abſolutione, Matt. 16. q. 88. 311
Excommunicandi poteſtas quare non eſt clauium poteſtas, Matt. 16. q. 83. 306
Et feminis non competit, ibid.
Excubiæ quomodo accipiuntur, Num. c. 3. q. 40. 48
Excuſare cur ſe voluit Iehu quod feciſſet poni capita filiorum Achab in porta Iezrael, 4. Reg. 10. q. 12. 94
Excuſare quomodo ſe potuit Iehu quod feciſſet poni capita filiorum Achab in porta Iezrael, 4. Reg. 10. q. 13. pag. 95
Excuſatio Iehu quod ob Dei mandatum poni feciſſet capita filiorum Achab in porta Iezrael an ſit ſufficiens, vel ſaltem colorata, 4. Reg. 10. q. 14. 95
Excuſaret an bene Iehu Samariæ populum de morte filiorum Achab dicens, quod, non ipſi, ſed Deus fecerant, 4. Reg. 10. q. 16. 95
Executor teſtamenti. Vid. Teſtamenti executor, Matt. 6. q. 78. 86
Exempla Chriſti circa ſolicitudinem temporalium quid ſignent, Matt. 6. q. 188. 189
Exemplar ad Hebræum, an recurrendum ſit pro veritate Euangelij Matthæi. Matt. Prol 2. q. 1. 56
Exemplaria Veteris & noui Teſtamenti faciendo an peccauerint Lucianus, & Heſychius, Matt. Prol. 2. q. 6. pag. 63
Exequias fieri ab Aaron, Eleazar, & Ithamar cur Moyſes prohibuerit Nadab, & Abiu filiorum, & fratrum cum quibuſdam illorum liceat hoc, Leuit. 10. q. 12. 146
Exercitus, qui ſequutus eſt Saulem cuius eſſet, 1. Reg. c. 10. q. 28. 311
Exercitus nomine quinam bellatores intelligantur hic ſecundum opinionem Rabbi Salom. Ioſue c. 6. q. 9. pag. 178
Exercitus Benadad, an vaſtauerit vrbes, 2. Paralip. 16. q. 13. 374
Exercitus Ammonitæ cur diuiſi ſunt, 1. Paralip. 19. q. 21. pag. 382
Exercitum Ammonitæ cur in diuerſos locos poſuerunt, 1. Paral. 19. q. 22. 384
Exercitus quomodo Deus habeat, Matt. 22. q. 51. 24
Exhæredare poteſt pater filium vel filiam in quattuordecim caſibus, Deut. 21. q. 4. 157
Exigens aliquid cum in pactum non deduxerit mutuum dans, an ſit vſurarius, Matt. 25. q. 187. 92
Exigere an liceat appoſitum in contractu pœnæ nomine vltra ſortem ſoluendum, Matt. 25. q. 185. 87
Exilij an conueniens terminus aſſignatus ſit vſque ad mortem Summi Sacerdotis, Ioſue 20. q. 24. 237
Cetera in verbo Refugij.
Exiſtens actu nō poteſt alteri dare eſſe formaliter, Parad. 5. c. 64. 79
Extaſis quid ſit & quomodo fiat, Geneſ. 13. quæſt. 401. pag. 285
Extaſis quomodo à ſomno diſtinguatur, ibidem. q. quæſt. 400.
Extaſis, an aliquando fiat à natura, ibid. quæſt. 402. pag. 286
Quomodo poſſit fieri in ſomno cum ſomnus, & extaſis inter ſe ſint contraria, ibid. q. 403.
Exorcistæ quinam erant apud Hebræos, Matt. 12. q. 64. pag. 28
Expenſarum rationem non accipiendo ab his quibus dabant pecuniam an recte faciebant Ioas Rex, & Ioiada. 4. Reg. 12. q. 14. 110
Expiationis feſtum an fieret coram arca, quando erat in Cariathiarim, 1. Reg. c. 7. q. 20. 134
Expiatio quomodo fiat, Num. c. 31. q. 6. pag. 280
in Expiationis die quot animalia offerebantur, Num. c. 29. q. 9. 199
Expiationis dies ſingulis annis cur fiebat à Iudæis, Leuit. 16. q. 2. 258
Expiatio. Vid. Propitiatio.
Exploratores miſſi à filiis Dan, quomodo Leuitam in voce cognouerunt, Iud. 18. q. 6. 291
Exploratores iſti quomodo petiuerunt à Leuita iſto vt pro eis Dominum conſuleret, ibid. q. 8. 292
Expoſitio Nicolai in litteram quare refellitur, 1. Reg. c. 4. q. 14. 94
Expoſitio friuola Iudæorum text. ibi. Eo quod dederit de ſemine ſuo Moloch, Leuit. 20. q. 2. 354
Expoſitio vtra ſit melior illorum verborum, & qui fecit ſtare ſolem, 1. Paralip. 4. q. 18. 111
Extorſionis indebite regulæ duę Auguſtini & regula generalis quando quis tenetur reſtituere propriæ perſonę, vel ſufficiat dare in eleemoſinam. Matt. 6. q. 47. 49
Extraneus accedens ad Sanctuarium, quare occideretur. Num. c. 1. q. 27. 20
Extraneis quare non permittebatur redimere rem emptam à venditore extraneo ſicut permittebatur cognatis. Ruth 4. q. 15. 53
Extranei an teneantur ex bonis vſurariorum quibus vſuræ debentur ſatisfacere. Matt. 25. q. 212. 126
Extraneus Poſſeſſor. Vid. Tertius Poſſeſſor.
Extraneos an magis quam propinquos diligere debeamus, vel econtra. Matt. 22. q. 308. 257
Extrema quænam ſunt inter quos eſt veritas. Matt. 15. q. 34. 218
Extrema Vnctio. Vid. Vnctio extrema.
Exules an fuerint inter Iudæos. Leuit. 25. q. 13. 501
Exploratores, quo tempore miſſi fuerunt. Num. c. 13. q. 5. pag. 300
Exploratores an conuenienter miſſi fuerint in terram Chanaan. Num. c. 13. q. 12. 304
Exploratores 10. Hebræorum qua morte mortui ſunt. Num. c. 14. q. 96. 363
Exploratores quomodo, & quare murmurauerunt contra Moyſen. Num. c. 13. q. 49. 321
Exploratorum miſſio cum præcederet præconizationem cur præconizatio prius poſita eſt. Ioſue cap. 2. quæſt. 2. pag. 60
Exploratores quare Ioſue miſit. Ioſue cap. 2. quæſt. 3. pag. 60
Exploratores miſſi à Moyſe, an ſufficerent. Ioſue c. 2. q. 4. pag. 61
Exploratores miſſi à Ioſue, an inquirebant id, quod quęſiuerant exploratores miſſi à Moyſe. Ioſue cap. 2. q. 5. pag. 61
Exploratores duos cur miſit Ioſue, cum Moyſes miſerit 12. Ioſ. c. 2. q. 6. 62
Exploratores miſſi à Ioſue, an fuerunt poſt terminum luctus pro Moyſe, vel ante. Ioſue c. 2. q. 8. 62
Exploratores quomodo potuerunt tranſire Iordanem, cum Iſraelitæ non potuerint poſtea tranſire ſine miraculo. Ioſue c. 2. q. 12. 65
Exploratores an debuerint eſſe plures, quam 12. Num. c. 13. q. 17. 307
Exploratores quare fuerunt 12. & non decem, vel 14. Num. c. 13. q. 18. 307
Explorator vnus quare pro qualibet tribu dabatur. Numer. c. 13. q. 19. 307
Exploratores de qua manſione miſſi ſunt, Num. c. 13. q. 20. 308
Explorator aliquis quare de tribu Leui non fuit miſſus. Num. c. 13. q. 22. 308
Exploratores propter quid miſſi ſunt ab Hebræis. Num. c. 13. q. 23. 309
Exploratores an poſſent explorari, quę volebant Hebręi. Num. c. 13. q. 24. 309
Exploratoribus quare iuſſit Moyſes conſiderare quicquid poterant, Num. 14. q. 25. 309
Exploratores an miſſi ſunt ad conſolationem Hebræorum, Num. c. 13. q. 26. 309

Exploratores quomodo iuerunt fine nube, dirigente & fine manna, Num.c.13.q.27. 310
Exploratores quomodo iuerunt fine manna, Num. c.13. q.28. 310
Exploratores quomodo poterant lustrare terram Chanaan, ibid.
Exploratores an intrarent in singula loca, vel videbant à longe. ibid.
Exploratores an ingrederentur vrbes, Num. c.13. q.30. pag. 310
Exploratores quare dixerunt homines terræ Chanaan esse statutæ proceræ, &c. Num.c.13.q.52. 321
Exploratores quid per hoc detraherent terræ, ibid.
Exploratores quomodo intelligitur detrahere de terra, Num.c.13.q.50. 321
Exploratores quare dixerunt, quod Chananæi essent proceræ statutæ, cum tamen falsum esset, Num. c.13. q. 53. 322
Exploratores quare potius ingressi sunt Domum Raab, quam aliud hospitium, Iosue c.2.q.13. 65
Exploratores quare inquirentes viri in domo Raab dixerunt exploratores sunt, Iosue c.2.q.24. 70
Exploratores quare Raab occultauit, cum potius debuisset eos prodere, pro salute sua, & Vrbis Iericho, Iosue c.2.q.35. 70
Exploratores an poterant promittere Raab, quod liberarent eum à morte, Iosue c.2.q.52. 86
Exploratores quid comederunt tribus diebus, quibus manserunt in Montanis, Iosue c.2.q.57. 90
Exploratores manentes tribus diebus in montanis, an comederunt de manna, ibid.
Exploratores per quam partem terræ Chanaan, intrauerunt, & exierunt, Num.c.13.q.4. 299
Exploratores quomodo poterant secure ire in terrã Chanaan, Num.c.13.q.31. 311
Exploratores quomodo sciuerunt redire in Castra, Num. c.13.q.32. 311
Exploratoribus an notum fuit, quod castra non monerentur vsque ad reditum eorum, Num.c.13.q.33. 311
Exploratoribus an præfixerit Muyses dies, Num.c.13.q. 35. 312
Exploratores an peccauerunt accipiendo botrum de vineis Chananæorum, Num.c.13.q.38. 313
Exploratores quare dicantur venisse ad Moysen, & Aaron, & cætum filiorum Israel, Num.c.13. q.41. 317
Exploratores an peccauerunt hoc referendo, & in quo peccauerunt, Num.c.13.q.42. 317
Exploratores quare dixerunt, quod lacte, & melle manabat, Num.c.13.q.43. 318
Exploratores dixerunt aliqua, vt remouerent Iudæos à desiderio intrandi terram promissionis, ibid.
Ezechiæ anni quindecim à Deo additi quomodo accipiuntur, 4.Reg.20.q.13. 174
Et multa de radice viuendi, 4.Reg.20.q.13. 174
Ezechias an potuisset mori ante quintumdecimum annum ferro, vel aliquo casu, seu morte violenta, 4. Reg. 20.q.14. 175
Ezechiæ sanitas cur non fuit subito à Deo, sed post tertium diem, 4.Reg.20.q.15. 175
Ezechias quo in templum ascendit dies quisnam fuerit, 4.Reg.20.q.16. 175
Ezechiæ vulnus an sanatum sit naturaliter posita massa ficorum, 4.Reg.20.q.17. 176
Ezechiæ super vulnus cur posita fuerit massa de ficubus cum eum non sanauerit, 4.Reg.20.q.18. 175
Ezechias cur petiit signum à Domino, 4. Reg.20. q.19. pag. 176
Et an peccauerit ibid. & q. seq.
Ezechiæ pro liberatione signum factum an Deus Isaiæ prædixerit, 4.Reg.20.q.21. 176
Ezechias quomodo dixit vmbram descendere facile esse, & an esset facile, 4.Reg.20.q.28. 177
Ezechiæ nuncios quando misit Rex Babylonis, 4.Reg. 20.q.25. 180
Ezechiæ cur nuncios Epistolas, & munera misit Rex Babylonis, 4.Reg.20.q.36. 182
Ezechias an peccauerit lætando se in aduentu nunciorum Regis Babylonis, 4.Reg.20.q.37. pag. 181
Ezechias an peccauerit ostendendo thesauros suos nunciis regis Babylonis, 4.Reg.20.q.38. 181
Ezechias an peccauerit ostendendo nuncijs Regis Babylonis domum aromatum, 4.Reg.20.q.39. 181
Ezechiæ diuitiæ an ductæ fuerint in Babylonem quia ostendit eos nuncijs, 4.Reg.20.q.41. 181
Ezechiæ cur Deus per Isaiam prænunciauit diuitiarum translationem cum non fuerit propter aliquod peccata eius, 4.Reg.20.q.42. 182
Et cur voluit Deus quod ista translatio ei denuntiaretur, ibid. q. seq.
Ezechiæ gestorum historiam, 4.Reg.20.q.44. 182
Et quid in gestis eius fuerit ordo, ibid.
contra Ezechiam quare nunc Assyriorum rex pugnauit, 4.Reg.18.q.27. 156
Ezechias an peccauerit soluendo tributum Regi Assyriorum, 4.Reg.13.q.29. 157
Ezechiæ matris Abisæ pater Zacharias, quisnam fuerit, 4.Reg.18.q.5. 150
Ezechiæ vsque ad tempus quomodo seruatus est, serpens æneus Moysi, 4.Reg.18.q.11. 152
Ezechias an fuit melior omnibus regibus Iuda, qui eum præcesserunt, 4. Reg.18.q.17. 154
Ezechiæ quomodo misit Sennacherib ad petendũ Ierusalem cum iam recepisset munera, & alii tributa imposuisset, 4.Reg.18.q.31. 157
Ezechias, & alij boni reges quare comparantur ad Dauid in bono quod fecerunt, 4. Reg.18.q.6. 151
Ezechiæ vsque ad tempus quare Israelitæ ænea serpenti incensum offerebant, 4.Reg 18.q.14. 153
Ezechias an fuerit melior Dauid vel econtra, 4.Reg.18. q.29. 154
Ezechias an peccauerit non destruendo Templa Salomonis, quæ fecerat pro diis vxorum suarũ. 4.Reg.18. q.10. 152
Ezechias quo tempore destruxit idola, & quo ordine. 4. Reg.18.q.16. 153
Ezechias an fecit omnino sicut Dauid pater suus, & alij Reges non. 4.Reg.18.q.7. 151
Rebellio Ezechiæ ab Assyriorum Rege, quomodo fuit. 4.Reg.18.q.25. 156
Ezechias quomodo rebellauit contra Regem Assyriorum. 4.Reg.18.q.25. 156
Ezechias an peccauerit confringendo serpentem æneum cum fabricatus esset à Moyse ad bonum finem. 4.Reg. 18.q.15. 153
Ezechiam Deum non adiuuare, quia erat contra eũ iratus quomodo arguere sciebat Rabsaces. 4. Reg. 18.q. 34. 158
ad Ezechiam veniens Rabsaces quisnam fuerit. 4.Reg. 18.q.32. 157
Ezechias quo anno Oseæ Regis Israel regnauerit. 4. Reg.18.q.11. 150
Ezechiam misisse aurum, & argentum ad Sennacherib dicendo peccaui, & quod parauerit se ad restituẽdum ei, quomodo stat. 4.Reg.18.q.28. 156
Ezechiæ Dauid & Iosia Regum quis fuerit melior, 4. Reg.18.q.19. 154
Ezechiæ nuncij quare petierunt à Rabsace, vt Syriace magis quam Assyriace loqueretur, 4.Reg.18.q.40. 159
Ezechias an peccauerit dando argentum, & aurum de domo Domini Regi Assyriorum. 4. Reg.18.q.30. 157
Ezechiæ tempore Tribus Simeon viros pugnasse contra viros gallos, an verum sit. 1. Paralip. 4.q.28. 120
Ezechias cur scidit vestimenta sua, & induit se sacco. 4. Reg.19.q.2. 161
Ezechias cur Eliacim, Sobnam, & Senes de Sacerdotibus ad Isaiam misit. 4.Reg.19.q.3. 161
Ezechias cur Eliacim, Sobnam, & senes de Sacerdotibus ad Isaiam plus misit quam alios. 4.Reg.19.q.4. 162
Et cur illos misit opertos saccis, ibid. q.5.
Ezechias an responderit aliquid Rabsaci, vt referret Regi suo. 4.Reg.19.q.10. 163
Ezechias cur orauit ad Deũ pro liberatione Israel à Sennacherib,

cherib, cum iam Deus hoc concessisset, 4. Reg. 19. q. 13. pag. 161
Et an ex incredulitate hoc fecit, ibid.
Ezechias cur aperuit, & expandit litteras Sennacherib coram Domino, 4. Reg. 19. q. 14. 165
Ezechias quomodo dicitur exauditus, in oratione contra Sennacherib, cum iam primo fuerat exauditus, 4. Reg. 19. q. 15. 165
Ezechias, an peccauerit orando contra Sennacherib, 4. Reg. 19. q. 17. 165
Ezechiæ quomodo datum est à Deo in signum liberationis quid comederc deberet tribus annis, 4. Reg. 19. q. 19. pag. 168
Et an signum istud præcessit liberationem, ibid.
Et cur Deus ista prædixit, ibid. q. 20. 163
Et an signum hoc fuerit completum ante destructionem exercitus Assyriorum, vel post. 4. Reg. 19. q. 20. 168
Et quanto tempore post, fuerit percussus exercitus, ibid. q. 21. 168
Et quanto tempore post istam denunciationem percussus fuerit exercitus Assyriorum, ibid. q. 22. 168
Ezechiæ ægrotatio & sanatio mirabilis an fuerit ante aduentum Sennacherib, vel post percussionem exercitus eius, 4. Reg. 20. q. 2. 170
Et vnde venerit, ibid.
Et an fuerit quia Deo gratias non dederit de liberatione Assyriorum, ibid.
Vel quia non accipiebat vxorem, ibid.
Ezechiæ cur non denunciauit Deus per Isaiam quod liberaret eum sed quod disponeret domui suæ quia moriturus erat, 4. Reg. 20. q. 5. 172
Ezechias an peccauerit sic orando, & laudando se, prout fecit, 4. Reg. 20. q. 6. 173
Ezechias cur fleuit fletu magno cum sibi denunciatum erat quod moreretur, 4. Reg. 20. q. 7. 173
Ezechiæ quomodo dixit Deus morieris, & non viues, cum tamen non fuerit, 4. Reg. 20. q. 8. 173
Ezechiæ nuncij quare petiuerunt à Rabsace ne Hebraice loqueretur, 4. Reg. 18. q. 41. 159
Ezechias an fuerit melior omnibus regibus qui fuerunt post eum in Iuda, 4. Reg. 18. q. 18. 154
Ezechias an fuerit melior, quam Iosias, 4. Reg. 18. q. 21. pag. 155
Ezechias an esset 25. annorum quando cœpit regnare, 4. Reg. 18. q. 4. 150
Ezechiæ quartuor animalium per quam Euangelistæ significantur declaratio, Genes. Epist. Hier. ad Pau. 7.
Ezechias an abstulerit excelsa, & contriuerit statuas, 4. Reg. 18. q. 8. 151
Ezechias cur iussit quod nullus de populo responderet Rabsaci, 4. Reg. 18. q. 44. 161
Ezechiel inter Prophetas obscurior, Genes. Epist. Hier. ad Paul. 7.
Ezra quis fuerit & filij sui, 1. Paralip. 4. q. 10. 105

F

FABROS & artifices cur Dauid misit Rex Hiram, 1. Paralip. 14. q. 5. 264
Facilius an sit dicere dimittuntur tibi peccata tua, quam dicere surge & ambula, Matt. 9. q. 18. 316
in Faciem alicuius spuere quomodo intelligitur, Num. c. 12. q. 69. 296
Faciens sacrificia coram arca dum erat extra Sanctuarium an peccaret 1. Reg. c. 7. q. 7. 130
Faculæ Ignis. Vid. Ignis faculæ.
Falcone seu Herodione quædam pulchra, Leuit. 11. q. 39. 187
Falsum an dicere possit Propheta, 1. Paralip. 17. q. 13. pag. 333
Fama quomodo ponitur inter beneficia Dei, 1. Paral. 17. q. 22. 340
Famam suam negligere cur sit peccatum, Matt. 6. q. 6.
Famam quomodo Deus Dauid dederit, 1. Paralip. 17. q. 28. 361
Fames quæ fuit tempore Dauid, propter quod peccatum euenit. 2. Reg. cap. 2. quæst. 2. pag. 230
Fames ista cur fuit tempore Dauid cum non esset propter peccatum suum. 2. Reg. c. 21. q. 6. 231
Fames ista an fuerit inflicta pro alio peccato populi à peccato Saulis, 2. Reg. c. 21. q. 10. 232
Famis anni quare ponuntur hic septem, & 1. Paralip. ponuntur tres. 2. Reg. c. 24. q. 20. 279
Fames à Christo prænunciatæ de quibus. Matth. 24. vbi nam essent. Matt. 24. q. 61. 475
de Fame ad quid dictum est hic. ibid. q. 62.
Fames plaga si venisset Dauid & populo, an esset naturaliter, vel super naturaliter. 1. Paralip. 21. q. 30. 412
Fames si à Dauid acceptata esset, an fuisset super omnes terras. 1. Paralip. 21. q. 31. 413
Famis plaga ista quomodo inflicta esset si Dauid acceptasset illam. 1. Paralip. 21. q. 32. 414
Fames ab Elisæo prænunciata quando fuerit. 4. Reg. 8. q. 7. 74
Fames ab Elisæo prænunciata, an venerit naturaliter, vel miraculosè propter peccata, 4. Reg. 8. q. 6. 74
Fames Christi an vera fames fuerit. Matt. 21. quæst. 101. pag. 427
Fames Christi an fuerit naturalis, vel supernaturalis. ibid. q. 102.
Fames illa supernaturalis ad quid in Christo fuerit, ibidem, q. 103.
Et cur dicitur quod mane reuertens esuriit, ibid. q. 104. pag. 428
Famem quare non elegit Dauid sicut pestem. 1. Paralip. 21. q. 43. 418
in Fame Samariæ, an licuisset comedere homines per se morientes vel morte reos. 4. Reg. 6. q. 32. 61
Famem & obsidionem de Samaria quare Dominum vt tolleret non rogauit Elisæus. 4. Reg. 6. q. 42. 63
Famis causa quæ fuerit propter quam Elimelech peregrinatus est in terra Moab. ibid. q. 4. 3
Famam istam ostendendo Sol, an tempore isto steterit, vt Hieronymus dicit. ibid. q. 4.
Fames ista an fuerit vniuersalis, vel particularis. ibidem. quæst. 5. 4
Famis, pestis, aut aliquod aliud infortunium, an possit esse generali in toto orbe, 3. Reg. 17. q. 9. 265
Famas in Samaria tam magna, vnde prouenìebat, 4. Reg. 6. q. 27. 59
Familia Caath. Vid. Caath, familia.
Familiarum Principes, Centuriones, Tribuni, & Præfecti quinam erant, 1. Paralip. 27. q. 7. 530
Familiæ Leuitarum. Vid. Leuitarum familiæ.
Familiarum Principes. Vid. Principes familiarum.
Familiæ Leuitarum. Vid. Leuitarum familiæ.
Familiarum principes quomodo ponantur quinque, 1. Paralip. 7. & 26. Numeri tantum duo, 1. Paralip. 7. q. 6. pag. 167
Familiarum principes siue duces quinam erant, 2. Paral. 5. q. 7. 109
Famuli seruientes dominos ad mensam, an possint ieiuniorum diebus aliquid comedere antequã seruiant, & quod postea cœnent, Matt. 6. q. 144. 156
Fanatici, & energumeni an in aliquibus conueniant, & in aliquibus differant, Gen. 13. q. 450. 306
ad Fascinationem circa necessaria conclusiones tres, ibid. cap. 20.
Fascinare quod semper possit humana species non inuenitur in ea, ibid. c. 21.
Fascinare si posset homo ex conditione speciei, sicut est in Basilisco sic esset in eo, ibid. c. 22. 50
Fascinare non possunt ex arbitrio in hoc tempore potius quam in alio, hi quibus fascinandi facultas inest, ibid. c. 23.
de Fascinatione conclusio secunda, ibid. c. 24.
Quædam attinentia ad superiora, ibidem cap. 26. & 27.
de Fascinatione quædam, Parad. 4. c. 17. 49
de Fascinatione opinio quod naturaliter conuincetur, ibid. c. 18.
Quædam notanda penes superiora, ibid. c. 19.

Fascinatio an sit Catholicè loquendo, Num. c. 21. q. 14. pag. 35

Fascinatio an sit necesse dari, & quomodo solum oculi infecti possunt inficere alia membra, ibid.

Fascinati, an intelligatur, vt vulgares volunt, Num. c. 21. q. 18. 39

de Fascinatione conclusio tertia, ibid. c. 28. 51

Quædam attinentia ad superiora, ibid. c. 20.

in Fastis Regis cur relatus non fuit numerus numeratorum à Ioab, 1. Paralip. 27. q. 26. 540

Fatalia iudicare Deum, & peccatis propitiare die decimo Sept. vt Iudæi dicunt, an verum sit, Leuit. 16. q. 1. pag. 257

de Fato & prouidentia rerum quid Gentiles senserint, Iosue 1. 1. q. 82. 80

Fatum & prouidentia, quomodo differant, Matt. 10. q. 121. 440

Fatue, & Racha, dicere, & irasci tria ista quid sint, Matt. 5. q. 152. 218

Fauor in iudicio aliquando licitus est, sed non acceptio personarum, Leuit. 19. q. 7. 323

Festiuitatum Iudæorum causæ quæ, 2. Paral. 2. q. 16. 42

Remissionis de anno Festum vel lex, an positum fuerit ad pauperum releuationem vt soluerentur homines à seruitute, & vt remitterentur debita eorum contracta ex mutuo, Leuit. 25. q. 1. 489

Feudi dominus si in pignus feudum recipiat à non feudatario an possit non computare fructus in sortem, Matt. 25. q. 193. 94

in Feudis laicorum an licita sit vsura, Matt. 25. q. 191. pag. 93

Feudum in pignus habenti si non sit Dominus feudi, an liceat non computare fructus in sortē, Matt. 25. q. 193. pag. 94

Ficulneæ maledictio quomodo se habet ad tempus eiectionis ementium, & vendentium, Matt. 25. q. 97. 424

Fici parabolam quare Christus hic posuerit, Matt. 24. q. 193. 534

Fici parabola hæc quomodo Christi ad propositum applicetur, ibid. q. 194. 540

Ficus de tribulis, & de spinis vuas nunquam colligunt, dictum hoc quomodo stare possit, cum Lucas contrarium dicat, Matt. 7. q. 30. 220

ad Ficulneam cum Christus venit ficorum tempus non fuisse quomodo dicatur, Marc. 11. quia tunc Christi actus esset totaliter irrationalis, Matt. 21. q. 111. 430

Ficulneam quomodo dicatur hic Christum secus viam vidisse cum Mar. dicat à longe vidisse, ibid. quæst. 105. pag. 428

ad Ficulneam quæ aliquantulum à via distabat, quare iuerit Christus, ibid. q. 106. 429

Fici arborem vnum videns Christus quare dicatur, ibid. q. 107.

ad Ficulneam quare Christus venit cum sciret non habere fructum ibid. q. 108. 430

in Ficulnea nisi folia vidisse Christum quomodo dicatur, ibid. q. 109

in Ficulnea quare dicatur non inuenisse Christum nisi folia tantum, & Marci 11. nihil inuenit præter folia ibid. q. 110.

ad Ficulneam cum Christus venit ficorum tempus non fuisse quomodo dicatur Mat. 11. quia tunc actus Christus esset irrationalis totaliter, ibid. q. 111.

Ficulnea cur potius fuit quam arbor alia in qua Christus fructum quæsiuit, ibid. q. 112. 435

Ficulneæ cur dixit Christus. Nunquam ex te fructus nascantur in sempiternum, ibid. q. 113.

Ficulneæ an Christus maledixerit ex indignatione vel ad significationem, ibid. q. 114. 432

Ficulneæ maledictio ista ad quid proderat, ibid. q. 115. pag. 433

Et quibusnam proderat, ibid.

Ficulneæ quomodo Christus maledicere voluit, quæ nihil merebatur, ibid. q. 116. 433

Ficulneæ per maledictionem & desiccationem quidnam Christus signare voluit, ibid. q. 117. 433

Ficulneam an discipuli statim aridam viderint, vel sequenti die post maledictionem, ibid. q. 118. 434

ob Ficulneę desiccationem an Petrus solus miratus & loquutus est, vel etiam ceteri discipuli, ibid. q. 119. 435

de Ficulnea hac, quomodo verba hæc, s. quomodo continuo aruit, an inter se discipuli dixerint vel Christo, ibid. q. 120.

Ficulneam statim aruisse quomodo discipuli scire potuerunt, ibid. q. 121. 436

Ficulneam à Christo maledictam aruisse videntes discipuli quare admirati sunt, ibid. q. 122. 436

Ficulneæ ad desiccationem quid conueniens fuit Christum nunc potestatem suam ostendere, ibid. q. 122.

Ficulneæ desiccationis miraculum Christus cur fecerit, & istam doctrinam posuerit de faciendo miracula. ibid. q. 124. 437

Ficulneæ in maledictione cur potius quam alterius rei Christus potentiam suam ostenderit, ibid. quæst. 125. pag. 278

per Fidem alterius peccata aliquando alicui remittuntur, Matt. 9. q. 8. 308

Fides est duplex, ibid. & q. 112. 357

per Fidem peccata remittuntur adultis, & in baptismo paruulis, ibid.

Fides ad quid necessaria sit cum Christus in nobis miracula operatur, ibid. q. 113. 358

Fides & gratia Dei & misericordia principaliter nos saluat, Matt. 11. q. 43. 486

ad Fidem pertinentia directe quænam sint, & quæ accessoria, Def. p. 2. c. 80. 73

ad Fidem circa pertinentia intellectus noster captiuandus est, ibid. c. 84. 79

contra Fidem licet aliqua deducantur, quæ necessario, & manifeste videantur concludere, debemus dicere quod nos nescimus respondere ad illas rationes, & tamen non concludunt, ibid.

contra Fidem etiam si aliquid ad oculum demonstraretur, debemus dicere quod oculus noster decipitur, ibidem.

Et quare, ibid.

per Fidem homines iustificantur ex Dei gratia, Matt. 9. q. 74. 341

Fides prodest dupliciter, ibid. q. 99. 352

Fidem tantam si haberent discipuli vt granum sinapis, quod nihil eis impossibile erit, quod Christus dicit hic quomodo verum sit, Matt. 17. q. 265. 452

Fides virtus, & fides donum multipliciter differunt, & de his plura disseruntur, ibid.

in Fide quomodo est accipere magis, & minus vnde vna fides est maior altera dupliciter, ibid. quæst. 166. pag. 465

Fides per quam fiunt miracula est donum Dei gratis datum, & non est in potestate nostra tenere illam necne, ibid. q. 175. 458

in Fide, an sint necessarij libri Euangeliorum, Matth. Præf. q. 27. 36

Fides rata est inter eos quibus est diuersa fides, Matt. 5. q. 155. 454

Fides mala promissorum rescindenda est, Matt. 5. q. 44. pag. 45

Fidei interpositio an sit iuramentum, Matth. 5. q. 296. pag. 387

Fidem prædicantes Apostolorum contemporanei non habuerunt scientiam ex reuelatione, sed ex doctrina & studio, Matt. 10. q. 102. 430

Fides quomodo operabatur in male habentibus à Christo sanatus, Matt. 8. q. 49. 248

de Fide Iuda, & Beniamin virorum & intentione quare dubitauit Dauid, 1. Paral. 12. q. 12. 235

secundum Fidem operare credētes dupliciter impediuntur, Matt. 13. q. 43. 92

Fides in triduo Christi mortis, an in sola Maria Virgine remanserit, Matt. Præf. q. 14. 17

Fidem Christi an alicui liceretne parentibus displiceret non suscipere, vel differre aliquanto tempore, Matt. 10. q. 136. 455

Fideles

Fideles quomodo seduci poterant à venientibus in Christi nomine vt alium Christum sequerentur postquam in verum Christum crediderant, Matt.24. quæst.43. pag. 465
Fides ecclesiæ vnica est quod ostenditur ex eo, quod Christo interrogante discipulos quem eum esse dicerent solus Petrus respondit, Matt.16.q.56. 277
Fides an sit in oratione necessaria circa omnia alia sicut circa operationem miraculorum, Matt.21. quæst.136. pag. 443
per Fidem Dei filij efficimur, Matt.17.q.86. 379
de Fide loquens Christus cur de translatione montis loquutus est tantum. Matth.17.hic, quam hic.
Fidem, Misericordiam, & Iudicium grauiora legis esse, quomodo verum sit. Matt.23.q.127. 353
Fides duo dicit, Matt.6.q.127. 171
Fidei misteria prædicare, & reuelare an nobis licitum sit, Matt.7.q.9. 203
in Fide quomodo res se habent dupliciter, Matt.7.q.9. pag. 203
in Fide duo sunt, s.credere, & confidere, & non est confidere sine credere, Matt.16.q.27. 266
Fides minima quæ haberi potest sufficit ad omnia miracula facienda, ibid.
Fidei mensuram Deus vnicuique largitur sicut vult, Mat. 8.q.28. 238
ad Fidem duo requiruntur, Matt.14.q.182. 191
Fides duplex esse dicitur magna, scilicet, & parua, ibid.
circa Fidem Ecclesia vniuersalis non fallit, nec fallitur, Matt.16. q.90. 316
Fidem habenti nihil est impossibile, Matt.14.quæst.171. pag. 187
ex Fide quod non est omne esse peccatum quomodo intelligatur, Matt.6.q.34. 30
Fidem ecclesiæ nascentis quomodo firmauerat translatio septuaginta Interpretum, 1.Paral.Præf. Hier. quæst.3. pag. 10
Fidei in quæstionibus, an respondendum sit carnalibus hominibus, & simplicibus, Matt.6.q.12. 208
Fides, & veritas an seruanda est hostibus, etiam infidelibus, Iosue c.8.q.6. 251
de Fidei conditione, Def.p.2.c.22. 44
Fidei articuli omnes licet necessarij sint ita quod nullus eorum posset esse falsus, tamen articulus de ecclesia vniuersali quod non possit errare est primus, & magis necessarius quam omnes, ibid.c.23. 45
Fidei defectum supplet Deus quandoque & petens meretur accipere quod petit, Matt.14.q.204. 200
Fide aduersantes parentes vel filios an odisse liceat, Matt. 10.q.137. 455
Fides quomodo in Abraham principium habuisse dicatur, Matt.Prol.4.q.1. 113
Fides in miraculorum operatione dupliciter proficit, Matt.13.q.90. 116
Fides accipitur dupliciter, Matt.8.q.81. 271
sine Fide virtutes vel nullæ sunt, vel inutiles, Matt.19.q. 80. 242
Fideli populo, vel patri infideli an magis subueniendum sit, Matt.6.q.66. 66
Fidelis quando cum infideli cohabitare posset, 1.Reg.c. 8.q.33. 163
Fidelis num esset obligatus accipere infidelem, & simul manere, 1.Reg.c.8.q.34. 163
Fidelis an possit cohabitare infideli, 1.Reg.c.8.quæst.75. pag. 180
Fidelis videns obstinatam vxorem, in infidelitate, seu fornicatione carnali, an teneatur eam dimittere. Et manendo cum ea, an peccet mortaliter, 1. Reg. c.8. q.75.76.77.78.79.80.81. & 82. 180.181.183.184
Fideli conuerso cum liceat manere cum coniuge infideli, an possit eam abiicere, 1.Reg.c.8.q.83.84.85.86.87. & 88. 284.185.186. 187
Fidelis conuersus, an possit abiicere côiugem infidelem, vel cogatur cohabitare ei quandiu illa velit habitare sine contumelia Creatoris, ibid.
Fidelium matrimonium quomodo dicatur, quod sit verum, ratum, & legitimum, 1. Reg.c.8. q.92.93.94. & 95. 189. 190
Fidelium & infidelium matrimonium ex sententia Christi an sit factum simpliciter indissolubile. 1.Reg.c.8.q. 96. 19
Fidelium matrimonium, quare nunquam dissoluitur. ibidem.
Fidelis an possit transire ad alia vota, cum infidelis à se recedit. 1.Reg.c.8.q.105. 195
Fidelis quomodo potest trahi ad peccatum mortale ab infideli, dum cohabitant simul. 1. Reg.c.8.q.107. 197
Fideli altero coniugum, & altero infideli, an licebit vni aliquid, quod non alteri. 1.Reg.c.8.quæst.125. & 126. pag. 206
Fideli transeunti ad secundas nuptias an maneat obligatus infidelis, ad non contrahendum. 1.Reg.c.8.q.127. pag. 207
Fidelium & infidelium matrimonium in quibus casibus potest dissolui. 1.Reg.c.8.q.102. 193
Fidelem an nunc licet discedere ab infideli in terris principum Christianorum. 2. Reg.c.8.q.134. 212
Fidelium ab infidelibus diuortium cur non sit simile nunc, sicut in primitiua Ecclesia, 1.Reg.cap.8. quæst. 35. 212
Fidelibus an licitum sit docere infideles aliquam scientiam non pertinentem ad Sacram Scripturam. Matt. 7.q.10. 206
Fidelium consuetudo quomodo esse debet cum infidelibus. Matt.7.q.10. 206
Fideiussor vsuram potest licite recipere si soluerit creditori, & est quartus casus. Matt.25.q.201. 96
Figura quænam fuerit altaris holocaustorum Templi. 2. Paralip.4.q.4. 85
Figurarum quattuor animalium Christo applicatio cum duplex sit, vtra sit melior. Matt.Prol.1.q.13. 54
Figura Templi. Vid. Templi habitudo.
Figura sumitur multipliciter. Matt.17.q.21. 343
Figuræ quędam quas faciebant aliquando in carne sua ad perpetuam memoriam propter amicos defunctus. Leuit.19.q.27. 342
Figura columnarum. Vid. Columnarum Templi magnitudo.
Figuræ quattuor animalium an proprius Christo applicentur, vel Euangelistis. Matt.Prol.1.q.12. 54
Filij Beniamin. Vid. Beniamin Filij.
Filij, fratres, sorores, pater, mater, vxor, & agri, quomodo relinquantur propter nomen Domini. Matt.19.quæst. 209. 296
Et quomodo hæc relinqui oporteat propter Christum. ibidem.
Filia Sacerdotis. Vid. Sacerdotis filia.
post Filiam, matrem, vxorem accipiens, an grauius peccaret, an econtra. Leuit.20.q.7. 359
Filios & parentes aduersantes fide, an odisse liceat. Matt. 10.q.137. 455
Filium mulier alteri dare nolens ad comedendum an peccauerit, & an teneretur quia promiserat, 4. Reg.6. q.33. 61
cum Filia dotem an possit vsurarij gener accipere, Matt. 25.q.270. 128
Filios nominasse gentes alias à nominatis à patribus an esse potuerit, 1.Paralip.1.q.7. 49
Filij regni quomodo dicitur, quod proiicientur in tenebras exteriores, Matt.8.q.36. 243
Filios, Domum, fratres, &c. relinquentes an habituri sint sedes ad iudicandum, Matt.19.q.219. 301
Et an ad istos extendatur promissio illa Apostolis facta, ibidem.
Filij Dauid. Vid. Dauid filij.
Filios comedentes mulieres duæ an peccauerint, & quam grauiter, 4.Reg.6.q.31. 60
Filij Giezi, & ipse an essent leprosi illi qui erant ad portam Samariæ, 4.Reg.7.q.12. 67
Filij secundum carnem, an essent vel discipuli Prophetarum Eliæ occurrentium filij, 4. Reg.2. quæst.9. pag. 9

Filij Prophetarum, quare ab Eliseo petiuerunt an fecerit recessum Eliæ, 4. Reg. 2. q. 11. pag. 9
Filiorum erga parentes quantum sit debitum, Matt. 15. q. 26. 213
Filij Dei qui fuerint qui acceperunt filias hominum, Gen. 6. q. 4. 63
Filij Dei qui sint alia opinio, Gen. 6. q. 8. 64
Filij Dei qui in primis nuncupentur, Genes. 6. q. 9. 64
Filij Sem, Cham, & Iaphet an totum orbem possederunt, Genes. 10. q. 1. 92
Filius in potestate paterna existens an possit facere eleemosinam, Matt. 6. q. 58. 59
Filij peculium triplex esse potest, Matt. 6. q. 58. 59
Filij Ephraim an fuerint omnes hic enumerati, s. Suthali, & ceteri, 1. Paral. 7. q. 7. 170
Filia Senis. Vid. Senis filia.
Filios an propter Deum dimittere liceat, Matt. 19. q. 212. 298
Filij quinam occidantur pro peccato patris, 3. Reg. 16. q. 21. 259
Filium vnius mulieris occidi, & vnam ad Regem clamare, quomodo Dei iudicio euenerit, 4. Reg. 6. q. 36. 61
Filij Saul, & Saul an in nemore Iabes sepulti fuerint, 1. Paralip. 10. q. 5. 206
Filij Iehu. Vid. Iehu filij.
Filiæ Dauid quænam fuerunt, 1. Paral. 14. q. 7. 265
Filij viduæ, quæ clamauit ad Eliseum, quod tradirentur in seruos quomodo potest stare, 4. Reg. 4. q. 5. 27
de Filiorum, & vxoris eductione de seruitute vel si relinquebantur, quid erat de illis statutum, Leuit. 25. q. 24. 517
pro Filio an pater possit occidi in humano Iudicio, & econtra, 4. Reg. 14. q. 5. 121
Filios, parentes, fratres, & sorores an dimittere liceat, vel aliquem eorum, Matt. 19. q. 210. 296
Filij Prophetarum quare Eliam quæsiuerunt solum tribus diebus, 4. Reg. 2. q. 31. 15
Filij quomodo puniri possunt pro peccato patris, 4. Reg. 10. q. 6. 93
Filiam in concubinam & matrem in vxorem habere, an grauius sit, vel matrem, & filiam successiue vxores accipere, Leuit. 20. q. 9. 360
Filiam vxorem & matrem in concubinam habere, an grauius esset peccatum vel è contrario, Leuit. 20. q. 8. pag. 359
Noe à Filiis non deriuatarum gentium nomina, 1. Paral. 1. q. 5. 47
Filij an fuerint eiusdem viri nominati hic, s. Gerson, Lobni & ceteri, 1. Paralip. 6. q. 6. 150
Filij pro quibus patrum peccatis puniuntur, & pro quibus non, & cur differentia, 4. Reg. 5. quæst. 42. pag. 52
Filij hominis quodnam erit signum in die Iudicij, Matt. 24. q. 168. 529
Filij Prophetarum. Vid. Prophetarum filij.
Filij Prophetarum quare dixeruot forte spiritum Domino tulisse Eliam, 4. Reg. 2. q. 29. 15
Filios Beniamin cur tantum Scriptura tres ponat, 1. Par. 7. & Genes. 46. decem, 1. Paralip. 7. q. 5. 166
Filij, & vxor seruorum si relinquebantur Iubilæi anno in seruitute quid de illis erat statutum, Leuit. 25. q. 24. pag. 517
Filij Oza, & Oza cur plaustrum minabant super quod erat arca, 1. Paral. 13. q. 24. 252
Filij quare in quibusdam peccatis puniantur pro patribus & in aliis non, 4. Reg. 5. q. 42. 52
Filios suos an Dæmonibus immolauerit Achaz, 4. Reg. 16. q. 3. 136
Filius si à patre idolatra, vel hæresiarca occulto incitetur ad idolatriam, vel ad aliquam damnatam hæresim an teneatur illum prodere, aut in fidei fauorem & detestationem tanti criminis, accusare de huiusmodi delicto, Deut. 13. q. 3. 131
Filius, & filia à patre exhæredari potest in quattuordecim casibus, Deut. 21. q. 4. 197
Filius an possit pro patre occidi, vel è conuerso, Deut. 24. quæst. 5. pag. 228
Et an ita vt alterutri testimonium perhibeant, ex quo deberent ad mortem alterutri condemnari, ibid.
Filij secundum rationem parentibus obligantur, Matt. 8. q. 68. pag. 263
Filium solum cognosci à patre, & è contrario quomodo dicitur, Matt. 11. q. 61. 496
Filium, & Patrem an Spiritus Sanctus cognosceret, &c. ibidem.
Filia, ac matre cognita. Vid. Matre ac filia cognita.
Filia mortua quam quis vxorem habebat. Vid. Matre mortua quam quis.
Filiam vxoris ducens in concubinam an grauius peccet quam si in vxorem duceret, Leuit. 20. q. 12. 360
Filiam vel matrem in vxorem accipere. Vid. Matrem in vxorem.
Filiam vel matrem in concubinam accipere. Vid. Matrem filiam.
Filiam vel vxorem in adulterio inuentam alicui occidere an liceat, Matt. 7. q. 113. 165
Filium neminem nouisse nisi patrem, nec patrem quem, nisi filium, quomodo dicatur, Matt. 11. q. 60. 496
Filij an puniantur pro peccatis patrum post mortem, Leuit. 26. q. 20. 548
de Filio cum dicitur, quare non adiungitur, cui voluerit pater reuelare, Matt. 11. q. 62. 493
Vbi dicitur quod filius reuelat patrem, & non dicitur quod pater reuelat filium propter tria, ibid.
Filij quare puniuntur pro culpis parentum vsque ad quartam generationem & non vltra, Matt. 5. q. 331. pag. 421
Filius an tenetur complere votum factum super ipsum à parentibus suis. 1. Reg. c. 1. q. 21. 45
Filij Heli, an ignorarunt legem Sacerdotalem. 1. Reg. c. 2. q. 6. 62
Filij Heli ignorantes legem Sacerdotalem, an excusabantur. 1. Reg. c. 2. q. 6. 62
Filij Heli, qui præuaricabantur victimam, quomodo ipsa accipiatur. 1. Reg. c. 2. q. 7. 63
Filij Heli, qui præuaricabantur victimam, quomodo ipsa accipiatur. 1. Reg. c. 2. q. 7. 63
Filiorum Heli peccatum quale fuerit. 1. Reg. c. 2. q. 16. 68
Filiorum Duorum Heli mors quare fuerit posita hic tanquam signum. 1. Reg. c. 2. q. 31. 77
Filiorum Annæ numerus quomodo sit, & opinio aliorum reijcitur. 1. Reg. c. 2. q. 33. 79
Filij illorum cuius pater est fidelis, & mater infidelis, vel è contra. an baptizari debeant. 1. Reg. c. 8. q. 89. 187
Filij paruuli quorũ vnus parens est infidelis, & alter conuersus si apud conuersum manent quid agendum. 1. Reg. c. 8. q. 90. & 91. 188
Filij earum, quæ vocabantur concubinæ, an succederent parentibus. 1. Reg. c. 8. q. 220. 254
Filij Isai cum septem fuerint adducti ante Samuel, an inter eos computandus erat Dauid. 1. Reg. cap. 16. q. 27. pag. 36
Filiorum Saulis corpora viri Iabes sepelientes, an mortuerunt. 1. Reg. c. 31. q. 17. 316
Filiorum Saulis corpora, an combusta fuerint, & quare. 1. Reg. c. 31. q. 18. 316
Filij Dauid si inique agerent, an Deus auferret eis regnũ. 2. Reg. c. 7. q. 10. 72
Filios Dauid inique acturos quare Deus ei noluit certificare. 2. Reg. c. 7. q. 11. 73
Filij Dauid an possent esse Sacerdotes. 2. Reg. c. 8. q. 25. pag. 89
Filius, vel filia sub potestate patris existens, an posset vouere se totaliter Deo. Num. c. 30. q. 19. 212
Filiis familias facientibus vota quomodo tenebant. ibid.
Filij, vel filiæ si voueant patre non contradicente, & ipso mortuo maneat obligatio, sub qua æstimatione soluet, Num. c. 30. q. 20. 214
Filius familias in annis pubertatis, an possit vouere dare eleemosynam de peculio profectitio. Num. c. 30. q. 78. pag. 249

Filij an teneantur obseruare vota, quæ fecerūt, cum essent sub potestate paterna, Num.c.30.q.79. 249
Filij an puniantur pro peccatis patrum, Iosue c.6. q.31. pag. 190
Filij an puniantur pro patribus vsque ad quartam generationem, Iosue c 6.q.31. 190
Filij an aliquando occidantur à Deo pro peccato patrum, & è contra, Iosue c.6.q.33. 191
Filij paruli an soli puniuntur pro peccato patrum, & filij mancipati non, Iosue c.7.q.70. & 71. 245
Filij mancipati an etiam puniuntur quādoque iussu Dei, Iosue c.7.q.71. 245
Filij qualiter, & quando puniantur pro patribus, Exod. c.34.q.9. 284
Filij qui sint, qui pro patribus puniantur, ibid.
Filius, an magis teneatur patri, quam matri, Exod.c.20. q.18. 313
Filio quare promittitur diuturnitas vitæ, si ipse honorauerit patrem, & matrem, Exod. cap.20. quæst.20. pag. 314
Filiis existentibus sine possessione, an nomen patris possit manere in familia, Num. cap.27. quæst.2. pag. 147
Filiabus an possit aliquid distribui per modum legati, licet non succederent, existentibus filiis, Num.c.27.q.25. pag. 160
Filiorum successio an æqualiter se haberet respectu patris, & matris, Num.c.27.q.26. 160
Filius heres proprij patris, & non possessionis aui materni, an possit hereditare bona mobilia matris, Num.c.27. q.27. 160
Filij an succederent æqualiter patri, Num.c.27.quæst.28. pag. 161
Filiæ cum succedebant in defectum filiorum, an succederent æqualiter, vel obseruabatur aliquod ius primogenituræ, ibid.
Filius an possit pro patre occidi in humano iudicio, & è contra, 4.Reg.14.q.5. 121
Fimbriæ quidnam essent, Matt.23.q.39. 310
Fimbriæ ad quid portabantur, ibid.
Fimbrias, & vittas hyacinthinas in eis cur Iudæi portabant, ibid.q.40. 311
Fimbrias an portarent Iudæi omnes, & in eis vittas hyacinthinas, ibid.q.41. 312
Fimbrias & in eis vittas hyacinthinas an Iudæi obligabantur portare, ibid.
Fimbriarum vittas hyacinthinas ad quid dilatabāt Pharisæi, & Scribæ, ibid.q.42.
Fimbriarum figura, & color earum, Num.c.15.quæst.51. pag. 390
Fimbriæ Hebræorum ad quid proficiebant, Num.c.15. q.52. 390
Fimbrias an Iudæi essent obligati portare, Num.c.15.q. 53. 390
Fimbria Christi vestimenti à muliere tacta quænam erat, Matt.9.q.94. 350
de Fimbriis Hebræorum, ibid.
Fimbrias quare mulier ista tangere voluit Christi vestis, ibid.q.95. 351
circa Fimbrias, & vittas hyacinthinas an peccarent Pharisæi & Scribæ, Matt.23.q.43. 313
Frimbrias & vittas hyacinthinas an Christus portaret, ibid.q.44.
Fimbriam vestimenti Christi quare saltem tangere volebant Genesareth regionis viri, Matt.14. q. 202. 200
de Fimbria quare expresserunt viri isti, ibid.q.203.
Fimbriam omnes tangētes quare sanati sunt, ibid.q.204.
Fimus, pellis, & cornua animalis cur in sacrificio pro peccato comburebantur, Leuit.c.1.q.21. 19
Finis actuum humanorum dupliciter accipitur, Matt.6. q.177. 173
à Fine quomodo opus accipit bonitatem vel malitiam Matt.6.q.2. 2
Firmamenti nomine quid accipiatur, Gen.1.q.15. 9
Firmatio seu confirmatio est in bonum, induratio vero, seu obstinatio in malum, Iosue 11.q.79. 78

Flamma, carbo, & lux an sint ignita, aut ignis, Matt.25.q. 500. 281
Flammæ ignis. Vid. ignis faculæ.
Flamminius in conuiuio truncari iussit caput rei damnati vt meretriculæ obsequeretur, Matt.cap.14. quæst.40. pag. 132
Fletus & stridor vnde prouenient, Matth.8. quæst. 36. pag. 243
Fletus realis an erit in damnatis, Matt. 25. quæst. 554. pag. 317
Fletus & stridor dentium quomodo in inferno erit, Matt. 8.q.38. 243
Fletus, & stridor dentium cur dicatur, quod erit in tenebris exterioribus, Matt.22.q.68. 30
Fletus Regis Israel in præsentia Elisæi, vnde nam procederet, 4.Reg.13.q.7. 115
Fluuius paradisum irrigans quinam esset, Genes.13. q. 177. 190
Fluminum quattuor diuisio an fiat intra Paradisum, vel extra, ibid.q.178.
de Fluminibus cur tam singularis, & distincta fiat narratio, ibid.q.179. 191
Fluuiorum duo nomina cur Hebraica ponuntur alia duo non, ibid.q.188. 195
Flumina quattuor in Paradiso fluentia an dantur, ibid.q. 191. 196
Flumina quattuor Paradisi an alibi originem habeant vt dicunt aliqui, Genes.2.q.19. 28
Fluminum quattuor Paradisi origo, Gen.2.q.19.
Fluxus seminis. Vid. Seminis fluxus.
Fluxu seminis fluentes, cur non iussum fuerit, vt eiicerentur extra castra, Num.c.5.q.7. 97
Focaria quid significet, 1. Reg.c.8.q.236. 263
Fodientes, & arantes pro pauperibus in die festo an peccent, Exod.c.12.q.40. 153
Fœditas mulierum, ob quam repudium cōceditur, quidnam vocetur, Deut.24.q.1. 220
Fœdus inire quid sit, & quomodo fiat, 1. Reg.cap.18.q.8. pag. 75
Fœdus factum coram Domino in vnctione Dauid Regis, quomodo dicatur, cum non esset ibi Sanctuarium, 2. Reg.c.4.q.3. 44
Fœderis tectum quid, & quod tectum diuersimode accipiatur, Num.c.3.q.44. 49
Fœdus, quod fecit Asa, & totus Iuda, cum Domino, quid fuit, & ad quid, & quæ cærimonia, 2. Paralip.15.q.16. pag. 378
Fœdus Asa, & Iuda, ad quid factum fuit, & ad quid fiebant fœdera, 2.Paralip.15.q.17. 359
Fœdus Asa ad quid factum est, 2.Paralip.15. quæst.18. pag. 360
Fœdus Asa, an esset ex more, 2. Paralipom.15.quæst.19. pag. 360
Fœdus Asa, an ab omnibus obseruari deberet, 2.Paral.15. q.20. 360
Fœdus cum Iudæis quomodo Deus seruaturus erat in sempiternum, Iud.1.q.4. 19
Fœdus factum cum Abraham an sit istud quod hic dicitur vel fœdus factum cum Iudæis, Leuit.26. quæst.22. pag. 551
Fœdus illud quod sit quod dicitur pristinum, Leuit.26. q.22. 551
Fœdus cum Domino, quomodo poterant nunc Ioas Rex, & Populus facere, & quænam essent fœderis istius cærimoniæ, 4.Reg.11.q.25. 106
Fœderis cum Domino quænam essent cærimoniæ, 4.Reg. 11.q.25. 106
Fœdus propter quid nunc populus iniuit cum Domino, 4.Reg.11.q.26. 106
Fœdus quomodo fieri potuit inter Deum, & Regem Ioas, cum ipse esset paruulus, 4. Reg.11. quæst.27. pag. 106
in Fœdere isto inter Deum, & Ioas, quænam cæremoniæ seruatæ fuerunt, 4. Reg.11.q.28. 106
Fœdera ad quid fiebant, 2. Paralipom.15. quæst.17. pag. 359

Fędus Iosue cum Israelitis. Vid. Iosue fędus.
Fęderis sollemnitas de qua in 2. Paralip.15. an sit facta anno quintodecimo regni Asa, 2.Paralip.15.quæst.14. pag.557
Fędus habendo Asa cum Benadad, an peccauerit, 2.Paral.16.q.10. 372
Fędus cum quibus centurionibus iniuit Ioiada, 4. Reg. 11.q.12. 103
Fędus rumpendo an peccauerint Benadad & Asa, 2. Paralip.16.q.12. 373
Fędus factum inter Dauid & Israel, & de cærimoniis illius, 1.Paralip.15.q.10. 212
Cærimoniæ federis inter Dauid, & Israel quænam fuerint, 1.Paralip.11.q.9. 212
in Fędere Israelitarum cum Baal, an fuerint obseruatæ aliquæ Cærimoniæ, Iud.8.q.28. 125
Et quæ cærimoniæ. ibid.
Fędus hoc ad quid fiebat de tenendo Baal in Deum cum fine fędere possent tenere, ibid.q.29. 125
Fędus cur voluit Iosias facere cum populo, 4.Reg.23. q. 3. 197
Et quid profuerit, quod illud faceret, ibid.q.4.
Et cur totus populus ad id faciendum cum eo venit, ibid.q.5. 198
Et quæ cærimoniæ in eo seruatæ sint, ibid.q.9. 198
Felicitas gloriæ an æqualis sit omnibus in Paradiso existentibus, Parad.5.c.170. 108
Felicitatis Paradisi perfectior est, quam status originalis innocentiæ, Parad.5.c.20. 68
Quædam attinentia ad superiora, ibid.c.21.
Felicitas Paradisi quod non sit futura sine vestibus dubitatio, ibid.c.24.
Fœnerari quot modis accipiatur, Deut.28.q.6. 263
Fons ascendens in Paradiso quidnam erat, Gen.2. q.6. pag. 621
Et an significet quandam eleuationem aquarum latentium in cauernis terræ ad superficiem in omnibus partibus in quibus plantis locus futurus erat, ibid.
Fęnum lignum & stipula quid significent, Matt.25.q.703. pag. 441
Fornicationis quis sit grauior modus cum vidua, concubina, vel meretrice, Matt.5.q.195. 273
Fornicatio an sit grauissimum omnium peccatorum, ibid. q.196. 274
Fornicari cum viduis an sit peccatum, Matt.5.quæst.194. pag. 272
Fornicatio simplex an sit peccatum mortale, Matt.5. q. 189. 261
Fornicatio facta cum meretrice an sit semper peccatum, ibid.q.293. 270
Fornicantibus mulieribus quomodo semper datur pęna pro adulterio, & viris non semper, Matt.19. quæst.74. pag. 193
Forte, Ly forte importat dubium. Matt.11. q.52. 491
Fortis cui hircus emissarius offerebatur, s. Azahel, an sit dæmon vel rupis quædam, Leuit.16.q.15. 271
in Foro salutationes amare quidnam sit, Matt.23. q.50. pag. 315
Fructus nullos in sortem computare an genero liceat si possessio quam accepit maiores fructus faciat quam dos, Matt.25.q.205. 98
Fructus an in sortem computare liceat si possessio ecclesiæ pignori ecclesiæ detur non ab eo qui detentat, sed ab illo ad quem peruenit, Matt.25.q.196. 95
Fructus, & aureolæ beatitudo an differant, Matt.13. quæst.16.
Fructus spiritualis quid sit, Matt.13.q.16. 68
Fructus multiplicatio ex semine quomodo prouenit ex duobus, Matt.13.q.16. 68
Fructus cui virtuti debeatur, Matt.13.q.17. 69
Fructus in sortem, an possit non computare dominus feudi illud in pignus à non domino accipiens, Matt.25.q. 194. 94
Fructuum quare tres gradus Christus posuit loquens de terra bona, Matt.13.q.48. 94
Fructus computare cur tenerentur apud Iudæos emptorum immobilium cum sit emptio contractus bonæ fidei, Leuit.25.q.10. pag. 511
Fructus in sortem quod liceat non computare dotis fauore, ne minuatur, si velimus tenere, quid dicendū? Matt. 25.q.205. 97
Fructus in sortem soluto matrimonio, an computabit mulier aliquarum possessionum sibi obligatarum loco dotis ab hæredibus mariti, Matt.25. quæst.204. pag. 98
Fructus non computando an possit ecclesia rem laici à detentante pignori acceptam detinere, Matt.25.q.197. pag. 95
Fructus in sortem non computando an possit laicus pignori acceptam possessionem suam ab alio detentam retinere, Matt.25.q.198. 95
de Fructibus beneficij eo tempore quo quis cessat à diuinis officiis quid sit agendum, Matt.6.q.45. 46
Fructus, & ligna an à principio essent eiusdem saporis. Genes.1.q.20. 11
Et cur in prima creatione omnia erant meliora, ibid.
Fructus in sortem an non computare liceat habenti feudum in pignus qui non sit dominus feudi. Matt.25.q. 193. 94
Fructus an in sortem computare debeat emens cum pacto restituendi quādocumque sibi placuerit. Matt.25. q.209. 100
Fructuum computationis modus quis esset. Leuit. 25. q. 20. 511
Fructuum venditio. Vid. In Verbo Arrendationis.
Frugum medietas cur seruata non fuit cum Ioseph prædixisset sterilitatem. Genes.41.q.2.
Frugum quinta pars, quomodo accipiatur, ibid.q.4.
Frui quomodo est in aliquo vltimate quietari, Deut.6. q.5. 56
Fruitio quomodo dupliciter accipi possit. Matt.17. q. 108. 391
Fruitio cuius potentiæ actus sit, ibid.q.74. 105
Fruitio cuius habitus est actus, ibid.q.75. 106
Fruendum an sit solo Deo an etiam aliis rebus, ibid. quæst.76.
Fruitionibus tribus an Deo fruamur, vel vna, ibid. q.77. pag. 107
Fruitio an sit de vltimo fine solum habito, vel etiam de non habito, ibid.q.78. 108
Frui an conueniat soli homini, vel etiam aliis rebus, ibid. q.79. 1
Frumentum vetus mutuare, vt nouum recipiatur, an sit vsura. Matt.25.q.222. 106
Fucos sibi apponere feminas, an semper sit peccatum. Matt.11.q.25. 476
Fucorum vsus in quibus feminis sit prohibitus, ibid.
Fugam Syrorum si hoc ea ipsa nocte non nunciarent leprosi, quomodo se peccare putauerunt, 4.Reg.7.q.28. pag.71
Fuga quam Christus iubet cum erit abominatio desolationis, quomodo tāta necessitas erit quod Sabbathum impediret. Matt.24.q.118. 505
Fugam illam quare non dictum est quod impediret alias festiuitates, vt Azimorum, & Scænopegię, ibidem. quæst.119.
ad Fugam illam, quomodo Iudæis Sabbatum obstare poterat. ibid.q.121. 507
Fugiendi tempus quando fuerit de quo Christus dixit, scilicet, Tunc qui in Iudæa sunt fugiant &c. Matt.24. q.112. 500
Fugitiuorum vrbium separationis loquutio, an facta fuerit ante diuisionem sortium, vel post. Iosue 20.quæst.2. pag.223
Et quot fuerunt vrbes istæ. ibid. Reliqua in verbo, Refugij ciuitates.
Fugitiuis, & Leuitis vrbium assignationis quis fuerit modus, Iosue 21.q.1. 2
Fulgor in facie Moysi quantum durauerit, Exod.c.34.q. 26. 308
Fulgor in vultu Moysi an semper fulsisset, Exod.c.34. q. 28. 310

Fulgorum horum differentiæ aliæ, ibid. q. 34.
Fulgoris redundantia in corpore Christi transfigurati, & in veste qualis erat, ibid. q. 42. pag. 358
Fulgores hi, quomodo conueniunt & differunt, ibid.
Fulgor quidam an apparuerit in Christi vestibus in transfiguratione, vel color fixus, Matt. 17. q. 45. 359
Fulgori, quare Christus aduentū suum assimilauit, Matt. 24. q. 147. 519
Fumositates non ascendunt vsque ad extremitatem aeteæ regionis, Parad. 5. c. 93. 87
Funeris Nadab, & Abiu exequutio ad quos attinebat, Leuit. 10. q. 8. 140
Funiculus ambiens mare æneum, quomodo erat solum triginta cubitorum, cum linea peruenitens à labri labiam esset decem cubitorum, 2. Paralip. 4. q. 11. 89
Furantes tantummodo hominem an mererentur, Exod. c. 21. q. 18. 386
Fures nocturni quare solum occidebantur, diurni vero nequaquam, Exod. c. 22. q. 3. 412
Furans Hebræus cum non haberet vnde solueret, qualiter venditio fieri debebat, Exod. c. 22. q. 4. 413
Furor Domini, an semper est ad pœnam, 2. Reg. c. 24. q. 3. pag. 272
Furor Domini, quomodo dicitur commouisse Dauid ad numerandum populum, 2. Reg. c. 24. q. 4. 272
Fures & latrones. Vid. Latrones.
Furiæ infernales in damnatis animi commotiones sunt, Parad. 5. c. 60. 78
Furtiuæ res illæ quomodo erant absconditæ in eodem loco, Iosc. 79. q. 51. 236
Fur, aut negligens debitor quantum tenebatur reddere creditori suo, Num. c. 5. q. 12. 100
Furis confessio & pœna, an haberet locum in foro iudiciali, ibid.
Fuscinula, quæ erat in Atrio Tabernaculi, an seruiret ad vsus Laicorum offerentium carnes, Exod. cap. 27. q. 3. pag. 82
de Futuris scientia quot modis haberi possit, Deuter. 13. q. 1. 326
de Futuris scientia, an vere Prophetia dici possit, ibid.

G

GABAA, & Gabaon, an idem locus sit. 2. Reg. c. 5. q. 19. 63.
Gabaa quare dicatur, quod erat in tribu Beniamin. Iud. 19. q. 8. 312
in Gabaa quare nullus Leuitē hospitio recipere volebat, ibid. q. 9. 313
Gabaa viri an petebant Leuitam ad abutendum eo, vel vxorem eius. ibid. q. 14. 316
Et si erant Sodomitæ in hoc, quod eum petebant cum haberent alios in vrbe, ibid.
in Gabaa ciuitate an essent viri Sodomitæ passiue, cum quibus viri alij turpitudinem operarētur, & si sic, quare cum tanta importunitate Leuitam petebant, ibid. quæst. 15.
Gabaa ciuitatis viri quare non petierunt etiam Leuitæ puerum ad abutendum. ibid. q. 16. 317
Reliqua in verbo, Senex, & Leuita.
Gabaa viri an peccabant contra viros Israel pugnando, vel licebat eis se defendere, ibid. q. 29. 343
in Gabaon in Sanctuario, & coram Arca Domini quænam cerimoniæ fiebant. 1. Paralip. 16. q. 36. 327
in Gabaon quomodo Salomon iuit cum vniuersa multitudine Israel. 2. Paralip. 1. q. 5. 4
in Gabaon quare iuit Salomon, 2. Paralip. 1. q. 10. 7
in Gabaon Salomon quo tempore iuit. 2. Paralip. 1. q. 2. 3
in Gabaon Sanctuarium cur Dauid de Ierusalem Arcam non reduxit. 1. Paralip. 13. q. 15. 247
in Gabaon ex quo Sadoc ministrabat, vbi erat alius Sacerdos, Abiathar. 1. Paralip. 16. q. 34. 325
Gabaon, & Gabaa an idem locus sit, 2. Reg. 5. q. 19. 63
Gabaonitæ an loquuti sunt Iudæi lingua Chananæa, & quomodo ab Israelitis intelligi potuerunt. Iosue c. 9. q. 13. 275
Gabaonitæ an peccauerint fallendo Israelitas in fœdere composito. Iosue c. 9. q. 15. 276
Gabaonitis iuramentum præstitum ab Israelitis, an fuerit obligatorium. Iosue c. 9. q. 17. 282
Gabaonitis iuramentum præstitum, an erat seruandum secundum Nicolaum. Iosue c. 9. q. 18. 283
Gabaonitis iuramentum præstitum quare non obligauit. Iosue c. 9. q. 19. 283
Gabaonitæ an venerunt ad Iosue ad subiiciendum se cultui Dei Israel, Iosue c. 9. q. 20. 284
Gabaonitæ, an manserunt toto tempore bellorum, scilicet, per septem annos in ministerio totius multitudinis, Ios. cap. 9. q. 33. 291
Gabaonitæ, an postea fuerunt in ministerio Sanctuarij, Ios. c. 9. q. 33. 291
Gabaonitæ, an manserint in gentilitate, vel conuersi fuerint ad Iudaismum, Ios. c. 9. q. 34. 292
Gabaonitæ, an ex communi decreto, tum ad seruitium multitudinis, tum Sanctuarij destinati sunt, Ios. c. 9. q. 35. pag. 293
Gabaonitæ, quomodo potuerunt audire, quod Deus promisisset dare Iudæis totam terram Chanaan, Ios. cap. 9. q. 36. 293
Gabaonitæ ex quibus poterant conuinci, quod Deus daret Iudæis totam terram. Ios. c. 9. q. 38. 294
Gabaonitæ in quorum duorum altarium ministerio seruituri erant, Ios. c. 9. q. 42. 296
Gabaonitæ, quomodo poterant esse in ministerio totius populi, & altaris, cum vix sufficerēt administrationem populi, Ios. c. 9. q. 43. 296
Gabaonitæ, an morarentur in Vrbibus suis, vel in loco Sanctuarij, Ios. c. 9. q. 44. 297
Gabaonitarum vrbes, an datæ fuerint Israelitis, Ios. ibid.
Gabaonitæ, an ministrarent per vices, Ios. c. 9. q. 45. 298
Gabaonitæ, quomodo potuerunt mittere ad Iosue manentem in Galgalis, Ios. c. 10. q. 6. 301
Gabaonitæ, quare vocati sunt de stirpe Amorrhæorum: cum essent de stirpe Heuæorum, 2. Reg. c. 21. q. 14. 234
Gabaonitæ, cur non dicuntur de stirpe Israelitarum, 2. Reg. c. 21. q. 15. 234
Gabaonitarum vnde prouenit tanta audacia, 2. Reg. cap. 21. q. 18. 236
Gabaonitæ, an fuerint contenti, vt eis darentur septem viri de stirpe Saulis, vt complacerēt Dauid, 2. Reg. c. 21. q. 20. 236
Gabaonitæ, quare petierint septem filios de stirpe Saulis, & non plus ad occidendum, 2. Reg. c. 21. q. 21. 237
Gabaonitæ, an moti fuerunt ad ineundum fœdus cum Israelitis propter omnia, quæ audierant facta esse, pro eis ab exitu de Aegypto vsque ad diem illum, Ios. c. 9. q. 5. 271
Gabaonitæ, quare volebāt fraudulenter inire fœdus cum Israelitis, Ios. c. 9. q. 6. 272
Gabaonitæ, an moti fuerint à Deo, vt inirent fœdus cum Israelitis, ibid.
Gabaonitæ, an portauerunt panes teneros pro exercitu Iudæorum, cum tamen pro seipsis portauerint duros, & attritos, Ios. c. 9. q. 7. 273
Gabaonitarum Figmenta, quæ erāt ad fallendum Israelitas, Ios. c. 9. q. 8. 273
Gabaonitarum præsumptiones, an cohærebant, vel inuicem discrepabant, Ios. c. 9. q. 9. 273
Gabaonitarum præsumptiones, an erāt verisimiles, quod de terra longinqua venirent, Ios. c. 9. q. 10. 274
Gabaonitæ lingua qua loquuti sunt Iudæis, Ios. c. 9. q. 12. pag. 275
Gabaonitæ, quomodo potuerunt intelligere Iudæos, & è contra, ibid.
in Gabaon habitasse Aligabaon, Abdon, & ceteros hic nominatos an verum sit, 1. Paralip. 8. q. 6. 180
in Gabaon habitantes, quomodo verum sit habitare ex aduerso habitantium in Ierusalem, 1. Paralip. 8. q. 7. pag. 180
in Gabaon hostias in quo genere sacrificij obtulit Salomon, 2. Paralip. 1. q. 15. 10
Gabaon in ascensu, an percussus fuerit Ochozias, & an mortuus

mortuus in Magedo, 4. Reg. 9. q. 25. pag. 89
Gaal quis fuerit, Iud. 9. q. 38. 140
Quare dixerit, non est filius Ieroboal, ibid. q. 40. 141
Gabriel, an erat princeps curam agens Iudæorum, & Michael eius adiutor, Iof. 5. q. 71. 168
Gad, & Simeon, quare fuerut sub vexillo Ruben, Num. c. 2. q. 8. 26
Gad filij, an restaurauerunt vrbes, vel illas de nouo construxerunt, Num. c. 32. q. 7. 302
de Gad & Natan libris, 1. Paralip. 29. q. 30. 589
Gad, quomodo potuit scribere gesta tempore Dauid, 1. Paralip. 29. q. 31. 589
Gad Principes, an habitauerint in terra Basan, 1. Paralip. 5. q. 25. 140
Gad tribus viros an verum sit habitasse in terra Galaad. 1. Paralip. 5. q. 24. 139
Gad tribus factæ numerationes tempore Ieroboam, & Ioathan, an fint eædem. 1. Paralip. 5. q. 23. 138
Gad Iacob filij testamentum. Exod. 1. q. 2. 2
inter Gad, & Manasse, & Ruben filios terra diuisa, an esset terra Ammon, cũ Deus hoc vetuerit. Iosue 13. q. 16. pag. 122
In quo redarguuntur opiniones eorum qui id videntur negare & probatur, quomodo fuerit ea terra Ammonitarum quam accepit tribus Gad. ibid.
Gad tribus terra tangit mare Cenereth secundum latitudinem, & circularitatẽ eius magnam ob quam partes eius quædam ad Orientem declinant, quædam ad Occidentem. ibid. q. 17. 125
Gad, Leui, Ruben, & dimidiæ tribus Manasse quare literã solum meminit. Iof. 18. q. 7. 199
Et locus fortium eorum tribuum. ibid.
Gaditæ & Rubenitæ qui nunc in terram suam redibant, an diuisuri essent prædam cum remanentibus in terram illam æqualiter. Iof. 22. q. 6. 268
Gad Propheta quisnam erat.
Gad propter quam causam ad Dauid à Deo missus est. 1. Paralip. 21. q. 25. 410
Gad quare voluit respondere Deo, cum omnia sibi nota essent. 2. Reg. c. 24. q. 25. 281
Gad tribus cur dicitur iuisse ad pugnandum sola. Genes. 49. q. 5.
de Gad tribu cur mentio sit quod ad pugnandum fuerit. Genes. 49. q. 5.
Gad tribus quare continuatur post tribum Ruben. 1. Paralip. 5. q. 3. 125
Gad tribus duæ cum ad Dauid venerunt in qua deserti parte erat. 1. Paralip. 12. q. 7. 227
Gad de tribu duces quomodo ad Dauid venerunt. 1. Paralip. 12. q. 6. 227
Gad libri cur non positi sint in Canone Sacræ Scripturæ. 1. Paralip. 29. q. 32. 589
Gad Prophetæ angelus apparens, an fuerit ille percutiẽs. 1. Paralip. 21. q. 69. 428
Gadare ciuitatis quisnam situs sit, Matt. 8. q. 94. 279
Gaditæ, & Rubenitæ, & dimidia tribus Manasse, quare præcedebant reliquas tribus, Iof. c. 4. q. 15. 127
Gadon contra gentem pugnando, & terram illius accipiendo, an peccauerint Simeon filij, 1. Paralip. 4. q. 27. pag. 119
Gadon contra viros, tribus Simeon tempore Ezechiæ pugnasse an verum sit, 1. Paralip. 4. q. 28. 120
Galaad terra, quare potius vastabatur ab Ammonitis, quam aliæ vrbes Israelitarum. Iud. cap. 10. quæst. 14. pag. 159
Galaad principes, quare non tenuerunt hoc quod dixerunt .s. quod qui primus de eis pugnaret, &c. ibid. q. 30. 165
Galaad quis erat, Iud. 11. q. 6. 167
Galaad Seniores, quare non se excusarunt de hoc crimine electionis Iephte, ibid. q. 13.
Galaaditæ, quare constituerunt nunc Principem Iephte terræ Galaad antequam pugnaret contra Ammonitas, ibid. q. 16. 172
Galaad medietas an pertineret ad Regnum Og. vel ad Moabitas, Iof. 12. q. 4. 91
in Galaad terra habitasse viros tribus Gad an verum sit, 1. Paralip. 5. q. 24. 139
Galaad in terra, quomodo ciuitates potuerit habere Iair cum esset de tribu Iuda, 1. Paralip. 2. q. 10. 78
Galaad, an sit nomen viri, vel ciuitatis hic, Num. cap. 36. q. 2. 348
in Galgal ciuitate an habitarent multæ gentes, Iof. 12. q. 14. 102
à Galgala ad Iericho, quæ distantia erat, Iof. cap. 4. q. 26. pag. 134
Galgala quid sit, & quomodo itinerarionem Iosue, & castrametationem disposuerit, postquam transierunt Iordanem, Iof. c. 9. q. 11. 275
Galileæ Mare, an vocetur mare Cenereth, Num. c. 34. q. 4. pag. 320
Galilæa gentium quæ sit, & vnde sit dicta, Iof. 12. q. 14. pag. 102
Galilæ descriptio in Epistolæ Genes. Hier. ad Paul. 1.
de Gamaliale Magistro Pauli Genes. in Epist. Hieron. ad Paul. 3.
de Gangis varia Origine, Gen. 13. q. 194. 197
Garritum auium, an aliqui homines intelligant, Matt. 6. q. 84. 94
Gaudium Domini de quo dicitur in parabol. viri peregre proficiscentis quid sit, Matt. 25. q. 148. 65
de Gaudio quod passionem vocamus, Parad. 5. cap. 106. pag. 117
de Gaudijs alia acceptione, ibid. c. 109. 118
Gazam, quomodo Iudas capere potuit, cum esset de terra Phylisthinorum, Iud. 1. q. 20. 11
Gazæ peccatum, Gen. Epist. Hier. ad Paul. 7.
Gazer Vrbs eum esset in terra Israel, quomodo Pharao venit ad capiendam illam, & quomodo in tanto tempore non fuit capta à Iudæis, 3. Reg. 9. q. 9. 142
Gazer, an vere fuerit data in dotem filiæ Pharaonis, ibid. q. 10. 141
Gazophylatium, an esset iuxta altare, vel portam Domini, 4. Reg. 12. q. 9. 109
Gedeoni, cur Deus non dixit i elige tibi trecentos viros de his, Iud. 7. q. 11. 101
Gedeonis socij, quare nunc tot tubas sumpserunt, ibid. quæst. 12.
Gedeon, quare iussus est descendere in Castra, ibid. q. 13. pag. 102
Gedeonis manus, quomodo confortarentur audiendo quid diceretur in castris, ibid. q. 14.
Gedeonem, quomodo Deus miserit ad audiendum somnium cum ipse vitaret somnia, ibid. q. 15.
Gedeon nunquid superstitiose geret assenciente expositioni datæ ab alio Madianita, ibid. q. 16. 103
Gedeoni quomodo hæc applicentur, ibid. q. 10. 104
Gedeon, quomodo audito somnio, & interpretatione confortatus est, ibid. q. 21. 105
Gedeon, & eius socij, quare habuerint nunc tubas, & lampades, & an fuerit propter sollemnitatem dationis legis, ibid. q. 22.
Gedeon, quomodo proruperit in tantam arrogantiam vt haberet hoc dicere. f. & Clamate Domino & Gedeoni, ibid. q. 24. 106
Gedeonis socij, quare venerunt vt introirent in paruam partem Castrorum, ibid. q. 25.
Gedeon, an peccaret vocãdo pugnatores cum Deus prius iussisset multos de bello recedere, ibid. q. 26. 110
Gedeon, an peccauerit dicens, quid tale facere potui, &c. Iud. 8. q. 6. 112
Gedeon, quare non respondit directè Ephraitis, ibid. q. 7. pag. 113
Gedeon an iusti poterat iuste infligere istam pœnam viris Socot, scilicet, continere carnes eorum tribulis deserti, ibid. q. 10. 114
Gedeon, quare dixit destruam turrem hanc, ibi. q. 11. 115
Gedeon, quare inquisiuit nomina Principum Socot à puero in agro, & non introiuit in vrbem, ibid. q. 12. pag. 116
Gedeon, an occiderit istos viros, Socot ipsis contritis spinis, ibid. q. 13. 117

An

An sic habuerit crudeliter torquendo viros Socot spinis.&c.ibid.q.14.
Quomodo subuerrit turrem Phanuel, & ad quid, ibid. quæst. 15.
Gedeoni nunquid licuisset seruare bos viros, si eius fratres non occidissent, ibid.q.16. 118
Gedeoni, quare nunc dicebant Israelitæ, dominare tu nobis,cum iam dominaretur, ibid.q.18. 120
Gedeon, quare non suscepit principatum quem sibi populus offerebat, ibid.q.19. 120
An peccaret si accepisset donarium à populo ei tributum, ibid.q.20.
Ad quid fabricauerit Ephod, ibid.q.24. 123
An peccauerit faciendo istud Ephod, ibid.q.25.
sub gedeone euentuum temporalium Chronica, ibidem q.30. 126
gedeoni ad quid proderat excussio grani vt fugeret, Iud. 6.q.10. 81
gedeon, quare vocatus fuerit ab Angelo virorum fortissimos, ibid.q.11.
An peccauit dicens vbi sunt mirabilia quæ narrauerunt nobis patres nostri, ibid.q.12. 82
In qua fortitudine iussus erat ad liberandum Israel de terra Madiam,ibid.q.13.
An peccauit dicendo, in quo liberabo Israel, ibid.q.14.
An peccauit petendo signum ad sciendum quis erat ille qui loquebatur ei, ibid.q.15. 83
An peccauerit offerens Angelo Sacrificium, ibid.q.16.
An peccauerit offerēdo holocaustum per se ipsum, ibid. quæst. 17.
Quomodo à peccato penitus excusaretur si Angelus non offeri et sacrificium, & ipse deberet offerre, ibid. q.18. 84
An peccauit sacrificando in loco isto, ibid.q.19.
Quare hædum coxit ad offerendum, ibid.q.20
gedeonis sacrificij quod genus esset, ibid.q.21. 85
Gedeonis sacrificium, ad quod genus sacrificij reducetur, ibid. quæst. 22.
gedeon cum obtulerit hoc sacrificium an verum sit quod tunc esset Pascha, siue festum Azymorum, ibid.q.24. pag. 85
gedeonis in sacrificio, quare voluit Angelus ius desuper fundi, ibid.q.25. 86
gedeon, quare volebat probationem istam in crematione sacrificij, ibid.q.26.
gedeonis sacrificium ignis comburens an venerit de Cęlo, ibid.q.27. 87
gedeon quomodo ex his cognoscebat quod iste esset Angelus,ibid.q.28.
Quomodo Gedeon,vel alij Iudęi putabant, quod si viderent Angelum morerentur, ibid.q.29.
gedeoni quod Deus verus loquutus fuerit, quomodo stare potest, ibid.q.31. 88
à gedeone altare ædificatum, quod fuerit, ibid.q.32.
gedeoni, an licuerit hoc altare ædificare, ibid. q.33.
gedeoni, quare Deus iubebat occidere tauros, ibid.q.34. pag. 90
gedeonem nūc construere altare in loco isto, quare Deus voluit, ibid.q.35.
ged eonem quis spiritus induxerit, ibid.q.42. 93
gedeon, quare non vocauit alias tribus, cum vocauerit tribum Manasse, & alias bic, ibid.q.43.
Quare vocauit tātam multitudinem exercitus de quatuor tribubus, ibid.q.44.
Quomodo loquebatur nunc ad Deum, ibid.q.45. 94
Quando,& vbi fecerit has signorum victorię positiones, ibid.q.46.
An peccauerit petendo hoc signum à Deo pro certificatione victoriæ, ibid.q.47.
Dato quod non peccasset petendo signum sæpe, an peccasset petendo tale signum, ibid.q.48. 96
gedeoni, quare Deus dixit hoc, Iud.7.q.7. 100
gedeon, quomodo fecerit quæ sibi Deus mandauit, ibid. quæst. 8.
gedeon, an etiam ipse biberit, ibid.q.9.
gedeon, & Iared cum cæteris supra positis quinam fuerint, 1.Paralip.4.q.13. 107
gehenna quænam sit de qua hic dicitur, Matt.5.q.151. pag. 347
genealogiam Ioseph. Vid. Ioseph. genealogiam.
gener vsuram recipere potest à socero ratione dotis promissæ & est quintus casus, Matt.25.q.202. 96
genero, an liceat fructus nullos in sortem computare si possessio quam accepit maiores fructus faciat, quam dos, Matt.25.q.205. 98
gener, an possit dotem cum vsurarij filia accipere, Matt. 25.q.270. 128
generatiua potentia, an obediat rationi, genes.13.q.579. pag. 363
generatiua potētia, quomodo distinguatur, à vi concupiscibili, ibid.q.579. 363
de generatiua hominis potentia quæritur, ibid.q.580
generare impossibile est naturaliter sine semine, Ios. vlt. q.7. 300
generatio quænam sit de qua Christus dixit. Non præteribit generatio hæc donec omnia fiant, Matt.24.q.197. pag. 541
Et quomodo hoc verum sit, ibid.
generationis membra, quare natura prudentissima voluit in occulto esse, gen.3.q.12. 37
Generationis continuatio cur fiat tantum per lineā Seth, 1.Paralip.1.q.2. 45
Generationes,& corruptiones quomodo fiūt. Iosue c.10. q.38. 321
Generatio an fiat ex motu cælestium corporum. Matt. 25.q.466. 248
Generationem quartam cum excedat pęna patrum, aff plaga lepræ duraueritio tota posteritate Giezi, 4.Regum 5.q.43. 53
Generationis librum cur dicat istum Matthæus, & non alio vocabulo. Matt.1.q.1. 220
Generatio,& lux quomodo in corporibus cælestibus maneblt,& ao ex eorum motu fiat generatio. Matt.25.q. 466. 248
de Genesareth viri quare afferebant languentes ad Christum. Matt.14.q.199. 198
Genesareth regionis viri quare volebant Christi carnem tangere, ibid.q.200. 199
Genesareth regionis viri quare rogauerunt Christum, vt illum tangere permitteretur, & non econtra, ibidem. quæst.201.
Et quare saltem tangere volebant fimbriam vestimenti, ibid.q.202. 200
Et quare expresserunt de fimbria vestimenti, ibidem. quæst.203.
Et vnde habuerunt istius petitionis originem. ibid.
Generale Iudicium. Vid. Iudicium vniuersale.
Genesareth terra quæ sit. Matt.14.q.195. 197
Genesis 12.quomodo facta sit anticipatio. genes.12.q.18. pag.117
genesis à cap.11. vsque ad 19. nulla temporum historia assignatur. genes.11.q.36. 110
genes.13. super illud. Tulit vnā de costis,&c. Nicolai expositio, an possit stare. genes.13.q.394. 283
genesis 6.c. verba illa Spiritus meus permanebit, quomodo intelligantur. genes.6.q.10. 64
genes.c.27. dicta an dicantur per recapitulationem. genes.27.q.1. 560
genesis c.primi difficultas. genes.1.q.2.
in genes.c.1.cur dicatur vespere & manē dies vnus. gen. 1.q.7. 4
genesis libri totius intentio, gen.cap.4.q.1.
genitalia membra ao sint secundum se turpia. Exo.c.20. q.48. 361
gentes quæ à tribus Noe filiis deriuatæ, 1. Paralip.1.q.5. pag. 47
gentes omnes quomodo ad vniuersale iudicium congregabuntur. Matt.25.q.302. 142
gentes alias à patribus, & alias à filiis eorum nominatas esse an esse potuerit, 1.Paralip. 1.q.7.49
gentes diuersæ, quomodo nominatæ sunt à Phalec, Iethan & aliis.1.Paralip.1.q.17. 57

Gentes quænam fuerunt Ithutæi,& Naphei, 1. Paral.5. q.27. pag.142
Gentes omnes ante Christum congregandas etiam, quomodo verum sit, Matt.25.q.300. 142
Gens contra gentem surgent, & Regnum in Regnum quidnam sit,Matt.24.q.57. 471
Et ad quid Christus hoc dixerit,ibid.q.58. 472
Gentes,an Deus ad bella mouebat,2.Paralip.15.quæst.6. pag. 350
Gentes omnes an aderunt iudicio vniuersali, vel an aliquæ deerunt. Matt.25.q.301. 142
Gentes omnes in tributarias, quomodo subiecisse intelligatur Salomon.2.Paralip.8.q.11. 204
Gentes aliæ præter Iudæos, an haberent legem de seminis suscitatione, Matt.22.q.143. 80
Gentes omnes an Deum laudare teneantur.1.Paralip.16. q.25. 319
Gentes omnes,an teneantur Domino sacrificare, 1.Paralip.16.q.27. 319
Gente pereunte,an idioma aliquod perierit,Genes.12.q. 12. 101
Gentes aliquæ, quare denominentur à patre, aliæ à filiis cum denominatio fit per successionem, Genes.8. q.4. pag. 93
Gentes omnes præter Christianos in Originali culpa moriuntur post legem Euangelicam,Parad.5.cap.121. pag. 94
Gentes cur suscitationis seminis de lege non curauerunt, quam Gentiles à principio habuerunt, Matt.22.q.146. pag. 81
apud Gentes omnes Sacerdotes aliqui deligebantur, qui curam diuini cultus præcipue haberent, Deut.18.q.1. pag. 17
Gentium,quare mentio non fiat quando conuerterentur ad Iudaismum,quomodo fieret quantum ad hoc quod est intrare in Ecclesiam, Deut.23.q.2. 208
Gens illa super quam Deus constitueret Moysen an futura esset ab eo per seminalem Generationem, vel quod esset tantum Dux illorum, Exod.c.32.q.17. 205
Gentes omnes, quare non acciperunt præcepta à Deo instituta,cum illa rectissima sint, Exod.21.q.2. 364
Gentium diuersitate, & eorum stultitia, Exod.c.23.q.37. pag. 478
Gentes,quare solum septem numerantur.Exod.23.q.80. pag. 525
Gens magna super quam Deus constituturus erat Moysen deletis Hebræis,quæ esset,Num.c.14.q.16. 330
Gentem aliquam, an obligemur dare super quam Deus constitueret Moysen, Num.c.14.q.17. 330
Gens illa super quam Moyses poterat constitui, an esset futura ab eo per propagationem,vel non, Num.c.14. q.19. 330
de Gentilium Deorum origine,Num.c.22.q.13. 73
Gentiles quomodo venirent adorare Dominum in Templo Salomonis cum ipsi colerent idola, 3.Reg.8.q.15. pag.131
Gentiles exaudiri orando Salomõ,an peccauerit,3.Reg. 8.q.16. 132
Gentiles quomodo Deus vellet exaudire, cum non colerent eum,sed idola, & peccatores non exaudiatur & quando veniebant ad Templum, quomodo se habebant ad Iudæos.ibid.q.17. 132
Gentiles quomodo poterant dicere quod Deus Israel destruxerat Templum propter peccatum Iudæorũ cum ipsi non crederent de Deo quæ credenda erant. ibid. q.7. 139
& Gentiles multi licet non conuerterentur ad ritum Iudaicum credebant tamen in Deum Israel. ibid.
gentiles quomodo Deus exaudire volebat orantes, cum eum non colerent, sed idola. 2.Paralip.6.q.22. 160
gentiles quomodo se habebant cum Iudæis & in quibus communicabant.2.Paralip.6.q.23. 161
gentilium gestorum omnium historia ab exitu Iudæorum de Aegypto vsque ad tempora Iudicum. Iud.2.q. 16. 28
gentilium ritus quidam idolorum quo nimis stulte vtebantur remouetur.Deut.14.q.1. 138
de gentilium variis diis.Deut.17.q.2.159.& q.3. 160
gentiles maxime corpora siderea coluerunt. ibid.
Et quare,ibid.
gentiles quare specialius colebant duodecim signa Zodiaci, quam cetera.ibid.q.3. 160
de gentilium Diis.ibid.
de gentilibus, an Deus Prophetas aliquos suscitauerit, vel omnes fuerunt de Iudæis.Deut.18.q.5. 178
gentiles & Saraceni quare sæpè lauant corpora, & manus. Deut 21.q.3. 194
gentiles credebant aquam crimina abstergere,ibid.
gentilibus quare, vt ad prædicandum non irent Christus Apostolis iussit in littera hac,cum postea præceperit prædicare omnibus gentibus. Matt.10.q.44. 400
gentiles singuli singulos cultus habebant. ibid. q.107. pag.432
de gentilium deorum conditione. Matt.6.q.98. 112
gentiles quomodo poterant putare quod exaudirentur per multiloquium. Matt.6.q.98. 112
de Gentilium Deorum tribus generibus, 3. Reg.20. q.9. pag. 316
de gentilium fundamento circa modum ponendi Deos, ibidem.
Gentiles secundum quam legem tenerentur satisfacere pro peccato.1.Reg.c.6.q.9. 114
Gentiles,an obligabantur nemini Deorum alienorum inferre iniuriam,2.Reg.c.6.q.15. 115
Gentiles,an repudiantes vxores peccarent mortaliter, 1. Reg.c.8.q.192. 242
Gentilibus, quomodo Deus reuelabat multa secreta, Ios. c.2.q.48. 82
Gentilium pecora, quomodo non licebat offerre Deo, Ios.c.6.q.23. 186
Gentium Dij,quare reddebant oscura responsa,Exod.c. 28.q.14. 112
Gentiles,an si istam compositionem fecissent, de qua loquitur littera,peccassent contra istam legem, Exod.c. 30.q.14. 169
Gentilis si aliquis cognoscens istam legem de nõ faciendo vnguentum,esse datam à Deo Hebræorum, & cognosceret Deum Hebræorum esse verum Deum, an peccaret mortaliter faciendo contra illam,Exod.c.30. q.15. 170
Gentiles, quare non ponebant Deos suos super Altaria, Exod.c.32.q.13. 200
de gentilium deorum origine, Num.22.q.13. 73
gentiles, quomodo conuertebantur ad legem Moysi, & efficerentur prozeliti.Matt.23.q.88. 336
gentiles cum essent Samaritæ, & non tenerentur seruare legem Dei,quare Deus immisit in eos Leones, 4. Reg. 17.q.12. 145
in gentilibus,quænam peccata Deus puniebat, & quæ non, 4.Reg.17.q.12. 145
Gentilibus,& conuersis ad vsuram dando,an Iudæi peccarent,Matt.25.q.171. 76
Gentiles, quare a principio habuerunt legem de seminis suscitatione, & aliæ gentes postea de ea non curauerunt,Mett.22.q.146. 81
Gentiles putabant quod Christus solo tactu infirmitates curaret, Matt.14.q.200. 199
Gentilibus,Iudæis,& infidelibus,quibuscumque qui non ponũt obicem, an Deus reuelet semper, quod Iesus est Messias,Matt.21.q.211. 491
Gentiles an baptizarentur baptismo Ioannis, Matt.3.q. 47. 308
Gentiles cum sint idolatræ,quomodo dicerent,quod minatus est Deus Salomoni,2.Paral.c.7.f. & Deus sic fecit terræ huic,domui huic, quia dereliquerunt Deum suum,2.Paralip.7.q.35. 193
Gentiles quomodo possent dicere,quod Deus Israel eduxerat Israelitas de Aegypto, 2.Paralip. 7. q.36. 193
Gẽtiles, quomodo possent dicere, quod hoc fecisset Deus ipsorum Israelitarum, si quæ minatus est Deus euenirent, cum non scirent legem ipsorum, 2. Paralip.7.q. 37. 194

Gentiles

Gentiles & conuersos, an licitum esset comedere de Agno Paschali, Matt.26.q.40. 526
Gentiles quo tempore cœperunt conuerti ad Deum, Mat. 26.q.40. 526
Gentilis nolens circumcidi, & volens de Agno manducare, an peccaret mortaliter, Matt.26.q.41. 429
Gentiles inuitos ad Iudaismum, cur conuertere licebat, Christianis autem ad baptismum non licebat, Matt.26. q.44. 531
Gentiles, an ieiunandi ritum haberent, Matt.6. q.129. pag. 143
Gentiles quinam erant virtuosi & saluabantur. Matt.6. q.129. 143
Gentiles quænam credebant de Deo, Matt.6.q.129. 345
Gentilibus, an aliqua lex dari ante Christum deberet ex quo Iudæis Moysi lex, & Ioannis præcepta data sunt ad illos ad legem Christi disponendos, Matt.3.q.11.
Gentilium varia Deorum potestas, 4. Reg.17.q.15. 345
Gentiles, an peccabant dando ad vsuram. Mat.25.q.175.
Gentiles, quomodo Deus puniebat, 2. Paralip.16.q.22. pag. 323
Gentilium templa, quare Deus destruebat. Leuit.26. q. 15. pag. 543
Gentilium Sacrificia. Vid. Sacrificia gentilium.
Gentiles, & Iudæi in quibus locis sepeliebantur, Leuit. 10.q.9. 142
Gentilium per terram in quibus casibus Iudæis licebat discurrere, 4.Reg.8.q.9. 75
Gentiles mirabantur de Christianis in principio quod non fornicarentur, Leuit.18.q.2. 304
Gentilium sacrificia, an accepta essent Domino cui illi offerre vellent, 1.Paralip.16.q.38. 320
Gentiles, quare Canes à Christo appellentur, Matt. 1. q.75. 240
Gentilibus, & Iudæis, quando beneficia abundanter collata sunt, ibid.q.78. 241
de Gentilibus, quædam, Parad.5.c.135. 97
de Gentilium circumcisione, an ad eam tenerentur. Parad.5.c.109. 92
Gentiles quid senserint de fato, & prouidentia, Iof.11, q.82. 80
Gentiles in Sanctuario, an permitterentur Domino sacrificia offerre, 1.Paral.16.q.29. 320
apud Gentiles quinam Reges regnabant cum Iacob, & Ioseph in Aegypto mortui sunt. Exod.1.q.1. 2
Gentilium fidem Christus in Euangelio quotiescumque de ea agitur extollit, & hoc ad Iudæorum cõfusionem. Matt.15.q.79. 241
Genus Humanum. Vid. Humanum genus.
Genera diuersa sacrificiorum. 4.Reg.3.q.18. 24
Geomantia quomodo sit superstitiosa, & quomodo nullum fundamentum habeat in natura. Leuit.19.q.22.
Geometrica proportio, & Arithmetica, quomodo accipiantur in iustitia. Num.c.26.q.12. 138
Geometrica propotio, & Arithmetica, quomodo accipiantur in iustitia, Numer.c.26.q.12. 139
Geometricę proportio, & Arithmetica, quomodo coincidunt simul. ibid.
Geraram vsque quare Iudæi persequuti sunt Aethiopes, 2.Paralip.14.q.17. 339
Geraræ ciuitates percutiendo an peccauerit Asa, 2. Paralip.14.q.18. 339
Geraræ de ciuitatibus. & Aethiopibus prædam faciendo, an Iudæi peccauerint, 2.Paralip.14.q.19. 339
Gerasę ciuitatis situs quisnam sit. Matt.8.q.94. 279
Gerasenorum regio quænã sit de qua hic dicitur. Matt. 8.q.94. 279
Gerasenorum ciuitatem totam Christo obuiam venisse quare dicatur. Matt.8.q.142. 302
Geraseni an peccauerint rogando Christum, vt de ciuitate sua discederet. ibid.q.143. 303
Geraseni quare in regione sua Christum non acceperũt, ibid.q.144
à Gerasenis expulsus Christus, quare eos non puniuit. ibid.q.145.
Gerasenorum in regionẽ ad quid Christus iuit, cum nihil ibi fecerit. ibid.q.146. 304
Gerson Labni, & ceteri, hic nominati, an fuerint eiusdem viri filij. 1.Paralip.6.q.6. 150
Gerson filius an fuerit Semei. 1.Paralip.23.q.19. 464
Gersonitarum vrbes tertiæ sortis. Iof.21.q.12. 255
à Gerson descendentes, quomodo ponantur isti, scilicet, Lobni & ceteri & vsque ad quod tempus perueniant. 1.Paralip.6.q.7. 150
Gerson, Caat, & Merari quare numerantur hic, cum essent mortui, & an potuissent viuere vsque ad tempus istud. Num.c.3.q.39. 47
Gersonitæ an debuerint portare omnia, quæ pertinent ad ritum altaris. Num.c.39.q.47. 50
Gersonitæ cur hic numerentur. Num.c.4.q.30. 83
Gersonitarum numeratio facta hic, an sit ea, quæ facta est præcedenti cap. Num.c.4.q.30. 83
Gersonitarum onera, an Sacerdotes disponerent. Num.c. 4.q.31. 85
Gersonitarum Princeps quomodo erat Ithamar. Num.c. 4.q.33. 86
Gessen Aegypti terra vbi Iudæi erant, an Nilo irrigetur. Deut.11.q.4. 96
Gessuri & Machati quomodo remanserunt in terra Chanaan, & non deletæ fuerunt ab Israelitis. Iof.13.q.11. pag.114
Et quæ gentes fuerunt, ibid.
Gessuri, & Gessur, an sint idem. Iof.12.q.7. 96
Gessuri terræ situs. Iof.13.q.7. 104
Gessur, & Gessuri, an sint idem. Iof.12.q.6. 96
Gessur Rex quis esset. 2. Reg.c.3.q.3. 24
Gesta Regum Israel quare non ponuntur in hoc c.13. 2. Paralip. Paralip.13.q.11. 298
Gesta Regis Asæ liber quis fuerit in quo scripta sunt, 2. Paralip.16.q.31. 184
Geth quare vocetur Ciuitas Regis. 1.Reg.c.27.q.9. 251
Gethæi, qui cum Dauid erant, qui essent. 2.Reg.c.15.q. 26. 157
Geth ciuitas quænam erat. 1.Paralip.18.q.4. 353
de Geth quomodo dicatur fuisse Ionas, cum fuerit de Sareptæ. 4.Reg.14.q.13. 125
Giezi filij, an lepra percussi fuerint. 4.Reg.5.q.40. 52
Giezi filij cur cum non peccauerint puniti sint lepra, 4. Reg.5.q.41. 52
Giezi quod cum Naaman fecit, quomodo Elisæus cum longe esset videre potuit. 4.Reg.5.q.34. 50
Giezi an abstulerit, & an accipere iuste Elisęus pecuniam à Naaman acceptam, 4.Reg.4.q.44. 53
cum Giezi quare misit Naaman duos pueros munera portantes. 4.Reg.5.q.32. 50
Giezi & filij eius, an essent leprosi isti ad portam Samariæ. 4.Reg.7.q.12. 67
Giezi quare non dixit, quod acciperet omnia, quæ Naaman obtulerat Eliseo, sed aliqua tantum, 4.Reg. 5.q.27. 48
Giezi velle emere oues, boues, & oliueta cum tam parua pecunia quomodo dixerit Elisæus, 4. Reg.5.q.35. 51
Giezi quare non est occisus propter mendacium sicut Ananias, & Saphira. 4.Reg.5.q.36. 51
Giezi munera dando, & illa Eliseo prius offerendo, an fuerit Naamao simoniacus, & an aliquo modo excusetur, 4.Reg.5.q.30. 49
Giezi quare amouit à pedibus Elisęi mulierem Sunamitem, 4.Reg.9.q.40. 35
Giezi quare accipere nolebat nisi vnum talentum, 4.Reg 5.q.31. 50
per Giezi puerum cur Elisæus nunc non loquutus est, sed per se, 4.Reg.4.q.23. 31
Giezi an peccauit accipiendo munera à Naaman, 4.Reg. 5.q.28. 48
Giezi quomodo consensit duos pueros Naaman ire secum, 4.Reg.5.q.33. 50
Giezi eunti ad suscitandum puerum Sunamitis, quare dixit Elisæus quod neminem per viã salutaret, 4.Reg. 4.q.46. 36
Giezi quare misit Elisæus in occursum mulieris Sunamitis, 4.Reg.4.q.37. 35

Giezi quare tam velociter Elisæus misit ad suscitandum puerum Sunamitis, 4.Reg.4.q.44. 36
Giezi, quare tam grauiter punitus fuit in Veteri Testamento pro peccato simoniæ, & Simon Magus non sic qui primus fuit in Testamento nouo simoniacus, 4. Reg.5.q.39. 52
Giezi, an Sunamitis propter peccata puer eius non est suscitatus posito per Giezi super eum baculo Elisæi,4. Reg.4.q.50. 37
Giezi, quare misit Elisæus ad suscitandum puerum Sunamitis cum ipse iturus esset, 4.Reg.4.q.48. 37
Giezi, quare iussit Elisæus quod portaret baculum suum, 4.Reg.4.q.47. 37
Giezi, an fuerit vere simoniacus, 4.Reg.5.quæstione 29. pag. 49
Gigantes, quare multi ponantur hic cum Num.c.13.solum tres ponantur, Ios.21.q.86. 84
Gigantes multi, quomodo potuerunt esse in terra Chanaan tempore ingressus Israelitarum, cum dicatur, Deut.3.quod solus Og. restiterat,ibid.q.87. 85
Gigantum apud Hebræos tria sunt genera quorum aliqua semper fuerunt in terra Chanaan, vsque ad tempora Dauid, ibid.
Gigantes non erant in omnibus vrbibus terræ Chanaan, ibid.q.88.
Gigas Nemroth. Vid. Nemroth.
Gigantes cecidisse in manu Dauid & seruorum suorum, quomodo stet. 1.Paralip.20.q.23. 397
Gigantum omnium occisionem, cur non posuit hic Esdras,1.Paralip.20.q.16. 394
Gignere impossibile est sine menstruo naturaliter, Ios. vii.q.7. 300
Gihon à Græcis dictus Nilus quid signet, Genes.13.q. 183. 193
Gihon, an circuat omnem terram Aethiophiæ, ibidem. quæst. 184.
Gihon & Phison, cur Interpretes non dixerunt Ganges, & Nilus,ibid.q.189. 195
Gihon qui transit per terminos Iudæorum, cur erat eis ignotus, vt certi non essent,an esset, idem quod Nilus, ibid.q.190. 196
de Gihon seu Nili ortu,ibid.q.195. 197
Gladius Goliath, an positus fuerat in Templo Domini,1. Reg.c.21.q.21. 149
Gladius,quomodo mansit in domo Dauid in æternum,2. Reg.c.12.q.7. 113
Gladium propter quam causam in manu habebat Angelus percutiens,1. Paralip.21.q.62. 425
Gladius Angeli percutientis qualisnam, & de quo erat, 1.Paralip.21.q.62. 425
Gladium in manu contra Ierusalem, quomodo habebat Angelus,1.Paralip.21.q.63. 425
Gladius igneus qui constitutus est in Paradiso terrestri vnde fuerit, Genes.3.q.26. 45
Gloriam suam, quare ostendit Deus hic mittendo ignem ad cremandum sacrificia, Leuit.9.q.14. 132
Gloriam Dei apparuisse ad cremanda sacrificia in octaua die,quomodo diceretur, Leuit.9.q.16. 133
Gloriæ inanis de euitatione, cur toties Christus loquutus est,Matt.23.q.55. 318
Gloriam Dei appariturum in sacrificiis cur prænunciauerit Moyses Sacerdotibus, & Populo, Leuit.9.q.4. pag. 123
Gloriam ex operibus nostris quærere non debemus, sed totum in Deum vertere, Matt.14.q.145. 177
Gloria Dei, quare bis dicta fuit translata esse ab Israel,1. Reg.c.4.q.20. 99
Gloriæ imago,an conuenienter in transfiguratione ostensa fuit,Matt.17.q.27. 347
Gloriæ, quomodo ostendi poterat animæ discipulorum, ibidem.
Gloriæ æternæ merces dupliciter propter peccatum perire potest,Matt.6.q.8. 8
Gloria,quomodo Domus Dei repleta est, 2. Paralip.5.q. 41. 133
Gloria Inanis. Vid. Inanis gloria.
Gloria,& honor,quomodo differant, Matt.6.q.3. pag.2
Gloriæ felicitas, an æqualis sit omnibus in Paradiso existentibus,Parad.5.c.170. 108
Glorificatæ animæ in corpus redundantia quæ sint,Mat. 17.q.42. 358
Glorificatorum corporum,lux quare soli potius, quam luci alterius corporis comparetur,Matt.17.q.39. 356
Gloria beatorum, quare inæqualis erit, Matt.17.q.39. pag. 356
Gloriosorum Corpora. Vid.Corpora gloriosorum.
Gloriosam,& impassibilem humanitatem,vel mortalem, an Christus ostendet in Iudicio vniuersali, Matt.25. q.328. 167
ad Godoliam venisse Principes militum, quomodo stare possit,cum Nabuzardam solum pauperes dimisisset in terra illa, 4. Reg.25.q.17. 222
ad Godoliam exercitus duces, cur ad petendum securitatem venerunt,4.Reg.25.q.20. 223
Godolias, quomodo securitatem potuerit exercitus ducibus præstare,4.Reg.25.q.20. 223
Godoliæ occisionis ordo, & Historia circa hoc,4.Reg.25. q.24. 223
Gog filius eius, & Semei filius eius, & sic de aliis cum dicatur hic,an omnes ad vnum referantur, 1. Paralip.5. q.16. 133
Goliath mensura cubitorum, an accipiatur de cubitis Geometricis, vel Romanis,1.Reg.c.17.q.6. 49
Goliath pondus loricæ Israelitæ, quomodo sciuerint distinctè, 1.Reg.c.17.q.7. 49
Goliath,an de consensu Philisthinorum, certamen singulare agere voluerit cum aliquo de Hebræis, 1. Reg.c. 17.q.8. 50
Goliath conditio ab eo expressa, an fuit posita quando Dauid suscepit istud certamen, 1. Reg.c.17.q.11. 51
Goliath,quare 40. diebus, & non pluribus progressus sit ad petendum certamen,1.Reg.c.17.q.14. 53
Goliath in 40. diebus quibus exprobrauit Israelitas, an ipsi pugnauerint.1.Reg.c.17.q.15. 54
Goliath caput quando fuit portatum, in Ierusalem. 1. Reg.c.17.q.37. 67
Goliath caput ad quid portatum fuit in Ierusalem,ibid.
Goliath caput quare magis fuit portatum in Ierusalem, quam in aliam Ciuitatem. 1.Reg.c.17.q.38. 67
Goliath caput an immediatè post mortem eius portatum fuerit in Ierusalem.1.Reg.c.18.q.13. 78
Goliath gladius an positus fuerat in Tabernaculo Domini. 1.Reg.c.21.q.21. 149
Gomorra, & Sodoma an ciuitates destructæ sint, vel solum populi,ibid.q.73. 149
Gomorra & Sodoma cur solæ nominantur ex Ciuitatibus Pentapolis, Genes.13.q.73. 149
Gomorra, & Sodoma de quibus Solinus meminit, an sint eædem cum illis a Sacra Scriptura nominatis.ibid. quæst.75.
Gomorræ, & Sodomæ regio, quomodo nunc irrigatur. ibid.q.76. 151
ex Græco corrigi libros Latinos Sacræ Scripturæ, quomodo stare possit, & an ex hoc Ecclesiam errare posse sequeretur. Matt.Prol.2.q.4. 59
de Græco in Latinum quare Hieron. Bibliam transtulerit.1.Paralip.Præf.2.Hieron.q.9. 38.
de Græco in Latinum translationi quare appossuerit Hieronymus asteriscos, & obelos, & non translationi de Hebræo in Latinum. 1.Paralip. Præf.2. Hieronymi, q.10. 39
de Græco in Latinum translationi cur appossuerit Hieronymus asteriscos, & obelos, cum necessarium non videretur. 1.Paralip.Præf.2. Hieron.q.11. 39
Græci à Latinis discrepant in duobus tantum circa quæstionem,an Christus in vltima cena seruauerit omnes cæremonias Agni Paschalis,in Def.p.2.c.4. 21
pro Græcis rōnes sex satis euidentes ab Auctore afferunt quæ fieri ab eis possent,licet ipsi non faciāt eas. ibi.c.5.
Græcorum opinio quomodo consonet omnibus auctoritatibus Sacræ Scripturæ, & quod illa posita nullum sequatur inconueniens,ibid.c.6. 22.

Græ-

Græcorum pro parte ad sex rationes adductas respósio. ibid.c.8. pag.25
Grammaticæ Laus, Genes. Epist.ad Paul.6.
sine Gratia Dei, an possit homo bonum aliquod facere, Matt.19.q.174. 254
sine Gratia Dei, an possit homo velle bonum, ibid.q.175. pag.256
sine Gratia Dei, an homo possit aliquid verum intelligere, ibid.q.176. 259
sine Gratia Dei, an homo per sola naturalia sua possit Deum diligere super omnia, ibid.q.177. 261
Gratia gratum faciens, Gen.6.q.14.
quid sit Gratia Dei pulsatiua cum omnes tangat & pulset, quare quosdam mouet vt assentiant, alios non, ibid. quæst.8. 79
Gratiarum actio non est in verbis demonstratiuis significantibus aliquid esse, vel fieri, Matt.14.q.98. 156
ad Gratiarum actiones in mensa qui teneantur, ibi.q.101. pag.158
Gratia gratum faciens quæ dicatur, Gen.6.q.14. 66
ad Gratiarum actiones quando laici teneantur pro cibo diffinitum non est, ideo possunt quando volunt, Matt.14.q.101. 158
ad Gratiarum actiones pro cibo, an Clerici teneantur, ibidem.
sine Gratia Dei an possit homo omnia præcepta legis implere, Matt.19.q.178. 263
sine Gratia Dei an homo possit peccatum euitare, ibid.q.179. 266
sine Gratia Dei, an possit homo à peccato resurgere, ibid.q.180. 271
sine Gratia Dei, an possit homo se ad gratiam recipiendam præparare, ibid.q.181. 272
sine Gratia Dei, an possit peccatum euitare, & bonũ operari, qui gratiam Dei iam consequutus est. ibid.q.182.
sine Gratiæ auxilio, an possit in gratia constitutus in illa perseuerare, ibid.q.183. 277
sine Gratia, an possit homo per se ipsum vitam æternam mereri, ibid.q.184. 279
Gratia Dei homines per fidem iustificãtur, Matt.9.q.74. pag.341
Gratia Dei, misericordia, & fides principaliter, nos saluat, Matt.11.q.43. 486
Gratum quinã præstiterit Naas Rex Dauid Regi, 1. Paralip.19.q.5. 372
Gratia dupliciter accipitur, Exod.c.3.q.9. 36
Gratia, quæ Hebræis data fuit à Deo, Exod.c.11.quæst.3. pag.118
Gratiam inuenire coram aliquo quid sit, Num.c.11.q.19. 225
gratia omnis gratis data, & Prophetia potest stare cum peccato mortali, Matt.7.q.32. 222
gratis à Deo accepta, quando gratis dare teneamur, 4. Reg.7.q.4. 64
Gratis quod accepistis gratis date quod Apostolis dixit Christus quidnam erat, Matt.10.q.61. 409
grauitas quæ est qualitas elementalis in beatis manebit, non tamen grauatio, vel pondus, Matt.17.q.126.430
greges varij, an nascerentur naturaliter vel miraculose, Gen.31.q.10. 599
gressilium, & volatilium animalium immundorum ad esum prohibitorum natura, & complexio, Leuit.11.q.21. 181
griphes, cur sit Iudæis prohibitus. Vid. Aquila.
de grypho quædam pulchra, Leuit.11.q.25. 183
gulæ vitium, an quinque modis committatur, Genes.25.q.7. 351
gulæ vitium, quomodo quinque modis noceat, Matt.6.q.172. 171

H

HABER quomodo permittebatur habitare ad vallem Senim iuxta Cedes. Iud.4.q.18. 59
Haber Cineus an peccauerit faciendo pacem cum Rege Sabni. ibid.q.23. 62
Habere plures vxores an fuerit aliquãdo licitum. 1 Reg.c.1.q.4. 35
Habere eandem vxorem aliquando plures viros, an aliquando fuerit, 1.Reg.c.1.q.5. 36
Habenti quod dabitur, & non habenti auferetur quomodo dicatur, & an sit verum. Matt.13.q.38. 90
Et quomodo à diuersis exponitur. ibidem.
ad Habilitandas personas in dispensationibus, an possit accidere acceptio personarum. Matt.25.q.117.
Habitatores suos terra deuorare, quomodo intelligitur. Num.c.13.q.51. 321
Habitus Leuitarum in ministratione qualis erat, 2.Paral.15.q.40. 298
Habitare quare voluerunt prope Iordanem filij Prophetarum. 4.Reg.6.q.2. 54
Habitus artis datus supernaturaliter fabricatoribus Tabernaculi, an ablatus fuit ab eis finito Tabernaculo. Exod.c.28.q.3. 94
Habitus scientificus quomodo sit diuisibilis, vel indiuisibilis. Num.c.11.q.40.
Habitui malo cur difficilius resistimus quam passionibus. Genes. Epist. Hieron. ad Pau.7.
Habitudo Templi. Vid. Templi Habitudo.
Halietus, cur sit Iudæis prohibitus. Vid. Aquila.
de Haleato quædam pulchra, Leuit.11.q.26. 183
Hanani Propheta, an fuerit occisus à Rege Asa, 2. Paralip.16.q.35. 386
Hazael in Regem Syriæ, quomodo fuerit Elias ad vngendum, & adimpleuit mandata Dei, 3. Reg.19.q.21. pag.308
Hazael, quomodo multa mala intulit Israelitis, 4.Reg.8.q.15. 78
Hazael quod tanta mala infligeret Israelitis vnde prouenit, & quod vngeretur in Regem, cum non esset de semine Regum Syriæ, 4. Reg.8.q.24. 78
Hazael propter quod Ioas peccatum ascendit contra Ierusalem, & an Ioas permisit se adorari vt Deus, 4.Reg.12.q.18. 112
Hazael, quo tempore ascendit contra Ierusalem, 4. Reg.12.q.17. 111
Hazael Rex, an peccauerit elidendo paruulos, diuidendo prægnantes, & occidẽdo iuuenes, & an foueret bellum iniustum, 4.Reg.8.q.25. 78
Hazael propter quod Ioas peccatum ascendit contra Ierusalem, & an permiserit se vt Deum adorari, 4. Reg.4.q.18. 112
Hazael quare infudit stragulum aqua, & extendit super faciem Benadad.4.Reg.8.q.26. 79
cum Hazaele manens quare plorauit Elisæus.4.Reg.7.q.21. 77.
Hazaelem cur tantum ad Elisæum consulendum Benadad misit, & non ad illum rogandum vt ad se veniret, 4.Reg.8.q.15. 76
cum Hazaele manens Elisæus cum fleuit ob mala, quæ inflicturus erat Israel, cur non potius fleuit à principio huius reuelationis, quam nunc. 4.Reg.8.q.22. 78
Hay Vrbis viri, an robustiores, & animosiores erãt, quam viri Iericho, Iosc.6.q.1. 272
Hay Vrbs, quæ anathematizata est, quare nõ fuit sic anathematizata, vt Iericho, Iosc.6.q.19. 185
Hay ciuitas, an posita est sub anathemate, vt Vrbs Iericho, Iosc.8.q.2. 250
Hay, quare non fuit tale anathema omnino positum, sicut in vrbe Iericho. Iosue c.8.q.3. 250
Hay vrbs an fuerit posita sub anathemate, sicut Iericho, scilicet, vt iuberetur ne quis in ea habitaret. Iosue c.8.q.4. 250
Hay vrbs an succẽsa est mox, vt fuit capta, vel postquam Iosue reuersus est à cæde. Iosue c.8.q.7. 253
Hay vrbs an fuerit succensa ab iis, qui ex insidiis introierunt. Iosue c.8.q.11. 257
Hay in pugna, an soli essent viri Hay, vel cum eis viri Bethel, Iosue c.8.q.12. 258
contra Hay vrbem in bello quare non fuit diuisa præda inter euntes, & manentes in castris, sicut in præda contra Madian, Iosue c.8.q.13. 259

Hau Regem quare Iudæi suspenderunt inferentes ei speciale supplicium, quam ceteris. Iof.c.8.q.14. 260
Hædulus an possit accipi pro Agno in sacrificio. Num.c.28.q.2. 176
Hędos masculos quare dixit Christus, & non capras loquens de Iudicio vniuersali. Matth.25.q.305. 143
Heredes an teneantur complere vota, & debita testatorum, Num.c.30.q.98. 259
Heres Testatoris, an possit vendi propter debita ipsius testatoris, ne vendatur hereditas, Numer.cap.27.q.24. pag. 159
Hereditas cum peruenit ad fratres patris, non existentibus filiis, an possit peruenire ad fratres matris, seu ad sorores, Num.c.27.q.33. 163
Hereditatis duplex pars an esset de iure primogenituræ. 1.Paralip.5.q.7. 126
Heres vsurarij ad vsurarum solutionem teneaturne ex persona sua, vel ex persona vsurarij. Matt.25. q.267. pag.127
Heres & vsurarius ex vsuraria pecunia quicquid acquisitum est, an restituere teneantur. Matt.25.q.269. 128
Heredes vsurarij, an ad vsuræ restitutionem teneantur. Matt.25.q.253. 121
ab Heredibus Iudæorum vsurariorum vsurarum restitutio, an peti possit. Matt.25.q.264. 126
Heredes vsurariorum vsuras restituere, an teneantur, & qualiter, & quando. Matt.25.q.263. 125
Heredes vsurarij duo vel plures si fuerint, & ante vsurarum solutionem alter decedat, an ad illius partem soluendam reliqui teneantur. Matt.25.q.268. 127
Herede vsuras restituere volente, an vsurarius dolens sepeliendus sit. Matt.25.q.146. 120
Hereditas patrum quare non erat danda alteri. 3.Reg. 21.q.3. 326
Heretici an sint tolerandi, vel de Ecclesia eiiciendi, vel occidendi. Matt.13.q.63. 102
Hereticorum pena duplex. ibid.
Hæretici, & Schismatici an vsum clauium habeant, Mat. 16.q.86. 309
Et quomodo iisdem tollitur, ibid.
Hæreticus, an exhumandus sit nobis post eius mortem scientibus fuisse talem, Matt.25.q.247. 120
Hæretici quinam nuncupentur, Genes. Epist. Hieron. ad Paul.7.
Heber filio, quare impositum est nomen Phaleg, 1. Paralip.1.q.16. 57
Hebraica littera, & nostra, cur non conueniant in numero annorum, & vnde oritur, Genes.5.q.3.
Hebraica lingua, quomodo habeat similitudinem, cum Chaldæa, & Syra quæ fuerunt valde posteriores, in præf.D.Hieron.1. Reg.q.5. 8
Hebræorum Idioma an fuerit longo tempore sine litteris in Præf.D.Hieron. 1. Reg.q.6. 8
Hebræorum, Chaldæorum, & Syrorum litteræ, an fuerint eædem à principio in omnibus in Præf.D.Hieron. 1.Reg.q.8. 10
Hebræorum litteræ antiquæ, quomodo possint reperiri in aliquibus Codicibus Græcorum in Præfat. D. Hieron, 1. Reg.q.12. 12
Hebraicæ litteræ, quomodo sint 22. in Præfat. D. Hier. 1. Reg.q.15. 14
Hebræi, quare non redierint in castra, vt iterum pugnarent cum Philisthinis, 1.Reg.c.4.q.15. 95
Hebræorum exercitus an haberet solum pedites, an aliquid aliud, 1.Reg.c.4.q.16. 95
Hebræi quid fecerint de anis, & muribus aureis Philisthinorum, 1.Reg.c.6.q.13. 116
Hebræorum sententia de septuaginta Bethsamitibus mortuis ob visam arcam, quare improbatur, 1. Reg.c. 6.q.28. 127
Hebræi ad significandū se humiliatos, & ad Deum conuersos, an effuderunt aquam, 1.Reg.c.7.q.27. 138
Hebræi introeūtes in terram Chanaan an habuerint currus falcatos. 1.Reg.c.8.q.18. 153
Hebræi illi, qui erant cum Philisthinis in exercitu contra Iudæos, qui essent, 1.Reg.c.14.q.16. 373
Hebræorum dictum an sit verum, quod Regi solum liceret habere 18. vxores, & non plus, 2.Reg.c.12.quæst.5. pag. 112
Hebræorum interpretatio, de desiderio Dauid Aquæ Cisternæ Bethlehem, an sit vera, 2.Reg.cap.23.quæst.22. pag. 266
Hebræorum expositio de Banaia pugnante cum Leone, an sit vera, 2.Reg.c.23.q.28. 268
Hebræi, cur in deserto non multiplicati fuerunt, cum tantum ibi steterint, Num.c.1.q.23. 14
Hebræis, an non liceret accipere cibos ab Amorrhæis, Iof. c.1.q.36. 39
Hebræi, an commederent in terra Amorrhæorum, Iof.c.1. q.37. 39
Hebræi, an vterentur, aliquibus cibis, qui manserunt ibi post bellum Ammorrhæorum, Iof.c.1.q.38. 40
Hebræi in quo, & quomodo cognouerunt latentes in spelunca esse Reges, Iof.c.10.q.92. 353
Hebræi, an peccauerint comedendo post visionem Dei, Exo.c.24.q.15. 16
Hebræos aliqui excusant, dicentes, quod non peccauerint in petendo fieri sibi Deos, Exod.c.32.q.10. 196
Hebræi, quare dixerunt, constituamus nobis ducem, cum haberent Moysen, Num.c.14.q.7. 325
Hebræi, an possent redire in Aegyptum, vt ipsi dicebant, Num.c.14.q.8. 325
Hebræi, quomodo murmurauerunt contra Moysen, & Aaron, cum potius videatur, quod murmurassent contra Dominum, Num.c.14.q.23. 332
Hebræi vide dictiō. Iudæi & dict. Israelitæ.
Hebræi fabricando vitulum cum esset vnus Deus apud illos, quomodo dixerunt pluraliter. Hi sunt Dij, &c. Exo. c.32.q.12. 198
Hebræorū ornatus depositus ab illis, iussu Domini, propter peccatum, quid esset, Exod.c.33.q.7. 253
Hebræorum ornatus, & depositio vestium vsque ad quod tempus durauerit, Exod.c.33.q.8. 255
Hebræorum computatio, quæ habetur hic, & Num.1. an fuerit eadem numero, Exod.c.38.q.6. 342
Hebræorum ordo permanendi, & proficiscendi, in exitu de Aegypto, Exod.c.40.q.12. 364
Hebræorum mulieres in Aegypto, an pariebant multos filios in vno partu, Exod.c.1.q.2. 6
Hebræorum obstetrices, an erant Hebreæ, Exo.c.1.q.5. 10
Hebræorum Deus est verus Deus, Dij alij Gentij sunt Dæmonia. Exod.c.9.q.1. 97
Hebræis quæ gratia data fuit à Deo, Exod.cap.11.q.5. pag. 118
Hebræi an in Aegypto panes azimos comederint, Exod. c.12.q.12. 133
Hebræi egressuri de Aegypto, quomodo tam paucos panes secum tulerunt, Exod.c.12.q.51. 164
Hebræis, an in Mara præcepta data sint, Exod.c.15. q.9. pag. 224
Hebræorum murmuratio, quomodo erat contra Deum, & contra Moysen, Exod.c.16.q.3. 229
Hebræi dicere, quod comederint 40. annis, an sit per anticipationem, Exod.c.16.q.15. 242
Hebræi, quare ducti sint in Raphadim. Exod.cap.17.q.2. pag. 244
Hebræi, quomodo dicūtur portati à Deo super alas Aquilarum, Exod.c.19.q.3. 275
Hebræis duplici causa erat conueniens, qui legem accipere debebant vestimenta lauare. Exod.c.19.quæst.5. pag. 279
Hebræis, quare Deus non mandauit, vt vestes mutarent sed lauarent. Exod.c.19.q.6. 279
Hebræorum vestimentorum lotio, an fuerit facta in aquis viuentibus, Exod.c.19.q.9. 256
Hebræi in deserto, an steterint vltra tempus mortis peccatorum. Num.c.14.q.91. 360
Hebræi detractores, seu blasphematores, an damnati fuerint æternaliter. Num.c.14.q.92. 360
Hebræi omnes, qui mortui sunt per hanc sententiam, an erant 60. annorum quando moriebantur. Num.c.14. q.95. 362

Hebræorum exploratores qua motte mortui sunt. Num. c.14.q.96. 363
Hebræorum fibriæ ad quid proficiebant. Num.c.15.q.52. 390
Hebræorum in deserto ordo murmurationis. Num.c.14.q.1. 323
Hebræos quare Deus voluit perire in deserto. ibid.
Hebræorum populus, quod tota nocte fleuit quomodo intelligitur. Num.c.14.q.2. 323
Hebræorum alia murmuratio contra Moysen, & Aaron. Num.c.14.q.3. 324
Hebræi murmurauerunt, eo quod cibos haberent nunc in penuria. Num.c.14.q.4. 324
Hebræi an petierint mori in hac solitudine. Num.c.14.q.5. 324
Hebræi per istam terram quid demonstrabant quærentes. Num.c.14.q.6. 324
Hebræi quare petierint magis mori in deserto quam ingredi terram Chanaan. ibid.
Hebræi quot modis poterant effici serui. Exod.c.21.q.5. pag.368
Hebræorum qualiter computentur illi sex anni, quibus venditi in seruitutem manere debebant. Exod.cap.21.q.6. pag.368
Hebræi serui contrahere poterant cum mulieribus alienigenis. Exod.c.21.q.8. 372
Hebræus furans cum non haberet, vnde solueret, qualiter venditio fieri debebat. Exod.c.22.q.413.
Hebræi quid comedebant in anno septimo, cum non sererent, nec quidquam colligerent. Exod.cap.23.q.11. pag.450
ab Hebræis modico tempore obseruatum est præceptum, de relinquenda terra inculta. Exod. cap.23.quæst.12. pag.451
Hebręorum festa erant duplicia, quędam semel in anno & quędam sępè. Num.c.9.q.23. 143
Hebręi quando murmurauerunt in deserto. Num.c.11.q.1. 214
apud Hebræos, quomodo erant antiquitus sepulchra, 4. Reg.13.q.20. 118
Hebræos inter quomodo docendi officium administrabatur, 2.Paralip.18.q.5. 350
de Hebræo in Latinum transferre cur sit difficile, Prol. Hier. in Pantat.
Hebręi quas cęrimonias nunc existentes extra terrã Chanaan obseruare possint, & quę sunt illę quas solum in terra Chanaan obseruare poterant. 4. Reg. 25. q. 31. pag.225
Hebręi quasuã cęrimonias solum in terra Chanaan obseruare poterant. 4.Reg.25.q.35. 225
de Hebręo in Latinum translationi, cum non apposuerit Hieronymus asteriscos, & obelos, cur apposuit illos translationi de Gręco in Latinum. 1.Paralip.Pręfat.2. Hieronymi, q.10. 39
Hebręus effici, an tenebatur Naaman post sanationem à lepra, & an effectus fuerit, vel teneretur seruare legem Moysi, vt saluus fieret. 4.Reg.5.q.20. 46
Hebræum ad exemplar, an recurrendum sit pro veritate Euangelij Matthæi. Matt.Prol.2.q.1. 56
Hebræorum viuendi modus in terra Iudæ post aliorum in Babylonem translationem. 4.Reg. c.25. quæst.19. pag.223
Hebræi etiam cur Quadragesimam ieiunant. Matt.6.q.8. 158
Hebręus an fuerit effectus Naaman Syrus post sanationem à lepra. 4.Reg.5.q.20. 46
Hebręis quare durum erat soluere tributa alienigenis incircumcisis. Matt.17.q.192. 468
apud Hebræos quinam se Messiam profiteri voluerunt. ibidem.
Hebręorum legem accipere an teneretur Naaman postquam sanatus est. 4.Reg.5.q.21. 47
Hebræos postquam subiecit, quomodo se habuit Rex Ægypti Sesac. 2.Paralip.12.q.14. 290
Hebraicè ne loqueretur Rabsaces cur Ezechiæ nuncij petiuerunt. 4.Reg.18.q.41. 159
Index Quæstionum.
Hebræorum Deum quare comparauit Rabsaces, aliis diis, 4.Reg.18.q.43. 160
Hebræis in Babylone captiuis existentibus, an ibi liceret facere sacrificia, & alias cærimonias, 4. Reg.25.q.31. pag. 225
Hebræis manentibus aliis in Babylonem ductis, & templo incenso, an liceret cærimonias legis, & sacrificia facere in templo combusto, 4.Reg.25.q.33. 226
Hebræorum quot reges fuerunt vsque ad captiuitatem Babylonis, 4.Reg.25.q.33. 226
Hebræorum Reges vsque ad tempora captiuitatis Babylonis quanto tempore durauerint, 4. Reg.25.q.34. pag. 226
Hebræis duplex signum datum est vt ab aliis gentibus distinguerentur, Matt.9.q.94. 350
Hebræum Iudæus ad iurandum in templum inducens an peccaret, 2.Paralip.6.q.17. 150
inter Hebræos qui & quot modi fuerint certificandi de dubiis viuente Moyse, Def.p.2.c.39. 53
Hebræi quomodo cum tempora sua per menses & annos lunares computent non sequãtur aliqua inconuenientia, quæ sequũtur ex computatione per Numam Pompilium, sed annus suus semper incipit in Martio, vel prope, Def.p.2.c.93. 91
Hebræi quare faciunt in Martio semper principium anni, ibid.
Hebræi quomodo, & quare Godolia mortuo in Ægyptum fugerunt, 4.Reg.25.q.25. 224
Hebræi quomodo in Ægyptum post Godoliæ mortem propter Chaldæorum timorem fugierunt, 4. Reg.25.q.26. 224
Hebræi post Godoliæ mortem cur potius in Aegyptum iuerunt, quam in aliam gentem, 4.Reg.25. q.27. 224
Hebræi, an peccauerint fugiendo in Aegyptum post occisionem Godoliæ, 4.Reg.25.q.28. 224
Hebræorum in Aegypto status qualis fuerit cum illuc fugierunt, & quis fuit finis eorum, 4. Reg.25. q.30.
Hebræorum finis in Aegyptum fugientium quisnam fuerit, ibid.
Hebræi. Vid. Iudæi.
Hebron an Caleb promissa fuerit, & quomodo, Iosue 14. q.7. 138
Et inibi Lirani improbatio, ibid.
de Hebron vrbis nomine plura, ibid. q.8.
Caleb filij an possederint Hebron vsque ad tempus quo scriptus est liber iste, Iosue 14.q.8. 142
Hebron ciuitati quis primo imposuit nomen Cariatharbe, Iosue 14.q.9. 142
Et quare sic vocata est, ibid.
Et inibi refellitur opinio Nicolai, ibid.
Hebron quomodo impositum fuerit nomen hoc, s. Cariatharbe, vbi & formatus, & sepultus creditur Adam, ibid.q.10. 143
Et ibi dicitur esse vallis lachrymarum.
Hebron, Ierusalem, Lachis, & Hierimoth, an erant vrbes Australes, Iosue c.10.q.2. 299
Hebron an fuerit capta à Iosue, vel à Caleb, in quo reiicitur opinio Nicolai, Iosue c.10. q.96. 357
Hebron Rex quomodo hic dicitur, quod captus est, cum supra fuerit suspensus, Iosue c.10.q.97. 357
Hebron progenies quare hic non ponitur, Exod.6.q.4. 68
contra Hebron, & Dabir pugna an fuerit facta per Iosue, vel per Caleb, Iud.1.q.13. 4
Et an fuerit facta viuente Iosue, vel post eius mortem, ibid.q.14.
Hebron quomodo Caleb data fuerit, ibid.q.21. 12
Hebron ex vrbe, an Caleb gigantes tres deleuerit, ibid. quæst.22.
Hebron an fuisset possessa à Caleb, antequam daretur Leuitis, Iosue 21.q.10. 252
Hedi, & oues quid sint, & quare boni oues, & mali hædi dicuntur, Matt.25.q.304. 143
Helcias quare misit Regi Iosiæ librum repertum in Domini domo, 4.Reg.22.q.12. 191
Helcias ad quid misit librum istum Iosiæ cum multi eum haberent, 4.Reg.22.q.13. 197

Helcias summus Sacerdos quis fuerit, 4.Reg.22.quæst.8. pag. 191
de Heli & Samuele Iudicibus, quare non agatur in lib. Iudicum & in Regum. Iud.17.q.4. 279
Heli filij, quomodo ignorarent legem Sacerdotalem, 1. Reg.c.2.q.6. 62
Heli filios, an excusaret legis Sacerdotalis ignorantia eorum. 1.Reg.c.2.q.6. pag.62
Heli filij, præuaricantes victimam, quomodo ipsa acciniatur, 1.Reg.c.2.q.7. 63
Heli filiorum peccatum quale fuerit, 1.Reg.cap.2.q.16. pag. 68
Heli mala cur Deus iterum per Samuelem nunciauerit. 1.Reg.c.2.q.23. 71
Heli domui, & domui patris eius, quomodo intelligatur, quod promissum est, vt ministrarent in æternum, 1. Reg.c.2.q.26. 74
Heli brachium esse præcisum quomodo intelligatur, 1. Reg.c.2.q.28. 75
Heli filiorum duorum mors quare fuerit posita hic tanquam signum, 1.Reg.c.2.q.31. 77
Heli pœna Domus, an durauerit in æternum, 1.Reg.c.3. q.4. 84
Heli quomodo sciret, quod Deus loquutus esset Samueli, 1.Reg.c.3.q.5. 85
Heli filij, an damnati, vel salui sint, 1.Reg.c.4. quæst.17. pag. 96
Heli tempus vsque ad obitum Saulis quomodo numeratur, 1.Reg.c.31.q.20. 317
Heli contra domum quomodo Domini sermo impletus est per abiectionem Abiathar, 3.Reg.2.q.29. 38
Heli domus de statu circa summum Sacerdotium, ibid.q. 30. 38
Heli tempora, quare non computantur, sicut Sampsonis, Iud.13.q.4. 208
Heman quod Deus dederit quatuordecim filios, quomodo dicatur, 1.Paralip.25.q.13. 498
Heman filiarum cur à qualibet non fuit denominata familia vna, 1.Paralip.25.q.15. 499
Heman filij iuxta quem regem canebant, 1. Paralip.25. q.16. 499
Heman, Asaph, & Idithum quinam erant, 2.Paralip.5.q. 32. 129
de Heman Asaph, & Idithum filiis quare hic fit mentio, 1.Paralip.25.q.11. 498
Heman, an sit ciuitas, quæ nunc vocatur Antiochia, Num. c.34.q.3. 320
Henoch quot annis vixerit in Paradiso terrestri, Gen.13. q.123. 167
Henoch & Elias quem statum habent in Paradiso terrestri, & an ibi vtantur vestibus, & aliis humanibus necessitatibus, 4.Reg.2.q.24. 13
Henoch, & Elias ad quid manent in Paradiso terrestri, & quid postea facturi sunt, 4.Reg.2.q.25. 14
inter Henoch & Eliam, & corpora glorificata, quæ differentia est, Exod.c.34.q.24. 306
Henoch an viuat, vel an mortuus sit, Genes.5.q.5.
Henoch, & Elias quot annorum steterunt vsque nunc in Paradiso, 4.Reg.2.q.26. 14
Henoch, & Elias viri iusti Paradisum terrestrem nunc habitant, Parad.5.c.165. 107
Henoch, an viuus, vel mortuus sit, Genes.5. quæst.5. pag. 58
Her & Onan Iudæ filij quare computantur hic, cum mortui prius fuissent, Gen.46.q.1.
Herbarum, plantarum, hominumque virtus cur post diluuium diminuta est, Genes.13.q.233. 215
Heremitæ soli aut Apostoli, & discipuli, an intelligantur in illis verbis Christi, quod vni ex minimis, vel pauperes omnes boni, & mali, Matt.25.q.397. 209
Hermon mons quomodo distat à Tabor, Deut.4.quæst.9. pag. 40
Herodes quare occidi iussit Ioannem in carcere, ibid. q. 37. 131
In hoc nota modum viros bonos occidendi communiter obseruari solitum, ibid.
Herodes quare iussit quod caput Ioan. ferretur ad conuiuum, quale facinus, & à Romano quodam dure perpetratum narratur, ibid.q.39. 132
Herodes quare Magi dixerit quod postquam inuenissent puerum renunciarent ei de eo, Matt.2.q.35. 209
Herodes quare dixerit Magis quod ipse veniens adoraret eum, ibid.q.36.
ad Herodem ne redirent quare Magis reuelatum est, ibid.q.51. 217
Herodes quare cum tanto desiderio Christum persequutus fuerit, ibid.q.52. 218
Herodes quare non obseruauerit Christum in Ierusalem in die purificationis, ibid.q.53. 219
tunc Herodes videns, &c. Matt.2.
Herodes an peccaret volens Christum occidere, Matt.2. q.63. 230
Herodes, an peccauerit occidendo pueros, ibidem. quæst.64.
Herodes quare pueros in Bethleem occidi fecerit, ibid. quæst.65.
Herodes quare iratus sit, ibid.q.67. 231
Et an Herodes iuste iratus sit, ibid.
Herodes quando iratus sit, ibid.q.68.
Her quare occiderit pueros in finibus Bethleem, ibid. q.69. 232
Her an putaret sibi auferre timorem si occideret pueros in Bethleem, ibid.q.70. 233
Her quare occiderit pueros à bimatu, ibid. quæst.71. pag. 233
defuncto autem, &c.
Herodis post mortem, & nō ante cur Ioseph iussus est redire in terram Israel, ibid.q.74. 237
Herodis post mortem quare Ioseph iussus est redire in terram Israel cum ibi posset habitare, ibid. quæst.75. pag. 237
Herodes de quo Matt.14.quisnam fuerit, Matt.14. q.2. pag. 118
Quomodo potuit audire famam miraculorum Christi cum Herodes mortuus fuerit Christo puero existente, ibid.
Herodes dicti multi fuerunt, ibid.
Herodes cur dicatur, Tetrarcha. ibid.q.2.
Herodes Ascalonita fuit primus qui de alienigenis factus est Rex Iudæorum, ibid.
Herodes iste, an erat Tetrarcha, vel Rex, ibid. quæst.5. pag. 119
Herodes, an asseruerit Ioannem Baptistam à mortuis resurrexisse. ibid. q.6.
Herodes Gentilis, & infidelis quomodo credidit esse resurrectionem à mortuis, cum Iudæi hoc nondum crederent, ibid.q.7.
Herodes auditis factis Christi quare dixit quod Ioannes surrexit à mortuis, ibid.q.8. 120
Herodes quare non credidit quod aliquis propheta de nouo venerat in mundum, ibid.q.9.
Herodes cur potius credidit quod resurrexisset Ioannes quam aliquis de aliis, cum Ioannes nullum miraculum fecisset, ibid.
Herodes quomodo poterat credere quod iste qui hæc miracula faciebat erat Ioannes, ibid.q.11. 121
Herodes quare dixit: Ideo virtutes operantur in Ioanne, ibid.q.12. 121
Herodes quare Ioannem incarcerauit, ibid. quæst.15. pag. 121
Herodes quomodo ausus est Ioannem incarcerare, ibid. q.16. 123
Herodes propter quid arguebatur à Ioanne, ibidem quæst.17.
Herodes quomodo Ioannem occidere volebat, quia potius videtur oppositum, ibid.q.18.
Herodis natalis dies quis erat, ibidem quæstio. 20. pag. 124
Herodes quare celebrauit nunc natalis sui diem, ibid.q. 21. 125
Herodem cur Ioannes arguebat de illicitis nuptiis, & non Herodiadem, ibid.q.23. 125

Hero-

Herodes an vere voluit occidere Ioannem, & mortem eius procurauit, ibid. q. 24.

Herodi quomodo tantum placuit puella saltans vt dimidium regni sui polliceretur si illa peteret, ibid. q. 26. pag. 127

Herodes quare cum iuramento pollicitus est dare saltatrici quodcumque postulasset, ibid. q. 27.

Herodes quare pollicitus est dare saltatrici quicquid postulasset, ibid. q. 28.

Herodes quomodo dicitur quod contristatus est ob petitionem capitis Ioannis ibid. q. 31.

Et an veram tristitiam habuit, ibid.

Herodem an obligabat iuramentum istud, ibid. q. 32. pag. 129

Herodes ad quid voluit habere in conuiuio principes Galileæ, ibid. q. 33.

Herodes quod propter simul discumbentes iussit dari caput Ioannis cur dicatur, ibid. q. 34. 130

Herodes quomodo ausus est occidere Ioannem, ibidem, quæst. 35.

Herodes quare turbatus sit audiés natum esse Regem Iudæorum, Matt. 2. q. 24. 200

Herodes quosnam principes Sacerdotum congregauit, Matt. 2. q. 26. 201

Herodes cur quæsiuerit summos Sacerdotes, cum Magi ab eo solum quæsiuissent de Rege nato, Matt. 2. q. 27. pag. 204

Herodes ad quid scire voluit locum Natiuitatis Christi, Matt. 2. q. 28. 204

Herodes quomodo intenderit occidere Messiam, cum occidi non posset quia Deus erat, Matt. 2. q. 29. 205

Herodes quare clam vocauit Magos, Matt. 2. q. 30. 206

Herodes quare voluerit á magis discere tempus stellæ, Matt. 2. q. 31. 206

Herodes quare non quæsiuerit à Iudæis de tempore natiuitatis Christi, Matt. 2. q. 32. 407

Herodes quare miserit Magos in Bethleem, Matt. 2. q. 33 pag. 207

Herodes quare non iuerit cum Magis in Bethleem, Matt. 2. q. 34. 207

Herodes, & ceteri qui Christum esse Ioan. Baptistam tenebant, quomodo hoc putabant, cum Ioannes nullum miraculum fecerat, Matt. 16. q. 46. 273

Herodiades quare Ioannem occidere cupiebat, Matt. 14. q. 22. 125

Herodiadem cur Ioannes non arguebat de illicitis nuptiis, sed Herodem, ibid. q. 23. 125

Herodiadis filia ista quare saltauit, ibid. q. 25. 126

Herodiadis filia saltans quomodo tantum placuit Herodi, vt dimidium regni sui polliceretur si illa peteret, ibid. q. 26. 127

Herodiadis filia quomodo petiuit caput Ioannis, ibid. q. 29. 128

Quare dixit da mihi hic caput Ioannis, ibid. q. 30.

Herodiadi quare puella attulit caput Ioan. Baptistæ, ibid. q. 42. 134

Herodion auis cur sit Iudæis prohibita. Vid. Aquila.

Herodiani quinam erant, Matt. 22. q. 81. 35

Herodianos quare nunc Pharisæi adduxerunt ad tentandum Christum, ibid. q. 82.

de Herodianis, & Pharisæis cur dicatur quod post Christi responsionem relicto eo abierunt, ibid. q. 107. 45

de Herodione seu falcone quędam pulchra, Leuit. 11. q. 39. 187

Hesebon quænam ciuitas sit, & eius situs, Iosue 12. q. 39. pag. 90

Heston filius, an sit Caleb, de quo hic, vel an alius sit, 1. Paralip. 2. q. 16. 84

Hestromitarum, & Amulitarum familiæ cur sint diuersæ, cum haberent eundem patrem, Num. c. 26. quæst. 10. pag. 155

Hethæi, & Amorrhæi quot modis capiantur, 4. Reg. 10. q. 14. 157

Hiarcas quis fuerit, Genes. in Epist. Hier. ad Pau. 1.

Hiel filij, an moriebantur violenter in pęnam peccati patris, vel morituri essent etiam si pater non ædificasset Ierico, 3. Reg. 16. q. 20. pag. 259

Index Quæstionum.

Hiel filij quomodo mori poterant pro peccato patris, 3. Reg. 16. q. 21. 259

Hiel quomodo ausus est ædificare Ierico, 3. Reg. 16. q. 22. 259

Hiel quare non cessauit ædificare Ierico propter mortem primogeniti, 3. Reg. 16. q. 23. 259

Hieremias. Vid. Hieremias.

Hieremiæ verborum ac Ecclesiæ expositio, 1. Parad. c. 81. 15

Hierimoth, Ierusalem, Lachis, & Hebron, an erant Vrbes Australes. Ios. c. 10. q. 2. 299

B. Hieronimi Prologus secundus, 1. Paralip. an debeat esse post præcedentem, 1. Paralip. Præf. 2. Hier. q. 3. 26

B. Hieronimus quare non audebat scribere librum Paralipomenum, 1. Paralip. Præf. 2. Hier. q. 4. 30

B. Hieronimi, an sit Prologus primus, 2. Paralip. 1. Paralip. Præf. 1. Hier. q. 1. 8

B. Hieronimus quare posuerit Prologum primum, 1. Paralip. 1. Paralip. Præf. Hier. 1. q. 2. 8

D. Hieronimi Prologus in libris Regum quare vocatur Galeatus in Præf. D. Hier. 1. Reg. q. 27. 24

D. Hieronymus quare transtulerit in Latinum Sacram Scripturam, in Præf. D. Hier. 1. Reg. q. 30. 26

D. Hieronymus quare appellet libros Regum suos. in Præf. D. Hieron. 1. Reg. q. 32. 28

D. Hieronymi translatio, an sit optima, & veritati Hebraicæ concordans. in Præf. D. Hieron. 1. Reg. q. 33. 29

D. Hieronymus cur rogat Paulum, & Eustochium, vt pro se ipso orent. in Præfat. D. Hier. 1. Reg. q. 34. 29

D. Hieronymus quando transtulit libros Ruth, Esther, Iudicum, & Iosue. Ios. in Præfat. Hieron. q. 7. 8

D. Hieronymi approbatio, & vtilitas translationis, quæ. Ios. in Præfat. Hieron. q. 9. 10

D. Hieronymus quomodo loquitur, & in quo sensu hic contra Emulos. Ios. in Præfat. Hieron. q. 11. 12

D. Hieronymus quare Paulam, & Eustochium nimis dilexit. Ios. in Præfat. Hieron. q. 16. 17

D. Hieronymi translatio verborum, si non tu ipse pręcedas. Exod. c. 33. q. 15. 265

D. Hieronymus an teneretur facere correctionem librorum Sacræ Scripturæ, quam ei imponebat Damasus Papa. Matt. Prol. 2. q. 3. 58

Hieronymus quomodo dicit hic vera transtulisse 70. Interpretes, cum dixerit alios errasse. 1. Paralip. Præfat. 2. Hieronymi. q. 5. 32

Hieronymus quare dicit in Prologo secundo, 1. Paralip. quod solum ibi narrantur hystoriæ pertinentes ad librum dictum regnum Iuda, non Israel cum in libro Regum remittatur etiam ad librum sermonum Regum Israel. 1. Paralip. Præfat. 2. Hieron. q. 6. 35

Hieronymus quare translationi de Græco in Latinum asteriscos & obelos apposuit, cum hoc non videretur necessarium, 1. Paralip. Præfat. 2. Hieron. q. 11. 39

Hieronymus quare de Græco in Latinum translationi apposuit asteriscos, & obelos, non autem translationi de Hebræo in Latinum. 1. Paralip. Præfat. 2. Hieron. q. 10. 39

Hieronymus cur Bibliam de Gręco in Latinum transtulerit, 1. Paral. Præf. 2. Hier. q. 9. 38

B. Hieronymi, an sint omnes Prologi in Matthæum, cur tot ponantur, & quis sit eorũ ordo, Matt. Prol. 1. q. 1. 44

Hieronymus cur Euangeliorum libris Canones apposuerit, Matt. Prol. 2. q. 10. 70

Hieronymi dictum quod tempore famis in Israel sol steterit ostendendo famem istam an verum sit, Ruth 1. q. 4. 3

Hieronymus ad quid voluerit quod libri suæ translationis modicum discreparent à priorib. libris, Matt. Prol. 2. q. 8. 64

Hieronymus quomodo potuerit facere quod in libris latinis aliquid maneret, sicut prius, Matt. Prol. 2. q. 7. 64

Hierusalem quot nominibus appellata sit, Genes. 12. q. 27. 123

Hircus quomodo dicitur, quod offerebatur in expiationem, Num. c. 29. q. 8. 198

in Hircis quomodo obseruarentur libamenta, Num.c.15. q.19. pag. 373
Hircus totus, an deberet cremari extra castra, vel adeps solum, Num.c.14.q.33. 380
Hircos in holocaustis cur principes non obtulerunt, Num.c.7.q.12. 140
Hircus cur tantum offerebatur in sacrificio pro peccato, Num.c.7.q.14. 140
Hircus an offeratur in memoriam venditionis Ioseph secundum Hebræos, ibid.
Hircus ab Aaron hic oblatus quinam erat, Leuit.10. q. 17. 154
Hircus oblatus pro peccato quomodo potuit esse exustus, Leuit.10.q.18. 155
de Hircis offerendis pro peccato in die propitiationis, quomodo dicatur quod super quem sors caderet capri emissarij offereretur pro peccato, cum ambo pro peccato offerrentur, Leuit.16.q.14. 271
Hircus cur offerri mandetur pro peccato Populi, Leuit. 9.q.3. 122
Hirci sanguis, an aspergeretur super propitiatorium ita vt eius guttæ caderent super ipsum, Leuit.16.quæst.19. pag.277
Hirco quænam peccata confitebantur in veteri testamento, Leuit.16.q.25. 283
Hircum portare iniquitates Israelitarum quomodo intelligitur, Leuit.16.q. 25. 283
Hircum educentis lotio in quibus aquis fiebat, Leuit.16. q.33. 299
super Hircis cur fortes ex mandato Dei ponebantur in die propitiationis, Leuit.16.q.13. 269
Hispaniæ descriptio, Genes. in Epist. Hier. ad Pau.1.
Hispani, an Iones à quibus dicti sunt, Genes. 10. quæst.2. pag. 92
Historiæ primi libri Regum à primo cap. vsque in finem quis numerus annorum, 1. Reg.c.5.q.10. 104
Historia temporum. Tempora prophetarum, quando inceperint. 1. Reg.c.31.q.21. 319
Historiographi Gentiles quomodo errant circa historias Sacræ Scripturæ, 4. Reg.19.q.26. 169
Historia temporum de omnibus gestis quæ fuerunt inter Gentiles ab exitu Iudæorum de Ægypto vsque ad tempora Iudicum, Iud.2.q.16. 28
Historia circa Samaritanos, & eorum conditio ac mores Christi tempore, 4. Reg.17.q.24. 149
Historiarum suppletio, & concordia quare non fit in Paralip. libro nisi vsque ad reditum de Babylone, 1. Paralip. Præf. auct. q.7. 6
in Historia Ochoziæ Regis cum Incipiat, 4. Reg. liber, cur non ponitur illius Principium in hoc loco, sed in fine tertij, 4. Reg. Præf. q.3. 2
Historia quid sit. Genes. Epist. Hier. ad Paul.1.
de Historiarum fide, Def. par.2.c.18. 40
Historiis quantum sit credendum, ibid.
Historiis quibus magis credendum & quibus minus, ibid.
Historiarum suppletio quare ab Esdra facta solum vsque ad Babylonis captiuitatem dato quod deberet supplere tantum historia Sacræ Scripturæ, 1. Paralip. Præf. auct.q.8. 6
Historia Salomonis. Vid. Salomonis historia.
Histriones, Aleatores, Meretrices, & Vsurarij an lucri sui decimam dare teneantur, Deut.12.q.7. 115
Histriones, & Mimi an de acquisitis per has artes facere possint, Matt.6.q.38. 40
Hiacinthus ad quid seruiebat in constructione Tabernaculi, Exod.c.25.q.5. 25
Hiacinthina Tunica an haberet manicas, Exod. c.28. q. 16. 114
Hiacinthina vitta. Vid. Vitta hyacinthina.
Hyperbole quare sæpe vtatur Sacra Scriptura, Deut.9. q. 1. 75
Hyppocritæ quomodo ex operibus suis cognosci possint cum sem per dissimulent, Matt.7.q.28.
Hypocrita quid sit, Matt.15.q.32. 216
Hypocrita ad hoc quod quis sit quidnam requiratur, Matt.15.q.32. 216
Hypocrisis an sit peccatum, ibid.q.33. 217
Hypocrisiæ quæ sint peccata, ibid.
Hypocrisis, an sit peccatum speciale, vel coincidat cum multis, ibid.q.34. pag. 218
Hypocrisis peccatum, an sit mortale, ibidem. quæst.35. pag. 219
Hypocrisis propter quæ duo possit esse mortale, ibid.
Holda an illico respondent Iosiæ nuncius, vel post aliquantum tempus, 4. Reg.22.q.15. 194
Holdam prophetissam quis Dei respondendi fuerit modus, 4. Reg.22.q.16. 194
Holocausta oblata à Salomone an cremabantur ab alio igne, quam ab eo qui missus est, à Deo, & quomodo erant posita, 2. Paralip.7.q.8. 170
Holocausta de necessitate, an offerebantur in quinque festiuitatibus in quolibet anno, Num. c.15. quæst.12. pag. 370
Holocausta, an debebant fieri etiam in mense 13. quando accidebat, Num.c.28.q.12. 185
Holocaustorum modus, qui seruabatur circa altare, tam cum situabantur, quam cum mouebantur castra, quis erat, Num.c.4.q.13. 75
Holocaustorum in Altari quid mundabatur cum nō haberet operiorium, Exod.c.29.q.19. 148
Holocaustorum altare habebat vasa propria, Exod.c.31. q.8. 183
Holocausti altaria quæ erant, Exod.c.38.q.1. 355
Holocaustorum sacrificium quare mane, & vespere offerebatur, 2. Paralip.2.q.13. 37
Holocaustum quomodo fieri potuit de tauris Idolo consecratis, Iud.6.q.39. 91
in Holocausto cur non licebat offerre nisi masculum, & in hostia pacifica etiam feminam, Leuit. 3. quæst.2. pag. 39
Holocausta quomodo & quando obtulit Salomon super altare Domini, 2. Paralip.8.q.20. 210
Holocaustorum altare. Vid. Altare holocaustorum.
Holocausturum altare Templi, quomodo licuit fieri de ære, & altare Moysis fieri de lignis setim, & operiri illud de laminis æneis, & aliud laminis aureis, 2. Paral. 4.q.5. 85
Holocaustum facere permittens Baal cultoribus, an peccauerit Iehu, 4. Reg.10.q.33. 98
Holocausta, & hostias pacificas, quare Salomon potius obtulit quam aliud sacrificium, 2. Paralip.7. quæst.16. pag. 179
Holocaustorum altare. Vid. altare holocaustorum.
Holocausta Salomonis ad cremandum ignis ad quid descenderit, id est, quæ necessitas, 2. Paralip.7. quæst.2. pag.166
Holocausta, & hostiæ pacificæ cur potius oblatæ sunt arca posita quam alia sacrificia, 1. Paralip.16. quæst.4. pag. 300
in Holocaustis, an semper agnus anniculus accipi deberet, Leuit.1.q.22. 20
Holocausta cur fiebant tantum de turturibus, & columbarum pullis, & non de aliis auibus, Leuit.1.quæst.23. pag. 22
Holocaustum pecora oblata à Salomone, an omnia eodem die immolata sunt, 2. Paralip.7.q.13. 177
in Holocausta quæ vidit Saba Regina quod offerebat Salomon quænam erant, 2. Paral.9.q.4. 218
Holocaustorum altaris Templi quæ fuerit figura, 2. Paralip.4.q.4. 85
Homicida repertus reus causa discussa, cum existeret in vrbe refugij cui accusatori tradi deberet occidendus, Iof.20. q.22. 237
Homicidium an sit maius peccatum, vel periurium, Matt.5.q.302. 395
Homicidium quid sit, Matt.5.q.103. 145
circa Homicidium quid ad irascibile attinet, de directione, Deut.21.q.1. 192
Homicidij quomodo inquisitio fiebat, vbi auctor cædis ignorabatur, ibid.
Homicidium quid sit, Matt.5.q.103. 145
Peccatores an sit licitum occidere, ibid.q.105. 147

Et an liceat cuilibet priuatæ personæ, Deut.21.q.106. pag.151
Quod aliquis occidatur, & occidens non incurrat culpam, an per Papam dispensari possit, ibid. q.107. 153
in Homicidio, an per aliquem minorem Papa dispensari possit, ibid.q.108. 154
Occidere an licitum sit inuasorem se defendendo, ibid. q.109. 155
Occidere aliquem, an alicui liceat pro defensione rerum suarum cum moderamine, &c.ibid.q.110. 161
Viatorem interficere furem inuadentem lex occidere permittens, an iusta sit, ibid.q.111.
Occidere se ipsum, an alicui quacumque ex causa licitum sit, ibid.q.112. 163
Filiam vel vxorem in adulterio inuentam, an occidere liceat alicui, ibid.q.113. 165
Occidere se an liceat virgini ne corrumpatur, ibid. q. 114. 167
Occidere aliquem casu, an sit peccatum, ibid.q.115.169
Occidere aliquem, an pertineat ad Sacerdotes in casu in quo iustum est aliquem occidere, ibid.q.116. 170
Occidere innocentem, an Iudici, vel alteri aliquando liceat, ibid.q.117. 172
Occidere iustum, an maius peccatum, vel peccatorem, ibid.q.118.
Homicidæ an censendi sint abortum procurantes, ibid.q. 119. 173
de Homicidij speciebus, ibid.q.120. 15
Occisor si superueniat cadaueri occisi, an cadauer ipsum emanat sanguinem, ibid.q.121. 174
Et propter quid, ibid.
Homicidij causa an tractanda erat coram iudicibus ciuitatis refugij vel coram iudicibus loci in quo patratum erat homicidium, Num.35.q.14. 34
Homo veniens in Siceleg ad annunciandum Dauid mortem Saulis, quis fuit. Vid. dict. Iuuenis.
Homo an magis peccaret occidendo seipsum, quam petere ab alio se occidi, 2.Reg.c.1.q.7. 5
Hominibus, an vtile, & expediens sit aliquid facere per votum, Num.c.30.q.45. 228
Homo si ad indiuisibile reduceretur, an posset agere, & pati secundum naturam, Iosue c.3.q.21. 105
Homini an liceat punire vnum pro peccato alterius, Iosue c.6.q.27. 188
Hominum corda an sint in manu Dei, Iosue c.7. q.36. pag. 228
Homo quomodo aliquando per peccata sua meretur excæcari, & cadere in alia peccata, Num.cap.14.q.97. pag. 365
Homo an possit sciri, quot, & quæ sint peccata, quibus meretur excæcationem, ibid.
Homo fiebat immundus ex tactu diuersimode, Num.c.5. q.8. 97
Homo fiebat magis immundus in cōtactu hominis mortui, quam aliorum, Num.c.5.q.8. 97
Homo visus à lupo quare clamare non potest, Num.c.21. q.22. 34
Homo quilibet, aut animal quodlibet, an possit vniuersaliter vbi, & quando vult alium hominem, aut brutum animal fascinare, Num.c.21.q.15. 36
Homines omnes, an venient ad iudicium vniuersale, Mat. 25.q.323. 160
Homines, quibus modis loquebantur Deo, 2. Reg.c.8.q. a38. 265
Homini quando liceat iudicare per signum, omen, & auguria, 1.Reg.c.14.q.4. 364
Homines per tres causas inclinantur ad prauos coitus, Exod.c.22.q.15. 428
Hominum vita, & natura, quare nunc minorata sit. Exod.c.23.q.10.
Homines qualiter in patria assumuntur ad Angelorum ordines, Matt.13.q.15. 65
Homo. Vid. in verbo vir.
Homo à lepra mundus iudicari à Sacerdote quando debet, Leuit.13.q.9. 221
Homo appetit generaliter omne bonum, Matt.10. q.75.

Homini nemini deficit principium sufficiens ad se saluandum, Matt.11.q.53. 491
Homines mali peccatum, & passiones sunt inferi portæ, Matt.16.q.70. 285
Hominis differentia quomodo ponatur mortale, Matt. 17.q.111. 397
Homo quilibet est aliquo modo bonus, & malus, Matt. 7.q.29. 219
Homines esse malos quomodo Christus hic dixit, Matt. 6.q.13. 209
Homines multipliciter alliciuntur ad suscipiendos Apostolos, Matt.10.q.141. 458
Homines solus Deus iustificat, ibid. q.143.
Homines, an aliquando portentur à diabolo per diuersa loca, Matt.4.q.47. 113
Homines omnes ad quem cultum Deo naturaliter obligentur, 4.Reg.17.q.18. 147
Homo sine gratia Dei an possit peccatum euitare, ibid. q.179. 266
Homo sine gratiæ Dei auxilio an possit à peccato resurgere, ibid.q.180. 271
Homo gratiam Dei consequutus an possit sine Dei gratia mala euitare, & bonum operari, ibid. q.282. 275
Homo sine gratia Dei an possit præparare se ad gratiam recipiendam, ibid.q.281. 272
Homo in gratia, an sine gratia possit in illa perseuerare, ibid.q.183. 277
Homo an possit per seipsum sine gratia mereri vitam æternam, ibid.q.184. 276
Hominibus quibusnam competat in generali iudicio iudicare, ibid.q.193. 283
Homines soli, an cum Deo iudicabant, vel etiam angeli, ibid.q.206. 293
Hominibus ægritudines. Vid. ægritudines.
Homines omnes post resurrectionem an peccata omnia quæ fecerunt cognoscent, Matt.25.q.338. 178
Homine peccante, an corpora cælestia deteriorata fuerint, & quomodo hoc esse potuerit, Matt.25. q.467. pag. 249
Hominis mensura inquantum homo, & Dei æternitas differunt, Iosue 11.q.30. 33
Homines an seipsos ex charitate diligere debeant, Matt. 22.q.292. 240
Homines iustificantur per fidem ex Dei gratia, Matth.9. quæst.74. 241
Homo corpus suum, an ex charitate diligere debeat, Matt.22.q.293. 241
Homo an possit sine gratia Dei bonum aliquod facere, Matt.19.q.174. 254
Homo sine gratia Dei, an possit velle bonum, ibid.q.175.
Homo, an possit aliquid verum intelligere sine gratia Dei, ibid.q.176. 259
Homo an possit per sua sola naturalia sine gratia Dei, illum super omnia diligere, ibid.q.177. 261
Homo sine gratia Dei, an possit omnia præcepta legis implere, ibid.q.178. 263
Hominis formationis quæ fuerit causa, Genes.2. q.7. 22
Et an fuerit participatio diuinæ bonitatis, & ostensio magnitudinis eius, ibid.
Hominis anima an à solo Deo creata sit, Genes.1. q.27.
Homo, an sit ad imaginem Dei creatus, Genes.1.q.28. 15
Aliquis, an cum ad magnam sanctitatis culmen deuenit cuncta ei obediant animalia, & elementa, Genes. 1.q. 29. 16
Hominis productio an distinguatur à productione aliorum animalium, Genes.1.q.31. 16
Hominem masculum, & feminam an Deus simul creauerit, Genes.1.q.32. 17
Hominibus cur Deus cibos dedit cum adhuc non essent mortales, Genes.1.q.33. 18
Homines omnes esse fratres quomodo est verum; Matt. 23.q.60. 322
Homines omnes per quem modū fratres sunt, ibid. q.[illegible]
Homines ante diluuium existentes, quomodo securi esse poterant ne veniret diluuium Noe illud prædicante, Matt.24.q.223. pag. 555

Hominum ante diluuium ad oſtendendam ſecuritatem quo ponuntur hæc.ſ.comedere, & bibere, ibid.q.224.
Hominis filij quodnam erit ſignum in die iudicij, Matt. 24.q.168. 529
Hominis ad ſalutem Deus eſt principale agens,Matt.16. q.74. 288
Homines ſancti qui Sacerdotes non ſunt an habeant claues,ibid.q.84. 30
Homo interior,& exterior quis dicatur, Matt.17. q.109. pag. 393
Homini nihil melius eſt doctrina Euangelica, Mat.10.q. 54. 405
Homini Deus non dat vitam æternam antequam mereatur,nec pœnam antequam demereatur, Matt.8. q.61. pag. 255
Hominibus vtile eſt ſcire quid alij de ipſis ſentiant,Matt. 15.q.38. 271
Hominum euntium in vitam æternam aut in gehennæ incendia quis erit modus,cum conſummata vniuerſali reſurrectione hæc petiuerint,Parad. 5. c.183. 111
Reſponſio dubitationis dictæ,ibid.c.184.
Obiectio quod in cælo ſint feneſtræ patentes, ibid. cap. 186. pag. 115
Homo aliquis an tenperiatur abſque angelo cuſtodiente, Matt.18.q.59. 51
Homo dupliciter ſibi vult aliquod bonum ab aliis,Matt. 7.q.21. 214
Homo quilibet debet proximo ſuo velle quod iuſtum,ac bonum eſt,Matt.7.q.22. 214
Homines cur poſt reſurrectionem non appetent, id quod nunc,Matt.25.q.654. 409
Homines quo tempore incipiunt obligari ad ieiunium, Matt.6.q.139. 152
Hominum an res veræ ſint,1.Paralip.29.q.10. 577
de Hominum in cælum aſcenſu dubitatio, Parad.5. cap. 44. 74
Homo an poſſit Deum ſuperare, 2.Paralip.14. quæſt.13. pag. 337
Homines an percuſſi in vna maxilla aliam exhibere debeant,Matt.5.q.339. 433
Homines aliqui an habitent vltra æquinoctialem,Geneſ. 1.q.20. 11
Homini an liceat reſiſtere vim inferre volenti, Matt.5. q. 338. 431
Homini an liceat timere hominem,Matt.10.q.117. 438
Homini an præter Deum aliquid timere liceat. ibid.
Homo habens manum aridam an eſſet in Sinagoga vel adductus à Phariſæis,Matt.12.q.31. 12
Homines in patria qualiter aſſumuntur ad ordines Angelorum,Matt.13.q.15. 65
Homo ſecundum legem Dei, in quibus caſibus poterat vendi in ſeruum,4.Reg.4.q.5. 27
Homo non tenetur facere omnia quæ poteſt, Matt.6.q. 143. 154
ad Hominem pertinentia omnia in actu eius aut ſunt talia quæ ſemper bene ſe habeant,aut quæ bene, & male ſe habere poſſunt, vel quæ ſemper male ſe habent, Matt.11.q.22. 471
Homini cur Deus tam pulchrum veſtimentum non dat ſicut liliis,cum de eo magis quam de lilio ſit ſolicitus, Matt.6.q.183. 185
Hominibus quare non dicatur paratus ignis æternus, ſed dæmonibus,Matt.25.q.409. 215
Hominum circa tentationem quæſita quædam, Matt.4. q.63. 421
Homines an per diabolum tententur,ibid.q.64. 422
Homines quare dæmones volunt tentare, & torquere, ibid.q.65. 423
Homines tentare an ſit dæmonis officium,ibid.q.66.
Hominem an Deus tentet,ibid.q.71. 429
Hominem an tentent caro, & mundus, ibid.quæſt.22. pag. 430
Hominem an tentet Mundus,ibid.q.74. 412
Homines omnes curioſi ſunt, Matt.8.q.2. 226
Homines omnes ſcire deſiderant, ibid.
Homines perfecti non debent à ſpiritualibus ſaltem ad modicum tempus recedere,ibid.q.63. 357
Hominem quomodo Chriſtus multoties fluctuare permittit,ne ſuperbiat,ibid.q.73. 267
Homini vndenam ſomnus perueniat, ibid.q.77. 269
Homines quinam magis dormiant,ibid.
Homini ſomnus quam ſit vtilis, & neceſſarius, ibid.
Homines fideles, quare Virgines à Chriſto appellentur, Matt.25.q.37. 13
Homines quare Virginibus comparentur, Matt.25. quæſt.38.
Homo in quibus caſibus ſecundum legem Dei poterat vendi in ſeruum,4.Reg.4.q.5. 27
Homines viuentes an Deum odio habere poſſint, Matt. 25.q.564. 328
Hominis perfectio eſt ſeipſum cognoſcere, Matt.6. q.6. pag. 5
Homo an diligere debeat Deum pluſquam proximum, Matt.22.q.303. 252
Homo an magis Deum ex charitate diligere debeat quam ſeipſum,Matt.22.q.302. 250
Homo ex charitate, an magis ſeipſum quam proximum diligere debeat, vel econuerſo, ibidem, quæſt.305. pag. 253
Homo an magis proximum quam corpus ſuum ex charitate diligere teneatur,ibid.q.306. 256
Homo quare in Scriptura vocetur caro,& ſanguis, Matt. 16.q.63. 281
Homines aliis facere debere, quæ ſibi fieri volunt, quomodo verum eſt,Matt.7.q.21. 214
Homines de ſe non debent magna dicere, nec ſentire, Matt.9.q.26. 320
Hominem quare Deus tentari permiſit quem caſurum ſciebat.Geneſ. 3.q.2. 33
Homines in Arcam ingreſſi, cur ingreſſi ſunt per ſe ſoli egreſſi autem ſimul cum mulieribus.Geneſ.8.quæſ.14. pag. 83
Homini poſt Adæ peccatum ante diluuium, an neceſſe fuerit laborare.Geneſ.9.q.10. 90
Homines ante diluuium, an in diuerſis partibus orbis diffuſi fuerint.geneſ.13.q.112. 163
Homo ſolus an ſit in Paradiſo. ibidem. quæſtione 113. pag.163
Homini locum primum datum cur Deus voluit hortum eſſe,ibid.q.128. 169
Homo cur non fuit formatus in Paradiſo,ibidem.q.134 pag.172
Hominis ad perpetuitatem quare ſolum mentio ſit de ligno vitæ.ibid.q.173. 188
Hominem quare Scriptura vocat animam abſolute brutum vero animam viuentem. ibid.q.345. 260
Humanum genus totum cur Deus voluit ab vno principio eſſe.ibid.q.363. 266
Humanę ſpeciei quomodo fuerit vnum principium,ibid. q.364. 267
Humani generis quare debuerit eſſe vnum principium. ibid.q.375.
Humani generis ad ſtatum,an faciat eſſe vnum vel plura principia.ibid.q.365. 268
Hominem naturaliter nudum eſſe an turpe ſit. ibid. q. 547. 349
Hominem an Deus bis poſuit in Paradiſo:dixit enim tulit hominem & poſuit eum in Paradiſo,& iterum plantauit Paradiſum in quo poſuit hominem. ibid. q. 199. pag.199
Hominem quod Deus poſuerit in Paradiſum, vt operaretur,quomodo intelligatur.ibid.q.200. 200
Hominem poſitum fuiſſe ad cuſtodiendum Paradiſum, an conuenienter dictum ſit.ibid.q.201.
Homo quod poſitus fuerit in Paradiſo vt illum cuſtodiret,quomodo intelligatur. ibid.q.202. 205
Homines an naturaliter ad cibum inclinantur. ibid.q. 208. 203
Homini cur non liceat occidere hominem, ibid.q.226. pag. 211
Homines primi ætatis,an comederent carnes,ibid.q.229. pag. 213

An rationes hic positæ aliquid concludant, Genef. 13. q. 230. pag. 214
An aliæ rationes concludant & quænam sint, ibidem. quæst. 231.
Soluuntur rationes, & confirmatur quod non comederint, ibid. q. 258. 227
Homines in prima ætate, quare non vescebantur carnibus sicut in secunda, ibid. q. 232. 215
Hominum plantarum herbarumque virtus cur post diluuium diminuta est, ibid. q. 233. 215
Homini post diluuium cur licuerit comedere carnes, & pisces, ibid. q. 234. 216
Homines post diluuium, an cœperint manducare carnes, & pisces & bibere vinum, ibid. q. 235. 216
Hominibus de arca exeuntibus præcepta data, an obligent omnes, ibid. q. 249. 223
Et quomodo obligent, ibid.
An obligatio durauit in Gentilibus, & quanto tempore durauerit, ibid. q. 250. 224
Homines post diluuium, an biberint vinum, ibid. q. 255. pag. 226
Homines, animalia, & pisces in prima ætate carnes non manducauisse, an dicendum sit. ibidem, quæst. 265. pag. 229
Homines quando carnes manducare cœperint, ibid. q. 273. 233
Hominibus in qua secundæ ætatis parte data sit licentia comedendi carnes, ibid. q. 274. 234
Homo quomodo maledicitur, si maledicitur terra, quia homo à terra distinctus est, ibid. q. 224. 460
Honor quomodo accipitur in Sacra Scriptura, Matt. 15. q. 22. 211
Honorum descripta genera explicantur, ibid.
Honoris in exhibitione, an cõsistat acceptio personarum, Matt. 22. q. 11. 49
Honor in quibus casibus licite desiderari potest, Matt. 6. q. 4. 3
Et tripliciter inordinate appetitur, ibid.
Et pro eo quando quis pugnare debeat, ibid.
Et quomodo intelligatur esse præmium virtutis, ibid.
Honorem & diuitias. Vid. Salomoni.
Hora vna dupliciter sumitur, Matt. 6. q. 165. 165
Hora quænam sit de qua dicitur, Matt. 14. hora iam præteriit, Matt. 14. q. 73. 147
Horas duas quolibet mensem addere super alium in crescendo, vel decrescendo verum non est, Def. par. 2. c. 88. 82
Horæ canonicæ vocaliter dici debent, Matt. 6. quæst. 94. pag. 105
Horas canonicas quinam recitare teneantur, Matt. 6. q. 93. 104
Hordeo plenum agrum, an defenderit Sema, an vero Eleazar, 1. Paralip. 11. q. 1. 217
Hordeum vel similam Deo in Samaria in alicuius domo multiplicante, an is licite & alius vendere posset, 4. Reg. 7. q. 4. 64
Horma quid significet, & an sit nomen loci, vel Prouinciæ, Num. c. 14. q. 98.
Horologium Achaz in quo transiuit sol quale erat, 4. Reg. 20. q. 22. 176
Et quænam eius figura, ibid.
Et quæ materia, ibid.
Horreorum progenies quare ponitur, 1. Paralip. 1. Paral. 1. q. 21. 62
Hosa an sit nomen proprium de quo hic dicitur, 2. Paral. 26. q. 17. 512
Hosa an habuerit primogenitum, 1. Paralip. 26. q. 18. 512
Hosanna quidnam sit, Matt. 21. q. 42. 595
Hosanna clamantes pueri quinam erant, Matt. 21. q. 86. pag. 419
Hospitaliorum ordo vbinam inceperit, Gen. Epist. Hier. ad Pao. 7.
Hospitalarij, an teneantur tueri hospites declinantes ad eos de iure naturali, & seruare eis fidem, Iosue c. 2. q. 41. 78
Hostes quomodo venirent si hostiom pœnam acceptasset Dauid, 1. Paralip. 21. q. 34. pag. 414
Hostium plaga quomodo cessasset post tres menses, 1. Paralip. 21. q. 36. pag. 415
Hostes an iuste concitaret Deus contra Dauid, si talem pœnam elegisset, 1. Paral. 21. q. 37. 415
Hostes an peccarent pugnando contra Dauid si talem pœnam elegisset, 1. Paralip. 21. q. 258. 415
super Hostiam quare manus imponebat offerens, Leuit. 3. q. 4. 42
Hostiæ mille in Gabaon quomodo potuerunt cremari in vno altari, 2. Paralip. 1. q. 16. 11
Hostia pacifica. Vid. Pacifica hostia.
Hostiæ pacificæ, & holocausta cur potius oblata sunt atca posita quam alia sacrificia, 1. Paralip. 16. quæst. 4. pag. 500
Hostiarum pacificarum modus secundus, Leuit. 7. q. 2. pag. 97
Hostiæ pacificæ de residuo quid faciendum erat, Leuit. 22. q. 25. 436
Hostia pacifica cur distinguatur hic solum per spontaneam & votiuam, Leuit. 22. q. 20. 425
Hostiarum pacificarum cum hic regula detur, cur non etiam datur hostiæ pro peccato, Leuit. 22. quæst. 20. pag. 426
Hostiæ pro peccato cur regula non detur hic cum datur regula hostiarum pacificarum, Leuit. 22. quæst. 21. pag. 426
Hostiæ mille quas Salomon obtulit, an crematæ fuerint in altare Sanctuarij, 4. Reg. 3. q. 3. 49
Et quomodo potuerunt ibi capi, ibid.
Hostiarum quæ quotidie offerebatur sanguis, quo proijciebatur. Leuit. 1. q. 20. 18
Hostia ab Elcana offerta sollemniter quæ fuerit. 1. Reg. c. 1. q. 26. 51
Hostia quomodo comedebatur ab offerentibus. 1. Reg. c. 1. q. 12. 40
Hostiæ pacificæ in innouatione Regis, quare oblatæ fuerunt. 1. Reg. c. 11. q. 14. 321
Hostiarum istarum iura, quibus prouenirent. 1. Reg. c. 11. q. 15. 321
Hostiæ pacificæ quæ sunt. Iosue c. 8. q. 22. 263
Hostias pacificas quare iussit Deus sibi immolari. ibidem.
in Hostiam pacificam an possit offerri aliquid per votum oblatum. Num. c. 15. q. 9. 369
in Hostia quomodo dicatur esse Christus, Matt. 17. q. 119. pag. 415
in Hostia, & in calice quomodo sit corpus & anima, & sanguis, & Verbum. 2. Parad. c. 37. 26
Hostia, Calix, Eucharistia, Christi corpus, Sacerdotum, Eucharistiæ.
Hostiæ in eleuatione, an debeat semper seruari genuflexio. Matt. Præf. q. 52. 42
Humana in forma an Christus iudicabit. Matt. 25. quæst. 327. 166
Humanitatem quamnam Christus ostendet in Iudicio vniuersali, an gloriosam, & impassibilem, vel mortalem. Matt. 25. q. 328. 167
Humanum genus, cum erat quadrifaria morte per emptus quænam sint ista quattuor mortis genera. Matt. Prol. 1. q. 9. 50
Humeris Hominum quænam onera grauia imponerent Scribæ & Pharisæi. Matt. 23. q. 24. 300. & quæst. 25. pag. 301
Et in quo Christus eos de hoc arguat. ibid.
Humano in Iudicio, an pater possit pro filio occidi, & è contra. 4. Reg. 14. q. 5. 121
Humanum genus quomodo liberatum fuit per Euangelium à quadruplici morte. Matt. Prol. 1. quæst. 10. pag. 51
Humana Lex. Vid. Lex Humana.
Humanæ leges quænam obligent in foro conscientiæ, & quæ non. Matt. 6. q. 45. 46
Humanarum legum pœnæ, an obligent in foro pœnitentiali. Matt. 6. q. 45. 46
Et an in foro conscientiæ. ibid.

Humanas carnes comedere an aliquando liceat, 4. Reg. 6. q. 32. p. 51.
Humana species quod fascinare semper possit non inuenitur in ea. Parad. 4. c. 21. 49
Humiles reuelationem à Deo accipiunt, Matt. 11. q. 57. pag. 493
Humiliati si non fuissent Roboam, & Principes Iuda, an Deus deleuisset eos, 2. Paralip. 12. q. 10. 288
Humiliandos esse qui se exaltant quomodo verum sit. Matt. 23. q. 72. 327
de Humilitate an de aliis virtutibus intellexeritne Christus cum dixit: Nisi efficiamini sicut paruuli, &c. Mat. 18. q. 15. 9
Humilitas an sit virtus. Matt. 18. q. 16. 9
Humilitas an consistat in appetitu, vel in ratione iudicante. Matt. 18. q. 17. 11
per Humilitatem an debeant homo subiicere se omnibus hominibus. Matt. 18. q. 18. 12
Humilitas an sit pars modestiæ. Matt. 18. q. 19. 14
Humilitas an sit potior omnium virtutum. Matt. 18. q. 20. 15
Humilians se sicut paruulus, quod intrabit in Regnum Cælorum quomodo verum sit. Matt. 18. q. 22. 18
Humor medius inter choleram, & phlegma necessario datur, adest sanguis. Iosue 10. q. 58. 332
in Humoribus in quibus est cõtrarietas solida datur vnicum medium. Iosue c. 10. q. 59. 332
de Humoribus quattuor, & de temporibus quattuor, & de elementis quattuor quodlibet necessario habet solidam contrarietatem ad vnum, & simplicem, ad duo sui generis, & cur hoc. Iosue c. 10. q. 60. 333
Humores quattuor, tempora anni quattuor, & elementa quattuor, an necesse sit esse tantum, vel sit possibile esse plura, vel pauciora his. Iosue c. 10. q. 61. 333
Humores est impossibile esse plures quattuor. Et oportet quattuor humores dari. Iosue c. 10. q. 68. 337
Hur patrem fuisse Bethleem, an verum sit. 1. Paralip. 4. q. 4. 101
Hur iste an fuerit filius Caleb, & Mariæ sororis Moysi. Exod. c. 17. q. 6. 249

I

IABES viri, an meruerunt sepeliendo corpora Saulis, & filiorum suorum, 1. Reg. c. 31. q. 17. 316
Iabes viri quare mortuo Saule, ieiunauerunt septem diebus, 1. Reg. c. 31. q. 19. 317
Iabes Galaad viri, quomodo dicantur tulisse ossa Saulis de platea Bethsan. 2. Reg. c. 21. q. 34. 242
in Iabes Scribæ habitantes quinam essent, 1. Paralip. 2. q. 19. 87
Iabes quisnam fuerit, 1. Paralip. 4. q. 6. 102
Iabes quomodo præ fratribus suis fuerit inclytus, 1. Paralip. 4. q. 7. 102
Iabes, quomodo vouit sub conditione, & quod fuerit votum quod emisit, 1. Paralip. 4. q. 8. 103
Iabes Galaad cuius habitatores occisi nunc fuere, quænam ciuitas esset, Iud. 21. q. 20. 361
Reliqua in verbo Israelitæ.
Iabes vrbs cum nunc deleta nõ fuerit, quemnam exitum habuit, ibid. q. 27. 365
Iabes vrbis de spoliis quidnam factum sit, ibid. q. 28. 366
Iabesenas Virgines, quomodo dederunt Israelitæ filiis Beniamin in vxores cum videatur esse contra legem, ibid. q. 29. 368
Iabesenarum virginum in coniugio cum Beniamitis, quomodo seruatum est quod dicitur, Num. 36. scilicet, ne confunderetur sortium distributio, ibid. q. 30. 368
in Iabes virorum occisorum, quomodo nomen conseruari poterat, ibid. q. 31.
Iabes in nemore, an sepulti fuerint Saul, & filij eius, 1. Paralip. 10. q. 5. 206
Iaben Rex, an exercitum magnum congregauerit, & contra Iosue pugnauerit, Iud. 4. q. 2. 51
Iabin, quomodo potuit regnare in Azot, ibid. q. 5.
Iabin Rex de quo hic, an fuerit ille qui pugnabat contra Israel tempore Iudicum. Iof. 21. q. 1. 1
Iabin Rex Azot de quo hic dicitur, an fuerit occisus in bello, ibid. q. 5. 6
Iacentes comedere antiqua consuetudo erat, Matt. 14. q. 94. 151
Iacob nomen, quomodo Deus mutauerit, Genes. 35. q. 3.
Iacob ex genere descendentes soli inter Iudæos vocantur fratres, & proximi, conuersi vero ex Gentilitate peregrini vocantur, Deut. 15. q. 1. 144
Iacob, & Ioseph cũ in Aegypto mortui sunt quinam Reges apud Gentiles regnarent. Exod. 1. q. 1. 2
Iacob filiorum testamentum, & quomodo quilibet filios suos monens benedixerit ac admonuerit, ibid. q. 2.
Iacob, quomodo vocaretur electus Dei, 1. Pa. 16. q. 21. 312
Iacob, & Ioannes, quare dicatur quod erant in naui reficientes retia, Matt. 4. q. 105. 460
Iacobum, & Ioannem fratres cur Christus elegit, & vocauit. Matt. 4. q. 103. 458
Iacob exequiæ, cur non factæ apud tumulum eius, Gen. 50. q. 1.
Iacob, & Isaac quare hic per se computantur, Iof. vltimo, q. 7. 500
Iacob, an iuste priuare potuerit Ruben iure primogenituræ, 1. Paralip. 5. q. 12. 129
Iacob, & Esau in vtero collisio, & plantæ tentio, an contigerit, & fuerit naturaliter, Genes. 25. q. 5. 549
Iacob, an dixerit mendacium quod esset peccatum mortale, Genes. 27. q. 4. 562
Iacob benedictio ab Isaach, an fuerit valida, ibid. q. 7. pag. 567
Iacob, an peccauerit cum dicatur. Venit frater tuus fraudolenter, ibid. q. 8. 568
in Iacob benedictione cur dicatur, in te, & in semine tuo, Genes. 28. q. 1. 574
Iacob, an benefecerit erigendo titulum, ibid. q. 2. 575
Iacob vnde habuerit oleum, ibid. q. 3
Iacob, quare dicatur, quod dies pauci videbantur præ amoris magnitudine, Gen. 29. q. 2. 580
An cõtraxerit cum Rachele a principio 7. annorum, per verba de præsenti, vel manserit contractus per seruitium futurum, ibid. q. 3. 581
Iacob, an potuerit satisfacere tot vxoribus, Genes. 3. q. 6. pag. 591
Iacob, quomodo reddebat debitum vxoribus, Genes. 30. q. 8. 594
Iacob vtrum loquatur hic de iustitia quam habuit in seruiendo dicens, respondebit, etiã iustitia mea, ibidem. q. 9. 597
Iacob, quomodo timeret fratrem suum cum confortatus fuisset in Bethel, Genes. 32. q. 1. 608
Quomodo dixerit transiui Iordanem istum, quasi stans apud fluuium, baculoque ipsum demonstrans, cum nondum ad eum accessisset, ibid. q. 3. 610
Iacob cur non posuit etiam pullos ex hircis & arietibus, sicut posuit ex camelis, ibid. q. 4. 611
cum Iacob quis Angelus luctabatur, ibid. q. 6. 612
Iacob cum esset Propheta, quomodo non cognouit Ioseph, fuisse venditum, Gen. 37. q. 1.
Iacob, quomodo acceperit partem agri gladio, & arcu, si eam emerat Gen. 48. q. 2.
Et cur agri pars ista non data fuit potius Simeoni & Leui quam Ioseph, ibid. q. 3.
Iacob, quomodo benedixerit filiis suis, Genes. 49. q. 1.
Iacob, cur non rogauit ceteros filios vt sepelirent eum in terra Chanaan, ibid. q. 6.
Iacob exequiæ, cur non fuerunt factæ apud tumulum eius, Gen. 50. q. 1.
cum Iacob, cur Esau venerit cum tanta multitudine, Genes. 32. q. 2.
Iacob cum vidit Angelos Dei, cur non dixit quod moreretur, Iudic. 6. q. 30. 87
Iacob, Abraham, & Isaac, dato quod essent, quomodo viuebant ad hoc quod Deus diceretur Deus viuorum, & non mortuorum, Matt. 22. q. 217. 121
de Iacob, quomodo dicitur hic, non vocaberis vltra Iacob, sed Israel, Genes. 35. q. 4.

de Ia-

de Iacob, Abraham,& Isaac, Deus loquens cur dixit, ego sum Deus Abraham, Deus Isacc,& Deus Iacob,& non dixit Deus Abraham, Isaac, & Iacob, Matt.22.q.219. pag. 122
Iacob quomodo benedixerit filiis suis, Genes.49.q.1.
Iacob cur ex idolorum,& inaurium auro non fecit vasa in cultum Dei,Genes.c.35.q.1.
cum Iacob,quomodo Delbora esse potuit, Genes.35.q.2.
Iacob, quare timebat fratrem cum fuerat confortatus in Bethel, Genes.32.q.1.
Iacob,cur non rogauerit cæteros filios vt sepelirent eum in terra Chanaan,Genes.49.q.6.
Iacob sorores duas in vxores, quomodo Iacob accipere licuit,Leuit.18.q.6. 211
Iacob quomodo emit agros in terra Chanaan,cum neque Abrahã, neque Isaac aliquid emerit,Gen.33.q.28. 136
Iacob,quomodo licuerit accipere sorores duas in vxores, Leuit.18.q.6. 315
Iacob, Abraham, & Isaac, cur Deus hic dicatur potius quam aliorum in Iudæis clarissimorum,1.Paralip.29. q.12. 580
Iacobus,& Ioannes, quare dicuntur reficere retia, & Petrus, & Andreas mittere retia in mare, Matt.4.q.106. pag.460
Iacobum,& Ioannem, Petrum & Andream cur Christus sub ista vocatione,& eodem tempore vocauit, ibidem, quæst.107.
Iacob,& Ioanni, cur Christus nihil promisit, Petro vero, & Andreæ aliquid, ibid.q.108.
Iacob. & Ioan. Petr. & Andr. cur relictis retibus sequuti dicuntur Christum, ibid.q.109. 461
Iacob. & Ioan. Pet. & And. an retia, & nauem in littore reliquerunt ita vt non redirent in domum suam, nec disponerent de rebus sui,ibid.q.111.
Iacob. & Ioan. an malum facere dimittendo patrem, ibid.q.112. 463
Iacob, an fuerit præpositus aliis tamquam iustior aliis, Leuit.26.q.21. 550
Iacob, cur ex tali auro,& argento non conflauit vasa in cultum Dei,Gen.35.q.1. 625
Iacob nomen, quomodo Deus mutauerit, ibid. quæst.3. pag. 626
de Iacob, quomodo dicitur hic: non vocaberis vltra Iacob sed Israel,ibid.q.4. 626
Iacobus Petrus,& Ioannes. Vid. In dictione, Petrus, Iacobus,& Ioannes.
Iacobi,Petri,Andreæ,Ioannis, & Matthæi de vocatione quare fit mentio,de aliis autem non, Matt.9.quæst.37. pag. 326
Iacobi, & Ioannis quare priuilegium fuerit inter Apostolos,Matt.17.q.12. 338
Iacobus iste qui cum Christo in transfiguratione fuit, quis erat,ibid.q.13. 339
Iacobo & Ioanni cur Christus responderit cum mater petiuerit,& non matri,Matt.19.q.70. 343
Iacobus & Ioannes quomodo erat verum quod nescirent quid peterent,ibid.q.71. 344
Et cur Christus hoc dixit, ibid.
Iacobo,& Ioanne ad quid Christus dixit. Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum,ibid.q.74. 346
à Iacobo,& Ioanni cur Christus quæsiui. Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum,ibid.q.75.
Iacobus & Ioannes quare dixerunt Christo, Possumus, ibid.q.76. 347
Et quomodo sciebant an possent, ibid.
Iacobo, & Ioanne cur Christus dixit, calicem meum bibetis, ibid.q.77.
Et cur dixit, bibetis, cum dicere deberet, bibere poteritis,ibid.q.78.
Et quomodo fuerit hoc verum cum Ioannes martyrium non acceperit,ibid.q.79. 348
Iacobo & Ioanni quare Christus dixit, non est meum dare vobis, ibid.q.81. 349
Et ad quid hoc proderat, ibid.
Iacobus, & Ioannes quomodo per matrem aliquid à Christo petere potuerunt,quia ipsa nõ erat cum Christo,Matt.20.q.53. 354
Iacobus, & Ioannes ad quid voluerunt aliquid matrem suam pro eis à Christo petere,ibid.q.54. 335
Iacobus,& Ioannes,an cõfidebant se hoc quod à Christo petebant accepturos,ibid.q.64. 339
Iacobus & Ioannes cur petierunt sedere vnus ad dexteram,alius ad sinistram,ibid.q.65.
Iacobus & Ioannes, quomodo potuerunt credere quod Christus eis concederet sedere ad dexteram, & ad sinistram quia credere debebant quod Petrum poneret ad dexteram cum ei prius claues dederit & principem Apostolorum constituerit,ibid.q.66.
Iacobus & Ioannes,& mater quale putauerunt in quo ad dexteram vel sinistram sederent,ibid.q.67. 340
Iacobus & Ioannes an peccauerunt suggerendo matri vt peteret pro eis sedere ad dextram & sinistram, ibid.q. 68. 342
Iacobus quare dicatur Zebedei, Matt.4.q.110. 461
de Iacobo qui Christum sequebatur, Matt.10. q.33. 394
Et quare dicatur Iacobus, Maior, ibid.
Iacobus Alphei quis fuerit qui propter sanctitatem adeptus est hoc cognomen Iustus, Matt.10.q.38. 396
Iahel an fuerit vel Delbora mulier in cuius manus traditus est Sisara,Iud.4.q.12. 56
Iahel cur dedit lac Sisaræ aquam petenti, ibid. q.19. 60
Iahel an peccasset respondendo, alicui quærenti Sisaram,non est hic,ibid.q.20. 60
Iahel quare occiderit per seipsum Sisaram,& non tradiderit eum in manus Israelitarum,ibid.q.21. 61
Iahel cur non dixerit Sisaræ, cum venerit ad domum suam,quod inde recederet,ibid.q.22. 61
Iahel an peccauerit Sisaram occidendo, ibid.q.24. 62
An peccauit in verbis, quæ loquutus est ad Sisaram, ibid.q.25.
Iahir iudex de qua tribu esset,Iud.10.q.7. 155
Iahir & Tholę iudicum tempore, an Israelitæ colerent Idola,ibid.q.8. 156
An creatus fuerit Iudex illico mortuo Thola, & si, fuit quare factum sit,ibid.q.9.
Iahir filij isti quomodo fuerint Principes triginta ciuitatum, ibid.q.10.
Iahir filij nunquid successerint ei in principatu iudicaturæ, vel saltem aliquis illorum, ibid.q.11. 157
ab Iahir iudicante Israel quomodo dicitur quod vocatæ sunt istæ vrbes Auothiair,ibid.q.12.
Iahir post quare non fuit illico alius Iudex creatus,ibid. q.18. 160
Iahir cum esset de tribu Iuda quomodo potuit habere ciuitates in terra Galaad,1.Paral.2.q.10. 78
Iahir quis fuerit de quo in 1.Paralip.2.1.Paralip.2.q.11. pag. 79
sub Iahir,Abimelech & Thola iudicibus Israel temporalium euentuum chronica, Iud.11.q.64. 201
Ianitores an custodiebant in nocte in portis atrij, 1.Paralip.26.q.20. 513
Ianitorum modus in custodiendo Ianuas, 1. Paralip.26. q.21. 513
Ianitorum cuiuslibet partis duratio. 1.Paralip.26. q.22.
Ianitorum fortium multitudo pro qualibet porta. 1.Paralip.26.q.23. 514
Ianitores sex custodire ad portam Orientalem quotidie, & quattuor ad quamlibet aliarum portarum quomodo hic dicatur,1.Paralip.26.q.24. 515
Ianitorum officium, an distinctum esset ab officio Thesaurorum.1.Paralip.26.q.28. 220
de Ianitorum officij necessitate. 1.Paralip.26.q.2. 506
Ianitores atrij,an custodirent portas Templi. 1.Paralip. 26.q.4. 507
Ianitores de qua stirpe Leuitarum essent. 1. Paralip.26. q.5. 508
de Ianitorum paucitate quæ hic ponitur. 1. Paralip.26. q.6. 508
de Ianitorum, & Cantorum & Sacerdotũ diuersitate. 1. Paralip.26.q.8. 508
Ianitores an cantores, an essent Leuitæ secundi ordinis.1.Paralip.15.q.20. 289

Ianitorum officium quodnam erat. 1. Paralip. 15. q. 21. pag. 289
Ianitorum sortes quomodo factæ fuerunt. 1. Paralip. 26. q. 7. 508
Ianitores quodnam officium habebant. 1. Paralip. 16. q. 32. 323
Ianitores de filiis Asaph, & Core, cur hic nominantur, & non omnes Ianitores, 1. Paralip. 26. q. 10. 509
de Ianitorum numero, 1. Paralip. 25. q. 14. 459
Ianitorum sortes quod missæ fuerint ex æquo, quomodo intelligitur, 1. Paralip. 26. q. 19. 510
à Iaphet Sem, & Cham Noe filiis Gentium deriuatorum nomina. 1. Paralip. 1. q. 5. 47
Iaphet filiorum quorundam quare proles populos faciens ponitur, & aliorum non, ibid. q. 6. 49
Iaphet, Sem, & Cham Noe filiorum habitudo, & progenies. 1. Paralip. 1. q. 4. 46
Iaphet, & Cham progeniem quare Scriptura declarauit. 1. Paralip. 1. q. 14. 55
Iaphet an fuerit maior Cham, vel econtra. Gen. 5. q. 13. 62
Iaphet, Cham, & Sem filij, an possederint totum orbem. Genes. 10. q. 1. 92
Iarad & Gegor cum ceteris suprapositis quinam fuerint. 1. Paralip. 4. q. 13. 107
de Ibide quæ Ciconia dicitur quædã. Leuit. 11. q. 35. 186
Ibis auis cur sit Iudæis prohibitus. Vid. Aquila.
Ideæ ad quid ponantur in Deo. Ios. 11. q. 72. 68
Et an dirigant Deum in operatione, ibid.
de Ideis positio Platonica qualis erat, & in quo differat à positione Arist. de vniuersalibus quidditatibus optima declaratio. Ios. 11. q. 29. 32
Ideæ ad quid in Deo ponantur, ibid. q. 73.
Idioma aliquod an perierit pereunte gente. Genes. 11. q. 12. 101
de Iditum Heman, & Asaph filiis, quare hic fit mentio. 1. Paralip. 25. q. 11. 496
Iditum & Heman, an tubis canerent coram Arca, 1. Paralip. 16. q. 37. 328
Iditum, Heman, & Asaph quinam erant. 2. Paralip. 5. q. 32. 129
Idola quomodo abstulit Asa de terra sua propter verba Azariæ. 2. Paralip. 17. q. 7.
Idolo Baal quomodo inductus fuit cultus Dæmonum in Imagine. Num. c. 22. q. 13. 73
Idolis carnes immolatæ, an sint hodie prohibitæ Christianis. Exod. c. 34. q. 13. 291
Idolatriarum vasa, an licitum fuerat applicatæ ad ministerium Dei. 2. Reg. c. 8. q. 15. 85
Idolatria quare maxima immunditia est apud Deum. Num. c. 3. q. 19. 37
Idolatræ cum essent Gentiles quomodo dicerent, quod Deus minatus est Salomoni. 2. Paralip. c. 7. 5
Idulatria qualiter puniri debeat. Deut. 25. q. 2. 231
pro Idolatria quomodo Altare ædificauit Vrias Sacerdos. 4. Reg. 16. q. 12. 138
Idolorum templa quæ fecit Salomon non destruendo, an peccauerit Asa. 2. Paralip. 15. q. 30. 365
Idolatris istis quomodo pœnę infliguntur. Deuter. 4. q. 6. pag. 36
Idolatrare ex quibus cærimoniis, & actibus quis cognoscatur. Deut. 8. q. 5. 74
Idolatrantis Ciuitatis, & omnium quæ in ea erant combustio quomodo ad seruitium Dei reduci poterat. Deuteron. 13. q. 5. 136
Idolatras an teneretur Asa occidere. 2. Paralip. 15. q. 27 pag. 364
Idolatra cum esset Ioram, an ei præstare auxilium debebat Iosaphat. 4. Reg. 3. q. 5. 20
Idolatram Ioram adiuuando, an peccauerit Iosaphat. 4. Reg. 3. q. 6. 20
Idola colendi vnde nam Iudæis tantum desiderium surgebat. Iud. 2. q. 15. 27
Idolatra, quare fuit Ioachaz Rex. 4. Reg. 13. q. 2. 113
Idola cum essent ablata, quomodo Asa potuit auferre, 2. Paralip. 15. q. 8. 351
Idolorum aliorum à cultu cum non recederet Ioram, quare solo cultum Baal abstulit, 4. Reg. 3. q. 4. 19
Idola, an derelinquebat totus Israel quando Deus eum liberabat ab aliqua oppressione sibi imposita. Iud. c. 6. q. 4. pag. 78
Idola quo tempore, & quo ordine destruxit Ezechias, 4. Reg. 18. q. 16. 153
Idolorum Adramelech, & Anamelech nomina an essent, Hebræa, vel gentium, 4. Reg. 17. q. 20. 147
Idolorum vasa, cur combusta fuor extra Ierusalem, & puluis positus in Bethel, 4. Reg. 23. q. 11. 199
Idola à Iosia combusta quisnam in tẽplo posuerit, 4. Reg. 23. q. 13. 299
Idolis sacrificans post sanitatem receptam, an peccaret Naaman, 4. Reg. 5. q. 18. 46
Idolis cõsecrata, an possent redire ad cultum Dei, 4. Reg. 12. q. 16. 111
Idola, quomodo colere ausæ sunt Samaritæ gentes postquam à Sacerdote Samaritano eruditæ fuit, 4. Reg. 17. q. 25. 148
Idolorum culturam introducendi quis fuerit modus, Ios. 20. q. 10. 128
Idolum Remmon. Vid. Remmon.
Idola colere non cessantibus Samaritis, quomodo Leones venire cessauerunt, 4. Reg. 17. q. 22. 148
Idolorum ad cultum ritus quidam pertinens, quo gentiles nimis stulte vtebantur remouetur, Deut. 14. q. 1. pag. 138
Idola ignoranter colere an quis dici possit, Deut. 29. q. 4. pag. 279
Idolorum templa vxorum & concubinarum Salomonis, quare non destruxit Asa, 2. Paralip. 15. q. 29. 365
Idola, quomodo abstulit Asa de ciuitatibus Ephraim, & quomodo illas accepit, 2. Paralip. 15. q. 9. 352
Idoneum Prælatum eligere, an sufficiat in foro cõscientiæ, Matt. 22. q. 118. 63
Idumæi, quando recesserunt à Regno Iudæ, quomodo constituerunt sibi Regem, cum ante hoc Regem haberent, 4. Reg. 8. q. 33. 81
Idumæis bellum mouendo an Ioram Rex Iudæ peccauerit ad reducendum eos in pristinam subiectionem, 4. Reg. 8. q. 35. 82
Idumæorum à reductione in seruitutem, quare destitit Ioram Rex cum non peccaret pugnando ad hoc, 4. Reg. 8. q. 36. 82
Idumæi, quare Israelitis transitum concedere noluerunt, Iud. 11. q. 28. 177
Idumeæ masculos, quare occidit Ioab, 3. Reg. 11. q. 24. pag. 170
Idumæorum de ducibus, & Regibus qui post tempus eius fuerunt, quomodo Moyses scribere potuerit, 1. Paralip. 1. q. 28. 68
Idumæorum de principatu Regum, & Ducum, quare scribatur, 1. Paralip. 1. q. 29. 68
Idumæi quare, & quomodo mutauerunt principatum ducum in Regalem, 1. Paralip. 1. q. 26. 65
Idumæorum Regum qualis fuerit status, 1. Paralip. 1. q. 25. 65
Idumęorum Regum Regni principium quodnam, & qui finis, 1. Paralip. 1. q. 27. 66
Idumæorum inter duces quare ponuntur mulieres, scilicet, Thamna, & Oolibama, 1. Paralip. 1. q. 32. 69
Idumæi, an peccauerint subtrahendo se à solutione tributorum, quæ fiebat Regibus Iudæ, 4. Reg. 8. quæst. 34. pag. 81
Idumęorum seruitus sub tributo, quomodo se habuerit & quanto tempore durauerit, 1. Paralip. 18. q. 31. 366
Idumæorum terra, quomodo erat subiecta Regibus Iuda, & quomodo nunc recessisset, 4. Reg. 8. q. 32. 80
Idumæorum Regum aliquorum, ciuitatum cur fiat mentio, & non de omnibus, 2. Paralip. 1. q. 24. 65
Idumæorum duces post Reges expulsos, an habuerint se per successionem, vel simul, 1. Paralip. 1. q. 31. 68
Idumæis, & Ismaelitis, an Deus primo legem Decalogi præsentauerit, & illã recipere noluerint, Deut. 33. q. 1. pag. 310

Idu-

Idumæorum Principatus, quare continuatus est vsque ad Duces, & non plus, 1. Paralip. 1. q. 29. 68
Idumæi, cur mutauerunt principatum Regalem in principatum Ducum. 1. Paralip. 1. q. 30. 68
Idumæos sibi subijcere Dauid, an iustum fuerit, 1. Paralip. 18. q. 30. 366
Idumæa, an intelligatur per Romam, Num. cap. 24. q. 9. pag. 103
cōtra Idumæos, quomodo bellum factum est ab Amasia. 4. Reg. 14. q. 7. 121
Idomæorum tributa. Vid. Salomonis tributa.
contra Idumęos, an iuste pugnauerit Amasias, 4. Reg. 14. q. 8. 121
Idumæos peccatum, Genes. Epist. Hier. ad Paul. 7.
Ieber & Ier, & alij Abhiail filij hic nominati quinam viri erant, vel quo tempore erant. 1. Paralip. 5. q. 21. 137
Iebusęos Ierusalem habitatores, an Iudæis expugnare non licuerit ob fędus, quod fecit Abraham cum rege Gerare. Iosue 15. q. 11. 169
Iebusæos quomodo se habent ad latus Beniamin ad eius latus habitatores. Ios. 18. q. 9. 204
Iebusæi quomodo manerent in Ierusalem. 2. Reg. cap. 5. q. 7. 46
Iebusæus, Ornam. Vid. Ornam Iebusæus.
Ieconiam & Sedechiam Ioachim genuisse, an verum sit. 1. Paralip. 3. q. 10. 97
Iecur, & intestina in quibus sunt immonditiæ, cur Deus excludi non mandabat. Leuit. 1. q. 25. 23
Iehu Propheta quia esset. 3. Reg. 16. q. 2. 249
Iehu a quo fuerit occisus a Baasa. 3. Reg. 16. q. 4. 250
Iehu an fuerit vnctus per Eliam in Regem. 3. Reg. 19. q. 22. 308
Iehu gladium effugientes aliquos, an occiderit Elisæus, quia non legitur, quod fuerit bellator, 3. Reg. 19. q. 13.
Iehu quare voluit quod ducerentur capita filiorū Achab in Iezrael. 4. Reg. 10. q. 9. 94
Iehu, & populus Israel coniurando cōtra Ioram, an peccauerint, 4. Reg. 9. q. 16. 86
Iehu, an peccauerit volendo sepelire Iezabel, 4. Reg. 9. q. 33. 90
Iehu, an recte egerit dimittendo bellum, & recedendo in Iezraël, 4. Reg. 5. q. 33. 90
Ieho introeunte quare Iezabel oculos suos stibio depinxit. 4. Reg. 9. q. 28. 89
Iehu an peccauerit sic occidendo Iezabel, & faciendo quod comederetur à canibus. 4. Reg. 9. q. 31. 90
Ieho quare sic increpuit Iezabel. 4. Reg. 9. q. 29. 89
Iehu increpando cur Iezabel dixit potius de Zambri, quam de aliquo alio. 4. Reg. 9. q. 30. 90
Iehu an peccauerit occidendo cultores Baal, 4. Reg. 10. q. 24. 97
Iehu occidendo Ochoziam Regem Iuda, an peccauerit, & quare occidit eum, 4. Reg. 9. q. 24. 89
Ieho, an peccauit occidendo dolose istos cultores Baal, & mentiendo, 4. Reg. 10. q. 25. 97
Iehu, an peccauerit faciendo, quod Iezabel conculcaretur ab equis, & comederetur à canibus, 4. Reg. 9. q. 32.
Iehu qui prænunciauit regnaturos filios eius vsque ad quartam generationem quinam Propheta fuit, 4. Reg. 10. q. 36. 99
Iehu Regnum, an finitum sit in quarta generatione propter peccata sua, vel suorum filiorum, 4. Reg. 10. q. 39. pag. 100
Iehu filiorum propter peccata, vel ipsius Iehu, an sit eius Regnum in quarta generatione finitum, 4. Reg. 10. q. 39. 100
Iehu Regnum si prænunciasset Deus in æternum duraturum quidnam fieret, an potuisset nunc mutari propter peccata eorum, 4. Reg. 10. q. 38. 99
Iehu filijs, quare concessum est, quod sederent super tronum Israel, tanto tempore, & non maiori, nec minori, 4. Reg. 10. q. 40. 200
Ieho, quare voluit colere vitulos, cum ostendisset tantum zelum Dei contra cultores Baal, & quomodo homines non possunt venire ad magnum gradum bonitatis, nisi quando Deus eos mouet, 4. Reg. 10. q. 35. 98
Iehu quo tempore nunciata est ista Prophetia de Regni eius duratione vsque ad quartam generationem, 4. Reg. 10. q. 37. 99
Iehu in Regem accipiendo cærimonias septem coronationis, an seruauerint Israelitæ. 4. Reg. c. 9. quæst. 14. pag. 86
Iehu an esset in Ramoth Galaad, vbi vngeretur à puero. 4. Reg. 9. q. 7. 84
Iehu ad vngendum puerum Elisæi euntem quare oportuit lumbos accingere, & currere. 4. Reg. cap. 9. q. 4. pag. 84
Iehu in Regē accipiendo Israelitę quare cecinerunt buccina, & an obseruauerunt septem cærimonias coronationis Regalis, 4. Reg. q. 9. q. 14. 86
Iehu quare Deus voluit vngere Iehu in Regem, & non alium. 4. Reg. 9. q. 7. 84
cum Iehu viri existentes quare vocauerunt insanum Prophetum qui vnxerat eum, & an apud antiquos Iudęos Prophetæ vocarentur insani. 4. Reg. 9. q. 13. 86
Iehu in Regem ad vngendum quis fuerit, & an fuerit Ionas Propheta. 4. Reg. 9. q. 3. 83
Iehu ad vngendum in Regem quare non iuit Elisęus, sed puerum misit. 4. Reg. 9. q. 2. 83
Iehu quare potius vnctus est hoc tempore, quam alio, 4. Reg. 9. q. 8. 84
Iehu quare introductus est in cubiculum, & vnctus fuit oleo, antequam Propheta diceret ei aliquid. 4. Reg. 9. q. 9. 84
Iehu vncto quare mox Propheta fugere debebat. 4. Reg. 9. q. 10.
Iehu an peccauit ingrediendo in Templum Baal. 4. Reg. 10. q. 30. 98
Iehu quare iussit Samaritis occidere filios Achab. 4. Reg. 10. q. 8. 93
Iehu an dederit animalia cultoribus Baal ad sacrificandum, 4. Reg. 10. q. 31. 98
Iehu, an peccauerit stimulando cultores Baal ad sacrificandum, 4. Reg. 10. q. 32. 98
Iehu, an peccasset si non occidisset filios Achab omnes septuaginta, 4. Reg. 10. q. 7. 93
Iehu an peccauerit permittendo cultoribus Baal facere holocaustum, 4. Reg. 10. q. 33. 98
Iehu, an peccauerit occidendo omnes optimates, Iezrael & amicos Achab, 4. Reg. 10. q. 17. 95
Iehu, quare poni fecit capita filiorum Achab ad portam Iezrael, 4. Reg. 10. q. 11. 94
Iehu quare voluit se purgare de hoc facto, quod Achab filiorum capita poni fecerit ad portam Iezrael. 4. Reg. 10. q. 12. 94
Iehu filij alij, cum magis peccauerint, cur Regnum finitum est in Zachariam potius, 4. Reg. 14. q. 16. 130
Iehu de progenie, an iuxta Verbum Domini Regnum ablatum esset si Zacharias bonus fuisset, 4. Reg. 15. q. 17. 130
Iehu, quomodo potuit se excusare quod duxerit capita filiorum Achab ad portam Iezrael, 4. Reg. 10. q. 13. pag. 95
Iehu quare scripsit Samaritis quod eligerent meliorem de filiis Ioram in Regem cum Regnum veniret per successionem non autem per electionem, 4. Reg. 10. q. 4. 92
Iehu, an ista probatio quod mandatu Dei poni fecerit capita filiorum Achab ad portam Iezrael, fuerit sufficiens, vel saltem colorata, 4. Reg. 10. q. 14. 95
Iehu an bene excusauerat Samaritas occidentes filios Achab. 4. Reg. 10. q. 16. 95
Iehu quomodo occiderit omnes Sacerdotes Achab, cum infra dicatur quod occidit cultores Baal. 4. Reg. 10. q. 18. 95
Iehu quare dedit vestes omnibus seruis Baal. 4. Reg. 10. q. 28. 97
Iehiel quisnam fuerit de quo dicitur hic quod per manus eius data sunt in thesauros Domini, omnia hæc, 1. Paralip. 29. q. 8. 575
Iehiel per manum an omnia hęc in thesauris Domini consecrata fuerint, 1. Paralip. 29. q. 9. 575

Ieiunium in Rogationibus, an sit sub præcepto, vel consilio, Matt.6.q.158. pag.162
Ieiunium quare obseruatur in quattuor Temporibus, & quare potius in istis quam in alijs temporibus, Matt.6.q.156. 161
Ieiunium, an in quarta vel sexta feria obseruandum sit, Matt.6.q.159. 163
Ieiunium an die Sabbati obseruandũ, Matt.6.q.160. 163
Ieiunij Christi, Moysis, & Eliæ differentia, Matt.4.q.12.
Ieiunium, an in aduentu Domini obseruandũ ex obligatione, Matt.6.q.161. 163
Ieiunium in aduentu, cur à Romana seruetur ab aliis vero ecclesiis minime, Matt.6.q.161. 163
Ieiunij, an debeat esse aliquod tempus in quo non liceat illud adimpleri, Matt.6.q.162. 163
Ieiunandum cur non die Dominico. Matt.6.q.162. 163
Ieiunium, eleemosina, & oratio quibus vitus repugnent. Matt.6.q.32. 27
Ieiunium, & oratio quæ nobis emolumenta præstent, Matt.6.q.32. 27
Ieiunium cur non celebrare debemus die Dominico, & quinta feria causæ duæ. Matt.6.q.162. 163
Ieiunans an debeat vesci paruis pisciculis. Matt.6.q.166.
Ieiunium an soluatur per odorem aliquarum rerum. Matt.6.q.167. 168
Ieiunantes an debeant habere horam determinatam ad cibum, & quæ hora sit. Matt.6.q.165. 165
Ieiunium quid sit. Matt.6.q.124. 137
Et diffinitionis declaratio. ibid.
Ieiunare an sit actus alicuius virtutis. Matt.6.q.125. 138
Ieiunij virtutis medium in quo consistat. ibid.
Ieiunium Ecclesiæ in quo consistat. ibid.
Ieiunium naturæ in quo consistat. ibid.
Ieiunium cum ad virtutem pertineat cuius virtutis erit actus. Matt.6.q.126. 140
Ieiunium an sit opus satisfactorium. Matt.6.q.127. 141
Ieiunij tres conditiones declarantur. ibid.
Ieiunium quando est meritorium, & satisfactorium. ibid.
Et quando solum meritorium. ibid.
Ieiunium an cadat sub præcepto iuris naturalis. Matt.6.q.128. 143
Ieiunij ritus an fuerit apud Gentiles, ibid.
Ieiunant cur fideles Quadragesimam, & quis eum instituit. Matt.6.q.152. 158
Ieiunant cur Hebræi etiam Quadragesimam. Matt.6.q.152. 158
Ieiunij tempus an conueniẽter vocatum fuerit Quadragesima. Matt.6.q.153. 159
Ieiunandum quot diebus est & an Quadragesima, vel Quinquagesima dici debeat. Matt.6.q.154. 160
Ieiunij tempus ab Ecclesia statutum Quadragesima ne, an Quinquagesima sit appellandum. Matt.6.q.154. pag.160
Ieiunanda an sit Quadragesima ab omnibus integraliter. Matt.6.q.155. 160
Ieiunandum an sit in die Dominico in Quadragesima. Matt.6.q.155. 160
Ieiunantes an debeant vngere caput suum oleo. Matt.6.q.176. 175
Ieiunantes vngere caput oleo quare Christus iusserit. Matt.6.q.176. 175
Ieiunium Ecclesiæ, an soluatur plus quam semel comedendo. Matt.6.q.165. 166
Ieiunium an frangatur bibendo ante cibum, vel post cibum semel, vel sæpe. Matt.6.q.164. 166
à Ieiunio Ecclesiæ, an excusentur itinerantes, Matt.6.q.140. 154
Et an excusentur. Peregrini, ibid.
Et, an cursores dominorum, ibid.q.141. 154
Et an pauperes, ibid.q.142. 154
Et ad manualiter laborantes, ibid.q.143. 155
Et ibi quod non tenetur homo facere omnia quæ potest, ibidem.
Ieiunare, an teneantur prægnantes mulieres, Matt.6.q.146. 156
Et an lactentes, ibid.
Ieiunare, an teneantur senes Ecclesiæ ieiunia, Matt.6.q.147. 156
Ieiunare, an excusentur mulieres viris eorum prohibentibus, Matt.6.q.149. 157
Ieiunium frangentes, ex causis excusantibus, an id facere possint propria auctoritate, vel teneãtur petere dispensationem, Matt.6.q.150. 157
Ieiuniorũ diebus an serui dominis seruientes ad mensam possint aliquid comedere antequam seruiant, & quod postea cænent. Matt.6.q.144. 156
Ieiuniorum diebus, an legentes cænante cõuentu possint ante lectionem aliquid comedere, Matt.6.q.145. 156
Ieiunium accipitur dupliciter, Matt.6.q.149. 157
In Ieiunio ad dispensandum multæ iustæ causæ reperiuntur. Matt.6.q.150. 157
Ieiunia, cur sunt ab Ecclesia instituta certis anni temporibus, & non est hoc relictum cuilibet voluntati, Mat.6.q.151. 158
Ieiunium est institutum propter nos, & propter nonnullas causas in nobis existentes, Matt.6.q.151. 158
Ieiuniorum tempora ad Ieiunandum statuta quæ sint, Matt.6.q.152. 158
Ieiunium an frangat esus carnium, & lactis, casei, & butyri. Matt.6.q.171. 169
Ieiunantibus quibusnam liceat carnes prægustare. Matt.6.q.171. 169
in Ieiunio quare potius carnes prohibẽtur quam vinum, legumina, & pisces, cum magis incitent ad libidinem legumina, quam carnes. Matt.6.q.171. 169
Ieiunandæ an sint Apostulorum vigiliæ, & an sint sub præcepto. Matt.6.q.157. 162
Ieiunium an frangatur per vsum medicinarum si ante cenam vel post sumantur. Matt.6.q.168. 168
ad Ieiunia Ecclesiæ, an teneantur pueri. Matt.6.q.139. pag.152
Et an adolescentes. ibid.
ad Ieiunium obligari homines quo tempore incipiãtur. Matt.6.q.139. 152
Ieiunium Pharisæorum & Ioan. Discipulorum quodnam erat. Matt.9.q.71.340. & q.seq.
Ieiunium duplex erat apud Hebræos. ibid.q.72.
Ieiunarent ne Christi discipuli. ibid.
Et quare nunc Christi Discipuli non ieiunabant. ibid.q.74. 341
Et quare non faciebãt aliqua ieiunia supererogationis. ibidem.
Ieiunaret cum Christus aliquando, quare nunc non ieiunaret. ibid.q.75. 342
Ieiunium istud quid est. ibid.q.76. 343
Ieiunium quod corporale vocatur duplex est. ibid.
de Ieiunij Quadragesimalis inchoactione. ibid.quæst.77. pag.344
Et cur præcedat festum Resurrectionis, ibid.
Ieiunare consueuerant antiqui cum legebant. ibid.q.79. 345
Ieiunium, & Oratio. Vid. Oratio, & Ieiunium.
Ieiunia aliqua, an Christus instituerit. Matt.6.q.130. 145
Ieiunium, quare non posuit Christus sub consilio, Matt.6.q.130. 145
Ieiunia aliqua sub præcepto Ecclesiam instituisse an sit conueniens, Matt.6.q.131. 145
Ieiunium vnde habuit ortum, Matt.6.q.132. 146
Ieiunium tripliciter accipitur, Matt.6. quæstione 132. pag.146
Ieiunia aliqua, an fuerint in lege Veteri sub præcepto, Matt.6.q.133. 147
Et quare ibi fuerint cum in noua nulla sint sub præcepto, ibidem.
Ieiunia quænam erant non per legem apud Iudæos introducta, Matt.6.q.134. 148
Ieiunandi quãmodus fuerit Iudæorum Saracenorũ, & Christianorum, & in quo concordant, Matt.6.q.134.
Quis Saracenorum, ibid.
Quis Christianorum, ibid.
Ieiunium Ecclesiæ violans, an peccet semper mortaliter, Matt.6.q.135. 149

Ieiunium ob multum, an quis peccare possit, Matt.6.q. 135. pag.149
Et quis dispensari possit,ibid.
ad Ieiunia Ecclesiæ,an viri iusti teneantur,Matt.6.q.138. pag. 151
ad Ieiunandum quæ conditiones requirantur, idest, ad hoc quod non frangat Ieiunium, & ad hoc quod mereatur,Matth.6.q.173. 173
Ieiunium, an frangatur comedendo ante tempus die Ieiunij,Matth.6.q.172. 171
cur Ieiunamus quadraginta diebus, Matt.4. quæst.18. pag. 389
Ieiunium an frangant assumentes panem vel fructus pro collatione loco electuarij,Matt.6.q.175. 169
Ieiunantes,an peccent ostendentes vultum tristem, & an obligentur non se ostendere tristes, Matth. 6.q.175. pag. 175
Ieiunia Ecclesiæ,sunt pro satisfactione peccatorum,Mat. 6.q.25. 21
Ieiunium, an frangatur collatione, Matth.6.q.169. 169
Ieiunium Christi, quando inchoatum est, Matt.14.q. 63. 142
Ieiunium ad quid,& quid proficiat, & de vndecim vtilitatibus eius,Matt.6.q.174. 174
Ieiunium, an frangatur sumendo electuarium, Matt.6. q.169. 169
Ieiunium,an frangatur ab aliquo qui sumat immoderate semel comedendo, Matth.6.q.166. 167
Iemini de quo hic dicitur. an sit Beniamin, vel aliquis alius,1.Reg.c.9.q.4. 268
Iemini quisnam sit cuius nepos describitur Aud. Iud.3. q.17. 40
Iephtæ Galaadites,quare vocetur, Iud.11.q.2. 166
An fuerit Iudex totius Israel, vel solum terræ Galaad, ibid .q.3.
An mulieris meretricis vel legitimæ filius fuerit, ibid. q.4. 167
Iephte matrem, quare Scriptura nominat meretricem denominando potius genus eius ab imperfecto, ibid. quæst.5.
De qua tribu esset,ibid.q.7. 168
Iephte fratres, an iuste expulerunt eum de domo patris, ne ie succederet, ibid.q.8.
An vt illegitimus, erat simpliciter priuandus successione,ibid.q.9. 169
An peccauit colligendo ad se viros inopes, ibid.q.10.
An peccabat agendo prędas,& bella,ibid.quæstione 11. pag. 170
Quomodo dixit, vos estis qui odistis me, & eiecistis de domo patris mei,ibid.q.12.
Iephte electionis, quare seniores Galaad non se excusarunt, de hoc crimine, ibid.q.13. 171
Quare non dixit ad omnem casum quod facerent eum Principem Israelitæ pugnatis Ammonitis, ibidem. quæst. 14.
Potuit licite principatum terræ Galaad diuidere, ibid. quæst.15.
Iephte quare Galaaditæ constituerunt nunc Principem suum antequam pugnaret contra Ammonitas, ibid. q.16. pag. 172
Quomodo dicitur, quod posuit omnium verba sua coram Domino,ibid.q.17.
Quare misit nuncios ad Regem Ammon vt desisterat à bello,ibid.q.18. 173
Ad quid probat tam longa oratione quod Israelitæ acceperunt terram hanc in bello iusto,ibid.q.26. 176
An bene argüat contra Regem Ammon, scilicet, quod cum Deus adiuuisset Iudæos in bello ad capiendam terram Amorrhæorum, quod iuste possiderent illam, ibid.q.30. 179
Quare hanc causam attulerit,ibid.q.31. 180
Quare non allegauit istam causam, scilicet, quod Deus iusserat pugnare,& possidere terram illorum, cum esset hæc iusta causa,ibid.q.32.
Iephtę causa supra assignata casu supposito, an procederet,ibid.q.33.
Quare nominauit hic Balac Regem Moab, ibid.q.34. pag. 181
Et quare potius illum quam alium Regem Moab.ibid. quæst. 35.
Quomodo dixit quod à tempore quo Israelitæ cæperũt possidere terram istam vsque nunc fluxerunt anni trecenti,cum non sint tot, ibid.q.38. 183
Iephte, quomodo allegauit præscriptionem 300. annorum,cum videretur esse cum mala fide,ibid. quæst.39. pag. 183
super Iephte Spiritus Dei veniens quis fuerit, ibid.q.40. pag. 184
Iephte,an peccauerit vouendo immolare primum occurrentem,ibid.q.41. 185
Et an in isto voto intellexit de solo animale immolatitio, ibid.
Iephte an in voto suo intellexerit de solo animali bruto, aut de solo homine, aut de vtroque.ibid.q.42.
Iephte cum occidisset habitatores viginti vrbium, quare non ceperit eas,vt essent pro Israel, ibid.q.45. 187
Iephte an tenebatur occidere filiam suam propter votum suum.ibid.q.46. 188
Iephte quare filiam suam occiderit. ibid.q.47.
Iephte filia an peccauerit consentiendo quod pater suus occideret eam propter votum. ibid.q.48. 189
Iephte filia an obligaretur subire velle mortem pro voto patris.ibid.q.49.
Iephte filia quare flebat virginitatem suam, ibid. q.50.
Et quid est flere virginitatem. ibid.
Et an in hoc peccauerit.ibid.& q.51.
Iephte quomodo poterat in holocaustum filiam suam immolare seruando cærimonias holocausti.ibid.q.52.
Iephte filiam quare annuatim Israel virgines flebãt,ibid. q.53. 191
Et an peccarent hoc faciendo.ibid.q.54.
Iephte filiæ an planctus anniuersarius perficeret aliquid ad remissionem peccatorum.ibid.q.55.
Iephte an occidit filiam suam,vel solam fecit eam manere in virginitate perpetua occidendo morte ciuili sicut quidam volunt.ibid.q.56.
Iephte an peccauit filiam suam occidendo. Iud.11.q.57. pag.193
contra Iephte quare Ephratei tumultuabant.Iud.12.q.2. pag.202
Iephte an iuste occiderit Ephratæos. ibidem. quæst.6. pag.204
Iephte iudicis temporis temporalium euentuum Chronica,ibid.q.11. 206
Iephte quid responderit Regi Moab petenti Iudæis terram,quam illi habebant, Num.c.q...26. 50
Iephone, an filius fuerit Caleb de quo in 1. Paralip.2.& quis fuerit,1.Paralip.2.q.9. 77
Iephone pater quisnam fuerit, 1. Paralip.4.q.10. 105
Ieraa Aegyptio seruo suo filiam vxorem tradens, an peccauerit Sesam, 1.Paralip.2.q.14. 81
Ieraa seruo suo Aegyptio quare filiam suam vxorem dedit Sesam,1.Paralip.2.q.15. 83
Ieremias, an peccauerit descendendo in Aegyptum,4. Reg.25.q.29. 224
Ieremiæ hystoria,4.Reg.25.q.39. 228
Ieremiæ prophetiarum,& gestorum concordia, 4. Reg. 25.q.39. 228
Ieremias, quare non suscepit omnia gesta Regum complete,non remittendo ad alios libros, 3. Reg. 14.q.38. pag. 230
Ieremiæ tempore an Deus proiecerat penitus Israel, 4. Reg.13.q.23. 119
Ieremias,& Ioã. Baptista qui in vtero sanctificati sunt,an post mortem in Limbum descenderint, Parad.5.146.
Ierico ciuitas,quomodo poterat stare, quod esset bonæ habitationis, & tamen esset terra sterilis, cum maximum bonũ ciuitatis sit fertilitas,4.Reg.2.quęst.32. 16
Ierico portæ, an erant frangibiles apud Iosephum, Ios. c.2.q.68.
Ierico viri, an erant robustiores, & animosiores viris vrbis Hay.Iosue c.6.q.1. 172

Ierico an erat pulchra,& fertilis, Iosc.6.q.13. pag. 181
Ierico, vrbs cum data esset Deo, & de illa solum applicata sunt ei metalla, quare reliqua, quæ erant non venerunt in partem Isi aelitarum, Ios.c.6.q.17. 184
Ierico in vrbe, quare quisque occisus est, cum tota Vrbs cum omnibus, quæ in ea erat cremanda foret, Ios.c.6. q.51. 200
Iericontinas mulieres, quare Iudæi milites occiderunt, Ios.c.6.q.52. 200
Iericontinos pueros nondum aptos ad bellum, an debuissent Iudæi seruare à morte, Ios.cap.6. quæst. 53. pag. 200
Ierico maledictio, an intelligatur tantum de moris, vel de Domibus, Ios.c.6.q.61. 205
in Ierico, si aliquis faciendo domos sine ædificatione murorum, an esset maledictus.Ios.c.6.q.62. 206
in Ierico si fieret magnus populus, & non construerentur muri, an veniret maledictio.Ios.c.6.q.63. 206
Ierico aquæ quales fuerunt postquam sanatæ sunt ab Elisæo, quia dulciores.4.Reg.2.q.35. 16.
in Ierico, quomodo erant isti septem populi, quia plures non erant in terram Chanaan.Ios. vltimo quæst.19. pag. 305
Ierico Ciues, quare voluit Elisæus, quod ponerent Sal in vas, & ipse misit in fontem vas cum Sale, 4. Reg.2.q. 33. 16
in Ierico Illi, qui ædificauerunt domos ad habitandum, an peccauerint mortaliter.Ios.c.6.q.65. 206
Ierico ædificatores si essent plures, an omnes incurrerent maledictionem, Ios.c.6.q.66. 206
Ierico ædificatores minus principales, scilicet, conductitij, an incurrerent maledictionem, Ios.c.6.q.67. 206
Ierico ædificator si non haberet multos filios, an morerentur filij, Ios.c.6.q.68. 207
Ierico ædificator si non haberet filios, an complerentur in eo maledictiones, Ios.c.6.q.69. 207
Ierico Vrbs quid significat moraliter, Ios.cap.6.q.75. pag. 209
Ierico pecora, quare non fuerunt accepta ad immolandum Domino, Ios.c.6.q.23. 186
Ierico iumenta, quare non prouenerunt in partem ministerij Domini. Ios.c.6.q.24. 186
Ierico in Vrbe, quare cum essent multæ materiæ profecturæ ad vsus Sanctuarij non seruatæ sunt in thesauris Domini, Ios.c.6.q.25. 187
Ierico muri, an æqualiter, & simul complanati sunt, & an pars post partem, Ios.c.6.q.46. 197
Ierico murorum casus, an sufficientes apparebat supernaturalis, Ios.c.6.q.47. 198
Ierico murorum ruinæ quis fuit modus, & quot miracula ibi acciderunt, Ios.c.6.q.49. 198
Ieroboam, & Roboam an pugnarunt tota vita sua, 2. Paralip.12.q.22. 296
contra Ieroboam pugnãdo, an peccaret Abias, 2. Paralip. 13.q.9. 303
Ieroboam, cur vel quando vocauerint Israelitæ, 2. Paralip. 10.q.5. 243
Ieroboam, & viri sui quare fuerunt humiliati, 2. Paralip. 13.q.46. 322
Ieroboam tempore, an posset esse magna angustia, cum in tempore Ioas esset magna populi multitudo, 4. Reg. 14.q.24. 126
Ieroboam vel Abia, an fuerit à Deo percussus, & quomodo, 2. Paralip.13.q.50. 324
Ieroboam, quare non destruxit Abia cum præualuerit contra eum, 2. Paralip.13.q.47. 322
Ieroboam ciuitates accipiendo, an peccauerit Abias, 2. Paralip.13.q.48. 322
Ieroboam cur specialius fit mentio de Ieroboam in conuocatione ista cum tantum omnes Principes conuocati fuerint, 2. Paralip.10.q.6. 244
Ieroboam, an peccauit rebellando contra Salomonem, 2. Paralip.13.q.18. 306
Ieroboam, & Israel quomodo Deus perterruit, 2. Paralip.13.q.43. 320
Ieroboam rebellasse contra Dominum, quare dixit Abias 2. Paralip.13.q.16. pag. 306
Ieroboam, & Ioathan tempore factæ numerationes tribus Gad, an sint eędem, 1. Paralip. 5.q.23. 138
Ieroboam, an tenerentur in Regem accipere decem tribus, quæ recesserunt à Ieroboam, vel alium Regem, vel sine Rege manere poterant, 2. Paralipom. cap.10. q.21. 255
Ieroboam, an faceret bellum contra Abiam, vel econtra, 2. Paralip.13.q.8. 302
Ieroboam, & posteri cum Sacerdotes & Leuitas abiecerunt ne fungerentur Sacerdotio, quomodo dicantur recessisse de terra Israel, & venisse in terram Iuda, 2. Paralip.11.q.15. 268
Ieroboam cur mox audita morte Salomonis reuersus est de Ægypto. 2. Paralip. 10.q.4. 243
Ieroboam, & Roboam pugnando, an peccauerint. 2. Paralip.12.q.23. 296
Ieroboam inter, & Roboam Regni diuisionem quomodo Deus dixit eius voluntate factam & quod non esset pugnandum ad illud reintegrãdum. 2. Paralip.11. q.11. 264
Ieroboam quo anno Amasiæ regnare cępit. 4. Reg.14.q. 19. 125
Ieroboam an mortuus fuerit morte naturali, vel violenta. 4. Reg.14.q.27. 127
Ieroboam an volebat vxorem suam non cognosci à Propheta, vel à populo. 3. Reg.14.q.2. 214
Ieroboam quare voluit quod vxor cognosceretur à Propheta Ahia. 3. Reg.14.q.3. 214
Ieroboam Regis vxor quomodo poterat esse ignota Prophetæ. 3. Reg.14.q.4. 214
Ieroboam quare voluit mittere alium quam vxorem, 3. Reg.14.q.5. 215
Ieroboam quare non iuit ipse ad consulendum Ahiam. 3. Reg.14.q.6. 215
Quare misit potius ad Ahiam quam ad alium Prophetam. 3. Reg.14.q.7. 215
Ieroboam vxor, an peccaret ferendo munera Ahiæ pro consultatione. 3. Reg.14.q.8. 215
Ieroboam quod illa esset vxor quæ venerat ad cõsulẽdũ, quare Deus voluit reuelare Ahiæ. 3. Reg.14.q.10. 217
Ieroboam vxori quare respondit Abias, antequam quidquam quęreret. 3. Reg.14.q.12. 218
An fuerit peior omnibus Regibus qui fuerunt ante ipsum, & eius peccatum maius, 3. Reg.14.q.13. 219
Ieroboam peccata fuisse grauiora quam peccata Salomonis, an iudicare possimus ex omnibus computatis coniecturis, 3. Reg.14.q.16. 220
An peccauerit plus quam omnes Reges Iuda, & Israel qui fuerunt post ipsum, & plus quã Adam, & Eua, & omnes homines, qui fuerunt, ante ipsum. 3. Reg.14.q. 17. 221
An peccauit plus quam Adam, & Eua, 3. Reg.14.q.18. pag. 221
An peccauerit grauius, quam omnes homines mundi, 3. Reg.14.q.19. 221
An ligauerit ista pena, scilicet, quod fuerit occisus, & non sepultus. 3. Reg.14.q.20. 222
An necesse fuerit nũciari tãtas pęnas, 3. Reg.14.q.21. pag. 222
Ieroboam contra stirpem, & domum mala prænunciata, quando completa sunt, & per quem. 3. Reg.14.q.22. pag. 223
Ieroboam post filium, quomodo nullus de domo eius sepultus est. 3. Reg.14.q.23. 223
Ieroboam super puerum, quomodo intelligitur quod inuentus est bonus sermo à Dño, 3. Reg.14.q.24. 223
Ieroboam propter peccata, an fuerint Israelitæ translati in Asarios. 3. Reg.14.q.39. 225
Ieroboam fuit principium perditionis Israelitarum, 3. Reg.4. q.29. 225.
contra Ieroboam pugnando Roboam, an peccauerit, 3. Reg.14.q.39. 231
Ieroboam quo restituit Damascum, & Emath Regno Iudæ, cum esset Rex Israel, 4. Reg.10. quæstione 25. pag. 126

Ieroboam vxore & filijs dicta, 2. Paralip. 11. an ſint continuata ad præcedentia, 2. Paralip. 11. q. 29. 278
Ieroboam Regis Iſrael quo anno regnare cæperit Azarias, 4. Reg. 14. q. 2. 127
Ieroboam contra Abiæ, & Iudæ in bello cur tantam ſtragem voluit Deus, & an potuerint mori tot viri, 2. Paralip. 13. q. 44. 321
Ieroboam, an peccauit inſurgendo contra Salomonem, 3. Reg. 10. q. 28. 172
Quomodo habuit occaſionem inſurgendi contra Salomonem propter ædificationem Mello. ibid. q. 29. 173
ad Ieroboam, quare loquutus eſt Ahias Silonitis extra Ieruſalem, ibid. q. 30. 174
Ieroboam ſi Deus nunc dediſſet actualiter ius regnandi, an liceret inſurgere contra Salomonem, 3. Reg. 10. q. 33. 174
Etiam ſi vnctus fuiſſet in Regem nō debuiſſet inſurgere contra Salomonem quia promiſſio erat pro futuro, ibidem.
Ieroboam, volens occidere Salomon, an peccaret, ibid. q. 37. 178
Ieroboam, quare motus eſt ad faciendum vitulos aureos, 3. Reg. 12. q. 20. 189
An peccaret faciendo vitulos, ibid. q. 21.
Ieroboam Regnum, quomodo potuiſſet cōſeruari, etiam ſi aſcendiſſent in Sanctuarium, ibid. q. 22. 190
Quare fecit duos vitulos, & non vnum tantum, ibidem. q. 34. 191
Quare potius fabricauit vitulos quam alias imagines Deorum Gentilium, ibid. q. 35.
Quomodo perſuaſit Iſraelitis adorare Deum in duobus locis, ibid. q. 36.
Quomodo perſuaſit adorare vitulos, ibid. q. 37. 192
Quomodo perſuaſit populo quod eſſent Sacerdotes de populo, & non de Leuitis. ibid. q. 38.
Quomodo fecit Sacerdotes de populo, ibid. q. 39.
Ieroboam motiuum ad faciendum vitulos aureos, quod fuit, 1. Paralip. 13. q. 20. 308
Ieroboam, an peccauit faciendo vitulos aureos. 2. Paralip. 13. q. 21. 308
Ieroboam, quomodo poterat cōſeruare Regnum permittendo populum adorare in Ieruſalem. 2. Paralip. 13. q. 22. 309
Ieroboam, quare fecit duos vitulos. 2. Paralip. 13. q. 23. pag. 309
Ieroboam, cur potius deduxit populum ad colendum vitulos quam aliquam aliam imaginem, 2. Paralip. 13. q. 24. 310
Ieroboam, quomodo perſuaſit Iſraelitis vt Deum colerent in duobus templis. 2. Paralip. 13. q. 25. 310.
Ieroboam, quomodo potuit populum perducere ad colendum vitulos cum ſit abominabile, 2. Paralip. 13. q. 26. 310
Ieroboam, quomodo potuit perſuadere populo quod eſſent Sacerdotes de populo, 2. Paralip. 13. q. 27. 311
Ieroboam, cur conſtituit Sacerdotes de populo, non de tribu Leui. 2. Paralip. 13. q. 28. 321
Ieroboam, quare fugit in Aegyptum à facie Salomonis, 2. Paralip. 10. q. 3. 243
Ieroboam tam peſſimo, quare Deus tot contulit victorias, 4. Reg. 14. q. 20. 125
Ieroboam, quomodo abiecit Sacerdotes, & Leuitas ne miniſtrarent in Sacerdotio Domini, 2. Paralip. 11. q. 16. pag. 268
Ieroboam Iſrael ſaluator, an fuerit vel Ioas. 4. Reg. 13. q. 4. 114
Ieroboam filius Zachariæ quo anno Azariæ Regis cæpit regnare, 4. Reg. 15. q. 14. 130
Ieruſalem increpationem iſtam cur Chriſtus hic poſuit, Matt. 23. q. 263. 440
Ieruſalem ſoli, an Chriſtus dixerit pęnę iſtius admonitionem, & prænunciationem, an ad totam nationem Iudęorum. Matt. 23. q. 264. 440
de Ieruſalem quomodo dicitur, quæ occidis Prophetas. ibid. q. 265. 441
de Ieruſalem quare dixit Chriſtus, & lapidas eos qui mittuntur ad te. ibid. quæſt. 266.
Ieruſalem filiorum congregatio quam Chriſtus facere voluit quænam ſit. ibid. q. 267. 442
de Ieruſalem cur dixit Chriſtus: Volui congregare filios tuos. ibid. q. 268. 443
Ieruſalem filij quos Chriſtus congregare voluit quinam ſint, ibid. q. 269.
de Ieruſalem cur dixit Chriſtus: Volui congregare filios tuos, ſicut gallina congregat pullos ſub alis. ibid. q. 270. 443
de Ieruſalem dictum iſtud Chriſti, quomodo ſtat, ſcilicet, congregare volui, & noluiſti. ibid. q. 272. 444
Ieruſalem quid Chriſtus prænunciet, ſcilicet: Ecce relinquetur vobis domus veſtra deſerta, ibid. q. 273. 444
ſuper Ieruſalem ſolam quare data eſt vltio mortis Chriſti, ibid. q. 275. 445
Ieruſalem vrbis deſtructionem quare Chriſtus prænunciauit Iudæis. ibid. q. 276.
Ieruſalem euerſionis ſigna quænam ſint quæ Chriſtus diſcipulis dedit. Matt. 24. q. 46. 467
Ieruſalem euerſionis ſigna cur Chriſtus dare diſcipulis voluit, & tam particulariter. ibid. q. 47.
Ieruſalem ante euerſionem euentura, quare omnia tam particulariter Chriſtus enarrauit, ibid. q. 48.
Ieruſalem euerſionis tempus determinatum quare Chriſtus diſcipulos non dixerit, ibid. q. 49. 468
Ieruſalem euerſio quare fuerit tam ſero facta, ibid. q. 50.
Ieruſalem ante euerſionem quare Chriſtus euentura omnia hæc poſuit, ſcilicet, bella, fames, peſtilentias, terræmotus, & quare hæc potius, quam alia, ibid. q. 51. 469
Ieruſalem deſtructionem cur diſcipulis non ſubticuit Chriſtus, & alia mala quæ prænunciauit, ſicut finem ſęculi, ibid. q. 52. 470
Ieruſalem ciuitas, an capta fuerit à filijs Iuda, vel Beniamin, Iud. 1. q. 23. 13
Ieruſalem ciuitas ad quam tribum attinebat, ibid. q. 24.
de Ieruſalem in Sanctuarium Gabaon cur Dauid arcam non reduxit. 1. Paralip. 13. q. 15. 247
in Ieruſalem populo adorante, quomodo Ieroboam regnum conſeruare poterat, 2. Paralip. 13. q. 22. 309
in Ieruſalem Templum. Vid. Templum Ieruſalem.
in Ieruſalem ad Roboam Regem conſtituendum quare non conuenit populus, ſed in Sichem. 2. Paralip. 10. q. 2. 242
in Ieruſalem vt Templum ædificaret, an Deus Salomoni reuelauerit, 3. Reg. 6. q. 7. 82
in Ieruſalem habitantium Principes fuiſſe Ahio, & Seſac, & cæteri hic nominati, an verum ſit. 1. Paralip. 8. q. 5.
in Ieruſalem de habitantibus, quare ſpecialiter hic mentio fiat. 1. Paralip. . . q. 6. 186
in Ieruſalem habitantium ex aduerſo habitare habitantes in Gabaon, quomodo verum ſit. 1. Paralip. 8. q. 7. pag. 180
Ieruſalem & Bethel, an ſint idem. Ioſ. 12. q. 100.
in Ieruſalem Principes omnes populi manſiſſe, an verum ſit. 1. Paralip. 9. q. 18. 199
Ieruſalem cur Deus ad percutiēdum angelum miſit poſt Iſrael percuſſum. 1. Paralip. 21. q. 54. 422
Ieruſalem ne percuteret, quomodo Deus Angelo imperauit. 1. Paralip. 21. q. 55. 423
in Ieruſalem habitare, quomodo potuerunt Ephraim, & Manaſſe filij, 1. Paralip. 9. q. 8. 186
in Ieruſalem quo ordine Chaldęi introierunt. 4. Reg. 25. q. 4. 219
in Ieruſalem quo die Chaldęi ingreſſi ſunt, 4. Reg. 25. quæſt. 5.
Ieruſalem, quomodo accepit Deus in habitationem æternam, 1. Paralip. 23. q. 24. 469
Ieruſalem, an ſit in ſorte Beniamin, vel Iudæ, Ioſ. 18. q. 10. 207
contra Ieruſalem, quo tempore aſcendit Hazael, 4. Reg. 12. q. 17. 111
in Ieruſalem ad immolandum Iſraelitæ qui venerunt, an veniebant ad habitādum in terra Iuda, 2. Par. 11. q. 17.
in Ieruſalem Chriſti ingreſſus, an ſit ad præcedentia continuatus, Matt. 21. q. 46. 398

Ierusalem, quomodo commota est Christo in eam ingresso. Matt.21.q.47. pag.398

Et quare commota est. ibid.

Ierusalem ciuitas, quare commota est vt concurreret ad videndum Christum in ingredientem, ibidem. quæst 48. pag. 399

in Ierusalem quando Christus introiuit, quomodo quærere poterant quis est hic? ibid.q.49.

Ierusalem Ciuitas, an fuit capta tempore Saul, 1. Reg.c. 17.q.39. 67

Ierusalem, an est in medio inter Indiam, & vltimam Hispaniam, Ins.c.6.q.71. 208

Ierusalem, Hebron, Hierimoth, & Lachis, an erant vrbes Australes, Ios.c.10.q.2. 299

Ierusalem, an erat Vrbs magis Aquilonaris, ibid.

Ierosolimæ, quare turbatæ sunt audita Christi natiuitate, Matt.2.q.25. 200

Ierusalem, quomodo ad petendum Ezechiam misit Sennacherib, cum iam munera recepisset, & tributum imposuisset, 4.Reg.8.q.31. 157

in Ierusalem, an Angelus percusserit aliquos, & an comprehendantur in 70000. peste occisis, 1. Paralip.21.q. 52. 422

in Ierusalem ab Angelo occisi, an compræhendantur in numero 70000. peste occisorum, 1. Paralip.21. q.52. pag.422

Ierusalem, quomodo Ezechiæ petiit Sennacherib, cum munera eius recepisset, & tributũ imposuisset, 4. Reg. 18.q.31. 157

Iesboam, an occiderit septingentos viros vno impetu, 2. Reg.c.23.q.9. 261

Iesboam quot viros occidit, 2.Reg. cap.23. quæst.10. pag. 262

Iesse genuisse Dauid Regem, quare dicatur cũ Regium nomen de nullo alio hic scripto exprimatur, Matt.1. q.15. 130

IESVS in quo supradictorũ quattuor modorum Christus vocetur, Matt.1 .q.25. 140

IESV CHRISTI Passio. Vid. Passio.

Iesum filium Dauid vocantes turbæ quid voluerunt dicere, Matt.12.q.53. 20

de Iesu quod esset Christus ad perhibendum, an Ioannes sufficiens testis fuerit, Matt.3.q.16. 284

Iesus nomen, quare est maioris reuerentiæ, quam nomen Deus, Exod.c.20.q.7. 299

Iesus nomen est nomen Redemptoris, Nomen Deus est Creatoris, ibid.

Iether, quare dicatur quod erat Ismaelites, 1. Paralip.2. q.7. 75

Iether, quomodo dicatur de Iesraeli, cum dicatur Ismaelites, 2.Reg.c.17.q.26. 185

Iethro, quare multipliciter nominatur, Exod.c.18. q.1. pag. 253

Iethro quo tempore venit ad Moysen, Exod.cap.18. q.2. pag. 254

Iethro, an verisimile sit venisse ad Moysen ante dationem legis, Exod.c.18.q.12. 272

Iethro, quomodo haberet multa nomina, & an iste esset, qui erat Socer Moysi, Num.c.10.q.35. 198

Iethro, an vocetur Obab, vel filius eius, Num.c.10.q.36. pag. 199

Iethro, an esset conuersus ad Iudaismum, Num.c.10.q. 37. 199

Iethro filij, quomodo potuerunt intrare in terram Chanaan, Num.c.10.q.53. 204

Iethro filij, quomodo venerint cum Moyse, cum pater eorum noluerit venire, Num.c.10.q.54. 205

Iethro filus, an Israelitæ seruauerint, quod eis Moyses promiserat in omnibus, & per omnia, Num.c.10.q.55. pag. 205

Iethro filij quod priuilegium habuerunt apud Israelitas, Num.c.10.q.56. 205

Iethro, quare Moyses cuncta quæ Deus Pharaoni fecerat enarrabat, Exod.c.18.q.3. 258

Iethro non erat veri Dei Sacerdos, sed idolorum, Exod. cap.18.q.1. pag. 259

Iethro, an superflue diceret Moyses, quod ipse dirigeret Israelitas per desertum, cum nemo vnquam ambulasset per vias illas, Num.c.10.q.38. 199

Iethro cur Moyses petebat ire cum illo ad demonstrandum viam, cum per nubem dirigerentur, Num.c.10. q.39. 200

Iethro non direxit Hebræos per viam, sed assignabat loca conuenientiora castrametandi, Num.cap.10.quæst.39. pag. 200

Iethro nullo modo poterat assignare loca, in quibus Israelitæ castrametarentur, Num.c.10.q.40. 200

Iethro quid est, in quo poterat dirigere Israelem, Num. c.10.q.41. 201

Iethro, cum nubes omnino dirigeret Israelitas, quomodo etiam ipse eosdem dirigeret, vel ad eundum, vel ad standum, Num.c.10.q.42. 201

Iethro consilium ad quid proderat, Num.c.10.quæst.43. pag. 201

Iethro cur noluit ire cum Moyse, cum instanter peteret, Num.c.10.q.44. 202

Iethro, cur noluit ire cum Moyse, cum quo non vocatus optabat esse secum in deserto, Num.cap.10.quæst.45. pag. 202

Iethro, quare venit ad Moysen in desertum, ibid.

Iethro an si iuisset cum Iudæis obligaretur mori propter sententiam datam in Cadesbarne, Num.cap.10. q.47. pag. 203

Iethro ordinauit politiam Hebræis, Num.cap.10.q.48. pag. 203

Iethro quando Moyses potuit hæc dicere, quia videtur, quod fuerit reuersus in terram suam ante datam legem, Num.c. 10.q.49. 203

Iethro quo tempore reuersus est in terram suam, Num.c. 10.q.50. 203

Iezabel, quod non deberet sepeliri Prophetiam cum dixerit Iehu puer à quo vnctus est, cur illam attribuit Eliæ, 4.Reg.9.q.38. 91

Iezabel quando dixit Elias non debere sepeliri, 4. Reg. 9.q.37. 91

Iezabel cadaueris, an partes istæ, scilicet, caluaria, pedes, & manuum extremitates sepultæ sint, 4. Reg.9. q.36. pag. 91

Iezabel, quare depinxit oculos suos stibio introeunte Iehu, 4. Reg.9.q.28. 89

Iezabel sic occidendo, & faciendo eam à canibus comedi an peccauerit Iehu, 4. Reg.9.q.31. 90

Iezabel faciendo conculcari ab æquis, & comedi à canibus, an peccauerit Iehu, 4.Reg.9.q.32. 90

Iezabel sepelire volendo, an peccauerit Iehu, 4. Reg.9. q.33. 90

Iezabel, quare sic increpuit Iehu, 4.Reg.cap.9. quæst.29. pag. 89

Iezabel de cadauere, quomodo poterat esse quod non inueniretur, nisi caluaria, pedes & extremitates manum, 4.Reg.9.q.34. 90

Iezabel increpando Iehu, quare potius dixit de Zamri, quam de aliquo alio, 4.Reg.9.q.30. 90

Iezabel de corpore, quare non sunt inuentæ aliæ partes, quam caluaria, pedes, & extremitates manum, 4.Reg. 9.q.35. 91

Iezabel, an occiderit solum Naboth vel cum eo omnes filios eius, 4.Reg.9.q.20. 88

Iezabel, quare occidit filios Naboth, 4. Reg.9.quæst.21. pag. 88

Iezabel in vxorem ducẽdo, an peccauerit Achab, 3.Reg. 16.q.18. 257

Iezabel, quare occidere fecit Prophetas Domini, 3.Reg. 18 q.5. 280

Iezabel, quare nunciauit Eliæ quod vellet eum occidere, 3. Reg.19.q.2. 297

Iezabel faciem fugienti Eliæ, quare iussum est quod ambularet magnam viam, tamen ne ab ea occideretur, 3.Reg.19.q.7. 302

Iezabel, quare non accepit vineam à Naboth sine occisione. 3.Reg.21.q.7. 327

Iezabel, & Achab. Vide Achab.

Iezabel pro quibus peccatis, prænunciata fuerant iſta mala.3.Reg.21.q.11. pag.351
Iezabel quare maior pęna denunciata eſt, quam Achab. 3.Reg.21.q.12. 331
Iezabel magis peccauit, quam Achab. ibid.
in Iezrael quare duci voluit Iehu Achab filiorum capita. 4.Reg.10.q.9. 94
Iezrael ad portam quare capita filiorum Achab poni fecit Iehu.4.Reg.10.q.11. 94
Iezrael optimates omnes, & amicos Achab occidendo, an peccauerit Iehu.4.Reg.10.q.17. 95
Iezrael ad portam quod Achab filiorum capita poni fecerit cur Iehu excuſare ſe voluit. 4.Reg.10.quæſt.12. pag.94
Iezrael ad portam quod Achab filiorũ capita poni fecerit mandato Dei, excuſatio Iehu, an eſſet ſufficiens, vel colorata.4.Reg.10.q.14. 95
Iezrael nominatę, an multæ vrbes fuerint. Ioſue 19.q.3. pag.214
In Iezrael recedendo, & bellum dimittendo, an recte egerit Iehu.4.Reg.9.q.17. 87
Ignis Iudicij vniuerſalis qualem motom habebit, & à quo, Matt.25.q.449 233
Ignis Iudicij vniuerſalis, an ſit per ſe, vel cum aliis corporibus, Matt.25.q.450. 234
Ignis iudicij vniuerſalis, an purgabit Cælos planetarum, & ſtellarum, Matt.25.q.426. 223
Ignis æternus quare dicatur, paratus Diabolo & Angelis eius, Matt.25.q.408. 215
Ignem æternum, quare dicit Chriſtus paratum eſſe Dæmonibus, & non hominibus, Matt.cap.25.quæſt.409. pag.215
Ignis Iudicij vniuerſalis, quomodo tam paruus poterit agere in tanta combuſtibilia, Matt.cap.25. quæſt.456. pag.238
Ignis Iudicij vniuerſalis, quomodo genitus poterit iuxta terram manere, Matt.25.q.457. 238
Ignis quoque elementum, an purgabit ignis Iudicij vniuerſalis cum per ipſum purgentur omnia, Matt.25.q.430. 227
Ignis, an vermis pœna grauior ſit in damnatis, Matt.25.q.637. 396
Ignis inferni, an ſit eiuſdem ſpeciei cum noſtro, reſponſio ad ſecundam rationem deductam in hac ſupradicta quæſt.491, Matt.25.q.495.
Ignis Iudicij vniuerſalis, an purgabit omnia elementa, Matt.25.q.428. 226
Ignis iudicij vniuerſalis, an elemẽtum ignis purgabit, reſponſio ad primam principalem rationem opinionis negatiuæ, Matt.25.q.429. 226
Igne quare comburebatur pars carnium, & panum non comeſtorum in die oblationis ſuę, Leuit.cap.8.quęſt.11. pag.118
Ignis, Iudicij vniuerſalis operatio, an erit naturalis vel ſupernaturalis, & an ſit eiuſdem ſpeciei cum noſtro, Matt.25.q.458. 238
ab Igne Iudicij vniuerſalis, an corpora exuſta ignis materia efficientur, & ita erunt in eodem loco in quo ignis, Matt.25.q.452. 235
Ignis in ſe formam, an habeat res aliqua quando ignita efficitur ita vt ſtatim perdat formam præcedentis corporis, vt dicunt multi. Matt.25.q.453. 236
Ignita res, an ignis formam in ſe habeat ita vt ſtatim perdat formam præcedentis corporis, vt dicũt multi. Mat. 25.q.453. 236
Ignis Iudicij vniuerſalis, an conſumet omnia quattuor elementa, Matt.25.q.427. 224
Ignis æternus, cur non dicatur paratus Dæmonibus, ſed diabolo, & Angelis eius, Matth.cap.25.quæſt.411. pag.216
Ignem colere, cur docuit Nemroth, Geneſ.11.quæſt.18. pag.103
Ignis, an alius ſacrificium Salomonis cremaret, quam is qui de Cælo miſſus eſt, 2.Paralip.7.q.8. 170
Ignis ad Salomonis ſacrificium deuorandum miſſus de quo loco venerit, 2. Paralip.7.q.5. 168
Index Quæſtionum.

de Ignis exhalationibus quædam. Parad.5. cap.101. pag.89
Ignis Iudicij vniuerſalis an purgabit infernum, Matt.25. q.433. 230
Ignis in ſphera ſua, an habeat propriam materiam, & extra illam habeat alienam vt aliqui volunt, Matt.25. q.454. 236
Ignis inferni an ſemper æqualiter puniet. Matt.25.q.536. pag. 303
Ignis comburens quinquagenarium cum viris quinquaginta, an de Cælo deſcenderit, vel fuerit de nouo genitus, 4.Reg.1.q.18. 6
Ignis comburens ſacrificium Gedeonis, an venerit de Cælo. Iud.6.q.27. 87
Ignis natus in ſacrificio Manne patris Sampſonis, an fuerit de lignis, vel de petra. Iud.13.q.37. 224
Ignis quare ſemper alimento indigeat. Leuit.2.quæſt.5. pag.43
Ignis altaris quare vocetur, ignis Dominicus. Leuit.3.q.6. 45
Ignis aliquis an affligat animas poſt mortem, & qualis erit. Matt.25.q.489. 273
Ignis inferni, an ſit verus, realis, & materialis. Matt.25. q.490. 273
Ignis de Cælo ad qoid deſcendit deuorare oblata à Salomone, id eſt, quæ neceſſitas. 2.Paralip.c.7. quæſt.11. pag.166
Ignis Iudicij vniuerſalis duplex origo. Matt.25. q.437. pag.233
Ignis Iudicij vniuerſalis an ſit in magna quantitate, & an per motum operetur, vel manendo cum aliis corporibus ſimul. Matt.25.q.438. 233
Ignis Iudicij vniuerſalis, an purgabit elementum aquæ. Matt.25.q.431. 228
Ignis quomodo tolli potuit de altari holocauſtorũ quin ibi deficeret. Leuit.9.q.17. 134
Ignis inferni an ſit eiuſdem ſpeciei cum noſtro, reſponſio ad ſecundam rationem adductam ſupra q.491. Matt. 25.q.496. 277
Ignis inferni de materia propria, nonnullorum error. Matt.25.q.497. 277
Ignis quomodo poſſit ſemper eſſe in inferno cum ſit extra ſuam ſpheram. Matt.25.q.498. 278
Ignis inferni an ſit eiuſdem ſpeciei cum noſtro, reſponſio ad tertiam rationem ſupra q.491. poſitam. Matt.25.q. 498. 279
Ignis inferni an ſit eiuſdem ſpeciei cum noſtro, reſponſio in quartam rationem q.491. poſitam. Matt.25.q.499. pag.279
Igni vnde prouenit moueri ſurſum. Matt.25.q.501. 281
Ignis cur lux vocetur cum non luceat. Matt.25. q.503. pag.282
Ignis omnis an ſit eiſdem ſpeciei. Matt.25.q.504. 283
Ignis inferni naturalis locus, an ſit iuxta Lunam. Matt. 25.q.505. 284
Ignis inferni, an puniet animas ſeparatas, & quomodo. Matt.25.q.506. 285
Ignis inferni an puniet animas ſeparatas, & quomodo, reſponſio ad rationes in contrarium poſitas ſupra 102. quæſt. Matt.25.q.507. 287
Ignis inferni, an puniet animas ſeparatas, & quomodo ratio ad ſextam rationem poſitam quæſt.506. Matt.25.q. 508. 288
Ignis inferni, quomodo aget in corpora dãnatorum poſt iudicium, Matt.25.q.511. 290
Ignis inferni præcipua conditio, eſt quod ſit perpetuus vel æternus, Matt.25.q.534. 302
Ignis Inferni, an ſit vnus vel multi, Matt.25.quæſt.535 pag. 303
Ignis de Cælo comburens oblata. Vid. Salomonis in ſacrificio.
Ignei equi vide equi ignei, 4.Reg.2.q.17. 11
Igneus currus vide currus igneus, 4.Reg.2.q.17. 11
Ignis qui deſcendit ad ſacrificium Salomonis, an ſemper durauerit vel quanto tempore, 2.Paralipom.7.quæſt.6. pag. 169

Ignis à Deo missus ad cremandum Salomonis holocaustum vnde venerit, 1. Paralip.7.q.5. 168
Igneum currum Eliam rapuisse cum dicatur, quomodo dicitur Deum illum turbine rapere voluisse, 4. Reg.2. quæst.3. 8
Ignis Iudicij vniuersalis, an ipsum iudicium præcedet, vel sequetur. Matt.25.q.459. 239
Ignem mittens ad cremanda sacrificia, an gloriam suam hic ostendit Deus. Leuit.9.q.14. 132
Ignis perpetui status, & conditio. Leuit.9.q.14. 132
Ignis in sua sphera an comburat, Genes.2.q.14. 26
Ignis carbo, an sit verus ignis determinatio ex sententia auctoris. Matt.25.q.494. 276
Ignis Iudicij vniuersalis, an purgabit elementum ignis, Matt.25.q.432. 229
Ignis Iudicij vniuersalis purgans quis erit, vnde veniet & vbi generabitur, Matt.25.q.436. 231
Ignis, Aer, & aqua, quomodo maneant in locis suis, 1. Reg.c.2.q. 3. 59
Ignis, Aer, & aqua, an possint moueri infra, vel supra, ibidem.
Ignis in altari an portaretur, vt non extingueretur. Num. c.4.q.16. 76
Ignis an fuit conseruatus in puteo Ioannis, & an nulla aqua extingui poterat, & quid significatur cum dicitur Leuit.6. ignis iste est perpetuus, & ab fuerit semper in altari, ibid.
Ignium receptacula cur ponebantur in Altari holocaustorum. Num.c.4.q.17. 77
Ignium receptacula, an essent vasa altaris thymiamatû, vel holocaustorum. ibid.
Ignis an vocetur quælibet pena. Iosue.c.7. quæst.55. 237
Ignis in quo apparuit Angelus, vel Deus, an fuerit verus ignis, vel similitudo veri ignis. Exod.c.3.q.3. 28
Ignis vt de cælo descenderet ad cremandum quinquagenarium cum viris suis orans, an peccauerit Elias. 4. Reg.1.q.19. 6
Ignis Iudicij vniuersalis, an malos consumet, & non bonos, vt dixit Magister Sentent. Matt.25.q.460. 240
Ignis inferni, an sit eiusdé speciei cum nostro responsio ad Augustini auctoritatem. Matt.25.q.495. 277
Igni quare Deus comparatur. Matt.17.q.38. 355
Ignis ad Salomonis sacrificium deuorandum missus, an semper durauerit, vel quanto tempore. 2. Paralip.7.q. 6. 169
Ignis iudicij vniuersalis, an ille sit qui cruciabit malos post iudicium in æternum. Matt.25.q.462. 242
per Ignem vel per quid aliud sit futura mundi purgatio, Matt.25.q.423. 220
Ignis iudicij vniuersalis, an erit eiusdem speciei cum nostro. Matt.25.q.458. 238
Ignis de cælo missus ad deuorandum oblata à Salomone an verus ignis esset, vel non. 2. Paralip.7.q.4. 168
Ignis an verus fuerit, qui missus est à Deo ad cremãdum Salomonis holocaustum. 2. Paralip.7.q.4. 168
Igni iudicij vniuersalis, quomodo poterunt tam breui peccatores magni de omnibus peccatis purgari. Matt.25.q.461. 242
Ignis iudicij vniuersalis qualis erit, & quousque se extendet. Matt.25.q.465. 237
Igne cælo demisso, vel alio an sacrificia cremarentur. Leuit.9.q.15. 133
Ignis & non aqua quare omnia purgabit in iudicio vniuersali, & in diluuio aqua purgauit, & non ignis. Mat. 25.q.424. 221
Ignis qui purgabit mũdum, an erit eiusdem speciei cum igne elementale. Matt.25.q.425. 222
Ignis verus quomodo potuit esse in rubo, & quod nõ exureret. Exod.c.3.q.4. 30
Ignis quomodo causatus fuit in nube. ibid.
Ignis quare non conuertit cinerem totaliter in ignem. Exod.c.23.q.68. 511
Ignis incendens Hebræos in deserto propter murmurationem, vnde venit. Num.c.11.q.6. 217
Ignis iste non venit de cælo, sicut quãdo inuocauit Elias. Num.c.11.q.7. 217
Ignis iste à Deo dupliciter fieri potest, & similiter qualibet res materialis. ibid.
Ignis comburens 250. viros Dathan, & Abiron, an egit naturaliter. Num.c.16.q.23. 405
Ignis comburens Dathan, &c. an esset missus de Cælo. Num.c.16.q.31. 410
propter Ignorantiam quomodo sit omne peccatum. Leuit.4.q.6. 52
Ignorantia qualiter causetur. Leuit.4.q.6. 52
Ignorantia duplex, scilicet, concomitans, & præcedens, Leuit.4.q.6. 52
Ignorantia præcedens qualiter attineat ad voluntatem, Leuit.4.q.7. 53
in Ignorantiæ peccato cum intellectus ignoret, & voluntas sequatur necessario eius determinationem, quare peccare dicimus. Leuit.4.q.8. 54
per Ignorantiam peccatum de quo hic, an sit per ignorantiam præceptorum Decalogi. Leuit.4.q.11. 55
per Ignorantiam quare tota turba peccare dicebatur. Leuit.4.q.20. 62
Ignorantia negatiua fuit in natura integra. Matt.12.q. 73. 41
Et quomodo, ibid.
Ignorantia negatiua fuit in natura integra, & quomodo. Matt.12.q.73. 41
Ignorantia quænam sit tolerabilis. Genes. in Epist. Hier. ad Pau.4.
Ignorantiæ seu negligentiæ peccatum. Vid. Peccatum, Negligentiæ.
Illuminatio Cæcorum. Vid. Cæcorum Illuminatio.
in Imagine, quomodo cultus Dæmonum inductus fuit Idolo Baal, Num.c.22.q.13. 73
Imagines ac statuæ, quare Christianis permissæ sunt, Deut.4.q.5. 34
Imagines, neque statuæ, quare non fuerunt in Veteri Testamento. Exod.c.20.q.39. 347
Immolatio passeris. Vid. Passeris immolatio.
Immolationes, & oblationes pro peccato, pro delicto, & pro leprosi emundatione vbinam fierent, Leuit. 14. q.8. pag. 255
Immolatorum animalium de adipe quid fiebat, Matt. 26.q.23. 515
Immolatio animalium, quomodo fiebat, Leuit.1.q.18. pag. 17
Immolata, an fuerint eodem die pecora quæ Salomon obtulit, 2. Paralip.7.q.13. 175
Immolatio dupliciter accipi potest, 3. Reg.1. quæst.22. pag. 12
Immolatio, cur Deo fiebat trium tantum generum pecorum, auium duorum & piscium nullius, Leuit.1.q.12. pag. 11
Immolari boues sine numero coram Arca, an licitũ erat, & quomodo, 2. Paralip.5.q.18. 116
Immolationis præceptum primogenitorum, quare ponatur immediaté post præceptum azimorum, Exod.c. 34.q.15. 296
Immolationes duas aliqui voluerunt esse fiendas, vnam de agno, alteram de hædo. Exod.c.12.q.9. 131
Immolatio secundum diuersitatem peccatorum, & peccantium debebat fieri diuersa, Num.c.5.q.16. 101
Immobilibus, & mobilibus relictis vel legatis, quomodo in eis succedebant filij, & filiæ in Veteri Testamento, Num.c.27.q.22. 158
Immobilia in aliquo casu, an poterant vendi, ibid.
Immunditia num in quocumque coitu contrahitur, 1. Reg.c.21.q.15. 145
Immunditia manente nihil computabatur ad obseruationes voti, Num.c.6.q.8. 119
de Immunditiis, quæ impediebant hominem à celebratione paschali, Num.c.9.q.14. 170
Immunditia non erat aliquod peccatum, Num.c.19.q. 15. 462
Immunditia quomodo tollebatur, si immundus non purificauit se die tertio, Num.c.19.q.16. 463
Immunditia in veteri Testamento an esset peccatum, Num.c.19.q.17. 464

Immun-

Immunditiam, quando res inanimatæ incurrebant, & quando non, Num.c.19.q.22. 469
Immunditia quæ erat, in qua radebantur pili, Num.c.19. q.11. 457
Immunditiarum, aliquæ erant maiores, aliquæ minores, Num.c.19.q.12. 458
Immunditia pro qualibet, an Iudæi irent ad se purificandum ad locum Sanctuarij, vel haberent apud se cineres vitulæ rufæ, Num.c.19.q.13. 459
de Immundis eijciendis extra castra præceptum, an obseruatum fuit in deserto, Num.c.5.q.9. 98
Immundus à pollutione, an priuaretur communicatione Sacrorum, sicut immundus à mulieribus, 1.Reg.c.21. q.16. 145
Immundi, quomodo purificabantur, Num.c.5. quæst.1. pag. 95
Immundi eiecti à castris, quomodo manebant extra castra, & quomodo procedebant cum castra mouebantur, Num.c.5.q.2. 96
Immundi, quomodo habebant cibum cum essent extra castra, Num.c.5.q.4. 96
Immundi à quo castro eijciebantur, Num.c.5.q.5. & 6. pag. 96
Immundi, cur non poterant comedere cibaria Paschalia, seu Phase, Num.c.9.q.12. 169
Immundus, qui secundo mense erat, qualiter celebraret Phase, Num.c.9.q.14. 170
Immundorum, quare quidam lauabant vestes, & carnes extra castra, & alij in castris, Num.c.19.q.12. 458
Immundus, qui non purificauit se die tertio, quid esset facturus, & quomodo immunditia eius tollebatur, Num.c.19.q.16. 463
Immundos fieri aliquando homines, an esset necesse in Veteri Testamento, quod si non fierent peccassent, Num.c.19.q.17. 464
Immunda omnia vasa in domo in qua aliquis moriebatur, respectu cuius dicebantur, Num.cap.19.q.18. 465
Immundum, quare non licebat accedere ad Sanctuarium in Veteri Testamento, & nunc in Ecclesia licet, Num.c.19.q.20. 466
Immunditiarum cæremoniæ multæ, quare in Veteri Testamento obseruabantur, Num.c.5.q.1. 95
Immunditia quotuplex, erat, & quomodo immundi purificabantur, ibid.
de Immunditia lex, an fuerit data ante consecrationem Aaron, Num.c.19.q.1. 448
Immunditiæ, quot erant, quæ tamen non erant peccata, & à quibus rebus repellebant, ibid.
Immunditiam incurrentes, quomodo aliquando lauabantur in solo corpore, aliquando in solis vestibus, aliquando in vtroque, aliquando in neutro, Num.c.19.q. 9. 455
Immundum, cur dicat Scriptura tangentem morticina, nihil aliud explicans, deinde dicit quod portans cadauera lauabit vestimenta sua, Leuit.11.q.13. 172
Immunditia mortuorum quænam erat, Matt.8.quæst.64. pag. 259
Immunditia mortuorum, quomodo contrahebatur, ibid.
Immunditiæ Veteris Testamenti quænam, qualesve essent. Matt.8.q.64. 259
Immundi quinam erant, & quare non gustabant de sanctificatis ex duabus causis, & quæ pœna foret illis comedentibus, Leuit.22.q.4. 404
Immundis comedentibus sanctificata quænam pœna erat. Leuit.22.q.4. 404
Immundæ res duplices erant, Leuit.15.q.3. 246
Immundi, an aliam immunditiam possent incurrere, Leuit.15.q.4. 248
Immundi, & mundi distinctio, an esset ante legem Mosaicam, Genes.7.q.3. 172
Immundum si fieret animal dū ad sacrificandum portaretur quid faciendum erat, Leuit.7.q.4. 99
Immunditiæ legales quænam essent, Matt.8.q.12. 230
Immundorum differentia, Leuit.11.q.11. 170
Immunditiæ Sacerdotum & Laicorum tempus, & differentia, Leuit.11.q.12. 172
Immunditia tangentis morticina auium hic positorum, cur vsque ad vesperum nec vltra, nec citra durauerit, Leuit.11.q.14. 173
Immundi, an possent extendere celebrationem, ad alium mensem, Num.c.9.q.18. 171
Immundi, an celebrauerint Phase mense secundo in deserto, Num.c.9.q.19. 172
Immundo, an liceret celebrare Phase mense tertio die 14. si contingeret eum esse immundum 14. die mensis secundi, Num.c.9.q.20. 172
Immunditiam, cur contrahunt liquida in vase immundo, arida autem non, Leuit.11.q.16. 176
per Immunditias corporales, an arceatur quis à sacra communione, Matt.5.q.149. 340
Immundorum differentiæ secundum tactum, & secundum naturales immunditias, & quomodo diuersimode expiabantur, Leuit.26.q.2. 526
Immunditiam legalem, an incurreret Christus, & turbæ per tactum mulieris sanguine fluentis quæ Christi fimbriam vestimenti tetigit, Matt.9.q.108. 356
Immunda animalia. Vid. animalia immunda.
Immunditia ciborum à lege prohibitorum vnde proueniat, Deut.14.q.3. 139
Immunditiam vel munditiam ab alijs pollutionibus iudicare, quare ad Sacerdotē pertineat. Deut.21.q.2. 193
Immunditiæ Veteris Testamenti, quomodo sint conformes excommunicationibus Ecclesiasticis, ibid.
Immunditia est solum quod animam coinquinat in Testamento nouo, Def.p.2.c.50. 58
Immundi vt Phase manducare possent, quis modus tenebatur. Matt.26.q.49. 535
Immunditiam naturalem patientes, an Phase possent manducare, Matt.26.q.51. 538
Immunditiæ quot modis erant inter Iudæos, secundum legem Moysis, & ponuntur 45. Matt.26.q.52. 539
Immunditiæ illæ 45. quomodo tollebantur. Matt.26.q. 53. 545
Immundi per ingressum in domum lepra clausam, an vestimenta lauare deberent. Leuit.14.q.15. 243
Immundi an effecerentur Iudæi introeuntes prætorium Pilati. Leuit.11.q.18. 178
Immunditiam incurrens Phase tempore, an poterat illud comedere, Leuit.11.q.18. 178
Immundus per accessum ad vxorem, quando lauare tenebatur corpus, quoties, & ad quid. Leuit.15.q.7. 251
de Immunditia, vel munditia volatilium Iudæorum regula. Leuit.11.q.9. 166
Immundum & mundum non eodem modo sumimus nos & natura. Matt.15.q.53. 232
Immunditia pelliū, & suppellectilia, an tolleretur aquis solis lustrationis, vel exigerent viuentes. Leuit.11.q.11. pag.174
Immundorum animalium gressilium, & volatilium ad vsum prohibitorum natura, & complexio. Leuit.11.q. 21. 181
Immunditia tangentium menstruatam. Vid. Menstruata.
Immunditia Fluxus feminis. Vid. Fluxus feminis.
Immundum tangens, quomodo pollutus vsque ad vesperam esse intelligatur. Leuit.22.q.8. 409
Immunitatis priuilegium quare non datum est Sanctuario, sed vrbibus refugij. Iosf.20.q.6. 225
Immunitatis priuilegium nunc datur Ecclesijs, & cemiteriis, & non vrbibus, in quibus non accidunt, ea tria inconuenientia, quæ respectu Sanctuarij accidebant. ibidem.
Immunitatem aliquam institui in veteri Testamento, an conueniens fuerit. Iosf.20.q.9. 128
Immunitatis loca sunt, vel esse debent in omni loco, vel regno bene ordinato, ac de hoc quæ fuerit August. sententia, ibid.
Immunitatem an conueniens fuerit dari Ecclesijs, & cœmiteriis, ibid.q.10.
Immunitas Ecclesiæ, an sit maior immunitate vrbium veteris Testamenti. ibid.q.7. 126
Immunitatem tantam dari Ecclesijs nostris quanta data est, an fuerit conueniens. ibid.q.11. 129

Immunitate Ecclesiarum nullus casus est quo quis contra aduersarium non gaudeat, Iof.20.q.11. pag.129
Immunitate Ecclesiam gaudere tam quantum ad aduersarios, quam contra iudices, an conueniens fuit, ibid. q.12. 129
Immunitatem tantam vrbibus tributam esse, quantam nunc habent Ecclesiæ, an decens fuit, ibid.q.13. 230
Immunitas in Veteri Testamento extendebatur contra aduersarios, non contra Iudices, ibid.
Immunitas aliqua cum requiratur in vtroque Testamento & qualiber politia in quo erat magis necessaria in Nouo an in Veteri, ibid.q.14. 131
Immunitate aliqua an gauderet Templum in Veteri Testamento sicut nunc Ecclesia vt Iuristæ putant, 4. Reg. 11.q.21. 105
Immunitas Ecclesiastica, quomodo differt ab immunitate locorum refugij Veteris Testamenti, Num.c.35. q. 14. 341
Impassibilitas corporum gloriosorum, an erit in omnibus essentialiter æqualiter, Matt.17.q.113. 401
Impassibilitas dupliciter consideratur, ibid.
in Impassibilitate præmium, quomodo dabitur beatis iuxta proportionem meritorum, etiam in ipsa impassibilitate, ibid.
Impassibilitatis corporum beatorum quænam assignetur causa, Matt.17.q.111. 397
Impassibilem, & gloriosam humanitatem, vel mortalem, an Christus ostendet in Iudicio vniuersali, Matt.25.q. 328. 167
Impediens male agere, an semper bene agat, Iud.17.q.7. pag. 280
Impedimentum, quare credentes non operentur secundum Christum duplex est, Matt.13.q.43. 92
Imperium aliquid, an fuisset in Paradiso, Gen.13.q.765.
Imperium neque subiectionem esse vbi est paritas, an verum sit, ibid.q.766. 431
de Imperio executionis copulę, & procreationis inter animalia, ibid.q.767.
de Imperij differentia prima circa concubitum hominum, & brutorum, ibid.q.768. 432
De secunda differentia circa idem, ibid.q.769.
de Imperij circa copulam differentia pro statu innocentiæ, & præsenti, ibid.q.770. 433
Imperium in copula, an par in parentibus primis in Paradiso, ibid.q.771. 434
Impositio manus, quare fiebat supra caput animalis oblati, Leuit.1.q.15. 14
Impressiones Meteoricæ an in terra calida sint rarissime, Iof.c.10.q.11. 308
Impudicitia, Fornicatio, oculus malus, blasphemia, superbia, & stultitia quid sint, Matt.15.quæst.54. pag.231
Impuberes, an possint vouere intrare religionem, Num. c.30.q.75. 247
Impuberes, quando possunt educi de monasteriis, & quando non, & vota eorum, quando tenent, & quando non, ibid.
Impuberum vota, an teneant tempore pubertatis, Num. c.30.q.76. 248
propter Inanem gloriam faciens, an amittat operis mercedem. Matt.6.q.18. 16
de Inani gloria fugienda doctrinã cur hic Christus ponat, cum bonum facere non sufficiat, nisi boni intentione fiat. Matt.6.q.2. 2
Inanis gloria, & ambitio, an impediant rectitudinem finis. Matt.6.q.3. 2
Inanis gloriæ desiderium, an sit peccatum. Matt.6.q.6. 5
Quomodo sit peccatum. ibid.
Quomodo non. ibid.
Inanis gloria quotupliciter accipitur. ibid.
Inanis gloria cui virtuti opponatur. Matt.6.q.7. 7
Inanis gloria, an sit semper peccatum mortale. Matt.6. quæst.8. 8
Quando sit. ibid.
Quando non. ibid.
Inanis gloria an sit vitium capitale. Matt.6.q.9. 10
Inanis gloriæ de euitatione cur toties Christus loquutus est. Matt.23.q.55. 318
Inanis gloriæ filiæ à B.Greg. nominatæ quæ sint. Matt. 6.q.10. 11
propter Inanem gloriam aliquid agens, an semper meritum perdat. Matt.6.q.11. 12
Inanis gloriæ insurgendæ ob timorem non debet quis à bono opere cessare. Matt.6.q.11. 12
propter Inanem gloriam agens, an mereatur aliquid. Matt.6.q.12. 13
propter Inanem gloriam bonum agens, & postea penitens, an dolens possit mercedem recuperare, Matt.6. q.13. 13
Inanis gloriæ de proprietatibus. Matt.6.q.14. 14
Inanimatæ res quando incurrebant immunditiam, & quando non. Num.c.19.q.22. 469
Inanimata an possint maledici, & puniri. Genes.13.q. 686. 401
Inanimatæ res Sanctorum virorum, quomodo miracula faciunt, 4. Reg.2.q.14. 10
Incantationes vbi primo inuentæ sint. Exod. cap.7.q.5. pag.73
de Incensione lucernarũ, & consecratione Sacerdotum, quando hæc duo præcepta data fuerunt. Num.c.8.q. 1. 145
Incensio lucernarum, an pertineat ad solum summum Sacerdotem. Num.c.8.q.2. 146
Incensum quare Israelitę offerebãt Æneo serpenti vsque ad tempora Ezechiæ. 4. Reg.18.q.14. 153
Incertus loquendi modus in Scriptura; quomodo accipiendus sit, & quomodo non. 4. Reg.8.q.19. 77
Incestus & adulterium quomodo committitur. Matt.14. q.17. 123
Incestus an sit species luxuriæ distincta à ceteris. Matt.5. q.199. 278
de Incesti pęnis. ibid. q.200. 279
Incircumcisus an aliquis remansit in deserto ex mandato Dei, vel negligentia parentum, vt dicit Histor. Schol. Iosoe c.5.q.17.18.& 19. 144
Incubi, & succubi, an dentur, & quomodo operentur. Genes.6.q.63.
Incubus aliquando, aliquãdo succubus, an idem dæmon sit, ibid.q.6.
Incubi, & succubi vtrum genuerint gigantes; & opinio Augustini de hoc, Genes.6.q.7. 64
Indiæ, & Paradisi terrestris situs, Iof.12.q.2. 89
Indigenæ qui vocabantur similiter aduenæ, Num.cap.14. q.20. 373
Indulgentiarum concessio; an prosit existentibus in purgatorio, Matt.16.q.91. 316
Et plura de his discernuntur, ibid.
in Indulgentiis concedendis Papæ amplissima potestas claue non errante in Def.p.1.c.3. 4
Indurationis quis modus, sit in obstinatis, Iof.11.q.82. 80
Indurationem quicumque patitur illam demeretur, sed non omnes qui demerentur illum, eam patiuntur, ibid.
Induratio dupliciter intelligitur, ibid.
Indurationum harum quæ sit causa. ibid.
Induratio seu obstinatio est proprie in malum, firmatio autem seu confirmatio in bonum, Iof.11.q.79. 78
ab Infamia purgari, cur non fecit Ioseph Mariam Virginem, quam fornicatam credebat, Matt.1.q.37.
Inferni locus vbi sit, Matt.25.q.516. 291
Infernus, an sit vnus, & determinatus locus; Matt.25. q. 516. 292
Inferni locus specialis, an sit in aere caliginoso, vel (prout ex Platonis fundamentu videtur eattahl) in coniunctione aeris & ignis, Matth.25. q. 517. 292
Infernum esse in aere caliginoso vt aliqui dicunt, an verum sit, Matt.25.q.518. 293
Infernus, an sit in profunditate terræ, Matt.25.q.519. pag. 293
Infernus quid signet secundum omnium linguam, Matt. 25.q.519. 293
Infernus, an sit in terra, responsio ad rationes negantium hoc, Matt.25.q.520. 294

Infernus,

Infernus, an habeat portas per quas intratur, & vias per quas descendatur, Matt.25.q.521. 295
Infernus, an habeat portas vel vias responsio ad duas primas rationes hoc affirmantes, Matt.25.quæstion.522. pag. 296
Inferi portæ, & similia, cur dicatur aliquando in Sacra Scriptura, Matt.25.q.523. 296
Infernus, an habeat quattuor portas seu receptacula, Matt.25.q.524. 297
Inferni, quattuor partes Limbus, Purgatorius, Sinus Abrahæ, & infernus, an sint in variis partibus mundi, vel in vna simol, Matt. 25.q.525. 297
Responsio ad istam quæstionem ex propria sententia, Matt.25.q.726. 298
Responbo ad tres rationes probantes esse in diuersis partibus ac locis, Matt.25.q.527. 298
Responsio ad quartam rationem vt supra, Matt.25.q. 528. 299
Responsio ad quintam rationem positum supra, Matt. 25.q.529. 299
Inferni quattuor partes, quomodo ordinantur inter se quoad situm. Matt.25.q.533. 302
Infernus damnatorum, & Lymbus, an sint idem locus, Matt.25.q.739. 466
in Inferno, an quanto plures sunt, plus habeant de tormento, & vnde hoc prouenitat, Matt.25. quæst. 764. pag. 489
Opinio secunda circa hanc quæstionem, ibid.quæst.765. pag. 490
Opinio tertia circa prædictam quæstionem, ibid.q.766. pag. 490
Opinio quarta Auctoris vera, quod augeatur, ibid.q. 767. 490
Responsio ad primã rationem obiectionis factæ in principio quæstionis istius, ibid.q.768. 492
Responsio ad tertiam rationem principalem positam in quæstione, ibid.q.769. 492
ad Infernum animæ, an à dæmonibus portetur, Matt.25. q.779. 499
Inferni ignis, an sit verus, realis, & materialis, Matt.25.q. 480. 273
Inferni ignis, an sit eiusdem speciei cum nostro. Matt.25. q.491. 275
Inferior, an superior grauius peccet in eodem coitu, Leuit.20.q.20. 365
Infernus quem statuit positio catholica conuenienter poni nequit in regione ignea, id est, quod infernus in igne stare non potest in libro de statu.an. post mortem concl.4.14.
Infernus in aere caliginoso nequaquam statuitur, ibid. concl.5. 15
de Inferni pœna, an intelligatur Moysi illud, & ardebit vsque ad inferni nouissima, Deut.32.q.5. 303
Infernum quem ad æterna supplicia dicimus esse paratum in terrena regione oportet esse locatum in libro de statu, an. post mortem concl.6. 17
ad Infernum aperturæ non sunt Aethna mons, Vulcanus, & Vesuuius, ibid.concl.7. 18
de Inferno quædam, Parad.5.c.90. 86
Infernus non est in aere caliginoso, ibid.c.91.
Infernus in terrena locatur regione, ibid.c.96. 87
Responsio ad rationes superius allatas, ibid.c.97.
de Inferni qualitatibus quibusdam, ibid.c.98. 88
de Inferni portis quædam, ibid.c.99.
Inferni portæ non sunt Aethna, & alij Siculorum montes, ibid.c.101. 89
Inferni portæ non sunt Aethna, Vulcanus, & Veseuus, ibid.c.102.
Inferni purgatoria sedes secunda. Vid. Purgatorius.
Inferni pœna maxima, an sit carentia Visionis Dei, Matt. 25.q.638. 397
Infernus, an habeat portas, Matt.16.q.69. 285
Inferi portæ quæ sint, ibid.
Et quomodo intelligatur quod sint æternales, ibid.
Et propter quod, ibid.
Inferi quæ hic dicuntur portæ quæ sint, ibid.q.70.

Inferi portæ, quomodo sunt peccatum, passiones, & homines, ibid.
Inferi portę quod non prævalebunt aduersus Ecclesiam, quare dicitur, ibid.q.71.
Et quidnam sit hoc, ibid.
Infernum, an purgabit ignis iudicij vniuersalis, Matt.25. q.453. 230
Inferni ignis, an sit eiusdem speciei cum nostro, responsio ad secundam rationem, Matt.25.q.485. 277
Infideles nouiter conuersi ad fidem, quid facere debeant circa vxores infideles, & quam formam tenere debeant 1.Reg.c.8.q.30. 161
Infidelis conuersus ad fidem, an debeat, vel possit retinere mulierem acceptam, post repudiatam, 1.Reg.cap.8.q. 31. 152
Infidelis cõuersus ad fidem, quid facere debeat circa vxorem, 1.Reg.c.9.q.32. 162
Infidelis Baptizatus num potest repetere vxorem in infidelitate repudiatam, etiam si transierit ad alium virum 1. Reg.c.8.q.35. 164
Infidelis mulier si repudiata contraxit cum alio infideli, & ambo conuertantur ad fidem, an manere debeat cum secundo vero fideli, vel redire ad primum infidelem, 1.Reg.c.8.q.37. 164
Infidelium matrimonium primum an semper teneat, ibidem.
Infideli conuerso licet in matrimonium accipere eam, quam polluit per adulterium, 1. Reg.cap.8.quæst.38. pag. 165
Infidelium matrimonium, an sit ratum, & firmum, ac legitimum, 1.Reg.c.8.q.39. 165
Infidelium matrimonium, an sit Sacramentum, ibid.
Infidelium matrimonium, an sit verum matrimonium, 1. Reg.c.8.q.40. 166
Infidelium matrimonium vtrum sit Sacramentum, 1. Reg.c.8.q.41. 166
Infidelium matrimonium, quomodo potest dici, quod sit, & quod non sit Sacramentum, 1.Reg.c.8.q.43. 167
Infidelium matrimonium rationes negantes esse Sacramentum an sint veræ, 1.Reg.c.8.q.44. 168
Infidelium Sacramentum matrimonij quam virtutem habeat apud infideles, 1.Reg.c.8.q.44. 168
Infidelibus conuersis, an liceret sine dispensatione manere copulatos, vt prius si non sequeretur scandalum, 1. Reg.c.8.q.168.& 169. 231
Infidelium matrimonium, vt sit legitimum, quid requiratur, 1. Reg.c.8.q.174. 134
Infideles coniuges conuersi ad fidem, an permittantur manere copulati in quocumque casu si contraxerint secundum leges suas, 1.Reg.c.8.q.175. 234
Infideles si contrahant cum personis vetitis in lege Moysi propter affinitatem, an separabuntur, 1.Reg.c.8.q.176. pag. 235.
Infideles, & Iudæos, quare leges Sanctorum Imperatorum non permiserint cõtrahere secundũ legem Moysi, 1.Reg.c.8.q.177.& 178.235.& 236
Infideles qui nunc sunt, an peccent plures vxores habendo, Matt.19.q.35. 154
Infidelibus quibuscumque Iodæis, & gentilibus obicem non ponẽtibus, an Deus semper reuelet, quod Iesus est, Messias, Matt.21 q.211. 491
Infideli patri, an magis subueniendum sit, vel proximo fideli, Matt.6.q.66. 66
Infideles, an peccent quandocumque agunt contra legem Christi, Matt.25.q.177. 83
ad Infideles an pertineat correctionem fraternam facere, Matt.18.q.9. 79
Infidelibus, an sit correctio fraterna facienda, Matt.18. q.91. 79
Infideles ad conuertendos quem modum tenere debent Prælati, Principes, ac Christiani potentes, & diuites, Deut.12.q.13. 121
Infidelium matrimonium an sit ratum, 1. Reg.c.8.q.45. pag. 168
Infidelium matrimonij existentium in infidelitate Epilogus, 1.Reg.c.8.q.46. 168

Infidelis vir, quando requisiuit vxorem repudiatam, & ab alio ductam quando conuersus est ad fidem, & illa noluit conuerti, nec sequi eum, & postea pœnitentia ducta requirit cohabitare cum eo, an teneatur eam recipere, 1.Reg.c.8.q.48. 170
Infidelis vxor, an reiicienda vel acceptanda, 1. Reg.c.8. q.51. 151
Infidelium pœnæ, & delicta, num per baptismum tollantur, 1.Reg.c.8.q.59. 174
Infidelium delicta, an per baptismum tollantur solum, quo ad Deum & non, quo ad homines, ibid.
Infideles coniuges conuersi ad fidem, an possit vnus illorum statim ingredi religionem, inuito altero coniuge, 1.Reg.c.8.q.63. 175
Infidelis coniux conuersus, an possit impediri, ne ingrediatur religionem per conuersionem alterius, 1. Reg. c.8.q.64. 175
Infidelis nouiter conuersus, quando repetit iam prius conuersum, quid agendum sit, 1.Reg.c.8.q.74. 180
Infideli conuerso, cum liceat manere cum coniuge infideli, an possit eam abiicere, vel cogatur cohabitare ei, quamdiu illa velit habitare sine contumelia Creatoris, 1. Reg.c.8.q.83.84.85.86.87.& 88.184. 185.186. 187
Infidelis conuersus, an possit accipere vxorem fidelem, relicta infideli, 1. Reg.c.8.q.92. 189
Infidelium matrimonium quomodo dicatur, verum, legitimum, sed non ratum, 1. Reg.c.8.q.92.93.94.& 95. 189. 190
Infidelium, & fidelium matrimonium ex sententia Christi, an sit factum simpliciter indissolubile, 1. Reg.c.8. q. 96. 190
Infidelis quando dicatur discedere ab infideli, 1. Reg.c. 8.q.104. 195
Infidelis cohabitans cum fideli, quomodo dicatur, quod potest trahere fidelem ad peccatum mortale, 1.Reg.c. 1.q.107. 197
Infidelis, quomodo dicatur discedere à fideli cogendo eum peccare mortaliter, 1.Reg.c.8.q.108. 197
Infidelem coniugem nolle cohabitare, nisi trahendo ad peccatum mortale, quomodo potest esse, 1.Reg.c.8.q. 109. 97
In hoc casu matrimonium, an dissoluitur, ibid.
Infidelem recedere ab infideli, in quo sensu sit accipiendum, 1.Reg.c.8.q.110. 198
Infidelium matrimonium, quomodo dissolubile sit, 1. Reg.c.8.q.124. 206
Infidelium matrimonium contractum in gradibus prohibitis à Canone, secundum tamen consuetudinem, & leges suas, an etiam ipsis conuersis teneat, 1. Reg.cap.8. q.144.145.146.147.& 148. 217.218.219.& 220
Infideles conuersi, qui erant copulati in gradibus constitutione canonica vetitis, quales sunt, qui permittantur permanere copulati, ipso iure sine dispẽsatione, 1.Reg. c.8.q.166.& 167. 230
Infidelium proles inde iam nata, vel nascitura, an sit legitima ipso iure, ibid.
Infidelibus dare Sacramenta, an licitum sit, Matt.7.q.7. pag. 203
Infideli suscepturo Baptismum, quæ pœnitentia requiratur, Matt.7.q.7. 203
Infidelibus misteria fidei prædicare, & reuelare, an nobis licitum sit, Matt.7.q.9. 203
Infidelibus quæ non sunt prædicanda, Matth.7.quæst.9. pag. 203
Et quæ primo nuncianda, ibid.
Infideles docere aliquam scientiam non pertinentem ad Sacram Scripturam an fidelibus licitum sit, Matth.7. q.10. 206
cum Infidelibus, quomodo esse debet fidelium consuetudo, Matt.7.q.10. 206
Infidelibus, quæ scientiæ tradendæ sunt, Matt. 7. q. 10. pag. 206
Infidelibus, an respondere teneantur Christiani de eo quod ab eis quærerent, Matt.7.q.11. 206
Infidelibus, quomodo Catholici debent caute respondere, Matt.7.q.10. 206
Infidelibus respondere quando, & in quibus licet Christianis, & in quibus non, Matt.7.q.10. 206
Infirmus eram, & visitastis me, quare dicatur à Christo, & quid accipiatur visitationis nomine, Matt.25.q.377.
Infirmorum, & carceratorum visitatio per quid differat, Matt.25.q.381. 201
Infirmis, an etiam daretur Gomor vnum Mannæ. Exod. c.16.q.8. 235
Ingratitudo, quomodo se habeat, Matt.18.q.141. 124
Ingratitudo, an sit peccatum speciale, Matt.18.q.142.124
Ingratitudo, an faciat tantum reatum pœnæ, quantum omnia peccata dimissa antequam dimitterentur, ibid. q.143. 126
Ingratitudine, an peccata venialia redeant sicut mortalia, ibid.q.144. 127
Ingratitudine, an peccatum originale redeat sicut cetera peccata, ibid.q.145. 128
Ingratitudo tunc maxime apparet, cum beneficio coniungitur, Matt. 10.q.42. 398
Inimicos, an Iudæi diligere tenerentur, Matth.5.q.347.
Inimicis, an quis teneatur ostendere signa beneuolentiæ, ibid.q.348. 442
per Inimicis, an teneamur orare, Matt.5.q.349. 444
Inimicum diligere, an maioris meriti sit, vel amicum, ibid.q.350. 446
Inimicorum in dilectione, cur Deus magis posuit exemplum de ortu solis, & pluuiis, quam de aliis rebus, ibi. q.353. 451
Inimicos odio habebis, quomodo dicitur Matth.5. cum lex iubeat charitatem. Matt.5.q.344. 339
Inimicos diligere, an teneamor, ibid.q.345.
Inimicum an quis licite odere possit, vel velle ei malum, vel gaudere de malis eius, vel tristari de bonis, Matt.5. q.346. 441
Inimicos Iudæorum tacere in tenebris, quomodo dupliciter intelligitur. 1.Reg.c.2.q.5. 61
Inimici Christi quinam sint, quos ponet scabellum. Matt.22.q.348. 283
Inimici Christi quomodo ponuntur scabellum pedum eius. ibid.q.349. 284
Et an positi fuerint. ibid.
Inimicorum Christi subiectio, an futura exspectatur, vel facta sit, ibid.q.350.
Inimicorum occisio, repudij libellus, & vsura cum simpliciter mala sint quare Iudæis permittebantur. Def. p.2.c.46. 57
Et quod quodlibet horum speciali causa permittebatur. ibid.
circa Iniquos potentes, quomodo se habere debeant viri Sancti.4.Reg.3.q.10. 22
Iniquitas abundabit, & refrigescet charitas, quod Christus dixit, quidnam sit. Matt.24.q.82. 485
Iniquitates Saulis quænam fuerint. 1. Paralip. 10.q.6. pag.206
Iniuriæ quando non sunt tollerandæ etiam à viro Sãcto. Iosue in Præf.Hier.q.15. 17
Iniuriam Dauid seruis factam cur à principio non viderunt Ammon filij. 1.Paralip.19.q.11. 376
Iniurias quando quis licite prosequi possit, & quando non. Leuit.19.q.10. 325
Iniuriam peti vetãtes, & permittẽtes leges in Leuit.c.19. quomodo stare possunt. Leuit.19.q.11. 326
In iniuria duo sunt. Matt.6.q.115. 128
Iniuste quis condemnari potest, scilicet, qui est innocens, & tamen Iudex iuste eum condemnat. Def. p.2.c.34. pag.51
Iniuste & sine causa licet aliquis noceat alteri, tamen ille iuste damnum patitur. nullo enim modo posset sibi inferri damnum nisi mereretur, ibid.
Iniuste & turpiter acceptorum repetitio cui competat. Matt.6.q.45. 46
Iniustorum orationes, an exaudiantur, 2. Paralip.6.q.19.
Innocens pugnando contra Iudicem, vel executorem iniuste eum volentem punire, an peccet in foro conscientiæ, & contra leges humanas, Num. cap.35.q.13.339
Innocens sanguis quando funditur super terram, quomodo

modo dicitur illa pollui, Num.c.35.q.17. 54
Innocens quando quilibet iniuste condemnetur, tamen Iudex iuste illum condemnat. Def.p.2.c. 34. 51
Innocentij opinio de habendo vxores, an sit vera, 1. Reg. cap.8.q.29. 160
Innocentij opinio circa matrimonium an sit vera, 1. Reg. c.8.q.103. 194
Innocentij opinio circa dicta, an possit stare, 1. Reg.c.8. q.114. 200
Innocentij, & Augusti. opinio de fornicatione soluente matrimonium, an sit vera, 1. Reg.c.8.q.122. 204
Innocentij erroris dicentis, quod nunquam licuit alicui pluralitatem vxorum habere, quæ fuit causa, 1. Reg.c.8.q.143. 217
Innocentij opinio dicentis, quod Sacerdos interueniebat in repudio. 1. Reg.c.8.q.190. 241
Innocentij opinio, quod si vnus vir habeat plures vxores copulatas non est vnum matrimonium, &c. an sit vera, 1. Reg.c.8.q.195. 244
Innocentij explanatio illorum verborum, erunt duo, quomodo sit, 1. Reg.c.8.q.196. & 197. 244
Innocentij dictum, quod Patriarchæ habuerunt plures vxores ex dispensatione, an sit verum, 1. Reg.cap.8.q. 200. 246
Innouatio. Vid. Mundi Innouatio.
Inobedientia ad Deum, an sit maius peccatum Idolatria, vel æquale. 1. Reg.c.15.q.25. 17
Insidias tales Samaritis ponendo quas dubitabat Ioram, scilicet, simulando fugam, vt illos opprimerent, an Syri peccassent, 4. Reg.7.q.31. 71
de Instantis temporis natura, & causatione eius, Ios. 21.q. 24. 28
de Instantibus copulantibus, & terminantibus, ibid.
Et quid eorum mensurat, ibid.
Instantia copulatiua, & diuisiua seu terminata, an sint entia actualiter vel solum per imaginationem nostram, ibid.q.25. 29
Instans nostrum, quare transit, & instans Dei permanet, ibid.q.50. 50
In instanti agere Deo proprie competit, Matt.8.q.40. 244
Instrumenta vsuraria conficientes Scribæ, an sint vsurarij, & quam pœnam incurrant. Matt. 25.q. 285. 135
Instrumenta vsuraria Prælati sigillantes, an sint vsurarij, & quam pœnam incurrant. Matt. 25. q. 285. 135
Intellectus captiuandus non est cum contra Doctorem licet ab Ecclesia approbatum reperitur ratio necessario ostendens, Def.p.2.c.85. 29
Et quare, ibid.
Et an debeamus dicere quod nescimus respondere ad rationem, ibid.
Intellectus creatus, an possit videre diuinam essentiam ex puris naturalibus, Matt.5.q.45. 64
ad Intelligentiam c.6. Paralip.1. quædam præsupponenda. 4. Paralip.6. q.3. 147
Intellectus diuinus non vilescit intelligendo singularia, Matt.10.q.125. 448
Intellectus noster qualiter intelligendum sit, quod sit in actu principiorum naturaliter, Exod.cap.23.q.71. 517
Intellectus noster quando adiuuatur à lumine exteriori, Exod.c.23.q.72. 518
Intellectus agens, quomodo intelligatur, quod est omnia facere, & possibilis omnia fieri, Exod.cap.23.q.73. 519
Intellectus aliquando cognoscit rem absolute, aliquando sub conditionibus particularibus, non particulariter, sed vniuersaliter, cum quod quid est, sit obiectum intellectus, id est, vniuersale, & non particulare, Ios.11.quæst.65. pag. 62
Intellectus, an cognoscat conditiones particulares sub conditionibus particularibus particulariter, & non vniuersaliter, ibid.q.66. 63
Intellectus Dei. Vid. Dei intellectus.
de Intelligendi modo quædam, Parad.5.c.173. 108
Intentione bona factum opus, quomodo sit bonum. Mat. 6.q.178. 179
Intentionem operum ad quam virtutem dirigere oportet, an ad fidem, vel charitatem, vel prudentiam. Matt. c.6.q.177. 177
Intensio quænam sit eorum quæ dicuntur in 1. Paralip.9. 1. Paralip.9.q.3. 185
Interesse nomine, quando liceat aliquid accipere, Matt. 25.q.216. 103
Interpretes septuaginta an habuerint Spiritum sanctum in transferendo, 1. Paralip. Præf.2. Hieron.q.12. 40
Interpretes 70. quare aliquid addere voluerit & aliquid detrahere in translatione sua. 1. Paralip. Præf.2. Hiet. q.13. 41
Interpretum septuaginta translatio, quomodo dicatur hic à Hieron. vera, cum dixerit illos errasse. 1. Paralip. Præf.2. Hieronymi, q.5. 32
Interpretationi duo necessaria. Prol. Hieron. in Pentat.
Interpretari aliquid in meliorem, vel deteriorem partem stat dupliciter. Matt.7.q.5. 200
Interpretes septuaginta quo pacto electi fuerint. Prol. Hier. in Pentat.
Interpretum 70. de cellulis quod dicitur, an verum sit. Prol. Hier. in Pentat.
Interpretum 70. translatio, quomodo firmauerat fidem nascentis Ecclesiæ. 1. Paralip. Præf. 1. Hier.q.3. 10
Interpretes 70. quo tempore fecerunt translationem librorum Vet. Testamenti, 1. Paral. Præf.1. Hier.q.6. 14
Interpretum differentia circa illud Ieremiæ, Virgam nuceam. Genes. Epist. Hieron. ad Pau.7.
Interrogatio hæc Christo facta, scilicet: Magister bone quid boni faciam vt habeam vitam æternam, quando facta fuit. Matt.19.q.105. 220
Interrogatio dicta à quonam facta fuit. ibid.
Interrogatio ista qua intentione sit facta, an bona vel tentatoria, ibid.q.107. 220
Interrogans iste cur dixit Magister bone. ibid.q.108. 221
Et cur petiit vitam æternam. ibid.q.109.
Cur dixit quid boni faciam, vt habeam vitam æternam. ibid.q.110
Interroganti isti cur Christus dixit: Quid me interrogas de bono, & quomodo littera ista Matthæi stare possit. ibid.q.111. 222
Et cur illum Christus redarguit, quod eum bonum vocauerit. ibid.q.113.
Et cur non arguit illum, quod se Magistrum vocasset. ibid.q.116.
Et cur dixit illi Christus, si vis ingredi ad vitam. ibid.q. 117. 224
Et quomodo dicatur ad vitam ingredi iuuenis iste, cum in vita sit. ibid.q.118. 224
Interrogans iste cur Christo dicente serua mandata, dixit, quæ? ibid.q.120. 225
Et cur dixit, quod si daret omnia pauperibus haberet thesaurum in cælo, & non dixit hoc de alijs bonis operibus, ibid.q.157. 246
Et cur dixit: Veni, & sequere me, ibid.
Et quid erat in quo eum sequi debebat, ibid. quæst.158. pag.146
Et cur iuuenis iste recessit tristis, Matt.19.q.159. 247
Et an peccauerit recedendo à Christo, ibid.q.160.
Et quare dicitur quod erat multas possessiones habens, ibid.q.161.
Et quomodo quod omnia mandata seruaret verum esse poterat si detinebatur à suarum diuitiarum cupiditate, ibid.q.157. 249
Et cur post illius discessum Christus loquutus est discipulis, ibid.q.163. 248
Intestina, & iecur in quibus sunt immunditiæ cur Deus non mandabat excludi. Leuit.2.q.24. 23
Intrans Religionem non obseruantiam, si reducatur ad obseruantiam, an teneatur stare, vel possit exire. Nom. c.30.q.99. 260
Intra aliud esse dupliciter contingit, Matt.10. q.68. 413
Intra in gaudium Domini tui &c. Vid. Parabola proficiscentis viri. Matt.25.
Introitum in Sancta Sanctorum. Vid. in Sancta Sanctorum.
Inuasorem se defendendo occidere, an licitum sit, Mat.5. q.109. 155

Inuasorem furem occidere viatori lex permittens, an iusta sit, Matt.5.q.113. 161
Inuidi ne occasionem maioris inuidentiæ capiant, quid quandoque agendum sit. Matt.9.q.121. 361
Inuitati ad nuptias Regis filij. Vid. Parabola. Regis.
Inuisibilis, an homo aliquis naturaliter fieri possit, Iudic. 13.q.39. 225
Inundationem Iordanis fieri messis tempore vnde proueniat, 1.Paralip.12.q.11. 229
Ioab, an factus fuerit princeps quia accepit vrbem Sion, 1.Paralip.19.q.11. 213
Ioab numerans Populum ex mandato Dauid, an peccauerit, 1.Paralip.21.q.9. 402
Ioab, cur dixit Dauid iubenti populum numerari, quare dominus meus quæret hoc &c.1.Paralip.21. quæst.10. pag.403
Ioab Princeps, quia accepit vrbem Sion, an factus fuerit, 1.Paralip.11.q.11. 213
Ioab à facie fugientes Siri, an peccauerint, 1.Paralip.19. q.23. 385
Ioab quare pugnauit contra Ammonitas vsque ad deletionem, 1. Paralip.19.q.24. 385
Ioab, an iusserit Dauid numerare etiam Leui tribum, 1. Paralip.21.q.21. 408
Ioab, & Abner an peccauerint faciendo, quod surgerent iuuenes ex vtraque parte ad pugnandum, 2. Reg.c.2. q.14. 18
Ioab, & Abner bellum, an esset licitum ex aliqua parte, 2. Reg.c.2.q.19. 21
Ioab, quare cessauit à persecutione Abner, cum sciret eum occidisse fratrem suum, 2. Reg.c.2.q.21. 22
Ioab de qua terra faceret prædas, 2.Reg.cap.3.quæst.20. pag.31
Ioab, cur non iuerit ad increpandum Dauid, quia dimiserat Abner, 2.Reg.c.3.q.21. 32
Ioab, cur nō erubuerit dicere Dauid, quod occiderat Abner, 2.Reg.c.3.q.23. 32
Ioab, an peccauit occidendo Abner, 2. Reg.cap.3.q.24. pag.33
Ioab, quare occiderit Abner, 2.Reg.c.3.q.25. 33
Ioab, an peccauit exequendo, quod mandauit Dauid, 2. Reg.c.11.q.17. 107
Ioab, an peccasset si exequutus fuisset modum Dauid in occidendo Vriam, 2.Reg.c.11.q.19. 107
Ioab, quare narrare voluit in fine belli mortem Vriæ, 2. Reg.c.11.q.20. 108
Ioab nuntius, cur non seruauerit ordinem narrationis, vt ei iussum fuerat, 3.Reg.c.11.q.21. 109
Ioab, quare voluit quod Dauid congregaret reliquam partem populi, 2.Reg.c.12.q.28. 122
Ioab quomodo cognouit cor Dauid versum esse ad Absalon. 2.Reg.c.14.q.2. 138
Ioab obseruauit tempus persuadēdi Dauid ne persequeretur Absalon. 2.Reg.c.14.q.4. 138
Ioab cur non orauit Dauid pro Absalon per se. 2.Reg.c. 14.q.5. 138
Ioab quare misit Thecuam pro muliere magis, quam alium. 2.Reg.14.q.6. 138
Ioab quare potius misit pro muliere, quam pro viro. 2. Reg.c.14.q.7. 138
Ioab quare voluit hæc proponi parabola. 2.Reg.cap.14. q.8. 139
Ioab an peccauit occidendo Absalon. 2. Reg.c.18.q.14. pag.192
Ioab an peccauerit increpando Dauid, quod ploraret. 2. Reg.c.19.q.6. 201
Ioab propter mortem Absalonis, an merebatur priuari principatu. 2.Reg.c.19.q.13. 204
Ioab propter mortem Absalonis, an merebatur occidi. ibidem.
Ioab cur se disposuerat occidere Amasam. 2.Reg. c.20. q.15. 222
Ioab quare fecit sibi tunicam strictam. 2.Reg.c.20.q.16. pag.222
Ioab quare percussit Amasam in latere, 2.Reg.cap.20.q. 17. 223
Ioab an peccauerit grauissime occidendo Amasam, 2. Reg.c.20.q.18. 225
Ioab ad occiderit Amasam, vt exercitus principatum recuperaret. 2.Reg.c.20.q.19. 223
Ioab cum volebat destruere muros Ciuitatis, quæ fuit illa mulier sapiens, quæ clamauit, 2.Reg.c.20.q.27. 227
Ioab quare non ponatur inter viros fortes, 2.Reg.c.23.q. 32. 271
Ioab quare restitit Dauid, quod non numeraretur populo. 2.Reg.c.24.q.10. 274
Ioab an peccauit numerando populum cum sciret malum esse. 2.Reg.c.24.q.11. 275
Ioab quare non nominetur inter principes, 2.Reg.c.24. q.12. 275
Ioab cur cœpit numerare populum, & non compleuit, 1. Paralip.27.q.25. 540
à Ioab numerati populi numerus, cur in fastos relatus non fuit, 1.Paralip.27.q.26. 540
Ioab numerare cœpisse Israelitas, & non compleuisse, quomodo hic dicatur. 1.Paralip.27.q.27. 541
Ioab, & Abiathar, cur fauere dicantur Adoniæ, 3.Reg.c. q.16. 11
Ioab, cur Adonias habere, & illi idem Ioab adhærere voluerit, 3. Reg.1.q.17. 11
Ioab, & Abiathar, an peccauerint fauendo Adoniæ, 3. Reg.1.q.19. 11
Ioab Princeps militiæ Dauid cum esset cum Adonia, quomodo robur exercitus Dauid cum eo non fuit, 3. Reg.1.q.21. 12
Ioab, & alij qui erant cum Adonia, quare non fugerunt ad Tabernaculum, ibid.q.46. 24
Ioab quænam mala fecerit contra Dauid, 3. Reg.2.q.7. pag.27
Ioab, cur non iussus est occidi propter mortem Absalonis sicut propter Abner, & Amasam, ibid.q.9. 29
Ioab, an merebatur hanc mortem quam Dauid iubebat illi infligi, ibid.q.10. 29
Ioab occidi iubendo post mortem suam, an Dauid peccauerit, ibid.q.11. 29
Ioab mortem, cur Dauid vsque ad tempus hoc distulit, ibid.q.12.
Ioab, cur post mortem suam Dauid Salomoni occidere iussit, cum ipse viuens illum occidere noluisset, ibid.q. 13. 30
Ioab, an Salomon iuste occiderit, ibid.q.34. 41
Ioab, quare interfici voluit potius in Sanctuario quam extra, ibid.q.36.
Ioab occidendi, cur causam quæ fuit Salomon, licet semper intenderit eum occidere, ibid.q.35.
Ioab de Sanctuario educere volendo, & postea in Sanctuario illum occidendo an Salomon peccauerit, ibid. q.37. 42
Ioab maledictiones, an venerint super Salomonem, ibid.
Ioab in templo occidendo an Salomon peccauerit, ibid. quæst.38.
Ioab, qoare Salomon non pepercit sicut Abiathar imponendo minorem pœnam, ibid.q.39.
Ioab quod Absalon occiderit quare mentio non fiat in occisionibus factis ab eo, ibid.
Ioab, quomodo occidit masculos Idumeæ. 3. Reg.11.q. 24. 170
Ioachaz Regis Israel filij Ioas quo anno regnare cœpit Amasias filius Ioas Regis Iudæ, 4. Reg. 14. quæst.3. pag.120
Ioachaz, Ochozias, & Ahazias quomodo vocabatur Ochozias Rex Iuda, 4.Reg.9.q.18. 87
Ioachaz quare assumptus est, à populo in regem, & non Ioachim maior eius frater, 4.Reg.23.q.44. 209
Ioachaz cur à mortuus à Pharaone rege cōstituto Ioachim, 4.Reg.23.q.46. 210
Ioachaz vinctum à Pharaone in Beblato an verum sit, 4. Reg.23.q.47. 210
Ioachim maior frater, Ioachaz, cur non assumptus fuit ad Regnum Iosiæ patris à populo, sed Ioachaz, 4.Reg. 23.q.44. 209
Ioachim cur cōstitutus Rex à Pharaone amoto Ioachaz, 4.Reg.

4.Reg.cap.25.quæst.46. pag.210
Ioachim genuisse Sedeciam, & Iechoniam, an verum sit, 1.Paralip.3.q.101.
Ioachim super quos Reges in Babilone exaltatus fuit, & quare fuit exaltatus,4.Reg.25.q.36. 227
Ioachim, & non Sedeciam cur exaltauit Euilmerodach, 4.Reg.25.q.37. 227
Ioachim,quomodo subiectos est Regi Babilonis, 4. Reg. 4.q.2. 210
Ioachim quare rebellauit regi Babylonis,4. Reg.24.q.2. pag.210
Ioachim an peccauerit rebellando à Nabuchodonosor,4. Reg.24.q.3. 211
Ioachim primus filius Ionæ quem finem habuit, 4.Reg. 24.q.5. 212
Ioachim iste,an ductus fuerit in Babylonem,4.Reg.24.q. 6. pag.212
Ioachim secundus quomodo stare possit, quod esset annorum decem & octo cum regnare cepit, cum 2. Paralip. vlt. dicatur quod erat annorum octo, 4.Reg.24. q.8. 213
Ioachim cur egressus est de vrbe obuiam Nabuchodonosor,4.Reg.24.q.10. 214
Ioannes quomodo misit discipulos ad Christum, Matt. 11.q.5. 463
Ioan. in vinculis constitutus quomodo Christi opera audiuit,ibid.q.6.
Et per quos audiuit,ibid.
Ioan. discipuli quare sibi narrauerunt opera Christi, ibid.q.7.
Ioan. quare misit discipulos ad Christum,ibid.q.8.
Ioan. quomodo quæsiuit à Christo tu es qui venturus es,an alium, &c. quia ipse hoc sciebat, ibid. quæst.9. pag.464.
Ioan. quare potius misit ad quærendum de isto dubio, scilicet, an Christus esset Messias quàm de aliquo alio, ibid.q.10. 465
Ioannes quare noluit discipulos suos post eius mortem in hoc dubio manere,an Christus esset Messias, ibid.
Ioan. ad quæstionem, quare Christus non respondit aperte,ibid.q.11.
Ioan. quare nunciari iussit Christus, quæ discipuli eius audierunt,ibid.q.12. 466
Idq. dupliciter potest intelligi, ibid.
Ioan. discipulis quare Christus dixit omnia ista, scęci vident.&c.ibid.q.13. 466
Ioannē Christus de multis laudat, & præsertim de quattuor.ibid.q.17. 468
Ioannem quare Christus nunc laudauit, ibid. quæst.18. pag.469
de Ioanne quare multum plura dicta sunt apud Euangelistas quam de Maria Virgine, ibid.
de Ioanne quare Christus ad turbas loqui cœpit post recessum discipulorum eius,& non prius,ibid.q.19. 4
Ioannis laudes à Christo dictæ quomodo tollunt suspicionem quam de illo conceperat populus, ibid.q.21.
Ioannes an verum sit quod erat Propheta, ibid. q.26. pag.477
Ioannem esse plus quam Prophetam,quomodo Christus dixit, ibid.q.27. 478
Et an hoc sit verum, ibid.
de Ioanne quare prænunciatum fuit, & non de aliis prophetis,ibid.q.28.
Ioannes quare vocatur hic angelus,ibid. q.29. 479
Ioanne Baptista quod maior non surrexerit quomodo sit verum,ibid.q.32. 480
Ioannes an fuerit maior Maria Virg. in qua fuit ingens abundātia gratiarum,ibid.q.33.
Ioannes an fuerit maior apostolis cum Apostolatus sit maximus inter gradus humanos,ibid.q.34. 481
Ioannes an fuerit maior omnibus etiam qui præcesserunt eum,qui tamen nullum miraculum fecit,ibid.q.35.
Ioanne maiorem esse, qui minor est in regno cælorum quomodo dicitur,ibid.q.36. 482
Et cur dicitur, ibid.
Ioannes quod Elias esset,quomodo dicitur cum ipse non esset,ibid.q.40. 484
Ioannes quare tam austeram vitam habuit,ibid.q.42.
Ioan. Baptista omnes homines suo tempore excesserat in abstinentia,Matt.9.q.71. 340
Ioannis discipuli quomodo Christo dixerunt hoc, s.quare nos & Pharisæi ieiunamus, &c. cum Ioan.esset mortuus,Matt.9.q.64. 338
Et quinam erant hoc à Christo quærentes,ibid.q.seq.
de Ioan. discipulis quare solum expressit Matthæus & Luc. de solis Pharisæis qui maxime persequebantur Christum,ibid.q.66. 338
Ioan. discipuli quare contra Christum murmorauerunt, ibid.q.67. 339
Ioan. discipuli quare isto tempore potius quam alio hoc quæsiuerunt,ibid.q.68.
Ioan. discipuli quare non obiecerunt hoc Christo dicentes, quare non ieiunas,&c. ibid.q.69.
Ioan. discipuli an peccauerunt ista inquirendo contra Christi discipulos,ibid.q.70. 340
Ioan. & Pharisæorum ieiunium istud quodnam erat, ibid.q.71.
Ioan. discipulis & Pharisæis quare Christus nunc blande respondit,ibid.q.73.
Ioannis Glossatoris opinio de dissoluēdo matrimonio inter conuersos ad fidem an sit vera,1.Reg.8.q.118.119. & 120.202.& 203.
Ioannem quare Herodiades occidere cupiebat.Matt.14. q.22. 125
Ioannes cur Herodem arguebat de illicitis nuptiis, & non Herodiadem.ibid.q.23.
Ioan.an Herodes occidere voluit, & procurauit mortem ipsius,ibid.q.24.
Ioannis in occisione quis ordo fuerit seruatus, ibidem, quæst.24.
Ioannis caput, quomodo puella petiuit, ibid.quæst.29. pag.128
Ioannis caput,da mihi, quare puella Herodiadis dixit, ibid.q.30.
Ioannis caput quare dicitur, quod Herodes dari iussit propter simul discumbentes, ibid.q.34. 130
Ioannem quomodo Herodes occidere ausus est. ibidem. quæst.35.
Ioanne occiso, quomodo popolus non insurrexit contra Herodem propter tantum scelus,cum tamen Iudæi essent ad seditionem prompti propter religionem obseruandam, ibid.q.36. 131
Ioannem quomodo Herodes occidi iussit in carcere; in quo nota modum occidendi bonos viros communiter obseruari solitum,ibid.q.37. 131
Ioannis caput quare Herodes iussit, quod afferretur ad conuiuium,ibid.q.39. 132
Ioannem iustissimum virum quare Deus sic mori permisit, ibid.q.40. 132.
Ioannes an fuerit Martyr per hanc mortem. ibid.q.41. pag.133
Ioannis caput quare puella matri suæ attulit. ibid.q.42. pag.134
Ioannes quomodo verum est quod Discipulos haberet nunc post mortem,cum non prædicaret, ibid.q.43.
Ioannis discipuli quomodo tulerunt corpus eius.ibidem. quæst.44.
Ioannis caput nunc Romæ est in Ecclesia Sancti Siluestri,ibid.
Ioan. discipuli quare venerunt illico ad Iesum nunciantes ei quid de Ioanne factum est.ibid.q.45.
B.Ioannes an teneretur scribere Euangelium de Deitate ad preces Episcoporum,Matt.Prol.3.q.6. 104
B.Ioannes quare fecerit, quod Ecclesiæ ieiunarent antequam scriberet Euangelium. Matt.Prol.3.q.7. 105
Ioan.Andreæ, & Iuristarum rationes, quod præscriptio naturali iuri concordet, an concludant. Iudic.11.q. 59. 195
Ioan.Andreæ,& Iuristarum opinio,quod scilicet, ius ciuile suppleat, & subueniat iuri Canonico in natura præscriptionis,an vera sit.ibid.q.60. 197
Ioānes,Petrus,& Iacobus. Vid.Petrus Iacobus,& Ioānes.

de Ioanne Evangelista, Matt.10.q.34. pag. 394
Et quare dictus est Ioannes, ibid.
Ioannis, Petri, Andreæ, Iacobi, & Matthæi de vocatione quare fit mentio de aliis autem non, Matt.9.q.37. 326
Ioānis & Iacob. quale priuilegium fuerit inter Apostolos, Matt.17.q.12. 338
Ioannis, & Matthæi Euāgelium, an sint maioris auctoritatis, quam Marcus, & Lucæ, Matt. Præf.q.24. 33
Ioannes, & Matthæus cum sint Apostoli, an possint esse Euangelistæ, Matt. Præf.q.23. 32
Ioannes Euangelista quare non fecit mentionem de hisce quæstionibus discipulorum de consummatione sæculi neque de responsione, Matt.24.q.19. 453
Ioannes Apostolus cum martirium non acceperit quomodo verum sit quod Christus dixit, s. calicem meum bibetis, Matt.20.q.79. 348
Ioannis baptismum cur Christus sic vocauit non enim baptismus à baptizante nomen accipit, Matt.21. q. 153. 479
Ioannis de baptismo cur Christus Sacerdotum principes specialiter interrogauit, ibid.q.151. 451
Ioan. de baptismo cur potius Christus Sacerdotum principes interrogauit, quam de alia re, ibid. quæst.152. pag. 451
Ioan. baptismum de cælo esse quare non confessi sunt Sacerdotum principes, ibid.q.156. 455
Ioan. baptismus an sit de cælo, i.à Deo, vel ab hominibus, ibid.q.157. 455
Ioan. baptismus ad hoc quod esset baptismus an requireretur quod esset à Deo, ibid.q.157. 455
Ioannis baptismus an fuerit sacramentum, ibid. q.40. pag.302
Et cuius legis fuerit sacramentum, ibid.
Ioannis baptismus, an fuerit à Deo, vel solum per humanam institutionem, ibid.q.41. 303
Ioannis baptismus an daretur sub aliqua certa forma, ibid.q.42. 304
Ioannis in baptismo, an forma ista, in nomine venturi, sit conueniens forma, ibid.q.43. 304
Ioannis in baptismo an gratia conferretur, ibid. q.44.
Ioannis baptismo, an Christus solus vel etiam alij baptizari debuerint, ibid.q.45. 307
Ioannis baptismo an paruuli baptizarentur, ibid. q.46. pag.308
Ioannis baptismo an Gentiles baptizarentur, ibid. q.47. pag.309
Ioannis baptismus, an cessauerit illico Christo baptizato, ibid.q.48. 311
per Ioannem baptizati an iterum Christi baptismo baptizarentur, ibid.q.49. 312
Ioannis baptismus, an habuerit alium ministrum præter Ioannem, ibid.q.50. 314
Ioannis baptismus eo tempore quo durabat, an obligaret aliquos ad illum recipiendum, ibid.q.51. 315
Ioannis baptismus, an haberet claues, ibid.q.57. 320
Ioannis baptismus quare dicitur baptismus pœnitentiæ, ibid.q.58. 323
Ioannis baptismus quomodo dicatur quod esset in remissionem peccatorum, ibid.q.59. 323
Ioannis verba hæc Pharisæis dicta: Quis demonstrabit vobis fugere, &c. quomodo vera sint, ibid. quæst.60. pag.324
Ioannes quare non dixerit, patres vestros Isaac & Iacob, sed solum posuit Abraham, ibid.q.61. 325
*Ioannes quare dixit securis iam ad radicem arboris posita est, quia omni tempore hoc verum est, ibid. q.62. pag. 326
Ioannis baptismo an Iudæi omnes baptizati fuerint, ibid.q.64. 330
Ioannis ad baptizandum aduentus, an sit præcedentibus continuatus, Matt.3.q.1. 270
de Ioan. aduentu quomodo stare possit quod dicitur, s. in diebus illis cum inter dicta in cap. præcedenti, & hæc multi anni interfuerint, ibid.q.2. 271
Ioannes quomodo venerit, ibid.q.3. 272
Ioan. cur venerit, ibid.
Ioan. ad quid missus fuerit, Matt.3.q.4. pag.272
Ioannem venire an fuerit necessarium, vel conueniens, ibid.q.5.
Ioannis aduentus quomodo, & in quibus proficeret, ibid. q.6. 273
Ioannes quomodo ostēderit IESVM esse Messiam, ibid. q.7. 273
Ioannem ad quid mitti oportuerit pro Christi testimonio, ibid.q.8. 274
Ioannis prædicatio an necessaria fuerit propter Christum, ibid.q.9. 275
Ioannis præcepta an deberent poni per modum legis, ibid.q.10. 276
Ioannis præcepta, & Moysis lex ex quo data sunt ad disponendum Iudæos ad legem Christi, an etiam Gentilibus dari debuerit aliqua lex ante Christi legem, ibid. q.11. 278
Ioannis præcepta, an essent de veteri Testamento, vel de nouo, ibid.q.13. 282
Ioannem ad quid misit Deus vt Christi testimonium perhiberet, ibid. q.14. 282
Ioannes, an fuerit idoneus testis ad perhibendum testimonium Iesu, quod esset Christus, ibid.q.16. 284
Ioannes an solum prędicaret in deserto vel etiam discurreret per loca sicut Christus, ibid.q.17. 285
Ioannes quare dixerit pęnitentiam agite, ibid. quæst.18. pag. 286
de Ioanne quare Euangelistæ omnes mentionem faciant, ibid.q.19. 287
Ioannes quare venerit ad ostendendum Christum, cum Lex, & Prophetæ testificati fuerint de eo, ibi.q.20. 288
Ioannes si Christum plenissime ostendit, ad quid fuerit necessarium scripturæ testimonium, ibid.q.21. 289
Ioannes quod venerit in via iustitiæ quomodo verum sit, Matt.21.q.175. 465
Ioanni quomodo verum sit quod non crediderint Sacerdotum principes, & cęteri, ibid.q.176. 466
Ioannes, ex quo venturus esset, ad quid necessarium fuerit quod Christus miracula faceret, Matt.3. q.23. 290
Ipse autem, &c. Matt.3.
Ioannes an deberet esse tam sanctæ vitæ, vt hic describitur, ibid.q.26. 293
* Ioannis ad vitam denotandum quare ista hic posita sunt, ibid.q.28. 295
Ioannes quare determinate vtebatur tali habitu, ibid.q. 29. 296
Ioannes an debuerit in deserto nudus manere, ibid.q.30.
Ioannis de potus austeritate quare Scriptura nihil ponat, ibid.q.31. 297
Ioannes, quare voluerit habere tantam vitę austeritatem, cum ante eum nullus tantam habuisset, ibid.q.33. 299
Ioannes, an fecerit miracula, ibid.q.34. 299
Ioannes, quare miracula non fecerit, ibid.q.35.
Ioannes ad quid baptizauerit, ibid.q.36. 300
Et, an fuerit conueniens ipsum baptizate, ibid.
Ioannes ad quid baptizabat vt Christum ostenderet, quem per prædicationem posset demonstrare, ibid.q. 37. 300
ante Ioannem, an aliquis habuerit officium baptizandi, ibid.q.38. 301
Ioannes, quare potius baptizauerit in Iordane, quam in alto loco, ibid.q.39. 302
Ioannis tempore, an fuerit Sacramentum pœnitentiæ, ibid.q.52. 316
Ioanni quænam peccata, & quomodo confitebantur qui ab eo baptizabantur, ibid.q.54. 318
Ioannes, an absolueret eos qui sibi confiterentur, ibid.q. 55. 319
Ioannes an pœnitentiam imponeret sibi confessis, ibid.q. 56. 320
Ioannis dictum: Qui post me venturus est, scilicet, Christus, quomodo sit, cum tamen venisset, & esset triginta annorum, ibid.q.66. 336
Ioan. Baptista cur voluit imitari Eliam in habitu, & qualis erat eius habitus, 4. Reg.1.
Ioan. Baptista vbi sepultus fuit, Gen. Epist. Hier. ad Pau.7.
Ioannis

Ioannis de morte historiã quare induxit hic Matthæus, Matt.14.q.13. 12
Et an hoc fuit ad præcedentia continuatum, ibid.q.14. pag.122.
Et quo tempore decolatus fuerit, ibid.
Et quare ab Herode incarceratus fuit,ibid.q.15.
Et quomodo ausus est illum incarcerare, ibid. q.16. pag.123
Ioan. propter quod Herodem arguebat, ibid. q.17. 123
Ioan. quomodo à populo habebatur, vt Propheta, ibid. quæst.18.
Ioannis mortis quæ fuerit occasio,ibid.q.19.
Ioan.Baptista, & Ieremias qui in vtero sanctificati sunt, an post mortem in limbum descenderint, Parad.5.c. 146. 101
de eod. Ioan. Baptista,ibid.c.147.
Ioannes an mendacium dixerit quod non esset dignus portare Christi calciamenta cum esset dignus, Matt.3. q.69. 339
Ioannes quem modum seruauerit in baptizando Christum,ibid.q.75. 347
Ioannes quare prohibebat Christum baptizari, quando ab eo baptizari volebat,ibid.q.76. 348
Ioannes quare dixerit Christo: Ego à te debeo baptizari, ibid.q.77. 349
Ioannes,an fuerit à Christo baptizatus, ibid. quæst.78. pag. 350
Ioannes quare Christo veniente ad baptismum dixit, quod nolebat eum baptizare, & postea baptizauit, ibid.q.79.
Ioanne prædicante an Christus prædicauerit, ibid. q.80. pag. 443
Ioanne in carcere manente quare Christus non abstinuit à prædicatione,ibid.q.82. 445
Ioannis post incarcerationem cur Christum in Galileam iuisse dicatur, cum prius iuerit, ibidem quæst. 83. pag.446
Ioas an permisit se adorari, vt Deum, 4. Reg.12. q.18. pag.112
Ioas quomodo dicitur, quod dederit templi thesaurum regi Syriæ, cum dicatur,quod pugnauerit contra eum, 4.Reg.12.q.19. 112
Ioas sicut pater quomodo Amasias coram Domino rectum fecisse dicatur Amasias præter excelsorum ablationem,4.Reg.14.q.4. 120
Ioas si quinquies percussisset terram Syriam deleturum, quomodo dixit Elisæus, 4. Reg. cap. 13. quæst. 15. pag.117
Ioas an peccauerit dando thesauros templi regi Syriæ, 4. Reg.12.q.20. 112
contra Ioas an rationabiliter fuerit iratus Elisæus,4.Reg. 13.q.14. 117
Ioas regis filium cur Ioiada non ostendit ante annum septimum,4.Reg.11.q.11. 102
Ioas,an teneretur Ioiada constituere in Regem, 4. Reg. 11.q.15. 104
Ioas in regem vngendo an bene fecerit Ioiada,4.Reg.11. q. 14. 104
Ioas in manu quare positus est liber legis, cum eo quod esset paruulus non intelligeret ad quid poneretur, 4. Reg.11.q.18. 104
Ioas & populus quomodo potuerunt nunc facere fœdus cum Domino & quæ erant huius fœderis cærimoniæ, 4.Reg.11.q.25. 106
Ioas cum paruulus esset quomodo inter illum & Deum fœdus iniri potuit,4.Reg.11.q.27. 106
Ioas,an peccauerit non delendo altaria quæ erant in regno suo extra templum Dei, 4. Reg.12. quæst.2. pag.107
Ioas regis super manus & arcum, cur manus suas posuit Elisæus,4.Reg.13.q.11. 116
Ioas Israel saluator an fuerit, vel Ieroboam, 4.Reg.13. q.4. 14
Ioas propter quod peccatum ascendit Hazael contra Ierusalem,& an Ioas permisit se adorari,vt Deus,4.Reg. 12.q.18, 112
Ioas quare non dixit Elisæus quod sæpe terram percuteret,4.Reg.13.q.16. 117
Ioas cur afferri sagittas, & arcum iussit Elisæus, 4. Reg. 13.q.10. 116
Ioas Regis post mortem,an vixerit Amasias annis 15. 4. Reg.14.q.15. 123
Ioas regis tempore quisnam fuerit Sacerdos summus, 2. Paralip.12.q.23. 236
Ioas filij regis Israel Ioachaz quo anno regnare cœpit Amasias filius Ioas Regis Iudæ, 4. Reg.14. quæst.3. pag.120
Ioas tempore cum esset magna populi multitudo, quomodo Ieroboam tempore esse potuit tanta angustia, scilicet,peditum tantum decem millium, 4.Reg.14.q. 24. 126
Ioas quare fecit Deus quod occideretur, à seruis suis, 4. Reg.12.q.20. 112
Ioas occidendo an peccauerint eius serui, 4. Reg.12. q. 22. 112
Ioas an restituerit in potestatem Israel ciuitates eis ablatas.4.Reg.13.q.24. 120
Ioas Iudæ Regis filius Amasias quo anno Ioas filij Ioachaz regis Israel regnare cœpit,4. Reg.14. quæst.3. pag.120
Ioas Rex Israel quo anno Ioas regis Iudæ regnare cœpit, 4.Reg.13.q.6. 115
Ioas Regis Iudæ quo anno Ioas rex Israel regnare cœpit, 4.Reg.13.q.6. 115
Ioas abscondendo an bene fecerit Iosaba, & an peccaret non faciendo,4.Reg.11.q.6. 102
Ioas in qua parte domus Domini absconditus fuit sex annis,4.Reg.12.q.9. 102
Ioas quare liberauit Deus inter fratres eius, 4.Reg.12.q. 8. 102
Ioas laicus,an licite potuit in templo teneri à Ioiada, 4. Reg.11.q.10. 102
Ioas regi cur voluit Elisæus in morte prænunciare quod præualiturus esset contra Syrium, & de prænunciatione eius,4.Reg.13.q.9. 116
Ioathan quam portam sublimissimam in Sanctuario ædificauit,& an sit illa dicta speciosa.4.Reg.15.quæst.30. pag. 134
Ioathan anni sexdecim quibus regnauit, quomodo computantur,4.Reg.15.q.33. 135
Ioathan ad quid volebat clamare ad Sichimitas.Iud.9.q. 25. 134
An peccauit exponendo se huic periculo,ibid.q.26.
Cur vsus est hac parabola.ibid.q.27. 135
Ioathæ intentioni, quomodo coaptatur hæc parabola de lignis regem vngentibus,ibid.q.28.
Ioathan cur non maledixerit toti Israel,cum Abimelech regnaret super totum,sed tantum viris Sichem.ibid.q. 34. 138
Ioathan maledictio quomodo verum sit quod venerit, ibid.q.56. 152
Ioathan filius Gedeonis, an peccauerit maledicendo Sichimitis,& Abimelech.ibid.q.58. 152
Ioathan anno vigesimo, quomodo regnauit Oseæ, cum sexdecim tantum annis ille regnauerit. 4. Reg. 15.q. 34. 135
Ioathan & Ieroboam factæ numerationes tribus Gad,an sint eædem,1.Paralip.5.q.23. 138
Ioathan consiliarius Dauid prudẽs, & litteratus quinam erat,1.Paralip.27.q.31. 544
Ioathan opera quæ fuerint, 4. Reg. cap. 15. quæst. 32. pag.135
Iob liber quare sit primus inter Hagiographa, in Præfat. D.Hier. 1.Reg.q.22. 20
Iob liber an præcedit Paralipomenon. in Præfat.D.Hier. 1.Reg.q.23. 21
Iob liber à quo scriptus fuerit,an à Moyse, vel ab alio. in Præfat.D.Hieron. 1.Reg.q.24. 21
Iob liber an computetur inter prophetales. Iosue in Præfat. Auct.q.3. 2
Iob liber an debeat præponi libro Iosue. Iosue in Præf. Auct.q.4. 3

Iob

Iob liber an poni debeat ante librum Iudicum, Iosue in Præf. Hieron. q.4. 7
Iob de quo genere fuit, Num.c.14.q.12. 327
Iob an esset in terra Chanaan tempore, quo Iudæi ingressuri erant, Num.c.14.q.12.& 39. 327
Iob liber an à Moyse compositus fuerit, Genes. Epist. Hier. ad Pau.7.
Iob an fuerit Chananæus vel Idumæus, Gen. Epist. Hier. ad Pau.7.
Iochabet, an fuerit filia Leui genita ab eo in anno centesimo decimo, Exod.c.2.q.2. 14
Iocabet mater Moysi, & Aaron an fuerit filia Leui, Num.c.26.q.17. 144
Ioelis, Oseę, Isaiæ, Amos, & Abdiæ quinque Prophetarum Oziæ tempore gesta, 4.Reg.15.q.31. 134
Iohanam, Ioachim, Sedecias, Sellum quattuor Iosiæ filij cur ponantur hic, cum præcedentium regum de stirpe Dauid vnicus tantum ponatur, 1. Paralip.3. quæst.7. pag.94
Ioiada, an peccauit faciendo educi Athaliam de templo, & an in veteri Testamento templum gauderet immunitate aliqua, prout iuristæ putant, sicut nunc ecclesia, 4.Reg.11.q.21. 105
Ioiada, an iuste potuit præcipere quod occiderentur omnes sequentes Athaliam, 4.Reg.11.q.24. 105
Ioiada an peccauit iubendo Athaliam educi de templo vt occideretur, 4.Reg.11.q.22. 105
Ioiada, & Ioas Rex an rectè faciebat non accipiendo rationem expensarum ab illis quibus dabant pecunias, & an possit aliquis confidere alicui bona aliena, qui confidit sua, & an teneatur diligentius agere in re aliena quam in sua, 4.Reg.12.q.14. 110
Ioiada an Ioas licite potuerit tenere in templo, cum esset laicus, 4.Reg.11.q.10. 102
Ioiada, an licite iussit Athaliam occidi, 4 Reg.11. q.20. pag.105
Ioiada an teneretur constituere Ioas in regem, 4.Reg.11. q.15. 104
Ioiada quare non ostendit filium regis ante annum septimum, 4.Reg.11.q.11. 102
Ioiada de quo mentio fit hic, quisnam fuerit.1.Paral.12. q.22. 236
Ioiada cum quibus centurionibus iniuit fędus, 4.Reg.11. q.12. 103
Ioiada an iuste mortis pęnam imponeret, ingredientibus septum templi, 4.Reg.11.q.13. 103
Ioiada an bene fecerit vngendo Ioas in regem, 4.Reg.11. q.14. 104
Ionadab amicus Ammon quis erat, 2.Reg.c.13. quæst.2. pag.125
Ionadab iste filius Rechab quis fuit, 4. Reg.10. q.23. pag.96
Ionas vbi prophetauit quod Ieroboam restitueret terminos Israel, 4.Reg.14.q.21. 125
Ionas Propheta an fuerit qui iuit ad vngendum Iehu in regem, & quis fuit, 4.Reg.9.q.3. 83
Ionas cum dicatur filius Amathi, quis fuit iste Amathi, 4.Reg.14.q.22. 125
Ionas quomodo dicatur esse de Geth, cum fuerit de Sarepta.4.Reg.14.q.23. 125
Ionas Propheta an fuerit puer quem suscitauit Elias, 3. Reg 17.q.31. 274
Ionas, an rationabilius petierit mortem, quam Moyses, Num.c.11.q.33. 231
Ionathas quare non excusauerit se, & Dauid, cum pater conquæreretur de eis, 1.Reg.c.22.q.16. 164
Ionathæ anima quare sit dictum quod erat conglutinata Dauid, post verba Saulis, 1. Reg. c.18. quæst.4. pag.73.
Ionathæ, & Dauid amicitia an fuerit immediatè, quod Ionathas dilexit Dauid, 1. Reg. cap.18. quæst.5. pag.74
Ionathas, & Dauid an obseruauerint cærimonias, in fędere amicitię eorum. 1.Reg.c.18.q.9. 75
Ionathas in signum maximi amoris, an dedit omnia vestimenta Dauid, quibus indutus erat, 1.Reg.c.18.q.10.
Ionathas quare dedit Arcum, & Baltheum Dauid, 1. Reg.c.18.q.11. 76
Ionathas quomodo ausus sit dicere, quod pater suus nihil ageret, eo inconsulto contra Dauid, 1. Reg. c.20. q.5. 115
Ionathas quare voluerit cum Dauid egredi in agrum, 1. Reg.c.20.q.19. 123
Ionathas cur dixerit se missurum ad Dauid, cum infra dicat se descensurum ad eum, 1. Reg.c.20. quæst.20. pag.124
Ionathas quare dixerit Dauid, quod misereretur eius, 1. Reg.c.20.q.21. 124
Ionathas quare nunc inierit fędus cum Dauid, cum prius inierit, 1.Reg.c.20.q.23. 125
Ionathas, & Dauid an seruauerint cærimonias fęderis, 1. Reg.c.20.q.24. 126
Ionathas, quare dixit, quod Dauid celandus erat in die, in qua operari licet, 1.Reg.c.20.q.25. 128
Ionathas cur dederit signum sagittarum Dauid, cum post loquutus sit cum eo, 1.Reg.c.20. q.27. 129
Ionathas cur magis dedit signum sagittarum, quam lapidis vel lanceæ, 1.Reg.c.20.q.28. 129
Ionathas quare non occupauit locum Dauid, 1.Reg.c.20. q.29. 131
Ionathas an peccauerit excusando his verbis Dauid, 1. Reg.c.33. 132
Ionathas per signum, quod dedit Dauid, an cognouit patrem suum esse iratum contra Dauid, 1. Reg. c.20.q. 34. 133
Ionathas cur dederit signum sagittarum cum posset loqui cum eo, 1.Reg.c.20.q.35. 135
Ionathas an dederit arma Dauid, 1.Reg.c.21. quæst.20. pag.148
Ionathas quomodo sciuerit locum Dauid, cum Dauid maneret in montibus, & non semper in eodem loco, 1.Reg.c.23.q.17. 188
Ionathas an ita secretè iuit ad Dauid, quod non dubitauit de patre, 1.Reg.c.23.q.18. 188
Ionathæ confortatio ad Dauid qualis fuit, 1.Reg.c.23. q.19. 188
Ionathas quomodo diceret, quod Dauid esset regnaturus post patrem super Israel, 1. Reg. c.23. quæst.20. pag.189
Ionathas, & Dauid quoties inierunt fędus, 1. Reg. c.23. q.23. 190
Ionathas, & Dauid in fęderibus suis, an promiserunt seruare misericordiam, tam pro se, quam pro semine eorum, 1.Reg.c.23.q.24. 190
Ionathas, & Dauid an cærimonias fęderis seruauerunt, 1. Reg.c.23.q.25. 190
Ionathas quomodo pugnauit contra Philisthinos manentes in Gabaa, 1.Reg.c.13.q.3. 341
Ionathas an peccauerit solus eundo ad castra Philisthinorum, 1.Reg.c.14.q.2. 358
Ionathas quare dixit signum armigero suo, 1. Reg.c.14. q.3. 364
Ionathas an peccauerit ponendo istud signum, 1.Reg.c. 14.q.4. 364
Ionathas quare posuit sibi signum, an deberet descendere ad Philisthinos, 1.Reg.c.14.q.5. 366
Ionathas an peccauerit volendo se certificare per signum, 1.Reg.c.14.q.6. 366
Ionathas, si Philisthini nihil loquuti fuissent, quid egisset, 1.Reg.c.14.q.7. 367
Ionathas, an potuerit sufficienter habere signum, 1.Reg. c.14.q.8. 367
Ionathas, & armiger suus, quomodo potuerint percutere viginti viros de Philisthinis, & quod Philisthini non opprimerent eos, 1. Reg. c.14. quæst.9. pag.368
Ionathas an peccauerit comedendo de melle, 1. Reg.c. 14.q.20. 377
Ionathas, & Saul quare non fuerunt positi cum tribu Beniamin, 1.Reg.c.14.q.36. 386
Ionathas quomodo tantum dilexit Dauid, vt diligeret eum, sicut animam suam, 1.Reg.c.18.q.2. 73

Ionathas, an motus fuit à Deo vt tantum diligeret Dauid, 1.Reg.c.18.q.3. 73

Ionathas, an propter probitatem suam tantum dilexit Dauid, ibid.

Ionathan solum ex quattuor filiis istis Saulis progeniem habuisse. vel Esdram nullius præter Ionathan progeniem describere curasse, an verius sit, 1.Paralip.8.q.9. pag. 181

Iones, atque Hispani à quibus dicti sunt, Genes.10. q.2. pag. 92

Iones à quo dicti sunt, Genes.10.q.2.

Ioram Dux. Vid. Dux Ioram.

Ioram Rex quare abstulit solum cultum Baal de terra, cum non recederet à cultu aliorum Idolorum, 4.Reg. 3.q.4. 19

Ioram cœpit regnare tempore Iosaphat, 4. Reg.1. q.23. pag. 7

Ioram anno secundo cœpisse regnare Ochoziam, quomodo hic dicitur, cum dicatur supra duodecimo, 4.Reg.9. q.27. 89

Ioram Israel Rex an licite occidere potuisset latrunculos Syros ab Elisæo in Samaria ductos, 4.Reg.6. q.22. pag. 59

Ioram Israel Rex, an licite occidisset latrunculos Syros ductos ab Elisæo in Samaria, & an Elisæus peccaret permittendo illos occidi, 4.Reg.6.q.22. 59

Ioram Idolatram adiuuando, an peccauerit Iosaphat, 4. Reg.3.q.6. 20

Ioram, & Iosaphat tempore, an in Edom esset aliquis Rex, 4.Reg.3.q.7. 21

Ioram filio suo Athaliam filiam Achab idolatra in vxorem tradens Iosaphat, an peccauerit, 2.Paralip.18. q.6. pag. 415

Ioram inter, & Benadat quomodo bellum fuit, & vnde eius origo, & quomodo mundatio Naaman principis exercitus Syriæ illud non abstulit, 4. Reg.6. quæst.5. pag. 55

Ioram ex filiis vt meliorem in regem eligerent, quare scripsit Iehu Samaritis, cum regnum per successionem, non per electionem veniret, 4.Reg.10.

Ioram Rex Israel an peccauerit scindendo vestimenta sua lecta littera Benadad Regis Syriæ, 4. Reg.5. q.6. pag. 43

Ioram an peccauit volendo occidere Elisæum, 4. Reg.6. q.639. 62

Ioram filius Iosaphat quomodo dicitur in Hebræo, quod anno quinto regis Iosaphat cœpit regnare eum expresse expugnet litteræ, 4.Reg.8.q.27. 79

Ioram Rex quare portabat cilicium ad carnem suam, 4. Reg.6.q.37. 62

Ioram mittere ad occidendum eum quomodo Elisæus sciuit, 4.Reg.6.q.41. 63

Ioram an regnauerit tempore Iosaphat, & de concordia temporis Regum, 4.Reg.3.q.2. 19

Ioram filio suo Athaliam filiam Achab in vxorem tradens an peccauerit Iosaphat, quoniam non erat de tribu Iuda, esto quod nó peccaret, eo quod esset idolatra, 2.Paralip.18.q.7. 416

contra Ioram Israel Regem, quare bellum istud mouit Benadad Syriæ Rex.4.Reg.6.q.26. 59

Ioram Iudæ Rex quare destitit à reductione Idumæorũ, in seruitutem, cum non peccaret pugnando, vt illos reduceret.4.Reg.3.q.36. 82

Ioram Israel Regem dure increpando, an peccauerit Elisæus.4.Reg.3.q.10. 22

Ioram Israel Regem dicendo quod iret ad Prophetas patris sui, an peccauerit Elisęus. 4. Reg. cap.3. quæst.9. pag. 22

Ioram Rex Israel, Rex Iudę, & Edom, quomodo dicitur descendisse ad consulendum Elisæum, cum esset in castris, 4.Reg.3.q.8. 22

Ioram quare voluit occidere Elisæum, & iurauit quod occideret ipsum, quando mulier filium alterius comedendum petens ad eum clamauit. 4. Reg.6. quæst.38. pag. 62

Ioram Rex Israel, an iuste occidere poterat mulieres filios comedentes, & an peccauerit non occidendo illas, 4.Reg.6.q.35. 61

Ioram Rex iurans occidere Elisæum ea die, an periurus fuerit non occidendo.4 Reg.6.q.40. 63

Ioram filium homicidam vocando, an Elisæus peccauerit.4.Reg.6.q.47. 63

Ioram quare credidit Benadad Syriæ Regem occasioné, quęrere contra eum.4.Reg.5.q.543.

contra Ioram coniurando, an peccauerint Iehu, & populus, 4.Reg.9.q.16. 86

Ioram Rex Israel, an Ioram, Rex Iuda prius regnauerit, 4.Reg.8.q.28. 79

Ioram Regis Israel anno quinto, quomodo regnare cœpit Ioram Rex Iuda, 4.Reg.8.q.29. 79

Ioram Regem Israel ad visitandum quare iuit Ochozias, 4.Reg.8.q.40. 83

Ioram Regis Israel anno duodecimo, quomodo regnare cœpit Ochozias, 4.Reg.8.q.38. 82

Ioram Rex Iuda, quomodo cœpit regnare anno quinto Ioram Regis Israel. 4.Reg.8.q.29. 79

Ioram Rex Iuda, an Ioram Rex Israel prius regnauerit, 4.Reg.8.q.28. 79

Ioram Regis Iuda vxor Athalia, an fuerit filia Achab, vel Amri, 4.Reg.8.q.31. 80

à Ioram Rege Iudæ quare recessit Vrbs Lobna. 4. Reg. 8.q.37. 82

à Ioram cum combusta fuerit Baal statua quomodò tempore Iehu de templo educta est, 4. Reg.10. quæst.34. pag. 98

Ioram Israel Rex quare scidit vestimenta sua lecta littera Benadad Regis Syriæ, 4.Reg.5.q.3. 43

Ioràm cum esset idolatra, an præstare ei deberet auxilium Iosaphat, 4.Reg.3.q.5. 20

Ioram, an cœpit regnare 18.anno Iosaphat, 4.Reg.3. q.3. pag. 19

Ioram an fuerit sepultus, vel permissus fuerit lacerandus à bestiis insepultus, 4. Reg.9.q.19. 88

Ioram Rex Iuda, an peccauit mouendo bellum contra Idumæos ad reducendum eos in pristinam subiectionem, 4.Reg.8.q.35. 82

Ioram Regem Iuda cœpisse regnare cùm esset triginta duorum annorum, an sit verum quãdo regnauit solus, vel cum patre, 4.Reg.8.q.30. 80

Ioram Rex Israel cum diceret quod Syri fugiebant, fraudem ex hoc parantes, quare Syri hanc fraudem molirentur, 4.Reg.7.q.30. 71

Ioram, an respondisset Elisæus, nisi venisset Iosaphat, 4. Reg.3.q.11. 22

Iordanum prope ad habitandum, quare ire voluerunt prophetarum filij, 4.Reg.6.q.2. 54

In Iordane potius quam in aqua alterius terræ, vel gentis quare lauari iussit Elisæus Naaman, 4.Reg.5. quæst.9. pag.44

Iordanem ad quid transierunt Gad Duces, & quomodo fuerit transitus iste, 1. Paralip.12.q.8. 228

de Iordani, & mari Tiberiadis, Deuter.3. quæst.4. pag. 26

Iordanis quis dicatur ortus, Matt.14.q.vlt. 254

Iordanis initium vbi sit, Iosue 15.q.3. 149

Iordanis aquas, quare percussit Elisæus pallio Eliæ, 4. Reg.2.q.27. 14

Iordanis aquæ quare non fuerunt diuisæ in prima percussione Elisæi, 4.Reg.2.q.28. 15

Iordanis non ab aqua, sed ab Israel Deo sanatum se quomodo credidit Naaman, 4.Reg.5.q.15. 45

in Iordane an Christus conuenienter baptizatus fuerit, Matt.3.q.73. 244

Iordanis ortus. Vnde sit. Matt.16.q.35. 269

Iordanis quando inundare consueuit super ripas suas, quomodo hic dicatur, 1.Paralip.12.q.10. 228

Iordanis inundatio vnde prouenit quod sit tempore messis. 1.Paralip.12. q.11. 229

Iordanis transitus ducum Gad quando inundare consueuit cur specialiter fit mentio. 1. Paralip.12. quæst.9. pag.228

Iordanis regio quæ sit, Genes.13.q.66. 147

de Iordane celeberrimo flumine, Genes. 13. q. 67. pag. 147
de Iordanis origine, & nomine, ibid. q. 68. 148
à Iordane quare dicatur quod vniuersa terra ista irrigabatur, ibid. q. 69.
Et quare dicitur quod irrigabatur antequam Deus subuerteret Sodomam, ibid. q. 70. 149
Iordanis irrigatio cur ponitur, & regio illa comparatur Paradiso, ibid. q. 77. 151
Iordanis caput, & fluxus, & quot priuilegia habet, Num. c. 34. q. 5. 321
Iordanis quomodo fuit diuisus, Iosue c. 3. q. 34. 113
Iordanis alueus an desiccatus fuerit ad transitum Iudæorum, ibid.
Iordanis inundatio tempore messis quolibet anno vnde prouenit, Iosue c. 3. q. 36. 114
Iordanis aquas, quomodo Deus minuit, secundum positionem Iosephi volentibus Hebræis transire, Iosue c. 3. q. 42. 118
Iordanem, quomodo transierunt Hebræi, & an positio Iosephi sit vera, Iosue c. 3. q. 39. & 40. c. 16. & 17.
Iordanis, an esset terminus terræ promissionis, Iosue c. 1. q. 21. 30
Iordanis quare crescit tempore messis, Iosue c. 1. q. 46. pag. 45
Iordanis transitus cum miraculo causa quæ fuit, Iosue c. 1. q. 48. 44
Iordanis miraculum de diuisione, an poterat fieri à Dæmonibus, vel Angelis, Iosue c. 3. q. 19. 104
Iordanis miraculum de diuisione aquarum, an fuit simile miraculu facto in diuisione maris Rubri, Iosue c. 3. q. 33. 112
Iordanis lapides 12. sub quorum Sacerdotum pedibus debebant tolli, Iosue c. 4. q. 4. 120
Iordanis in transitu, an fuerint aliqui Sacerdotes, præter illos, qui portauerunt Arcam, Iosue c. 4. q. 5. 120
Iordanis à Galgala quæ distantia erat, Iosue c. 4. q. 26. pag. 134
Iosaba an bene fecerit abscondendo Ioas, & an peccaret non faciendo, 4. Reg. 12. q. 6. 102
Iosaphat tempore quinam essent principes Iuda, 2. Paralip. 17. q. 26. 411
Iosaphat Regis tempore quomodo principes Iuda ad manum regis erant, 2. Paralip. 17. q. 27. 411
Iosaphat Regis tẽpore quomodo fieri poterat quod Philisthini soluerent ei vectigalia, 2. Paralip. 17. q. 21. 407
Iosaphat quare non mutauerit habitum, 2. Paralip. 18. q. 50. 445
Iosaphat regni anno quinto, quomodo in Hebræo dicitur regnare incœpisse Ioram eius filium cum expresse repugnet litteræ, 4. Reg. 8. q. 27. 79
Iosaphat an peccauerit subiiciendo Arabes ad præstandum sibi tributa, 2. Paralip. 17. q. 22. 408
Iosaphat regi Iuda quod bellum suaserit Achab Rex Israel, 2. Paralip. 18. q. 3. 414
Iosaphat an effectus fuerit audax propter vias Domini, 2. Paralip. 17. q. 12. 401
à Iosaphat missis Principibus Sacerdotibus, & Leuitis ad docendum populum an prædicare pertineret, 2. Paral. 17. q. 16. 404
Iosaphat pecuniæ datæ, an fuerint ex tributo, 2. Paral. 17. q. 11. 401
Iosaphat communicando cum Achab, & descendendo ad eum videndum, an peccauerit, 2. Paralip. 18. q. 6. pag. 415
Iosaphat, & Achab Regis affinitati quænam esset, 2. Paralip. 18. q. 2. 413
Iosaphat, & Ioram tempore, an in Edom esset aliquis Rex, 4. Reg. 3. q. 7. 21
Iosaphat in valle an fiet iudicium vniuersale, Matt. 25. q. 331. 170
Iosaphat ad consulendum Dominum ad quid Achab instigauerit, 2. Paralip. 18. q. 13. 420
Iosaphat nisi venisset, an Elisæus respondisset Ioram, 4. Reg. 3. q. 11. 22
Iosaphat in diebus, vel in bello Madianitarum vbinam fuerit maius miraculum, Iud. 7. q. 34. 109
Iosaphat cum quo Rege euualuit, 2. Paralip. 17. quæst. 2. pag. 395
Iosaphat quomodo præualuerit contra Israelitas, & quæ bella habuerit, 2. Paralip. 17. q. 3. 395
Iosaphat, an peccauerit eundo ad pugnam cum Achab contra Syros, 2. Paralip. 18. q. 9. 417
Iosaphat quare voluit Deum consuli de euentu belli, 2. Paral. 18. q. 10. 418
Iosaphat quomodo voluit Deum consulere, 2. Paralip. 18. q. 11. 418
Iosaphat quomodo potuerit auferre excelsa, & lucos, 2. Paralip. 17. q. 13. 402
Iosaphat quare miserit principes Sacerdotes, & Leuitas ad ducendum in Ciuitates Iuda, 2. Paralip. 17. q. 14. pag. 403
Iosaphat Regni anno tertio, quare Principes Sacerdotes & Leuitæ missi fuerunt ad docendum populum, 2. Paralip. 17. q. 15. 404
Iosaphat quare descendit ad Achab, 3. Reg. 22. quæst. 3. pag. 335
Iosaphat quare nõ mutauit habitum regalem, Achab vero sic, 3. Reg. 22. q. 19. 346
Iosaphat anno 18. an cœperit Ioram regnare, 4. Reg. 3. q. 3. 19
Iosaphat, an peccauerit adiuuando Ioram idolatram, 4. Reg. 3. q. 6. 20
Iosaphat cum non ambulauerit in præceptis Israel, quænam sint ista præcepta, 2. Paralip. 17. q. 9. 400
Iosaphat Regnum an fuerit à Domino confirmatum in manu eius, 2. Paralip. 17. q. 10. 401
Iosaphat tempore, an cœperit regnare Ioram, 4. Reg. 3. q. 2. 19
cum Iosaphat, quomodo Deus erat, 2. Paralip. 17. q. 5. pag. 397
Iosaphat an ambulauerit in viis Dauid, 2. Paralip. 17. q. 6. pag. 397
Iosaphat, cur dicitur quod ambulauerit in viis Dauid, 2. Paralip. 17. q. 7. 399
Iosaphat, quare non sperauerit in Baalim, 2. Paralip. 17. q. 8. 400
Iosaphat, an peccauerit tradens Athaliam filio suo in vxorem, cum non esset de tribu Iuda, 2. Paralip. 18. q. 7. pag. 416
Iosaphat an peccauerit in magna communicatione cum Achab, 2. Paralip. 18. q. 8. 416
Iosaphat Rex quare voluerit ire in bellum cum Achab, 2. Paralip. 18. q. 47. 443
Iosaphat an peccauerit eundo in bellum cum Achab, 2. Paralip. 18. q. 48. 444
Ioseph, quare vocatur Nazareus, Deut. 33. q. 5. 316
Ioseph, tribus, an successerit in locum Leui. Ios. 14. q. 3. pag. 122
Ioseph antequam tribus Leui succederet in ius Sanctuarij habebat ius duarum tribuum, ibid. q. 4. 132
Ioseph fratrum quomodo potuerit poni pecunia in ore saccorum, Genes. 44. q. 1.
Ioseph, an vigilauerit vel non quando Angelus ei apparuit, Matt. 1. q. 57. 174
Ioseph, & Mariam Virginem inter, an verum esset matrimonium, Matt. 1. q. 32. 150
Ioseph, quo tempore & de quo loco incœperit recedere in Aegyptum, Matt. 2. q. 58. 223
Ioseph, an recesserit ea nocte qua Angelus ei apparuit, ibid. q. 59.
Ioseph quare potius iuerit in Aegyptum quam in aliam regionem, ibid. q. 61. 228
Ioseph, cur post Herodis mortem, & non ante iussus est redire in terram Israel, ibid. q. 74. 237
Ioseph, cur post mortem Herodis iussus est redire in terram Israel cum ibi habitare posset, ibid. quæst. 75. pag. 237
Ioseph quare Angelus non nominauerit determinatum locum ad habitandum, ibid. q. 77. 240
Ioseph cur potius quam alij de filiis Iacob datum est ius primogenituræ Ruben, 1. Paralip. 5. quæst. 10. pag. 129

Ioſeph quid facere intenderet cum accepit Mariam in ſponſam, Matt.1.q.33. 152
Ioſeph, an potuiſſet accuſare Mariam ad mortem, Matt.1.q.34. 153
Ioſeph an peccaſſet accipiendo Mariam in vxorem cum iſta ſuſpicione, Matt.1.q.35. 154
Ioſeph quare non quæſiuit à Maria Virgine quomodo concepiſſet, Matt.1.q.41. 157
Ioſeph quomodo timuerit ire in Iudæam, Matt.2.q.82. pag. 242
Ioſeph, an peccaret dimittendo vxorem, Matt.1.q.36. pag. 155
Ioſeph cur non fecerit purgari ab infamia Mariam Virginem quam credebat eſſe fornicatam, Matt.1. q.37. pag. 155
Ioſeph, quomodo poterat Mariam Virginem occulte dimittere, Matt.1.q.39. 156
Ioſeph, quare Maria Virgo rei veritatem non dixit, Matt.1.q.40. 157
Ioſeph, an poſt Chriſti partum Mariam Virginem cognouerit, Matt.1.q.50. 166
Ioſeph quare annunciatum eſt Chriſti nomen antequam, naſceretur, Matt.1.q.58. 176
Ioſeph quare non fecerit de patre mentionem, Geneſ.47. quæſt.1.
in Ioſeph filios, an tranſierit totum ius primogenituræ Ruben, 1.Paral.5.q.9. 128
Ioſeph quomodo auſus fuerit ire in Galileam cum ibi regnaret Herodes filius alterius Herodis, ibid. q.84.
Ioſeph ſi timuit ire in Iudæam, & poſtea admonitus fuerit ab Angelo quid faceret ſi non fuiſſet admonitus, ibid.q.85. 244
Ioſeph ad quid timuerit ire in Iudæam, ibid.q.86.
Ioſeph quomodo potuerit habitare in Nazaret, cum eſſet de tribu Iuda, ibid.q.87.
Ioſeph an teneretur ire ad habitandum in Nazaret. ibid.
Ioſeph quomodo potuit ſcire quando naſci debebat filius regis, Geneſ.40.q.1. 661
Ioſeph cum prædixiſſet ſterilitatem, quare frugum medietas ſeruata non fuit, Geneſ.41.q.2.
Ioſeph, an emptus fuerit à Putiphar, ibid.q.3.
Ioſeph quomodo accepit vxorem extraneam, ibid. q.5.
à Ioſeph facta interrogatio an fuerit primo de patre & matre, Geneſ.42.q.1.
Ioſeph tam ſanctus quomodo afflixit fratres ſuos, ibid. quæſt.2.
Ioſeph, quomodo non cognitus fuerit ab eius fratribus, Geneſ. 43.q.1.
Ioſeph cur dedit maiorem poteſtatem Beniamin quam cuilibet aliorum, ibid.q.2.
ad Ioſeph, quomodo Aegyptij oues adduxerunt, cum ipſi eas non haberent, Geneſ.42.q.1.
Ioſeph, & Iacob cum in Aegypto mortui ſunt quinam reges apud gentiles regnabant, Exod.1.q.1. 2
Ioſeph ſub quibus regibus manſit viuens in Aegypto, ibid.q.3. 4
Ioſeph Iacob filij teſtamentum, Exod.1.q.2.
Ioſeph & non alij cur Ieſu nomen prænunciatum fuerit, Matt.1.q.59. 177
Ioſeph filij quare cum primogenituræ nomine multa contineantur, ex duplicis ſortis, vel alicuius partis hæreditatis dicuntur primogenita accepiſſe, 1. Paralip.5. q.9. 128
Ioſeph fratres quomodo eum non cognouerunt, Geneſ. 43.q.1.
Ioſeph fratrum in ore ſaccorum, quomodo pecunia poni potuit, Geneſ.44.q.1.
Ioſeph quare anno iſto dabat eis ſemina, Geneſ.47.q.2.
Ioſeph cur Taurus vocatur, Geneſ.49.q.2.
contra Ioſeph quod machinati ſunt filij quattuor ancillarum, quomodo dicitur, ibid.q.3.
contra Ioſeph quomodo dicitur eſſe machinati quattuor filij ancillarum, Geneſ.49.q.3.
Ioſeph filius, an Ioſeph ipſi data ſint iura primogenituræ, 1.Paralip.5.q.8. 127
Ioſeph an filiis. Vid. Ioſeph filiis.
Ioſeph ad quid profuit ſpecialis traditio Sichem facta à Iacob nam etiam aliter prouentura erat, Ioſue 17.q. 3. pag. 183
Ioſeph tribus, an debuerit accipi loco primogenitorum totius populi, Num.c.3.q.24. 40
Ioſeph quare fuit diuiſus in duas tribus, Num.c.10.q.9. pag. 186
Ioſeph quomodo ad hoc duci potuit, vt accipiens puellam in vxorem ſeruaret caſtitatem, Num. c.30. q.33. pag. 221
Ioſephus de Moyſi adoptione, & coronæ Regis in terra protectione, quid dixit. Exod.c.2.q.5. 19
Ioſephus Iudæus Hiſtoriographus quid dicit de exploratoribus, Ioſue c.2.q.15. 66
Ioſephus in hoc an contradicit Sacræ Scripturæ, Ioſue c.2.q.16. 67
Ioſephus quomodo confutatur in hoc, à planta pedis vſque ad verticem, Ioſue c.2.q.17. 67
Ioſephi dicta de tranſitu Iordanis Iudæorum, an ſint vera, Ioſue c.3.q.39.40.& 41. 117
Ioſeph, quando incepit eſſe diuiſus in tribus, Exod.c.24. q.8. 10
Ioſias, an fuerit melior quam Dauid, 4. Reg.22.quæſt.2. pag. 190
Ioſiæ Hiſtoria, & quis fuerit ordo omnium geſtorum eius, 4.Reg.22.q.3. 190
Ioſias, quare nũc reſtaurauit templum, & quantum tempus tranſierat ab alia reſtauratione facta ſub Ioas, 4. Reg.22.q.41. 190
Ioſias quomodo, & quo ordine templum reſtaurauerit, 4.Reg.22.q.5. 191
Ioſias, quomodo fecerit conflationem pecuniæ inuentæ in domo Domini, 4.Reg.22.q.6. 191
Ioſias, an bene fecerit quod non peteretur ratio expenſarum à fabris operum, 4.Reg.22.q.9. 192
Ioſias, quare miſit ad conſulendum Dominum per Prophetiſſam, & non per alios Prophetas, 4.Reg.22.q.14. pag. 194
Ioſiæ nuncius, an Holda illico reſponderit, vel poſt aliquantum tempus, 4.Reg.22.q.15. 194
Ioſias ſi non doluiſſet propter verba legis, an Deus induxiſſet captiuitatem Babylonis tempore ſuo, 4.Reg.22. q.17. 194
Ioſias, an metuerit mori in peccato eo quod perterritum eſt cor ſuum, 4.Reg.22.q.18. 195
Ioſias quod mala non videret ſuper populum euentura, quomodo Deus fecit, 4. Reg.22.q.19. 195
Ioſias, quomodo pacifice moreretur, cum tamen occiſus fuerit in bello, 4.Reg.22.q.20. 195
Ioſias, quare fecit vocare omnes ſeniores Iuda, & quare potius ſeniores, quam alios, 4.Reg.23.q.2. 197
Ioſias cur voluit facere fœdus cum Populo, 4. Reg.23.q. 3. 197
Ioſias quod tale fœdus cum populo faceret quid profuerit, 4.Reg.23.q.4. 197
cum Ioſia, cur populus Iſrael totus venit ad templum ad faciendum fœdus, 4.Reg.23.q.5. 198
cum Ioſia ad fœdus faciendum, cur tam magni quam parui congregati ſunt, 4. Regum cap. 23. quæſt. 6. pag. 198
Ioſias, cur fecit coram toto populo legi Librum legis, 4. Reg.23.q.7. 198
Ioſiam ſenes Iuda cum dicatur cõgregaſſe ad faciendum fœdus, an omnes tam magni, quam parui adfuerint, 4. Reg.23.q.8. 198
Ioſias, quare tulit puluerem Idolorum combuſtorum in Bethel, 4.Reg.23.q.12. 199
Ioſias, quare non occidit Sacerdotes omnium excelſorum, 4.Reg.23.q.16. 200
Ioſias, an iuſte Sacerdotes excelſorum priuauerit Sacerdotali adminiſtratione, 4.Reg.23.q.17. 200
Ioſias, an iuſte egerit relinquẽdo Sacerdotes excelſorum comedere de iuribus Sacerdotalibus, 4. Reg.23.q.18.
Ioſias, cur ſparſerit puluerem altarium Idolatriæ in torrente cedron, & an voluit per hoc polluere aquas, 4. Reg.23.q.22. 202

Iosias, an peccauerit destruendo illa templa, quæ fecerat Salomon, 4. Reg. 23. q. 23. 203
Iosias, an peccauerit cremando ossa humana, 4. Reg. 23. q. 24. 203
Iosias, an peccabat faciendo exhumare corpora mortuorum quia sic polluebantur, 4. Reg. 23. q. 25. 204
Iosias, quomodo crem ate potuit ossa mortuorum in Bethel & Samariam, cum istæ vrbes, non tenerentur ab Israelitis, 4. Reg. 23. q. 26. 204
Iosias, an peccauerit occidendo Sacerdotes Israelitarum propter Idolatriam, cum non viderentur esse suæ Iurisdictionis, sed Samaritanorum, 4. Reg. 23. q. 27. 205
Iosias, cur alios idololatras præter Sacerdotes non occidit, 4. Reg. 23. q. 30. 205
Iosias cum erat in Bethel, cur petiit de sepulchro viri Dei cuius illud esset, & non de aliquo alio. 4. Reg. 23. q. 31. pag. 205
Iosias quanto tempore post prædictionem de hoc factam à Viro Dei Sacerdotes occidit, & ossa in Altari Bethel cremauit, 4. Reg. 23. q. 32. 206
Iosias, cur Phase sollenne fecit nunc, scilicet, in 18. anno Regni eius potius quam in alio tempore, 4. Reg. 23. q. 33. pag. 206
à Iosia Phase factum, cur vocatur excellentius, 4. Reg. 23. q. 34. 206
Iosias Phase quale celebrauit, tale ante illum celebratum non fuisse ao verum sit, 4. Reg. 23. q. 34. 205
Iosias quale fecit Phase, an tale Iudicum tempore sit factum, 4. Reg. 23. q. 37. 206
Iosias, an habuit ante se, vel post se Regem similem sibi, 4. Reg. 23. q. 38. 206
Iosias, an peccauerit pugnando contra Pharaonem, 4. Reg. 23. q. 41. 208
Iosias, quare pugnabat contra Pharaonem, ibid.
Iosiam, cur Deus occidi fecit, cum esset vir bonus, & habuisset iustam causam pugnandi, 4. Reg. 23. quæst. 42. pag. 208
Iosiæ filij, quomodo sibiipsis in Regno successerunt, 4. Reg. 23. q. 43. 209
Iosias, quare dicatur genuisse Iechoniam, & fratres eius, Matt. 1. q. 19. 135
Iosiæ quot filij fuerint, & cuius nominis, & quo ordine regnauerint, Matt. 1. q. 20. 135
Iosias, quomodo dicatur genuisse Iechoniam, & fratres eius in transmigratione Babylonis, Matt. 1. q. 21. 136
Iosiæ, quare Ioanan, Ioachim, Sedecias, Sellum quatuor filij ponantur hic, cum præcedentium Regum de stirpe Dauid vnus tantum ponatur, 1. Paralip. 3. quæst. 7. pag. 94
Iosia, an Ezechias fuerit melior, 4. Reg. 18. q. 21. 155
Iosiæ filios, an verum sit quatuor fuisse cum, 4. Reg. 23. & 24. ponantur solum tres. 1. Paralip. 3. q. 8. 95
Iosiæ, Dauid, & Ezechiæ Regum quis melior fuerint, 4. Reg. 18. q. 19. 154
Iosiæ filiorum quænam vera nomina fuerunt, 1. Paral. 3. q. 9. 96
Iosue, & Caleb hortabantur populum ad desiderium intrandi terram Chanaan, Num. c. 14. q. 11. 327
Iosue, & Caleb ratio quomodo conuincebat Iudæos, tam ex parte diuinæ potentiæ quam bonitatis, ibid.
Iosue, & Caleb quare sciderunt vestimenta sua, Num. c. 14. q. 31. 334
Iosue, & Caleb quare magis ausi sunt increpare Hebræos, quam Moyses, & Aaron, Num. c. 14. q. 32. 334
Iosue, & Caleb quomodo potuerunt scindere vestimenta sua, cum Deus ea seruaret supernaturaliter, & an peccauerint in hoc, Num. c. 14. q. 33. 335
Iosue, & Caleb an peccauerint in scissione vestimentorum, Num. c. 14. q. 34. 335
Iosue, & Caleb quomodo induti sunt scissis vestimentis eorum, Num. c. 14. q. 35. 335
Iosue, & Caleb quid voluerunt persuadere populo, Num. c. 14. q. 36. 336
Iosue, & Caleb quare non dixerunt absolute eos habituros terram Chanaan, sed propitius fuerit Deus, Num. c. 14. q. 37. 336
Iosue, & Caleb cur dixerunt Chananæos non esse timendos, cum essent fortissimi, Num. c. 14. q. 39. 336
Iosue, an fuit conueniens, quod Deus nunc confortaret sermone timorem expellendo, Iosue c. 8. q. 1. 249
ad Iosue ista loquutio Dei, quando facta fuit, & quomodo, Iosue c. 8. q. 9. 256
Iosue quomodo intelligitur quod leuauerit clypeum, Iosue c. 8. q. 10. 257
Iosue, quare appendit cadauera istorum Regum, vsque ad solis occasum, Iosue c. 8. q. 15. 260
Iosue ad quid ædificauit altare Domino in monte Hebal pro vnica immolatione, cum non esset amplius ibi mansurum, Iosue c. 8. q. 18. 261
Iosue, an fecit stare omnes Iudæos inter duos vectes arcæ, vt dicit Rabbi Salom. Iosue c. 3. q. 19. 104
Iosue an fecerit electionem duodecim virorum ad educendum lapides de Iordane, Iosue c. 3. q. 20. 110
Iosue, an immolauit super altare duodecim lapidum, Iosue c. 4. q. 30. 135
Iosue circumcisio quare fuit facta cultris lapideis, & non gladiis, Iosue c. 5. q. 9. 141
Iosue apparitio Angeli facta, an fuerit multum conueniens Iudæis, & ad quid, Iosue c. 5. q. 69. 167
Iosue Angelus apparens quis fuerit, an fuerit Michael, & an Gabriel, Iosue c. 5. q. 71. 168
Iosue apparitio Angeli quando facta est, Iosue c. 5. q. 79. pag. 171
Iosue vsquequo tenuit pedes nudos coram Angelo, Iosue c. 5. q. 77. 171
Iosue, an cecidit coram Angelo pronus ad adorandum, Iosue c. 5. q. 75. 171
Iosue, an adorauit Angelum adoratione latriæ, & an cecidit in terra ex timore, ibid.
Iosue quomodo poterat dicere omnibus Iudæis, quod clamarent, cum esset tantus populus, Iosue c. 6. q. 10. pag. 179
Iosue quare fuit imprecatus malum super ædificantem Iericho, Iosue c. 6. q. 60. 205
Iosue tempore statio solis an cognosci potuit ab omnibus gentibus orbis. Iosue c. 6. q. 70. 207
Iosue nomen an diuulgabatur per totum orbem si statio solis cognosceretur ab omnibus gentibus orbis, ibid.
Iosue, & Caleb, cur dixerunt, quod si Hebræi reuersi essent in Aegyptum fuissent rebelles contra Dominum, Num. c. 14. q. 38. 336
Iosue quare mutatum est nomen, & addita vna littera de nomine Domini Tetragrammaton, Num. c. 13. q. 27. pag. 312
Iosue, quare D. Hieronymus non appellauit Iesus, cum sic appelletur apud Hebræos, Num. cap. 13. quæst. 37. pag. 312
Iosue cum esset Propheta ad quid oportebat aliquem consulere Dominum pro eo, Num. c. 27. q. 44. 172
Iosue, an sufficiens fuisset, quod posset consulere absque hoc, quod haberet spiritum Prophetiæ, Num. cap. 27. q. 45. 172
Iosue, an aliquando de dubiis consultus est Dominum, Num. c. 27. q. 46. 173
Iosue cur inquirebat per Eleazarum à Domino, quid agendum, & non ipse, Num. c. 27. q. 47. 173
Iosue, & Principes Populi, an peccauerint imponendo Gabaonitis onus seruitutis æternæ, Iosue c. 9. quæst. 24. pag. 286
Iosue quare recepit Raab, & cognatos eius, & permisit manere liberos in Israel, Iosue c. 9. q. 28. 285
Iosue, quare Gabaonitas nun permisit liberos, sed subiecit seruituti, & an inhumaniter egerit, Iosue cap. 9. q. 28. pag. 285
Iosue decretum de saluandis Gabaonitis, an fuit approbatum à Deo, & quare, Iosue c. 9. q. 40. 295
ad Iosue transfugisse de quibus vrbibus intelligatur, Iosue c. 10. q. 3. 299
Iosue, qua hora diei erat, quando petiuit à Deo, vt staret Sol, Iosue c. 10. q. 12. 308
Iosue quare dixit Moysi, quod prohiberet istos duos prophetare, & an peccauerit, Num. c. 11. q. 67. 255

Iosue, an peccauit peccato inuidiæ, licet non magno, Numer.c.11.q.68. pag.256

Iosue quare petijt à Moyse, vt duo viri prohiberentur prophetare, cum non esset in sua potestate, Num.c.11. q.69. pag. 256

Iosue quare non petijt prohiberi omnes prophetantes, sicut in duobus, Num.c.11.q.73. 258

Iosue quare non petijt prohiberi alios prophetantes, Num.c.11.q.74. 259

Iosue an misit contra vrbem Hay, vel Edom tria millia virorum vt littera nostra dicit, Iosue c.7. q.12. 215

Iosue contra dictam vrbem, an misit triginta millia virorum, vt dicit Iosephus, ibid.

Iosue quomodo potuerit iacere pronus coram arca, cum vbi erat arca ille non introierit, Iosue c.7.q.15. 218

Iosue an peccauit cum dixit, quod magis desiderabat, quod manerent in deserto, quam quod transissent Iordanem, Iosue c.7.q.17. 219

Iosue prono in terra coram arca, an Deus loquutus est, vel Angelus, Iosue c.7.q.19. 221

Iosue ad quid replicuit ista verba, videlicet, Anathema in medio tui est, &c. quæ iussu Domini enulgauerat, Iosue c.7.q.23. 224

Iosue, an peccauerit inquirendo peccantem sortibus, Iosue c.7.q.35. 228

Iosue quare cremauit ea, quæ furatus fuerat Achan, Iosue c.7.q.52. 236

Iosue cur mutauit pęnam, quam Deus infligi iusserat præuaricatori, Iosue c.7.q.55. 237

Iosue, an mutauit illam pęnam in morte Achan, quam dedit Deus. Iosue c.7.q.61.62.63.64. & 65. 240

Iosue, an de corde suo posuerit pęnam lapidationis Achan, vel Deus illud iusserit, Iosue cap.7. quæst.66. pag.243

Iosue quo tempore venerit contra Enacim, Ios. 11.q.83. pag.81

Iosue, an deleuerit Gigantes vrbis Hebron, vel Caleb, ibid.q.84.

Iosue quod ceperit vrbes Dabir, & Hebron tribus arguit argumentis, ibid.q.85. 83

Iosue tempore quod à bellis cessatum est quomodo intelligatur, ibid.q.90. 88

Reges à Iosue occasi, Iosue c.12.q.1. 88

Iosue cum obiit quot annorum erat, Iosue c.13. q.1. 103

Iosue sæpe Dominus alloquebatur, & quomodo, ibid.q. 2. pag.104

Iosue quod bis diuiserit terram Chanaan, quomodo necesse sit ponere, ibid.q.3.

Iosue quare non posuit Tabernaculum in Thamnathsaran vrbe sua, vbi ipse habitabat, Iosue 18. q.1. 191

Iosue viuente, an Deus Israelitis dederit omnem terram quam daturus erat, Iosue 21.q.14. 259

Iosue quare admonitionem de qua hic, fecerit vniuersis Israelitis, Ios.24.q.1. 295

Iosue quomodo in Sichem Israelitas congregauerit, ibid. quæst.2.

Quare specialiter vocauerit Seniores, Principes, Iodices, & Magistros, ibid.q.4. 297

An à Deo iussus sit loqui hæc ad Israel quæ locutus est extremo suo tempore, ibid.q.5.

Iosue cum hæc dixit Israelitis, an inter eos essent aliqua idola, Ios.vlt.q.10. 306

Et quare dixit, auferte Deos quos coluerunt patres vestri in Mesopotamia, & non Deos quos coluerũt Gentes istæ, ibid.

Iosue an posset dare Israelitis electionem colendi Deum verum, vel Deos Ammorrhæorum, ibid. quæst.12. pag.307

Iosue in fędere hoc quod pepigit cum Israelitis, an seruatæ fuerint cærimoniæ quæ dictæ sunt supra, ibidem quæst.14. 311

Et an fuerit facta aliqua aspersio sanguinis, ibid.q.15.

Ad quid volebat scribere in libro legis Domini hæc, de quibus pactus inuicem fuerat cum Israelitis, ibid. quæst.17.

Iosue fędus istud vbi factum est, ibid.q.18.

Quomodo ponebat in testem lapidem coloratum sub quercu ibid.q.20. 315

Iosue habet tria nomina. Genes. Epist. Hieron. ad Paul.7.

Iosue an fecerit pugnam contra Hebron, & Dabir, vel Caleb. Iud.c.1.q.13. pag 4

Iosue viuente, an facta fuerit pugna hæc, ibid. q.14.

Iosue an peccauerit permittendo Israelitas communicare cum Chananæis, Iud.2.q.9. 21

Iosue cur non pugnabat contra Israelitas peccantes; ibid. q.10. 22

Iosue post mortem quomodo accidere potuit illud de Michæ idolo, cum longo tempore post eius mortem seruierint Domino Israelitæ, vt dicitur Iosue vltimo, & sup.2. Iud.17.q.5.279. & q.15. 284

Iosue, & totus exercitus post suspensionem Regum an steterit vsque ad vesperam, Iosue c.10.q.94. 354

Iosue quare fecit deponi de patibulis, scilicet, Reges ante solis occasum, Iosue c.10.q 95. 354

Iosue an ex lege obligaretur ad hoc faciendum, ex eo quod præcepta moralia, & iudicialia semper obligarent Iudæos, etiam in deserto, Iosue c.10. quæst.95. pag.354

Iosue an dimiserit aliquos superstites de Chananæis, Iosue c.10.q.98. 358

Iosue in terra Chanaan quot ciuitates cepit, Iosue c.10. q.100. 359

Iosue quomodo intelligitur, quod omnia cepit vno impetu, ibid.

Iosue quid comedit illis quadraginta diebus, quibus expectauit Moyseo, Exod.c.24.q.19. 19

Iosue quid fecerit istis quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, quibus moram traxit in monte Sinai, Exod.c.24.q.20. 20

Iosue an semper extiterit in monte Moysen expectans per quadraginta dies, Exod.c.32.q.25. 216

Iosue tempore quare ista promissio facta Iudæis non fuit completa, Exod.c.23.q.83. 529

Iosue quare non compescuit murmur cum Caleb, Num.c. 13.q.5. 322

Iosue qui cibi erant, quos præcepit parare Israelitis, cum transituri essent Iordanem. Iosue c.1.q.31. 38

Iosue cum dixit post dies tres transibitis Iordanem, an errauerit, vt August. & alij dixerunt, vel an sic factum fuit, vt Iosue dixit. Ios.c.1.q.39. 41

Iosue an errauerit humano consilio, vt Aug. tenuit, & Histor. Scholastica ponit. Iosue c.1.q.40. 41

Iosue an errasset in illa prænunciatione transitus Iordanis. Iosue c.1.q.53. 46

Iosue, vel Moysi an sunt hæc verba. Iosue c.1.q.61. 49

Iosue moriente, quare maior pars terræ Chanaan mansit non capta. Iosue c.1.q.82. 57

Iosue quare misit exploratores. Iosue c.2.q.3. 60.

Iosue mittendo exploratores, an fuerit modicè fidei, ibidem.

Iosue cur misit exploratores, cum iam Moyses alios miserit. Iosue c.2.q.4. 61

Iosue quare misit duos exploratores, cum Moyses misit. 12. Ios.c.2.q.6.& 7. 62

Iosue quare iussit ne transirent Iudæi Iordanem, vsque ad tres dies. Ios.c.3.q.3. 95

Iosue quare non licebat intrare in Sancta Sanctorum. Iosue c.3.q.13. 101

Iosue, & Moysis differentia excellentiæ, quæ, Iosue cap.3. q.14. 101

Iosue an exaltatus fuit à Deo tempore Moysi. Iosue c.3. q.15. 102

Iosue, an habebat iurisdictionem tam super Sacerdotes, quam super populares. Iosue c.3.q.16. 103

Iosue cap.14. litteræ illius. Accesserunt itaque continuationis Lirani confutatio. Ios.14.q.5. 135

Iosue verba quomodo intelliguntur, quando dixit vt staret Sol, Iosue c.10.q.15. 308

Iosue quare magis dixit, quod staret Sol contra Gabaon, quam contra aliam vrbem, Iosue cap.10. quæst.16. pag. 309

Iosue quando ista dixit in quo loco erat, ibid.

Iosue verba ista quomodo exponuntur secundum aliquos, Iosue c.10.q.17. pag.309

Iosue quare petiuit, vt Luna non moueretur, quia videtur superfluum, cum Luna nihil ageret ad intentionem suam, Iosue c.10.q.19. 310

Iosue an fuit imperitus circa orbes Cæli, ideoque vulgariter loquutus fuit, ibid.

Iosue cum orauerit stare Lunam, quia mota ea innuebat necessario moueri Solem; quare non erat idem de ceteris astris fixis, & planetis, Iosue c.10.q.21. 311

Iosue ad iuerit in pugnam; & ad persequendum hostes quinque Regum fugientium, cum videatur scriptura innuere, quod resederit in castris apud Macedam, Iosue c.10.q.91. 352

Iosue quomodo cum Moyse ibat, cum Deus id non mandasset, Exod.c.24.q.17. 18

Iosue liber, an sit historicus, vel prophetalis, Iosue in Præf. Auct.q.2. 2

Iosue quis fuerit, & de laudibus eius, Iosue in Præf. Auct. q.5. 4

Iosue, & Iudicum libri quare continuantur post Pentateuchum, Iosue in Præf. Hieron. q.1. 5

Iosue nomen apud Hebræos, & quomodo apud nos sit corruptum, & quod multi fuit eo nomine Iesus vocati, ibidem.

Iosue liber an debeat poni ante librum Iudicum, Iosue in Præf. Hier.q.2. 6

Iosue liber, & Pentateuchus quare non vocantur libri Iudicum, Iosue in Præf. Hier. q.5. 7

Iosue, & Moyses quare non dicti sunt Iudices, Iosue in Præf. Hier. q.5. 7

Iosue, Iudicum, Ruth, & Esther, libros quando B. Hieronymus transtulit, Iosue in Præf. Hiet.q.7. 8

Iosue an scripserit librum dictum Iosue, Iosue c.1. q.1. pag.21

Iosue liber, an vocetur prophetalis, Iosue c.1. quæst.2. pag.21

Iosue, an deberet præesse tempore Moysi, Iosue c.1. q.3. pag.22

Iosue, an apparuit Deus ante finem planctus Moysi, vel post, Iosue c.1.q.4. 22

Iosue quando impletus est spiritu sapientiæ, ibid.

Iosue quid profuit loquutio Dei, quam habuit hic, Iosue c.1.q.8. 24

Iosue loquutio facta à Deo, an fuerit in voce, vel per somnium. Iosue c.1.q.10. 24

Iosue Duce, an amplius adiuuit Deus Israelitas, quam duce Moyse, Iosue c.1.q.26. 33

Iosue quo tempore hostes non potuerunt resistere Israelitis, Iosue c.1.q.25. 33

Iosue, an maiora miracula fecerit, quam Moyses, Iosue c.1.q.26. 33

Iosue quare indigebat confortari, Iosue cap.1. quæst.27. pag.35

Iosue an lex fuerit aliqua specialis data à Moyse, Iosue c.1.q.28. 35

Ira an sit aliqua passio specialis distincta ab aliis passionibus, Matt.5.q.122. 175

Iræ obiectum quid sit, ibid.q.123. 176

Ira in qua potentia sit, ibid. 124. 177

Ira an sit cum ratione, ibid.q.125. 178

Ira an sit homini naturalior quam concupiscentia, ibid. quæst.126. 179

Ira an sit grauior quam odium, ibid.q.127. 180

Ira an sit semper circa illos, ad quos potest esse iustitia, ibid.q.128. 182

Ira an homini insurgat propter aliquod quod factum sit contra ipsum, ibid.q.129. 183

ad Iram an moueat sola paruipensio, vel defectus alicuius, ibid.q.130. 183

Iræ causa, an sit alicuius excellentia, ibid. q. 131. 184

Iræ causa, an sit prauitas alicuius vel defectus, ibid.q.132. pag. 185

Ira, an causet delectationem, ibid.q.133. 186

Iræ effectus, an sit feruor, & conueniat ei proprie, ibid.q.134. 187

Ira, an rationem impediat, ibid. q.135. pag.189

Ira, an in hominem causat taciturnitatem, ibidem. quæstio.136.

Iræ species tres quas assignant Damascenus, & Gregorius Nissan. sint species iræ, ibid.q.136. 190

Irasci, an aliquando liceat, ibid.q.137. 191

Vel semper sit peccatum, ibid.& q.seq. 193

Ira, an sit peccatum, ibid.q.138. 193

Ira quæ potest esse peccatum an sit peccatum mortale, ibid.q.140. 194

Ira quando est peccatum mortale, an sit grauissimum peccatum, Matt.cap.5. q.141. 195

Ira, an sit vitium capitale, ibid.q.142. 196

Iræ filiæ quæ, & quot sint, ibid.q.143. 197

Et an sex eius filiæ hic enumerentur, ibid.

Ira an habeat aliquod vitium quod sibi opponatur per modum defectus, ibid.q.143. 198

Iræ species ab Arist. an sint bene positæ, ibid. quæst.145. pag. 201

Ira an vituperabilior sit, quam concupiscentia, ibid. q. 141. 203

Ira, an sit fortior concupiscentia, & aliis passionibus. ibid. q.147. 205

Ira, an sit magis permansiua, quam concupiscentia, ibid. q.148. 206

Ira quid sit & ponuntur multæ eius diffinitiones, ibid.q. 148. 207

de Iræ generatione & corruptione, ibid. q.150. 209

de Iræ proprietatibus magis apparentibus, Matt.cap.5. quæst.151. pag.210

Iræ quid sint tria hæc à Christo posita, scilicet, irasci, dicere racha, & fatue. ibid.q.152. pag 129

Iræ species tres quomodo Christus hic assignauit. ibid.q. 153. pag.219

Iræ tres species quare Christus non distinxit, sicut Philosophi, ibid.q.154. 219

Iram quare Christus potius distinxit per actus in voce positos, quam per actus in re, ibid. q.155. 220

Ira quantum ad istos gradus an sit semper peccatum, ibid.q.156.

Iræ gradus isti quos Christus posuit an semper sint peccatum, ibid.q.157. 221

Iræ per gradus istos à Christo assignatos quid intelligatur, ibid.q.158. 222

Iræ in gradibus istis pœnæ assignatio quomodo stare possit, ibid.q.159. 223

Ira vel rancor quomodo prohibeatur in veteri testamento, Leuit.19.q.8. 324

Ira quando conuenienter ostenditur, Num. c.12. q.48. pag.289

Ira quando non est peccatum, Exod.c.11.q.7. 122

Ira quando propter zelum sit peccatum, Exod.c.32.q.27. pag.218

Ira Sacerdos Dauid, an esset magnus vel minor, 2. Reg.c. 20.q.32. 230

Iræ quis sit rectus vsus, 1.Reg.c.11.q.7. 315

Ira Saulis, quæ erat, & quomodo aliquando sit meritoria, ibid.

Ira quare dicatur ascendere ad nares, 2. Reg. c.22. q.2. pag.247

Irascibilem, & concupiscibilem cur Deus dedit, in quibus semper est turpitudo, Gen.13.q.570. 359

Irascibilis, & concupiscibilis potentia quomodo sit turpis & inordinata, ibid.q.571

Irascibilis & concupiscibilis, an possint per se naturaliter mouere potentiam motiuam in membris, ibid. q.587. pag. 366

Iratus an rationabiliter fuerit Elisæus contra Ioas, 4. Regum 13.q.14. 117

Iridis statua quare digitum teneat super labia, Genes.25. q.7. 551

Iris an quadraginta annis ante iudicium non apparebit, Genes.9.q.8.

Iris cur dicatur arcus Dei, Genes.9.q.4. 88

Iris cum sit quid naturale, quomodo potest esse signum non futuri diluuij, ibid.q.5.

Iris

Index Quæstionum.

Iris an sit signum non futuri diluuij pro futuro tempore, Genes.9.q.6. pag.88
de Iride Henrici opinio an in toto sit vera, ibid.q.7.
Iris, an non apparebit quadraginta annis ante Iudicium, ibid.q.8. 89
Irrationales creaturæ an sint ex charitate diligendæ, Matt.22.q.291. 239
Irregularitas in quibus casibus committatur, Matt.16. q.88. 311
Ioab an percusserit Rabba, vel Dauid, 1.Paralip.20.q.6. pag.389
Isaac, Abraham, & Iacob, cur Deus hic dicatur potius quam aliorum in Iudæis clarissimorum. 1.Paralip.29. q.12. 580
Isaac cur Deus permisit vxorem sterilem accipere, cum multæ gentes de semine eius essent gignendæ. Genes. 25.q.2. 543
Isaac quare non superinduxit aliam vxorem, cum sua esset sterilis, ibid.
Cur potius descēderit in Ægyptum, quam in alias partes. Genes.26.q.2. 553
Et cur venturus in Aegyptum descenderet per Geraram si omnes promissiones confirmabantur, ibid.
Isaac in filus, si promissiones omnes propter Abrahæ merita confirmabantur, quid valebant merita aliorũ Sanctorum ex illa stirpe, ibid.q.3. 554
Cur foderit puteos patris potius quã aliorũ. ibi.q.4. 556
Quare quæsiuit prius cibum, quam daret benedictionem, Genes.27.q.2. 561
pro Isaac, cũ hędubus vnus sufficeret, an duo portati sint, ibid.q.4. 562
Quare non cognouit venientem ad eum, cum esset Propheta, ibid.q.5. 564
Isaac ad Iacob benedictio, an fuerit valida. Genes.27. q.7. 567
Isaac pactum à Deo factum, an ab eo iuratum sit. 1. Paralip.16.q.25. 315
Isaac progenie cur Scriptura prius narret Israel progeniem, 1.Paralip.1.q.19. 59
Isaac & Iacob quare hic per se computantur, Iosue vltimo, q.7. 300
Isaac cum Deus dederit alios filios præter Iacob quare non nominantur hic, ibid.q.8. 301
de Isaac, Abraham, & Iacob Deus loquens cur dixit. Ego sum Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob, & non dixit. Ego sum Deus Abraham, Isaac, & Iacob, Matt.22.q.219. 122
Isaac, Abraham, & Iacob dato quod essent quomodo viuebant ad hoc quod Deus diceretur Deus viuorum & non mortuorum, Matt.22.q.217. 121
Isaac de natiuitate quorumdam sententia an sit probabilis, Genes.11.q.18. 107
Issachar Iacob filij testamentum, Exod.1.q.2. 2
Issachar de tribu quare immediate agatur post tribum Leui, 1.Paralip.7.q.2. 164
Issachar tribus Principes 200. quomodo scirent omnia tempora ad præcipiendum Israel, 1.Paralip.12. q.26.
Isai cum fuerint octo filij quare septem tantum nominantur hic, 1.Paralip.2.q.6. 75
Isai an conuenienter vocatus est ad victimam, vt occultaretur intẽtio Samuelis de vnctione Dauid in Regem. 1.Reg.c.16.q.13. 30
Isai, & filios eius qua sanctificatione sanctificauit Samuel. 1.Reg.c.16.q.19. 33
Isai filij, quo ordine visi sunt ad videndum quem eorum Deus elegisset. 1.Reg.c.16.q.21. 33
Isai cum septem filij adducti fuerint ante Samuel, an inter eos computandus fuerit Dauid. 1.Reg. c.16.q.27. pag.36
Isai quare obtulit paruum munus Sauli cũ non esset pauper. 1.Reg.c.16.q.38. 42
Isaiæ auctoritatem cur allegauerit Matthæus, Matt.8.q. 50. 249
Isaiæ auctoritatem quomodo allegauerit hic Matthæus cum non faciat ad propositum, ibid.q.51.
Isaiæ auctoritatem prout Isaias ipse ponit cur Matthæus præcise non allegauit, Matt.4.q.89. 449
Isaias an scripserit Oziæ gesta, 4. Reg.15. quæst.12. pag.129
Isaiæ, Oseæ, Ioelis, Amos, & Abdiæ quinque Prophetarum Oziæ tempore gesta, 4.Reg.15.q.31. 134
Isaiæ prophetia: Ecce virgo concipiet, &c. 4.Reg.16.q.7. pag.173
Isaias an sit clarus, Genes. Epist.Hier.ad Pau.7.
Isaiæ dictum quare à Christo hic allegatum fuit, Matt. 15.q.29. 215
Et an de Iudæis solum vel de solis Scribis, & Pharisæis intelligatur, ibid.q.30.
Isaiæ an immediate reuelatum fuerit quid responderit nunciis Ezechiæ. 4.Reg.19.q.6. 163
Et quomodo reuelauit Deus quæ respondit seruis Ezechiæ. 4.Reg.19.q.7. 163
Isaiæ quare Deus reuelare voluit verba, quę habentur hic contra Sennacherib. 4.Reg.19.q.18. 167
Isaias quare missus fuit denunciare mortem Ezechiæ. 4. Reg.20.q.4. 172
Isaias an crediderit Ezechiam certissime moriturum. 4. Reg.20.q.10. 174
Isaiæ quomodo Deus loquutus est. 4.Reg.20.q.11. 174
Isaias quare non consuluit Ezechiæ, vt oraret Dominum pro liberatione, 4.Reg.20.q.12. 174
Isaiæ an prædixerit Deus quod facturus esset signum pro liberatione Ezechiæ. 4.Reg.20.q.21. 176
Isboseth occidentes Principes latronum, qui fuerunt. 2. Reg.c.4.q.4. pag.39
Isboseth quomodo potuerit constitui super Gessuri, cum Gessuritæ non essent Hebræi. 2.Reg.c.2.q.11. 16
Isboseth quantum regnauerit, 2.Reg.c.2.q.12. 16
Isboseth an peccauerit vsurpando Regnum Dauid, 2. Reg.c.2.q.13. 17
Isboseth an peccauit increpando Abner pro concubina patris. 2.Reg.c.3.q.6. 26
Isboseth manus quare dicantur dissolute, cum hoc non pertineat ad historiam. 2.Reg.c.4.q.2. 39
Isboseth mortuo an Israelitæ tenebantur accipere Dauid in Regem. 1.Paralip.15.q.9. 211
Isboseth cur non intulerunt bellum Philisthini. 1.Paralip.14.q.11. 268
Isboseth tempora quare non redarguit Dauid de arca neglecta loquens. 1.Paralip.13.q.12. 246
B.Isidori Hispalensis lucernæ, quæ sint. Num.c.21.q.19. pag.39
Ismael propter quid Godoliam occiderit. 4.Reg.25.q. 24. 224
Ismaelis cur prius Scriptura narret progeniem, quam Isaac. 1.Paralip.1.q.19. 59
Ismaelis & Cethuræ filij quare nominantur. 1.Paralip.1. q.20. 60
Ismaelitis, & Idumæis, an Deus primo præsentauerit legem Decalogi, & noluerint eam recipere. Deut.33.q. 1. 310
Ismaelites quare esse dicitur Iethar, 1. Paralip.2. q.7. pag.75
Ismael quomodo relictus fuit à Chaldæis, & non fuit in Babylonem ductus. 4.Reg.25.q.22. 223
Israel in terram quare non ita frequenter venerunt Syri latrones postquã Elisæus aliquos duxit in Samariam. 4.Reg.6.q.25. 59
Israelitæ postquam acceperunt terram de manu Amorrhæorum, an præscribere possent si Balac Rex Moabitarum interrumpisset præscriptionem pugnando contra eos. Iud.11.q.37. 182
Israelitis an licuerit facere bellum contra Ammonitas, ibid.q.43. 187
Israelitę an habuerint aliquam causam cõtra Ammonitas. ibid.q.44.
contra Israelitas idolatrantes ex altare Bethel cur Deus mala non compleuit ante captiuitatem à Salmanasar factum. 4.Reg.23.q.29. 205
Israel virgines. Vid. Virgines Israel.
Israel Regni diuisio propter quem facta est. 3. Reg.11. q.20. 168

Regni diuiſio ex qua cauſa facta fuit, 3. Reg.10. q.34. pag.176
Iſraelitæ an poterant deponere Salomonem de regno pro criminibus ſuis. 3.Reg.10.q.35. 174
Et an peccarent non deponendo, cum eſſet publicus idolatra, ibid.
An peccauerunt non deponendo Salomonem, ibid.q.36. pag.177
Iſrael omnis quare conuenit ad conſtituendum Regem Roboam in Sichem, potius quam in Ieruſalem, 3.Reg. 12.q.2. 179
Iſraelitæ quomodo potuerunt habere mulas, cum eſſent prohibitæ, 2.Reg.c.13.q.18. 133
Iſraelitis an liceret lugere mortuos, 2. Reg.c.14. quæſt.9. pag.139
Iſrael totus quomodo potuerit moueri contra Dauid, 2. Reg.c.15.q.19. 154
Iſraelitæ quomodo confirmati ſunt cum Abſalone, 2. Reg.c.16.q.21. 171
Iſraelitæ cur iterum voluerint Dauid in Regem recipere, 2.Reg.c.19.q.7. 202
Iſraelitarum conſilium quomodo peruenit ad Dauid, 2. Reg.c.19.q.8. 202
Iſraelitæ cur non honorauerint Dauid valde reducendo eum in domum ſuam, 2.Reg.c.19. q.16. 205
Iſraelitæ cur accuſauerint viros de tribu Iuda, 2. Reg.c. 19.q.34. 215
Iſraelitæ quomodo dicantur decem partibus maiores tribu Iuda, 2.Reg.c.19.q.35. 215
Iſrael viri, an peccauerint contendendo cum viris Iuda, 2. Reg.c.19.q.38. 216
Iſraelitæ quare ſequuti ſunt Sebam, 2. Reg. cap.20. q.4. pag.217
Iſraelitarum populo cur non eſt inflicta mors, ſicut filiis Saulis pro peccato eius, 2.Reg.c.21.q.9. 232
Iſraelitæ quando numerantur, quare ponuntur iſta quatuor, videlicet, cognationes, domus, familiæ, nomina, & capita, Num.c.1.q.10. 5
Iſraelitarum feminæ, cur in libro Numer. non computantur, Num.c.1.q.11. 6
Iſrael viri, an omnes computentur in lib. Numer. Num. cap.1.q.12. pag.6
Iſrael viri, cur oportebat, vt accederent ad 20. annos, vt computarentur, Num.c.1.q.13. 7
Iſrael viri, qui erant vltra 20. annos in quacumque ætate, an computarentur ad bellum, vel ad capiendum manſiones, Num.c.1.q.14. 7
Iſrael principes omnes in numeratione populi, an erant cum Moyſe, & Aaron, Num.c.1.q.15. 9
Iſrael principes iſti an erant ſolum principes tribuum, vel etiam domorum, ibid.
Iſrael numeratio iſta quomodo facta eſt, Num. c.1.q.16. pag.9
Iſrael Principes, an ſolum numerarent, vel Moyſes, & Aaron, Num.c.1.q.17. 9
Iſrael iſti principes, an ſint, qui habentur infra c.7.Num. c.1.q.18. 9
Iſrael Principum nomina, an ſint ea, quæ habentur infra, Num.c.1.q.19. 9
Iſrael tribus, & ordines quomodo aliquando ordinentur ſecundum ordinem natiuitatis, & aliquando ſecundum dignitatem, Num.c.1.q.21. 10
Iſrael in numeratione, cur non ſemper ſit obſeruatus ille ordo, vt bis ponerentur nomina tribum, Num. c.1.q. 22. pag.12
Iſrael quare quædam tribus quodam tempore magis creſcebant, & aliæ alio tempore, Num.c.1.q.22. 14
Iſraelitarum à numeratione facta à menſe ſexto anni primi, vſque ad ſecundum menſem anni ſecundi, an fuerit aliquis mortuus, Num.c.1. q.24. 15
Iſraelitarum qui occiſi ſunt in adoratione vituli, ibid.
Iſraelitæ, an tradiderint Leuitas Aaron, vel Deus, Num. c.3.q.8. 33
Iſraelitæ quomodo tradiderunt Leuitas dono Aaron, & filiis eius, Num.c.3.q.9. 33
Iſraelitarum quattuor numerationes, & quando quælibet fuerit, Num.c.3.q.54. pag. 59
Iſraelitæ bellatores, cur non ſumantur ab anno 20. & ſupra, Num.c.4.q.3. 69
Iſraelitæ an in deſerto haberent ſemper panes propoſitionis ſuper menſam, Num.c.4.q.10. 73
Iſrael principum pluralitas quomodo reducebatur ad monarchiam, Num.c.4.q.22. 79
Iſraelitæ an dabant ſimilam, Num.c.4.q.29. 81
Iſraelitis quo tempore Ioſue hoſtes non potuerunt reſiſtere, Ioſue c.1.q.25. 33
Iſraelitas an Deus amplius adiuuit duce Ioſue, quam Moyſe, Ioſue c.1.q.26. 35
Iſraelitis, qui cibi erant, quos præcepit Ioſue parare, cum tranſituri eſſent Iordanem. Ioſue c.1. q.31. 38
Iſraelitæ an pararent cibos de Manna in craſtinum, Ioſue c.1.q.33. 38
Iſraelitæ, an debebant parare cibos, quod manna iam defecerat, Ioſue c.1.q.22. 38
Iſraelitæ quare tribus diebus expectauerunt antequam tranſirent Iordanem. Ioſ.c.1.q.46. 42
Iſraelitæ quomodo tranſierint Iordanem. Ioſue cap.1. quæſt.50. 45
Iſraelitæ quomodo intelligitur, quod poſt tres dies tranſierint Iordanem. Ioſ.c.1. q.56. 47
Iſraelitis, an tranſeuntibus Iordanem manſerit tota circumſtans terra ſine hoſtibus, ita, quod nullus poſſet inuadere res Iudæorum relictas, Ioſ.c.1. q.64. 50
Iſraelitarum feminæ relictæ citra Iordanem, quomodo toto tempore, quo ipſi manſerunt trans Iordanem pugnando, potuerunt habere cibos, Ioſ.c.1. q.67. 51
Iſraelitæ quomodo miſcebantur vxoribus ſuis, licet illæ non tranſierint Iordanem cum eis, Ioſue cap. 1. quæſtio72. 53
Iſraelitæ quomodo potuerunt habere arma, vt tranſirent armati Iordanem, Ioſ.c.1.q.79. 56
Iſraelitæ quare non tranſierunt per vada Iordanis. Ioſue cap.2.q.47. 81
Iſraelitis an conuenientius fuit in terra Chanaan dirigi nube, quam arca, Ioſue c.3.q.7. 97
Iſraelitæ quomodo obedierunt Ioſue, quando iuſſit Sacerdotibus portare arcam, quia videbatur agere contra legem, Ioſue c.3.q.12. 160
Iſraelitæ, an ſcirent, quod à facie eorum Deus deleturus eſſet gentes per hoc, quod aperiebat eis Iordanem, Ioſue c.3.q.23. 106
Iſrael nomine filiorum, an propriè intelligūtur Ephraim, & Manaſſe, Ioſue c.4.q.8. 123
Iſraelitæ quare tranſierunt Iordanem die decimo menſis, potius, quam alia die, Ioſue c.4. q.21. 131
Iſraelitæ an eſſent hic obligati ex lege aſcendere ad locum Sanctuarij pro celebrando Phaſe, Ioſue c.5. q.34. pag.150
ab Iſraelitis quomodo obbrobrium Ægypti ablatum fuit, die, quo circumciſi ſunt poſt tranſitum Iordanis, Ioſue c.5.q.61. 163
Iſraelitæ quare in captione Iericho conſecrauerunt Deo aurum, & argentum, & omnia metalla, Ioſue c.6.q.15. pag.183
Iſraelitæ cur potius dederunt Deo vrbem Iericho cum eis, quæ in ea erant, quam aliquam de aliis vrbibus, Ioſue c.6.q.16. 183
Iſraelitæ quare habentes Sampſonem ducem non conueniebant, cum eo ad pugnandum contra Philiſthinos, vt eorum ſeruitutem exuerent, Iud.14. quæſt.9. pag.232
Iſraelitis quare Sampſon datus eſt ad Iudicem, cum non potuerit eos liberare de manu Philiſthinorū, ibi.q.10.
Iſraelitæ an tenebantur Sampſonem ligatum tradere Philiſthinis, Iud.15.q.24. 247
Iſraelitæ an peccabant ligando Sampſonem, & eum Philiſthinis tradendo, ibid.q.25.
Iſraelitæ quare non adiuuerunt Sampſonem pugnantem contra Philiſthinos, ibid.q.29. 249
Iſraelitæ quomodo congregati ſunt in Maſpha, cum nullus eſſet iudex aut dominus, qui vocaret eos, Iud.20. q.2. 228

Israelitæ quare venerunt in Maspha. Iud.20.q.3.pag.328
Israelitæ quare congregati sunt nunc in Silo,ibid.quæst.4. pag.329
Israelitæ scilicet, vndecim tribus, an poterant indicere bellum istud contra viros Beniamin per vltione istius criminis Sodomiæ.ibid.
Et an tenerentur congregari ad pugnandum contra tribum Beniamin pro istius sceleris patratione, ibid.q.7. pag.331
Et quare parauerunt se ad pugnandum contra tribum Beniamin, ibid.q.8.
Et an accesserunt ad pugnandum contra viros Gabaa antequam admonerent eos, ibid.
Israelitę portitores necessariorum ad exercitum, an essent de istis 40000. qui conuenerant nunc in Maspha, vel de aliis.ibid.q.9. 332
Israelitæ isti, an poterant propria auctoritate pugnare contra viros Gabaa ad executionem iustitiæ. ibid.q. 10. 333
Israelitæ pugnantes contra Gabaa,& Beniamin quot essent.ibid.q.15. 335
Israelitæ quare nunc accepto responso à Beniamin viris ascenderunt in Silo.ibid.q.16. 336
Israelitæ volentes consulere quare iuerunt in domũ Domini.ibid.q.17.
Israelitæ quare consuluerunt Dominum quis esset Dux in exercitu suo.ibid.q.18.
Israelitæ an à Deo quæsiuerint vt determinaret solum de tribu quis esset dux, vel etiam de persona, & an Deus de vno tantum, vel de tribu solum, vel etiam de persona responderit.ibid.
Israelitæ quare nunc consulebant Dominum, an pugnare deberent contra Beniamin,ibid.q.21. 338
Israelitæ quare cum essent plures & fortes, & fouerent causam iustam occidebantur, & Beniamitæ qui pauci erant & fouebant causam iniquam vincebant. ibid.q. 22. 338
de Israelitis quare Deus occidit solum 40000. Beniamitas vero funditus deleuit.ibid.q.23. 340
Israelitæ cum nunc pro Deo zelarent dato, quod alias peccassent, quare nunc puniebantur,ibid.q.24.
Israelitis quomodo euenire poterat malum, cum Deus mitteret eos ad pugnandum contra Beniamitas, ibid. quæst.25.
Israelitæ viso quod de illis 20000. mortui essent, an tenerentur prosequi bellum.ibid.q.26. 341
Israelitis an Deus dixerit, vt ponerent has insidias vrbi Gabaa.ibid.q.28. 343
Israelitarum pugnatores 40000. & Beniamitarũ 26000. quomodo computandi sint. ibid.q.31. 344
Israelitæ quomodo voluerunt habere signum vrbis captæ per fumum.ibid.q.32. 447
Israelitę an peccauerint occidendo omnes viros Beniamin iam senes, quam paruulos, & feminas, & pecora, & vrbes subuertendo.ibid.q.37. 350
Israelitæ vndecim tribus quare moti fuerunt ad iurandum, quod non darent de filiabus suis vxores filiis Beniamin,ibid.q.2. 353
Israelitę isti nolentes dare vxores filiis Beniamin, an id nollent propter legem, vel propter iuramentũ, ibi.q.3.
Israelitę isti quomodo non putabant se teneri ad hoc, sed induxerunt iuramentum tamquam vinculum extraordinarium,ibid.q.4.
Israelitæ an non obstante iuramento & lege, poterant dare de filiabus suis vxores filiis Beniamin, qui residui erant.ibid.q.5. 354
Israelitę isti an peccauerint faciendo iuramẽtum de non dando filias suas in vxores filiis Beniamin.ibid.q.6.
Israelitę quare voluerunt obseruare iuramentum de non dando vxores Beniamitis quamquam esset illicitum, ibid.q.7.
Israelitæ an seruarent hoc iuramentum faciendo, quod habetur, hic in littera, scilicet, dando 400. virgines de Iabes Galaad, & ducentas virgines de filiabus suis ducentibus choros in Silo.ibid.q.8. 355
Israelitę quare steterunt coram Domino in Silo, & non construxerunt altare, & sequente die construxerunt. ibid.q.9.
Israelitę quare construxerunt altare in Silo ad offerendum sacrificium.ibid.q.10. 356
Israelitis quomodo licuit construere altare ad offerẽdum in eo sacrificia.ibid.q.11.
Israelitę vnde habuerunt, quod liceret eis facere altare, quod nunc fecerunt,ibid.q.12. 357
Et de qua materia illud fecerint.ibid.
Israelitę quare dixerunt hęc verba, scilicet, quis nõ ascendit in exercitu Domini de omnibus tribubus Israel. ibid.q.13. 358
Israelitæ quare vocauerunt exercitum congregatum contra Beniamitas, exercitum Domini.ibid.q.14.
Israelitę cur licite iurare potuerunt, quod occiderent omnes non accedentes ad hoc bellum.ibid.q.15.
Israelitas ductos esse pœnitentia super fratre suo Beniamin, quomodo hic dicatur,ibid.q.16. 359
Israelitæ quomodo nunc dixerunt, ablata est vna tribus, ibid.q.17.
Israelitas ascendisse ad Dominum in Maspha, quomodo dicitur,ibid.q.19. 361
Israelitæ an peccauerunt iubendo, quod occiderentur viri Iabes Galaad,ibid.q.21. 362
Israelitæ quare occiderunt viros, & feminas præter virgines.ibid.q.22. 362
Israelitæ an peccauerint iubendo occidi feminas vrbis Iabes, & paruulos,ibid.q.23.
Et quare hoc fecerint.ibid.
Israelitæ quare non reseruarunt mulieres cognitas à viris in Iabes Galaad.ibid.q.14. 363
Israelitæ quomodo dederunt virgines Iabesenas filiis Beniamin in vxores cum videatur hoc esse contra legem. ibid.q.29. 368
Israelitæ an peccassent si occidissent nunc istos 600. viros qui residui erant de tribu Beniamin.ibid.q.32. 369
Israelitæ seniores, an tenebantur iustare, vt non periret Beniamin prouidendo tribui illi de vxoribus, ibid.q. 33. 371
Israelitarum iuramẽtum, an dispensari potuisset propter istos 200. residuos quibus non datæ fuerunt vxores, ibidem q.34.
Israelitæ quomodo in hoc consilium inciderunt de dando virgines, quæ ducerent choros in Silo Beniamitis, ibid.q.35.
Israelitæ seniores quare Beniamitis iusserunt rapere virgines Silo vrbis, quam alterius,ibid.q.39. 373
Israelitarum iuramentum de non dando Beniamitis vxores ad quid erat.ibid.q.42. 374
Israelitæ seniores an peccauerint dando Beniamitis consilium de rapiendis virginibus Selonitarum,ibid.q.43.
Et cur putabant periuros Silonitas esse quorum filias raperent Beniamitæ permittendo illas manere cum eis. ibid.q.44.
Israelitæ seniores, quomodo dicturi erant Silonitis quærentibus de raptu filiarum, à vestra parte peccatum est. ibid.q.47. 375
Israelitæ quando redierint in Tabernacula sua, ibid.q. 48. 376
Israel Deum, non aquam Iordanis sanasse se, quomodo credidit Naaman.4.Reg.5.q.15. 45
Israel terram quare petiit Naaman ab Elisæo,4.Reg.5.q. 24. 47
Israel totius Sacerdotes, & Leuitæ. Vid. Sacerdotes.
Israel in potestatem an Ioas restituerit Israel ciuitates, 4. Reg.13.q.24. 120
Israel terram quomodo ingressi sunt fratres Ochoziæ regnante Iehu. 4.Reg.10.q.20. 96
Israelitæ quomodo crediderunt, quod verba Elisæi de abundantia sequenti die futura complerentur, cum tũc essent in extrema inopia omniũ rerum.4.Reg.7.q.3.64
contra Israel Regem bellum concitando, an peccauerit Amasias, 4.Reg.14.q.9. 122
Israelitæ quo sint populus Dei. 1. Paralip.17.q.35. 352
Israelitæ an obligabantur esse populus Dei. 1. Paralip.17. q.36. 352

Israelitarum Deus quomodo factus est Deus, 1. Paral. 17. q. 57. pag. 352

Israelitis an licuerit accipere aliquam partem prædę ciuitatum terræ Chanaan, Iosue 22. q. 3. 266

An acceperint iumenta in bello terræ Chanaan pro se, vel occidebant illa, ibid. q. 4.

Quare magis congregati sunt in Sylo ad habendum consilium de bello, quam in quocumque alio loco, ibid. q. 10. 272

Quare miserunt decem legatos, & singulos de singulis tribubus, ibid. q. 11. 273

Israelitarum specialitas respectu Dei quantum ad duo erat, ibid. q. 13. 278

Israelitæ tribuum nouem & dimidię, an recte dicere possent filiis duarum tribuum, & dimidiæ. Quid vobis, & Deo Israel, ibid. q. 13.

An bene agerent dicendo filiis duarum tribuum, & dimidiæ. Non est vobis pars in Deo Israel, ibid. q. 14. pag. 279

Israelitæ circa gentiles poterant se habere dupliciter, ibid. q. 14.

Israelitæ nouem tribuum, & dimidiæ quomodo poterant dicere duabus tribubus, & dimidiæ, quod non pertinebant ad Deum Israel, ibid. q. 16. 282

pro Israelitis quomodo Deus pugnabat, Iosue 23. q. 3. pag. 289

Eiusque pugnandi modus fuit triplex, ibid.

Israelitarum præcipuum malum per communicationem gentium erat credere gentium simulachra esse Deos, ibid. q. 4. 292

Israelitis vniuersis quomodo Iosue fecerit admonitionem de qua hic, Iosue 24. q. 1. 295

Israelitas quando in Sichen congregauerit Iosue, ibidem quæst. 2.

inter Israelitas, an essent idola, cum Iosue dixit quæ habentur hic, ibid. q. 10. 306

Israelitis, an vere daretur hic electio, scilicet, quod colerent Deum verum vel Deos Amorrhæorum, ibid. q. 11. 307

Et an Iosue posset facere hoc, ibid.

Quomodo non poterant seruire Deo, ibid. quæst. 12. pag. 309

Et quare non possent, ibid.

in Fędere quod cum illis fecit Iosue, an seruatæ fuerint cærimoniæ quæ dictæ supra proximæ sunt, ibid. q. 14. pag. 311

Et an fuerit facta aliqua aspersio sanguinis, ibid. q. 15. pag. 312

Israel terram quare petiit Naaman ab Eliszo, 4. Reg. 5. q. 24. 47

Israelitæ qui manserunt post captiuitatem Salmanasar cur sibi regem non creauerunt, 4. Reg. 23. quæst. 28. pag. 205

Israel an Deus penitus proiecerat Ieremiæ tempore, 4. Reg. 13. q. 23. 111

Israel, & Syriæ bellum quare non abstulit mundatio Naaman à lepra, 4. Reg. 6. q. 6. 55

Israel nomine quænam tribus signantur, 1. Paralip. 21. q. 18. 406

Israelitæ cur magno tempore errauerunt per desertum, Deut. 1. q. 4. 5

Israelitarum circuitus per Idumæam quomodo factus fuerit, Deut. 2. q. 1. 13

Israelitas transiuisse per terram Idumæorum ratio probans contra Rabbi Salomonem & Nicolaum, ibid. q. 2. 14

Quomodo circuerunt prius montem Seir, quam terram Moabitarum, ibid. q. 3. 15

Quare non transierunt totaliter per terram Moabitarum, ibid. q. 9. 20

Israelitarum fore omnem locum vbi intrauerint quomodo intelligatur, Deut. 11. q. 6. 100

Israelitis promissa à Deo requies ab hostibus, an statim completa fuerit, Deut. 12. q. 6. 112

Israelitæ bellum agentes quomodo se habere deberent quo ad arbores, Deut. 20. q. 4. 192

Israelitarum modi sex quos habuerunt consulendi Dominum, post mortem Moysi, Def. p. 2. c. 40. pag. 53

Israelitæ per Prophetas Dominum post mortem Moysi, consulebant, ibid. c. 40. 53

Et ibi quomodo fieret declaratur, ibid.

Israelitæ Deum per Sacerdotes consulebant post Moysi mortem, ibid. c. 41. 54

Et ibi declaratur, quomodo fiebat, ibid.

Israelitæ per somnia Dominum consulebant post Moysi mortem, ibid. c. 42.

Et ibi quomodo fiebant consultatio ista, ibid.

Israelitæ Deum post Moysi mortem per sortes consulebant, ibid. c. 42.

Et quomodo hoc fiebat, ibid.

Israelitas Deum consulendi modi multo ante Christi aduentum cessauerunt, ibid. c. 43. 55

Israelitis quare permittebantur quædam mala simpliciter, vt vsura, libellus repudij, & innocentum inimicorum occisio, ibid. c. 46. 57

Et quod vnumquodque horum speciali ex causa permittebatur, ibid.

Israelitis quare Deus imposuerit tantam necessitatem sacrificiorum cum ipsa nihil proficerent, ibid. cap. 47. pag. 57

Et quare laudet illa cum essent fętida, & abominanda, ibidem.

Israelitæ quomodo potuerunt occidere Balaam quando occiderunt Madianitas, Iosue 13. q. 15. 220

In cuius tribus terra erant cum diuidebatur terra hæc, ibid. q. 20. 129

Quomodo tamdiu morati sunt transeundo de Cadesbarne vsque in Chanaan, Iosue 14. q. 6. 136

Israelitas quare Deus non permisit per Cadesbarne introire in terram Chanaam, sed indurauit cor regis Edom, Iosue 14. q. 6. 136

Quomodo perambulauerunt terram hostilem ad mensurandum eam, Iosue 18. q. 4. 195

Et quid hic signet, & importet circumire, ibid.

An manserint in castris vsque ad diuisionem terræ per tribus in Sylo, Iosue 18. q. 8. 201

Israelitis an Deus viuente Iosue omnem terram dederit quam daturus erat, Iosue 21. q. 14. 259

Israel terræ quietis anni 40. quomodo computandi sint, Iud. 3. q. 12. 37

Et quo tempore inchoandi, ibid.

Israel totus an derelinquebat idola, quando Deus liberabat eum ab aliqua oppressione sibi imposita, Iud. 6. q. 4. pag. 78

in Israel cum dicatur quod tunc Rex non erat, quando erat hoc, Iud. 18. q. 3. 289

in Israel quare dicatur quod non erat tunc rex in fine 18, c. Iud. ibid. q. 20. 304

Et quomodo dicatur hoc cum in Israel fuerint vltores huius criminis, ibid. q. 21.

Israel quomodo Dominum Deum elegit in Dominum Deum suum, Deut. 26. q. 5. 248

Israel totus an ascendebat ad benedicendum super montem Garizim, & rursus ascendebat ad maledicendum super montem Hebal, Deuter. 27. quæst. 5. pag. 253

Israelitæ in quonam magis laudentur, 1. Paralip. 17. q. 34. pag. 351

Israelitæ, an iuste potuerunt petere aliquas conditiones à Roboam, 3. Reg. 12. q. 3. 180

Israel nomine, an intelligantur principes solum, Deut. 5. q. 1. 41

Israelitarum afflictione in maxima quare non orauit Eliszus, 4. Reg. 13. q. 8. 116

Israel familiarum principes qui essent tempore Salomonis, 2. Paralip. 1. q. 9. 6

Israelitæ an peccarent ante templum Salomonis offerentes in diuersis locis sacrificia, 3. Reg. 3. q. 2. 5

Israel populus cur totus venit ad templum cum Iosia ad faciendum fędus, 4. Reg. 23. q. 5. 198

Israelitæ quare cessauerunt ab obsidione Ciuitatis Regiæ Moabitarum, 4. Reg. 3. q. 34. 26

Israelitæ qui venerunt ad immolandum in Ierusalem, an veniebant ad habitandum in terra Iuda, 2. Paralip. 11. q. 17. 269
Israelitis quare subiectæ non fuerint terræ de quibus hic, Iosue 13. q. 8. 110
Israel præcepta in quibus non ambulauit Iosaphat quænam sint, 2. Paralip. 17. q. 9. 400
Israelitis cum Deus bella propter peccata mitteret, quare postea liberabat eos ab illis vt hic, 4. Reg. 6. quæst. 7. pag. 55
In Israel, quare Rex hoc tempore non fuisse dicatur, Iud. 21. q. 50. 377
in Israel quis iudicum fuerit ordo à tempore Moysi vsque ad tempus Christi, Iud. 21. q. 5. 377
Israel iudices qui essent tempore Salomonis, 2. Paralip. 1. q. 8. 6
in Israel ciuitatibus, cur alias gentes ad habitandum adduxit Assyriorum Rex, 4. Reg. 17. q. 10. 144
Israelitæ, quomodo cognouerunt in domo Obededom benedictionem esse propter Arcam, 1. Paralipom. 13. q. 41. 26
Israel in terra, an sit Palmira vrbs, & quare illam Salomon in deserto ædificauit, 2. Paralip. 8. q. 4. 198
Israel Rex cum esset Ieroboam, quomodo restituit Damascum, & Emath, Regno Iudæ, 4. Reg. 14. q. 25. pag. 126
Israel terminos restituturū Ieroboam Ionas vbi Prophetauit, 4. Reg. 14. q. 21. 125
Israelitis, quomodo Deus prouisurus esset, an intellexerit Elisæus, & an ad hoc quod esset Propheta, necesse esset quod illud intelligeret, 4. Reg. 7. q. 5. 65
Israelitas, & Damascenos, cur transtulit Assyriorum Rex Telgathphanasar, Cirenem, cum potius debuisset eos occidere, 4. Reg. 16. q. 11. 137
in Israel cum Prophetæ essent à quibus quæreret, cur Ochozias misit ad cōsulendum Bulzebub deum Philisthinorum super ægritudine sua, 4. Regum cap. 1. quæst. 4. 3
Israel Regi, an teneretur Moab Rex tributa dare, 4. Reg. 1. q. 1. 3
Israelitæ, quomodo sciuerunt istum sonitum fieri in castris Syrorum, 4. Reg. 7. q. 19. 69
Israelitarum translatio in terram Assyriorum, quæ hic ponitur, an sit eadem cum illa quæ habetur infra 17. 4. Reg. 15. q. 28. 133
Israel regnum cur finitum est potius, in Zacharia, quam in aliis de filiis Iehu, qui tamen magis peccauerunt, 4. Reg. 15. q. 16. 130
Israel ad terram, an pertinerent Damascum, & Emath, 4. Reg. 14. q. 26. 126
pro Israelitis, cur non orauit Elisæus in maxima eorum afflictione, 4. Reg. 13. q. 8. 116
Israelitarum tributa cum ponuntur, scilicet, talentorum 666. auri, quare non posita aliarum gentium, scilicet, Chananæorum, Moabitarum, Ammonitarum, Idumæorum, & Syrorum, 2. Paralip. 9. q. 8. 222
in Israel solum Deum esse, quomodo cognouit Naaman, 4. Reg. 5. q. 14. 45
Israel Regnum ad vniendum cum terra sua, quare tentauit Amasias, cum debuisset credere hoc esse impossibile, 4. Reg. 14. q. 11. 122
cum Israel Rege pugnando, cur perire Deus fecit Amasiam, 4. Reg. 14. q. 13. 123
Israel saluator Ioas, an fuerit, vel Ieroboam, 4. Reg. 13. q. 4. 114
in Israel terra, quomodo fuit facta tāta destructio quod non manerent in ea nisi decem millia peditum, 4. Reg. 13. q. 5. 114
Israel populus propter quid nunc iniuit fœdus, 4. Reg. q. 26. 106
Israel populus, quare voluit occidere Amasiam, 4. Reg. 14. q. 17. 124
Israelitas, cur Dauid numerare fecit, 1. Paralip. 27. q. 23. pag. 540
Israelitas, cur Ioab numerare incœpit, & non perfecit, 1. Paralip. 27. q. 25. 540
Israelitarum à Ioab numeratorum cur in fastos regis numerus relatus non fuit, 1. Paralip. cap. 27. quæst. 26. pag. 540
Israelitas Ioab numerare cœpisse & non compleuisse quomodo hic dicatur, 1. Paral. 27. q. 27. 541
Israelitas quomodo ad vitulorum cultum perducere potuit Ieroboam, cum abominabile sit, 2. Paralip. 13. q. 26. pag. 310
Israelitas quomodo persuadere potuit Ieroboam quod essent Sacerdotes de populo, 2. Paralip. 13. quæst. 27. pag. 311
contra Israelitas vt eos vniret quare pugnare volebat Abia, 2. Paralip. 13. q. 10. 303
Israelitæ an recte arguerentur ab Abia de diuisione regni, 2. Paralip. 13. q. 15. 305
Israelitæ an peccauerint coniurando cum Iehu contra Ioram. 4. Reg. 9. q. 16. 86
Israelitæ cur, vel quando vocauerunt Ieroboam, 2. Paralip. 10. q. 5. 243
Israelitarum quod pes non commoueretur de terra eis tradita, Dei dictum an verum fuerit etiam si non peccauissent, 4. Reg. 21. q. 11. 186
Israelitæ cur dicantur fecisse malum super gentes quas contriuit Dominus, & non super alias, 4. Reg. 21. q. 12. pag. 186
Israelitæ an tenebantur mortuo Isboseth accipere Dauid in regem, 1. Paralip. 15. q. 9. 211
Israelitarum in quo numerus scriptus fuit quisnam liber fuerit, 1. Paralip. 9. q. 4. 184
Israel quamnam percussionem dederit Deus propter numerationem, 1. Paralip. 21. q. 22. 409
Israelitarum diuisio per familias, domos, & viros, Iosue 11. q. 89. 88
Israelitæ quanto tempore pugnauerunt, ibid.
Et quando cessauerunt bella, ibid.
Et quomodo diuisa est terra, ibid.
An pugnauerunt contra populum Gergesæum, Iosue 12. q. 10. 99
Israel regum gesta quare in 2. Paralip. c. 13. non ponantur, 2. Paralip. 13. q. 2. 298
in Israel, an tantum essent relicti quinque aliis fame consumptis, 4. Reg. 7. q. 32. 71
Israelitæ quare offerebant incensum huic serpenti vsque ad tempora Ezechiæ, 4. Reg. 18. q. 14. 153
Israelitas quomodo fecerit Salomon non seruire, cum oppositum fecerit, 2. Paralip. 8. q. 12. 204
Israel quando motus est sicut arundo in aqua, 3. Reg. 14. q. 27. 224
Israelitæ an fuerint translati in Assyrios propter peccata Ieroboam, 3. Reg. 14. q. 29. 225
Israel trāslationis prophetia, an potuerit esse falsa, 3. Reg. 14. q. 30. 225
Israelitæ quomodo superare debebant in montibus Syros per Deos montium, 3. Reg. 20. q. 11. 317
Israelitis quomodo tanta onera imponebat Salomon, vt viderentur esse subiecti seruituti, 2. Paralip. 10. q. 4. pag. 244
Israelitæ peccauerint ne ponendo Roboam istam conditionem, quod alleuiaret eis parum de onere, & seruirent ei, vel potuerint iuste petere, 2. Paralipom. cap. 10. quæst. 9. 245
Israeliti quare non petiuerunt Salomoni quod alleuiaret paululum de onere, sicut petiuerunt Roboam, 2. Paralip. 10. q. 10. 245
Israelitas cur odebant omnes gentes quæ erant in circuitu, 1. Paralip. 22. q. 22. 447
Israel inimicos omnes, quod Deus in eorum traderet manus, an verum sit, & quomodo. 1. Paralipom. cap. 22. q. 33. 452
Israelitæ quare tantum manserunt in dedicatione templi, 2. Paralip. 7. q. 27. 186
Israelitæ an peccauerint pugnando contra Agarenos, 1. Paralip. 5. q. 19. 135
Israelitæ an fuerint translati in Assyrios, quia non custodierunt mandata Domini, aut quia voluerunt rebellare regi Assyriorum, 4. Reg. 18. q. 23. 155

Israel totius numeratio ista quomodo fuerit facta, 1. Paralip.9.q.2. pag.183
Israelitæ, an peccauerint non respondendo Rapsaci, 4. Reg.18.q.45. pag.161
Israelitæ quomodo potuerunt nunc facere fœdus cum Domino,& quę erant cærimonię huius fœderis,4.Reg. 11.q.25. 106
Israelitas vti fortibus quare Deus permittebat, 1.Paralip. 24.q.28. 488
de Israelitarum nominibus portionum in diuisione domorum Ithamar,& Eleazar, 1. Paralip.24. quæst.29. pag.488
Israel Iuda,& Edom. Vid. Reges tres.
Israel terram quare tulit Naaman ad faciendum altare quia sufficiebat accipere de terra Syriæ,4.Reg.5. q.23. pag.47
Israel centuriones, ac tribuni quinam essent cum Salomone,2.Paralip.1.q.6. 5
Israelitæ an transierint directè mare Rubrum, Exod.c. 14.q.9. 204
Israelitæ cur non sunt loquuti de cibis, sicut de potibus, cum vtrisque indigerent,Num.c.20.q.10. 12
Israelitas quare nubes duxerit in Cades,cum Rex Edom non esset concessurus transitum, Num.c.20. quæst.11. pag.13
Israelitæ quomodo non transierunt per terram Edom, cum oppositum videatur dici,Deuter.c.2.Num.c.20.q. 12.& 13. 13
Israel populus quomodo poterat vouere occidere Chananæos. Et quomodo hoc pertinebat ad cultum Dei, Num.c.21.q.3. 24
Israel totus quare exiuit ad lapidandum Achan, & cremandum omnia, quæ illius erant, Iosue c.7. quæst.60. pag.240
Israelitarum ad quemlibet an pertinere, solicitè vindicare diuinas iniurias, ibid.
Israelitæ quare petiuerunt sibi Deos fieri, vel Deum, Exod.c.32.q.6. 194
Israelitæ quare in absentia Moysi non petierunt alium virum directorem, sed magis Deos, Exod. c.32. q.8. pag.195
Israelitæ quare petierunt Deum ad directionem itineris, cum solum dirigerentur per columnam nubis, Exod.c. 32.q.9. 195
Israelitæ,& Aaron an possint excusari ab Idolatria fabricando vitulum, Exod.c.32. q.14. 200
Israelitæ quare solum obtulerunt vitulo aureo duo genera sacrificiorum,Exod.c.32.q.16. 201
Israelitæ quare biberunt aquas, in quibus fuerit aspersus cinis vituli combusti, cum scirent illud esse aliquod malum,Exod.c.32.q.31. 222
Israelitæ quare non occidebant mulieres Moabitas fornicantes,Num.c.25.q.3. 112
Israelitæ quomodo cognosci poterant, quod Idolatrassent, & comedissent de cibis consecratis Beelphegor, Num.c.25.q.5. 115
Israelitæ quare post fornicationem factam cum Moabitis, non pugnauerunt contra eos,Num.c.25. quæst.11. pag.123
Israelitæ quare immediatè non intulerunt bellum contra Moabitas, & Madianitas, Num.c.25. quæst.13. pag.124
Israelitæ condemnati in Cadesbarne, vel idolatrantes in Belsethim, an fuerint noxij sanguinis, qui effusus est hic,Num.c.26.q.1. 126
Israelitæ si intelligebant linguam Chananæorum, quomodo non cognouerunt Gabaonitas esse Chananæos, cum haberent eandem linguam, Iosue c.9. quæst.14. pag.276
Israelitæ an acceperint de cibariis Gabaonitarum ad comedendum,Iosue c.9.q.16. 280
Israelitæ, an putauerunt quod iuramentum præstitum Gabaonitis obligabat eos ad seruandum, ideo seruauerunt,Iosue c.9.q.19. 283
Israel Principes,an errauerunt valde obseruando Gabaonitis iuramentum præstitum,Iosue c.9.q.23. 285
Israel Principes, & Iosue an peccauerint imponendo Gabaonitis onus seruituris æternæ, Iosue c.9.q.24. 286
Israelitæ, an fuerunt à Deo inspirati ad ea, quæ fecerunt circa Gabaonitas,Iosue c.9.q.31. 289
Israelitas,quomodo Deus mouit ad ea, quæ fecerunt circa Gabaonitas, Iosue c.9.q.32. 290
Israelitis an datæ fuerint vrbes Gabaonitarum, Iosue c. 9.q.44. 297
Israel populus, an totus fuerit congregatus ad audiendum præcepta veniente Moyse de monte, & qualiter potuit ab omnibus audiri, Iosue c.24.q.5. 9
Israel tribus, quæ vocentur hic, Exod.c.24.q.8. 10
Israelitæ quomodo stabant in circuitu Tabernaculorum, quando absorti sunt Dathan, & Abiron, Num.c.16.q. 22. 405
Israelitæ quare ponebant sortes ad diuisionem possessionum,cum prius diuisæ essent per diuisores, Num.c.26. q.15. 142
Israelitarum familiæ quare ponuntur quinque, cum supra positæ sint octo.Num.c.26.q.16. 143
Israel populus totus, an fuit conueniens, vt eligeret sibi Ducem,Num.c.27.q.39. 167
Israelitæ quomodo se habebant ad castrametationem quando pugnabant contra reges Amorrhæos, Num.c. 22.q.1. 55
Israelitæ quomodo potuerunt lugere deponentes vestes suas,propter sermonem Domini,cum illum non fecuerint nisi postquam Moyses de monte descendit, Exod. c.33.q.6. 253
Israelitæ quare ascendebant omnes ter in anno ad locum Sanctuarij,Exod.c.34.q.21. 301
Israelitæ omnes quare ascendebant ter in anno ad locum Sanctuarij,Exod.c.34.q.20. 301
Israelitæ distantes à loco Sanctuarij, quomodo poterant ter in anno ascendere ad illud,Exod.c.34.q.21. 301
Israelitarum transeuntes ad numerum,an tradiderint aurum, & argentum ex lege,Exod.c.38.q.5. 340
Israelitæ quare vocantur exercitus Dei, & Populus Dei, Exod.c.7.q.3. 72
Israel populus an totus ascenderit in desertum præter quintam partem,Exod.c.13.q.10. 183
Israelitæ tenebantur quod præter iurationem patribus eorum factam asportare ossa Ioseph, Exod.c.13.q.12.
Israelitas nubes præcedente cuius figuræ esset, & quare vocatur columna nubis,& non nubes, Exod.c.13.q. 13. 191
Israelitæ omnes, an comederent coturnices, vel solum mali,qui eas petiuerant,Num.c.11.q.84. 265
Israelitæ iusti,an peccauerint manducando de coturnicibus,ibid.
Israelitæ quando reuersi sunt in solitudinem ex Dei præcepto an steterint semper in mansione vna, Num.c.14. q.78. 354
Israelitæ tunc quare dicti sunt vagi,ibid.
Israelitæ quomodo erant in Belsethim, cum supra dicatur,quod erant in campestribus Moab, Num.c.25.q.2.
Israelitæ an sponte offerrent ad constructionem Tabernaculi,Exod.c.25.q.3. 23
Israelitæ aurum, & argentum, an dederunt solum ipsi, qui transierunt ad numerum, & cetera fuerunt libenter oblata,ibid.
Israelitæ tertio mense, & dimidio venerunt de Aegypto in monte Sinai.Exod.c.19.q.1. 272
Israelitæ de loco in quo castra fixerunt, & de modo adorandi eorum.Exod.c.19.q.2. 273
Israelitæ an adorarent contra Orientē, vel Occidentem. Exod.c.19.q.2. 273
Israelitæ an in Ecclesiis sacrificarent solum. Exod. c.20. q.44. 355
Israelitæ quare vocantur Hebræi. Exod.c.21.q.4. 367
Israel principes qua die inceperunt offerre, & quomodo se habet ad eam consecratio Sacerdotum. Num.c.7.q. 3. 132
Israelitæ accedentes ad ministrandum in officio Sacerdotali, vel Leuitico,quomodo puniebantur.Num.c.8.q. 22. 156

Israelitæ an peccauerint mittendo exploratores, in terram Chanaan, Num.c.13.q.6. 302
Israelitæ an peccauerint exploratores petendo. Num.c.13.q.8. pag.302
Israelitæ, an prius accubuerint, quam cęperint prædam, Num.23.q.12. 389
Israelitæ quare non obligabantur in deserto facere cęrimonias. Num.c.9.q.5. 165
Israelitæ an seruauerint filiis Ietro, quod eis Moyses promiserat in omnibus, & per omnia. Num.c.10.q.55.56. & 57. 205
Israelitæ an ambulauerunt viam trium dierum in die, qua mouerunt castra de Sinai, vel ambulauerunt tribus diebus continuis, sine interpollatione. Num.c.10.q.58. 206
Israelitæ an in his tribus diebus fecerint māsiones. Num.c.10.q.49. 207
Israelitæ in itinere ambulando, an fatigarentur, Num.c.11.q.3. 215
Israelitarum combustio, an fuit magna propter murmurationem, Num.c.11.q.5. 216
Israelitæ, & Philisthiim, quare fuerint magni hostes, 1. Reg.c.4.q.2. 87
Israelitæ, quare verterint terga Philisthæis, 1. Reg.c.4.q.4. 89
Israelitæ, an tantum deberent confidere in arca, 1. Reg.c.4.q.5. 89
Israelitæ, quomodo portarent Arcam Dei, 1. Reg.c.6.q.15. 118
Israel omnis Domus, quomodo verum sit, quod requiesceret post Dominum, 1. Reg.c.7.q.24. 136
Israelitæ, an liberati fuerint de manu Philisthinorum, vt conuersi sunt ad Dominum, 1. Reg. cap.7. quæst.26. pag.137
Israelitæ, quomodo terruerint Philisthinos, cū essent sine armis, 1.Reg.c.7.q.31. 140
Israelitæ, quare moti sint ad petendum Regem, 1.Reg.c.8.q.3. 144
Israelitis, an esset sufficiens causa ad petendum Regem, quod indices sui essent iniqui, 1.Reg.c.8.q.4. 145
Israelitæ cur petieruot Regem à Samuele, 1.Reg.c.8.q.5. pag. 145
Israelitæ, cur non constituerunt per se Regem, 1.Reg.c.8.q.5. 145
Israelitis petentibus Regem, cur Samuel contristatus est, 1.Reg.c.8.q.6. 145
Israelitæ, quare peccauerint petendo Regem, 1. Reg.c.8.q.9. 147
Israelitæ, an possent sibi constituere Regem sine Dei electione, 1.Reg.c.8.q.14. 150
Israelitæ, an soluerint semper tributū Philisthinis vsque, ad Regnum Dauid, 1.Reg.c.9.q.11. 277
Israelitæ, quare potius vocati fuerint in Masphat, quam in alium locum, 1.Reg.c.10.q.18. 304
Israelitæ, quomodo posuerunt sortes in electione Regis, 1.Reg.c.10.q.21. 306
Israelitæ, quomodo consuluerint Dominum in electione Regis, 1.Reg.c.10.q.23. 307
Israelitæ, quare non petierint Saulem, vt ascenderet contra Ammon, cum adhuc esset Rex postulatus à Iudæis, 1.Reg.c.11.q.3. 312
Israelitæ, quomodo pugnauerunt cōtra Ammonitas, cum Deus prohiberit hoc, 1.Reg.c.11.q.11. 319
Israel Iudices, nomina, & successiones eorum quot fuerint, 1. Reg.c.12.q.13. 331
Israel Iudices, quare fuerint hic pauci expressi à Samuele, ibidem.
Israelitæ post electionem Regis, quomodo abiecerint Deum, 1.Reg.c.12.q.14. 333
Israelitarum seruitus, vt nullus faber esset inter eos, quomodo esset possibilis, 1.Reg.c.13.q.19. 355
Israelitarum seruitus de nō habendo arma, neque fabros, quomodo fuerit introducta, ibid.
Israelitæ quo tempore positi fuerint in tanta seruitute, vt non haberent fabros, 1.Reg.c.13.q.20. 356
Israelitæ, quomodo fecerunt magnam cædem super Philisthinos, cum non haberent arma, 1.Reg.cap.14.q.15. pag. 372
Israelitæ, qui erant cum Philisthinis, qualiter iam multo tempore, versi sunt contra eos, cum haberent facultates suas, & vxores, & filios inter eos, 1.Reg.c.14.quæst.17. pag. 373
Israelitæ, qui erant cum Philisthinis, qui essent, 1.Reg.c.14.q.16. 373
Israelitæ, quam prædam acceperint, à Philisthinis, 1.Reg.c.14.q.21. 378
Israelitæ, an peccauerint vertendo se ad prædam, & de ea manducando, 1. Reg.c.14. q.22. 379
Israelitæ, quando comederint de illa præda, ibid.
Israelitæ, quomodo comederint carnem cum sanguine, 1.Reg.c.14.q.24. 380
Israelitæ, an obtulerint sacrificia Dæmonibus, 1.Reg.cap.14.q.24. 380
Israelitæ, an tenerentur immolare animalia coram Sanctuario, & ibi fundere sanguinem, 1. Reg.c.14. quæst.25. 38
Israelitæ, an tenerentur iterum conari destruere nomen Amalecitarum, 1.Reg.c.15.q.5. 3.
Israelitæ quam misericordiam habuerunt à Cinæis, 1. Reg.c.15.q.16. 9
Israelitæ, quare non occiderint greges optimos, & armenta Amalecitarum iuxta mandatum Dei, 1.Reg.cap.15.q.18. 11
Israelitæ, quomodo sciuerint distinctè pondus loricæ Goliath, 1. Reg.c.17.q.7. 49
Israelitæ, quare non inierint pugnam cum tota acie Philisthinorum, 1.Reg.c.17.q.9. 50
Israelitæ, an pugnauerint in 40. diebus, quibus Goliath exprobrauit eis, 1.Reg.c.17.q.15. 54
Israelitæ quare mortuo Goliath non inuaserint Philisthinos, 1.Reg.c.17.q.36. 66
Israelitarum Puellæ, an egressæ fuerint de omnibus vrbibus suis obuiam Sauli, & Dauid, 1. Reg.c.18.quæst.14. pag.78
Israelitarum Puellarum sermo, cur displicuit Sauli, 1. Reg.c.18.q.15. 79
Israel, quomodo, & quare planxit Samuelem, 1. Reg.c.28.q.7. 264
Israelitæ, cum quibusdam populis, an poterant inire federa, & si iniuissent, an poterant seruare, 1.Reg.cap.30.q.13. 298
Israelitæ omnes fugientes, an fuerint interfecti, 1. Reg.c.31.q.2. 307
Israelitæ, quare fugerint de ciuitatibus suis, 1. Reg.c.31.q.12. 314
Israel cur timuit propter mortem Abner, 2. Reg.c.4.q.3, pag. 38
Israelitæ, an peccauerint permittendo Arcam extra Sanctuarium, 2.Reg.c.6.q.3. 54
Israelitæ, an peccauerint portando Arcam in plaustro, 2. Reg.c.6.q.6. 55
Israel populus, quare vocetur populus Dei, cum iam dereliquerit eum, 2.Reg.c.7.q.12. 75
Israelitis, an licuerit aduersus Moabitas pugnare, 2.Reg.c.8.q.5. 80
Israelitæ, an iustè pugnarent nūc contra Ammon, 2.Reg.c.11.q.3. 100
Israelitæ quod fuerint translati in Assyrios, & quod fuerint in Vrbibus Medorum, an repugnet. 4.Reg.17.q.4. pag.141
contra Israel reges Assyriorum à Deo suscitati quinam fuerint. 1.Paralip.5.q.31. 146
Israelitas cur transtulit Salmanasar in Assyrios, & quare contra Samariam nunc ascendit. 4.Reg.18.q.22. 155
Israelitarum ad Assyrios translationis causa, quæ potior fuerit, mandatorum Domini omissa custodia, an quia rebellare voluerunt Regi Assyriorum. 4.Reg.18.q.24. pag.155
Israelitis vnde prouenit, quod tantū malum per Hazaelem infligeretur, & quod vngeretur in Regem cum non esset de semine Regum Syriæ, 4.Reg.cap.8.q.24. pag.78

Israelitæ

Iſraelitæ an moterentur videntes ea, quæ erant in templo ſciſſo Chriſti in paſſione eius velo. 2. Paralip.3. q.24. pag.78
Iſraelitæ an tenerentur aliud velum facere ſciſſo illo in Chriſti paſſione, ne vaſa Templi viderent, vel an liceret iam eis vaſa videre. 2.Paralip.3.q.35. 78
Iſrael populus quod coram Domino comederit, & biberit cum vnctus eſt Salomon ſecundo, quomodo intelligatur, 1.Paralip.29.q.17. 582
Iſraelitæ an bene fecerunt ſeruando ſerpentem æneum, vel debuiſſent confringere. 4.Reg.18.q.12. 152
Iſrael de regno vrbes accipiens, an peccauerit Aſa. 2.Paralip.15.q.10. 353
Iſraelitis quomodo Ieroboam perſuaſit vt Deum in duobus Templis colerent. 2.Paralip.13.q.25. 310
Iſrael prius quam Ieruſalem ad percutiẽdum Angelum cur miſerit Deus, 1.Paralip.21.q.54. 422
Iſrael Rex Iehu. Vid. Iehu.
Iſraelitis quomodo multa mala intulit Hazael. 4. Reg. 8.q.23. 78
contra Iſraelitas an bellum iuſtum foueret Hazael, & an peccaret elidendo paruulos, diuidendo prægnantes, & occidendo iuuenes. 4.Reg.8.q.25. 78
Iſraelitæ quotieſcumque percuſſi fuiſſent à ſerpente, an ſanati fuiſſent per ſerpentis ænei viſionem, & de miraculis iſtius ſerpentis, 4.Reg.18.q.13. 152
Iſraelitæ an peccauerint ponendo Arcam ſuper plauſtrum. 1.Paralip.13.q.20. 250
Iſrael inter, & Dauid fędus, & illius cærimoniæ. 1.Paralip.11.q.10. 212
Iſraelitæ cum coluerint alios Deos, quam Chananæorum tantum quare non fit mentio, niſi de eis. 4. Reg. c.17. quæſt.7. pag.142
Iſrael Regum matrum nomina cur nunquam ponãtur in Scriptura, Iuda vero regum matrũ ſemper. 4.Reg.14. q.2. 120
Iſraelitæ qui erant cum Iehu quare vocauerunt inſanum Prophetam qui vnxerat eum, & an apud antiquos Iudæos Prophetæ vocarentur inſani, 4.Reg.cap.9. q.13. pag.86
Iſraelitæ an peccauerint Iehu in Regem accipientes, cum Regem viuentem haberent. 4.Reg.9.q.15. 86
Iſrael & Ieroboam, quomodo Deus perterruit. 2.Paralip. 13.q.43. 320
Iſraelitæ quare cecinerunt buccina accipiendo Iehu in Regem, & an obſeruauerunt ſeptem cærimonias coronationis regalis, 4.Reg.9.q.14. 86
Iſraelitæ omnes an conuenirent ad portandam Arcam, an aliqui eorum. 2.Paralip.5.q.9. 110
Iſraelitas omnes ad ſe vocans quidnam facere intendebat Dauid. 1.Paralip.13.q.2. 243
Iſrael cum vniuerſa multitudine, quomodo Salomon in Gabaon iuit. 2.Paralip.1.q.5. 4
Iſrael contra, quomodo Satan ſurrexerit. 1.Paralip.21.q. 2. 398
Iſrael populus totus quare ad arcam portandum fuerit congregatus. 1.Paralip.15.q.7. 282
Iſrael domus oues quæ perierant quænam erant. Matt. 10.q.50. 444
Iſraelitæ an debuerunt ſuccindere ligna pomifera Moabitarum, cum eſſet prohibitum in lege. 4.Reg.3.q.17. pag.24
Iſraelitæ an prædicare gentibus tenerentur, 2. Paralip. 16.q.19. 310
Iſraelitas cur Deus ſicut à principio puniuit, cum perierint quingenta millia virorum, ita perſeuerantes non occidit. 2.Paralip.13.q.45. 321
Iſraelitæ ſcilicet, Roboam & Principes Iudæ, an ſeruierint Siſac Aegypti Regi. 2. Paralipom.cap.12. q.11. pag.228
Iſraelitæ conuocati ad portandam Arcam, quid faciebant in ipſa portatione. 2.Paralip.5.q.14. 113
Iſrael omne, an Moyſes congregauit ad Leuitici legem audiendam. Leuit.1.q.10. 9
Iſraelitæ quænam debebant canere mirabilia, & ſigna. 1.Paralip.16.q.20. 311
Iſrael duces qui eſſent, 2.Paralip.1.q.7. pag.5
Iſrael Regum geſta quare non ponuntur. in 13. cap.2. libri Paralip.2.Paralip.13.q.2. 298
Iſraelitarum & Chananæorum bella inuicem quot annis durauerunt. Ioſ.13.q.1. 103
Iſrael Regnum, an eſſet Regnum Domini. 1.Paralip.28. q.19. 553
Iſraelitæ quomodo ſe habuerunt circa ſollemnitatem, & dedicationem Templi. 2.Paralip.7.q.26. 185
Iſrael Rex. Vid. Rex.
Iſrael Deo non reſpondente, an liceret conſulere Belzebub. 4.Reg.1.q.9. 4
Iſraelitas quare Salomon compreſſit iugo duriſſimo, 2. Paralip.10.q.7. 244
Iſraelitas vſurpantes Sacerdotium quare Deus non puniuit. 2.Paralip.13.q.29. 312
Iſraelitæ quomodo eiecerunt Sacerdotes, & Leuitas. 2. Paralip.13.q.30. 312
Iſraelitis an licuerit offerre in altari à Gedeone conſtructo. Iud.6.q.36. 90
Iſraelitæ quomodo gloriari poterant contra Deũ dicentes, quod viribus ſuis liberati fuerint. Iud.7.q.2. 98
Iſraelitæ quare confregerunt lagenas. ibid.q.26. 107
Iſraelitæ quare clamabant gladius Domini, & Gedeonis, non pugnantibus contra Madianitas, ibid.q.27.
Iſraelitę an peccauerint faciendo fraudes, vt conuerterent Madianitas ad bellum inteſtinum. ibid.q.28.
Iſraelitis an liceret pugnare contra Madianitas agendo iſta, ibid.q. 29.
Iſraelitæ an peccauerint innuentes Madianitis quod introiſſet exercitus magnus in eorum caſtra, cum nullus introiſſet. ibid.q.30. 108
Iſraelitarum quare quilibet ſtabant in loco ſuo. ibidem, quæſt.31.
Iſraelitæ ad perſequendum Madianitas, quomodo conuocari poterant. ibid.q.35. 109
Iſraelitæ quare nunc dicebant Gedeoni, dominare tu nobis, cum iam dominaretur eis. Iud.8.q.18. 120
Iſraelitæ an peccarent tribuendo Gedeoni principatum regnatiuum, ibid.q.21. 120
Iſraelitis quomodo Deus dominabatur. ibid.q.22. 121
Iſraelitæ quomodo potuerint inire fędus cum Baal. ibid. q.27. 125
Iſraelitæ an tenebantur conſtituere aliquem de filiis Gedeonis in Iudicem, & an cogerentur illico acceptare eum. Iud.9.q.9. 129
Iſraelitæ an colerent idola tempore Thulæ, & Sehir Iudicum. Iud.10.q.8. 156
Iſraelitis aduerſitas illata à Philiſthinis quare non ponitur, ſed ſolum malum illatum ab Ammonitis, ibidem, q.15. pag.159
Iſraelitæ quomodo non clamauerunt ante iſtos decem, & octo annos cum ſemper affligerentur, ibid.q.16.
Iſraelitas quando oppreſſerunt Ammorrhæi pro idolatria. ibid.q.19. 161
Iſrael contra quomodo pugnarunt Sidonij. ibid. q. 22. pag.162
Iſraelitas quando oppreſſerint Chananæi. ibid. q.24.
Iſraelitæ an putauerint quod nunc ſolum Deus eos liberaret. ibid.q.29. 164
Iſraelitæ quomodo receperunt terram Ammonitarum cum non pugnaſſent contra illos, ibid.q.19. 173
Iſraelitæ ſi contra pręceptũ Dei pugnarent contra Moabitas, & Ammonitas, & obtinerent aliquid de terra eorum, an tenerentur ad reſtitutionem, ibid.q.23. 175
Iſraelitæ ſi iuſto bello contra Amorrhæos pugnando terram eriperent de eorum manibus, an poſſent eam iuſte poſſidere, ibid.q.25. 176
Iſraelitæ quod venerint in Cadesbarne de qua vice intelligitur. ibid.q.27. 177
Iſraelitis quomodo Idumæi tranſitum concedere noluerunt, ibid.q.28.
Iſraelitę quare conſuluerunt Dominum de eligendo duce. Iud.1.q.2. 1
Iſraelitæ ad quid quęrebant de conſtituendo duce, cum determinatũ eſſet quod Iudas dux eſſe deberet. ibi.q.3.

Iſraelitę

Israelitæ quare volebant nunc pugnare contra Chananæos,Iud.1.q.4. pag.2

Israelitæ,quare amputarunt Adonibezec Regi partes has pedum,& manuum,ibid.q.7. 5

Israelitæ, an peccauerint seruando viuum Adonibezec Regem,ibid.q.9.

Israelitæ an peccassent si capientes Adonibezec, non occidissent illum,ibid.q.10. 6

Israelitæ,an peccauerint,amputãdo summitates manuum & pedum Adonibezec Regis,ibid.q.11.

Israelitæ,an peccauerint permittendo viuere virum istum Chananæum,& eius progeniem, ibid.q.25. 14

Israelitæ, quomodo potuerunt immolare Domino in loco flentium,ibid.q.8. 2

Et an in hoc peccauerint, ibid.

Israelitæ,quomodo nunc congregari potuerint ad locum flentium ad Angeli verba audienda, Iud.2.q.11. 22

Israelitas, quomodo Deus tradebat in manus diripientium,ibid.q.13. 25

Et quas passiones causabat in cordibus eorum, & hostium suorum,ibid.

Israelitæ,an peccarent si conarentur Chananæos de terra penitus expellere, postquam ex parte Dei hoc denunciatum est,Iud.3.q.3. 31

Israelitæ ad hoc quod locum exercitationis haberent, an opus erat dimittere aliquos Chananæos in terra, ibid.q.4. pag. 32

Israelitis,an erat necessarium,& vtile Chananæos manere in terra vt exercitarentur cum eis ad bellum, ibid.q.5. pag. 32

Israelitis, an vtile esset habere semper gẽtem aliquam infestam,ibid.q.7. 33

Israelitas, quare Deus permittebat accipere vxores de filiabus Chanaan,ibid.q.8. 35

Israelitæ, quomodo tanto tempore manebant sub seruitute Regis Syriæ, ibid.q.9. 36

Israelitas,quare Deus tanto tempore seruitute præferit, Iud.3.q.16. 40

Israelitis, an Aod reuelauerit quod volebat occidere Eglon antequam occideret,ibid.q.28. 46

Israelitæ, an peccauerint pugnando contra Moab, ibid. q.29. 47

Israelitis, an nunc contra Moabitas, & Ammonitas pugnare liceret,ibid.q.30. 47

Israelitæ,quare non dicitur,quod tempore Sangre addiderunt facere malum coram Domino, ibid. quæst.34. pag. 48

Israelitæ eundo ad bellum an obtulerunt se ad periculum,cum essent certi de Victoria, Iud.5.q.2. 63

Israelitas fecisse malum, quomodo dicatur, Iud.6.q.2. pag. 76

Israelitæ,quomodo tradi poterant in manu Madiam,ibi. quæst.3.

ad Israelitas,quomodo & ad quid missus fuit vir Propheta,cum oppressi essent à Madiam, Iud.6.q.5. 78

Israelitis, quomodo non denunciauit pœnam aliquam Propheta,cum venerit ad increpandum, ibid.q.79.

Ithamar,Eleazar,& Aaron,cur Moyses prohibuerit exequias Nadab,& Abiu filiorum facere,cum quibusdam illorum liceat, Leuit.10.q.12. 145

de Ithamar, & Eleazar causa, quare non suscitauerunt semen fratrum eorum, 1. Paralip.24.q.4. 476

Ithuræi, & Naphei quænam gentes fuerint,1.Paralip.5. q.27. 142

Itinerantes peregrinando ad aliquas deuotas Ecclesias, an frangant festum, Exod.c.12.q.34. 150

Itinerantes, an excusentur à ieiunio Ecclesiæ, Matt.6.q. 140. 154

Iubilæi festiuitas,au potuerit aliquando obseruari in deserto,Iosu.c.6.q.6. 174

Iubilæus,quid erat apud Iudæos, & quando fuit primus annus eiusdem, Iosu.c.6.q.6. 174

Iubilæi per festiuitatem, quomodo Iudæi liberabantur à seruitute,Leuit. 25.q.2. 490

Iubilæi per festiuitatem,quomodo possessiones venditæ, redibant ad proprios dominos,Leuit.25.q.2. 490

Iubilæi, & remissionis anni priuilegia omnia quare non communicabantur conuersis ad Iudaismum,Leuit.25. q. 15. 504

Iubilæi in anno vel ante, an fuerit clangor, Leuit.25.q.8. pag. 499

Iubilæi positio quod multiplex fuerit apud aliquos, Leuit.25.q.9. 499

Iubilæi tempore, quomodo fiebat possessionũ redemptio, Ruth 4.q.9. 49

ad Iubilæum solum vsque, quare possessionum venditio manere permittebatur, ibid.q.10. 50

Iubilæi annum, quare nunc non obseruent Iudæi cum obseruent multas festiuitates, & cærimonias Veteris Testamenti, Leuit.25.q.14. 502

Iubilæi,& remissionis annus septimus,an conincidant, Leuit.25.q.6. 497

in Iubilæo, quare possessiones redibant ad venditorem, Leuit.25.q.11. 500

de Iubilæi festo,seu anno, Leuit.25.q.6. 497

Iubilæi festum, quomodo computatur variè à diuersis, Leuit.25.q.6. 497

de Iubilæi anno,seu festo, Leuit.25.q.6. 497

Iubilæi festum, quomodo fuerit maximum propter maximas libertates,Leuit.25.q.6. 497

Iubilæi festum, quomodo variè à diuersis computetur, Leuit.25.q.6. 497

Iubilæi, & Remissionis annus septimus,an conincidant, Leuit.25.q.6. 497

Iubilæum ante,vel in Iubilæo,an fieret clangor buccinarum propter Iubilæum, Leuit.25.q.7. 498

de Iubilæi festiuitate,Leuit.25.q.2. 490

per Iubilæi festiuitatem,quomodo liberabantur Iudæi à seruitute,& possessiones vẽditæ redibant ad priores dominos,Leuit.25.q.2. 490.

Iuda de Tribu, quomodo accepti fuerunt Principes, eo quod Iudas fortissimus erat,nam nõ est fortitudo maximum bonum quod requiritur in Principe, 1. Paralip.5.q.14. 30

Iudas quod fortissimus erat, quomodo Principes de eius tribu accepti sunt,cum fortitudo non sit maximum bonum, quod requiritur in Principe, 1. Paralip.5. q.14. pag. 130

Iuda de tribu Principes ortos esse, & quod esset fortissimus,an verum sit,1.Paralip.5.q.15. 131

Iudæ in sorte,quare non computantur omnes vrbes sub eadem sorte,Iosu.15.q.10. 163

Iudæ filiis, quare primo data est sors, deinde filiis Ephraim,Iosu.16.q.1. 172

Iudas, an esset in vna extremitate terræ, & Ephraim in alia,& in medio omnis tribus, & erroris Nicolai motiuum,Iosu.18.q.6. 198

Iuda tribus, an haberet duplicem sortem, scilicet, vnam per sortem,aliam per concessionem, Iosu.19.q.2. 211

Et an in hoc errauerit sors,vt ponit Nicolaus,ibid.

Iuda, an peccauerit accipiens mulierem Chananæam in vxorem,2.Paralip.2.q.2. 70

Iuda in Regno,an esset tãta paucitas virorum, quod non possent habere duo millia viros qui ascenderent equos, 4.Reg.1.q.36. 158

Iuda de Tribu cum esset Iair, quomodo in terra Galaad potuerit habere ciuitates,1.Paralip.2.q.10. 78

Iudam ducem esse debere cum determinatum esset, ad quid Israelitæ quærebant de duce constituendo,Iud.1. quæst.3. 2

Iudas, & Simeon, quare vocantur hic fratres, ibid. q.5. pag. 3

Iudæ filij,quomodo combusserunt Ierusalem totam,ibid. quæst.12. 6

Et quare combusserunt, ibid.

Iudas quomodo stare potest quod Gazam ceperit, cum esset de terra Philisthinorum,ibid. q.20. 11

Iudæ regno quomodo restituit Ieroboam Damascum, & Emath, cum esset Rex Israel, 4.Reg.14. quæst.25. pag. 126

contra Iudam veniendo, an peccauerint Rasin Syriæ in Phacee Israel reges,4.Reg.15.q.36. 135

Iuda

Iuda Principes Iosaphat tempore quomodo essent ad manum regis, 2.Paralip.17.q.27. pag.411
Iudas Galilæus se messiam dixit, Genes. in Epist. Hier. ad Par. 1 r.
ad Iudaismum conuersi ex gentilitate vocantur peregrini, Deut.15.q.1. 144
Iuda de tribu quomodo Deus non determinauit quis esset Dux, Iud.20.q.19. 337
de Iudæ sortis figura & poteris per te faciliter eam scribere in plano, Iosue 15.q.4. 155
Iuda Principes tempore Regis Iosaphat quinam essent, 2.Paralip.17.q.26. 411
Iuda regum matrum nomina cur ponantur semper ac nomina matrum regum Israel nunquam, 4.Reg.14.q.2. 120
Iuda viri quomodo peccauerunt plus quam patres eorum, 3.Reg.14.q.34. 228
contra Iudam quare Deus misit Rasin regem Syriæ & Phacee regem Israel, 4.Reg.15.q.35. 135
Iudę tribus an sola sequuta fuerit Roboam vel etiam tribus Beniamin, 3.Reg.12.q.14. 187
Iudę tribus, & Beniamin, an putabant se posse præualere contra decem, ibid.q.16. 187
Iuda, Israel, & Edom. Vid. Reges tres.
Iudæ Iacob filij testamentum, Exod. 1.q.2. 2
Iuda in terram quare venerunt Rasin Syriæ, & Phacee Israel Rex, 4.Reg.16.q.5. 136
Iuda tribus primo petiit hæreditatem suam in terram Chanaan, Iosue 15.q.2. 145
Iuda in circuitu super regna omnia terrarum quomodo timor Domini factus est ne auderent contra Iosaphat pugnare, 2.Paralip.17.q.19. 406
Iuda Rex. Vid. Rex.
Iudę de stirpe, quare ponat Scriptura cum iam illa progenies continuata fuerat vsque ad tempus Esdræ post reditum de Babilone, & non potuerit plus continuari, 1.Paralip.4.q.1. 99
Iuda tribus viri, an iustam haberent defensionem contra Sesac, 2. Paralip.12.q.6. 283
Iuda de tribu, quare tam pauci venerunt ad vnctionem Dauid, 1.Paralip.12.q.19. 235
Iudæ, & Abię in bello contra Ieroboam, cur Deus tantam stragem voluit, & an potuerint mori tot viri, 2. Paralip.13.q.44. 321
in Iuda, quomodo Ednas erat princeps primus, & qui ordo prioritatis erat iste, 2.Paralip.17.q.24. 410
Iuda populi & Asa fœdus cum Domino ad quid factum est, 2.Paralip.15.q.17. 359
Iudæ Regni virorum tantum, an omnium tribuum, & an plures vel vna fuerit computatio de qua. 1. Paralip.9. 1.Paralip.9.q.3. 183
Iuda, & Beniamin tribus. Vid. tribus duæ.
Iudæ progeniei post enarrationem, quare ponitur Simeon progenies, 1.Paralip.4.q.19. 112
Iudæ Principibus, & Roboam facta Semeiæ loquutio ad quid profuerit, 2. Paralip.12.q.7. 286
Iudæ Principes, & Roboam si non humiliati essent, an Regnum eius Deus deleuisset, 2. Paralip.10.q.10. 288
Iuda & Beniamin viris, quomodo Dauid obuiam ire ad loquendum ausus sit, inscius eorum intentionis, 1.Paralip.12.q.13. 231
Iudæ fratres, cur nominentur in genealogia Christi, cum ipse solum concurrat ad eam, Matt.1.q.7.125.
Iudas, cur dicatur genuisse Zaram cum non pertineat ad Christi generationem, Matt.1.q.8. 125
Iuda totus, & Asa fœdus quiduam fecit cum Domino quibus cærimoniis, & ad quid, 2. Paralip.15.quæst.16. pag.358
contra Iuda Regem quæ Deum Sennacherib misisse Rapsaces intelligebat, 4. Reg.18.q.37. 159
Iuda tribum, & Leuiticam an cōuenienter probetur commixtio esse in ducendis vxoribus per hoc, quod Aaron accepit in vxorem Elisabeth sororem Naason principis Iuda, Leuit.21.q.25. 393
de Iuda principes quomodo Deus elegit, 1.Paralip.28.q.16. 553
contra Iuda viros cur ascendit Sesac rex Ægypti, 2.Paralip.12. q.4. pag.282
Iuda, & Beniamin tribuum captiuitas in Babylone cur durauit solum 70. annis & decem tribuum in Assyrios semper durauerit, & nunc etiam duret, 4.Reg.17.q.9. pag.144
Iuda viri an ducti fuerint in captiuitatem propter peccata Manasse, 4.Reg.23.q.39. 206
Et an hoc iustum esset, ibd.
Iuda Regibus quomodo subiecta erat Idumæorum terra, & quomodo nunc recessisset, 4. Reg.8. quæst.32. pag.80
Iudæ Regis à tributis subtrahendo se, an peccauerint Idumæi, 4.Reg.8.q.34. 81
Iudæ à regno recedentes Idumæi quomodo regem sibi constituerunt, cum ante hoc regem haberent, 4.Reg.8. q.33.81
contra Iuda populum, an Deus immiserit latrunculos, 4. Reg.24.q.4. 211
Et an mittendo illos auctor esset mali, 4. Reg.23. q.4. pag.211
Iuda in ciuitates quare Iosaphat sapientes Sacerdotes, & Leuitas ad docendum misit, 2.Paralip.17.
Iuda regum quare matres nominantur, 2.Paralip.13.non autem Israel, 2.Paralip.13.q.3. 298
Iuda regum regni quare tempus computatur per tempus Regum Israel, 2.Paralip.13.q.4. 299
Iuda viri, an haberent iustam defensionem contra Sesac, 2.Paralip.12.q.6. 283
Iudæ Regibus omnibus post eum, an melior fuerit Ezechias, 4.Reg.18.q.15. 154
Iudas proditor quis fuit, Matt.10.q.41. 398
De qua patria fuit, ibid.
Vnde sumpsit nomen Ischariotes, ibid.
de Iuda qui Christum tradidit, quare dicatur hic, ibid. quæst.42.
Iudam, quare Christus elegit in Apostolum, cum proditurus esset eum, qui semper fuit malus, ibid.q.43. 399
Iudæ, & Simonis festum quare simul celebretur, Matt. 10.q.40. 397
Iudæi in Veteri Testamento, an tenerentur diligere inimicos, Matt.5.q.347. 441
à Iudæis, & Saracinis, an vsuram licite exigere possumus quoniam hostes fidei sunt, Matt.25.q.215. 203
Iudæorum in terra solum sunt quattuor maria, Matt.14. q.195. 197
Iudæos, cur Deus sæpe ad misericordiam etiam volatilium prouocaret, Leuit.19.q.5. 320
Iudæorum festiuitatum causæ quæ, 2.Paralip.2.quæst.16. pag. 42
Iudæorum regula de munditia, vel immunditia volatilium, Leuit.11.q.9. 166
Iudæis, & Gentilibus, quando beneficia abundanter collata sunt. Matt.15.q.78. 241
Iudæorum doctoratus magisterium ad quos pertineret, 2.Paralip.15.q.4. 349
Iudæis austeritas vitæ maximæ sanctitatis videbatur, Matt.9.q.68. 339
Iudæi cur in cibum, vterentur animalibus ruminantibus, Leuit.11.q.5. 162
Iudæi, quomodo Deum honorabant ore, & non corde, Matt.15.q.30. 215
Iudæis prohibitæ quando eis gentiles ad auspiciam, & maleficia vtebantur, Leuit.11.q.10. 167
Iudæi quid putabant de modo quo Christus infirmitates curabat, Matt.14.q.200. 199
Iudæis, an liceret dare ad vsuram sine dispensatione legis. Matt.25.q.172. 78
Iudæos penes dispensatio, an aliquo modo fuerit in lege data de vsura, Matt.25.q.173. 79
Iudæorum antiquitus vestium figura tam in sanis quam leprosis, Leuit.13.q.10. 221
Iudæis, & Gentilibus, & quibuscumque infidelibus qui non ponunt obicē, an Deus reuelauerit, & semper reuelet quod Iesus est Messias, ibid.q.211. 491
Iudæi, scilicet, tribus decem. Vid. Tribus decem.

Iudæi, an essent Cæsari obligati ad tributum, Matt.22. q.103. pag.44
Iudæis, an licitum non fuerit Iebusæos Ierusalem habitatores expugnare propter fœdus quod fecit Abraham cum Rege Gerare, Iosu.15.q.11. 169
Iudæi an seruent legem Leuit.de purificatione, Leuit.12. q.1. 190
Iudæis nunc, an liceat dare ad vsuram aliis Iudæis, Mat. 25.q.177. 83
Iudæi, quomodo permittebant Chananæos istos esse in terra eorum, Matt.15.q.61. 235
Et an peccabant illos non occidendo, ibid.
Iudæi quid comedere deberent, quare non dicatur de anno octauo, Leuit.25.q.17. 507
Iudæi, quomodo non poterant vendere aliquid de terra promissionis saltem per vnam horam, Leuit.25.q.18. pag. 509
Iudæi, an peccauerunt facientes prædam de Ethiopibus, & Ciuitatibus Geraræ, 2. Paralip.14. q.19. 339
Iudæi, an possent sanguinem locustarum, & piscium comedere, Leuit.7.q.6. 101
Iudæus, an peccet iurans super thora, Matt.5.quæst.273. pag. 379
Iudæum litigantem in iudicio cum Christiano, an iudex cogere possit quod iuret super thora, ibid.q.274.
Iudæi, an peccent faciendo iurare Christianos in nomine Christi, ibid.q.275.
Iudæis, an liceat iurare super Thalmad, ibid.quæst.282. pag. 381
Iudæus, Christianus, & Saracenus quis magis peccet iurando per caput Mahometi, ibid.q.283.
Iudæi, cur habere voluerunt legem de seminis suscitatione, Matt.22.q.144. 81
Iudæorum ad intentionem, quomodo conueniebat ista suscitatio seminis, cum illi qui nascebant non essent filij ipsorum, Matt.22.q.144. 81
Iudæorum vxores quænam principales vocabantur, & quæ minus principales, Matt.22.q.167. 89
Iudæi, an peccarent per actum interiorem transgrediendo legem, Matt.5.q.179. 248
Iudæi, quomodo poterant putare quod lex non prohiberet actum interiorem, cum essent duo præcepta quæ solum pertinent ad actum interiorem, ibid. quæst. 180. pag. 149
Iudæos, quomodo in iudicio condemnabunt Niniuitæ & Regina Austri, Matt.12.q.97. 52
Iudæorum terra à quonam fuerit diuisa in quattuor Tetrarchas, Matt.14.q.4. 118
Iudæis, quare Deus concessit dare ad vsuram alienis, & quare concessa illis sunt aliqua quæ videbantur esse contra ius naturæ, Matt.25.q.174. 80
Iudæi, an peccauerint quia non honorauerunt Christum digno honore, cum plurima, & magna miracula exhibuerit, Matt.9.q.29. 321
Iudæi quem magis Christum esse existimabant, ibid.
Iudæis, an prohibiti essent Aquila, Griphes, & cæteri aues hic nominati, quoniam his Gentiles ad auspicia & maleficia vtebantur, Leuit.11.q.10. 167
Iudæis, & maximæ Pharisæis, quomodo tantus error accidere poterat quod de resurrectione dubitarent, cum ex Sacra Scriptura clare pateat, Matt.22.q.131. 73
Iudæorum vsurariorum ab heredibus, an possint repeti vsuræ, Matt.25.q.264. 126
Iudæis, quomodo Deus concessit aliqua quæ videbantur esse contra naturæ ius. Matt.25.q.174. 80
Iudæorum promissiones, Vid. Promissiones.
Iudæi, & conuersi erãt æquales in omnibus legibus præterquam in illis quæ honorem tangebant, Leuit.17.q. 8. 300
Iudæorum inductiua ad legem Leuitici de qua in c.18. acceptandam, duo, scilicet, timor, & amor, Leuit.18. q.1. 393
Iudæis, an licitum sit nunc Christianis ad vsuram dare, Matt.25.q.176. 83
Iudæi, quomodo differrent, à conuersis ad Iudaismum, Matt.25.q.168. 74
Iudæi, an peccabant dando ad vsuram Gentilibus, & conuersis. Matt.25.q.171. 76
Iudæi in duobus distinguebantur à gentibus, Matt.15.q. 40. 222
à Iudæa quare recesserint Apostoli, Matt. Prolog.1.q.4. pag. 47
Iudæi omnes, cur vocati fuerint in consecratione Aaron, & filiorum eius, causæ tres. Leuit. 8.q.2. 107
Iudæi Moysi legis occasione, an licite à nobis vsuras exigunt. Matt.25.q.215. 105
Iudæorum, Saracenorum, & Christianorum ieiunandi modus, & in quo concordant, Matt.6.q.134. 148
Iudæos ad vsurarum restitutionem, quare compellit Ecclesia, & quędam peccata punit, & quędam non, Mat. 25.q.258. 124
Iudęi populares, quomodo à rebus Sacris arcebantur, Leuit.19.q.28. 343
Iudęorum anni. Vid. Anni Iudęorum.
Iudęi, quare cremabant vrbes quas capiebant præter eas quę erant in collibus. Iosu.11.q.6. 8
Iudęi, an prędam de qua hic inter omnes diuiserint, vel inter solos bellatores. ibid.q.7. 9
Iudęis quem licebat pugnare contra Chananęos, si Chananęi fouerent iustum bellum, ibid.q.12. 18
Iudęi Eliam esse putabãt quandocumque hominem aliis excellere videbant, Matt.16.q.48. 274
Iudæis quare Christus dixit: Non me videbitis amodo. Matt.23.q.278. 446
Iudæos Christi discipulos occidisse, quomodo verum sit. Matt.24.q.72. 480
Iudæis quomodo Sabbathum obstare poterat ad fugam de qua Christus, Matt.24. scilicet, tempore abominationis desolationis. ibid.q.121. 507
Iudæi quomodo credere poterant omnes pseudochristos esse Messias, cum Christus vnicus futurus esset. ibid.q. 144. 517
Iudæis cur data est lex de suscitatione seminis. Matt.22. q.143. 80
Iudæi quomodo per festiuitatem Iubilæi liberabantur à seruitute. Leuit.25.q.2. 490
Iudæos cur mouit Deus ad pietatem aduenarum, peregrinorum, & auium, Leuit.23.q.17. 457
Iudæos inter an Regnum primogenito spectaret, vel pater de illo arbitrio suo disponere poterat. 3. Reg.1.q. 34. 17
Iudæis quare non decuerit dari à principio legem perfectam sicut est lex noua. Def.p.2.c.44. 56
contra Iudæos non est arguendum de trinitate personarum in Opusc.de Trinit.concl.3. 13
inter Iudæos quomodo porci poterant esse, cum porcis non vescerentur. Matt.8.q.133. 300
Iudæorum Reges quot fuerint, & quanto tempore durauerint. Matt.1.q.22. 137
Iudæorum Reges quanto tempore durauerint. Matt.1. q.23. 137
Iudæi cur inter alios mensem Martium colant. Genes. 1. q.21. 12
Iudæorum opinio circa lucem Lunæ quod à principio esset æqualis lucis cum Sole, an stare possit. Genes.1. q.25. 13
Iudæis quare licebat conuertere Gentiles inuite ad Iudaismum, non autem Christianis ad baptismum hoc licet. Matt.25.q.44. 531
Iudæi & Gentiles in quibus locis sepeliebantur. Leuit. 10.q.9. 142
Iudæi an haberent aliquem modum computandi continuatum à principio sęculi per quem scirent quis esset primus dies sæculi, & quis ab illo esset septimus. Leuit.23.q.3. 439
Iudæi in obsidione Samariæ, an comederent stercora columbarum, & quomodo fiebat hoc. 4.Reg.6.q.29. 60
Iudæi an peccabant comedentes capita asinorum, & stercora columbarum, cum essent immunda, & contra legem suam. 4.Reg.6.q.30. 60
Iudæi existentes ante datam legem post circumcisionem impositam, & illi qui post datã legem vsque ad Christi mor-

mortem extiterunt quomodo differebant. Parad.5.c. 113. 92
Iuda populi peccata.Genef.Epift.Hier.ad Pau.7.
Iudæ ad terram Roboam quare venerunt Sacerdotes,& Leuitæ relinquentes loca sua, & suburbana. 2. Paralip.11.q.13. 266
Iuda verborum liber, an sit liber Paralipomenon. 1.Paralip.Præf.2. Hieronymi.q.7. 34
Iudæi quomodo pro peccatis, & delictis varias cerimonias faciebant,& quomodo differunt.4.Reg.12.q.15. pag.111
Iudæ ad terram cum venissent Sacerdotes, & Leuitę de toto Israel.quomodo possent ibi manere.2.Paralip.11. q.14. 267
Iudæ in terra quamnam dispositionem reliquit Nabuzardam de illa discedens.4.Reg.25.q.18. 223
Iudæ in terra Hebræorum viuendi modus post aliorum in Babylonem translationem.4.Reg.25.q.19. 223
Iudæi quomodo in omnibus captiuitatibus puniebantur pro peccatis suis, & patrum suorum etiam in destructione facta per Romanos.Leuit.26.q.19. 548
Iudæi an statum post istam Christi prædicationem de repudio tenerentur ad non repudiandum.Matt.19.q.62. pag.181
Iudæi repudiando nunc vxores, an peccent. ibid. q.63. pag.181
Iudæi in pretorium Pilati introeuntes, an immundi efficerentur. Leuit.11.q.18. 178
Iudaicum populum per quæ præcepta Deus sibi magis vniuerit.Leuit.Præf.q.1. 3
de Iudæorum incredulitate.Def.p.2.c.52. 59
Iudęi quibus cerimoniis vterentur in vnctione Regis, 3. Reg.1.q.37. 19
Iudęos inter possessiones venditę quare non manebant in ęternum apud emptores, sed redibant ad venditorem in Iubilæo.Leuit.25.q.11. 500
Iudęis cur animalia multa Deus comedere vetuerit. Leuit.11.q.3. 160
Iudęorum Dij,quare vocati sunt à Syris dij montium.3. Reg.20.q.10. 517
Iudęi quomodo poterant se habere ad Gentiles, quando veniebant in Templum ad adorationem. 3.Reg 8.q. 17. 152
Iudęi quomodo clangebant in tubis argenteis in sollemnitatibus,& magnis epulis, & in Calendis,& in festo Clangoris.Leuit.25.q.7. 498
Iudęi quomodo permittebant Christum prędicare Euangelium,cum ipse Iudęus esset.Matt.9.q.157.
Iudęos inter non poterant aliqui esse impęsè diuites aliis in possessionibus nisi essent primogeniti. Leuit.25.q. 10. 500
Iudęi an potuissent vouere. Vid. In Verbo, Vouere.
Iudęi an cognouerunt Christum antequam eum occiderent. Matt.21.q.204. 484
Et quid de eo cognouerunt.ibid.
Iudęi antiqui an insanos vocarent Prophetas, 4. Reg.9. q.13. 86
Iudæi an steterint septuaginta annis in captiuitate propter septuaginta Sabbatha quæ facere omiserunt. Leuit.26.q.16. 545
Iudæ tribus, quare per se numerabatur, 1. Paralip.21.q. 19. 407
Iudæi, quomodo permittebant manere Chananæos istos in eorum terra, Matt.15.q.61. 234
Et an peccabant, ibid.
de Iudæ generatione,cur potius sit hic mentio, Genef.38. quæst. 1.
Iudas cur dedit alium filium suum in maritum Thamar, cum primogenitus mortuus fuisset, ibid.q.2.
Iudas, cur non dedit Thamar Selam minorem filium in maritum,ibid.q.3.
Iudas, quomodo poterat scire filium mortuum propter malitiam,ibid.
Iudæos ementes, an grauarentur, cum ipsi de seruitute exirent in Iubilæo, Leuit.25.q.28. 524
Iudæorum status postquam ducti sunt in Babylonem à Nabuchodonosor, quisnam fuerit, & an fuerint sicut serui, vel sicut liberi,4.Reg.25.q.16. 212
Iudæi,qualiter malefactores puniebant, Matt.16.q.118. pag. 329
Iudæi, quomodo accipiebant mensem Septembris, Leuit.23.q.19. 458
Iudæi, quomodo haberent aliquando menses duodecim aliquando tredecim in anno,Leuit.23.q.19. 458
Iudæi, quod dicunt, scilicet, quod in illa fame comederunt serpentes, & postea filios suos, & deinde carnes brachiorum suorum, an verum sit, 4. Reg.8. quæst.8. pag.74
Iudæis in quibus casibus licebat discurrere per terram Gentilium, 4. Reg.8.q.9. 75
Iudæi,an cognouerunt Iesum antequam eum occiderent, ibid.q.204. 484
Et quid de eo agnouerunt,ibid.
Iudæ filij an Ierusalem ceperint, vel filij Beniamin. Iud. 1.q.23. 13
Iudæis apparitio Angeli facta Iosue, an fuerit multum conueniens,& ad quid,Iof.c.5.q.69. 167
Iudæorum curam agens, an erat princeps Gabriel, & Michael eius adiutor,Iof.c.5.q.71. 168
Iudæi,an magis peccabant Idolatrando,quam Gentiles, Iof.c.6.q.18. 184
Iudæi,quare occiderunt mulieres Ierichontinas, & non magis susceperunt eas in Ancillas, vel vendiderunt, Iof.c.6.q.52. 260
Iudæi quam legem habebant in pugnando extra terram Chanaan,ibid.
Iudæi, an pueros nondum aptos ad bellum debuissent seruare à morte,Iof.c.6.q.53. 200
Iudæi,an fecerunt contra interdictum, & contra mandatum Dei reseruando Raab,& omnia,quæ ad illam, & totam cognationem suam pertinebant,Iof.cap.6.q.54. pag. 200
Iudæi completa cæde Ierichontinorum, an regressi fuerint in castra, non præmissa aliqua purificatione, Iof. c.6.q.59 204
Iudęi, an euntes contra vrbem Hay verterũt terga soluta timore virorum Hay, vel Deus incussent eis timorem, Iof.c.7.q.13. 216
Iudæis licebat vsuras facere cum Gentilibus, & cum conuersis ad Iudaismum,Exod.c.22.q.17. 431
Iudęis non erat licita vsura contra Gentiles,ex Rabb.Salom.Exo.c.22.q.16. 430
Iudęi,an in deserto potuerint habere ligna Setim, Exod. cap.25.q.6. 26
Iudęis negantibus legem, an per tabulas legis potuisset eis probari,Exod.c.25.q.15. 38
Iudęis in deserto, quare datum fuerit Tabernaculum, Exod.c.26.q.2. 62
Iudęi,quare statim non construxerunt templum, quando ingressi fuerunt terram Chanaan, Exod.c.26. quęst.3. pag. 63
Iudęi cum putarent Moysen esse mortuum, quando Deos petebant,quare eum non planserunt,Exod.cap.32.q.7. pag.194
Iudęis, quare specialiter Deus mandabat non communicare Gentilibus terrę promissionis, Exod.cap.34.q.12. pag. 290
Iudęis,quare Deus mandabat ne comederent de immolatis Idolis, Exod.c.34.q.13. 291
Iudęis ,an liceret accipere vxores de filiabus Gentilium, Exod.c.34.q.14. 293
Iudęis in Sabbato,an liceret ignem accendere,Exod.cap. 35.q.3. 311
Iudęis,quare hic promittit Deus dare septem populos, & Genef.15.c.decem,Exod.c.3.q.6. 32
Iudęi,an furtum commiserunt,vel peccauerint auferendo bona Aegyptiorum,Exod.c.5.q.10. 37
Iudęi, quomodo computant Menses, & Annos per lunationes,Exod.c.12.q.3. 126
Iudęi,an fecerint multas mansiones retrocedendo de Cadesbarne,Num.c.14.q.77. 354
Iudęi,an semper fuerunt apud mare Rubrum, & an steterint

terint in Cadesbarne bis, scilicet, anno secundo, & quadragesimo, Num.c.14.q.77. pag.354
Iudæis Deus, quare non dedit pisces, sed carnes, Num.c.11.q.78. 262
Iudæis Deus, quare magis dedit de auibus, quam de pecoribus, Num.c.11.q.79. 263
Iudæis Deus, quare de auibus potius coturnices, quam alias aues misit, Num.c.11.q.80. 263
Iudæos tria genera mandatorum quę habebant quando obligabant, Num.c.15.q.3. 366
Iudæorum desertum, quomodo hodie appelletur, Num.c.20.q.3. 4
Iudæos cum Rex Edom non permisit introire per terram suam, cur non declinauerunt modicum versus terram Meridianam, & Occidentalem, ne cogerentur circuire totam terram Edom, Num.c.20.q.9. 12
Iudæi, quomodo dicantur furati de Anathemate, & an fuit furtum, vel rapina, Iosc.7.q.20. 222
Iudæorum bella, an fuerunt ante transitum Iordanis, Ios.
Iudæi, quare suspenderunt Regem Hay, inferentes ei speciale supplicium, quam ceteris, Iof.c.8.q.14. 260
Iudæi, an dupliciter fuerunt confortati ante tempus magni belli Chananæorum à Deo, Iosc.c.9.q.4. 270
Iudæi, quomodo potuerunt intelligere linguam Gabaonitarum, qui venerunt ad eos fraudulenter, Iosc.c.9.q.12.
Iudæi, an peccauerint non occidendo Gabaonitas, cum non obligarentur iuramento, Iosc.9.q.27. 285
Iudæorum Principes non occidendo Gabaonitas, an excusat ignorantia iuris, ibid.
Iudæi, quomodo sic se habuerunt circa Gabaonitas, Iosc.c.9.q.29. 288
Iudæi cum non obligarentur iuramento præstito Gabaonitis, cur non occiderunt eos, Iosc.c.9.q.30. 288
Iudæ, & Leui Tribus an iungerent connubia propter dignitatem suam, Exod.c.31.q.2. 175
Iudæi moderni, quare hodie obseruăt comestionem Azimorum, & non obseruăt immolationem Agni Paschalis, Exod.c.12.q.44. 155
Iudæi propter duplicem rationem non possunt habere panem fermentatum in domibus tempore immolationis Agni, Exod.c.12.q.45. 155
Iudæis quare Deus mandauit in Ægypto dicens: Nullus vestrum egrediatur domus suæ vsque mane, Exod.cap.12.q.47. 157
Iudæi in deserto, an obligabantur obseruare Phase, Exod.c.12.q.49. 16
Iudæi quæ hodie obseruant, & quæ nō de illis, quæ mandauit Moyses, Exod.c.12.q.55. 169
Iudæi, quare appendebant Philateria, Exod.cap.13.q.3. pag.177
Iudæi in deserto an obligarentur ad omnia, Exod.c.13.q.4. 178
Iudæi per quam viam transierunt exiendo de Aegypto. Exod.c.13.q.9. 184
Iudæis, an Deus apparuerit in forma visibili, Exod.cap.15.q.2. 212
Iudæi, quare dicitur, quod murmurauerint, cum non dixerint verba murmurationis, Exod.c.15.q.8. 224
Iudæi quomodo intelligitur, quod de manna solum colligebant, quod edere poterant, Exod.cap.16.q.10.236
inter Iudæos quis principatus fuerit tempore Iudicum, Exod.c.18.q.9. 168
Iudæi quare dicebant se morituros si vltra audirent vocem Domini, Exod.c.20.q.38. 344
Iudæi quomodo errant dicendo in Vespere Sabbati creatas esse decem res, Num.c.22.q.10. 67
Iudaica cæcitas in expositione Sacræ Scripturæ quæ sit, ibidem.
Iudæorum principatus, & ordo eorum regnandi ab initio, vsque ad Christi mortem in generali, in Præfatione Auctoris, 1.Reg.q.1. 1
Iudæorum Politiæ in singulis eorum temporibus in speciali, ibid.
Iudæi quare primam partem huius libri vocent Samuelis librum. 1.Reg. in Præfat. Auct.q.4. 4
Iudæorum lingua quomodo conueniat cum Syrorum, & Chaldæorum linguis in Præfat. Diui Hieronymi. 1. Reg.q.4.& 5. pag.8
Iudæorum Principes in reditu de Babilone, quare fuerint tres, & de differentia principatuum istorum. in Præfat. D.Hieron. 1.Reg.q.10. 11
Iudæorum inimicos tacere in tenebris, quomodo dupliciter intelligi potest. 1. Reg.c.2. q.5. 61
Iudæorum conditio pessima. 1.Reg.c.4.q.13. 94
Iudæi cur non acceperint arcam de terra Philisthiim pugnando, 1.Reg.c.5.q.4. 101
Iudæi an fecerint aliquod ministerium, coram loco Arcæ, tempore quo Arca fuit in terra Philisthinorum. 1.Reg.c.5.q.7. 102
Iudæi dum erant sine arca, si accidisset aliqua dies Propitiationis, an celebrassent omnes cærimonias illius diei. 1.Reg.c.5.q.8. 103
Iudæis, an fuisset licitum facere vasa aliqua ex anis, & muribus aureis. 1.Reg.c.6.q.14. 116
Iudæi petendo Regem, an peccauerint. 1.Reg.cap.8.q.7. & 8. 146
Iudæi, & quilibet alius an teneătur velle viuere sub optimo genere Principatus. ibid.
Iudæis petentibus Regem, an implebatur promissio Dei. 1.Reg.c.8.q.10. 148
Iudæis an licuerit sine peccato petere Regem. 1.Reg.c.8.q.12. 149
Iudæis an licuerit in tali tempore petere Regem. 1.Reg.c.8.q.13. 150
Iudæis an alio tempore licuerit petere Regem. ibid.
Iudæos, & alios infideles quare leges sęculares Săctorum Imperatorum non permiserint contrahere secundum legem Moysi. 1.Reg.c.8.q.177. & 178. 235. & 236
Iudæis an melius fuit permittere contrahere in secundo, tertio, & quarto gradu, quam vetare, 1.Reg.c.8.q.182. pag.237
Iudæis cur non impediantur cęrimoniæ, & matrimonia. 1.Reg.c.8.q.183.184.& 185. 237.& 238
Iudæi an repudiătes vxores peccarent mortaliter. 1.Reg.c.8.q.186. 139
Iudæis quomodo erat licitum repudiare vxorem. 1.Reg.c.8.q.187.188.& 189. 239.& 240
Iudæi quantum tempus steterunt in monte Sinai. Num.c.9.q.3. 165
Iudę filij duo quare nominati sunt, cum ex eis nulla fuit aliqua progenies. Num.c.26.q.9. 134
Iudæi quomodo tantum desiderauerint nunc, vt appareret Saul, & postquam apparuit, neglexerint eum nimis. 1.Reg.c.10.q.24. 308
Iudæ tribus quare computata fuit per se. 1.Reg.c.8.q.9. pag.317
Iudæ tribus quomodo esset ceteris dignior, & numero maior, ibid.
Iudæi si probassent Samuelem accepisse munera, vel oppressisse aliquem, quomodo punirent eum. 1.Reg.c.12.q.5. 325
Iudæ Socho (nomen vrbis) quare vocatur sic. 1.Reg.c.17.q.4. 48
Iudæi viri quare acceperint Dauid in Regem. 2.Reg.c.2.q.4. 13
Iuda cur vnxit Dauid in Regem. 2.Reg.c.2.q.5. 13
Iudæis an licuerit vastare terram Ammon, destruendo terræ nascentia. 2.Reg.c.11.q.4. 101
Iudæorum opinio an sit vera, quod Dauid non peccauit cognoscendo Bethsabee, neque Ruben cognoscendo vxorem patris, 2.Reg.c.11.q.8. 104
Iudæis an liceret plorare pro mortuo longo tempore, 2. Reg.c.14.q.10. 140
Iuda viri an peccauerint offendendo viros Israel. 2.Reg.c.19.q.38. 216
Iuda viri quomodo viros Israel offenderunt, 2.Reg.c.19.q.37. 216
Iuda tribus quanta fuit summa virorum in numeratione tempore Dauid, 2.Reg.c.24.q.15. 277
Iuda tribus an potuit esse tanta multitudo virorum, quod excederet multas alias tribus. 2.Reg.c.24.q.16. 278

Iudas quare in numeratione fuit positus ad partē Orientalem. Num.c.2.q.8. pag.26

Iuda Tribus, an debuerit accipi loco omnium primogenitorum, Num.c.3.q.25. 40

Iudæorum opinio de ordine librorum Ruth, & Esther, Ios.in Præf. Hieron.q.6. 7

Iudæis transeuntibus Iordanem, cum solæ feminæ viderentur manere in terram duorum Regum Amorrhæorum, quomodo potuerunt defensari, & an dici possit, quod hoc fuerit modico tempore, Ios.c.1.q.63. 50

Iudæi, quare mouentur ad dicendum, quod Moyses mortuus fuerit die 7. mensis.12. Ios.c.2.q.10. 63

Iudæorum motiuum de morte Moysi, an valeat, & probet, Ios.c.2.q.11. 64

Iudæi, quomodo intelligendum, quod 40. annis comederunt manna, Ios.c.2.q.58.59.60.& 61.91.92.& 93

Iudæi, quando cæperunt computare annum inchoantes primum, ibid.

Iudæorum multitudo ad quid manserit tribus diebus ad ripam Iordanis, Ios.c.3.q.2. 95

Iudæorum directiuum post cessationem nubeculæ in itinere; an erat duplex, scilicet, clangor, & Arca; Ios.c.3.q.4. 96

Iudæi, an manebant incircumcisi in deserto ex mandato Dei, vt vult Histor. Scholast. Ios.c.5.q.17. 144

Iudæorum an nullus mansit in deserto incircumcisus negligentia parentum, sed ex mandato Dei, Ios.c.5.q.18. pag. 144

Iudæorum, an aliqui remanserunt incircumcisi negligentia parentum, vt vult Historia Scholastica, Ios.cap.5. quæst. 19.

Iudæi cum manserint quadraginta annis in deserto incircumcisi, quare iussit Deus omnes circumcidi transito Iordane, Ios.c.5.q.20. 145

Iudæos in lege Moysi quæ præcepta obligabant in deserto, & quæ non. Ios.c.5.q.21. 145

Iudæos in deserto, an obligabat lex, & quod quatuor erant conditiones requisitæ ad hoc, quod lex obligaret, Ios.c.5.q.22. 145

Iudæi murmurantes in Cadesbarne, quare statim non fuerunt deleti, sed successiue per 40. annos, Ios.cap.5. q.49. 156

Iudæi, quare 40. annis manserunt in deserto, & non permissi sunt prius ingredi terram promissionis, Ios.cap.5. q.48. 156

Iudæi, an ad se purificandum pro qualibet immunditia irent ad locum Sanctuarij, vel haberent apud se cineres vitulæ rufæ, Num.c.19.q.13. 459

Iudæi, quare cum aliquis moritur in domo effundūt omnem aquam, quæ ibi est, Num.c.19.q.18. 465

Iudæi moderni, an debeant nunc obseruare cæremonias legis, de contaminationibus, & expiationibus, Num.c.19.q.21. 468

Iudæi quæ nunc tenentur obseruare. Et an comedant agnum, & azymos panes, ibid.

Iudæi, an quia transierunt die decima mensis primi, ideo argui possit, quod non transierint tempore Messis, Ios. cap.3.q.35. 114

Iudæis, an licuerit erigere 12. lapides in Iordane, & totidem in Galgalis, Ios.c.4.q.12. 125

Iudæis, an erat lege vetitum erigi titulos, & lapidem insignem, & an si aliqua persona apud eos erat approbata poterat erigere titulos, & altaria, ibid.

Iudæi confutantur dicendo de constructione Altaris, Ios. c.4.q.24. 133

Iudæorum transitum Iordanis, quomodo intelligit Iosephus, Ios.c.4.q.26. 134

Iudæi, quare illo die non ambulauerunt nisi tres Leucas, Ios.c.4.q.27. 134

Iudæi, quare circumcisi sunt immediatè post transitum Iordanis, Ios.c.5.q.5. 139

Iudæi omnes, quare in deserto comedentes Phase, erant incircumcisi, & quare nullus incircumcisus fuit prohibitus, ibid.

Iudæi isti quo die fuerunt circumcisi, Ios.cap.5.quæst.6. pag. 140

Iudæi in quo circumcidebantur, ex sententia Magistri sententiarum, Ios.c.5.q.7. 140

Iudæi moderni in circumcisione quibus cultris vtuntur, Ios.c.5.q.8. 141

Iudæi, an omnes in nocte, qua exierunt de Aegypto fuerunt circumcisi, Ios.c.5.q.11. 141

Iudæi qui præcisè fuerunt illi, qui consummarentur in deserto. Iosue c.5.q.50. 157

Iudæi an peccauerint, quia non sunt circumcisi in toto tempore, quo fuerunt in deserto. Ios.c.5.q.52. 158

Iudæi quia non sunt circumcisi in deserto, an puniti sunt, & quando. ibid.

Iudæi, cum circumcisio esset cerimonia summe necessaria in Veteri Testamento, cur in deserto omiserunt illam; 40. annis. Ios.c.5.q.54. 161

Iudæi an in deserto omiserunt circumcisionem, eo quod non eguerunt ibi tali signo distinctiuo. Ios.cap.5.q.56. pag. 160

Iudæi quare cum manebant in aliqua mansione deserti magno tempore non circumcidebantur, vt in Monte Synai, & in Cadesbarne. Ios.c.5.q.59. 162

Iudæi cur post transitum Iordanis, immediatè circumcisi sunt. Ios.c.5.q.60. 163

Iudæi quid comederunt cum celebrauerunt Phase. Iosue c.5.q.67. 166

Iudæi post transitum Iordanis cum celebrauerunt Phase, an erat necesse comedere azyma. ibid.

Iudæis, an dederit Deus propter Mariam puteum, propter Moysen manna, & propter Aaron nubem, Num. c.20.q.2. 3

Iudæis, an defecerint ista tria dona, ipsis mortuis, ibid.

Iudæi, quomodo steterunt 40 annis in deserto, Num.cap. 32.q.3. 294

Iudæi, quomodo proficiscebantur per desertum, & quanto tempore fuerunt vagi, ibid.

Iudæi quare dixerunt, quod dimitterent vxores in vrbibus muratis, Num.c.32.q.4. 296

Iudæi; quomodo transierunt per mare Rubrum per noctem, Num.c.33.q.3. 308

Iudæi transiendo mare Rubrum, an transierunt per medium Maris, ibid.

Iudæi, an bis steterunt in Cadesbarne. Num. cap.33.q.3. pag. 311

Iudæi mansiones in desertum, quomodo fecerint, Numer.c.33.q.7. 314

Iudæi, an cogerentur nō solum accipere vxores de tribubus suis, sed etiam de familiis suis, Num.c.36.quæst.5. pag. 352

Iudæi, an cogerentur accipere vxores de tribubus suis, quando illæ succedebant patribus, & alias possent accipere vxores de aliis tribubus, Num.c.36.q.6. 352

Iudæis, an Deus hic promiserit dominium totius orbis, Ios.c.1.q.22. 30

Iudæi, an in deserto præter panem, & manna, interdum alios cibos habebant, & an ita hic possent habere, Ios. c.1.q.34. 39

Iudæis vndenam insurgebat tantum desiderium colendi idola. Iud.2.q.15. 27

Iudæis quod nemo resistere poterat, ita vt ipsi deberent totam terram promissam subiicere, & capere an verum sit. Deut.7.q.7. 67

Iudæi propter duo admoneri debebant circa hæc mandata. Deut.8.q.1. 68

Iudæos numquam fatigatos fuisse ex itinere deserti, quomodo intelligendum sit. ibid.q.2. 69

Iudæorum obiectio quod Deus irrationabiliter mandauerit, quod non dicerent, fortitudo mea, & robur manus meæ hæc omnia mihi præstiterunt, an sit colorabilis. Deut.8.q.4. 72

Iudæis quomodo Deus conglutinatus dicitur. Deut.10. q.6. 91

Iudæos an in deserto præcepta cærimonialia obligarent. Deut.12.q.1. 103

Iudæi quare in deserto circumcisi non fuerunt. ibid.

Iudæi an Chananæorum terram, vel gentes possidere deberent. Deut.12.q.2. 105

Iudæi quare appellentur populus peculiaris Dei, Deut. 14.q.2. pag.139
inter Iudæos soli descendentes ex genere Iacob vocantur fratres vel proximi qui vero conuersi sunt ex gentilitate vocantur peregrini, Deut.15.q.1. pag.144
Iudæus ex genere, & conuersus ad Iudaismum non vocantur amici inter se, quantumcumque fœdera, & beneuolentiam habeant, ibid.
Iudæis ex genere multa priuilegia Deus dabat, quæ non dabat conuersis ad Iudaismum, Deut.15. q.2. 145
Et quænam erant priuilegia ista, ibid.
Iudæorum cur quædam peccata ecclesia punit, & quædam non, Matt.25.q.258. 124
Iudæorum reliquiæ in fine sæculi ad Deum connertentur, Matt.15.q.89. 245
Iudæi quascumque vsuras, an compellantur Christianis restituere, Matt.25.q.261. 125
Iudicij vniuersalis igne, an corpora vsta à se ignis materia efficientur, & ita erunt in eodem loco quo ignis, Matt.25.q.442. 235
Iudæis an liceret, hortos colere anno septimo, Leuit.25. q.4. 493
Iudæorum monumenta qualia erant, Matt.8. quæst.98. pag.281
Iudæorum friuola expositio text. ibi. & quod dederit de semine suo Moloch, Leuit.19.q.2. 254
Iudæi cur Christum non accusauerunt, cum leprosum tangeret, Matt.8.q.13. 230
Iudæis quomodo videbatur Christus non seruare legem cum eam tamen seruaret semper quantum ad seipsum, ibid.q.19. 233
Iudæi quare volebant aliquid emere in bonis immobilibus, cum ista venditio non maneret in æternum, Leuit. 25.q.16. 505
Iudicij vniuersalis ignis, an purgabit retrestrem Paradisum, Matt.25.q.434. 231
Iudæi putabant munditiam exteriorem facere ad sanctitatem, Matt.15.q.13. 206
Et quare sic putabant, ibid.
Iudæorum mentis. Vid. Mentis Iudæorum.
Iudæi quod in festiuitatibus vacarent epulis & aliis gaudiis, quænam erat vtilitas, Deut.16.q.3. 154
Iudæis, an Romanum regem Romani imponerent Machabæorum tempore, Deut.17.q.8. 168.
Et quid Christi tempore, ibid.
Iudæos quare Deus assuefacit hic ad amorem proximorum, Deut.22.q.1. 200
Iudæorum historica narratio à principio suæ originis, cum quibus gentibus communicauerunt, & in quibus terris transferunt, Deut.23.q.2. 208
Iudæi quibus poterant ad vsuras dare, & quibus non, Deut.23.q.6. 216
Iudæi quare erant duri corde, Deut. 23.q.7. 217
Iudæis propter diuitiem cordis quædam permissa sunt, ibidem.
Iudæi, an tenerentur dare decimas & primitias ante introitum terræ promissæ, Deut.26.q.1. 243
Iudæi an obligabantur solum ad præcepta libri Deuteronomij, vel etiam ad præcepta aliorum quattuor librorum Moysi, Deut.28.q.7. 265
Iudæi postquam exierunt de Ægypto, an comederint panem aliquo tempore, vel manna, Deut.29. quæst.3. pag.273
Iudæorum filij, an fint, vel alij homines isti de quibus dicitur hic quod mirari debebant, Deut.29.q.6. 278
Iudæorum de reductione si custodierint mandata litterá ista quomodo stare possit cum Deus illis dixisset. Reuerteris, & audies vocem Domini Dei tui, & facies vniuersa mandata, Deut.30.q.2. 282
Iudæos inter quare etiam à sanctis viris vsitata erat olei vnctio. Ruth 3.q.11. 33
Iudæos quænam præcepta in deserto ad obseruantiam obligabant, Deut.6.quæst.2. pag.53
Iudæis quomodo Deus Chananæorum gentes septem tradidit, Deut.7.q.1. pag. 61
Et quando, ibidem.
Iudæos qui Christi mortem, procurarunt ignorasse illum Messiam fuisse probatur, ibid.q.205. 486
Iudæos occidisse Zachariam inter templum & altare, quomodo intelligatur, ibid.q.261. 439
Iudæorum ad gentem totam, an Christus pœnæ istius admonitionem & prænunciationem dixerit, an soli Ierusalem, ibid q.264. 440
Iudæis, an conuenienter inflicta fuerit pœna ista, quod domus eorum deserta relinqueretur, ibid. q.274. 445
Iudæis quare Christus prænnnciauit destructionem vrbis Ierusalem, ibid.q.276. 445
Iudæi aliqui præter Pharisæos & Scribas an Philateria portarent, Matt.23.q.34. 306
Iudæi cur portabant fimbrias, & in eis vittas hyacinthinas, ibid.q.40. 311
Iudæi omnes, an portarent fimbrias, & vittas hyacinthinas, ibid.q.41. 312
Iudæi omnes, an obligabantur portare fimbrias, & in eis vittas hyacinthinas, ibid.
Iudæi quomodo asserere poterant iurantem in auro templi teneri, & iurantem in templo nō teneri, ibid.q.102.
à Iudæis sanguis iustus requirendus an intelligatur ab Abel exclusiue, vel inclusiue, ibid.q.256. 432
per Iuda filios possumus intelligere duo. Num. cap. 10. q.29. 195
Iudę tribus quomodo primo moueretur, quia videretur, quod semper mouerentur versus Orientem. Num.10. q.32. 197
Iudęi si non peccassent cito ingressi essent terram promissionis. Num.c.10.q.46. 202
Iudęi quomodo desiderauerunt carnes, cum haberent pecora secum Num.c.11.q.14. 221
Iudęi an desiderauerunt carnes teneras, & delicatas, scilicet, auium, ibid.
Iudęi quare magis desiderabant carnes, quam cępas, & porros, &c. Num.c.11.q.15. 222
Iudęi quare abotrebant manna, Num.c.11.q.16. 222
Iudęi quomodo poterant certificari, quod Agnus esset vnius anni præcisè, Num.c.28.q.4. 177
Iudęi quare hic murmurauerunt contra Aaron, cum ipse non esset princeps eorum, sed Moyses. Num. cap.14. q.21. 331
Iudęi quare dicitur supra, quod murmurauerunt contra Moysen, & non contra Aaron, Num.c.14.q.22. 332
Iudęi quare dixerunt vtinam mortui essemus in Aegypto, & non in hac solitudine, & quomodo in hoc errabant, Num.c.14.q.24. 332
Iudęi cur tunc dixerunt, in hac vasta solitudine, cum id tamen nescirent. Num.c.14.q.25. 333
Iudęi quare petierunt mori in solitudine. Num.cap.14. q.26. 333
Iudęi quare optabant mori dicendo ne inducat nos Dominus in terram istam. Num.c.14.q.27. 333
Iudęis serpentes, qui nocebant, an essent de nouo à Deo creati, vel erant in loco illo. Num.c.21.q.7. 28
Iudęos percussos à serpentibus quare voluit Deus per serpentem sanare, Num.c.21.q.21. 43
Iudaizare quid sit propriè, Exod.c.23.q.18. 458
Iudęi non solum, sed etiam Gentiles conuersi tenebantur celebrare Phase, alij non, Num.c.9.q.35. 178
Iudęus quomodo debeat iurare, si Christianus cogat eum iurare, scilicet, an per Thora, vel per Euangelia. Exod. c.23.q.14. 453
Iudęus an licitè exigat iuramentum à Christiano in nomine Christi, Exod.c.23.q.15. 455
Iudęis facta ista promissio quare non fuit completa tempore Iosue. Exod.c.23.q.83. 529
Iudeus committens periurium coram altari moriebatur, vel eueniebat ei magna pęna, Num.c.5.q.24. 107
Iudęi quid dicant, quando vir inuenit feminam coeuntem cum alio, Num.c.5.q.19. 105
Iudæi aliquando nolebant accusare feminas, de Adulterio, ne si deficerent in probatione punirentur, Num.c. 5.q.20. 106
Iudæi cogentes vxores hanc purgationem subire, an peccarent, Num.c.5.q.30. 112

Iudæi non cogebant Gentiles ad cærimonias suas, sed cogebant ad non agendo contra illas, Num.c.9.q.35. pag.178

Iudæi an fuerint quadraginta annis perfectis vagati per desertum. Num.c.14.q.89. 359

Iudæi quomodo erant distincti ab aliis populis in rebus, in signo, & in moribus. Num.c.15.q.5. 389

Iudæi quomodo indigebant signo, cum viderint punitionem murmurantium, Num.c.17.q.2. 410

Iudæi an venerint ad Pharan de Aseroth, vel de monte Sinai, Num.c.13.q.1. 297

Iudæi in qua mansione fixerunt tentoria, Num. c.13.q.1. pag.297

Iudæi ad quid indigerent nube quando recesserunt, à Cades, quia 38. annis nunquam mouerunt castra, Num.c.14.q.74. 353

Iudæi quomodo dicitur, quod reuertantur in solitudinem cum in ea sint, Num.c.14.q.77. 354

Iudæi, an essent obligati portare fimbrias, & vittas hyacinthinas, Num.c.15.q.53. 390

Iudex vnus quare de qualibet tribu ponebatur ad distribuendum terram Chanaan, Num.c.34.q.7. 324

Iudicum & Iosue libri quare continuantur post Pentateuchum, Iosue in Præf.Hieron.q.1. 5

Iudicum liber an debeat poni post librum Iosue, Iosue in Præf.Hier.q.2. 6

Iudicum liber, an poni debeat post librum Ruth, Iosue in Præf. Hier.q.3. 6

Iudicum liber an poni debeat post librum Iob, Iosue in Præf.Hieron.q.4. 7

Iudicum libros, Iosue, Ruth, & Esther, quando Beatus Hieronymus transtulit, Iosue in Præf. Hieron. quæst.7. pag.8

Iudices quare dij vocantur, Exod.c.22.q.7. 416

de Iudicis officio, Exod.c.23.q.1. 435

Iudicij humani, & diuini differentia quæ sit, 1.Reg.c.16. q.26. 35

Iudicium humanum quomodo errat, ibid.

Iudicialia præcepta semper obligauerunt, Num.c.15.q.3. pag.367

Iudicium, & præceptum pro eodem accipiuntur, Num. c.14.q.21. 374

Iudicare in festiuis diebus, an liceat, Exod.c.12.quæst.33. pag.149

per Iudicum electionem 70. an euacuata fuerit potestas priorum assumptorum consilio Ietro, Num.c.11.q.25. pag.228

Iudices isti quanto tempore manserunt inter Iudæos. ibidem.

Iudices ordinati consilio Ietro, an manserint in toto deserto, Num.c.11.q.26. 228

Iudices isti, an manserint in terra Chanaan, Num. c.11. q.27. 228

Iudices 70. an semper manserunt in deserto, Num. c.11. q.28. 229

Iudicum istorum loco, quomodo aliqui assumerentur, ibidem.

Iudices electi consilio Ietro & septuaginta seniores, quam habitudinem haberent adinuicem, Num. c.11. q.30. pag.230

Iudices 70. an essent subordinati Moysi, Num.c.11.q.31. pag.230

Iudices quo tempore cœperint, 1.Reg.c.4.q.19. 97

Iudices, quando tenentur restituere munera, quæ recipiunt a partibus, siue sit simonia, siue non, 1.Reg.c.12. q.4. 324

Iudices quibus tenentur restituere munera accepta à partibus, ibid.

Iudices, Israel, & nomina, & successiones, quot fuerint, 1. Reg.c.12.q.13. 331

Iudices Israel quare fuerint hic pauci expressi à Samuele, ibidem.

Iudices Tribuni, & Centuriones, & ceteri qualiter accipiantur, & an omnes computentur, qui ad bellum sunt apti, Exod.c.18.q.12. 265

Iudices in Israel, an per electionem, vel per sortes assumpti sint, Exod.c.18.q.9. pag.268

Iudicum tempore inter Iudæos quis principatus fuit, Exod.c.18.q.9. pag.268

Iudices per Israelitas electi, an potestatem aliquam haberent, Exod.c.18.q.10. 269

Iudices Israel, an æquales essent in potestate, Exod.c.18. q.11. 270

Iudices isti omnes septuaginta electi à Moyse an potuerint esse iuuenes secundum ætatem, vel oportebat necessario omnes esse senes, Num.c.11.q.39. 234

Iudices, an aliquando liceat assumi ex iuuenibus, ibid.

in Iudice bonū quæ requiruntur, ibid.

Iudex an debeat iudicare secundum allegata, & approbata, vel secundum propriam sententiam, Exod. c.23. q.6. 442

Iudex quid facere debet, si ad talem angustiam deducatur, vt non possit testes quos scit esse falsos, de falsitate conuincere, aut aliquo modo ad superiorem remittere, ibidem.

Iudices, an possint accipere aliquid præter salarium, Exod.c.23.q.7. 446

Iudices delegati, aut ordinarij, an expensas, aut munera à litigantibus recipere possint, Exod. cap.23. q.8. pag.446

Iudices, Nadab, & Abiu, an perierint in incensione, quia viderunt Dominum super montem Sinai, Num.c.11. q.6. 217

Iudicis vnius in diebus cur Ruth historia accidisse dicatur, cum Scriptura non consueuerit ponere tempus in initiis librorum, Ruth c.q.1. 2

Iudex quis fuerit sub quo accidit Ruth Historia.ibidem quæst.3.

Iudices quot fuerint, Ibid.q.4. 3

Iudices quanto tempore præfuerint.ibid.

Iudicū quis fuerit ordo in Israel à tempore Moysi vsque ad tempus Christi.Iud.21.q.51. 377

Iudicum ordo an erat destructus tempore quo ista acciderunt.Iud.21.q.fin.

Iudicare de criminibus ad quem pertinet. Ios.20. q.18. pag.231

in Iudicio an liceat contendere petendo, vel defendendo, vel necesse sit volenti aliquid auferre a nobis dimittere, vel dare ei, Matt. 5.q.340. 437

Iudicialia, cærimonialia, & moralia præcepta, an sint in lege Christi, sicut erant in lege veteri. Matt.22.q.266. pag.221

Iudex an cogere posset Iudæum litigantem in iudicio contra Christianum, vt iuret super Thora. Matth.c.5. q.274. 379

in Iudicio vniuersali manifestabuntur bona, & mala, & aliæ causæ cur manifestabuntur præter assignatas, Mat.25.q.351. 186

ad Iudicium venturos Angelos cum Christo, quomodo verum sit, & an omnes descendent de cælo ad locum iudicij, Matt.25.q.295. 140

Iudicum c.primo quod habetur, an fuerit magno tempore post mortem Iosue, Iud.1.q.1. 2

in Iudicum libro quare non agatur de omnibus iudicibus, sed de quibusdam in libris Regum, sicut de Heli, & Samuele. Iud.17.q.4. 279

Iudicum tempore Caleb viuēte, an licebat vnicuique facere quod sibi rectum videbatur, Iud.17.q.14. 284

Iudicij an ad locum angeli omnes de cælo descendent, Matt.25.q.295. 140

Iudices quomodo Deus suscitabat, Iud.2.q.14. 26

Iudex primus in Israel quomodo Othoniel esse potuerit, ibid.q.10. 36

Reliqua in verbo, Othoniel.

Iudex secundus Aod, quare sibi fecerit gladium ancipitem, Iud.3.q.18. 41

Reliqua in verbo Aod.

Iudex tertius Sangar. Vid. in verbo Sangar.

Iudices quare mulieribus esse non permittebatur, Iud.4. q.7. 53

Iudicum duorum tempore, quomodo hic contra solitum computatur afflictio, Iud.13.q.3. 208

coram

coram Iudice ecclesiastico Iudæus, à Iudæo vsuras repetens, an cum possit ad restituendum compellere, Matt. 25.q.259. pag.125
Iudicium vniuersale an erit per diem, vel per noctem, Matt.25.q.321. pag.158
Iudicium vniuersale, qua parte noctis vel diei erit, Matt. 25.q.321. 159
ad Iudicium vniuersale, an omnes homines venient, Matt.25.q.323. 160
Iudicium generale, an futurum sit, Matt.25. quæst.316. pag.150
Iudices antiquitus in porticis ciuitatis iura dicebant, Deut.16.q.4. 155
Et quare, ibidem.
Iudices antiquitus ferebantur in curribus per ciuitaem, ibidem.
Iudici iusto duo necessaria sunt, cognitio iustarum legum, & bonitas conscientiæ, ibid.q.5. 156
Iudex de quo Deut.17. quisnam erat, an subordinatus Sacerdoti magno, vel vicarius eius, Deut.17. quæst.6. pag.165
Iudex quare interrogabat fratrem, an defuncti vxorem accipere vellet, Deut.25.q.8. 236
Iudici nulli vel principi seculari licet punire omnia vitia occasione legis Euangelicæ, aliàs erit sibi resistendum, Def.par.2.c.60. 64
in Iudicio vniuersali quare Christus dicet malis, Discedite maledicti, Matt.25.q.401. 211
Et quare non dicet, Discedite maledicti Patris mei, ibid. quæst.402.
Iudicum & præpositorum, an idem esset officium, 1.Paralip.26.q.44. 527
Iudicum & præpositorum officium, 1.Paralip.26. q.45. pag.527
Iudicum Leuitarum officium, 1.Paralip.26. q.46. 527
Iudicialia præcepta, Moralia, Cærimonialia, & testimonia, quomodo inter se differunt, 3.Reg.2. q.4. 26
Et quomodo lex tota in istis præceptis contineatur, ibidem.
Iudicij in die quare bona omnia in memoriam bonorum redibunt, Matt.25.q.341. 179
Iudicio Dei quare euenit quod mulieres occiderent filium vnius & altera clamaret ad Regem, 4. Reg.6. q. 36. 61
Iudicium, prodigium, & signum, quomodo differant, Deut.6.q.8. 59
Iudicium, mandatum, præceptum, & cærimonia quomodo differant, Deut.8.q.3. 71
in Iudicando Christum forma consueta iudicandi seruata fuit, Deut.17.q.4. 163
Iudicium, Misericordiam, & fidem grauiora legis esse quomodo verum sit, Matt.23. q.127. 353
Iudicium, & misericordiam præcipua esse de his quæ ad proximum pertinent, quomodo verum sit. ibidem, quæst.128. 354
Iudicium, & Misericordia, an grauiora esse intelligantur omnibus alijs, quæ ad proximum pertinent, aut omnibus quæ ad Deum. ibid.q.129.
Iudicium, & Misericordiam esse maiora quam decimarum oblationem, quomodo stare possit. ibid.q.130.355
Iudex iustè quandoque condemnat innocentem. Defens. par.2.c.34. 51
Iudicij vniuersalis in die, an Sol, & Luna obscurabantur. Matt.25.q.314. 149
Iudicium vniuersale præcedentia signa quindecim communiter posita, an sint vera. Matt.25.q.312. 147
Iudicium vniuersale quæ præcedent signa vera quæ sint. Matt.25.q.313. 148
coram Iudice Ecclesiastico, Iudæus an possit vsuras repetere. Matt.25. q.260. 125
in Iudicio vniuersali resurgentes, an scient quæ sunt in conscientijs aliorum. Matt.25.q.346. 182
Iudicij in die, an virtutes cælorum mouebuntur. Mat.25. q. 315. 170
in Iudicio vniuersali, an bona quæ aliquando mali fecerunt eis ad aliquid proderunt. Matt.25.q.349. 284

Index Quæstionum.

in Iudicio vniuersali an sicut mala tam deleta, quam non deleta nota erunt, ita erit de bonis, quæ aliquando fecerunt, & an ad aliquid eis proderunt. Matt.25.q.349. pag.184
in Iudicio humano, an aliquos redarguere liceat. Matt. cap.15.q.28. 214
in Iudicio vniuersali qui, & qualis erit liber vitæ, de quo Apoc.20. Matt.25.q.336. 176
in Iudicio generali iudicare ad quos homines pertineat, Matt.19.q.193. 283
in Iudicio generali iudicandi priuilegium, quomodo datum sit Apostolis, cum etiam alijs datum esse videatur, ibid.q.194. 285
Iudices de quibus, Iosue c.24. an fuerint Decani, quinquagenarij, centuriones, & tribuni instituti consilio Ietro, Iosue 24.q.3. 96
Iudicio vniuersali, an aderunt gentes omnes vel aliquæ deerunt, Matt.25.q.301. 142
in Iudicio vniuersali mala quæ boni fecerunt aliquando de quibus pœnituerunt, an erunt nota, Matt.25.q.350. pag.185
Iudicium præcedentia signa. Vid. in verbo signa.
in Iudicio vniuersali quare Christus dicet his, qui erunt à sinistris, discedite. Matt.25.q.399. 210
in Iudicio vniuersali ad quid verba illa Christi prosint, quamdiu vni ex fratribus meis minimis fecistis, mihi fecistis. Matt.25.q.398. 210
in Iudicio vniuersali quare Christus dicet malis: Discedite à me. Matt.25.q.400. 215
in Iudicio vniuersali, quomodo Christus dicet Bonis: venite, quia iam boni accesserant. Matt.25.quæst.362. pag. 192
Iudicij vniuersalis ignis, an iudicium ipsum præcedet, vel sequetur. Matt.25.q.459. 239
in Iudicio vniuersali, quomodo peccatores magni poterunt in tam breui spacio de omnibus suis peccatis purgari. Matt.25.q.461. 242
Iudicium vniuersale, an ignis præcedet, vel sequetur. Matt.25.q.459. 239
Iudicii vniuersalis ignis purgans quis erit, vnde veniet, & vbi generabitur. Matt.25.q.436. 231
Iudicij vniuersalis ignis origo duplex. Matt.25. q. 437. pag.233
in Iudicio vniuersali quomodo Christus pauperes minimos dicet, quoniam beati, nec parui, nec minimi sunt. Matt.25.q.396. 208
in Iudicio vniuersali. quomodo iusti dicēt. Domine quando vidimus te esurientem. Matt.25.q.389. 206
Iudicij vniuersalis ignis, an erit eiusdem speciei cum nostro. Matt.25.q.458. 238
Iudicij vniuersalis ignis operatio, an erit naturalis, vel supernaturalis, & an erit eiusdem speciei, cum nostro. Matt.25.q.458. 238
Iudicij vniuersalis in sententia, quare pro bonis, dicetur, venite, cum non sit iste modus sententiæ diffinitiuæ, Matt.25.q.361. 192
Iudicij vniuersalis ignis, an sit in magna quantitate, & an per motum operetur, vel manendo, cum alijs corporibus simul. Matt.25.q.438. 233
Iudicij vniuersalis ignis qualem motum habebit, & à quo. Matt.25.q.449. 233
in Iudicio vniuersali quare boni opera sex misericordiæ Christum alloquentes repetunt, Matt.25. quæst.391. pag.207
Iudicium quinque modis accipitur, Matt.12. quæst.97. pag.52
in Iudicio quomodo Niniuitæ, & Regina Austri Iudęos condemnabunt, ibid.
in Iudicio vniuersali quomodo Christus dicet malis, dico vobis quamdiu, &c. non apponendo fratribus sicut in responsione bonorum, Matt.25. quæst.429. pag.218
in Iudicio vniuersali, quomodo boni ibunt in vitam ęternam, mali vero in supplicium, quia boni habebunt tunc actualiter vitam æternam, & mali ignem æternum, Matt.25.q.421. 218

in Iudicio vniuersali mali quare penes opera misericordiæ mala.& excusatiores referendo tam breuiter respondebunt. Matt.25. q.418. pag. 217

in Iudicio vniuersali quare Christus enarrabit opera omnia misericordiæ contra malos sicut erga bonos, Matt.25.q.413. pag.216

in Iudicio vniuersali quare Christus breuius loquetur contra malos quam contra bonos, Matt.25.quæst.414. pag.216

Iudicij vniuersalis ignis, an consumet omnia quattuor elementa, Matt.25.q.427. 224

in Iudicio vniuersali cur ignis & non aqua omnia purgabit,& in diluuio vniuersali aqua purgauit, & non ignis, Matt.25.q.424. 221

Iudicij vniuersalis per ignem,an elementa omnia purgabuntur, Matt.25.q.428. 226

in Iudicio vniuersali quare dicetur in ignem æternum, Matt.25.q.404. 212

à Iudicum diebus factum non esse Phase tale quale Iosias fecit dicere, an differat, & à diebus Iudicum, 4. Reg.23.q.36. 206

à Iudicum tempore, an fuerit factum Phase tale quale Iosias fecit,4. Reg.23.q.37. 206

Iudicandorum diuisio quomodo fiet ante sententiam in iudicio vniuersali, Matt.25.q.360. 191

Iudicum 70. ordinatio, quam fecit Moyses, an manserit semper in Israel,& etiam ordinatio Centurionum, & Tribunum, Deut.c.16.q.6. 156

Iudicari, cum dupliciter intelligatur quomodo accipiatur præceptũ Christi de non iudicando in Euang.Mat. 7.q.2. 196

Iudicare aliquem ex suspicione, vel præsumptione, an licitum sit, Matt.7.q.4. 198

Iudicium nostrum est in bonum,& in malum, Matt.7.q. 4. pag. 198

Iudicium malum oritur ex tribus radicibus, Matt.7. q.4. pag.198

Iudicij dubia circa bonum, & malum an sint semper interpretanda in meliorem partem, Matt. 7. q. 5. 200

à Iudicando proximos in rebus dubiis melius est nos abstinere, Matt.7.q.5. 200

in Iudicio vniuersali quomodo verificabitur illud, esuriui & dedistis, &c. & in malis econtrario cum misericordiæ opera multi mali fecerint, & multi boni non fecerint. Matt.25.q.415. 217

in Iudicio vniuersali quomodo dicatur malos Christo responsurus. Quando te vidimus, &c. & ad quid istud dicet, Matt.25.q.417. 217

in Iudicio diuino cur pro patre filij occiduntur,& quare paruuli,& non adulti, 4.Reg.14.q.5. 121

in Iudicio vniuersali cur Christus opera tantum misericordiæ memorabit, an aliqua adsit causa, Matt.25. q.386. pag.205

Iudici vel alteri, an aliquando occidere innocentem liceat, Matt.5.q.117. 172

Iudicij vniuersalis ignis, an sit per se, vel cum aliis corporibus, Matt.25.q.450. 234

in Iudicio vniuersali, quare malis dicet Christus esuriui, & non dedistis mihi manducare, Matt.25.quæst.412. pag.216

Iudicium vniuersale an fiet tam de bonis omnibus quam de malis operibus, Matt.25.q.385. 204

In Iudicio humano patet an possit occidi pro filio; & econtra, 4.Reg.14.q.5. 121

in Iudicio vniuersali, quare dicetur, Venite benedicti, & qui dicantur benedicti, Matt.25.q.363. 193

Iudices Israel qui essent tempore Salomonis, 2.Paralip.1. q.8. 6

Iudicij vniuersalis ignis, an purgabit cælos planetarum & stellarum, Matt.25.q.426. 223

Iudicum librum quis scripserit, Genes.Epist.Hieron. ad Paul. 7.

Iudicij vniuersalis ignis, an purgabit elementum ignis. Matt.25.q.432. 229

Iudicij vniuersalis ignis, an purgabit infernum. Matt.25. quæst.433. 230

Iudicij vniuersalis ignis, an sit ille qui cruciabit malos post Iudicium in æternum. Matt. cap.25. quæst.462. pag. 243

Iudicij vniuersalis ignis, quomodo genitus poterit iuxta terram manere. Matt.25.q.457. 238

Iudicij vniuersalis ignis, quomodo poterit tam breui peccatores magnos de peccatis omnibus purgare. Mat.25. quæst.461. 242

Iudicij vniuersalis ignis qualis erit,& quousque se extendet. Matt.25.q.455. 237

in Iudicio vniuersali quare Christus dicet malis, discedite maledicti. Matt.25.q.401. 211

in Iudicio vniuersali quare malis dicetur, discedite in ignem æternum. Matt.25.q.403. 212

Iudicij vniuersalis ignis, quomodo tam paruus poterit agere in tanta combustibilia, Matt. cap.25. q.456. pag. 238

Iudicij vniuersalis ignis, an malos consumet, & non bonos, vt dixit Magister Sent. Matt.25. q.460. 240

Iudicij vniuersalis an ignis purgabit elementum ignis responsio ad primam principalem rationem opinionis necessariæ, Matt.25.q.429. 226

Iudicio in vniuersali, an quilibet cognoscet merita & demerita omnium aliorum,& est responsio ad primam rationem principalem in diuersum positam. Mat.25. q.346. 188

Iudicium vniuersale, an fiet in valle Iosaphat, Matt.25. q.331. 170

Iudicio in vniuersali, quomodo erunt nubes, Matt.c.25. q.332. 172

Iudicium vniuersale, an erit in fine sęculi, vel ante, & an omnes tam iusti, quam iniusti ibi congregabũtur. Mat. 25.q.317. 151

ad Iudicium vniuersale quomodo gentes omnes congregabuntur. Matt.25.q.302. 142

in Iudicio vniuersali quare Christus dicturus est opera misericordiæ,& nihil aliud. Matt.25.q.384. 204

Iudicium temerarium. Vid. Temerarium Iudicium.

Iudicij vniuersalis tempore cum resurgẽt omnes, an quilibet cognoscet omnia peccata, quæ fecit. Matth. 25. q.338. 178

Iudicio in vniuersali ad quid bona facta in memoriam reducentur. Matt.25.q.339. 178

Iudicio in vniuersali, cur omnia nota erunt omnibus bonis,& malis mala, ac bona. Matt.25.q.348. 184

in Iudicio vniuersali tantum, an semper manebit notitia omnibus de bonis,& malis omnium. Matt.25.q. 354.

in Iudicio vniuersali qui loquetur Rex quinam sit. Matt. 25.q.356. 190

Iudex an possit eleemosinam facere de sibi datis ad male testificandum. Matt.6.q.44. 45

in Iudicij die tolerabilius erit,&c. quare dicatur. Matt. 10.q.89. 424

Iudicij dies quomodo accipiatur. ibid.

Iudicialiter an puniatur in Templo iurans. 2.Paralip.6. q.15. 148

in Iudicio vniuersali quare separati erant boni, & mali iudicandi. Matt.25.q.359. 191

in Iudiciis an locum habeat acceptio personarum. Matt. 22.q.112. 54

Iudicari an debeant mali in die Iudicij vniuersalis. Matt. 25.q.325. 162

Iudicij vniuersalis in die an mali iudicari debeant. Matt. 25.q.325. 162

Iudicari an debeant Angeli, & dæmones in Iudicij vniuersalis die. Matt.25.q.326. 164

Iudicij vniuersalis in die Angeli,& dæmones, an iudicabuntur. Matt.25.q.326. 164

in Iudicio vniuersali scire singulos, quæ alij omnes commiserunt quænam necessitas ad dicendum cogat. Mat. 25.q.347. 183

in Iudicio vniuersali, an Christus humanitatem ostendet gloriosam, & impassibilem, vel mortalem. Matt.25. q.328. 167

in Iudicio vniuersali, an mali Deitatẽ videbũt, & si videbũt, an aliquod inconueniens sequetur. Mat. 25.q.329.

in Iudicio vniuersali, quomodo fiet diuisio iudicandorum ante sententiam, Matt.25.q.360. pag. 191
in Iudicio vniuersali opera misericordiæ tantum cur dicet Christus, quæ sit verior causa, Matt.25.q.387. 205
in Iudicio vniuersali quæ fient an profiterentur voce, aut mente, Matt.25.q.333. 173
in Iudicio vniuersali, an mala, & bona propria, & aliena videbuntur vno intuitu, Matt.25.q.355. 188
Iudicij in die ad quid fiet Solis, Lunæ, & Stellarum obscuratio, Matt.24.q.162. 526
Iudicij in die quodnam erit signum filij hominis, ibid. quæst.168.
de Iudicij die, an intelligatur littera illa. De die autem illa &c. vel de euersione Ierusalem, ibid. quæst.201. pag.544
de Iudicij die ad quid Christus dixit. De die autem illa nemo scit, ibid.q.202. 545
de Iudicij die, quomodo Christus si vellet certitudinem daret, ibid.q.203.
de Iudicij die quare dixit Christus quod neque angeli sciunt, ibid.q.204. 546
Et quomodo stat quod Angeli hoc nescirent. ibid.
Iudicij diem quomodo est, quod Pater solus sciat. ibid. quæst.208. 547
de Iudicij die quomodo stare potest, quod Marcus dicit, scilicet, de die illa nemo scit nisi Pater, neque Angeli cælorum, neque Filius hominis, nisi Pater. ibid.q.209.
de Iudicij die quare Christus dixit, quod Pater sciebat. ibid.q.214. 550
Et quare dixit. quod solus Pater sciebat. ibid.q.215.551.
Ad Iudices & Summum Sacerdotem apud Iudæos pertinebat diffinire in omnibus, de quibus lex non diffiniebat. Matt.15.q.12. 205
in Iudicio vniuersali, an libri aliqui erunt. Matt.cap.25. quæst.334. 175
in Iudicio vniuersali quid erunt libri, & ad quid. Matt. 25.q.335. 176
in Iudicio vniuersali quomodo Christus dicturus est, esurui, cum hoc Christo non competinerit. Matt.cap.25. quæst.383. 203
Iudicij vniuersalis in die an boni iudicabuntur. Matt.25. quæst.324. 161
Iudicari an debeant boni in die Iudicij vniuersalis. Matt. cap.25.q.324. 161
in Iudicio quomodo tanta esse poterit obliuio, vt sint homines sicuti in diebus Noe. Matt.25.q.311. 14
Iudicium vniuersale ad quid fiet, & an expediat fieri, Matt.25.q.318. 152
Iudicium vniuersale, an expediat fieri, Matt.25. q.318.
Iudicij vniuersalis dies, an sit nobis occultus, vel possit esse notus, Matt.25.q.319. 153
Iudicij vniuersalis diem scire an nobis expediat, & an signa posita à Christo sint solum pro die iudicij, Matt. 25.q.320. 155
Iugum quod Christus iubet tollere super nos quid sit, Matt.11.q.65. 494
Et quare dicitur tollite super vos, ibid.
Iugum meum suaue est quare dicitur, ibid. quæst.68. pag.496
Et quomodo intelligatur, ibid.
Iumenta quænam bruta appellari possint, Genes.7. q. 14. 76
Iumentorum primogenita quare mortua sunt, Exod. c. 12.q.16. 138
Iuramenta quod talia fuerint qualia dicit hic Salomon in veteri Testamentu ad quid introductum est, 3. Reg. 8.q.12. 128
ad Iurandum alium inducens in Sanctuario vbi poterat mori si iuraret falsom an peccaret, ibid. q.13.128
Iuramenta, an liceat nobis exigere ab aliquibus, in locus sepulchrorum Sanctorum, & super reliquias eorum, & in aliis locis vbi falsum iurans creditur à Deo percutiendus vel moriturus illico, ibid.q.14. 129
Iuramentum an sit frequentandum, vt Iudæi dicunt, vel magis nunquam iurandum sit nisi ex necessitate, Deut. 6.q.6. 57
Iuramenti verba, an interpretari debeant secundum intentionem iurantis, vel eius cui iuratur, 3.Reg.2.q.16. pag.31
Iurauit cur lorum Elisæum occidere cum mulier alterius filium ad comedendum petens ad eum clamauit, 4. Reg.6.q.38. 62
Iurante eo qui vsuras soluit vsuras non recipere vllo modo, neque super eis denunciare, an recipere possit, Mat. 25.q.283. 133
Iuramenti confirmationis promissio, & multiplicationis, atque possessionis à Deo Hebræis facta differunt, Deut. 26.q.3. 144
in Iurante vsuras non repetere quid plus sit repetere, an denunciare, Matt.25.q.283. 134
Iuramentum quo casu fiebat in templo, 2. Paralip.6. q. 14. 148
Iurare in Thura, an sit Iudaizare, Exod. c.23. quæst.18. pag.458
Iurare in aurum templi quid sit, Matt.23.q.99. pag.345
Iurantem in auro templi debere, dicere quidnam sit, ibid.q.101. 344
Iurantem in templo non teneri, & iurantem in templi auro teneri quomodo Iudæi asserere poterant. ibidem, quæst.102.
circa Iuramentum altaris quomodo errabant Pharisæi, ibid.q.110. 347
Iurare an liceat per creaturam. Et an iuramentum per eam factum teneat, ibid.q.127. 349
Iuramentum factum per creaturam an teneat, ibidem.
Iura sacrificiorum ad quos spectarent, 1.Reg.c.2. q.24. pag.72
Iura Regis dicta à Samuele, an debita sint Regibus. 1. Reg.cap.8. q.19. 154
Iura dicta an possint Reges sine peccato exigere, ibid.
Iura hodie quare non distinguunt inter concubinas, & vxores, sed ablatum est nomen concubinæ. 1. Reg.c.8. q.221. 255
Iura antiqua cur fecerint distinctionem inter concubinas, & vxores, & iura moderna cur non, ibid.
Iura hostiarum, quæ oblatæ fuerunt in innouatione Regis Saulis, quibus prouenirent. 1. Reg.c.11.quæst.15. pag.321
Iura sacrificiorum, quæ immolabantur coram arca, cui prouenirent. 2.Reg.c.6.q.20. 61
Iuramentum sine voto, an obligat magis in Deum, vel è contra. Num.c.30.q.3. 204
Iuramentum præstitum contra legem Dei, siue affirmatiuè, siue negatiuè, siue ignoràter, siue scienter, an obliget. Iosue c.9.q.19. 283
de Iuramenti forma, Matt.5.q.254. 351
Iurare verum sit licitum, ibid.q.255. 352
Iuramenti comites an dicantur Iustitia, Iudicium, & Veritas. ibid.q.256. 354
Iuramentum an sit actus religionis siue latriæ. ibid.q. 257. 355
An sit appetendum, & frequentandum tanquam actus virtutis. ibid.q.258. 356
Iuramentum incautum, an obliget, ibidem, quæst.259. pag.357
Iuramentum extortum per coactionem, an sit obligatorium. ibid.q.260. 363
Iuramentum quomodo interpretandum sit, ibid.q.261. pag.364
Iuramentum an sit maior obligatio, vel voti. ibi.q.262. 365
In Iuramento an dispensari possit, ibid. q.263. 366
Iuramentum an impediatur fieri propter personæ, vel loci, vel temporis, vel aliarum circumstantiarum, conditiones. ibid. q.264. 370
in Iuramentis quæ conditiones subintelliguntur, ibid.q. 265. 372
Iurare an liceat per creaturas. ibid.q.266. 373
Iuramentum factum per creaturas, an obliget ad obseruandum, ibid.q.267. 375
Iurare an licitum sit per idola, & Dæmones. ibid. quæst. 268. 376
Iuramentum factum per idola, an teneat, ibid.q.269.

Iuramentum exigere, vel accipere, an licitum sit ab idolatris, Matt. 5. q. 270. pag. 377
Iurans per Deum, an magis peccet quam per creaturas, ibid. q. 271. 378
Periurus per Deum, an magis peccet quam per idola, ibid. q. 272.
Iurando super Thora an Iudæi peccent, ibid. quæst. 273. pag. 379
Iurare super Thora, an index Iudæum in iudicio contra Christianum litigantem cogere possit, ibid. q. 274. pag. 379
Iurare in Christi nomine Iudæi Christianos cogentes, an peccent, ibid. q. 275.
Iurando super Thora an Christianus peccet, ibid. q. 276. pag. 380
Iurando per Christi nomen vel crucem, an Saraceni peccent, ibid. q. 277.
Iurare per crus Mahometi, an Christiano alicui liceat, ibid. q. 278. 380
Iurare super Alchoranum Mahometi an Christiano liceat, ibid. q. 279.
Iurare per Alchoranum, an Saracenis liceat, ibid. q. 281. pag. 381
Iurantes coniuges nunquam petere debitum coniugale, an possint de cetero petere, ibid. q. 313. 405
Iurans seruare statuta Ecclesiæ vel vniuersitatis in quibus aliqua in contrarium adinuicem inueniantur, an teneatur ea seruare, ibid. q. 316. 406
de Iuramentis duobus contrariis quod eorum seruandum, ibid. q. 317.
Iuramentum sua causa factum, an vnus remittere possit, ibid. q. 319. 408
Iuramentum sibi factum an quis remittere possit, ibid.
Iuramentum ad quid institutum sit. Matt. cap. 14. q. 27. pag. 127
Iurare super Thalmud, an Iudæis liceat. Matt. 5. q. 282. pag. 381
Iurando per crus Mahometi quis maius peccet Christianus, Iudæus, an Saracinus. ibid. q. 283.
Iurare per membra Dei alicuius, an liceat. ibid. q. 284. pag. 382
Iurare per Euangelia, an licitum sit. ibid. q. 285.
Iurare per Deum an maius sit, vel per Euangelia. ibid. quæst. 286. 383
Iurare per dominum suum, vel per aliquem hominem alicui, an liceat. ibid. q. 287.
Iurare an licitum sit per Sanctos defunctos. ibid. quæstio 288. 384
Iuramentum fieri an liceat ad sepulchra Sanctorum ibi. quæst. 289.
Iurare an liceat per Christi Crucem. ibidem. quæst. 290. pag. 385
Iurare an liceat per manus Episcopi. ibidem quæst. 291. pag. 386
Iurare an liceat per sacros Ordines. ibid. q. 292.
Iurare an liceat per Altare. ibid. q. 293.
Iurare an liceat per Sanctorum reliquias. ibidem. quæstio 294.
Iurare an liceat per Eucharistiam. ibidem, quæstio 295. pag. 287
Iuramentum an sit interpositio fidei. ibid. q. 296.
Iurare an liceat per Euangelia super sepulchra Sanctorum, in quibus periuri morte puniuntur. ibidem, quæst. 297.
Iuramentum exigens à falsè iurante, an peccet. ibidem, quæst. 298. 388
Iurans contra aliquod de consiliis Euangelicis, an sit iuramento obligatus. ibid. q. 305. 401
Iuramentum, an seruare teneatur, qui timore mortis promisit, ibid. q. 306. 402
Iurans aliquid dare alicui certo tempore & superueniente impedimento impeditus, an sit censendus periurus, Matt. 5. q. 307. pag. 403
Iurans soluere vsuras, an soluere teneatur, ibid. q. 308.
Iuramento prædecessorum, an teneantur communitatum successores, ibid. q. 309. pag. 404
Iurans non cognoscere concubinam quam tenet, an possit eam in vxorem ducere, Matt. 5. q. 310.
Iurans statutum communitatis iam factum seruare, & postea nouum seruare promittens sub virtute prioris iuramenti, an contraueniens sit periurus, ibid. q. 311.
Iurantes coniuges non recedere, an possint pro aliqua causa recedere, ibid. q. 312. 405
Iurans in templo, an puniretur iudicialiter. 2. Paralip. 6. q. 15. 148
Iuramentum Herodis puellæ factum an illum obligabat, Matt. 14. q. 32. 129
Iuramentum incertum quod postea vergit in deteriorem exitum non est complendum, nec obligat, ibidem.
Iuramentum in templo, an sit nobis licitum facere, 2. Paralip. 6. q. 18. 151
Iurare si compulit vsurarius illum cui pecuniam mutuabat vt non denunciet, an iuramentum teneat, & alia. Matt. 25. q. 280. 132
Iurium primogenituræ. Vid. Primogenitura.
Iure nocere cui volumus ab eo licite vsuram accipimus casus vndecimus. Matt. 25. q. 214. 102
sub Iuris naturalis prohibitione quænam cadant, Matt. 6. q. 128. 143
sub Iure positiuo quænam cadant, Matth. 6. quæst. 128. pag. 143
Iuramentum siue iurare quid sit, Matth. 5. quæst. 252. pag. 352
Iurisdictionum distinctio quare facta fuerit in ecclesia, Matt. 16. q. 87. 310
Iuris naturalis præcepta quænam propriè appellantur, Matt. 6. q. 135. 149
Iurisdictio reliqua in verbo Potestas.
Iura Canonica. Vid. Canonica iura.
Iura Ciuilia. Vid. Ciuilia iura.
Iuristarum, & Ioan. Andreæ rationes, quod præscriptio naturali iuri conueniat, an concludant. Iud. 11. q. 59. pag. 195
Iuristarum & Ioan. Andreæ opinio quod in materia præscriptionis ius Ciuile supplet, & subuenit ius Canonicum, an vera sit, ibid. q. 60. 197
Iura Sacerdotum. Vid. Sacerdotum iura.
Iurisdictio fori conscientiæ est nobilior & excellentior quam alia iurisdictio in tribus, Def. par. 2. cap. 67. pag. 67
Et quomodo, ibid.
Et quantum, ibid.
Iurisdictiones quare in Veteri Testamento non erant distinctæ seculares, & Ecclesiastica, sicut nunc, Iosue c. 3. q. 16. 103
Iurisdictio Sacerdotalis quare in nouo Testamento distincta fuit à sæculari, Iosue c. 3. q. 17. 103
Iustitia legalis, an sit obedientia totius legis. Deuter. 9. q. 2. 77
Et quomodo intelligatur. ibid.
Iustitia legalis, & obedientia, quomodo comparentur. ibid.
Iustitia quomodo excedat alias virtutes. Deut. 20. q. 3. pag. 190
Iustitiæ laus. ibid.
Iustitia quid in proposito. Ibid. c. 24. q. 4. 225
Iustitia duplex est. ibid.
Et quas partes singulæ habeant, ibid.
Iusti viri, & boni orantes, an semper exaudiantur. Matt. 7. q. 17. 212
Iusti quare interdum non impetrant, peccatores autem sic. Matt. 7. q. 16. 211
Quod iustum & bonum est. Matt. cap. 7. quæst. 22. pag. 214
Iustorum orationes aliquando non exaudiantur. Matt. 10. q. 76. 417
Iustitia ablata communicatio nulla stare potest, siue bonorum, siue malorum. Leuit. 19. q. 33. 351
Iustitia. Vid. Bona opera.
Iustorum liber an sit Genesis, vel liber Abacuch, Iosue c. 10. q. 84. 346

Iustorum liber quis fuerit, qui & bellorum Domini appellatur, Iosue c.10.q.86. pag.347
Iustos non esse condemnandos, Exod.c.23.q.5. 441
Iustos, & Prophetas multos cupiuisse videre quæ Apostoli videbant quomodo verum sit, Matt.13. quæst.42. pag.92
Iusti, & iniusti, an omnes congregabuntur in die Iudicij vniuersalis, Matt.25.q.317. 151
Iusto non esse positam, legem sed peccatori tripliciter quomodo intelligatur, Matt.6. q.138. 151
Iustitia, iudicium, & veritas an dicantur iuramenti vnitas, Matt.5.q.256. 354
non Iustus sed peccatores Christum vocare venisse quomodo Christus dixerit, Matt.9.q.62. 336
Iustificantur homines per fidem ex Dei gratia, ibid. q.74. 341
Iustitia ad statum politicum necessaria est, Matt.6. q.34. pag.30
Iustitia vera in quibus probetur, Matt.cap.15. quæst.20. pag.210
Iusti multi, & Prophetæ quod cupierint videre, quæ Apostoli videbant quomodo verum sit, Matt.13.q.42. pag.92
Iustitiam originalem, an necesse fuerit ablatam fuisse immediate post peccatum, Genes.3.q.7. 35
Iustitia originalis, an esset aliqua gratia gratum faciens, ibid.q.11. 36
Iustificantur homines à solo Deo, Matt. cap.10.q.143. pag.458
Iuuenes missi à Moyse ad immolãdum qui fuerint, Exod. c.24.q.9. 11
Iuuenis qui venit ad Dauid in Siceleg post mortem Saulis quis fuit, 2.Reg.c.1.q.2. 3
Iuuenis iste ad quid venerit ad Dauid in Siceleg, 2.Reg. c.1.q.3.
Iuuenis iste, sine nuncius, quare dixit solum de morte Ionathæ, & non aliorum filiorum Saulis, 2. Reg.c.1. q.4. 4
Iuuenis iste, an mentitus fuit, dicendo quod occiderit Saulem, 2.Reg.c.1.q.5. 5
Iuuenis iste quomodo potuerit accipere Diadema, & armillam Saulis, 2.Reg.c.1.q.8. 6
Iuuenes cur voluit consulere Roboam responsurus populo, & eorum consilio assensit, 2. Paralip.10.q.11. pag.248
Iuueni Christum interroganti, an necessaria esset Mosis legis obseruatio ad vitam æternam, Matth. cap.19. q. 128. 230
Et an Christus dixerit illi præceptum illud quod à Marco ponitur, scilicet, ne fraudem feceris, ibid.q.130. pag.231
Iuueni isti præceptis datis cur addidit Christus. Et diliges proximum tuum sicut te ipsum, ibid. quæst.131. pag.231
Et cur hic non fuerit posita clausula generalis de dilectione Dei sicut posita est de dilectione proximi, ibid. q.132. 232
Iuuenis iste, an verum dixerit dicens omnia hæc custodiui, ibid.q.133. 232
Iuuenis iste cum dixit omnia hæc custodiui à iuuentute mea, quid intellexit per omnia, ibidem, quæst. 134. pag. 233
Iuuenis iste cur dixit omnia obseruaui à iuuentute mea, ibid.q.135. 233
Et quomodo poterat esse verum, ibid.
Iuueni isti cur post prædicta dixit Christus, si vis esse perfectus, ibid.q.136. 234
Verba ista: Si vis perfectus esse quomodo stant, quia est repugnantia in Euangelistis, ibidem, quæstio. 138. pag. 234
Et quid istorum dixit Christus, an quæ dicit Matthæus, vel quod dixerunt, Marcus, & Lucas, ibid. quæst.139. pag.234
Et cur illi dixit Christus, vade, & vende omnia quæ habes potius quam aliquid aliud, ibidem. quæst.146. pag.241

L

LABAN cur nominatur filius Nachor, cum Bethel fuerit eius pater immediate. Genes.cap.29. quæstio 1. pag. 576
Laban an peccauerit Liam introducendo pro Rachele. Genes.29 q.5. 582
Laban greges, an varij nascerentur naturaliter, vel miraculosè. Genes.30.q.10. 599
Laban num toties potuerit mutare mercedem Iacob. Genes.31.q.1. 601
Laborantes parum quare aliqui augescunt, Matt.cap.6. quæst.189. 190
Laborantes semper quare pauperes. Matt.6.q.189. 190
Laborantes manualiter, an ieiunio excusentur. Matt.6. q.143. 155
Et ibi quod homo non tenetur facere omnia quæ potest.
Laborem ratione mutui subiens mutuator licitè vsuram accepit. Matt.25.q.213. 102
Labrum quomodo esset de speculis mulierum. Exod.cap. 38. quæst.4. 337
Lactantes an teneantur ieiunare. Matt.6.q.146. 156
Lacte & melle, terra quomodo fluere dicatur. Leuit.20. quæst.24. 368
Lachis, Hebron, Hierimoth, & Ierusalem, an erant vrbes Australes. Iosue c.10.q.2. 299
Lachis, & Eglon, quæ erant istæ vrbes. Et an propinquæ. Iosue c.10.q.4. 300
circa Lagana, & azima quomodo se haberent Sacerdotes, 1.Paralip.23.q.31. 473
Laiel rem pignori acceptam à detentante, an possit Ecclesia fructus non computando detinere, Matt.25.q. 197. 95
Laicus an aliquo modo possit se vouere Deo totaliter, licet non ad ministrandum. Num.c.30.q.9. 207
Laicis non est diffinitum, quando pro cibis granas agere debeant, ideo possunt agere quando volunt. Matt.14. q.101. 158
Laicus cum esset Ioas, an licite in templo potuit à Ioiada teneri. 4.Reg.11.q.10. 102
Laicus quomodo intelligatur tenere Ecclesiæ possessionem. Matt.25.q.199. 96
Laicorum & Sacerdotum immunditiæ tempus, & differentia. Leuit.11.q.12. 172
Lamech an primus introduxerit simultaneam bigamiam, Genes.9. q.13.
Lamech an male tractaretur à duabus mulieribus. Genes.4.q.16.
Lamech annorũ numerus quare discordat inter nostram, & litteram Hebraicam. Genes.5.q.3.
de Lamech vero septuagies septies, &c. an expositio hic posita sustineri possit. Genes.4.q.16. 53
Lamentationes quo genere metrorum describantur. in Præfat.D.Hier.1.Reg.q.14. 13
Lampades quæ sunt, quas virgines portabant. Matt.25. q.43. 15
Lanceæ æneæ quare non sunt subrogatæ, sicut scuta. 2. Paralip.12.q.19. 293
Lanceas aureas, & scuta quomodo diuersè quoad numerum ponuntur. 2.Paralip.9. & 3.Reg.10. 2.Paralip.9. q.10. 224
Lanceas aureas, & scuta ad quid fecit Salomon. 2.Paralip.9.q.11. 225
Lanceas aureas, an etiam abstulerit Sesac, 2.Paralip.12. q.18. 293
Languores cur Christus tangendo curabat, spiritus vero solo verbo eiiciebat, Matt.8.q.48. 148
Lapidare blasphemum quare omnibus concedebatur, Leuit.24.q.11. 484
Lapides ad faciendum domum Domini, an Dauid cædi, & poliri faciebat, vel Biblij id agerent, 1.Paral.22.q.6. pag.439
Lapides & ligna quare Dauid congregauit, cum nesciret de forma, & quantitate templi, & conditione materiarum quas Deus in templo vellet, 1.Paralip.22.q.10. pag.441

Lapides & ligna cur Dauid non congregauerat ante, & ea collegit in senectute, 1. Paralip. 22. q. 11. pag. 441

in Lapidibus his, an scripta fuerint decem præcepta solum, vel omnia quæ in istis quinque libris Moysi sunt, Deut. 26. q. 1. 250

Lapis à Iosue collocatus super quercum quomodo ponabatur, vt testis, Iosue vlt. q. 20. 315

Lares auis cur sit Iudæis prohibita. Vid. Aquila.

de Largitione liberali, & charitate ordinata ad proximum, Deut. 15. q. 3. 146

Latina littera. Vid. Dict. littera Latina.

Latinæ de Græco translationi cur Hieronymus asteriscos & obelos apposuit cum hoc necessarium non videretur, 1. Paralip. Præf. 2. Hier. q. 11. 39

Latinæ de Hebræo translationi cum non apposuerit Hieronymus asteriscos, & obelos, cur apposuit illos translationi de Græco in Latinum, 1. Paralip. Præf. 2. Hier. q. 10. 39

Latinos libros. Vid. libros Latinos.

in Latinum de Græco quare Hieronymus Bibliam transtulerit, 1. Paralip. Præf. 2. Hier. q. 9. 38

Lapides quomodo poterant videri intra fluuium, Iosue c. 4. q. 13. 126

Lapides duodecim, qui positi sunt in Galgalis, an portati fuerint primo de Iordane in Montem Hebal & Garizin, vt Iudæi dicunt. Iosf. c. 4. q. 22. 132

Lapides Deuteronomij, & Altaris an sint iidem. Iosf. c. 8. quæst. 26. 264

in Lapidibus, de quibus hic dicitur quid scriptum erat, Iosue c. 8. q. 27. 264

in Lapidibus istis, an solum essent decem præcepta, vel solum maledictiones, & benedictiones, vel solum omnia decem præcepta, vel totus Deuteronomius scripta, ibidem.

Lapides venientes super Chananæos, an ab Angelis, vel à Deo missi sunt. Iosf. c. 10. q. 8. 306

Lapides isti an naturaliter veniebant, ibidem.

Lapides isti, an essent lapides grandinis, vel erant saxa, quæ aliquando fuerunt in terra. Iosf. c. 10. q. 9. 307

Lapides isti grandinis an naturaliter fuerint facti ad tantam quantitatem, vel nunc nouiter facti fuerint, vel augmentati, cum prius essent ipsi minores. Iosf. cap. 10. quæst. 10. 307

Lapides isti, an sunt facti tunc naturaliter. Iosue cap. 10. quæst. 11. 308

Lapidis nomen super quo posuerunt Arcam, quare vocetur Abel, 1. Reg. c. 6. q. 23. 124

Lapidum aceruus quare positus fuit super Absalon. 2. Reg. c. 18. q. 16. 192

Lapides duodecim educti de Iordane an fuerint per duodecim viros electos à Iosue, Iosue c. 3. q. 30. 110

Lapis aliquis de istis duodecim, an fuerit sumptus pro tribu Leui, & per aliquem Leuitarum. Iosue c. 3. q. 31. pag. 111

Lapides duodecim Iordanis quorum Sacerdotum sub pedibus debebant tolli, Iosue c. 4. q. 4. 120

Lapides duodecim quare de conspectu Arcæ fuerunt educti, Iosue c. 4. q. 6. 121

Lapides isti duodecim ad quid fuerunt positi in signum, Iosue c. 4. q. 9. 123

Lapides duodecim, qui positi fuerunt in Galgalis, an fuerint positi sigillatim in modum duodecim titulorum, Iosue c. 4. q. 10. 124

Lapides isti quanto tempore manserunt, ibid.

Lapides duodecim qui fuerunt accepti in Iordane, an erant prius in ipso alueo, vel ducti sunt de ripa fluminis, Iosue c. 4. q. 11. 125

Lapides isti quomodo erant collocati vt videri possent, ibidem.

Lapides in Iordane, an licuerit Iudæis erigere, & totidem in Galgalis, cum videatur lege vetitum, erigi titulos, & lapidem insignem, Iosue c. 4. q. 12. 125

Latitudo templi. Vid. Templi altitudo.

Latrones Syri. Vid. Syros Latrones.

Latrunculos Syros. Vid. Syros.

Latrunculi persequuti à Dauid, an confugerunt ad loca munita, credentes ibi esse securi, 1. Reg. c. 30. quæst. 14. pag. 299

Latronum Principes, qui occiderunt Isboseth, qui fuerunt, 2. Reg. c. 4. q. 4. pag. 39

Latronum principes cur ingressi sunt in meridie, quam alio tempore ad occidendum Isboseth, 2. Reg. cap. 4. q. 6. pag. 41

Latronum principes, qui occiderunt Isboseth quare acceperint triticum de domo Regis, 2. Reg. c. 4. quæst. 7. pag. 41

Lactucæ agrestes, & azima. an in deserto obseruatæ fuerint, Num. c. 9. q. 25. 174

Laminæ Thuribulorum quare fuerunt affixæ altari holocaustorum, & non alteri. Num. cap. 16. quæst. 25. pag. 407

Laminæ istæ quomodo fuerunt affixæ altari holocaustorum, Num. c. 16. q. 26. 407

Lauari Naaman quare iussit Elisæus, & non fecit aliam cæremoniam, 4. Reg. 5. q. 8. 44

Lauari septies quare Elisæus iussit Naaman. 4. Reg. 5. q. 10. 44

Laudare Deum, an Gentes omnes teneantur. 1. Paralip. 16. q. 25. 319

Laudabilis an magis sit actus ex passione, quam ex electione. Matt. 6. q. 22. 18

Laudes, & applausum sæculi Christus nos fugere docuit turbas post saturationem dimittens. Matt. 15. q. 110. pag. 253

Laudis, & Eucharistia sacrificia sola sunt in Testamento Nouo. Def. p. 2. c. 49. 58

Laus Israelitarum quænam sit maior. 1. Paralip. 17. q. 34. pag. 351

Lebetes, & Ereatij quæ vasa erant, & ad quam ministrationem facta. 2. Paralip. 4. q. 22. 99

Lebetes, & Creatij, quæ vasa erant. 2. Paralip. 4. quæst. 22. pag. 99

Lebæus quid interpretetur. Matt. 10. q. 39. 396

Lecythus, & Hydria mulieris Sareptæ. Vid. Sareptæ Mulier.

Legentes cœnante Conuentu in diebus ieiuniorum, an possint aliquid ante lectionem comedere. Matt. c. 6. q. 145. 156

Legiones dæmonum, & Angelorum, quænam sunt. Matt. 8. q. 111. 286

Legio. quid, Matt. 8. q. 111. 286

Leno quis sit. Matt. 6. q. 39. 41

de Lenocinio acquisita, an possint in eleemosinam dari. Matt. 6. q. 39. 41

Lenocinij modi tres. ibid.

Lenticula Olei, &c. Vid. Olei Lenticulam.

Leones quare missi sunt contra istos Samaritas. 4. Reg. 17. q. 19. 147

Leones septem quare positi fuerunt in solio Salomonis, & cur duodecim. 2. Paralip. 9. q. 13. 227

Leones quomodo cessauerunt venire, quoniam ipsi non cessauerunt colere idola. Reg. 17. q. 22. 148

Leones cur immissos dixerunt Samariæ habitatores, quia ignorabant legitima Dei terræ, & non quia peccabant contra Deum. 4. Reg. 17. q. 14. 145

Leones istos à Deo missos esse, quomodo Samariæ habitatores cognouerunt. 4. Reg. 17. q. 12. 145

Leones isti, qui veniebant contra Samaritas, an possent venire naturaliter. 4. Reg. 17. q. 11. 145

Leonis, id est, Christi Metaphora. Vid in dict. Christus.

de Lepra quæ est in cute, vel in carne. Leuit. 13. quæst. 1. pag. 213

de Lepræ plaga iudicare quare non pertinet ad populares, sed ad solos Sacerdotes. Leuit. 13. q. 2. 214

de Lepra secunda, quæ est in carne viua. Leuit. 13. quæst. 4. pag. 216

de Lepra tertia, quæ in cute oritur. Leuit. cap. 13. quæst. 5. pag. 218

de Lepra quarta, quæ est in vulnere. Leuit. 13. quæst. 6. pag. 218

de Lepra quinta, quæ est in capite. Leuit. c. 13. quæst. 7. pag. 220

de Lepra sexta, quæ est in capite, vel barba. Leuit.13.q.8. pag.220
à Lepra mundus homo quando à Sacerdote iudicari debet, Leuit.15.q.9. 221
de Lepra vestis suspecta lustrationis, an viuentibus aquis abstergi debeat, Leuit.13.q.12. 226
Lepram cognoscere & purificare an ad idem pertineant, Leuit.14.q.1. 228
Leprosi mundati cærimoniæ licet non haberent aliquam virtutem effectiuam, tamen habebãt significationẽ aliquorum futurorum vel ipsius quod fiebat, Leuit.14.q.2. 229
Lepra quo Regni tempore Azarias percussus fuerit, 4. Reg.15.q.5. 128
Lepra, quare percussus est Ozias, & de conditione peccati sui, 4.Reg.15.q.6. 128
Lepra percussi an funi Giezi filij, 4.Reg.5.q.40. 52
à Lepra mundatio Naaman, quare non abstulit bellum Syriæ, & Israel, 4.Reg.6.q.6. 55
à Lepra pro liberatione Oziæ, quare Prophetarum nullus orauit qui eius tempore erant, 4.Reg.15.quæst.10. pag.129
Lepra Giezi percutiendo pro Simoniæ peccato, an peccauerit Elisæus, 4.Reg.5.q.37. 51
Lepræ pœna, an conuenienter inflicta fuerit Giezi pro peccato Simoniæ, 4. Reg.5.q.38. 51
Lepræ plaga, an durauerit in tota posteritate Giezi, cum pœnæ patris non sint vltra quartam generationem, 4. Reg.5.q.43. 53
de Lepræ immunditia, & quomodo sanabatur, Leuit.22. q.5. pag.405
Lepræ in purificatione, quare offerebatur lignum cedrinum, Leuit.14.q.3. 230
Lepræ præceptum, & alia cærimonialia, an seruata fuerint in deserto, Leuit.14.q.12. 239
Lepra in domibus, an esset solum per adhæsionem an etiam secundum veritatem, Leuit.14.q.13. 241
Leprosi in domum ingressa lotio, an aquis lustrationis, vel viuentibus fieret, Leuit.14.q.14. 242
Lepra clausam in domum, ingredientes an vestimenta lauere deberent, Leuit.14.q.15. 243
Leprosi, quare occultauerunt aurum & argentum quod inuenerunt in castris Syrorum, 4.Reg.7.q.23. 69
Leprosi, quare ausi sunt accipere aurum, & argentum de Tabernaculis, & abscondere, extra castra, 4. Reg.7.q. 22. 69
Leprosi, quare postquam comederunt, & biberunt non redierunt in vrbem sed reuersi sunt in castra, 4. Reg.7. q.24. 70
Leprosi, an peccauerint comedendo, bibendo, & abscondendo aurum, & argentum sine dominorum mandato. 4.Reg.7.q.25. 70
Leprosi, an peccauerint abscondendo aurum & argentum, & vestes, 4.Reg.7.q.26. 70
Leprosi, an peccauerint accipiendo aurum & argentum nescientibus Samaritis, 4.Reg.7.q.27. 70
Leprosi, quare peccare se putauerunt si non nunciarent hac nocte Syrorum fugam, 4.Reg.7.q.28. 71
Leprosum radere debere pilos corporis quomodo dicatur, Leuit.14.q.7. 233
Leprosi pro emundatione pro peccato, & pro delicto immolationes vbinam fierent, Leuit.14.q.8. 235
Leprosi in emundatione, cur oleum effunditur super sanguinem, Leuit.14.q.9. 236
Leprosi in emundatione cum Deus pro vno agno turturem offerre concessit, cur etiam pro alio agno concedere noluit, sed illum offerri iussit, Leuit.c.14.quæst.10. pag.237
Leprosi in emũdatione oleo super eius caput effuso, quomodo ei Deus placabatur, Leuit.14.q.11. 239
Leprosi existentes ad portam Samariæ, an peccauerint transfugiendo ad castra Syriæ, 4. Reg.7.q. 14. 66
Leprosorum cærimoniæ in Maria, an seruatæ fuerint. Numer.c.12.q.44. 288
Leprosi quomodo mouebantur extra castra, Num.c.12. q.45. 288
Leprosus à Christo curatus vbinam fuerit, Matt.8.q.3. pag.226
Leprosus quare curatus fuit in descensu montis, & non in monte, ibid.q.4. 227
ecce Leprosus veniens quare hic dicatur, ibid.q.5.
Leprosorum quænam signa erant. ibid.
Leprosus quomodo Christum adorauit. ibid.q.8. 229
Leprosus quare Christum adorauit. ibid.q.9.
Et an peccauerit Christum adorando. ibid.
Leprosi verba quomodo interpretatur Origenes. ibid.
Leprosus quare dixit Christo. Domine, si vis potes me mundare, & non dixit rogo te quod me mundes, ibid. quæst.10.
Leprosum quare Christus tetigit. ibid.q.11. 230
Leprosum quomodo Christus tetigit, cum esset contra legem. ibid.q.12.
Leprosi sacrificium cur Ecclesia non seruat. ibid. q.24. pag.235
Leproso cur dixit Christus, Volo mundare, cum eum sanauit. ibid.q.14. 231
Leprosus cur immediate, vt Christus verbum dixit sanatus fuit. ibid.q.15.
Leproso quomodo dixit Christus. Vide nemini dixeris, cum istud non posset occultum esse. ibid.q.16. 232
Leprosum cur Christus tacere iussit miraculum, cum alibi iubeat annunciari, ibid.q.17.
Leprosus iste cur non debuit dicere miraculum prius quam se ostenderit Sacerdoti, ibid.
Leprosus iste an peccaret si diceret alicui se mundatum a Christo, ibid.q.18. 233
Leproso cur Christus iussit ostendere se Sacerdoti, ibid. quæst.19.
Leprosi sanationis de miraculo cur Christus voluit summum Sacerdotem iudicare, ibid.q.20. 233
Leproso cur Christus iussit offerre munus, ibid.q.21. 234
Leprosis aliis ab eo mundatis cur Christus solum iubebat ostendere se Sacerdotibus, & non offerre munera, ibid.q.22. 234
Leproso isti Christus propter duo, omnia expressit, quæ facere debebat. ibid.
à Leprosis quodnam munus offerebatur, ibid.q.25. 235
Et quæ cærimoniæ obseruabantur in eo, ibid.
Leprosi existentes ad portam Samariæ, an essent Giezi, & filij eius, 4.Reg.7.q.12. 67
Leprosi isti ad portam existentes, an possent ingredi Samariam vt ipsi dicebant, 4.Reg.7.q.13. 67
Leprosi, quare negare voluerunt se iuisse in castra in nocte, & dicere se iuisse in aurora. 4.Reg.7.q.71. 29
de Leui tribu, cur Turmarum Principes duo constituti sint, 1.Paralip.27.q.14. 538
Leui tribus, quare ponatur post duas tribus, & dimidiam. 1.Paralip.6.q.2. 147
Leui, & Beniamin tribus cur numeratæ non fuerunt in numeratione Dauid, 1.Paralip.21.q.20. 407
Leui post Tribum, quare immediate agatur de tribu Issachar. 1.Paralip.7.q.2. 164
Leui, & Simeoni cur potius data non fuit à Iacob terra ista, quam Ioseph, Gen.48.q.3.
à Leui filiis, quare iam pauci nominantur in lib. 1. Par. cap.23. 1.Paralip.23.q.18. 463
Leuita, quare proposuit hanc querimoniam toti Israel, Iud.20.q.5. 330
Leuitarum separationes duæ quare factæ sunt, Deut.10. q.4. 90
Et quando factæ sunt, ibid.
Leuitæ, quare separati sunt ad seruiẽdum Domino, Deut. 12.q.3. 108
Leuita quid significet, Deut.18.q.1. 172
Leuitas ad quid dari oportuit ad Dei cultum, ibid.
Leuitarum officium quale erat, Deut.18.q.4. 176
Leuitæ, an occiderint patres suos, & matres in vitione immolationis vituli, Deut.33.q.4. 314
Leuitæ cur non clangebant tubis coram Arca, sed potius Sacerdotes, 1.Paralip.15.q.28. 292
Leuitarum diuisio, quomodo facta est, 2.Paralip.5.q.21. pag.128

Leuitis

Leuitis quæ dabatur pensio, cur potius ad decimā quam ad aliam summam taxabatur, Matt.23.q.139. pag.360

Leuitæ quomodo tenebantur decimas summo Sacerdoti soluere, ibid.q.143. 362

Leuiticam, & Iuda tribum, an conuenienter commixtas esse probatur in ducendis vxoribus per hoc, quod Aaron accepit in vxorem Elisabet sororem Naason Principis Iuda, Leuit.21.q.25. 393

Leuitas, & Sacerdotes, quomodo eiecerunt Israelitæ, 2. Paralip.13.q.30. 312

Leuitarum totam progeniem, quare non ponit hic Scriptura, 1.Paralip.24.q.34. 491

Leuitarum sortes quæ fuerunt, 1.Paralipom.24.quæst.35. pag.491

Leuitarum modus ponendi sortes, 1.Paralip.24.quæst.36. pag.491

de Leuitarum Principibus, 1.Paralip.24.q.37. 492

de Leuitarum, & Cantorum concordia in suis operibus, 1.Paralip.25.q.4. 494

Leuitis, an essent vestimenta ad ministrandum & stolæ Leuiticę quænam essent, 2 Paralip.5.q.35. 130

de Leuitarum loco in templo, 2. Paralip.5.quæst.36. pag.131

Leui Iacob filij testamentum, Exod.1.q.2. 2

Leuitis de vrbium assignatione facta quod hic dicitur an fuerit post eam fugitiuorum. Ios.21.q.1. 242

pro Leuitis, & fugitiuis vrbium assignationis quis fuerit modus, ibid.

Leuitæ, quare non petierunt ante hoc possessionem, ibid. quæst.2.

de Leuitarum diuisione, & modo principatus inter eos, ibidem.

Leuitarum cum principibus, quare non iuit Eleazarus ad petendum ciuitates has, ibid.q.3. 243

Leuitæ quomodo potuerunt accipere vrbes per sortes, ibid.q.4. pag.245

Et an possent ponere sortes cum aliis tribubus, ibidem. & sequenti.

An potuerunt ponere sortem cum Israelitis, quas vrbes habituri essent de omnibus quas Israelitæ habebant, ibid.q.5. 246

An possent ponere sortes cum qualibet Tribu Israel, & diuitem pro vrbibus, quas habituri erant, ibid.q.6.

Leuitis, quare vrbes 48. datæ sunt, & aliis tribubus pauciores, ibid.q.7. 247

Leuitis, quare non fuit data possessio 48. ciuitatum simul sicut aliis tribubus, ibid.q.8. 248

Leuitæ, & Sacerdotes Veteris Testamenti habebant determinata iura, ibid.

Leuitæ, an debebant accipere ciuitates ad habitandum, sicut aliæ tribus, ibid.

Leuitis, quomodo Hebron ciuitas diuisa fuerit, ibid.q.10. pag.252

Leuitarum vrbiū tertia sors, scilicet, Gersonitarum, ibid. q.12. 255

Leuitis, quare de tribubus inæqualibus datæ sunt vrbes æquales, & econtrario, cum deberent plures dare maiorem partem, & pauciores minorem, ibid.q.13. 258

Leuitæ non accipiebant regiones seu territoria, sed vrbes, cum suburbanis ad habitandum, ibid.

Leuitis vnde conueniebat, quod acciperent pecuniam à transeuntibus, 4.Reg.12.q.7. 108

Leuitarum, & Sacerdotum quamnam sanctificationem fieri iubebat Dauid, 1.Paralip.15.q.15. 285

Leuitarum progenies cum ponitur hic, cur non ponitur progenies Sacerdotum minorum, 1.Paralip.6.quæst.5. pag.150

Leuitæ, & Sacerdotes, cur specialiter Dauid vocari fecit, 1.Paralip.13.q.7. 245

Leuitarum ac Sacerdotum diuisio, 1.Paralip. 28. quæst. 9. 568

Leuitæ propter quam causam fuerunt positi à Dauid, 1. Paralip.24.q.32. 490

Leui tribum etiam numerari, an Ioab Dauid præceperit, 1.Paralip.21.q.21. 408

Leuitæ, quare non canebant tubis, sed Sacerdotes, 2. Paralip.5.q.37. pag.131

de Leuitarum diuisionibus, 1.Paralip.23.q.17. 463

de Leuitarum subiectione sub manu Aaron, 1.Paralip.23. q.27. 471

de Leuitarum, & Sacerdotum ordinatione facta à Dauid 1.Paralip.24.q.19. 484

Et quando inceperit obseruari, ibid.q.18. 483

Leuitarum officium non fore vltra portare Tabernaculum, quomodo dicatur. 1.Paralip.23.q.26. 470

Leuitarum quod erat officium, 1. Paralip.24. quæst.31. pag.490

Leuitæ vxoris casus. Vid. casus tres.

Leuitæ quo anno debebant ministrare. Num. c.8.q.24. pag.158

Leuitæ quare tempore Dauid ceperunt ministrare anno vigesimo. Num.c.8.q.25. 158

Leuitarum numeratio cur aliquando fit ab anno trigesimo, aliquando à viginti quinque. Num.c.8.quæst.26. pag.158

Leuitæ dabant decimam decimarum summo Sacerdoti. Num.c.5.q.17. 102

Leuitæ ante consecrationem generali immunditia purgandi erant. Num.c.8.q.10. 149

Leuitæ an aspergerent se ipsos aqua, vel Moyses aspergeret eos. Num.c.8.q.11. 150

Leuitæ quare offerebant boues. Num.c.8.q.12. 150

Leuitæ omnes an fuerint introducti ad ostium Tabernaculi. Num.c.8.q.13. 151

Leuitarum numeratio, an fiebat ad ministrandum. Num. c.8.q.27. 169

Leuitarum numeratio, quæ hic fit an differat ab ea, quæ habetur supra 4.cap.Num.c.8.q.28. 169

Leuitarum ista numeratio, an fieret, vt videretur, an essent apti, vel inepti ad ferenda onera. Num. c.8. q.29. pag.170

de Leuitarum numeratione determinatio Auct. ad q.26. Num.c.8.q.30. 170

Leuitarum numeratio facta hic, & supra quæ. Num.c.8. q.31. pag.170

Leuitarum tres erant differentiæ. ibid.

Leuitæ quare ante tempus portandi onera fuat consecrati. Num.c.8.q.32. 161

Leuitarum post vnam consecrationem, an fuerit facta alia, & quando. Num.c.8.q.33. 161

Leuitæ 30. annorum etiam consecrati portabant onera. ibidem.

Leuitæ an computarentur in istis tribubus, quæ veniebāt coram Domino ad deprehensionem furti. Iosue cap.7. q.24. 224

Leuitæ quando intelligantur comprehendi in duodecim tribubus. ibid.

Leuitæ cum computentur hic, vt vna tribus, quomodo computantur Manasse, & Ephraim. Iosue cap.7.q.26. pag.225

Leui Tribui cur potius data est administratio Sanctuarij. Num.c.3.q.28. 41

Leuitarum numeratio, an fuerit facta ab vno mense, & supra, ad commutationem primogenitorum, & à trigesimo anno, & supra ad ministrationem, Num.cap.3. q.36. 45.

Leuitæ omnes, an hic computentur, & quare trecenti subticentur, Num.c.3.q.58. 56

Leuitarum, & primogenitorum, an nunquam fuit facta talis commutatio, Num.c.3.q.59. 57

Leuitica tribus, quare fuit minor inter omnes. Num.c. 3.q.61. 58

Leuitæ cur fuerint semper obligati Deo, Num.c.3.q.66. pag.59

Leuitas, cur Deus magis assumpsit, quam aliam tribum administrandum, Num.c.3.q.65. 59

Leuitarum pecorum in commutatione pro primogenitis pecoribus Israelitarum, an fuit facta commutatio ad æquandum vnam summam cum alia, Num.c.3.q.70. pag.61

Leuitarum pro quo peccato offerebatur vitulus, Num.c. 8.q.14. 152

Leuitis nulla ministratio in Tabernaculo pertinebat, Num.c.8.q.17. pag.153
Leuitæ omnes, tam magni, quam parui, an radebantur in omnibus pilis, Num.c.8.q.18. 154
Leuitæ omnes, qui poterant purificari sine periculo fuerunt purificati, Num.c.8.q.19. 154
Leuitis, an detur pro eis vna sors, vel duæ, Iosf.cap.7.q.26. pag.225
Leui, an fuerit computatus pro tribu. Exod.cap.24.q.8. pag.10
Leui filij, an comprehendantur nomine filiorum Israel, Exod.c.30.q.13. 168
Leui Tribus, & Iudæ an iungerent connubia propter dignitatem suam, Exod.c.31.q.2. 175
Leuitarum aliquis, an peccauerit in adoratione Vituli, Exod.c.32.q.55. 227
Leuitica Tribus Dei voluntate ad Sacerdotium assumpta est. Exod.c.6.q.5. 69
Leuitæ, an fuerint donati Deo, Num.c.8.q.20. 155
Leuitarum separatio, quare facta fuit, Num.cap.10.q.8. pag.186
In lapidibus duodecim positis in memoriam duodecim tribuum, an scriberentur nomina ipsarum, Exod.c.24. q.7. 9
in Leui Tribu, an fuit scriptum nomen Aaron, quia erat princeps eius, Num.c.17.q.7. 411
Leuitæ, quomodo debebant puniri, accedentibus sæcularibus, ad res Sacras. Num.c.18.q.1. 415
Loca tria erant ex quibus Deus Moysi loquebatur in deserto, Exod.c.25.q.22. 47
Leuitæ cum essent laici, quare habebant ius percipiendi decimas. Num.c.18.q.2. 416
Locustæ, quæ fuerunt tempore Ioelis, an fuerit plures illis ad Pharaonem missis, Exod.c.10.q.5. 112
Leuitæ, & Sacerdotes, an possent vouere se specialiter ad cultum Dei, & ad faciendum sacrificia, Num.c.30.q.6. pag.206
Leuitæ, seu Sacerdotes in deserto, an fuerunt multiplicati, vel diminuti in 40. annis. Iosf.c.4.q.5. 120
Leuitæ, an circumcisi fuerint in deserto, vt Iudæi affirmant, Iosf.c.5.q.53. 59
Leui tribus diuisio per Leuitas, & Sacerdotes, & de familiis Leuitarum, & de officiis eorum distinctis, Iosf.c.3. q.8. 97
Leuitis tempore necessitatis, an conueniebant officia Sacerdotalia, Iosf.c.3.q.12. 100
Leuitæ quando intelligebantur nomine duodecim tribuum, & quando non, Iosf.c.3.q.31. 111
Leuitæ quando computantur inter reliquas tribus, quomodo computantur duodecim tribus cum sint tredecim, Iosf.c.3.q.32. 112
Leuitæ quando computantur pro vna tribu, quomodo tunc se habent filij Manasse, & Ephraim, Iosf.c.4.q.3. pag.120
Leuitarum obligatio qualis erat in ministerio Dei, 1.Reg. c.1.q.20. 45
Leuita de monte Ephraim, & Dauid cur non peccauerunt habendo plures concubinas, 1.Reg.cap.8.q.225. pag.257
Leuitæ concubinam habentis exemplum, an remouetur, 2.Reg.c.8.q.233. 261
Leuitæ vxor, quare vocata fuerit vxor deinde concubina, 1.Reg.c.8.q.234. 262
Leuitæ, an peccauerint portando Arcam in plaustro, 2. Reg.c.6.q.7. 55
Leuitæ, cur non fuerint numerati cum aliis Israelitis, Num.c.1.q.25. 16
Leuitarum, Sacerdotum, & laicorum differentia, quæ sit, ibidem.
Leui tribus, an debuit accipi pro primogenitis, Num.c.3. q.26. 40
Leuitæ quomodo procedebant portantes Sanctuarium. Num.c.10.q.30. 195
Leuitæ quo ordine progrediebantur. Num.cap.10.q.31. pag.196
Leuitæ an portabant Arcam, quando præcedebat Israelitas. Num.c.10.q.33. pag.197
Leuitæ soli portabant Arcam, Sacerdotes autem non, nisi propter aliquid admirandum. Num.c.10.q.66. 209
Leuitæ an simul irent omnes, dum Arca præcedebat Israelitas. Num.c.10.q.69. 210
Leuitæ quare non acceperunt possessionem inter Israelitas. Num.c.18.q.20. 437
Leuitæ an dicantur accepisse hereditatem, quia acceperunt 48. vrbes. Num.c.18.q.21. 437
Leui possessiones in quo differunt à possessionibus aliarum Tribuum. ibid.
de Leuitarum iuribus quomodo poterant comedere omnes, tam mundi, quam immundi masculi, & feminæ. Num.c.18.q.22. 440
Leuitæ an tenerentur dare Sacerdoti magno decimas de melioribus, quæ habebant. Num.c.18.q.24. 441
Leuitis quare licuit comedere de omnibus fructibus iurium suorum extra Sanctuarium, aut vendere illos. Num.c.18.q.25. 443
Leuitica, vel Sacerdotalia aliqua iura, an licuit esse, quæ solis masculis licita essent ad cibum, & etiã solis mundis. Num.c.18.q.26. 444
Leuitica, vel Sacerdotalia aliqua iura, an licitum fuit esse, vt soli mundi possent comedere. Num.cap.18.q.28. pag.445
in Leuiticis iuribus, an fuit conueniens, quod soli masculi comederent. Num.c.18.q.28. 445
Leuitæ an computentur in hoc numero sexcentorum millium peditum multitudinis. Num.c.11.q.45. 241
Leuitæ tempore Moysi, an habuerint aliquas vestes speciales. 1.Reg.c.2.q.10. 65
Leuitæ quare post Moysem habuerint speciales vestes, ibidem.
Leuitæ an possent peccare videndo Arcam. 1.Reg.c.6.q. 24. 125
Leuitæ an percussi fuerant videndo Arcam. ibidem.
Leuitæ quando nomine filiorum Israel intelliguntur. Num.c.1.q.9. 5
Leuitarum castra quomodo sint in quadro figuranda, Num.c.2.q.4. 23
Leuitarum, & Sacerdotum officia, quæ essent. Num.c.3. q.9. 33
Leuitarum causæ commutationis, pro primogenitis totius Israel, quæ erant. Num.c.3.q.10. 34
Leuitæ quare pro primogenitis dati sint. ibid.
Leuitæ, cur accipiuntur pro primogenitis, cum non sint primogeniti, Num.c.3.q.18. 37
Leui Tribus, quare accepta fuit pro primogenitis. Num. c.3.q.19. 37
Leui Tribus, cur potius fuit separata ad cultũ Dei, quam aliqua alia, Num.c.3.q.22. 39
Leuitæ, an post computationem redimerent primogenita sua, vel pecorum suorum, sicut populares, Num.cap.3. q.71. 62
Leuitæ, an haberent multa priuilegia, ibid.
Leuitæ, cur transire debebant ad Deum sine aliqua commutatione, Num.c.3.q.79. 65
Leuitica iura, an in deserto fuerunt soluta, Num.c.3.q.81. pag.66
Leuitarum, & primogenitorum in numero, qui erant illi, qui dicebantur super excrescere, Num.cap.3.quæst.86. pag.67
Leuitæ, cur hic numerantur à trigesimo anno vsque ad quinquagesimum, Num.c.4.q.2. 68
in Leuiticis iuribus, non decuit esse aliqua, quæ conuenirent solis mundis, bene tamen in Sacerdotalibus, Num.c.18.q.29. 446
Leuitis, & Sacerdotibus, an Deus daret aliqua iura pro ministerio, quod faciebant, Num.c.18.q.8. 421
Leuitarum quis erat modus ministrationis in Atrio, & Tabernaculo. Num.c.18.q.7. 420
Leuitæ, an essent sub præcepto Aaron, Num.cap.18.q.4. pag.418
Leuitæ laborabant in omnibus operibus Sanctuarij. ibid.
Leuitis, an omnis ministratio Sacerdotalis prohibetur, Num.c.18.q.5. 418

Leuitis, qualiter licebat accedere ad altare, & tangere vasa Sanctuarij, & qualiter non, Numer.18.quæst.6. pag. 418
de Leui Tribu, quare non fuit missus aliquis ex plorator. Num.c.13.q.22. 308
Leuitæ, quare erant tam pauci numero, Num.c.26.q.18.
Leui Tribus, cur semper fuit parua, ibid.
Leuitæ, an computati sunt ab vno mense,& supra, Num. c.26.q.19. 145
circa Leuitas,& Sacerdotes Dauid intentio. 1. Pa.23.q.2.
Leuitis, & Sacerdotibus de ordine in ministerio dato, ibid.q.3.
Leuitæ Principes, & Sacerdotes, quare à Dauid congregati sunt,ibid.q.7. 457
Leuitæ propter quam causam numerati fuerint, ibidem. quæst. 8.
Leuitarum de numeratione à viginti annis supra, ibid. quæst. 9.
de Leuitarum computatione, quare non est facta secundum legem. ibid.q.10. 458
Leuitæ in qua ætate computabantur,ibid.q.10. 458
de Leuitis solum, an fuerit summa 38000. virorum, vel etiam Sacerdotum,ibid.q.21.
Leuitæ distributi in ministerium domus quinam erant, ibid.q.12.
Leuitarum operatio bellica,& portantium Sanctuarium, quomodo differant.Num.c.3.q.4. 69
Leuitis simplicibus quomodo licebat introire in Sancta Sanctorum,cum hoc esset proprium Sacerdotũ,Num. c.4.q.18. 78
Leuitis an licet tangere vasa, cum essent cooperta vbique,Num.c.4.q.19. 78
Leuitæ,cur numerabantur tot modis,Num.c.4.quæst.36. pag.88
Leuitæ,an fuerint numerati, & quid fiebat de eis ab vno die vsque ad vnum mensem, Num.c.4.quæst.37.& 38. pag. 89
Leuitæ,cur nõ computabantur à 20 annis,& supra,Num. c.4.q.39. 90
Leuitarum tota multitudo,quare aliquando non numerabatur, ibid.
Leuitas Deus cur iusserit numerari ab anno trigesimo vsque ad quinquagesimum, Num.c.4.q.40. 90
Leuitæ,cur omnes computati fuerint sub vna Summa,& Sacerdotes non,Num.c.4.q.43. 91
Leuita aliquis, an iuerit ad bellum, Num.c.30.quæst.4. pag. 275
Leuitæ, quare non acceperunt sortes cum aliis tribubus, Num.c.35.q.2. 328
Leuitis,quomodo computarentur suburbana Ciuitatum, quæ dabantur,Num.c.35.q.3. 329
Leuitarum, an essent aliqua iura, si essent in suburbanis, Num.c.34.q.4. 329
Leuitis,quare fuerunt datę tot vrbes, cum aliæ essent tribus maiores, Num.c.35.q.9. 333
Leuitis, an darent tribus ciuitates secundum proportionem, Num.c.35.q.10. 334
Leui tribus, an fuit prohibita intrare terram promissionis,Iof.c.1.q.19. 28
Leuitis an data fuerit portio prædę de qua hic. Iosue 11. quæst.8. 9
Leuitæ ac Sacerdotes, an pugnarent in bellis cõtra Chananæos.ibid.q.9.
Et an fit eis licitum pugnare, ibid.
Leuitarum familiæ omnes quare non ponãtur hic. 1.Paralip.13.q.9.
Leuitici liber,an scriptus fuerit à Moyse. Leuit.1.q.3. 5
Leuitæ an tenerentur immolare Deo animalia, quæ eis cedebant ex decimis.Leuit.27.q.37. 583
Leuitarum & Sacerdotum de vestibus. quare non dicitur,cum dictum est de vasis Templi.2.Par.4.q.25.103
Leuitæ à quibus rebus sacris arcebantur. Leuit.19.q.28. pag.343
Leuitæ an Sacerdotes essent custodes ostiorum Templi. 4.Reg.12.q.11. 109
Leuitas quare constituit Dauid vt canerent pro recordatione operum Dei, 1.Paralip.16.q.10. pag.30
Leuitarum & Sacerdotum à Dauid facta ordinatio. 1. Paralip.24.q.19. 484
Et de principio eius obseruationis. ibid.q.seq.
Leuitæ in secundo ordine,cum arca portaretur,an essent cantores vel ianitores.1.Paralip.15.q.20. 289
Leuiticus seu offertorius, cur appellatur liber Leuitici. Leuit.Præf.q.3. 1
Leuitis,& Sacerdotibus, an soluerentur primitiæ anno septimo remissionis.Leuit.25.q.5. 494
Leuitæ cur portauerunt Arcam super plaustro nouo.1. Paralip.13.q.23. 252
Leuitæ an caruerunt iure successionis in sorte tribuum. Iof.14.q.4. 131
Leuitarum iudicum officium. 1.Paralip.26.q.46. 527
Leuitarum & Sacerdotum officiorum destinctio, quæ hic habetur,an sit eadem cum illa inf.25. 1.Paral.16. q.38. 328
Leuitarum pro vices diuisio quænam sit de qua hic,& an sit eadem cum illa quæ hab.ead. lib.15. 1. Paralip.16. q.33. pag.223
Leuitarum tribus diuisio. Leuit.Præf.q.8. 2
Leuitæ & Sacerdotes,quomodo differãt.Leu. Præf.q.9.8
Leuitas & Sacerdotes, quomodo dicatur, 2. Paralip.11. recessisse de terra Israel,& venisse in terram Iuda,quia Ieroboam,& posteri eius abiecerunt eos,ne fungerentur Sacerdotio.2.Paralip.11.q.15. 268
Leuitæ & Sacerdotes cur reliquerunt loca sua, & suburbana,& venerunt ad terram Iuda,& Roboam. 2.Paralip.11.q.13. 266
Leuiticus liber quomodo diuidatur. Leuit.Præf.q.5. 1
Leuitici libri in tribus linguis causa, & nomen. Leuit. Præfat.q.6. 1
Leuitam quot significationes habent.Leuit.Præf.q.7. 2
Leuiticæ stolæ quænam essent, 2. Paralip.5.q.35. 130
Leuitarum cognatio,quare ponatur hic, 1. Paralip. 12.q. 20. 236
Leuitarum in secundo ordine,quare tam pauci ponebantur cantores,cum Arca portaretur, 1. Paralip.15.q.22. pag.289
Leuitarum habitus qualis erat in ministratione, 1. Paralip.15.q.40. 298
Leuitas, & Sacerdotes, quomodo abiecit Ieroboam, ne ministrarent in Sacerdotio Domini,2.Par.11.q.16.268
Leuitarum, & Sacerdotum ministratio, an fuit confusa, cum portata est Arca in templum,2.Paral.5.q.34. 130
Leuitæ, aliqui quomodo dicatur quod erant super organa Psalterij & lyras, & Asaph super cimbala, 1. Paralip.16.q.13. 307
Leuitæ cum computati fuerint vna tribus,quomodo duodecim tribus assignantur,1.Paralip.12.q.21. 236
Leuitæ, & Sacerdotes, quare non omnes in eodem loco ministrauerunt sed alij coram Arca, alij in Gabaon, 1. Paralip.16.q.30. 622
Leuitæ, quomodo se habebant in cantando in Arcæ portatione,1.Paralip.15.q.19. 288
Leuitica quælibet sors quanto tempore ministrabat, 1. Paralip.25.q.23. 503
Leuitæ, & Sacerdotes cum de toto Israel transirent ad terram Iudæ, quomodo possent ibi manere, 2. Paralip.11.quæst.14.
Leuitarum,& Sacerdotum Principes propter quam causam vocauit Dauid cum Arca in domum suam portanda esset, 1.Paralip.15.q.17. 286
Leuitis,an datum fuerat in priuilegium quod domus eorum in vrbibus redirent eis in Iubilæo, vel cederent eis ratione Iuris, Leuit.25.q.21. 514
Leuitas in quo Deus adiuuabat Arcam portantes, 1. Paralip.15.q.32. 295
Leuitæ quare à Dauid vocati non venerunt,1.Paralip.13. quæst.8. 245
Leuitæ, quare diuisi non fuerunt per tres sortes, sicut tres erant Principes Cantorum,1.Paralip.25.quæst.8. 495
Leuitæ,& Sacerdotes,quomodo habere possent agros vel vineas quæ redirent ad ipsos in Iubilæo sine confusione sortium tribuum, Leuit.27.quæst.36. 582

Leuitica tribus, quare non accepit hereditatem cum alijs, Deuter.18.q.2. pag.173

Leuitarum principes omnes, quomodo in Ierusalē manserunt,1. Paralip.9.q.17. 199

Leuitæ an solum seruabant portas atrij, 1. Paralip.26. q.3. 507

Leuitæ & Sacerdotes, quomodo 7. remissionis anno viuere possint nisi primitiæ & decimæ eis soluerentur cum de hoc solum sustentarentur, Leuit.25.q.5. 494

Leuita adolescens de Bethlehem Iudæ de quo Iud.17. quomodo Leuita esse poterat, & de Iudæ cognatione, Iud.17.q.17. 285

Leuita iste, quomodo poterat habitare in sorte Iuda in vrbe Bethlehem,ibid.q.18 286

Leuita isti an liceret peregrinare extra ciuitatem suam, ibid.q.19.

Leuitam istum, quomodo isti quinque viri missi à filiis Dan in voce cognouerunt,ibid.q.6. 291

Leuita iste, an peccauerit mercede conductus vt esset Sacerdos,ibid.q.7

à Leuita isto quare quinque viri exploratores petierunt vt pro eis Dominum oraret,ibid.q.8. 292

Leuita isto,quomodo potuit prædicere viris illis hæc,quæ postea visa sunt,ibid.q.9. 293

Leuitam istum ad quid secum ducere volebant viri Dan, ibid.q.13. 297

Leuitæ, an acceperint hereditatem, cum acceperint 48. vrbes. Iof.13.q.12. 114

Leuitici præcepta cur Deus non dederit scripta in tabulis lapideis,sicut illa Decalogi, Leuit.1.q.5.

Leuitici præcepta, an omnia dixerit Deus simul vel interpolate,Leuit.1.q.6. 7

Leuitici præcepta vbinam Deus Moysi dixerit, Leuit.1. q.7. 7

Leuitici præcepta quonam tempore data sint,& an solum sit vnus annus in quo dari potuerunt, scilicet, à mense tertio primi anni vsque ad mensem tertium secundi anni. Leuit.1.q.8. 7

Leuitici præcepta, cur Deus non dedit in monte Sinai, Leuit.1.q.9. 9

Leuitici præcepta ad audienda, an Moyses filios Israel omnes congregauerit, Leuit.1.q.10. 9

Leuitæ, & concubinæ eius factum de quo. Iud.c.19. an fuerit factum post præcedentia. Iudic. c.19. quæst.1. pag.304

Et quo tempore fuerit, ibid.

Leuitæ concubinæ casus ad quid positus fuit hic,ibid.q.2. pag. 305

Et an poni decuit, ibid.

Leuita iste, an fuerit de quo dictum est quod erat cum Micha, ibid.q.3.

Leuitæ,an esset concubina femina hæc,vel vxor legitima, ibid.q.4.

Leuitæ isti, an licuerit vxorem accipere de Bethlehem, ibid.q.5. 308

Leuita iste, an peccasset si introiuisset ad hospitandum inter Iebusæos in Ierusalem,ibid.q.7. 311

Leuitam, quare nullus in Gabaa hospitio accipere volebat,ibid.q.9. 313

Leuita,quomodo dixit hoc quod erat mendacium, ibid. q.11. 314

Et an peccauit, ibid.

Leuitæ isti, quare senex hospitium dare voluit, & adeo motus fuerit ex affectione, vt oraret cum remaneret in Phase,ibid.q.2. 315

Leuitæ isti, quare lauarent pedes, & de consuetudine terræ Chanaan circa hospites, ibid.q.13. 315

Leuitam istum, an petebant Gabaa viri, vel vxorem eius ad abutendum,ibid.q.14. 316

Leuitam,quare cùm tanta oportunitate Gabaa viri petebant si alij sodomitæ passiui,erant in illa ciuitate, ibid. q.16. 318

Leuitæ puerum, quare etiam viri isti Gabaa non petiuerunt,ibid.q.16.

Leuitæ mulier,quomodo peccauit cum viris Gabaa,ibid. q.21.319.& q. seq.

Leuitæ mulier,an peccaret subiiciēdo se libidini omnium virorum Gabaa, ibid.q.22. 319

Leuitæ mulier,an indistinctè peccauerit, ibid.q.23.

Leuita ista,an peccauerit quod vxor sua adulterata fuerit cum viris Gabaa,ibid.q.25. 320

Leuitæ isti, an liceret dare vxorem suam ne aliquis cognosceretur,vel ne ipse cognosceretur, ibid.q.32. 323

Leuita,& senex quid agere deberent si viderent,quod viri Gabaa instaret vt eis daretur Leuita,vel aliquis alius, ibib.q.33

Leuita ille. quare non aperuit ostium concubinæ suæ venienti ad ostium domus in mane, ibid.q.35. 324

Leuita,an diuisit vxorem suam viuam,vel mortuam,ibid. q.36. 325

Et quare diuisit eam in duodecim partes, ibid.

Leuita, an peccauerit diuidens vxorem suam in frusta, ibid.q.38.

Leuita, quomodo dimiserit partem cadaueris concisi in omnes tribus Israel,ibid.q.39. 316

Lex contra percutientes patrem,& matrem. Exod. c.21. q.17. 385

Lex de non maledicendis parētibus.Exod.c.21.q.19.387

Lex de percussionibus,cum canonizetur ab Ecclesia, in cap.primo de iniuriis,& damno dato,quare non ponitur ibi ista particula: si surrexerit,& ambulauerit foras super baculum. Exod.c.21.q.21. 389

Legis antiquæ libri omnes quare non vocentur Prophetales.in Præfat.D.Hieron.1.Reg.q.21. 20

Lege naturę,& Moysi,& generaliter ante legem Christi, an liceret habere plures vxores simul.1.Reg.c.8.q.24.

Legis Nouæ, & Veteris, differentia quæ sit circa rationem matrimonij.ibid.

Lex Moysi an prohibuit accipere plures vxores. 1.Reg. c.8.q.26. 158.

Lex Noui Testamenti cur non permittit accipere plures vxores simul. 1.Reg.c.8.q.27. 159

Legis Veteris obseruatio legalis, an totaliter cessauit, 1. Reg.c.8.q.161. 228

Leges sęculares Sanctorum Imperatorum,quare nō permiserint Iudæos, & alios infideles contrahere secundum legem Moysi.1.Reg.c.8.q.177.& 178. 235

Leges Canonicæ cur permiserint, quod infideles, & Iudęos contraherent secundum legem Moysi.ibid.

Legis Canonicæ,& Imperatorum differentia quæ sit.ibi.

Lex humana, quomodo potuerit vetare matrimonia. 1. Reg.c.8.q.180. 236

Lex humana, cum licitum sit infidelibus contrahere in aliquibus gradibus, cur vetuit illis, & quomodo potuit.1.Reg.c.8.q.181. 236

Lex Regni quæ fuit,quam protulit Samuel coram populo.1.Reg.c.10.q.25. 309

Lex Regni quomodo esset coram Domino, & quare,1. Reg.c.10.q.26. 309

Lex Regni an fuerit posita in arca fęderis,1.Reg.c.10.q. 27. 310

Lex de accipiendo vxores de eadem tribu in succedentibus, an fuit semper inter Iudæos seruata. Num.c.36. q.8. 455

Lex Moysi an obligabat in deserto Iudæos. Num.c.5.q. 9.& 10. 98

Lex vetus quare erat imperfecta, & quæ erant imperfectiones,quas permittebat.Num.c.6.q.22. 128

Lege omni fuerunt consilia pro perfectis. In lex noua quare dicatur perfectionis lex. ibid.

Lex quo tempore data est Moysi. Num.c.9.q.3. 165

Lex in veteri Testamento debebat intelligi in sensu litterali.Num.c.9.q.26. 174

Lex de mundina an fuerit data ante consecrationem Aaron.Num.c.19.q.1. 447

Leges humanæ quare multa permittunt, quæ peccata sunt.Num.c.5.q.30. 112

Lex contrapassi,seu talionis, scilicet, oculum pro oculo, dentem pro dente, vtrum sit simpliciter iusta. Exod.c. 21.q.26. 396

Lex de diuisione bouis tenet,quando boues sunt æqualis valoris.Exod.c.21.q.32. 406

Lex

Lex quare mandauit maiorem restitutionem fieri, in bobus,& ouibus, quam in ceteris rebus, Exod.cap.22.q.2. pag.409

Lex de corruptione Puellarum, an tenuerit vniuersaliter, vt iacet in Veteri Testamento, & teneat, etiam hodie vniuersaliter in nouo, vel solum in talibus personis, Exod.c.22.q.12. 423

Legis cogitatio assidua, & Sanctarum Scripturarum, ad quid prodest. Iosc.1.q.29. 37

Lex Moysis, quibus præceptis obligabat Iudæos in deserto,Iosc.5.q.21. 145

Lex Moysis quas conditiones requirebat, vt obligaret Iudæos in deserto ad præcepta, Iosc.5.q.22. 145

Lex,& modus diuinæ Iustitiæ, an peccantes in omissione priuatiuè puniat,& peccantes in omissione, & positione, vtroque modo puniat, Iosc.6.q.39. 194

Lex Moysi quid appellatur hic, Iosc.8.q.21. 262

Legis Moysi volumen, an dupliciter accipitur, ibid.

Lex, cum fuerit confirmata in monte Synai, quare iterum confirmata est in monte Hebal, Iosc.8.q.23. 263

Legis in hac confirmatione, quare solum fuerunt oblata Holocausta,& Hostiæ pacificæ, Iosc.8.q.24. 264

Lex ista de ritu consecrationis Sacerdotum, an intelligatur solum de successore, immediato Aaron, vel de aliis sequentibus. Exod.cap.29.q.15. 142

Lex ista, quod quilibet vnum Gomor colligeret, an esset iniqua,& temperantiæ repugnans, Exod.c.16. quæst.7. pag. 234

Lex vetus vtrum prohibeat manum, &c. non animum, Exod.cap.20.q.30. 324

Lex vetus, an continere debuerit aliqua Præcepta moralia, Exod.cap.20.q.32. 326

Leges alicui politiæ, an debeant dari simpliciter bonæ, Exod.cap.21.quæst.3. 365

Lex ista, an sufficienter puniat ementem puellam, quam postea deflorabat, si eam in vxorem non ducebat, Exo. cap.22.q.13. 379

Lex de non miserendo pauperi, quare in Iudicio ponitur, Exod.c.23.q.2. 437

de Legibus circa Sacerdotes, Exod.c.23.q.9. 449

Legis Moysi vota quæ erant, Num.c.30.q.4. 205

in Lege antiqua, an posset se aliquis Deo totaliter vouere, sicut nunc religiosi clerici, Num.c.30.q.5. 206

Lex de immunditia, an fuerit data ante consecrationem Aaron, Num.c.19.q.1. 448

Legere, aduocare, & docere in festiuis diebus, an fieri possunt, Exod.c.12.q.26. 147

Lex Christi in quo differat à lege Moysi. Matt.6.q.137. pag.150

Lex Moysi in quo differat à lege Christi. Matt.6. q.137. pag.150

Legem iusto non esse positam, sed peccatori tripliciter intelligitur. Matt.6.q.138. 151

Lex noua nullum malum saltem minimum permittit, Def.p.2.c.44. 56

Lex noua quæ est simpliciter bona fuisset Iudæis mortifera,& inutilis.ibid.c.45.

inter Legem nouam, & veterem tres bonæ opiniones, ibidem.

in Lege noua non permittitur repudium, vsura, inimicorum occisio, sicut in veteri, ibid.c.46.

Legem nouam totam esse totaliter perfectam, an conueniens fuerit, cum deberet dari hominibus imperfectis, scilicet, Gentilibus.ibid.c.53. 62

Lex noua quantumcunque esset perfecta qualiter homo quantumcunque imperfectus poterat eam recipere, & tamen si lex vetus habuisset aliquid de perfectione nullus homo potuisset eam tolerare,& quare, ibid.

Lex vetus mala quædam permittebat. Def.p.2.c.44. 86

Lex vetus est, quasi medium inter porum bonum, & purum malum, ibid.

inter Legem Veterem, & nouam tres optimæ opiniones, ibid.c.45.

in Lege veteri, quare permittebantur quædam quæ erant simpliciter mala, scilicet, vsura, repudij libellus, & innocentum inimicorum occisio, ibid.c.46. 57

Et quod vnumquodque horum specialiter permittebatur, ibid.

in Lege veteri oportuit aliqua fuisse inutilia, ibid.q.47. pag. 57

in Lege veteri erant aliqua inutilia, scilicet, multitudo cōtaminationum, & purificationum,& distinctio quorundam ciborum, ibid.c.48. 58

Et cur Deus ista mandaret, ibid.

Lex vetus si aliquid perfectionis habuisset nullus homo potuisset eam tolerare, ibid.c.56. 62

Et quare hoc, ibid.

Legis Dei obseruatio sola est sapientia, & nulla alia reperitur. Matt.7.q.34. 223

in Lege Christi, an fuit præcepta cærimonialia, moralia, & iudicialia, sicut erant in veteri. Matt.22.q.266. 221

Lex Propitiationis diei cur data dicatur post mortem filiorum Aaron. Leuit.16.q.3. 260

Lex & Iustitia quomodo se habent, sicut Fides, & Charitas, Matt.6.q.177. 177

Legem Moysi, an seruare teneretur Naaman sanatus à lepra.4.Reg.5.q.20. 46

Legi Christi quandocumque contraueniunt infideles, an peccent. Matt.25.q.177. 83

in Lege data de vsura, an aliquo modo fuerit penes Iudæos dispensatio, Matt.25.q.173. 79

Lex Christi nullum bonum, vel honestum impedit. Mat. 15.q.15. 208

Legem Dei cum seruare non tenerentur Samaritæ, cum Gentiles essent, quare Deus contra eos immisit Leones. 4.Reg.17.q.12. 145

Legis Liber. Vid. Liber Legis.

Lex & Prophetæ quomodo hic accipiuntur. Matt.5. q. 92. 130

de Lege iota vnum non peribit, & facilius est, quod cælum,& terra transibit. Matt.5.q.93. 131

Legis nouæ duritia respectu Legis Veteris in quo consistat, quæ tam & onerosior lege noua erat propter duo, Matt.11.q.68. 496

de Legis nouæ,& Moysi difficultate potest dupliciter loqui, ibid.

in Lege Christi consilia non obligant nisi volentem, ibid.

Lex noua,& vetus in quo differant, Matt.11.q.67. 495

Lex Vetus, & noua in quo differunt, Matt.11.quæst.67. pag. 495

Lex vetus onerosior erat noua propter duo, ibid.quæst.68. pag.496

Legis grauiora quænam sint, Matt.23.q.125. 353

Legis tria à Pharisæis prætermissa, scilicet, Misericordia, Iudicium,& fides quænam sint, ibid.q.126.

Legis grauiora esse tria hæc Misericordiam, Iudicium, & Fidem, quomodo verum sit, ibid.q.127.

in Lege Moysis potuit dari gratia, sed non debuit, Def. p.2.c.57.& 58. 62

in Lege Moysi quænam imposita sunt obseruanda, &c. quæ in lege Christi, Matt.11.q.67. 495

in Lege Moysi & Christi quid promittatur, ibid.

Lex Moysis, an soluta fuerit, Matt.5.q.97. 134

Lex quænam sit, & qui Prophetæ de quibus dicitur hic, hæc est lex, & Prophetæ, Matt.7.q.24. 215

Legem,& Prophetas, quomodo Christus accipiat in præceptis dilectionis Dei,& proximi, Matt.22.quæst.280. pag. 227

Leges datæ in monte Synai. Vid. Synai in monte. Leges.

Legem de suscitatione seminis, an aliæ Gentes haberent, Matt.22.q.143. 80

Legem Hebræorū accipere, an teneretur Naaman postquam sanatus est, 4.Reg.5.q.21. 47

Lex de consecratione Aaron,& filiorum eius, cur ponatur Leuit.cap.8.per recapitulationem, Leuit.8.q.s. 106

Lex Euangelica est vniuersalis toti orbi.Iosc.22.q.14.279

Lex vetus an prohibeat actum exteriorem. Matt.c.5.q. 176. 245

ex Lege Dei quibus casibus in seruum vendi poterat homo.4.Reg.4.q.5. 27

Lex Mosaica. Vid. Mosaica Lex.

Legis Moysi occasione. Vid. In dictione Iudæi.

Lex

Lex tota quomodo includatur in præceptis Moralibus, Iudicialibus, Cærimonialibus, & testimoniis. 3. Reg. 2. q. 4. pag. 26

Lex Leuitici. Vid. Leuitici Lex.

Lex Leuitici. Vid. Præcepta Leuitici.

de Lege data in monte Sinai. Parad. 5. c. 111. 92

Legis volumen in quo Iosue scripsit hæc quid sit. Iosue vlt. q. 16. 312

Lex de suscitatione seminis cur data fuit Iudæis. Matt. 22. q. 143. 80

Legislatio nulla humana vetat omnia vitia. Def. p. 2. cap. 57. 62. & c. seq.

Lia, quomodo consenserit introduci ad Iacob, cum non esset vxor, Genes. 29. q. 4. 282

Lia, quare tradidit viro suo ancillam Zelpham, Gen. 30. q. 5. 591

Libamenta, an offerrentur in die Pentecostes, cum panibus, Leuit. 23. q. 14. 453

Libamina, & sacrificium, quomodo differunt, Num. c. 15. q. 5. 368

Libamenta quot sunt, & quare ponantur in Sacrificio. ibi.

Libamenta nō offerantur in sacrificio pro peccato, Num. c. 15. q. 7. 368

Libamenta omnia trium animalium, an deberent simul misceri, Num. c. 28. q. 11. 184

Libamenta, quomodo in hircis obseruarentur cum de eis non sit regula, Num. c. 14. q. 19. 373

Libanum, si in eo non deficiant niues tempore veris, & summi æstus, an sit miraculum, Ios. c. 3. q. 37. 115

in Libano monte dominabatur Salomon, Ios. 13. quæst. 7. pag. 109

in Libano quid Salomon fecerit. 2. Paralip. 8. q. 8. 200

Libani saltus domus vbi esset, 2. Paralip. 9. q. 13. 226

Libellus repudij, & vxorum pluralitas an vnquam licuerit, Matt. 25. q. 172. 78

Libros Moysi quinque solos, quomodo Sadducæi, recipiebant, & non alios, Matt. 22. q. 142. 76

Libris in aliis noui Testamenti præter Euangelia an possit Ecclesia dispensare, Matt. Præfat. q. 31. 40

Librum generationis, cur illum dicat Matthæus, & non alio vocabulo, Matt. 1. q. 1. 120

Liber vbi sunt scripta Euangelia, quare dicatur liber Euangeliorum, Matt. Præf. q. 8. 10

Libri Euangeliorum. Vid. Euangeliorum libri.

Liber de ciuitate Dei. Vid. Augustinus.

Liber de Ormesta Mundi. Vid. Orosius.

Librorum Sacræ Scripturæ translationi cur Hieronymus asteriscos, & obelos apposuit, cum hoc necessarium non videretur, 1. Paralip. Præf. 2. Hier. q. 11. 39

Libri in Iudicio vniuersali, quid erunt, & ad quid, Matt. 25. q. 335. 176

Librorū Sacræ Scripturæ Vet. Testamenti quo tempore 70 interpretes translationem fecerunt, 1. Paralip. Præf. 1. Hier. q. 6. 14

Librorum Testamenti Veteris & noui auctoritatis quæ sit differentia, Matt. Præf. q. 7. 8

Librorum Sacræ Scripturæ correctionem fieri an fuerit conueniens, Matt. Prol. 2. q. 5. 59

Libros Sacræ Scripturæ. Vid. Sacræ Scripturæ. Libros.

Liber dierum Regum Israel quis sit, & quare non habetur in Canone. 3. Reg. 14. q. 31. 226

Liber dierum Regum quis fuit, 4. Reg. 14. q. 37. 230

ad Libros, scilicet, verba Natam Prophetæ, libros Ahiæ Silonitis, & visionem Addo videntis contra Ieroboam filium Nabath, quare Salomonis operum reliquorum remissio fiat, 2. Paralip. 9. q. 22. 236

Libros ad alios, quare remissio fiat de operibus Salomonis cum à principio libri, 2. Paralip. vsque ad c. 9. nihil tale factum sit, 2. Paralip. 9 q. 21. 236

Librum istum, cur Helcias misit Iosue, cum multi eum haberent, 4. Reg. 22. q. 13. 193

in Libro isto vbi habeatur, quod fierent in stuporem, & maledictionem habitatores Ierusalem, 4. Reg. 22. q. 21.

Librum istum, cur legi fecit Iosias toto populo, 4. Reg. 23. q. 7. 198

Librorum Sacræ Scripturæ in quattuor ordines distinctio. Matt. Præf. q. 4. pag. 4

Librorum Sacræ Scripturæ habitudo respectu librorum humanarum scientiarum. Matt. Præf. q. 5. 6

Liber in quo scripta sunt gesta Asæ Regis Iuda quisnam fuit. 2. Paralip. 16. q. 31. 384

Liber legis quem portabant Principes, Sacerdotes & Leuitæ à Iosaphat missi ad docendum populum quis esset. 2. Paralip. 17. q. 17. 405

Liber legis ad quid portabatur missis à Iosaphat. 2. Paralip. 17. q. 18. 405

Legis Liber. Vid. Liber Legis.

Librorum Testamenti Veteris ordo. Matt. Præf. q. 2. 2

Librorum Noui Testamenti ordo. Matt. Præf. q. 3. 3

in Libris Sacræ Scripturę Latinis quomodo Hieronymus facere potuerit, quod aliquid maneret, sicut prius. Matt. Prol. 2. q. 7. 64

Libri Paralipomenon. Vid. Paralipomenon Libri.

Librorum Testamenti Noui adinuicē auctoritatis quænam sit differentia. Matt. Præf. q. 7. 9

Liber Leuitici, an scriptus fuerit à Moyse. Leuit. 1. q. 3. pag. 5

Liber verborum dierum, an sit liber Paralipomenon. 1. Paralip. Præf. Auct. q. 4. 3

Liber Iudicum. Vid. Iudicum Liber.

Liber Regum. Vid. Regum Liber.

Liber aliquis Testamenti noui præter quattuor Euangelistarum, an Euangelium dici possit. Matt. Præf. q. 10. pag. 11

Librorum Sacræ Scripturæ diuisio, & numerus. Matth. Præf. q. 1. 1

Liber legis quare fuit positus in manu Ioas, cum enim esset paruulus non intelligebat ad quid poneretur, 4. Reg. 11. q. 18. 104

Liber legis quis esset qui imponebatur in manu Regis dum vngebatur, seu coronabatur, 4. Reg. 11. quæst. 17. pag. 104

Liber legis, quare ponebatur in manu Regis, quando vngebatur, seu coronabatur, 4. Reg. 11. q. 16. 104

Librorum qui allegantur 2. Paralip. 9. qui fuerunt Auctores, 2. Paralip. 9. q. 24. 237

Librorum Sacræ Scripturæ translationi de Græco in Latinum, cur Hieronymus apposuit asteriscos, & obelos, non autem de Hebræo in Latinum, 1. Paralip. Præf. 2. Hier. q. 10. 39

Libros Latinos Sacræ Scripturæ ex Græco corrigi, quomodo stare possit, & an ex hoc Ecclesiam errare posse sequeretur, Matt. Prol. 2. q. 4. 59

Librorum Sacræ Scripturæ correctionem quam ei imponebat Damasus Papa, an facere B. Hier. teneretur, Mat. Prol. 2. q. 3. 58

Liber conscientiæ, quomodo vocatur vnus, cum non vna conscientia sit, sed multæ, Matt. 25. q. 337. 177

Libri Euangeliorum, an sint in fide necessarij, Matt. Præf. q. 27. 36

Librum aliquem, an scripserit Christus in nouo Testamento, & quare non scripserit. Matt. Præf. q. 26. 35

Libri aliqui, an erunt in Iudicio Vniuersali, Matt. 25. q. 334. 175

Librorum Sacræ Scripturæ ordo maioris, & minoris auctoritatis, in Præf. Auct. 1. Reg. q. 7.

Librorum numerus Sacræ Scripturæ quare probatur per litteras Samaritanorum in Præf. D. Hieron. 1. Regum q. 9. 10

Libri Veteris Testamenti, quomodo sint 22. in Præfat. D. Hieron. 1. Reg. q. 15. 14

Quomodo litteræ Hebraicæ sint 22. ibid.

Liber primus, & secundus Regum, quare vocetur liber Samuelis. in Præfat. D. Hieron. 1. Reg. q. 16. 15

Librorum quis ordo, & quæ nomina Pentateuchi, in Præfat. D. Hier. 1. Reg. q. 17. 16

Librorum Prophetalium quis ordo in Præfat. D. Hier. 1. Reg. q. 18. 17

Librorum Veteris Testamenti ordo secundus, & in quo differant à primis, ibid.

Liber Regum, à quo fuerit scriptus, an ab Isaia, vel Ieremia in Præf. D. Hieron. 1. Reg. q. 19. 18

Libri Regum, quare vocentur Prophetales, in Præfat. D. Hier.1.Reg.q.20. pag.19

Libri Prophetales qui sint; & qui nõ ; & an dicantur Prophetales, quia continent Prophetiam, vel quia à Prophetis scripti sunt, ibidem.

Libri omnes antiquæ Legis, quare non vocentur Prophetales, cum omnes à Prophetis scripti sint, in Præfat. D. Hieron. 1.Reg.q.21. 20

Liber Iob, quare sit primus inter Hagiographa, in Præf. D.Hier.1.Reg.q.1. 20

Liber Paralipomenon, an præcedit Iob, in Præf. D. Hier. 1.Reg.q.23. 21

Liber Iob à quo scriptus fuerit, an à Moyse, vel ab alio, in Præfat.D.Hier.1.Reg.q.24. 21

Librorum prædictorum quis ordo, & quid contineatur in eis, in Præf.D. Hier. 1.Reg.q.25. 22

Liber Esther, cur ab Hebræis recipiatur, in Præf.D.Hier. 1.Reg.q.26. 23

Liber Tobiæ, an sit inter Hagiographa, in Præf. D. Hier. 1.Reg.q.29. 25

Liber Sapientiæ, an sit Salomonis in Præf.D.Hier.1.Reg. q.28. 24

Libros Regum, quare D. Hieron. appellet suos, in Præf. D.Hier.1.Reg.q.32. 28

Liber Iustorum quis dicatur, 2.Reg.c.1.q.13. 8

Librorum Sacræ Scripturæ, an sint quattuor sectiones, seu ordines, Ios.in Præf. Auctoris, q.1. 1

Liber Iosue, an sit Historicus, vel Prophetalis, Ios.in præf. Auct.q.2. 2

Libri qui sint Prophetales, & historici, ibid.

Liber Iob, an computetur inter Prophetales, Ios.in Præf. Auct.q.3. 2

Librum ad esse Prophetalem, quid requiritur, ibid.

Liber Iob, an debeat præponi libro Iosue, cum præcesserit per multa tempora, Ios.in Præf.Auct.q.4. 3

Librum aliquem cum Ecclesia approbat non facit vt detur fides ei necessario velut si contenta in eo fuissent determinata ab Ecclesia, Def.p.2.c.81. 74

Libros Doctoris alicuius cum Ecclesia approbat, non approbat omnia contenta in illis, nec asserit omnia illa esse vera, immo nec vnam propositionem, ibid.cap.82. pag.76

Libros Doctoris alicuius, quare nunquam ita approbauit Ecclesia quod dicat deberi assentiri illis necessario tamquam diffinitionibus suis, ibid.c.82.

Libris quos approbat Ecclesia, quidnam conferat, & ponuntur quinque vtilitates. ibid.c.83. 78

Librorum præcessionis, ordo circa tria attenditur, Iosue in Præf. Auct.q.4. 3

Libri Iosue totius continentia, quæ sit, Ios.in Præf. Auct. q.5. 4

Libri Iosue, & Iudicum quare continuantur post Pentateuchum, Ios.in Præf.Hier.q.1. 5

Liber Iudicum, an poni debeat post librum, Ios.in Præf. Hieron.q.2. 6

Liber Ruth, an poni debeat ante librum Iudicum. Ios.in Præf.Hieron.q.3. 6

Liber Iob, an poni debeat ante librum Iudicum, Iosue in Præf.Hier.q.4. 7

Librorum Ruth, & Esther ordo quis, Ios.in Præf. Hier. q.6. 7

Libros Iosue, Iudicum Ruth, & Esther, quando B. Hier. transtulit. Ios.in Præf.Hier.q.7. 8

Libri, qui pertineant ad Sacram Scripturam, Ios.in Præf. Hier.q.17. 18

Libri Sacræ Scripturæ, an in quattuor ordines distinguãtur, ibid.

Liber Iosue, an fuerit scriptus ab ipso, Ios.cap.1.quæst.1. pag.21

Liber Iosue, an vocetur Prophetalis, Ios.cap.1. quæst.2. pag.21

Liber Iustorum, an sit, Genesis, vel liber Abacuch vel quis alius, Ios.c.10.q.84. 346

Liber Iustorum quis fuerit, qui & bellorum Domini appellatur, Ios.c.10.q.86. 347

Liber vitæ, & moros quid sit in Deo, Exod.c.32.q.41.233

Liber vitæ, an sit indelebilis, & in eo, an dupliciter aliqui scripti sunt, Exod.c.32.q.43. 235

Liber Bellorum Domini quis sit, & quando, & à quo scriptus. Num.c.21.q.23. 45

Libri multi, quomodo sunt, de quibus fit mentio in Scriptura Sacra, qui apud nos non inueniuntur, ibid.

de Librorum Sacræ Scripturæ Veteris, & Noui Testamenti auctoritatis differentia. Matt.Præf.q.6. 7

de Librorum Noui Testamẽti auctoritatis ad se inuicem differentia. ibid.q.7. 9

Liber vbi scripta sunt Euangelia quare dicatur Euangeliorum liber, ibid.q.8. 10

Libri Euangelistarum quattuor quare dicatur Euangelia, ibid.q.9. 10

Et an istud nomen possit conuenire libris Veteris Testamenti, ibid.

Liber aliquis Noui Testamenti præter istos quattuor Euangelistarum, an possit dici Euangelium. ibid.q.10. pag.11

Libris Euangeliorum cur Hieronymus Canones apposuerit. Matt.Prol.2.q.10. 70

Liber vitæ de quo in Apoc.20.qui, & qualis erit. Matt.25. q.336. 176

de Liberali largitione, & charitate ad proximos ordinata, Deut.15.q.3. 146

sine Liberis mori dupliciter dicitur, Deut.25.q.4. 234

Liberalium artium quis fuerit inuentor, Genes.11.q.34. pag.110

Libertas quomodo consistit in intellectu, & voluntate, 3.Reg.12.q.6.* 182

Et an Deus possit illam tollere. ibid.

Liberum arbitrium in hominibus, & contingentia in rebus, an stet stante infallibilitate scientiæ Dei. ibidem q.76. 73

Adducuntur argumenta contra decisionem superioris quæstionis de libertate nostra, & soluuntur, ibid.q.77.

Quartum argumentum ad idem de præsentialitate Dei vt supra. ibid.q.78. 76

Liberum arbitrium quæ auctoritates duræ Scipturę Sacrę sint per quas tolli videtur. Ios.2.q.13. 19

Liquida in vase immundo cur immunditiam cõtrahant, arida autem non, Leuit.11.q.16. 176

de Libidine & ira, passionibus duabus fortibus. Leuit.26. q.18. 547

Libidinis, & timoris per species de forti in phantásia immutatione, Leuit.26.q.18. 547

Ligare in culpa quid sit. Matt.16.q.78. 298

Reliqua in verbo, Claues, & Sacerdos.

Ligandi & soluendi modi sunt quattuor, ibid.

Ligare, & soluere. Vid.Claues, & Sacerdos.

Lignum vitæ an positum sit in Paradiso, ne senectus hominem dissolueret. Genes.2.q.10. 24

Lignum omne pulchrum visu, & ad vescendum suaue, quod Deus de humo produxit quare dicit Scriptura, Genes.12.q.141. 175

de Ligno quare dicatur pulchrum visu, & ad vescendum suaue. ibid.q.142.

Lignum omne Deum produxisse quare dicatur, & an sufficeret si aliquid pulchrum, & suaue produxisset, ibid.q.144. 176

Ligna Paradisi cum haberent pręter pulchritudinem, & suauitatem multa excellentia, cur non fit mentio de illis, ibid.q.144.

Ligna non fructifera, ad essent in Paradiso, ibid.q.145. pag. 176

de Lignis, cur Scriptura loquens præposuit pulchritudinem suauitati, ibid.q.146. 177

Ligni scientiæ boni, & mali si pulchritudo Euam mouit, cur Scriptura posuit etiam suauitatem, ibid.quæst.147. pag. 177

Et cur dicatur quod erat in medio Paradisi, ibid.q.148.

de Ligno hoc, quare dictum fuit. Pulchrum oculis, aspectuque delectabile, cũ hæc duo vnum & idem videantur significare. ibid.q.520. 339

An sit vnum in specie, vel plura, ibidem quæstio 164. pag. 184

Arbor ista, an differat tempore ab aliis arboribus, Genes.c.13.q.162. pag.183
Lignum hoc quare dicatur scientiæ boni, & mali, ibid. q.151. 179
An arbor talis in Paradiso fuerit admissis rationibus Nicolai.& specialiter,an illa fuerit talis, & ab hoc sic vocata,ibid.q.152.
Arbori isti quando, & à quo nomen hoc impositum fuit,ibid.q.153.
Cur vocetur lignum scientiæ boni, & mali secundum veritatem,ibid.q.154. 180
An acceperit nomen ea verbis diaboli, an ex experientia ibi sequuta,ibid.q.155.
Nomen hoc,an imposuerit arbori isti Adam, aut Moyses,ibid.q.156. 181
Nomen hoc à Deo impositum non esse probatur, ibid. quæst.157.
Nomen hoc,an imposuerit Adam ante peccatum, ibid. quæst.158.
Lignum vitæ in medio paradisi quare dicatur, ibidem q.159. 182
An sit aliquod verum lignum,ibid.q.160.
Quale erat, an vnum vel plura, & an eiusdem speciei cum lignis nostris,ibid.q.161.
Arbor vitæ,an esset vna aut multæ in vna specie, ibidem quæst.163.
Lignum vitæ cur aut quomodo dicitur, ibid. quæst.165. pag.184
Quam vitam dabat, vel quomodo, ibid. quæst.166. pag.185
An posset dare sempiternam vitam,ibid.q.167.
Quomodo conferebat ad semper viuere, ibid. q.169. pag.186
de Ligno vitæ cur tantum mentio fit contra quattuor corruptiones parentum,ibid.q.73. 188
Lignum vitæ immortalitatem tribuebat,ibid.quæst.175. pag.189
Ligni vitæ cibus vnicus non conferebat ad immortalitatem,ibid.q.176.
Lignum vitæ cur dicitur quod erat in Paradiso, lignum etiam boni & mali,ibid.q.148. 177
Lignum vitæ tangere, an Deus primis parentibus prohibuerit,Genes.3.q.4. 34
Lignum scientiæ boni, & mali. Vid. Paradisi arbor.
Lignum, fœnum,& stipula quid significent, Matt.25. q. 303. 441
Lignum scientiæ boni & mali,an ita nominaretur, quia vsum rationis accelerabat, & acuebat, Genes.2. q.11. pag.25
Ligna,& lapides quare congregauit Dauid, cum nesciret formam & quantitatem templi, & materiarum ac conditionem quas Deus in illo vellet, 2. Paralip.22. q.10. pag.441
Ligna ista, & lapides quare non congregauerat Dauid antea,& collegit ea in senectute,ibid.q.11.
Lignum scientiæ boni, & mali, an esset aliquod lignum vitæ, Genes.13.q.150. 178
per Lignum,fœnum, & stipulam. Vid. Venialia,Apostolus, & quomodo ædificentur super fundamentum. Matt.25. q.699. 439
Ligna pomifera Moabitarum, an deberent succidere Israelitæ, cum istum esset prohibitum in lege, 4.Reg.3. q.17. 24
de Liliis cur dixit Christus loquens de solicitudine circa temporalia, & non de aliis rebus, Matt.6. q.184. pag.185
Ligna, & fructus an à principio essent eiusdem saporis, Genes.1.q.20. 11
Et cur in prima creatione omnia erant meliora. ibidem.
Liminare quid sit,Exod.c.12.q.10. 132
Lingua Hebraica cur Hebraica dicitur, Genes.11.q.2. pag.98
Linguarum confusio quomodo facta fuerit, Genes.11. q.3. 98
Linguas cur Deus à principio non diuisit. ibid.q.10. 101
Linguæ quot datæ fuerant, Genes.c.11.q.12. pag.101
Litteraliter ne an allegorice sint intelligenda dicta de adolescentula Dauid quæsita,3.Reg.1.q.7. 7
Littera Matthæi 6. Respicite volatilia cæli, an concordari possit cum littera Lucæ, quod corui nihil solicitudinis habent de cibo,&c. Matt.6.q.182. 183
Littera loquens de immmunditia spermatici, an sit sibi contraria,Leuit.15.q.5. 149
Litteræ c.5. 2.Paralip.5. verba. Postquam congregauit &c. cum possint duobus modis exponi, quis modus sit tenendus,2.Paralip.5.q.4. 107
Litteralis sensus. Vid. sensus.
Littera Matthæi 24. f.Tunc si quis vobis dixerit, &c. an de Christo,vel de antichristo intelligatur, Matth.24. q.133. 513
Littera Deut.10.quomodo coordinari debeat vt cognoscatur,Deut.10.q.4. 90
Littera latina quare non posuit Deum in singulari, cum constet Hebræam litteram loqui de vno solo Deo, Exod.c.32.q.5. 193
Litteræ Latinæ Textus discrepans ab Hebraica in numero interfectorum defenditur. Exod.c.32. quæst.36. pag.230
Litteræ Samaritanorum quare probant numerum Leuitarum librorum, in Præfat. D. Hieron. 1. Reg. q.9. pag.10
Litteræ antiquæ Hebræorum, quomodo possint reperiri in aliquibus Codicibus Græcorum, in Præfat.1. Reg. q.12. 12
Litteræ Hebraicæ quomodo sint 22. in Præf. D. Hier.1. Reg.q.15. 14
Littera capitis 6. 1. lib. Regum de morte Bethsamitarum, an possit saluari, 1. Reg. cap.6. quæst.27. pag.126
Lobna vrbs quare recessit à Ioram, 4. Reg. cap. 8. q. 37. pag.82
Lobni & ceteri, quomodo ponantur Gerson descendentes, & vsque ad quod tempus. 1.Paralip.c.6. quæst.7. pag.150
Loca arida,& humida quidnam sibi volunt.Matth.c.12. q.100. 55
Localis distantia,an impediat cognitionem animæ separatæ,Matt.25.q.618. 382
Locationis, & mutui contractus conditiones, quæ. Matt. 25.q.210. 101
in Locatione an possit esse vsura. Matth.c.25. quæst.182. pag.86
Locus vbi facta est incensio Hebræorum, quare non nominatur mansio.Num.c.11.q.8. 218
Locus iste cum habeat duo nomina,id est,incensio,& sepulchra côcupiscentiæ vltimum solum remansit. Num. c.11.q.9. 218
Locus quid sit.Matt.17.q.119. 415
Locus desertus in quo Christus turbam saturauit quisnam erat. Matt.14.q.70. 146
in Locis primis sedere in conuiuiis, vel alibi aut hoc appetere,an sit peccatum.Matt.23.q.47. 314
Locos omnes, statuas,& excelsa, an destruxerit Ezechias. 4.Reg.18.q.9. 151
Locustas, vel brucum, vel alia animalia, vt terram deuorent quomodo Deus mittere dicitur, 2.Paralip.7.q.34. pag.192
de Locustis quædam, & vnde nomen sumpserint. Leuit. 11.q.43. 187
Locustæ vtinam sale condiatur in cibum,Genes.in Epist. Hier.ad Pau.7. 17
Locustarum & piscium sanguis, an à Iudæis comedi posset.Leuit.7.q.6. 101
Locutio Moysis. Vid. Moysis Locutio.
Locutio Dei ad Moysen de erectione Tabernaculi, quando facta fuit.Exod.c.40.q.1. 351
Locutio ad quid sit.Matt.10.q.104. 431
Locutio Semeiæ Prophetæ ad Roboam, & Principes ad quid profuerit,2.Paralip.12.q.7. 286
Locutiones istæ figuratæ quibus competant. 1. Parad. 7. pag.2

Logica magis modus ſciendi, quam ſcientia nuncupatur, Geneſ. in Epiſt. ad Pau. 6.

Longitudo templi. Vid. Templi altitudo.

Loquendi modus incertus quomodo in Scriptura ſit accipiendus, & quomodo non, 4. Reg. 8. q. 19. 77

inter Loth, & Abraham paſtores quæ contentio fuerit, Geneſ. 13. q. 18. 133

de Loth diuitiis cur ſit mentio, & non Abrahæ, ibidem quæſt. 19.

Loth fuiſſe greges & armenta quare dicatur, ibidem quæſt. 20.

de Loth cur non dicitur quod erat diues in auro & argento, ibid. q. 21. 134

de Loth cur dicitur. Fuerunt ipſi greges, & armenta, & Tabernacula. ibid. q. 24.

de Loth, & Abraham quare dicitur quod terra eos capere non poterat, vt habitarent ſimul, ibidem quæſt. 31. pag. 137

Et quare dicitur, & nequibant habitare ſimul 32.

inter Loth, & Abrahæ paſtores quare dicitur quod facta eſt rixa, ibid. q. 33.

inter Loth, & Abrahæ paſtores cur dicitur, quod rixa facta fuit. ibid. q. 34.

Loth, & Abrahæ paſtorũ rixæ quæ fuerit cauſa, ibid. q. 35.

Loth & Abrahæ quænam fuerit ſeparationis cauſa, ibid. quæſt. 36.

Loth quomodo receſſit ab Abraham, ibid. q. 38. 139

Loth, & Abraham quomodo non receſſerunt de Chanaan, ibid. q. 39.

Loth, an rectè habitauerit in Sodomis, ibid. q. 40.

Loth & Abraham quomodo ex ſeparatione euitabant iudicia Chananæorum & Pherezæorum iudicum, ibid. q. 44. 140

de Loth, & Abrahæ iurgio cur mentio fit in Sacra Scriptura, ibid. q. 36. 141

Loth, & Abraham, an eſſent fratres, ibidem q. 51. 142

Loth, & Abraham cur ab inuicem receſſerunt, ibid. q. 59. pag. 145

de Loth, & Abrahæ ſeparatione cur Scriptura facit mentionem, ibid. q. 60.

Loth quare Deus permiſit venire cum Abraham qui futurus erat ei impedimento, ibid. q. 63. 146

Loth quomodo elegit terram ad habitandum iuxta verba Abrahæ, ibid. q. 64.

de Loth cur dicitur quod eleuatis oculis vidit omnem circa regionem Iordanis, ibid. q. 65. 147

Et quare dicitur, quod vniuerſa irrigabatur, ibid. q. 69. pag. 148

Et quare dicitur, quod irrigabatur antequam ſubuerteret Deus Sodomam, ibid. q. 70. 149

Loth quomodo elegerit terram bonam, ibid. q. 71.

Loth, an magis peccauerit, vel ſenex hoſpitium præbens Leuitæ, quia ambo ſimilia verba loquuti ſunt, ibid. q. 18. 318

Loth quidnam egiſſet ſi oblatis virginibus Sodomitis, illi pactioni conſenſiſſent, ibid. q. 19. 319

Loth antequam promitteret virgines Sodomitis cordis amaritudine coactus, quare angelis non percuſſerunt Sodomitas cæcitate, ibid. q. 20. 318

Lotio veſtimentorum à lepra mundati, an aquis viuentibus vel luſtrationis fieret, Leuit. 14. q. 6. 233

Lotio veſtimentorum, an fieret per aquas luſtrationis, Leuit. 13. q. 3. 216

Lucas, Matthæus, & Marcus quomodo concordant in dictis de abominatione deſolationis, Matt. 24. q. 102. pag. 497

B. Lucas de quibuſnam dicat, conatos fuiſſe ſcribere Euangelia, Matt. Prol. 3. q. 1. 94

B. Lucas, an conuenienter dicat ſe inſtructum quantum ſufficit ad auctoritatem Sacræ Scripturæ quam ſcribebat, Matt. Prol. 3. q. 2. 95

Lucas, & Matthæus quare diuerſo modo Chriſti genealogiam ſcripſerunt, Matth. Prolog. 4. quæſt. 2. pag. 114

Lucas contrarietates, & diuerſitates. Vid. in diſcordiam, & Matthæus.

Lucernæ quæ ardebant in Sanctuario, Leuit. 24. quæſt. 2. pag. 473

Lucernæ, an ſemper arderent in Candelabro, Exod. c. 27. q. 8. pag. 90

de Lucernarum incenſione, & conſecratione Sacerdotum quando data fuerint hæc duo præcepta, Num. c. 8. q. 1. 145

Lucernæ quare contra boream diſponebantur, Num. c. 8. q. 5. 147

Lucernæ Beati Iſidori Hiſpalenſis, quæ ſint, Num. c. 21. q. 19. 39

Lucernarum in candelabro vel Sanctuario diſpoſitionis quænam erat cærimonia, 2. Paralip. 2. quæſt. 11. pag. 35

de Lucernis Tabernaculi, Leuit. 24. q. 3. 473

Lucernarum numerus, 2. Paralip. 13. q. 39. 318

Lucerna an ſemper accenderetur veſperi, 2. Paralip. 13. q. 40. 318

in Luci cremati cinis à Ioſia, cur proiecta eſt ſuper ſepulchra vulgi, & an in hoc præiudicauit eis, 4. Reg. c. 23. q. 14. 200

Lucianus & Heſychius, an peccauerint faciendo exemplaria Veteris, & Noui Teſtamenti, Matt. Prol. 2. q. 6. pag. 63

Lucifer, Leuiathan, & Belial, quid ſignificent. Matt. 12. q. 62. 27

Lucrum promittens, &c. Vid. Negociator,

Lucra turpia, quæ ſint. Matt. 25. q. 225. 110

Lucrum in opera inexpenſurus, an poſſit ad vſuram dare, ibid. q. 190. 93

Lucrum quinque talentorum quid ſignificet, & quomodo ad Deum, & Chriſtum applicetur in parabola Domini peregre proficiſcentis de Deo, & Chriſto intellecta. ibid. q. 135. 61

Lucrum immoderatum quid ſit. ibid. q. 286. 135

Lucri circa iuſtitiam quid ſit conſiderandum, ibid. q. 223. pag. 106

Lucri genus omne, & negociatio quælibet in emendo & vendendo clericis, an ſit prohibitum, ibid. q. 224. 108

Lucrum turpe dupliciter dicitur. Matt. 6. q. 37. 36

Lucrum quodnam neceſſarium vocetur, ibidem, q. 143. pag. 155

Et quod ſuperfluum. ibid.

Lucrari quomodo dicantur ſpiritualia dona. Matt. c. 25. q. 136. 61

Ludi inſtrumentorũ formatores, vt alearum vel taxillorum, an peccent, Matt. 6. q. 51. 52

Ludere ad aleas, & taxillas, an ſit peccatum, Matt. 6. q. 52. pag. 52

Ludi ad exercitationem ſunt liciti, & laudabiles, Matt. 6. q. 52. 52

Ludos cauere debent Religioſi, & Eccleſiaſtici, Matt. 6. q. 52. 52

per Ludum pecuniam lucrari, an liceat, Matt. 6. q. 53. pag. 53

Ludus alearum & taxillorum eſt prohibitus, Matth. 6. q. 53. 53

Ludus ſcaccorum, & alij communes non ſunt prohibiti, Matt. 6. q. 53. 53

Ludere an poſſint clerici exponentes pecuniam in ludo, Matt. 6. q. 54. 54

Ludere pecuniam quando, & quomodo licitum eſt. Matt. 6. q. 54. 54

Ludus alearum, & taxillarum, an ſit licitus, ibidem q. 55. 54

in Ludo quot mala, & peccata reperiuntur, ibidem q. 55. pag. 54

Ludere ad aleas, & ludo intereſſe clerici prohibentur. ibid. q. 55. 54

Ludo acquiſita, an reſtitui debeant, & multa, & pulchra de eis, & regulæ traduntur, quando reſtitui debeant, ibid. q. 56. 55

Luditicationes hominum, & præſtigia, quomodo fiant, Matt. 8. q. 115. 288

Lugere pro mortuis, an liceat, 4. Reg. cap. 2. quæſt. 21. pag. 12

Lugentes antiqui etiam ieiunare consueuerant. Matt.9. q.479. pag.345
Lumbos accingere, & currere quare oportuit Elisæi puerum, cum ad Iehu regem vngendum iret, 4.Reg.9.q.4. pag.84
Luna, & Sol, an obscurabuntur in die iudicij vniuersalis, Matt.25.q.314. 149
Lunæ, & Solis quæ erat dispositio eo tempore, quo Iosue loquutus est, vt staret Sol, Iosue c.10. q.15. 308
Luna quomodo intelligitur, quod sit cōtra vallem Ahialon, Iosue c.10.q.18. 309
Luna vt non moueretur quare Iosue petiuit, cum esset superfluum, Iosue c.10.q.19. 310
Luna si fuisset mota dum stabat Sol, quæ inconuenientia sequerentur, Iosue c.10.q.24. 312
Luna, an posset moueri, si cessaret Sol à motu, ibid.
Luna non dabit lumen suum & Sol obscurabitur, quod Christus dicit, Quidnam sit, Matt.24.q.154. 522
Lunæ, & Solis obscuratio quomodo fiet, ibid. quæst.155. pag.523
Lunæ & solis obscuratio ad quid fiet, Ibid. q.156. 524
Lunæ & Solis in obscuratione quare potius signa hæc apparuerunt, quam in aliquo alio accidente circa ea, ibid. q.157.
Lunæ & Solis obscuratio, quomodo conueniat ad ostendendum finem sæculi, ibid.q.158.
Luna quomodo obscurabitur & simul Sol, cum hoc implicet contradictionem, ibid.q.159.525. & q.seq.
Luna quod non dabit lumen suum, & Sol obscurabitur quomodo stare possit, quia innuitur quod ista erunt simul, & tamen stare non potest, cum Solis obscuratio per diem est, Lunæ vero per noctem, ibid. quæst.160. pag.525
Lunæ & Solis quanta erit obscuratio, ibid.q.161.
Et quanto tempore durabit, ibid.
Lunæ, Solis, & Stellarum obscuratio in die iudicij ad quid fiet, ibid.q.162. 526
de Lunæ luce opinio Iudæorum quod æqualis fuerit Solis luci à principio, an bona sit, Genes.1.q.25. 13
Lunæ cur Gentiles quadrigam dedere, 4.Reg.23. q.19. pag.201
Lunatici à Christo sanati quidnam paterentur, ibid.q.25. pag.472
Lunatici pater quare ad Christum venit genibus prouolutus, Matt.17.q.144. 444
An peccauerit adorando Christum, ibid.q.145.
Quare petiit pro filio: Domine miserere filio meo, & non petiit filius, ibid.q.146.
Lunaticus quo morbo affectus erat, ibid.q.147.
Lunatici, & arreptitij qui sunt secundum antiquos, ibid.
An iste cadebat in terram, vel deiiciebatur, ibid. q.148. pag.445
Et quare dicitur quod sæpe cadebat in ignem, & crebro in aquam, ibid.q.149.
Lunatici pater quare dixit Christo. Obtuli illum discipulis tuis, & non potuerunt curare eum, ibid. q.150. pag.446
Et quare non potuit ab eis eiici dæmon illius, ibidem q.152.
Lunaticus puer quomodo verum est quod propter discipulorum incredulitatem non potuit sanari. ibidem, q.161. 450
Lunaticus Dæmon. Vid. Dæmon Lunaticus.
de Lupo, Basalisco, ac muliere menstruata quædam, & dubium circa hæc, Parad.4.c.4. 46
Solutio quæstionum prædictarum, ibid.c.5.
Lupus videns hominem quare non sinit eum clamare, Num.c.21.q.22. 34
Lustrationis per aquas, an vestimentorum lotio fieret. Leuit.13.q.3. 216
Lustrationis aquis solis, an emundarentur pelles & supellectilia, vel exigerent viuentes, Leuit.11. quæst.15. pag.174
Luteres ad quid positi fuerunt in templo Salomonis, & cur non fuerunt in Tabernaculo Moysi, 3.Reg.7.q.14. pag.111

Luterum figura, ibid. & q.15. 112
de Luterum figura secundum Nicolaum, ibid. quæst.16. pag.115
Luxuria, an dicatur solum de concupiscentiis venereis, vel etiam de aliis delectationibus, Matt.5. quæst.182. pag.250
Luxuriæ actus omnis, an sit peccatum, Matth. cap. 5. quæst.183.
Luxuria, an sit vitium capitale, ibidem quæst.185. pag.254
Luxuriæ filiæ, an conuenienter assignentur, ibid.q.186. pag.255
Luxuriæ quæ & quot sint species, ibidem quæst.188. pag.258
Luxuriæ filiæ, & partes, an differant, ibidem quæst.188. pag.261
Luxuriæ de gradibus moralitas pulchra Og pro prædicatoribus, Deut.3.q.3. 24
de Luxuriæ peccatorum in generali grauitate, Matth.5. q.234. 314
Luxuriæ species distincta, an sit incestus.
Luxuria. Vid. in speciebus eius distinctis quæstiones.
Lux magna quare apparuit in Christi transfigurati facie. Matt.17.q.36. 354
Lux, carbo, flamma, an sint ignita, aut ignis. Matth.25. q.500. 281
Lux an sit ignis. Matt.25.q.502. 282
Lux per quam fuit Christi transfiguratio, an fuit vera, vel apparens. Matt.17.q.30. 349
Lux transfigurationis, an fuerit gloriosa, ibid. quæst.3[illegible] pag.350
Lux quæ apparuit in facie Christi transfigurati, quare non comparatur luci aliorum rerum non cælestium, Matt.17.q.38. 355
Lux corporum glorificatorum, quare potius soli quam luci alterius corporis comparatur. ibidem. quæst.39. pag.356
Lux & generatio quomodo post iudicium in corporibus celestibus manebit, & an ex eorum motu fiat generatio. Matt.25.q.466. 248
Lux an fuerit de primo creatis. Genes.1.q.13. 8
à Luce cur Deus incipere voluit, ibid.
Luza, & Bethel, an sit, idem locus. Iosue cap.16. quæst.3. pag.173
Luzan, & Bethel an sint idem locus, & quare, Iosue c.7. q.11. 214
in Lymbo puerorum, quæ sit pœna, Matth.25. quæst.662, pag.414
in Lymbo an sit pœna damni, vel pœna sensus, ibidem q.663. 415
in Lymbo quare sit pœna damni, & non sensus, ibi.q.664. pag.415
In Lymbo paruuli, an habeant pœnam vermis, ibidem, q.665. 415
in Lymbo existentes paruuli, cur puniantur sub terra, & non potius super terram, ibid.q.666. 415
in Lymbo existentibus, quomodo carentia Diuinæ visionis sit pœna, cum illam non cognoscunt, ibid.q.670. pag.418
in Lymbo existentium carentiæ visionis Dei pœna, an sit magna, vel parua, ibid.q.671. 418
in Lymbo existentium omnium, an sit pœna æqualis, ibid. q.672. 419
in Lymbo existentes cur apud inferos puniuntur, cum nullum commiserint peccatum. ibidem, quæst.673. pag.420
in Lymbo paruulorum quinam teneantur, ibi.quæst.674. pag.420
in Lymbo puerorum, quando quis damnatur, & quando non. ibid.q.675. 421
in Lymbo puerorum status tam ante diem Iudicij quam post. ibid.q.680. 424
Lymbus inferni, an sit sinus Abrahæ. ibidem, quæst.736. pag.462
Lymbus inferni, & infernus damnatorum, an sint idem locus. ibid.q.739. 466

Limbus paruulorum, an sit idem locus quod sinus Abrahæ, Matt.25.q.740. pag.468
in Limbo puerorum animæ, existentes an exeant, vel exiuerint, Matt.25.q.754. pag.481
Ly forte importat dubium, Matt.11.q.52. 492
Limbus, Purgatorius, sinus Abrahæ, & infernus, an sint in variis partibus mundi, vel in vna simul, Matt.25.q.525. pag.297
de Limbo puerorum. Parad.5.cap.129.94. & cap.189. pag.112
in Limbo non omnes in originali culpa descendentes mancipantur, ibid.c.124. 95
in Limbo quæ sit pęna puerorum, ibid.c.125.
de in Limbo puerorum existentibus, ibid.c.126.
de Limbo Sanctorum Patrum, Parad.5.c.127. 95
de Limbi Patrum nominibus quædam, ibid. cap.128. pag.96
ad Limbum Patrum quomodo animæ iustorum siue Iudæi, siue Gentiles essent, descendebant. ibid.c.129.
in Limbo Patrum quando animæ esse cœperunt, ibid.c.132. 97
Limbus Patrum quomodo differat à Limbo puerorum, ibid. c.133. 134. 135. pag.97. & c.136. 137. 138. 139. pag.98. c.141. pag.99
in Limbo puerorum existentium, an quispiam grauiores aliis pęnas patiatur, Parad.3.c.144. 100

M

MAACHAM quare Roboam dilexit super alias vxores ita vt filium eius Abiam constitueret Regem, 2.Paralip.11.q.23. 274
Maacha, an fuerit mater Asa, 3.Reg.15.q.8. 235
Maacham matrem suam, an amouit Asa propter consecrationem simulacri Priapi, 2. Paralip.15. quæst.25. pag.362
Maacha, an esset filia Absalon, 2. Paralip.13. quæst.6. pag.300
Maacha, an esset mater Asa, & vxor Abiæ, 2. Paralip.15. q.22. 361
Macellarij, an in die festo vendentes frangant festum, Exod.c.12.q.36. 132
Machabæorum tempore, an Iudæis Romani regem Romanum imponerent, Deut.17.q.8. 168
Machati & Gessuri, quomodo remãserunt in terra Chanaam, & non deleti fuerunt ab Israelitis. Iosue 13. q.11. 114
Et quæ gentes fuerunt, ibid.
Machir quomodo vocatur primogenitus Manasse si est vnicus, Iosue 17.q.1. 178
Machir filiorum medietas suscepit terram istam quæ diuisa est hic, cum Machiritæ faciunt vnam de octo familiis Manasse, Iosue 13.q.19. 128
per Maculam, culpam, reatum, tenebram, offensam, &c. quid doctores intelligunt, Matt.16.q.76. 292
Macula, peccati, actus, reatus, culpa, & pęna quomodo inter se differant, & à quo illorum Deus absoluat, Exod.c.32.q.47. 243
Madianitæ, & Moabitæ, qui sint, & de genere eorum, Num.c.22.q.2. 56
Madianitæ, quomodo habebant familiaritatem, cum Ammonitis, qui populi erant de genere Loth, ibid.
Madianitæ quare missi sunt cum Moabitis ad vocandum Balaam, Num.c.22.q.5. 60
Madianitæ quorum sanguis effusus est hic, an, noxij fuerint sanguinis, Num.c.26.q.1. 126
Madianitis quomodo communicabatur spiritus Propheticus, cum essent Gentiles, Iud.7.q.17. 103
Madianita vir de quo Deo hic intellexerit; quod tradiderit Madian in manus Gedeonis, ibid. quæst. 18. pag.104
Madianitæ somniator, & expositor, cum cognouerũt destructionem Madian certissime, cum monerentur à Deo, cur nõ fecerant Madianitas de loco recedere, &c. ibid.q.19.
Madianitæ vt in se conuerterentur gladio percutiendo, minimè illos percutiente, quomodo factum est. Iud. 7.quæst.33. pag.109
Madianitarum in bello, an fuerit maius miraculum, vel in diebus Iosaphat. ibid.q.34. 109
Madianitæ cum essent vnus populus, quomodo habebãt duos Reges. Iud.8.q.8. 113
Madian Reges quare optarunt occidi manu Gedeonis. ibid.q.17. 118
apud Magedam quæ castra erant, cum iam essent Israelitæ castrametati in Galgalis. Iosue cap.10. q.92. pag.352
in Magedo an mortuus fuerit Ochozias, & percussus in Gaber. 4.Reg.9.q.25. 89
Magicæ artis quis fuerit inuentor, Genes.11. quæst.34. pag.110
Magi qui venerunt ad Christum quot, & qui fuerunt, Matt.2.q.6. 182
Magi de qua terra venerint ad adorandum Christum, Matt.2.q.7. 183
Magi cur venerunt in Ierusalem, cum Deus non esset ibi. Matt.2.q.8. 186
Magis cur Deus ostendit natiuitatem Christi, Matt.2.q.9. pag.186
Magi cur quæsierunt vbi erat Rex Iudæorum, Matth.2. q.10. 186
Magos stella perducens in Ierusalem qualisnam fuerit, Matt.2.q.11. 188
Magis quare Herodes dixerit, quod postquam inuenissent puerum, ei renunciarent de eo. Matt.2.q.35. 209
Magis cur dixit Herodes, quod ipse veniens adoraret eum, ibid.q.36.
Magis quare stella se occultauerit ad introitum Ierusalem. ibid.q.37.
Magis exeuntibus de Ierusalem, quare stella apparuit, quæ in vrbe eis se occultauerat. ibid.q.38. 210
Magis ad quid stella apparuerit, quando certificati fuissent de loco natiuitatis Christi, ibidem, quæst. 39. pag.211
Magi quid facerent, vel quomodo Christum inquirerent, si stella eis non apparuisset. ibid.q.40.
Magis quando stella apparebat, an soli illam viderent, vel ab omnibus videretur. ibid.q.41.
Magi per quid cognouerunt Christum, quando domum intrauissent. ibid.q.42. 213
an Magi bene fecerint adorando Christum, ibid.q.43. pag.214
Magorum aduentum, an timuerit Maria Virgo, ibid. q.44. 214
Magi quare obtulerunt munera Christo. ibid.q.45.
Magi quare obtulerũt Christo aurum, thus, & myrrham, ibid.q.46. 215
Magorum de oblationibus quidnam factum fuerit. ibid. q.47. 216
Magi quomodo in somnis responsum acceperunt, ibid. q.48. 217
Magi quomodo habuerunt istam reuelationem in somnis, an per Deum, vel per Angelum. ibid.q.49.
Magis quomodo facta fuerit reuelatio, an ipsis dormientibus, vel vigilantibus, ibid.q.50. 217
Magis quare reuelatum est ne redirent ad Herodem, ibid.q.51.
Magis quare iussum est, vt per aliam viam reuerterentur. ibid.q.54. 220.
Magi an directi per stellam fuerint in redeundo. ibid. quæst.55.
Magi per quamnam viam redierunt, ibid.q.56.
Magi an peccauerint illudendo Herodi, ibidem, q. 66. pag.231
Magos stella dirigens quando eis apparuit, Num.c.24. q.8. 101
Magi, quomodo venerunt ad adorandum Christum, ibidem.
Magis an per stellam Christi natiuitas conuenienter nunciata sit, Matt.2.q.17. 193
Magi quomodo dixerint, vidimus stellam eius in Oriente, Matt.2.q.18. 195

Magi quomodo per stellam moti sunt ad veniendum, Matt.2.q.19. pag.196
Magi quare voluerint adorare Christum, Matt.2. q.20. pag.196
Magi quomodo ausi sunt venire ad adorandum regem aliquem in Iudæa regnante Herode, Matt.2.quæst.21. pag.196
Magi, an conuenienter se habuerint volentes adorare Christum, Matt.2.q.22. 197
à Magis, & Veneficis, & Astrologis quando liceat aliquid quærere, Leuit.19.q.29. 344
Magistrum vocari, vel effici, an sit peccatum, Matt.23. q.57. 319
Magister vnus quis sit, ibid.q.59. 321
Magisterium doctoratus Iudæorum ad quos pertineret, 2.Paralip.11.q.4. 348
Magna de se dicere vel sentire homines non debent, Matt.9.q.26. 320
Magnanimitas quot vitia opposita habet, Matt.6. q.5. pag.4
Magnificatio quænam erat quam faciebat populus, Mat. 15.q.98. 248
à Magnifico, & auaro aliquid petendi quis sit modus, Deut.3.q.6. 28
Magnitudo columnarum. Vid. Columnarum templi magnitudo.
Mahalon, Elimelech, & Cheli de possessionibus quid fieri deberet si Ruth nollet semen suscitare viro defuncto. Ruth 4. q.25. 58
Et quid si Booz, & alij cognati nollent accipere Ruth in vxorem; & an ipsa succederet in bonis defunctorum. ibid.q.26. 59
Mahalat vxor Roboam quare prius nominata est, quam Maacha, & etiam Abigail filia Eliab. 2.Paral.cap.11. q.20. 272
Maiestas quid sit, Matt.25.q.294. 139
Maiestas Christi in qua ad iudicandum veniet, quidnam sit. Matt.24. q.184. 535
Maiestatis suæ sedes, cur dicatur, sedes super quam sedebit Christus in iudicio. Matt.25.q.299. 541
de Maioritate contentio, quomodo insurrexit inter discipulos. Matt.18. q. 5. 4
de Maioritate tentatio discipulorum, an fuerit vnius, vel multorum Apostolorum. ibid.q.6. 4
de Maioritate vt contentio inter discipulos oriretur, vnde fuit occasio. ibid.q.7. 4
Maiores natu ad portandum arcam, quare fuerunt vocati, 2.Paralip.5.q.5. 508
Maius ne sit paralyticum sanare quam dimittere peccata, Matt.9. q.19. 317
Et quis sit verus sensus verborum Chrysostomi super hac re, ibid.
Male agere impediens, an bene semper agat, Iud.17.q.7. pag.280
Maledici, & puniri an possint inanimata, Genes.13. q.685. 401
Maledictio Euæ. Vid. Eua.
Maledictiones viri & mulieris, an stricte loquendo, sicut peccata fuerunt distincta, & ipsæ diuersæ, ita & fuerint non coincidentes, ibid.q.812. 454
Cetera in dictione Adam, & vir.
Maledictio viri, an ea intentione data fuerit vt feminam comprehenderet, ibid.q.813.
in Maledictione viri mala prænunciata cur extendantur ad mulierem, non econtra, ibid.q.814. 455
Maledictio cur viro data non fuerit in his quæ pertinent ad sexum vt esset distincta à maledictione feminæ, ibid.q.815. 455
in Maledictione viri contenta, an pertineant ad feminam ibid.q.811. 453
Satisfit argumentis huius quæstionis, ibid. q.817.456
Cetera in dictione, Vir, Homo, Deus.
Satisfit aliis argumentis eiusdem quæstionis. ibid.q.818.
Maledictio viri cur vltimo pronunciata fuerit, ibid.
in Maledictione hac cur Deus dixit: Quia audisti vocem vxoris tuæ, ibid.q.819. 457
Index Quæstionum.
in Maledictione viri cur Deus hanc solam maledictionem expressit. Maledicta terra in opere tuo, &c. ibid.
Et quomodo vera sit ista pœna, cum omnes non colant terram, ibid.q.823.
in Maledictione viri mala prænunciata cur extendantur ad mulierem non econtra, ibid.q.814. 455
Maledictio cur viro data non fuerit in his quæ pertinent ad sexum vt esset distincta à maledictione feminæ, ibid.q.815.
in Maledictione hac cur Deus dixerit: Quia audisti vocem vxoris tuæ, cum posset eam nominare alio modo, ibid.q.820. 457
si Maledicitur terra, quomodo maledicitur, homo qui est distinctus à terra, ibid.q.824. 460
in Maledictione feminæ cur mentio facta non fuit de labore. Genes.13.q.816. 459
in Maledictione feminæ mala prænunciata cur ad virum non extendantur, at econtra in maledictione viri prænunciata ad feminam extendantur, ibid.q.814. 455
Maledictiones, quæ erant, quas Sacerdos proferebat super aquas, & super feminam. Num.c.5.q.27. 109
Maledictionum omnium quæ maxima sit ab hostibus vinci. Deut.28.q.4. 259
Maledicens parentes, an quilibet secũdum Moysi legem mori deberet, Matt.15.q.24. 211
Maledicens Elisæus pueris illudentibus sibi, an peccauerit. 4. Reg.2. q.40. 18
Maledictio Ficulneæ. Vid. Ficulneæ maledictio.
ex Maledictione quando sequatur effectus, & quando non, Iud.5.q.9. 73
Maledictio cui liceat. Iud.9.q.58. 152
Et pro qua causa, ibidem.
Et quando est peccatum, ibidem.
Maledictiones contra peccatores, quod Christus hic poneret, an conueniens fuerit, Matt.23. q.74. 329
Maledictiones istæ, an ponuntur contra Pharisæos, & Scribas specialiter, vel contra omnes peccatores, ibid. q.75. 330
Malefactores qualiter puniebantur apud Iudæos. Matt. 16.q.118. 329
Maleficorum pœna ciuilis quænam sit. Matt.cap.6.q.41. pag.41
Maleficorum pœna Canonica quænam sit, ibid.
Malefici Pharaonis cur defecerint in tertio signo, & non in priori. Exod.c.8.q.10. 93
Maleficium an per sortes posset inueniri, 1.Reg.cap.14. q.38. 387
Malefici qui dicantur. Exod.c.22.q.1. 425
Male habentes omnes ad se adductos, an Christus sanauerit, vel aliquos eorum, Matt.8.q.49. 248
Male habentium fides, quomodo operabatur in eis, ibid.
Male habentes quinam à Christo vocentur, & qui sani, Matt.9. q.59. 334
Malitia humana, & bestialitas, an differant, secundum naturam, vel secundum excessum, Matt.5.q.209. 254
Malitiæ peccatum. Vid. peccatum malitiæ.
Malitiæ peccatum quodnam sit. Leuit.4.q.1. 50
Malogranatorum quæ erant in capitellis columnarum Templi quis fuit numerus. 2.Paralip.3q 29. 82
Malogranata templi quotnam erant, 3. Reg.7. quæst.9. pag.107
Malogranatorum numerus, & retiaculorum, ibid. q.10. pag.107
Mala punica quare in ora vestis Sacerdotalis ponebantur, Exod.c.39.q.2. 347
Malum si nullum esset in rebus vniuersum esset imperfectum, cum etiam sint multa quę nunquam essent si malum nullum esset, Matt.10.q.124. 444
Malum separatum dari non potest, sed malum est in ipso bono vt ipsius defectus, ibid.
Mala vniuersi cadunt sub prouidentia, ibid.
Mala, & bona qua differentia sint sub diuina prouidentia, ibidem.
Malum dupliciter accipitur, ibid.
Malum in hominibus, vt in pluribus quare accidit quam bonum, ibidem.

Mala quædam permittebantur in veteri lege, in nouo vero nullum neque minimum, Def.par.2. c.44. pag. 56
Malum nec minimum lex noua permittit, ibid.
Mala quædam ſimpliciter talia vt vſura, repudij libellus, & occiſio inimicorum quare in lege veteri permittebantur, ibid.c.46. 57
Et vnumquodque permittebatur ſpeciali cauſa, ibid.
Mala quæ amoueri petimus in oratione Dominica quibus bonis petitis opponantur, Matt.6.q.120. 133
Mala, an in memoriam beatis redibunt, Matt.25.q.343. pag.180
Malorum, & bonorum omnium quæ fecerunt memoria, an in malis maneat, Matt.25.q.345. 181
Mala omnia. Vid. Malorum.
Malorum in mentem quare in die iudicij reuocabuntur, & an punientur tam pro malis pro quibus ſatisfecerunt, quam pro his de quibus non doluerunt, Matt.25. q.340. 179
Mali, an punientur tam pro malis pro quibus ſatisfecerunt, tam pro his de quibus non doluerunt, Matt.25.q. 340. 179
Mala, & infirmitates durant tanto tempore, quanto iudicat Deus expedire, & vltra non durant per ommentum, Matt.12.q.38. 41
Mala malis ſunt mala, bonis autem mala bona ſunt, Matt.10.q.119. 439
Mala bonis bona ſunt, malis autem mala, ibid.
Malis mala mala ſunt, bonis autem bona, ibid.
Mala ab Eliſæo dicta contra terram Moab, an fuerint dicta per modum imperij vel denunciationis, 4. Reg. 3.q.16. 24
Malum facientes cur peccamus, cum gratia non ſit ſimpliciter in noſtra poteſtate, quam cum Deus ſubtrahat non eſt tamen cauſa mali, Deut.2.q.10. 21
Malum nunquam faciendum propter bonum, Matt.6. q.49. 50
Malo coniunctum bonum, quomodo ſtare poſſit quod non ſit abiiciendum, ſed tenendum, Matt.23.quæſt.19. pag.298
Mala euentura filiis Dauid cur Deus Dauid non reuelauit. 1. Paralip.17. q.26. 345
Mala, & bona bonis, & malis omnia quæ omnes homines de mundo fecerunt, an erunt in iudicio vniuerſali. Matt.25.q.352. 187
Malum aliquod an proueniat mortuis non ſepultis, vel aliquod bonum ſepultis. ibid.q.382. 202
Mala à bonis aliquando facta, an erant nota in vniuerſali iudicio. ibid. q.350. 185
Mali quare aliquando oues vocantur. ibid. quæſt.306. pag.143
ad Malum neminem Deus mouet. ibid. c.13. quæſt.61. pag.102
Mala ac bona propria & aliena, an vno intuitu videbuntur in Iudicio vniuerſali. Matt. 25.q.355. 188
Mala, & bona omnium aliorum, an quilibet cognoſcet, in Iudicio vniuerſali. ibid.q.346. 182. & in eod.c.q.352. pag.188
Mala, & bona cur manifeſtabuntur in Iudicio vniuerſali aliæ cauſæ præter aſſignatas. ibid.q.451. 186
Malis quomodo Chriſtus in Iudicio vniuerſali dicet, dico vobis quamdiu &c. non apponendo fratribus ſicut in reſponſione ad bonos. ibid. q.420. 218
Malorum cur Deus interdum vitam extendit, & bonorum abbreuiat. 4. Reg.21.q.20. 189
Malis quare dicitur, diſcedite in ignem æternum, Matt. 25.q.403. 212
Malos & non bonos, an ignis iudicij vniuerſalis conſumet vt dixit Mag. Sentent.ibid.q.460. 240
Mali, ac boni, quare erunt ſeparati in iudicio vniuerſali iudicandi, ibid.q.359. 191
Malis quare Chriſtus non dicet in iudicio vniuerſali, diſcedite maledicti Patris mei, ibidem, quæſt.402. pag.211
in Malis, an maneat memoria bonorum, & malorum omnium, quæ commiſerunt. ibidem, quæſt. 345. pag.181
Mali ac boni pauperes omnes, an intelligantur in illis Chriſti verbis. Quod vni ex minimis, &c. vel heremitæ, ſoli, aut Apoſtoli, vel diſcipuli, ibid.quæſt.397. pag.209
Mala ac bona. Vid. malis & bonis.
Malis in iudicio vniuerſali an bona quæ fecerunt ad aliquid proderunt, ibid.q.349. 184
Malo & bono, bona & mala omnia quæ omnes homines de mundo fecerunt, an erunt nota in iudicio vniuerſali, ibid.q.352. 187
Mali quomodo in iudicio vniuerſali quærent à Chriſto, Domine quando te vidimus eſurientem &c. quia iam Chriſtus ad hoc reſponderat, ibidem. quæſt. 419. pag.218
contra Malos quare Chriſtus enarrat opera omnia miſericordiæ, ſicut erga bonos, Matt.25.q.413. 216
Malos Chriſto reſponſuros in iudicio vniuerſali: Quando te vidimus, &c. quomodo dicatur, & ad quid iſtud dicent, Matt.25.q.417. 217
Mali an poſſint ſine gaudio Deitatem videre, Matt.25. q.330. 169
Malorum damnationis, & ſaluationis bonorum, an plures, vel vna tantum ſit cauſa, Matt.25.q.387. 205
Malis quare dicet Chriſtus in iudicio vniuerſali: Diſcedite maledicti, Matt.25.q.401. 211
Mali cur in iudicio vniuerſali penes opera miſericordiæ mala, & excuſationes referendo tam breuiter reſpondebunt, Matt.25.q.418. 217
Vid. damnati. Mali.
Malis ac bonis, an malorum, & bonorum ſemper etiam poſt iudicium memoria manebit, Matt.25.q.344. 181
Mali cum multi miſericordiæ fecerint opera, & boni multi ea non fecerint, quomodo in iudicio vniuerſali verificabitur illud eſuriui, & dediſtis, &c. de bonis, & de malis econtrario, Matt.25.q.415. 217
Malos an ille ignis Iudicij vniuerſalis poſt iudicium cruciet in æternum, Matt.25.q.462. 243
Mali cur hædi, & boni oues dicuntur, & quid ſint oues, & hædi, Matt.25.q.304. 143
Mali an iudicabuntur in die Iudicij vniuerſalis, Matt. 25.q.325. 162
Malis ac bonis mala ac bona omnia omnibus, cur nota erunt in iudicio vniuerſali, Matt.25. q.348. 184
Malus & bonus eſt vnuſquiſque aliquo modo, Matth.7. q.29. 219
contra Malos quare Chriſtus breuius loquetur, quã contra bonos in iudicio vniuerſali, Matt.25.q.414. 216
Malis quare Chriſtus in iudicio vniuerſali dicet, diſcedite à me. ibid.q.400. 211
Malorum quomodo vocalis increpatio ſit facienda. Matt.13.q.64. 203
Mali homines, peccatum, & paſſiones ſunt portæ inferi, Matt.16.q.70. 285
Mammonæ, & Deo, an ſeruire poſſimus, Matt. 6. q.180. pag. 180
Mammona, eſt nomen diaboli, vt Aſmodeus, ibidem q.180. 180
Manahem quare dedit tributum Regi Aſſyriorum, 4. Reg.15.q.24. 132
Manahem quare occidit prægnantes Taphſa vrbis & diuiſit illas, 4.Reg.15.q.23. 131
Manahem an peccauerit occidendo Sellum, 4. Reg.15. q.20. 131
Manahem occidendo viros de Taphſa, an peccauerit, 4. Reg.15.q.22. 131
Manaſſe, & Ephraim, an nominentur nomine tribus Iſrael. Ioſue c.4.q.8. 123
Manaſſe dimidia tribus, & Gaditæ, & Rubenitæ, quare præcedebant reliquas tribus. Ioſue c.4.q.15. 127
Manaſſe an in die octauo, quo obtulit, cœperint Sacerdotes miniſtrare. Num.c.7.q.17. 142
Manaſſe quare acceptus eſt pro Leui, & non Ephraim. Num.c.10.q.10. 187
Manaſſe dimidię tribus, Gad, Leui, & Ruben quare littera ſolum meminit, Ioſ.c.18.q.7. 199
Et locus ſortium earum tribuum.ibid.

Manaſſes

Manasses cur tantum deditus fuit idolatriæ super ceteros reges cũ non haberet patrem, qui eum incitaret ad hoc,4. Reg.21.q.2. pag.184

Manasses,an magis peccauerit,vel Achaz,cum isti fuerint peccatores super omnes reges Iuda, 4. Reg.21.q.3. pag.184

Manasses,an peccauerit plus quam omnes reges Iuda, 4. Reg.21.q.4. 184

Manasses,an fuerit peior omnibus regibus Israel,4.Reg. 21.q.5. 184

Manasses vbi altaria fecit atria quænam essent, 4. Reg. 21.q.6. 185

Manasses quare fecit Pythones,Aruspices,& Augures,4. Reg.21.q.7. 185

de Manasse cur Scriptura tam diligenter narrat, quod exercuit Augurium, & Aruspicinam, 4. Reg.21. q.7. pag.185

de Manasse quare tam diligenter Scriptura enarrat,quod exercuerit angoria, artem Pythonicam, & Aruspicinam,4.Reg.21.q.8. 185

Manasse propter peccatum quænam mala Deus induxerit,4.Reg.21.q.13. 186

Manasse propter peccatum quomodo iustum erat quod Hebræi captiuarentur in Babylonem multo tempore, 4.Reg.21.q.25. 186

Manasse propter peccatum, an iuste Deus fecerit populum captiuari,4.Reg.14.q.14. 187

Manasse operum historia. 4.Reg.21.q.15. 187

Et quis fuerit,ibidem.

Et de omnibus gestis eius,ibidem.

Manasses quare fudit tantum sanguinem innocentum,4. Reg.21.q.16. 187

Manasses,an tot occiderit vt diceretur repleuisse Ierusalem sanguine vsque ad os, 4. Reg.21. quæst.17. pag.188

Manasses, an occiderit Isaiam, 4. Reg.21. quæst.18. pag.188

Et quomodo circa hoc communis opinio errat, ibid.

Manasses, an sepultus fuerit in horto Oza, 4. Reg.21.q. 19. pag.188

Manasses, an admiserit aliqua altaria in domo Domini per ipsum fabricata,4.Reg.23.q.21. 202

Manasse filij,& alij,an peccauerint non delendo habitatores terræ Dor, & Ieblam, & Magedo, Iud.1. q.26. pag.15

Manasse familiæ vnde denominantur, Iosue 13. q.19. pag.128

Manasse Iacob filij testamentum,Exod.1.q.2. 2

Manasse inter filios, & Gad, & Ruben terra diuisa, an fuerit filiorum Ammon,cum Deus hoc vetuerit, Iosue 13.q.16. 122

In quo redarguantur opiniones eorum,qui id videntur negare, & probatur, quomodo fuerit ea terra Ammonitarum quam accepit tribus Gad, ibid.

Manasse tribus est diuisa in duas partes cum nulla alia tribus diuisa fuerit,ibid.q.18. 126

Manasse in tribu familiæ octo erant, ibid.

Manasse tribus quare non debuit accipi loco primogenitorum,Num.c.3.q.28. 41

Manasse tribus quot familias habebat,ibid.

Manasse tribus, quare non mansit integra, sicut ceteræ, sed vna medietas accepit possessionem trans Iordanem,& alia citra, Iosue c.1.q.58. 48

Manasse tribus,an fuerit maior ceteris,ibid.

Manasse tribus, an conueniens erat diuidi in duas partes, Iosue c.1.q.59. 48

Manasse tribus, an diuisa fuerit in duas medietates, secundum numerum virorum, vel secundum numerum familiarum, Iosue c.1.q.60. 49

Manasse, & Ephraim filij, quomodo se habent tunc, quando computantur Leuitæ pro vna tribu, Iosue c.4. q.3. 120

Manasse, & Ephraim, an constituunt vnam tribum Ioseph,ibidem.

Manasse,& Ephraim,an nominentur propriè,nomine filiorum Israel,Iosue c.4.q.8. 123

Manasse in tribu cur duo principes turmarum ponantur, vnus pro qualibet dimidia, 1. Paralip.27. quæst.20. pag.539

de Manasse tribus diuisione, 1. Paralip.27. quæst.21. pag.539

Manasse de tribu quomodo principes duo turmarum esse poterant, cum principes isti descenderent à capite tribuum per lineam primogenitorum, 1. Paralip.27. q.22. 539

Manasse, & Ephraim filij quomodo habitare potuerunt in Ierusalem,1.Paralip.9.q.8. 186

Manasse propter peccatum, an Iuda viri in captiuitatem ducti fuerint.4.Reg.23.q.39. 206

Et an hoc iustum esset,ibid.

Manasse propter peccata, quomodo noluit Deus auerti à furore suo,cum iam remissa essent, 4. Reg.23.q.40. pag.208

Manasse,& Ephraim. Vid. Ioseph filij.

in Mandatorum custodia bona duo dabantur, Deut.8. q.1. 68

Mandatum,præceptum,Iudicium,& cærimonia quomodo differant,ibid.q.3. 71

Mandata facere,& custodire,quomodo differant, Deut. 11.q.5. 99

Mandata plura,an habeat lex vetus, vel vnum, Matt.22. q.264. 220

Mandata multa in lege veteri de quibus erant, Matt.22. q.265. 220

Et quomodo distinguuntur,ibid.

Mandata minima quæ sunt de quibus Christus hic loquitur,Matt.5.q.101. 142

Mandata minima transgrediens, quomodo in regno cælorum minimus esse poterit,cum talis non possit esse in regno cælorum, ibid. q.102. 143

Mandatorum tria genera,quæ habebant Iudæi, quando obligabant eos,Num.c.15.q.367.

Mandatum illud. Crescite, & multiplicamini,an sit sub pęna peccati mortalis,Genes.9.q.1. 86

Mandatum illud. Carnem cum sanguine non comedetis quomodo intelligatur.ibid.q.3. 87

Mandatum dilectionis Dei,& proximi,an sint duo.ibid. q.281. 228

Et quomodo dicuntur duo,ibid.

in Mandato dilectionis Dei.& proximi,quomodo verum est,quod pendet Lex,& Prophetæ.ibid.q.282.

Mandatum in quonam magnum Pharisæi vocarunt. Matt.22.q.267. 222

Mandatum hoc: Diliges Dominum Deum tuum, &c. Quomodo est in lege Moysis. Matt.22.q.268. 223

Mandatum hoc de quibus mandatis sit, ibid.

Mandatum hoc,scilicet, diligere cur Christus dixit primum, & magnum, & non dixit timere, ibid.q.269.

de Mandato hoc cur Christus dixit,ibid.q.270.

Et quid per hoc innuit,ibid.

Mandatum primum & magnum cur Christus dixit esse: Diligere Deum,& non dixit timere,ibid.q.269. 223

Mandati huius cur Christus tria membra, id est, totum mandatum allegare voluit,ibid.q.270.

Et quid per hoc intendat. ibid.

Mandati huius cur non posuit Matthæus tria membra prout habentur. Deut.6. ibid.q.271. 223

Mandati huius per hæc tria,scilicet,ex toto corde,ex tota anima, & ex tota mente quid Christus significare voluit,ibid.q.272. 224

in Mandato hoc quare potius ponuntur istæ determinationes, ex toto corde,ex tota anima, & ex tota mente,quam in alio.ibid.q.274. 225

Mandatum hoc quomodo verum sit,quod sit primum in lege.ibid.q.275. 225

Mane, & vespere quare holocaustorum sacrificia offerebantur.2.Paralip.2.q.13. 37

Manifesti vsurarij qui sint. Matt.25.q.233. 115

Manna quare custoditum fuit ad futuras generationes, Exod.c.16.q.14. 241

Manna dicere,quod Hebræi 40.annis comederint, an sit per anticipationem. Exod.c.16.q.15. 242

Manna quare Deus dedit varietates odorum,& saporum viris bonis,Num.c.11.q.16. pag. 222
Cur erat eis dulcis,& prouocatiuus ad nauseam. Et de figura, quantitate,& colore eius,ibid.
Manna quanquam haberet aliquas qualitates naturales, tamen aliquas habebat non naturales, sicut quod ad solem liquefieret,& ad ignem induraretur,Num.c.11. q.17. pag.224
Manna quomodo descendebat,Num.c.11.q.18. 224
Manna,an posset de die cadere,& an essent tria in descensu Mannæ. Et an pruina,quæ cadebat cum ea,gigneretur quotidie naturaliter, vel supernaturaliter, ibid.
Manna comedentes,an emittebant stercora, Num. c.21. q.6. 26
Manna Iudæis,an statim defecit moriente Moyse,Num. c.2.q.2. 5
Manna , an cessauit duabus tribubus, & dimidiæ, quæ erant in terra duorum Regum Amorrhæorum, tunc quando cessauit,alus Israelitis in Galgalis, Iosue c.5. q.36. 150
Manna, an cessauit prius illis, qui erant in terra Amorrhæorum,quam nouem tribubus,& dimidiæ, Iosue c. 5.q.37. 151
Manna quando cessauit duabus tribubus, & dimidiæ manentibus in terra duorum Regum, Iosue c. 5. q.28. & 29. 151
Manna , an cessauit manentibus in terra Amorrhæorum per dies sex prius,quam cessaret manentibus in Galgalis, Iosue c.5.q.40. 152
Manna, an defecit prius duabus tribubus, & dimidiæ, quam alus, Iosue c.5.q.41.
Manna,an debuerit plus durare duabus tribubus , & dimidiæ quam aliis,Iosue c.5.q.442. 153
Manna,an possit vocari Ros,Exod.c.16.q.6. 232
de Manna collectione , vt quilibet colligeret Gomor vnum, lex ista, an esset iniqua, & temperantiæ repugnans,Exod.c.16.q.7. 234
Manna, an etiam infirmis daretur Gomor vnum , Exod. c.16.q.8. 235
de Manna quomodo intelligitur, quod Iudæi solum colligebant, quod edere poterant, Exod. c.16. quæst.10. pag.236
Manna,an naturaliter putrefactum sit,Exod.c.16. q.11. pag.238
de Manna, an Hebræi tantum colligerent die sexta quantum aliis diebus,Exod.c.16.q.12. 238
Mansiones,an sint duæ in deserto Sin, Num. cap.33.q.4. pag.309
Mansiones quomodo distinguantur, ibid.q.66. 97
Manue ad quid orauit , vt veniret mali iterum vir Dei, Iud.13.q.24. 218
Manue quare non apparuit potius angelus , quam vxori eius,ibid.q.25.
Manue quare nunc incepit loqui angelo sic dicēs. Quando sermo tuus fuerit expletus,ibid.q.26. 219
Manue quomodo inuitabat angelum hunc ex hoc quod putabat non esse angelum,& si putasset non inuitasset, & quid circa hoc Iudæi credebant de Angelis, ibid. q.29. 220
Manue quomodo angelus Domini iubebat quod offerret holocaustum Domino, cum ipse non esset Sacerdos, ibid.q.30. 221
Manue quomodo audebat ad mandatum huius sibi alloquentis sacrificia facere,ibid.q.31.
Manue quodnam sacrificij genus nunc obtulerit, ibid. q.32. 222
Manue in sacrificio ignis natus , an fuerit de petra vel de lignis,ibid,q.37. 224
Manue quomodo cognouit illum angelum esse verum angelum per signa quæ vidit,ibid.q.38. 225
Manue quare dixit quod moreretur , quia videbat angelum,ibid.q.40. 227
Manue vxor , an bene arguit ad probandum quod Deus nollet eos occidere,ibid.q.41.
Manualiter laborantes an à ieiunio excusentur , Matt.6. q.143. 155
Et ibi quod homo non tenetur facere omnia quæ potest.
Manus, & pedis pollices, & auris dextra Sacerdotis cur magis linebantur quam aliæ partes, Leuit.8. quæst.8. pag.114
Manum mittere tria significat, Exod. cap.24. quæst.14. pag.15
Manualia opera faciens in diebus festiuis, an frangat festum,Exod.c.12.q.35. 151
Manus, & caput Dagon quare magis abscissæ fuerint, quam alia membra,1.Reg.c.5.q.13. 105
Marcus,Matthæus,& Lucas, quomodo cócordant in dictis de abominatione desolationis. Matt. 24. q. 101. pag.497
Marci dictum cap.13. quod de die illa nemo scit, neque Angeli cælorum,neque filius,nisi Pater,quomodo stare possit,ibid.q. 209. 547
Marcus 11. quomodo dicat ficorum tempus non fuisse cum Christus ad ficulneam venit , quoniā actus Christi tunc esset irrationalis totaliter.Matt.21.q.111. 430
Marcus quare non posuit secundum, & tertium pūctum istius parabolæ patrisfam.nesciētis horam furis,Matt. 24.q.146. 564
Marcus & Matthæus, quomodo scripserunt factū Chananeæ, cum non viderint.Matt.15.q.83. 243
Marcus Euangelista , quomodo posuit aliud negatiuum præceptum,quod in Decalogo nō habetur,scilicet.Ne fraudem feceris.Matt.19.q.130. 231
Et an hoc Christus dixerit iuueni cui alia dixit.ibid.
Marcus. Vid.Discordiam,&, Matthæus.
Maris tranquillitas cum Christus transfretaret,an miraculosè facta sit. Matt.8.q.89. 275
Maria quænam sint de quibus in Sacra Scriptura fit mentio,ibid.
Et de quibus non. ibid.
Maria quænam sunt.ibid.q.93.
Maria per quænam Christus nauigauerit,ibid.
Maria quibus nominibus appellentur, ibid.
Mare à Christo transfretatum quodnam erat, ibid.q.93. pag.277
Mare Galileæ,quod & stagnum Genesareth , & mare Tiberiadis dicitur,quod mare sit.Matt.14.q.71. 146
Maris Rubri diuisio,an fuerit vna , vel plures. Exod.14. q.7. 201
Maris,& Iordanis diuisio,an poterat fieri à Dæmonibus, vel Angelis,Iosue c.3.q.19. 104
Maris rubri diuisio aquarū, an fuit similis diuisioni Iordanis, Iosue c.3.q.33. 112
Mare solitudinis, seu Sodomæ quare vocatur mortuum, Iosue c.3.q.38. 116
Maris solitudinis,quæ sint proprietates, ibid.
Mare Rubrum,an impediat Nilum per totā Ægyptum transire, Exod.c.10.q.6. 113
Maris rubri transitus per quæ loca, & ortus, Exod. ibidem.
Mare rubrum & Nilus quomodo se habent in terra Ægypti,Exod.13.q.18.
Mare circuire quid sit,Matt.23.q.87. 336
de Mari quædam, Leuit.11.q.45. 188
Maria quattuor solum sunt in Iudæorum terra, Matt.14. q.195. 197
de Mare Tiberiadis, & Iordane, Deuter.3. quæst.4. pag.26
Mari de quonam intelligantur,Deuter.30.verba illa.Nec trans mare positum, Deut.30.q.3. 284
Mare Mediterraneum quare appelletur mare nouissimum,Deut.34.q.2. 319
Mare æneum cuius figuræ erat, 2. Paralip.4. quæst.8. pag.87
Mare æneum in cuius vasis locum successit, & quædam circa illud,2.Paralip.4.q.9. 88
Mare æneum ad quid factum esset, cum esset aliud in quo lauarentur Sacerdotes,2.Paralip.4.q.10. 89
Mare æneum quare fecit Salomon. Vid. Salomon.
Maris ænei labij grossicies quomodo erant vnius palmi, cum dicitur quod erat trium vnciarum, 2. Paralip.2. q.12. 90

Mare æneum ambiens funiculus, quomodo erat solum 30. cubitorum, cum linea peruenicns à labio in labium esset decem cubitorum, 2. Paralip. 4. q. 11. 89

Mare æneum & lutheres, quare Achaz deposuit de locis suis, 4. Reg. 16. q. 15. 139

MARIÆ VIRGINIS ad excusationem, an ponatur ista particula in Leu. lege Purificationis, scilicet, Mulier si suscepto semine, &c. Leuit. 12. q. 2. 190

Maria Virgo, an esset obligata legi purificationis ita vt non obseruans illam mortaliter peccaret, Leuit. 12. q. 3. 191

Maria Virgo, an seruauerit alias purificationes legis, & an sit inconueniens hoc concedere, Leuit. 12. quæst. 4. pag. 194

Mariæ Virginis ex carne, & ossibus Christi corpus, an fuerit formatũ, vel ex sanguine qui erat in venis, vel semine femineo, vel sanguine menstruo, aut de sanguine de quo separatur menstruom, & ex quo, & quomodo facta fuerit illa benedicta Conceptio, Leuit. 12. q. 5. 194

Mariæ Virginis de carne & ossibus, an fuerit Christi corpus formatum, Leuit. 12. q. 7. 194

Mariæ Virginis, an ex sanguine qui in venis erat Christi corpus formatum sit, Leuit. 12. q. 7. 195

Mariæ Virginis ex sanguine qui in venis erat, Christi corpus, an formatum sit, responsio ad primam rationem in diuersum positam, Leuit. 12. q. 8. 196

Responsio ad secundam rationem eiusdem quæstionis, Leuit. 12. q. 12. 198

Maria Virg. an haberet per determinata tempora fluxum menstruorum sicut aliæ mulieres, Leuit. 12. q. 13. pag. 199

Maria Virg. sanguinis menstrui fluxum habebat, Leuit. 12. q. 14. 201

Mariam Virg. menstrua non fluere, an Deus fecerit, Leuit. 12. q. 15. 202

in Maria Virg. an flueret sanguis menstruus quolibet mense, & eo tempore quo in aliis mulieribus, Leuit. 12. q. 19. 204

Mariæ Virg. an post partum fluxerit sanguis de matrice eius, sicut de aliis mulieribus, & quæ inconuenientia sequerentur pro vtraque parte; Leuit. 12. quæst. 20. pag. 204

Maria Virg. cur cum Iesum in templum detulit solum par turturum obtulit, Leuit. 12. q. 29. 212

Mariam Virginem vxorem dimittendo, an peccaret Ioseph, Matt. 1. q. 36. 155

Mariam Virginem quam Ioseph fornicatam credebat, cur ab infamia purgari non fecerit, Matt. 1. quæst. 37. pag. 155

Maria Virg. si ante Christi passionem decessisset, an libera Cælum petiisset, an vero Limbum SS. Patrum. Parad. 5. c. 161. 105

Responsio ad hoc dubium, ibid. c. 162.

Obiectio contra determinata, ibid. c. 163. 106

Maria Virgo vnde sumpserit nomen, Vas clausum. 1. Parad. c. 32. 6

de Mariæ Virginis metaphora, quę habetur Ezech. c. 44. ibid. c. 33.

Et eiusdem declaratio, ibid.

Confirmatio supradictorum ex dictis Salomonis, ibid. cap. 34.

Mariæ Virg. circa Conceptionem quorumdam opinio, ibid. c. 37. 7

Tertia circa eundem opinio quorundam, ibid. 38.

De opinione aliorum circa idem, ibid. c. 39.

De eod. opinio Doctorum. ibid. c. 40.

Maria Virg. nullam vteri aperturam passa fuit. ibidem c. 54. 10

Maria Virg. in partu fuit Virgo. ibid. c. 55.

Maria Virgo non est passa secundam aperturam. ibid. cap. 56.

Dubia penes prædicta. c. 57.

Responsio ad quæsitum tactum. ibid. c. 60. 11

Obiectiones penes præcedentia, ibid. c. 62.

Solutio Doct. ibid. c. 63.

Maria Virgo vas non clausum. ibid. c. 69.

Maria Virgo quomodo Christum realiter continuerit, ibid. c. 13.

Obiectio penes prædicta. ibid.

Mariæ Virg. in vtero, an Christus extiterit ante incarnationem, ibid. c. 72.

Mariæ Virg. in vtero extitit Sancta Trinitas antequam filius Dei inde carnem assumeret, ibid. c. 73.

Mariæ Virg. apertio metaphorica, quæ fuit in exitu Saluatoris, ibid. c. 74.

Mariæ Virg. metaphoræ istius partis tertię expositio, scilicet, paruom, ibid. c. 75.

Metaphoræ huius particula quarta, scilicet, non paruum. ibid. c. 78.

Notandum penes prædicta, ibid. c. 79.

De eadem re, ibid. c. 80.

Maria Virg. quomodo Christum concipere potuit si intra eius vterum peonus non stabat, ibid. c. 82.

De eadem re speculatio, ibid. c. 83.

Maria Virg. an digna fuerit, quod Christus ex ea carnem assumeret, ibid. c. 84.

Obiectio contra determinata, & alia ad ea attinentia, ibid. c. 85.

Maria Virg. in quo modo vas paruum, & non paruum dicatur, ibid. c. 86. 16

Metaphoræ, M. Virg. particula, 5. s. Vas luminosum, ibid. c. 87.

Contra Bonauenturam, ibid. c. 88.

Metaphoræ part. 6. scilicet. Vas non luminosum, ibidem. cap. 89.

Maria. Virg. quomodo vas luminosum fuit, ibid. c. 90.

De eadem re argumenta, ibid. c. 91.

Particula septima Metaphoræ, scilicet, Vas vacuum, ibid. c. 92.

Maria Virg. quomodo dicta vas vacuum, ibid. c. 95. 17

Particula octaua primæ Metaphoræ, scilicet, vas non vacuum, ibid. c. 96.

Particula noua primæ Metaphoræ, scilicet, vas mundum, ibid. c. 97.

in Maria Virg. nulla fuit macula, ibid. c. 98.

Solutio quorumdam ad ea quæ dicta sunt, ibid. cap. 99.

Aliæ rationes ad idem, ibid. c. 100. 18

Mariam Virg. à quauis fœda macula immunem, & pulchritudinem corporis fuisse bonæ indolis signum, ibi. cap. 101

de Mariæ Virg. munditia, & puritate, ibid.

Maria Virg. an fuerit maior Ioan. Baptista in perfectione virtutum, ibid. c. 103.

de Maria Virg. quæ vas mundum appellatur, ibid. c. 104.

Metaphoræ primæ decima particula, scilicet, Vas non mundum, ibid. c. 105.

Maria Virg. alio modo vas non mundum appellata est, ibid. c. 106.

Maria Domina nostra, quomodo fuit Virgo in partu, Num. c. 3. q. 11. 34

Maria Virgo gloriosa, quomodo potuit vouere Virginitatem, cum esset in potestate Patris, & desponsata, Num. c. 30. q. 30. 219

Maria Virgo, quomodo contraxit matrimonium, cum vouisset Virginitatem, Num. c. 30. q. 31. 219

Mariæ Virgini ad quid conueniebat accipere virum, ibidem.

Mariæ Virginis, an repugnet matrimonium suæ Virginitati, Num. c. 30. q. 32. 220

Quis fuit modus in ipsa vouendi Virginitatem, & contrahendi Matrimonium, ibid.

Maria Virgo, an possit teneri, quod vouerit post desponsationem, Num. c. 30. q. 34. 221

Maria, an habuit alios filios qui essent fratres Christi, Matt. 12. q. 101. 56

Mariæ Virginis in honorem redundant verba illa à Christo dicta, quicumque fecerit voluntatem &c. ipse mater mea est, &c. Matt. 12. q. 113. 59

de Mariæ Virginis aureola, Matt. 13. q. 19. 71

Maria Virgo, an conceperit de Spiritu sancto antequam sponsata fuit, vel post, Matt. 1. q. 29. 147

de Spiritu

de Spiritu Sancto, an conceperit Maria Virgo antequam desponsata fuit, vel post, Matt.1.q.29. pag.147

Nuptias contrahere, an licuerit, Mariæ Virgini nubere, Matt.1.q.30. 147

Mariam Virginem esse coniugatam, an fuerit conueniēs, Matt.1.q.31. 149

Mariam Virginem inter, & Ioseph, an verum esset matrimonium, Matt.1.q.32. 150

de Maria Virgine expositio primæ metaphoræ. 1.Parad. cap.8. pag.2

Maria Virgo Virginitatis vas vocatur ob multiplicem continentiam, ibid.c.9.

Maria Virgo, an à Ioseph post partum cognita fuit contra Eluidium, ibid.c.10.& 11.

Et circa hoc, solutio Eluidij rationum, c.10. 2

Secundæ rationis solutio, c.14. & sequentibus. 3

Tertiæ rationis solutio c.20. 4

de Maria, Virg. omnes munditiæ vase, ibid.c.21.

Maria Virgo vas extitit omnium virtutum contentiuum. ibid.c.22.

Maria Virgo propriæ vas nuncupatur, quia Deum Redemptorem continuerit, ibid.c.23.

Maria Virg. dupliciter continet Christum, ibid.c.24.

Maria Virg. modus secundus., quo Christum continuit, ibid.c.30.

Maria Virg. fuit vas in se perfecte continens attinentia ad fidem nostri Saluatoris, ibid.c.31. 6

Maria Virgo, an fuerit Virgo in concipiendo, Matt.1.q.48. 165

Maria Virgo, an fuerit in partu virgo. Matt.cap.1.q.49. pag.165

Maria Virgo, an fuerit post partum Christi cognita à Ioseph, Matt.1.q.50. 166

de Mariæ Virginis mansione in Ægypto, & via laboriosa, Matt.2.q.60. 224

Maria Virgo non fuit per se innocens, Matt.9.q.63. 336

Mariam Virginem, cur occulte voluit dimittere Ioseph, cum eam posset manifeste relinquere. Matt.cap.1.q.38. pag.156

Mariam, quomodo Ioseph, poterat occulte dimittere, Matt.1.q.39. 156

Mariæ Virginis parentes quid fecerint videntes eam prægnantem, Matt.1.q.43. 158

Mariæ Virg. cur sedes non fuit assignata ad iudicandum Matt.19.q.200. 288

Mariæ Virginis in vtero de quo Christus fuit conceptus, Matt.1.q.51. 168

Maria Virgo, an aliquid operata sit actiue in Christi conceptione, Matt.1.q.52. 170

Mariæ Virgini, cur non dixit Ioseph, quomodo concepisset, Matt.1.q.41. 157

Maria Virgo, an timuerit aduentum Magorum, Matt.2.q.44. 214

Mariæ Virginis conceptionem, quomodo Ioseph in somnis Angelus reuelauit. Matt.1.q.55. 173

Maria Virgo, quare Ioseph non dixit rei veritatem, Matt.1.q.40. 157

Maria Virgo, an Angelum custodem habuerit, Matt.18.q.60. 52

in Maria Virgine sola an fides remanserit in triduo mortis Christi. Matt.Præf.q.14. 17

Mariæ sororis Moysi filij, an induti fuerint sub Amramitis, Num.2.q.52. 53

Maria mortua, an statim Iudæis defecit puteus, Num.20.q.2. 3

Maria, quare præponitur hic Aaron, & postea præponitur Aaron Mariæ, Num.c.12.q.1. 266

Maria, & Aaron erant Prophetæ, Num.c.12.q.3. 268

Maria, & Aaron quid loquuti sunt contra Moysen, Num.c.12.q.7. 270

Maria, & Aaron, quomodo loquuti sunt contra Moysen propter vxorem eius, & quæ fuit murmurandi causa, Num.c.12.q.8. 270

Maria, & Aaron quid intellexerunt per illa verba vtrum per solum Moysen, &c. Num.c.12.q.10. 271

Maria leprosa soror Moysi, quomodo poterat moueri extra Castra, Num.cap.12.q.45. pag.288

propter Mariæ leprosæ honorem, quomodo manserint Castra septem diebus in Aseroth, ibid.

Maria quando murmurauit contra Moysen, cur dicatur, quod nubēs recessit. Num.c.12.q.52. 290

Maria, an fuerit percussa lepra in toto corpore, Num.cap.12.q.53. 290

Maria, quare non per seipsam loquuta est ad Moysen, vt oraret pro ea, Num.c.12.q.60. 292

Mariam iustum fuit illo tempore puniri, & percuti lepra, Num.c.12.q.68. 295

Maria, & Aaron, an peccauerunt loquendo contra Moysen, Num.c.12.q.11. 272

Mariæ, & Aaron murmuratio, an fuerit in cōspectu Moysi, Num.c.12.q.12. 272

Maria, & Aaron, quare statim vocauit Deus, secundum Rabb.Salom. Num.c.12.q.17. 274

Maria, & Aaron, quare coacti fuerint petere aquam lustrationis, quando vocati sunt ad Tabernaculum, ibid.

in Maria, an cærimoniæ leprosorum seruatæ fuerunt, Num.c.12.q.44. 288

Maritus cum vxorem repudiare possit ad quid occasiones quærere oportebat, Deut.22.q.3. 203

Maritus an possit propria auctoritate vxorem fornicantem abijcere, Matt.19.q.72. 188

Maritus post diuortium Iudicio Ecclesiæ factum, an possit vxorem sibi reconciliare, & retinere, Matt.19.q.75. pag.195

Marito defuncto ac parte vsurario, an dotem suam, vel partem vsque ad plenam vsurarum solutionem mulier dare teneatur, Matt.25.q.271. 129

Maritos plures habere, an mulieri vnquam licuerit sicut marito plures vxores simul habere licuit. Matth.19.q.37. 156

Martiani Capella de Beatitudine opinio. Parad.5.c.88. pag.84

Martiribus an debeatur aureola, Matt.13.q.20. 74

Et secundum quid operis debeatur, ibid.

Martirum tria sunt genera, ibid.

Martirij essentia, eiusq. conditiones, in quo sit, & circa quæ censeatur versari. Matt.13.q.20. 74

Martirum Virginum, & Doctorum aureolæ tres, an conuenienter assignentur, vel debeant plures esse, ibidem q.25. 78

Martirum victoriæ pugnæq. perfectio de exterioribus consideratur ex duobus, ibid.

Martires quinam dici debent, Matt.14.q.41. 233

ad Martyrium quæ veritas sit sufficiens, ibid.

Martyrum gradus triplex est, ibid.

Martium mensem cur inter reliquos Iudæi obseruent, Genes.1.q.21. 12

Martius an sit primus Mensis Hebræorum. Exod.cap.12.q.2. 124

in Martio mense magis crescit dies, quam in omnibus alijs, Def.p.2.c.88. 82

in Martio mense Mundus creatus non fuit, sed in Septembri, Def.p.2.c.89. 86

Martius mensis vocatur primum tempus dupliciter. Deuter.16.q.1. 151

Mater, pater, fratres, sorores, pater vxor filij, & agri quomodo relinquantur propter nomen Domini. Matt.19.q.209. 296

Et quando hæc relinqui oporteat propter Christum, ibidem.

Matrum Regum Iuda cur nomina semper ponantur in Scriptura, non autem matrum Regum Israel, 4.Reg.14.q.2. 120

Matris filiorum Zebedæi petitio, an sit ad præcedentia continuata. Matt.20.q.51. 334

Mater filiorum Zebedæi, quod ad Christum accesserit petens, quomodo stare possit, cum mater à Marco non nominetur c.10. sed tantum filij Iacobus, & Ioannes, ibid.q.52.

per Matrem quomodo potuerunt Ioannes, & Iacobus aliquid à Christo petere, quia ipsa non erat cum Christo, ibid.q.53.

Matrem suã ad quid Ioannes, & Iacobus aliquid à Christo pro eis petere voluerunt, Matt.20.q.54. pag.335

Mater ista quomodo ausa est petere hoc à Christo, ibid. q.55.

Mater, & filij eius, cur nunc potius quam alio tempore hoc à Christo petiuerunt.ibid.q.56. 336

Accessit ad eum mater filiorum Zebedæi, cur dictum sit,ibid.q.57. 336

Mater cum pro filiis petitura esset ad quid filij, cũ matre accesserunt,ibid.q.58. 337

Mater ista, cur Christum adorauit, & qua adoratione, ibid.q.59. 337

Et quomodo hoc dixit,cum sciret quid ipsa vellet, ibid. q.61. 338

Matri isti cur Christus dixit quid vis? ibid.q.60.

Matri isti,quomodo Christus dixit quid vis,cum sciret ipse quod ipsa vellet,ibid.q.61. 338

Mater ista, quare honorem illum maximum petere volendo filiis,dixit vt sedeant hi, &c. ibid.q.62.

Mater, & filij qualе nam putauerunt Regnum in quo sederent ad dextram & sinistram,ibid.q.67. 340

Mater, an peccauerit petendo honorem hunc pro filiis, ibid.q.69. 343

Mater cum pro filiis petiuerit, cur Christus filiis responderit,& non matri,ibid.q.70.

Matrem hoc petentem,cur Christus,non redarguit,ibid. q.72. 345

Matre,& filia cognita altera quidem vxore & altera concubina. Vtrum sit grauius accipere primo vnam earum in concubinam, & aliam postea in vxorem, vel primo ducta vxore postea alteram superaddere concubinam, Leuit.20.q.10. 360

Matre mortua quam quis in vxorem habuerat si postea cum filia sua contrahat,an magis peccet vel econtrario, Leuit.20.q.21. 360

Matrem in vxorem prius accipere vel filiam, deinde illa mortua alteram in cõcubinam,an grauius sit, vel prius vna earum in concubinam accepta illa mortua alteram accipere in vxorem. Leuit.20.q.13. 361

Matrem,vel filia in cõcubinam accipere,deinde illa mortua alteram in vxorem accipere, an grauius sit, vel vnam prius vxorem accipere, & ea mortua alterum in vxorem, Leuit.20.q.13. 361

Matrimonium Merob cum Hadriele,an tenuerit, 1.Reg. c.18.q.32. 88

Matrem,& patrem,Domum,fratres,&c.relinquentes,an habituri sint sedes ad iudicandum. Matt.19.q.219. pag. 301

Et an ad istos extendatur promissio illa facta Apostolis, ibidem.

Mater Christi, & fratres, quare ad eum non venerunt, Matt.12.q.104. 59

Matrem,& patrem,an liceat propter Christum dimittere,Matt.19.q.211. 297

Mater, an sit magis diligenda quam pater vel econtra, ibid.q.312. 265

Matrem, & filiam successiue vxores accipere, an grauius sit,vel primam in vxorem, & secundam in cõcubinam, Leuit.20.q.9. 360

Matrem vxorem, & filiam in concubinã habere, an grauius peccatum esset vel econtra, Leuit.cap.20.quæst.8. pag. 359

Materteræ,vel Amitæ turpitudinem reuelans,an grauius peccet, vel vxorum patruorum vel auunculorum, Leuit.20.q.21. 365

Materiæ corpus,an esset densum, Gen.1.q.17.

Materiæ in eadem parte, an esse possint duæ formæ substantiales,Matt.25.q.493. 276

Materia in eadem,an possint esse formæ duæ substantiales determinatio ex Auctoris Sententia,Matt.25.q.494. pag. 276

Materia præexistens ex qua Eua creata fuit, quomodo accepta est,vt in Euæ corpus transiret. Genes.13.q.85. pag. 278

Et an circa hoc sententia Magistri, & Hugonis sit abiicienda.ibid.q.386. 279

Materteram vel Amitam cognoscẽs consobrinus,an grauius peccet,vel auunculus vel patruus cognoscens consobrinam, Leuit.20.q.19. 365

Masculum,& feminam vno conceptu,cur Deus nunc nasci non faciat, sicut quando à principio creauit eos, Matt.19.q.26. 141

Mathaniam,& quinque cantores de secundo ordine,quomodo dicitur, quod canebant in Citharis Epinicion pro octaua,1. Paralip.15.q.25. 290

Materia denudata à forma corporeitatis, an sit spiritus, Exod.c.23.q.66. 509

Materia denudata à forma corporeitatis, an habeat aliquam contrarietatem, ibid.

inter Materiam,& intellectum concludit similitudinem, Exod.c.23.q.76. 520

Mathusalem quot annos natus erat,cum genuit Lamech, Gen.5.q.6. 58

Matrimonium,an sit de lege naturali. Matt.19.quæst.28. pag. 142

Matrimonij contractus, an sit de necessitate, & obliget omnes,ibid.q.49. 144

in Matrimonio,an necesse sit de iure naturæ esse vnicum, & vnicam simul ita quod naturæ repugnet habere duas vxores,ibid.q.30. 146

in Matrimonio vnitas vxoris, an sit de iure diuino, ita quod sit contra ius diuinum pluralitas vxorum, ibid. q.31. 149

in Matrimonio plures simul habere, an in Veteri Testamento licuerit, ibid.q.32. 150

in Matrimonio vxorum pluralitas,an licuerit anta legem Moysi,ibid.q.33. 151

in Matrimonio plures vxores simul habere, an licuerit, vel potuerit dispensari, ibid.q.34. 152

in Matrimonio plures vxores habentes infideles qui nũc sunt,an peccent,ibid.q.35. 154

Matrimonium fidelium, quomodo intelligatur,quod sit verum,ratum,ac legitimum,1.Reg.c.8.q.92.93.94.& 95. 189.190

Matrimonium infidelium, quomodo intelligatur, quod sit verum,& legitimum,sed non ratum. ibid.

Matrimonium tam fidelium quam infidelium ex sententia Christi, an sit factum simpliciter indissolubile, 1. Reg.c.8.q.96. 190

Matrimonium infidelium quare dissoluitur: & matrim. fidelium nunquam,ibid.

Matrimonium vnde habeat indissolubilitatem.1.Reg.8. q.97. 191

Matrimonium quando possit dissolui, 1.Reg. c.8. q.99. 100.& 101. 192.& 193

Matrimonium inter fidelem,& infidelem,an conueniẽs fuit posse dissolui.1.Reg.c.8.q.102. 193

Matrimonium,an numquam dissoluitur,etiam apud infideles,nisi ex dispensatione Dei, 1.Reg.c.8.q.103.

Innocentij opinio circa hoc improbatur. ibidem.

Matrimonium an possit dissolui, dum infidelis vult cogere fidelem ad peccatum mortale, 1.Reg.c.8. q.109. pag. 197

Matrimonium inter conuersos ad fidem in quibus casibus dissoluitur,1.Reg.c.3.q.111. 198

Matrimonium apud fideles Christianos quare non liceat soluere in tribus casibus, sicut apud infideles conuersos.1.Reg.c.8.q.112. 199

Matrimonium fidelium in his casibus cur non dissoluitur,quæ causa,sicut matrimonium infidelium, 1.Reg. c.8.q.113. 199

Matrimonium inter fidelem conuersum, & infidelem, quomodo soluatur, 1.Reg.c.8.q.114. 200

Matrimonium dictum quando dissoluitur,an immediate, vt discedit, vel quando transit ad alia vota, & an opinio Innocentij sit vera, ibid. & 1.Reg.cap.8.q.115. 116.117.118.119. 120. & 121. 200.201.202.203.204

Matrimonium inter fideles dum dissoluitur, an pro quolibet peccato mortali possit dimitti vxor,& fieri diuortium.1.Reg.c.8.q.122. 204

An solum pro infidelitate, vel hæresi solum possit dissolui. ibidem.

Matri-

Matrimonium inter infideles quomodo dissolubile sit, 1.Reg.c.8.q.124. pag.206

Matrimonium contractum inter infideles in gradibus prohibitis à Canone, secūdum consuetudinem tamen, & leges suas, an etiam ipsis conuersis teneat, 1.Reg.c.8.q.144.145.146.147. & 148. 217.218.219.& 220

Matrimonium contractum in gradibus prohibitis à lege diuina, scilicet, Moysi, an teneat, 1.Reg.c.8.q.149.221

Matrimonium contrahendi, an nullus gradus est hodie vetitus lege diuina, sed positiua, 1.Reg.c.8.q.163.164. & 165. 228.& 229

Matrimonium infidelium, vt sit legitimum, quid requiratur, 1.Reg.c.8.q.174. 234

Matrimonium quomodo potuerit aliquando dissolui, 1.Reg.c.8.q.194.

Matrimonium an in quocunque casu per solum consensum teneat. 1.Reg.c.8.q.213. 251

Matrimonio, an in aliquid sit de iure naturæ, aliquid ex diuina institutione, & aliquid ex humana, 1. Reg. c.8.q.222. 255

in Matrimoniali actu inter virum, & vxorem, an sit aliquod peccatum, Matt.5.q.236. 317

Matrimonialis actus, an propter nimiam frequentationem sit peccatum, ibid.q.236. 320

Matrimonialis actus, an possit in omni loco exerceri sine peccato, ibid.q.237.

Matrimonium Merob cum Hadriele, an tenuerit, 1.Reg. 18.q.32. 88

Matrimonia contracta in infidelitate contra legem Christi, an post conuersionem dissoluantur, 1.Reg.c.8.q 30. pag. 161

Matrimonium primum ab infidelibus factum, an semper teneat, 1.Reg.c.8.q.37. 164

Matrimonium inter infideles, an sit verum, ratum, ac firmum, & legitimum, 1.Reg.c.8.q.39. 165

Matrimonium infidelium, an sit Sacramentum, ibid.

Matrimonium infidelium, an sit verum, 1. Reg.c.8.q.40. pag. 166

Matrimonium infidelium, an sit Sacramentum, 1. Reg. c.8.q.41. 166

Matrimonium Paganorum, an sit Sacramentum, 1. Reg. c.8.q.42. 167

Matrimonium infideliū, quomodo potest dici, quod sit, & quod non sit Sacramentum, 1.Reg.cap.8.quæst.43. pag. 167

Matrimonium infidelium rationes negantes esse Sacramentum, an sint veræ, 1.Reg.c.8.q.44. 168

Matrimonij Sacramentum, quam virtutem habeat apud infideles, ibid.

Matrimonium infidelium, an sit ratum, 1.Reg.c.8.q.45. pag. 168

Matrimonij infidelium in infidelitate existentium Epilogus, 1.Reg.c.8.q.46. 168

Matrimonij regulæ de infidelibus conuersis ad fidem, an sint veræ circa retentionem plurimarum vxorum, 1. Reg.c.8.q.47. 169

Matrimonium, an dissoluatur per conuersionem ad fidē, 1.Reg.c.8.q.60. 174

Matrimonium inter morientes, & conuersos ad fidem, quomodo se habeat, 1. Reg.c.8.q.61. 175

Matrimonium, an dissoluitur per introitum religionis, 1. Reg.c.8.q.67. 177

Matthæi vocatio, an fuerit immediate post paralitici sanationem, vel interiecto tempore, Matt.9.q.32. 323

Matthæus qui nominatur hic, quomodo stat, cum Leui nominetur Luc. 5. ibid.q.34. 324

Matthæum quare Marcus, & Lucas, Matthæum vocare noluerunt, sed Leui, ibid.q.35. 325

Matthæum quare non vocauit Christus, quando vocauit reliquos discipulos, ibid.q.36. 325

Matthæi, Petri, Andreæ, Iacobi, & Ioannis de vocatione, quare sit mentio, de aliis autem non, ibid.q.37. 326

Matthæus quandonam vocatus sit, ibid.q.38.

Matthæus vbinam erat quando vocatus est, ibid.

Matthæus quid faciebat quando vocatus est, ibid.

Matthæus, quando vocatus est, quare dicitur, quod sedebat ad telonem. Matt.9. quæst.39. pag.327

Matthæus, an statim Christum vocantem sequutus est, ibid.q.41.

Matthæus, quomodo subitò vocatus voluit Christum vocantem statim sequi, relictis omnibus, ibid.q.42.

Matthæus, an obligabatur sequi Christum vocantem, ibi. q.43. 328

Matthæus, an prius disposuit res suas quam sequutus est Christum, ibid.q.44.

Matthæus, quare non petiit à Christo licentiam ordinandi res suas antequam sequeretur eum, nam quando Christus aliquem vocabat nolebat quod aliquam dilationem ponerent, ibid.q.45.

Matthæus quod omnia desereret, & rationes officij imperfectas reliquerit, quomodo Christus fecit, ibidem. q.46. 329

Matthæi in domo quando factum est conuiuium, ibid. quæst.47.

Et ad quid factum sit, ibid.q.48. 330

Et an ei licuit magnum conuiuium facere, ibid.q.49.

Et quomodo ad conuiuium hoc Christus venire voluit, in quo tamen erant Publicani, ibid.q.50.

Matthæi ad conuiuium quare vocati fuerunt Publicani. ibid.q.51. 331

Matthæus quare hic de solis Pharisæis dicit, quod murmurauerunt, & non de Scribis, ibid.q.53. 332

inter Matthæum hic, & Lucam discrepantia circa Pharisæorum murmurationem, quomodo stare possit, ibid. quæst.56.

Matthæus quare solus allegauit istam auctoritatem, scilicet, misericordiam, volo &c. ibid.q.62.

Matthæus quare solum de Ioan. discipulis expressit hoc, scilicet, quare nos & Pharisæi ieiunamus, &c. & Lucas de solis Pharisæis, qui maxime persequebantur Christum. ibid.q.66. 338

Matthæus quare interseruit sanationem mulieris tangentis Christi fimbriam vestimenti, nondum completo miraculo quod narrare inceperat, ibid.q.91. 350

Matthæus quis fuerit, Matt.10.q.36. 395

Matthæus primus omnium Euangelium scripsit lingua Hebræa, ibid.

Matthæus, ne an Christus alleget hoc, scilicet: Ecce ego mitto vos, Matt.11.q.30. 479

Matth. quare in c.14. dixit, in illo tempore, Matt.14.q.1. pag. 128

Matth. quare induxit hic Historiam de Ioannis morte, ibid.q.3. 121

Quomodo dicatur, quod dictum est antiquis, odio habebis inimicum, cum lex iubeat charitatem, & non odium, Matt.5.q.344. 439

Matth. narratio circa interrogationem de repudio à Pharisæis facta, quomodo stare possit, Matt.19.quæst.38. pag. 562

Matthæus & Lucas, quare diuerso modo Christi genealogiam scripserunt, Matt, Prol.4.q.2. 114

Matthæus, cur appellauerit librum istum, generationis, & non alio vocabulo, Matt.1.q.1. 120

Matthæus, cur inceperit Euangelium suum à Christi generatione, Matt.1.q.2. 121

Matthæus, cur in principio genealogiæ posuerit Abraham, & Dauid, Matt.1.q.3. 122

Matth. cur potius ab Abraham quam ab alio Christi genealogiam inceperit, Matt.1.q.5. 123

Matthæus ad quid scripsit genealogiam Ioseph, cum non sit Christi, Matt.1.q.28. 144

Matthæus vnde habuerit istas progenies, Matt. 1. q.26. pag. 141

Matthæus quare voluit mutare verba Prophetiæ hic allegatæ, scilicet: Et tu Bethlehem, &c. Matt.c.2.q.23. pag. 199

Matth. quare alleget sæpius hic auctoritatem Vet. Testam. Matt.2.q.73. 235

Matthæus quare scripserit Euangelium, Matt. Prol.1. quæst.2. 45

Matthæus cur in genealogia Christi omittat tres Reges Ochoziam, Ioas, & Amasiam, Matt.1.q.17. 133

Matthæus, quomodo tacuit primum punctum parabolæ patris familias nesciens horam furis, cum ipse soleat omnia plene narrare, Matt.24.q.247. pag.564
Matthæus, & Marcus, quomodo describerunt factum Chananeæ, cum non viderint, Matt.15.q.83. 243
Matthæus, cur dixit Christum natum esse in Bethleem, Matt.2.q.2. 180
Matthæus, quare posuerit Christum natum esse tempore Herodis, Matt.2.q.3. 180
Matthæi narratio de Pharisæis Christum interrogantibus de repudio, quomodo stare possit, cum à Marco contrarium dicatur. Matt.19.q.38. 162
Matt.16. quomodo dicatur Patrem Petro reuelasse Christum esse Dei filium. Matt.16.q.65. 282
Matthæi, & Ioan. Euangelium, an sint maioris auctoritatis quam Marci, & Lucæ, Matt.Præfat.q.24. 33
Matthæus, quare transierit ad Gentes, & quæ fint illæ Gentes ad quas transiuit, Matt.Prol.2.q.3. 46
Matthæus, & Ioannes cum sint Apostoli, an possint esse Euangelistæ, Matt.Præf.q.23. 32
Matthæus, cur 21.c. Zachariæ auctoritatem allegauit potius, quam cæteri Euangelistæ, Matt.21.q.27. 386
Matthæus Zachariæ auctoritatem hic allegando, cur non recitauit eam ad litteram, ibid.q.30. 388
Matthæus, quomodo cognouit quod Principes Sacerdotum hoc cogitabant, scilicet, si dixerimus, &c. Matt.21. q.154. 454
Matthæus, quare præcise non allegauit illam Isaiæ auctoritatem, sicut ipse Isaias eam ponit, ibid. quæst. 89. pag.449
Matthæus, quare allegauit hic Isaiæ auctoritatem, Mat.8. q.50. 249
Matthæus, quomodo allegauit hic auctoritatem Isaiæ, cum non videatur ad propositum, ibid.q.51.
Matthæus, an to occupationibus inuitatorum in parabola Regis nuptias facientis à Luca dissentiat, Matt.22. q.11. 8
Matthæus cur ponens tria membra præcepti primi, scilicet: Diliges Dominum Deum, &c. non posuit ea quæ ponuntur in Deut. cap.6. vbi est littera quæ allegatur, Matt.22.q.271. 223
Matthæus, cur dixit congregatos esse Pharisæos, cum Christus interrogauit illos de seipso, ibid.q.317. 270
Matthæus, Marcus, & Lucas, cur non eundem modum tenuerunt in te ista, ibid.q.319. 271
Matthæus quod dicit hic, an Lucæ contrarietur, ibid.q. 320. 271
Matthæus, quare dixit quod loquutus est Dauid in spiritu non addens, in Spiritu Sancto, ibid.q.339. 279
Matthæus, cur expressit quod nemo resistere poterat Christi probationibus, ibid.q.357. 288
Matthæus, cur expresse mentionem fecit quod dicta fuerint Discipulis verba hæc: Super catedram Moysi, &c. Matt.23.q.8. 292
Matthæus, quare dixit quod sedente Christo in monte Oliueti quæsita sunt hæc de templo, Matt.24.quæst.13. pag. 451
Matthæus, Marcus, & Lucas, quomodo concordant in dictis de abominatione desolationis, Matt.24.q.102. pag. 497
Matthæi littera illa: Tunc si quis vobis dixerit, &c. an de Christo, vel de Antichristo intelligatur, ibid.q.132. pag. 513
Matt.13. quare dicatur: Hæc omnia loquutus est Iesus in parabolis, Matt.13.q.54. 98
Matthæus, quomodo allegat hic dictum Psalmi, scilicet, aperiam in parabolis, &c. cum non videatur esse ad propositum, ibid.q.57. 99
Matt.13. quomodo dicatur, quod dictum est per Prophetam, quia alij non sic habent, ibid.q.58.
Matthæus, quare posuit hic istam expositionem parabolæ, ibid.q.59. 101
Matt.13. quomodo dicitur: Exibunt Angeli, & separabunt malos, cum ibidem dicatur quod Christus separabit eos, ibid.q.70. 108
Maxilla an vna percussa, alteram præbeat, quomodo intelligatur. Genes. Epist. Hier. ad Paul.8.
in Maxilla vna percussi, an aliam exhibere debeamus, Matt.5.q.339. 433
Medad, & Bensdad postquam electi sunt quare non iuerunt ad Sanctuarium cum alijs 70. Num.c.11.q.57. 249
Medad, & Benadad quid prophetauerunt in Castris. ibi.
Medad, & Benadad cum ex humilitate noluerint cum alijs accedere ad ostium Tabernaculi, quare etiam non tacuerint, Num.c.11.q.55. 248
Medad & Benadad quid prophetauerunt. Num.cap.11. q.58. 249
Medad, & Benadad, qui erant, & an essent fratres Moysi. Num.c.11.q.72. 257
Medicinarum vsus, an frangat ieiunium si illæ ante cænam, vel post sumantur, Matt.6.q.168. 168
Mediæ noctis punctum quare difficillimum est assignare & quid propriè sit. Exod.c.11.q.4. pag.119
in Media nocte, an verum sit, quod Angelus aliquid operetur, & quod tunc percusserit primogenita Ægypti, ibid.
Media proportionalia prosequitur adhuc, quæ conueniunt in elementorum ligationem secundum eorum contrarietates adinuicem. Iosue c.10.q.54. 329
Medorum in vrbibus fuisse Israelitas, & to Assyrios translatos esse, an repugnet. 4.Reg.17.q.4. 141
Medorum terra, an esset ita bona sicut terra Chanaan. 3.Reg.14.q.28. 225
à Medico extorta, an possint dari in eleemosinam. Matt. 6.q.47. 49
Medicus an debeat tempora obseruare, & an erret grauiter non obseruando. Leuit.19.q.20. 336
Medici qui sint homicidiarij. Iosue 20.q.3. 224
Medicorum in arte confidendo Asa magis, quam in Domino, an peccauerit. 2.Paralip.16.q.38. 390
Medicorum in arte magis confidendo, & Dominum non quærendo, an Asa peccauerit. 2.Paralip.16.q.36. 387
Melle ac lacte fluere terra, quomodo dicatur, Leuit.20. q.24. 368
Mel in sacrificiu cur Deus prohibuit. Leuit.2.q.5. 32
Melchon Rex quinam erat, 1.Paralip.20.q.8. 390
Melchon idolum quodnam erat. 1.Paralip.20. q.9. 391
in Meliorem vel deteriorem partem interpretare duplicitet stat. Matt.7.q.5. 200
Meliores ad sint magis ex charitate diligendi quam coniuncti nob. Matt.22.q.309. 258
Melius nihil homini est Euangelica doctrina. Matt.10. q.54. 405
Mello vrbs quæ sit. Iud.9.q.22. 133
Membra generationis, quare natura prudentissima voluit in occulto esse. Genes.3.q.12. 37
Membra genitalia, an sint secundum se turpia. Exod.c. 20.q.48. 361
Membrorum & capitis, & sponsi, ac sponsæ, quæ sit conformitas ratione Christi. Matt.17.q.107. 390
in Memoriam ad quid reducentur bona facta in vniuersali iudicio, Matt.25.q.339. 178
Memoria, & recordatio peccatorum, quomodo est bona. Deut.9.q.3. 78
Et quando est periculosa, ibid.
circa Memoriam, & recordationem eorum quæ ad delectationem gustus, & venereorum pertinent cautela prudentissima, Deut.9.q.3. 78
Memoria bonorum, & malorum omnium, quæ commiserunt, an maneat in malis, Matt.25.q.345. 181
in memoriam bonorum, quare omnia bona redibunt in iudicij die, Matt.25.q.341. 179
Memoria bonorum, ac malorum, an bonis, & malis semper etiam post iudicium manebit, Matt.25.q.344. pag.181
Mendacium triplex. Exod.c.20.q.26. 321
Mendacij regulæ, quæ sint, & quotuplex est mendacium. Iosue c.2.q.33. 74
Mendacij regula ad cognoscendum vnum damnabilius alio. Iosue c.2.q.34. 74
propter Mendacium quare non occisus fuit Elisæus sicut Ananias, & Saphira, 4.Reg.5.q.36. 51

Mendacium nullum est in Sacra Scriptura, Matt.17.q.30. pag. 549
Mensa propositionis, an erat sicut Mensa Delphica, Exo. c.25.q.24. 51
Mensæ propositionis labium, & Corona, & alia corona in mensa, an essent tria, vel vnum. Exod.cap.25. quest.25. pag. 51
Mensa propositionis, an erat vt fieret super eam aliqua specialis ministratio, Exod.c.40.q.2. 352
Mensarum decem templi Salom. ordo, & situs, 2. Paralip.4.q.20. 95
Mensæ, quomodo tot erant in templo Salomonis, cum vnica esset in Tabernaculo Moysi, 2. Paralip.4. q.18. pag. 94
Mensæ benedictio, quare sit facienda, Matt.14.quæst.99. pag. 157
Et qui tenentur ad illam, ibid.
Mensa, quando benedicenda est, ibid.q.100. 158
Et quomodo secundum Christi morem.
Mensa, Christi exemplo, semper benedicẽda est, Matt.14. q.97. 156
in Mensa quis ad gratiarum actiones teneatur, ibi.q.101. pag. 158
in Mensa ad gratiarum actiones quinam teneantur, ibid. q.eus. 158
Mensæ apparamenta, an Christus Turbis dederit cum illis cibum dedit, Matt.14.q.93. 154
Mensem quemlibet addere super alium horas duas in crescendo, vel decrescendo non est verum, Def.p.2.c. 88. 82
de Mense primo Iudæorum quolibet anno inueniendi modo, Def.p.2.c.14. 34
Mensis septimi nomine quid intelligatur, Genes.7. q. 5. pag. 79
Mensis, annus, dies, hora, an dependeãt à motu solis principaliter, vel à motu primi mobilis: & in ipso fundantur, & non in Cælo Solis. Iosu.c.10.q.78. 343
Mensis Hebræorum primus, an sit Martius, vel September, aut Iannarius, Exod.c.12.q.2. 124
Mensis iste Nisan qui vocatur hic primus, an sit Aprilis, Exod.c.12.q.3. 126
Mensis aliquis noster, an possit coincedere totaliter cum aliquo alio Hebræorum, Exod.c.12.q.3. 126
Menses, & annos, quomodo Iudæi computant per Lunationes, ibid.
in Mensibus Latinis error adhuc existens vnde proueniat, Def.p.2.c.97. 94
Et quare non emendetur, ibid.
Menstruus sanguis sit ex residuo potentiæ nutritiuæ, & digeritiuæ, atque alteratur per potẽtiam generatiuam, & quomodo hoc fiat tam in masculis, quam in feminis, Leuit.12.q.9. 197
Menstrua quo tempore eueniant, Leuit.cap.15. quæst.8. pag. 254
sine Menstruo impossibile est naturaliter gignere, Iosu.vlt. q.7. 300
ad Menstruatam accedens siue suam vxorem, siue alienam, an occideretur. Leuit.20.q.17. 364
Menstruata quanto tempore maneret immunda, & de immunditia tangentium illam, & de qualibet immunditia quæ est secundum tactum, Leuit.22.q.7. 407
Menstruorum tempore coeuntes occidi, & immunditiam obseruare debere, quomodo stare possit, Leuit.15.q.9. pag. 255
Mensuræ quæ erant diuersorum libamentorum, quæ ponebantur in festiuitatibus holocausti. Num. cap.15. q.13. 370
Mensuratum omnium liquidorum, aridorum, & permanentium, siue non permanentium habitudo. Leuit.19. q.34. 352
Mentalis, & realis vsura, quomodo inducatur, Matt.25. q.186. 90
Mentalis, & realis simonia, quomodo inducatur, Matt. 25.q.186. 90
Mentio quare in Scriptura non fiat filiorum Cain. 1.Paralip.1.q.3. 45
Mentitus an fuerit, & an peccauerit Elisæus dicens Syris, non est hæc via sequimini me, &c.4.Reg.6.q.17. 58
Mentiendo, & dolose occidendo Baal cultores, an peccauerit Iehu.4.Reg.10.q.25. 97
Mentiens Elisæus Benadad dicens eum victurum, cum moriturus esset, an peccauerit. 4.Reg.8.q.20. 77
Merari qui fuerint filij, 1.Paralip.24.q.33. 490
Meraritarum officium, an fuerit aliud, quam eorum ministerium. Num.c.4.q.34. 87
Merari in familia, & Gersoni, quare non fuerunt positi principes familiæ, sicut in qualibet aliarum. 1.Paralip. 15.q.11. 183
Mercatori pecuniam dans. vide in dict. Mercatori.
Merces gloriæ æternæ dupliciter propter peccatum perire potest. Matt.6.q.8. 8
Mercede an facere liceat diuinum officium. Iud.18. q.7. pag.291
Mercede, quomodo dicatur in textu quod dignus est operarius, quia videtur quod venderetur prædicatio Apostolorum, Matt.10.q.65. 412
Mercenarij nec inquilini cur comedere non poterant de sanctificatis. Leuit.22.q.12. 413
de Mercurij, & Veneris differentia. Def.p.2.c.91. 89
Mered accipere in vxorem filiam Pharaonis Bethiam an licitum esset, 1. Paralip.4.q.55. 108
Mered quam vxorem accepit Pharaonis filiam Bethiam quænam mulier fuerit. 1.Paralip.4.q.14. 107
Meretrices, an essent aliquæ inter Iudæos, vel omnes occiderentur, Leuit.21.q.12. 380
Meretrices, aleatores, histriones, & vsurarij, an decimam lucri sui dare teneantur, Deut.12.q.7. 115
Meretrix, an possit vouere, & soluere votum transmarinum, Num.c.30.q.84. 255
Meretrices, & publicani, quomodo verum sit quod præcederent Sacerdotum Principes in Regno Dei, Matt. 21.q.174. 464
de Meretricio, cur non possit fieri oblatio, Matt.6.q.37.
Meretrix quænam appelletur, Matt.6.q.37. 36
Meretrix, an possit retinere bona sibi data per clericum, Matt.6.q.37. 36
Meretrix, an possit bona à Religioso sibi data retinere, Matt.6.q.37. 36
Mergulus, cur sit Iudæis prohibitus. Vid. Aquila.
de Mergulo quædam, Leuit.11.q.34. 186
Meritum æquale, an esset offerentium Deo, & ministris, Leuit.2.q. 36
Merita hominum cognuscere Dei solius est, Matt.10.q. 28. 391
Meritum, & demeritum. vide in dictionibus Bona, & mala.
Meritum vnius, quomodo alteri prodest. Genes.in Epist. Hier.ad Pau.4.
Meritum quodnam alteri non communicatur. Genes. in Epist.Hier.ad Paul.4.
Meritorium, an sit semper agere ad liberationem carceratorum. Matt.25.q.379. 200
Mereri, an possimus in actibus necessitatis. Ruth.2.q.12.
Merob filiæ Saulis Matrimonium, an tenuerit factum, cum Hadriele, 1. Reg.c.18.q.32. 88
Merore quis locus sit, & eius situs. Iosu.13.q.3. 104
Mesopotamiæ situs, Iosu.13.q.15. 120
Messiam, an Christum esse cognouerint Iudæi, Mat.21.q. 204. 484
Messiam Christum esse non cognouisse Iudæos eius mortem procurantes probatur, ibid.q.205. 486
Messiam esse Christum, an Sacerdotum Principes cognouerint ex verbis parabolæ patris familias locantis vineam, scilicet, ex verbis istis. Iste est heres, venite occidamus eum, ibid.q.206. 488
Messiam Iesum esse, an per auctoritates Veteris Testamenti per certitudinem inferri poterat. ibid.q.207. 4
Messias si non cognoscebatur per certitudinem ad quid signa de eius aduentu data profuerunt, ibid. q.208. pag.489
Messiam Christum esse, cur Deus talia signa dedit, vt euidenter cognosci non posset, ibid.q.209.

Messiam cur Deus fecit non esse penitus ignotum, nec totaliter manifestum, Matt.21.q.210. pag.488
Messias quomodo tempore suo ab aliquibus fuerit cognitus,& alijs ignotus, ibid.
Messiam esse Iesum, an Deus reuelauerit, & reuelet semper Iudæis, & Gentilibus, & quibuscumque infidelibus obicem non ponentibus, ibid.q.211. 491
Messias maior est lege,& Prophetis, Matt.17.q.83. 377
Messiam se dixit Iudas Galilæus, Genes.in Epist.Hier.ad Paul.11.
Messiam se dixit Theodas magus Genes.in Epist.Hier.ad Paul.11.
Messiam Christum, cum Ioannes ostēderit, ad quid Scripturæ testimonium necessariū fuerit, Matt.3.quæst.21. pag. 289
Messias quæ signa esset facturus, Matt.16.q.10. 258
Messias quod sit filius Dauid, dicentes, quid voluerunt dicere turbæ. Matt.12.q.53. 20
Messiam quinam apud Hebræos se profiteri voluerunt, Matt.17.q.192. 468
Messias, an habebit dominium totius orbis, Iof.c.1.q.22. pag. 30
Messias, quomodo sit verum, quod destruxit Vrbem Romam, etiam secundum Hebræos, Num.c.24.q.10. 104
Messiam Christum esse, quomodo Ioannes ostenderit, Matt.3.q.7. 273
Messias, quomodo poterat vocari Magister, Matt.23. q.69. 327
Messiam esse aliquem Christi in nomine venientem, quomodo credi poterat, cum Christus iam prædicasset, & miracula fecisset. Matt.24.q.42. 465
Messis quænam erat de qua hic. Matt.10.q.6. 379
Messis quinam erat Dominus, ibid.
Messis Dominus iste qui missurus erat operarios quinam erat, ibid.q.7.
in Messem, quomodo Christus misit discipulos, ibid.q.8. pag. 380
Et quomodo intelligatur, ibid.
Messis quo tempore sit in terra Chanaan, Iof.cap.3.q.35. pag. 114
Messis tempore vnde prouenit, in Iordane quolibet anno inundatio aquarum, Iof.c.3.q.36. 114
Messis tempore fieri inundationem Iordanis vnde prouenit, 1.Paralip.12.q.11. 229
Metalla omnia purganda, quare hic ponuntur. Numer. c.31.q.8. 283
Meteoricæ impressiones, an in terra calida sint rarissimæ, Iof.c.10.q.11. 308
Michael, an esset maior Princeps populi Iudæorum, Exo. c.23.q.81. 526
Michael, an mouebat nubem præcedentem Hebræis. ibidem.
Micha filius Miphiboseth, an fuerit suspensus, 2. Reg.c. 21.q.24. 258
Michæ Idoli casus. Vid.Casus tres.
Michæ mater an fuerit Dalila, quæ seduxit Sampsonem, Iud.17.q.6. 280
Michæ mater cum vellet argenteos ad faciēdum idolum, an peccaret qui abstulisset, vel abscōderet ne fieret idolum, ibid.q.7.
Michæ mater maledicendo acceptorē argentorum suorum, an peccauit, ibid.q.8. 281
Michæ mater quomodo dicit, quod dedit ducentos siclos argentario, quia supradixerat, quod consecrauerat argentum istud Domino, scilicet, mille & centum siclos. ibid.q.9. 282
Michæ mater, an peccasset postquam vouit istud argentum idolo, si non dedisset, ibid.q.10.
Michas an peccauerit faciendo Sacerdotem non de Leuitis, sed de filus suis qui erant de stirpe Ephraim, ibid.q.13. 282
Michæ Idolum, quomodo post mortem Iosue viuēte Caleb, fieri potuit, quia dicitur Iosue vltimo, & supra secundo, quod seruierunt Israelitæ Domino omnibus diebus Iosue, & seniorum, qui longo post eum fuerunt tempore, ibid.q.15. 284
Michas quare putauit, quod benefaceret ei Deus nunc, cum haberet Sacerdotem de genere Leui. ibid. q.21. pag. 288
Michas an peccauerit conducendo Leuitam, vt esset Sacerdos. Iud. 18.q.7. 291
Micham idolotram occidere an licuisset viris Dan sexcentis, si Dei zelo accenderentur, ibid.q.14. 298
Michæ idolum vsque ad quod tempus mansit in tribu Dan, & Sacerdotum filiorum Moysis, ibid. quæst.19. pag. 302
Michææ secunda visio qualiter fuerit, & quando, & an sic realiter euenerit, 2. Paralip.18.q.36. 435
Michææ, quare Deus ostendit secundam visionem, 2. Paralip.18.q.37. 435
Michæam, quare oderat Achab. 2. Paralip.18.quæst.21. pag. 423
Micheam, quomodo nuncius rogauit vt concordaret secum Prophetis Baal, 2. Paralip.18.q.29. 429
Michæas, an peccauerit dicendo mendacium, 2. Paral.18. q.30. 431
Micheam, quare voluit rursum interrogare Achab, 2. Paralip.18.q.31. 432
Michææ qualis fuerit prima visio, 2. Paralip.18.quæst.32. pag. 433
Michæas quando habuerit visionem de qua in cap.18.2. Par. 2. Paralip.18.q.34. 433
Michææ in Visione, an solum apparuerit occisio Regis Achab, 2. Paralip.18.q.35. 434
Micheam occidere, an licuerit Achab antequam iret ad bellum, 2. Paralip.18.q.44. 440
Micheas quis esset, 2. Paralip.18.q.13. 424
Michæas, quomodo dixerit, si reuersus fueris in pace, &c. 2. Paralip.18.q.45. 441
Michææ maxillam, quare percussit Sedecias, 2. Paralip.18.
Michææ dictum, quando completum fuerit. 2. Paralip.18. q.41. 438
Michæas Propheta, quare manebat cum Idolatris. 2. Paralip.18.q.19. 422
Micheam occidere, an licuerit Achab. 2. Paral.18. q.42. pag. 439
Micheam occidendi, an iustam causam haberet Achab. 2. Paralip.18.q.43. 440
Michol quomodo nunciauit Dauid domum esse vallatam à ministris, vt eum comprehenderent, 1. Reg.c.19. q.13. 100
Michol quomodo sciuit, quod Saul volebat in mane interficere Dauid. 1. Reg.c.19.q.14. 100
Michol quare posuit statuam in lecto, cum Dauid iam fugisset. 1. Reg.c.19.q.15. 101
Michol an peccauerit ponendo statuam in lecto. 1. Reg. c.19.q.16. 101
Michol an peccauerit dicendo Dauid ægrotare. 1. Reg. c.19.q.21. 103
Michol quare interrogata à patre, cur dimisisset fugere Dauid, non respondit rationem veram. 1. Reg.c.19. q.24. 105
Michol quare non negauerit se scire; Dauid esse inimicū. 1. Reg.c.19.q.25. 105
Michol an propter timorem non fuerit ausa confiteri veritatem. 1. Reg.c.19.q.26. 106
Michol responsio, an fuit verisimilis, quo ad vnam partem interrogationis patris. 1. Regum cap.19.quæst.27. pag. 106
Michol an mentita Sauli peccauit mortaliter. 1. Reg.c. 19.q.28. 106
Michol, an peccauit accipiendo alium in virum. 1. Reg.c. 25.q.18. 225
Michol, an fuerit vocata Egla vxor Dauid. 2. Reg.cap.3. q.5. 25
Michol, an peccauit increpando Dauid, quia saltabat coram Domino. 2. Reg.c.6.q.25. 64
Michol, cur despexit Dauid ludentem coram Arca, & an rationabiliter despexerit, 1. Paralip.15.q.42. 299
Michol, an peccauerit despiciens Dauid propter saltationem. 1. Paralip.15.q.43. 299

de Mi-

de Migali animali paruo quædam. Leuit. 11. q. 47. p. 188
Milites in Communitatibus Aristocraticis, vel Democraticis, quomodo haberent in suis stipendiis semper dispositi ad tutelam publicam, 1. Reg. c. 10. quæst. 28. pag. 311
Militum duces quod venerint ad Godoliam, quomodo stat, cum Nabuzardan pauperes solum in terra illa dimisisset, 4. Reg. 25. q. 17. 222
Militum duces, quare venerunt ad securitatem à Godolia petendum, ibid. q. 20. 223
Militum ducibus istis, quomodo Godolias securitatem præstare potuerit, ibid. q. 21. 223
Milites stipendiarii, an pro solis stipendiis in bello licite possint aliquos adiuuare, 1. Paralip. 19. q. 16. 380
Militiæ Dauid robur quidnam fuerit, 1. Paralip. 20. q. 4. pag. 389
Miluus, cur sit Iudæis prohibitus. Vid. Aquila.
de Miluo quædam scitu digna, Leuit. 15. q. 27. 184
Mimi & histriones, an eleemosinam de acquisitis per has artes facere possint, Matt. 6. q. 38. 40
de Minimis quod Christus dicit, an accipiatur de omnibus pauperibus tam bonis, quam malis, vel solum de eremitis aut Apostolis, & discipulis. Matt. 25. q. 397. pag. 209
Minimus in Regno cælorum, quomodo esse possit minima mandata transgrediens, cum talis in Regno Cælorum esse non possit, Matt. 5. q. 102. 143
Minimos cur dixit Christus fratres suos, cum tamen minimi non sint qui fratres Christi sunt. Matt. 25. q. 395. pag. 208
Minimos dici pauperes in Iudicio, quomodo stare possit, quia beati, nec parui, nec minimi dici possunt, Matt. 25. q. 396. 208
Ministris quænam offerebantur, & quænam Deo, & an esset æquale meritum, Leuit. 2. q. 9. 36
Ministris & Deo oblatorum, an esset æquale meritum. Leuit. 2. q. 9. 36
Ministri Ecclesiæ, an conueniens sit quod sepeliantur in vestibus sui ordinis, & an sic fiebat in Veteri Testamento, Leuit. 10. q. 11. 145
per Ministros malos Deus fraudari non potest, Matt. 16. q. 85. 308
Ministeriorum ordo & vices, an essent distinctæ, 2. Paralip. 5. q. 30. 128
de Ministerijs Sacerdotalibus, & sacrificiis quare prius loquutus est Abias loquens cōtra Ieroboam, & Israelitas, 2. Paralip. 13. q. 31. 314
Ministrasse per diem, & noctem cantorum Principes per familias Leuitarum, an verum sit, 1. Paralip. 9. q. 15. pag. 197
Ministrare an poterant Sacerdotes propter nebulam, 2. Paralip. 5. q. 42. 134
Ministrantes coram Arca, quomodo sustentabantur, 1. Paralip. 16. q. 35. 326
Ministratio Sacerdotum. Vid. Sacerdotum ministratio.
Ministrationis candelabri ceremoniarum quænam essent causæ. 2. Paralip. 2. q. 13. 37
Ministratio in decem mensis templi Salomonis, quæ fiebat, 2. Paralip. 4. q. 19. 94
Ministrationes, quæ fiebant in Tabernaculo fœderis, quæ erant, Num. c. 4. q. 4. 69
Ministrationes in Sanctuario quot erant, Num. c. 4. q. 28. pag. 81
Ministrationis status, & prælaturæ nulli feminæ conceditur, Num. c. 6. q. 1. 115
Ministrationum secundum diuersitatem poterant diuersi ad eas se vouere, ibid.
Ministraturi in Veteri Testamento, quare lauabant manus, & pedes, & non alia membra, Exod. c. 40. quæst. 9. pag. 361
Ministrationes tres tantum fiebant in Tabernaculo quarum nulla pertinebat Leuitis, Num. 8. q. 17. 153
Ministri Dei mundi esse debent, Numer. cap. 6. quæst. 4. pag. 117
Ministratio Thymiamatis. Vi. Thymiamatis ministratio.
Minorem in Regno Cælorum quemlibet maiorem esse Ioanne, quomodo dicitur, & cur. Matt. 11. q. 36. 481
de Miphiboseth, cur Scriptura loquatur hic, 2. Reg. c. 4. quæst. 5. pag. 40
Miphiboseth excusatio pro Dauid, an esset conueniens. 2. Reg. cap. 19. q. 28. 211
Miphiboseth, quomodo fuit liberatus à Dauid, 2. Reg. cap. 21. quæst. 25. pag. 238
Mirabilia signa duo cum apparuerint in Salomonis sacrificio, scilicet nebula domum replens gloria, & ignis illud deuorans, an vnum ante aliud fuerit, & an vnum sufficeret, 2. Paralip. 7. q. 7. 170
Mirabilia & signa quænam canere debebant Israelitæ. 1. Paralip. 16. q. 20. 311
Mirabilia duo cum apparuerint in sacrificio Salom. scilicet, nebula, & ignis, an vnum ante aliud fuerit, vel an vnum sufficeret, 2. Paralip. 7. q. 7. 170
Mirabilia facientes cur supra positi sunt duo solum, & hic tres ponuntur, 1. Paralip. 11. q. 53. 226
Mirabilia quænam sint, quæ viderunt Pontifices, & Scribæ. Matt. 21. q. 85. 419
Miracula faciendi, an virtutem haberet Eliæ pallium, 4. Reg. 2. q. 14. 10
Miracula quomodo viri Sancti faciunt, ibid.
Miracula quomodo faciunt Sanctorum virorum, etiam res inanimatæ. ibid.
Miracula tam faciens, quam petens fidem habere debet. Matt. 17. q. 152. 446
ad Miracula facienda quid requiratur, & quod ille, qui petit confidenter nullo modo hæsitans, certissime obtinebit, ibid. q. 165. 452
Miraculi à Christo Centurioni facti essentialia quænam fuerint, Matt. 8. q. 27. 237
Miracula cur facere Christus voluit, Matt. 8. q. 6. 228
Miracula quare Christus faciebat post verba, non econtra, ibid. q. 7. 228
in Miraculorum operatione fides dupliciter proficit. Matt. 13. q. 90. 116
Miraculum facere Deo naturale est. Matt. 9. q. 18. 316
Miraculum dupliciter consideratur, ibid.
Miraculorum tres sunt gradus. ibid.
Miracula quædam fiunt in instanti, quædam successiue. Matt. 14. q. 176. 190
Et quid in vtrisque requiratur, ibid.
Miracula Christi, an fierent in instanti, vel successiue. Matt. 8. q. 15. 231
Miraculorum triplex est modus, ibid.
Miraculorum quæ sit conditio. Matt. 14. q. 152. 176
Miracula faciendi quæ sit opportunitas, ibid.
Miracula quænam Christus Apostolis facere concessit. Matt. 10. q. 56. 406
Miraculorum tria genera, ibid.
Miracula duo an facta sint ab Elisæo, cum ferrū de aqua eductum est, 4. Reg. 6. q. 3. 54
Miracula facta à viris Veteris, & Noui Testamenti, quomodo differant, 4. Reg. 13. q. 22. 119
Miracula cum Christus in nobis operatur ad quid ex parte nostri fides necessaria sit. Matt. 9. q. 153. 358
Miracula quando publicè facienda sunt, & quando in occulto, 4. Reg. 4. q. 28.
Miraculum mulieris sanationis ob tactum fimbriarum miraculum quare interseratur nondum expleto miraculo narrari incepto. Matt. 9. q. 91. 350
Miracula faciebat Christus, vt in eum crederetur, ibid. q. 99. 352
Miraculorum tria genera, quæ sint. 1. Reg. c. 12. q. 15. 334
Miracula, quæ sunt immediate à Deo, quæ sunt, Iosue c. 3. q. 19. 104
Miraculum de diuisione aquarum maris Rubri, an fuit simile miraculo facto in diuisione aquarum Iordanis, Ios. cap. 3. quæst. 33. pag. 112
Miracula quot acciderunt, corruentibus muris Iericho. Ios. cap. 6. quæst. 49. pag. 198
pro Miraculo, an orare debuerit Elisæus pro tam parua re vt erat securis. 4. Reg. 6. quæst. 4. pag. 54
Miracula nullus fecit Christo viuente, nisi in Christo viuente, Matt. 10. quæst. 19. 385

Miracula

Miracula quare non fiant nunc à prædicatoribus, & prælatis eccleſiæ qui gerunt vicem Apoſtolorum cum ſint ad confirmationem doctrinæ fidei ſicut in primitiua eccleſia fiebant, quam ædificari ab initio fuit magni laboris, & periculi, iccirco cum inualuerit eſt efficax argumentum ſuæ veritatis. Matt.10.q.21. pag.386
Et cur non arguatur de aliis ſectis, ibid.
de Miraculis Veteris, & Noui Teſtamenti differentia. 4.Reg.10.q.15. 175
Miraculum ſaturationis. Vid. Saturationis.
Miracula faciẽtes in nomine Domini, & in peccato mortali exiſtentes quomodo dicere poterunt: Domine in nomine tuo virtutes multas fecimus. Matt.7. quæſt.34. pag.225
Miraculoſe aliqua videre quomodo poſſit quis multipliciter. 4.Reg.5.q.34. 50
Miraculoſe patiendi modi ſex, & quis illorum maior ſit, 4.Reg.4.q.26. 32
Miraculoſa dicitur conceptio multipliciter, 4. Reg.4. q.27. 32
Miracula quare Chriſtus noluit facere in cælo. Matt.12. q.89. 49
Miracula cum veneratione ſunt accipienda. Matth.12. q.81. 47
Miracula quædam veteris, & noui teſtamenti in aqua facta quomodo differant. Matth.cap.14. quæſt.183. pag.192
Miracula quænam fecerint antiqui Prophetæ de cælo. Matt.16.q.6. 257
Miraculum maius vbi fuerit, in diebus Ioſaphat, vel in bello Madianitarum. Iud.7.q.34. 109
Miraculum illuminationis cæcorum duorum. Vid. cæcorum.
Miracula fieri poſſunt ab exiſtentibus in peccato mortali, dumtamen habeant fidem. Matth.10. quæſt.62. pag.410
Miraculum quodnam maius fuerit Eliæ vel Eliſæi. 4. Reg.4.q.12. 29
Miraculorum faciendorum doctrinam iſtam quare Chriſtus poſuerit. Matt.21.q.134. 437
inter Miſereri, & punire magna in Deo differentia eſt. Deut.5.q.4. 44
Miſeriam an aliquis appetere poſſit. Matth.5. quæſt.61. pag.92
Miſericordiæ opera tantum cur dicet Chriſtus, quæ ſit verior cauſa. Matt.25.q.387. 205
Miſericordiæ opera quare Chriſtus in iudicando dicturus eſt, & nihil aliud. Matth. cap.25. quæſt.384. pag.204
Miſericordiæ operibus quando quis vacare teneatur, & à ſpiritualibus ceſſare. Matt.8.q.65. 259
Miſericordiam & pactum, an ſeruet Deus ſolum ambulantibus coram eo. 2.Paralip.6. q.9. 144
Miſericordiæ opus de nudis veſtiendis ad quid extendatur. Matt.25.q.376. 198
Miſericordiam à Dauid abſtuliſſe Deum, an verum ſit, 1. Paral.17.q.28. 346
Miſericordiæ opus, quomodo quo ad bonos verificabitur, & de malis econtrario, cum multi boni nullum illorum fecerint & mali multi fecerint. Matt.cap.25. q.415. 217
Miſericordiam volo & non ſacrificium, an verum hoc ſit. Matt.9.q.60. 335
Miſericordiam volo, & non ſacrificium quomodo ad Chriſti propoſitum erat, ibid.q.61.
Miſericordiam volo & non ſacrificium auctoritatem hanc quare Matthæus ſolus allegauit, ibid. quæſt.62. pag.336
Miſericordiæ opera exercere melius eſt quam Deo ſacrificium offerre. Matt.15.q.19. 210
Miſericordiæ opera. Vid. etiam in verbo eleemoſinæ.
Miſericordia; gratia Dei, & fides principaliter nos ſaluat. Matt.11.q.43. 486
Miſericordiæ opera omnia quare Chriſtus contra malos enarrat, ſicut erga bonos. Matth.25. quæſtio 413. pag.216
Miſericordiæ opera non feciſſe, an ſit damnatis iuſtæ damnationis cauſa. Matt.25.q.416. pag.217
Miſericordiæ opera cur tantum memorabit Chriſtus in iudicio vniuerſali, an aliqua adſit cauſa. Matth.25. q.386. 205
Miſericordiæ corporalis, ſeu eleemoſinarum opera quæ, & quot ſunt. Matt.6.q.27. 23
Miſericordia, Iudicium, & fides, quænam ſint. Matt.23. q.126. 353
Miſericordiam, Iudicium, & fidem legis grauiora eſſe quomodo verum ſit, ibid.q.127.
Miſericordiam, & Iuſtitiam præcipua eſſe de his quæ ad proximum pertinent quomodo verum ſit, ibid.q.128. pag.354
Miſericordia, & Iudicium an intelligantur eſſe grauiora omnibus aliis quę ad proximum attinent, aut omnibus quæ ad Deum, ibid.q.129.
Miſericordiam & Iudicium eſſe maiora quam oblatio decimarum, quomodo ſtare poſſit, ibid. quæſt.130. pag.355
Miſericordiæ opera ſex quare repetent boni in Iudicio vniuerſali Chriſtum alloquentes. Matt.25. quæſt.391. pag.207
Miſericordiæ opus quod eſt ſepelire mortuos cur non poſitum in Euangelio vbi eſt ſermo de illis. Matt.cap.25. q.382. pag.302
Miſericordiæ opus viſitationis carceratorum & infirmorum quid differant. Matth.cap.25. quæſt.381. pag.201
Miſericordia quam fecerat Deus Dauid quænam fuit, 2. Paralip.1.q.22. 20
Miſſæ ad celebrationem quinam teneantur. Matth.6. q.93. 104
Miſſus à Deo an poſſit mentiri. 1.Reg.cap.23. quæſt.35. pag.196
Miſteria fidei infidelibus reuelare, & prædicare an nobis licitum ſit. Matt.7.q.9. 203
Miſticus ſenſus. Vid. ſenſus.
Miſta nullam in ſe contrarietatem habent, ſed ab extrinſeco corrumpi poſſunt. Parad.4.c.56. 56
Ex dictis duæ concluſiones eliciuntur, ibid.c.57.
Quædam attinentia ad eandem rem, ibid.c.58. 57
Mitem eſſe conſiſtit in duobus. Num.c.12. 14
de Moabitarum & Ammonitarum terræ reſtitutione. Iudic.11.q.24. 175
Moabitas non conceſſiſſe tranſitum Iſraelitis, quomodo dicatur. ibid.q.29. 178
Moab contra terram mala ab Eliſeo dicta, an fuerint per modum imperij, vel determinationis. 4.Reg.3. q.16. pag.24
Moabitarum Ciuitatis Regiæ ab obſidione quare ceſſauerunt Iſraelitæ. 4.Reg.3.q.35. 26
Moab Regis præuaricatio contra Iſrael, quę fuit, & an tenerentur Moab dare Iſrael tributa. 4.Reg.cap.1.quæſt.1. pag. 3
Moabitarum ligna pomifera, an ſuccidere deberẽt Iſraelitæ, cum eſſet prohibitum in lege. 4.Reg.3. quæſt.17. pag.24
Moabitæ videntes aquas rubras quomodo crediderunt ſanguinem eis fuiſſe commixtum. 4. Reg.3. quæſt.19. pag.24
contra Moabitas quomodo pugnauit Dauid. 1.Paral.18. q.7. 354
Moabitæ de qua gente erant, 1. Paralip. 18. quæſt.7. pag.354
contra Moabitas pugnare, an licuerit Dauid. 1. Paral.18. q.8. 354
Moabitas in tributarios habere an licuerit Dauid, 1.Paralip.18.q.9. 354
Moabitæ quare putauerunt aquam rubeam eſſe ſanguinem belli. 4.Reg.3.q.20. 25
Moabitæ cum ſæpe vidiſſent aquam rubeam, quomodo nunc fuerunt decepti. 4. Reg.3. quæſtio 21. pag.25
Moabitæ vt putarent aquas rubras eſſe ex ſanguine, quare Deus fecit, 4.Reg.3.q.22. 25

Moab Rex, vnde insurrexit, quod teneretur dare tributum Regi Israel.4.Reg.1.q.2. pag. 3
Moab Rex quare præuaricatus est post mortem Achab, & non prius.4.Reg.1.q.3. pag.3
Moab Rex an teneretur Israel Regi dare tributa. 4.Reg. 1.q.1. 3
Moab Rex quare obtulit filium suum primogenitum in holocaustum in oculis hostium.4.Reg.3.q.33. 26
Moab Rex quomodo post multa tempora peteret terram, quam habebant Iudæi.Num.c.21.q.26. 50
Moab Regi petenti à Iudæis terram, quam habebant quid responderit Iephte, ibid.
Moab Rex quis erat.1.Reg.c.22.q.7. 158
Moab Campestria, quæ sint.Num.c.22.q.1. 55
Moabitæ,& Madianitæ, qui sint. Num.cap.22. quæst.2. pag.56
de Moabitarum,& Madianitarum genere,ibid.
Moabitæ quare post fornicationem non pugnauerunt contra Israelitas. Num.c.25.q.11. 123
Moabitarum de occursu Iudæis Nicolai opinio. Deut.23, c.q.3. 211
Moab campestria quænam terra erat. Deut.34. quæst.1. pag.319
Moabitarum tributa. Vid. Salomonis tributa.
Mobilibus, & immobilibus relictis, vel legatis in Veteri Testamento, quomodo succedebant filiæ,& filij. Num. c.27.q.22. 158
Mobile primum ad quid proficit in rerum natura. Iosue c.10.q.39. 321
Mobile primum non est subiectum adæquatum temporis contra Philosophos. Iosue c.10.q.72. 339
Mobilis primi de motu opinio Philosophorum, & de temporis subiecto. Iosue c.10.q.73. 340
Mobile primum si non esset, an esset distinctum per menses, & annos dies, & noctes. Iosue cap.10. q.80. pag.344
Modiorum mensuræ diuersitas inter Latinos, & Hebræos. Leuit.27.q.34. 580
Modius quæ mensura erat,& cuius quantitatis. Ruth 3. q.31. 44
Modus loquendi. Vid. loquendi modus.
Modi sex miraculosi pariendi, & quis maior. 4. Reg.4. q.26. 32
Mœchiæ nomine an prohibeatur solus concubitus adulterinus, vel omnis carnalis delectatio sine matrimonij fœdere. Exod.c.20.q.8. 516
Molarium & immolarium ad quid sit hic differentia, cum ad Sacerdotes spectarent,& non ad Deum. Leuit. 27.q.39. 556
Molere in festiuis diebus, an liceat. Exod. cap.12. q.38. pag.153
Mollicies, an sit peccatum mortale, Matth.5.quæst.231. pag.311
per Mollitiem, an peccet mulier se corrumpens per seipsam. ibid.q.232. 313
Mollicies an sit grauius peccatum, quam coitus cum matre, ibid.q.335. 315
Monachorum vota, quæ sint,& quomodo. Num.cap.30. q.50. 236
Monachi, an possint vouere aliquid sine licentia Prælati. Num.c.30.q.72. 246
Monachus, an possit transire ad aliam religionem indistinctè. Num.c.30.q.73. 247
Monachus si ante ingressum religionis aliquid vouit, an teneatur. Num.c.30.q.74. 247
Monachis an prædicare pertineat vel clericis. Matth.6. q.73. 76
Monachus, an possit facere eleemosinam. Matt.6. q.60. pag.60
Monachus videns egere parentes, an possit exire de claustro sine licentia Præsidentis. Matth.8. quæst.69. pag.263
Monarchicus Principatus an aliquis sit hodie. Exod.c. 18.q.9. 268
Monarchicus principatus an sit melior inter omnes. Iosue c.3.q.17. 193
Monarchicus principatus per successionem, an sit magis sine periculo, quam per electionem. Num. c.27. q.59. pag.167
Monetam minoris valoris dantes,& eam quæ est maioris suscipientes campsores, an vsuram committant. Matt. 25.q.286. 135
in Moneta solum, an fiat vsura, vel in aliis etiam rebus. Matt.25.q.183. 87
Monumenta Iudæorum qualia erant. Matt.8. quæst.98. pag.281
Mons in quo Christus prædicauit beatitudines quis fuerit. Matt.5.q.7. 4
Mons quisnam fuerit de quo Christus dixit dicetis monti huic,&c. Matt.21.q.134. 442
Montes Siculorum, & Aethna non sunt inferni portæ. Parad.5.c.101.89.& c.102.
Montium translatio, an sit maius miraculum, vel mori translatio, & radicatio in mari. Matth.21. quæst.131. pag.441
de Montium translatione cur Christus de fide loquens loquutus est. Matt.27.& 21. Matt.21.q.130. 441
Mons Moria. Vid. Moria mons.
Mons excelsus quisnam sit in quo Christus assumptus fuit. Matt.4.q.48. 414
Montes quinam sint ad quos Christus fugere debere dixit credentes, abominationem desolationis videntes. Matt.24.q.109.
Montes esse an necesse sit. Genes.1.q.20. 11
Mons Oreb,& Sinai sunt vnum,& idem. Exod. c.17.q.3. pag.247
Mons Sinai. Vid. Sinai mons.
de Mora sponsi quare dicitur. Matt.25.q.50. 19
Moræ ratione vsura licite accipitur, & est casus duodecimus. Matt.25.q.216. 103
in Moralibus actum aliquem exercere volenti duo sunt necessaria. Matt.16.q.75. 290
Moralia, Iudicialia, cærimonialia præcepta, & testimonia quomodo inter se differant. 3.Reg.2.q.4. 26
Et quomodo tota lex in istis præceptis contineatur, ibidem.
Moralitas duodecim graduum eorum qui reuelant peccata proximorum, quod duodecim modis contingit, sicut, & reuelatio turpitudinis carnalis, Leuit.18. q.9. pag.315
Moralitas quædam signata per septem dies quibus recludebantur Sacerdotes consecrandi. Leuit.8. quæst.14. pag.120
Moralitas pulchra verbi Og pro prædicatoribus de gradibus luxuriæ. Deut.3.q.3. 24
Morbi quid propriè significent. Matt.10.q.56. 406
Moria mons in quo templum fuit constructum quis fuit, 2. Paralip.3.q.7. 66
de Moribus,& legibus disputare pertinet solum ad viros peritos. Matt.15.q.4. 202
Mores quinam erant Samaritanorum Christi tempore,& quænam conditio, & historia circa ipsos, 4. Reg.17. q.24. 149
Moralia, cærimonialia,& Iudicialia præcepta, an sint in Christi lege, sicut erant in lege Veteri. Matt.22. q.266. pag.221
Mors,& gladius Domini, quomodo duæ pœnæ ponuntur, cum eædem esse videantur, 1. Paralip.21.q.33. 414
Mortem suam quare nunciare Deus fecit Ochoziæ. 4. Reg.1.q.13. 5
Morte quadruplici quomodo per Euangelium liberatum fuit genus humanum. Matt.Prol.1.q.10. 51
Mortis quatuor genera per quibus humanum genus peremptum erat, quænam sint. Matt.Prol. 1.q.9. 50
Morte sua audita quare Ochozias non doluit de peccato,& si doluisset, an fuisset à morte liberatus; 4.Reg.1. q.22. 7
Mortis pœnam an iuste Ioiada imponeret in templi septum ingredienti. 4.Reg.11.q.13. 103
Mortem timere,& cauere differunt. Matth.14. quæst.47. pag.135
Mortem quando cauere oporteat, ibid.

Morte

Morte naturali an violenta, an Ieroboam decesserit: 4.Reg.14.q.27. pag.127
Mortis quonam genere mortuus fuerit Oza. 1.Paralip. 13.q.29. 257
Mortis dies vniuscuiusque quomodo vniuscuiusque opera reuelabit. Matt.25.q.696. 437
Morte quænam extinguantur crimina,& quæ nō.3.Reg. 1.q.28. 14
Morientes per se,vel mortis reos homines,an licuisset comedere in fame Samariæ. 4.Reg.6.q.32. 61
Mortem petere quando alicui licet, & quando non. 3. Reg.19.q.4. 298
Mortem dum fugimus,sæpe illam incurrimus. Matt.16. q.99. 321
in Morte contaminatio. Vid.Contaminatio in morte.
Mortis quo genere perierunt interfecti propter Asæ peccatum.2.Paralip.16.q.30. 384
Mors dupliciter dicitur. Deut.24.q.5. 224
Mori sine liberis dupliciter dicitur. Deut.25.q.4. 234
Mortem pro statu nulla præcepta dantur. Deuter.31.q.3. pag.289
Mortalemne humanitatem,an gloriosam, & impassibilem Christus ostendet in iudicio vniuersali. Matt.25. q.328. 167
Mortale,quomodo ponatur hominis differentia.Mat.17. q.111. 392
in Mortali existentes,& miracula facientes,quomodo dicent, in nomine tuo virtutes multas fecimus. Matt.7. q.34. 223
in Mortali existentes prophetizare, dæmones eiicere, & miracula facere possunt.Matt.7.q.34. 223
Mortali cum peccato prophetia, & gratia omnis gratis data stare potest.Matt.7.q.32. 222
in Mortali, & originali simul peccato decedentes, quomodo puniretur.Matt.25.q.678. 823
Et quomodo in gehenna pro originali illo punirentur. ibid.q.679. 423
in Mortali manifesto peccato decedens,an carere debeat sepultura ecclesiastica. Matt.25. q.243. 519
in Mortali peccato opera bona facta, an redeunte homine ad caritatem viuificentur. Matt.5.q.171. 216
Mortariola vas an pertineret ad mensam propositionis. Nom.4.q.9. 72
Mortuos sepelire,misericordiæ opus cur nō positum,cum ceteris in Euangelio.Matt.25.q.382. 202
Mortui quare dicantur quandoque dormientes. Matt.9. q.117. 359
Mortuis non sepultis, an malum aliquod proueniat, vel aliquod bonum sepultis. Matt.25.q.382. 202
Mortuis sepultis, an bonum aliquod proueniat, vel aliquod malum non sepultis.Matt.25.q.382. 202
Mortuorum resurrectio post quas ætates decursas erit. Matt.17.q.5. 334
Mortuos,vel pro mortuis lugere an liceat.4.Reg.2.q.21. pag.12
Mortuum sepelire an peccatum sit, vel saltem si discipulo isti est peccatum ire ad sepeliendum patrem. Matt. cap.8.q.62. 256
Mortuos sepelire ad quos pertineat.ibid.q.65. 259
Mortuorum Deum non esse,Deum,sed viuentium, quomodo dicitur. Matt.22.q.220. 123
Mortuorum quænam erat immunditia.Matt.8.q.64.259
Et quomodo contrahebatur.ibid.
Mortuus an fuerit Ochozias mittens ad consulendum Belzebub, aliàs tunc non moriturus.4.Reg.1.q.11. 5
Mortuorum an maius sit peccatum peccata reuelare, vel viuentium.Matt.18.q.100. 95
Morientium conditio mutata est data circumcisione. Parad.5.c.130. 56
Moriuntur omnes gentes in originali culpa præter Christianos post legem Euangelicam. Parad.5.cap.121. pag.94
Mori quanto tempore quispiam non poterat absque originali sorde. Parad.5.c.120. 94
de Morientibus in prima nascentis sæculi ætate,quonam irent post mortem. Parad.5.c.107. 92
de Morientium quorundam statu. Parad.5.cap.114. pag.92
de Morientibus post publicationem Euangelij vsque ad finem mundi.ibid.c.116.
de Morientibus in secunda ætate,quonam eorum animæ irent.ibid.c.108.
Mors quomodo in Christo causata fuit. Parad.5.cap.50. pag.43
de Mortis Christi necessitate. ibid.c.51. 44
de Mortis Christi huius generis necessitate. ibid.c.55.
Obiectiones circa prædicta. ibid.c.56. 45
Mortem an licet alicui appetere propter desideriū Dei, vel quia non credit se vtilem proximo, aut ne præoccupetur à peccatis, vel quia est in angustia passionali. Num.c.11.q.33. 231
Mortem appetere an liceat, vt liberetur à malo præsenti. ibid.q.34. 231
Mortem appetere an liceat, vt liberemur à laboribus, & tribulationibus huius vitæ. ibid. q.35. 232
Moralitas pulchra de statu Ecclesiasticorum super tribus duas,& dimidiam. Num.c.32.q.10. 304
Mori pro alio an licet alicui.2.Reg.c.18.q.28. 198
Mors cur non est inflicta toto populo Israel, sicut filiis Saul pro peccato eius.2.Reg.c.21.q.9.
Mors Christi. Vid. Passio Christi.
Mortem malum esse, vitam autem bonam homo esse iudicat. Matt.16.q.114. 327
Mortis plaga quænam fuerit.1.Paralip.cap.21.quæst.39. pag.416
Mortem an sustinere debuisset Elisæus, vel recte egerit portam claudere faciendo. 4. Reg. cap.6. quæstio 44. pag.63
Mortem quando viri Sancti desiderare possunt,& quando fugere sine peccato. 4. Reg. cap. 6. quæstio 44. pag. 63
Morte bonorum, an magis liceat lætari, quam tristari, vel econuerso.4.Reg.2.q.22. 13
de Mortis Christi triduo. Parad.4.c.44. 54
Mosaica lege manente de tondendo comam in rotundum, an per illam vetita esset rasura capillorum, quam nunc faciunt viri Ecclesiastici. Leuit. c. 19. q.25. pag.340
Mosaicam legem facientes quod in ea viuent,quomodo intelligendum est,& de triplici vita naturæ, gratiæ,ac gloriæ. Leuit.18.q.3. 305
Mosaica lex quando obligare cœperit quoad cærimonialia.Iosu.11.q.91.
ante Mosaicam legem, an fuit distinctio mundi, & immundi. Genes.7.q.3.
Mosaica lex. Vid.Lex Mosaica.
Legis Mosaicæ ad cærimonias, an Samaritæ tenerentur. 4.Reg.17.q.118. 146
Motus omnis quanquam tempore mensuretur, tamen non est subiectum temporis motus alterationis,vel aliquis alius, sed solus localis, & quare. Iosue cap. 10. q.74. 341
Motus non manente aliquo genere in rebus, sicut post diem iudicij, & manente aliquo horologio, an esset tempus quod mensuraretur ab illo. Iosue cap.10.q.77. pag.342
Motum duplicem quare fuit necesse dare in orbibus cœlestibus.Exod.c.23.q.44. 485
Motus cur non sit in organis aliarum virium,sicut in organo concupiscentiæ. Genes. cap. 33. quæstio 577. pag.362
Motus si non æternus poneretur,vt fides habet,an debeamus dicere,quod potentialitas materiæ sit infinita. Iosue 11.q.47. 47
Motus an aliquando cessabit. Matth.cap.25.quæst.475. pag.259
Motu Solis cessante in mundo innouatione, an fiet aliqua obscuritas super terram. Matt. 25. quæstio 470. pag.252
Motus velocitatis proportio, quod sit secundum proportionem resistentiæ vnius medij ad alterum Aristotelis propositio explicatur.Matt.17.q.125. 427

in Motu naturali tota resistentia grauium, & leuium est ex parte medij. Matt.17.q.125. pag.427

in Motu in quo nulla est resistentia, nulla tarditas accipi potest, ibid.

in Motu progressiuo quæ sit resistentia, ibid.

Motus si fieret per vacuum esset in instanti, ibid.

Motus in omni animali duplex est, ibid.q.126. 430

Motus animalium omnium triplex discrimen, ibid.

Motus & tempus nunquam sunt. Iosue 11.q.32. 34

Motus organicus quis sit, & quis non organicus. Matt.17. q.126. 430

Motus organici duplex est impedimentum, ibid.

Motus cælestium corporum, an cessabit mundo post iudicium innouato. Matt.25.q.468. 251

Motus cæli, an cessabit post resurrectionem in mundi innouatione ex sola diuina voluntate. Matt.25. q.469. pag.252

Motum cæli rationes probantes, an sint concedendæ, & quæ calumniam patiantur. Matt.25.q.471. 254

Motus cæli cessatio, an sufficiet ad cessandum omnem actionem, & passionem in elementis. Matt.25. q.473. pag.256

Moyses, an composuerit librum Iob. Genes. Epist. Hier. ad Pau.7.

Moysi legem, an seruare teneretur Naaman post sanationem à lepra vt saluus fieret. 4.Reg.5.q.20. 46

Moyses, an scripserit Leuitici librum. Leuit.1.q.3. 5

Moyses cur non introduxit Euam loquentem cum anticipatione, vt scilicet diceret, de ligno scientiæ boni & mali præcepit nobis Dominus ne comederemus. Genes.13.q.476. pag.317

Moyses in quo loco à Deo vocatus. Leuit.1.q.2.4.

Moyses cur circa hominis expulsionem non posuit rem eo ordine quo facta est, cum potuerit. Genes.13.q.227. pag.212

Moysi an Deus voce, an imaginario auditu loquutus sit vocans eum, Leuit.1.q.4. 5

Moyses cur Leuitici præcepta non acceperit in tabulis lapideis sicut illa Decalogi. Leuit.1.q.5. 6

Moysi, an Deus Leuitici præcepta simul dixerit vel interpolatè. Leuit.1.q.6. 7

Moysi vbinam Deus dixerit præcepta Leuitici. Leuit.1. q.7. 7

Moyses, an Israel omne congregauerit ad Leuitici legem audiendam. Leuit.1.q.10. 9

Moysi vbinam loquutio ista facta est. Leuit.4. quæst.9. pag.34

Moyses quare loqui iubetur ad Aaron, & filios eius, & non ad filios Israel. Leuit.6.q.1. 81

Moyses cur Aaron, & filios eius lauerit causa duplex. Leuit.8.q.3. 108

Moyses quare pronunciauit Sacerdotibus, & popularibus quod gloria Dei apparitura erat in sacrificiis. Leuit.9.q.4. 123

Moyses quare loquutus est ad plebem de sacrificiorum immolatione, cum ad Aaron pertinere videretur. Leuit.9.q.3. 123

Moyses, an in temporalibus fuerit Aaron maior, vel econtra. Leuit.9.q.10. 129

Moyses quare prohibuerit Aaron, Eleazar, & Ithamar patri, & fratribus Nadab, & Abiu illorum exequias facere cum quibusdam illorum hoc liceat. Leuit.10. q.12. 146

Moysi, & Aaron simul cur hic Deus loquutus est. Leuit. 11.q.1. 159

Moyses ne, an Aaron loqueretur prænuncians populo hæc. scilicet. Hæc sunt animalia &c. Leuit.11. quæst.2. pag.159

Moysi ad Dominum loquutio, quæ est in Leuit. c.14. an sit eadem cum illa cap. præcedentis. Leuit.14.quæst.1. pag.228

Moysis loquutio de qua in cap.15. Leuit. an fuerit immediatè post præcedentem. Leuit.15.q.1. 245

Moyses cur ingrediens in Sancta Sanctorum thymiama ante se non ferebat & Summus Sacerdos sic. Leuit.16. q.4. 262

Moyses, an vocauerit omnem populum ad audiendam legem, quæ habetur, Leuit.17. cap. Leuit.17. quæst.1. pag.292

Moyses, an conuocauerit populum ad audienda præcepta c.19. Leuitici. Leuit.19.q.2. 317

Moysis legis præcepta, an intelligantur in præceptis datis à Christo iuueni illi interroganti de bono quod facere deberet vt vitam æternam haberet, ita quod essent necessaria ad ingrediendum ad vitam. Matt.19.q.126. pag.229

Moysi lex in quo differat à lege Christi, Matt.6. q.137. pag.150

Moysi, & Christi præceptorum quæ conditio sit. Matt.6. q.313. 145

Moysis Tabernaculi & atrij quænam fuerit figura, 3. Reg.6.q.9. 82

Moysis Tabernaculi & atrij quænam erant vtensilia, ibidem.

Et quid de eis factum est in templo Salomonis, ibid.

Moyses cum fecisset labrum æneum, in quo lauarentur Sacerdotes, quare Salomon fecit mare æneum, 3.Reg. 7.q.13. 109

Moysi in lege. Vid. lex Moysi.

Moysi lex, & Ioan. præcepta ex quo Iudæis data sunt ad illos disponendos ad legem Christi, an etiam Gentilibus dari debuerit aliqua lex ante Christi legem. Matt. 3.q.11. 278

Moysi solos libros quinque, quomodo Sadducæi recipiebant & non alios. Matt.22.q.142. 76

Moysis, Christi, & Eliæ ieiunij differentia, Matt.4. q.12. pag.382

Moysi legis occasione, an Iudæi à nobis licitè vsuras exigant. Matt.25.q.215. 103

Moysis cathedra. Vid. Cathedra Moysi.

Moyses cum ad bonum finem fabricasset æneum serpentem, an peccauerit Ezechias illum confringendo. 4. Reg.18.q.15. 153

Moyses, an imposuerit nomen arbori scientiæ boni & mali. Genes.13.q.156. 182

Moyses cur petebat Ietro ire cum illo ad demostrandum viam, cum per nubem dirigerentur. Num.c.10.q.39. pag.200

Moyses quomodo potuit hoc dicere Ietro, quia videtur, quod fuerit reuersus in terram suam ante datam legem, ibid.q.49. 203

Moyses quomodo ausus fuerit frangere Tabulas à Deo scriptas, ibid.q.61. 207

Moyses, an nunquam portauit arcam. Num.cap.10.q.67. pag.209

Moyses, & Sacerdotes ibant cum arca, dum præcedebat Israelitas. Num.c.10.q.68. 208

Moysi hæc loquutio à Deo facta quando facta est. Num. 15.q.2. 366

Moyses, an solus posset cognoscere causas pertinentes ad Deum. Num.c.15. q.47. 388

Moyses ad concilium quare diuersimode vocauit principes, & totam multitudinem. Num. cap.16. quæst.13. pag.393

Moyses quare non iussit, vt facerent Chore, & socij sui aliquod sacrificium, seu actum Sacerdotalem, sicut iussit de thymiamate. ibid.q.6. 394

Moyses quomodo dixit, quod vnus peccauerit. cum fuerint 250. ibid.q.12. 400

Moyses quare iussit, quod recederet populus à Tabernaculo Chore, ibid.q.14. 400

Moyses quomodo consulebat Deum. Num.cap.23.q.10. pag.86

Moyses quomodo scripsit gesta Balaam, cum eum nunquam viderit. Num.c.24.q.16. 109

Moyses, & alij Israelitæ quare non occidebant Moabitas mulieres fornicantes, Num.c.25.q.3. 112

Moyses quare mandauit ad Iudices, & non ad Leuitas occidere delinquentes. Num.c.25.q.4. 114

Moyses quare præcepit Iudicibus, & non Leuitis ad occidendum eos, qui sacrificauerunt Beelphegor. Num.c. 25.q.5. 115

Moyses quare non est motus ad interficiendum Zambri, sicut Phinees. Num.c.25.q.7. pag.117
Moyses, & Eleazarus, an potuerint introire in Sancta Sanctorum, Num.c.26.q.2. 127
Moyses, vel Eleazarus loquutus est ad populum. Num.c. 26.q.4. 130
Moysis mater, & Aaron, an fuerit filia Leui, Num. c.26. q.17. 144
Moyses, an fuit conueniens, quod per seipsum instituerit Principem totius populi. Num. cap. 27. quæstio 38. pag.167
Moyses, an voluerit principatum totius populi pro filiis suis, quando moriturus erat, vt dicunt Iudæi. Num.c. 27.q.41. 169
Moyses, & Aaron, & filij Aaron cur non computantur loco primogenitorum populi. Num.cap.3.q.61. 57
Moyses cur scripsit excessum primogenitorum super numerum Leuitarum. Num.c.3.q.82. 66
Moyse mortuo, an statim defecit manna Iudæis. Num.c. 20.q.2. 3
Moysi qualiter loquutus est Deus, Num. c.31. quæst.2. pag.273
Moysi in quo loco loquutus est Deus. Num. cap.31.q.3. pag.273
Moyses, an teneretur orare pro bellatoribus. Num. c.31. q.11. 289
Moyses in qua mansione audiuit præcepta, quæ sequuntur. Num.c.34.q.2. 317
ad Moysen an pertineret diuisio terræ. Num. cap. 36. q.3. 349
Moyses, & Iosue quare non dicti sunt Iudices, Iosue in Præf.Hier.q.5. 7
Moyses, an fuerit æternaliter damnatus, secundum opinionem quorumdam. Iosue c.1.q.3. 23
Moyses an fecerit pœnitentiam post peccatum. Iosue c.1. q.6. 23
Moysi, an Deus loquutus est post peccatum. Iosue cap.1. q.7. 23
Moyses, an descendit ad purgatorium, ibid.
Moysen mortuum, & cum esse seruum Dei quare dicit Scriptura. Iosue c.1.q.11. 25
Moysi mors quibus rationibus probatur. Iosue c.1. q.12. pag.25
Moysi mors, an probetur contra opinionem, quam affert Historia Scholastica. Iosue c.1.q.13. 26
Moysen quare Scriptura appellat seruum Dei. Iosue c.1. q.16. 26
Moyses, an intrauit in terram promissionis. Iosue cap.1. q.17. 27
Moyses, an introierit terram promissionis. Iosue c.1.q.19. pag.28
Moysi, vel Iosue, an sint hæc verba. Iosue cap.1.quæst.61. pag.49
Moyses quo tempore mortuus est. Iosue c.2.q.9. 63
Moyses quare & non aliquis de populo canticum incepit. Exod.c.15.q.1. 211
Moyses quare non computat hic omnes mansiones Hebræorum. Exod.c.17.q.1. 143
Moysi manus quare graues erant secundum Nicolaum. Exod.c.17.q.6. 250
Moyses quare Iethro cuncta, quæ Deus fecerat enarrabat. Exod.c.18.q.3. 258
Moyses quare non sedit illo die ad iudicandum. Exod.c. 18.q.5. 260
Moyses quomodo solus potuit facere sacrificia principum. Num.c.7.q.3. 132
Moyses quare dicitur hic, quod loquatur ad Aaron, & non ad alios Sacerdotes, ibid.q.2. 146
Moyses, vel Aaron, an fecerit sacrificia Leuitarum, ibid. q.16. 152
Moyses, & Aaron non omnino potuerunt resistere Chore, ibid.q.22. 156
Moyses, an fuerit consecratus cum aliis Leuitis, ibidem q.36. 162
Moyses non fuit consecratus sed consecrans, ibid. q.37. pag.163
Moyses, an superflue diceret Ietro, quod ipse dirigeret Israelitas per desertum, cum nemo vnquam ambulasset per vias illas Num.c.10.q.38. pag.199
Moyses, an signum, quod demonstrabat de missione sua à Domino esset sufficiens, Num. 16.q.16. 402
Moyses, & Aaron quare ceciderunt in terram audito tali murmure populi, Num.14.q.9. 326
Moyses, an esset constituendus Dux super aliqua de Gentibus, quæ tunc erant, ibid.q.18. 330
Moyses, & Aaron quare ceciderunt in terram. ibid.q.28.
Moyses, quare non increpauit populum de murmuratione. ibid.q.30. 334
Moyses, an præfixerit dies exploratoribus. Num.cap.13. q.35. 312
Moyses, quare iussit afferri de fructibus terræ. ibid.q.34. pag.311
Moyses quare iussit exploratoribus considerare quicquid poterunt, ibid.q.25. 309
Moyses quomodo fuit maioris dignitatis, quam omnes alij Prophetæ, qui post eum venerunt. in Præfat. D.Hieron.1. Reg.q.18. 19
Moyses, an scripserit librum Iob. in Præfat. D.Hieron.1. Reg.q.24. 21
Moysis lege an liceret habere plures vxores simul. 1.Reg. c.8.q.24. 156
Moysis lex an prohibuit pluralitatem vxorum. ibidem, q.26. 158
Moysi ea, quæ continentur in primo capite. Num. quo tempore dicta sunt, & in quo loco, & an immediate post Leuiticum. Num.c.1.q.2. 1
Moysi omnia ista Numeror. dicta, an ad idem tempus referantur. ibid.q.3. 2
Moysi an loquutus sit Deus verba Numer. quando Moyses erat in deserto Sin in castris, vel quando ascendebat in montem. ibid.q.4. 3
Moysi in quo loco fuerint hæc dicta. ibid.q.5. 3
Moysi an fuerint tria loca, in quibus Deus loquutus est. ibidem.
Moysi, & Aaron, quare Deus simul loquebatur. Num.c.2. q.2. 22
Moysi, & Aaron vbi loquutus fuit Deus. ibid. quæst.3. pag.23
Moysis generationes cur hic computantur cum Aaron, cum non fuerint Sacerdotes filij eius, Num.cap.3. q.3. pag.29
Moysis filij an mortui fuerint tempore huius numerationis. ibid.
Moysis filij cur non fuerint numerati. Num.c.3.quæst.4. pag.29
Moysis generatio cur describitur inter Sacerdotes. ibid. q.5. 30
Moyses, si vixissent Caat, Gerson, & Merari, an fuisset factus Dux populi. ibid.q.39. 47
Moyses cum filiis suis quare castrametabantur ad partem Orientalem Tabernaculi, cum non essent Sacerdotes. ibid.q.55. 55
Moysi cur data fuit pars Orientalis. ibid.q.56. 55
Moyses & Aaron cum filiis suis, an computentur cum aliis Leuitis ad redemptionem primogenitorum. ibidem. quæst.60.
Moyses, an ascenderit in montem oraturus Deum die, quo dixerit. Exod.c.32.q.38. 231
Moyses, quomodo orare volebat Dominum pro peccato Populi, cum iam placatus esset Dominus. Exod.cap.32. q.40. 232
Moyses, quomodo dixerat Israelitis, quod peccauerunt peccato maximo, cum iam esset remissum. Exod.c.32, q.39. 231
Moyses, an quando dixit Deo, dele me de libro vitæ, diceret, quod deleret eum, de libro legis, vel de libro prædestinationis, Exod.c.32.q.41. pag.233
Moyses, an per reuelationem cognouerit se esse prædestinatum. Exod.c.32.q.42. 235
Moyses quomodo petiit se deleri de libro vitæ, cum ille sit indelebilis. Exod.c.32.q.43. 235
Moyses quomodo petebat se deleri de libro vitæ, cum

ſciret ſe eſſe prædeſtinatum. Exod. c.32.q.44.pag.239
Moyſes petendo ſe deleri de libro vitæ, an peccauerit, & fecerit contra caritatem, ibid.
Moyſes, an duceret populum Iſrael. Exod.c.32.q.45. 241
Moyſi Tabernaculum paruum, quod extra caſtra extendit, an fuerit poſt primas Tabulas, vel poſt ſecundas, Exod.c.32.q.1. 248
Moyſes quot diebus ſteterit in monte cum Deo, an ter quadraginta, vel bis quadraginta. Exod.c.33. quæſt.3. pag.249
Moyſi quomodo Deus loquebatur facie ad faciem. Exod. c.33.q.11. 259
Moyſes quomodo petebat inuenire gratiam coram Deo, cum iam inueniſſet, & de hoc eſſet à Deo certificatus. Exod.c.33.q.14. 264
Moyſes quare dicebat, ſi nos non præcedis, &c. cum etiam in loco illo Deo directore & conſeruatore indigebat. Exod.c.33.q.16. 266
Moyſi Deus quare monſtrauerit corpus tam lucidum, vt non poſſet videre partem illius anteriorem. Exod.c.33. q.18. 269
Moyſi viſio, quam habuit hic de Deo, an eſſet per eſſentiam Dei vel in aliqua figura. Exod. cap.33. quæſt.17. pag.268
Moyſi quando fuerit facta viſio in illo corpore lucido. Exod.c.33.q.21. 272
Moyſi corpus lucidum illud, quod apparuit, quis formauerit, Exod.c.33.q.22. 272
Moyſi corpus lucidum, quod apparuit, quis illud aſſumpſerit. Exod.c.33.q.22. 272
Moyſi corpus lucidum, quod apparuit, quis aſſumpſerit, Exod.c.33.q.23. 273
Moyſes quare tabulas non ſculpſit vbi eas præcidit. Exod. c.34.q.3. 276
Moyſes, vel Deus an ſcripſerit Tabulas ſecundas. ibid.
Moyſes quomodo petierit à Deo, vt ambularet cum Iudæis. Exod.c.34. 288
Moyſes, & Aaron an omnem populum congregauerunt ad dicendum iſta verba, Exod.c.12.q.5. 127
Moyſes, an habuit in vxorem filiam Regis Aethiopum, & an habuerit ſimul Sephoram filiam Ietro, & quo ordine, Num.c.12.q.4. 268
Moyſes quomodo fouebat duas vxores, Num. cap.12. q.5. 269
Moyſi vxor Aethiopiſſa, propter quam orta eſt murmuratio Mariæ, & Aaron contra Moyſen, an ſit Tharbis filia Regis Aethiopum, vel Sephora Madianitis, Num.c.12.q.6. 269
Moyſes, an ſcripſerit laudes ſuas, vel Eſdras, Num. c.12. q.13. 273
Moyſes in hoc, an fuerit coactus ſpiritu prophetico, ibid.
Moyſes in quo eſſet mitiſſimus. Num.c.12.q.14. 273
Moyſen quare Scriptura expreſſit eſſe mitiſſimum. Num. c.12.q.15. 273
Moyſes quomodo poterat vocari mitiſſimus, quia non reſpondit, cum eſſet abſens, Num.c.12. q.16. 274
Moyſes quomodo ſciuit verba dicta Mariæ, & Aaron. Num.c.12.q.18. 275
Moyſes quomodo profuit Mariæ orando pro ea. Num.c. 12.q.26. 276
Moyſi oratio quantum profuit Mariæ, Num.c.12.q.27.
Moyſi facies quare non fuit prima vice, cum in montem aſcenderit, cornuta, ſed ſecunda vice. Exod.c.34.q.25. pag.307
Moyſi fulgor in facie quanto tempore durauerit. Exod. c.34.q.26. 308
Moyſes quare poſuerit velamen ſuper vultum finito ſermone, quem habuit ad populum. Exod.c.34.q.27. 309
Moyſi fulgor an ſemper fuiſſet in vultu. Exod.c.34.q.28.
Moyſes quomodo dixit Deo: non credent mihi. Exod.c. 4.q.1. 39
Moyſes quare dixit, obſecro Domine, non ſum eloquens ab heri, & nudiuſtertius, &c. Exod.c.4.q.3. 41
Moyſes an dixit iſta, vt Deus mitteret cum eo Aaron, & circa hoc opinio Nicolai improbatur. ibid.
Moyſes quare non eſſet eloquens. Exod.c.4.q.4. 41
Moyſes quomodo intelligitur, quod erat impeditioris linguæ ex die, quo loquutus eſt ei Dominus. Exod.c.4. q.5. 42
Moyſes an peccauerit ſe difficilem exhibendo Dei iuſſioni. Exod.c.4.q.6. 43
Moyſi quare Deus dedit Aaron fratrem ſuum in ſocium, vt acciperet Moyſes hanc legationem. Exod.cap.4.q.7. pag.44
Moyſis animam quærentes, qui erant. Exod.c.4.q.9. 46
Moyſes, an aſinus in quo tulit filios, & vxorem, erat aſinus in quo Abraham portauit ligna holocauſti pro Iſaac, & quod ſuper eum veniet Meſſias vt dicit. Rabbi Salom. ibid.
Moyſi an Deus promittit hic ſe demonſtraturum maiorem potentiam, quam Patribus antiquis. Exod.cap.7. q.1. 62
Moyſi apparitio Dei in hoc cap. an ſit alia apparitio, à priori, Exod.c.6.q.6. 70
Moyſes, an ſit conſtitutus Deus Pharaonis ſimpliciter. Exod.c.7.q.1. 70
Moyſes, quare non percuſſit aquas. Exodi cap.7. quæſt.7. pag.75
Moyſes an Deum tentauerit præfigendo certum tempus orationis pro Pharaone, & promittendo id, quod non erat in ſua poteſtate. Exod.c.8.q.5. 90
Moyſis cur dimiſit electionem diei in arbitrio Pharaonis. Exod.c.8.q.6. 90
Moyſes, an verum dixerat Pharaoni, quod eſſet magna ſollemnitas. Exod.c.10.q.3. 110
Moyſes an fuerit maior Dauid, & aliis prophetis. Num. c.12.q.28. 278
Moyſes quomodo excellebat alios Prophetas in quattuor, & ob hoc dicebatur loqui Deo ad os. Num.c.12. q.33. 281
Moyſes an habuit multas excellentias ſuper alios Prophetas, ibidem.
Moyſes an videbat Deum per eſſentiam in omni actu prophetico. Num.c.12.q.34. 281
Moyſes de quibus laudetur. Num. cap.12. quæſt.38. pag.283
Moyſes quomodo intelligatur, quod erat fideliſſimus in omni domo Dei, Num.c.12.q.40. 285
Moyſen fuiſſe fideliſſimum, an intelligatur de omnibus tam præſentibus, quam futuris, Num.cap.12.quæſt.41. pag.285
Moyſes quomodo erat fideliſſimus in omni domo Dei. Num.c.12.q.42. 285
Moyſes an peccauerit petendo mortem à Deo. Num.11. q.33. 231
Moyſes an rationabilius mortẽ petierit, quam Ionas. ibi.
Moyſi de ſpiritu prophetico, an aliquid fuerit ablatum pro ſeptuaginta ſenioribus. Num.c.11.q.40. 237
Moyſes an ſufficienter computauerit ſummam virorum. Num.c.11.q.44. 241
Moyſes an diffidendo de ſaturatione populi dubitauerit de impletione verbi Dei, vel de modo implendi. ibid. q.47. 243
Moyſes in hoc an peccauit mortaliter. ibid. q.47. & 48. & 49. 243
Moyſes an id dixerit diffidendo, vel quærendo. ibidem q.50. pag. 245
Moyſes peccauit minus, quam verba ſonant. ibid. q.51. pag.245
Moyſes quare loquutus eſt de piſcibus, cum omnes peterent carnes. ibid.q.52. 246
Moyſes quare ſcripſit nomina ſeptuaginta Senum. ibid. q.56. 248
Moyſes quare dixit Ioſue, quid æmularis pro me. Num.c. 11.q.71. pag.257
Moyſi pater accepit in vxorem amitam ſuam, Num.c.11. q.72. 257
Moyſes cum iratus fuit populo propter vitulum, quem adorabant, an peccauerit & quando ira propter zelum ſit peccatum. Exod.c.32.q.27. 218
Moyſes, an peccauerit frangendo tabulas legis. Exod.c. 32.q.29. 220

Moyses quare fregerit tabulas ad radices montis, Exod. c.32.q.30. 221
Moysi loquutio à Deo facta de erectione Tabernaculi quando fuit, Exod.c.40.q.1. 351
Moyses quare cum erectum fuit Tabernaculum, non potuit illud ingredi, Exod.c.40.q.11. 363
Moyses quare in libro Exod.posuit nomina personarum, & numerum ingredientium in Aegyptum, Exod. c.1. q.1. 4
Moysis natiuitatis conditio, quæ fuit, Exod.c.2. q.1. 13
de Moysi adoptione,& coronam Regis in terram proiectione. Exod.c.2.q.5. 19
Moyses an peccauerit occidendo Aegyptium, Exod.c.2. q.6. 21
Moyses,an occidit Ægyptium vulnere, vel nomine Dei Tegrammaton,Exod.c.2.q.7. 22
Moyses,an pascebat oues Iethro soceris sui, Exod.cap.3.
Moysi apparuit Deus in flamma, Exod.c.3.q.2. 26.1.26
Moysi Deus verum mandauerit vt peteret à Pharaone, quod simpliciter dimitteret filios Israel exire de Aegypto,Exod.c.6.q.3. 66
Moyses, & Aaron, an proiecerint virgam coram Pharaone, Exod.c.7.q.4. 72
Moyses quomodo fecit hic vocare seniores, Exod. c.12. q.46. 156
Moysi verba de redemptione Primogenitorum quaodo dicta sunt,Exod.c.13.q.1. 174
Moyses nihil populo dicebat, quod à Deo non audisset. Exod.c.13.q.2. 175
Moyses quomodo tulit ossa Ioseph, & quomodo cognouit vbi erant,Exod.c.13.q.11. 188
Moyses dum exiuit de Aegypto, an tulit ossa aliarum Patriarcarum,Exod.c.13.q.11. 188
Moyses, quare oon orauit pro Maria, antequam Aaron peteret,Num.c.12.q.59. 291
Moyses quare clamauit,obsecro Domine sana eã, Num. c.12.q.67. 294
Moyses quare non contionauit orationem pro Maria orando iterum; quousque impetraret. Num. cap.12. q.70. 297
Moyses,an peccauerit mittens exploratores, Num. c.13. q.9. 303
Moysis peccatum, & Aaron in percutiendo lapidem, an fuit, quia percusserunt lapidem alium, quam Deus iusserat,vel quia nihil loquuti sunt ad petram,Num.c. 20.q.5. 7
Moysis peccatum, & Aaron, an fuit quia increpuerunt Israelitas,vel quia bis percusserunt petram,ibid.
Moysis, & Aaron pœna quomodo fuit non introducere populum io terram promissionis, cum transirent immediatè de hoc sæculo ad Dominum.Num.c.20.q.6.8
Moyses ex afflictione loquutus est,& conquestus non poteos continere dolorem.Num.c.11.q.19. 225
Moyses,an sciret se habere gratiam Dei,& inuenire gratiam coram Deo,Num.c.11.q.20. 225
Moysi quare videbatur grauis impositio oneris pro populo,Num.c.11.q.21. 225
Moyses an iurauerit patribus Israelitarum eos portare in terram Chanaan.Num.c.11.q.22. 226
Moyses an debebat pateroam, & maternam habere curam circa populum,& non deberet conqueri, ibid.
Moysi soli,an conueniret cura totius populi. Num.c.11. q.23. 226
Moyses quare conqueritur,cum essent multi alij Iudices, ibidem.
Moysi iurisdictionis differentiæ, quæ essent, & aliorum Iudicum constitutorum consilio Ietro,ibid.
Moyses oon peccauit appetendo mortem, Num.cap.11. q.36. 232
Moyses quid fecerit toto tempore quadraginta dierum in monte Sinai cum Deo,Exod.c.25.q.1. 22
Moysis, an sex dies, quibus fletit in monte Sinai, computentur cum quadragiota diebus. Exod.c.24.q.21.20
Moyses qnare stent quadraginta diebus cum Deo in monte.Exod.c.25.q.2. 23
Moysi,an omnia, quæ dicta fuerunt de fabricatione Tabernaculi, dicta fuerint ei simul sine aliqua cessatione. Exod.c.30.q.11. pag. 165
Moyses,an præfixerit terminum aduentus sui de monte Sinai.Exod.c.32.q.2. 190
Moyses, ao descenderit prima die sollemnitatis vituli. Exod.c.32.q.15. 200
Moyses quare, cum orauit Dominum posuit in oratione sua nomen Abrahæ, Isaac,& Iacob. Exod. qu æst.20. pag.210
Moysis,& Iosue differentia excellentiæ, quæ, Iosue c.3. q.14. 101
Moyses, quæ fuerunt ista,quæ loqnutus fuerat Iosue, de iis, quæ facta sunt in transitu Iordanis. Iosue cap.4. quæst.14.
Moysis lex quibus præceptis obligabat Iudæos in deserto.Iosue c.5.q.21. 145
Moysis lex quas conditiones requirebat ad obligandum Iudæos io deserto ad præcepta. Iosue cap.5.quæst.22. pag.145
Moysi lex qnid appellatur hic.Iosue c.8.q.21. 262
Moysi volumen legis,an dupliciter accipitur,ibid.
Moyses,an fuerit factus diues ex fragmentis tabularum. Exod.c.24.q.16. 17
Moyse ascendente in montem, nubes an totum montem operuerit.Exod.c.24.q.18. 19
Moyses quid fecerit sex diebus, quibus eum Deus vocauit,Exod.c.24.q.19. 19
Moyses quid comederit: Similiter & Iosue quid comederit in quadraginta diebus, quibus expectauit Moysen. Exod.c.24.q.19. 19
Moyses quare videns vitulum tantum iratus est. Exod.c. 32.q.26. 218
Moysi, & Aaron quomodo potuit esse tristabile carere visione terræ promissionis, cum immediatè transirent ad aliam vitam.Num.c.20.q.7. 9
Moyses,& Aaron si transissent immediatè ad vitam æternam,an esset eis pœna ista tristitia,quia non introierunt. in terram promissionis. ibid.
Moyses an introiuerit io terram promissionis. Num.c.20. quæst.8. 9
Moysi peccatum, & Aaron an fuerit mortale, vel veniale. Num.c.20.q.14. 16
Moyses, & Eleazarus, an contraxeriot immunditiam assistendo Aaron morienti. Num.cap.20. q.19. 19
Et quare dicatur hic de morte eorum,ibid.
de Moysi in vultu fulgore apparente io transfiguratione Christi comparatione ad elaritatem Christi transfigurati.Matt.17.q.33. 353
De aliis differentiis eorumdem fulgorum,ibid.q.34.
Moyses, & Elias quare astiterunt in transfiguratione Christi,ibid.q.50. 362
Moysen & Elia n quare Christus potius quam alios in transfiguratione sua habere voluit, ibidem.
Et an esset conueniens quod adessent, ibid.
An vere astiterint Christo transformato,ibid.q.52. 363
Moyses quomodo venerit ad locum transfigurationis Christi,& qualiter ibi erat,ibid.q.54.364.& q.seq.363
Quid loquebatur cum Christo,ibid.q.57. 365
Quare cum eo loquebatur, ibid. & q.seq.
Moyses an loquutus fuerit omnibus Iudæis simul,vel tantum principibus popoli, quia priocipales populi sunt in virtute totus populus. Deut.1.q.2. 2
Moyses quare constituit nobiles Principes potius quam plebeos.ibid.q.7. 7
Moyses quod dixerit verba hæc primi Deut.anno 40.siue in fine 39. exit. de Aegypto, nonnullorum error. ibid. q.10. 10
Moyses duplicem admonitionem fecit Iosue. Deuter.3. q.5. 27
Moyses quomodo non vidit totam terram promissionis, ibid.q.6. 28
Moyses quomodo tot dies orauit, si hæc sola verba non prolixa diceret. Deut.9.q.5. 84
Moyses quamnam fecerit arcam. Deut.10.q.1. 85
Et quomodo in deserto instrumenta ad dolandum lapides habere potuerit. ibid.q.2. 86

Moyſis in monte demorationis quadragena ſecunda ne an tertia ſit de qua Deut.10. Deut.10.q.5. pag.90
Moyſes quare primo loquitur de amore Dei, Deut.11. q.1. pag.93
Moyſes de quo Propheta loquatur hic, Deut.13.q.1. pag.126
Moyſes, an fuerit per ſingulas tribus benedicendo eis, Deut.31.q.1. 286
Moyſes, an legem ſcripſerit prius quam dixerit, Deut.31. q.2. pag.288
Moyſes quare, & quomodo auditores attentos reddit, Deut.32.q.1. 293
Moyſes, an prophenicè ſcribere potuerit iſta quæ habentur hic, vel litteram iſtam ſcripſerit Ioſue, vel Eſdras, Deut.34.q.3. 320
Moyſis tempore quinam fuerint, & quot modi certificandi de dubiis. Def.par.2.c.39. 53
Moyſis exploratores non viderunt omnes gigantes, & vrbes terræ Chanaan, ſed tantum Hebron, Ioſue 11. q.86. 84
Moyſes quomodo occidit quinque reges hos, ſeu principes Madian, cum ipſe non iuerit in bellum, Ioſue 13. q.14. 118
Muliebria. Vid. Menſtruorum fluxus, & menſtrua.
Mulier, & vir quamuis non ſint ſteriles quomodo à Deo adiuuantur miraculoſe, vt concipiant, 1. Reg. c.1. q.25. 50
Mulieres omnes, an obligabantur peracto quadrageſimo die poſt partum præſentari in templo, & purificari, 1 Reg.c.1.q.29. 53
Mulieres excubaſſe ad oſtium Tabernaculi quomodo dupliciter intelligitur, 1.Reg.c.2.q.12. 67
Mulier infidelis ſi repudiata contraxit cum alio infideli, & ambo conuertantur ad fidem, an redire debeat ad primum infidelem, 1.Reg.c.8.q.37. 164
Mulier repudiata ſi conuertatur, quæ habet virum infidelem, poſt repudium, an teneatur commanere ei volenti, vel redire ad repudiatorem, 1. Reg.cap.8. q.38. pag.165
de Muliere adultera, quid facere teneatur vir, 1.Reg.c.8. q.49. 170
Mulieres infideles conuerſæ ad fidem, quid facere debeant circa maritos infideles, 1.Reg. cap.8. quæſt.52. pag.171
Mulieres prædictæ, an poſſint noua contrahere matrimonia, ibidem.
Mulier repudiata à viro, qui poſtea accepit aliam, an poſſit obiicere fornicationem iſtam, 1. Reg.c.8. q.53. pag.171
Mulier conuerſa quando tenetur accipere virum, 1.Reg. c.8.q.55. 172
Mulier quæ reliquerat virum, an conuerſa teneatur accipere eum, 1.Reg.c.8.q.56.& 57.172 & 173
Mulier, & vir ſi conuertantur, & mulier dum eſſet infidelis fornicata fuerit, an vir teneatur eam recipere, vel poſſit obiicere fornicationem illam, 1. Reg. c.8. q.58. pag.173
Mulieris conuerſæ adulterium, & aliæ pęnæ num per baptiſmum tollantur, 1.Reg.c.8.q.59. 174
Molier ad quam acceſſit Saul, quomodo habebat Pythonem, 1.Reg.c.28.q.22. 271
Mulier lugens ante Dauid vt liberaret filium ſuum occiſorem, an falſum diceret, 2. Reg. cap.14. quæſt.11. pag.141
Mulier iſta, an concluſerit pro Abſalone per ſimilitudinem filij ſui, 2.Reg.c.14.q.13. 142
Mulier iſta quare non poſuit caſum ſimilem ex toto ſicut Abſalon, 2.Reg.c.14.q.14. 143
Mulier iſta, an voluit confiteri omnia Dauid, 2.Reg.c.14. q.16. 144
Mulier, an peccauit mentiendo viris Abſalon. 2. Reg.c. 17.q.14. 179
Mulier ſapiens clamans ad Ioab volentem deſtruere ciuitatem, quæ fuit, 2.Reg.c.20.q.27. 227
Mulieres in parte inferiori ſunt craſſiores hominibus, in ſuperiori econtra. Geneſ.2.q.26. 31
Mulier magna an ex parua coſta fieri potuerit. Geneſ.2. quæſt.28.
Mulier mortuo viro ſine ſemine ſi alteri commiſceantur, quomodo ſtare poſſit, quod ſit adultera, cum non ſit coniugata. Matt.22.q.170. 90
in Mulieribus, an corporis apparatus in veſtibus, & fuco colorum, an ſit peccatum. Matt.11.q.24. 474
Mulierum in apparatu ad pulchritudinem oſtendendam tria conſiderantur. ibid.
Mulieres fucos ſibi apponere, an ſit peccatum. ibid.q.25. pag.476
Mulieribus an ſemper ſit peccatum apponere ſibi fucos. Matt.11.q.25. 466
Mulieribus quibuſuam prohibitus ſit vſus fucorum. ibidem.
Mulier patre vſurario defuncto, & marito, an dotē ſuam, vel partem vſque ad plenam vſurarum ſolutionem dare teneatur, Matt.25.q.271. 129
Mulier cur formata fuit de coſta. Geneſ.2.q.27.
Mulieri virilem habitum lex prohibens, quomodo intelligatur. Deut.22.q.2. 201
Mulierum fędıtas ob quam repudium conceditur, quid vocetur. Deut.24.q.1. 220
Mulier quælibet pariens cur duas Immonditias habebat vnam quæ durabat per ſeptem dies, aliam per 23.& in quo differant. Leuit.12.q.21. 206
Mulier, an poſſet ſe totaliter Deo applicare ad aliquem modum viuendi, Num.c.30.q.21. 214
Mulier habens virum ſi vouerit, & conſenſerit vir, an poſt mortem eius obligatur voto, Num. cap.30. q.36. pag.222
Mulier vouens virginitatem, & poſtea deflorata violenter, an teneatur obſeruare continentiam, Num. c.30. q.55. 238
Mulieres quomodo cognoſcebantur, quæ eſſent virgines, & quæ corruptæ, Num.c.31.q.5. 28
Mulier quot modis cognoſci poteſt, quod ſit virgo, Num. c.31.q.5. 280
Mulieres Hebræorum in Ægypto, an pariebant vnico partu plures filios. Exod.c.1.q.2. 6
Mulier libera quomodo accipere voluiſſet ſeruum in virum ſuum, Exod.c.21.q.7. 370
cum Mulieribus alienigenis Hebræi ſerui contrahere poterant, Exod.c.21.q.8. 372
Mulier aqua quam bibebat quare vocabatur ſancta, Num.c.5.q.26. 109
Mulier ſi confiteretur peccatum ſuum poſtquam eſſet coram Sacerdote, antequam biberet de aquis, an cogeretur bibere, vel poterat recedere à viro ſolum perdens dotem, Num.c.5.q.28. 151
Mulieris ventris inflatio, an immediatè poſt aquæ potationem ſequeretur. Num.c.5.q.29. 112
Mulieribus quæ erant innoxiæ in hac purgatione, an dabatur fęcunditas prolis. Num.c.5.q.31. 113
Mulieres Hebræorum dicebantur felices per fęcunditatem. ibid.
Mulier, an poſſit concipere ſine ſemine ſecundum Hebræos. Num.c.5.q.32. 113
Mulier parturiens pro quo peccato offerebat ſacrificium Num.c.6.q.11. 122
Mulier videns ſpeculum quomodo maculat eum. Num. 21.q.13. 35
Mulier, vel vir in lege antiqua ſui iuris, an poſſet vouere virginitatem. Num.c.30.q.12. 208
Mulier ornans ſe, vt aliquem virum ad libidinē moueat, an peccet. Ruth 3.q.13. 34
Mulier cuius ſemen non ſuſcitabatur ſputa, an in viri faciem, vel in quemuam conijciebat, Ruth 4.q.62. 79
Mulieris patientis fluxum ſanguinis non naturalis, quænam immunditia ſit. Leuit.15.q.10. 255
Mulieres viros habentes, an excuſentur à ieiunio ob prohibitionem virorum. Matt.6.q.159. 157
Mulieres quare non permittebatur eſſe iudices. Iud.c.4 q.7. 53
Mulier quænam fuerit in cuius manus traditus eſt Siſara. ibid.q.12. 56

de Mu-

de Muliere menſtruata Baſiliſco,& Lupo quædam, & dubio circa hæc, Parad.4.c.4. pag.46
Solutio quæſtionum prædictarum, ibid.
Mulier pariens propter quod peccatum deberet offerre turturem vel pullum columbæ, & an ſit peccatum coitus. Leuit.12.q.23. 208
Mulier, quare ad oſtium Tabernaculi offerebat ſacrificium, Leuit.12.q.24. 209
pro Muliere, an Sacerdos orare deberet, & pro quo, & an pro fluxu ſanguinis. Leuit.12.q.25. 210
Mulier pariens, quomodo purificabatur. Leuit.12.q.26. pag. 210
Mulieris parientis cærimoniæ aliæ, Leuit.12.q.27. 211
Mulier pariens cur offerebat duos turtures aut duos pullos columbarum, Leuit.12.q.28. 212
Mulieris ſanationis ob tactum fimbriæ veſtimenti Christi miraculum, quare interſeratur nondum completo miraculo narrari cæpto, Matt.9.q.91. 350
Mulierem iſtam, quare dicitur paſſam eſſe fluxũ ſanguinis annis duodecim, ibid.q.92.
Mulier iſta, quomodo ad Chriſtum venire potuit vt ſanaretur, cum eſſet immunda, & non poſſet in vrbem introire, ibid.q.93. 350
à Muliere iſta fimbria tacta quænam erat, ibid.q.94.
Mulier iſta, cur tangere voluit fimbrias Chriſti veſtimenti, ibid.q.95. 351
Mulier iſta, quare acceſſit ad Chriſtum tacens vt ſanaretur, & non petiit ab eo ſanitatem, ibid.q.96.
Mulier iſta, quare acceſſit retro ad Chriſtum, ibid.q.97.
Muliere iſta non petente, quare Chriſtus miraculum hoc facere voluit, ibid.q.98. 352
Mulier iſta, quare dicebat inter ſe, ſi tetigero tantum veſtimentum eius ſalua ero, ibid.q.99.
de Muliere iſta, quomodo dicitur, Mar.5.& Luc.8. quod ſtatim ſanata eſt, ibid.q.100.
Et quomodo ſciuit ſe ſtatim eſſe ſanatam, ibid.
Mulieris huius miraculum, quare Chriſtus manifeſtari voluit, cum eſſet factum in occulto, ibid.q 103. 354
Mulieri, quare Chriſtus non dixit, tu me tetigiſti, ibidem. q.105. 355
Mulier poſtquam ſanata eſt, quare dicitur quod Chriſtus circumſpexit ſi eam videret, ibid.q.106.
Mulier iſta, quare volebat quod miraculum lateret, ibid. q.107. 356
Et quomodo putauit quod poſſet latere, ibid.
Mulieris iſtius per contactum, an Chriſtus, & turbæ legalem immunditiam incurrerent, ibid.q.108.
Mulieri iſti, quomodo Chriſtus dixit, confide filia, quia iam habebat fidem, ibid.q.109. 357
Mulier iſta; quomodo dicitur ſanata ex illa hora, cum videatur ante ſanatam fuiſſe, ibid.q.110.
Mulieri iſti, quomodo dixit Chriſtus, fides tua te ſaluam fecit, cum fidem plenam non haberet, ibid.q.111.
Mulier iſta Chriſto ſtatuam æneam fecit, ibid.
Mulierum de puero contendentium, cur vna alterius puerum ſurripere voluit, 3.Reg.3.q.15. 62
Mulieres de puero contendentes ſi ambæ dixiſſent quod non occideretur, quomodo Salomon cognoſcere poſſet cuius filius eſſet, ibid.q.17.
Mulieres ſi ambæ dicerent quod diuideretur, quidnam Salomon faceret, ibid.q.18.
Mulieri matri pueri, cur Salomon puerum dedit, ibid.q. 19. 63
Mulierem quæ non erat mater, quare Salomon ad mortem non condemnauit, ibid.q.20.
Mulieres ambæ ſi pendente lite mortuæ eſſent, puer cui ſucceſſiſſet, ibid.q.21.
Mulieres quas Salomon habebat in vxores, & concubinas, an peccarent volendo ei copulari, 3.Reg.10.q.13. pag. 164
de Muliere dicta verba illa, ſub viri poteſtate eris, quomodo intelligi debeant cum mulier nõ ſit facta ad inſeruiendum viro. Geneſ.13.q.373. 273
Mulier an priuata ſit honore docẽdi, & dominandi, quia prius peccauit quam vir. ibid.q.374.
Et an Apoſtoli verba de hoc patiantur alium ſenſum præter ſuperius poſitum, ibid.q.375. 274
Mulier cum vocetur in Sacra Scriptura, adiutorium, ſocia, ſubdita, an ſit in ea contrarietas, ibid.q.376.
de Muliere per hæc ãno dicta adiutorium, & ſocietas an ſignẽtur duæ communicationes, quæ ſunt inter virum, & feminam. ibid.q.377. 275
Mulier prima, an fuerit formata de latere, & non de alia parte, vt putaretur eam eſſe natam ad conſortij æqualitatem, & non ad ſeruiendum, neque dominandum. ibid.q.378. 275
Et an Magiſtri ratio vrgeat, ibid.q.379. 276
Magiſtri Sententiarum rationis confutatio, ibid.
An aliorum ratio vrgeat, ibid.q.380.
Et redditur ratio cur de latere, & non ex pedibus formata ſit. ibid.
Mulier an erat futura æqualis viro. ibid.q.756. 426
Mulieris ad virum ſubiectio quæ nunc eſt, an talis fuiſſet in Paradiſo. ibid.q.772. 434
De eadem re, & terminatur, quid ſit ſentiendum, ibid.q.773.
Mulier an fragilior ſit effecta ob pęnam ſibi à Deo datam dicendo: Sub viri poteſtate eris. ibid.q.774. 435
Mulieris ratione an differat ius paternũ. & œconomicum à Politico, & Deſpotico, ibid.q.778. 437
Mulierem vere ſeruam effici, an Deus innuerit per verba illa: Et ipſe dominabitur tui. ibid.q.785. 440
Quæſtionis huius deciſio, an ſit vera. ibid.q.736.
Mulierum ſubiectio vlla an futura ſit in Paradiſo cęleſti. ibid.q.788. 441
Mulieres in ſuo ſexu permanſuras, an probetur auctoritate Sacræ Scripturæ. ibid.q.790. 442
Argumenta in contrarium ponuntur, ibid.q.791. 443
Argumenta ſuprapoſita, an concludant, ibid.q.792.
Mulier an ſit intenta à cauſa vniuerſali, ſiue à particulari, ibid.q.793.
Mulier an ſit imperfecta, ibid.q.794. 444
Et ſexus diſtinctione, an oriatur verecundia. ibid.q.795.
Mulierum ad viros, cur nulla ſit in cælo ſubiectio, ibid.q. 802. 448
de Muliere etiam, cur Deus non dixit quod eſſet ſub poteſtate patris, ibid.q.810. 453
ad Mulierem, an pertineant dicta in maledictione viri, ibid.q.811.
Mulieres ſolent valde ad nouitates concurrere, Matt.10. q.128. 169
Mulieres facilius ad deuotionem mouentur, ibid.
Mulieres in Veteri Teſtamento non numerabantur, ibid. quæſt. 129.
Mulieri, an facta fuerit iniuria quod ſit ſub viri poteſtate, Geneſ.3.q.18. 41
Mulieri an vnquam licuerit plures maritos habere, ſicut licuit marito plures ſimul vxores habere, ibid.q.37. pag. 156
Mulier Menſtruata. Vid. Menſtruata.
Mulier Sunamitis. Vid. Sunamitis mulier.
Mulier pariens, an poſſet manducare Phaſe, Mat.26.q.50. pag. 537
Mulier ſoluto matrimonio, an computabit fructus in ſortem aliquarum poſſeſſionum ſibi obligatarum loco dotis ab heredibus mariti. Matt.25.q.204. 98
Mulieres, ſcilicet, Thanna.& Oolibana, quare ponuntur inter Duces Idumæorum, 1.Paralip.1.q.32. 69
Mulieribus quis ornatus conueniat, Matt.11.q.23. 472
Mulieres & paruuli, an intelligantur in numero 70000. occiſorum peſte. 1.Paralip.21.q.51. 421
Mulieris filium manducandum dare nolentis in cauſa, quid Rex Iſrael Ioram iudicare deberet. 4.Reg.6. q.34. 61
Mulier, quare ponatur in nominatiuo & non in vocatiuo in Geneſ.12. verbis illis: Noui quod pulchra ſis mulier. Geneſ.12.q.28. 124
Multiplicationis atque poſſeſſionis promiſſio, & iuramenti confirmatorij à Deo Hebræis facta differunt. Deut. 26.q.3. 244
Multitudinis in delicto quid agendum. Deut.1.quæſt.8. pag. 8

Multitudi-

Multitudinis peccatum, an vindicandum sit, vel parcendum ei, Matt.17.q.332. pag.423
Multus esse vocatos, & paucos electos, quare dicatur in sensu parabolico, Matt.22 q.29. 15
Mundatio Naaman. Vid. Naaman, cum esset. &c.
Mundatio Naaman à lepra, quare non abstulit bellum inter Syriam, & Israel, 4.Reg.6.q.6. 55
Mundatus à fluxu sanguinis ob quodnam peccatum offerre iubebatur, Leuit.15.q.6. 250
Mundatio Leprosi. Vid. Leprosi emundatio.
Munditia triplex requirebatur in animali, ad hoc quod immolaretur. Leuit.27.q.29. 577
de Munditia, & immunditia volatilium regula Iudæorum, Leuit.11.q.9. 196
Munditiam exteriorem Iudæi putabant facere ad sanctitatem, Matt.15.q.13. 206
Et, quare sic putabant, ibid.
Et quare eam lex iuberet, ibid.
Munditiam vel immunditiam ab aliis pollutionibus iudicare, quare ad Sacerdotem attinet. Deuter.22. q.2. pag. 193
Mundi, & carnis tentatio, an sit peccatum, Matt.4.q.75. pag. 433
Mundi, carnis, & dæmonis tentatio qualis sit, Matt.6.q. 117. 130
Et quæ sit fortior, ibid.
Mundi in innouatione in quo situ qui essent corpora cælestia, Matt.25.q.472. 255
Mundi 4. partes per quas diuulgandum erat Euangelium, quomodo accipiantur. Matt.Prolog.1. quæst.8. pag. 50
Mundus fuit, & est perfectissime ac sapientissime ordinatus, & dispositus vnde Salom. omnia in sapientia fecisti. &c. Iosc.c.10.q.43. 323
Mundi, an aliqua innouatio sit futura, Matt.25.q.463. pag. 245
Mundum qui purgabit ignis, an erit eiusdem speciei cum igne elementali. Matt.25.q.425. 222
Mundi post innouationem, an manebunt animalia, & planetæ, Matt.25.q.474. 258
Mundi creatio, an fuerit simul vel successiue. Genes. c.1. quæst.3. pag. 2
Mundi in innouatione post resurrectionem, an Cæli motus cessabit ex sola diuina voluntate, Matt.25. q.469. pag. 252
Mundi & immundi distinctio, an esset ante legem Mosaicam, Genes.7.q.3. 172
Mundorum animalium numerus, an fuerit Septenarius simplex, vel duplicatus vt quattuordecim, ibid.q.4.
Mundi per diluuium correctio, an fuerit rationalis. Genes.6.q.12. 66
Mundi in innouatione, an elementa recipient aliquam claritatem quam prius non habebant, Matt.25.q.464.
Mundi ætas. Vid. Aetas mundi.
Mundi in innouatione, an recipient lucis augmentum cælestia corpora, Matt.25.q.465. 247
Mundum, & immundum nō eodem modo sumimus nos & natura. Matt.15.q.53. 232
à Mundi initio ad Templi cremationem quotnam anni fluxerint. 4.Reg.25.q.35. 226
Mundum æternum esse quare Aristoteles ponit, Deut.32. q.3. pag.295
Et responsio ad eius argumenta, ibid.
Rationes Catholicæ contra eum, ibid.
Erroris eius, & aliorum causa, ibid.
Mundi an posset addere Deus aliquid ad bonitatem facta innouatione in iudicio. Matt.25.q.475. 259
Mundus quando creatus fuit. Genes.1.q.21. 12
Et an in mense Martij, ibid.
Mundus an inceperit in mense Septembri. Genes.1.q.22. pag.12
Mundi in innouatione facta post iudicium, an cessabit motus corporum cælestium. Matt.25.q.468. 251
Mundus & caro an hominem tentent. Matt.4.q.72. 428
Mundus an tentet hominem. ibid.q.74. 432
Mundi purgatio futura, an fiet per ignem, vel per quid fiet. Matt.cap.25.q.425. pag.220
de Mundo homine iudicando quod dicitur hic ad quod tempus refertur. Leuit.13.q.9. 221
Munera dando Giezi, & illa prius Elisæo offerendo, an fuerit Naaman simoniacus, & an aliquo modo excusetur. 4.Reg.5.q.30. 49
Munus quodnam offerebat leprosus. Matt.8.q.25. 235
Et quibus cæremoniis. ibid.
Munera à Naaman, cum Elisæo recipere liceret, cur non recepit. 4.Reg.5.q.17. 46
Munera nostra an gratiora sint Deo. Iosue c.6.q.16. 183
Munerum in datione quid obseruandum. Exod.23.q.8. pag.446
Munera à Naaman accipiendo, an peccauerit Giezi. 4. Reg.5.q.28. 48
Munera Philisthinorum, an satisfacerent pro peccato. 1.Reg.c.6.q.12. 115
Munera accipiendo à Naaman, an peccasset Elisæus. 4. Reg.5.q.16. 45
Munera Ezechiæ cum recepisset Sennacherib, & tributum illi imposuisset, quomodo misit ad petendum Ierusalem, 4.Reg.18.q.31. 157
Munus quodcumque est in me tibi proderit quid significat. Matt.15.q.25. 212
Munera Elisæo mittens Benadad vt pro eo Dominum consuleret, an peccauerit. 4.Reg.8.q.17. 76
Munera Elisæus, an acceperit à Benadad, 4. Reg.8.q.18. pag. 76
Munera portātes pueros duos, quare misit Naaman cum Giezi, 4. Reg.5.q.32. 50
Munus, an possit Sacerdos accipere, & offerre interea dum offerens eat ad reconciliationem faciendam. Matt.5.q.166. 229
Murmuratio propriè in quibus verbis consistat, Exod.c. 15.q.8. 224
Murmuratio Hebræorum, quomodo erat contra Deum, & contra Moysen. Exod.c.16.q.3. 229
Murmuratio facta à Iudæis in Cadesbarne, an fuit causa, quod non intrarent terram promissionis. Iosc.c.5.q.48. pag. 156
Muscæ, an vexauerint Hebræos cum Aegyptiis commorantes. Exod.c.8.q.12. 95
Musica instrumenta, an decens esset, quod pulsarentur coram Arca. 2.Reg.c.6.q.9. 56
Musica instrumenta, an deceat pulsari in Ecclesia, & ad quid proficiant, ibid.
Musicæ inuentor quis fuerit. Genes.4.q.13. 52
de Mustela quadam. Leuit.11.q.44. 188
Mun ad quid nunc loquebantur, & quid loquebantur. Matt.15.q.95. 247
Muti sanatio, an sit ad præcedentia continuata. Matt.9. q.146. 371
Muti de sanatione quod dicitur, an sit quod habetur. Mar. & Luc.11 .ibid.q.147.
Mutum istum, quare Christo obtulerunt. ibid.q.148.
à Muto isto, quare Christus fidem non petiit, ibid.q.149. pag. 372
Mutus iste, an talis esset naturaliter, aut dæmon non sineret eum loqui, ibid.q.150.
Mutum quando Christus sanauit, quare Turbæ dixerūt: Nunquam sic apparuit in Israel, ibid.q.152. 373
Mutus, & cæcus. Vid. Cæcus.
Mutuans eunti ad nundinas, pecuniæ penes se periculum retinens, an licite quid vltra sortem accipiat. Matt.25. q.230. 112
in Mutui contractu, an solum sit vsura, vel etiam in venditione, & locatione contingat. Matt.25.q.183. 87
Mutuum accipiens, an statim teneatur ad damnum, quod ex mutatione peruenit. Matt.25.q.217. 104
Mutuum date Iudæis ad vsuram, an ad Iudaismum conuersis liceret. Matt.25.q.169. 75
Mutui, & locationes conditiones quæ. Mat.25.q.210. 101
Mutuatæ pecuniæ augmentum recipere, an sit vsura. Matt.25.q.220. 105
Mutuatori pignori traditarum rerum vsum concedens, an vsuram committat. Matt.25.q.184. 87

Mutuum

Mutuum dare sub vsuris,an sit peccatum.Matt.25.q.167. pag.73
Mutuans communitati pecuniam vt non soluat impositionem,vsuram an committat. Matt.25.q.229. 112
Mutuare vetus frumentum vt nouum recipiatur, an sit vsura.Matt.25.q.222. 106
Mutuum dans vt ab eo mutuum accipiat,an sit vsurarius. Matt.25.q.188. 92
Mutuans debitam vsurario cum vsuris pecuniam cum conditione quod debitum,& vsuras soluat,an cōmittat vsuram.Matt.25.q.228. 112
Mutuum dans non deducēs in pactum, & postea aliquid exigens,an sit vsurarius.Matt. 25.q.187. 92
Mutui ratione laborem subiens mutuator licite vsuram accipit.Matt.25.q.213. 102

N

NAAMAN, an occiderit Achab Regem Israel. 4. Reg.5.q.2. pag.42
Naaman,quare Elisæus noluit per se loqui. 4.Reg.5.q.7. pag.44
à Naaman acceptam pecuniam,an iuste accipere à Giezi poterat, vel an eam abstulerit Elisæus. 4. Reg.5.q.44. pag. 53
Naaman, quare Elisæus non misit vt lauaretur in aqua potius quam in Iordane. 4.Reg.5.q.12. 44
Naaman argumētum,quare non fuit rationabile. 4. Reg. 5.q.11. 44
cum Naaman quod fecit Giezi, quomodo videre potuit Elisæus,cum longe esset. 4. Reg.5.q.34. 50
Naaman,quomodo credidit quod Deus Israel sanauit ipsum,& non aqua Iordanis.4.Reg.5.q.15. 45
Naaman pueros duos,quomodo secum ire consensit Giezi.4.Reg.5.q.33. 50
Naaman,quomodo Syriæ salutem dederit. 4. Reg.5.q.2. pag.42
Naaman, cur in Iordani potius quam in aqua alterius gentis vel terræ Elisæus lauari iussit. 4. Reg.5.q.9. 44
Naaman à Lepra mundatio, quare non abstulit bellum Syriæ,& Israel.4.Reg.6.q.6. 55
à Naaman cum Elisæo munera liceret accipere, cur non recepit.4.Reg.5.q.17. 46
Naaman, quare concessit Elisæus, quod adoraret coram Idolo Remmon,quia istud videbatur indispensabile.4.Reg.5.q.25. 47
Naaman post sanationem à lepra,an teneretur Moysi legem seruare vt saluus fieret. 4. Reg.5.q.20. 46
Naaman postquam sanatus est, quare rediit ad Elisæum. 4.Reg.5.q.13. 45
Naaman, quomodo cognouit Deum esse solum in Israel. 4.Reg.5.q.14. 45
Naaman, quare portare voluit duo onera terræ Israel in Syriam.4.Reg.5.q.22. 47
Naaman quæ Elisæo obtulerat, quare Giezi non dixit quod omnia acciperet, sed aliqua tantum.4. Reg.5.q. 27. 48
Naaman, an obligaretur Hebræorum legem accipere postquam sanatus est.2.Reg.5.q.21. 47
Naaman, quomodo dispensatus fuit ab Elisæo quod faceret altare extra terram Israel,cum lege Leuitica altare solum in Sanctuario ad offerendum esse deberet. 4. Reg.5.q.26. 48
à Naaman munera accipiendo, an peccasset Elisæus. 4. Reg.5.q.16. 45
Naaman,an Simoniacus fuerit dando munera Giezi, vel offerendo illa prius Elisæo, & an aliquo modo excusetur.4.Reg.5.q.30. 49
à Naaman munera accipiendo, an peccauerit Giezi. 4. Reg.5.q.28. 48
Naaman lauare, quare iussit Elisæus, & non fecit aliam cæremoniam.4.Reg.5.q.8. 44
Naaman,an peccaret Idolis post receptam sanitatem sacrificans.4.Reg.5.q.18. 46
Naaman,an teneretur colere Deum Israel, & quem cultum tenebatur ei exhibere.4.Reg.5.q.19. pag.46
Naaman quare misit duos pueros cum Giezi munera portantes.4.Reg.5.q.32. pag. 50
Naas Rex Ammon quis erat.2.Reg.c.10.q.3. 94
Naas Rex Ammon quam misericordiam cum Dauid fecit.2.Reg.c.10.q.4. 94
Naas quis fuerit.2.Reg.c.17.q.27. 185
Naas quamnam gratiam præstiterit Dauid Regi. 1.Paralip.19.q.3. 372
Naason,quæ sacrificia obtulit.Num.c.7.q.10. 139
Nabal quare respondit obbrobriosè seruis Dauid.1.Reg. c.25.q.4. 223
Nabal cur post decem dies mortuus est.1.Reg.c.25.q.14. pag.232
Nabat quisnam esset pater Ieroboam . 3. Reg.11. q.27. pag.172
Et an esset Semei quem occidit Salomon. ibid.
Naboth filij, quare à Iezabel fuerunt occisi, 4. Reg.9.q. 21. 88
Naboth, quare noluit dare vineam suam Achab Regi, offerenti bonam conditionem, 3. Reg.21.q.2. 326
Naboth in condemnatione, quare ieiunium prædicatum fuit.3.Reg.21.q.4. 327
Naboth, an inferenda esset pœna capitalis pro maledictione,3.Reg.21.q.5. 327
Naboth mortuo, an vinea eius proueniebat Achab,& quomodo seu quo titulo.3.Reg.21.q.6. 327
Naboth sine occisione,quare Iezabel non accepit vineam ab eo.3.Reg.21.q.97. 327
Naboth occidendo eo modo, quo occiderunt ciues, an valde peccauerunt.3.Reg.21.q.8. 328
Naboth in morte,an peccauerit Achab.3.Reg.c.21. q.9. pag. 329
Naboth vbi lapidatus fuit, quomodo intelligitur, quod canes linxerunt sanguinem Achab,& Iezabel. 3.Reg. 21.q.10. 330
Naboth anima an esset quæ decepit Achab.3. Reg.22.q. 15. 432
Nabuchodonosor an peccauerit Iudæos in captiuitatem ducendo,& alia faciendo contra eos, & cōtra alias gentes.4.Reg.24.q.7. 212
Et an sciret se esse ministrum Dei ad hoc.ibid.
Nabuchodonosor quare venit in principio Regni Ioacim obsidere Ierusalem.4.Reg.24.q.9. 213
à Nabuchodonosor vasa de Templo accepta, quem finem habuerunt,& vbi steterunt in Babylone.4.Reg.c. 24.q.11. 214
Nabuchodonosor cur transtulit de Ierusalem ista decem millia virorum,& omnes artifices.4.Reg.24.q.13.214
Nabuchodonosor quot captiuos duxerit in Babylonem. 4.Reg.24.q.14. 214
Nabuchodonosor quare mutauit nomen Sedeciæ,quando constituit eum Regem. 4.Reg.24.q.15. 215
Nabuchodonosor Mathaniæ nomen mutando cur Sedeciam potius,quam alio nomine nominauit. 4.Reg.24. q.16. 215
Nabuchodonosor cur non occidit Sedeciam,sicut multos alios occidit,sed illud excæcauit.4.Reg.25.q.7. 219
Nabuchodonosor quo die venit in Ierusalem, & succendit domum Domini.ibid.q.8. 220
Nabuchodonosor quo Regni anno facta sunt hæc contra Sedeciam,& Ierusalem,ibid.q.9. 220
Nabuchodonosor cur non transtulit omnes habitatores Ierusalem in Babylonem. ibid.q.10. 220
Nabuchodonosor quare in Ierusalē reliquit solum agricolas,& vinitores de pauperibus Ierusalem,ibid.q.11. pag.220
Nabuchodonosor an peccauit succēdendo templum Domini, & vasa aliqua Sanctuarij frangendo, ibid.q.12. pag.220
Nabuchodonosor an peccauerit portando vasa templi in Babylonem,& ea frangendo,ibid.q.13. 221
Nabuzardan cum solum pauperes reliquisset in Ierusalem, quomodo stat,quod ad Godoliam venerint Principes militum.4.Reg.25.q.17. 222
Nabuzardan quot viros tulerit de illis qui steterant coram Rege. 4.Reg.25.q.15. 221

Nadab in quo anno Asa cæpit regnare, 3.Reg.15. q.28. pag.246
Nadab Regem Israel occidendo Baasa, an peccauerit. 3. Reg.15.q.29. 247
Nadab, & Abiu quando mortui sunt, & de morte eorum, 1.Paralip.24.q.5. 476
Nadab, & Abiu propter quod mortui sunt, 1.Paralip.24. q.6. 477
Nadab, & Abiu, quomodo combusti sunt, non combustis vestibus, Num.c.16.q.23. 405
Nadab, & Abiu, quomodo fuerit concessa ministratio thymiamatis, Leuit.10.q.1. 136
Nadab, & Abiu, quomodo combusti sunt, Leuit.10.q.1. pag.136
de Nadab, & Abiu Sacerdotum perditione, quare hic agatur. Leuit.10.q.2. 136
Nadab, & Abiu, quomodo poterant ignem alienum coram Domino offerre. Leuit.10.q.3. 137
Nabad, & Abiu, quomodo ad ignem alienum offerēdum moti fuerunt. Leuit.10.q.4. 137
Nadab, & Abiu, quare Deus cremauerit. Leuit.10.q.5. pag.137
Nadab, & Abiu propter quid alienum ignem acceperūt. Leuit.10.q.5. 137
Nadab, & Abiu, an mora iuste inflicta fuerit. Leuit.10. q.6. 138
Nadab, & Abiu dato quod meruerint mortem, an conueniens fuit quod sic Deus illis illam infligeret, Leuit.10. q.7. 140
Nadab, & Abiu funeris executio ad quos attinebat. Leuit.10.q.8. 142
Nabad, & Abiu, quare non fuerunt incinerati ab igne saltem ex aliqua parte, sicuti qui cremantur in cineres resoluuntur. Leuit.10.q.10. 144
Nabad, & Abiu exequias facere, cur Moyses interdixit Aaron, Eleazar, & Ithamar, cum quibusdam eorum hoc liceat. Leuit.10.q.12. 146
Nadab, & Abiu, an sint salui vel condemnati. Leuit.10. q.13. 147
Nadab, & Abiu, an Deus voluerit pro peccato occidere in Monte Sinai, Leuit.10.q.19. 156
Natalis diem sui, quare Hærodes nunc celebrauit. Matt. 14.q.21. 125
Natalis dies Herodis quis erat. Matt.14.q.20. 124
Natalitiorum celebritas improbatur. ibid.
Natalitia, quomodo rectius celebrarentur. ibid.
Natales trium solum Ecclesia celebrat. ibid.
Natales celebrasse duo in Sacra Scriptura reperiuntur. ibid.q.21. 125
ob Natalis sui celebrationem Assuerus magnum fecit conuiuium. ibid.q.33. 129
Nathan, cur tam solicitus erat per Bethsabeę vt intercederet pro Salomone ad hoc vt regnaret, 3.Reg.1.q.26. pag.14
Nathan, quomodo timuit mortem Salomonis, cum sciret verbum Dei immutabile, 3.Reg.1.q.29. 15
Nathan, quomodo sciuit Iuramentum factum à Dauid Bethsabeæ, quod Salomon regnaret. 3. Reg.1.q.31. pag.15
Nathan, quare pręmisit Bethsabeæ ad orandum Dauid pro Salomone. 3.Reg.1.q.32. 16
Nathan, & Sadoch, quare dicantur vnxisse Salomonem, 3.Reg.1.q.39. 30
Nathan, Ahiæ, & Addo libri qui sint, 2. Paralip.9.q.25. pag.239
Nathan, an errauit respondendo falsum, cum esset Propheta, 2.Reg.c.7.q.6. 66
Nathan, quomodo cognouit immediatè post confessionem Dauid, peccatum sibi remissum. 2. Reg. cap.12. q.10. 115
Nathan, quomodo Deus loquutus fuit coram Dauid. 2. Reg.c.12.q.11. 115
Nathan Prophetæ ad verba. Vid. ad Libros.
Nathan Propheta quisnam erat, 1.Paralip.17.q.3. 329
Nathan libri de quibus in 1. Paralip. cur non sint positi in canone Sacræ Scripturæ. 1. Paralip.29.q.32. 589
Nathan, quare Dauid consuluit de ædificatione Templi. 1.Paralip.17.q.4. pag.329
pro Nathan, quare Dauid Dominum consulere volebat, 1.Paralip.17.q.5. 330
ad Nathan, an loquutus sit Dauid vt consuleret Dominum per eum, an solum vt loqueretur ei. 1. Paralip.17. q.6. 330
per Nathan Prophetam, quare potius Deus voluntatem suam Dauid reuelauit, quam per alium, 1. Paralip.17. q.11. 333
ad Nathan, quomodo Deus loquutus est, 1. Paralip.17, q.12. 333
de Nathan & Gad libris. 1. Paralip.29.q.30. 589
Nathan Simmaa, Sobab, & Salomonem filios, ex Bethsabeæ habuisse Dauid, an verum sit, 1.Paralip.2.quæst.4. pag.92
Natan Ahiæ & Addo libri. Vid. Libri Natan.
per Nationum medium transire stat dupliciter. Deut.29. quæst.5. 276
Natiuitatis, vel dignitatis ordo, quare in numeratione populi non fuit seruatus, sed tantum ordo vexillorum. Num.cap.26.quæst.5. pag.131
Natiuitas, seu oroscopium. Vid. Astrologi.
Natura quomodo occupatur in cibo assumpto dupliciter. Matt.6.q.163. 165
Naturales res an possint super Dæmones, vt expellantur, 1.Reg.c.16.q.44.45.& 46. 44.45.& 46
Naturalis iuris præcepta quæ propriè appellantur. Matt. 6.q.135. 149
Naturaliter an Syris amentia à Deo inflicta sanari posset, 4.Reg.6.q.21. 58
sub Naturalis iuris prohibitione quænam cadant. Matt. 6.q.128. 143
Naturaliter quando sanari possint. & quando non à Deo hominibus ægritudines inflictæ. 4.Reg.6.q.21. 58
Natu maiores. Vid. Maiores natu.
Naturale agens nullum tantæ virtutis est, vt anima glorificata. Matt.17.q.111. 397
Naturale præceptum secundum, quomodo verum sit. Matt.2.q.21. 214
Naturalium rerum perfectio, in duobus attenditur. Genes.2.q.23.
Naturalis lex duplex vniuersalis, & particularis. Matt.7, q.23. 215
Naturale præceptum secundum, an sit pręceptum, etsi est præceptum cuius legis sit. Matt.7.q.23. 215
Natura ad quem cultum naturaliter nos obliget Deo exhibendum. 4.Reg.17.q.18. 147
Natura prudentissima quare voluit generationis membra in occulto esse. Genes.3.q.12. 37
Naturale & positiuum ius quid sit. Iud.11.q.59. 195
Et quomodo inter se conueniant, & differant. ibid.
Nauigando an quis possit proficisci ad extremitatem orbis cursu vnius anni. 3.Reg.10.q.9. 154
in Nauicula in qua tempestas concitata est, quinam erãt. Matt.14.q.187. 193
Nauiculam quomodo Christus haberet, ibid.q.188.
Et vnde eam habuit. ibid.
in Nauicula Christi existentes, quare Christum adorauerunt. ibid.q.189.
Et qua adoratione. ibid.
Naues an essent Moysi tempore. Deut.30.q.3. 284
Nauium prima constructio quænam fuisse intelligatur. ibidem.
Nazareni quare admirabantur de doctrina Christi. Mat. 13.q.81. 113
Nazareni quomodo Christo dixerunt, vnde habuit sapientiam, & virtutem, cum illa videri non possit. ibid. quæst.82.
Nazareni quare dixerunt, quod Christus erat filius fabri. ibid.q.83. 114
Nazareni quare scandalizabantur in Christo, cum nemo de agnatione Christi fuerit Propheta, nec vir litteratus. ibid.q.86. 115
Nazarenorum propter incredulitatem Christus non multas virtutes ibi fecit, ibid.q.89 116

in Naza-

in Nazaret quomodo Christus virtutes aliquas facere voluit illis non credentibus. Matt.13.q.90. pag.117
Nazaret, in qua tribu esset. Matt.2.q.87. 245
Nazaræus quæ sacrificia faciebat, & quare de istis animalibus. Num.c.6.q.14. 124
Nazaræus cur offerebat holocaustum. Num.cap.6.q.15. pag. 124
pro Nazaræi peccato, quomodo offerebatur hoc. Num. c.6.q.16. 125
à Nazaræo, quare offerebatur hostia pacifica. Num.c.6. q.17. 125
Nazaræi, quomodo consecrabantur. Num.cap.6.q.1.115. pag. 46
Nazaræorum, qui se voto consecrabant, an debebant servare istas cærimonias, vel poterant se redimere dando certam pecuniam, sicut in aliis votis. Num.c.6.q.2. 115
Nazaræi abstinebant à vino. Num.c.6.q.3. 116
Nazaræi strictiorem habebant statum Sacerdotibus Veteris Testamenti, ibid.
Nazaræus, quare non tondebatur toto tempore voti. Num.c.6.q.4. 117
Nazaræus, quare à quocumque mortuorum accessu abstinere debebat. Num.c.6.q.5. 117
Nazaræus, an debebat repetere obseruationem voti sui in omnibus immunditiis. Num.c.6.q.7. 118
Nazaræorum Capilli, an cremarentur super ignem sacrum in Altari holocaustorum, vel in alio igne profano. Num.c.6.q.19. 126
in Nazaræi rasione, quæ cærimoniæ fiebant. ibid.
in Nazaræi sacrificio, an esset aliquid speciale quam in aliis sacrificiis vt Nicol. dicit. Num.c.6.q.20. 127
Nazaræi votum, quæ immunditiæ, & quæ non infringerent. ibid.q.7. 118
Nazaræus, cur quando incurrit corruptionem dicitur, quod pollutum est caput consecrationis suæ, ibid.q.8. pag. 119
Nazaræus, quod peccatum erat pro quo offerebat sacrificium. Num.c.6.q.9. 120
Nazaræus, quomodo peccauit, quia aliquis mortuus est coram eo. ibid.q.10. 121
Nazaræi pro quo peccato fit hoc sacrificium, ibid.q.12. pag. 123
Nazaræi, an possit concedi, quod sacrificium esset pro immunditia eius. Num.c.6.q.13. 123
Nazaræorum votum, in quo consistebat. 1. Reg.c.1.q.23. pag. 46
Nazaræorum Votum, Leuit.27.q.7. 559
Nazaræorum voti quænam erat cærimonia, Iud.13.q.20. pag. 215
Nazaræorum votum an offenderet, in aliquo capillis carere, ibid.q.25. 263
Nazaræorum votum, an possint vouere actualiter capillos non habentes. ibid.q.26.
Nazaræi votum si quis vouerit, & per alopeciam capillis omnibus caruit, quid de eo fieret. ibid.q.27.
Nazaræorum obseruantiam, quare Deus voluit in Veteri Testamento. Num.c.6.q.41. 128
Nazaræorum, obseruantia, an esset tamquam præceptum vel consilium, ibid.
Nazaræorum obseruantes votum, an mererentur aliquid. Num.c.6. q.23. 129
Nebula. Vid. Nubes.
Nebula gloria Dei replens domum, & ignis de Cælo oblata deuorans, cum in Salomonis sacrificia apparuerint, an vnum ante alium fuerit, & an vnum sufficisset, 2. Paralip.7.q.7. 170
Necessitatis modus duplex in homine. Parad.5. cap.22. pag. 69
Necessitas, quare mala multa fieri cogit. Deuter.15.q.4. pag. 147
Necessitas quænam cogat dicere, in Iudicio vniuersali singulos scire debere quod omnes alij commiserunt. Mat. 25.q.347. 183
Necessitatisne an delectationis causa Dauid cisternæ Betheleem aquam desiderauerit. 1. Paralip. 15. q. 15. pag. 218
Necessitas extrema quæ dicatur, & quando. Matt.6.q.50. pag. 51
in Necessitate extrema existenti, an liceat dare Eleemosinam de male acquisitis. Matt.6.q.50. 51
Necessitas quænam esset quod de Cælo ignis descenderet. 2. Paralip.7.q.2. 166
Necessaria prædicans in agendo, & cauendo, & non faciens, quantum peccet. Matt.23.q.22. 299
Necessitas duplex absoluta, & conditionalis. Matt.6.q.34. pag. 30
Necessitatis in actibus, an mereri possimus. Ruth.2.q.12. pag. 25
Necremontia, & sortilegiis acquisita, an possint in eleemosinam dari. Matt.6.q.41. 41
Necromanticæ artes septem de quibus tractent, & quomodo sint omnes superstitiosæ, & non habeant aliquod fundamentum in natura. Leuit.19.q.21. 339
Negromanticæ artes septem, & an habeant aliquod fundamentum in natura. Leuit.19.q.18. 333
Negationes, & priuationes, quomodo suscipiant magis & minus. Matt.17.q.113. 401
Negatiua facti, an probari possit. Def.p.2.c.77. 71
de Negatiua limitata, & illimitata. ibid.
Negatiua ista, Ecclesia non diffiniuit de die mortis Christi, est valde limitata, & potest faciliter probari. ibid. c.78. 72
Negatiua cum nulla talem probet, cur dictum sit aromata talia allata non fuisse, qualia quæ attulit Regina Saba. 2. Paralip.9.q.9. 223
Negligentiæ seu ignorantiæ peccatum. Vid. peccatum ignorantiæ.
Negociator carius vēdens quam emerit, an vsuram committat, & hoc etiam quantum ad pauperes alēdos vel ad sustentationem suam tantum, & familiæ, & quid circa iustitiam lucri considerentur, Matt.25.q.223. pag. 106
Negociari in festiuis diebus, an sit peccatum mortale. Exod.c.12.q.25. 147
Negociatori promittens pro pecunia commodata lucrum quod sperabat in nundinis de ea, an vsurarius sit. Matt. 25.q.227. 112
Negociatori pecuniam dans ad lucrum tanquam mutuo, volens periculum pecuniæ in illum transferre, an vsuram committat. Matt.25.q.226. 111
Negociorum sæcularium. Vid. Sæcularium.
Negociatio quælibet in vendendo, & emendo, & quodlibet genus lucri Clericis, an sit vetitum. Matt.cap.25. q.224. pag. 108
Negociatio vetitane sit solis clericis, & Monachis, vel etiam Laicis, & quæ sint turpia lucra, Matt.25.q.225. pag. 100
Negotiari in festiuis diebus, an sit peccatum mortale. Exod.c.12.q.25. 147
Nemroth, qualis status fuerit. 1. Paralip.1.q.8. 51
in Nemroth, quare Scriptura aliquid speciale fecit, & non in aliquo alio, 1. Paralip.1.q.9. 52
de Nemroth gigante inuentore Astrologiæ, & orbis dimensionum. Genes.10.q.5. 93
Nemroth, quare specialiter sic nominetur. ibid.
Nemroth, cur docuit colere ignem. Genes.11.q.18. 103
Namus labes. Vid. labes Nemus.
Neomeniæ festū quam sollemnitatem contineat. 1. Reg. c.20.q.8. 117
Neomeniæ, cur proprius quam calendæ vocantur calendarum festiuitas. 4. Reg.4.q.33. 34
Nephtali Iacob filij Testamento. Exod.1.q.2. 2
de Nephtali, & Zabulon tribubus, quare potius viri bellatores congregati sunt, quam de aliis tribubus. Iud.4. q.10. 55
Nepten, an patruo liceret vxorem accipere in lege Veteri. Ios.15.q.7. 158
Nequitia, Fornicatio, impudicitia, oculus malus, blasphemia, superbia, & stultitia quid sint. Matt.15.quæst.54. pag. 231
Nicolai expositio in Litteram, quare refellitur. 1. Reg.c.4. q.14. 94

Nicolai causæ, quattuor de morte Bethsamitarum videndo Arcam, an sint veræ. 1. Reg. c. 6. q. 25. 125
Nicolai opinio de mansione Arcæ vel Tabernaculi in Galgala, vel Nobe, &c. an sit vera. 1. Reg. c. 7. quæst. 10. pag. 131
Nicolai ratio de positione Arcæ in domum Aminadab, an sit vera. 1. Reg. c. 7. q. 12. & 13. 132
Nicolai opinio de positione Arcæ in Maphat, in Nobe, in Gabaon, an sit vera. 1. Reg. cap. 7. q. 14. 15. & 16. 133
Nicolai opinio de Samuelis sacrificio, an sit vera. 1. Reg. c. 7. q. 35. 142
Nicolai dictum de sacrificiis votiuis, an sit verum. 1. Reg. c. 7. q. 36. 142
Nicolai dictum, quod offerebantur sacrificia in deserto, vbicumque vellent, an sit verum. 1. Reg. c. 7. quæst. 37. pag. 143
Nicolai opinio de iure Regum, an sit vera. 1. Reg. c. 8. q. 20. pag. 154
Nicolai opinio circa introductionem litteræ capituli secundi, 1. lib. Reg. 1. Reg. c. 2. q. 2. 113
Nicolai de Lira confutatio continuationis litteræ illius. Accesserunt itaque, &c. Ios. c. 14. Iosu. 14. q. 5. 135
Nicolai expositio super illud, tulit vnam de costis, an possit stare. Genes. 13. q. 294. 283
Nili fluuius, an irriget totum Ægyptum. Deuter. 11. q. 3. pag. 96
De eius inundatione, ibid. q. 4.
Nilo, an irrigetur tota Ægyptus prout littera videtur sentire, & maxime terra Gessen in qua erant Iudæi. ibid.
Nilus, & mare Rubrum qualiter se habeant in terra Ægypti. Exod. c. 13. q. 9. 184
Nilus, an sit fluuius turbidus Aegypti. Iosu. 13. q. 4. 105
Nilo non potest Aegyptus tota irrigari. ibid.
Nilus seu Gihon quid significet. Genes. 13. quæst. 183. pag. 193
Nilus, an circuat omnem terram Ethiopiæ. ibid. q. 184.
de Nili ortu. ibid. q. 195. 197
Nilus vnde oriatur. Genes. 2. q. 16. 27
Nilus vnde originem ducat, an possit reperiri, ibid.
Nilus, cur æstate inundat. Genes. 2. q. 17. 27
Nilus, cur hieme deficiat. ibid.
Nilus, an vndique quot annis inundet. Genes. 2. quæst. 18. pag. 27
Niniue dicitur ciuitas sanguinum. Genes. Epist. Hier. ad Paul. 7.
Niniuitarum exemplum, quare ponitur. Matt. 12. q. 94. pag. 52
Niniuitæ, & Regina Saba, quod condemnabunt Iudæos in Iudicio, quomodo dicatur. Matt. 12. q. 97. 52
Nisan Mensis, qui vocatur hic primus, an sit Aprilis. Exo. c. 12. q. 3. 126
Niuis candor qualis sit. Matt. 17. q. 45. 359
Niues deficere in libano tempore veris, & summi æstus, an sit miraculum. Iosu. c. 3. q. 37. 115
Niues, quomodo possunt generari in terra promissionis cum sit calidissima, ibid.
Nobiles, quare Moyses constituit Principes potius quam plebeos. Deut. 1. q. 7. 7
Nobiles ad quid teneantur. ibid.
Nobilitas quid sit. ibid.
Nobiles, quare iure minus puniant quam ignobiles, Deus autem in inferno econuerso. ibid. q. 8. 8
Nocere iure. Vid. Iure nocere.
Noctis mediæ punctum quare difficillimum est assignare. Exod. c. 11. q. 4. 119
Nox media quid proprie sit, ibid.
in Nocte media, an verum sit, quod Angelus aliquid operetur, & quod tunc percusserit primogenita Aegypti. Exod. c. 11. q. 4. 119
Noctua cur sit Iudæis prohibita. Vid. Aquila.
de Noctua quædam. Leuit. 11. q. 31. 183
Noe quo die in Arcam intrauerit, falso ponitur in Kalendariis. Def. par. 2. c. 89. 86
Noe cur expectabat septem dies post vnam missionem. Genes. 8. q. 11. 82
Noe cur à principio non aperuit tectum vt videret. Genes. cap. 8. quæst. 12. pag. 83
Noe ingressus in Arca, & egressus quo tempore, & die fuerit. Genes. 8. q. 13. 83
Noe Arcę. Vid. In verbo arcę.
Noe status descriptio diluuio deficiente. Genes. c. 8. q. 1.
Noe primogenitus, an fuerit Sem. Genes. 11. quęst. 15. pag. 102
Noe si carnem cum filiis comedisset, an peccasset. Genes. 13. q. 244. 221
ex Noe maledictione, an seruitus originem duxerit. Genes. 13. q. 806. 451
Noe an esset iustus iustitia legali. Genes. 7. q. 1. 71
Noe tempore, an ceperint peccata propter quæ Deus misit diluuium. Genes. 6. q. 1. 63
Noe similitudinem quare Christus afferat de iudicio loquens. Matt. 24. q. 217. 552
Noe de diebus exploratorem ad quid Christus hic introducere voluit, ibid. q. 220. 554
Noe diluuium prædicante quomodo homines ante diluuium securi esse poterant, quod nō veniret diluuium. ibid. q. 223. 555
Noe an habuerit alios filios præter tres nominatos. Genes. 9. q. 9. 89
Noe quando inebriatus est, & an multo tempore post exitum Arcę, Genes. 9. q. 14. 91
Noemi quare nunc reuersa est de terra Moab, in terram Israel. Ruth 1. q. 10. 6
Noemi & Elimelech filij, an peccauerint, quod acceperint in Moab vxores gentiles, ibid. q. 12. 8
Noemi filij isti duo, an acceperint vxores Moabitas manentes in Gentilitate, vel iam conuersas ad Iudaismum ibid. q. 13. 9
Noemi filij, an peccauerint accipiendo in vxores manentes adhuc in ritu gentilitans, ibid. q. 14. 9
Noemi an peccauerit hortando nurus suas, vt redirent in terram suam, & non irent cum ea, ibid. quæst. 17. pag. 11
Noemi quomodo dixit nuribus suis, vt redirent in terram suam, & vt Deus daret eis inuenire requiem in domibus virorum, quos habituræ essent, ibidem quæst. 18. pag. 11
Et de quo Deo intelligebat, ibid.
Noemi quomodo petiuit à Deo, quod daret istis puellis inuenire requiem in domibus virorum suorum, ibid. q. 19. 12
Noemi quomodo dixit ad Ruth: Ecce reuersa est cognata tua ad populum suum, & ad Deos suos, s. ad Deos Moabitarum, cum Moabitæ vnum Deum colerent, scilicet, Chamos, ibid. q. 23. 15
ad Noemi quomodo Ruth, tot verba dixerit. s. Quocumque perrexerit, &c. ibid. q. 24. 16
Noemi in Bethlehem redeunte, quare mulieres vrbis dicebant, hæc est illa Noemi. ibid. q. 27. 17
Noemi quomodo dixit ad Ruth: Melius est vt cum puellis exeas ad metendum. Ruth 2. q. 28. 28
Noemi quomodo dixit ad Ruth: Melius est vt cum puellis exeas ad metendum, ne in alieno agro quis resistat tibi, ibid. q. 19.
Noemi quid facere nunc intendebat circa Ruth, cum iussit lauari, vngi, & proiici ante pedes Booz. Ruth 3. q. 2. 30
Et cur hoc negocium voluit quod Ruth inciperet potius in die quo ventilabatur area, quam alia die, ibid. q. 4.
Noemi quare ad Ruth dicebat ista quæ habentur hic, & quid intendebat quod faceret Ruth. ibid. q. 5.
Noemi quare dixit ad Ruth, Lauare, & vngere, ibidem q. 6. 31
Noemi ad quid Ruth dixit, quod indueretur vestibus cultioribus, ibid. q. 7.
Noemi quæ dixit Ruth. s. lauare, &c. ad quid proficiebant cum Booz non visurus esset eam, nam dixit, Noemi, non te videat homo, ibid. q. 8. 31
Noemi an peccaret consulendo, & iubendo Ruth quod faceret hæc, s. quod se lauaret, vngeret, & cultioribus vestibus indueret, ibid. q. 13. 34

Noemi quomodo ausa est exponere Ruth tanto periculo, Ruth 3.q.22. pag. 39
Noemi, an habebat potestatem vendendi hæreditatem de qua hic dicitur, Ruth 4.q.6. 47
Noemi, & Ruth cum pro indiuiso tenerent bona Elimelech, & filiorum eius, ad quam proprie attinebant bona hæc & eorum venditio, ibid.q.23. 58
Noemi, quare mulieres de Obed natiuitate potius congratulatæ sunt, quam Ruth matri, vel Booz patri. ibid. q.83. 91
in Nomine Christi Venturi, quomodo venturi erant. An dicerent se esse Christum, id est, Iesum Nazarenum, qui Christus fuit, & quod nunc rediret ad regnandum temporaliter postquam surrexerat, vel dicerent se non esse Iesum Nazarenum, sed esse Messiam, & assererent Iesum Nazarenum non fuisse Messiam, neque alium alius. Matt.24.q.35. 462
in Nomine Christi venturi, quando venirent. ibid. q.36. pag. 463
in Nomine Christi venire quidnam erat. ibid.q.37.
Nomen Christi personale vsurpare, an grauius esset, vel nomen dignitatis. ibid.q.38. 464
in Nomine Christi veniens, quomodo credi poterat quod esset Messias, cum Christus prædicasset, & miracula fecisset. ibid.q.42. 465
in Nomine Christi venientibus, quomodo fideles seduci poterant, vt alium Christum sequerentur postquam in verum Christum crediderant. ibid.q.43. 465
Nomen virorum occisorum in Iabes Galaad, quomodo conseruari poterat, cum inter Israelitas semper esset conatus ad hoc. Iud.21.q.31. 468
Nomen magnum quod habuit Dauid à Deo, quomodo potatur inter alia ab eo accepta beneficia, 1.Paral.17. q.21. 340
Nomen Dei Tetragrammaton, quid significet, in Præfat. D.Hieron. 1.Reg.q.11. 12
Nomen lapidis super quo posuerunt Arcam, quare vocetur Abeh 1.Reg.c.6.q.23. 124
Nomina Iudicum Israel, & successiones eorum, quot fuerint. 1.Reg.c.12.q.15. 951
Nomen Iesu, quare est maioris reuerentiæ, quam nomen Deus. Exod.c.20.q.7. 299
Nomen quid sit alicuius conseruari, vel perdi in familia. Num.c.27.q.6. 152
in Nomine Christi congregati. Vid. congregati.
in Nomine Dei, & in Deo spes, an sit quid distinctum, 2. Paralip.14.q.12. 335
Nomine Israel quænam tribus signantur. 1.Paralip.21. q.18. 406
Nona hora dupliciter sumitur. Matt.6.q.163. 165
Notitia de bonis, & malis omnium, an omnibus semper vel tantum in vniuersali iudicio manebit. Matt.25.q.354. pag. 188
Nouerca, an magis peccet cum cognoscitur vel priuignus cognoscens. Leuit.20.q.4. 358
in Nouo Testamento, cur Deus non vetuit animalia naturaliter mala, & pestifera sicut in Veteri. Leuit.11.q.4. pag. 161
Noui, & Veteris Testamenti quæ sit differentia. Matt.17. q.92. 381
Noua, & Vetera quæ sint quæ debet proferre Scriba doctus. Matt.13.q.75. 110
Noua, & Vetera, quare Christus hic dixit mutato ordine. ibid.q.76. 111
Nouum Testamentum. Vid. Testamentum nouum.
in Nouo Testamento, cur non fuit aliqua festiuitas determinata à Christo sicut in Veteri. Leuit.23.q.2. 438
Nouissimos primos, & primos nouissimos multos futuros, quare dicatur. Matt.19.q.220. 302
Nubes Christum obumbrans, & Discipulos in eius transfiguratione, an fuerit naturaliter facta, vel miraculose. Matt.17.q.73. 372
Et qualis fuerit. ibid.q.74.
Et quare apparuit. ibid.q.75.
Et cuius coloris erat. ibid.q.76. 373
Nubes hæc, an terruit Discipulos. ibid.q.95. 384
Nubes post verba Dei, an dederit signum motus Castrorum sicut solita erat. Num.c.14.q.74. 353
Nubes, an præcesserit Iudæos versus mare Rubrum. Num.c.14.q.75. 353
Nubes cum omnino dirigeret Israelitas, quomodo etiam lecto eosdem dirigeret, vel ad eundem, vel ad stadium. Num.c.10.q.42. 201
Nubes, quare duxerit Israelitas, vt irent in Cades, cum Rex Edom non esset concessurus transitum. Numer. c.20.q.11. 13
Nubes, quare dicatur quod recessit, quando Maria murmurauit contra Moysen. Num.c.12.q.52. 290
in Nube, quare Deus potius quam in alio acceptationem Templi ostendit. 2. Paralip.5.q.40. 132
Nubes, quomodo erunt in Iudicio Vniuersali. Matt.25. q.332. 172
Nubes, an Sacerdotes ministrare volentes impediret. 2. Paralip.5.q.42. 134
Nubes Iudæis, an defecit moriente Aaron. Num.cap.20. quæst. 2. 3
Nubes dirigens Iudæos post mortem Moysis, quare cessauit. Ios.c.3.q.6. 96
Nubes, ad dirigendum Iudæos, an fuerit necessaria in terra Chanaan. ibid. 10.
de Nubibus duabus, quarum vna erat extensa, alia vero in figura columnæ. Exod.c.33.q.16. 258
Nubes, quare posita fuerit obscura ante foramen petræ in qua erat Moyses. Exod.c.33.q.20. 271
Nubes quæ præcedebat Israelitas, quare vocatur Nubes Domini, & quomodo in ea erant quattuor mirabilia. Exod.c.40.q.13. 365
Nubes præcedens Israelitas, cuius figuræ esset, & quare vocatur columna Nubis, & non Nubes. Exod.cap.13. q.13. 195
Nubes ista, an defenderet ab æstu Hebræos incedentes. ibidem.
Nubes, quomodo poterat Hebræis monstrare viam cum esset à parte posteriori. Exod.c.14.q.4. 200
Nubes quænam erit in qua Christus veniet. Matt.24. q.181. 534
Nubes Cæli istæ quæ sint. Ibid.q.182. 535
Nubes, quæ operuit Tabernaculum, quæ fuit. Exod.c.40. q.10. 363
Nubes ista, an esset illa, quæ præcedebat castra. Exod. c.16.q.5. 231
Nubes, & columna, an sint idem, vel differant. Num.c.9. q.27. 178
Nubes quamuis non erat verus ignis, erat tamen vera eius species. Num.c.11.q.38. 179
Nubes duas aliqui ponebant. Num.c.9.q.42. 180
Nube quomodo mota castra, mouebantur. Num.cap.9. q.43. 180
Nubis directio, & profectio quantum durauit, & quare vltra Iordanem non direxit Hebræos. ibid.
Nube stante, an stare deberet Tabernaculum. Num.c.9. q.45. 182
Nubes, an post desertum Sinai requieuerit in deserto Pharan, vel post in aliqua alia mansione. Num.c.10.q.28. pag. 195
Nubes in solitudine Pharan recubuit, sed ipsa solitudo continet multas Mansiones. ibid.
Nuditas primorum parentum quid signat. Genes.13. q.412. 290
Nuditas quare inducat in nobis erubescentiam, cum nudi sumus in conspectu hominum & non Dei. ibid. q.414.
Nuditatem, & erubescentiam primorum parentum cur Sacra Scriptura non tacuit, ibid.q.417. 292
Nudum esse hominem naturaliter an turpe sit, ibidem q.547. 349
Nudos vestire misericordiæ opus ad quid extendatur. Matt.25.q.376. 198
Nudus fui & operuistis me, cur dicet Christus. Matt.25. q.375. 198
Numæ Pompilij annorum Latinorum emendatio quod fuerit per mẽses, & annos Lunares, & quot incõuenienda sequantur ex computatione ista, Def.per.2.c.92. 91

Numæ Pompilij post emendationem qui constituerat menses, & annos Lunares, fuit alia emendatio in qua menses, & anni facti sunt solares, & annus constabat ex 365. diebus non addendo quartam. Def.p.2.cap.94. pag.92
Et quot inconuenientia sequebantur ad hoc. ibid.
Numeratio facta à Dauid, quare inchoata fuit in Aroer. 2. Reg.c.24.q.13. 276
Numerationis diuersitas hic, & primo Paralip. vnde prouenit. 2. Reg.c.24.q.14. 276
Numeratio Israel totius de qua. 1. Paralip.9. quomodo fuerit facta. 1. Paralip.9.q.2. 183
ad Numerum in transeuntibus, & primogenitis, quare non remittebatur aliquid propter paupertatem. Leuit. 27.q.25. 574
Numerus Israelitarum in quonam libro scriptus fuerit. 1. Paralip.9.q.4. 184
Numeratio operariorum. Vid. Operariorum numeratio.
Numerus Candelabrorum, 2. Paralip.13.q.38. 317
Numerus lucernarum. 2. Paralip.13.q.39. 318
Numeratio totius congregationis Israelitarum, quæ habetur. 1.c. libri. Num. an sit ea, quæ habetur infra 26.c. vel ea, quæ habetur in Exod.c.39. Num.c.1.q.7. 4
Numeratio totius congregationis Israelitarum, cur fiebat. Num.c.1.q.6. 4
Numerationis Populi quis fuit modus. Num.c.1.q.9. 5
Numeratio ista an differt ab illa, quæ habetur infra 26. c. Num.c.1.q.8. 5
Numeratio cuiuslibet tribus ad quid fuit. Num.c.4.q.1. pag.68
in Numeratione populi, quare fuit solum seruatus ordo vexillorum, & nō ordo dignitatis, vel natiuitatis. Num. c.26.q.5. 131
Numerationis de qua. 1. Paralip.9. computatio, an vna vel plures fuerint, & an solum de viris Regni Iuda, vel de duodecim tribubus. 1. Paralip.9.q.3. 183
ad Numerū transeuntes. Vid. Transeuntes ad numerum.
Numerus Lanceatū, & scutorum. Vid. à Salomone factæ.
Numerationis Populi Dauid desiderium. 1. Paralip.21. q.6. 400
Numerationis Populi à Dauid modus. 1. Paralip.21.q.7. pag.401
Numeratio Populi, an incæperit à 20. anno exclusiue. 1. Paralip.21.q.8. 401
pro Numeratione Populus, quomodo punitus fuerit, cum Dauid esset peccatum. 1. Paralip.21.q.11. 403
propter Numerationem, an sequuta fuerit plaga, vel quia pecunia non tollebatur. 1. Paralip.21.q.14. 405
in Numeratione ista, cur tribus Beniamin, & Leui numeratæ non fuerunt. 1. Paralip.21.q.20. 407
ob Numerationem, quamnam Deus dederit Israel percussionem. 1. Paralip.21.q.22. 409
Numerorum ea, quæ continentur in primo capite, quo tempore dicta sint Moysi. Numer.c.1.q.2. 1
Numerorum ea, quæ continentur in dicto cap. in quo loco, & an immediatè post Leuiticum dicta sunt Moysi. ibidem.
Numer. dicta omnia, an ad idem tempus referantur. Num.c.1.q.2. 2
Numer. in libris ea, quæ continentur, an dicta fuerint Moysi in deserto Sinai in Castris, vel quando Moyses ascendebat montem. Num.c.1 q.4. 3
Numerorum totius congregationis Israelitarum, cur fiebat numeratio. Num.c.1.q.6. 4
Numer. libro numeratio facta, an sit ea, quæ fuit facta lib. Exodi c.39. & an sit ea, quæ habetur infra. cap.26. Num.c.1.q.7. 4
Numerorum verba 2. cap. dicta à Deo ad Moysen, an fuerint immediatè post primum caput. Num.c.2.q.1. 22
ad Numerum transeuntes, an tradiderint Aurum, & Argentum Tabernaculi, ex lege. Exod.c.38.q.5. 340
Noncij Ochoziæ, an peccauerunt euntes ad Belzebub, & an magis quam Ochozias mittens eos. 4. Reg. 1.q.8. pag.4
Nuncij Ezechiæ, quare petierunt à Rabsace vt loqueretur Syriacè potius, quam Assyriacè. 4. Reg.18.q.40. 159
Noncius veniens ad Dauid in Siceleg post mortem Saulis ad annunciandum eius mortem quis fuit vide dict. Inuentis.
in Nuncios missos à Saule in Ramatha vt caperent Dauid, quomodo factus sit Spiritus Domini. 1. Reg. c.19.q.32. 108
Nuncios alios, an misit Saul vt caperent Dauid. 1. Reg. c.19.q.33. 109
Nuncij isti, quomodo Prophetauerint. 1. Reg.c.19.q.34. pag.109
Nuncios istos, cur Deus fecit Prophetare. 1. Reg.cap.19. q.35. 109
Nuncij isti, an semper Prophetauerint, 1. Reg.c.19.q.36. pag.109
Nuncij Ezechiæ, cur petierunt ne Rabsaces loqueretur Hebraicè. 4. Reg.18.q.41. 159
Nummularij quibus committendam esse pecuniam dixit seruo, cui talentum vnum tradidit vir peregre profectus, an essēt campsores, vel vsurarij. Mat.25.q.220. 54
Nummulariorum mensas, quomodo Christus euertere voluit effundendo æs. ibid.q.69.
Nummularij à Christo de templo eiecti quinam erant. Matt.21.q.67. 410
Et ad quid erant in templo. ibid.
Nummularijs pecuniam suam dare volens Dominus peregre profectus an peccaret. Matt.25.q.288. 136
ad Nuptias Iudæorum vocatio, an cessauerit postquam Apostoli, & Discipuli ad gentes transierunt. Matt.22. q.54. 25
ad Nuptias inuitati. Vid. Parabola Regis.
Nurus cognita, an magis peccet, an Socer cognoscens. Leuit.20.q.5. 358
Nundinæ, an licitæ sint in festiuis diebus. Exod.c.12.q.36. pag. 152

O.

OBAB an fit Ietro, vel filius eius. Num.c.10. q.36. pag.199
Opprobrium Ægypti, quomodo ablatum fuit ab Israelitis die, quo circumcisi sunt post transitum Iordanis. Iosue c.5.q.62. 163
Obbrobrium Aegypti quid erat. Iof.c.5.q.65. 165
Obbrobrium Aegypti quare circumcisio dicebatur. Iof.c. 5.q.66. 155
Obededom domus vbinam erat. 1. Paralip.15.q.31. 294
Obededom in domo quænam cærimoniæ coram Arca factæ sunt. 1. Paralip.15.q.38. 298
Obed, an fuerit filius Booz. 1. Paralip.2.q.5. 73
Obededom quis erat. 1. Paralip.26.q.14. 510
Obededom qua benedictione fuit benedictus à Domino. 1. Paralip.26.q.15. 511
de Obededom cooperatione generationis à Deo facta. 1. Paralip.26.q.16. 511
Obed de natiuitate, quare mulieres potius congratulatæ sunt Noemi quam Ruth matri, vel Booz patri. Ruth 4. q.83. 91
Obed nato, quare mulieres dicebant: Benedictus Deus, qui non passus est vt deesset successor familiæ tuæ in Israel. ibid.q.84. 92
per Obed, an continuata sit progenies defuncti, vel per alium. ibid. q.85. 92
Obededom in domo arcam poni faciens, an peccauerit Dauid. 1. Paralip.13.q.36. 160
Obededom quomodo ausus est accipere arcā in domum suam. 1. Paralip.13.q.36. 260
Obededom quinam fuerit. 1. Paralip.13.q.38. 260
Obededom in domo quare permisit Dauid arcam tribus mensibus manere. 1. Paralip.13.q.39. 261
Obededom domus benedictio in quo fuerit. 1. Paralip. 13.q.40. 261
Obededom benedictio quæ fuerit. 2. Reg.c.6.q.11. 59
Obededom in domo, an fierent sacrificia coram Arca. 2. Reg.c.6. q.12. 59
Obededom benedictionem, quomodo cognitū fuit fuisse propter Arcam. 2. Reg.c.6.q.13. 59

Obedientia totius legis, an sit iustitia legalis. Deut.9. q.2. pag.77
Et quomodo intelligatur. ibid.
Obedientia, & Iustitia legalis quomodo comparentur. ibidem.
Obediens nemo tantum Deo fuit, sicut Christus. Matt. 17.q.88. 380
Obelos, & asteriscos cur apposuit Hieronimus translationi de Græco in Latinum, cum hoc necessarium non videretur. 1. Paral. Præf. 2. Hier. q.11. 39
Obelos, & asteriscos quare apposuit Hieronimus translationi de Græco in Latinum, & non de Hebræo in Latinum translationi. 1. Paral. Præf. 2. Hier. q.10. 39
Oblati an fuerint de præda Asa; Domino boues 700. & arietes 7000 & quomodo possit hoc stare. 2. Paral.15. q.15. 557
Oblatum animal. Vid. animal oblatum.
Oblatio Aaron, & filiorum eius quomodo intelligatur. Leuit.6.q.6. 87
Oblatio solius panis ad quod sacrificij genus pertineat. Leuit.2.q.1. 25
Oblationis genus quod est in solo pane cur à Deo datum. Leuit.2.q.1. 25
Oblatio quomodo, & quando facta est à Salomone super altare Domini. 2. Paralip.8.q.20. 220
Oblati animalis supra caput eur manuum impositio fiebat. Leuit.1.q.15. 14
Oblationum, & sacrificiorum genera. Leuit.22. quæst.1. pag.400
Oblationes, & immolationes pro peccato, pro delicto, & leprosi emundatione, vbinam fierent. Leuit.14. q.8. pag.135
Oblatione ab omni quare fermentum tollebatur. Leuit.2. q.4. 32
Oblatio Deo de quibusnam fieri poterat. Leuit.1.q.9. pag.36
Oblata à Salomone. Vid. Salomonis in sacrificio.
Oblata à Salomone pecora, an omnia eodem die fuerunt immolata. 2. Paralip.7.q.5. 175
Oblatorum pecorum multitudo, & an Salomon solus obtulerit. 2. Paral.7.q.12. 175
Oblatio in mixtus se habet, quàm sanctificatio. Num.c. 18.q.9. 423
Oblatio, & sacrificium dupliciter accipitur. ibid.
Oblationes diei Sabbati, quæ erant. Num. cap.28. q.6.
Obligatio duplex est. Matt.16.q.65. 412
Obligatio Leuitarum qualis erat in ministerio Dei. 1. Reg.c.1.q.20. 45
Obliuio quibus modis nobis contingere possit. 3. Reg.3. q.11. 56
Obliuione vel ignorantia peccantes, an puniri debeant pœna damni, & non sensus. Matth.25. quæst.608. pag.419
Obliuio quomodo tanta esse poterit in iudicio vt sint homines sicut in diebus Noe. Matth.25. quæst.51
Obscuritas aliqua super terra an fiet solis motu cessante in mundi innouatione. Matth. cap.25. quæst.470. pag.253
Obseruationes, & mandata quæ dicuntur vincula aut onera impositabilia, quænam erant. Matth.23. q.26. pag.301
Obseruatio cærimoniarum. Vid. cærimoniarum obseruatio.
Obsidio Ierusalem quando, & cur facta à Rasin rege Syriæ, & Phacee Israel. 4. Reg.16. q.4. 136
Obsidionem & fametn de Samaria quare Dominum vt tolleret non rogauit Elisæus. 4. Reg. cap.6. quæst.42. pag.63
in Obsidione Samariæ, an homines comederent de stercore columbarum, & quomodo fiebat hoc. 4. Reg.6. q.29. 60
Obstetrices Hebræorum, an essent Hebrææ. Exod. cap.1. q.5. 10
Obstinatio, seu induratio est propriè in malum, firmatio autem, seu confirmatio in bonum. Iosu.11.q.79. 78
Obstinatis in peccato, an sint dati Angeli custodes. Matt. c.18.q.63. 55
in Obstinatis quis sit indurationis modus. Iosue.11.q.82. pag.80
Occisi cadaueri si superueniat occisor, an emanat sanguinem. Matt.5.q.121. 174
Et propter quid. ibid.
Occidere homini hominem, cur non liceat. Genes.c.13. q.226. 211
Occidens quod non incurrat culpam, an per Papam dispensari possit. Matt.5.q.106. 153
Occidentes seipsos qualiter sunt nimis vituperabiles. 3. Reg.16.q.11. 253
Occidi cur non contingat in Diuino Iudicio adultos pro patribus, sed paruulos aliquando. 4. Reg.14. quæst.5. pag. 121
pro Filiis an patres aliquando Occidantur, sicut econtra. 4. Reg.14.q.6. 121
Occisor si interfecerit cognatum occisi, eum persequentem, se defendendo, an teneatur secundum istam occisionem, secundum legem forialem. Num. cap.35. q.12. pag.339.
Occidens summum Sacerdotem à casu, an deberet ista facere. Num.c.35.q.15. 344
Occisor quare debebat manere in vrbe refugij vsque ad mortem summi Sacerdotis. Numar.cap.35. quæst.16. pag.344
Occidens strangulãdo, quomodo puniebatur. Exod.c.21. q.20. 388
Occidere per industrias, & per insidias quid sit. Exod.c. 21.q.16. 384
Occidere se, an liceat virgini ne corrumpatur. Matth.5. q.114. 167
Occidere aliquem casu an sit peccatum. ibid.q.15. 169
Occidere aliquem an pertineat ad Sacerdotes in casu in quo iustum est aliquando occidere. ibid.q.116. 170
Occisor si superuenerit cadaueri occisi, an cadauer ipsum emenat sanguinem. Matt.5.q.121. 174
Et propter quid. ibid.
Occisionis amicorum innocentium, vsuræ, & repudij libellus, quare Iudæis permittebantur, cum essent simpliciter mala. Def.p.2.c.46. 57
Et quod horum vnumquodque speciali causa permittebatur. ibid.
Occidere, an licite potuisset Ioram Israel Rex latrunculos Syros ab Elisæo in Samariam ductos. 4. Reg.6. q.22. pag.59
Occidi permittendo Syros latrunculos à se ductos in Samariam an peccaret Elisæus. 4. Reg.6.q.22. 62
Occisus an fuerit Oza, quia arcam tetigit. 1. Paralip.13. q.26. 254
Occidi an possit filius pro patre in Iudicio humano, & econtra. 4. Reg.14.q.5. 121
Occidi quare Deus fecit Amasiam. 4. Reg.14. quæst.18. pag.124
Occisor si ante tempus mortis illius moriebatur Summus Sacerdos quando liber euadere erat. Iosue cap.20. q.15. pag.232. Cetera in dictione, Refugij.
Occisus cur fuerit Zacharias à Sellum & quisnam iste fuerit. 4. Reg.15.q.15. 130
Occisus an fuit Ietro quia arcam posuit super plaustrum. 1. Paralip.13.q.27. 254
Occidere an sit licitum homines peccatores, Matth.5. q.105. 147
Et an sit licitum cuilibet priuatæ personæ. ibid. q.106. pag.151
contra Occisores innoxios, seu causales lex nimis grauis erat in Testamento veteri, & in quo. Iosue cap.20. q.8. pag.127
Ochoziæ quare Deus nunciare fecit mortem suam. 4. Reg.1.q.13. 5
Ochoziæ nuncij, an tenerentur nunciare, quæ eis dixerat Elias. 4. Reg.1.q.14. 5
Ochozias quare misit secundam quinquagenarium, cum primus esset combustus. 4. Reg. cap.1. quæst.19. pag.7

Ochozias, audita morte sua, quare non doluit de peccato, & si doluisset, an fuisset à morte liberatus. 4. Regum, 1. q.21. pag.7
Ochoziæ Regis historiæ quare non ponitur principium in 4. Regum, sed in fine 3. cum 4. Reg. incipiat in eius historia. 1. Reg. Præf. q.3. 2
Ochoziæ ad nunciandum Elias quare ire noluit. 4. Reg. 1. q.12. 5
Ochoziæ nuntij, quare reuersi, audita Prophetia Eliæ. 4. Reg. 1. q.10. 4
Ochozias mortuus an fuerit; quia misit ad consulendum Belzebub & alias tunc non erat moriturus. 4. Reg. 1. q.11. 5
Ochozias quare misit ad consulendum Beelzebub Deum Philisthinorum super ægritudine sua, cum essent Prophetæ in Israel, à quibus quæreret. 4. Reg. 1. quæst. 4. pag.3
Ochozias quare misit quinquagenarium ad vocandum Eliam. 4. Reg. 1. q.17. 6
Ochozias, an peccauerit mittendo nuncios ad consulendum Belzebub. 4. Reg. 1. q.7. 4
Ochozias, an fuerit percussus in ascensu Gaber, & mortuus in Magedo. 4. Reg. 9. q.25. 89
Ochozias rex Iuda, quomodo vocabatur tribus nominibus, scilicet, Ochozias, Ahazias, & Ioachaz. 4. Reg. 9. q.18. 87
Ochoziam quare Deus voluit occidi. 4. Reg. 9. quæst. 26. pag. 89
Ochoziam secundo Ioram anno regnare cœpisse quomodo dicitur hic, & supra, dicitur anno duodecimo. 4. Reg. 9. q.27. 89
Ochozias quare sepultus fuit in sepulchris Regum, pater vero suus non. 4. Reg. 9. q.23. 89
Ochoziam Regem occidendo an peccauerit Iehu, & quare eum occidit. 4. Reg. 9. q.24. 89
Ochozias quomodo anno Ioram regis Israel duodecimo regnare cœpit. 4. Reg. 8. q.38. 82
Ochoziæ fratres quare Deus voluit occidi. 4. Reg. 10. q.22. 96
Ochoziæ fratres istos occidendo, an peccauerit Iehu. 4. Reg. 10. q.21. 96
Ochozias quot annis esset quando regnare cœpit. 4. Reg. 8. q.39. 83
Ochoziæ fratres quomodo ingressi sunt terram Israel regnante Iehu. 4. Reg. 10. q.20. 96
Ochozias quare iuit ad visitandum Ioram regem Israel. 4. Reg. 8. q.40. 83
Ochoziæ Regis Iudæ fratres esse quomodo poterant isti quadragintaduo, de quibus hic dicitur, quia ille nullum habebat fratrem. 4. Reg. 10. q.19. 95
Ociosum verbum, an sit peccatum veniale, an mortale. ibid. q.78.
Ociosum verbum quid sit. Matt. 12. q.77. 45
Ociosum verbum, an sit peccatum mortale, vel veniale. Matt. 12. q.78. 46
de Octauiani emendatione temporum addendo quartam bissextilem. Des. par. 2. c.95. 93
Et quare illi dies vocentur intercalares. ibid.
Et quare bissextus. ibid.
Et quomodo fuerit postea corrupta ista emendatio per Sacerdotes. ibid.
Octonariorum diuisio, & quid sint octonarij in Præf. D. Hier. 1. Reg. q.13. 13
Oculum, vel dentem alteri eruenti, an esset oculus, vel dens eruendus, vel in pecunia æstimandus secundum legem talionis. Leuit. 24. q.13. 487
Oculus si simplex fuerit, an generaliter sit verum, quod totum corpus lucidum erit. Matt. cap. 6. quæst. 178. pag. 179
Oculum sibi eruere, vel manum præscindere, an alicui liceat per tex. Matth. 5. ibi, quod si oculus tuus &c. Matt. 5. q.250. 345
Oculo vno ad vitam ingredi melius esse quam cum duobus in gehennam, quomodo intelligatur. Mat. 18. q.42. pag. 29.
Oculus malus, fornicatio, nequitia, impudicitia, blasphemia, superbia, & stultitia quid sint. Matt. 15. q.54. pag. 231
Oculi Dei quomodo fortitudinem præbent. 2. Paral. 16. q.23. 380
Oculi infecti quomodo possunt inficere alia membra. Num. c.21. q.14. 35
Odium quando aliquis alteri in vultu declarare tenetur, & quando illicite declaretur. Leuit. cap. 19. quæst. 9. pag. 325.
Odor aliquarum rerum, an frangat ieiunium. Matt. 6. q.167. 168
Oeconomicum, & paternum ius an differat à politico, & despotico ratione mulieris. Genes. 13. q.778. 437
Oeconomicum iustum & paternum esse idem in responsione ad rationes asserentes quæritur, an valeat: Sunt in eadem communicatione, ergo eadem habent iusta. ibid. q.779. 438
An dicta in quæst. 778. concludant. ibid. q.780.
per Offensam, culpam, tenebram, reatum, maculam, &c. quid Doctores intelligant. Matt. 16. q.76. 292
Offerre quare voluit Ozias thymiama, sicut Sacerdos, & an volebat simul esse Rex, & summus Sacerdos propter redditus, & honorem. 4. Reg. 15. q.8. 128
Offerri quænam Deo, & quænam ministris poterant, & an meritum esset æquale. Leuit. 2. q.9. 36
Offerentium deuotio, an tolleret pœnam peccatorum. Leuit. 4. q.24. 67
Offertorius, seu Leuiticus, cur appelletur Leuitici liber. Leuit. Præf. q.3. 1
Offerens cur munus super hostiam imponebat. Leuit. 3. quæst. 4. 42
Officiorum Sacerdotum, & Leuitarum distinctio de qua hic, an sit eadem cum illa quæ habetur infra. 25. 1. Paralip. 16. q.38. 328
Officium Ianitorum quodnam erat. 1. Paralip. 25. q.21. pag. 289
Officium docendi quomodo administrabatur inter Hebræos. 2. Paralip. 15. q.5. 350
Officium Sacerdotale. Vid. Sacerdotale Officium.
Officiorum dictorum distinctio quænam esset. 4. Reg. 17. quæst. 15. 145
Officium Ianitorum. Vid. Ianitorum Officium.
Officia Leuitarum. 2. Paralip. 7. q.20. 181
Officia diuina an sint magna, vel parua. Matt. 6. q.96. 109
Officium Diuinum ad quid dicatur. Matt. 6. q.97. 110
Officia in Sanctuario. Vid. Sanctuarij Officia.
Officia non fuerunt distincta solum in generali, sed etiam in speciali. Num. c.4. q.47. 94
Officium, & onus quomodo differant. ibid.
Officia sacerdotalia tempore necessitatis, an Leuitis conueniebant. Ios. c.3. q.12. 100
Officium Diuinum an mercede facere liceat. Iud. 18. q.7.
Og Rex Basan, an euasit aquas diluuij, ob corporis sui magnitudinem. Genes. 7. q.16. 78
Og Rex, & Sehon, an receperint tributa à Chananæis, ne permitterent introire Iudæos per terram eorum. Num. cap. 21. q.25. 49
Og Rex quis erat, & de eius magnitudine, quid sentiant Talmudistæ. Num. c.21. q.27. 54
Og an esset vnus de Raphaim. Ios. 12. q.6. 95
de Og gigantis magnitudine secundum Rabbi Salomon. Deut. 3. q.223.
de Og gigantis lecto, secundum eundem. ibid.
per Og quid moraliter intelligatur Hebraicæ. ibid.
Og significationis moralitas pulchra pro Prædicatoribus de gradibus luxuriæ. ibid. q.3. 24
Oleum viduæ istius, an multiplicaretur in lecyto, de quo vel in vasis in quibus fundebatur. 4. Reg. 4. q.10. 28
Oleum viduæ istius, quomodo multiplicatum est in lecyto. 4. Reg. 4. q.11. 29
Oleum, & vinum qualiter funderentur super similam. Num. c.15. q.14. 371
Oleum in Sanctuario duplex, & ad quid erat. Num. c.4. q.27. 81
Oleo quonam David vnctus sit, & à quibus. 1. Paralip. 11. q.3. 208

Olei vnctionis, & sanguinis aspersio cur iterum facta est super caput Aaron, & filiorum eius. Leuit. 8. quæst. 10. pag. 117

Oleum quodnam fuit quo Dauid vnctus fuit. 1. Paralip. 11. q. 3. 208

Oleum quoddam sanguine mixtum erat, & quoddam non. Leuit. 21. q. 22. 391

Oleo de quo intelligatur hic, quod effusum est super caput Sacerdotis. Leuit. 21. q. 22. 391

Oleum quare non ponebatur in simila quæ offerebatur. Leuit. 5. q. 6. 73

Oleum quid sit quod sumpserunt virgines prudentes, fatuæ vero non. Matt. 25. q. 47. 18

Olei vnctio quare inter Iudæos visitata erat etiam à viris sanctis. Ruth. 3. q. 11. 33

Oleo quonam reges vngantur an communi, vel sacro. 3. Reg. 1. q. 42. 21

Olei lenticulam quare secum portare puero iussit Elisæus ad vngendum Iehu in regem. 4. Reg. cap. 9. q. 5. pag. 84

Olei ardentis in Sanctuario genera tria. Leuit. 24. q. 2. pag. 473

Oleum ad Salomonem vngendum de quonam Tabernaculo sumptum sit. 3. Reg. 1. q. 41. 21

Oleo vasa cum replenda erant, cur Elisæus viduæ iussit vt clauderet portam. 4. Reg. 4. q. 9. 28

Oleum quare ponebatur in simila quę offerebatur. Leuit. 2. q. 2. 28

Olimpi mons, an apertus fuerit aquis diluuij. Genes. 13. q. 115. 164

de Olimpi montis altitudine. Genes. 13. q. 109. 162

Oliua quare respondit quod nolebat vngi in regem ne perderet progredinem suam. Iud. 9. q. 29. 135

de Olore qui cignus dicitur. Leuit. 11. q. 36. 186

Omen quid sit. 3. Reg. 20. q. 15. 320

Omissionis, & originalis peccati pęna, an sit similis. Matt. 25. q. 669. 417

Omnes, an teneantur ad acceptarum vsurarum restitutionem. Matt. 25. q. 257. 124

Onan, & Her Iudæ filij quare computantur hic, cum mortui prius fuissent. Genes. 46. q. 1.

Onocrotalus cur sit Iudæis prohibitus. Vid. Aquila.

de Onocrotalo quædam. Leuit. 11. q. 37. 186

Onera grauia quænam Scribæ, & Pharisęi hominum humeris imponerent, Matth. cap. 23. quæst. 24. 300. & q. 25. 301

Et in quo Christus illos de hoc arguat. ibid.

Oolibana, & Thamna mulieres quare ponuntur inter duces Idumæorum. 1. Paralip. 1. q. 32. 69

Operandi regula quam Christus tradidit nihil valet, nisi præsupposita fide. Matt. 7. q. 9. 203

Operationes, & actus Oziæ. 4. Reg. c. 15. quæst. 11. pag. 129

Operarios septuaginta millia onera portantes, & octoginta millia lapides cędentes, cur Salomon numerauit, cum Dauid eos constituerit. 2. Paralip. 2. q. 4. pag. 30

Operarij isti quinam erant, qui in messem mittendi erant. Matt. 10. q. 9. 380

Et quomodo sunt pauci. ibid.

Operarij de quibus in parabola de vineæ cultoribus. Vid. Parabola de cultoribus vineæ.

Operarius quomodo dicitur, quod dignus est cibo suo, quia videtur, quod venderetur prædicatio Apostolorum. Matt. 10. q. 65. 412

Operariorum 30000, an inter proselytos computarentur. 2. paralip. 2. q. 34. 60

Operarij cur soli proselyti facti sunt ad templi ędificationem. 2. paralip. 2. q. 32. 60

Operariorum vel operum præpositi ad templi ædificationem, quare proselyti facti sunt. 2. paralip. 2. quæst. 32. pag. 60

Operatio quænam sit in qua consistit beatitudo. Matt. 17. q. 108. 391.

Operatio corrumpens corpus quadruplex est. ibid. q. 111. pag. 397

Operimenta Tabernaculi, quæ in Præfat. D. Hier. 1. Reg. q. 31. pag. 27

Opinio Nicolai de mansione Arcæ, vel Tabernaculi in Galgala, vel Masphat, &c. an sit vera. 1. Reg. c. 7. q. 10. pag. 131

Opinio Nicolai de positione Arcæ, in Masphat, in Nobe, & in Gabaon, an sit vera. 1. Reg. cap. 7. q. 14. 15. & 16. pag. 133

Opinio Nicolai de sacrificio Samuelis, an sit vera. 1. Reg. c. 7. q. 35. 142

Opinio Nicolai de sacrificiis votiuis, an sit vera. 1. Reg. 7. q. 36. 142

Opinio Lirani de iure Regum, an sit vera. 1. Reg. c. 8. q. 20. pag. 154

Opinio Innocentij Tertij, an sit vera in accipiendo vxores. 1. Reg. c. 8. q. 29. 160

Opinio Innocentij circa matrimonium inter fideles, & infideles, an sit vera. 1. Reg. c. 8. q. 103. 194

Opinio Innocentij circa dicta, an possit stare. 1. Reg. c. 8. q. 114. 200

Opinio secunda de matrimonio soluendo, an sit vera. 1. Reg. c. 8 q. 116. 201

Opinio Ioannis Glossatoris de dissoluendo matrimonio inter conuersos ad fidem, an sit vera. 1. Reg. 8. q. 118. pag. 202

Opinio Hostiensis, & aliorum de soluendo matrimonio, an sit vera. 1. Reg. c. 8. q. 121. 204

Opinio August. & Innocentij, de fornicatione soluente matrimonium, an sit vera. 1. Reg. c. 8. q. 112. 204

Opinio S. Thomæ, de fideli transeunte ad secundas nuptias, an sit vera. 1. Reg. c. 8. q. 127. 007

Opinio Pollentij dicentis, quod sit contra doctrinam sanctam Noui, & Veteris Testamenti conuersos ad fidem manere cum coniugibus infidelibus, & quod Paulus in hoc scripsit contra Christum, an sit vera. 1. Reg. cap. 8. q. 40. 41. & 42. 115. 116. & 117

Opinio quanto est plurium, & maioris auctoritatis, tanto est firmior. Matt. 22. q. 187. 104

Optimates omnes Iezrael, & amicos Achab occidendo, an peccauerit Iehu. 4. Reg. 10. q. 17. 95

Opus Bonum. Vid. Bonum opus.

Operum præpositi quinam essent, & quodnam esset eorum officium. 4. Reg. 22. q. 7. 191

Opera consiliorum, & alia bona spiritualia non necessaria, an sint propter scandalum omittenda. Matth. 18. quæst. 51.

Opus quomodo habet rationem meriti ex duobus. Matt. 13. q. 15. 65

Opera facta in charitate mortificata per peccatum mortale postea superueniente gratia, an iterum viuificentur. ibid. q. 174. 238

Opera facta in charitate, an per superuenientem peccati maculam mortificentur. Matt. 5. q. 173. 236

Opera Dei pro curiosis petenda non sunt. Matt. 10. q. 58. pag. 407

Opus bonum vnius quomodo alteri prodesse possit. Matt. 16. q. 90. 314

ex Operibus nostris gloriam quærere non debemus, sed totum in Deum vertere. Matth. cap. 14. quæst. 145. pag. 177

Opus quomodo à fine accipit bonitatem, vel malitiam. Matt. 6. q. 1. 2

Opus ex duobus meriti rationem habet. Matth. 13. q. 15. pag. 65

Opera misericordiæ. Vid. Misericordiæ opera, & eleemosinæ.

Operum intentionem dirigere ad quam virtutem pertinet, an ad fidem, vel charitatem, vel prudentiam. Mat. 6. q. 177. 177

Opus quod fit bona intentione, quomodo est bonum. Matt. 6. q. 178. 179

Opera quænam fieri poterant in lege Veteri in Sabbato. Exod. c. 12. q. 20. 143

Operibus à quibus abstinendum sit in festiuitatibus legis Christi. ibid.

Opus seruile quid propriè sit. ibid.

Index Quæstionum.

Opera bona quando sunt facienda in publico, & quando in secreto.3.Reg.18.q.13, pag.283
Opera bona agere in occulto prodest ad multa. ibid.
Opera sua bona quando liceat alicui referre, & quando non.ibid.
Opus meritorium, an sit magis meritorium factum cum voto, quam sine voto. Num.c.30. q.49. 254
Opera necessaria, quæ sint. Exod.c.12.q.24. 144
Opus seruile quid sit. Exod.c.12.q.24. 145
Opus seruile, an frangat Sabbatum.ibid.
in Oraculo factus esse quasi catenulas, & suppositas columnarum capitibus quomodo stare possit, cum columnæ in oraculo non essent. 2. Paralip.3. quæst.30. pag.82
Oraculum, quare vocatur Propitiatorium. Leuit.16.q.7. pag. 264
Orationes iniustorum, an exaudiantur. 2.Paral.6. q.19. pag.156
Orare debet in angustia positus. Matth.14. quæst.140. pag.175
Orare in monte quid significet. ibid.q.143. 176
Orationis fructus magnus est si attente fiat. Matth.14. q.144. 177
Orare melius est in occulto vel remoto loco quam alijs præsentibus. ibid.
Orare crebro debemus, quia diu in oratione permanere non possumus.ibid.q.146.
Oratio, & ieiunium quæ nobis emolumenta præstet. Matt.6.q.32. 27
Oratio, eleemosina, & ieiunium quibus vitiis repugnent. Matt.6.q.32. 27
Orare an debuerit Elisæus pro miraculo pro tam parua re, prout erat securis. 4.Reg.6. q.4. 54
Orationem, conuersionem, & aspersionem contra Orientem esse licet introitus in Sancta Sanctorum esset à parte Orientali, an verum sit & quomodo stare possit. Leuit.16.q.18. 275
Orantes cum sæpe non obtineant quomodo verum sit illud. Matt.18. de quacumque re consenserint duo fiet illis à Patre meo.ibid.q.121. 109
Orare quomodo debeamus.4.Reg.20.q.6. 173
in Oratione quomodo licet vti verbis significantibus laudem, & quibus verbis debemus orare. 4. Reg.20. q.6. pag.173
Oratio Dauid circa perpetuitatem regni. 1. Paralip.17. q.38. 353
in Orationibus perseuerandum est, quia aliquando exauditur qui statim non exauditur. Matt.15.q.77. 240
Oranti an licitum sit aliquod bonum de se dicere. 1. Paralip.17.q.32. 348
Orare pro alio quando quis teneatur. 1. Reg. c.12. q.16. pag.338
Orare quid sit. Matt.6.q.97. 110
Oratio propter quid fiat. Matt.6.q.94. 105
Orandum an sit semper, & quomodo intelligatur Christi verbum, oportet semper orare. Matt.cap.6. quæst.95. pag. 108
Oratio an fieri debeat breuis, vel prolixa. Matt.6. q.96. pag.109
Oratio quando sit parui profectus. Matt.6. q.96. 109
Orare cur noluit Elisæus in maxima Israelitarum afflictione.4.Reg.13.q.8. 116
Orare an teneamur pro inimicis. Matt.5.q.349. 444
de Ordinatione Sacerdotum, & Leuitatum facta à Dauid.1.Paral.24.q.19. 484
Et de eius obseruationis principio.ibid. q.seq.
Orationes peccatorum, an exaudiantur. Matt.7. quæst.16. pag.211
Ordo requirit de necessitate sexum virilem. Matth.16. q.83. 306
in Oratione petitionis finis est vita æterna. Matt.7. q.15. pag.210
Orauit quomodo Moyses tot diebus, si hæc verba non prolixa diceret. Deut.9.q.5. 84
Oret ne Ecclesia in horis Canonicis sub multis & prolixis verbis, vel sub paucis. ibid.q.6. 85
Orationes bonorum an magis prosint quam malorum. Matt.7.q.16. pag.211
Orationis Dominicæ petitiones cur septem sunt. Matt.6. q.110. 153
Sufficientia earum. ibid.
Ad quid singula pertinent.ibid.
Orationes iustorum quandoque non exaudiuntur. Matt. c.10.q.76. 417
in Oratione mala petens, an aliquando exaudiatur. Mat. 7.q.20. 213
Orationis conditio necessaria, an sit perseueranter orare. Matt.7.q.19. 213
Orantem non impetrare nisi petat quæ ad salutem animæ pertinent, an verum sit. Matt.7.q.20. 215
Oratio fieri debet tam pro bonis quam pro malis. Matt.7. q.18. 212
in Oratione multa loqui quando sit reprehensibile. Matt. 6.q.97. 110
Oratio quare in voce formata fuit cum Deus non audiat. Parad.4.c.76. 60
Et solutio dictæ quæstionis quadruplex quattuor sequentibus, cap.
Oratio quid sit. Matt.6.q.97. 110
Orantes petere quid à Deo debeamus. Matt.6.quæst.97. pag.110
Orantes petere à Deo, quibus verbis debeamus. Matt.6. q.97. 110
Orandi formam aliquam Christum nobis dare an fuerit conueniens. Matt.6.q.110. 117
Orandi certam formam vllam cur Deus non dedit in Veteri Testamento sicut in nouo. Matth.6.quæst.101. pag.117
in Oratione an liceat petere bona temporalia. Matth.6. q.112. 127
Et qualiter petere liceat. ibid.
Orans quænam dimittere teneatur proximo vt exaudiatur. Matt.6.q.115. 128
Et an teneatur dimittere debitum pecuniale. ibid.
Oratione & ieiunio quare potius opus erat quam aliquo alio ad dæmonem lunaticum eiiciendo. Matth.17. q.173. 400
Oratione & ieiunio nulla bona opera apud Iudæos meliora iudicabant quod vtique requiritur ad bene orandum, cum nihil sic eleuat hominem ad Deum sicut oratio. ibid.
Orare an liceat quod malum veniat super malos. 3.Reg. 17.q.6. 262
Ornando se mulier vt aliquem virum ad libidinem moueat, an peccet. Ruth 3.q.13. 34
Orare. Vid. reliquo in oratione Dominica.
Ordo tanto est perfectior quanto ad minima magis se extendit. Matt.10.q.126. 449
in Oratione quid sit multa loqui, & quando sit reprehensibile in oratione loqui multa. Matth.6. quæst.97. pag.110
Orare vt firmiter impetremus non sufficit ex charitate, sed perseuerandum est. Matt.7.q.19. 213
Orationes longas Christianis, an facere liceat. ibidem q.127. 297
in Oratione quid consideretur. Matt.8.q.
Oratio Dominica quomodo melior est, & nobilior qualibet alia oratione in sex proprietatibus, & excellentiis. Matt.6.q.121. 134
Et quænam sint illæ sex proprietates, & excellentiæ. ibidem.
Orationi Dominicæ conditiones aliæ specialiter competentes. Matt.6.q.122. 135
Orationem Dominicam dicere, an melius semper sit, quam aliquam aliam. Matt.6.q.123. 136
Orationis Dominicæ petitiones septem an compleantur hic aut in patria. Matt.6.q.110. 124
Et quomodo differant inter se. ibid.
in Oratione Dominica excluduntur vitia sex, quæ possunt accidere in petitione bonorũ tẽporaliũ. Matt.6.q.111.
in Oratione Dominica, an exaudiatur qui non dimittit debitoribus. Matt.6.q.114. 128

Oratio-

Orationem Dominicam dicens, an peccet nisi dimittat proximis debitum. Matt.6.q.116. pag.129
Oratione Dominica, an sola vti liceat. Matt.6. quæst.99. pag.115
Orationis Dominicæ in principio cur dicatur, Pater noster. Matt.6.q.102. 118
Oratio Dominica cum fiat ab vno, cur non dicatur, Pater meus, & non pater noster. Matt.6.q.103. 119
in Oratione Dominica cur dicatur Deo, qui es in cœlis. Matt.6.q.104. 119
Cur dicatur, Sanctificetur nomen tuum. ibidem q.105. pag.119
Et quomodo id petimus, cum sit in nostra potestate sanctificare. ibid.
Cur dicatur, Adueniat regnum tuum, & quid sit istud. Matt.6.q.107. 121
in Oratione Dominica petita quotidie sunt necessaria. Matt.6.q.107. 121
in Oratione Dominica, cum dicimus, fiat voluntas tua, quidnam petamus. Matt.6.q.108. 122
Et multipliciter intelligitur quod desideremus Dei voluntatem compleri. Matt.6.q.108. 122
Et quomodo petimus illam fieri, cum necessario fiat velimus, nolimus. Matt.6.q.109. 123
in Oratione Dominica, cum dicitur panem nostrum quotidianum, quid petamus. Matt.6.q.110. 124
Et quomodo intelligitur quod panis sacramentalis sit quotidianus. ibid.
Et an accipiatur panis hic pro sacramentali, vel materiali. ibid.
in Oratione Dominica cur dicatur, Dimitte nobis debita nostra. Matt.6.q.113. 127
Et quid petimus remitti. ibid.
Et quæ qualiavè, documenta duo ponuntur, ibid.
in Oratione Dominica cur dicatur, Et ne nos inducas in tentationem, & qualis sit tentatio carnis, mundi, & Dæmonis, & quæ sit fortior. Matt. cap.6. quæst.117. pag.130
Et cur petamus à tentationibus liberari. ibid.
Et quid in hoc petamus. ibid.
in Oratione Dominica, cum dicimus, Sed libera nos à malo quid petamus. Matt.6.q.119. 132
Et de quatuor modis quibus Deus liberat à tribulationibus. ibid.
Et mala quæ petimus amoueri quibus bonis petitis opponantur. ibid.q.120. 132
Oratio quid sit. Matt.6.q.81. 89
Ad quam animæ potentiam pertineat. ibid.
Differt ab aliis animalibus in duobus. ibid.
Quomodo tendit in Deum dupliciter. ibid.
Orare an pertineat ad aliquam diuinam personam. Matt.6.q.82. 91
Orare an competat sanctis in patria. Matth.6. quæst.83. pag.92
Orare Christum pro nobis, cur non petat Ecclesia. Matt.6.q.83. 92
an Orent pro nobis existentes in purgatorio, cum non possint mereri, nec demereri. Matt.6.q.83. 92
Orare an possint bruta. Matt.6.q.84. 94
Orare an competat Angelis. Matt.6.q.85. 95
Orat cur nunquam Dæmon licet possit. Matt.c.6.q.85. pag.95
ad Orationem duo requiruntur. Matt.6. q.85. 95
Oratio an solum debeat ad Deum dirigi. Matt.6. q.86. pag.96
Oratio alicui dupliciter porrigitur. Matt.6.q.86. 96
Orationes nostras an dirigere possimus ad aliquos sanctos qui nondum sunt in patria. Matt.6. q.87. 97
Orationes nostras an possimus dirigere ad illos qui sunt in purgatorio. Matt.6.q.87. 97
Oratio an ad Deum fiat sub ratione personæ, an sub ratione attributi. Matt.6.q.88. 98
Orare an possimus vnam personam Trinitatis, non orando omnes tres. Matt.6.q.88. 98
Oratio, an fieri debeat in secreto, vel in publico. Matth.6. q.89. 99
Oratio est duplex. Matt.6.q.89. pag.99
Orare in secreto cur iussit Christus. Matt.6.q.89. 99
ad Orationem, an sit aliquis locus determinandus. Matt.6.q.90. 100
ad Orandum locum determinatum laici propter quod habere debent. Matt.6.q.90. 100
Orans an ad orientem, vel occidentem vultum conuertere debeat. Matt.6.q.91. 102
Oratio an sit conueniens, cum sciat Deus quid oraturus sit homo. Matt.6.q.92. 103
Oratio, an immutet diuinam dispositionem, & ordinem. Matt.6.q.92. 105
ab Oratione prouenientes vtilitates septem. Matth.6. q.92. 103
Oratio an sit necessaria, & sub præcepto. Matth.6. q.93. pag.104
Et quo tempore. ibid.
Et ad quas personas. ibid.
Orare quibus diebus laici teneantur. Matth.6. quæst.93. pag.104
Oratio mentalis, ne in solo corde, an vocalis esse debeat. Matt.6.q.94. 105
Orbis ad extremitatem quod possit quis nauigando proficisci cursu vnius anni. 3.Reg.10.q.9. 154
Orbis ad conseruationem, generationem, & corruptionem fuerunt necessarij duo motus solis, & planetarum, scilicet, naturalis, & raptus. Iosue cap.10. q.39. pag.231
de Ordine, continuatione, anticipatione, quæstiones consulte omisimus, quæ modo singulæ primæ quæst. vniuscuiusq; capitali, modo duæ sunt, s. prima & secūda, præter Leuiticum, & Genesim, vbi non sunt tales quæstiones.
Ordo quis fuerit in successione Summorum Pontificum. 1.Reg.c.2.q.30. 75
Ordo familiarum, & tribuum Israelitarum in electione Saulis in Regem quare seruatus sit. 1.Reg.c.10.q.19. pag.305
Ordo, quo vsi sunt Israelitæ ponendo sortes in electione Regis quis fuit. 1.Reg.c.10.q.21. 306
Ordinem, an habeant ad præcedentia dicta hic, an ordo mutetur. 1.Paralip.10.q.1. 201
Ordo, an mutatus sit in cap.4. 1. Paralip. quæst.2. pag.200
Ordo, & vices ministeriorum, an essent distinctæ. 1.Paral.5.q.30. 128
Ordo, an sit continuus ad præcedentia. 1. Paral. 1. 1.Paral. 1.q.1. pag.146
Ordo quis obseruetur in 1. Paralip. c.8. 1.Paralip.8.q.2. pag.176
Ordinem & vices. Vid. Ministeriorum.
Organum sentiendi dupliciter immutatur. Matth.17. q.114. 402
Orientalis an terra aliqua simpliciter sit. Iosue cap.12. q.2. 89
per Orientem quis locus designetur. Gen.13. Genes.13. q.13. 171
Ordinare in finem dupliciter contingit. Matth.6.q.177. pag.177
Origenes quis fuerit. 1.Paralip. Præfat. 1. Hier. quæst.5. pag.12
Origenes quomodo interpretetur leprosi verba. Matt.8. q.9. 229
Origenis labor circa Bibliam, & an ipse scripsit eam per sex columellas. Iosue in Præf. Hier.q.8. 9
Origenis quomodo se habeant ea, quæ posita sunt in translatione, sub asteriscis, & obelis, & hæc quid erant, & quid signabant. Iosue in Præf. Hieron. q.12. pag.15
Origenis natiuitas, quæ & labores sui in Scriptura sacra, quot fuerunt. Iosue in Præf. Hier.q.14. 15
Originale peccatum quomodo, & quando in quacumque lege omnibus tollebatur. Matt.25.q.675. 425
Originale peccatum quomodo tollebatur ante Christi legem. Matt.25.q.676. 422
Originale quomodo Gentilibus tollebatur, & quomodo saluabantur ante Christi legem. Matt.25.q.677. 423

Originali ſimul,& mortali in peccato decedentes, quomodo punirentur. Matt.25.q.678. pag.423
Et quomodo in gehenna pro originali illo punirentur. ibid.q.679. 423
abſque Originali ſorde quanto tempore mori quiſpiam non poterat.Parad.5.c.120. 94
Originali crimine infecti moriuntur omnes homines præter Chriſtianos poſt legem Euangelicam. ibidem cap.121.
ab Originali culpa, an liberatur non baptizatus in iſto caſu.ibid.c.123. 95
de Originali culpa quædam.ibid.c.139. 99
de Originalis peccati pęna.ibid.c.140.
Originale peccatum nullum alio maius eſt.ibid.cap.145. pag.101
Originalis peccati & omiſſionis an ſit ſimilis pęna.Matt. 25.q.669. 417
Ormeſta mundi liber.Vid. Oroſius.
Ornam Iebuſæi in area quare templum fuit conſtructum. 2.Paral.3.q.8. 67
Ornam Iebuſæus quiſnam erat. 1. Paralip.21. quæſt.73. pag.429
Ornam cur gratis aream, & multa alia Dauid offerebat. 1.Paral.21.q.75. 430
Ornam quomodo offerebat triticum in ſacrificium.1.Paralip.21.q.76. 431
Ornam quomodo offerebat in ſacrificium boues, triticum,&c. 1.Paralip.21.q.79. 431
Ornam Iebuſæi in area cur præcepit Deus altare fieri. 1. Paral.21.q.71. 429
Ornam area. Vid. Area Ornam.
Ornamenta minorum Sacerdotum quænam erant. Leuit.8.q.6. 111
Ornatus quiſnam mulieribus conueniat. Matt.11. q.23. pag.472
circa Ornatum corporis exteriorem virtutes tres ponuntur.Matt.11.q.23. 472
Ornamenta Sacerdotum quænam fecerit Salomon in ædificatione templi.2.Paral.14.q.27. 104
Ornatus depoſitus ab Hebræis, Deo mandante, propter peccatum,quid eſſet.Exod.c.33.q.7. 253
Oroſcopium. Vid. Aſtrologi.
Oroſij in libro de Ormeſta mundi & Auguſtini de ciuitate Dei quid principaliter contineatur. Matth.10. q.105. 432
Oroſius Hiſpanus ſcripſit librum de Ormeſta mundi ad petitionem Auguſtini vt patet in Prologo.ibid.
Oroſius quare ſcripſit librum de Ormeſta mundi. Matt. 10.q.105. 432
Orpha quænam erat. Ruth 1.q.15. 9
Orpha,an eſſet mater Goliath. ibid.
Os loqui ex abundantia cordis quod dicitur hic, quomodo verum ſit,Matt.12.q.76. 45
Oſanna clamantes pueri, quomodo à Deo moti ſunt. Matt.16.q.52. 275
Os loqui ex abundãtia cordis quomodo verum ſit. Matt. 12.q.76. 45
Oſeę, Iſaiæ, Ioelis, Amos, & Abdiæ quinque Prophetarum Oziæ tempore geſta.4.Reg.15. q.31. 134
Oſea Propheta,an eſſet filius Beeræ.1.Paral.5. quæſt.17. pag.132
Oſeę vt fornicaret, an Deus mandauit. Geneſ. Epiſt. Hier.ad Pau.7.
Oſeę an peccauerit occidēdo Phacee.4.Reg.15.quæſt.29. pag.133
contra Oſeę quomodo Deus miſit Salmanaſar, cum minus alij regibus peccauerit.4.Reg.17.q.5. 141
Oſeę Rex Iſrael quo anno Achaz regnare cępit. 4. Reg. 17.q.11. 140
Oſeę quomodo ſtet, quod regnauerit anno vigeſimo Ioathan,ſi non regnauit niſi ſexdecim annis. 4. Reg. c.15. q.34. 135
Oſeę Regis Iſrael quo anno regnauit Ezechias. 4. Reg. 18.q.2. 150
Oſeę an anno tertio cęperit regnare Ezechias, ſi ab anno duodecimo regni Achaz ſit computatio. 4. Regum. cap.18. quæſt.3. pag.150
Oſeę computatio regni ſi ſit ab anno duodecimo Achaz, an Ezechias cępesit regnare anno tertio Oſeę. 4. Reg. 18.q.3. 150
Oſeę quomodo non fecit tantum malum coram Domino ſicut prædeceſſores.4. Reg. 17.q.3. 141
de Oſſibus Agni paſchalis quid fiebat. Num.cap.9. q.27. pag.175
Oſtiorum templi cuſtodes,an eſſent Sacerdotes,vel Leuitæ.4.Reg.12.q.11. 109
Othei filius Ammiud, & ceteri qui hic nominantur,quinam fuerint. 1.Paralip.9.q.9. 187
Othoniel quomodo potuerit eſſe primus Iudex in Iſrael. Iud.1.q.10. 36
Othonielis in manu, quomodo Deus tradidit Chuſan. ibid.q.11. 37
ſub Othoniele,& Aod Iudicibus temporalium euentuum Chronica.ibid.q.35. 49
Othoniel an potuerit accipere Axām filiam fratris ſui in vxorem,& an eſſet iſte gradus prohibitus in lege veteri. Ioſ.7.q.7. 158
Oues variæ an fuerint naturaliter,vel miraculoſe. Geneſ. 30.q.10. 599
Oues & hædi quid ſint & quare boni oues, & mali hædi dicuntur. Matt.25. q.304. 143
Oues quæ perierant domus Iſrael quænam erant. Matt. 10.q.50. 44
Oues quare aliquando mali vocantur. Matth. 25. q.306. pag.143
de Ouibus centum parabola. Vid. Parabola.
Ouium & hædorum ſitus à dextris, & à ſiniſtris quid ſignificet. Matt.25.q.306. 143
Oza quare mortuus ſit.2.Reg.c.6.q.10. 57
Oza in quo peccato peccauit,ibid.
Oza inordinate portauit Arcam. Num. cap.10. q.66. pag.209
Oza an fuerit occiſus quia arcam tetigit. 1. Paralip.13. q.26. 254
Oza an fuerit occiſus quia poſuit arcam ſuper plauſtrum. 1.Paral.13.q.27. 254
Oza an peccaret tangendo arcam,cum caſura eſſet. 1.Paralip.13.q.28. 255
Oza quonam mortis genere mortuus fuerit. 1. Paral.13. q.29. 257
Oza cur dicatur hic,quod mortuus fuerit coram Domino. 1.Paralip.13.q.30. 258
Oza de ſtatu quidnam ſit ſuſpicandum. 1. Paralip.13. q.31. 258
Oza mortuo cur Dauid contriſtatus eſt. 1.Paral.13. q.32. pag.258
Oza mortuo cur Dauid Dominum timuit.1. Paralip.13. q.33. 258
Oza,& filij ſui cur plauſtrum minabant ſuper quod erat arca.1.Paralip.13.q.24. 252
Ozias quare non fuit occiſus, quia voluit vſurpare officium Sacerdotale, quia ſic iubebat lex. 4. Reg.15. q.7. 128
Ozias quare percuſſus eſt lepra, & de conditione peccati ſui.4.Reg.15.q.6. 128
Ozias quare voluit offerre thymiama, ſicut Sacerdos, & an volebat ſimul eſſe rex,& ſummus Sacerdos propter redditus, & honorem. 4. Reg. cap.15. quæſt.8. pag.128
Oziæ actus, & operationes. 4. Reg.cap.15.quæſt.11. pag.129
Oziæ in peccato ordo, & in punitione eius. 4.Reg.c.15. q.9. 128
Ozias quomodo ſepultus eſſe dicitur cum patribus ſuis, cum tamen ſepultus fuerit in agro. 4. Reg.15. q.12. pag.129
Oziæ tempore prophetarum quinque geſta,ſcilicet,Oſeę, Iſaiæ, Ioelis, Amos,& Abdiæ. 4.Reg.15.q.31. 134
Oziæ geſta, an ſint ſcripta per Iſaiam. 4. Reg.15. q.13. pag.129
Oziæ tempore exiſtentium prophetarum cur nullus orauit pro liberatione eius à lepra,4.Reg.15.q.10. 129

In Pa-

PACIFICA hostia cum feminam offerre liceret, cur in holocausto masculum solum licebat offerri. Leuit.3.q.2. pag. 39
Pacificarum hostiarum pectusculum, & armus dexter an pertinerent simul ad Sacerdotem immolantem. Leuit.7.q.7. 102
de Pacifico sacrificio cur magis dicatur hic, quam de aliis. Leuit.19.q.4. 318
Pacificæ hostiæ cur armus dexter, & pectusculum potius quam aliæ partes ad Aaron, & Sacerdotes pertinebant. Leuit.7.q.8. 103
Pacificum sacrificium. Vid. Sacrificium pacificum.
Pacifica victima cur de auibus fieri non poterat sicut holocaustum, sed de tribus generibus tantum gressibilium animalium, scilicet, boue, oue, & capra. Leuit.3. q.1. pag.37
Pactum Dei de dando Iudæis terram Chanaan, an fuerit sempiternum, 1. Paralip.16.q.23. 314
Pactum quod Deus facit Abraham, an durauerit per mille generationes. 1. Paral.16.q.24. 314
Pactum Isaac factum à Deo de dando Israelitis terram Chanaan, an à Deo iuratum fuerit. 1. Paralip.16. q.25. pag. 315
de Pacto Domini cum Israelitis. Deut.9.q.4. 81
Et quid in eo pacto comprehendatur, ibid.
Pactum Dei vt impleretur quare Salomon orauit, 2. Paralip.6.q.19. 145
Pactum an seruet Deus, & misericordiam solum ambulantibus coram eo. 2. Paralip. 6.q.9. 144
Pactum legis commissoriæ licitam facit vsuram & est casus sextus. Matt.25.q.107. 100
Paganorum matrimonium, an sit sacramentum. 1. Reg.c.8.q.42. 167
Palatium quod Salomon decreuit ædificare, quod aut quale erat. 2. Paral.2.q.13. 29
Palatium sibi ædificando an Salomon peccauerit, 2. Paralip.2.q.3. 30
Pallium Eliæ quare cecidit. 4. Reg.2.q.23. 13
Pallio Eliæ cur Elisæus percussit aquas Iordanis, 4. Reg.2.q.27. 14
Pallium cur non misit Elisæus, sed baculum Sunamitis ad puerum suscitandum, cum ipsa miracula pallio facere consuetus esset. 4. Reg.4. q.49. 37
Pallium Eliæ an haberet virtutem faciendi miracula. 4. Reg.2.q.14. 10
Pallium coccineum quare vocatur hic in Hebræo de terra Senaar, seu pallium Babilonicum. Iosue cap.7. q.50. pag.23
Palmæ, & Cherubim in parietibus Templi sculpti, in quo erant sculpti. 2. Paral.3.q.15. 71
Panes propositionis, an haberent vtramque faciem similem. Leuit.24.q.6. 476
Panes propositionis an coquebãtur intra aliqua vasa metallina. Leuit.24.q.6. 476
Panes propositionis locandi ordo. ibid.
Panes propositionis quare in mensa locabantur. Leuit.24.q.6. 476
Panes propositionis comedere quibus liceret. Leuit.24.q.7. 478
Panes quare Christus benedixit, quando fregit. Matth.14.q.97. 156
Panes benedicendi quem modũ Christus tenuit. ibi.q.98.
Panes quare Christus fregit. ibid.q.102. 158
Panes quomodo fuerint multiplicati. ibid.q.103.
Panum multiplicatio, an fiebat in manibus Christi, vel discipulorum, vel turbarum. ibid.q.104. 159
Panem & carnium non comestarum in die oblationis suæ pars cur igni comburebatur. Leuit.8.q.11. 118
Panis solius oblationis genus cur à Deo datum. Leuit.2.q.1. 25
Panes Sacerdotum iuxta sedentes quinam comedere poterant, & quid de ceteris ad eos pertinentibus. Leuit.6.q.5. 85
Panes cum afferre consueti erãt in itinere discipuli Christi. Matth.cap.14.q.77. pag.148
Panem quotidianum petẽtes, quid petere dicamur, Matt.6.q.110. 124
Panis petitus in oratione Dominica, an accipiatur pro materiali, vel sacramentali. Matt.6.q.111. 125
Panis istius nomine, an intelligantur omnia necessaria. ibidem.
Panis solius oblatio ad quod sacrificij genus pertineat. Leuit.2.q.1. 25
Panis spiritualis quomodo intelligatur panis sacramentalis. Matt.6.q.110. 124
Panes azymos comedere Sacerdotes, an erat necessarium. Leuit.10.q.14. 152
Panis oblati de quo liceret comedere Sacerdotibus maculatis, & aliis ex familia Summi Sacerdotis plura genera. Leuit.22.q.28. 397
Panes quinque quibus saturatæ sunt turbæ an essent discipulorum vel turbarum. Matt.14.q.83. 151
Panes tam paucos, quomodo Christi discipuli habebant, cum tot essent, ibid.q.84.
Panes ad se afferri quare Christus iussit, ibid. quæst.87. pag.152
Panes propositionis an conficiebant Sacerdotes, 1. Paral.23.q.29. 472
Panum propositionis cærimonia, 2. Paralip.13. quæst.36. pag.316
Panes propositionis quinam erant. 1. Paralip.23. q.28. pag.471
Panes Sanctuarij quibus licebat comedere. 1. Reg.c.20. q.7. 139
Panes propositionis quomodo licuerit Dauid comedere. 1. Reg.c.21.q.7. 140
Panes propositiones, quomodo fierent, & qui essent. 1. Reg.c.21.q.9. 141
Panes propositionis quare ponerentur coram Domino. 1. Reg.c.21.q.10. 142
Panes propositionis quibus liceret comedere, 1. Reg.c.21 q.11. 142
Panes propositionis, an licuisset tantummodo comedere omnibus de familia Sacerdotum. 1. Reg.cap.21. q.12. pag.142
Panes propositionis, an Achimelech dedisset Dauid, & suis, si essent immundi 1. Reg.c.21.q.13. 144
Panes propositionis quomodo possint poni calidi in mensa die Sabbati. 1. Reg.c.22.q.17. 146
Panes propositionis tempore necessitatis an Achimelech accepisset, vt daret Dauid. 1. Reg. cap.21. quæst.18. pag.147
Panes propositionis, an Israelitæ haberent in deserto semper super mensam. Num.c.4.q.10. 7
Panes propositionis quomodo mutabantur per singula Sabbata. ibid.
Panes propositionis Sacerdotes, an haberent semper super mensam. Num.c.4.q.11. 73
Panes quomodo ponebantur in mensa propositionis. Exod.c.25.q.28. 55
Panes azymos in Aegypto, an Hebræi comederint. Exod.c.12.q.12. 133
Panes propositionis. Vid. Propositionis panes.
de Panno nouo & veste veteri similitudinem quare Christus dixerit. Matt.9.q.80. 345
Pamphilus, & Eusebius quinam fuerint. 1. Paral. Præf. 1. Hier.q.4. 12
Pamphilus quis fuit, & quis Eusebius. Iosue cap.1. q.14. pag.15
de Papæ amplissimo potestate in concedendo indulgentias claue non errante. in Defens. par.1. quæst.3. pag.4
Papa potest in fide, & moribus errare, & effici hæreticus. Def. par.2.c.30. 49
Papa si damnet aliquam conclusionem tanquam hæreticam non sequitur, ergo est hæretica. ibid.
Papæ multi fuerunt hæretici. ibid.
Papæ crimina quod possint denunciari in Concilio generali, & ibi possit accusari. ibid.c.74. 70
Papa. Vid. dict. Pontif.

Papæ assertioni circa veritatem quamlibet an tenemur stare. 1. Reg. c. 8. q. 203. pag. 246
Papa an potest decipi, & errare, & alius eo verius intelligere, ibid.
Papa, an possit in omnibus votis dispensare, & de quatuor opinionibus ad hoc. Num. c. 30. q. 107. 267
Papa an possit dispensare in voto continentiæ sollemnizato. Num. c. 30. q. 109. 268
Papa an possit dispensare cum monacho simpliciter, super voto obedientiæ, & paupertatis, ibid.
Papa cur cum constituitur cur nomen mutatur, & causæ tres assignantur. 4. Reg. 24. q. 15. 215
Papa quare non est immediatus prælatus omnium hominum, & Episcopus est omnium de suo Episcopatu. Matt. 16. q. 88. 311
Papa an possit laicis decimas dare vt illas ad tempus vel in perpetuum teneant. Matt. 23. q. 179. 386
Papa, an teneatur decimas aliquas soluere, ibid. q. 195. pag. 397
Papam Beatissimum, an rectè vocat Beatum Damasum, Beatus Hieronymus. Matt. Prol. 2. q. 2. 58
Parabolam de cultoribus vineæ, quare Christus posuit hic. Matt. 20. q. 2. 305
Et quid hic vocatur regnum cælorum, ibid. q. 3.
Regnum cælorum simile esse homini patri familias quomodo verum est, ibid. q. 4. 306
Quid sit operarios istos conducere, ibid. q. 5.
Et quare pater familias illos conduxit, ibid.
Quare dicitur quod pater familias exiit primo mane conducere operarios, ibid. q. 6. 307
Quomodo distinguuntur istæ quinque vocationes, vel conductiones, vel horæ, ibid. q. 7.
Quare istas quinque vocationes distinxit scriptura, ibid. q. 8. 308
Quare dicitur, conuentione facta ex denario diurno, ibid. q. 9.
Quare dicitur, egressus in forum circa horam tertiam, ibid. q. 10. 309
Quare dicitur quod pater familias dixit de conductis hora tertia, quod inuenit eos otiosos, ibid. quæst. 11. pag. 309
Quare pater familias iuit toties in forum ad conducendos operarios, ibid. q. 12.
Quare pater familias cum operariis quos primo mane conduxit conuenit ex denario diurno. Et cum eis quos postea conduxit nihil certum statuit, ibid. quæst. 13. pag. 310
Quare de conductione facta in sexta, & nona dixit Scriptura simul, de aliis autem per se, ibid. q. 14.
Quare pater familias arguit de otiositate eos quos conduxit hora vndecima, & non alios, ibid. q. 15. 311
Quare operarij isti qui hora vndecima conducti sunt, dixerunt, nemo nos conduxit, ibid. q. 16.
Quare dicitur, cum autem sero factum esset, ibid. q. 17.
Quare Dominus iussit procuratori vineæ reddere mercedem operariis, ibid. q. 18. 312
Quare dixit pater familias procuratori, voca operarios, & redde illis mercedem suam, ibid. q. 19.
Quare dando mercedem cœpit procurator à nouissimis veniendo vsque ad primos, ibid. q. 20. 313
Quomodo tenuit hic pater familias talem ordinem in soluendo incipiendo à nouissimis, ibid. q. 21.
Quare pater familias fecit dari denarium omnibus tam primis, quam nouissimis, & intermediis, ibidem q. 22. 314
An pater familias dando nouissimis denarium sicut primis conuenienter ostendat liberalitatem, ibid. q. 23. pag. 315
per Parabolam istam, an conuenienter significetur, quod retributio vitæ æternæ erit omnibus æqualis per istam metaphoram, ibid. q. 24.
An pater familias conuenienter egit dando nouissimo sicut primo, ibid. q. 25. 316
Operarij primo mane venientes cur arbitrati sunt quod essent plus accepturi quam denarium, ibid. quæst. 26. pag. 318
Operarij isti primi quare murmurauerunt accipiendo denarios singulos, Matt. 20. q. 27. pag. 319
Et an iuste murmurabant, ibid.
Operarij conquesti, & murmurantes quare loquuti sunt de nouissimis, & non de aliis, ibid. q. 29.
Operariorum de murmuratione quod dicitur, quomodo applicatur ad Christi propositum, ibid. q. 28.
Operarij isti murmurantes quare dixerunt, qui portauimus pondus diei, & æstus, ibid. q. 30.
Et quomodo istud ad sensum parabolæ applicatur, ibid.
Operarius vnus de murmuratoribus quem alloquutus est pater familias quinam erat, ibid. q. 31.
Pater familias cur dixit, amice non facio tibi iniuriam, vocans eum amicum, cum esset murmurator, ibidem q. 32. 321
Pater familias quomodo verum est quod huic non faciebat iniuriam, ibid. q. 33.
Pater familias cur dixit: Volo & huic nouissimo dare sicut & tibi, & quis erat ille nouissimus, ibid. q. 34. 322
Quomodo stat quod dicitur, oculus tuus nequam est, ego autem bonus sum, ibid. q. 35. 323
Quomodo dicitur, sic erunt primi nouissimi, & nouissimi primi, ibid. q. 36.
Quare dicitur, multos esse vocatos, paucos vero electos, ibid. q. 37. 324
Parabola vineæ locatæ cuinam fuerit proposita. Matt. 21. q. 177. 469
Parabolam istam ad quid Christus proposuit, ibid. q. 178.
Quare Christus hoc proposuit principibus Sacerdotum, ibid. q. 179.
Et cur in parabolis, ibid.
Quare dicitur quod homo qui vineam plantauit sepem circumdedit ei, ibid. q. 180. 469
Quare dicitur de illo domino qui locauit vineam agricolis, quod peregre profectus est, ibid. q. 181. 469
Et quomodo stat littera ista, cum Marcus videatur contrarium dicere, ibid. q. 182. 470
Quare dicitur quod pater familias misit filium suum ad agricolas nouissime, ibid. q. 183. 471
Quomodo pater familias dixit: Verebuntur filiũ meum, ibid. q. 184. 471
Quare dixerunt agricolæ, hic est heres, venite occidamus eum, ibid. q. 185. 471
Quare ad occidendum heredem eiecerunt eum extra vineam, ibid. q. 186. 472
An Christus responderit parabolæ quam proponebat, vel principes Sacerdotum, aut alij, ibid. q. 187.
Quare isti responderunt, malos male perdet, ibidem q. 188. 473
Parabolæ istius applicatio quo ad singulas eius partes, ibid. q. 189. 474
Christi ad propositum quomodo pertineant ista, quæ inducit hic, ibid, q. 192. 478
Lapis iste de quo Christus hic loquitur quid fuerit, ibid. q. 193. 478
Et quomodo est credibile quod sic reprobaretur, ibid.
Quomodo conuenit ad propositum Christi istud quod est inductum de lapide angulari, ibid. q. 194. 479
Christus quid dicere voluit, scilicet, auferetur à vobis regnum Dei, ibid. q. 196.
Cælorum regnum quomodo dabitur genti facienti fructus eius, ibid. q. 197. 481
Christus quid voluit significare in lapide super quem qui ceciderit confringetur, ibid. q. 198.
Pharisæi quomodo ponuntur hic cum supra solum ponantur Principes, & Scribæ, ibid. q. 199. 482
Quomodo principes agnoscentes parabolam cognouerunt quod de ipsis diceret, ibid. q. 200.
Quare Sacerdotum principes, & alij quæsiuerunt Christum tenere, ibid. q. 201. 483
Et quid erat ad quod Christum tenere volebant, ibid.
Quomodo dicitur quod volentes principes Sacerdotum tenere Christum, non tenuerunt, quia timebat turbas, ibid. q. 202.
Quomodo dicitur quod turba habebat Christum vt prophetam, ibid. q. 203.

Iudæos qui Christi mortem procurarunt ignorasse eum fuisse Messiam probatur. Matt.21.q.205. pag.486
An ex verbis istius parabolæ, scilicet, hic est heres, venite occidamus eum, probatur quod principes Sacerdotum cognouerunt Iesum esse Deum, & Messiam, ibid.q.206.
Parabola de centum ouibus, an sit eadem cum illa, quæ ponitur Lucæ 15.cap. Matt.18.q.71. 65
in Parabola de centum ouibus, cur dicatur de centum ouibus. Matt.18.q.72. 66
Et cur dicatur, si errauerit vna, & non ponuntur plures. ibid.q.73.
Et quomodo dicitur quod reliquit nonaginta nouem in montibus, cum Luc.15. dicatur, quod reliquit eas in deserto.ibid.q.74. 67
Et quomodo inuēta oue gaudet pastor de illa plusquam de 99. quia plus de reliquis deberet gaudere. Matt.18. q.75. 67
Parabolæ istius applicatio ad Christi intentionem. Mat. 18.q.76. 67
in Parabola ista secundum Christi intentionem intellecta, quomodo dicitur quod pastor reliquit 99. in montibus, vel in deserto. Matt.18.q.77. 68
Et quomodo est verum, quod magis gaudet quærens super oue inuenta, quam super non errantibus, cum contrarium potius videatur. Matt.18.q.78. 68
Parabola de lignis Regem vngentibus, quomodo coaptatur intentioni Ioathæ, Iud.9.q.28. 135
Parabola de cedro, & cardo vnde sumpta fuerit, & quid significet. 4.Reg.14.q.12. 125
Parabolæ, & carmina Salomonis quænam fuerint. 3.Reg. 4.q.8. 71
Et quare scripta non fuerunt. ibid.
Parabolam tertiā, an ponat Christus in verbis illis: Cum autem venerit filius hominis, & quid ibi facit. Mat.25. q.290. 138
Parabolam de arbore fici, quare Christus hic posuerit. Matt.24.q.192. 539
Parabola hæc, quomodo ad Christi propositum applicetur. ibid.q.194. 540
Parabolam de seruo fideli quibusnam Christus dixerit. ibid.q.237. 560
Illud autem scitote, &c. ibid.
Parabola, an sit in verbis istis: Illud autem scitote, &c. vel litteralis sensus. Matt.24.q.140. 562
Parabola ista de patrefamilias, quomodo exponetur, ibid. quæst. 241.
Parabola ista ad quid hic posita sit. ibid.q.244. 563
Et in quo differat à præcedenti. ibid.
Parabolam istam cum varie ponant Matthæus, Marcus, & Lucas, quomodo consonant inter se, ibid.q.245.
Parabolæ istius, quare Marcus non posuit secundum & tertium punctum. ibid.q.246. 564
Parabolæ istius, quomodo primum punctum Matthæus tacuit, cum soleat omnia plene narrare. ibid.q.247.
Parabola de seruo fideli & prudēti, quomodo nobis conuenit. ibid.q.249. 565
Et an omnibus conueniat, vel aliquibus. ibid.
Et quomodo dicitur seruus iste constitutus super familiam, ibid.q.252. 567
Et quid in hoc signantur, scilicet, vt det illis cibum in tempore. ibid.q.253.
Et quare expressum fuit, in tempore. ibid.q.254.
Et quare dicatur, Beatus ille seruus. ibid.q.255. 568
Et quomodo est beatus. ibid.
An iste malus seruus sit idem qui supra ponebatur. ibid. quæst.256.
Quomodo ista quæ cogitat seruus mouent ad hoc, quod ipse male administret. ibid.q.257. 569
Quare dicitur quod seruus malus cæpit percutere seruos, & mãducet aũt, & bibat cum ebriosis. ibid. q.258.
Seruus iste, an peccabat infidelitate vel impudentia. ibid. q.259. 570
Quare dicatur veniet die qua non sperat, & hora qua ignorat, cum alterum sufficeret. ibid.q.260.
Quare dicitur, diuidetq. eum. ibid.q.261.
Quid signatur cum dicitur partemq. eius ponet cum hypocritis. Matth.24. quæst. 262. pag.570
Quare dicitur, illic erit fletus, & stridor dentium. ibid. q.263. 571
Parabolæ istius applicatio ad intentionem Christi. ibid. quæst. 264.
Et primo qui sunt quibus res Domini committitur administranda, ibid.q.264.
Quis sit seruus fidelis, & prudens. ibid.q.265.
Parabolæ istius applicatio aliarum partium, & quomodo verificantur. ibid.q.266. 573
Quid est dicere, vt det illi cibum in tempore. ibid.q.267.
Quare dicitur in tempore, ibid.q.268. 574
Quomodo talis seruus dicitur beatus. ibid.q.269.
Quomodo est verum quod seruus fidelis, & prudēs constituatur super omnia bona Domini. ibid. q.270. 575
Quid hoc sit, scilicet: si dixerit malus seruus in corde suo, moram facit Dominus meus. ibid.q.271. 574
Quid cogitauit seruus iste malus ad male ministrandum ex tardo aduentu Domini sui. ibid.q.272. 575
Quare dicitur de seruo isto malo. Et cæperit percutere conseruos suos manducet autem & bibat cum ebriosis. ibid.q.273. 575
Quare dicitur, veniet Dominus serui illius die qua nescit, & hora qua ignorat. ibid.q.275. 576
Quomodo est verum quod Dominus diuidet seruum. ibid.q.276.
Quid est quod dicitur, partem eius ponet cum hypocritis. ibid.q.fin. 577
Reliqua in Verbo Christus.
Parabolis an vti debeat Sacra Scriptura. Matt.13.q.29. pag.86
Parabola, & metaphora in quo inter se differant. Matth. 13.q.29. 86
Parabolis & Metaphoris quare Scriptura vtatur. Matt. 13.q.29. 86
Parabolæ ad duo conferunt. ibid.
Parabolæ omnes in textu contentæ, an dictæ fuerunt à Christo in eodem Sermone, vel in diuersis. Matt.13. q.36. 89
per Parabolas istas omnes quid Christus voluit significare. Matt.13.q.37. 89
Parabolas ad quid Christus dixit si eas intelligi noluit. ibid.q.39. 90
Parabola zizaniorum ad quid inducta est. Matth.13. q. 49. 95
Parabola zizaniorum, an sit continuata ad præcedentia. Matt.13.q.51. 96
in Parabola seminātis cuius semen in diuersas partes cecidit, seminator, iste quis sit. Matt.13.q.8. 63
Quomodo exiit. ibid.
Quare dicitur seminare semen suum. ibid.q.10.
Seminis quatuor istæ differentiæ, quomodo se habeant. ibid.q.11. 64
Quare dicitur, quod semen cadens in via à volucribus comestum est. ibid.q.12.
Semen quomodo seminatū est super petrosā, ibid.q.13.
Parabolæ istius expositionem, quando discipuli à Christo quæsiuerunt. ibid.q.31. 88
in Parabola ista quare Christus posuit differentias quatuor in quas semen cecidit. ibid.q.43. 92
Parabola zizaniorum ad quid inducta est. Matt.13.q.49.
in Parabola ista innuitur duplex status Ecclesiæ, quæ hic dicitur ager in quo Christi verbum seminatū est. ibid.
Parabola grani sinapis, an sit continuata ad præcedentia. ibid.q.51. 96
Parabola fermenti absconditi, an sit ad præcedentes continuata. ibid.q.52. 97
Et quid per illam Christus signare voluit. ibid.q.53.
Parabolæ duæ seminantis expositio quare à Matthæo ponitur, non aliarum quinque. ibid.q.59. 101
Zizania quænam sunt quæ superseminata sunt in agro. ibid.q.61. 102
per Parabolam Thesauri quid Christus signare voluerit. Matt.13.q.65. 104
Et quid sit thesaurus absconditus. ibid.
Et quid signat abscondere thesaurum in agro. ibid.

Para-

per Parabolam sagenæ quidnam Christus intellexerit, Matt.13.q.68. pag.107
Et ad quid ponat eam. ibid.
Parabola sagenæ in quo differat ab illa tritici, & zizaniorum.ibid.q.69. 108
in Parabola viri peregre proficiscentis quid Christus intendit,& ad quid ponit ipsam.Matt.25.q.89. 47
Parabola viri peregre proficiscentis ista, & illa quæ habetur. Luc.19. de domino abeunte in regionem longinquam, an idem sint.Matt.25.q.90. 47
Parabola viri peregre proficiscentis, an differat ab illa de seruo constituto super familiam cap. præced. Matt.25. q.91. 48
Parabola hæc quare ponatur posita illa de seruo constituto super familiam,cum illa sufficere videatur. Matt. 25.q.92. 48
in Parabola viri peregre proficiscentis, an iuxta sensum parabolicum conuenienter dicatur, quod erat homo peregre proficiscens.Matt.25.q.93. 48
Sicut enim homo peregre proficiscens,&c. explicatio,& an quoad sensum parabolicum conuenienter dicatur, quod erat homo peregre proficiscens: Matt.25. q.94.
Parabolæ viri peregre proficiscentis peregrinatio quæ erat,& qualis. Matt.25.q.44. 48
Parabolæ viri peregre proficiscentis serui ad quid vocati sunt,& quot. Matt.25.q.95. 49
Serui peregre proficiscentis ad quid vocati sunt, & quot. Matt.25.q.95. 49
Seruis, an bonorum omnium administrationem dederit dominus peregre proficiscens. Matt.25.q.96. 49
Pecuniam,quare inequaliter commisit,scilicet,vni quinque talenta alij duo,& alij vnum Dominus peregre proficiscens. Matt.25.q.97. 49
Vnicuique secundum propriam virtutem,quid per verba hæc significatur. Matt.25.q.98. 50
Et quid significet applicata ad Deum & Christum. ibid. q.133. 59
Vir peregre proficiscens: quare vnicuique commisisse dicatur secundum propriam virtutem. Matt.25. q.99. pag.50
Vir peregre proficiscens, quare dicitur statim profectus esse. Matt.25.q.100. 50
Talenta quinque seruus accipiēs, quomodo potuerit lucrari quinque.Matt.25.q.101. 50
Talentū vnius serui, quare abiens abscondit illud in terra.Matt.25.q.102. 50
Talentum vnum seruus accipiens, quare dixit: scio Domine quia homo durus es. Matt.25.q.103. 53
Talenta quinque accipiens seruus, quare specialiter dicatur superlucratum fuisse alia quinque in parabola Domini peregre proficiscentis ad Deum, & Christum applicita. Matt.25.q.136. 61
Talenta duo seruus accipiens alia duo lucratum esse, quomodo dicatur,& quid per quinque, & duo talenta signetur in parab. Domini peregre prof. ad Deum, & Christum applicita. Matt.25.q.137. 62
Talenta duo quid significent in parabola viri peregre proficiscentis ad Deum & Christum applicita. Mat.25. q.149. 65
Talenta duo, & quinque accipientes de quibus in parabol dicta ad Deum applicita,an fuerint æquales in merito, & quomodo circa vtrumque Dominus eadem fecerit. Matt.25.q.150. 66
Serui pigri talentum,cur dominus dari fecit habenti decem,& non habenti quattuor. Matt.cap.25. quæst.159. pag.70
Parabolæ viri proficiscentes, quomodo verba illa, vocauit seruos,applicetur Deo,& Christo. Matt.25.q.127. pag. 57
Parabolæ supradictæ verba hæc, tradidit illis bona sua, quomodo vera sint ad Deum, & Christum relata. Matt.25.q.128. 57
Parabolæ verba hæc, quibusdam dedit quinque talenta quid signant applicata ad Deum,& Christi. Matth. 25.q.129. 57
Viri proficiscentis bonorum distributio cur per tres gradus signatur,cum posset per plures significari. Matt.25. q.130. 57
Distributio per tres gradus cur facta sint in parab. viri proficisc. cum posset per plures fieri. Matt.25.q.130. 57
Proficiscentis viri quare talenta fuerint quinque, duo, & vnum,& de applicatione quorūdam,an sit bona. Matt. 25.q.131. 58
Talenta data ad veritatem parabolę quid sunt, pecuniane an pondus. Matt.25.q.132. 58
Verba illa, dedit vnicuique iuxta virtutem quid sit, & quomodo infundantur à Deo virtutes in anima, & an cælum ad hanc animæ perfectionem concurrat, & an animæ antequam infundantur habeant esse in actu. Matt.25.q.133. 59.
Parabola Domini peregre proficiscentis ad Deum, & Christum applicita quid per quinque talenta signatur,& quomodo eorum lucrum ad Deū, & Christum applicetur. Matt.25.q.135. 61
in Parabola quomodo Dominus eadem fecit circa seruum duorum talentorum quæ circa seruum quinque, & an fuerint æquales in merito. Matt.25.q.150. 66
In parab. Domini peregre prof. de Deo,& Christo intellecta, cur Dominus fecit dare talentum serui mali,& pigri habenti decem, & non habenti quattuor. Mat.25. q.159. 70
Litteræ ad propositum, quomodo sit, & quomodo verum quod datur habenti. Matt.25.q.161. 70
in Parab. Domini peregre profi. de Deo & Christo intellecta,quomodo verum sit,quod ei qui non habet,quod habere videtur auferetur ab eo. Matt.25.q.162. 71
Et inutilem seruum proiicite in tenebras exteriores,quare dicatur in parabola Domini peregre proficiscentis: Matt.25. q.163. 71
Parabolæ Domini peregre profi. de Deo,& Christo intellectæ verba illa seruum inutilem proiicite in tenebras exteriores,quare dicatur. Matt.25.q.163. 71
Parabola viri peregre proficiscentis de Christo intellecta, quomodo Christo, & Deo applicetur. Matt.25. q.126. pag. 56
Et quomodo Deo & Christo applicentur verba illa: Vno dedit quinque talenta, &c. ibid.q.129. 57
Quomodo ad parabolam hūc lucrū applicetur. Mat.25. q.135. 61
Et quid per quinque talenta signetur. ibid.
Qui habuit quinque superlucratus est alia quinque, quomodo specialiter dictum est. ibid.q.136. 61
Qui habuit duo talenta, quomodo dicitur, quod superlucratus est alia duo. ibid.q.137. 62
Et quid per duo,& quinque talenta signantur. ibid.
Quis sit seruus qui acceptum talentum abscondit in terra. ibid.q.138.
Et cur de eo specialiter dicatur, quod abscondit illud,& non de eo qui quinque aut duo acceperat. ibid.q.139. 63
Cur dicitur, quod post multum tempus venit Dominus seruorum illorum. ibid.q.140.
Et quare dicitur, post multum temporis. ibid.q.141.
Quid est, Dominus, cum seruo rationem ponat. ibidem, q.142. 64
Quid sit quod dicitur: Accedens qui quinque talenta acceperat. ibid. q.143.
Et quare dicatur. ibid.
Quid sit quod dicitur: Ait Dominus illi, euge serue bone. ibid.q.144.
Quare dicta sunt verba illa, Serue bone,& fidelis. ibid. q.145. 65
Quare dictum, Super pauca fuisti fidelis. ibid.q.146.
Quid est quod dicitur, Super multa te constituam. ibid. quæst. 147
Quid est quod dicitur, Intra in gaudium Domini tui. ibid. quæst. 148.
Quare dicitur, Accessit & qui duo talenta acceperat, quid sit,& quid signatur per hæc duo talenta. ibidem. q.149. 65
Quomodo dicatur, accessit, & qui vnum talentum acceperat, quia mali non accedunt. ibid.q.151.
Et quare hic vltimus accessit. ibid.

Quid est quod dicitur, dixisse seruus iste: Domine scio; quia durus es. Matt.25.q.152. pag.67

Quid est quod dixit, Metis vbi non seminasti. ibidem. quæst. 153

Serui pigri qui talentum vnum accepit quis imaginem teneat. ibid.q.153. 67

Et quare malus à Domino vocetur, & arguitur. ibid. q. 154. 68

Et quare dixit Dominus: Sciebas quod meto vbi non semino. ibid.q.155.

Et quis in verbis illis melius inducit, seruus, an Dominus. ibidem.

Quid est, quod dicitur, Oportuit te pecuniam meam committere nummulariis. ibid.q.156.

Quare Dominus non repetiuit prima verba serui, scilicet, se esse durum. ibid.q.157. 69

Et quotupliciter accipiatur durus. ibid.

Et quomodo Deo conueniant verba hæc. ibid.

Parabola duorum filiorum in vineam missorum, an sit dicta post præcedentia, vel mutato ordine, & an statim post præcedentia, vel interiecto tempore dicta sit. Mat. 21.q.161. 458

Parabolam istam quibusnam Christus dixerit. ibidem. quæst. 162.

ex Parabola ista quidnam Christus ostendere intenderit. ibid.q.163.

Parabolæ istius applicatio quo ad singulas eius partes. ibi. q.164. 459

Isti duo filij quidnam significant. ibid.q.165.

Isti duo filij, quomodo duplicem expositionem recipere possunt. ibid.q.166. 460

de Istis duobus filiis dicta, quomodo secundum secundam expositionem exponi possunt. ibid.q.167. 461

Parabolam istam, quare Christus specialiter proposuit Principibus Sacerdotum. ibid.q.168. 462

Parabolam istam, cur proposuit Principibus Sacerdotum Scribis, Pharisæis & Senioribus, cum illos increpare vellet, quia poterat sine parabola illos increpare. ibidem. q.169. 462

in Parabola ista, cur Christus de Ioanne potius conclusit, quam de aliquo alio. ibid.q.170.

Sacerdotum Principes, quare Christo respondere voluerunt ad istam parabolam. ibid.q.171. 463

Cur postquam iam erat proposita quæstio non cessauerunt nolentes respondere. ibid.q.172.

Christus, quare dixit de meretricibus, & publicanis. ibi. q.173. 464

Quomodo verum sit quod meretrices, & publicani præcederent Principes Sacerdotum in Regno Dei. ibid. quæst. 174.

Parabola de virginibus fatuis atque prudentibus, quomodo se habeant quo ad sensum parabolicum. Matt. 25.q.2. 1

Cur quæ exierunt obuiam sponso, & sponsæ dicuntur virgines. ibid.q.3. 2

Et cur decem fuisse Christus dixerit. ibid.q.4.

Et an possent esse plures decem vel minores duobus. ibi.

Cur dicatur, accipientes lampades exierunt obuiam. ibid.quæst.5.

Et cur fiebat receptio ista per noctem, & non per diem. ibid.q.6. 3

Et cur dicitur, exierunt obuiam sponso, & sponsæ. ibid. quæst.7.

Et cur isti sponsus, & sponsa vocantur, & non vir & vxor. ibid.

Et cur dicatur, quod quinque virgines erant fatuæ, & quinque prudentes. ibid.q.9. 4

Et cur quinque dixit fatuas, & quinque prudentes. ibid. quæst.10.

Parabolam hanc quare Christus dixit, esse virgines fatuas, & prudentes, quia poterat esse quod nullæ fatuæ essent in virginibus, recipientibus sponsam. ibid.q.11.

Quare dicitur, quod fatuæ acceptis lampadibus non sumpserunt oleum secum. ibid.q.12.

Quare singulæ Virgines portabant singulas lampadas. ibid.q.13. 5

Quare dicitur moram faciente sponso omnes dormitauerunt. Matt.25.q.14. pag.6

Quare dicitur, quod omnes dormitauerunt. ibid.q.15. 6

Quare dicitur, dormitauerunt omnes, & dormierũt. ibid. quæst. 16.

Quare dicitur, quod media nocte factus est clamor. ibid. q.17. 7

A quo factus est clamor. ibid.q.18. 7.

Et quare. ibid.

Et quomodo. ibid.

Quare clamatum est, ecce sponsus venit, exite ei obuiam. ibid.q.19.

Quare dicitur, tunc surrexerunt omnes Virgines illæ, & ornauerunt lampadas suas. ibid.q.20.

Quare fatuæ dixerunt sapientibus, date nobis de oleo vestro. ibid.q.21.

Et quare à prudentibus illud petierunt. ibid.

Quare dixerunt, quia lampades nostræ extinguuntur. ibid.q.22. 8

Quare Virgines fatuæ permiserunt lampades suas extingui. ibid.q.23.

Quare ante hoc non prouiderunt Virgines fatuæ. ibid. quæst. 24.

Quare prudentes oratæ à fatuis non communicauerunt illis de oleo suo. ibid.q.25. 9

Quare dixerunt prudentes fatuis, ite potius ad vendentes, & emite vobis. ibid.q.26.

Quomodo fatuæ Virgines ire voluerunt ad vendentes, oleum, cum esset inconueniens. ibid.q.27.

Et quare non redibant potius in domum propriam, quam irent ad vendentes. ibid.

Quare Christus dixit, quod dum irent emere oleum, venit sponsus, & quæ paratæ erant intrauerunt cum eo. ibid.q.28. 10.

Quare clausa est ianua, & quare hoc exprimitur. ibid. quæst. 29.

Quare dicitur, quod nouissime venerunt Virgines reliquæ dicentes: Domine, Domine. ibid.q.30.

Quare sponsus respondit, amen dico vobis, nescio vos. ibi.

Et an fuit conueniens responsio. ibid.q.31.

Parabolam hanc ad quid Christus induxit. ibid.q.32.

Parabolæ istius verus sensus. ibid.

Quare hic quædam ponuntur hortantia ad vigilandum. ibid.q.33. 11

Quod est tempus quod designat, tunc. ibid.q.34. 12

Quid vocatur hic Regnum Cælorum. ibid.q.35. 12

Clamor mediæ noctis quid sit, & per quos fiet. Matt.25. q.54. 20

Quare clamor vocatur pulsatio à Deo. Matt.c.25.q.56. pag. 21

Clamorem hunc annunciare Christum venientem, quomodo dicitur. ibid.q.57.

Virgines clamorem audientes, quomodo non inuentæ sunt paratæ. ibid.q.58.

Clamor, quare dicatur, quod media nocte factus est. ibi. quæst. 59.

in Clamore quid est, quod dictum est, Ecce sponsus venit. ibid.q.60. 22

Ad quid dictum est: Ecce sponsus venit, exite ei obuiam. ibid.q.60.

Quid signatur per verba hæc, Tunc surrexerunt omnes illæ Virgines. ibid.q.61.

Quid signant verba illa: Et ornauerunt lampadas suas. ibid.q.62. 23

Fatuæ ad quid dixerunt, date nobis de oleo vestro. ibid. quæst.63.

Lampades nostræ extinguuntur, ad quid dictum est. ibid. q.64. 24

Prudentes, quare non communicauerunt oleum suum fatuis. ibid.q.65.

Eorum responsio per verba hæc: Ne forte nõ sufficiat, &c. an conducat ad propositum. ibid.q.66.

Quomodo concordent verba hæc: Ite potius ad vendentes, & emite vobis. ibid.q.67. 25

Quomodo stant verba hæc: Cum autem irent venit sponsus. ibid.q.68.

Quomodo

Quomodo dicatur, Virgines prudentes, quæ paratæ erãt introiuisse ad nuptias cum sponso. Matt. 25. q. 69. 26
Quare dicatur, ianua est clausa. ibid. q. 70.
Quomodo fiat illud, Nouissime veniunt Virgines, &c. ibid. q. 71. 27
Quomodo Christo applicari possit responsio hæc, nescio vos. ibid. q. 72.
de Paradiso, & an de illa opinio prima vera sit. Genes. 13. q. 78. 151
de Paradiso secunda opinio, an vera sit. ibid. q. 79. 152
de Paradiso tertia opinio, an vera sit. ibid. q. 80.
Paradisus terrestris qualis sit. Genes. 13. q. 85. 154
in Paradiso terrestri quid sit. ibid. q. 86.
In qua mundi parte sit. ibid. q. 88. 155
in Paradiso vtrum fuerint animalia, & quomodo. ibidem quæst. 89.
Et de hoc an verior sit secunda, & tertia opinio, quam prima. ibid. q. 90.
Paradisus in qua parte terræ sit. ibid. q. 90. 156
An sit situs in aliqua parte Asiæ. ibid. q. 91.
Quomodo est ignotus. ibid. q. 92. 157
in Paradisum cur homines non vadant. ibid.
ad Paradisum perueniendi de impedimentis opinio secunda, an sit vera. ibid. q. 93.
An rationes pro superiori opinione vrgeant. ibid. q. 95.
Paradisum terrestrem cur nemo vnquam inuisere conatus sit. ibid. q. 96.
Prædicta an nobis vera esse constet. ibid. q. 97. 158
Paradisi magnitudinem & paruitatẽ, an scire possimus. ibid. q. 98.
Quantæ altitudinis sit. ibid. q. 99. 159
An eleuetur vsque ad circulum Lunæ. ibid. q. 100.
An opinio hæc vera sit. ibid. q. 101.
Opinionis superioris, an fundamenta tollantur. ibidem quæst. 102.
Opinionis eiusdem, an aliud fundamentum verum sit. ibid. q. 103. 160
Paradisum pertingere cælum lunæ, an per hiperbolem dici possit. ibid. q. 104. 160
Paradisum pertingere cælum non per hiperbolem, an putauerint veteres authores supra citati. ibid. q. 105.
Et quid de hoc sentiendum sit secundum veritatem. ibid. q. 106. 161
Paradisus cuius altitudinis sit an scire possimus. ibidem. q. 107. 161
Paradisus an sit in tertia regione aeris. ibid. q. 107.
Paradisus si ponatur in tertia regione aeris, an sequatur eadem inconuenientia. ibid. q. 108. 162
ad Paradisum an peruenerint aquæ diluuij. ibid. q. 110. pag. 161
in Paradiso an sit solus homo. ibid. q. 113. 163
in Paradiso, an sint aues. ibid. q. 114.
ad Paradisum vsque, an aquæ diluuij peruenerint. ibid. q. 117. 165
Paradisus an sit adfuturus in Iudicio generali, quando omnia ardebunt. ibid. q. 120. 166
Rationes in contrarium vt concludant. ibid. q. 121.
Paradisi locus qualis sit. ibid. q. 122. 167
in Paradiso quot annos vixerit Henoch. ibid. q. 123.
in Paradiso quæ sit causa salubritatis, & vitæ diuturnæ. ibid. q. 124. 168
Paradisum ad quid Deus creauit. ibid. q. 125.
Paradisum creari, an fuerit conueniens. ibid. q. 126. 169
Paradisum voluptatis quod Dominus Deus plantauerat, cur dicatur. ibid. q. 127. 169
de Paradiso, cur dicitur, quod eum plantauerat à principio. ibid. q. 129. & 130. 220
Paradisum esse ab Oriente Scriptura dicẽs, quomodo intelligi debeat. ibid. q. 131. 171
Paradisum Deus plãtauerat in quo hominem posuit, quare dicatur. ibid. q. 133. 171
in Paradiso, an essent ligna non fructifera. ibid. q. 145. pag. 176
Paradisi arbores, quomodo magis conferrent ad longam vitam quam istæ nostræ, excepto ligno vitæ. ibid. q. 174. pag. 188
Paradisum fluuius irrigãs quinam esset. Genes. 13. q. 177. pag. 190
in Paradiso, an fiat diuisio quattuor fluminum, vel extra. ibid. q. 178. 190
in Paradiso, an fuisset conuersatio homogalatica. ibidem. q. 759. 427
in Paradiso, an aliqua subiectio fuisset. ibid. quæst. 764. pag. 430
in Paradiso, an fuisset aliquod imperium. ibid. q. 765.
de Paradisi alijs arboribus, cur nõ sit mentio. ibid. q. 149. pag. 178
Paradisi terrestris, & Indiæ situs. Ios. q. 12. 89
Paradisus terrestris vbinam sit. Genes. 2. q. 8. 23
Et an tendat potius ad Orientem, vel Occidentem, vel in medio sit. ibid.
Paradisus terrestris, an sit altissimus super omnem terræ altitudinem adeo vt attingat globum lunarem. Genes. 2. q. 9. 24
in Paradiso quænam prouidentia ad vsum humanũ fuit. Genes. 2. q. 10. 24
Paradisus an pertingat vsque ad globum lunarem. Gen. 2. q. 11. 24
in Paradiso an sint vndique animalia, & arbores. Genes. 2. q. 12. 25
Paradisi fluuius, an diuidatur in quattuor, in Paradiso, vel extra. Genes. 2. q. 13.
Paradisi arbor scientiæ boni, & mali cur sic vocetur. Genes. 2. q. 11.
Paradisi fluuius cur dicatur Physon. Genes. 2. q. 15. 26
Paradisi fluminum quattuor origo. Genes. 2. q. 19. 28
in Paradiso an positum lignum vitæ, ne senectus hominem dissolueret. ibid. q. 30. 34
in Paradiso quantum Adam durauerit. Genes. 3. q. 14. 37
in Paradiso num fuisset communicatio œconomica, vel politica. ibid. q. 18. 41
Paradisum cur oporteret custodiri à dæmonibus, cum ipsi non delectentur amœnitate locorum. Genes. 3. q. 25. pag. 45
in Paradiso gladius igneus constitutus vnde fuerit. ibid. quæst. 26.
in Paradiso terrestri quem statũ habeant Elias, & Enoch, & an ibi vtantur vestibus, & alijs humanis necessitatibus. 4. Reg. 2. q. 24. 13
Paradisum terrestrem, an purgabit ignis Iudicij vniuersalis. Matt. 25. q. 434. 232
in Paradisum terrestrẽ ductus ne fuerit Elias vel in Cælum Empireum, siue in alium locum. 4. Reg. 2. q. 5. 8
ad Paradisum terrestrem, an peruenerint aquæ diluuij vniuersalis. Matt. 25. q. 433. 231
in Paradiso terrestri ad quid maneant Elias, & Enoch, & quid postea facturi sunt. 4. Reg. 2. q. 25. 14
in Paradiso terrestri quot annis vsque nunc steterint Elias & Enoch. 4. Reg. 2. q. 26. 14
in Paradiso terrestri, an fuerit aliqua communicatio vel subiectio. Genes. 13. q. 803. 449
in Paradiso Cælesti, an communicatio vel subiectio aliqua futura sit. Genes. 13. q. 805. 449
Paradisum terrestrem hucusque casti habitant, Enoch, & Elias. Parad. 5. c. 165. 107
de Paradiso præcipuo animarum receptaculo. Parad. 5. c. 164. 106. & c. 168. 107
Paradisus in qua parte sit. ibid. c. 166.
Paradisi gloria, an fuerit ab initio sæculi, vel postmodum exorta. ibid. c. 169.
in Paradiso existentibus, an omnibus sit æqualis gloriæ felicitas. ibid. c. 170. 108
in Paradiso tantum, & tot quilibet intelligit, ad quot prius erat in potentia. ibid. c. 171.
De cognitione animæ in Paradiso. ibid. c. 172.
in Paradiso cælesti, an erit vlla mulierum subiectio. Genes. 13. q. 788. 441
Paradisi felicitatis status perfectior est, quam status Originalis innocentiæ. Parad. 3. cap. 20. 68
Quædam ad superiora attinentia. ibid. cap. 21.
Paradisi felicitas quod non sit futura, sine vestibus dubitatio. ibid. cap. 24.

Para-

Paralipomenon librum quare non audebat scribere B. Hieronimus. 1. Paral. Præf. 2. Hier. q. 6. 33
Paralip. c. 27. quæ habentur, cum sint facta ante ea quæ in præced. cap. cur post ponuntur. 1. Paralip. 27. q. 2. pag. 530
Paralipom. libri qualis sit intentio, Matt. 1. q. 1. 43
in Paralip. 1. c. 9. dictorum quænam sit intentio. 1. Paral. 9. q. 3. 185
Paralip. 1. in Prologo quare dicat Hieronimus, quod solum in libro illo narrantur historiæ pertinentes ad librum dictum regum Iuda, non Israel, cum in libro regum remittatur etiam ad librum sermonum regum Israel. 1. Paral. Præf. 2. Hier. q. 6. 33
Paralipomenon liber, an sit liber verborum Iuda. 1. Paralip. Præf. 2. Hier. q. 7. 34
Paralipomenon liber an præcedit Iob, in Præf. D. Hier. 1. Reg. q. 23. 23
Paralipomenon libri quis fuit auctor. 1. Paralip. Præfat. Auct. q. 5. 4
libri Paralipom. qualis sit intentio. 1. Paralip. 1. q. 1. pag. 43
Paralip. 1. Prologus secundus, an debeat esse post præcedentem. 1. Paral. Præf. 2. Hier. q. 3. 26
Paralip. Prologus secundus an sit B. Hier. 1. Paral. Præf. 2. Hier. q. 4. 26
Paralip. 1. Prologus primus an sit B. Hier. 1. Paral. Præf. 1. Hier. q. 1. 8
Paralip. 1. Prologum primum quare posuerit B. Hier. 1. Paralip. Præfat. 1. Hier. q. 2. 8
Paralipomenon libri quare sic vocentur. 1. Paralip. Præf. Auct. q. 1. 1
Paralipomenon libri quanta sit auctoritas. 1. Paral. Præf. Auct. q. 2. 1
Paralipomenon libri quis ordo. 1. Paralip. Præfat. Auct. q. 3. 2
Paralipomenon liber an sit ille qui vocatur liber verborum dierum. 1. Paral. Præf. Auct. q. 4. 3
Paralipom. libri virtus quæ, & quanta necessitas. 1. Paralip. Præf. Auct. q. 6. 5
Paralipomenon libri concordia, & historiarum suppletio quare non connectur nisi vsque ad reditum de Babilone. 1. Paralip. Præf. Auct. q. 7. 6
Paralip. 1. c. 6. ad intelligentiam quædam præsupponenda. 1. Paralip. 6. q. 3. 147
Paralitici à Christo curatio quando facta fuerit. Matt. 9. q. 4. 306
Et an ordine continuato scripta sit. ibid.
Paraliticus iste quis erat. ibid. q. 5. 308
Paraliticum quare Christus dixit esse filium. ibidem quæst. 6.
Paraliticus iste, an sanatus fuit propter fidem suam, vel propter fidem portantium ipsum. ibid. q. 7. 308
Paralitico quare Christus dixit, remittuntur tibi peccata tua, cum non ad hoc ei offerretur. ibidem quæst. 9. pag. 310
Paralitico quomodo Christus peccata nunc remisit sine confessione, cum sit necessaria. ibid. q. 10. 311
Paralitico quomodo Christus nunc peccata remisit sine satisfactione. ibid. q. 11.
Paraliticum sanare, an maius sit, quam dimittere peccata. ibid. q. 15. 317
Et quis sit verus sensus verborum Chrisostomi super hac re. ibid.
Paraliticus quare non loquebatur, nec dabat gratiarum actiones, cum tamen beneficia duo Christus huic paralitico contulerit. ibid. q. 27. 320
Paralitici visu miraculo quare turbæ timuerunt. ibidem q. 28. 321
Paralitico circa verba dicta à turbis Euangelistarum discordia. ibid. q. 31. 323
Parentes primi. Vid. Adam, & Eua.
Parentes, an possint vouere filios Domino. 1. Reg. 1. q. 21. pag. 35
Parentes Mariæ Virg. quid fecerint videntes eam prægnantem. Matt. 1. q. 43. 158
Parentes, fratres, & sorores, & filios, an dimittere liceat; aut aliquem eorum. Matt. cap. 19. q. 210. pag. 296
de Parentibus non maledicendis lex. Exod. cap. 21. q. 19. pag. 387
Parentibus filii secundum rationem obligantur. Matt. 8. q. 68. 262
Parentum ob sustentationem, an religionem ingredi desiderans debeat in sæculo aliquo tempore morari. Matt. 8. q. 67. 261
Parentum circa sustentationem Ermegildi Hispani Gothorum cuiusdam regis filij exemplum. ibid.
erga Parentes quantum sit filiorum debitum. Matth. 15. q. 26. 213
Parentes & filios fide aduersantes, an odisse liceat. Matt. 10. q. 137. 455
Parentes maledicens an quilibet mori deberet secundum legem Moysi. Matt. 15. q. 24. 211
Parentes vt subueniat, an possit exire religiosus existens in claustro absque licentia superioris. Matth. 6. q. 79.
Parentes, fratres, & sorores, &c. quomodo relinquuntur. Matt. 19. q. 210. pag. 296
Pariendo modi sex miraculosi, & quis maior sit illorum. 4. Reg. 4. q. 26. 32
Pars quinta, quod adderetur super æstimationem, cur concedebatur, cum videretur tunc gaudere duplici priuilegio Sacerdos. Leuit. 27. q. 47. 591
Partem quintam quare Deus hic posuerit super æstimationem, qua videtur nimis grauari vouens. Leuit. 27. q. 46. 591
Pars quinta cur rationabiliter videatur addenda. Leuit. 27. q. 47. 591
Partem quintam quomodo solueret qui preuaricatus erat cærimonias per errorem in Domino sanctificatis. Leuit. 5. q. 7. 76
Parochia dupliciter sumitur. Matt. 23. q. 189. 394
Pars maior cur fuit data maiori multitudini filiorum Israel, & minor paucioribus. Num. c. 26. q. 12. 139
Pars maior si datur maiori multitudini, & minor minori, an sit contra iustitiam distributiuam. ibid.
Pars maior quomodo accidit, quod daretur pluribus, & minor paucioribus, cum à casu, & sorte diuiderentur possessiones. Num. c. 26. q. 14. 141
Paruuli an Ioannis baptismo baptizarentur. Matth. c. 3. q. 46. 308
Paruuli peccata in baptismo remittuntur, & adultis per fidem. Matt. 9. q. 8. 308
Paruuli cur, non autem adulti diuino in iudicio aliquando pro patribus occidantur. 4. Reg. 14. q. 5. 121
Paruuli & mulieres, an comprehendantur in numero 70000. occisorum à peste. 1. Paralip. 21. q. 51. 421
Paruuli in Lymbo, &c. Vid. Lymbus.
Paruuli, & feminæ ducti de præda Madian, an fuerint purificati aqua lustrationis. Num. c. 31. q. 7. 282
Paruuli in deserto, an manebant incircumcisi, propter periculum, quod sequebatur, & quid sentiat de hoc Histor. Scholast. Iosue c. 5. q. 16. 143
Paruuli, & alij, qui remanserunt trans Iordanem, an fuerunt circumcisi eodem loco, & tempore, quo & alij. Iosue c. 5. q. 28. 148
Paruulos, cur Turba Christo offerebat ad imponendum eis manus. Matt. c. 19. q. 95. 215
Paruuli hi Christo oblati, an per eius tactum manuum virtutem aliquam consecuti sint, aut bonum aliquod. ibid. q. 96. 215
Paruulos sinite venire ad me, cur dixit Christus. ibidem q. 101. 218
de Paruulis talium esse regnum Cælorũ, cur dixit Christus. ibid. q. 102.
de Paruulis loquens Christus, cur dixit, talium est regnum Cælorum, & non dixit ipsorum. ibid. q. 103.
Pascha Iudæorum à quo transitu vocatur transitus. Leuit. 23. q. 6. 443
Paschæ circa diem quando celebraretur, an simul cum Iudæis, vel non, quænam fuerit ab antiquo difficultas in Ecclesia. Def. par. 2. c. 20. 43
de Paschæ vera celebratione secundum Christianos. Leuit. 23. q. 19. 458

in Paſcha quiſnam fuerit celebrior dies primus, an ſeptimus,& an fuerint aliqua ſacrificia in ſeptimo,quæ non fuerint in primo.Leuit.23.q.10. pag. 446
in Paſcha,an vnus manipulus, vel plures offerendi eſſent, & an quilibet Iudæus cogeretur offerre manipulum. Leuit.23. q.11. 448
in Paſcha, an quilibet Iudæus cogeretur offerre manipulum.Leuit.12.q.11. 448
in Paſcha, an offerri poſſet agnus habens caudam vel aures amputatas.Leuit.23.q.12. 450
Paſcha poſt biduum futurum,cur dixit Chriſtus,cum videatur eſſe contradictio in Euangeliſtis. Matt.26. q.6. pag.501
Paſcha nomen quomodo accipiatur. Matth.26. quæſt.9. pag.503
Paſcha cur inſtitutum.Matt.26.q.9. 503
Paſcha quomodo accipiatur hic. Matt.26. q.8. 503
Paſchalis agni inſtitutionis cauſa. Matth.26. quæſt.10. pag.504
Paſchalis agni inſtitutionis cærimoniæ cauſa. Matth.26. q.10. 504
Paſchalis agni cærimonia quando fieri debebat.Matt.26. q.11. 506
Paſchalis agni immolationis locus, & feſtiuitatis. Matt. 26.q.12. 507
Paſſeris immolatio pro lepræ emundatione, quonam loco fiebat. Leuit.14.q.4. 230
Paſſio dupliciter accipitur. Matt.17.q.111. 397
Paſſio quæ propriè dicatur, ibid.
Paſſio quomodo fiat. ibid.
Paſſiua potentia duplex. ibid.
Paſſiones bifariam ſecantur. Parad.3.c.18. 38
de Paſſionum alio genere. ibid.c.21.
Paſſionis Peccatum. Vid. Peccatum Paſſionis.
ex Paſſione actus, an ſit laudabilis magis, quam ex electione. Matt.6.q.22. 18
Paſſiones animi,quomodo interdum inuicem repugnant. Matt.14.q.35. 130
Paſſiones peccatum, & homines mali ſunt inferi portæ. Matt.15.q.70. 285
Paſſiones propriæ,an tollantur rei,cum ſint inſeparabiles. Ioſ.11.q.41. 42
de Paſſione cur tracter Chriſtus poſt dicta de Iudicio. Matt.cap.26.q.3. 500
Paſſiones quæ indiuiduum ſequuntur. Parad.3.c.40. 41
de Paſſionibus quibuſdam quædam. Parad.5.c.32. 71
Paſſionem & actionem omnem elementorum ad ceſſandum,an ſufficiet cæli motus ceſſationem. Matt.cap.25. q.473. 256
quod Paſſiuum eſt dupliciter immutari poteſt. Matt.17. q.114. 402
Patres quinam proprie vocantur in Scriptura. Deut.32. q.4. 301
Pater ſi occulte idolatra ſit,vel hæreſiarca, & incitauerit filium ad idolatriam, ſiue ad aliquam damnatam hæreſim an teneatur filius Patrem prodere, aut eum in fidei fauorem, & deteſtationem tanti criminis de huiuſmodi delicto accuſare. Deut.13.q.3. 131
Pater filium vel filiam in 14. caſibus exhæredare poteſt. Deut.21.q.3. 197
Pater,an poſſit occidi pro filiis & è conuerſo. Deut.24.q.5. pag. 224
Et an ita vt alterutri teſtimonium perhibeant ex quo deberent alterutri ad mortem condemnari. ibid.
Pater,an peccet infringendo votum filiæ. Num.c.20.q.43. pag. 225
Patrum peccata quomodo intelligitur quod puniantur in filios,& an vere puniantur. Ioſ.c.6.q.29. 189
Patrum peccata cum dicitur, quod puniuntur in filios vſque ad quartam generationem, quare non dicitur plus vel minus. Ioſ.c.6.q.30. 189
Patres, an aliquando Deus occidat pro filiis, & econtra. Ioſ.c.6.q.33. 191
Ius Paternum,& œconomicum, an differat à Politico, & deſpotico ratione mulieris. Geneſ.13.q.778. 437
De eodem. Vid. quattuor ſequentibus quæſtionibus.
Pater,an poſſet de Regno arbitrio ſuo diſponere inter Iudæos, vel ad primogenitum ſpectaret. 3. Reg.1. q.34.
Patrem aliquem vocare præter Deum, an ſit peccatum. Matt.23.q.64. 324
Pater Deus. Vid. Deus Pater.
Pater,an ex caritate magis diligendus ſit quam filij. Mat. 22.q.311. 262
Pater,fratres,Sorores, Mater,vxor,filij,& agri, quomodo relinquantur propter nomen Domini. Matt.19.q.209.
Et quando hæc relinqui oporteat propter Chriſtum. ibidem.
Patris nomen filiis exiſtentibus ſine poſſeſſione, an poſſit manere in familia. Num.c.27.q.2. 149
Pater, an poſſet vouere filium Deo totaliter. Num.c.30. q.10. 207
Patre vſurario defuncto, ac marito, mulier an dotem ſuam, vel partem vſque ad plenam ſolutionem vſurarum dare teneatur. Matt.25.q.272. 129
Patres nominare gentes aliquas,& filios alias, an eſſe potuerit.1. Paralip.1.q.7. 49
Patientia ſine aduerſis non fit. Matt.14.q.149. pag. 178
in patria recordabimur errorum noſtrorum. Geneſ. Epiſt. Hier.ad pau.7.
Patriarcharum, an fuerit mos accipere vxores de cognatione ſua. Geneſ.11.q.24. 105
Patrum antiquorum morientium quænam erat conſuetudo.3.Reg.2.q.3. 25
Pater familias de quo in parabola de cultoribus Vineæ. Vid. parabola de cultoribus Vineæ.
Pater,an poſſit occidi pro filio, & econtra in iudicio humano, & quare aliquando filij occiduntur pro patribus in Iudicio diuino,& quare paruuli, & non adulti. 4. Reg.14.q.5. 121
Patrem, & matrem, domum, &c. relinquentes an habituri ſint ſedes ad iudicandum. Matt.19.q.219. 301
Et an ad iſtos extendatur promiſſio illa Apoſtolis facta. ibidem.
Patris pro peccatis, quomodo filij puniri poſſint. 4. Reg. 10.q.6. 93
Patrum pro quibus peccatis filij puniantur, & pro quibus non,& eorum differentia. 4. Reg.5.q.42. 52
Pater Chriſti,an recte Spiritus Sanctus dici poſſit. Mat.1. q.47. 164
Patris amor erga filium, an ſit maior quam mariti erga vxorem. Geneſ.13.q.781. 438
Patrem ſolum cognoſci à filio, & è contrario, quomodo dicitur. Matt.11.q.61. 496
Patrem,& Filium, an Spiritus Sanctus cognoſceret. ibid.
Pater, an ſit magis diligendus quam mater, vel econtra. Matt.12.q.312. 265
Patri infideli,vel proximo fideli,an magis ſubueniendum ſit. Matt.6.q.66. 66
Patrum pro peccatis quibuſdam, quare filij puniantur, in aliis non. 4. Reg.5.q.42. 52
Patrem neminem nouiſſe niſi filium, nec filium neminem nouiſſe niſi patrem,quomodo dicitur. ibid.q.60. 496
Patrem, & matrem, an liceat propter Chriſtum dimittere. Matt.19.q.211. 297
Patrum pœna cum non ſit vltra quartam generationem, an plaga Lepræ durauerit in tota poſteritate Giezi. 4. Reg.5.q.43. 53
pro Patre filius, an poſſit occidi in humano Iudicio, & econtra. 4. Reg.14.q.5. 121
Patres, an aliquando occidantur pro filiis ſicut econtra. 4. Reg.14.q.6. 121
Patris benedicti,cur dixit Chriſtus. Matt.25.cap. Mat.25. q.365. 193
Pater, an poſſit filiorum cura relicta religionem ingredi. Matt.8.q.68. 262
Pater filio ad duo tenetur. ibid.
Patris cura quamdiu ſit ſuper filios, ibid.
Patris ad filium eſt ſolum iuſtum paternum, & aliquo modo matris ad filium. Geneſ.13.q.808. 452
Pater moriens ſine filiis, & filiabus, an cogeretur relinquere fratres ſuos heredes in omnibus mobilibus, & immobilibus. Num.c.27.q.29. 162

Patruus vel auunculus cognoſcens conſobrinam, an grauius peccet, vel conſobrinus cognoſcens materteram, vel amitam. Leuit. 20. q. 19. 365
Patruorum vel auunculorum vxorum turpitudinem reuelantes, an grauius peccant, vel Amitæ, vel materteræ. Leuit. 20. q. 19. 365
Patruo an neptem vxorem liceret accipere in Veteri Teſtamento. Ioſue 15. q. 7. 158
in pauimento, an quædam cremare licitum eſſet ex altari. 2. paralip. 7. q. 24. 184
paulo, & Barnabæ, cur Chriſtus non aſſignauit ſedem ſicut aliis, cum ipſi eſſent Diſcipuli electi per Spiritum Sanctum. ibid. q. 199. 287
D. paulus, quare cum raptus fuit, & vidit diuinam eſſentiam, concidit coram ſuis. Exod. c. 10. q. 2. 117
paulum, cur elegit Deus. Gen. in Epiſt. Hier. ad paul. 4. 10.
paulus Oroſius. Vid. Oroſius.
pauperibus quibus, & quando danda ſit pecunia vſuraria non ſuperſtite eo à quo extorta eſt, neque hæredibus. Matt. 25. q. 275. 131
pauperibus quãdo melius dare ſit, quam Eccleſiæ. Mat. 6. q. 74. 78
pauperes qui Euangelizantur quinam ſint. Matt. 10. q. 16.
Et quare dictum eſt de eis. ibid.
Pauperum per prædicationem quid deſignatur. ibid.
Pauperibus ad ſubueniendum veſtes, & alia præcioſa Eccleſiarum, an vendi poſſint. Matt. 12. q. 23. 472
Pauperi aliquando melius eſt non dare eleemoſinam, ſed verbo eum increpare, & corrigere. Matt. 6. q. 62. 62
Pauperes, an à ieiunio excuſentur. Matth. 6. quæſt. 142. pag. 154
Pauperi, quomodo ſubuenire quis teneatur regulæ ponuntur. Matt. 6. q. 34. 31
Pauperibus per quem diſtribuenda ſit vſuraria pecunia. Matt. 25. q. 277. 132
Pauperes, an licitè recipiant eleemoſinam ab vſurariis. Matt. 25. q. 242. 118
Pauperum diſtinctio, an ſit facienda in danda eleemoſina, vt quibuſdam demus, & aliis non. Matt. 6. q. 67. 68
Pauperem à paupere diſcernere non debemus in dando eleemoſinam. Matt. 6. q. 67. 68
Pauperes, quare Chriſtus fratres vocat, cum dato quod eſſent fratres, poterat alio nomine illos vocare. Matt. 25. q. 394. 208
Pauperes, quomodo Chriſtus in Iudicio minimos vocabit quoniam beati, nec parui, nec minimi ſunt. Matt. 25. q. 396. 208
Pauperum appellatione, an accipiatur Eccleſia. Matt. 25. q. 276. 131
Pauperis arguitur, quod ſit miſerendum in Iudicio. Exod. c. 23. q. 4. 439
Pauperes, quare Chriſtus fratres vocat. Matt. 25. q. 393. 208. & q. 394. ibid.
Pauperibus, an melius ſit dare omnia ſimul vendendo ea: an poſſeſſa miniſtrare in ſæculo, & quotidie eleemoſinam dare. Matt. 29. q. 148. 242
in Paupere quid conſiderandum ſit ad hoc quod eleemoſina ſit magis meritoria. Matt. 6. q. 69. 70
Pauperes, cur ſint laborantes ſemper. Matt. 6. quæſt. 189. pag. 190
Pauperes non debent immoderate, & delicate paſci. Matt. 10. q. 144. 459
appellatione pauperum, an accipiatur Eccleſia. Matt. 25. q. 276. 131
Pax cum Iudæis dupliciter eſſe poterat, ex parte hoſtium. Ioſ. 21. q. 15. 260
Pax, an omnibus ciuitatibus Iſrael eſſet offerenda mortuo Seba. 2. Reg. c. 20. q. 30. 229
Pacem offerre, & pacis pactum differunt. Deuter. 20. q. 2. pag. 189
Et quomodo differant. ibid.
Peccatores coram Domino qui ſint. Geneſ. 13. quæſt. 41. pag. 139
Peccatorum orationes, an exaudiantur. Matt. 7. quæſt. 16. pag. 211
Peccatores occidere, an ſit licitum. Matt. 5. q. 105. 147
Et an ſit licitum cuilibet priuatæ perſonæ. Matt. 5. q. 105. pag. 151
Peccatores, an ſint ex charitate diligendi. Matt. 22. q. 294. pag. 242
Peccatores, an ſeipſos diligant. ibid. q. 295. 243
Peccatori poſitam eſſe legem, non iuſto tripliciter intelligitur. Matt. 6. q. 138. 151
Peccator ab Eccleſia admonitus non ſe corrigens, cur iubeatur haberi pro Ethnico, & publicano. Matth. 18. q. 111. 101
propter Peccata Iſraelitarum cum Deus illis mitteret bella, cur poſtea eos ab illis liberabat vt hic. 4. Reg. 6. q. 7. 55
Peccatores æternaliter in Inferno puniri pro peccato temporaliter commiſſo, an iuſtum ſit. Matt. 25. q. 537. pag. 304
contra Peccatores quod Chriſtus hic maledictiones poneret, an conueniens fuerit. Matt. 23. q. 74. 329
Peccatores qui non ſunt hæretici, an ſint ab Eccleſia tolerandi. Matt. 13. q. 64. 103
Et quomodo tolerandi ſint. ibid.
Et quando tolerandi ſint. ibid.
Peccantes in omiſſione, an lex diuinæ iuſtitiæ, priuatiue puniat, & peccantes in omiſſione, & poſitione vtroque modo puniat. Ioſ. c. 6. q. 39. 194
cum Peccatoribus quando liceat conuerſari. Matt. 9. q. 50. pag. 339
in Peccatoribus eſt quadruplex gradus. Matt. 15. q. 33. 217
Peccatorum variorum quæ ſint pœnarum differentiæ in Teſtamento Veteri, & nouo. 4. Reg. 5. q. 19. 52
Peccatores maiores vnde ſit, quod in vita æterna ſunt, quam multi qui ſunt in inferno. Ioſ. 11. q. 61. 79
Peccatum quod maius eſt, an optare alicui quod incidat in peccatum, vel in Infernum. 3. Reg. 17. q. 7. 263
peccauerit ne Salomon, & quomodo petiuit exaudiri. 2. paralip. 6. q. 21. 159
peccatores nos eſſe confiteri oportet. Matt. 15. q. 56. 493
peccatores, quare interdum impetrant, & nõ Iuſti. Mat. 7. q. 16. 211
peccatori ab Eccleſia admonito, & non ceſſanti, cur pœna non imponitur. Matt. 18. q. 119. 101
peccatores vocare veniſſe, non iuſtos quomodo Chriſtus dixerit. Matt. 9. q. 63. 336
peccans, an dici poſſit aliquo modo ſciens, & aliquo modo ignorans. Geneſ. 13. q. 466. 313
peccatores magni, quomodo in Iudicio Vniuerſali poteſſunt in tam breui ſpacio de omnibus ſuis peccatis purgari. Matt. 25. q. 461. 242
ad Peccatorem, an pertineat correctionem fraternam facere. Matt. 18. q. 89. 77
peccantes obliuione. Vid. Obliuione peccantes.
cur peccamus malefaciendo cum gratia ſimpliciter non ſit in poteſtate noſtra, quam cum Deus ſubtrahit non tamen eſt cauſa mali. Deut. 2. q. 10. 21
peccatum quando eſt conſummatum, nobis non eſt notum. Deut. 4. q. 7. 38
peccatorum elegans diſtinctio. Deut. 9. q. 3. 78
Et circa hoc quattuor notabiles regulæ. ibid.
peccatorum recordatio, & memoria quando bona ſit. ibidem.
Et quando periculoſa. ibid.
peccata, an aliquando remitti poſſint alicui per fidem alterius. Matt. 9. q. 8. 308
peccata paruulis in baptiſmo remittuntur, & adultis per fidem. ibidem.
peccata, quomodo diuerſimode puniebantur. Num. c. 15. quæſt. 93. 385
Peccata quæ ſunt pro quibus recipiebatur ſacrificium. ibi.
Peccatum Moyſis, & Aaron an fuerit, quia increpuerunt Iſraelitas, vel quia bis percuſſerunt lapidem. Numer. cap. 20. q. 5. 7
Peccatum Moyſis, & Aaron an fuerit, quia percuſſerunt lapidem alium, quem Deus iuſſerat, vel quia nihil loquuti ſunt ad petram. ibidem.
Peccatum Moyſis, & Aaron, an fuit mortale, vel veniale. Num. c. 20. q. 14. 16

Pecca-

Peccatorum origines diuersæ, scilicet, Malitia, ignorantia, & passio, & vnumquodque eorum quid sit, quare sic appellentur, & quomodo causentur. Leuit.c.4.q.1. pag. 50
Peccatum secundum passionem, seu fragilitatis quid propriè sit. Leuit.4.q.2. 51
Peccatum, secũdum passionem, cur magis vocetur secundum passionem quam secundum voluntatem vel intellectum, cum tamen in eo sit voluntas, & intellectus. Leuit.4.q.3. 51
Peccatum secundum ignorantiam vel negligentiam quid sit. Leuit.4.q.4. 52
Peccatum secundum negligentiam, quare non vocetur peccatum secundum passionem. Leuit.4.q.5. 52
Peccatum omne quomodo sit per ignorantiam. ibid.
Peccatum secundum ignorantiam, quomodo sit duplex, scilicet, per ignorantiam, & propter ignorantiam, & de ignorantia præcedenti, & concomitante. Leuit.4. q.6. 52
de Peccato contra naturam quando vir cognoscit feminam extra vas debitum. Matt.5.q.222. 305
Femina, an teneatur consentire viro cognoscere volenti in vase non consueto. ibid.q.224. 307
Cognoscere extra vas debitum vnam mulierem, an grauius sit, quam aliam. ibid.q.225. 308
Cognoscere mulierem extra vas debitum, an sit deterius, quam coitus sodomiticus. ibid.q.225. 308
de Peccato contra naturam ex modo concubendi. ibid. quæst. 226.
De modo enormi quo quis vtitur, sua vxore in vase debito, sed à retrorsum. ibid.q.228.
An modus iste sit magis illicitus in vxore, quam in aliis mulieribus. ibid.q.229. 310
Contra naturam si peccauerit vir an vxor possit eum repellere. ibid.q.233. 313
Peccata omnia quæ fecit, an quilibet cognoscet post resurrectionem. Matt.25.q.538. 178
Peccatum, passiones, & homines mali sunt inferi portæ. Matt.16. q.30. 285
Peccatis in quibusdam, quare filij pro patribus puniantur & in aliis non. 4. Reg.5.q.42. 52
Peccatum in proximum, an sit contra Deum. 1. Reg.c.2. q.13. 68
Peccata quæ sunt contra Deum, & quæ sunt contra proximum, 1. Reg c.2.q.14. 68
Peccata, quomodo cognoscantur, quæ sunt contra Deum directè, & quæ contra proximum. 1. Reg.c.2.q.15. 68
Peccatum filiorum Heli, quale fuerit. 1. Reg.c.2.q.16. 68
Peccatum factum contra proximum facilius Deus remittit, quam peccatum, quod sit contra eum. 1. Reg.c.2. q.17. 69
Peccata quæcumque facta contra Deum, an sint maiora quibuscumque contra proximum. 1. Reg.c.2.q.18. 69
Peccata si sint æqualia, an semper pœnæ sunt æquales. 1. Reg.c.2.q.19. 69
Peccatum Philisthinorum, pro quo volebant reddere aliquid Arcæ, quod fuit. 1. Reg.c.6.q.11. 115
Peccatum mortale, ad quod trahitur fidelis cohabitans cum infideli, quomodo intelligatur. 1. Reg.c.8.q.197. pag. 197
Peccatum quodlibet, an soluat matrimonium inter fideles 1. Reg.c.8.q.122. 104
Peccatum quodlibet, an faciat diuortium. 1. Reg.cap.8. q.123. 105
Peccatum alicuius inquirere per sortem, an fuit licitum, vel si quis hoc faceret peccaret. 1. Reg.c.14.q.37. 386
Peccatorum venialium, an detur gradus maior & minor. 1. Reg.c.1.q.22. 103
Peccatum veniale quando sit multum graue, an aliquando accedat ad mortale. ibid.
Peccatum numerationis Populi, in quo fuit. 2. Reg.c.24. q.17. 278
Peccatum vnius, quare aliquando est causa, vt puniatur tota multitudo. Iosu.c.6.q.26. 188
Peccata patrum, quomodo intelligitur quod puniuntur in filios, & an vere puniuntur. Iosu.c.6.q.29. 189
Peccata dominorum in subditos, quomodo intelligitur quod puniuntur. Iosu.c.6.q.29. pag. 189
secundum Peccatorum, & peccantium diuersitatem, debebat fieri diuersa immolatio. Num.c.5.q.16. 101
Peccata quænam Deus puniebat in Gentilibus, & quæ non. 4. Reg.17.q.12. 145
Peccatum mortale. Vid. mortale peccatum.
Peccata propter quæ Deus misit diluuium, an cœperint Noe tempore. Genes.6.q.1. 63
in Peccato mortali manifesto decedens, an carere debeat Ecclesiastica sepultura. Matt.25.q.243. 119
in Peccato obduratis, an sint dati Angeli custodes. Matt. 18.q.63. 55
Peccatorum remissio. Vid. Remissio peccatorum.
Peccata quædam Iudæorum, cur puniat Ecclesia, quædam vero non. Matt.25.q.258. 124
pro Peccato populi, cur hircum offerri mandetur. Leuit. cap.9.q.3. pag.122
Peccatorum differentia pro quibus filij pro patribus puniuntur, & pro quibus non. 4. Reg.5.q.42. 52
Peccata propter quæ misit Deus diluuiũ, an cœperint tempore Noe, vel multo ante. Genes.6.q.1.
Peccatum & delictũ quomodo differant. Leuit.6.q.12. 92
Peccatorum pœna. Vid. Pœna peccatorum.
Peccatum esse omne quod ex fide nõ est, quomodo intelligatur. Matt.6.q.34. 38
Peccatum an sit carius vendere, quam emerit. Matt.c.25. q.219. 106
in Peccato per ignorantiam, cum intellectus ignorer, & voluntas necessario consequatur intellectus determinationem, quare peccare dicimus. Leuit.4. q.8. 54
Peccatum per ignorantiam de quo hic, an sit per ignorantiam præceptorum Decalogi. Leuit.4.q.11. 55
Peccatum Sacerdotis Magni, cur maius erat peccato totius populi, ac personarum priuatarũ. Leuit.4.q.12. 56
in Peccato existens, & alterum arguens de peccato, an ille peccet, cum accusare vitia officium est bonorum. Matt. cap.7.q.36. 201
Peccata tua dimittuntur, an sit facilius dicere, quam dicere, surge & ambula. Matt.9.q.18. 316
Peccatorum reuelatio fit duodecim modis, & eorum mortalitas quædam. Leuit.18.q.9. 315
Peccatum an deleatur post hanc vitam, quantum ad culpam. Matt.25.q.712. 449
Peccatum principis, quomodo maius erat peccato cuiuslibet personæ priuatæ per extensionem. Leuit. c.4. quæst.21. 63
pro Peccatis patrum quomodo filij puniri possunt. 4. Reg. 10.q.6. 93
Peccatum capitale. Vid. Capitale.
Peccatum Ioas propter quodnam ascendit Hazael contra Ierusalem, & an permiserit Ioas se vt Deum, adorari. 4.Reg.12.q.18. 111
Peccatum, & delictum quomodo differunt, & quomodo pro his fiebant variæ cærimoniæ. 4. Reg.12.q.15. 111
pro Peccato populi sacrificium cur prius obtulerit Aaron quam populi holocaustum. Leuit.9.q.9. 128
Peccatum proximi sciens, & statim Prælato denuncians non admonens proximum, an peccet mortaliter. Matt. c.18.q.98. 93
Peccatum vnius alteri dicens correctionis ordine non seruato, an mortaliter peccet. Matt.18.q.99. 94
Peccata viuentium manifeste fit peccatum, vel mortuorum reuelare. Matt.18.q.100. 95
Peccata dimissa an redeant potius per hæc quattuor peccata, scilicet, Apostasiam à fide, odium fraternũ contemptum confessionis, seu pœnitentiæ, & dolorem, quod de peccato pœnituerit, quam pro alia. Matt.18.q.146. 128
Peccata an remitterentur per sacrificia veteris Testamenti. Leuit.1.q.16. 15
peccata semel dimissa, an redeant. Matt.18.q.140. 120
peccato hominis, an corpora cælestia deteriorata fuerint, & quomodo hoc esse potuerit. Matt.25.q.467. 249
Peccata patrum in filios, & dominorũ in subditos puniri, quare dicitur de filiis solũ vsque ad tertiam, & quartam generationẽ, & nõ plus, neque minus. Iosu.c.6.q.30. 189

Peccato

Peccato secundum omissionem, an debeatur pęna positiua. Iosue c.6.q.40. pag.194
Peccatum adulti cum sit positiuum, an mereatur pęnam sensus. ibidem.
Peccatum secundum omissionem, cum sit medium inter peccatum originale, & actuale, non datur pro eo pęna media inter pęnam pro vtroque. Iosue c.6.q.41. 195
in Peccato quolibet, quomodo assignentur quinque, scilicet. actus, culpa, reatus, & pęna. Exod. c.32.quæst.47. pag.243
in Peccato cum sint ista quinque, à quo illorum Deus, & Sacerdotes absoluant. ibid.
Peccatum qualiter circumstantiæ actuum humanorum aggrauent. ibid.
Peccatum, an sit solum in actu exteriori. Exod.c.20.q.29. pag.323
Peccatum bestiale quid. Exod.c.12.q.14. 427
Peccatum, quod erat pro quo offerebat Nazaræus sacrificium. Num.c.6.q.120.
Peccatum in sacra Scriptura, an semper accipiatur pro offensa Dei. Num.c.6.q.10. 121
Peccatum quatuor modis accipitur in Sacra Scriptura Num.c.6.q.11. 122
Peccatum non semper accipitur pro eo, pro quo Deus offenditur. ibidem.
Peccatum quod erat pro quo mulier parturiens offerebat sacrificium. ibid.
Peccatum numquam est sine pęna. Num.c.13.q.11. 304
Peccatum, an durans per minimum tempus conuenienter puniatur, æternaliter. Num.c.14.q.94. 361
Peccatum durans per mediam horam aliquando est dignum pęna annorum multorum, etiam secundum leges humanas. ibid.
Peccata, an possint sciri quot, & quæ sunt, quibus aliquis meretur excęcationem. Num.c.14.q.97. 365
Peccatum, an sit aliquod in Spiritum Sanctum. Matt.12.q.68. 32
Idque dupliciter accipitur. ibidem.
Peccatum contra Christum quod sit. Matt.12.q.68. 32
Peccare in aliquam personam Trinitatis dupliciter contingit. Matt.12.q.68. 32
Et quomodo peccatur contra attributa personę Diuinę. ibidem.
Peccatum in Spiritum Sanctum, an sit aliquod genus peccati determinatum. Matt.12.q.69. 34
Et in eo sunt semper duo peccata. ibidem.
Peccatum ex deliberatione dupliciter accidere potest. Matt.12.q.69. 34
Et opponi gratiæ dupliciter intelligitur. ibidem.
Peccati in Spiritum Sanctum species an recte assignentur. Matt.12.q.70. 36
Peccati in Spiritum Sanctum species quæ singulæ dicantur. ibidem.
Peccatum in Spiritum Sanctum, an sit irremissibile, & propter quid. Matt.12.q.71. 38
Peccatum dupliciter dicitur irremissibile. Matt.12.q.71. pag.38
Peccare in Spiritum Sanctum, an possit aliquis in primo actu peccandi, vel oportet præsupponi alia peccata. Matt.12.q.72. 40
Peccatum Adæ, & peccatum Angeli, an fuerunt in Spiritum Sanctum. Matt.12.q.73. 41
Peccatum Adæ, & peccatum Angeli, an fuerit irremissibile. Matt.12.q.73. 41
Peccatum aliquod, an sit quod in futuro remittatur. Matt.12.q.74. 42
Peccatum duplex est veniale, & mortale. Matt.12.q.74. pag.42
Peccatum mortale quare post mortem non dimittatur. Matt.12.q.74. 42
Peccatum veniale, quare post mortem non relaxetur. Matt.12.q.74. 42
Peccauerunt quomodo dicitur hic, de quibusdam, non sponte, cum omne peccatum sit voluntarium. Num.c.15.q.42. 384
Peccatum quid faciat apparere non voluntarium. ibid.
Peccatum in Spiritum Sanctum, an sit remissibile. Num.c.15.q.41. pag.384
Peccatum in Spiritum Sanctum quid propriè sit. ibid.
Peccata hominum damnatorum quare Deus non remittit. Num.c.15.q.40. 383
Peccata Dæmonum quare sunt irremissibilia. Num.c.15.q.37. 382
Peccata omnia, an quantacumque sint, remitti possint. Num.c.15.q.35. 381
Peccati punitio quare non extenditur vltra quartam generationem. Deut.4.q.4. 144
Peccata pro quibus fiunt oblationes, cur Deus remittat. Leuit.5.q.8. 77
Peccata in Spiritum Sanctum quomodo sint remissibilia. Leuit.5.q.9. 78
in Spiritum Sanctum peccata. Vid. peccata in Spiritum Sanctum.
Peccato de quonam agatur. Leuit.c.5. ibi. Anima quæ peccauerit, & contempto Domino, &c. Leuit.5. q.10. pag.79
Peccati rei condemnato cur semper non imponebatur quod faceret sacrificium. Leuit 5.q.10. 80
Peccata notoria confiteri oportet propter duo. ibid. q.10.
Peccati ad omnimodam remissionem duo sunt necessaria. ibidem q.11.
Peccantes ignorantia vel obliuione. Vid. ignorantia peccantes.
Peccans omissione. Vid. omissione peccans.
Peccata vetera, & noua quomodo ibi vocentur, & quomodo factum sit. Iud.10.q.13. 157
Peccare cur dicebatur tota turba per ignorantiam. Leu.4. q.20. 62
Peccata quænam confitebatur hirco in Veteri Testamento. Leuit.16.q.25. 283
Peccatores cum Christo manducantes, quinam erãt. Mat. 9.q.57. 334
Peccata hominum omnia, an fiant per instigationem Diaboli. Matt.4.q.67. 424
in Peccato quolibet octo sunt, quæ etiã declarantur hic. s. actus, culpa, offensa, macula, tenebra, reatus, pęna, pronitas ad malum. in Def.p.1.c.4. 5
Et hæc an absoluantur ab omnibus. ibid.c.5. 7
Et à quibus non absoluantur. ibid.c.5. 7
circa Peccatum de loquendi modo ostenditur hic. ibid. c.6. 11
Et quare nemo absoluatur à culpa. ibid.
Et quare non à pęna. ibid.
Peccati quod à culpa, & à pęna quis absoluatur in quo sensu concedi possit. ibid.
Circa conclusionem hanc tenor cedulæ ab Alph. Tost. in Iudicio præsentatæ. Def.p.1.c.7. 15
Et circa hanc cedulam aliam extare ferunt, cuius tenor est hic. ibid. 17
Peccata mortalia quantum ad reatum pęnæ, vt plurimum post vitam remittuntur. Matt.9.q.25. 319
Pecuniam an Sacerdotes mitterent in Arca, cum dicatur, quod erant priuati administratione. 4. Reg. c.12.q.10.
Pecuniæ quænam erat illa, quæ offerebatur a transeuntibus ad numerum, & qui erant isti qui transibant ad numerum, & quid soluebant. 4.Reg.12.q.3. 107
pecuniam transeuntium ad numerum, quomodo Sacerdotes suscipere debebant. 4.Reg.12.q.5. 107
pecunia quomodo accipiebatur a transeuntibus ad numerum pro pretio animæ. 4.Reg.12.q.4. 107
pecuniam à transeuntibus, quod acciperent, Leuitis vnde proueniebant. 4.Reg.12.q.7. 108
pecuniæ pro vsu quare aliquid accipi non licet, sicut pro vsu aliarum rerum. Deut.23.q.6. 216
pecuniam à Naaman accepta an Giezi abstulerit, & an iuste accipere posset Elisæus. 4. Reg. cap.5. q.44. 53
pecuniæ in Domini domo inuentæ conflatio quomodo Iosiæ tempore facta est. 4.Reg.22.q.6. pag.191
pecunia quia non tollebatur, vel propter numerationem an sequuta fuerit populi plaga. 1. Paral.21.q.14. 405
pecuniam Apostoli recipere non debebant pro miraculis. Matt.10.q.63. 410

Pecuniam accipere pro miraculis quodnam inconueniens in Apoſtolis fuiſſet. Matt.10.q.63. pag.410
Pecunia vſuraria per quæ pauperibus diſtribuenda. Matt. 25.q.277. 132
Pecunia accepta ad occidendum vel male aliquid agendum, an poſſit dari in eleemoſinam. Matth.6. q.45.
Pecunia præciſe pro pecunia cum traditur, vel alia res in eadem ſpecie, numero, & pondere, an vſura committatur. Matt.25.q.221. 105
à Pecuniam adminiſtrantibus expenſarum rationem non accipientes Ioiada, & Ioas Rex, an recte faciebant. 4. Reg.12.q.14. 510
Pecunia vſuraria acquiſita reſtituere, an teneantur hæres, & vſurarius. Matt.25.q.269. 128
in Pecunia æſtimatio, an poſſit fieri pro homine libero. Leuit.27.q.4. 553
pecuniam Domini peregre perfecti ad vſuram dare, an licitum eſſet, Matt.25.q.289. 137
pecuniam vi det ſub vſuris ſuadere, an liceat non parato. Matt.25.q.232. 113
Pecuniæ datæ Ioſaphat, an fuerint ex tributo. 2.paral.17. q.11. 401
pecunia quomodo poni potuit in ore ſaccorum fratrum Ioſeph. Geneſ.44.q.1.
de pecunia per ſymoniam acquiſita, an poſſit fieri eleemoſina. Matt.6.q.38. 40
de pecunia data ingreſſu monaſterij, an poſſit fieri eleemoſina. Matt.6.q.38. 40
Pecunia vſuraria. Vid. vſuraria pecunia.
Pecuniam vſurario debitã cum vſuris mutuans cum conditione quod ſoluat debitum, & vſuras, vſuram an committat. Matt.25.q.228. 112
Pecuniam dans mercatori vt de eius lucro participet, an vſuram committat. Matt.25.q.226. 111
in Pecunia confidentes in regnum Dei intrare difficile eſſe quod dixit Marcus, quomodo verum ſit quoniam videtur Matthæo contrarium eſſe, vbi dicitur, difficilius eſt diuitem, &c. Matt.19.q.170. 252
Pecuniam cum ponit vnus, laborem alter, an vſuram committat ſi de lucris participat pecuniæ dominus. Matt.15.q.226. 111
Societas. Vid. in dictione mercatori, vſura, & pecuniam.
Pecuniæ mutuatæ augmentum recipere, an ſit vſura. Mat. 25.q.220. 105
pro Pecunia commodata an liceat aliquid vtilitatis recipere. Matt.25.q.184. 87
Pecunia vſuraria poſſeſſio empta ſi ad illum perueniat qui vſuras dedit, an extinguatur actio. Matt.25. q.256.
Pecuniam communitati mutuans vt non ſoluat impoſitionem, an vſuram committat. Matt.25. q.229. 112
Pecuniam ſub vſuris accipiens, an peccet. Matt.25.q.232.
Pecunia de quonam empta fuerunt templi vaſa. 4. Reg. 12.q.13. 110
Pecuniam petens ſub vſuris à parato, & à non parato dare, an peccet. Matt.25.q.232. 113
Pecorum oblatorum multitudinem, an obtulerit ſolus Salomon. 2. paralip.7.q.12. 175
Pecora, an omnia eodem die fuerunt immolata de quibus in c.7.2. paralip. 2.paralip.7.q.13. 175
Pecora cur ſolum oblata fuerunt de duabus ſpeciebus: 2. paralip.7.q.14. 176
cum Pecore coire, an grauius ſit, an feminam à pecore cognoſci. Matt.5.q.220. 304
à Pecore cognoſci feminam grauius, an ſit, vel cum pecore coire. ibid.
Pecoralis coitus, an grauius ſit peccatum viro coeunte, vel femina ſuccumbente. Leuit.20. q.15. 362
Pecoralis coitus, vel Sodomiticus, an maius ſit. Leuit.20. q.14. 361
Pecora Gentilium, quomodo non licebat offerre Deo. Ioſue c.6.q.23. 186
Pecora Ierico quare non fuerunt accepta ad immolandum Domino. ibid.
Pecora in ſacris litteris tripliciter accipiuntur. Leuit. 4. q.23. 66
Pecorum, cur ſolum tria genera, auium duo, piſcium nullum Deo immolabatur. Leuit.1.q.12. 11
Pecora oblata. Vid. in dictione Salomon.
Pectuſculum, & armum dextrum cur ſpecialius Sacerdotibus Deus contulerit. Leuit.7.q.9. 103
Pectuſculum, adipes, & armum dextrum, quomodo dicitur hic, quod eleuabantur coram Dño. Leuit.10.q.16.
Pectuſculum, & armus dexter hoſtiarum pacificarum, cur potius quam aliæ partes ad Aaron, & Sacerdotes pertinebat. Leuit.7.q.8. 103
Pectuſculum, & armus dexter hoſtiarum pacificarum, an pertineret ſimul ad Sacerdotem immolantem. Leuit.7. q.7. 102
Pedis, & manus pollices, & auris dextra Sacerdotis, cur magis linebantur quam aliæ partes. Leuit.8. q.8. 114
Pellis, fimus, & cornua animalis, cur in ſacrificio pro peccato comburebatur. Leuit.1.q.21. 19
Pelles quibus tunicæ primorum parentum ſtructæ ſunt, an fuerint ex animalibus mortuis necne. Geneſ.3.q.32.
Pelles, & ſupellectilia immunda an emundarentur ſolis aquis luſtrationis, vel exigerent viuentes. Leuit. c.11. q.15. 174
Pellis, carnes, & alia vituli pro peccato Summi Sacerdotis oblati quare cremabantur. Leuit.4.q.17. 61
de Pellicano qui dicitur Porphirion. Leuit.11. quæſt.38.
Pentecoſtes dies fuit maximè efficaciæ in nouo Teſtamento. Num.c.28.q.21. 191
Pentecoſtes in die quid conſequuti ſunt Apoſtoli. ibid.
Pentecoſtes ſi fuiſſet in Sabbato, an aliquod eorum mutaretur. Num.c.28.q.23. 193
Pentecoſtes in die, an offerrentur tantum animalia prædicta. Num.c.28.q.29. 193
in Pentecoſtes an die omnes Iudæi an cogerentur offerre panes, vel tantum offerrent volentes. Leuit.23.q.13. 452
Pentecoſtes in die, cum panibus oblatis an libamenta offerrentur. Leuit.23.q.14. 453
Pentateuchi, quæ nomina, & quis ordo. in Præf. D.Hier. q.17. 16
Pentateuchus, quid ſignificet. Ioſue in Præf. Hier. q.1. 5
Pentateuchus, & liber Ioſue, quare non vocantur libri Iudicum. Ioſue in Præf. Hier. ibid.
percuſſio de qua Deut.19. ibi, percuſſerit, & occiderit, an intelligatur de ſecreta, vel publica. Deut.19.q.2. 184
percuſſus in vna maxilla alteram præbeat, quomodo intelligatur. Geneſ. Epiſt. Hieron. ad Pau.8.
percuſſionem quamnam Deus Iſrael dederit propter numerationem. 1.paralip.21.q.22. 409
percuſſi in vna maxilla, an aliam exhibere debeamus. Matt.5.q.339. 437
peregrinantes an excuſabantur à celebratione phaſe. Num.c.9.q.15. 171
peregrinantes in terra promiſſionis, an excuſarentur à celebratione Paſchali menſe primo. Num.c.9.q.16. 171
peregrini impediti, an poſſent celebrare alio menſe. Numer.c.9.q.17. 171
peregrini conuerſi cur compellebantur obſeruare legem de Phaſe celebrando, cum ipſi non recepiſſent beneficium, cuius memoria agebatur. Num.c.9.q.36. 174
peregre proficiſcens Dominus. Vid. parabola viri peregre, &c.
peregrini hic, an intelligantur Iudæi, vel gentiles. Exod. c.12.q.57. 172
peregrini itinerantes in die feſto ad aliquas deuotas Eccleſias, an frangant feſtum. Exod.c.12.q.34. 150
peregre proficiſcentis parabolam, &c. Vide in dictione Parabola peregre proficiſcentis.
peregrini an excuſantur à ieiunio Eccleſiæ. Matth. c.6. q.140. 154
peregrinatio duplex eſt. Matt.6.q.140. 154
peregrino dare ad vſuram ſpecialiter, quare Deus vetuerit. Leuit.25.q.22. 515
peregrinari an liceret Iudæis de vna Tribu in aliam. Iud. 19.q.10. 313
perfecti viri, an teneantur bona opera facere, vt videantur. Matt.6.q.16. 15
perfectio in rebus naturalibus in duobus attenditur. Geneſ.12.q.23.

Perfe-

Perfecti viri non debent à spiritualibus saltem per modicum tempus recedere. Matt.8.q.63. pag.257
Perfectio hominis est seipsum cognoscere. Matth. c.6. quæst.6. 5
Perfectio, an sit homini in hac vita possibilis. Matth. 19. q.140. 235
Perfectio nostra, an consistat in charitate. ibid. q.141.
Perfectio secundum charitatem an possit esse in via. ibid. q.142. 236
Perfectio quam homo habet in via, an consistat in præceptis, vel in consiliis. ibid.q.143. 337
Perfectionis in statu, an sit quilibet qui est perfectus. ibid.q.144. 239
Perfectus quilibet, qui est, an sit in statu perfectionis. ibid. q.144. 239
Perfectus an efficiatur quis per hoc quod vendat quæ habet. ibid.
Perfectum esse volenti, cur dixit Christus, Vade & vende omnia quæ habes, potius quam aliquid aliud. ibid. q.146. 241
Perfectum esse volenti, cur Christus non dixit, quod abstineret à venereis. ibid.
Perfectionis in documento, cur singulæ particulæ annotatę sunt, scilicet: Vade, & vende, &c. ibid.q.149. 243
in Periculo positus, seu angustia quot modis angustiæ alteri se exponere potest vt à prima liberetur, & quando peccat, & quando non. 4. Reg.7.q.14. 67
Peculium filij triplex esse potest. Matt.6.q.58. 59
ad Peritos viris solum pertinet disputare de legibus, & moribus. Matt.15.q.4. 202
in Permutatione rerum, an possit esse vsura. Matth.25. q.182. 86
Periurium quid sit. Matt.5.q.299. 389
Periurij quot sunt modi. ibid.q.300. 390
An sit semper pecatum mortale. ibid.q.301. 392
Periurus per Deum, an magis peccet quam periurus per Idola. Matt.5.q.272. 378
Periurium, an sit maius peccatum, vel homicidium. ibid. q.302. 395
Periurium, an sit grauius, vel adulterium. ibid.q.303. 397
Periurij pęna quæ sit. ibid.q.304. 398
Periurus, &c. Vid. Iuramentum.
Persequutio duplex. Matt.10.q.110. 434
propter Persequutionem, an prælatis liceat fugere. ibid.
Persequutiones fugere, an liceat priuatis qui non sunt pastores. ibid.q.111.
Perseuerantem vsque ad finem saluum fore Christus quare dixerit. Matt.24.q.86. 486
Personarum exceptio. Vid. exceptio personarum.
Personarum acceptio. Vid. Acceptio personarum.
Personæ, quæ agnum comedere debebant. Exod.cap.12. q.6. 130
Personas ad habilitandas circa dispensationes, an possit accidere acceptio personarum. Matt.22.q.117. 62
Personæ diuinæ distinguuntur, & constituuntur proprietatibus relatiuis. Matt.6.q.88. 98
Pestis tempus inter & verba Dei, discordiæ conciliatio. 1. Paralip.21.q.41. 418
Pestem quare Dauid potius elegit. 1.Paralip.21.quęst.42. pag.418
Pestilentiæ quas Christus prædixit. Matth.24. quænam erant. Matt.24.q.60. 474
Et vbi. ibidem.
Pestis, quæ venit super populum Dauid quando numerauit eum, an fuit naturalis, vel supernaturalis. 2.Reg. c.24.q.18. 272
Pestis, an excesserit diem vnum. 2.Reg. cap.24. quæst.30. pag.283.
Peste occisorum in numero, an intelliguntur mulieres, ac paruuli. 1.Paralip.21.q.51. 421
Pestis aliqua, aut fames, vel aliquod aliud infortunium, an possit esse generale in toto orbe. 3.Reg.17. q.9. 422 pag.265
Peste occisorum in numero 70000. an intelligantur occisi ab angelo in Ierusalem. 1. Paralip.21. quæst.52.
Pestilentia, & mors, & gladius Domini quomodo duæ
Index Quæstionum.
ponantur, cum eædem esse videantur. 1. Paralip.21. q.33. pag.414
Petenti omni, an tribuendum sit. Matth.5. quæst.342. pag.436.
Petra quænam sit super quam Christus ecclesiam fundauit. Matt.16.q.67. 283
Petra in qua significatione conuenientius hic sumatur. ibidem.
Petentis quomodo defectum fidei Deus supplet & meretur accipere quod petit. Matt.14.q.204. 200
Petruselinum oritur duabus horis ab arte. Genes.9. q.11. pag.90
Petrus quare solus respondit Christo interrogante Apostolos, quem ipsum esse dicerent. Matt.16.q.56. 277
In quo ostenditur, quod vnica est fides Ecclesiæ. ibid.
Petrus an respondit pro omnibus, vel pro se solo, cum Christus ad solum Petrum se dirigit eum laudando de confessione. ibid.q.57. 278
Petrus quare dixit, Tu es Christus filius Dei viui. ibidem q.58. 278
An meruerit Christum confitendo. ibid.q.60. 280
Petro quare dixit Christus, beatus es. ibid.q.61. 281
Et quomodo erat beatus, cum adhuc viueret. ibid.
Petrus quare vocatur Bariona. ibid.q.62.
Et quid sit Bariona. ibid.
Petro quare dixit Christo; caro, & sanguis non reuelauit tibi. ibid.q.63.
Petrus quomodo dicitur hic, quod habuit per reuelationem Christum esse filium Dei, quia per multa miracula, quæ faciebat Christus poterat cognoscere ipsum esse hominem, & Deum. ibid.q.64.
Petro Patrem reuelasse Christum esse Dei filium, quomodo dicitur hic. ibid.q.65. 282
Petro soli an reuelatio ista facta sit. ibid.
Petro quomodo Christus dixit, tu es Petrus. ibid.q.66.
Petri nomen an Petro impositum sit à Christo. ibid.
Petri fides dupliciter accipitur. ibid.q.67. 283
Petrus ad quid vocatur hic Petrus, & Cephas, si super eum nō edificatur Ecclesia, sed supra petram. ibid.q.68. 285
Petrus quare Christum interrogauit, dicens: Ecce nos reliquimus omnia, &c. Matt.19.q.185. 280
Petrus cur hoc quæsiuit nomine Apostolorum. ibidem quæst.186.
Petrus quomodo dixit reliquimus omnia. ibid.q.187.
Et an sit verum. ibid.
Petrus quare dixit, & sequuti sumus te. ibid.q.188. 281
Petrus quare nunc ante omnes loquutus est. Matt.cap.14. q.165. 185
Petrus omnibus Christi Discipulis in cunctis confidentior fuit. ibid.
Petrus erat ita paratus ad moriendum pro Christo, vt nullus Discipulorum, ita paratus esset. ibid.
Petrus quare petiuit à Christo, quod ambulare iuberetur super aquas. ibid.q.166. 186
Et an in hoc peccauit. ibid. & q.seq.
Petrus quomodo ausus est nunc petere istud à Christo, & ad verbum eius ambulare super aquas. ibid.q.168.
In quo ostenditur, quod Petrus in omnibus fidei ardentissimus inueniebatur. ibid.q.168.
Petrus vix per modicum tempus à Christo poterat abesse. ibid.q.169. 187
Petrus quare nunc petiuit ambulare super aquas, & non iuit natando sicut alia vice. ibid.q.170. 187
Petrus quomodo potuit ambulare super aquas, ibidem q.172. 188
Et an manerent illæ in sua natura. ibid.
Petrus videns ventum validum quare timuit ita vt inciperet mergi. ibid.q.173. 188
Petrus quare non cępit timere illico, vt exiuit de naui intrans in aquam, sed postea. ibid.q.174. 189
Petrus quod submergeretur, quare Christus permisit. ibid.q.175.
Petrus quare submersus est, etiam cum dubitare cępit. ibid.q.176. 190
Petrus quare cępit mergi, & non plene mersus est. ibidem quæst.177.

Petrus quare cum mergi cœpit clamauit, Domine saluum me fac. Matt.14. q.178. pag.190
Petrum ad liberandum quare Christus extendit manum suam, & tenuit eum, cum sine tactu posset eum liberare. ibid.q.179. pag.191
Petrum ad liberandum quare Christus non fecit ventum validum cessare. ibid.q.180.
Petro quare Christus eum liberans dixit, Modicè fidei. ibid.q.181.
Petrus quare dubitauit. ibid.q.182.
Et cur dicitur quod fuit modicè fidei. ibid.
Petri inter ambulationem super aquas, & Christi quæ sit differentia. ibid.q.185.
ad Petrum quare accesserunt exigentes didragma, & non ad Christum. Matt.17.q.185. 465
ad Petrum quare accesserunt & non ad alium ex discipulis. ibid.q.186.
Petrus quare distulit vsque ad domum, & non intrans domum voluit Christo hoc dicere. Matt.c.17. q.187. pag. 466
à Petro quare potius quam ab alio Christus quæsiuit de solutione didragmatis. ibid.q.190. 467
Petrum quare Christus ad mare misit potius quã alium. ibid.q.193. 469
Petro quare dixit Christus, da ei, scilicet, staterem pro me & te. ibid.q.198. 471
Petrus quare quæsiuit à Christo de expositione parabolæ illius. Quod intrat per os, &c.
Petrus respondens quare dicatur, quia Petrus non concludebat in aliquo. ibid.
Petrus quod à Christo quæsiuit parabolæ istius expositionem quomodo dicitur, quia. Matt.7. dicitur, quod discipuli quæsiuerunt. ibid.q.50. 228
Petri socrus sanatio, an fuerit post sanationem pueri Centurionis, vel ordo mutatus fuerit. Matt.cap.8.quæst.41. pag. 245
Petri socrus cum langueret quomodo Petrus non duxit Cristum ad sanandum eam ante hoc. ibid.q.43.
Petri socrus quod à febre sanata sit an miraculum fuerit. ibid.q.44.
Petri socri manum cur Christus tetigit. ibid. q.45.
Petro propter quid Christus transfretans in patriam dixit, veni mecum. Matt.9.q.2. 305
B. petrus se concilio generali minorem confessus est. Def. par.2.c.72. 69
ad petri domum ad quid Christus venit. Matt.c.8. q.42.
apud petrum cur Christus potius hospitari voluit, quam apud alium. ibid.
petrus quomodo cum socrus eius langueret, Christum ante hoc ad eam sanandam non duxit. ibid.q.43. 246
petrus, & Andreas quomodo crediderunt quod deberent fieri piscatores hominum. Matt.4.q.99. 456
petrus, & Andreas, & alij quomodo ad vocam Christi vocem sequuti sunt Dominum. ibid.q.100. 456
petrum, & Andream, Iacobum, & Ioannem fratres cur Christus elegerit, & vocauerit. ibid.q.103. 458
de petro, & Andrea quare dicatur quod mitterent rete in mare, alij vero duo dicuntur reficere retia. ibid.q.106.
petrum, & Andream, Iacobum, & Ioannem, cur Christus eodem tempore, & sub ista vocatione vocauit. ibidem quæst.107.
petro, & Andreæ, cur Christus aliquid promiserit, Iacobo vero, & Ioanni nihil. ibid.q.108.
petrus, & Andreas, Iacobus, & Ioannes, quare Christum dicantur relictis retibus sequuti. ibid.q.109. 461
petrus, & Andreas, Iacobus, & Ioannes. an reliquerunt retia, & nauem in littore, ita vt non redirent in domum suam, vel disponerent de rebus suis. Matt.cap.4.q.111. pag. 461
petrus quare Christum nunc increpabat. Matt. cap.16. quæst.103.
petrus quomodo ausus est increpare Christum quem Dei filium confessus erat. ibid.q.104.
An peccauerit increpando Christum, cum scandalizans alium peccet. ibid.q.105.
Quare increpuit Christum potius, quam alius de discipulis. Matt.16.q.106. pag.324
Petrus quare dicatur assumpsisse Christum, cum eum increpare cœpit. ibid.q.107.
Petrus quomodo potuit nunc errare. ibid.q.108.
Petrus quid voluit dicere cum ait. Absit à te Domine, non erit tibi hoc. ibid.q.109. 325
Petrus quare à Christo vocatus est Sathana. ibid.q.111.
Petro quare dixit Christus, vade post me. ibid. q.112.
Petro quomodo dixit Christus: Scandalum enim mihi es. ibid.q.113. 327
Petro quare dixit Christus, non sapis quæ Dei sunt, sed quæ hominum. ibid.q.114.
Petrus, Iacobus, & Ioannes duplex bonum senserunt in Transfiguratione. ibid.q.9. 337
Petrum, Iacobum, & Ioannem, quare Christus potius quam alios ad transfiguratione assumpsit. ibi.q.12. 338
Vid. cæt. in dict. Discipuli tres.
Petri quale esset priuilegium inter Apostolos. ibid.
Petrus quare ad Christum loquutus est in transfiguratione. ibid.q.59. 366
Et quare potius ipse quam alius. ibid.q.60.
Et quare dixit, bonum est nos hic esse. ibid.q.61.
Et quare dixit quod facerent Tabernacula. ibid. q.62.
Et an volebat illa Tabernacula fieri miraculosè, vel labore humano. ibid.q.63.
Quare dixit, quod fierent tria Tabernacula. ibid. q.64.
Petrus an dixit Christo, bonum est nos hic esse. præsentibus Moyse, & Elia, vel post eorum recessum. ibid.q.70.
Petrus quod ignoranter loquebatur in Christi transfiguratione, quidnam sit. ibid.q.72. 371
Petrus Iacobus, & Ioannes, an soli cum Christo iuerint ad domum Principis Sinagogæ, vel ẽt alij. Matt.9. q.119.
Petrum, Iacobum, & Ioannem, cur solos tres secum Christus accepit, cum iuit ad domum principis. ibid.q.120.
Petri, Iacobi, & Ioannis prærogatiuæ explicantur quas eis Christus post mortem concessurus erat. ibid.
Petrum, Iacobum, & Io. cur Christus exclusis cæteris cum patre & matre puellę intrare permisit. ibid.q.121. 362
An tenerentur occultare miraculum suscitationis puellæ Principis Synagogæ, cui interfuerunt. ibid. q.132.
Phaceia Israel Regem occidendo, an peccauerit phacee. 4.Reg.15.q.27. 132
Phacee quo anno regnauit Achaz. 4.Reg.16.q.a. 135
Phacee Regem Israel, & Rasin Regẽ Syriæ, quare Deus misit contra Iudam. 4.Reg.15.q.35. 135
Phacee an peccauerit occidendo phaceiam. 4. Reg. 15. q.27. 132
Phaceia quo anno Azariæ Regis Iudæ regnauit. 4.Reg. 15.q.26. 132
Phacee occidendo an peccauerit Oseæ. 4. Reg. 15. q.29. pag.133
de Phadaia ortum fuisse Zerobabel, an verum sit. 1. Paralip.3.q.12. 97
Phaleg nomen quare impositum est filio Heber. 1. Paralip.1.q.16. 57
Phalti an peccauerit accipiẽdo in vxorem Michol. 1. Regum c.25.q.19. 235
Phalti, & Phaltiel, an sit idem. 2.Reg.c.3.q.17. 29
Phalti cur plorauit cum auferretur ab eo Michol. 2. Reg. c.3.q.18. 30
de Phantasiæ immutatione forti per species libidinis, & timoris. Leuit.26.q.18. 547
Phantasma quare spiritus dicatur esse. Matt. 14. q.156
Phanuel, & Soccot viri. Vid. Soccot.
Pharan an sit vna mansio, vel plures. Num.c.13.q.1. 297
Pharan cuius sit nomen, & an Iudæi venerint ad Pharan de Aseroth, vel de monte Sinai. ibid.
pharao quare induxit mulctam in terra Iudæ. 4.Reg.23. q.45. 210
pharao quare amouit Achaz, & constituit Ioacim Regem. 4.Reg.23.q.46. 210
pharaonem vicisse Ioachaz in Reblata, an verum sit. 4. Reg.23.q.47. 210
pharao quonam modo venit ad capiendam vrbem Gazer, cum esset in terra Israel, & quomodo in tanto tempore non capta fuit à Iudæis. 3.Reg.9.q.9. 142

Pharaonis filię an vere Gazer fuerit data in dotem. 3. Reg.9.q.10. pag.142
Pharaonis filiam quomodo Salomon transtulit de Ciuitate Dauid.3.Reg.9.q.14. 145
Pharaonis filiam, vel aliam mulierem habitare in domum Dauid, an licitum esset propter ingressum Arcæ. ibid.q.15. 145
Pharaonis filia quomodo translata fuerit de ciuitate Dauid in domum suam,& cur.2.Paral.8.q.18. 206
Pharaonis filia Bethia quam Mered accepit in vxorem qualis mulier fuerit.1.Paralip.4.q.14. 107
Pharaonis filiam Bethiam Mered vxorem accipere, an licitum esset.1.Paralip.4.q.15. 108
Pharao & Candax quę nomina sint.Genes.in Epist.Hier. ad Pau.5.
Pharaonis filiæ quare domum Salomon fabricauit.2.Paralip.8.q.17. 206
Pharetras aureas ad quid serui Adarezer portabant. 1. Paralip.18.q.22. 361
de Pharetris aureis istis quid fecerit Dauid. 1.Paralip.18. q.23. 361
Phasga super quo obiit Moyses, an esset apud Iordanem. Iosue 12.q.5. 94
Phares generationes quare ponantur in fine libri Ruth. Ruth.4.q.86. 93
à Phares quare hic narrari cępit Dauid progenies. ibid. q.87. 94
Phares progeniei enarratio quare continuata est vsque ad Dauid.ibid.q.88.
Phares, & Esron de stirpe, quomodo Dauid descendit. ibid.q.89.
Pharisæi cur non prohibebant vocantes Christum Messiam, & Regem Israel. Matt.21.q.56. 402
Pharisæorum, & Scribarum nomine quos soleant Euangelistæ intelligere. Matt.16.q.101. 322
de Pharisæis quare mentio non fit, cum Christus dixit, quod multa eum pati oportebat à Senioribus, & Scribis cum ipsi fuerint in obitu eius præcipui. ibid.
Pharisæos interrogasse Christum, an vxorem dimittere liceat,&c. Narratio hæc Matthæi, quomodo stare possit, cum à Marco contrarium dicatur. Matth.19. q.38. pag.162
Pharisæi cur Christo dixerunt, quare ergo mandauit Moyses,&c. Matt.19.q.39. 163
Pharisæis cur dixit Christus, permisit vobis Moyses, &c. ibid.q.42. 164
Pharisæi,& Scribæ. Vid. Scribæ, & Pharisæi.
Pharisæi, & Sadducæi, quodnam signum de cælo petebant. Matt.16. q.5. 257
Pharisæi quare signum de cælo petebant. ibid. q.6.
Pharisæi quidnam scire volebant per signum quod de cælo petebant. ibid.q.7.
Pharisæi quomodo nunc ad Christum venerunt quando, scilicet, erat in fines Iudeæ, trans Iordanem. Matt.19. q.9. 133
Pharisæi isti quare ad Christum accesserunt. ibid.q.10.
Pharisæi isti quomodo tentauerunt Christum. ibid.q.11. Et quare tentabant. ibid.
Pharisæi isti qualiter tentabant Christum dicentes, si licet homini dimittere vxorem. ibid.q.12. 135
Pharisæi quare Christum tentabant potius hoc dicentes quam aliud. ibid.q.13.
Pharisæi quare dixerunt, an licet vxorem ex quacumque causa dimittere? ibid.q.14. 136
Pharisæis cur Christus respondere voluit, cum malo animo quærerent. ibid.q.15. 136
Pharisæis cur dicta a Ioanne verba hæc. Quis demonstrabit vobis fugere,&c. Matt.3.q.60. 325
Pharisæis cur dicta a Christo verba hæc, quomodo fugietis a iudicio gehennæ. Matt.3.q.60. 325.
Pharisæi & Saducæi quinam essent. Matt.3. q.61. 327
Pharisæi quare scandalizati sunt. Matt.cap.3. quæst.41. pag.224
Quare non commoti sunt nimis contra Christum, cum diceret quod nullum cibum coinquinat. Matt.cap.3. quæst.43. 225

Index Quæstionum.

Cur non insurrexerunt contra Christum tanquam euersorem traditionum. Matt.cap.3.q.44. pag.225
Quomodo non redarguebantur ex eorum traditionibus, sed ex mala earum intelligentia. Matt.cap.3.quæst.44. pag.226
Pharisæi & Sadducæi. Vid. Sadducæi, & Pharisæi.
Pharisæi quare signum de cælo petebant. Matt.16. q.6. pag.257
Quid scire volebant per hoc signum de cælo quod petebant. ibid.q.7. 257
An peccauerunt petentes signum de cælo à Christo. ibid.q.11. 259
An peccabant nunc tentantes Christum super petitione signi. ibid.q.12. 260
à Pharisæorum fermento quare Christus cauendum nunc dixit potius quam alio tempore. Matt.cap.16.quæst.22. pag.264
Pharisæorum doctrina, quomodo vocatur hic fermentum. Matt.16.q.23. 264
Pharisæi potius quam alij, quare accusauerunt discipulos Christi. Matt.12.q.5. 4
Pharisæi an accusauerunt discipulos dirigendo verba ad eos, vel ad Christum, ibid.q.6. 4
Pharisæi quare accusauerunt discipulos,& nō Christum. ibid.q.7. 4
Pharisæi quare non arguerunt discipulos, quod Sabbato ambularent,&c. ibid.q.8. 4
Pharisæi quare non accusabant Discipulos de furto. ibid. q.9. 4
Pharisæi an adduxerunt hominem habētem manum aridam, vel esset in Sinagoga. ibid.q.31. 12
Pharisæi an quæsierint a Christo, si licebat Sabbatis curare, vel econtrario. ibid.q.32. 12
Pharisæi quare petierunt a Christo si licebat Sabbatis curare. ibid.q.33. 12.
Pharisæi quare exierunt de Sinagoga. Matt.cap.12.q. 40. pag.16
An immediate factum fuerunt post miraculum Christi sanationis manum aridam habentis. Matth.cap.12. quæst.39. 16
Pharisæorum concilium. Vid. Concilium Pharisæorum.
Pharisæi quare dixerunt de Christo, in Belzebub principe Dæmoniorum eiicit Dæmonia. Matth.cap.12.q.55. pag.21
Pharisæi duo præcipua mala dicebant de Christo. ibid. q.55. 21
Pharisæi an solum dixerint hæc verba, scilicet, in Belzebub, &c. vel solum cogitauerunt. Matt.cap.12.q.57. pag.23
Pharisæorum responsionibus, quare Christus respondidit. ibid.q.58. 24
Pharisæorum dictum, quare Christus redarguit, & quare potius nunc quam prius. ibid.q.59. 24
Pharisæos quare Christus vocauit progeniem viperarum. ibid.q.75. 44
Pharisæorum à Christo signi petitio, an sit ad præcedentia continuata. ibid.q.80. 47
Pharisæi quare nunc petierunt signum à Christo. ibid. q.81. 47
Pharisæi quare petierunt signum de cælo fieri. ibid.q.82. pag.47
Pharisæi,& Scribæ, quare potius, quam alij petierunt signum à Christo. ibid.q.83. 48
Pharisæi quare blande Christum allocuti sunt. Matt.12. q.84. 48
Pharisæi cum blāde locuti fuissent, quare Christus aspere respondidit. ibid.q.85. 48
Pharisæi quare arguantur, quia signum petierunt. ibid. q.86. 48
Pharisæos quare Christus vocauit generationem adulteram, ibid.q.90. 49
Pharisæis quare Christus dedit signum Ionæ Prophetæ, cum ipsi essent indigni illud recipere. Matt.cap.12. q.91. 50
Pharisæi cum Ionæ signum non petierint ad quid dari potuit. ibid.q.92. 50

Pharisæi Pontifices, & Scribæ, cum grauiter essent contra Christum indignati, cur ad eum manum non extendebant. Matt.21.q.90. pag.421
Verborum illorum. Tunc abeuntes Pharisæi, &c. Matt. 22. Vid. Pharisæorum consilium.
Pharisæorum consilium vt Iesum caperent in sermone, an sit statim factum post parabolam Regis nuptias facientis ab ipso dictam. Matt.22.q.70. 32
Pharisæi isti quomodo abierunt. ibid.q.71.
Et quare abierunt. ibid.
Pharisæos abiisse vt consilium inirent, quomodo dicitur cum ibi non essent. ibid.q.72.
de Pharisæis, cur potius dicatur quod abierunt vt inirent consilium contra Christum, quam de Scribis, & Principibus Sacerdotum. ibid.q.73.
Pharisæi, & ceteri cur contra Christum consilium inierunt. ibid.q.74. 32
Pharisæi quare volebant tenere Christum in aliquo tentando eum. ibid.q.75.
Pharisæi quare voluerunt potius Christum in sermone capere, quam in alia re. ibid.q.76.
Pharisæi ad quid volebant Christum in sermone capere. ibid.q.77. 34
Pharisæi quare non conati sunt Christum in facto, & non in sermone capere. ibid.q.78.
Pharisæi, Pontifices, Scribæ, Seniores, & ceteri, quare ad proponendum Christo quæstionem suam non venerunt, sed alios miserunt. ibid.q.79.
Pharisæi quosnam miserint ad quærendum hoc à Christo. ibid.q.80. 35
Pharisæi quare adduxerunt Herodianos ad Christum tentandum. ibid.q.82.
Pharisæi, & Herodiani Christum tentantes quare dixerunt. Magister scimus, quia verax es, &c. ibidem q.83.
Pharisæorum verba ista ad Christum quomodo ad ipsorum propositum applicabantur. ibid.q.84.
Pharisæi quare petebant an liceret dari censum Cæsari. ibid.q.85. 37
Et quis census erat iste. ibid.
Pharisæi quamnam occasionem habebant petendi à Christo, an liceret dari censum Cæsari. ibid.q.86.
Pharisæi quomodo per hanc quęstionem dicebantur tentare Christum. ibid.q.87.
Pharisæi quomodo ex ista quæstione Christum in sermone capere intendebant. ibid.q.88.
Pharisæi quomodo hoc petierunt à Christo, cum scirent verisimiliter, quod ipse diceret tributum soluendum esse, cum ipse soluerit. ibid.q.89. 38
de Pharisæis cur dicatur, cognita autem nequitia eorum. ibid.q.91. 39
Pharisæis cur dixit Christus, quid me tentatis hypocritę. ibid.q.92.
Pharisęos quare Christus vocauit hypocritas. ibid. q.93.
Pharisęis quare Christus aspere respondit, eum ipsi blande quęsiuissent. ibid.q.94.
Pharisęis cur Christus respondit, cum videret, quod eum tentabant. ibid.q.95.
Pharisęis cur Christus dixit, ostendite mihi numisma census, & ipse non protulit potius denarium ex bursa sua. ibid.q.96. 41
Pharisęos audientes Christi responsum, miratos esse cur dicatur. ibid.q.106. 45
de Pharisęis, & Herodianis quare dicitur, quod post responsionem Christi, eo relicto abierunt. ibid.q.107. 45
Pharisęi quomodo permitterent impunitum tam periculosum errorem Sadducęorum contra fidei veritatem. ibid.q.130. 72
Pharisęis, & Iudęis quomodo tantus error accidere poterat, quod de resurrectione dubitarent, cum ex Sacra Scriptura clare pateat. ibid.q.131. 73
Pharisęi autem Videntes &c. Matt.22.
Pharisęorum interrogatio de mandato magno in lege, an statim, & ordinate sit facta post interrogationem Sadducęorum de resurrectione. Matt.22.q.249. 213
Pharisęi quare conuenerunt in vnum audientes, quod impositum esset silentium Sadducęis. ibid.q.251. pag.214
Pharisęos conuenisse, quomodo dicatur hic, cum Mar.12. contrarium dicat. ibid.q.252. 215
Pharisęos quomodo dicatur hic conuenisse. i. multos venisse, cum Mar.12. dicatur quod vnus accessit. ibidem quęst.253.
Pharisęi quo conuenerunt contra Christum. ibid. q.254.
Et vbi conuenerunt. ibid.
Et quare conuenerunt. ibid. & q.255. 216
Pharisęus vnus pro omnibus cur loquutus fuit. ibid.q.256.
Et cur ille erat legis Doctor. ibid.
Pharisęus iste cur dicatur, quod erat tentans Christum, cum non tentatorie quęrat. ibid.q.257. 216
Pharisęus iste quomodo vocauit Christum magistrum. ibid.q.258. 218
Pharisęum istum quęsiuisse, quodnam esset magnum mandatum, quomodo hic dicatur cum Mar.12. dicat illum quęsiuisse quod esset primum mandatum. ibid.q.259.
Pharisæus iste quomodo dixit, magnum mandatum. ibid. q.260. 218
Pharisæus iste in quonam tentabat Christum. ibid.q.261.
Et ex hac tentatione quid deducere intendebat. ibid.
Pharisæus cur specialiter de hoc dubio quæsiuit. ibidem q.262. 219
Pharisæus cum tentatorie Christum interrogasset, cur Christus ei respondit. ibid.q.263.
Pharisæi in quonam magnum mandatum hoc vocarunt. ibid.q.267. 222
Pharisæi ad quæstionem respondens, quomodo Christus dixit: Hoc est maximum mandatum. ibid. q.273. 225
Congregatis autem Pharisæis, &c. Matt.22.
Pharisæi quomodo congregati sunt, & cur hoc dixit Matthæus. ibid.q.317. 270
Pharisæorum interrogationis huius à Christo factæ in narratione, quomodo Matthæus, Marcus, & Lucas contrarientur. ibid.q.318. 270
Pharisæorum interrogationis istius in narratione, cur non eundem modum tenuerunt Matthæus, Marcus, & Lucas. Matt.22.q.319. 271
Pharisæorum interrogationis narratio hæc Matthæi, an contrarietur Lucæ. ibid.q.320. 271
Pharisæi an fuerint, vel Scribi à Christo de seipso interrogati. ibid.q.321. 272
Pharisæos cur Christus interrogauit de hac quæstione, scilicet: Christus cuius filius esset. ibid.q.322.
à Pharisæis cur potius Christus quæsiuit, Christus cuius filius esset, quam ab aliis. ibid.q.325. 273
à Pharisæis cur istud quæsiuit Christus, cum congregati essent. ibid.q.326.
à Pharisæis omnib. cur istud Christus quæsiuit. ibi.q.327.
Pharisæi cur responderunt Christo, quod esset filius Dauid. ibid.q.328. 274
Pharisæi cur potius Christum dixerunt Dauid filium esse, quam Abrahæ. ibid.q.330.
Pharisæi cur Christum non dixerunt filium alicuius illorum qui Dauid præcesserunt, vel eorum qui post Dauid fuerunt. ibid.q.331. 275
Pharisæos dicentes Christum filium Dauid, cur Christus redarguit, cum hoc verum sit. ibid.q.332.
à Pharisæis cur Christus non quæsiuit prius, quid alij sentirent, quam quid ipsi de Christo sentirent. ibid.q.333.
Pharisæi cur ex die illam Christum amplius interrogare non ausi sunt. ibid.q.359. 289
Pharisæi ex qua Christum interrogare amplius ausi non sunt, dies quænam fuerit. ibid.q.360.
ad Pharisæos & Scribas pertinentia, cur Christus turbis nunc dixit. Matt.23.q.9. 293
Pharisæorum penes iniquitates, Christi instructio ad quid turbis, & discipulis proderet. ibid. q.10.
Pharisæi & Scribæ super cathedram Moysi sedentes, quinam erant. ibid.q.12. 294
Pharisæi & Scribæ ad quid sedebant super cathedram Moysi. ibid.q.13. 295
Pharisæis, & Scribis quomodo competebat potestas ista prædicandi. ibid.q.14. 295
Et an pertineret cuilibet. ibid.
Et quibus pertineret. ibid.

Phari-

Phariſæos ſuper Moyſi cathedram ſediſſe cur Chriſtus dixerit. Mat. 23. q. 15. 296

Phariſæi & Scribæ quod dixerunt, quomodo Chriſtus faciendum dixit, cum ad legem Moyſi quam ipſi prædicabant non teneamur. ibid. q. 16. 296

de Phariſæis & Scribis cur dixerit Chriſtus. Quæcumque dixerint vobis facite. ibid. q. 17. 297

de Phariſæis & Scribis cur Chriſtus dixit, ſecundum opera eorum nolite facere. ibid. q. 18. 298

Phariſæos, & Scribas increpãs Chriſtus, cur dixit, dicunt, & non faciunt. ibid. q. 20. 299

Phariſæi, & Scribæ bonum prædicantes, & non agentes, an peccarent. ibid. q. 21.

Et qualiter peccarent. ibid.

Et quantum peccabant. ibid.

Phariſæi quænam onera grauia imponebant humeris hominum, ibid. q. 24. 300. & q. 25. 301

Et in quo Chriſtus eos de hoc arguit. ibid.

Phariſæi, & Scribæ quæ imponebant mandata, & obſeruationes, quæ vincula, aut onera importabilia dicũtur, quænam erant. ibid. q. 26. 301

Phariſæi, & Scribæ quæ prædicabant obſeruare, cur Chriſtus turbis iubeat. ibid. q. 27. 301

Phariſæos & Scribas quomodo increpauit hic Chriſtus dicens: Dicunt enim, & non faciunt. ibid. q. 29. 303

de Phariſæis, & Scribis ad quid dicit Chriſtus, omnia opera ſua faciunt vt videantur. ibid. q. 30.

Phariſæi, & Scribæ quomodo verum ſit, quod omnia opera ſua faciebant vt viderentur. ibid. quæſt. 31. pag. 304

Phariſæi & Scribę facientes omnia opera ſua, vt viderentur, an peccabant. ibid.

Phariſęi & Scribæ philacteria quæ dilatabant quænam erant. ibid. q. 32. 305

Phariſæi, & Scribę quomodo philacteria dilatabant. ibidem.

Phariſęi, & Scribæ an Philacteria portantes benefaciebant. ibid. q. 33.

Phariſæi & Scribæ Philacteria an portare obligabantur. ibidem.

Phariſæi, ac Scribæ an peccarent portando Philacteria. ibid. q. 36. 307

Phariſæi & Scribæ ad quid dilatarent Philacteria. ibidem quæſt. 37.

Phariſæi, & Scribæ dilatando Philacteria, an peccarent. ibidem.

Phariſæi, & Scribæ ad quid dilatabant fimbriarum ſuarum vittas hyacinthinas. ibid. q. 42. 312

Phariſæi, & Scribæ an peccarent circa fimbrias & vittas hyacinthinas. ibid. q. 43. 313

Phariſæi, & Scribæ cur primos accubitus appetebant. ibid. q. 44. 45

Phariſæi ac Scribæ, an peccarent accubitus primos appetendo. ibid. q. 46. 314

Phariſæi, & Scribæ ad quid amabant primas iſtas cathedras. ibid. q. 49. 315

Et an in hoc peccabant. ibid.

Phariſæi & Scribæ, an peccabant ſalutationes in foro appetendo. ibid. q. 51. 316

Phariſæi & Scribæ quid eſt, quod volebant ab omnibus vocari Rabbi. ibid. q. 53. 317

Et quare hoc volebant. ibid.

Et an in hoc peccabant. ibid.

contra Phariſæos & Scribas cur Chriſtus poſuerit vę. ibid. q. 73. 329

contra Phariſęos, & Scribas an ponuntur iſtæ à Chriſto maledictiones ſpecialiter, an contra omnes peccatores. ibid. q. 75. 330

Phariſęis & Scribis cur Chriſtus dixit, clauditis regnum cęlorum ante homines. ibid. q. 76. 77.

Phariſęi, & Scribę quomodo claudebant regnum cęlorum ante alios, & ipſi non intrabant. ibid. quęſt. 78. pag. 331

Phariſęos, & Scribas cur Chriſtus vocat hypocritas in omni increpatione. ibid. q. 79.

Phariſęos, & Scribas de quo vitio increpat Chriſtus dicens: Vę vobis qui deuoratis domos viduarum. ibid. q. 80. pag. 332

Phariſęi, & Scribę quomodo deuorabant domos viduarum. ibid. q. 81.

Phariſęi & Scribę quare dicitur, quod deuorabat domos tantum viduarum & non aliorum. ibid. q. 82. 333

Phariſęi, & Scribæ orationes longę quas faciebant quęnam erant. ibid. q. 83. 333

Phariſęos, & Scribas cur Chriſtus increpat quod orationes longas facerent, cum ipſe hoc laudaret. ibid. q. 84.

Phariſęis, & Scribis cur Chriſtus dixit: propter hoc maius iudicium accipietis. ibid. q. 85. 334

Phariſęos & Scribas de quo vitio redarguit Chriſtus, cum dicit. Qui circuitis mare &c. ibid. q. 86.

Phariſęos & Scribas circuire mare, & aridam vt facerent proſelytum quid ſit. ibid. q. 89. 337

Phariſęos, & Scribas circuire mare, & aridam vt faciant proſelytum vnum quomodo ſtare poſſit, cum multi ad Iudaiſmum conuerterentur. ibid. q. 90. 338

Phariſæi, & Scribæ quare laborioſam conuerſionem proſelytorum ſubibant. ibid. q. 91.

de Phariſęis & Scribis quare dicatur, quod cum factus fuerit proſelytus faciant eum filium Gehennę. ibid. q. 92. 339

Phariſæi, & Scribæ, quod faciunt proſelytum filium gehennæ duplo quam ipſi, quomodo verum eſſe poſſit, ibid. q. 93.

Væ vobis duces cæci &c. Mat. 23.

Phariſęos de quo vitio Chriſtus nũc arguit. Matt. 23. q. 95.

Phariſæos quare Chriſtus vocauit duces cęcos. ibid. q. 96.

Phariſęis cur dixit Chriſtus; Væ vobis duces cæci. ibidem quæſt. 97.

Phariſæi quod dixerunt; ſcilicet; qui iurat per templum nihil eſt, quidnam ſit. ibid. q. 98. 343

Phariſæos quare Chriſtus non redarguit de auaritia in hac re, cum ea auaritia mouerentur. ibid. q. 103. 346

Phariſæi cum in tribus deficerent, quare ſolum tertium Chriſtus expreſſit. ibid. q. 104. 345

Phariſæos cur ſaltem de alio in quo errabãt Chriſtus non arguit. ibid. q. 105.

Phariſæi in quo errabant dicentes aurum templi dignius templo, & ideo iuramẽtum per aurum factum tenere, & non per templum. ibid. q. 107.

Phariſæos cur Chriſtus vocauit cæcos, & ſtultos. ibidem q. 109. 347

Phariſæi quomodo iurabant penes altaris iuramentum. q. 110. 347

Phariſæi quare excellentius iudicabant aurum, quam templum, & dona altaris, quam altare. ibid. q. 111.

Phariſæos arguens Chriſtus aſſerentes tenere iuramentum per dona, & non per altare, quare cæcos vocauit, arguens vero quod dicerent iuramentum valere per aurum, & non per templum vocauit cæcos, & ſtultos. ibid. q. 112. 348

Phariſæi aſſererent tenere iuramentum factum per dona, quæ offerebant in Templum. ibid. q. 115. 349

à Phariſæis tria prætermiſſa, ſcilicet, Miſericordia, Iudicium, & Fides quænam ſint. ibid. q. 126. 353

Phariſæos cur redarguit Chriſtus de decimatione anethi, & menthæ, cum eſſet licita. ibid. q. 133. 356

Phariſæos cur Chriſtus vocauit duces cæcos. ibid. q. 134.

Phariſæos cur Chriſtus dixit, excolentes culicem; camelum autem glutientes. ibid. q. 135.

Phariſæos quare Chriſtus arguat, quod mundarent exteriorem partem calicis, & paropſidis, cum hoc non videatur reprehenſibile. ibid. q. 223. 416

Phariſęorum redargutionẽ iſtã de veritate vitæ, cur ponat Mat. cũ ſupra de eodẽ redargutionẽ poſuerit. ibi. q. 225.

Et an redargutio hæc à ſuperiori differat. ibid.

Phariſæis cur Chriſtus dixit, intus pleni eſtis hypocriſi, & iniquitate. ibid. q. 227.

Phariſæos quomodo hic Christus vituperat pro ædificatione ſepulchrorum prophetarum, & iuſtorum cum non videatur hoc eſſe malum. ibid. q. 229

Phariſæi quare ædificabant ſepulchra prophetarum & aliorum iuſtorum. ibid. q. 230. 420

Pharisæi quare dicebant: Si fuissemus in diebus patrum nostrorum non essemus socij eorum in sanguine Prophetarum. Matt.23.q.231. pag.421

Pharisæis quare Christus dixit: Itaque testimonio estis vobismetipsis,quod filij eorum estis, qui prophetas occiderunt. ibid.q.232. 421

Pharisæis quare Christus dixit,& vos implete mensuram patrum vestrorum. ibid.q.233.

Pharisæis quomodo Christus dixit, Implete mensuram patrum vestrorum,cum hoc esset malum.ibid. q.234.

Pharisæos quomodo vocauit Christus serpentes, & genimina viperarum. ibid.q.235. 422

Pharisæis quare dixit Christus.Quomodo fugietis à iudicio gehennæ. ibid.q.236.

Pharisæis quomodo Christus prædicere voluit, quod mitterebat ad eos prophetas, & sapientes quos occiderent. ibid,q. 140. 424

Pharisæis quare non dixit Christus,quod etiam ipsum occiderent.ibid.141. 424

ad Pharisæos missi Prophetæ quinam fint. ibid. q.242. pag.425

Pharisæi quare murmurauerunt de Christi manducatione cum publicanis.Matth.9.q.52. 332

de Pharisæis quare Matthæus solum dicit, quod murmurauerunt,& non de Scribis. ibid.q.53.

Pharisæi an putabant esse peccatum manducare cum publicanis. ibid.q.54. 333

Pharisæi quare dicebant hoc discipulis Christi, & non Christo.ibid.q.55.

Pharisæorum circa murmurationem hanc, quomodo stare possit discrepantia inter Matth. & Lucam. & ibid. quæst.56.

Pharisæis quare Christus respondit,cum non alloquerentur eum.ibid.q.57. 334

Pharisæorum, & Io. discipulorum ieiunium quodnam erat. ibid.q.71. 340

Pharisæis, & Io. discipulis quare nunc Christus blande respondit. ibid.q.73. 341

Pharisæorum in Christum inuidia,& odium, vnde excitabatur. ibid.q.130. 365

Pharisæi quare de Christo dixerunt, in principe dæmoniorum eiicit dæmonia.ibid.q.153. 373

Phase cærimonia prima, an agnus tantum immolaretur. Matt.26.q.14. 508

Phase cærimonia secunda, quare Agnus debebat esse anniculus.Matth.26.q.15. 509

Phase cærimonia tertia,quare Agnus debebat esse immaculatus. Matt.26.q.16. 510

Phase cærimonia quarta, quare postes sanguine Agni rubricabantur.Matt.26.q.17. 510

Phase cærimonia quinta,quare carnes Agni assabantur. Matt.26.q.18. 511

Phase cærimonia sexta, quare die decimaquarta mensis primi agnus immolabatur, ibid.q.19. 512

Phase cærimonia septima, cur Agnus in loco Sanctuarij immolabatur, ibid.q.20. 513

Phase cærimonia octaua, cur adeps Agni cremabatur in altari,ibid.q.21. 513

Et quid de adipe Agni, qui fuit in Ægypto crematus factum fit,ibid.q.22. 514

Phase cærimonia nona,cur totus Agnus comederetur, ibidem q.27. 519

Phase cærimonia decima,cur nō debebat aliquid de agno paschali remanere.ibid.q.28. 520

Phase cærimonia vndecima,quid erat illud quod comburendum erat de Agno, Matt.26.q.29. 520

Et quando erat comburendum,ibid.& q.30. 521

Et cur erat comburendum,ibid.& q.31. 521

Phase cærimonia duodecima,cur comedentes lumbos accingerent,ibid.q.32.

Phase cærimonia decimatertia, cur Agnum comedentes baculum tenebant, ibid.q.32. 523

Et ad quid Deus hoc iubebat,ibid.q.34. 523

Phase cærimonia decimaquarta, cur Deus iubebat Israelitas habere calceamenta in pedibus in comestione agni. ibid. q.35. pag.524

Phase cærimonia decimaquinta, quare cū azimis agnum comedebant. ibid.q.37. 524

Phase cærimonia decimasexta, quare agnus cum lactucis agrestibus comedebatur. ibid. q.38. 524

Et cur cærimonia hæc seruata fuit post exitum de Ægypto. ibid.

Phase cærimonia decimaseptima, quare agnus festinanter comedebatur. ibid.q.39. 526

Phase cærimonia decimaoctaua,cur Iudæi omnes, & circumcisi de agno comedebant. ibid.q.40. 526

Et an Gentilibus conuersis esset hoc licitum. ibid.

Phase cærimonia decimanona, quare alienigenis non permittebatur exercere cærimoniam agni paschalis. ibid. q.43. 530

Phase cærimonia vigesima, quare ossa agni Paschalis non confringebantur. ibid.q.45. 532

Phase cærimonia vigesimaprima, quare agnus in vna domo comedebatur. ibid.q.46. 532

Phase cærimonia vicesimasecunda, quare in immolatione agni non manebat fermentatum aliquod in domo. ibid.q.47. 534

Phase, cærimonia vigesimatertia,quis dicebatur mundus ad Phase celebrandum.ibid.q.48. 535

Phase,an comedebant conuersi ad Iudaismum. Matt.26. q.42. 529

Phase immundi vt manducare possent quis modus tenebatur. Matt.26.q.49. 537

Phase,an manducare liceret mulieri parienti. Matt.26. q.5. 537

Phase, an manducare possint immunditiam naturalem patientes. Matt.26.q.15. 538

Phase festi causa est memoria liberationis ab Aegypto. 2.Paralip.2.q.17. 45

Phase à Iosia factum, cur vocatur excellentius, & solemnius.4.Reg.23.q.34. 205

Phase tale quale Iosias celebrauit ante illum celebratum non fuisse,an verum fit.4.Reg.23.q.35. 205

Phase tale quale Iosias fecit à diebus Samuelis factum dicere, & à diebus Iudicū,an differat. 4. Reg.23.q.36. pag. 206

Phase tam excellens quale Iosias fecit, an fit Iudicum diebus factum.4.Reg.23.q.37. 206

Phase, & Azimorum festum different in quattuor. Def. par.2.c.3. 20

Et quæ sunt cærimoniæ vtriusque. ibid.

Phase cærimonia secunda,scilicet,azimorum panum.ibid. c.9. 29

Et quod Christus azima manducauerit in die vltimæ cœnæ, ibid.

Pharao quare in aliis plagis, Moysen orauit, & non in ista. Exod.c.9.q.3. 98

Phase celebrare non solum Iudæi,sed etiam Gentiles conuersi tenebantur. Num.c.9.q.35. 178

Phase festiuitas quotuplex. Num.c.28.q.19. 188

Phase an vocatur dies Azimorum, ibid.

Phase,vel Pentecostes,quādo veniebant in Sabbato,quod animalia erant immolanda, Numer.cap.28.quæst.23. pag. 193

Philisthiim cur Dauid quærebant, cum audierunt ipsum esse vnctum in Regem.1.Paralip.14.q.8. 266

Philisthiim cur bellum Dauid intulerunt illico, vt eum Regem constitutum esse audiuerunt.1.paralip.14.q.9. pag. 267

Philisthiim cur contra Dauid non pugnauerunt cum esset Rex solum super Iudam. 1. paralip.cap.14. quæst.10. pag. 267.

Philisthiim quare non mouerunt bellum contra Isboseth. 1.paralip.14.q.11. 268

Philisthiim omnes ascendisse contra Dauid cur dicatur. 1.paralip.14.q.12. 268

contra Philisthinos,an ascendere deberet, cur Dauid Dominum consulebat.1.paralip.14.q.3. 269

contra Philisthinos,quomodo Deus Dauid adiuuerit.1.paralip.14.q.16. 270

Philisthiim quare Deos suos in bellum duxerunt. 1.paralip.14.q.17. 271

Phili-

Philisthinorum Deos, cur Dauid comburi præcepit. 1. Paralip. 14. q. 19. pag. 271
inter Philisthinos, & Dauid bellum de quo. 1. paralip. 14. quonam tempore factum est. 1. paralip. 14. q. 20. 273
contra philisthinos cur hic Dauid duo bella ponantur. 1. paralip. 14. q. 21. 273
Philisthini à Dauid victi, quomodo contra eum bellum instruere ausi sunt. 1. paralip. 14. q. 22. 274
Philisthini quare tertia vice Dauid aggressi non sunt. 1. paralip. 14. q. 23. 274
Philisthinos vincendi, & pugnandi cur Deus diuersum modum fecit. 1. paralip. 14. q. 24. 275
Philisthinis in obuiam, vt non veniret, cur Deus Dauid iussit. 1. paralip. 14. q. 25. 275
Philisthinos contra procedendo, an Dauid peccaret. 1. paralip. 14. q. 26. 275
post philisthinos non ascendere, cur Dauid iussit Deus. 1. paralip. 14. q. 27. 275
Philisthini quod à Dauid percuterentur, an verum sit. 1. Paralip. 18. q. 2. 352
Philisthinorum contra Dauid audacia. 1. Paralip. 18. q. 3. 352
Philisthinorum de manu Geth, & filios eius acquisiuisse Dauid, an verum sit. 1. Paralip. 18. q. 5. 353
contra Philisthinos Dauid pugnandi causa. 1. Paralip. 18. q. 6. 353
contra Philisthinos tria bella ista Dauid, cur hic ponantur. 1. Paralip. 20. q. 15. 394
contra Philisthinos bella ista tria, an fuerint immediate post bellum Ammonitarum. 1. Paralip. 20. q. 17. 395
philisthinorum audacia in mouendo bellum contra Dauid. 1. Paralip. 20. q. 19. 395
philisthinorum in secũdo bello, an occiderit Dauid Goliath Getheum. 1. Paralip. 20. q. 20. 395
philisthinos puniendi, cur Deus occasiones quærebat. Iud. 14. q. 7. 231
philisthinis quando Sampson problema posuit, quid intendebat. ibid. q. 14. 235
philisthini, an peccarent comburendo vxorem Sampsonis, & patrem eiusdem vxoris. Iud. 14. q. 13. 243
philisthini, an tenebantur cremare socerum Sampsonis, & vxorem eius in vindictam ipsius. ibid. q. 16. 245
philisthini, quare non pugnabant contra Israelitas pro damnis, & iniuriis quas inferebat eis Sampson cum ipse esset de terra Israel. ibid. q. 17.
philisthini, quare potius venerint contra Tribum Iuda quam contra aliam. ibid. q. 18.
philisthini, an iustum petebant, quod traderetur eis Sampson, & occiderent eum. ibid. q. 19. 246
philisthinorum Principes quinam erant, qui venerunt ad Dalila. ibid. q. 8.
philisthini, quomodo quæsierunt de Sampsone in quo tantam haberet fortitudinem. ibid. q. 9. 757
philisthini, quare quærebant in qua parte corporis Sampson vires haberet. ibid. q. 10.
Philisthini, quare non irruerunt subito super Sampsonem à Dalila captum. ibid. q. 12.
Philisthini quare non occidebant Sampsonem dormientem. ibid. q. 15. 259
Philisthini, quare hac tertia vice nõ stabant corã Sampsone dormiente, sed latebant in cubiculo. ibid. quæst. 33. pag. 265
Philisthini, quomodo non sciuerunt, an deberent insurgere in Sampsonem ad tenendum eum, vel non. ibid. q. 34. 266
Philisthini, quare Sampsonem mox captiuatum oculis priuarunt. ibid. q. 35. 267
Philisthinorum in manus, quare Deus Sampsonem Hebræorum iudicem cadere permisit. ibid. q. 36.
Philisthini, quare Sampsonem illico effossis oculis non occiderunt. ibid. q. 39. 268
Philisthini, an peccarent capientes per insidias Sampsonem, in domo Daliæ, & orbantes eum. ibid. q. 40.
Philisthini, quare capto Sampsone immolabant victimas diis, & epulabantur. ibid. q. 42. 269
Philisthini, quare potius sacrificarunt nunc Deo Dagon, quam alteri Deo. Iud. 14. q. 43. pag. 270
Philisthini, cur potius Dagon quam alteri sacrificarunt, cum multi dij apud illos famosi essent. ibid. q. 44. 270
Philisthini, quomodo poterant credere, quod Deus suus Dagon poterat eis dare Sampsonem in manus. ibidem. quæst. 45.
Philisthini, quomodo poterant arbitrari quod Deus suus tradiderat Sampsonem in manibus eorum. ibid. q. 46.
Philisthini ad quid fecerunt, quod Sampson luderet ante illos. ibid. q. 47. 271
Philisthini, quare posuerint vaccas inassuetas ad trahendam Arcam. 1. Reg. cap. 6. q. 17. 119
Philisthini, an peccauerint experiẽdo, an plagæ eorum essent ab Arca. 1. Reg. c. 6. q. 18. 120
Philisthini, an peccauerint volẽdo habere signum à Deo. 1. Reg. c. 6. q. 18. 120
Philisthini, quomodo post illud bellum non venerint amplius, ad terram Israelitarum. 1. Reg. c. 7. q. 32. 140
Philisthini, quomodo territi sunt ab Hebræis, qui erant sine armis. 1. Reg. c. 7. q. 31. 140
Philisthini, an reddiderint tributa Iudæis post Victoriam habitam contra illos tempore Samuelis. 1. Reg. cap. 7. q. 33. 141
Philisthinorum statio, quomodo erat in Gabaa. 1. Reg. c. 13. q. 3. 341
Philisthini, quomodo confisi sunt ducere secum Israelitas ad bellum, quos captiuos tenebant. 1. Reg. c. 14. q. 18. pag. 373
Philisthini, quare conuenerint ad bellum contra Israelitas, cum essent subditi, & tributarij eorum. 1. Reg. c. 17. q. 3. 47
Philisthini, an castrametati sunt nunc in terra Israelitarum. 1. Reg. c. 17. q. 5. 48
Philisthinorum consensu, an Goliath certamen singulare agere voluerit cum aliquo de Hebræis. 1. Reg. cap. 17. q. 8. 50
Philisthini, quare congregauerint se ad magnum bellum contra Israel. 1. Reg. c. 28. q. 2. 262
Philisthini, quomodo cognouerint Saulem, & filios suos mortuos. 1. Reg. c. 31. q. 15. 314
Philisthini, quare præciderint caput Saulis, & non filiorum suorum. 1. Reg. c. 31. q. 16. 314
Philisthini, quare voluerint istam victoriam in templis Idolorum annunciari. 1. Reg. c. 31. q. 15. 315
Philisthini, quare posuerunt arma Saulis in templo Astaroth, & non aliorum Deorum. 1. Reg. c. 31. quæst. 26. pag. 315
Philisthini, quare congregati sunt contra Dauid, audito, quod erat factus Rex. 2. Reg. c. 5. q. 13. 50
Philisthini, quare duxerint Idola sua in bello. 2. Reg. c. 5. q. 14. 50
Philisthini pugnantes contra Dauid, quomodo percussi sunt ab Angelis Dei. 2. Reg. c. 5. q. 18. 51
Philisthinorum castra, an erant in valle Raphaim. 2. Reg. c. 23. q. 18. 265
Philisthæi & Israelitæ, quare fuerint magni hostes. 1. Regum c. 4. q. 2. 87
Philisthinorum bellum, an fuerit idem illud, quod ponitur in cap. 4. lib. 1. Reg. cum illo, quod ponitur in capite 7. eiusdem libri. 1. Reg. c. 4. q. 3. 88
Philisthini quare crediderint in aduentu Arcæ ibi esse Deum. 1. Reg. c. 4. q. 12. 95
Philisthini quare non sunt mortui accipiendo Arcam. 1. Reg. c. 5. q. 13. 100
Philisthini cur percussi à Deo plaga propter Arcam. 1. Reg. c. 5. q. 2. 100
Philisthini cur tantum desiderarent tenere Arcam Dei. 1. Reg. c. 5. q. 5. 101
Philisthæi an debuissent amittere fidem virtutis Arcæ ex eo, quod ipsa præsente Iudæi superati fuerint. 1. Reg. c. 5. q. 6. 102
Philisthini quare posuerint Arcam in templo Dagon. 1. Reg. c. 5. q. 11. 104
Philisthini an calcauerint, vbi iacuit truncus Dagon, vel tantum calcauerint, nisi super limen. 1. Reg. cap. 5. q. 14. 105

Philisthi-

Philisthini qua infirmitate percussi sint à Deo propter Arcam, quam tenebant. 1. Reg. c. 5. q. 15. 106
Philisthini quare non remiserint Arcam Hebreis, cum reciperent propter eam tot mala. 1. Reg. c. 5. q. 16. 107
Philisthinis plaga inflicta à Deo propter Arcam, quomodo sit scita, ab isto Scriptore, cum esset Hebræus. 1. Regum c. 5. q. 17. 107
Philisthinorum simulachra, an confracta fuerint in omnibus ciuitatibus, vbi ducebatur Arca. 1. Reg. c. 5. q. 18. pag. 108
Philisthinorum aliqui viri, an percuterentur in aliqua ciuitate post exitum Arcæ, sicut quando erat ibi. 1. Reg. c. 5. q. 19. 108
Philisthini an libenter semper detinuissent Arcam Domini, nisi huic inconuenienti Deus prouidisset. 1. Reg. c. 6. q. 2. 111
Philisthini an aperuerint aliquando Arcam. ibid.
Philisthini an disputauerint inter se, antequam decernerent Arcam esse remittendam. 1. Reg. c. 6. q. 5. 112
Philisthini, quare vocauerunt Sacerdotes ad consilium ad remittendum Arcam. 1. Reg. c. 6. q. 6. 112
Philisthini quos vocauerunt Diuinos. 1. Reg. cap. 6. q. 7. pag. 112
Philisthini quid tenerentur reddere Arcæ pro peccato. 1. Reg. c. 6. q. 8. 113
Philisthini, an potuissent offerre aliud, quam quinque mures aureos, & quinque anulos aureos. 1. Reg. c. 6. q. 10. 114
Philisthinorum peccatum quid sit, pro quo volebant reddere aliquid Arcæ. 1. Reg. c. 6. q. 11. 115
Philisthinorum munera, an satisfacerent pro peccato. 1. Reg. c. 6. q. 12. 115
Philisthæi, quomodo portarent Arcam Dei. 1. Reg. c. 6. q. 15. 118
Philisthini, quare non portauerint Arcam super humeros. 1. Reg. c. 6. q. 16. 118
Philisthini, quare non fuerint puniti, portando Arcam alio modo, quam debebat portari. 1. Reg. cap. 6. q. 17. pag. 119
Philisthinoi, quis esset modus, quo Deus traderet in manu Dauid. 1. Reg. c. 23. q. 8. 18
Philisthini, an castramatati sint in Aphec contra Saulem. 1. Reg. c. 29. q. 2. 287
Philisthinorum Satrapæ, qui essent. 1. Reg. c. 29. quæst. 4. pag. 288
Philisthini, quomodo poterant soluere vectigalia Regi Iosaphat. 2. paralip. 17. q. 21. 407
Philisthinorum Deum Belzebub, cur ad consulendum super ægritudine sua Ochozias misit, cum prophetæ essent in Israel à quibus quæreret. 4. Reg. 1. q. 4. 3
Philisthini, an fuerint de genere Chananæorum. 1. paralip. 1. q. 12. 53
Philisthinorum in terram ad habitandum ire, an licuerit mulieri Sunamiti. 4. Reg. 8. q. 9. 75
Phinees Deus quæ bona promittebat faciendo pactum cum eo de Summo Sacerdotio. Num. c. 25. q. 8. 119
Phinees, quomodo promissum fuit Summum Sacerdotium. Num. c. 25. q. 9. 120
in Phinees domo, quomodo pactum Sacerdotij fuit sempiternum, cum fuerit translatum in domum Samuelis. Num. c. 25. q. 10. 120
Phinees, quomodo dicit, quod sepeliuit Eleazarum, cum esset Summus pontifex. Ios. vlt. q. vlt. 318.
Phinees iste quisnam fuerit. 1. paralip. 9. q. 11. 192
Pignore traditarum rerum vsum concedens mutuatori, an committat vsuram. Matt. 25. q. 184. 87
Pignore acceptam possessionem suam ab alio detentam, retinere an possit laicus, fructus in sortem non computando. Matt. 25. q. 198. 95
Pignore acceptam rem Laica à detentatore, an fructus non computando detinere possit Ecclesia. Matt. 21. q. 197. pag. 95
Pilos corporis radere debere leprosum, quomodo hic dicatur. Leuit. 14. q. 7. 233
Pinnaculum quid sit, & quare Diabolus Christum in eo constituit. Matt. 4. q. 33. 401
ad Pinnaculum Templi, quomodo Christum Diabolus portauerit. Matt. 4. q. 35. 402
Pisces, an ad Adam adducti fuerint vt eis nomen imponeret. Genes. 13. q. 328. 254
Pisces, cur adducti non fuerunt ad Adam. ibid. q. 329.
Pisces, quare non immolabantur. Leuit. 1. q. 13. 12
Piscem, & non alium cibum, quare habebant Christi Discipuli. Matt. 14. q. 85. 151
Pisces tam paucos, quare haberent Discipuli Christi. ibid. q. 86. 152
Piscium, & locustorum sanguis, an comedi posset à Iudæis. Leuit. 7. q. 6. 101
Pisces non cogniti fuerunt in secunda ætate, nec etiam in principio tertiæ. Exod. c. 20. q. 4. 296
Pisces duos colebant Gentiles, quos locauerunt in extremitate Zodiaci. ibid.
Pisces non sunt in partibus polorum. Exod. cap. 23. q. 42.
Piscium, cur nullum genus, pecorum tria tantú, & Auium duo Deo immolabantur. Leuit. 1. q. 12. 11
Plaga populi, an sequuta fuerit propter numerationem, vel quia pecunia non soluebatur. 1. parallp. 21. q. 14. pag. 405
Plagarum à Deo Dauid propositarum, quænam simpliciter peior erat. 1. paralip. 21. q. 45. 419
Plagis à Deo propositis Dauid, cur inæquale tempus datum est. 1. paralip. 21. q. 47. 420
Plagæ Ægyptijs inflictæ, an decem tantum fuerint, vel multo plures. Exod. c. 12. q. 15. 136
Plagarum trium electionem, cur Dauid Deus dedit. 1. paralip. 21. q. 27. 411
Plagę quattuor locusta, brucus, rubigo, & eruca, an eodem anno venerint, vel in diuersis. Genes. Epist. Hieron. ad Pau. 7
Plaga quinta mortalitatis animalium contra Pharaonem in Aegyptum per Moysen à Deo immissa. Exod. cap. 9. q. 1. 97
Plaga sexta immissa à Deo in Aegypto. Exod. c. 9. q. 4. 99
Plaga lepræ an durauerit. Vid. Lepræ plaga.
Plaga mortis. Vid. Mortis plaga.
Plagæ duæ quomodo datæ ponuntur, cum eędem esse videntur, scilicet, pestilentia, & mors, & gladius, tribus diebus. 1. Paralip. 21. q. 33. 414
Planetæ & sidera, an pertineant ad ornatum, vel ad distinctionem. Genes. 1. q. 23. 13
Planetarum, & Stellarum cælorum, an purgabit Ignis Iudicij vniuersalis. Matt. 25. q. 426. 223
Planetæ, & animalia, an manebunt post mundi innouationem. Matt. 25. q. 474. 258
Planetæ an infixi sint in cælo, vt clausus in rota. Ios. cap. 10. q. 20. 310
Planetæ, & Sol si vnum solum motum haberent, quæ inconuenientia sequerentur. Exod. c. 23. q. 44. 485
Plantarum, herbarum, hominumq. virtus, cur post diluuium diminuta est. Genes. 13. q. 235. 215
Plantatio quam non plantauit pater cælestis, quomodo verum est, quod eradicabitur. Matt. 13. q. 45. 225
Plantas abscindere, & pecora occidere, an sit peccatum. Matt. 5. q. 104. 145
Plato, cur diuinus appellatus sit. Genes. in Epist. Hier. ad Paul. 3. 12
Plato, an ignorauerit Deum, & Sacram Scripturam. Genes. in Epist. Hier. ad Pau. 5. 12
Plato credebat tres Deos, sed non intelligebat vnitatem essentiæ. Prol. Hier. in Pentat.
Platonis de anima positio, est quasi positio Pythagoræ. Parad. 5. c. 75. 82
Platonis opinio de scire animarum. ibid. c. 78. 83
Platonis argumenti contra eum reflexio. ibid. c. 79.
Platonis error ponentis triplicem prouidentiam. Mat. 10. q. 125. 448
Planctus filiarum Israel filiæ Iephtæ, an ei aliquid proficeret ad remissionem peccatorum. Iud. 11. q. 55. 191
Pharisæi, quomodo ponuntur hic, cum supra solum ponantur Principes, & Scribæ. Matt. 21. q. 199. 482
Plaustrum superponendo Arcam, an peccauerint Israelitę. 1. Paralip. 13. q. 20. 530

super Plaustrum nouum, quare Arcam portauerunt Leuitæ. 1.Paralip.13.q.23. pag.252
Plaustrum, cur Oza, & filij sui minabant super quod erat Arca.1.Paralip.13.q.24. 252
Plaustra 6. & boues 12. simul oblata sunt eodem die. Num.c.7.q.6. 335
Plumarum opus, an fuit opus pictorum. Exod.c.26.q.6. pag. 65
de Pluuijs, cur Deus magis exemplum posuit in dilectione inimicorum, quam de alijs rebus. Matt.5.q.353. pag. 451
de Pluuia, quare ponitur hic, & quod istorum sit maius beneficium. ibid.q.354. 452
Pluuiæ beneficium, an sit maius, vel solis. ibid.
In Pluuias, & non solis calorem, cur Deus promittit in bonis. Leuit.26.q.4. 530
Pluuia quæ venit alio tempore post siccitatem, an venerit naturaliter vel supernaturaliter. 3. Reg.19.q.36. 295
Pluuiæ, & tonitrua, quæ venerunt Samuele vocante, an fuerint miraculosa.1.Reg.c.12.q.15. 354
Poetica dicta diuersa circa Deos. 4. Reg.17.q.15. 145
Politijs quas vtilitates afferant bella. Iud.3.q.5. 32
ad Politicum statum iustitia necessaria est. Matt.cap.6. q.34. 30
Politia recta, an requirat, vt feminæ regnent. Numer. cap.1.q.11. 6
Politiarum Rectores, & Ecclesiastici Prælati de bonis cōmunitatis viuere debent. Exod.c.20.q.19. 314
Politiam optimam quærere pro ciuitate non expedit, sed vtilior est illa quæ est imperfecta. Def.par.2.c.45. 56
Politiæ cuilibet optimas leges dari non conuenit. ibid.
Politiam optimam, vel optimas leges Legislator ponere non debet.ibid.concl.1. 6.
Politiam perfectam volentes ordinare generandi tempora oportet considerare. ibid.concl.2. 8
Politicum curantem perfectas facere proles gignentium oportet spectare occupationes. ibid.concl.4. 9
Politiæ Socratis, & Platonis communitatem vxorum non capit natura, nec vlla vis rationis. ibid. concl.7. 14
Pollentij opinio dicentis, quod sit cōtra doctrinam Christi, & Veteris, & noui Testamenti Dictum Pauli, dicentis conuersos ad fidem manere cum coniugibus infidelibus, an sit vera.1.Reg.c.8.q.140.141. & 142.215. 216.& 217.
Pollices manus, & pedis, & auris dextræ Sacerdotis, cur magis linebantur quam aliæ partes. Leuit.8.q.8. 114
Pollutio seminis, an omnis sit peccatum mortale.Deu.23. q.4. 212
Pollutio seminis tripliciter fieri potest. Deut.23.q.4. 212
Pollutio cum sit contra legem Dei, & consequenter peccatum, quomodo Deus alicui pollui permiserit. Leuit. 21.q.5. 372
ad Pompam pecunia cum datur potest vsura recipi licite, & est casus septimus. Matt.25.q.210. 101
Pęna qua puniatur Sacerdos recipiens vsurarium ad altaris communicationem.Matt.25.q.249. 120
Pęnam suspensionis Sacerdos vsurarium ad altaris communicationem accipiens, an ipso iure incurrat. Matt. 25.q.250. 120
Pęnam an iure imponeret Ioiada, quod quicumque ingrederetur templum septum occideretur. 4.Reg.c.11. q.13. pag.103
Pęnarum quænam sint differentiæ pro varijs criminibus in Testamento Veteri, & Nouo.4 Reg.5.q.39. 52
Pęna secunda vsurariorum, scilicet, quod nullus eorum accipiat oblationes, quomodo pęna sit, cum potius videatur releuatio. Matt.25.q.239. 117
Pęna lepræ. Vid. Lepræ plaga.
Pęna cur adiciatur præceptorum repetitioni. Leuit.20. q.1. 353
Pęna non infligitur nisi propter peccatum. Matt.cap.10. q.123. 443
Pęnam quam incurrant scribæ conficientes vsuraria instrumenta, & an sint vsurarij. Matt.25.q.285. 130
circa Pęnam purgatoriam, quando Sacerdos dispensare non possit. Matt.16.q.80. pag. 303
Pęnæ damnatorum. Vid. In singularum pęnarum dictionibus.
Pęna doloris sensus. Vid. Dolor.
Pęna calidi & frigidi. Vid. In Damnati, & calidum, & frigidum.
Pęna ignis. Vid. Ignis, Damnati, Inferus.
Pęna fletus. Vid. Fletus.
Pęna stridoris dentium. Vid. Dentium.
Pęna frigoris. Vid. Frigoris.
Pęna tenebrarum. Vid. Tenebræ.
Pęna fętoris sulphuris. Vid. Sulphuris.
Pęna ventorum, seu procellarū. Vid. Ventus, & procella.
Pęna vermis. Vid. Vermis.
Pęnæ diuturnitas eorum, qui decesserunt in caritate non expleta satisfactione mortalium. Matt.25.q.733. 461
Pęnæ quænam sit diuturnitas illorum quibus in vita remissa sunt venialia omnia quo ad culpam. Matth.25. q.732. 461
Pęnæ ratione conuentionalis, vel iudicialis aliquid vltra sortem licite accipitur & est octauus casus. Matt.25. q.211.
Pęna an sit morienti ad vitam beatam eūti, quod non videat aliqua delectabilia, quæ visurus esset si superuiueret. Deut.3.q.5. 36
Pęnæ quomodo infligebantur istis idolatris. Deu.4.q.6.36
pœnam aliquam, an habebant vsurarij ignoti, & an expediat illis imponere pœnam manifestam. Mat.25.q.134. pag. 115
pœna peccatorum, an tolleretur ex deuotione offerentium. Leuit.4.q.24. 67
pœnæ contra vsurarios quæ sint. Matth.25. quæst. 135. pag. 115
Pęna quomodo videatur imponi soli Sacerdoti accipienti oblationem vsurarij manifesti, & tradenti eum sepolturæ, & non ad communionem altaris admittenti, cap. quia in omnibus, ext. de vsu. Matt.25.q.251. 121
Pęna nunquid est maior quam peccatum. Matt.7.q.3. pag. 196
Pęnæ vsurariorum, an sint tantum tres. Matt.25.q.238. pag. 117
Pęnam quam incurrant Prælati vsuraria instrumenta sigillantes, & an sint vsurarij. Matt.25.q.285. 135
Pęnæ nomine soluendum vltra sortem in contractu appositum, an exigere liceat. Matt.25.q.185. 87
Pęnæ doloris sensus. Vid. Dolor.
Pęna calidi, & frigidi. Vid. in Damnatis, & Calidum, & frigidum. ibid.
Pęnæ, an semper sint æquales, etiam si peccata sint inæqualia. 1.Reg.c.2.q.19. 69
Pęna domus Heli, an durauerit in æternum. 1. Reg.c.3. q.4. 84
Pęna quæ vniuersaliter corresponderet pro peccato inter Iudæos.1.Reg.c.6.q.8. 113.
Pęna Dauid debita, an potuerit transferri in posteros. 2. Reg.c.12.q.13. 115
Pęna inflicta Israelitis, an fuit per Angelos bonos.2. Reg. c.24.q.35. 284
Pęna ista, an fuerit per vnum Angelum, vel plures.2.Reg. c.24.q.36. 285
Pęna pro peccato cōmissionis, an sit maior, pęna pro peccato omissionis. Ios.c.6.q.41. 195
Pęnam, quam Deus infligi iusserat præuaricatori, quare Iosue mutauit. Ios.c.7.q.55. 237
Pęna qualibet, an vocetur ignis. ibid.
Pęna peccati, actus, culpa, macula, & reatus, quomodo inter se differant. Exod.c.32.q.47. 243
Pęnarum inflictarum Pharaoni atrocitas qualis fuit. Exo. c.9.q.5. 100
Pęnæ æternitas in damnatis vnde accipiatur, an ex cōditione Dei, vel ex dispositione peccantis, vel aliàs. Mat. 25.q.537. 304
Responsio ad argumenta præcedentis quæstionis. Matt. 25.q.538. 306
Pęnæ inferni, an sint æternæ, multorum circa hoc opiniones. Matt.25.q.539. 307
Opinio aliorum circa hoc. Matt.25.q.540. 308

Respon.So

Responsio ad argumenta huius quæst. Matt.25.q.541. pag. 309

Pęnæ damnatorum, an sint aliæ præter ignem, & quæ. Mat.25.q.543. 310

Pęnæ inferni præter ignem, an sint secundum metapheram ita vt sit vnica pœna. Matt.25.q.544. 310

Responsio ad duas rationes dictæ quæst. Matth. 25. q.544. 311

Pęnæ duæ contrariæ, an sint simul apud inferos. Matt. 25.q.545. 312

Responsio ad primam rationem quæst. huius. Matt.25. q.547. 312

pęna ignis vel vermis, an sit maior in damnatis. Matt.25. q.637. 396

pęna carentiæ visionis Dei. Vid. Dei visionis carentia.

pęna sensus. Vid. Damnatorum sensus pœna.

pęnæ quas Deus hic ponit, an per se venirent, vel adderentur simul, cum superioribus. Leuit.26.q.13. 539

Pęna inflicta ab igne inferni, an semper sit æqualis. Matt. 25.q.537. 303

Pęnæ æternitas in inferno vnde proueniat. Mat.25.q.537. pag. 304

de Pęnis quæ imponebantur inter Iudæos pro quibuscumque criminibus. Leuit.25.q.13. 501

Pęnam manifestam, an expediat vsurariis imponere. Matt.25.q.234. 115

Pęna omnis pro aliquo delicto semper datur. 1.Para.c.58. pag. 10

Pęna nullis infligitur absque culpa. ibid.c.59.

Pęnas de quibus præced. quæst. vsurarius an ipso iure incurrat. Matt.25.q.136. 116

pęna prima, scilicet, de non admittendo ad communionem altaris, quomodo contra vsurarios tam occultos, quam manifestos, locum habeat. Matt.25.q.137. 116

de pœna membri pro membro, & animæ pro anima. Exod.c.21.q.25. 395

pęnam æternam Deus homini non dat antequam demereatur, nec vitam æternam antequam mereatur. Mat.8. q.61. 255

Pœnæ prænunciationem, & admonitionē, an Christus soli Ierusalem dixerit, an ad totam nationem Iudæorum. Matt.23.q.264. 440

pœna peccati. Vid. peccati pœna.

pœnæ à Deo inflictæ, cur maiores sunt inflictis à Legislatoribus. Leuit.10.q.6. 538

pęnitentia habet partes materiales, & formales. Matt.9. q.11. 311

pœnitentiæ omnes quod sint arbitrariæ ad quid intelligatur. Def.p.2.c.67. 67

pœna tertia vsurariorum, scilicet, quod careant Ecclesiastica sepultura, quare data est, & an idem sit de decedentibus in peccato mortali manifesto. Matt.25.q.243. pag. 119

pœnitentię sacramentum, an fuerit Ioan. tempore. Mat.3. q.52. 316

pœnitentiæ Sacramentum, an fuerit in Veteri Testamento. ibid.q.53. 318

circa pœnitentias imponendas, & reiterationem confessionis confessariorum admonitio. Matt.6.q.33. 29

per pœnitentiam minorem quam iura statuant, & errata peccatoris merentur, quid alicui remittatur. Matth.16. q.80. pag. 303

Et an per eam tollatur tota pœna peccatorum. ibid.

pęnitentiæ materia est peccatum. Matt.7.q.8. 203

pœnitentiam an Christus semper prædicauerit, an aliquo tempore. Matt.4.q.94. 452

pœnitentiam solum, an Christus prædicabat. ibid.q.95.

pœnitentia, quomodo sit modo actus, modo habitus. Matt.12.q.72. 40

in pœnitentia tria sunt in peccatore scilicet, conteri, confiteri, & satisfacere. Matt.12.q.74. 42

Et qualia esse debeant. ibid.

pœnitentiæ in Sacramento virtus in quo sit. Matt.16.q.76. pag. 292

pœnitentiæ, & baptismi sacramentum, in quo conueniant ibidem.

Pœnitendi quis fuerit antiquis modus. Matth.11.q.49. pag. 490

Pœnitentiam, quare Christus in principio prædicationis eius annunciauit. ibid.q.92. 450

Pontifices, & Scribæ quænam Christi mirabilia viderunt. Matt.21.q.85. 419

Pontifices, & Scribas, cur pueros clamantes vidisse dicatur, cum etiam Turbæ clamarent, Hosanna. ibid.q.87. pag. 420

Pontifices, quare nunc indignati sunt. ibid.q.88.

Pontifices, quare non sunt indignati contra pueros clamantes. ibid.q.89.

Et cur illos non prohibuerunt. ibid.

pontifices, Pharisæi, & Scribæ cum grauiter indignarentur nunc contra Christum, cur ad eum manum non extendebant. ibid.q.90. 411

Pontificibus, & Scribis, cur Christus sic respondit, dicens. Numquam legistis, quia ex ore infantium, & lactentium perfecisti laudem. ibid.q.91. 422

Et quid per hoc dicere voluit. ibid.q.92.

Et quare hunc ordinem respōdendi tenuit potius quam alium. ibid.

pontificibus, & Scribis, quare Christus non responderit sicut Pharisæis quibusdam in via respondit, scilicet, si hi tacuerint lapides clamabant. ibid.q.93. 422

Pontifices, & Scribas, cur post hæc Christus reliquit. ibid. q.94. 423

Pontificum summorum, quis ordo fuerit in successione. 1.Reg.c.2.q.30. 75

Pontifex an possit dispensare in omnibus gradibus à lege Diuina prohibitis in matrimonio contracto, vel contrahendo. 1.Reg.c.8.q.149.150.151.152.153.& 154 222.223.& 224

Pontifex in quibus gradibus de contrahendo matrimonio potest dispensare, & in quibus debeat, & in quibus non. ibidem.

Pontifex, seu Ecclesia in quibus non potest dispensare, etiam si vtatur plenitudine potestatis. 1.Reg.cap.8. q.155. 225

Et in quibus potest, sed non decet, & quando abutatur potestate sibi concessa, & quando nihil prosit dispensatio, & quando erret clauis. ibid.

Pontifex an possit dispensare in dictis Sanctorum Doctorum, Sacram Scripturam interpretantium. 1.Reg.c.8. q.156. 221

Pontifex quando potest dare legem contra dicta Sanctorum Doctorum. ibid.

pontifex quæ potest dispensare, quę tamen dispensari non debent. 1.Reg.c.8.q.147. 226

pontifices, an est necesse, quicquid asserunt, esse verum, in decisionibus causarum. 1.Reg.c.8.q.158. 226

Pontifices an sæpè inueniuntur errasse, & contrarias opiniones habuisse. ibid.

pontificis dicto an magis stādum sit, quam cuiuscumque alterius Doctoris circa cognitionem Scripturæ Sacræ. 1.Reg.c.8.q.159. 227

Pontificum auctoritas, an præponatur in expositione Sacrarum Scripturarum omnibus Sāctis Doctoribus Ecclesiæ, vel è contra. 1.Reg.c.8.q.203. 247

Pontifex non potest absoluere se ipsum, sed absoluitur à subdito. Matt.16.q.89. 313

Pontifex Summus. Vid. Papa.

Populus an peccauerit occidendo seruos occisores Amnon. 4.Reg.21.q.25. 190

Populus, & Ioas Rex, quomodo potuerunt nunc facere fœdus, cum Domino, & quæ erant istius fœderis cerimoniæ. 4.Reg.11.q.25. 106

Populus. Vid. Israelitæ, Iuda populus, Israel populus, Hebræi, Iudæi.

Populus planctabitur, & non commouebitur, quomodo dictum hoc verum sit. 1.paralip.17.q.25. 342

populi à Deo occisi, cum Hanani Propheta carceratus fuit ab Asa animarum quis status sit. 2.Paralip.cap.16. q.40. 391

populus Israelit. quare dereliquit legem Dei, vnà cum Rege. 2.paralip.12.q.2. 280

Populo

Populo cur dedit Dauid cibos, cum Arca portata fuit. 1.Paralip.16.q.7. pag.303
Populus, cur totus cum Iosia venit ad templum ad faciendum fœdus.4.Reg.23.q.5. 198.
Populo omni, an potum dederit Dauid Arca portata. 1. Paralip.16.q.8. 303
Populo, cur non dedit Dauid cibos plures istis. 1. Paralip.16.q.9. 303
Populus Israel, an totus ascenderit in desertum præter quintam partem. Exod.c.13.q.10. 187
Populi rectores cum magna diligentia fieri debent. Exo. c.18.q.6. 263
Populus in qua parte montis fiaerat castra. Exod.cap.19. q.8. 283
Populo toti, quando aliquis debet consentire, vel eidem repugnare. Exod.c.23.q.3. 436
Populo aliquibus temporibus licebat accedere sine plaga ad Sanctuarium. Num.c.8.q.23. 157
Populi murmurationis quietatio facta per miraculum. Num.c.17.q.1. 410
Populus Israel totus, an fuit conueniens, vt eligeret sibi Ducem. Num.c.27.q.39. 167
Populus Dei, quomodo sint Israelitæ. 1. paralip.17. q.35. pag.351
Populus Dei, an esse obligabantur Israelitæ. 1.paral.17. q.36. 352
Populus si aliquando accederet ad Sanctuarium, an indigeret aliqua emundatione. Num.c.19.q.6. 451
Populi quod de Christo confitebantur erat in laudem eius. Matt.16.q.41. 272
Populi nulla opinio de Christo eum minorem propheta faciebat. ibid.q.43. 272
Populus, quomodo punitus fuit, Dauid illum numerando peccante. 1.paralip.21.q.11. 403
Populus numeratus, cur à Deo punitus fuerit, & non Dauid. 1.paralip.20.q.12. 404
Populus comedit, quomodo intelligantur ista verba, & de eorum veritate. 1.paralip.29.q.17. 582
Populus totus Israel, an fuerit congregatus ad audiendum præcepta veniente Moyse de monte, & qualiter potuit ab omnibus audiri. Exod.c.24.q.5. 7
Populus, an offerret vnguentum. Exod.c.25.q.8. 29
Populus licet peccaret, & Deus ei irasceretur nunquam tamen ei manna ablatum est. Deut.1.q.11. 11
Populus, quomodo Ioannem vt prophetam haberet. Mat. 14.q.19. 123
Populus, quare non insurrexit contra Herodem occiso Ioanne propter tantum scelus, cum tamen essent Iudæi ad seditionem prompti propter religionem obseruandam. ibid.q.36. 131
Populus, quare non insurgebat in Herodiadem, cum non auderet insurgere in Herodem. ibid.q.38.
Populus quare totus lapidabat delinquentem contra Deum. Leuit.24.q.12. 484
Populi plaga, an sequuta fuerit propter numerationem, vel quia pecunia non soluebatur. 1. paralip.21. q.14. pag. 40
Populus Asa, an magis punitus fuerit, quam Rex. 2. paralip.16.q.34. 386
Populus Israel. Vid. Israel populus.
Populus, quare conuenit in Sichem ad constituendum Regem, & non in Ierusalem. 2. paralip. 10.q.11. 242
Populi peccatum. Vid. peccatum populi.
Populi pro peccato cur hircum offerre mandetur. Leuit.9. q.3. 122
Populus. Vid. Tribus decem.
Populus & Dauid, an peccauerint Arca super plaustrum contra legem posita. 1.Paralip.13.q.22. 251
Populi numeratio. Vid. Numeratio populi.
Populum quomodo benedixit Dauid post sacrificium. 1. Paralip.16.q.6. 302
Populi Iudaici Senes. Vid. Senes Iudæorum.
Populus coram Arca cantando, & psallendo, an peccaret. 1.Paralip.13.q.15. 252
Populares an solum percussi fuerunt videndo Arcam. 1. Reg.c.6.q.14. 225
Populares quare mirati sunt de prophetia Saulis, ita, vt dicerent, num Saul inter prophetas. 1.Reg. c.10.q.8. pag.497
Populus an peccauerit comedendo, cum sanguine. 1.Reg. c.14.q.26. 382
Populus Israel quare vocetur populus Dei, cum iam dereliquerit eum. 2.Reg.c.7.q.12. 75
Populus cur in deserto non dabat aliqua iura Leuitis. Num.c.3.q.80. 65
Populum totum numerare, an licitum fuerit. Exod.c.30. q.9. 162
Populatio prima post diluuium, vbi fuit. Genes.9.q.10. pag.90
Porci quomodo esse poterant inter Iudæos, cum Iudæi porcis non vescantur. Matt.8.q.133. 300
Porcorum duo millia Christum occidisse, an iuste factum sit. ibid.q.134.
Porcos quare dæmones præcipitauerunt in mari, cum potuissent aliter occidere illos. ibid.q.37. 311
Porcos quare dæmones præcipitauerunt, & non occiderunt. ibid.q.138.
Porcos quare dæmones in mari occiderunt, cum potuissent in terra occidere. ibid.q.139. 302
Porcorum grex totus quare præcipitatus est. ibid.q.140.
Porcorum pastores quare fugierunt. ibid.q.141.
Porci quomodo inter Iudæos esse poterant, cum porcis non vescerentur. Matt.8.q.133. 300
Porphirio auis, cur sit Iudæis prohibitus. Vid. Aquila.
de Porphyrione quæ dicitur Pellicanus. Leuit.11.q.58. pag.186
ad Portam Samariæ leprosi existentes quinam essent, & an essent Giezi & filij eius. 4.Reg.7.q.12. 67
Porta Speciosa dicta, an sit illi quam ædificauit Ioatan in Sanctuario. 4.Reg.15.q.30. 134
Portæ inferi. Vid. Inferi portæ.
Portæ templi, cur non potius. Vid. Templi. cur nõ potius.
Portę templi qualiter erant fabricatæ. 3.Reg.6.quæst.19. pag. 97
Portam quamnam sublimissimam ædificauit Ioatan in Sanctuario, & an esset porta, quæ vocatur Speciosa. 4. Reg.15.q.30. 134
Porticus, quæ erat ante Templum qualis, & ad quid erat. 2. Paralip.3.q.13. 70
iuxta Portam Domini, vel iuxta Altare, an esset Gazophylacium. 4.Reg.12.q.9. 109
Positio Tabernaculi Dei ad quid proficiebat quod esset in medio Iudæorum. Leuit.16.q.10. 534
sub Positiuo iure quænam cadant. Matt.6.q.128. 143
Positiua præcepta, & Iuris naturalis quænam proprie appellantur. Matt.6.q.135. 149
Positiuum, & naturale ius quid sit. Iudic.11.q.59. 195
Et quomodo conueniant, & differant. ibid.
Possessio Elimelech si vendita esset à Noemi, quid proderat quod Booz cognato denunciaret. Ruth. 4.quæst.7. pag.48
Possessionis istius venditio legitime facta, an reuocari posset. ibid.
Possessio ista, quomodo esse postea posset pro semine defuncti suscitando. ibid.q.8. 49
Possessionum redemptio tempore Iubilei, quomodo fiebat. ibid.q.9.
Possessionum venditio, quare permittebatur manere vsque ad Iubileum. ibid.q.10. 50
Possessionum venditio, quare durabat quinquaginta annis, & non plus, nec minus. ibid.q.11.
Possessionum venditio durans vsque ad Iubileum, an esset vere venditio, vel Emphyteusis. ibid.q.12. 51
Possessionem venditam si redimeret cognatus venditoris de manu emptoris quomodo, & quando possessio ista redibat ad venditorem, vel heredes eius. ibid.quæst.13. pag. 52
Possessionem emens si alteri venderet, quomodo recuperaret venditor de manu tertij. ibid.q.14.
Possessionem, quare extraneis non permittebatur redimere de manu alterius extranei emptoris, sicut permittebatur cognatis. ibid.q.15. 53

Possessio-

Possessionem si cognatus vnus redimebat , an alius ab eo redimere potuisset. Ruth 4.q.15. pag.54
Possessionum cognatorum in emptione quis modus tenendus erat. ibid.q.17.
Possessionum de venditione ad certum tempus lex , quomodo non seruata fuit ab alijs populis , cum esset tam conueniens.ibid.q.18. 56
Possidere, quare dixit Christus potius quam recipere , vel habere. Matt.25.q.368. 195
in Possessionem requiem, quomodo quis habere dicatur. Deut.3.q.5. 27
Possessionis,multiplicationis promissio à Deo Hebræis facta, & Iuramenti confirmatorij differunt . Deuter.26. q.3. 244
Passio quænam insurgat ex contactu genitalium . Leu.20. q.16. 363
Possessio,vel domus,an posset voueri in Veteri lege.Num. c.30.q.13. 209
Possessionem alteri , an aliquis posset vouere donare . Num.c.30.q.14. 209
Possessio empta de pecunia vsuraria si ad illum perueniat qui vsuras dedit,an extinguatur actio . Matt.25.q.256. pag. 123
Possessio à genero accepta si maiores fructus afferat quam dos, an liceat nullos in sortem computare . Matth.25. q.205. 98
Possessiones venditæ , quare inter Iudæos non manebant in æternum emptori,sed redibant ad venditorem in Iubileo. Leuit.25.q.11. 500
Possessiones , quare redibant ad venditorem in Iubilæo. Leuit.25.q.11. 500
Possessio Ecclesiæ est secũdus casus quo possit aliquid licite vltra sortem recipi. Matt.25.q.195. 94
Possessio Ecclesiæ si pignori datur Ecclesiæ non ab eo qui detentat, sed ad illo ad quem prouenit , an liceat fructus computare in sortem. Matt.25.q.196. 95
Possibilia multa sunt quæ nunquam contingunt . Iosu.21. q.21. 236
circa Potentes iniquos , quomodo se habere debeant viri Sancti. 4.Reg.3.q.10. 22
Potentia propinqua , & remota materiæ quid sit. Exod. c.23.q.66. 509
Potentia materiæ,an sit infimus gradus in perfectione rerum. ibid.
de Potentiis quædam. Parad.3.c.27. 39
Potentia passiua quæ sit . ibid.c.28.
Potentiæ sensitiuæ interiorum organorum. ibid.c.29.
Obiectio penes prædicta. ibid.c.30. 40
de Potentia tactiua. ibid.c.31.
de Potentia auditiua. ibid.c.32.
Potentiæ interiores intra craneum in cerebro organa accipientes . ibid.c.34.
de potentiarum fatigabilium duplici genere . ibid.c.35.
potentiarum rationalium magna attentio facit vt nullam sensitiuam delectationem percipiamus . ibid.c.47. 43
de potentiarum sensitiuarum atque rationalium colligatione in Christo existente. ibid.c.48.
potentiæ sensitiuę. Vid. sensitiuę potentiæ .
potentia tactiua, quomodo maneat in beatis . Matth.17. q.110. 595
ex potentia & actu aliquid compositum esse, & nihil vnquam suscipere eorum ad quæ est in potentia,sed habere totum suum esse simul , an implicet contradictionem.Ios.11.q.39. 40
per potentiam Diuinam,an fieri possit, quod res nunc existentes sint cõpositæ ex actu,& potentia,& tamen nihil recipiant eorum ad quæ sunt in potentia . ibid.q.40.
potentia passiua duplex. Matt.17.q.111. 397
potentiæ sunt in triplici differentia. Matt.8.q.118. 291
potestas duplex est in Ecclesia,scilicet,ordinis, & Iurisdictionis.Def.par.2.c.62. 65
Et quæ sit quælibet harum. ibid.
potestas ordinis cuicumque ordinando datur à Deo immediate, & nihil agit ibi Episcopus vel Papa mediate, vel immediate principaliter,nec instrumentaliter.ibid.
de potestate Iurisdictionis in foro conscientiæ,& contentioso,an datur mediate à Christo, & immediate ab ordinatore,vel à committente potestatem . ibid.c.63.
Vel an totaliter & immediate detur à Christo . ibid.
Et quomodo fiat hoc. ibid.
Potestas Iurisdictionis fori conscientiæ, & fori contentiosi licet sint immediate à Christo, non sunt ita liberæ sicut potestas ordinis in executione. Def.p.2.c.63.
Potestas duplex est in absolutione Sacramentali.Mat.16. q.87. 310
Potestas ordinis datur immediate à Deo. Matt.16. q.88. pag. 311
potestas excommunicandi , quare non est clauium potestas.Matt.16.q.83. 306
Potum,an dederit Dauid cuilibet de populo.1. Paral.16. q.8. 303
in Præcario & commodato,an possit esse vsura. Matth.25. q.182. 86
Præceptorum transgressionis grauitas, an sit secundum ordinem præceptorum , scilicet, quod magis peccet transgrediens contra secundum,quam contra tertium. Deut.5.q.3. 42
Præceptorum ordinatio inter se . ibid.
Præceptorum assimilatio inter se. ibid.
Præcepta legis nouæ, an sint aliqua cærimonialia , aliqua iudicialia,& aliqua moralia sicut in lege Veteri . Deut. 5.q.5. 45
Præcepta Decalogi, quomodo duo tantum sunt. Deut.6. q.1. 52
Præcepta quænam Iudæos obligabant ad obseruantiam. ibid.q.2. 53
præceptum primum Decalogi , an possit in via compleri. ibid.q.3. 54
præcepta Dei quomodo in somnio meditare possimus. ibid.q.4. 55
Præceptum & testimonium, quomodo differant . ibidem q.7. 58
Præceptum,mandatum,cærimonia,& iudicium,quomodo differant. Deut.8.q.3. 71
præcepta Deuteronomij, quare in tabulis reposita sunt in Arca. Deut.31.q.4. 291
Præcepta moralia , Iudicialia, cærimonialia , & testimonia,quomodo inter se differunt. 3.Reg.cap.2. quæst.4. pag. 26
in Præceptis moralibus,iudicialibus, cærimonialibus, & testimoniis, quomodo lex tota includatur. ibid.
Præceptorum repetitio cur fiat . Leuit.20.cap. cum adiectione pœnarum.Leuit.20.q.1. 353
Præcepta an in Mara data sint Hebræis . Exod.c.15. q.9. pag.124
Præcepta Leuitici ista, an data fuerint ante erectionem Tabernaculi,vel post.Leuit.27.q.69. 616
Præcepta Leuitici hæc,an data fuerint simul,vel diuisim, & quo tempore,& anno, & vbi. Leuit.27.q.70. 616
præceptum non tangendi cadauera,an solis Sacerdotibus datum sit.Leuit.21.q.8. 364
præcepta cap.21. Leuit.an data fuerint simul cum superioribus. Leuit.21.q.1. 370
præcepta legis Moysis,an intelligantur in præceptis datis à Christo iuueni interroganti de bono,quod faceret,vt vitam æternam haberet , ita quod essent necessaria ad ingrediendum ad vitam. Matt.19.q.126. 289
præcepta data hic , an fuerint immediate post prædicta. Num.c.28.q.1. 174
præceptum de sacrificiis pro peccato , an sit datum , cum sunt data illa contenta à principio libri huius vsque huc. Leuit.4.q.10. 54
præceptum dilectionis proximi. Vid. proximi dilectionis.
præceptorum Christi,& Moysi quæ sit conditio . Matt.6. q.131. 145
præcepta positiua quænam proprie appellantur . Matt.6. q.135. 149
præcepta iuris naturalis quænam proprie appellantur. Matt.6.q.135. 149
præcepti carnis incisionem vetantis triplex causa . Leuit. 19.q.26. 341
præcepta cærimonialia, moralia, & Iudicialia , an sint in

lege

lege Christi, sicut erant in lege Veteri. Matt.22.q.266. pag. 221
Præcepta Leuitici. Vid. Leuitici præcepta. Leuit.1.q.5. 6
Præceptorum illorum, quare Christus æternam pœnam pro transgressione imposuit. Matt.5.q.178. 248
Præcepta cærimonialia, cur à Deo data sunt. Leuit. præf. q.1. 1
Præcepta cærimonialia quænam sunt. Leuit. præfat. q.2. pag.1
Præcepta Israel in quibus non ambulauit Iosaphat quænam sint. 2. Paralip.17.q.9. 400
Præceptis quibusnam Deus sibi populum Iudaicum vniuerit. Leuit.1.q.1. 2
Præceptum de non comedendo carnem cum sanguine, cum datum fuerit Noe, & Iudæi ab eo descenderint, vt oportuit hic explicari. Leuit.17.q.5. 297
Præcepti illius, carnem cum sanguine comedetis, multiplex interpretatio. Genes.13.q.238. 219
Et an prima expositio sit melior, non tamen in totum. ibid.q.239. 220
Et an ad hoc nos teneamur. ibid.q.245. 221
Et quis sit verborum illorum verus sensus. ibid.q.240.
Et cur hoc Deus vetuit. ibid.q.243.
Carnem cum sanguine non comedere, an nos teneamur. ibid.q.245. 221
Præcepta per quæ ad vitam æternam veniretur, cur Christus posuit. Matt.19.q.121. 225
per Præcepta hic posita, an intelligantur alia vel sufficiant ad vitam æternam. Matt.19.q.122. 226
Præcepta hic posita, an sufficiant ad vitam æternam. ibid.
Præcepta ista Decalogi, cur Christus hic posuit, & alia omisit. ibid.
Præcepta ad Deum pertinentia aliqua, cur Christus hic non posuit, cum illa etiam sint necessaria ad habendum vitam æternam. ibid.q.124
Præcepta ista, cur Christus sic ordinauit, cum non sic in Decalogo ordinentur. ibid.q.125. 228
in præceptis istis, an subintelligatur præcepta legis Moysi, ita quod essent necessaria ad ingrediendum ad vitam. ibid.q.126. 129
Præcepta Decalogi cur Christus ponat ad vitam æternam necessaria. ibid.q.127. 230
præter præcepta Decalogi, an aliquid ad vitam æternam esset necessarium. ibid.q.129. 230
in præceptis Decalogi, quomodo Marcus aliud negatiuum præceptum posuit quod in illo non habetur, scilicet ne fraudem feceris, & an Christus hoc dixerit. ibid. q.130. 231
Præceptum Naturale, quæcumque vultis, vt faciant vobis homines, cur Christus voluit hic ponere cum quilibet debet proximo suo impendere quod iustum ac bonum est. Matt.7.q.22. 214
An sit præceptum, vel quid sit. ibid.q.23. 215
Et si est præceptum, cuius legis sit. ibid.
Et quomodo solum est lex, & Prophetæ. ibid. quæst.25. pag. 216
Et an ad illud reducantur omnia dicta Prophetarum & legis, cum potius omnis instructio moralis est qualiter homo se habere debet ad proximum, & ad Deum. ibid.
Et quomodo dicatur hic, quod in hoc præcepto consistant lex & Prophetæ quia videtur quod oportebat poni aliud præceptum de dilectione Dei. ibid.
Præcepta naturalia quæ, & quot sint. Leuit.19.quæst.6. pag. 321
Præcepta hic posita de viuendo innocenter, an sint cærimonialia, vel naturalia. Leuit.19.q.6. 321
Præceptum consilium, & admonitio, quomodo differant, & conueniant. 1.Reg.c.8.q.139. 214
Præcepta decem Decalogi, quare solum scripta erant in duabus Tabulis. Exod.c.32.q.21. 211
Præcepta decem quare in duabus scripta fuerint, cum in vna tabula scribi possent. Exod.c.32.q.23. 214
Præcepta quomodo ordinentur in duabus tabulis secundum Latinos, & Hebræos. Exod.c.32.q.24. 214
Præceptum immolationis primogenitorum, quare ponatur immediatè post præceptum de festo Azimorum. Exo.c.34.q.15. pag.296
Præceptorum cærimonialium interpositio, an conueniens ponitur in loco isto. Exod.c.12.q.1. 123
præceptum de parandis duodecim viris per tribus (in transitu Iordanis) ad asportandum duodecim lapides an fuerit per anticipationem, vel recapitulationem. Iosue c.4.q.1. 119
præceptum de anathemate Iericho an datum fuit die septimo. Iosue c.6.q.12. 181
præceptum de immolando in vno loco, dispensabile erat. Exod.c.20.q.41. 350
præceptorum quattuor species apud Hebræos, & de differentia eorum inter se. Exod.c.21.q.1. 363
præcepta instituta à Deo, quare non accipiunt omnes gentes, cum illa sint rectissima. Exod.c.21.q.2. 364
præceptum de relinquenda terra inculta in anno septimo pauco tempore ab Hebræis obseruatum est. Exod.23. q.12. 451
Præceptum Deus sæpè commemorat de obseruatione Sabbathi. Exo.c.23.q.13. 352
Præceptum quare dabatur de non comedendo hædum in lacte matris. Exod.c.23.q.36. 477
Præceptum de immundis eiiciendis extra castra, an fuerit obseruatum in deserto. Num.c.5.q.9. 98
præceptum, & iudicium pro eodem accipiuntur. Num. c.14.q.21. 374
præceptum de primitiis pulmentorum dandis, quo tempore incæpit obligare. Num.c.14.q.23. 374
præcepta de incensione lucernarum, & consecratione Sacerdotum, quando data fuerunt. Num.c.8.q.1. 145
in præceptis Domini non est vox, nec verbum. Num.9. q.46. 182
præceptorum tria genera habebant Iudæi, & quādo obligabantur ad ea. Num.c.15.q.3. 367
præcepta Iudicialia semper obligauerunt. ibid.
præcepta cærimonialia, an obligabant in deserto, & quæ fuerunt obseruata. Num.c.15.q.4. 367
Præceptum primum primæ tabulæ, an sit, Ego sum Dominus, vt Iudæi dicunt. Exod.c.20.q.2. 293
de præceptorum ordinatione secundum Hebræos. ibid.
præceptum primum Decalogi. Exod.c.20.q.3. 295
præceptum secundum Decalogi. Exod.c.20.q.6. 298
præceptum tertium Decalogi. Exod.c.20.q.10 302
præceptum quartum Decalogi. Exod.cap.20.q.17. 313
in Præcepto quarto, quare magis ponitur diuturnitas vitæ, quam in aliis. Exod.c.20.q.20. 314
præceptum quintum Decalogi. Exod.c.20.q.21. 315
præceptum sextum Decalogi. Exod.c.20.q.8. 316
præceptum septimum Decalogi. Exod.c.20.q.24. 319
præceptum octauum Decalogi. Exod.c.20.q.25. 320
præcepta aliqua quare non ponuntur ad dirigendū actum interiorem irascibilis. Exod.c.20.q.27. 322
Præcepta duo vltima, an sint vnum tantum. Exod.c.20. q.28. 322
Præcepta moralia, an deberet continere lex vetus. Exod. c.20.q.32. 26
Præcepta Decalogi, an sint de Iure naturali. Et an sint præpositiones per se notæ, vt principia, aut conclusiones intellectus practici. ibid.
Præceptum decimum Decalogi. Exod.c.20.q.31. 326
Præcepta moralia vtrum in Veteri lege reducebantur ad decem. Exod.c.20.q.33. 329
Præcepta Decalogi, an sufficienter in hoc capite enumerata sint. Exod.c.20.q.34. 330
Præcepta Decalogi, an sint dispensabilia aliquo modo. Exod.c.20.q.35. 332
Præcepta hæc an dicta sunt à Deo immediatè Populo, vel mediante Moyse. Exod.c.20.q.36. 340
Præceptorum voces, an formauerint Angeli assumendo corpora, vel fabricando quædam instrumenta pro illis. Exod.c.20.q.37. 343
Præconizatio quare prius posita est, quam exploratorum missio, cum prius exploratores missi sunt. Iosc.2.q.2. pag. 60
Præconizatio trium dierum ad transitum Iordanis, an fuit post aduentum exploratorum. Iosc.3.q.1. 94

Præde-

Prædeſtinatio, an ſit conditionalis vel abſoluta. Geneſ. 25. q. 4. pag. 547
Prædeſtinet, an Deus non ſolum aliquem, ſed eius media. ibid. q. 3.
Prædeſtinatio, & præſcientia ſunt nomina impropria ſecundum rudem modum loquendi vulgarium. Ioſ. 11 q. 78. 76
Prædeſtinationis in materia non oportet plus inueſtigare quam ad ſobrietatem ſapere oportet. ibid. q. 81. 79
Præſcientia, & prædeſtinatio ſunt nomina impropria ſecundum rudem modum loquendi vulgarium. Ioſ. 11. q. 78. 76
Prædeſtinationis certitudo quæ. Ioſ. c. 3. q. 29. 109
Prædeſtinationis, & reprobationis, an ſit vlla cauſa extra Deum. Num. c. 3. q. 65. 59
Prædeſtinationis de materia inquiſitio quædam, & conſilium tutum atque amplectendum. Deut. 5. q. 10. 51
Prædeſtinatio. Vid. Dei cognitio.
Præda de qua hic, an diuiſa fuerit inter ſolos Iſraelitas, vel inter ſolos bellatores, Ioſ. 11. q. 7. 9
Et an Leuitis fuerit data portio. ibid.
Prædam de Æthiopibus, & ciuitatibus Geraræ faciendo, an Iudæi peccauerint. 2. Paralip. 14. q. 19. 339
Prædicare, & reuelare infidelibus miſteria fidei, an nobis licitum ſit. Matt. 7. q. 9. 203
Prædicare, an pertineret ad Principes Ioſaphat, Leuitas, & Sacerdotes ab eo miſſos ad docendum. 2. Paralip. 17. q. 16. pag. 404
Prædicandi quis diſcipulorum fuerit ordo. Matt. 10. q. 45. pag. 401
Prædicatoris munus, Geneſ. in Epiſt. Hier. ad Paul. 3.
Prædicare, an ad Monacos, vel ad Clericos pertineat. Matt. 6. q. 73. 76
Prædicans neceſſaria in cauendo, & agendo, & non faciens illa, quantum peccet. Matt. 23. q. 22. 299
Prædicandi poteſtas, quomodo Scribis & Phariſæis competebat. Matt. 23. q. 14. 295
Et an cuilibet competebat. ibid.
Et quibuſnam competebat. ibid.
Prædicare publice eſt honoris officium. Matt. 10. q. 40. pag. 397
Prædicare ſeu docere alios quibuſnam ex officio competat. Matt. 6. q. 28. 24
Prædicare ſeu docere alios, quando quis obligetur. Matt. 6. q. 28. 24
Prædicantes fidem contemporanei Apoſtolorum non habuerunt ſcientiam ex reuelatione, ſed ex doctrina, & ſtudio. Matt. 10. q. 102. 430
Prædicare gentibus, an Iſraelitæ tenerentur. 1. Paralip. 16. q. 19. 310
Prædicatores & Prælati Eccleſiæ, qui Apoſtolorum vices gerunt, quare non faciunt miracula, cum miracola ſint ad confirmationem doctrinæ fidei ſicut in primitiua eccleſia fiebant, quam ædificare ab initio fuit magni laboris, & periculi, idcirco cum inualuerit eſt efficax argumentum ſuæ veritatis. Matt. 10. q. 21. 386
Et cur non itidem arguatur de aliis ſectis. ibid.
Prædicatores debent quandoque turbam declinare, vt vacare poſſint litteris ſacris, & orationibus. Matt. 14. q. 50. pag. 137
Prædicatores repellere, & perſequi grauius peccatum eſt, quam peccatum Sodomorum. Matt. 10. q. 88. 423
Prædicationes occultas quare prohibeat eccleſia. Matth. 9. q. 156. 375
Prædicatores ſuſtentationem neceſſitatis à populo accipiunt, mercedem à Deo. Matt. 10. q. 65. 412
pro Prædicatoribus de gradibus luxuriæ moralitas pulchra verbi Og. Deut. 3. q. 3. 24
Prædicatores olim erant miniſtri, & quaſi fidei principes. Matt. 8. q. 66. 261
Prædicationes quædam aeris exponuntur. Matth. 16. q. 8. pag. 258
Prædium ex vſura vſurarium emere, illumque vendere ac poſtea ex eadem vſuraria pecunia emere an idem ſit. Matt. 25. q. 254. 123
Præfecti duodecim à Salomone inſtituti, an fuerint antequam acciperet ſapientiam. 3. Reg. 4. q. 4. pag. 66
Præfecti iſti, quomodo Salomoni miniſtrabant in anno in quo erant tredecim menſes. ibid. q. 5. 66
Prægnantes, quare occidit, & diuiſit Manahem. 4. Reg. 15. q. 23. 131
Præfecti, familiarum principes, Centuriones, & tribuni quinam erant. 1. Paralip. 27. q. 7. 534
Prælati Eccleſiæ & prædicatores. Vid. in dictione, prædicatores.
Prælatis, an fugere liceat propter perſequutionem. Matt. 10. q. 110. 434
Et quando. ibid.
Prælati minores in quibus votis diſpenſare poſſunt. Num. c. 30. q. 108. 267
Prælati Eccleſiaſtici de bonis communitatis viuere debẽt. Exod. c. 20. q. 19. 314
prælati, an aliquando puniantur pro peccato ſubditorum & econtra. ibid. q. 337. 430
Prælatum idoneum eligere, an ſufficiat, in foro conſcientiæ. Matt. 22. q. 118. 63
prælati, an debeant corrigere fraternaliter. Matt. 18. q. 86. pag. 75
prælati, an melius ſit publice bona opera facere, vel priuatè. Matt. 6. q. 17. 25
prælati, ac Principes, ac potentes Chriſtiani, ac diuites, quem modum tenere debent ad conuertendum Chriſtianos. Deut. 12. q. 11. 121
prælati Eccleſiæ cum ſint miniſtri Chriſti, & poteſtatẽ habeant per Euangelicam legem, an debeant punire omnes delinquentes contra Euangeliũ. Def. par. 2. c. 61. 64
Et quod non debeant, neque liceat eis. ibid.
prælati Eccleſiæ non habent immediate poteſtatem prælatorum, & iudicum à lege Chriſti, ſed à legibus Eccleſiaſticis. ibid. c. 64. 66
prælati eccleſiæ non ſunt executores legis Euangelicæ, & ſic non poſſunt punire omnes delinquẽtes contra Euangelium. ibid.
prælatus an peccet conferendo beneficium viro digno, omiſſo digniori. Matt. 22. q. 116. 61
prælatus ſi beneficium maxime curatum det alicui cognato, omiſſo aliquo æqualiter, vel magis idoneo, an ſit acceptio perſonarum. Matt. 22. q. 115. 58
prælatorum penes electionem, an ſit peccatum, & acceptio perſonarum, eligere minus bonum prætermiſſo meliore, id eſt an ſufficiat in foro conſcientiæ eligere idoneum. Matt. 22. q. 118. 63
prælatum eligere qui ſit de corpore Eccleſiæ, an ſit acceptio perſonarum. ibid. q. 119. 66
prælati, & præſidentes qualiter debent habere curam de temporalibus. Matt. 6. q. 188.
prælati conditio in ſubditos qualis eſſe debeat, Matt. 10. q. 93. 425
prælatorum quanta ſcientia eſſe debeat. Geneſ. Epiſt. ad pau. 4. 10
prælati quare vocantur ſal. Matt. 5. q. 90. 126
prælia, & ſeditiones quæ Chriſtus prædixit de quibus. Matt. 24. quænam fuerint. Matt. 24. q. 59. 472
prælati ſigillantes inſtrumenta vſuraria, an ſint vſurarij, & quam pœnam incurrant, Matt. 25. q. 285. 135
prælati, aliquando puniuntur pro peccatis ſubditorum, & cur. Matt. 5. q. 337. 430
prælati debent obſeruare tempora correctionis conuenientia exemplo Moyſis. Exod. c. 5. q. 7. 61
prænunciatio, cur ab Eliſæo facta abundantiæ ſequenti die futuræ, quoniam etiam ſi non feciſſet illam, eueniſſet. 4 Reg. 7. q. 2. 64
prænunciare, cur voluit Eliſæus in morte Ioas Regi quod prœualiturus eſſet contra Syriam, & de eius prænunciatione. 4. Reg. 13. q. 9. 116
prænunciatio Eliſæi Regi Ioas in morte quænam fuerit. 4. Reg. 13. q. 9. 116
prænunciationem inter à Dei viro factam de Sacerdotum occiſione, & oſſium crematione ſuper altare Bethel, & executionem à Ioſia factam quantum temporis interceſſerit. 4. Reg. 23. q. 34. 206
de Propoſituræ officio. 1. Paralip. 23. q. 13. 459

Præpoſiti

Præpositi operum quinam esset & quod esset eorum officium. 4. Reg. 21. q. 7. pag. 191
Præpositorum & Iudicum, an sit idem officium. 1. Paral. 26. q. 44. 527
Præpositorum, & Iudicum officium. 1. Paralip. 26. q. 45. pag. 526
Præpositorum hic positorum officium. 1. Paralip. 26. q. 47. 528
Presbyterorum ordo designat ordinem discipulorum. Matt. 10. q. 16. 390
Præsens non est tempus nec pars temporis, sed solum duæ partes temporis sunt, scilicet, præteritum, & futurum. Iosue 11. q. 31. 34
in Præsenti tempus non est nec pars temporis. Exod. c. 23. q. 30. 471
Præsens ast instans, sed non est instans terminatiuum temporis, nec est potentiale copulatiuum. Iosue 11. q. 33. pag. 35
Præsens vnicum est cuiuscumque rei quantumcumque duret. Iosue 11. q. 34. 36
Præsides, & Reges ad quos Apostoli ducebantur, & à quibus ducebantur quinam erant. Matt. cap. 10. quæst. 99. pag. 418
Præscientia data quomodo prima fronte videatur sequi necessitas in operibus nostris. Iosue 11. q. 13. 19
Et an hæc excusentur dicendo vt communiter dicitur, quod res non sunt, quia sciuntur, sed sciuntur quia sunt, vel quod in comparatione ad Deum contrahunt necessitatem. ibidem.
Prima opinio existimantium res cognitas esse causas diuinæ cognitionis, reiicitur. ibid. q. 14. 20
Secunda opinio quod res cognitæ à Deo liberæ sunt, tamen in comparatione ad diuinam necessitatem, repellitur. ibid. q. 15.
Auctoris responsio ad dubium propositum de prædestinatione. ibid. q. 16. 21
Præscientia Dei quot modis cognosci potest, & quando potest mutari. Num. c. 23. q. 9. 82
Præscientia. Vid. Dei cognitio.
Præscitis, an sint dati angeli custodes. Matt. cap. 18. q. 63. pag. 55
Præscriptio quid sit. Iud. 11. q. 38. 193
Præscriptionis natura, & diffinitio tam secundum Theologos, quam Iuristas. ibid. q. 59. 194
Præscriptio an sit contra ius naturale. ibidem quæst. 59. pag. 195
Præscriptio quod concordat iuri naturali an Io. Andreæ, & Iuristarum rationes concludant. ibid.
Præscriptiones diuersæ de iure canonico, & ciuili an esse debuerunt. ibid. q. 60. 197
Præscriptionis in materia, an Iuristarum, & Io. And. opinio, quod scilicet, ius Ciuile supplet, & subuenit iuri Canonico, an vera sit. ibid.
Præscriptio cum mala fide, an in aliquo casu sit iusta. ibid. q. 61. 198
Præscribens mala fide, an haberi debeat tanquam raptor, vel sit minori in culpa. ibid. q. 62. 199
Præscriptionem, an vitiet mala fides superueniens, & valere non faciat, & obliget præscribentem ad restitutionem. ibid. q. 63. 200
Præscribere, an Iudæi possent postquam acceperunt de manu Amorrhæorum terram, si Balac rex Moabitarum interrupisset præscriptionem pugnando contra eos. Iud. 11. q. 37. 182
Præscriptionem 300. annorum, quomodo Iephte allegauit, cum videatur esse cum mala fide. ibid. quæst. 39. pag. 183
Præscriptio cum mala fide, an inter antiquos teneret. ibi. quæst. 39.
Præstigia, & ludificationes sensuum quomodo fiant. Mat. 8. q. 115. 288
Præsupponenda quædam ad intelligentiam dictorum in c. 6. 1. Paralip. 1. Paral. 6. q. 3. 147
Præuaricatio Regis Moab contra Israel quæ fuit, & an teneretur Moab dare Israel tributa. 4. Reg. cap. 1. q. 1. pag. 3

Priapus quibus in locis colebatur. 2. Paralip. 15. quæst. 24. pag. 362
Priapi simulacri propter consecrationem, an matrem suam amouit Asa. 2. Paralip. cap. 15. quæst. 25. pag. 362
Priapi sculptilis cineres in aquas Cedron ponendo an eas polluerit Asa. 2. Paralip. 15. q. 31. 366
Priapus deus gentium quis erat. Exod. cap. 20. quæst. 50. pag. 362
Priapus quis esset, & quæ cærimoniæ ei fiebant. 2. Paralip. 15. q. 23. 362
Priapus quisnam esset, & quæ sacrificia fiebant ei. 3. Reg. c. 15. q. 11. 236
Priapi simulacrum quare vocetur turpissimum. 3. Reg. 15. q. 12. 237
Priapi sacrificia qualia erant. Deut. cap. 7. quæst. 3. pag. 63
Prima causa in causis concatenatis, an possit influere sine secunda. Exod. c. 23. q. 56. 497
Primatum inter Apostolos non esse appetendum, an sufficienter dictum sit. Matth. cap. 20. quæst. 97. pag. 361
Primitiæ, & decimæ nisi soluerentur Sacerdotibus, & Leuitis, 7. remissionis anno, quomodo poterant viuere, cum de hoc solum sustentarentur. Leuit. 25. q. 5. pag. 494
Primitiarum festiuitas quæ erat. Num. cap. 28. quæst. 20. pag. 190
Primitiæ de vtensilibus, & metallis, quomodo fuerunt datæ Domino. Num. cap. 31. quæst. 10. pag. 287
Primitias & decimas, an Iudæi dare tenerentur, ante ingressum terræ promissionis. Deut. 26. q. 1. 243
Primitiæ, an soluerentur Sacerdotibus, & Leuitis anno septimo remissionis, & Iubilæi. Leuit. 25. q. 5. 494
Primitiæ segetum duplices erant. Leuit. cap. 2. quæst. 7. pag. 35
Primitiæ offerebantur ter in anno per tria festa. Leuit. 1. q. 8. 35
Primitiæ quid sint. Matt. 23. q. 209. 407
Primitiarum nomen vnde veniat. ibid.
Primitiæ in Veteri Testamento, an debitæ erant. ibid. q. 210. 408
Primitiæ de quibus rebus dabantur in Veteri Testamento. ibid. q. 211.
Primitiæ quando dabantur in Veteri testamento. ibidem q. 212. 410
Primitiæ quoties dabantur. ibid.
Primitiæ quare Deo dabantur in Veteri Testamento. ibidem q. 213.
Primitiæ cui dabantur in Veteri Testamento. ibidem, quæst. 214.
Primitiarum nomine quantum dabatur in Veteri Testamento. ibid. q. 215. 411
Primitiæ an nunc in Nouo Testamento debitæ sint. ibid. q. 216. 411
Primitias in Nouo Testamento, quinam dare teneantur. ibid. q. 217. 413
Primitias de fructibus suis, an Religiosi non priuilegiati dare teneantur. ibid. q. 218.
Primitiæ cui dandæ sint. ibid. q. 219.
Primitiarum nomine quantum soluendum sit. ibidem q. 220. 414
Primitiæ quare nunc soluentur. ibid. q. 221. 415
Primas cathedras in Synagogis amare quidnam erat. Matt. 23. q. 48. 314
in Primis locis sedere in conuiuiis, vel alibi, vel hoc appetere, an sit peccatum. Matt. 23. q. 47. 314
Primus Princeps. Vid. Ednas.
Primus mensis Hebræorum, an sit Martius, vel September, vel Ianuarius. Exod. c. 12. q. 2. 124
Primos nouissimos, & nouissimos primos futuros, quare dicatur hic. Matt. 19. q. 220. 302
Primus, primogenitus, proximus dupliciter exponantur. Ios. 17. q. 1. 178
Primitiua Ecclesia. Vid. Ecclesia primitiua.

Primogenitorum præceptum immolationis, quare immediate ponatur post præceptum de festo Azimorum. Exod.c.34.q.15. 296
Primogenitos solos masculos Aegypti quare Deus, & non feminas occidit. Exod.c.34.q.16. 297
Primogenita ouis, bouis, & capræ quare solum mandabat Deus offerri, hominis, & Asini redimendo. Et non equorum, & Camelorum, &c. Exod. c.34. quæst.17. pag.298
Primogenita iumentorum quare mortua. Exod. cap.12. q.36. 138
de Primogenitorum Redemptione quando ista verba dicta fuerunt Moysi. Exod. c.13.q.1. 174
Primogenita tantum in filiis Israel, & non in aliis gentibus sint Dei, & quomodo erant applicata ei. Num. c.8.q.21. 155
pro Primogenitis Israel Deum tulisse Leuitas quomodo intelligitur. Num.c.8.q.22. 156
Primogenita ouis, bouis, & capræ, quomodo intelligitur, quod essent sanctificata. Num.cap.18.q.18. 434
Primogenita oblata ad quod genus sacrificij pertinerent. Num.c.18.q.19. 435
Primogenituræ Ruben mutationem quare interponit descriptioni progeniorum. 1.Paralip.5.q.4. 123
Primogenituræ iurium nomine quid contineatur. 1. Paralip.5.q.5. 124
Primogenituræ de iure, an fuerit duplex pars hereditatis. 1.Paralip.5.q.7. 126
Primogenituræ iura, an fuerint data Ioseph filiis, vel ipsi Ioseph. 1.Paralip.5.q.8. 127
Primogenituræ de iure, an esset principatus regnarious. 1. Paralip.5.q.6. 125
Primogenituræ iura ad quid prosint. Deut.21. quæst.4. pag.197
Primogenituræ iura apud antiquos quænam erant. ibid. quæst.5.
Primogenita omnia, an redimi possent. Deut.12. q.10. pag.119
Primogenita si per accidens facta fuissent immunda numquid semper redimi oportebat. Leuit.27. q.62. pag.603
Primogenita, an necessario debebant redimi, vel manere semper Deo applicita. Leuit.27.q.62. 603
Primogenita, an necessario venderentur si non redimerentur. Leuit.27.q.63. 603
Primogenituræ Ruben, an totum Ius transiuerit in filios Ioseph. 1.Paralip.5.q.9. 128
Primogeniti solum apud Iudæos poterant esse impensæ diuites in possessionibus. Leuit.25.q.10. 500
Primogenituræ Ruben ius cur potius datum est Ioseph quam alteri de filiis Iacob. 1.Paralip. cap.5.quæst.10. pag.129
Primogenituræ iure an priuatus fuerit Ruben. 1.Paralip. 5.q.11. 129
Primogenitus quis sit secundum expositionem sacræ Scripturæ. 1.Parad.15. 3
Primogenita cur specialiter dicantur esse Dei. Num.c.3. q.12. 35
Primogenita cur obligentur Deo iure naturali. ibid.
Primogenita conuersorum ad Iudaismum, an tenerentur offerri, cum non fuerint liberati de Aegypto. Num.c.3. q.13. 35
Primogeniti quare non fuerunt assumpti ad ministerium Dei. Num.c.3.q.18. 20.& 21.37.& 38
Primogenita quare sic vocata sunt à Deo. Num.c.3.q.30. pag.42
Primogenita causa appellandi sufficiens quæ fuit. Num. c.3.q.31. 43
Primogenita percussit, quomodo hoc dictum intelligitur. Num.c.3.q.31. 43
Primogenitorum istorum filij, an essent primogeniti. Num.c.3.q.34. 44
Primogenita femina quare in pecoribus non redimebantur. Num.c.3.q.37. 45
Primogenitæ feminæ quare non redimebantur. ibid.
Primogenitæ femellæ an immolarentur aliquando. ibid.
Primogenita masculina pecorum, & hominum, an sola erant obligata Deo. Num.c.3.q.38. pag.46
Primogenita femina quare non computantur. Num.c.3. q.63. 58
Primogenita hominum, & pecorum quomodo applicabantur Deo. Num.c.3.q.68. 60
Primogenita pecorum quomodo redimebantur. Numer. c.3.q.68. & 69. 60
Primogenitorum quare in toto deserto non fuit facta redemptio, sicut in deserto Sinai. Num. c.3..q.72. & 73. pag.62
Primogenitorum hominum, & pecorum, an commutatio fuit facta in re, vel verbis tantum. Num. c.3. q.77. pag.64
Primogenituræ nomine, cum multa contineantur, quare propter collationem duplicis sortis, vel alicuius partis hereditatis dicuntur filii Ioseph accepisse primogenita. 1.Paralip.5.q.9. 128
Primogenituræ iure, an potuerit Iacob priuare Ruben. 1.Paralip.5.q.12. 129
Primogenita quare voueri non poterant. Leuit.27. q.65. pag.607
de Primogenitis, quæ voueri non poterant quare solum hic ponantur bos, & ouis. Leuit.27.q.66. 608
Primogenitus, primus, proximus dupliciter exponuntur. Iosue 17.q.1. 178
Principum substantiarum Dauid, quisnam erat status. 1. Paralip.27.q.30. 543
Principes familiarum in Merari, & Gerson familijs quare non positi fuerunt, sicut in qualibet aliarum. 1.Paralip. 15.q.11. 283
Principem quomodo subditus teneatur honorare in exequiis, & an peccaret non honorans. Leuit.21.q.8. 376
Princeps Ednas. Vid. Ednas.
Principes cantorum per familias Leuitarum ministrasse per diem, ac noctem, an verum sit. 1.Paralip.9.q.15.197
Principum, & officialium congregatio à Dauid facta. Vid. Dauid.
Principes cur voluit consulere Dauid super eo, quod per se bonum erat. 1.Paralip.13.q.3. 243
Principes Cantorum. Vid. Cantorum Principes.
Principes, Tribunum, quinam sint. 1. Paralip. 26. q.34. pag.523
Principes Iudæ, & Roboam, an seruauerint Israelitæ. 2. Paralip.12.q.11. 288
Principes quare missi fuerunt anno tertio Regni Iosaphat ad docendum. q.15. 404
Principes Tribuum, vocati ad portandam Arcam, qui erant. 2.Paralip.5.q.6. 109
à Principibus Tribuum non venientes aliqui, quomodo Principes esse poterant. 1.Paralip.2.q.4. 72
Principes, Sacerdotes, & Leuitæ quare, &c. Vid. Iosaphat.
Principes, Sacerdotes, & Leuitæ, quare à Dauid congregati sunt. 1.Paralip.23.q.7. 457
Principes Leuitarum. Vid. Leuitarum Principes.
Principes Sacerdotum. Vid. Sacerdotum Principes.
Principum Leuitarum à Dauid computatorum numerus, quare ponitur hic. 1.Paralip.15.q.6. 281
Principes omnes Leuitarum, quomodo in Ierusalem manserunt. 1.Paralip.9.q.17. 199
Principes Dauid in numeratione populi quare nominantur præter Ioab. 2.Reg.c.24.q.12. 275
Principes an adiuuerunt Moysen ad numerandum Leuitas. Num.c.3. q.17. 37
Principes populi, qui vocentur. Iosue c.1.q.30. 38
Principum, & Regum corda, an specialius sint in manu Dei. Iosue c.7.q.36. 226
Principatus Sacerdotalis in Veter. Testam. & regnatiuus, an fuerint per successionem. Num.c.27.q.39. 167
Principatus Monarchicus per successionem, an sit magis sine periculo, quam per electionem. ibid.
Principes modus iste assumendi, scilicet, Deus nominat illos, & populus elegit, an sit conueniens. Num.cap.27. q.40. 168
Princeps Christum adorans, cuius filia defuncta erat, quisnam erat. Matt.9.q.85. 347

Principis huius nomen quare exprimitur Mar.5. Matt.9. q.86. pag.347
Et quare dicitur quod erat princeps Synagogæ. ibid.
Princeps iste quare adorauit Christum. ibid. q.87.
Et qualis adoratio ista fuit. ibid.
Princeps quomodo dixit, filia mea iacet in extremis, & Lucas dicit quod moriebatur. ibidem quæstio. 88. pag.348
Princeps quare dixit Christo. Veni & pone manum super eam. ibid.q.89.
cum Principe isto quomodo Christus ire voluit cum eum ex quadam infidelitate vocasset. ibidem quæst.90. pag.349
Principi quare dixerunt nuncij venientes. Mortua est filia noli vexare eum. ibid.q.112. 358
Principi quare Christus dixit: Noli timere, sed tantum crede. ibid.q.113.
Principis filia, an mortua esset, & quare Christus dixit illam non esse mortuam. ibid.q.116. 359
Principis puellam quare Christus dixit non esse mortuam. ibid.q.116.
Et quare dixit non esse mortuam vere. ibid.
Principis ad domum, an iuerint cum Christo solum Petrus Ioannes & Iacobus, vel etiam alij. ibi. quæst.119. pag.360
Principis puellæ ad resurrectionem quare Christus voluit patrem, & matrem adesse. ibidem quæst.122. pag.362
Principis puellæ in suscitatione quare erant potius pater & mater eiusdem quam alij extranei. ibid.q.123.
Principis puellæ ad suscitationem ad quid opus fuit discipulos aliquos adesse, cum parentes adessent. ibid.
Principes puellæ suscitationis quare Christus testes habere voluit. ibid.q.125. 363
Principis puellam ad suscitandum quare Christus eius manum tetigit. ibid.q.126.
Principis puellam ad suscitandum quare Christus nunc clamauit. ibid.q.127.
Principis puellæ anima quando rediji. ibid. quæst.128. pag.364
Principis puellæ quare Christus dari iussit manducare. ibid.q.129.
Puellæ parentibus quare Christus iussit vt nemini dicerent. ibid.q.130. 366
Puellæ à parentibus, si quis quæreret nunquid filia sua fuit suscitata, an tenebantur dicere quod non. ibidem quæst.131.
Principis puellæ suscitationis miraculum, an Apostoli qui interfuerunt occultare tenerentur. ibid. q.132.
Et ad quantum tempus extenderetur præceptum de occultatione istius miraculi. ibid.q.133.
Puellæ istius suscitationis de miraculo quomodo dicitur, quod fama exiit per vniuersam terram, cum Christus vetuerit dicere. ibid.q.134. 367
Principes habitantium in Aialon quomodo esse potuerunt Banaia, & Sama. 1.Paralip.8.q.4. 577
Principes populi omnes in Ierusalem mansisse, an verum sit. 1.Paralip.9.q.18. 199
Principes quomodo aliqui esse poterant cum à principibus tribuum directe non venirent. 1. Paralip.2. q.4. pag.72
Principes Israel quando à Dauid congregati fuerunt. 1. Paralip.28.q.2. 546
Principes Turmarum. Vid. Turmarum principes.
Principes nouem de tribu Manasse quo tempore ad Dauid fugerunt. 1.Paralip.22.q.17. 233
Princeps mundi quomodo à Christo eiectus est foras. Matt.12.q.56. 22
Principes quomodo accepti sunt de tribu Iuda, eo quod erat fortissimus, cum non sit fortitudo maximum bonum in Principe requisitum. 1. Paralip.5.quæst.14. pag.30
Principes ortos esse de tribu Iuda, eo quod Iudas, erat fortissimus, an verum sit. 1.Paralip.5.q.15. 131
Principes Iuda quomodo Deus elegit. 1.Paralip.28.q.16. pag.553
Principes Iuda tempore Regis Iosaphat quinam essent. 2.Paralip.17.q.26. pag. 411
Principes Iuda tempore Regis Iosaphat quomodo erat ad manum Regis. 2.Paralip.17.q.27. 411
Principes solum, an intelligantur Israel nomine. Deut.5. q.1. 41
Principes, Prælati, Christiani potentes ac diuites, quem modum tenere debeant ad conuertendum infideles. Deut.12.q.51. 129
Principibus, & Regibus ad quid prosit lectio Sacræ Scripturæ. Deut.17.q.10. 172
Principes, siue Duces familiarum, qui erant. 2.Paralip.5. q.7. 109
Principes exeuntes de Babilone in redim Iudæorum quare fuerunt tres, & de differentia principatuum istorum in Præfat. D. Hieronim. 1. Reg. quæst.10. pag.11
Principi repugnans, ore, vel facto quare mortem meretur. Iosue c.1.q.84. 59
Principum duodecim oblatio. Num. cap.7. q.1. & 2. pag.131
Principes Israel qua die inceperunt offerre, & quomodo se habeat ad eam consecratio Sacerdotum. Num. c.7. q.3. 132
Principes quando inceperunt offerre, an cogamur dicere, quod Sacerdotes erant consecrati. ibid.
Principes tribuum, & Principes familiarum, an hic obtulerint, vel solum principes tribuum. Num. c.7. q.4. 133
Principatus monarchicus, an sit melior inter omnes. Iosue c.3. q.57. 503
Principatus quis fuerit inter Iudæos tempore Iudicum. Exod.c.18. q.9. 268
Principatus monarchicus, an aliquis sit hodie. ibid.
Principatum ecclesiæ alicui desiderare, an liceat. Matt. 20.q.98. 362
Principibus ecclesiæ, an licuerit facere talem principatum qui concupisci possit. Matt.20. q.96. 356
Principatum talem facere, an licuerit Ecclesiæ principibus, vt concupisci possit. Matt.20.q.96. 356
Principes quos habuit Salomon quomodo ponuntur 250. 2.Paralip.8.& 3.Reg.q.550.2.Paralip.8.q.16. 205
Principatum vsurpandi duplex est modus. Deut.17. q.5. pag.164
Principatus quisnam melior sit. Deuter.17. quæst.7. pag.165
Principatum regalem in ducum principatum quare mutauerunt Idumæi. 1.Paralip.5.q.30. 68
Principatus Idumæorum. Vid. Idumæorum Principatus.
Principes, an obtulerint de expensis cumulatis ab omnibus oblationes istas, vel de sumptibus suis. Num.c.7. q.5. 134
Principes quomodo obtulerunt æquales, & similes oblationes. Et de multiplici ordine qui obseruari poterat inter eos, & quis obseruatus est. Num.cap.7.quæst.9. pag.138
Principes isti cur non obtulerunt sacrificium de auibus, cum obtulissent de ceteris alijs animalibus. Num. c.7. q.11. 140
Principes pro quo peccato obtulerunt sacrificia. Num. c.7.q.13. 140
Princeps quilibet cur in sacrificio pacifico tot animalia obtulit. Num.c.7.q.16. 141
Principes isti cur non obtulerunt hircos in holocaustis. Num.c.7.q.12. 140
Principis peccatum. Vid. Peccatum principis.
Principatus regnatiuus, an esset de iure primogenituræ. 1.Paralip.5.q.6. 125
Princeps qui negligit corrigere vitia, peccat mortaliter. 3.Reg.2.q.34. 41
Principatus despoticus quisnam sit, & qualis. Genes.13. q.777. pag.436
Principes populi constituti consilio Ietro, an durarent nunc. Num.c.11.q.53. 246
Principes isti ad quid essent vtiles, & an iudicarent in aliquibus causis. ibidem.

Priuationes,& negationes quomodo suscipiunt magis & minus. Matt.17.q.113. 401
Priuatis,an persequutiones fugere liceat. Matt.10.q.111. pag.434
Priuilegium de legitimatione prolis, in cuius fauorem detur. 1.Reg.c.8.q.171. 232
Probatio directa quid sit. Des.par.2.c.77. 71
Proclamationes quomodo fiebant ad hoc quod fugerent formidolosi de bello ante conflictum. Iud.7.quæst.3. pag.98
Prodigium, iudicium, & signum, quomodo differant. Deut.6.q.8. 59
Prodigia, & signa quomodo differant. Matth.24.q.138. pag.514
Proficiscentis peregre parabola. Vid. in dictione parabola.
Progenies quare magis per possessionem quam aliàs cognoscatur. Num.c.27.q.2. 149
de Progeniebus omnium tribuum præter Dan, & Zabulon quare hic agatur. 1.Paralip.7.q.3. 164
Progenies Sacerdotum minorum quare non ponitur hic sicut progenies Leuitarum. 1.Paralip.6. q.5. 150
Progenies Saulis quare huc ponitur. 1. Paralip.9. q.19. pag.199
Proles perfecta si requiratur à generantibus oportet de loco, & positione valde laborare: de op. Pol. concl.5. pag.10
Prolis multiplicatio duplici de causa erat in Iudæis. Leuit.26.q.9. 533
Proles iam nata, & nascitura infidelium conuersorum copulatorum in gradibus constitutione canonica vetitis, an sit legitima ipso iure. 1.Reg.c.8.q.166. & 167. pag.230
Proles nata in gradibus prohibitis, an sit legitima. 1.Reg. c.8.q.170.171.172.& 173. 231.232.& 233
Prologi omnes in Matthæum, an sint B.Hieronimi, quare ponuntur tot, & quis sit eorum ordo. Matt. Prol.1. q.1. 44
Prologus secundus 1. Paralip. an sit B. Hier. 1. Paralip. Præf.2.Hier.q.2. 26
Prologus secundus. 1.Paralip. an debeat esse post præcedentem. 1.Paral.Præf.2. Hier.q.3. 26
Prologus Diui Hieronimi quare vocetur Galeatus in Præf.D.Hier. 1.Reg.q.27. 24
Prologus primus 1.Paralip. an sit B.Hieronimi. 1. Paral. Præf.1.Hier.q.1. 8
Prologum primum. 1.Paralip. quare posuerit B. Hier. 1. Paralip.Præf.1.Hier.q.2. 8
in Prologo secundo. 1. Paralip. quare Hieronimus non tantum se excusat cum æmulis suis, sicut alibi. 1. Paral. Præf.2. Hier.q.8. 36
Prologum secundum in 1. Paral. quare posuerit Hieronimus. 1.Paralip.Præf.2.Hier.q.1. 25
in Prologo secundo. 1.Paralip. quare dicat Hieronimus, quod solum in libro isto narrantur historiæ pertinentes ad librum dierum regum Iuda, non Israel, cum in libro Regum remittatur etiam ad librum Sermonum regum Israel. 1.Paralip. Præf.2.Hier.q.6. 33
Promissionis terram totam quomodo Moyses viderit. Deut.3.q.6. 28
Promissionis de terra quomodo Iudæi nihil vendere poterant saltem ad vnam horam. Leuit.25.q.18. 509
Promissiones omnes Iudæorum quod venerunt propter Abraham, quia ipse erat maioris menti. Leuit.26.q.21. pag.350
Promissio quomodo fuerit facta Dauid de regno filiorum. 2.Paralip.6.q.11. 146
Promissio ista facta Iudæis quare tempore Iosue non fuit completa. Exod.c.23.q.83. 529
Promissio facta à Deo Dauid, an intelligenda sit de Christo, vel de Salomone. 2. Reg. cap.7. quæst.9. pag.70
Promissio facta domui Heli, & patris eius, vt ministrarent in æternum, quomodo intelligatur. 1.Reg.cap.2. q.26. 74
Promissiones Dei in æternum, quomodo intelligantur. 1.Reg.c.2.quæst.27. pag.74
Promissio Dei de dando Regem Israelitis, quomodo adimplebatur illis petentibus Regem. 1. Reg. cap.8. q.10. pag.148
Promittens Deo intra se obligatur, homini autem non, nisi exprimat. Leuit.5.q.4. 71
Prophetis suis, quomodo fidem dabat Achab. 2. Paralip. 18.q.20. 422
Prophetæ Domini, & Baal quomodo differrent. 2. Paral. 18.q.22. 423
Prophetæ cum essent in Israel à quibus quæreret quare Ochozias super ægritudine sua misit ad consolendum Belzebub Phylisthinorum Deum. 4. Reg.1. quæst.4. pag.3
Prophetæ quadringenti Baal, qui erant cum Achab quid prophetabant, & quem ordinem habebant inter se, 2. Paralip.18.q.25. 426
Prophetas, & legem quomodo Christus accipiat in præceptis de dilectione Dei & proximi. Matth.22. q.280. pag.227
Prophetas & legem pendere ex præceptis dilectionis Dei, & proximi, quomodo verum sit. ibid. quæst.282. pag.228
Prophetæ & lex quomodo ex mandatis hisce duobus pendeat, cum ex vno tantum pendeat. ibid. quæst.283. pag.229
Prophetias omnes esse de rebus, vt sunt in cognitione Dei, an expediat, cum prophetia quæ est de re, secundum quod est in cognitione Dei, sit semper certa, & necessaria. 4. Reg.10.q.9. 174
Prophetæ quomodo vocantur quadrupliciter. Matth.7. q.24. 215
Propheta quis fuit, qui prenunciauit Iehu filios suos regnaturos solum vsque ad quartam generationem. 4. Reg.10.q.36. 99
Prophetæ antiqui quænam miracula de cęlo fecerint. Matt.16.q.6. 257
Prophetarum duo erant genera. Matth. c.11. quæst. 26. pag.477
Propheta an possit dicere falsum. 1.Paralip.17.quæst.13. pag.333
Prophetæ quinam sint, & quæ lex, de qua dicitur hic, hæc est lex, & Prophetæ. Matt.7.q.14. 215
Prophetam recipiens, quod recipiat Prophetæ mercedem, quomodo est verum. Matt.10.q.145. 460
Prophetæ omnes, & lex quomodo vsque ad Ioãnem prophetauerunt. ibid.q.39. 484
Et littera ista dupliciter intelligitur. ibid.
Prophetæ non subito miracula faciebant, sed Christus sic. Matt.9.q.152. 373
Prophetarum qui erant tempore Oziæ quare nullus orauit pro liberatione Oziæ à lepra. 4. Reg.15.q.10. 129
Prophetarum filij quare quæsierunt Eliam solum tribus diebus. 4. Reg.2. q.31. 15
Prophetæ Baal, an putauerint verum esse quod respondetis Achab. 2.Paralip.18.q.17. 421
Prophetarum filij quare peterent ab Eliseo, an sciret recessum Eliæ. 4. Reg.2.q.11. 9
Prophetam quem intelligat Moyses hic. Deuter.13.q.1.
Prophetia seu verius scientia de futuris quot modis haberi possit. ibid.
Et an omnis talis cognitio vere possit dici prophetia. ibidem.
Prophetas aliquos an Deus suscitauerit de Gentilibus, vel omnes fuerunt de Iudæis. Deut.18.q.5. 278
Prophetæ an omnes fuerunt de Iudęis. ibid.
Propheta falsus à vero quomodo cognoscatur. Deut.18. q.7. 181
Et regulę aliquę circa hoc. ibid.
Prophetarum & Rabbinorum animę omnes an fuerint in monte Synai, & ibi acceperint suas prophetias. Deut. 33.q.2. 312
Prophetę miracula non faciebant, sed Deus ad eorum preces. Matt.9.q.21. 318
Prophetę multi, & Iusti quod cupiebant videre quę Apostoli videbant, quomodo verum sit. Matt.13. q.42. 92

Prophe-

Prophetas multos,& iustos cupiuisse videre quæ Apostoli videbant, quomodo verum sit. Matth.13. quæst.42. pag.92
Prophetarum dicta quædam ad Christum male redacta. Genes.Epist.Hier.ad Pau.7.
Prophetas in Christi nomine prophetasse quomodo dicatur,& tamen ipse eos non nouit. Matt.2. quæst.32. pag.222
Prophetizare dicitur tripliciter. Matt.cap.7. quæst.32. pag. 222
Prophetia & omnes gratia gratis data potest stare cum peccato mortali. Matt.7.q.32. 222
Prophetæ, & lex quod sit præceptum secundum naturale. Matt.7.q.25. 216
Prophetæ Domini,& Baal per quid differebant, & quomodo cognoscebantur. 3. Regum cap. 22. quæst.6. pag. 337
Prophetæ quinam fuerint contemporanei tempore Regum Iudæ.4.Reg.26.q.39. 228
Prophetarum verba quomodo cognosci possit quod sint ex spiritu prophetico, vel non. Matth.22. quæst.336. pag.278
de Prophetis quis erat vnus ille quem putabāt Christum esse.Matt.16.q.50. 275
Prophetarum antiquorum nullus tot miracula fecit,quot Elisæus. ibid.
Prophetæ de quorum numero Christus censebatur, quinam erant,an viui,vel mortui. ibid.q.51.
Prophetia ista, orietur stella, &c. quare in quibusdam magis conuenit Dauid,quam Messiæ. Num.c.24.q.6. pag.99
Prophetiæ huius verba omnia, quomodo applicantur. ibidem.
Prophetia ista, an exponi possit in sensu litterali de Christo. Et an ista stella conuenienter possit exponi de stella, quæ direxit Magos, aut de ipso Christo, qui est stella. Num.c.24.q.7. 101
Prophetiæ huius expositio,quomodo intelligatur mixtim de Christo, & de Dauid. Numer. cap.24. quæst.11. pag.105
Prophetia de Cinæis, quæ sit. Num. cap.24. quæst.13. pag.106.
Prophetarum filij quare dixerunt, quod forte spiritus Domini tulerit Eliam.4.Reg.2.q.29. 15
Prophetas quosnam Christus misit Pharisæis. Matt.23. q.242. 425
Prophetæ,sapientes, & scribæ de quibus Christus hic loquitur quinam erant. ibid.q.244. 426
Prophetæ quare ponuntur hic ante sapientes. ibid.q.247. pag.428
Prophetalium librorum quis ordo. in Præf. D. Hier. 2. Reg.q.18. 17
Prophetalium librorum veteris Testam. ordo secundus, & in quo differant à primis. ibid.
Prophetæ, an ea quæ pronuntiant semper eueniunt. 1. Reg.c.9.q.7. 169
Prophetarum certitudo quæ sit, & quæ differentia inter Astrologos,& Prophetas. ibid.
Prophetis, an licitum erat pro mercede prophetare. 1. Reg.c.9.q.8. 270
Prophetæ qui obuiauerunt Saul, quando factus est Rex, qui essent. 1.Reg.c.10.q.5. 294
Prophetæ isti quomodo essent multi simul, & qualiter prophetarent. ibid.
Prophetici spiritus conditio,quæ. ibid.
Prophetia Saulis,quare fuit causa, vt populares admirarentur, ita vt dicerent, num Saul inter prophetas. 1. Reg.c.10.q.8. 297
Propheticus spiritus,an semper manserit in Saule.1.Reg. c.10.q.9. 297
Prophetia, an sit per successionem. 1.Reg.cap.10. q.15. pag.302
Prophetis modi reuelandi aliquid quomodo sint.1.Reg. c.15.q.20. 12
Prophetare,an aliquis potest per Dæmones. 3.Reg.c.18. q.16. 80
Prophetę in Ramatha quomodo vaticinarentur. 1.Reg. c.19.q.31. pag.108
Propheta missus a Deo, an possit mentiri. 1. Reg. cap.23. q.33. pag.196
Prophetarum tempora quando inceperint. 1. Reg.c.31. q.21. 319
Prophetarum verba in quo sensu accipienda sunt. 2.Reg. c.12.q.17. 118
Prophetarum dicta omnia, & legis an reducantur ad pręceptum naturale secundum. Matth.7. quęst.26. pag.216
Prophetarum filij, quare voluerunt ire ad habitandum prope Iordanem.4.Reg.6.q.2. 54
Propheta Gad. Vid. Gad propheta.
Prophetia,an semper sit de re immutabili.Num.c.23.q.9. pag.82
Propheticè quotuplex modus cognoscendi. Num. c.23. q.11. 87
Prophetia Balaam,videlicet,orietur stella,&c. an intelligatur de Messia. Num.c.24.q.6. 99
Prophetiam istam dicunt Iudęi, quod si quis non exposuerit de Messia non habet Scriptura locum ad probandum Messiam esse. ibid.
Prophetię secundus gradus. Num.c.12.q.36. 285
Propheta Osea,an filius fuerit Beerę. 1. Paralip.5. q.17. pag.132
Prophetiam contra Iezabel quod non deberet sepeliri, cum dixerit Iehu puer qui illum vnxit, quare illam Elię attribuit. 4.Reg.9.q.38. 91
Prophetæ an peccarent orantes aliter euenire,quam prænunciatum sit.2.Reg.c.12.q.18. 118
Propheta an debeat intelligere ea,quæ dicuntur,esse diffinitiua,vel secundum comminationem. 2. Reg.c.12. q.19. 118
Prophetarum an per signa, quæ ponunt confirmetur prophetia. Iosue c.3.q.24. 107
Propheta in quibus casibus potest dicere falsum. Ios.c.3. q.27. 109
Propheta aliquis dupliciter vocatur. Exod. cap. 15. q.6. pag.220
Prophetæ,vel lex si non prænūciarent de qua Tribu erat venturus Messias,an necesse fuisset poni distinctionem Tribuum. Num.c.27.q.5. 151
Prophetiæ modi sunt tres,scilicet,per visum,& per auditum,& per locutionem. Num.c.12.q.31. 279
Prophetiæ modus per somnium. Num. cap.12. quæst.32. pag. 280
Propheta Dei si quis fuerit,cur hic dicitur. & non dicitur meus, cum Deus loquatur, & an sit mutatio personæ. Num.c.12.q.39. 284
prophetiæ spiritus quid sit. Num.c.11.q.38. 233
prophetia de quibus esse potest. Num. cap.11. quæst.54. pag.247
prophetiæ magnitudo, quomodo aliquando accipitur à rebus,aliquando à modo reuelandi. Num.c.12. q.28. pag.278
prophetare quid sit. Num.c.11.q.54. 247
ad prophetam esse quid requiritur. Num. cap. 11. q.60. pag.250
prophetia nunquam cessat actualiter,quin cesset habitualiter. Num.c.11.q.64. 253
in prophetæ potestate est dicere de eo, quod reuelatur. Num.c.11.q.69. 256
prophetæ in quo magis distinguuntur. Num.c.12. q.28. pag. 278
de propheticis tribus immutationibus,& an illa, quæ est in exstasi,est perfectior aliis. Num. cap. 12. quæst.35. pag.262
propheta vt sit aliquis requiritur, quod intelligat, & poni in exstasi, an sit eleuari ad maiorem gradum Prophetiæ. ibid.
propheta vt esset Elisęus, an necesse esset quod intelligeret modum quo Deus Israelitis in pane prouisurus esset,& an illum intellexerit.4.Reg.7.q.5. 65
prophetę antiqui, quęnam fecerint de cęlo miracula. Matt.16.q.6. 257

Prophetarum Baal Achab facta responsio. 2. Paralip. 18. q. 16. pag. 420
per Prophetas Israelitæ post Moysi mortem Deum consolebant. Def. par. 2. c. 40. 53
Prophetas & alios modos consulendi Dominum, quare oportuit esse in veteri Testamento. ibid. c. 52. 59
Prophetæ, & alij modi consulendi Dominum non sunt necessarij in nouo testamento. ibid. c. 53. 60
Et quare. ibid.
Prophetæ multi fuerunt in testamento nouo in primitiue ecclesia. ibid. c. 55. 61
Et quare hoc. ibid.
Et quod pauco tempore durauit hoc. ibid.
Prophetę quare inter Iudæos multo tempore durauerunt. ibidem.
Prophetæ, & alij modi consulendi Dominum ante Christi aduentum multo tempore cessauerunt. ibid.
Propheta Michea. Vid. Michea.
Propheta quidam quare voluit percuti ab alio ad prophetandum aliquid Achab. 3. Reg. 20. q. 18. 322
Propheta quod ab aliquo percuteretur, quomodo Deus iubebat. 3. Reg. 20. q. 20. 323
Propheta an mentitus sit dicendo sibi traditum fuisse seruum, cum tamen non sit. 3. Reg. 20. q. 22. 324
Propheta iste quare non posuit metaphoram conformem facto Achab. 3. Reg. 20. q. 23. 324
Prophetarum responsum Iosaphat, an fuerit dubium. 3. Reg. 22. q. 4. 336
Propheta vnus quomodo remanebat in Samaria tempore Iosaphat, & Achab. 3. Reg. 22 q. 5. 336
Propheta vir quomodo, & ad quid missus est ad Israelitas tempore oppressionis Madian. Iud. cap. 6. quæst. 5. pag. 78
Propheta iste missus à Deo ad Israelitas quisnam fuerit. ibid. q. 6.
Propheta iste cum venerit ad increpandum, quare non denunciauit Israelitis pœnam aliquam. ibid. quæst. 7. pag. 79
Propheticus spiritus quomodo communicabatur Madianitis qui erant Gentiles. Iod. 7. q. 17. 103
Prophetam vngentem Iehu quare insanum vocauerunt viri cum Iehu existentes. 4. Reg. cap. 9. quæst. 13. pag. 86
Prophetæ, an apud antiquos Iudæos insani vocarentur. 4. Reg. 9. q. 13. 86
Prophetarum sanguinem ad vindicandum quomodo dicitur hic, quod destruenda erat domus Achab, cum non fuissent illi occisi per Achab, sed per Iezabel. 4. Reg. 9. q. 11. 85
Prophetæ Baal, quando habuerunt reuelationem. 2. Paralip. 18. q. 26. 427
Prophetæ & lex quomodo accipiuntur hic. Matt. 5. q. 92. pag. 130
Prophetæ quomodo accipiuntur hic. ibid. q. 93.
Prophetæ, & Sacerdotes, an peccarent accipiendo munera quando prophetabant. 3. Reg. cap. 14. quæst. 9. pag. 216
Propheta de translatione Israel an potuit esse falsa. 3. Reg. 14. q. 30. 225
Prophetæ absconditi ab Abdia quinam essent. 3. Reg. 18. q. 4. 280
Prophetas Domini quare fecit occidere Iezabel. 3. Reg. 18. q. 5. 280
Prophetas cêtum quo tempore occultauit Abdias. 3. Regum 18. q. 6. 281
Prophetæ Baal. Vid. Baal Prophetæ.
Prophetæ lucorum. Vid. Baal.
de Propheticæ cognitionis differentia & gradibus, quia non omnes eodem modo propheticas reuelationes accipiebant. Def. par. 2. c. 40. 53
Propheta dicitur hasta spiritualis. Genes. Epist. Hier. ad Pau. 7.
Prophetiarum Ieremiæ & gestorum eius concordia. 4. Reg. 25. q. 39. 228
Prophetiæ prænuntiatio de qua in 2. Paralip. ad quid profuerit. 2. Paralip. 15. q. 2. 348
Prophetales libri qui dicantur. Genes. in Epist. Hier. ad Pau. 5.
Prophetia Isaiæ, Ecce virgo concipiet. 4. Reg. 16. q. 7. pag. 237
Prophetiam de qua in 2. Paral. 15. quis prænunciauit, an Azarias fuerit. 2. Paralip. 15. q. 1. 348
Propheticæ reuelationis modi quinque. 4. Reg. 19. q. 6. pag. 162
Propinquos, an magis quam extraneos diligere tenemur, vel econtra. Matt. 22. q. 308. 257
Propinquis nostris, an magis eleemosinam facere tenemur quam alijs. Matt. 6. q. 65. 64
Propitiationis io die cur fortes ex mandato Dei ponebantur super hircis. Leuit. 16. q. 13. 269
Propitiationis in die ordo quis esset in cærimoniis omnibus. Leuit. 16. q. 11. 268
Propitiationis diei legem cur datam esse dicatur post mortem filiorum Aaron. Leuit. cap. 16. quæst. 3. pag. 260
Propitiationis festum cur erat in maiori obseruatione, quam omnia alia, præter Sabbatum. Leuit. 23. q. 9. pag. 445
Propitiationis in die de hircis offerēdis cur dicatur, quod super quem caderet sors capri emissarij, offerretur pro peccato, cum ambo offerentur pro peccato. Leuit. 16. q. 14. 271
Propitiationis in die, scilicet, 10. Sept. Deum sedere ad iudicandum fatalia, & peccatis propitiandum, quod Iudæi dicunt, an verum sit. Leuit. 16. q. 1. 257
Propitiationis diei ministerium per quem duorum summorum Sacerdotum fieri poterat. 1. Paralip. c. 24. q. 15.
Propitiationis in die, quomodo se habebant summi Sacerdotes. ibid.
Propitiationis festum, cur potius fiebat mense Aprilis, quam aliàs. Leuit. 16. q. 34. 290
Propitiationis festiuitatis in die tres cærimoniæ obseruabantur. Leuit. 23. q. 23. 461
Propitiationis in die quinque opera prohibita, cum affligerent animas suas, & pro quibus transgressionibus pęnæ à iudicibus imponebantur, & quomodo dicebatur esse dies quietis. Leuit. 23. q. 21.
Propitiationis in die pro quibus transgressionibus à Iudicibus pœnæ imponerentur. Leuit. 23. q. 22. 462
Propitiationis dies, quomodo dicebatur dies quietis. Leuit. 23. q. 22. 462
Propitiationis in die tantum, an festum incipiebatur à Solis Occasu ad Occasum, an generaliter in omnibus festis Iudæorum. Leuit. 23. q. 25. 463
Propitiationis in die oblatus vitulus, an esset vitula rufa. Leuit. 16. q. 16. 274
Propitiatorium totum, quare erat ex auro purissimo. Exod. c. 25. q. 16. 40
Propitiatorium an fuerit coopertoriū Arcæ fœderis. Exod. c. 25. q. 16. 40
in Propitiatorio an esset Angelus assumpto corpore, qui loquebatur Moysi. Exod. c. 30. q. 17. 173
Propitiatorium quid. Num. c. 7. q. 19. 144
à Propitiatorio, duo Cherubim, an essent quid separatum. ibidem.
Propitiatorium cur vocetur Oraculum. Leuit. 16. q. 7. 264
super Propitiatorium an sanguis, ita spargeretur, vt eius guttæ super ipsum caderent. Leuit. 16. q. 19. 277
Propitiatorium ad expiandum, quare aspersio septenaria in sanguine, & super altare fiebat. Leuit. 16. q. 17. 275
Proportio phlegmatis ad sanguinem, & malincholiam, & illorum inter se. Iosue c. 10. q. 57. 331
Propositionis panes. Vid. Panes Propositionis.
Propositionis panum cærimonia quæ. 2. Paralip. 13. q. 36.
Propositionis panes, quare erant duodecim. 2. Paralip. 2. q. 10. 33
Propositionis panes, quare mutabantur de Sabbato in Sabbatum. 2. Paralip. 22. q. 10. 33
Propositionis panum quænam essent cærimoniæ. 2. Paralip. 2. q. 9. & 10. 33
Propositionis panes, quare sic vocabantur, 2. Paralip. 2. q. 9. 33

Propo-

Propositionis mensa, an fuerit sicut mensa Delphica. Exod.c.25.q.24. pag.51
Propositionis mensae labium, & corona, & alia corona, quae erat in mensa, an essent tria, vel vnum. Exod.c.25. quaest.25. 51
Propositionis mensa, an erat, vt fieret super eam aliqua specialis ministratio. Exod.c.40. q.2. 352
Propositionis mensa, & Candelabrum, quare sic erant disposita. Num.c.8.q.4. 147
Propositionis panes, quare sic vocabantur. 2. Paralip.2. quaest.9.
Propositionis panes quare ponebantur in Sanctuario. 2. Paralip.2.q.10. 33
sub Prohibitione iuris naturalis quaenam cadant. Matt.6. q.128. 143
Propositionis panes, cur non dabantur nisi hominibus mundis, maxime à mulieribus, & hoc solis Sacerdotibus. Leuit.21.q.10. 378
de Propositionis mensa, cum panibus suis. Num.c.8.q.6. pag.148
Propositionis panes, quare vocantur panes facierum. ibidem.
Propositionis panes quinam essent. Matt.12.q.13. 6
Et quae caeremoniae seruabantur circa eos. ibid.
Et quod à solis Sacerdotibus formabantur. ibid.
Propositionis, & facierum quare panes isti vocantur. Matt.12.q.14. 6
Propositionis panes quare ponebantur coram Domino. Matt.12.q.15. 6
Propositionis panes quare semper erant duodecim. Matt. 12.q.16. 6
Et quomodo erant aequales. ibid.
Propositionis panes, quare ponebantur ad mensam quae erat ad latus Aquilonare Tabernaculi. Matt.12. q.17. pag.7
Propositionis panes quare ponebantur in duobus ordinibus, scilicet, seni contra senos. Matt.12.q.18. 7
Propositionis panes quare manebant per septem dies coram Domino. Matt.12.q.19. 7
Et quare mutabantur de Sabbato in Sabbatum. ibid.
Propositionis panes, quare potius post septem dies mutabantur coram Domino quam post sex vel quinque. Matt.12.q.20. 7
Propositionis panes quare formabant Sacerdotes, & non mulieres, nec laici. Matt.12.q.12. 7
Et quae erant octaua, & noua caeremonia circa dictos panes. ibidem.
Propositionis panes quare non comedebant nisi solum Sacerdotes. Matt.12.q.22. 8
Propositionis panes, an, si mundi non fuissent, illos Achimelech dedisset pueris Dauid. ibid. q.23.
Prnpositionis panes, an tolleret Abimelech ad dandum Dauid, & pueris suis, si nullos panes habuisset. ibidem q.24. 9
Propositio quae semel est vera, semper est vera siue sit necessaria, siue contingens ad vtrumlibet, siue de praeterito, siue de praesenti, siue de futuro. Def. par. 2. cap.28. pag.48
Et an ob hoc tollatur contingentia propositionum, & inducatur aliqua necessitas. ibid.
Proselytum facere quid sit. Matt.23.q.87. 336
Proselyti vt efficerentur Gentiles quomodo conuertebantur ad legem Moysi. ibid.q.88.
Proselytus quomodo erat duplo filius Gehennae, & in quo. ibid.q.94. 340
de Prosperatione temporalium Hebraeis à Deo promissa, quae quadrifariam diuidi possunt. Deut. cap.28. q.1. pag.254
Prouerbium antiquum quod sit, secundum quod Dauid desidarabat fieri Saul. 1. Reg. cap.24. quaest.23. pag.213
Prouerbia vulgarium, an conueniens sit Sacram Scripturam allegare. 1. Reg.c.24.q.24. 213
Prouerbinm quomodo ortum sit, quod caecus, & claudus, non introires in Sanctuarium. 2. Reg. cap.5. quaest.8. pag.47
Prouidentiā Dei exequitur omnis virtus operatiua. ibid.
Prouidentiae diuinae exequutio nihil est in vniuerso per quod non fiat, nisi ipsa materia prima. ibid.
Prouidentia Dei, an importet necessitatem in rebus. ibid. q.127. 450
Prouidentia Dei non tollit liberi arbitrij libertatem. ibidem.
Nec tollit casum, nec fortunam à rebus. ibid.
Prouidentia duo solum agit ad rem ipsam. ibid.
Prouidentiae exequutio, an fiat à Deo per se, & immediate, vel mediantibus aliis. Matth.cap.10.quaest.126. pag.449
de Prouidentia rerum, & fato quid Gentiles senserint. Ios.11.q.82. 80
Prouisum à Deo est quicquid fit in vniuerso. ibid.
prouidentia quid. Matth. 10.q.120. 439. & quaest.121. pag.440
prouidentia an Deo conueniat. ibid.q.121. 440
prouidentia an pertineat ad scientiam. ibid.
prouidentia, & dispositio, quomodo differant. ibid.
prouidens quid sit. ibid.
prouidentia ad quid proprie pertineat. ibid.
prouidentia, & fatum, quomodo differant. ibid.
prouidentia Dei, an se extendat ad omnia, vel ad quaedam. ibid.q.122. 441
prouidentia Dei quae sit. ibid.
de prouidentia, Philosophorum quorundam opiniones. ibidem.
prouidentiam an Deus habeat de brutis. ibid. quaest.123. pag.443
prouidentia Dei, an excludat malum de vniuerso. ibid. q.124. 444
sub prouidentia an mala cadant. ibid.
prouidentia diuina non excludit operationes secundarum causarum. ibid.
sub prouidentia cadunt mala vniuersi. ibid. q.124.
prouidentiae diuinae qua differentia subsunt tam bona, quam mala. ibid. q.124.
prouidentiam, an Deus habeat de omnibus immediate, vel mediantibus aliis causis. ibid. q.125. 448
prouidentiam triplicem ponentis platonis error. ibid.
ad prouidentiam de rebus multa requiruntur. ibid.
ad proximum quis bene se habeat. Matt.9. quaest.61. pag.335
proximum diligere impossibile est nisi Deum diligamus. Matt.7.q.26. 216
proximi, & fratres inter Iudaeos dicuntur solum ex Iacob genere descendentes, conuersi vero ad Iudaismum ex gentilitate, peregrini vocantur. Deut.15.q.1. pag.144
proximorum ad amorem, quare Deus hic Iudaeos assuefacit. Deut.22.q.1. 200
proximus, primogenitus, primus dupliciter exponuntur. Iosuae 17.q.2. 178
proximi peccatum sciens, & praelato referens statim, & non admonens proximum, an peccet mortaliter. Matt. 18.q.98. 93
proximo suo quisque velle debet quod bonum est. Matt. 7.q.22. 214
proximus quis sit qui diligendus est. Matth. 5. q. 343. pag.438
proximo fideli, vel patri infideli, an magis subueniendum sit. Matt.6.q 66..66
ad proximum de pertinentibus Iudicium, & misericordiam esse praecipua, quomodo verum sit. Mat.23.q.128. pag.354
proximi dilectionis mandatum, quomodo est secundum legis Moysi mandatum. Matth.22. quaest.276 pag.226
proximi dilectionis praeceptum, vbinam habeatur. ibidem.
proximi dilectionis praeceptum, quomodo vocatur, secundum praeceptum. ibid.q.277.
Pronimi dilectionis praeceptum cur dicatur simile primo de dilectione Dei. ibid.q.278. 227
Et an hoc sit verum. ibid.

Proximum tuum diliges sicut teipsum, quidnam sit. Matt. 22.q.279. pag.227

Et cur Christus hoc dixit. ibid.

Proximi, & Dei dilectionis præceptum, an sint duo præcepta. ibid.q.281. 228

Et quomodo dicuntur duo. ibid.

Proximi, & Dei dilectionis in præceptis quomodo verum est, quod pendet lex, & Prophetæ. ibid.q.282.

Proximum an debeat homo magis ex charitate diligere quam seipsum, vel è conuerso. ibid.q.305. 253

Proximum an plus ex charitate diligere teneamur, quam corpus nostrum. ibid.q.306. 256

Proximum vnum. an magis ex charitate diligere teneamur quam alium. ibid.q.307. 256

Prudentia serpentis in quibus ostendatur. Matt.10. q.95. pag.47 & Genes.3.q. . . .

Prudentia cum ad malum vtimur non est prudentia, sed astutia. Matt.10.q.96. 427

Prudentes, & sapientes qui sint. Matt.11. q.57. 493

Prudentia, & sapientia quomodo differant ab astutia. Exod.c.1.q.4. 8

Psallendo, & cantando coram Arca, an populus peccaret. 1.Paralip.13.q.28. 252

Psalmus Dauid, Dixit Dominus Domino meo, quomodo verum sit quod de Christo intelligatur. Matth.22. q.341. 282

Psalmi huius auctoritas quomodo Christi ad propositum facit. ibid.q.342. 283

Et quomodo est verum quod dixit: Dominus Domino meo. ibid.

Psalmi huius alias partes, quare Christus non allegauit. ibid.q.353. 287

Psalmi Dauid, Dixit Dominus. Explicationem versiculorum duorum primorum. Vid. in dictione Dauid in Psalmo.

Psalmorum quindecim mysterium apud veteres. Genes. Epist. Hier. ad pau.7.

Psalmi duo facti in portatione Arcæ, s. psal.95. & 104. psalterij à quo facti sint. 1.paralip.16.q.16. 309

Psalmi isti duo propter quid hic ponuntur. 1. paralip.16. q.17. 310

Psalmos istos à Dauid factos, an verum sit. 1. paralip.16. q.18. 310

Psalterium apud Hebræos est versu metrico compositum licet non apud nos. Genes. Epist. Hier. ad pau.7.

Psalterij super organa, aliquos Leuitas, & alios aliter quomodo dicatur fuisse. 1. paralip.cap.16.quæst.13. pag.307

de Pseudochristis ad quid Christus dicit hic. Matth.24. q.134. 513

Pseudochristi, & pseudo prophetæ quare dicatur quod surgent. Matt.24.q.136. 514

Pseudochristi, & pseudo prophetæ quomodo miracula faciebant, cum essent falsi. ibid.q.139. 515

Pseudochristi, quare essent in deserto, vel in penetralibus. ibid.q.143. 517

Pseudochristos omnes, quomodo Iudæi Messias esse credere possent, cum vnicus esset Christus futurus. ibid. quæst.144.

Pseudo prophetæ qui insurrexerunt, de quibus prædixit Christus. Matt.24. quinam fuerunt. Matt.24. q.79. 483. & q.seq.

Pseudi prophetæ multi qui veniebant, quinam erant. ibid. q.80. 483

Pseudo prophetæ, quomodo poterant aliquos seducere. ibid.q.81. 484

Pseudo prophetas & pseudo Christos futuros, quare Christus dixit. ibid.q.136. 414

Pseudo prophetæ quinam erant. ibid.q.137.

Et quare de illis Christus dixit. ibid.

Pseudo prophetæ quomodo signa, & prodigna facient, cum hoc sit tantum verorum prophetarum. ibi.q.140.

Pulsatio à Deo, quare clamor vocetur. Matt.25.quæst.56. pag.21

Punitionis diuersitas trãsgredientium præcepta. Leuit.26. q.11. 532

Punitionis gradus decem in Veteri Testamento pro peccato multitudinis. iud.21.q.22. pag.362

inter Punire, & misereri magna in Deo differentia est. Deut.5.q.4. 44

Punitio peccati quare non extendatur vltra quartam generationem. ibid.

Punitio peccatorum patris, an extendatur in filios etiam innocentes vsque ad quartam generationem. Iosue c.6. q.31. 190

Puniuntur quare filij pro culpis parentum vsque ad quartam generationem, & non vltra. Matt.5. quæst.331. pag.421

Punire in septuplum quomodo Deus dicatur. Leuit.26. q.14. 539

Puniri quomodo aliquis possit multoties pro eodem peccato, & perfecte. Leuit.26.q.14. 539

Puniendo Iudæos quem modum tenuerit Deus vsque quo tradidit eos in perpetuam desolationem. Leuit.26. q.14. 539

Puniri, an aliquando debeat vnus pro alio. Matt.5. q.335. pag.427

Puniatur, an aliquando, quis sine culpa. ibid. quæst.336. pag.429

Puniantur, an aliquando subditi pro peccatis prælatorum, & econtra. ibid.q.337.

Punitio apud Iudæos pœnam mortis non merentis, s.40. flagella, quæ replicabantur si grauius esset delictum, dum in prima vice darentur solum 39. sicut factum est in Beato paulo. Leuit.19.q.15. 330

Puberes, qui sunt sub potestate patris, an possint vouere. Num.c.30.q.77. 248

Publicani quare vocati fuerunt ad conuiuium Matthæi. Matt.9.q.51. 331

sicut publicanus, & Ethnicus, cur haberi debent admonitus ab Ecclesia, non se emendans. Matth.18.quæst.111. pag. 101

publicanus, & Ethnicus quis sit. Matt.18.q.109. 100

publicani, & meretrices, quomodo verum sit, quod præcederent Sacerdotum Principes in Regno Dei. Matt. 21.q.174. 464

Pudor cur sit pudenda ostendere. Genes.3.q.13. 37

Pugna contra Hebron, & Dabor, an fuerit facta per Iosue, vel per Caleb. Iud.1.q.13. 4

Pugna hæc an fuerit facta viuente Iosue, vel post mortem. ibid.q.14.

Pugnandi modus à principio erant currus falcati. Iosue 2.q.3. 2

Puella à Christo resuscitata. Vid. in dictionibus Princeps, & Christus.

Puellæ Israelitarum, an egressæ fuerint de omnibus vrbibus obuiam Sauli, & Dauid. 1.Reg.c.18.q.14. 78

Puellarum Israelitarum sermo cur displicuit Dauid. 1. Reg.c.18.q.15. 79

de Puellarum corruptione ista lex, an tenuerit vniuersaliter in Veteri Testam. & teneat etiam hodie vniuersaliter in Nouo, vel teneat solum in talibus personis. Exod. c.22.q.12. 423

Puellarum corruptor si non potest dotem dare quid agendum. ibid.

Puella secundum legem diuinam, quæ prima nocte non cognoscebatur virgo lapidabatur. Num.c.5.q.22. 106

Puellam traditam alteri, quid faciendum erat, quando aliquis acciperet, vel defloratam. Num.c.5.q.23. 106

Puella non desponsata si fornicaretur, an lapidaretur. Deut.22.q.5. 205

Puella si adulterium post consummationem matrimonij committeret in domo viri, an lapidaretur. ibid.

Puellarum in votis quid causatur per consensum patris, vel sponsi post votum emissum. Num.c.30.q.26. 217

Puella desponsata in antiqua lege, an posset vouere castitatem. Num.c.30.q.27. 218

Puella desponsata. an posset vouere castitatem de consensu sponsi. Num.c.30.q.28. 218

Puella si desponsata vouerit, & sponsus consenserit: ipso mortuo, an pater possit infringere votum. Num.c.30. q.40. 223

Puella Hebræa, cur Deus vetuerit ne venderetur Gentili. Exod.c.21.q.10. 375

Puellam ementem, quam postea deflorabat ipse, si eam in vxorem non ducebat, an lex ista sufficienter puniat. Exod.c.21.q.13. 379

Pueri, scilicet, Christi animam quærentes, quinam erant. Matt.2.q.78. 240

Patris Vox. Vid. Vox Patris.

Puerorum in Limbo quæ sit pœna. Parad.5.c.125. 95

Pueri mater per solam suscitationẽ filij cognouerit Eliam esse virum Dei. 3.Reg.17.q.38. 278

Pueri clamantes Osanna, quomodo à Deo moti sunt. Matt.16.q.52. 275

Puerorum ad Christum de oblatione ad quid hic positum fuit. Matt.19.q.93. 214

Puerorum ad Christum oblatio, an sit continuata ad præcedentia. ibid.q.94.

Pueris quod Christus manum imponeret, & quod pro eis oraret, cur turbæ volebant. ibid.q.97. 216

Puerorum ex oblatione ad Christum facta, quid nos instruamur. ibid.q.98.

Pueros ad Christum accedere, cur Discipuli prohibebãt. ibid.q.99. 217

Pueros offerentes prohibendo, an Discipuli peccauerunt. ibid.q.100.

Pueris illudentibus sibi, an peccauerit Elisæus maledicendo. 4.Reg.2.q.40. 18

Pueri, an peccauerint illudendo Elisæo. 4. Reg.2. q.41. pag. 18

Puer iste quem Iesus in medio statuit, quisnam erat. Matt. 28.q.11. 7

Puerum istum, cur Christus vocauit, & posuit in medio Apostolorum. Matt.18.q.12. 7

Puerum cur potius, quam virum Christus vocauit ad ostensionem sensibilem doctrinæ suæ. Matt.18.q.13. 8

Pueri, & adolescentes, an teneantur ad ieiunia Ecclesiæ. Matt.6.q.139. 152

Puer, an peccauerit, qui nunciauit Moysi Heldad, & Medad Prophetare. Num.c.11.q.70. 257

Pueros educare melius est, vt in eis generetur cor nobile, & generosum. Deut.28.q.9. 268

Pueri in deserto nati, quomodo poterant habere vestes, & calceamenta. Deut.29 q.2. 272

Pueri clamantes, Osanna quinam erant. Matt.21. q.86. pag.419

Puerum alterius, cur surripere voluit mulier quæ proprium dormiens oppressit. 3.Reg.3.q.15. 62

Puerum istum, cur tentauit Salomon occidere. ibid.q.16.

Puer iste cuiusnam filius esset, quomodo cognoscere Salomon potuisset si vtraque mulier dixisset illum non occidi. ibid.q.17.

Puerum si vtraque mulier diuidi peteret, quidnam faceret Salomon. ibid.

Puerum, cur Salomon matri dedit. ibid. q.19. 63

Puer cuinam successisset si matres ambæ pendente lite mortuæ essent. ibid.q.21.

Puer veniens pro iuribus Sacerdotalibus quis erat.1.Reg. c.2.q.8. 63

Puer inuentus à Dauid dum persequebatur latrunculos, an petierit à Dauid, vt ipse iuraret per Deũ Summum, an vero per suum. 1. Reg.c.30.q.10. 298

Puer iste, quomodo petierit à Dauid, vt non traderet ipsum in manibus domini sui, cum persequeretur illum, & alios latrunculos. 1. Reg.c.30.q.11. 298

Puer, an sciebat locum latrunculorum, & ad illum duxit Dauid. 1. Reg.c.30.q.12. 298

Pueri, senes, & Mulieres, quare in computatione alicuius gentis non soleant numerari. Exod.c.12.q.53. 16

pro Pullo, & asina cur Christus Discipulos misit. Mat.21. q.7. 378

pro Pullo, & asina Christum misisse, quomodo stare possit, quando erat iuxta Bethphage, cum Marcus dicat contrarium. ibid.q.9. 379

Pullus & asina ista cuiusnam erant. ibid.q.11. 379

Vel qua de causa erant in Ierusalem. ibid.

de pullo cum solum mentionem Marcus faciat, quomodo dicitur hic, inuenietis pullum, & asinam. ibid.q.13. 380

Pullum solum, an Christus ferri tulisset, vel pullum & asinam. ibid.q.14. 381

Pullum, & asinam simul ad quid Christus duci iusserit. ibid.q.15.

de pullo, & Asina, cur Matthæus mentionem fecit, Lucas autem, & Marcus de pullo tantum. ibid.q.16.

super pullo & asina, an Christus equitauerit, vel super altero tantum. ibid.q.17. 382

super pullo, & asina si Christus equitauit, cur Marcus, & Lucas de solo pullo dixerunt. ibid.q.18. 383

Pullum, & asinam accipere Discipulos, an quis vetuerit. ibid.q.19.

super pullum, cur discipuli vestimenta sua posuerunt. ibi. q.31. 390

super pullum, cur Christus sedere voluit, cum tria ei obstarent. ibid.q.32.

Purgatio mundi, an sit per ignẽ futura, vel per quid aliud. Matt.25.q.423. 220

Purgatio venalium. Vid. Venalium purgatio.

Purgatio aliqua mundi, an sit futura in fine sæculi. Matt. 25.q.422. 219

Purgari quo poterunt peccatores magni de omnibus suis peccatis in die Iudicij vniuersalis. Matt.25.q.461.

Purgatio aliqua an sit post mortem. Matt.25. quæst.681. pag.424

Purgatorium, vel purgatio aliqua, an sit post mortem. Matt.25.q.681. 424

Purgatorij locus, an sit vnus vel plures, & vbi, & quare sic vocetur. Matt.25.q.682. 426

Purgatorij quæ sit pena. Matt.25.q.683. 426

in Purgatorio an sit pęna carentiæ, & responsio ad rationem negantium. Matt.25.q.684. 437

in Purgatorio pœna sensus existens, an sit maior omni pęna, quæ sit in hac vita. Matt.25.q.685. 428

Purgatorij pęna, an sit voluntaria. Matth.25. quæst.686. pag.429

in Purgatorio animæ, an puniantur per dæmones, vel per angelos. Matt.25.q.687. 431

Responsio ad primam rationem in diuersum. ibidem q.692. 434

in Purgatorio existentes à Deo non torquentur. Matt.25. q.691. 433

in Purgatorio qui puniuntur qui sunt, & quomodo Apostolus ponit expressè purgatorium, & aliquos ibi purgari post mortem. Matt.25.q.693. 435

in Purgatorio quare quis torquetur, scilicet, si decesserit in aliquo onere implendo, &c. Matt.25.q.698. 438

in Purgatorio an sint vermis, fletus, stridor dentium, ignis, aquæ niuium, & tenebræ. Matt.25.q.705. 443

in Purgatorio an sit aliqua pęna existens in inferno, vt vermis, & aquæ niuium, &c. Matt.25.q.706.

Purgatorij pęna, an sit æqualis toleranda æqualiter peccantibus. Matt.25. q.734. 461

Purgatorius, limbus, sinus Abrahæ, & Infernus, an sint in vatiis mundi partibus, vel in vno sinul. Matt.25.q.525. pag.297

Purgatorij pęnæ, an tangantur manifeste per verba illa, fęnum, lignum, & stipula, in diuturnitate. Matt.25.q.730. pag.460

Purgatorij circa penam, quando Sacerdos dispensare non possit. Matt.16. q.80. 303

in Purgatorio an sit locus specialis, vel purgetur vnusquisque in loco in quo peccauit. Matt.25.q.530. 300

Purgatorium an sit supra nos in aere caliginoso. Matt.25. q.531. 301

in Purgatorio ad existentes, an dirigere possimus orationes nostras. Matt.6.q.87. 97

de Purgatorio quod non possit quisquam exire quousque soluat omnes pęnas, quomodo intelligitur. 3. Reg.18. q.13. 283

de Purgatorij locis. Parad.5.c.104. 89

Quædam penes dicta. ibid.c.105. 90

de Purgatorij inferni sede secunda. ibid.c.106.

ad Purgatorius loca quinam ex Gentilibus rendebãt, ibidem c.110. 91

Purgatorij pœnæ ab orbe condito vsque ad eius interitum sunt duraturæ. Parad.5.c.117. pag.91
in Purgatorio existentibus, quomodo prosit Indulgentiarum concessio. Matt.16.q.93. 316
Et plura de his disseruntur. ibid.
ad Purgatorium, quomodo eant animæ, an ductæ ab Angelis, vel per se viam sciant. Matt.25.q.778. 498
in Purgatorio existentes, an orent pro nobis, cum nec possint mereri nec demereri. Matt.6.q.83. 92
Purgatoria pœna, an citius vnus alio liberetur. Matt.25.q.729. 469
Responsio ad primam rationem in diuersum. ibidem. q.735. 462
Purgatorij animæ, an aliquando exeant vel exiuerint. Matt.25.q.753. 481
in Purgatorio, cur non punitur corpus cum anima. Matt.25.q.758. 485
Purgatorij pœnæ, an tolerabuntur in anima, & corpore simul, ita vt statim post mortem anima reassumat sibi corpus. ibid.
Purgatorij pœnas, an sit conueniens animam solam absque corpore pati. Matt.25.q.760. 487
Purgatorij pœna propter quid corpori non debetur sicut animæ. Matt.25.q.761. 487
circa Purgationem, & animam corpus nonnullorum quæstionum determinatio. ibid.
in Purgatorio, an quanto plures sunt plus habeant de tormento. Matt.25.q.764. 489
Purgatorius locus, an cōpetat decedenti in mortali actuali, vel in Originali. Matt.25.q.707. 445
Purgatorij pœna quo tempore esse cæpit, & quæ gentes illuc descendebant. Matt.25.q.708. 445
in Purgatorium quænam gentes descendebant, cum cæperunt pœnæ in illo. Matt.25.q.708. 445
in Purgatorio existentes, quomodo se habebant ab initio mundi, & nunc quantum ad permanentiam in loco illo. Matt.25.q.709. 446
Purgatorij pęna quamdiu durabit. Matth.25.quæst.710. pag.447
in Purgatorio, an possit quis purgari à culpa veniali, sine peccato mortali, idest, an venialia sola remittātur post mortem quoad culpam, & quæ sint illa, & de modo remittendi eorum, & per quid, & quo tempore. Matt.c.25.q.711. 449
Purgatorij ignis pęna, an prosit, sufficiat, vel sit necessaria, ad tollendum reatum pęnæ. Matt.cap.25. quæst.725. pag.457.
Responsio ad primam rationem principalem in diuersum. ibid.q.728. 459
Secundum dubium, an sufficiat. ibid.q.726. 458
Tertium dubium, an sit necessaria. ibid.q.727. 458
Purificationes legales non sunt in nouo Testamento, nec contaminationes. Des.p.2.c.50. 58
In Purificatione à lepra, quare offerebatur lignum cedrinum. Leuit.14.q.3. 230
in Purificatione parientis carimoniæ, quattuor. Leuit.12.q.26. 210
Purificationis, cur 80. dies parienti assignentur. Leuit.12.q.22. 208
Purificatio Leprosi. Vid. Leprosi emundatio.
Purificationis legem Leuit. an seruent Iudæi. Leuit.12.q.1. 190
Pusillos non esse contemnendos ad quid hic Christus dixit. Matt.18.q.53. 45
Pusilli qui non sunt contemnendi, quinam sint, & quare de pusillis dicitur. Matt.18.q.54.
de Pusillis, quare dicitur hic. Matt.18.q.54. 46
Pusillorum Angeli quinam sint, & cur dicatur Angeli eorum. Matt.18.q.55. 46
Putei aqua an fuit à Deo de nouo creata, vel erat in visceribus terræ. Num.c.21.q.24. 47
Putiphar nunquid fuerit qui emit Ioseph. Genes.42.q.3.
Pythagoras primus auctor animarum migrationis. Parad.5.c.602. 79
Et eius opinio falsa est. ibid.c.63.
Pitagoræ insania quod fuerit miles Euphorbus in bello Troiano interfectus à Menelao. Parad.cap.70.
Pithagorica positio quod comedens carnes possit carnes patris, vel propinquorum comedere. ibid.c.72. 81
Pythonici, qui vocentur, & an semper habeant pythones in ventre. 1.Reg.c.28.q.9. 265
Pythonici, quare nominentur omnes, qui habēt Dæmones ad respondendum. 1.Reg.c.28.q.10. 266
Pythones, & Arioli, an remanserunt aliqui occulti, dum præcepit Saul omnes occidi. 1.Reg.c.28.q.21. 271
Pythonem, quomodo habebat mulier, ad quam accessit Saul. 1.Reg.c.28.q.22. 271
Pythonica Ars, an potest aliquem à mortuis suscitare. 1.Reg.c.28.q.24. 273
Pythonissa, & Saul an crediderint mortuum posse suscitari. 1.Reg.c.28.q.25. 274
de Pythonibus, & Pythonissis quid dicat Rab. Sal. & an Pythones semper sint in ventre. Leuit.20.q.3. 355
Pythonissa, an suscitauit Samuelem. 1. Reg.cap.28. q.28. pag.276
Pythonissa, quare clamauit viso Samuele. 1. Reg.cap.28. q.29. 278
Pythonissa aduenіente Samuele, quomodo cognouerit Saulem. 1.Reg.c.28.q.30. 278
Pythonissa, quare dixit se vidisse Deos, cum sciret Samuelem esse hominem. 1.Reg.c.28.q.31. 278
Pythonissa, quare dixit se vidisse Deos, cum tātum vnum viderit. 1. Reg.c.28.q.32. 278

Q

QVADRAGENA qui cum Moyses in monte moratus fuit, de qua Deut.10.an sit secunda, vel tertia. Deut.10.q.3. pag.90
de Quadragesimalis ieiunij inchoatione. Matth.9.q.77. pag.344
Et quare præcedat festum Resurrectionis. ibid.
Quadragesimam quare fideles ieiunant. Matt.6.q.152. pag.158
Quis eam instituit. ibid.
Quadragesimam cur Hebræi etiam ieiunant. Matth.c.6. q.152. 158
Quadragesimam an conueniens fuerit appellari tempus quo nunc ieiunamus. Matt.6.q.153. 159
Quadragesima an dici debeat, vel quinquagesima ieiunij tempus ab Ecclesia statutum. Matt.6.q.154. 160
in Quadragesima an sit in die Dominico ieiunandum. Matt.6.q.135. 160
Quadragesima an sit ab omnibus integraliter ieiunanda. ibidem.
in Quadragesima die quinta feria Cęnæ Domini, an sit bis comedendum. Matt.6. q.155. 160
Quadragesimam quando B.Petrus instituerit. Matth.14. q.85. 151
Quærenda à Deo duo sunt. Matt.6.q.184. 185
Quantitas dimensiua quid sit. Matt.17.q.118. 413
Quantitas minor se afficitur dupliciter. ibid.q.121. 413
Quadrigarum, & equitum Salomonis vrbes, quæ fuerūt. 2.paralip.8.q.6. 199
Quadrigarum, & equitum principes quosdam habuit Salomon. 2.paralip.8.q.15. 205
Quercus quomodo esse poterat in Sanctuario Dei. Iosue vlt.q.19. 314
Quæstiones quænam vtiles habeantur. Matt.7.q.12. 208
Quæ noxiæ habeantur. ibid.
Quæ curiosæ habeantur. ibid.
Quæ maiores, & de eis quid. ibid.
Quæstiones, quæ fiebant ad Deum, an proponerentur in scripto, vel in voce. Exod.c.28.q.15. 112
Qualitates quattuor faciunt contrarietates solidas, & simplices, & quod in quattuor quartis cæli, non coniunguntur habentia contrarietatem solidam, sed simplicem, & quare. Iosue c.10.q.44. 324
Qualitatum quattuor ordinationis ponit causas, & ipsorum temporum seinuicem consequentium, & quod contraria non ponantur simul. Iosue c.10.q.45. 324
de Quadratis, & cubis explanatio cum Platonicis, vt elementorum

mentorum intelligatur proportionalis ligatio. Iosue c. 10.q.53. pag. 328
Quinquagenarium secundum, quare misit Ochozias, cum prior esset combustus. 4.Reg.1.q.20. 7
Quinquagenarius tertius, quomodo ausus est ire ad Eliã, combustis primis. ibid.q.21. 7
Quinquagenarius vt cremaretur, cum viris suis, ignem orans de cælo, an peccauerit Elias. 4. Reg. 1. q. 19. pag.6
Quinquagenarium, quare misit Ochozias ad vocandum Eliam. 4.Reg.1.q.17. 6
Quinta pars. Vid. Pars quinta.
Qui sibi non prodest in grauibus, & alteri prodest in minoribus peccatis, peccat dupliciter. Matth.7.quæst.6. pag. 201

R

RAAB, an fuerit verè meretrix, vel auspitalaria, aut venditrix. Ios.c.2.q.14. pag. 65
Raab, quare occultauit exploratores: nam potius debuisset eos prodere propter salutem suam, & vrbis Ierico. Ios.c.2.q.25. 70
Raab quando abscondit exploratores, scilicet, an mox vt ingressi sunt domum eius, vel quando venerunt nuncij Regis ad eam. Ios.c.2.q.26. 71
Raab mentiendo, an peccauit, vel meruit, quia excusabat Hebræos à morte. Ios.c.2.q.28. 72
Raab quæ bona temporalia meruit apud Deum. Ios.c.2. q.31. 73
Raab, an per istud mendacium potuit mereri vitam æternam. Ios.c.2.q.32. 73
Raab, an peccauerit excusando per mendacium à morte exploratores. Ios.c.2.q.32. 73
Raab, an peccauerit excusando per mendacium à morte exploratores. Ios.c.2. q.33. 74
Raab, an peccauit leuius mentiendo, quam obstetrices Aegypti. Ios.c.2.q.34. 74
Raab, an peccauit contra Ius naturale, & contra rectas leges, cum per mendacium excusauit exploratores. Ios. c.2.q.36. 75
Raab, an fuerit fautrix proditorum, & rea criminis proditionis patriæ. ibid.
Raab, quomodo liberatur à crimine, & quomodo excusatur. Ios.c.2.q.38. 76
Raab, an peccauisset, nisi abscondisset, & direxisset exploratores Hebræorum. Ios.c.2.q.40. 77
Raab si haberet consanguineos collateraliter, an hi liberarentur hac promissione. Ios.c.2.q.55. 89
Raab domus an corruit corruentibus muris Iericho. Ios. c.6.q.48. 198
Raab cum tota cognatione sua, an fuit conuersa ad Iudaismum. Ios.c.6.q.55. 200
Raab à quo fuit accepta in vxorem. ibid.
Raab, an peccasset si prodidisset exploratores tradendo in manus Ierichontinorum. Ios.c.2.q.40. 77
Raab, an ex fide hospitalitatis teneretur eos seruare. ibid.
Raab, quomodo poterat dicere, quod exploratores iam exierant portam vrbis, vnde hoc scire poterat. Ios.c.2. q.43. 79
Raab cum dixit, quod egressi fuerant exploratores portam, an intellexit de porta domus, vel vrbis. Ios.c.2. q.44. 80
Raab, quomodo sciuit, quod Deus traditurus esset terram in manum Israelitarum. Ios.c.2.q.48. 82
Raab, an naturaliter cognoscere potuit quæ dicit hic. Ios. c.2.q.49. 84
de Raab quid dicat Rabbi Salomon. ibid.
Raab, exploratores an poterant promittere, quod liberarent eam à morte. Ios.c.2. q.52. 86
Raab, an recipiebat fornicarios per funes, vt dicit Rab. Salom. Ios.c.2.q.53. 87
Raab domus cum esset nota ad quid ponebatur signum. Ios.c.2.q.54. 88
Raab si haberet auos, & proauos, an per hanc promissionem saluari deberent. Ios.c.2. q.56. 89
Rabba ciuitas à Ioab obsessa quænam erat. 1.Paralip.20. q.5. pag. 389
Rabba an fuerit à Dauid, vel à Ioab percussa. 1.Paralip. 20.q.5. 389
Rabba vrbis captionis quisnam modus. 1.Paralip.c.20. q.12. 392
Rabbinorum & Prophetarum animæ, omnes an fuerint in monte Synai, & ibi acceperint suas Prophetias. Deuter.33.q.2. 312
Rabsaces quem Deum intelligebat misisse Senacherib contra Regem Iuda. 4. Reg.18. q.37. 159
Rabsaces, qui venit ad Ezechiam quis fuit. 4.Reg.c.18. q.32. pag.157
ad Rabsacem missi Eliacim, & Sobna quinam fuerint. 4.Reg.18.q.33. 158
Rabsaces quomodo sciebat arguere, quod Deus non adiuuaret Ezechiam, quia erat contra eum iratus. 4.Reg. 18.q.34. 158
à Rabsace ne Hebraicè loqueretur, cur petiuerunt Ezechiæ nuncij. 4.Reg.18.q.41. 159
à Rabsace quare petiuerunt Ezechiæ nuncij, vt Syriace magis, quam Assyriacè loqueretur. 4.Reg.18.q.40. 159
Rabsaci quod nullus de populo responderet, quare Ezechias iussit. 4.Reg.18.q.44. 161
Rabsaces argumentum, an esset bonum. 4.Reg.18. q.35. pag.158
Rabsaces quare comparauit Deum Hebræorum aliis diis. 4.Reg.18.q.43. 160
Rachel an peccauerit inuidendo sorori. Genes.30. q.1. pag.587
Rachel an stulte petierit à Iacob, quod in solius Dei potestate positum erat. ibid.q.2.
Rachel quomodo inualuit contra sororem suam. ibidem q.4. 590
Rachel cur desiderauerit mandragoras. ibid.q.7. 594
Racha, & fatue dicere, & irasci, tria ista quid sint. Matt. 5.q.152. 218
Rachel mortuam fuisse dum veniret de Mesopotamia, an incongrue dictum sit. Genes.48.q.1.
Rachel quare Ruth 4. primo ponitur quam Lia. Ruth 4. q.80. 89
Rachel cur specialiter expressa sit in genealogia Christi, cum non ponantur regulariter mulieres. Matt.1.q.11. pag. 126
Ramasse Vrbs de qua recesserunt Iudæi exeuntes de Ægypto, quomodo hodie appellatur, & quod de illa fuit Beatus Mauritius, & legio Thebæa. Numer.cap.33. q.2. 306
Ramatha, an sit Ramathaim. 1.Reg.c.1.q.2. 34
Ramatha, quomodo esset ciuitas Mõtis Ephraim. 1.Reg. c.1.q.3. 34
Ramathaim quæ Vrbs sit, & an sit Ramatha. 1.Reg.c.1. q.2. 34
in Rama vox audita est, quidnam dicere velit. Matth.2. q.72. 235
Ramoth pro vrbe, quomodo poterat esse bellum. 3. Reg. 22.q.1. 335
Ramoth Galaad, an esset vbi Iehu vngeretur in Regem à puero Elisæi. 4.Reg.9.q.6. 84
Rancor, vel ira, quomodo prohibeatur in Veteri Testamento. Leuit.19.q.8. 324
Ranæ, an intrauerint Aegyptiorum corpora. Exod.c.8. quæst.2. 89
Ranæ omnes quibus Aegyptij affligebantur, an essent in aquis. Exod.c.8.q.3. 89
Raphaim, quomodo dicatur, quod esset in sorte Manasse, & Ephraim. Ios.17.q.4. 188
Raphaim, an aliquando habitauerunt in sorte Ephraim ibidem.
de Rapina aliquid Domino consecrare, an licitum esset. 1.Paralip.26.q.37. 525
de Rapina, an possit fieri eleemosina. Matt.6.q.48. 50
Raptus an sit species Luxuriæ. Matt.5.q.203. 282
Raptus quæ sit pœna. ibid.q.205. 285
de Raptum, vel extasim patientibus quædam. Parad.3. cap.46. pag. 43

Rasin Syriæ, & Phacee Israel Reges, quare venerunt in terra Iuda. 4 Reg.16.q.5. 136
Rasin Syriæ,& Phacee Israel Reges, an peccauerint veniendo contra Iudam.4. Reg.15.q.36. 135
Rasin Rex Syriæ, & Phacee Israel quando obsiderunt Ierusalem, & ad quid veniebant ad obsidionem Ierusalem. 4.Reg.16.q.4. 136
Rasin Syriæ, & Phacee Israel Reges, quomodo fecerunt istud bellum, & de Prophetia Isaiæ, quæ fuit dicta: Ecce Virgo concipiet. 4. Reg.16.q.7. 136
Rasin Syriæ Regem,& Phacee Regê Israel, quare Deus misit contra Iudam.4.Reg.15.q.35. 135
Rasin Syriæ, & Phacee Israel Reges, an prævaluerint contra Achaz. 4.Reg.16.q.6. 136
Rationes à Deo inductæ quibus Dauid non edificaret, scilicet, ex tempore quo eduxi,&c.ao fiot ad propositum. 1.Paralip.17.q.16. 335
Rasura capillorum Ecclesiasticorum huius temporis, an prohibita esset si maneret lex Mosaica tondendo comam in rotundum. Leuit.19.q.25. 340
Rationalis, quomodo vocetur secundum Hebræos, Græcos,& Latinos. Exod.c.28.q.12. 106
in Rationali Doctrina, & veritas posita, quid erat. Exod. c.28.q.15. 112
Rationalis virtus, an possit causari, Astrologicè,& naturaliter respondens ad quæsita. Num.c.21.q.19. 39
Ratio sexta de eod.c.11.
Rationes quibus probatum est motum cæli cessaturum, an sint concedendæ, & quæ calumniam patiantur. Matt.25.q.471. 254
Responsio formalis ad dubitationes prædictas. ibid.c.7. pag. 47
mittendo Rationem secundam. ibid.c.8. & 9.
Ratio pro anima, quomodo à transeuntibus ad numerum pecunia accipiebatur. 4. Reg.12.q.4. 107
de Rationalium, ac sensitiuarum potentiarum colligatione quadam in Christo existente. Parad.3. cap.48. pag.43
Responsio formalis ad dubitationes prædictas. ibid.c.7. pag.47
Ratio de quibusdam Deo reddetur. Matth. c.25.q.142. pag. 64
Rationem expensarum. Vid.expensarum rationem.
Razon, quod fuit hostis Israel omnibus diebus Salomonis,quomodo intelligitur.3.Reg.11.q.26. 172
Reædificantes pontes in die festo, an peccent. Exod.c.12. q.42. 153
Realis,& mentalis Simonia, quomodo inducatur. Matt. 25.q.186. 90
Realis restitutio. Vid. Restitutio Realis.
Realis,& mentalis vsura, quomodo inducatur. Matt.25. q.186. 90
Realis Simonia. Vid. Simonia Realis.
per Reatum,Culpam,Maculam,Tenebrã, Offensam,&c. quid Doctores intelligant. Matt.cap.16.q.76. 292
Rebeccæ in vtero puerorum collisio & plantæ tenuo, an naturaliter contigerit. Genes.25.q.5. 549
Rebecca, an peccauerit inducendo Iacob ad surripiendam benedictionem. Genes.27.q.3. 561
Rebellio ab Assyriorum Rege, an custodiæ mandatorum Dei omissio causa fuerit translationis ad Assyrios Israelitarum.4.Reg.18.q.23. 155
Rebellio,ab Assyriorum Rege, an mãdatorum Dei omissa custodia fuerit causa potior translationis Israelitarum ad Assyrios. 4.Reg.4.q.24. 15
Recapitulatio, cur fiat. Leuit.8.confecrationis Aaron, & filiorum eius.Leuit.8.q.1. 106
Recapitulatio, an fit in 2. Paralip.cap.6.2. Paralip.6.q.1. pag. 135
per Recapitulationem, an dicantur, quæ habentur Genes.c.27. Genes.27. q.1. 560
Rechab filius iste Ionadab, quis fuerit. 4. Reg.10. q.23. pag. 90
Rechabitæ quales fuerint,& vnde habuerint initium. 1. Paralip.2.q.21. 88
Reconciliatio, quare iubetur fieri. Matt.5.q.161.
Et quomodo istud pertineat ad præcedentia. ibid.
de Reconciliatione quod dicitur hic, an sit præceptum, vel consilium. ibid.q.162.
Reconciliatio fratris,an fieri debeat solum quando offerimus munera, vel etiam in aliis operibus. ibid.q.163. pag. 226
Reconciliatio, quare fieri iubeatur relicto munere, & postea munus offeratur. ibid.q.163. 228
Reconciliatio ista qualiter agenda sit. ibid.q.165. 229
Reconciliatio. dum.hic, an Sacerdos possit accipere munus, & offerre.ibid.q.166.
Reconciliatio ista,an facienda sit omni tempore, & omni casu.ibid.q.167. 230
Reconciliatio ista, an obliget homines, & quantum ad offensam factam omni homini.ibid.q.168. 231
in Reconciliatione, an veniam teneamur petere per nos ipsos, vel sufficiat per alium petere. ibidem. q.169. pag. 232
Reconciliationem, an teneamur petere in omni offensa. ibid.q.170. 232
Recordatio,& memoria peccatorum,quãdo bona. Deuter.9.q.3. 78
Et quando est periculosa.ibid.
circa Recordationem ad gustum, & venerea pertinentium cautela prudentissima.ibid.q.3.
Rectores populi eligere, cum magna diligentia fieri debet.Exod.c.18.q.6. 263
Rectores politiarũ, & Ecclesiastici Prælati de bonis communitatis viuere debeat. Exod.c.20.q.19. 314
Rectum fecisse coram Domino, quomodo dicitur Amasias,sicut Ioas pater eius,nisi quod excelsa non abstulit. 4.Reg.14.q.4. 120
Redarguere an liceat prædicatoribus aliquos personaliter redarguendo eorum vitia. Matt.15.q.28. 214
Redarguere an aliquem in iudicio humano liceat. ibid.
Reddidit propter,& honorem ad esse vellet Ozias Rex, & summus Sacerdos.4.Reg.15.q.8. 128
in Redditu Iudæorum de Babilone, quare fuerunt tres Principes, & de differentia principatuum istorum. in Præfat.D.Hieron.1.Reg.q.10. 10
Redditus pro Sanctuario, quod Deus noluit ponere, ne populus grauaretur. Leuit.23.q.26. 466
Redditum quattuor genera, quę habebat Sanctuarium. Leuit.23.q.27. 466.
Reddenda quæ sunt, quænam sint. Matt.22.q.101. 45
Redempti quare sunt alij propter descendentes, ab illis primogenitis liberatis. Num.c.3.q.67. 60.
Redemptio primogenitorum. Vid. primogenitorum Redemptio. Leuit.12.q.27. 221
Redemptio possessionum, quomodo fiebat tempore Iubilæi. Ruth 4.q.9. 49
Redimere possessionem, quare cognatis vẽditoris permittebatur,& non extraneis. Leuit.25.q.19. 510
ex voto Redimentes se quare non dabant pro se totum valorem, pro animalibus vero, & aliis rebus sic. Leuit. 27.q.59. 602
Redemptio ex voto. Vid. Votum.
Reficiat nos Christus quattuor modis. Matth.11.q.64. pag. 493
Refugij ciuitates an essent solum in refugium homicidarum, vel etiam omnium aliorum delinquentium, seu debitis oppressorum. Iosue.20.q.3. 224
Et ad quid proficiant istæ vrbes. ibid.
Et quo homines earum immunitate gaudebant, & qui non. ibid.
Refugij ciuitatum immunitate, an gaudebat quantum ad aliquid qui per insidias, vel quomodocumque occidebat. ibid.q.4.
Refugij ciuitatum, immunitate an gaudebat voluntarie aliquem occidens, se tamen defendendo. ibid.q.5. 225
Refugij in vrbe profugus duobus temporibus manebat ibidem.
Refugij vrbibus, quare datum est priuilegium immunitatis,& non Sanctuario.ibid.q.6.
Refugij vrbibus, an decens fuit tantum tributam esse immunitatem, quantum nunc Ecclesiæ. ibid.q.13. 230

Refugij in vrbem, an fugere deberet occidens à casu Summum Sacerdotem. Ios. c. 20. q. 18. pag. 233
Refugij ad vrbem occisor refugiens quem modum habere debebat. ibid. q. 14. 232
Refugij in vrbem confugiens occisor si ante tempus mortis litis moriebatur Summus Sacerdos, quando liberandus erat. ibid. q. 15. 232
Refugij in vrbe, an manere deberet occisor per tempus Summi Sacerdotis sequentis qui occidit in tempore quo non esset Summus Sacerdos, & eo tempore ventilata, & diffinita causa, vel statim esset liber. ibid. q. 16. pag. 232
Et quid fieret si quis occidisset aliquem dum nullus erat Sacerdos, & quando ventilabatur causa, & finita est erat aliquis Pontifex. ibid. q. 17. 234
Et quid si quis alium à casu in vrbe refugij occideret. ibi. q. 19. 236
Refugij loca propter quid dabantur. ibid.
Et quid si quis in multis vrbibus refugij committeret homicidia casualia. ibid. q. 20.
Et quid si aliquis in qualibet vrbe refugij interfecit aliquem à casu. ibid. q. 21.
Quid si quis patrasset multa homicidia propter quæ fugisset in vrbem refugij, & discussa causa reperitur reus, cui accusatori erat tradendus vt eum occideret. ibidem. q. 22. 237
Refugij in vrbe, quare manebat occisor vsque ad mortem Sacerdotis Summi. ibid. q. 23.
Et assignatur de hoc ratio allegorica. ibid.
Quare dicatur vsque ad mortem Summi Sacerdotis potius quam alicuius minorum. ibid. q. 24.
Et an exilij conueniens terminus assignatus sit vsque ad mortem Summi Sacerdotis. ibid.
Refugij, an ad illam vrbem quis refugere posset, cuius ciuem extra illam occidisset. ibid. q. 25. 238
Et quid si viros de omnibus vrbibus refugij extra vrbes occidisset. ibid. q. 26. 239
Refugij vrbes, quomodo tribubus distribuendæ erant. ibid. q. 27.
Refugij vrbes assignandæ post dilatationem terræ, an essent in parte Orientali Iordanis, vel Occidentali. ibid. q. 28. 240
Refugij vrbes, quare assignatæ sunt in terram Leuitarum & non in terram aliarum tribuum. Num. cap. 35. q. 7. pag. 331
Refugij ciuitates, quare fuerunt primo assignatę sex, & postea tres, & non omnes simul. Num. c. 35. q. 8. 331
Refugij ciuitates, quare tot ponuntur trans Iordanem, sicut in terra Chanaan. Num. c. 35. q. 11. 336
Regalem principatum in principatum ducum, cur mutauerunt Idumæi. 1. Paralip. 1. q. 30. 68
Regalis status, & quicunque alius erat excellentior Sacerdotali in Veteri Testamento, in nouo ecōtra. Ios. 14. q. 2. 131
Regalis Coronationis. Vid. Coronationis.
Regalis, & Sacerdotalis Tribus erant coniunctæ. Exod. c. 6. q. 5. 69
Regina Saba quæ erat, quæ venit ad Salomonem. 3. Reg. 10. q. 2. 148
Et quomodo dicitur quod venit in nomine Domini. ibidem.
Regina Saba, quomodo venit ad Salomonem propter nomen Domini. ibid. q. 3. 142
Regina Austri, quæ sit, de qua loquitur in Euangelio. Matt. 12. q. 95. 52
Reginæ Sabæ exemplum ad quid positum fuit. Matt. 12. q. 96. 52
Regina Saba, & Niniuitæ quod condemnabunt Iudæos in Iudicio, quomodo accipiatur. Matt. 12. q. 97. 52
Regina Saba. Vid. Saba.
Regio quænam sit ad quam nunc Christus iuit. Matt. 14. q. 196. 197
Regnandi causa, quomodo potuit tanta esse crudelitas Athaliæ, vt nepotes suos occideret. 4. Reg. 11. q. 5. 101
Regnatiuus Principatus, an esset de iure primogenituræ. 1. Paralip. 5. q. 6. 125
Regnum, an ablatum fuisset Iehu de progenie, iuxta verbum Domini, si Zacharias bonus fuisset. 4. Reg. 15. quæst. 17.
Regnum Cælorum. Vid. Cælorum Regnum.
Regnum possidere, quare potius dicatur, quam accipire, vel habere. Matt. 25. q. 368. 195
Regnum quomodo Beati habebunt. Matt. 25. q. 367. 194
Regni filij quomodo dicitur, quod proijcientur in tenebras exteriores. Matt. 8. q. 36. 245
Regnum Salomonis, & filiorum Dauid, an verum sit, firmatum esse in sempiternum. 1. Paralip. 17. q. 27. 346
Regnum Dei tripliciter accipitur. Matt. 12. q. 65. 29
Regnum Cælorum, quomodo dici possit doctrina Sacræ Scripturæ. Matt. 13. q. 50. 96
Regnum quodnam sit in quod Christus venturus est, &c. Matt. 16. q. 126. 332
in Regnum Dei intrare difficile esse in pecunia confidentes, quod dicit Lucas, quomodo stare possit, cum impossibile innuat Matth. dicens, difficilium est diuitem, &c. Matt. 19. q. 170. 252
Regnum cælorum quare dicitur, quod à diebus Ioan. Baptistæ vsque nunc vim patitur, & violenti rapiunt illud. Matt. 11. q. 37. 483
Regnum cælorum, quomodo dicitur, quod vim patitur. ibid. q. 38.
Et quomodo hoc intelligatur. ibid.
Regnum Dei quomodo primum est quærendum. Mat. 6. q. 185. 186
Regnum Dei quærite, & iustitiam eius, cum dicitur, an per hoc innuatur, quod nil aliud sit quærendum. Matt. 6. q. 186. 287
Regnum Dei, & Iustitia eius dupliciter dicitur. Matth. 6. q. 186. 187
Regnum Dei quærite, quare Christus dixit, cum videretur, quod melius dixisset, quærite Iustitiam Regni Dei. Matt. 6. q. 187.
Regnum beatis, quare dicatur paratum à constitutione mundi. Matt. 25. q. 369. 195
Regnum primum sæculi, quomodo Assirij habere potuerunt. 1. Paralip. 1. q. 15. 55
Regni diuisio inter Roboam, & Ieroboam, quomodo Deus dixit eius voluntate factam esse, & quod non esset pugnandum ad illud reintegrandum. 2. Paralip. 11. q. 11. 264
Regnum cælorū quod Apostoli iubentur prædicare quid sit. Matt. 10. q. 51. 444
in Regnum cælorum introitur per fidem, & per Baptismum. ibid.
Regnum cælorum, an accipi possit pro Euangelio, vel pro Christo. ibid. q. 52. 405
Regni cælorum nouam quædam expositio. ibid.
Regnum cælorum, quomodo nunc appropinquat, cum non possit appropinquare localiter. ibidem quæst. 53. pag. 405
Regnum cælorum, quod appropinquaret, quare Christus Apostolis prædicare iussit. ibid. q. 54.
Regnum primum post diluuium quale fuit. Genes. in Epist. Hieron. ad Pau. 1.
Regnum quidnam vocetur in sensu parabolico in parabola Regis filio nuptias facientis. Matt. 22. q. 4. 5
Regnum inter Iudæos, an ad primogenitos spectaret, vel de illo pater ad arbitrium suum disponere poterat. 3. Reg. 1. q. 34. 17
Regni cælorum claues tripliciter dicuntur. Mat. 16. q. 72. pag. 286
Regni cælorum claues quisnam habeat. ibid. quæst. 73. pag. 287
Regnum beatorum, cur dicatur à constitutione mundi. Matt. 25. q. 369. 195. & q. 371. 196
Regnum, quod possidere debeant boni, quodnam sit. Mat. 25. q. 366. 194
Regnum Dei quid sit. Matt. 6. q. 107. 121
Regnum Roboam, an deleuisset Deus si non humiliati fuissent Rex, & Principes Iuda. 2. Paralip. 12. q. 10. pag. 288
Regnum Roboam. Vid. Roboam Regnum.

Regnum

Regnum cælorum quid vocetur in parabola, decem Virginum. Matt.25.q.35. 32
Regnum cælorum quod vocatur in parabola vineæ cultorum. Matt.20.q.3. 305
Regnum Cælorum quid sit. Matt.23.q.76. 330
Regnum contra Regnum, & gens in gentem surgent quidnam sit. Matt.24.q.57. 471
Et ad quid Christus hoc dixerit. ibid.q.58. 472
Regnum Iehu. Vid. Iehu Regnum.
Regnum suum à Domino confirmatum, & quod eum subleuasset, quomodo cognouit Dauid. 1. Paralip.14. q.6. 264
Regnum beatorum, quare non dicitur paratum esse Angelis bonis. Matt.25.q.410. 215
Regnum Ieroboam. Vid. in dictione Ieroboam Regnū.
Regula quando Sacra Scriptura ponit duos numeros, scilicet, maiorem, & minorem, quid credendum. 1.Reg. c.29.q.5. 289
Regula, quæ sit ad cognoscendum, quando nomine filiorum Israel intelliguntur Leuitæ. Num.c.1.q.9. 5
Regulæ ad sciendum, quæ sunt illa, quæ Iudæi nunc obseruant de his, quæ mandauit Moyses, & quæ non. Exod. c.12.q.55. 169
Regula diligendi Deum, & quamlibet rem, quæ sit. 3. Reg.10.q.9. 162
Regulæ quattuor de ritibus sacrificiorum Sacerdotum iura distinguentes. Leuit.6.q.14. 94
Regula operandi. Vid. Operandi regula.
circa Reiterationem confessionis, & pœnitentias imponendas confessorum admonitio. Matt.6.q.33. 29
ad Religionem transiturus, an dare debeat omnia sua pauperibus. Matt.19.q.154. 246
ad Religionem transiturus si non habet filios, neque parentes, an teneatur dare omnia pauperibus, vel possit dare aliis. ibid.q.155. pag.245
Religiosos viros, an deceat esse in curiis Regum pro negociis. 4.Reg.4.q.22. 31
Religiosi & Ecclesiastici ludos cauere debent. Matth.6. q.52. 52
Religio proprie quid sit. Exod.c.29.q.3. 128
Religiosus existens in claustro, an possit absque superioris licentia exire, vt parentes subueniat. Matth.6. q.79.
Religionem ingredi desiderans, an propter parentum sustentationem morari debeat in sæculo aliquo tempore. Matt.8.q.67. 261
Religionem introire, an patri liceat relicta filiorum cura. ibid.q.68. 262
Remissionis Festum. Vid. Festum.
Remissionis tractatio an sit ad præcedentia continuata, & quare ponatur hic. Matt.18.q.124. 111
de Remissione cur dixit hæc Petrus Christo, scilicet: Domine quoties peccabit in me, &c. ibid.q.125.
Et quare nunc dicatur ad Christum accessisse. ibi.q.126.
Remissio an vsque septies danda esset cur à Christo Petrus quæsiuit. ibid.q.127.
Remissio toties quoties peccauerit, an danda esset, cur à Christo quæsiuit Petrus. ibid.q.128.
de Remissione cur quæsiit Petrus potius quam alius Apostolorum. ibid.q.129. 112
Remissio cur danda nedum septies, sed vsque septuagies septies. ibid.q.130. 111
Remissionem cur dandam dixit Christus potius septuagies septies, quam alio numero. ibid.q.131. 111
de Remissione tractans littera Matthæi, quomodo stare possit, cum Lucæ 17. repugnet. ibid.q.132. 112
Remissio peccatorum, quomodo à Christo paralitico facta sit, cum ad hoc ei non offerretur. Matt.9.q.9. 310
Remissio peccatorum, quomodo paralitico facta est sine confessione. ibid.q.10. 311
Remissio quomodo facta est sine satisfactione. ibid.q.11.
ad Remissionem peccatorum omnium duo sunt necessaria. ibid.
Remissio quare sit, &c. Vide Salomonis quare.
Remissionis anno septimo, an vetaretur labor solum in vineis, & agris segetum, vel etiam in agris omnium terræ nascentium. Leuit.25.q.4. 493
Remissio facta vsurario, vel eius heredi ab eo quibus vsuræ debentur, an sufficiat ad eos à peccato liberandum, vel necessaria sit realis restitutio. Matt.25.q.272. 129
Remissionis, & Iubilæi annus septimus, an coincidat. Leuit.25.q.6. 497
Remittere alicui pœnam mortis pro aliquo magno bona Prouinciæ, vel Regis, an aliquando sit licitum. 2. Reg. c.20.q.21. 224
Reinmon coram Idolo, quare Elisæus concessit Naaman Siro vt adoraret, quia hoc videbatur indispensabile. 4. Reg.5.q.25. 47
Repetitio iniuste, & turpiter acceptorum cui competat. Matt.6.q.45. 46
Repetitio vsurarum. Vid. Restitutio vsurarum.
Repetitio, cur fiat præceptorum. Leu.c.20. cum adiectione pœnarum. Leuit.20.q.1. 353
de Repræsentatione specierum visibilium tam in oculis, quam in speculis. Deut.14.q.4. 140
de Repudij quare dixerunt Pharisæi. Quid ergo Mandauit Moyses, &c. Matt.19.q.39. 163
Et quomodo dicitur quod Moyses mandauit dare libellum Repudij, cum non mandauerit. ibid.q.40. 163
Et quomodo Repudij libellus datus sit ad duritiem cordis Iudæorū, & quomodo hoc faciebat ad propositum Christi. ibid.q.41. 163
Et quare Christus dixit, permisit vobis Moyses. &c. ibid. q.42. 164
Et quare dicitur, ab initio autem non fuit sic. ibid. q.43. pag. 164
Et quibus dixit Christus hæc, scilicet: dico vobis, quod quicumque dimiserit vxorem, &c. Matt.18.q.43. 146
Repudiatæ mulieri cur dabatur libellus. Matth.19.q.56. pag.178
Repudij causæ an scribebantur in libello. ibid. quæst.57. pag. 179
Repudij in libello quidnam scribebatur. ibid.q.58.
Repudiandi quinam erat ordo. ibid.
Repudiare an omni tempore liceret. ibid.q.59.
Repudiare an omnibus vitiis licebat. ibid.q.60. 180
de Repudij libello Christi responsio, quomodo stat. ibid. quæst.61.
Repudij libellum Iudæi dando, an peccarent. ibid.
Repudium an statim sit sublatum post istam Christi prædicationem, ita vt statim obligarentur Iudæi ad non repudiandum. ibid.q.62. 181
Repudiando vxores, an Iudæi nunc peccent. ibid.q.63.
Repudij libellum, an aliquando licuerit dari. Matt.19. q.46. 166
Repudij libellum Moysen mandasse, quomodo dicatur hic, cum non mandauerit. Matt.19.q.40. 163
Repudij libellus, an aliquando fuerit in vsu. Matt. 19. q.47. 168
Repudij libellus, ad Iudæorum duritiam datus sit, quomodo sit verum, & quomodo hoc faciebat ad propositum Christi. ibid.q.41. 163
de Repudij libello, quare Deus posuit legem Iudæis. Matth.19.q.48. 169
Repudij feminis sustentationis, & vsurarum lex, an fuerit prius apud Gentiles, quam inter Iudæos, vel econtra. Ruth.1.q.21. 12
Repudiare, an possent defunctorum fratres vxores suas, vel legis beneficio priuarentur. ibid.q.55. 77
Repudium vxoris, an fuerit de se licitum. Deut.24. q.2. pag. 221.
Repudiantes vxores, & dantes ad vsuram Gentilibus, an peccarent. ibid.
Repudiare virum, an mulieri liceret. Matth.18.q.52. 173
Repudij libellus, vsura, & inimicorum innocentium occisio, quare Iudæis permittebantur cum essent simpliciter mala. Def.p.2.c.46. 57
Repudium quando fieret apud Hebræos. 1. Reg.8.q.191. pag. 241
Repudium, an sit contra ius naturæ. 1. Reg.cap.8.q.192. pag. 242
Repudium, quomodo potuerit stare sine peccato. 1. Reg. c.8.q.194. 243

Repudiare, an liceret ex omni causa vel ex aliquibus determinatis, & quæ erant illæ. Matt.19.q.55. 175
Repudij libellus, & vxorum pluralitas, an vnquam licuerit. Matt.25.q.172. 78
Repudiatam vxorem, quare non poterat vir reducere ad se. Matt.19.q.54. 175
Repudiatam vxorem, an liceret viro rursus accipere. Matt.19.q.53. 174
Repudiando vxores, an peccarent Iudæi. Matth.19.q.49. pag. 169
de Repudij libello, cur ponatur. Matt.19. cum supra hoc positum fuerit. Matt.19.q.17. 137
Repudiatarum vota & viduarum, an valeant. Num.c.30. q.41. 224
Repugnans principi ore, vel facto, quare debet mori. Ios. c.1.q.84. 59
Requiem in possessionem, quomodo aliquis habere dicatur. Deut.3.q.4. 26
Requietio de qua hic quidnam sit, vel quomodo diuidebat dimidium eius Sobale. 1.Paralip.2.q.17. 85
Res creata, an possibile sit quod habeat aliquam perfectionem totam simul, quæ æquiualeat omnibus perfectionibus quam per motum, aut successionem aliquam acquiri poterat in ipsa. Ios.11.q.46. 47
Res aliqua, an possit habere minorem durationem quam Deus. ibid.q.49. 50
Res, quare per creationem non consequutæ sunt simultatem permanendi simul essendi. ibid. q.73. 70.
in Rebus contingentia, & liberum arbitrium, an stet, stante infallibilitate scientiæ Dei. ibid.q.76. 73
Adducuntur argumenta contra decisionem superioris quæstionis de libertate nostra, & soluuntur. ibid.q.77. pag. 75
Quartum argumentum ad idem de præsentialitate vt supra. ibid.q.78. 76
in Re facienda nō requiritur scientia, sed dispositio. Matt. 10.q.121. 440
Rei passiones propriæ, an tollantur cum sint inseparabiles. Ios.11.q.41. 42
Rei alienæ, an maior diligentia præstari debeat, quam suæ, & an confidens sua possit aliena confidere. 4. Reg. 12.q.14. 310
Res nulla est nisi quæ est tota simul, & ex illa parte solum est, ex qua est tota simul. Ios.11.q.36. 37
Res aliquas, an Deus creare potuerit quæ haberent totum suum esse simul, & nunquam essent in potētia vel composita ex actu, & potentia. ibid.q.38. 39
Res aliquas cum Deus creare potuerit quæ haberent totum suum esse simul & nihil reciperent, seu indigerent, quare non creauit sic. ibid.q.42. 43
Et an decuit quod faceret meliori modo quo posset. ibid.
Res, an Deus creare potuerit quæ nunc sunt, vt haberet totum suum esse simul, & quod essent in ea omnes perfectiones quæ nunc producuntur per motum, cum iste modus sit longe perfectior. ibid.q.43. 45
Res Decem, quas dicunt Iudæi creatas esse in Vespere Sabbati, quæ sint, & quomodo errent in quolibet circa ista. Num.c.22.q.10. 67
de Rerum tribus gradibus quæ diuersimode consequuntur suum effectum secundum naturam eorum. Mat.10. q.124. 444
Res eadem cum traditur specie, numero, & pondere, an vsura committatur. Matt.25.q.221. 100
Res dupliciter sunt arduæ. Matt.13.q.14. 65
Rerum immobilis. Vid. Possessio.
de Rerum corporearum & incorporearum creatione Bedæ, & Strabi opinio num sit conueniens. Genes.1.q.7.4
in Rebus generatis quæ reperiantur secundum conditionem geniti, & gignentis. Parad.4.c.52. 56
de Rerum creatarum conditione quadam generationis. ibid.c.53.
de Rerum creatarum generationis alia conditione. ibid. cap. 54.
Ex dictis duæ conclusiones eliciuntur. ibid.c.57.
Res alienas, an possit aliquis confidere qui confidit sua, & an diligentius teneatur agere in re aliena quam in sua. 4. Reg.cap.12. q.14. pag. 110
Res, an vere sint hominis. 1.Paralip.29.q.10. 577
Res creatæ quam similitudinem habeāt ad æternitatem. Ios.11.q.30. 33
Res, an sicut à Diuina sapientia processerunt vt subsisterent, ita formæ earum profluxerint in substantias intellectuales. Matt.25.q.588. 359
Rerum formæ, an profluxerunt in substantias intellectuales sicut à diuina sapientia processerunt vt subsisterent. Matt.25.q.588. 359
Rerum formas si Deus non creasset, an illas eduxisset de potentia materiæ vt agentia naturalia. Genes.2. q.5. pag. 21
Rerum naturalium perfectio, an attendatur in duobus. ibid.q.23. 30
Rerum creatio, an inducat nos ad cognoscendum Dei potentiam infinitam. Genes.4.q.1. 46
Respondere cur voluit Deus Salomoni iterum, cum respondisset descendente igne de cælo, & deuorante sacrificia. 2.Paralip.7.q.32. 191
Resistere an liceat, vim inferre volenti. Matth.5. q.338. pag. 131
Restaurantes ædificia ecclesiastica, an frangant festum. Exod.c.12.q.41. 153
Restitutio, & sacrificium, quod iubetur hic, quomodo fieri debebat pro ijs, qui tollebant res alienas. Num.c.5. q.12. 100
Restitutio quando faciēda sit propriæ personæ, vel quando sufficiat dari in eleemosinam regula generalis traditur. Matt.6.q.47. 49
Restituere an teneantur vsuras bona vsurarij habētes tam scienter, quam ignoranter. Matt. cap.25. quæst.253. pag. 121
Restitutio vsurarum, an possit ab hæredibus vsurariorum Iudæorum peti. Matt.25.q.264. 126
Restitutio vsurarum quibus facienda. ibid.q.273. 130
Restituere an teneatur hæres, & vsurarius acquisita ex pecunia vsuraria. ibid.q.269. 128
Restituere vsuras quomodo compellatur vsurarius. ibid. q.284. 134
Restitutio eorum quæ dedit vsurarius Sacerdoti, & Ecclesiæ cui fiat. ibid. q.252. 121
Restituere an teneatur simoniacus, & quando, & cui. 4. Reg.4.q.44. 53
Restituere an teneatur vsurarius, & quando, & cui. ibid.
Restituere vsuras heredes vsurariorum, an teneantur, & qualiter, & quando. Matt.25.q.263. 125.
Restituere an omnes teneantur acceptas vsuras. Matt.25. q.257. 124
Restituere quascumque vsuras Christianis, an Iudæi compellantur. Matt.25.q.261. 125
Restitutio vsurarum, cum sit absenti, an sit mittenda pecunia, & cuius expensis. Matt.25.q.274. 130
Restituere vsuras, an possit Iudæus Iudæum compellere coram Ecclesiastico Iudice illas repetens. Matth.c.25. q.259. 125
Restitutio quibus facienda à campsoribus immoderate extorquentibus. Matt.25.q.287. 136
Restituere vsuras, an teneantur heredes vsurarij. Matth. 25.q.253. 121
Restitutio realis, an sit necessaria ad liberandum vsurarium, vel eius heredem à peccato, vel sufficiat remissio ab eo, quibus vsuræ debentur. Matt.25.q.272. 129
Restitutio realis, an sit necessaria ad vsurarios, vel eius heredes à peccato liberandos, vel an sufficiat remissio facta ab illis quibus vsuræ debentur. Mat.cap.25.q.272. pag. 129
Restituere vsuras cur Iudæos Ecclesia compellat, & eorum quædam peccata puniat, & quædam non. Mat.25. q.258. 124
Restituere an in omni casu teneatur, qui vsuras receperit, & quid si nullas habeat facultates, aut eas exhaustas in restituendo. ibid.q.262. 125
Resurrectionem nō esse, quomodo opinari poterant Sadducæi. Matt.22.q.126. 70. & q.128. 71
Resurrectio cum clare pateat ex Sacra Scriptura, quomodo

do de illa dubitare poterant Iudæi, & maxime Pharisæi. Matt.22.q.131. pag.73.
Resurrectio cum per mortuos resuscitatos pateret in facto quomodo Sadducæi illam negare poterant. ibid. q.132. 73
Resurrectio generalis, an particularis, an vtraque à Sadducæis negaretur. ibid.q.133. 74
Resurrectio generalis, cur potius quã particularis à Sadducæis negarent. ibid.q.134.
de Resurrectione, cur potius Sadducæi quæsiuerunt quam de aliqua alia re. ibid.q.139. 78
de Resurrectione, cur potius Sadducæi quæsiuerunt quam de Angelo, vel spiritu. ibid.q.140. 79
Resurrectionem, quomodo Sadducæi impugnabant per exemplum de septem fratribus semen suscitãtibus, &c. ibid.q.202. 113
Resurrectionis conditionem futuram quænam Scripturæ dicebant. ibid.q.208. 115
in Resurrectione non nubere, neque nuberi, quare Christus dixerit. ibid.q.209. 116
in Resurrectione, cur Christus dixerit, quod erunt sicut Angeli Dei. ibid.q.211. 118
de Resurrectione autem non legistis: Verba hæc, cur Christus dixerit allegando auctoritatem. ibid. q.213. pag. 119
de Resurrectione, cur Christus allegauit potius auctoritatem. Exod. cap. tertij, quam aliquam aliam. ibi. q.114. pag. 120
Resurrectio, quomodo probatur ex auctoritate ista. Deus Abraham, Deus Isaac &c. ibid.q.115.
Resurrectio, an futura sit. ibid.q.222. 123
Resurrectio, an erit generaliter omnium hominum, vel aliquorum specialiter. ibid.q.223. 128
Resurrectio, an sit naturalis. ibid. q.224. 129. & q.229. pag. 138
Resurrectionis nostræ, an Christi resurrectio causa sit. ibi. q.225. 132
Resurrectio Christi, an sit causa resurrectionis nostræ. ibi. q.225. 132
Resurrectiones, an causa sit vox tubæ quæ in resurrectione audietur. ibid.q.226. 134
in Resurrectione mortuorum, an Angeli aliquid operentur. ibid.q.227. 136
Resurrectionem generalem hominum futuram esse, an ostendi possit per naturalem rationem. ibid. q.228. pag. 137
Resurrectio generalis, an erit in fine sæculi. ibid.q.230. pag. 140
Resurrectionis tempus, an sit nobis ignotum, vel aliquo modo sciamus, vel scire possimus. ibid.q.231. 143
Resurrectio, an erit in die, vel in nocte. ibid.q.231. 148
Resurrectio, an fiet subito, vel erit aliqua successio in ea. ibid.q.232. 150
Resurrectio, an erit iam mortuorum tantum, vel poterit aliquis non gustando mortem ad illum statum transire ibid.q.234. 153
Resurrectio omnis, an erit à cineribus. ibid.q.235. 155
Resurrectio ex quibus fiet, an cineres inclinationem aliquam habeant ad animam quæ coniungetur eis. ibid. q.236. 156
in Resurrectione, an anima resumat idem corpus numero, quod prius habuit. ibid.q.237. 157
Resurrectio, an erit eiusdem hominis numero, qui prius fuit. ibid.q.238. 164
in Resurrectione, an pulueres redeant ad easdem corporis partes quæ dissolutæ sunt, vel potius ad alias. ibid. q.239. 173
in Resurrectione, an membra omnia humani corporis resumentur. ibid.q.240. 175
in Resurrectione, an redibunt humiditates omnes, & eædem numero, quæ in corpore fuerunt. ibid.q.241. 178.
Resurrectio, an erit capillorum, & vnguium hominis. ibi. q.242. 180
Resurrectio, an erit totius quicquid in hominis corpore fuerit de veritate naturæ. ibid.q.243. 181
Resurrectio, an erit totius quod fuit materialiter in membris corporis humani. ibid.q.244. pag. 198
Resurrectio hominum in quanam ætata erit. ibid.q.245. pag. 205
Resurrectio, an erit omnium in ætate eadem. ibid.
in Resurrectione, an habebunt omnes æqualem corporis staturam. ibid.q.246. 207
in Resurrectione, an resurgentes omnes masculi erunt, vel masculi, & feminæ. ibid.q.247. 208
Resurrectio, an erit ad vitam animalem, idest, an vtentur cibis, potibus, venereis, somno, vigilia, & huiusmodi. ibid.q.248. 210
Resurrectio mortuorum post quas ætates decursas erit. Matt.17.q.3. 334
in Resurrectione Christi firmissimum fuit testimonium. Matt.17.q.79. 376
post Resurrectionem cur homines non appetent id quod nunc. Matt.25.q.654. 409
post Resurrectionem, an quilibet cognoscet omnia peccata, quæ fecit. Matt.25.q.338. 178
Resurrectio, quomodo fiet. Genes. Epist. Hier. ad Pau.7.
Resurgentes, an iidem numero erunt. Genes.13. q.789. pag. 440
Et quare. ibid.
de Resurrectione, an intelligantur verba illa: Donec occurramus omnes, &c. ibid.q.797. 446
Resuscitatio. Vid. Suscitatio.
Reuelatio Magis, quomodo facta fuerit, an per Deum, vel per Angelum. Matt.2.q.49. 217
Reuelatio Magis, an facta fuerit illis dormientibus, vel vigilantibus. ibid.q.50.
Reuelatum cur illis sit, ne redirent ad Herodem. ibid. quæst.51.
Reuelare & prædicare infidelibus misteria fidei, an nobis licitum sit. Matt.7.q.9. 204
Reuelatio Peccatorum. Vid. Peccatorum detectio.
Reuelationem à Deo humiles accipiunt. Matt.11. q.57. pag.493
Reuelatio maxime competit Verbo Diuino. Matth.16. q.65. 282
Reuelationis quis modus factus est à Deo Semeiæ Prophetæ. 2. Paralip.12.q.9. 287
Reuelationem quando habuerunt Prophetæ Baal. 2. Paralip.18.q.26. 427
Reuelationis propheticæ modi quinque. 4. Reg.19.q.6.
Rex an possit licitè accipere filias subditorũ in focarias, panificas, & vnguentarias suas. 1. Reg.c.8.q.235. 262
Regibus, an sit licita impositio regalis de exigendo à subditis decimam. 1. Reg.c.8.q.237. 264
Reges imponentes, an peccent, & an aliquando iuuent se præscriptione. ibid.
Reges, an vngerentur oleo sacro, vel communi. 1. Reg.c.10.q.1. 287
Reges apud Iudæos per quos vngi deberẽt, an per laicos, vel per Sacerdotes, vel per Prophetas. 1. Reg.c.10.q.2.
Regis vnctio, quibus cærimoniis fiebat. 1. Reg.c.10.q.3. pag.290
Regem Amalecitarum, an occiderit Saul. 1. Reg. c.15. quæst.4.
Regem Agag, quare Saul non occiderit. 1. Reg. cap. 15. q.17.
Rex Moab quis erat. 1. Reg.c.22.q.7.
Reges totius Mundi à tempore Heli vsque ad obitum Saulis, quomodo numerentur. 1. Reg.c.31.q.20. 317
Rex Gessur quis esset. 2. Reg.c.3.q.3. 24
Regi an liceret solum habere 18. vxores, & non plus secundum opinionem Hebræorum. 2. Reg.c.12.q.5. 15
Rex an magis pertineret ad Israel, quam ad tribum Iuda. 2. Reg.c.19.q.36. 215
Rex Aad Chananæus quid audiuit post mortem Aaron. Num.c.33.q.6. 313
Reges Chananæorum, quomodo poterant cognoscere, quod transiuissent Iudæi Iordanem desiccatum. Ios.c.5 q.1. 136
Reges Amorrhæorum, quomodo poterant audire hæc, cum iam fuissent occisi per Moysen. Ios.c.5.q.2. 137
Reges, an essent multi in terra Chanaan. ibid.

Regum,& Principum corda, an ſpecialius ſint in manu Dei. Ioſue c.7.q.36. pag.228
Regem Hay quare Iudæi ſuſpenderunt inferentes ei ſpeciale ſupplicium quam ceteris. Ioſue cap.8. q.14.260
Regum iſtorum cadauera quare Ioſue appendit, vſque ad ſolis occaſum. Ioſue c.8.q.75. 260
Reges quinque Amorrhæorum, ſcilicet, Rex Ieruſalem,Rex Hebron, &c. an vere fuerint Amorrhæi. Ioſue c.10.q.5. 300
Reges multi Deos ſe videri volebant.Exod.c.9.q.6.101
Rex Chananæus quid audiuit de Iſraelitis ſecundum Rabbi Salom. Num.c.21.q.1. 22
Rex Moab quomodo poſt multa tempora petierit terram,quam habebant Iudæi. Num. cap.21. q.26. 50
Regi Moab petenti terram à Iudæis quid reſponderit Iephte. ibidem.
Rex Og, & Sehon,an receperint tributa à Chananæis, ne permitterent introire Iudæos in terram eorum. Num. c.21.q.25. 49
Rex cum dicatur,quod in Iſrael nō erat,quando erat hoc. Iud.18.q.3. 289
Rex quare dicatur, quod non erat in Iſrael in c.18. Iud. ibid.q.20. 304
Et quomodo hoc dicatur,cum fuerint vltores huius criminis. ibid.q.21.
Rex quare dicatur hoc tempore in Iſrael non fuiſſe. Iud. 21.q.50. 322
Regem Romanum, an Romani Iudæis imponerēt Machabæorum tempore.Deut.17.q.8. 168
Regem Romanum, an Romani Iudæis imponerent Chriſti tempore. ibid.
de Regum, & Prælatorum conditione, & occupationibus,& miſera vita eorum. Iud.9.q.29. 135
Regum de conſtitutione mandatum, de quo Deut.17. an ſit mandatum, vel permiſſio. Deut.17. q.7. 165
Regibus,an liceat theſaurizare, & euri immenſa habere pondera.Deut.17.q.9. 170
Regibus, & Principibus quid proſit Sacræ Scripturæ lectio. Deut.17.q.10. 172
Regi,an liceret priuare Sacerdotes adminiſtratione pecuniæ, & an habebat Rex in Veteri Teſtamento plenam poteſtatem ſuper Sacerdotes, tam in ciuilibus, quam in criminalibus ſic vt poſſet eos priuare, & occidere. 4.Reg.12.q.8. 108
de Regis Og Magnitudine quid ſentiant Talmudiſtæ. Num.c.21.q.27. 54
Rex Og quis erat. ibid.
Reges, qui Deos ſe dixerunt. Num.c.22.q.13. 73
Regis facientis nuptias parabolam, an Chriſtus dixerit continuate,& ſtatim poſt præcedentia. Matt.22.q.1. 3
Parabola iſta, an ſit eadem cum illa quæ ponitur. Luc. 14.ibid.q.3. 4
Parabolæ iſtius circa corticem ſeu ſenſum parabolicum, quidnam vocetur hic regnum. ibid.q.4. 5
in Parabola iſta cur nuptias faciēs dicatur, quod erat Rex & vocauit multos ad conuiuium filij ſui. ibid.q.5. 5
Conuiuium iſtud ad quid fiebat. ibid.q.6. 6
Serui iſti quare bis inuitatos accerſitū ierunt. ibid.q.7.6
Seruos eoſdem cur Rex in ſecunda vice, quos in prima, ad inuitatos vocandum non miſit,ſed alios. ibid.q.8. 7
Rex quare fecit fieri perſuaſiones inuitatis. ſ. Ecce prandium meum paraui. ibid.q.9. 7
Inuitati iſti an ſimpliciter venire noluerunt, vel excuſationes poſuerunt. ibid.q.10. 7
An in occupationibus inuitatorum iſtorum. Matth. à Luca diſſentiat. ibid.q.11. 8
Inuitati quidam quare Regis ſeruos occiderunt. ibid. q.12. 8
Rex iſte, an recte egerit,vel peccauerit,cum occiderit inuitatos,qui non venerunt. ibid.q.13. 8
Rex iſte quare ſuccendit ciuitatem illorum inuitatorum. ibid.q.14. 8
Ciuitas iſta.an exuſta eſt,deletis omnibus,qui in ea erant, vel quomodo. ibid.q.15. 9
Regi iſti,an licuerit occidere omnes, & inflammare vrbem. ibid.q.16. 9
An hoc.ſ.ite ergo ad exitus viarum,&c. fuerit factū ante occiſionem inuitatorum vel poſt. ibid.q.17. 10
Rex quare dixit ſeruis ſuis qui inuitati fuerunt,quod non fuerunt digni. ibid.q.18. 11
Rex cum nunc iuſſit ire miniſtros ad exitus viarum,vocatio an fieret intra vrbem,vel foris. ibid. q.19. 11
Rex quare non miſit ad inuitandum alios,ſed miſit ad introducendum eos,qui erant in viis. ibid.q.20. 11
Rex quare dixit ſeruis ſuis: Ite ad exitus viarum.ibi.q.21.
Regis ſerui quare congregauerunt omnes quoſcumque inuenerunt malos,& bonos. ibid.q.22.
Rex quare intrauit vt videret diſcumbentes. ibid. q.23.
Regem vidiſſe hominem nuptialem veſtem non habentem quare dicatur. ibid.q.24. 13
Regem vidiſſe hominem non veſtitum nuptiali veſte quomodo dicatur, cum plures ibi huiuſmodi eſſent. ibid.q.25.
Rex quare dixit: Ibi erit fletus, & ſtridor dentium. ibid. q.28. 15
Parabolæ iſtius in fine quare dicitur: Multi ſunt vocati, pauci vero electi. ibid.q.29. 15
Et quomodo conuenit hoc cum partibus aliis parabolæ. ibid.q.29.
Parabolæ iſtius applicatio ad ſenſum litteralem quem Chriſtus intendit,&c.ibid.q.30. 15
Rex iſte quiſnam ſit. ibid.q.31.
Regnum cælorum quod ſit ſimile homini Regi,quomodo verum eſt. ibid.q.32. 16
Regis filius iſte quiſnam ſit. ibid.q.33. 16
Serui iſti qui ad nuptias vocauerunt, quinam fuerunt. ibid.q.34. 17
Inuitati iſti quinam erant. ibid.q.35. 18
Serui ſecundi vocantes ad nuptias, quinam ſint. ibidem q.36. 18
Inuitatos ad nuptias vocare,quidnam ſit.ibid.q.37. 19
Serui ſecundi, quare mittuntur, cum primi ſufficerent. ibid.q.38.
Serui ſecundi quare fecerunt ſuaſiones ad inuitatos,& non primi. ibid.q.20.
Suaſio iſta: Ecce prandium meum paraui, &c. quomodo applicatur ad propoſitum. ibid.q.40.
Quare dicitur,& omnia parata ſunt.ibid.q.41. 21
Inuitati quomodo venire noluerunt.ibid.q.42. 21
Inuitatos ire in villā,& ad negociationē quid ſit.ib.q.43.
Inuitati quod tenuerint, & occiderint ſeruos,quidnam ſit.ibid.q.44. 22
Inuitati quare tacuerunt,& occiderunt ſeruos iſtos.ibid. q.45. 22
Inuitatos occidiſſe ſeruos contumelia affectos, cur dicatur. ibid.q.46.
De filij morte quare non eſt hic poſitum, ſed ſolum de morte filiorum. ibid.q.47.
Seruorum primorum de occiſione, quare non ponitur hic. ibid.q.48. 23
Rex quare vocatur nunc Rex, cum prius vocaretur homo. ibid.q.49.
Rex cur iratus perdidit homicidas,& ſuccendit ciuitatem illorum.ibid.q.50. 24
Regis exercitus iſti quos miſit, quinam ſunt.ibid.q.51.
Regem, homicidis occiſis, quare dixiſſe dicitur: Nuptiæ quidem paratæ ſunt, ſed inuitati non fuerunt digni. ibid.q.52. 25
Inuitatos non fuiſſe dignos,quomodo verū ſit. ibid.q.53.
Rex quare dixit, quoſcumque inueneritis vocate ad nuptias.ibid.q.55. 26
Rex quare dixit: ite ad exitus viarum. ibid.q.56. 26
Seruos egreſſos de via congregaſſe quoſcumque inuenerunt,quare dicatur.ibid.q.57. 26
Seruos congregaſſe bonos, & malos quare dicatur. ibid. q.58. 27
Nuptias diſcumbentium impletas eſſe, quare dicatur. ibid.q.59.
Rex quod intrauit vt diſcumbentes videret, quidnam ſit.ibid.q.60.
Veſtis iſta nuptialis quidnam ſit.ibid.q.61. 28
Rex quare vocat amicum eum,quem condemnat.ibi.q.63.

Index Quæſtionum.

do de illa dubitare poterant Iudæi, & maxime Pharisæi. Matt.22.q.131. pag.73.

Resurrectio cum per mortuos resuscitatos pateret in facto quomodo Sadducæi illam negare poterant. ibid. q.132. 73

Resurrectio generalis, an particularis, an vtraque à Sadducæis negarentur. ibid.q.133. 74

Resurrectio generalis, cur potius quã particularis à Sadducæis negarenr. ibid.q.134.

de Resurrectione, cur potius Sadducæi quæsiuerunt quam de aliqua alia re. ibid.q.139. 78

de Resurrectione, cur potius Sadducæi quæsiuerunt quam de Angelo, vel spiritu. ibid.q.140. 79

Resurrectionem, quomodo Sadducæi impugnabant per exemplum de septem fratribus semen suscitãtibus, &c. ibid.q.201. 113

Resurrectionis conditionem futuram quænam Scripturæ dicebant. ibid.q.208. 115

in Resurrectione non nubere, neque nuberi, quare Christus dixerit. ibid.q.209. 116

in Resurrectione, cur Christus dixerit, quod erunt sicut Angeli Dei. ibid.q.211. 118

de Resurrectione autem non legistis: Verba hæc, cur Christus dixerit allegando auctoritatem. ibid. q.213. pag. 119

de Resurrectione, cur Christus allegauit potius auctoritatem. Exod.cap.tertij, quam aliquam aliam. ibi.q.114. pag. 120

Resurrectio, quomodo probatur ex auctoritate ista. Deus Abraham, Deus Isaac &c. ibid.q.115.

Resurrectio, an futura sit. ibid.q.222. 123

Resurrectio, an erit generaliter omnium hominum, vel aliquorum specialiter. ibid.q.223. 128

Resurrectio, an sit naturalis. ibid. q.224. 129. & q.229. pag. 138

Resurrectionis nostræ, an Christi resurrectio causa sit. ibi. q.225. 132

Resurrectio Christi, an sit causa resurrectionis nostræ. ibi. q.225. 132

Resurrectiones, an causa sit vox tubæ quæ in resurrectione audietur. ibid.q.226. 134

in Resurrectione mortuorum, an Angeli aliquid operentur. ibid.q.227. 136

Resurrectionem generalem hominum futuram esse, an ostendi possit per naturalem rationem. ibid. q.228. pag. 137

Resurrectio generalis, an erit in fine sæculi. ibid.q.230. pag. 140

Resurrectionis tempus, an sit nobis ignotum, vel aliquo modo sciamus, vel scire possimus. ibid.q.231. 143

Resurrectio, an erit in die, vel in nocte. ibid.q.231. 148

Resurrectio, an fiet subito, vel erit aliqua successio in ea. ibid.q.232. 150

Resurrectio, an erit iam mortuorum tantum, vel poterit aliquis non gustando mortem ad illum statum transire ibid.q.234. 153

Resurrectio omnis, an erit à cineribus. ibid.q.235. 155

Resurrectio ex quibus fiet, an cineres inclinationem aliquam habeant ad animam quæ coniungetur eis. ibid. q.236. 156

in Resurrectione, an anima resumat idem corpus numero, quod prius habuit. ibid.q.237. 157

Resurrectio, an erit eiusdem hominis numero, qui prius fuit. ibid.q.238. 164

in Resurrectione, an pulueres redeant ad easdem corporis partes quæ dissolutæ sunt, vel potius ad alias. ibid. q.239. 173

in Resurrectione, an membra omnia humani corporis resumentur. ibid.q.240. 175

in Resurrectione, an redibunt humiditates omnes, & eædem numero, quæ in corpore fuerunt. ibid.q.241. 178.

Resurrectio, an erit capillorum, & vnguium hominis. ibi. q.242. 180

Resurrectio, an erit totius quicquid in hominis corpore fuerit de veritate naturæ. ibid.q.243. 181

Resurrectio, an erit totius quod fuit materialiter in membris corporis humani. ibid.q.244. pag. 198

Resurrectio hominum in quanam ætate erit. ibid.q.245. pag. 205

Resurrectio, an erit omnium in ætate eadem. ibid.

in Resurrectione, an habebunt omnes æqualem corporis staturam. ibid.q.246. 207

in Resurrectione, an resurgentes omnes masculi erunt, vel masculi, & feminæ. ibid.q.247. 208

Resurrectio, an erit ad vitam animalem, idest, an vtentur cibis, potibus, venereis, somno, vigilia, & huiusmodi. ibid.q.248. 210

Resurrectio mortuorum post quas ætates decursas erit. Matt.17.q.3. 334

in Resurrectione Christi firmissimum fuit testimonium. Matt.17.q.79. 376

post Resurrectionem cur homines non appetent id quod nunc. Matt.25.q.654. 409

post Resurrectionem, an quilibet cognoscet omnia peccata, quæ fecit. Matt.25.q.338. 178

Resurrectio, quomodo fiet. Genes. Epist. Hier. ad Pau.7.

Resurgentes, an iidem numero erunt. Genes.13.q.789. pag. 440

Et quare. ibid.

de Resurrectione, an intelligantur verba illa: Donec occurramus omnes, &c. ibid.q.797. 446

Resuscitatio. Vid. Suscitatio.

Reuelatio Magis, quomodo facta fuerit, an per Deum, vel per Angelum. Matt.2.q.49. 217

Reuelatio Magis, an facta fuerit illis dormientibus, vel vigilantibus. ibid.q.50.

Reuelatum cur illis sit, ne redirent ad Herodem. ibid. quæst.51.

Reuelare & prædicare infidelibus mysteria fidei, an nobis licitum sit. Matt.7.q.9. 204

Reuelatio Peccatorum. Vid. Peccatorum detectio.

Reuelationem à Deo humiles accipiunt. Matt.11. q.57. pag.493

Reuelatio maxime competit Verbo Diuino. Matth. 16. q.65. 282

Reuelationis quis modus factus est à Deo Semeiæ Prophetæ.2.Paralip.12.q.9. 287

Reuelationem quando habuerunt Prophetæ Baal. 2.Paralip.18.q.26. 427

Reuelationis propheticæ modi quinque. 4. Reg.19. q.6.

Rex an possit licitè accipere filias subditorũ in focarias, panificas, & vnguentarias suas. 1.Reg.c.8.q.235. 262

Regibus, an sit licita impositio regalis de exigendo à subditis decimam. 1.Reg.c.8.q.237. 264

Reges imponentes, an peccent, & an aliquando iuuent se præscriptione. ibid.

Reges, an vngerentur oleo sacro, vel communi. 1.Reg.c. 10.q.1. 287

Reges apud Iudæos per quos vngi deberẽt, an per laicos, vel per Sacerdotes, vel per Prophetas. 1.Reg.c.10.q.2.

Regis vnctio, quibus cærimoniis fiebat. 1.Reg.c.10.q.3. pag.290

Regem Amalecitarum, an occiderit Saul. 1. Reg. c.15. quæst.4.

Regem Agag, quare Saul non occiderit. 1.Reg. cap. 15. q.17.

Rex Moab quis erat. 1.Reg.c.22.q.7.

Reges totius Mundi à tempore Heli vsque ad obitum Saulis, quomodo numerentur. 1.Reg.c.31.q.20. 317

Rex Gessur quis esset. 2.Reg.c.3.q.3. 24

Regi an liceret solum habere 18. vxores, & non plus secundum opinionem Hebræorum. 2.Reg.c.12.q.5. 12

Rex an magis pertineret ad Israel, quam ad tribum Iuda. 2.Reg.c.19.q.36. 215

Rex Aad Chananæus quid audiuit post mortem Aaron. Num.c.33.q.6. 313

Reges Chananæorum, quomodo poterant cognoscere, quod transiuissent Iudæi Iordanem desiccatum. Iol.c.5 q.1. 136

Reges Amorrhæorum, quomodo poterant audire hæc, cum iam fuissent occisi per Moysen. Iol.c.5.q.2. 137

Reges, an essent multi in terra Chanaan. ibid.

Regum, & Principum corda, an specialius sint in manu Dei. Iosue c.7.q.36. pag.228

Regem Hay quare Iudæi suspenderunt inferentes ei speciale supplicium quam ceteris. Iosue cap.8. q.14.260

Regum istorum cadauera quare Iosue appendit, vsque ad solis occasum. Iosue c.8.q.75. 260

Reges quinque Amorrhæorum, scilicet, Rex Ierusalem, Rex Hebron, &c. an vere fuerint Amorrhæi. Iosue c.10.q.5. 300

Reges multi Deos se videri volebant. Exod.c.9.q.6.101

Rex Chananæus quid audiuit de Israelitis secundum Rabbi Salom. Num.c.21.q.1. 22

Rex Moab quomodo post multa tempora petierit terram, quam habebant Iudæi. Num. cap.21. q.26. 50

Regi Moab petenti terram à Iudæis quid responderit Iephte. ibidem.

Rex Og, & Sehon, an receperint tributa à Chananæis, ne permitterent introire Iudæos in terram eorum. Num. c.21.q.25. 49

Rex cum dicatur, quod in Israel nõ erat, quando erat hoc. Iud.18.q.3. 289

Rex quare dicatur, quod non erat in Israel in c.18. Iud. ibid.q.20. 304

Et quomodo hoc dicatur, cum fuerint vltores huius criminis. ibid.q.21.

Rex quare dicatur hoc tempore in Israel non fuisse. Iud. 21.q.50. 322

Regem Romanum, an Romani Iudæis imponerẽt Machabæorum tempore. Deut.17.q.8. 168

Regem Romanum, an Romani Iudæis imponerent Christi tempore. ibid.

de Regum, & Prælatorum conditione, & occupationibus, & misera vita eorum. Iud.9.q.29. 135

Regum de constitutione mandatum, de quo Deut.17. an sit mandatum, vel permissio. Deut.17. q.7. 165

Regibus, an liceat thesaurizare, & auri immensa habere pondera. Deut.17.q.9. 170

Regibus, & Principibus quid prosit Sacræ Scripturæ lectio. Deut.17.q.10. 172

Regi, an liceret priuare Sacerdotes administratione pecuniæ, & an habebat Rex in Veteri Testamento plenam potestatem super Sacerdotes, tam in ciuilibus, quam in criminalibus sic vt posset eos priuare, & occidere. 4 Reg.12.q.8. 108

de Regis Og Magnitudine quid sentiant Talmudistæ. Num.c.21.q.27. 54

Rex Og quis erat. ibid.

Reges, qui Deos se dixerunt. Num.c.22.q.13. 73

Regi facientis nuptias parabolam, an Christus dixerit continuate, & statim post præcedentia. Matt.22.q.1. 3

Parabola ista, an sit eadem cum illa quæ ponitur. Luc. 14.ibid.q.3. 4

Parabolæ istius circa corticem seu sensum parabolicum, quidnam vocetur hic regnum. ibid.q.4. 5

in Parabola ista cur nuptias faciẽs dicatur, quod erat Rex & vocauit multos ad conuiuium filij sui. ibid.q.5. 5

Conuiuium istud ad quid fiebat. ibid.q.6. 6

Serui isti quare bis inuitatos accersitũ iuerunt. ibid.q.7.6

Seruos eosdem cur Rex in secunda vice, quos in prima, ad inuitatos vocandum non misit, sed alios. ibid.q.8. 7

Rex quare fecit fieri persuasiones inuitatis. s. Ecce prandium meum paraui. ibid.q.9. 7

Inuitati isti an simpliciter venire noluerunt, vel excusationes posuerunt. ibid.q.10. 7

An in occupationibus inuitatorum istorum. Matth. à Luca dissentiat. ibid.q.11. 8

Inuitati quidam quare Regis seruos occiderunt. ibid. q.12. 8

Rex iste, an recte egerit, vel peccauerit, cum occiderit inuitatos, qui non venerunt. ibid.q.13. 8

Rex iste quare succendit ciuitatem illorum inuitatorum. ibid.q.14. 8

Ciuitas ista an exusta est, deletis omnibus, qui in ea erant, vel quomodo. ibid.q.15. 9

Regi isti, an licuerit occidere omnes, & inflammare vrbem. ibid.q.16. 9

Index Quæstionum.

An hoc. s. ite ergo ad exitus viarum, &c. fuerit factũ ante occisionem inuitatorum vel post. ibid.q.17. 10

Rex quare dixit seruis suis qui inuitati fuerunt, quod non fuerunt digni. ibid.q.18. 11

Rex eum nunc iussit ire ministros ad exitus viarum, vocatio an fieret intra vrbem, vel foris. ibid. q.19. 11

Rex quare non misit ad inuitandum alios, sed misit ad introducendum eos, qui erant in viis. ibid.q.20. 11

Rex quare dixit seruis suis: Ite ad exitus viarum. ibi.q.21.

Regis serui quare congregauerunt omnes quoscumque inuenerunt malos, & bonos. ibid.q.22.

Rex quare intrauit vt videret discumbentes. ibid. q.23.

Regem vidisse hominem nuptialem vestem non habentem quare dicatur. ibid.q.24. 13

Regem vidisse hominem non vestitum nuptiali veste quomodo dicatur, cum plures ibi huiusmodi essent. ibid.q.25.

Rex quare dixit: Ibi erit fletus, & stridor dentium. ibid. q.28. 15

Parabolæ istius in fine quare dicitur: Multi sunt vocati, pauci vero electi. ibid.q.29. 15

Et quomodo conuenit hoc cum partibus aliis parabolæ. ibid.q.29.

Parabolæ istius applicatio ad sensum litteralem quem Christus intendit, &c. ibid.q.30. 15

Rex iste quisnam sit. ibid.q.31.

Regnum cælorum quod sit simile homini Regi, quomodo verum est. ibid.q.32. 16

Regis filius iste quisnam sit. ibid.q.33. 16

Serui isti qui ad nuptias vocauerunt, quinam fuerunt. ibid.q.34. 17

Inuitati isti quinam erant. ibid.q.35. 18

Serui secundi vocantes ad nuptias, quinam sint. ibidem q.36. 18

Inuitatos ad nuptias vocare, quidnam sit. ibid.q.37. 19

Serui secundi, quare mittuntur, cum primi sufficerent. ibid.q.38.

Serui secundi quare fecerunt suasiones ad inuitatos, & non primi. ibid.q.20.

Suasio ista: Ecce prandium meum paraui, &c. quomodo applicatur ad propositum. ibid.q.40.

Quare dicitur, & omnia parata sunt. ibid.q.41. 21

Inuitati quomodo venire noluerunt. ibid.q.42. 21

Inuitatos ire in villã, & ad negociationẽ quid sit. ib.q.43.

Inuitati quod tenuerint, & occiderint seruos, quidnam sit. ibid.q.44. 22

Inuitati quare tacuerunt, & occiderunt seruos istos. ibid. q.45. 22

Inuitatos occidisse seruos contumelia affectos, cur dicatur. ibid.q.46.

De filij morte quare non est hic positum, sed solum de morte filiorum. ibid.q.47.

Seruorum primorum de occisione, quare non ponitur hic. ibid.q.48. 23

Rex quare vocatur nunc Rex, cum prius vocaretur homo. ibid.q.49.

Rex cur iratus perdidit homicidas, & succensit ciuitatem illorum. ibid.q.50. 24

Regis exercitus isti quos misit, quinam sunt. ibid.q.51.

Regem, homicidis occisis. quare dixisse dicitur: Nuptiæ quidem paratæ sunt, sed inuitati non fuerunt digni. ibid.q.52. 25

Inuitatos non fuisse dignos, quomodo verũ sit. ibid.q.53.

Rex quare dixit, quoscumque inueneritis vocate ad nuptias. ibid.q.55. 26

Rex quare dixit: ite ad exitus viarum. ibid.q.56. 26

Seruos egressos de via congregasse quoscumque inuenerunt, quare dicatur. ibid.q.57. 26

Seruos congregasse bonos, & malos quare dicatur. ibid. q.58. 27

Nuptias discumbentium impletas esse, quare dicatur. ibid.q.59.

Rex quod intrauit vt discumbentes videret, quidnam sit. ibid.q.60.

Vestis ista nuptialis quidnam sit. ibid.q.61. 28

Rex quare vocat amicum eum, quem condemnat. ibi.q.63.

Rex quare iussit mitti in tenebras eum, qui non habebat vestem nuptialem. Matt.22.q.65. pag.29
Et an fecit ei iniuriam, cum eum vocasset. ibid.
Rex quare dixit, ligatis manibus, & pedibus mittite eum in tenebras. ibid. q.66.
Damnatos in tenebras exteriores mitti, quidnam sit. ibid. q.67. 29
Et quæ sunt illæ tenebræ. ibid.
In tenebris exterioribus, quare dicitur, quod erit fletus, & stridor dentium. ibid.q.68. 30
Regis ad manum. Vid. Iosaphat tempore.
Regea Arabiæ. Vid. Arabiæ.
Reges nostri, an peccent similiter faciendo, sicut Salomon congregando equos & currus. 3. Reg.10. q.11. pag.155
Reges tres Ioram Israel, Iosaphat Iuda, & Edon, quomodo dicantur descendisse ad consulendum Eliseum, cum essei in castria.4.Reg.5.q.8. 22
Regem quibus cærimoniis vngebant Iudæi. 3. Reg.1. q.37. 19
Regis in vnctione apud Iudæos cærimonia prima erat olei effusio. 3.Reg.1.q.38. 20
Naas Rex Ammon quisnam fuerit. 1. Paralip.19. q.2. pag.370
Regum in curiis. Vid. in curiis Regum.
Regis in domo, an debebat Eliseus se intromittere pro secularium negotiorum expeditione. 4. Reg.4. q.21. pag.30
Regum durationes multas de modo concordandi. 3.Regum 15.q.7. 234
Regum maliregnantium, an aliquando tempora subticeantur. ibidem.
Reges quonam oleo vngebantur, an oleo communi vel sacro.3.Reg.1.q 42. 21
Reges quidam, quomodo delebant aliorum posteritatem. 3.Reg.16.q.3. 249
Regum liber quare diuiditur in quattuor libros apud Græcos, & Latinos, cum Hebræi talem distinctionem non faciant.4.Reg. Præf.q.1. 1
Reges, an fuerint ante diluuium. Genes.10. quæst.6. pag 93
Rex primus quis fuerit. ibid.
Rex Ioas, & Ioiada an recte faciebant non accipiendo rationem expensarum ab illis, quibus dabant pecunias. 4. Reg.12.q.14. 110
Regem viuum habentes Israelitæ, an peccarent Iehu in regem accipiendo. 4.Reg.9.q.15. 86
Regum sepulchra. Vid. sepulchra Regum.
Reges Hebræorum quotnam fuerunt vsque ad captiuitatem Babylonis: 4.Reg.25.q.33. 226
Reges Hebræorum vsque ad captiuitatem Babylonis quanto tempore durauerint.4.Reg.25.q.34. 226
Reges Israel. Vid. Israel Reges.
Reges Iuda. Vid. Iuda Reges.
Reges antiquitus coronabantur apud fontes, & arbores.3. Reg.1.q.22. 13
Regum Israel gesta, quare non ponuntur in hoc c. 13. 1.Paralip. 2.Paral.13.q.11. 298
Rex nuptias faciens. Vid. Parabola Regis.
Regem, an Christus conuenienter seipsum vocet, cum aliàs prohibuerit de se magna dici. Matth.25. q.35. pag.190
Reges, an in Veteri Testamento habebant plenam potestatem super Sacerdotes tam in ciuilibus quam in criminalibus sic vt possent eos priuare, & occidere.4.Reg. 12.q.8. 108
Regis Iosaphat. Vid. Iosaphat Regis.
Reges, & præsides ad quos Apostoli ducebantur, & à quibus ducebantur, quinam erant. Matth.10. q.99. pag.418
Regis Syriæ. Vid. Syriæ Rex.
Regij sanguinis à viri ab Athalia occisi quinam erant, & an essent filij sui, vel nepotes. 4. Reg. cap.11. quæst.2. pag.101
Regij sanguinis omnes, quomodo occidere potuit Athalia.4.Reg.11.q.3. 103
Regij sanguinis omnes quare occidit Athalia. 4. Reg.11. q.4. pag.101
Regij sanguinis viros istos quare Deus occidi permisit.4. Reg.11.q.7. 102
Regum libros cur Iudæi in duos diuidant, nos verò in quattuor. 3.Reg:Præf.q.1. 1
Regum libri cur sic à Iudæis appellentur, scilicet, duo primi liber Samuelis, & duo sequentes Melachim, id est Regum, Reg.3. Præf.q.2. 1
Regum libri duo vltimi cur à Iudæis Melachim, i. Regum, vel Melachot.i. Regnorum appellantur.3.Reg. Præf.q.3. 2
Regum libros omnes cur Latini Regum libros vocauerunt. 3.Reg. Præf.q.4. 3
Et cur diuisi sunt in quatuor partes. ibid.
Regum libro tertio cur Salomonis historia ponitur, & non in præcedenti.3.Reg. Præf. q.5. 3
Regum libro tertio cur Dauid historiæ pars ponatur, scilicet, eius mors, cum eius historia ponatur libro.2.Reg. 3.Reg.Præf.q.6. 3
Regum libri tertij continuatio, an sit ad præcedentem, & an immediate acta sint scripta in eo.3.Reg.Præf.q.7. 4
Rituum sacrificiorum regulæ quattuor Sacerdotum iura distinguentes.Leuit.6.q.14. 94
Roboam an peccauerit habendo plures vxores, & concubinas. 1.Reg.c.8.q.226. 258
Roboam quomodo Deus reliquit quandam partem Regni propter Dauid. 3.Reg.11.q.11. 169
Roboam ad constituendum Regem, quare concurrit omnis Israel in Sichem, potius quam in Ierusalem.3.Reg. 12.q.2. 179
à Roboam an iuste potuerunt Israelitæ petere aliquas conditiones. ibid.q.4. 180
Roboam an peccauit respondendo dure populo.ibid.q.5.
Roboam mouendo ad respondendum dure populo, an Deus recte egerit. 3.Reg.12.q.6. 182
in Roboam excæcatio, seu induratio, an causata fuerit propter peccata sua, vel propter peccata Salomonis. ibid.q.7. 180
à Roboam decedendo, an peccauerint decem Tribus.ibi. quæst.8.
Roboam an sequuta fuerit sola tribus Iuda, vel etiam tribus Beniamin.ibid.q.14. 187
An potuerat iuste pugnare contra Israel. ibid.q.15.
Roboam cum alias tribus non haberet præter Iuda, & Beniamin, an reliqui de quibus hic, dicantur Sacerdotes, & Leuitæ, vel illi qui erant parui status. ibid.q.17. pag.188
Roboam quare misit Aduram ad decem Tribus, quæ recesserunt ab eo.2.Paralip.10.q.16. 251
à Roboam recedentes Tribus decem. Vid. Tribus decem.
contra Roboam bellando, an peccauerit Sesac Rex Ægypti.2.Paralip.12.q.5. 283
Roboam an peccauerit Abiam, & non primogenitũ constituendo Regem.2.Paralip.11.q.27. 276
Roboam ad Regem constituendum, quare populos in Sichem, & non in Ierusalem conuenit. 2.Paralip.10.q.2. pag.242
Roboam quando, & vbi factus est Rex super Iudam, & Beniamin. 2.Paralip.12.q.2. 257
Roboam, & Ieroboam, an peccauerunt pugnando. 2.Paralip.12.q.23. 296
Roboam an verum sit, quod esset tot annorum, scilicet, 41.cum cœpit regnare. 2.Paralip.12.q.20. 295
Roboam quare non præparauit cor suum ad Dominum. 2.Paralip.12.q.21. 295
Roboam, & Ieroboam, an pugnarunt tota vita sua. 2.Paralip.12.q.22. 296
Robur corporis in nobis est cibum. Matt.cap.14. q.113. pag.163
Roboam domus, & domus Domini, quomodo Sesac potuit auferre thesauros. 2. Paralip.22. quæst.13. pag.289
ad Roboam cur venerunt Sacerdotes, & Leuitæ relinquentes loca sua, & suburbana. 2.Paralip.11.quæst.13. pag.266

Roboam cur voluit consulere iuuenes, & assensis eorum consilio,& quomodo senes permiserunt, respondere,vt respondit,scilicet,quod magis eos grauaret, cum ex tali responsione sequeretur periculum regni. 2. Paralip. 10.q.11. 248
Roboam, an peccauerit respondendo populo dura ista, quæ respondit.2.Paralip.10.q.12. 248
Roboam domus, & domus Domini, an Sesac thesauros tulerit.2.Paralip.12.q.12. 289
Roboam quare Maacham vxorem super alias dilexit, ita vt filium eius Abiam constitueret Regem. 2. Paral.11. q.20.
Roboam an regnum deleuisset Deus si non ipse, & Principes Iudæ humiliati essent. 2. Paralip.12. quæst.10. pag.288
Roboam vxor Mahalat quare prius nominata est, quam Maacha, & etiam Abigail filia Eliab. 2. Paralip.11. q.20.
Roboam,an tot vxores,scilicet, decem, & octo posset habere absque peccato. 2.Paral.11.q.24. 274
Roboam, & principibus Iudæ facta loquutio Semeiæ Prophetæ, ad quid profuerit. 2. Paralip.12. quæst.7. pag.286
cum Roboam quare manserunt tribus duæ,scilicet,Iuda, & Beniamin. 2.Paralip.10.q.3. 258
Roboam, an licite potuerint tribus decem occidere pro stultitia sua in respondendo durè. 2. Paralip.10. q.20. pag.254
Roboam veniam petente de eius verbo stultò contra populum, an tribus decem ad eum redire tenerentur. 2. Paralip.10.q.18. 252
Roboam,& principes Iudę,an seruierint Sisac regi Aegypti. 2.Paralip.12.q.11. 228
Roboam, an bellum iustum foueret contra decem tribus quæ ab eo recesserant. 2.Paralip.10.q.7. 261
Roboam,an esset Sesac Rex Aegypti cognatus. 2.Paralip. 12.q.3. 281
Roboam inter & Ieroboam regni diuisionem quomodo Deus dixit eius voluntate, factam esse,& quod nõ esset pugnandum ad reintegrandum illud. 2. Paralip.11. q.11. 264
Roboam cum se excusasset de verbo stulto, & ideo tribus decem possent in eius Dominio manere, an magis mererentur redeundo ad eum, vel manendo cum Ieroboam. 2.Paralip.10.q.29. 253
Roboam vxores quare solum ponuntur tres.2.Paralip.11. q.19. 272
Roboam quomodo Abiam regem, viuens constituit contra consuetudinem.2.Paralip.11.q.30. 279
Roboam,an peccauerit accipiendo vxores consanguineas. 2.Paralip.11.q.22. 274
Roboam filiorum nonnullorum tantum cur nomina ponantur, & non omnium. 2. Paralip.11. quæst.21. pag.274
Roboam an peccauerit habendo 60.concubinas.2.Paral. 11.q.25. 276
Roboam an peccauerit vel iuste egerit Abiam regem constituendo.2.Paralip.11.q.26. 276
Roboam tempore quinam essent illi effeminati qui tunc erant. 3.Reg.14.q.35. 228
contra Roboam quomodo ascendit Rex Aegypti cum videretur cognatus vel affinis eius. 3. Reg.14.quæst.36. pag.229
Roboam, an peccauerit pugnando contra Ieroboam. 3. Reg.14.q.39. 231
inter Roboam,& Ieroboam semper fuisse bellum quomodo dicatur. 3.Reg.14.q.40. 231
Roboam sub imperio quomodo dicatur. 2. Paralip.11. duas tribus Iuda, & Beniamin fuisse, cum 3. Reg.11. dicatur, quod sola tribus Iuda cederet Roboam, & eodem loco dicitur, quod sola tribus Iuda sequebatur domum Dauid.2.Paralip.11.q.12. 265
Roboam regnum, quomodo dicatur confirmatum esse solum tribus annis. 2.Paralip.11.q.18. 270
Roboam, & populus Israel quare dereliquerunt legem Dei. 2.Paralip.12.q.2. 280

Robur militiæ Dauid quisnam fuit. 1. Paralip.20. q.4. pag.389
in Rogationibus ieiunium, an sit præceptum vel consilium. Matt.6.q.158. pag.162
Romanis quid bella profuerint. 3.Iud.q.5. 32
Romani,an Machabæorum,tempore Iudæis Romanum regem imponerent. Deut.17.q.8. 168
Romani Christi tempore an Iudæis Romanum regem imponerent. ibid.
Roma an sit possessio Christi. Num. cap.24. quæst.9. pag.103
Romanorum bellum contra Assyrios quomodo prædicitur. Num.c.24.q.15. 108
Romæ ciuitatis nomen qui publicauit,& occisus est. Leuit.24.q.10. 483
Romani,& principes Sacerdotum cur non procedebant contra Christum videntes eum vocari regem.Matt.21. q.57. 403
Romanorum origo vnde fuerit. Genes.10.q.3. 92
Ruben cur primo hic non ponatur,cum maior esset. Genes.34.q.2. 622
Ruben primogenituræ, an totum ius transiuerit in filios Ioseph.1.Paralip.5.q.9. 128
Ruben primogenituræ mutationem, quare Scriptura interponat descriptioni progenietũ. 1.Paralip.5.q.4. 123
Ruben post tribum quare tribus Gad continuatur. 1.Paralip.5.q.3. 123
Ruben,Leui,Gad,& dimidiæ tribus Manasse, quare littera solum meminit. Ios.18.q.7. 199
Et locus sortium earum tribuum. ibid.
Ruben an peccauit cognoscendo vxorem patris, secundum opinionem Iudæorum. 2.Reg.c.11.q.8. 104
Ruben quare cum esset primogenitus, non fuit positus ad partem Orientalem. Num.c.2.q.8. 26
cum Ruben quare fuerunt Simeon,& Gad. Num.cap.2. q.8. 26
Ruben Tribus an debuisset eligi in ministerium Dei.Numer.c.3.q.23. 40
Ruben Tribus,an poterat applicari Deo. ibid.
Ruben filij quas ciuitates restaurauerunt. Num.cap.32. q.8. 303
Ruben viri,an semper obedierunt Moysi. Iosue c.1.q.83. pag. 58
Ruben tribus quare non fuit multiplicata in 40.annis ad maiorem numerum.Num.c.26.q.6. 132
Ruben an potuerit à patre priuari iure totius hæreditatis, & quare si potuit non fecit. 1.Paralip.5.q.13. 130
an Ruben iure totius hæreditatis priuare Iacob potuerit, & si potuit, cur non fecit.ibid.
Ruben an fuerit priuatus iure primogenituræ. 1.Paral.5. q.11. 129
Ruben progenies, quare ponitur post Tribum Simeonis. 1.Paralip.5.q.2. 122
Ruben inter filios,ac Gad,& Manasse terra diuisa,an fuerit filiorum Ammon.Ios.13.q.16. 122
In quo redarguuntur opiniones eorum qui id videntur negare,& probatur, quomodo fuerit ea terra Ammonitarum,quam accepit tribus Gad. ibid.
Ruben an potuerit Iacob iuste priuare iure primogenituræ.1.Paralip.5.q.12. 129
Ruben primogenituræ ius, quare potius datum est Ioseph,quam aliis filiis Iacob. 1.Paralip.5.q.10. 129
Rubenitæ,& Gaditæ,qui nunc in terram suam redibant, an diuisuri essent prædam, cum remanẽtibus in terram illam æqualiter. Ios.22.q.6. 268
Rubenitæ,& Gaditæ, & dimidia tribus Manasse, quare præcedebant reliquas Tribus. Iosue c.4.q.15. 127
Ruben Iacob filij Testamentum. Exod.1.q.2. 2
Rubigo, locusta, brucus, & eruca. Genes. Epist. Hieron. ad Pau.7.
Rubras aquas, &c. Vid. Aquas rubras.
Ruborem Sanguineum. Vid. Sanguineum Ruborem.
Ruth historia, cur accidisse dicatur in diebus vnius Iudicis, cum in initiis aliorum librorum Scripturæ tempus ponere non consueuerit. Ruth 1.q.1. 2
Ruth historia sub quo Iudice accidit. ibid.q.3.

Ruth quænam erat. Ruth.1.q.16. pag.10
Ruth an esset filia Eglon Regis Moab. ibid.
Ruth quare osculata est Noemi, cum intenderet ire cum ea in terram suam. ibid.q.20. 12
Ruth quomodo tanta tenacitate adhæsit Noemi socrui suæ, vt nequaquam ab ea diuelli posset. ibidem q.22. pag.15
ad Ruth, quomodo dixit Noemi: Ecce reuersa est cognata tua ad populum suum, & ad deos suos, scilicet, ad Deos Moabitarum, cum Moabitæ vnum Deum colerent, scilicet, Chamos. ibid.q.23. 15
Ruth quare dixerit tot verba ad Noemi, scilicet. Quocumque perrexeris. &c. ibid.q.24. 16
Ruth an peccabat dicens, Deus tuus Deus meus. ibidem quæst.25.
Ruth, quare dixit, Quæ terra te morientem susceperit, in ea moriar. ibid.q.26. 16
Ruth quomodo iuit ad agrum Booz ad colligendum spicas. Ruth.2.q.5. 20
de Ruth quare Booz interrogauit, cuius est puella hæc. ibid.q.8. 22
Ruth, quomodo dixit Booz, quod quando sitiret iret ad sarcinulas. ibid. q.9.
Ruth, quare nunc cecidit in terram coram Booz, cum paruum beneficium sibi præstitisset. ibidem q.10. 24
Ruth, cur Booz dixit, quod reliquerat Deos suos. ibidem quæst.11.
Ruth, an meruerit aliquid dimittendo deos Moabitarum. ibid.q.12. 25
Et an ad hoc teneretur. ibid.
ad Ruth, quare dixit Booz, & plenam mercedem recipias. ibid.q.13. 26
Ruth, quomodo nunc orauit quod inueniret gratiam coram Booz. ibid.q.14.
Ruth, cur non respondit Booz eam laudanti de beneficiis collatis Noemi, & obsequio quod Deo præstiterat. ibid.q.15.
Ruth quare Booz gradatim ostendebat fauorem, & non totum à principio. ibid.q.16.
Ruth quare aliqua solum Noemi socrui suæ dixit de multis quæ dixit sibi Booz, per quæ ostendebatur erga eam fauor suus. ibid.q.17. 27
ad Ruth, quomodo dixit Noemi: Melius est vt cum puellis exeas ad metendum. ibid.q.18. 28
ad Ruth, quomodo dixit Noemi: Melius est vt cum puellis exeas ad metendum, ne in alieno agro quis resistat tibi. ibid.q.19.
de Ruth quid nunc facere intendebat Noemi, cum Ruth lauari, & vngi, & ad pedes Booz proijci iussit. Ruth.3. q.2. 30
Ruth lotio, vnctio, & proiectio ad pedes Booz quare facta est potius in die ventilationis areæ, quam in aliis diebus. ibid.q.3.
Ruth liber, an poni debeat ante librum Iudicum. Iosue in Præf. Hier.q.3. 6
Ruth, & Esther librorum ordo quis. Iosue in Præf. Hier. q.6. 7
Ruth, Esther, Iosue, & Iudicum libros, quando B. Hieronimus transtulit. Iosue in Præf. Hier.q.7. 8
à Ruth, cur negocium hoc incipi Noemi voluit potius in die quo ventilabatur area quam aliis diebus. ibid.q.4.
ad Ruth quare Noemi dicebat ista quæ habentur hic, & quid intendebat quod faceret Ruth. ibid.q.5.
ad Ruth, quare dixit Noemi, lauare, & vngere. ibidem q.6. 31
ad Ruth Noemi ad quid dixit, quod indueretur vestibus cultioribus. ibid.q.7.
ad Ruth cur dixit Noemi hoc quod faceret, scilicet, quod lauaretur, vngeretur, indueretur vestibus cultioribus, cum ista non immutent nisi per visum, & Booz non erat visurus eam, cum dixisset Noemi: Non te videat homo. ibid.q.8. 31
Ruth ad intentionem quomodo prodesse poterat, quod videret eam Booz post esum, & potum. ibid.q.9. 32
Ruth ornatam si Booz videret, quidnam proficiebat. ibid. q.10. 33
Ruth, an peccabat lauando, & vngendo se, & vestibus cultioribus se induendo. Iosue in Præf. Hier. q.11. 33
Ruth, an fecerit vnctionem, & alia ad finem bonum. ibid. q.12. 34
Ruth, quomodo iacuit ad pedes Booz. ibid. q.14. 35
Ruth quid petere intendebat cum dixit ad Booz: Expande pallium tuum super ancillam tuam. ibid. quæst.19. pag.38
Ruth quomodo non erubuit hæc facere. ibid. q.20.
Ruth quomodo non habita est exosa à Booz, quæ sic se ingesserat, vt cognosceretur à viro. ibid.q.21. 39
Ruth quænam fuerit prior misericordia, & quæ posterior. ibid.q 23. 40
Ruth posterior misericordia, quomodo fuit maior quam prima. ibid.q.24. 41
Ruth magnam misericordiam fecisse volendo ipsum in virum accipere ad suscitandum nomen defuncti, quomodo dixit Booz. Ruth.3.q.25. 41
Ruth, an tenebatur ad suscitandum semen viro defuncto, vel erat ei liberum. ibid.
ad Ruth, quomodo Booz dixit: Nec abnuo me esse propinquum, sed est alius me propinquior. ibidem q.26. pag.42
Ruth, an carnaliter cognita fuerit cum ad eum venit, & intrauit in lectum eius. ibid.q.28. 45
Ruth, & Noemi cum pro indiuiso tenerent bona Elimelech, & filiorum eius, ad quam propriè attinebant bona hæc & eorum venditio. ibid.q.25. 58
Ruth si nollet suscitare semen viro defuncto, quid fieri debebat de possessionibus Elimelech, Chelion, & Mahalon. ibid.q.25. 58
Ruth si cognatus nullus in vxorem accipere vellet, quid de possessionibus dictis fieret, & an ipsa succederet in bonis defunctorum. ibid. q.26. 59
Ruth quare non soluit calciamentum de pede cognati Booz, & non expuit in eius faciem cum nollet suscitare semen defuncti. ibid.q.71. 84
Ruth, quomodo dicitur, quod Deus dedit quod conciperet. ibid.q.82. 99
Et an conceptio ista fuit supernaturalis. ibid.

S

SABA quidnam sit, vtrum regio, an ciuitas, & vbi. 3. Reg.10.q.2. pag.148
Saba Regina quænam erat. 2. Paralip.10.q.
Saba quænam holocausta vidit Salomonem offerentem. 2. Paralip.9.q.4. 218
Saba Regina qualia attulit aromata, talia allata non fuisse, cur dictum sit, cum negatiua nulla talem probet. 2. Paralip.9.q.9. 223
in Sabbati die an liceret fabricare in Tabernaculo. Exod. 31.q.9. 184
Sabbati custodia quomodo erat signum inter Deum, & Israel. Exod.c.31.q.10. 186
Sabbati nomenclatura quæ. Exod.c.31.q.15. 187
in Sabbato an dispensabile esset, quod araretur, & meteretur. Exod.c.34.q.18. 300
in Sabbato an prohibita esset commistio carnalis cũ vxore. ibid.
in Sabbato an liceret Iudæis ignem accendere. Exod.c. 35.q.1. 311
in Sabbato, quæ opera fieri poterant in lege veteri. Exod. c.12.q.20. 143
Sabbati in die, an bellum agere liceat. Exod.c.12. q.22. pag.144
in Sabbato, an liceat pro necessitate sua, aut rerum suarum aliquid agere. Exod. cap.12. quæst.23. pag.144
Sabbatorum, & Calendarum in diebus quid licebat fieri. 4. Reg.4.q.32. 33
Sabbatum quomodo Iudæis ad fugam de qua Christus Matth.24. obstare poterat. Matth.24. quæst.121. pag.507
de Sabbato, & Calendis. 4. Reg. cap.4. quæst.31. pag.33

Sabbatum non esse, neque Calendas, cur dixit Sunamitis vir, cum ad Eliseum illum ducere vellet. 4. Reg. 4. q. 30. pag. 33
Sabbato, an liceret ægros curare. Matt. c. 12. quæst. 36. 13
Sabbatum quare erat maioris obseruationis quam festum quodlibet Veteris Testamenti, præter expiationem. Leuit. 23. q. 8. 445
Sabbatorum, & calendarum cærimoniæ apud Hebræos. 4. Reg. 4. q. 30. 33
Sabbato, an Medicis Iudæorum licebat ægros curare. ibid. q. 37.
Sabbatum quare mandauit Deus custodiri, & non alium diem. Exod. c. 20. q. 11. 302
Sabbatum quare ab ecclesia in diem Dominicam mutatum est. ibid.
Sabbatum, an fuit præceptum morale, vel cærimoniale. ibidem
Sabbati diei differentia à ceteris diebus apud Hebræos. Exod. c. 20. q. 14. 307
in Sabbati quiete, quæ bona erant. Exod. c. 20. quæst. 15. pag. 309
Sabbatum nunquid fuerit obseruatum in lege naturæ. Genes. 2. q. 4. 20
Sabbatum anagogice quid significet. Genes. 2. q. 5. 20 Et an significet hominis beatitudinem. ibid.
Sabbatum quare vocetur septimus annus. Leuit. 25. q. 3.
Sabbato, an vetaretur labor solum in vineis, & in agris segetum, vel etiam in agris omnium terræ nascentium. Leuit. 25. q. 4. 493
in Sabbato seu anno septimo an Iudæis prohibitum esset hortos colere. Leuit. 25. q. 4. 493
Sabbato, seu remissionis anno septimo, an soluerentur Sacerdotibus primitiæ. Leuit. 25. q. 5. 494
Sacerdotes, an conficiebant panes propositionis. 1. Paralip. 23. q. 29. 472
Sacerdotes, quomodo, & quando offerebant sacrificium similæ. 1. Paralip. 23. q. 30. 472
Sacerdotes quomodo se habebant circa lagana, & azima. 1. Paralip. 23. q. 31. 473
Sacerdotum Summum quomodo se habuit ante Dauid, & de tempore eius. 1. Paralip. 24. q. 12. 481
de Sacerdotum, & Leuitarum ordinatione facta à Dauid. 1. Paralip. 24. q. 19. 484
de Summorum duorum Sacerdotum ordine inter se. 1. Paralip. 24. q. 20. 484
de Summorum Sacerdotum ordine successionis. 1. Paral. 24. q. 21. 485
de Sacerdotum sortibus, quæ hic ponuntur. 1. Paralip. 24. q. 22. 485
Sacerdotum diuisio per sortes quomodo fiebat. 1. Paral. 24. q. 24. 485
Sacerdotum sortes ad ministrandum quomodo ordinabantur. 1. Paralip. 24. q. 25. 486
Sacerdotum ministrationis modus. 1. Paralip. 24. q. 26. pag. 487
de Sacerdotum modo ponendi sortes. 1. Paralip. 24. q. 27. pag. 487
Sacerdos summus iste an fuerit Azarias. 2. Paral. 9. q. 10. pag. 189
Sacerdotale officium vsurpans Ozias quare occisus non fuit vt lex iubebat. 4. Reg. 15. q. 7. 128
Sacerdotalis status in nouo testamento excellentior est omni alio, & econtra erat in Veteri Testamento. Iosue 14. q. 2. 131
Sacerdotes, an cogerentur manere in Sanctuario quando aliquis moriebatur, & quomodo manebant ibi toto tempore ministrationis suæ non venientes ad vxores. Leuit. 21. q. 21. 390
Sacerdotum minorum vxoris conditiones. Leuit. 21. q. 23. pag. 391
Sacerdotum principes quinam fuerint ab Herode congregati. Matt. 2. q. 26. 201
Sacerdos quisnam fuerit qui venit ad instruendum Samaritas in cultu Dei, & quem ritum docuit. 4. Reg. 17. q. 16. 146
Sacerdos summus quis fuerit Ioas Regis tempore, 2.
Index Quæstionum.

Paralip. 12. quæst. 23. pag. 236
Sacerdotum, & Leuitarum de vestibus cur non dicatur, cum dictum sit de vasis templi. 2. Paralipom. 4. q. 25. 103
Sacerdotes, & Leuitas quomodo eiecerunt Israelitæ. 2. Paralip. 13. q. 30. 312
Sacerdotes quod essent de populo, & non de Leuitis quomodo potuit persuadere Ieroboam. 2. Paralip. 13. q. 27. 311
Sacerdotes cur de populo constituit Ieroboam, non de tribu Leui. 2. Paral. 13. q. 28. 311
Sacerdotium vsurpantes cur Deus Israelitas non puniuit. 2. Paralip. 13. q. 29. 312
Sacerdotum ornamenta per Salomonem facta quæ sint in ædificatione templi. 2. Paralip. 4. q. 27. 104
Sacerdotes duos summos fuisse tempore Dauid, an verum sit. 1. Paralip. 18. q. 32. 368
Sacerdos summus Dauid, an fuerit Achimelech. 1. Paral. 18. q. 33. 368
Sacerdotes comedere panes azimos, an necessarium erat. Leuit. 10. q. 14. 152
Sacerdotes de infimis populi quare fecerunt Samaritæ, cum esset contra cærimonias legis Dei. 4. Reg. 17. q. 23.
Sacerdotis magni peccatum, cur maius erat peccatis populi, & priuatorum. Leuit. 4. q. 12. 56
Sacerdos summus, an posset offerre vaccam feminam. Leuit. 4. q. 13. 58
Sacerdos summus offerens vitulum, an faceret cærimonias in aliis sacrificiis obseruatas. Leuit. 4. q. 14. 58
Sacerdotis summi pro peccato, cur fieret talis aspersio sanguinis. Leuit. 4. q. 15. 59
Sacerdotibus cur specialiter pectusculum, & armum dextrum Deus contulerit. Leuit. 7. q. 9. 103
Sacerdotis summi vestes quænam erant, & quomodo appellarentur. Leuit. 8. q. 4. 108
Sacerdotum minorum ornamenta quænam erant. Leuit. 8. q. 6. 111
Sacerdotum in consecrationis sacrificio, cur non eędem cærimoniæ fiebant, quæ in sacrificiis pro peccato summi Sacerdotis. Leuit. 8. q. 7. 112
Sacerdotis cur istę tres particulæ. s. auris dextra, pollices manus, & pedis, magis linebantur, quam aliæ. Leuit. 8. q. 8. 114
Sacerdotis summi, & Sacerdotum minorum vnctionis differentiæ quatuor. Leuit. 8. q. 9. 116
Sacerdotum minorum, & summi vnctionis differentiæ quatuor. Leuit. 8. q. 9. 116
Sacerdotes consecrati qua die ministrare cæperunt, scilicet, an in principio anni secundi exitus de Ægypto, vel post. Leuit. 9. q. 1. 120
Sacerdotibus solis, an datum sit præceptum de non tangendo cadauera. Leuit. 11. q. 7. 164
Sacerdotes ac laici in quonam differebant circa tempus immunditiæ, & de maximo, & minimo tempore immunditiæ vtrisque. Leuit. 11. q. 12. 172
Sacerdos vsurarium ad altaris communicationem accipiens an suspensionem incurrat ipso iure. Matth. 25. q. 250. 120
Sacerdos summus, an esse vellet Ozias, & Rex propter redditus, & honorem. 4. Reg. 15. q. 8. 128
Sacerdotum Veteris, & Noui Testamenti positionis differentia in officio, & beneficio. 4. Reg. 23. q. 18. 200
Sacerdos quod ligat, & soluit, an sit in cælo ligatum, & solutum. Matt. 18. q. 117. 106
Sacerdotum & Leuitarum officiorum distinctio, de qua hic, an sit eadem, cum illa, quæ habetur. inf. 25. 1. Paralip. 26. q. 38. 528
Sacerdotum ac Leuitarum diuisio. 1. Paralip. 28. 2. cap. par. q. 9. 568
Sacerdotum, ac laicorum immunditiæ tempus. Leuit. 11. q. 12. 172
ad Sacerdotes cur spectat iudicare de plaga lepræ, & non ad populares. Leuit. 13. q. 2. 214
Sacerdotes minores cur intrabant in Sancta Sanctorum, cum deponendum esset Sanctuarium. Leuit. 16. q. 5. pag. 263

Sacerdotes pro quo peccato offerebant in die expiationis. Leuit.16.q.8. pag.265

per Sacerdotes Israelitæ post Moysi mortem Dominum consulebant. Def.par.2.c.41. 54

Et erat modus iste diuisus in tres. ibid.

Et quinam erant modi isti. ibid.

Et quomodo fiebant. ibid.

Sacerdoti soli oblationes manifesti vsurarij accipienti, & eum sepulturæ tradenti, non autem ad altaria communionem admittenti, quomodo pœna videatur imponi per cap. quia in omnibus, ext. de vsur. Matth.25. q.251. 121

Sacerdotum minorum progenies quare non ponitur hic sicut Leuitarum. 1.Paralip.6.q.5. 150

Minores Sacerdotes. Vid. Sacerdotes minores.

Sacerdotum iura distinguentes regulæ quattuor sacrificiorum. Leuit.6.q.14. 94

Sacerdos recipiens vsurarium ad communicationem altaris qua pœna puniatur. Matt.25.q.249. 120

Sacerdotes quare canebant tubis, & non Leuitæ. 2. Paral. 5.q.37. 131

Sacerdotes tuba iugiter canere coram Arca cur Dauid fecit. 1.Paralip.16.q.14. 307

Sacerdotes tuba iugiter canere coram Arca, an verum sit. 1.Paralip.16.q.15. 307

Sacerdotes, & Leuitæ quare non omnes in eodem loco ministrauerunt, sed alij coram Arca, alij in Gabaon. 1. Paralip.16.q.30. 322

Sacerdotum sacrificium de simila cur cremabatur totum & nihil alicui cedebat sicut in aliis. Leuit.6. q.9. 83

Sacerdotes, & Leuitę, an pugnarent in bellis contra Chananæos. Iosue 11.q.9. 9

Et an illis esset licitum pugnare. ibid.

Sacerdotum feminalia quænam erant, & tunica. Leuit.6. quæst.2. 82.

Sacerdotibus, an aliquando licuerit comedere de sacrificiis per se oblatis vel semper cremare deberent. Leuit. 6.q.10. 89

de Sacerdotum Ianitorum, & Cantorum diuersitate. 1. Paralip.26.q.8. 508

Sacerdotes quare non ipsi soli comedebant panes propositionis. Matt.12.q.22. 8

Sacerdotum sortes quomodo remanserunt impermixtæ. 1.Paralip.24.q.30. 488

Sacerdotes quare potius tubis clangebant coram Arca quam Leuitæ. 1.Paralip.15.q.28. 292

Sacerdotum, & Leuitarum ministratio an fuit confusa in Arcæ portatione in templum. 2. Paralip.5. q.34. 130

Sacerdotes minores, an solum in die octauo offerrent similam. Leuit.6.q.7. 87

Sacerdotibus, & Aaron cur potius pectusculum, & armus dexter, quam aliæ partes pacificarum hostiarum pertinebant. Leuit.7.q.8. 103

Sacerdotis magni filij, an parentibus in dignitate succederent. Leuit.6.q.8. 88

in Sacerdotio an patribus succederet Magnorum Sacerdotum filij. Leuit.6.q.8. 88

Sacerdotum summorum successio. 1. Paralip.6. q.8. 158

Sacerdotis summi vxores quas habere debebant conditiones. Leuit.21.q.23. 391

Sacerdotes & Leuitas cur specialiter Deus conuocare fecit. 1.Paralip.13.q.7. 245

Sacerdotes, an propter nebulam poterant ministrare. 2. Paralip.5.q.42. 134

Sacerdotes septem quomodo tubis clangebant. 1. Paral. 15.q.29. 292

Sacerdotes septem quare tubis clangerunt in Arcæ portatione. 1.Paral.15.q.30. 294

Sacerdotum & Leuitarum quamnam sanctificationem fieri iubebat Dauid. 1.Paralip.15.q.15. 285

Sacerdotes in eius exercitu tubis clangere quare dixit Abia. 2.Paral.13.q.42. 319

Sacerdos quid facere debebat si haberet puellam vxorem quæ non esset virgo. Leuit. cap.21. quæst.24. pag.393

Sacerdotem non esse deformem ecclesia obseruat, & quare, & quæ sint illæ deformitates. Leuit.21.q.26. 395

Sacerdotes deformes non esse, cur non mutuum in Nouo quam in Veteri Testamento obseruetur. Leuit.cap.21. q.27. 395

Sacerdotum ministrationes quæ erant in Sanctuario quattuor, quarum nulla licebat Sacerdoti maculato. Leuit.21.q.29. 398

Sacerdoti maculato nulla quattuor ministrationum licebat. Leuit.21.q.29. 398

Sacerdotibus quid de sacrificiis & oblationibus comedere liceret. Leuit.22.q.1. 400

ad Sacerdotem summum, & iudices pertinebat diffinire apud Iudæos in omnibus, de quibus lex non diffiniebat. Matt.15.q.12. 298

Sacerdos in holocausta, an reciperet partem libamentorum. Num.c.15.q.17. 372

Sacerdos quilibet an posset offerre sacrificiū. Num.c.14. q.34. 38

Sacerdos dicens missam pro pecunia in die festo, an frangat festum. Exod.c.12.q.31. 149

Sacerdotium in Veteri Testam. quomodo erat per successionem. Num.c.20.q.16. & 17

Sacerdotum minorum filij, cur omnes erant Sacerdotes, & summi Sacerdotis solus primogenitus, & quare nullus poterat renunciare sacerdotio, vel non consecrari. ibidem.

Sacerdos quando non habebat filios, successio Sacerdotis, quomodo fiebat. ibid.

Sacerdotes, & Moyses ibant cum Arca dum præcedebat Israelitas. Num.c.10.q.66. 209

Sacerdotibus num licuit comedere de omnibus fructibus intimis suorum extra Sanctuarium, aut vendere illos. Num.c.18.q.25. 443

Sacerdotum omnia iura non licuit esse consecrata. ibid.

Sacerdotalia iura aliqua, vel Leuitica, an licuit esse, quæ solis masculis licita essent ad cibum, & etiam solis mundis. Num.c.18.q.26. & 27. 444

inter Sacerdotalia iura, quæ debuerunt esse plura, an quæ solis mundis, aut, quæ solis masculis conueniebant. Num.c.18.q.30. 446

Sacerdotibus an licitum sit de iuribus suis facere quidquid voluerint, sicut Leuitis, cum vtrique essent ministri Dei. Num.c.18.q.31. 446

Sacerdotes magni in Veteri lege, an consecrarent alios Sacerdotes magnos post eos: vel consecrarentur à Sacerdotibus minoribus, sicut nunc Papa consecratur à Cardinali Hostiensi. Exod.c.29.q.14. 141

Sacerdotum de consecratione, an ista lex intelligatur solum de successore immediate Aaron, vel de aliis sequentibus. Exod.c.29.q.15. 142

in Sacerdotis consecratione, an sit verum dictum Rabbi Salom. quod ideo mandauit Deus obseruari diligenter omnia, quæ fiebant, quia omnia erant de necessitate consecrationis Sacerdotalis. Exod.c.29.q.18. 146

Sacerdotis superhumerale quid erat. Exod.c.39.q.1. 344

Sacerdotalis, & Regalis Tribus erant coniunctæ. Exod.6. quæst.5. 69

de Sacerdotum congregatione, & incensione lucernarum quando data fuerint hæc duo præcepta. Num.c.8.q.1. pag.145

Sacerdotales ministrationes in Sanctuario erant quattuor tantum. Num.c.8.q.2. 146

Sacerdotes quare ibant ad bellum. Num.c.10.q.14. 188

Sacerdotes qualiter clangebant in Tubis. Num.cap.10. q.19. 191

Sacerdotes quare comburentes vaccam rufam lauabant vestimenta sua, & carnem suam. Exod.c.28.q.8. 101

in Sacerdotalibus vestibus, quare non erant figuræ humanæ, sicut in corona. Exod.c.28.q.10. 103

Sacerdos quando induebatur, quis erat in vestibus Sacerdotalibus ordo. Exod.c.28.q.5. 98

Sacerdotes Veteris Testamenti an poterant portare vestes sacras extra Sanctuarium, & aliquas ministrationes contaminatas. Exod.c.28.q.7. 100

Sacerdotes in transitu Iordanis, an fuerunt aliqui, præter illos, qui portauerunt Arcam. Iosue c.4.q.5. 120

Sacerdotes, seu Leuitæ, an fuerint multiplicati vel diminuti in deserto quadraginta annis. Iosue c.4. quæst.5. pag.120
Sacerdotes lustrantes vrbem Iericho quomodo poterant clangere semper. Iosue c.6.q.11. 179
Sacerdoti summo, an licuerit ingredi Sancta Sanctorum pro Arca. 1.Reg.c.4.q.7. 91
Sacerdos summus, ingrediendo Sancta Sanctorum, an fecerit cærimonias legis. 1.Reg.c.4.q.8. 91
Sacerdos, an portauerit thymiama, quando introiuit ante Arcam. 1.Reg.c.4.q.9. 91
Sacerdos summus, an solus eduxerit Arcam de loco suo. 1.Reg.c.4.q.10. 92
Sacerdos, existente Arca extra Sanctuarium, in die propitiationis, an faceret omnes cærimonias, ac si ibi esset. 1.Reg.c.5.q.9. 104
Sacerdotibus minoribus, an liceret introire in Sancta Sanctorum, non existente ibi Arca. 1. Reg. cap.6. q.4. pag.111
Sacerdotes Philisthinorum quare magis vocati sunt ad consilium, quam alij de populo, ad remittendum Arcam. 1.Reg.c.6.q.6. 112
Sacerdotes, & Leuitę an percussi fuerunt videndo Arcam, vel omnes fuerunt populares. 1. Reg. cap.6. q.24. 125
Sacerdos an interueniebat in repudio. 1. Reg. cap.8. q.290. 141
Sacerdos manẽs in castris Saulis, Ionatha pugnante contra Philisteos super quo consulturus erat Dominum. 1. Reg.c.14.q.10. 370
Sacerdos, an aliquis manserit in Nobe ad faciendas cærimonias sacrificiorum quotidianorum. 1. Reg. cap.22. q.25. 168
Sacerdotibus, an liceret ire in vestibus sacris extra Sanctuarium. 1.Reg.c.22.q.27. 175
Sacerdotes summi tempore Dauid, quomodo essent duo. 2. Reg.c.8.q.20. 87
Sacerdotes summos duos simul esse, an erat contra legem. 2.Reg.c.8.q.25. 88
Sacerdotalis principatus, & regnatiuus in Veteri Testamento, an fuerint per successionem. Num. c.27.q.39. pag.167
Sacerdotum de quinque ministrationibus in Sanctuario, & quomodo quatuor erant communes omnibus, & quinta erat solius summi Sacerdotis. Num.cap.18. q.5. pag.417
Sacerdotalis ministratio, an prohibetur Leuitis. Num.18. q.5. 418
per Sacerdotes quomodo omnis ministratio Tabernaculi, & Atrij fiebat. Num.c.18.q.7. 420
Sacerdotibus, & Leuitis, an daret Deus aliqua iura pro ministerio, quod faciebant. Num. cap.18. q.8. 421
Sacerdotum iura in speciali quæ erant. Num. c.18. q.9. pag.423
Sacerdotes quomodo de quolibet sacrificio habebant aliquam portionem. Num.c.18.q.10. 425
Sacerdotibus aliqua offerebantur, quæ poterant ipsi vendere, vel dare: alia quæ cogebantur ipsi comedere. Num.c.18.q.12. 426
Sacerdotis filia quando poterat comedere de sanctificatis, & quando non. Num.c.18.q.13. 426
ad Sacerdotes an quidquid dabatur ex voto pertineret. Num.c.18.q.16. 430
Sacerdos quis deberet esse. Num.c.17.q.1. 410
Sacerdos quomodo esset eligendus. Num. c.17. q.4. 411
Sacerdotum loquutio in Veteri Testamento quid designat. Exod.c.40.q.4. 56
per Sacerdotes hic scriptura, an intelligat filios Aaron. Exod.c.19.q.12. 290
Sacerdotibus, quæ dabantur, dabantur Deo. Num.cap.5. q.15. 101
ad Sacerdotes an pertinuerent omnia oblata in Sanctuario. Num.c.5.q.18. 103
Sacerdotes quid habebant de holocausto, & quid de hostia pacifica, quid de hostia pro peccato. ibid.
Sacerdotes, an cœperint ministrare die octauo, quo obtulit Manasse. Num.c.7.q.17. 142

Sacerdos magnus tantùm semel in anno ingrediebatur in Sancta Sanctorum. Num.c.7.q.18. 144
Sacerdotes, an portabant Arcam quando præcedebat Israelitas. Num.c.10.q.33. 197
Sacerdotes non portabant Arcam, nisi propter aliquod admirandum. Num.c.10. q.66. 209
Sacerdos magnus vtrum vteretur vestibus Sacerdotalibus in ministratione altaris holocaustorum. Exod.c.28. q.13. 111
Sacerdotum in consecratione quare immolabatur vitulus. Exod.c.29.q.1. 125
Sacerdos summus, & minores Sacerdotes quare haberent vestes, causæ aliquæ literaliter Allegoricæ, & aliquæ literales. Et causæ omnium aliorum, quæ erant in templo. Exod.c.28.q.25. 124
Sacerdotales vestes quare factæ erant. Exod. c.28. q.22. pag.122
Sacerdotales vestes an essent omnes necessariæ, & de qualibet vaste Sacerdotali an ratio particularis reddi possit. ibid.
in Sacerdotum consecratione in Veteri Testamento quare magis offerebatur sacrificium vituli, quam Arietum. Exod.c.29.q.9. 134
Sacerdotibus in Veteri Testamento, an licuerit pugnare. Num.c.1.q.25. 16
Sacerdotum, Leuitarum, & laicorum differentia, quæ sit. ibidem.
Sacerdotes quare non computantur à Leui, sed incipit ordo in Aaron. Num.c.3.q.1. 28
Sacerdotum minorum, quare fuerunt duæ vnctiones. Num.c.3.q.6. 30
Sacerdotum, & Leuitarum officia, quæ essent. Num. c.3. q.9. 33
Sacerdotes quomodo ponantur sub Leuitis. Num. c.3. q.49. 51
Sacerdotes, an poterant castrametari intra atrium in circuitu Tabernaculi. Num.c.3.q.57. 55
Sacerdoti magno quando licebat ingredi in Sancta Sanctorum. Num. c.4.q.6. 70
Sacerdotes an semper haberent super mensam panes propositionis. Num.c.4.q.11. 73
Sacerdotum officium, quod erat. Num.c.4.q.24. 80
Sacerdotes an disponerent onera Gersonitarum. Num.4. q.31. 85
Sacerdotes cur non numerati fuerint. Num.c.4.q.41. 90
Sacerdotes cur non posita fuerit ætas, à qua numerarentur, sicut ponebatur de Leuitis. Num.c.4.q.42. 91
Sacerdotes, cur non fuerint computati sub vna Summa. Num.c.4.q.43. 91
Sacerdotes minores, an acceperint aliquid de primitiis, belli sicut Leuitæ, & Sacerdos Magnus. Num.c.31.q.9. pag. 286
Sacerdotalia officia, an tempore necessitatis Leuitis conueniebant. Iosue c.3.q.12. 100
Sacerdotes an intrauerint partem paruam aquæ ante diuisionem Iordanis, vt aliqui dicunt. Iosue c.13.q.104.
Sacerdotes soli in quantum possunt in foro conscientiæ sunt executores legis Euangelicæ secundum totam suam latitudinem, & ad istos pertinet punire omnia vitia, quæ in lege Christi vetantur, & nullus alius quantumcunque auctoritatis, aut sanctitatis hoc potest. Def. p.2.c.65. 66
Ex cur. ibid.
Sacerdotum ordines diuersi. 4.Reg.23.q.10. 159
Sacerdotes secundi ordinis, quinam essent. 4.Reg.cap.23. q.10. 199
Sacerdotes an portauerint Arcã Domini. 3.Reg.8.q.3. 120
Sacerdotes an intrauerint in Sancta Sanctorum, cum Arca. 3.Reg.8.q.5. 121
Sacerdotes an omnes semper habitarent in loco Sanctuarij. Deut.15.q.6. 150
Sacerdotes aliqui apud gentes omnes deligebantur ad diuinum cultum. Deut.18.q.1. 172
Sacerdotibus quod daretur armus, & ventriculus, an generaliter de omnibus sacrificiis intelligatur. Deut.18. q.3. 175

Sacerdoti quare attinea t iudicare munditiam, vel immunditiam ab aliis pollutionibus. Deut.21. quæst.2. pag.193

Sacerdos Summus, an poterat ferre sententiam ex se solo, vel requirebatur consensus 70. Iudicum, qui erant de latere seu de Consilio, aut Consistorio Pontificis. Deut.17.q.4. 163

Sacerdotis filiam lex iubens comburi si fornicata sit, an intelligatur de desponsata, vel maritata solum. Leuit. 21.q.14. 382

Sacerdotis filia quomodo violabat nomen patris fornicando. Leuit.21.q.16. 384

Sacerdotis filia desponsata, & nondum cognita in domo paterna manens si fornicaretur, an comburi, vel lapidari deberet. Leuit.21.q.17. 384

Sacerdotis filia ab alio Sacerdote in vxorem ducta adulterans an flammis comburenda esset. Leuit.21. q.18. pag.384

circa Sacerdotes, & Leuitas Dauid intentio. 1. Paral.23. q.2. 455

Sacerdotibus, & Leuitis de ordine in ministerio dato. ibid.q.3.

Sacerdotes, Principes, & Leuitæ quare à Dauid congregati sunt. ibid.q.7. 457

Sacerdotum an etiam fuerit summa 38000. virorum, vel Leuitarum solum. ibid.q.11. 458

de Sacerdotum ministrationibus. ibid. quæst.15. 460

Sacerdotum occisionis, & ossium cremationis inter prænunciationem à viro Dei factam, & eius executionem à Iosiam quantum intersuerit tempus. 4. Reg.cap.23. q.32. pag.206

Sacerdotum Samariæ vxores. Vid. Samariæ Sacerdotum.

Sacerdotem esse, & offerre sacrificium, an cuilibet licitum esset ante datam legem. Genes.13.q.8. 129

Sacerdotes polluti quomodo magis peccabant Sanctuarium ingrediẽtes, quã alij populares. Leuit.22.q.10.411

Sacerdotum serui emptitij, quare comedere poterant de sanctificatis, & non mercenarij, nec inquilini. Leuit.22. quæst.12.

Sacerdos, an quilibet esse posset ante datam legem, vel solum determinatæ personæ. Genes.13. q.9. 129

Sacerdos quomodo virtute clauium quid agit ad pęnam æternam. Matt.16.q.77. 295

Sacerdos, an possit ligare per claues. ibid. q.78. 298

Virtute clauium habet virtutem ligandi, & soluendi, & impedit hominem intrare in vitam æternam. ibid.

Sacerdos, an habeat facultatem vtendi actu potestatis clauium ad suum arbitrium, vel teneatur ad certum modum. ibid.q.79. 299

Sacerdos in culpam potest indirecte dupliciter. ibid.

Quantum à pęna absoluere censeatur. ibid.

Quantum potest relinquere de pęna. ibid.

Tenetur semper imponere aliquam pęnitentiam, sed non contra voluntatem pęnitentis, in cuius arbitrio est quantam & qualem imponat. ibid.

Et quod sit eius arbitrium in pęnitentiæ impositione, ac quæ discretio in ligando, vel soluendo. ibid.

Quando dispensare non possit circa pęnam purgatoriam. ibid.q.80. 303

Sacerdotes Veteris Testamenti, an haberent claues. ibid. q.81. 304

Sacerdotes soli, an habeant claues, vel etiam alij non ordinati. ibid.q.83. 306

Sacerdos licet non sit in gratia, tamen potest agere ad gratiæ collationem. ibid.q.84. 307

Sacerdotes mali, an vsum clauium habeant. ibid. q.85.

Sacerdos vtens claue, quomodo iustus esse debeat de necessitate præcepti. ibid.

Sacerdos an possit extendere vsum clauis quem habet super quemlibet hominem. ibid.q.87. 310

An semper possit exercere vsum clauium super eius subditos. ibid.q.88. 311

Sacerdos minor, an possit vti claue in superiorem suum. ibid.q.89. 313

Sacerdotum vxoribus, an liceret comedere de sanctificatis pertinentibus ad viros suos, sicut licebat filiis & filiabus. Leuit.21.q.13. 415

Sacerdotis filia data in matrimonium viro alterius tribus, & susceptis inde liberis, ac mortuis, an rediens ad patrem licite possit comedere de sanctificatis. Leuit.22. q.11. 416

Sacerdotis filia si rediret in domum patris habens filias, & non filios, an licuisset ei manducare de sanctificatis in domo patris. Leuit.22.q.15. 417

Sacerdos Summus cur cum introiret in Sancta Sanctorum ferebat ante se thymiamata, Moyses autem non. Leuit.16.q.4. 262

Sacerdos Summus an pluries in anno introiret in Sancta Sanctorum. Leuit.16.q.6. 263

Sacerdos Summus pro quo peccato offerebat hircum in die expiationis. Leuit.16.q.8. 265

Sacerdos Summus in die expiationis duplici officio fungebatur. Leuit.16.q.9. 266

Sacerdos Summus, quare non induebatur vestibus pontificalibus cum ingrediebatur in Sancta Sanctorum. Leuit.16.q.10. 267

Sacerdos Summus, an ferret simul in eodem vase vituli & hirci sanguinem in Sancta Sanctorum, vel in diuersis. Leuit.16.q.23. 280

Sacerdos Summus, an deberet peccata populi confiteri hirco, vel alio Sacerdoti, & an ista cærimonia sit rationabilis. Leuit.16.q.24. 281

Sacerdos Summus in die propositionis, an oraret pro peccatis totius multitudinis. Leuit.16.q.26. 283

Sacerdos an confiteretur peccata omnia personarum priuatarum de multitudine. Leuit.16.q.27. 284

Sacerdos cum quibus nam vestibus ingrediebatur in Sancta Sanctorum opin. Rab. Sal. Leuit. 16.q.29. 286

Sacerdos Summus, cur lauabatur in toto corpore, si non contraxerat aliquam immunditiam. Leuit. c.16. q.31. pag. 287

Sacerdos an debebat cremare adipes hirci oblati pro peccato postquam erat vestitus alijs vestibus. Leuit.c.16. q.32. 288

Sacerdotes quomodo debebãt suscipere istam pecuniam. 4.Reg.12.q.5. 107

Sacerdotis filia repudiata à viro suo, an poterat in domo patris edere de sanctificans. Leuit.22.q.16. 419

Sacerdotis filia, quæ habuerat filios à viro defuncto, & illi iuuenes erant manentes in alia tribu, rediens ad patrem, an posset de sanctificatis comedere. Leuit.22. q.17. 418

Sacerdotes quomodo nõ poterant ingredi templum gloria Dei repletum, & quod erat templum hoc. 2.Paralip.7.q.10. 171

Sacerdotes ad quid introire volebant templum hoc de quo. 2. Paralip. 7. & quomodo non poterant introire. 2.Paralip.7.q.11. 172

Sacerdotes qualiter fuerant sanctificati. 2. Paralip. 5. q.19. 127

Sacerdotes, & Leuitas, quomodo dicatur. 2.Paralip.11.recessisse de terra Israel, & venisse in terram Iuda, quia Ieroboam, & posteri eius abiecerunt eos ne fungerentur Sacerdotio Domini. 2.Paralip.11.q.15. 268

Sacerdotes magni sacrificia, an semper facere deberent. Leuit.1.q.59. 17

Sacerdotes & Leuitæ, quomodo differant. Leuit. Præfat. quæst.9. 2

Sacerdos an orare deberet pro muliere, & pro quo, & an pro fluxu sanguinis. Leuit.12.q.25. 210

Sacerdos Summus, quare vocetur Pontifex, & quis eius filius sibi succedebat. Leuit.21.q.19. 385

Sacerdos summo cur iubebatur ab omnibus mortuis abstinere. Leuit.21.q.20. 387

Sacerdotes cur non contaminabantur in mortibus aliorum, sicut in vulgaribus licitum erat. Leuit.21.q.3. 371

Sacerdotibus cum interdictũ esset accedere ad mortuum, cur licuit eis contaminari super sex consanguineis. Leuit.21.q.4. 372

Sacerdotes an contaminari possent in morte nepotum, vel pronepotum. Leuit.21.q.6. 373

Sacerdoti

Sacerdoti an licuerit intereſſe funeri ſororis deſponſatæ, ſed nondum viro traditæ. Leuit.21.q.7. 374
Sacerdoti, an liceret pollui in funere ſororis cognitæ non tamen nuptæ. Leuit.21.q.7. 374
Sacerdoti, an liceret in Veteri Teſtamento pollui ſuper vxoris ſuæ morte. Leuit.21.q.9. 377
Sacerdoti minori, an licuiſſet habere meretricem in concubinam. Leuit.21.q.11. 379
Sacerdotes minores, cur licite non recipiebant in vxores repudiatas, ſed viduas ſic. Leuit.21.q.12. 379
Sacerdotes ac Leuitæ Veteris Teſtamenti habebant determinata iura. Ioſ.21.q.8. 248
Sacerdotibus, quare datæ ſunt plures ciuitates quam Caathitis. ibid.q.9. 250
Sacerdotes, & Leuitæ cum de toto Iſrael tranſierunt ad terram Iudæ, quomodo poſſent ibi manere. 2.Paral.11.q.14. 267
Sacerdotes occiſi, & oſſa in Altare Bethel quanto tempore poſt prædictionem de hoc factam à viro Dei à Ioſia, combuſta fuerint. 4.Reg.23.q.32. 205
Sacerdotes ad quid introire vellet templum, ſeu domum gloria Dei repletum. 2. Paralip.7.q.11. 172
Sacerdotibus, & Leuitis an ſoluerentur primitiæ, & decimæ anno ſeptimo remiſſionis. Leuit.25.q.5. 494
Sacerdotes, & Leuitæ, quomodo poterant viuere ſeptimo remiſſionis anno niſi eis darentur primitiæ, & decimæ cum ſolum ſuſtarentur de hoc. Leuit.25.q.5. 494
Sacerdos iſte quinam erat de quo dixit Chriſtus leproſo, oſtende te Sacerdoti. Matt.8.q.20. 233
Sacerdotem ſummum de leproſi miraculo iudicare, cur Chriſtus voluit. Matt.8.q.20. 233
Sacerdotum, quæ eſſent officia. 2. Paralip.7. quæſt. 19. pag. 180
Sacerdotibus, quando licuit introire in Sancta Sanctorum, & qui Sacerdotes introierunt ad ponendum Arcam. 2. Paralip.5.q.22. 119
Sacerdotes, cur ſoli tubis canerent, cum Leuitæ in omnibus vaſis canerent. 2.Paralip.7.q.21. 180
Sacerdotes minores, an aliquando ſacrificia poſſent efficere. Leuit.1.q.19. 17
Sacerdotum Principes, & Romani cur non procedebant contra Chriſtum, cum viderent eum vocari Regem. Matt.21.q.57. 403
Sacerdotes Achab. Vid. Achab Sacerdotes.
Sacerdotes, & Leuitas, quomodo abiecit Ieroboam ne miniſtrarent in Sacerdotio Domini. 2.Paralip.13.q.16. pag. 268
Sacerdotes, quomodo introire non poterant domum ſeu Templum gloria Dei repletum, & quidnam illud erat. 2. Paralip.7.q.10. 172
Sacerdotum, & Leuitarum à Dauid facta ordinatio. 1. Paralip.24.q.19. 484
Et de principio eius obſeruationis. ibid. q. ſequenti.
Sacerdotum Principes Scribæ, & Seniores quare nunc ad Chriſtum accedebant. Matt.21.q.141. 447
Sacerdotum Principes quidnam demonſtrabant, quando Chriſto dixerunt, in qua poteſtate hæc facis. ibid.q.142.
Sacerdotum Principes quare quæſiuerunt à Chriſto in qua poteſtate prædicaret. ibid.q.143. 448
Sacerdotum Principes, quare ſimul dixerunt, in qua poteſtate hæc facis. ibid.q.144.
Et an ſint duæ quæſtiones, vel vna. ibid.
Sacerdotum principibus, quare Chriſtus non reſpondit directe, ſed cautelis vſus eſt. ibid.q.145. 449
Sacerdotum principibus de poteſtate prædicandi interrogantibus cur Chriſtus reſpondere noluit. ibid.q.146.
Sacerdotum principibus, cur dixit Chriſtus: Interrogabo vos, & ego vnum ſermonem. ibid.q.148. 450
Sacerdotum Principes, quare ſuſtinuerunt ſibi proponi quæſtionem à Chriſto, cum ex ea fuerint poſtea confuſi. ibid.q.149. 450
Sacerdotum Principibus iſtis, an Chriſtus clare reſponderet de poteſtate hæc faciendi, ſi ipſi Chriſto reſponderent de Ioan. Baptiſmo. ibid.q.150.
Sacerdotum Principes iſtos, quare Chriſtus interrogauit ſpecialiter de Baptiſmo Ioannis, ibid.q.152. 451
Sacerdotũ Principes iſtos, cur Chriſtus potius de baptiſmo Ioan. interrogauit, quam alia re. ibid.q.152.
Sacerdotum Principes ſic cogitaſſe, ſcilicet: Si dixerimus, &c. quomodo Mathæus cognouit. ibid. q.154. pag. 454
Sacerdotum Principum iſtorum argumentum, ſcilicet, quomodo non credidiſtis ei, &c. quomodo procederet, ibid.q.155. 455
Sacerdotum Principes, quare non confeſſi ſunt, quod verum eſt, quod Baptiſmus Ioannis erat de cælo. ibidem q.156. 455
Sacerdotum Principes, quare quæſtione per Chriſtum propoſita, & cogitatione inter ſe habita reſponderunt, neſcimus, confitentes confuſionem ſuam. ibid. q.159. pag. 456
Sacerdotum Principibus iſtis, quare dixit Chriſtus, neque ego dico vobis in qua poteſtate hoc facio, ibidem q.160. 457
Sacerdotum Principibus, cur ſpecialiter Chriſtus parabolam iſtam de duobus filiis propoſuerit. ibidem q.168. pag. 462
Sacerdotum Principibus Scribis, Phariſæis, & Senioribus, cur Chriſtus parabolam iſtam propoſuit, cum illos increpare vellet, cum illos poſſet, ſine parabola increpare. ibid.q.169.
Sacerdotum principes, quare Chriſto reſpondere voluerunt ad iſtam parabolam. ibid.q.170. 463
Sacerdotum Principes, quare poſtquam erat propoſita quæſtio non ceſſauerunt nolentes reſpondere. ibidem quæſt. 172.
Sacerdotum Principes, quomodo verum ſit, quod meretrices, & publicani in Regno Dei præcederent. ibidem q.174. 464
Sacerdotum Principes, & ceteri, quomodo verũ ſit, quod Ioanni non crediderint. ibid.q.176. 466
Sacerdotum principibus, cur hoc, quod habetur hic propoſuerit Chriſtus. ibid.q.179. 468
Et cur in parabolis. ibid.
Sacerdotum principes, an reſponderint parabolæ patris familias vineam locantis, vel alij. ibidem quæſt.187. pag. 472
Sacerdotum principes, quomodo agnoſcentes parabolam cognouerunt, quod Chriſtus de ipſis diceret. Matth.21. q.200. 482
Sacerdotum Principes, quare quæſiuerunt Chriſtum tenere. ibid.q.201. 483
Et quid erat ad quod eum tenere volebant. ibid.
Sacerdotum Principes Chriſtum tenere volentes, illum non tenuiſſe, quia turbas timebant, quomodo dicatur. ibid.q.202. 483
Sacerdotum Principes cognouiſſe, Ieſum eſſe Deum & Meſſiam, an probetur ex verbis iſtius parabolæ, ſcilicet, hic eſt hæres, venite occidamus eum. ibidem. quæſt. 488
Sacerdotum Principes, an per Scripturas, ſeu per miracula Ieſum eſſe Deum cognouerunt. ibid.q.212.
Sacerdotum Principum peccatum, an per ignorantiam alleuietur. ibid.
Sacerdotes, quomodo faciebant in templo vendi cũ Chriſtus iam vendentes de templo iterum expuliſſet. ibid. q.78. 415
Sacerdotes, an mitterent pecuniam in Arca, cum dicatur quod erant illi os priuati adminiſtratione. 4. Reg.12. q.10. 109
Sacerdotes, an liceret Regi priuare adminiſtratione pecuniæ. 4.Reg.12.q.8. 108
ſuper Sacerdotes, an in Veteri Teſtamento Reges haberent poteſtatem plenam tam in ciuilibus, quam in criminalibus ſic vt poſſent eos priuare, & occidere. 4.Reg. 12.q.8. 108
Sacerdos, an teneretur animalia immunda vendere, quæ non poterant immolari, vel poſſet ſibi ea retinere. Leuit.27.q.44. 590
Sacerdotem, quare Deus obligauerit hic ad vendendum animal oblatum per votum ipſi vouenti. Leuit.25.q.45. pag. 590

Sacerdoti, quare competebat taxatio animalium, quæ redimebantur. Leuit. 27. q. 47. 591

Sacerdotes, an essent custodes ostiorum, vel Leuitæ. 4. Reg. 12. q. 11. 109

Sacerdotes, an possent sibi retinere res quas accipiebant per votum, vel cogebantur eas vendere. Leuit. 27. q. 32. pag. 579

Sacerdoti, an licebat alteri quam vouenti vendere animal oblatum, & an tunc redderetur quinta pars. Leuit. 27. q. 48. 592

Sacerdotes & Leuitæ, quomodo habere possent agros, vel vineas quæ redirent ad ipsos in Iubileo sine confusione sortium tribuum. Leuit. 27. q. 36. 582

Sacræ Scripturæ Canoni, quare non adiuncti fuerunt libri Natan, Ahiæ, & Addo. 2. Paralip. 9. q. 26. 240

Sacræ Scripturæ librorum in quattuor ordines distinctio. Matt. Præf. q. 4. 4

in Sacra Scriptura nullum est mendacium. Matt. 17. q. 30. pag. 349

Sacræ Scripturæ habitudo respectu librorum humanarum scientiarum. Matt. Præf. q. 5. 6

de Sacræ Scripturæ diuisione, & ordine, Matt. Præf. q. 1. & quæst. 32.

Sacræ Scripturæ libros quare reparauit Esdras, cum potius debuisset extantes congregare, quam de nouo facere, cum omnes non exusti fuerint per Chaldæos. 2. Paralip. 9. q. 27. 240

in Sacra Scriptura, cur fit mentio de iurgio Abrahæ, & Loth. Genes. 13. q. 46. 141. & q. 60. 145

Sacræ Scripturæ librorum diuisio, & numerus. Mat. Præf. quæst. 1. 1

Sacris à rebus, quomodo arcebantur Populares Iudæi, & à quibus etiam Leuitæ. Leuit. 19. q. 28. 343

Sacra verba scripta in cartulis collo alligata portare, an Christianis liceat. Matt. 23. q. 38. 308

Sacræ Scripturæ librorum correctionem, quam ei imponebat Damasus Papa, an B. Hieronimus facere teneretur. Matt. Prol. 2. q. 3. 58

Sacramenta dare infidelibus, an licitum sit. Matt. 7. q. 7. pag. 203

Sacramentorum omnium Ianua est Sacramentum baptismi. Matt. 7. q. 7. 203

Sacramenta, an danda sint hominibus fidelibus carnalibus. Matt. 7. q. 8. 203

Sacramenta quæ dicantur necessaria, quæ non. Matt. 7. q. 8. 203

in Sacramento triplex est sanctificatio. Matt. 16. quæst. 76. pag. 292

Sacramentum nullum est tam efficax quod per se possit peccata dissoluere. Parad. 5. c. 148. 102

De hoc quædam. ibid. c. 149.

Sacramenta ex se ipsis nullam efficaciam habent delendorum peccatorum, nisi quatenus instrumenta quędam sunt. ibid. c. 153.

Sacramenta Veteris, & Noui Testamenti in quo differant quantum ad efficaciam. Leuit. 1. q. 16. 15. & q. 17. 16

Sacramenta potius disponūt ad gratiam, quam eam conferant. Matt. 16. q. 82. 305

Sacrificium Salomonis. Vid. Salomonis sacrificium.

in Sacrificium à Salomone oblata ad cremandum ignem de Cælo descendere, quænam necessitas erat. 2. Paral. c. 7. q. 2. 166

in Sacrificium à Salomone oblata ad deuorandum, cur Deus ignem potius in acceptationis signum misit quam alium signum. 2. Paralip. 7. q. 3. 167

in Sacrificium oblata à Salomone, an ab alio igne quam ab eo qui missus à Deo est cremarentur. 2. Paralip. 7. q. 8. 170

in Sacrificio Salomonis ignis. Vid. Salomonis in sacrificium.

Sacrificium Salomonis ignis deuorans, de quo loco venerit. 2. Paralip. 7. q. 5. 168

in Sacrificio Salomonis tot animalium, an comprehendantur omnia tam sponte, quam ea necessitate oblata. 2. Paralip. 7. q. 18. 180

Sacrificij in quo genere erant hostiæ quas obtulit Salomon, in Gabaon. 2. Paralip. 1. q. 15. pag. 10

in Sacrificio Salomonis, an pecora omnia eadem die oblata sunt. 2. Paralip. 7. q. 13. 177

Sacrificiorum pro peccato diuersitas. Leuit. 22. q. 12. 426

Sacrificia gentilium, an essent immunda quia deficiebat eis protestatio Messiæ futuri. Leuit. 22. q. 23. 430

Sacrificiorum in quo genere obtulit Salomon tot animalia, scilicet, bouum viginti duo millia, & arietum centum viginti millia. 2. Paralip. 7. q. 14. 178

Sacrificia, quomodo poterant offerri coram Arca cum portaretur de domo Dauid in templum, & quod genus sacrificij erat. 2. Paralip. 5. q. 19. 116

Sacrificia, an deberent fieri cum expresso nomine Messiæ. Leuit. 22. q. 23. 430

Sacrificij quod genus offerebatur, cum portaretur Arca de domo Dauid in templum. 2. Paralip. 5. q. 19 116

in Sacrificio Salomonis oblata multitudo pecorum, an ab ipso solo fuerit oblata. 2. Paralip. 7. q. 12. 175

Sacrificium pro populi peccato, cur prius obtulerit Aaron, quam populi holocaustum. Leuit. 9. q. 9. 128

Sacrificij Salomonis tot carnes, quomodo potuerunt comedi, vel cremari, & quid de illis factum sit. 2. Paralip. 7. q. 17. 179

Sacrificium spontaneum, an pertineret ad vnum genus, scilicet, holocaustorum, vel omnia sacrificia possent esse spontanea, vel votiua. Leuit. 22. q. 19. 424

Sacrificari quomodo poterant animalia coram Arca cum portaretur de domo Dauid. 2. Paralip. 5. q. 20. 117

Sacrificium Salomonis ad deuorandum ignis missus, an semper durauerit, vel quanto tempore. 2. Paralip. 7. q. 6. 169

Sacrificia cum non caperet altare templi Salomonis, an licitum esset cremari quędam in altari holocaustorum, quod fecerat Moyses. 2. Paralip. 7. q. 25. 184

per Sacrificia Veteris Testamenti, an remitterentur peccata. Leuit. 1. q. 16. 15

Sacrificium Salomonis, an alius ignis cremaret, quam is, qui à cælo missus est. 2. Paralip. 7. q. 8. 170

Sacrificiis in omnibus, cur generaliter sanguis super altare effundebatur. Leuit. 3. q. 3. 39

Sacrificiorum circa oblationes Rabbi Salomonis opinio, an stare possit. Deut. 12. q. 4. 109

Sacrificia quędam erant spontanea, alia necessaria. Deut. 17. q. 1. 158

Sacrificia aliqua carnium, nec alterius modi non sunt in Testamento Nouo, sicut in Veteri, sed solum manent duo sacrificia, scilicet, sacrificium Eucharistiæ, & laudis. Def. p. 2. c. 49. 58

Et cur hoc. ibid.

in Sacrificio pro peccato, quare comburebantur pelles, fimus, & cornua. Leuit. 2. q. 21. 19

Sacrificium pro peccato pro quo peccato fiebat. Leuit. 12. q. 30. 212

Sacrificium offerre, & esse Sacerdotem, an cuilibet licitum esset ante datam legem. Genes. 13. q. 8. 129

Sacrificiorum qui debebant esse ministri, secundum legem. Genes. 13. q. 13. 131

de Sacrificij loco, & de facientibus sacrificia ad quid lex mandauit. Genes. 13. q. 11. 130

Sacrificium Elcanæ, an fuerit hostia pacifica. 1. Reg. c. 1. q. 11. 40

Sacrificiorum iura, quæ immolabantur coram Arca, cui prouenirent. 2. Reg. c. 6. q. 20. 61

Sacrificia, an fuerint facta coram Arca in domo Dauid. 2. Reg. c. 6. q. 21. 63

Sacrificia, an cessauerint, quæ olim fiebant in Sanctuario, propter sacrificia Arcæ. 2. Reg. c. 6. q. 22. 62

Sacrificium quotidianum, & sacrificium à casu, quæ erant apud Israelitas. Num. c. 4. q. 25. 80

Sacrificia hæc ad quos spectarent. ibid.

Sacrificia, an fuerunt facta in deserto. Num. cap. 4. q. 26. pag. 80

Sacrificio, an inter ea, quæ in honorem diuinum fiunt, nihil magis attestetur Deitati. Ios. cap. 9. quæst. 42. pag. 296

in Sacrificio pro peccato, quare offerebantur, & cremabantur

bentur immunditiæ, cum non liceret Domino immunditias offerre. Exod.c.29.q.10. pag.135
Sacrificiorum carnes, an recte sit assignata causa, quare non erant comedendæ die secunda. Exod. c.29. q.17. pag. 146
circa Sacrificiorum circumstantias quæ requirenda sunt. Exod.c.20.q.40. 349
Sacrificium, & restitutio, quod iubetur hic pro iis, qui tollebant res alienas, quomodo fieri debebat. Num.c.5. q.11. 100
Sacrificiorum iura ad quos spectarent. 1. Reg.cap.2.q.24. pag. 72
Sacrificia quæ fiebant Heli tempore, quæ essent. 1. Reg. c.2.q.25. 73
Sacrificia, dum Arca erat in Cariathiarim, an fuerint facta coram Arca, vel in Sanctuario. 1. Reg.cap.6. q.3. pag. 128
Sacrificia necessitatis, an debeant fieri in Sanctuario. 1. Reg.c.7.q.4. 129
Sacrificium aliquod, an licuerit fieri coram Arca tempore, quo fuit in domo Aminadab. 1. Reg.c.7.q.5. 128
Sacrificium, an posset fieri coram Arca, quando non erat in Sanctuario. 1. Reg.c.7.q.6. 130
Sacrificia faciens coram Arca, an peccaret. 1. Reg.cap.7. q.7. 130
Sacrificium, cur requirit effusionem aquæ. 1. Reg.cap.7. q.28. 238
Sacrificiorum votiuorum opinio Nicolai, an vera sit. 1. Reg.c.7.q.36. 142
Sacrificia, quæ offerebantur in deserto, an offerebantur in omni loco. 1. Reg.c.7.q.37. 143
Sacrificium, an fieret in toto deserto, præterquam in monte Sinai. Num.c.4.q.14. 75
Sacrificia vbi oblata sint, & an in monte Sinai. Num.c.4. q.15. 75
Sacrificia facta in Galgalis à Iosue, an fuerint facta super Altare de lapidibus duodecim Iordanis, vel super Altare holocaustorum, vt dicit Iosephus. Ios.cap.4.q.29. pag. 134
in Sacrificio holocausti, & victimæ pacificæ, an sanguis, qui effundebatur, esset ad remissionem peccatorum. Exod.c.29.q.6. 130
Sacrificium Calendarum, quod erat. Num.cap. 28. q.7. pag. 181
Sacrificia noua, an fuerit licitum institui, quod fierent in Exordiis mensium. Num.c.28.q.8. 181
Sacrificia noua, an inducebant Iudæos ad idolatriam. ibidem.
Sacrificia Veteris Testamenti significabant Christi passionem. Num.c.19.q.7. 453
Sacrificium vnicum potest fieri in diuersis generibus animalium. Num.c.6.q.13. 123
Sacrificia, quæ faciebat Nazaræus, & quare de istis animalibus. Num.c.6.q.14. 124
Sacrificium nullum est ita ad laudem Dei, sicut holocaustum. Num.c.6.q.15. 124
in Sacrificiis omnibus pacificis, an dabantur pectusculum, armus, & femur Sacerdoti. Num.c.6. quæst.21. pag. 127
Sacrificia, quæ fuerunt oblata à Naason. Num.c.7.q.10. pag. 139
in Sacrificio pro peccato, cur tantum offerebatur hircus, cum possent offerri alia animalia. Num.c.7.q.14. 140
in Sacrificio pacifico, cur non offerebantur volucres. Num. c.7.q.15. 141
in Sacrificio pacifico, cur quilibet Princeps tot animalia obtulit. Num.c.7.q.16. 141
in Sacrificio pro peccato quis tinxerat. Num.cap.8.q.15. pag. 152
Sacrificium, & oblatio dupliciter accipitur. Num.cap.18. q.9. 423
Sacrificij cuiuslibet, quomodo Sacerdotes habebant aliquam portionem. Num.c.18.q.10. 423
de Sacrificio quid Deo proueniebat, & quid popularibus, & quod nomine Sacrificij intelliguntur tria nomina sacrificiorum. ibid.
Sacrificium pro peccato, an posset esse votiuum. Numer. c.15.q.10. 369
Sacrificia, quæ erant, quæ non poterant comedi extra Sanctuarium. ibid.
Sacrificium, & libamina, quomodo differunt. Num.c.15. q.5. 368
in Sacrificio, quare apponuntur libamenta. ibid.
Sacrificiorum tria genera, & quid sit vnumquodque eorum. Num.c.14.q.6. 368
in Sacrificio pro peccato, quare non offerebatur libamenta. Num.c.14.q.7. 368
Sacrificia spontanea, an distinguantur à votiuis. Numer. c.14.q.8. 368
Sacrificium pro peccato, quod fit in Neomeniis, an fieret secundum Iudæos pro peccato Dei, quia diminuit lumen Lunæ à luce Solis. Num.c.28.q.13. 186
Sacrificium Calendarum pro cuius peccato fiebat. Num. c.28.q.14. 186
Sacrificium Neomeniæ, an offerebatur pro peccato populi. Num.c.28.q.15. 186
in Sacrificiis quæ munditiæ attendebantur. Num.cap.28. q.22. 193
in Sacrificiis, quare aues nunquam offerebantur. Numer. c.29.q.5. 195
Sacrificium Noe quid. In eo obtulit de volucribus, & pecoribus mundis. ibid.
de Sacrificiis pauperum, & diuitũ, in quibus poterant quadrupedia commutari, in auibus propter paupertatem. ibidem.
de Sacrificiis, & ministeriis Sacerdotalibus, quare prius loquutus est Abias loquens contra Ieroboam, & Israelitas. 2. Paralip.13.q.31. 314
Sacrificia quare faciebat Aaron explens cærimonias, cum immolans distingui debeat. Leuit.9.q.7. 127
Sacrificiorum genera diuersa. 4. Reg.3.q.18. 24
de Sacrificiis pro se oblatis, an aliquando licuerit Sacerdotibus comedere, vel semper cremare deberent. Leuit.6.q.10. 89
Sacrificare Domino, an gentes omnes teneantur. 1. Paralip.16.q.27. 319
Sacrificiorum de partibus quibusnam comedere licebat. Leuit.10.q.15. 155
Sacrificia an cremarentur igne de cælo demisso, vel alio. Leuit.9.q.15. 133
Sacrificia de quibus Leuit.23. an sint eadem cum illis Num.28. vel sint superaddita. Leuit.23.q.15. 453
Sacrificium dici potest quicquid ad cultum Dei attinet. Matt.12.q.28. 10
Sacrificia cui instituta sint. Leuit. Præf.q.4. 1
Sacrificiorum Veteris Testamenti in speciebus, quænam esset differentia. 4. Reg.16.q.15. 139
Sacrificia holocaustorum, quare vespere, & mane offerebantur. 2. Paralip.2.q.13. 37
Sacrificiorum rituum regulæ quattuor Sacerdotum iura distinguentes. Leuit.6.q.14. 94
Sacrificiorum pacificorum oblatio à quibus fiebat. Leuit.7.q.1. 95
Sacrificiorum pacificorum hostiæ modus secundus. Leuit.7.q.2. 97
Sacrificium sacerdotum de simila, quare totum cremabatur, & nihil alicui cedebat. Leuit.6.q.9. 88
Sacrificiorum tempora, quæ. 2. Paralip.13.q.34. 315
in Sacrificio cur Deus mel prohibuit. Leuit.2.q.5. 32
Sacrificiis in omnibus, cur sal ponebatur. Leuit.2.q.6. 33
in Sacrificio pro peccato, & pro delicto, cur differentia erat in sanguinis effusione. Leuit.6.q.13. 93
Sacrificia vbinam fiebant, cum Salomonis templum ędificabant. 3. Reg.6.q.5. 81
Sacrificia an distinguantur in peccantibus ex malitia, vel passione, sicut supra in sacrificio pro peccato ignorantiæ per qualitates personarum, vel ex genere peccatorum. Leuit.5.q.1. 67
Sacrificia cur oblata fuerunt Arca posita in suo tentorio. 1. Paralip.16.q.2. 300
Sacrificia oblata Arca in tentorio suo posita, quænã erant. 1. Paralip.16.q.3. 300

Sacrificium quodnam fiebat de animalibus immolatis in Arcæ portatione. 1. Paralip. 15. q. 37. 297

Sacrificiorum de carnibus coctis, an offerri liceret; vt Gedeon fecit. Iud. 6. q. 23. 85

Sacrificium qua hora offerebatur, & de diuersis Generibus eorum. 4. Reg. 3. q. 18. 24

Sacrificij quonam genere libauit Dauid in conspectu Domini aquam cisternæ Bethlehem. 1. Paral. 11. quæst. 17. pag. 119

in Sacrificiis Gloriam Dei apparituram, cur Moyses prænunciauerit Sacerdotibus, & Populo. Leuit. 9. q. 4. 125

Sacrificia, an licebat offerri coram Arca. 1. Paralip. 16. q. 5. 301

Sacrificiorum, & oblationum genera. Leuit. 22. q. 1. 400

in Sacrificio quolibet pro peccato, quomodo tingebantur cornua Altaris. Leuit. 4. q. 12. 64

Sacrificia pro peccato, & pro delicto quomodo differãt. Leuit. 6. q. 12. 92

Sacrificia, quæ, gentiles Deo offerre vellent, an Domino accepta essent. 1. Paralip. 16. q. 38. 380

Sacrificia Domino an permitterentur in Sanctuario Gentiles offerre. 1. Paralip. 16. q. 29. 320

Sacrificia in templo combusto facere, & Cærimonias legis an seruare possent Iudæi relicti post templum combustum, & alios Iudæos in Babylonem ductos. 4. Reg. 25. q. 32. 226

Sacrificij pro peccato præceptum, an datum sit cum contentis à principio libri huius vsque huc. Leuit. 4. q. 10. pag. 54

in Sacrificium, quomodo triticum offerebatur. 1. Paralip. 21. q. 77. 431

Sacrificij pro consecratione Sacerdotis, cur non erant eædem cærimoniæ, quæ sacrificij pro peccato Summi Sacerdotis. Leuit. 8. q. 7. 112

Sacrificia Veteris Testamenti igne comburi, ac illum perpetuum fuisse conclusio, an circa hoc opinio communis affirmatiua tam Catholicorum, quam Hebræorum vera sit. Leuit. 9. q. 18. 134

Sacrificiorum de immolatione, cur hic Moyses ad plebem loquutus est, cum ad Aaron pertinere videretur. Leuit. 9. q. 5. 125

Sacramentum pœnitentiæ. Vid. pœnitentiæ Sacramentum.

de Sacrificiorum generum duorum oblationis causa. 1. Paralip. 21. q. 84. 433

Sacrificium, quare Dauid non offerebat pro peccato, & de eius causa. 2. Paralip. 21. q. 85. 433

Sacrificium extra templum offerens Dauid, an peccauerit. 1. Paralip. 21. q. 87. 435

Sacrificia offerre in area Ornan Iebusæi, an licitum erat populo post finem pestis. 1. Paralip. 21. q. 92. 436

Sacrificium pro peccato sub qua specie oblationis ponitur. Num. c. 19. q. 11. 101

Sacrilegium, an sit aliqua species Luxuriæ. Matt. 5. q. 204. pag. 283

Sadducæi & Pharisæi, quinam essent. Matt. 3. q. 63. 227

Sadducæi quãdo proposuerint Christo quæstionem istam de Resurrectione. Matt. 22. q. 121. 69

Sadducæi quando ad Christum accesserunt, vbinam erat, & quidnam faciebat. ibid. q. 122.

Sadducæi isti ad Christum accedentes, quinam erant. ibid. q. 123.

Sadducæi an veniebant ad tentandum Christum, vel bono animo. ibid. q. 124. 70

Sadducæi quomodo accesserunt ad Christum cum Pharisæis, cum inter se non conuenirent. ibid.

Sadducæi quare cum Pharisæis simul tentabãt Christum, cum potius deberent Christum adiuuare. ibid. q. 125.

Sadducæi quomodo poterant opinari non esse resurrectionem. ibid. q. 126. 70. & 128. 71

Sadducæi quomodo credere poterant, quod animæ non manerent post corpora. ibid. q. 127. 71

Sadducæi quomodo credere poterant non esse Resurrectionem. ibid. q. 128.

Sadducæos non credentes Resurrectionem, quomodo Iudæi sustinerent. ibid. q. 128.

Sadducæi quomodo inter Iudæos sustineri poterant, cum assererent contra legis veritatem manifeste, & in re maximi præiudicij. ibid. q. 129. 72

Sadducæos errare contra fidei veritatem cum tam periculoso errore, quomodo Pharisæi permittebant. ibid. q. 130. 72

Sadducæi quomodo poterãt negare resurrectionem, cum illa in facto ostenderetur per mortuos resuscitatos. ibid. q. 132. 73

Sadducæi an negarent Resurrectionem vniuersalem, vel particularem, vel vtramque. ibid. q. 133. 74

Sadducæi quare potius negabant Resurrectionem generalem, quam particularem. ibid. q. 134.

Sadducæi quomodo erat aliquod motiuum ad bonum faciendum, cum negarent resurrectionem, & animæ immortalitatem. ibid. q. 135.

Sadducæi, quomodo errare tantum poterant, vt dicerent non esse Angelos, nec Spiritus. ibid. q. 136. 77

Sadducæi, quomodo quinque libros Moysi solos recipiebant, & non alios. ibid. q. 142. 76

Sadducæi, an quæsiuerunt de resurrectione animo tentandi Christum, vel addiscendi. ibid. q. 138. 78

Sadducæa, & Pharisaica tentatio Christi in quonam differant. ibid.

Sadducæi, quare potius quæsiuerunt de resurrectione quam de aliquo alio. ibid. q. 139.

Sadducæi, quare potius quæsiuerunt de resurrectione, quam de Angelo, vel Spiritu. ibid. q. 140. 79

Sadducæi, quare posuerunt casum seminis suscitationis de solis fratribus, cum etiam ad alios pertineat. ibi. q. 196. pag. 111

à Sadducæis positus casus de seminis suscitatione, an fuerit fic. ibid. q. 197. 111

Et quare talem posuerunt. ibid.

Sadducæi, quare dixerunt de septem fratribus. ibi. q. 198. pag. 112

Sadducæi, quare potius posuerunt exemplum in septem fratribus accipientibus eandem vxorem per seminis suscitationem, quam in vxore accepta à multis sine seminis suscitatione. ibid. q. 199.

Sadducæi in positione casus seminis suscitationis, quare dixerunt, quod frater primus mortuus est sine liberis, & secundus, &c. ibid. q. 200. 113

Sadducæi, cur in casu isto proposito dixerunt: Nouissime autem mortua est mulier. ibid. q. 201. 113

Sadducæi, quomodo hoc argumento de vxore à septem fratribus accepta resurrectionem impugnabant. ibid. quæst. 202.

Sadducæi, an recte arguebant ad inferendum quod volebant. ibid. q. 203.

Sadducæis, quare Christus respondit nunc ipsum tentantibus, cum tentatoribus minime respondere soleat. ibid. q. 204. 114

Sadducæorum argumentum, cur Christus non dissoluit ostendens consequentiam non valere. ibid. q. 205.

Sadducæis, cur Christus dixit: erratis. ibid. quæst. 206. pag. 115

Sadducæis cum Christus dixit: Erratis nescientes Scripturas, neque virtutem Dei, quidnam dicere voluit. ibi. quæst. 207.

Sadducæorum erroris, quomodo ista erat causa, scilicet, ignorantia Scripturarum, & virtutis Dei, & quænam erant Scripturæ istæ quæ dicunt futuram conditionem resurrectionis. ibid. q. 208.

Sadducæis, cur dixit Christus: De resurrectione autem non legistis, allegando auctoritatem. ibid. q. 213. 119

Sadducæis Christus respondens, & auctoritates allegans pro resurrectione, cur allegauit potius auctoritatem. Exodi cap. tertij quam aliquam aliam. ibid. q. 214. 120

Sadducæis, quomodo impositum fuerit silentium. Matt. 22. q. 250. 213

Sadducæi, & Pharisæi quodnam signum de cælo petebant. Matt. 16. q. 5. 257

Sadducæi, & Pharisæi, quomodo conuenerunt nunc ad tentandum Christum, cum inter se discordarent. Matt. 16. q. 3. 256

Saddu-

Sadducæi,& Pharisæi,quare dicitur,quod accesserunt ad Christum tentantes. Matt.16.q.4. pag. 256
Et in quo tentabant Christum. ibid.
Sadducæi, & Pharisæi quod signum de cælo petebant. ibid.q.5. 257
Sadducæorum,& Pharisæorum fermentum quid sit. ibi. q.24. pag. 264
Et quæ erat eorum mala doctrina. ibid.
Sadducæi,& Pharisæi quinam essent. ibid.
Sadoc ex quo erat in Gabaon, vbinam erat alius Sacerdos Abiathar. 1.Paralip.16.q.34. 325
Sadoc cum esset factus Summus Sacerdos à Saul, quare Dauid permisit eum in Summo Sacerdotio. 2.Reg.c.8. q.21. 87
de Sadoc Summo Sacerdote. 1.Paralip.24.q.8. 479
Sadoc,& Abiatar,an verum esset,quod isti duo non essent Summi Sacerdotes. 1. Paralip.24.q.16. 482
de Sadoc qui erat Princeps Amramitarum. 1.Paralip.27. q.17. 538
Sadoc, quare ponatur vnicus Princeps Amramitarum. 1.Paralip.27.q.18. 538
Sadoc de quo hic, an ille sit qui cum Abiathar Dauid tempore fuit Sacerdos Summus. 1.Paralipom.12.q.24. pag. 238
Sadoc, quomodo potuit institui Sacerdos, cum ante hoc esset Summus Sacerdos. 3.Reg.2.q.42. 44
Sadoc quando fuerit vnctus. ibid.
Sadoc in Pontificem,& Salomonem in Principem Domino vnctos esse,cur dicatur,& non simpliciter vnctos esse. 1.Paralip.29.q.25. 586
Sadoc,& Nathan,quare dicantur vnxisse Salomonem. 3. Reg.1.q.29. 20
Sagitta Domini contra Syriam, dicens, quid significare voluit Elisæus. 4.Reg.13.q.12. 117
Sagittas,& Arcum,quare afferre iussit Elisæus Ioas Regi. 4 Reg.13.q.10. 116
Sagorum magnorum copulatio,an erat supra Sācta Sanctorum,vel extra. Exod.c.10.q.9. 68
Sal in vase quare voluit Elisæus, quod ponerent ciues Iericho,& ipse vas cum sale in fontem misit. 4. Reg.c.2. q.33. 16
Sal quare vocentur Prælati. Matt.5.q.90. 126
Sal in fontem quare misit Elisæus, vt sanaretur aqua. 4. Reg.2.q.36. 16
Et an sal naturaliter proficiat ad hoc. ibid.
Sal an naturaliter proficiat ad sanandas aquas. 4.Reg.2. q.36. 16
Sal an aliquid conferat aquæ benedictæ. 4. Reg. 2. q.37. pag.16
Sal quare mittit Ecclesia in aquam benedictam, quando illam benedicit. ibid.
Et an aliquid ei conferat. ibid.
Sal quare ponatur in omni sacrificio. Leuit.2.q.6. 33
Sal spargere post deletas ciuitates, vnde habuit exordiū. Iud.9.q.45. 145
Salmanasar quare à Deo missus est contra Oseæ, cum tamen ille minus aliis regibus peccauerit. 4.Reg.17.q.5. pag.141
Salmon genuisse Booz, & Booz Obed, quomodo stare possit,cum ambo essent decrepitæ ætatis. Ruth 4.q.90. pag.95
Salmon an peccauerit accipiendo Rahab in vxorem. Leuit.1.q.10. 126
Salmon in quo genere sacrificiorum obtulit ista animalia. 2.Paralip.7.q.15. 178
Quare potius ista duo genera sacrificiorū obtulit. 2.Paralip.7.q.16. 179
Quid factum est de tot carnibus, & quomodo potuerūt comedi,vel cremari. 2.Paralip.7.q.17. 179
Salomoni cum Deus respondisset descendēte igne de cælo, & deuorāte sacrificia,ad quid voluit iterum respondere. 2.Paralip.7.q.32. 191
Salomon quare orauit,vt impleretur pactum Dei. 2. Paralip.6.q.10. 145
à Salomone sanctificationis medij atrij causa posita, an sit conueniens. s.ad ponendum ibi carnes, & adipes sacrificiorum. 2.Paralipom.7.q.23. pag.183
Salomonis equi quot fuerunt nam,2.Paralip.9. ponuntur 40000. equorum in stabilis,& 12000.equitum & 3.Regum 10.dicitur, quod habebat currus 1400. & [illegible] equitum. 2.Paralip.9.q.16. 232
Salomon cum alios etiam Reges subiectus ad tributum haberet, quare tantum de regibus terræ Chanaam sit mentio. 2.Paralip.9.q.18. 234
Salomonis in solio leones,quare positi fuerūt, & cur duodecim. 2.Paralip.9.q.13. 227
Salomonis serui quare in Tharsis ibant semel in tribus annis,& portabant inde aurum,argentum,ebur,simias, & pauos. 2.Paralip.9.q.12. 229
Salomon quæ obtulit,an ab alio igne, quā ab eo qui missus est à Deo cremarentur. 2.Paralip.7.q.8. 170
Salomonis in sacrificio, cum duo mirabilia apparuerint, scilicet, nebula gloria replens domum, & ignis illud deuorans, an vnum ante alium fuerit, & an vnum suffecisset. 2.Paralip.7.q.7. 170
Salomon, quomodo confortatus sit in Regno suo. 2.Paralip.1.q.1. 3
Salomon quo tempore iuit in Gabaon. 2.Paralip. 1. q.2. pag.3
Salomonis in domum seu Templum gloria Dei repletum ad quid Sacerdotes vellent introire. 2. Paralip.7. q.11. 171
Salomon, cur animalia obtulit de duabus speciebus solum. 2. Paralip.7.q.14. 176
Sacrificium Salomonis, cur de duabus tantum speciebus animalium factum est. 2.Paralip.7.q.14. 176
Salomonis ad holocausta cremanda ignis ad quid de cælo descendit, idest, quæ necessitas. 2. Paralip.7.quæst.2. pag. 166
Salomonis ad holocausta cremanda in signum acceptationis, cur ignem potius Deus misit quam aliū signum. 2. Paralip.7.q.3. 167
Salomon, quare ædificauit Palmaram vrbem in deserto, & an sit in terra Israel. 2.Paralip.8.q.4. 198
Salomon,an peccauerit ædificando in terra Syriæ. 2. Paralip.18.q.5. 198
Salomon, quare ædificauit istas vrbes, scilicet, datas ab Hiram,Suba,& alias in terra Emath, Palmiram in deserto. 2.Paralip.8.q.11. 199
Salomoni quomodo est verum, quod Hiram dederit ciuitates. 2.Paralip.8.q.11. 196
Salomon quare obtulit potius holocausta, & hostias pacificas quam aliud sacrificium. 2.Paralip.7.q.16. 279
Salomon quid fecerit in Libano. 2.Paralip.8.q.8. 200
Salomonis scutorum armamentum vbi, & quid esset. 2. Paralip.9.q.12. 226
Salomon an peccauit subiiciendo Chananæos. 2.Paralip. 8.q.10. 201
Salomon quomodo intelligitur subiecisse omnes gentes in tributarias. 2.Paralip.3.q.11. 202
Salomon quomodo fecerit Israelitas non seruire, cum fecerit oppositum. 2.Paralip.8.q.12. 204
Salomon quomodo habebat viros bellatores,cum non fecerit bella. ibid.q.13. 204
Salomon,quid intendebat per illa verba,quod vellet ædificare domum Domini, numquid Deus poterat capi in Cælo,vel in terra. 2.Paralip.2.q.19. 47
Salomon,cur petiuit ab Hiram ligna Cedrina. 2.Paralip. cap.2. q.25. 53
Salomon cum obtulit tam multa pecora, an eodem die omnia immolata sunt. 2. Paralip.7.q.13. 175
Salomon,cur dixit,quod Cælum, & cæli cælorum capere non poterant Deum. 2.Paralip.2.q.21. 49
Salomon, cur dixit, quod domus quam ædificabat, erat vt tantum adoleretur incensum in ea. 2. Paralip.cap.2. quæst.22. 51
Salomon, cur ab Hiram petiuit virum eruditum, qui operari nosset in auro, argento, &c. 2.Paralip.2.q.23. pag.52
Salomoni quod dixit Hiram: Misi tibi virum prudentissimum Hiram Patrem meum,quomodo stare possit,cum non esset iste Pater Regis. 2.Paralip.2.q.28. 58

Salomon

Salomon quare vocauit Israelitas ad celebrandum portationem Arcę de domo Dauid, quę prope Templum erat. 2. Paralip.5.q.12. 112
Salomonis quomodo fecit collectam die octauo, post 7. dies dedicationis Altaris. 2. Paralip.7.q.28. 186
Salomon populo conuocato ad portandam Arcam, an dederit cibos, sicut Dauid toto populo congregato. 2. Paralip.5.q.13. 113
Salomonis templum cum succederet in locum Tabernaculi Moysis, cur non seruauit in omnibus eius formam. 2. Paralip.3.q.5. 65
Salomon, quomodo iuit cum vniuersa multitudine Israel in Gabaon. 2. Paralip.1.q.5. 4
Salomonis Templi Altare sacrificia cum non caperet, an licitum esset cremari quædam in Altare holocaustorum quod fecerat Moyses. 2. Paralip.7.q.25. 184
Salomon, quare rursus numerauerit onerum portatores, & Cæsores lapidum quos numerauerat pater suus. 2. Paralip.2.q.31. 59
Salomonis templum seu domus gloria Dei repletum quodnam erat, & quomodo Sacerdotes in illud ingredi non poterant. 2. Paralip.7.q.10. 172
Salomonis verba illa, Nunc igitur consurge Domine, &c. quomodo continuentur, & intelligantur. 2. Paralip. cap.6.q.24. 164
Salomonis diuitiarum multitudinem fuisse sicut multitudinem lapidum, quomodo verum erat. 2. Paralip.1. q.31. 25
Salomon, quare numerauit operarios, cum Dauid constituerit eos. 2. Paralip.2.q.4. 30
Salomonis de sapientia cum agatur, & templi ædificatione. 2. Paralip.1. cur fuit interpositum de equis & curribus, & quod præbuit aurum & argentum quasi cedros, & lapides quasi sicomoros qui nascuntur in campestribus. 2. Paralip.1.q.30. 25
Salomon, quomodo obtulit holocausta Domino super Altare Domini, & quando erat istud. 2. Paralip.8.q.20. pag. 210
Salomon ad quid dixit quod mitteret Hiram virum eruditum qui sciret operari in auro, argento, ære, & ferro, purpura, & coccino, & Hyacintho. 2. Paralip.2.q.24. pag. 53
Salomon, cur dixit velle se ædificare domum magnam, quia Deus erat magnus. 2. Paralip.1.q.18. 47
Salomoni quomodo dixit Deus, elegi locum istum in locum sacrificij. 2. Paralip.7.q.33. 191
cum Salomone quinam essent tribuni, & centuriones Israel. 2. Paralip.1.q.6. 5
Salomonis à facie, quare fugit Ieroboam in Ægyptum. 2. Paralip.10.q.3. 243
Salomoni quod dabatur quolibet anno auri pondus 666. talentorum, vnde proueniret. 2. Paralip.9.q.6. 220
Salomoni quo tempore apparitio ista Dei fuit. 2. Paral.7. q.31. 171
Salomoni, an subiectus fuerit Rex Tyri. Ios.13.q.7.109
Salomon in Libano monte dominabatur. ibid.
à Salomone factæ Lanceæ aureæ, & scuta, quomodo ponantur diuerse quo ad numerum. 2. Paralip.9. & 3. Reg.10. 2. Paralip.9.q.10. 224
Salomon in quo sacrificij genere in Gabaon hostias obtulit. 2. Paralip.1.q.15. 10
Salomoni, quomodo Deus apparuit. 2. Paralip.7. q.29. pag. 190
Salomonem, quomodo Deus magnificauit. 2. Paralip.1. q.4. 4
Salomoni, quare Arabiæ, & Satrapæ terrarum aurum, & argentum portabant. 2. Paralip.9.q.7. 221
Salomon quæ obtulit pecora, an eadem die fuerunt immolata. 2. Paralip.7.q.13. 175
Salomonem Domino in Principem, & Sadoc in Pontificem vnctos esse, cur dicatur, & non simpliciter vnctos esse. 1. Paralip.29.q.25. 586
Salomonis sacrificium an ab alio igne, quam ab eo qui de Cælo missus est crematetur. 2. Paralip.7.q.8. 170
Salomonis in sacrificio multitudo pecorum oblata, an ab ipso solo fuerit oblata. 2. Paralip.7.q.12. 175
Salomonis templi circa solemnitatem, & dedicationem, quomodo Israelitæ se habuerunt. 2. Paralip.7.q.26. pag.185
Salomonis ad holocaustum cremandum ignis, an verus missus fuerit. 2. Paralip.7.q.4. 168
Salomonis Templum. Vid. Templum Salomonis.
Salomonis ad sacrificium deuorandum ignis missus, an semper durauerit, vel quanto tempore. 2. Paralip.7. q.6. pag.169
Salomon in quo sacrificiorum genere obtulit tot animalia, scilicet, boum 22000. & centum viginti millia arietum. 2. Paralip.7.q.14. 178
Salomonis tempore, qui essent principes familiarum. 2. Paralip.1.q.9. 6
Salomonis ad sacrificium deuorandum ignis missus de quo loco venerit. 2. Paralip.7.q.5. 168
Salomon ad quid Cherubim fieri fecit in parietibus Templi. 2. Paralip.3.q.18. 74
Salomoni missus Hiram. Vid. Hiram missus.
Salomon ad quid fecit scuta aurea, & lanceas. 2. Paral.9. q.11. 225
Salomonis principes, quomodo ponuntur. 2. Paral.8. 250. & 3. Reg.9.350. 2. Paralip.8.q.16. 205
Salomon quomodo sanctificauit medium atrij, & quæ cęrimoniæ fuerunt. 2. Paralip.7.q.22. 182
Salomonis vxorem an liceret propter ingressum Arcæ in domum Dauid, ibi manere. 2. Paralip.8.q.19. 207
Salomonis tempore Iudices Israel qui essent. 2. Paralip.1. q.8. 6
Salomonis à domo an Deus capi posset. 2. Paralip.6.q.12. pag.146
Salomonem quænam holocausta offerentem vidit Regina Saba. 2. Paralip.9.q.4. 218
Salomonis templum, seu domus gloria Dei repleta; quæ erat, & quomodo in illam Sacerdotes introire non poterant. 2. Paralip.7.q.10. 171
Salomonis Templi in dedicatione, quare Israelitę tantum manserunt. 2. Paralip.7.q.27. 186
Salomon quare loquutus est, cum nubes apparuit, cum in templum Arca portata est. 2. Paralip.6.q.2. 136
Salomon an solus obtulerit, & de oblatorum pecorum multitudine. 2. Paralip.7.q.12. 175
Salomon, quare fabricauit domum filiæ Pharaonis. 2. Paralip.8.q.17. 206
Salomonis in sacrificio ignis ad oblata deuorandum missus, an verus ignis esset, an non. 2. Paralip.7.q.4. 168
à Salomone oblatæ tot carnes, quomodo cremari, vel comedi potuerunt, & quid de illis factum sit. 2. Paralip.7. q.17. 179
Salomonis. Vid. in dictione ignis.
Salomon, quomodo petiuit exaudiri, & an peccauerit. 2. Paralip.6.q.21. 159
Salomoni ad quid Deus apparuit. 2. Paralip.7. quæst.30. pag. 190
cum Salomone, quomodo Dominus esset. 2. Paralip.1. q.3. 4
Salomonis Rabbi opinio circa oblationes sacrificiorum, an stare possit. Deut.12.q.4. 109
Salomonis Rabbi turpe dictum de immissione Amalechitarum posterioris partis agminis Israelitarum, an verum sit. Deut.25.q.12. 242
Salomoni quare Deus in nocte apparuit. 2. Paralip. 1. q.18. 14
Salomoni Deusne, vel Angelus loquutus est. 2. Paralip.1. q.19. 16
Salomon, an petiuit aliquid à Deo 2. Paralip.1.q.20. 16
Salomon, an fuit locupletior, & gloriosior aliis Regibus sæculi. 2. Paralip.1.q.21. 17
Serui Salomonis, quare semel in 3. annis ibant in Tharsis, & portabant inde ea, quæ habentur hic, cur non pauciori tempore ibant. 2. Paralip.9.q.15. 229
equi Salomonis quot fuerint, nam 2. Paralip.9. ponuntur 40000. equorum in stabulis, & 12000. equitum, & 3. Reg.10. dicitur, quod habebat currus 14000. & 12000. equitum. 2. Paralip.9.q.26. 232
Salomon, quomodo exercebat potestatem super omnes

Reges

Reges qui erant à fluuio Euphrate, vsque ad terram Philisthinorum,& vsque ad terminis Aegypti, scilicet, in terra Chanaan. 2.Paralip.9.q.17. 233
Salomon, cum alios etiam Reges haberet subiectos ad tributum,cur solum de istis regibus terræ Chanaan facta est mentio. 2. Paralip.9.q.18. 234
Salomon peccauerime congregando tantam quantitatem equorum videlicet 40000 pro curribus, & 12000. pro equitibus. 2.Paralip.9.q.19. 234
Salomon, an peccauerit congregando tantas diuitias quæ ponuntur cap. 9. 2. Paralip. 9. 2. Paralip. 9. q.20. 235
Salomon, quomodo habuit tot currus, & equos, & si in hoc peccauit.2.Paralip.1.q.26. 22
Salomon,cur voluit habere tantam multitudinem equorum,& curruum.2.Paralip.1.q.27. 23
Salomon, an peccatet in habendo tantam multitudinem auri. 2.Paralip.1.q.28. 24
Salomon,an scripserit librum sapientiæ.in Præf.D.Hier. 1.Reg.q.28. 24
Salomon, cur grauiter peccauerit habendo concubinas. 1.Reg.c.8.q.225. 257
Salomonem,cur tacite Scriptura accusat de multitudine mulierum,ponendo numerum ipsarum. ibid.
Salomon,an peccauerit habendo tot concubinas. 1. Reg. c.8.q.227. 258
Salomon,an fuit damnatus.2.Reg.c.7.q.13. 76
Salomonis Rab.opinio de morte,& funere Saulis, an sit vera.2.Reg.c.21.q.11. 231
Salomon, an habuerit dominium totius orbis. Iosf.cap.1. q. 22.
Salmon, Princeps Iuda, an licuit accipere Raab in vxorem,quæ erat Chananæa. Iosf.c.6.q.56. 202
Salomon,quare iuit in Gabaon. 2. Paralip.1.q.10. 7
Salomonis in sacrificio tot animalium, an computentur omnia tam sponte,quam ex necessitate oblata.2.Paralip.7.q.18. 180
Salomoni, quomodo dictum fuit à Deo, quod nomen suum maneret in templo æternum. 4. Reg.21.quæst.9. pag. 186
Salomon vxorum numerositate declinauit ad Idola. Genes.Epist.Hier.ad Paul.7.
de Salomonis vnctionis prima vice. 1. Paralip.29. q.18. pag. 583
Salomon,quare bis vnctus fuerit in Regem. 1. Paral.29. q.19. 584
Salomonis vnctionum causa. 1. Paralipom.29.quæst.20. pag. 584
Salomon, an poterat vngi viuente Dauid. 1. Paralip.29. q.21. 584
Salomon,an peccauerit occidendo Adoniam,& alios surgentes contra ipsum.1.Paralip.29.q.23. 585
de Sadoc vnctione in Pontificem.1.Paralip.29. quæst.24. pag. 585
Salomon quam magnam gloriam habuerit.1.Paralip.29. q.26. 586
Salomon quantæ ætatis mortuus est. 3. Reg.11.quæst.14. pag. 164
Salomon,an coluit Idola adorando illa vt Deos. 3. Reg. 11.q.15. 166
Quomodo potuit facere tot templa pro tot vxoribus. ibid.q.16.
Salomoni, quomodo Deus loquutus est. ibid. quæst.17. pag. 167
Salomonis tempore, quomodo propter Dauid non fuit diuisum Regnum.ibid.q.18.
Salomonis hostes, quomodo Deus suscitauit. ibidem. q.23. 169
Salomon, an peccabat cum vellet occidere Ieroboam. ibid.q.37. 178
Salomonis dierum liber quis fuerit. ibid.q.38.
Salomon in principio Regni bene se habuit apud Deum & populum,in fine male.3.Reg.12.q.2. 180
Salomon, ad quid conuocari fecerit omnes Israelitas ad portandam Arcam, cum ibi nihil efficere deberent. 2. Paralip.5.q.8. 110
Salomon quæ fecit Idolorum templa non destruendo, an peccauerit Asa. 2. Paralip.15.q.30. pag. 365
Salomon, quod & quale palatium ædificare decreuit. 2. Paralip.2.q.2. 29
Salomon,an peccauerit ædificando sibi palatium. 2. Paralip.2.q.3. 30
Salomon cum dixit Deo: tu me fecisti Regẽ super Israel, quomodo verum sit hoc, & quomodo illud sciebat Salomon.2.Paralip.1.q.17. 14
Salomoni quæ minatus est Deus.2. Paralip.7.si euenirent, quomodo Gentiles dicere possent. Sic fecit Deus terræ huic, & domui huic,quia dereliquerunt Deum suum, cum ipsi essent Idolatræ.2.Paralip.7.q.35. 193
Salomoni quæ minatus est Deus si euenirent, quomodo dicere poterant Gentiles, quod Deus Israel de terra Aegypti, &c. 2.Paralip.7. q.36. 193
Salomoni quæ minatus est Deus si euenirent, quomodo dicere poterant Gentiles, quod hoc fecisset Deus ipsorum,cum ipsi non scirent legem Israelitarum. 2. Paralip.7.q.37. 194
Salomon quare compressit Israelitas iugo durissimo. 2. Paralip.10.q.7. 244
Salomonis in domo quam ipse ædificare intendebat,quænam fieri debebant cærimoniæ. 2.Paralip.2.q.6. 31
Salomon cum petiit ab Hiram ligna cedrina, sicut dederat Dauid ad ædificandum domum, cur addit, in qua & habitauit,superfluum enim videtur.2.Paralip.2.q.5. pag.31
Salomon quosnam habuit duces primos, & principes. 2. Paralip.8.q.14. 205
Salomon quos nam habuit Principes quadrigarum, & equitum.ibid q.15. 205
Salomonis audita morte, cur mox Ieroboam reuersus est de Ægypto. 2.Paralip.10.q.4. 243
Salomon an fuerit electus à Deo.1.Paralip.28.q.18. 553
Salomon an obligabatur ædificare Templum Domini. ibid.q.20. 555
Salomon quando obligabatur incipere ædificationem Templi.ibid.q.21. 555
Salomonis Regni confirmationis promissio à Deo facta, an fuerit conditionalis.ibid.q.22. 556
Salomoni cur dixit Dauid : Scito Deum Patris tui. ibid. q.28. 559
Salomoni quomodo Dauid dedit descriptionem porticus Templi. 1.Paralip.28.parte 2.capitis.q.1. 563
Salomoni an Dauid dederit aurum & argentum pro singulis vasis Templi. 1.Paralip.28.2.cap.par.q.3. 565
Salomon quare dicatur filius vnus.1.Paralip.29.q.2. 572
Salomonem, cum Dauid congregauit principes, paruulum,& tenellum fuisse,an verum sit. 1.Paralip.29.q.3. pag.572
Salomon quare reprehenditur, quod in excelsis obtulerit sacrificium,cum pater suus Dauid etiam extra Sanctuarium obtulerit sacrificium.1.Paralip.4.q.21. 435
Salomon quare non incępit ædificare Templum viuente Dauid,scilicet,in fine vitæ suæ.1.Paralip.22.q.21. 446
de Salomonis nomine,quod vocaretur pacificus. ibidem q.24. 447
Salomonis tempore, quomodo hostes Israelitarum fuerunt in quiete.ibid.q.23. 447
Salomonis tempore,an verum sit,quod fuit ocium,& pax in Israel.ibid.q.26. 448
de Salomone dicta verba illa: Ego ero illi in Patrem,&c. an de Salomone, vel de Christo intelligantur. ibidem q.25. 448
Salomon quæ mandata,& iudicia seruare debebat. ibid. q.29. 451
Salomonem adiuuare ad ędificationem Templi,an Principes tenebantur.ibid.q.30. 452
Salomon quid intulerit in domum Domini pro Dauid votum ab ipso Dauid.2.Paralip.5.q.3. 106
Salomonem vasa omnia in Templum intulisse, quomodo stare possit Arca nondum illata, quæ vas principale erat.2.Paralip.5.q.2. 106
Salomoni, quare Israelitæ non petierunt,quod alleuiaret paululum de onere sicut petiuerunt Roboam.2.Paralip.10.q.10. 245

Salomon quomodo tanta onera imponebat Israelitis, vt viderentur esse subiecti seruituti. 2. Paralip. 10. quæst. 8. pag. 244

Salomonem mille, & quingentos currus, & duodecim millia equitum habuisse, cum dicatur 2. Paralip. 1. quõ stare possit cum eodem loco cap. 9. & 3. Reg. 4. dicatur, quod habuit quadraginta millia equorum in stabulis & duodecim millia equitum. 2. Paralip. 1. q. 25. 21

Salomonis domus saltus Libani vbi esset. 2. Paralip. 9. q. 13. 226

Salomonis Templa ab eo vxorum diis facta nõ destruendo, an peccauerit Ezechias. 4. Reg. 18. q. 10. 152

Salomonem nullum de Israelitis seruire constituisse, quomodo dicatur, cum infra dicatur quod premebat Iudæos magnis tributis. 3. Reg. 9. q. 11. 143

Salomon, quare habebat viros bellatores pro militia assignatos, si non faceret bella. ibid. q. 12. 144

An peccauerit subiiciendo Cananæos, & non occidendo eos. ibid. q. 13. 144

Quomodo transtulit filiam Pharaonis de Ciuitate Dauid. ibid. q. 14. 145

Quibus vicibus offerebat ordinarie. ibid. q. 16. 146

An ter tantum in anno offerebat. ibid. q. 17. 146

Vnde habebat ista talenta. 3. Reg. 10. q. 4. 151

Salomonis redditus, talentum medio modo accipiendo, erant annualiter quatuor miriades, quingẽta, & quinquaginta quinque milia, & quadringenta, quadraginta ducati solum ex istis tributis, absque vectigalibus, & negotiationibus, quę erant incerta. 3. Reg. 10. q. 4. 151

Salomon quot scuta fecerit. ibid. q. 6. 152

Ad quid fecerit scuta, & peltas ea auro. ibid. q. 7. 152

Salomonis vestis, & apparatus eius in equitando. ibidem.

Salomonis sicut solium, quod tale non esset in vniuerso, quomodo sciuerit scriptor. 3. Reg. 10. q. 8. 153

Salomonis Classes, quare semel per tres annos ibant in Tharsis, & an hoc fiebat propter distantiam itineris. 3. Reg. 10. q. 9. 154

Salomon, an sciuerit inuenire thesauros occultos in terra. ibid. q. 10. 154

An peccauerit congregando sibi tot equos, & currus. ibi. q. 11. 155

Salomon, an peccauerit congregando sibi diuitias in tanta quantitate, vt nullus tam diues esset. 3. Reg. 10. q. 11. pag. 156

Salomon quibus quæstibus diuitias accumulauerit, 3. Reg. 10. q. 12. 156

An peccauit accipiendo mulieres alienigenas. 3. Reg. 11. q. 2. 159

An peccauit accipiendo vxores multas. ibid. q. 3.

An peccauit accipiendo vxores Moabitidas. ibid. q. 4. pag. 160

An peccauerit accipiendo in vxorem filiam Pharaonis. ibid. q. 5. 160

An peccauerit accipiendo in vxores Ammonitidas, & Idumeas. ibid. q. 6. 161

An peccauerit diligendo vxores ardentissimo amore. ibid. q. 9. 162

Quomodo poterat habere septingẽtas vxores quasi Reginas, cum forte nõ essent tot Reges in orbe. 3. Reg. 11. q. 10. 163

Salomonis vxores, quõ appellatæ sunt quasi Reginæ. ibid.

Salomon an accepit tot in vxores. ibid. q. 11. 163

An habuerit tot Reginas, & concubinas, quia videtur Cantic. 6. quod dicitur oppositum. ibid. q. 12. 163

Salomonem fuisse deprauatum in senectute per mulieres, quomodo dicatur cum non accesserit ad senectutem. 3. Reg. 11. q. 14. 164

Salomon quænam fecerit Sacerdotum ornamenta, cum templum ædificatum est. 2. Paralip. 4. q. 27. 104

Salomon, an propter verba à Dauid sibi dicta teneretur ædificare templum Domino. 1. Paralip. 22. q. 16. 444

Salomonis vxorum, & concubinarum templa idolorum, quare non destruxit Asa. 2. Paralip. 15. q. 29. 365

contra Salomonem rebellans, an peccauerit Ieroboam. 2. Paralip. 13. q. 18. 306

Salomon ad quid conuocauit omnes populos ad Arcam portandam, cum venturi essent ad festiuitatem. 2. Paralip. 5. q. 10. 111

Salomon, an intulerit in templum Arcam post alia vasa vel simul cum illis. 2. Paralip. 5. q. 4. 107

Salomonem, Simmaa, Sobab, & Nathan filios ex Bethsabee habuisse Dauid, an verum sit. 1. Paralip. . . q. 4. pag. 72

Salomonis vrbes quadrigarum, & equitum quæ fuerunt. 2. Paralip. 8. q. 7. 199

Salomonis in templo, quare dicatur Azarias Sacerdotium ministrasse. 1. Paralip. 6. q. 4. 147

Salomonis historia, cur ponitur Regum libro tertio, & non præcedenti. 3. Reg. Præf. q. 5. 3

Salomonem, cur Dauid ascendere fecit super mulam suam. 3. Reg. 1. q. 36. 19

Salomonem vnxisse, quare dicantur Sadoc, & Nathan. 3. Reg. 1. q. 39. 20

Salomon, quomodo dicatur factus Rex, viuente Dauid, quia essent tunc duo Reges. 3. Reg. 1. q. 40. 20

Salomonem ad vngendum oleum de quonam Tabernaculo sumptum sit. 3. Reg. 1. q. 41. 21

Salomon, quare Adoniam nunc non occidit, sed postea mortuo Dauid. ibid. q. 45. 23

Salomonis post mortem, quænam Dauid ordinauerit, quæ non habentur hic. 3. Reg. 2. q. 2. 24

Salomoni quomodo dictum est à Dauid, vt prædicta faceret secundum sapientiam suam. ibid. q. 8. 28

Salomoni cur iussit Dauid, vt occideret Ioab post mortem suam, cum ipse viuens noluerit eum occidere. ibid. q. 13. 30

Salomon an peccauerit occidẽdo Semei, etiam contra iuramentum patris. ibid. q. 17. 31

Salomoni cur Dauid iusserit, vt Semei mortem coloraret. ibid. q. 19. 32

Salomon cur negauit Bethsabeæ matri, cum prius dixisset, quod non erat fas ei negari quicquam. ibid. q. 23. 35

Salomon cum tantum doluerit, quod Adonias Abisag in vxorem peteret, quidnam per hoc Adonias intendebat. ibid. q. 24.

Salomon an peccauerit occidendo Adoniam. ibid. q. 27. pag. 36

Salomon an peccauerit auferendo ab Abiathar summum Sacerdotium. ibid. q. 31. 39

Salomon an peccasset summo Sacerdotio priuando Abiathar solum, vt impleretur Domini sermo. ibid. q. 32. 39

Salomon an iuste Ioab occiderit. ibid. q. 34. 41

Salomon cur licet semper intenderit occidere Ioab, tamen voluit inquirere aliquam causam. ibid. q. 35. 41

Salomon an peccauerit volendo educere Ioab de Sãctuario, & postea occidendo in Sanctuario. ibid. q. 37. 42

super Salomonem an venerint maledictiones Ioab. ibid.

Salomon an peccauerit occidendo Ioab in Templo. ibid. q. 38. 42

Salomon quare non pepercit Ioab, sicut Abiathar, imponendo minorem pœnam. ibid. q. 39.

Salomon an iuste imposuerit legem istam Semei, scilicet, quod non exiret de Ierusalem, alioquin occideretur. ibid. q. 43. 46

Salomon an iuste occidere posset Semei ob solam legis istius transgressionem. ibid. q. 44.

à Salomone hostiæ mille oblatę, an crematæ fuerint in altare Sanctuarij. 3. Reg. 3. q. 3. 49

Et quomodo potuerunt ibi capi. ibid.

Salomoni facta apparitio qualis fuerit. ibid. q. 4. 49

Et quis apparuerit ei. ibid.

Salomonem regnare Deum fecisse, quomodo verum sit. ibid. q. 5. 50

Salomon an sapientior fuerit angelis, & dæmonibus, & omnibus Prophetis, & Apostolis. ibid. q. 6. 52

Salomon an fuerit sapientior Prophetis, & Apostolis, & Adam, & omnibus Philosophis. ibid. q. 7.

Salomon sapientior fuit omni homine, præter Christum, & Mariam Virginem gloriosam. ibid. q. 7.

Salomoni qualiter sapientia data fuerit. ibid. q. 8. 54

Salomonis in sapientia, quomodo perfectius fiot, quæ in scientia nostra considerantur, quam in nobis. ibid.

Salomon an habuerit scientias præteritorum, & futurorum. 3.Reg.3.q.9. pag.54
Salomon an habuerit artes naturales politiæ, & Mathematicas. ibid.
Salomoni cur Deus omnem sapientiam dedit, cum ipse solum peteret prudentiam ad regendum. ibid.q.10. 56
Salomon an poterat obliuisci eorum quæ sciebat, vel alicuius partis eorum. ibid.q.11.
Salomon an vere petiuerit sapientiam à Deo. ibid. q.12. pag.59
Salomoni cur somnium à Deo immissum est, quod videretur petere sapientiam. ibid.q.13.
Salomon an peccauerit accipiendo in vxorem Pharaonis filiam. ibid.q.14. 60
Salomon quare tentauit occidere puerum super quo contendebant mulieres. ibid.q.16. 62
Salomon quomodo potuisset cognoscere cuius esset iste filius, si ambæ mulieres dixissent puerum non occidi. ibid.q.17.
Et cui adiudicaretur. ibid.
Salomon quid faceret si vtraque diceret, quod diuideretur. ibid.& q.seq.
Salomon quare dedit puerum matri. ibid.q.19. 63
Salomon quare non condemnauit ad mortem eam mulierem; quæ non erat mater. ibid.q.29.
Salomon an peccauerit iudicando de puero per tales præsumptiones. ibid.q.22.
Salomon, an ante acceptam sapientiam, Præfectos duodecim instituerit. 3.Reg.4.q.4. 66
Salomoni quomodo ministrabant duodecim isti præfecti in anno in quo erant 13. menses. ibid.q.5.
Salomonem habuisse 40000. præsepia equorum currilium, & duodecim millia equestrium, quomodo dicatur hic, quia infra 10. cap. videtur dici contrarium. ibid.q.7. 69
Salomonis quænam fuerunt parabolæ & carmina. Ibid. q.8. 71
Et quare non fuerunt scripta. ibid.
Salomoni, & Dauid an licuerit habere amicitiam cum Hiram Tyri Rege. 3.Reg.5. q.2. 73
Salomon quare nunc voluit scindere ligna cedrina pro ædificatione templi. ibid.q.5. 76
Salomoni an licuerit templum facere, vt postea cessaret ritus legalis in Tabernaculo. ibid.q.6. 81
Salomoni an Deus reuelauerit, vt templum in Ierusalem ædificaret. ibid.q.7. 82
Salomon quomodo sciuerit ædificare templum tantæ varietatis. ibid.q.8.
Salomon cur fecit templum maioris quantitatis quam Tabernaculum Moysi, cum illud fuerit eiusdem figuræ. ibid.q.11. 86
Salomonis domus tres, quas fabricauit pro se, & vxore, quænam fuerint, & quæ eius figura, & illarum vsus. 3. Reg.7.q.2. 100
Salomon an fabricauerit omnes tres domos in tredecim annis. 3.Reg.7.q.3. 101
Salomon quare moratus est tredecim annis pro ædificatione domus suæ, & septem tantum ad ædificandum domum Domini. 3.Reg.7. q.4. 101
Salomonis vna de tribus domibus quare vocatur domus saltus Libani. ibid.q.5. 102
Salomon quare fecit mare æneum; cum Moyses fecisset labrum in quo lauarentur Sacerdotes. 3. Reg.7. q.13. pag.109
Salomon si non ædificasset templum vtrum peccasset. 3. Reg.8.q.11. 125
Salomon an peccauerit orando Gentiles exaudiri. 3.Reg. 8.q.16. 132
Salomoni quomodo Deus apparuit. ibid.q.2. 137
Salomoni quare Deus loquutus est. ibidem quæst. 3. pag.237
Salomoni an licuerit dare Hiram Regi Tyri vigintiduo oppida de Regno suo, & quomodo dedit. ibid. q. 8. pag. 140
Salphaad nomé, quomodo potest tolli, cum per filias possit conseruari. Num.c.27.q.2. 149

Salphaad nomen existétibus filiis sine possessione, an posset conseruari. Num.c.27.q.3. pag.149
Salphaad nomen, quomodo tollebatur. ibid.q.7. 152
Salphaad filiæ, quomodo intendebant conseruare nomen patris sui. ibid.q.8. 152
Salphaad filiæ, quomodo erant accepturæ possessionem nomine patris. ibid.q.9. 152
Salphaad si habuisset filios paruulos, quid faciendum esset. ibid.q.10. 153
Salphaad filiæ, quomodo se habere debebant, ne tolleretur nomen patris de familia sua. ibid. q.11.& 12. 154
Salphaad filiæ, quibus distributa erat hereditas, si aliquæ earum non gignerent, & aliquæ gignerent tátum filias, quid agendum erat. ibid.q.13. 154
Salphaad filiæ si omnes parerent tantum feminas, quid actum esset. ibid.q.14. 154
Salphaad linea, quomodo computanda fuisset, si filiæ suæ non peperissent filios, nec filiæ filiarum vsque ad multas generationes. ibid. q.15. 154
Salphaad si vna filia genuisset filias, & aliæ nihil, ad quem hæreditas transferebatur. ibid.q.16. 155
Salphaad hereditas vnius filiæ, quo tempore debebat transire ad filias alterius sororis. ibid.q.17. 155
Salphaad filiæ si accepissent viros de alia tribu, an transisset possessio ad aliam tribum. Num.c.36.q.4. 350
Salphaad si quælibet filiarum habuisset tantum vnum filium, quod nomen debebat suscitare patris, an aui. Numer.c.27.q.18. 155
Salphaad filiæ si haberent vnicum filium tantum, non denominatum à Salphaad, cuius hereditas erat. ibidem q.19. 156
Salphaad si nulla filia haberet filium, vel filiam, an periret nomen patris. ibid.q.20. 157
Salphaad familia deficiente, quis esset hæres. ibid.
Salphaad filiarum causa, quomodo fuerit relata Deo per Moysen. Num.c.27.q.21. 157
Salphaad filiæ, quare petierunt aliquid coram Iosue, cum iam iudicatum esset coram Moyse, quod petebant. Iosue 17.q.2. 181
ob Saltationem despiciens Michol Dauid an peccauerit. 1.Paralip.15.q.43. 299
Saltus Libani domus vbi esset. 2. Paralip.9.q.13. 226
Saluari, & damnari sunt circa idem. Deut.5. quæst.7. pag.47
Saluari nemo potest sine Christi lege, tametsi ante Christi mortem Gentiles poterát saluari sine eius lege. Mat. 10.q.46. 401
Saluationis bonorum & damnationis malorum, an sit vna, vel plures causæ. Matt.25.q.387. 205
Saluator quinam fuerit Ioas, vel Ieroboam. 4. Reg.13. q.4. 114
Saluator quisnam fuerit quem Dominus dedit Israel, qui illum de manu Syrorum liberauit. 4. Reg.13. quæst.3. pag.113
ad Saluandum se nulli principium sufficiens deficit. Mat. 11.q.53. 491
Saluum esse quidnam sit. Matt.24.q.87.
ad Salutem hominis Deus est principale agens. Matt.16. q.74. 288
Salutationes in foro cupere, quidnam sit. Matt.23. q.50. pag.315
Salutationes appetendo, & salutando an peccemus. ibid. q.52. 316
Salutando, & Salutationes appetendo an peccemus. ibidem.
Salutare alterum an homini liceat. Ruth.2. quæst.7. pag.21
Salutare in via quempiam, cur Christus vetuit, cum videatur inurbanum. ibid.q.7.
Salutatio an sit opus charitatis. Matt.cap.5. quæst.356. pag.453
ad Salutationem, an teneamur. Matth.5. quæst.356. pag.453
Sama, & Baria quomodo esse potuerunt Principes habitantium in Aialon. 1. Paralip. cap.8. quæst.4. pag.177

Samariæ in porta ad quid positus fuit dux nolens Elisæo credere abundantiam futuram. 4. Reg.7.q.37. 73

contra Samariam quare ascendit nunc ad pugnandum Salmanasar, & quare transtulit Israelitas in Assyrios. 4.Reg.18.q.22. 155

Samaria, an fuerit de nouo ædificata ab Amri, vel hoc fuerit ante.3.Reg.16.q.15. 256

Samariæ in fame, an licuisset comedere homines per se morientes, vel reos mortis. 4. Reg.6. q.32. 61

Samaritæ an obligarentur ad cærimonias legis Mosaicę, & quis sit ille cultus ad quem omnes homines obligantur Deo naturaliter. 4.Reg.17. q.18. 147

Samariam an possent ingredi leprosi existentes ad portam, vt ipsi dicebant. 4.Reg.7.q.13. 67

Samariæ ad portam leprosi existentes an essent Giezi, & & filij eius.4.Reg.7.q.12. 67

Samaritas quem ritum docuerit Sacerdos ad instruendum eos missus ab Assyriorum rege. 4. Reg.17. q.17. pag.146

Samaritæ volentes legem Dei seruare, quomodo sacerdotes fecerunt de infirmis populari, cum esset contra legem. 4.Reg.17.q.23. 148

Samaritæ gentes, quomodo ausæ sunt colere idola postquam eruditæ sunt à sacerdote Samaritano. ibidem, quæst.21.

Samaritæ quomodo à Samareo Chanaan filio nominati sunt. 1. Paralip.1.q.13. 54

Samaritas Dei cultum ad docendum veniens sacerdos, quisnam fuerit, & quem ritum docuit. 4. Reg.cap.17. quæst.16. 146

contra Samaritas quare leones missi sunt. 4. Reg.c.17. quæst.19. 147

à Samaritano sacerdote eruditi Samaritæ, quomodo ausi sunt idola colere. ibid.q.21. 148

Samaritis non cessantibus idola colere, quomodo leones venire cessauerunt. ibid q.22.

Samaritanorum, quænam erat conditio, qui vocati fuerunt Samaritani tempore Christi, & mores eorum, & historiæ circa ipsos. ibid.q.24. 149

in Samaria Deo hordeum vel similam alicuius in domo multiplicante, an is alijs licite ea vendere posset. 4. Regum 7. q.4. 64

contra Samariæ habitatores venientes Leones, an possent naturaliter venire. 4.Reg.17.q.11. 145

Samariæ quis nomen dedit v Genes. Epist. Hier. ad Paul.7.

Samariæ nomen multa significat. ibid.

in Samariam, & non in aliam ciuitatem quare excęcatos Syros Elisæus ducere voluit. 4.Reg.6. q.19. 58

Samariæ obsidionem & famem, vt tolleret Dominus de Samaria quare non orauit Elisæus. 4.Reg.6.quæst.42. pag.63

in Samaria fames tam magna, vnde proueniebat. 4. Reg.6.q.27. 59

in Samariam. Vid. Syros latrunculos.

Samariæ Sacerdotum vxores vaccæ pingues appellatæ sunt. Genes.Epist. Hier. ad Pau.7.

in fame Samariæ Iudæos comedisse serpentes, & postea filios suos, deinde carnes brachiorũ suorum, quod ipsi dicunt, an verum sit.4.Reg.8.q.8. 74

Samaritis quare iussit Iehu vt occiderent filios Achab. 4. Reg.10.q.8. 93

Samaritæ, an rationabiliter tantum timuerint.4.Reg.10. q.5. 92

Samaritis quare scripsit Iehu litteras de quibus hic. 4. Reg.10.q.3. 92

Samaritis quare scripsit Iehu, quod eligerent meliorem de filiis suorum in regem, cum regnum veniret per successionem, non autem per electionẽ. 4. Reg.10. q.4. 92

Samaritæ cum essent Gentiles, & non tenerentur seruare legem Dei, quare Deus immisit in eos Leones. 4.Reg. 17.q.12. 145

Samaritæ, an peccauerint occidendo omnes filios Achab, & quomodo potest aliquis dici coactus per timorem ad aliquid faciendum. 4.Reg.10.q.10. pag.94

Samaritas, an bene excusauit Iehu occidẽtes filios Achab dicẽs, quod nõ ipse, sed Deus fecerat. 4.Reg.10.q.16. 95

Samaritas quare excusauit Iehu, Achab filios occidentes. 4.Reg.10.q.15. 95

Samaritæ quomodo cognouerunt Leones esse immissos à Deo. 4.Reg.17.q.13. 145

Samaritani quinam erant. Matt.10.q.48. 409

Et de eorum origine. ibid.

Samariæ quis situs. ibid.

Samaritanis prædicare quare Christus Apostolis vetuit. ibidem.

Sampsonis matrem quare expressit Scriptura, quod sterilis esset. Iud.13.q.5. 209

Sampsonis matri ad quid Angelus dixit: Sterilis es. ibid. q.6. pag.209

Sampsonis matri, quomodo Angelus dedit hanc probationem ad sterilitatem, scilicet, non paris. ibid.q.7. 209

Sampson an conceptus fuerit supernaturaliter, vel naturaliter. ibid.q.8. 210

Sampsonis pater, & mater postquam Angelus sibi nunciauit, quod habituri erant filium, an obligabantur conuenire carnaliter, vel erat sibi liberum. ibid.q.9. 210

Sampsonis matri, quare imposita fuit hæc obseruantia, ne biberet vinum, ac siceram, & vsque ad quantum temporis. ibid. q.10. 211

Sampsonis matris obseruantia ista, quando deberet inchoari. ibid.q.11.

Sampsonis mater, an esset obligata ad votum Nazaræorum. ibid.q.12. 212

Sampsonis matri, quare imponebãtur quædam attinentia ad votum Nazaræorum, si non erat obligata ad illud. ibid.q.13. 213

Sampsonis matri immunda, quæ vetabantur, quænam fuerant. ibid.q.14.

Sampsonis matri, quare iubebatur, vt non comederet immunda. ibid.q.15.

Sampsonis matri cum Angelus nunc iusserit aliquid ad quod erat obligata ex lege, an fuerit causata ex hoc aliqua noua obligatio. ibid.q.16. 213

Sampsonis matri, quare à principio apparuit Angelus, & non patri. Iud.13.q.12. 217

Sampsonis pater, ac mater, an peccarent accipiendo ei in vxorem aliquam Philisthinam. Iud.14.q.5. 230

Sampsonis pater, ac mater, an tenebantur credere, quod eis ille dicebat. ibid.q.6. 231

Sampson an fuerit sanctificatus in vtero. Iud.cap.13.q.17. pag.214

Sampsonis super caput, quare magis dictum est, quod non ascenderet nouacula, quam de alia cærimonia. ibid. q.18. 215

Sampsonis an liceret capillos suos radere, licet non raderet nouacula. ibid.q.19.

Sampson an teneretur obseruare cærimonias Nazaræorum propter hæc. ibid.q.20. 215

Et quæ erat cærimonia istius voti. ibid.

Sampson si nollet parentibus suadentibus Nazaræorum votum obseruare, quid de eo faciendum esset. ibidem q.21. 216

Sampsoni quare visum est, quod esset Nazaræus. ibidem q.23. 217

Sampson quomodo descendere potuit in Thamnata. Iud. 14.q.2. 228

Sampson an peccauerit accipiendo vxorem de Philisthinis. ibid q.3. 229

Sampsoni an liceret accipere vxorem de Phylisthinis. ibidem q.4. 230

Sampson quod dicebat, an tenebatur pater, & mater eius credere. ibidem q.6. 231

per Sampsonem quod Deus quæreret occasiones ad puniendum Phylisthinos, ad quid opus erat. ibid.q.8. 231

Sampson quare datus est Israelitis in Iudicem, cum non potuerit liberare eos de manu Philisthinorum. ibidem q.10. 232

à Sampsone leonis occisio, quare hic posita sit. ibidem q.12. 233

Sampson quare noluit patri, & matri leonis occisionem indicare. ibid.q.12. 233

Sampſon quando propoſuit problema Phyliſthinis, quid intendebat. Iud.14.q.14. pag.235
Sampſon quomodo voluit vxori indicare problema.ibid. q.15. 236
Sampſon, an peccauit occidendo hos triginta viros Phyliſthinos vt acciperet veſtes eorum.ibid.q.26. 237
Sampſoni an licuerit tollere ſpolia iſtorum occiſorum. ibid.q.17.
Sampſoni an fuerit hæc ſufficiens occaſio ad procedendum contra Phyliſthinos, vt occiderentur iſti triginta viri. ibid.q.18.
Sampſonis fortitudo, an fuerit naturalis, vel ſupernaturaliter data. ibid.q.29. 238
Sampſonis vxor quare eo viuente alium in virum acceperit. ibid.q.20. 239
à Sampſon an repudiare potuerit iſtam puellam, quæ tantum offenderat eum. ibid. q.21.
Sampſon quare non repudiauit puellam hanc. ibidem quæſt.22.
Sampſon quomodo recedens ab vxore nimis iratus, nunc non ſolum redibat ad eam, ſed etiam redibat ferens hædum. Iud.15.q.1. 240
Sampſonis vxor, an peccauit accipiendo alterum virum viuente Sampſone. ibid. q.3.
Sampſoni an liceret accipere in vxorem iſtam ſororem vxoris ſuæ. ibid.q.4.
Sampſon quomodo capere poterat 300. vulpes viuentes. ibid.q.5. 241
Sampſon ad quid voluit tot vulpes. ibid.q.6.
Sampſon ad quid ligabat vulpes, ſimul ad cremandum totam terram. ibid.q.7.
Sampſon quare non appoſuit ignem per ſe. ibid.q.8.
Sampſon quare magis accepit vulpes ad cremãdum terram, quam alia animalia. ibid.q.9.
Sampſon an peccauit comburendo terram Phyliſthinorum, & an ablatio vxoris eſſet cauſa quare poſſet hoc iuſte facere. ibid.q.10. 242
Sampſoni an vxoris ablatio eſſet iuſta cauſa propter quam terra Phyliſthinorum poſſet exuri. ibid.q.11.
Sampſonis vxoris ablatio, an eſſet occaſio pugnandi. ibid. q.12. 243
Et an fuerit occaſio pro Sampſone, vel pro Phyliſthinis. ibidem.
Sampſonis vxorem & patrem cremando, an Phyliſthini peccarent. ibid.q.13.
Sampſon an peccauerit pugnando contra Phyliſthinos poſt crematam terram eorum & vxorem. ibid. q.14. pag.244
Sampſoni an licuerit pugnare contra Phyliſthinos ablatæ vxoris illata iniuria. ibid.q.15. 245
ad Sampſonem quærendum quare tot viri iuerũt. ſ. 3000. de Iuda. ibid.q.20. 246
Sampſon ſi nollet pacifice venire cum filiis Iuda, an poſſent licitè pugnare contra eum, vt eum caperent vt traderent Phyliſthiois. ibid.q.21.
Sampſoni, an liceret ſe defendere ab iſtis Phyliſthinis. ibid.& q.ſeq.
Sampſon, an licite pugnare poſſet contra viros Iuda, qui iuerunt ad ligandum ipſum, vt non ligarent eum. ibid. q.21. 246
Sampſon quare non pugnauit contra viros Iuda, qui ſe contulerant ad ligandum eum. ibid.q.22.
Sampſon quare reſpondit taliter viris Iuda, cum poſſet melius reſpondere. ibid.q.23. 247
Sampſonem ligatum tradere Phyliſthiois, ao Iſraelitæ tenerentur. ibid.q.24. 227
Et an peccabant illum tradendo. ibid. q.25.
Sampſon quare voluit ſecuritatem ab Iſraelitis, ne eum occiderent. ibid.q.26.
Sampſon an peccabat occidendo Phyliſthinos. ibid.q.27.
Sampſon cum eſſet Nazareus, quomodo mortuos tangebat, & occidebat. ibid.q.28.
Sampſonem pugnantem contra Phyliſthinos quare viri Iudę non adiuuerunt. ibid.q.29. 249
Sampſon quare dicatur hic Iſrael iudicaſſe. ibid.q.32. 251
Sampſon quibus præfuit anni quo computãtur. ibid.q.33.
Sampſon quomodo audebat deſcendere in terram Philiſthinorum, cum eſſet hoſtis eorum. Iud.16.q.2. 253
Sampſonem quare non acceperũt Phyliſthini in domum mulieris occurrendo, quia nõ poſſet fugere. ibi.q.3. 254
Sampſon quomodo potuit valuas vrbis ferre, non impedientibus cuſtodibus. ibid.q.4. 255
Sampſon ad quid portauit vrbis ianuas ſuper humeros ad montis verticem. ibid.q.5.
Sampſon quare venit rurſum in terram Philiſthinorum ad Philiſthinam mulierem. ibid.q.6. 256
Sampſon quomodo ſemper amabat mulieres Philiſthinas. ibid.q.7.
de Sampſone quomodo quæſiuerunt Philiſthini in quo haberet tantam fortitudinem. ibid.q.9. 257
Sampſon quare Philiſthini quærebãt in qua corporis parte vires haberet. ibid.q.10.
Sampſon an peccauerit circa expreſſionem eius fortitudinis. ibid.q.11. 258
Sampſon quare non ligabatur potius ab aliquo de Philiſthinis, quam à Dalila. ibid.q.12.
ſuper Sampſonem à Dalila captum, quare Philiſthini ſubito non irruerunt. ibid.q.12.
Sampſonem capiendo, quare Dalila clamauit. ibid.q.13.
Sampſon quare Dalilam non occidit, cum machinaretur ad eius mortem. ibid.q.14. 259
Sampſonem dormientem, quare Philiſthini non occidebant. ibid.q.15.
Sampſon quare non dixit aliquod mendacium ipſi Dalilæ. ibid.q.16. 260
Sampſon quomodo voluit Dalilę iodicare veritatem. ibid. q.18. 261
Sampſon quod hucuſque noluerit exprimere veritatem, quomodo ſtat, & quod nunc expreſſerit, ibid.q.19. 261
Sampſonem dormientem, cum Dalila ligabat, & poſtea clamabat, quomodo ipſe non requirebat Philiſthinos. ibid.quæſt.20.
Sampſon quomodo auſus eſt nunc de viribus ſuis dicere veritatem, ibid.q.21. 261
Sampſon quomodo ſciebat quod ſi tõderetur caput eius, ceſſaret eius fortitudo. ibid.q.22. 262
Sampſonis ad vires quomodo capilli faciebant. ibid.
Sampſon vires, an eſſent in capillis. ibid.q.23.
Sampſoni ſi quocumque modo capilli auferrentur, an careret viribus. ibid.q.24.
Sampſon, an amiſiſſet vires trãſgrediendo aliquã aliam de cærimoniis Nazaræorum. ibid.q.28.
Sampſonem nunc declaraſſe ei veritatem, quomodo ſciuit Dalila. ibid.q.29. 264
Sampſonem ad tondendum, quomodo tonſor venire audebat. ibid.q.31. 265
Sampſon ſi euigilaſſet cum tonderetur, quid tonſor egiſſet. ibid.q.32.
coram Sampſone dormiente quare Philiſthini hac tertia vice non ſtabant, ſed latebant in cubiculo. ibid.q.33.
Sampſonem quare mox captiuatum Philiſthini oculis priuarunt. ibid.q.35. 267
Sampſonem iudicem Hebræorum quare Deus permiſit in Philiſthinorum cadere manus. ibid.q.36.
Sampſonem oculis priuari quare Deus permiſit. ibidem quæſt.37.
Sampſon quare ſolus inter iudices Iſrael permiſſus eſt cadere in manus hoſtium, & apud eos mori. ibid.q.38.
Sampſonem quare Philiſthini ſtatim effoſſis oculis non occiderunt. ibid.q.39. 268
Sampſon ductus ad columnas, quare non concuſſit illas priuſquam luderet, ibid.q.48.
Sampſon quare inuocauit hic Deum ad proſternendum domum, ibid.q.49. 272
Sampſon an peccauit deſiderando vltionem de Philiſthinis. ibid.q.51.
Sampſon cur potius petiuit vindictam de orbatione oculorum, quam de aliis iniuriis. ibid. & q.ſeq.
Sampſon quare nunc voluit occidere Philiſthinos, & mori cum ipſis, ibid.q.52. 273
Sampſonem ad quid Deus mori volebat occidendo Philiſthinos, ibid.q.53.

Sampson an peccauit occidendo se cum Phylisthinis. Iud. 16. q. 54. 273
Sampsonis cognatio quomodo potuit Sampsonis corpus de terra Philisthinorum ducere. ibid.
sub Sampsone temporalium euentuum Chronica. ibid. q. 56. 275
Samuelis aduentum quare admirati sunt valde seniores Betblehem. 1. Reg. c. 16. q. 17. 32
Samuel quos vocauerit ad sacrificiū. 1. Reg. c. 16. q. 18. 32
Samuel qua sanctificatione sanctificauerit Isai, & filios eius. 1. Reg. c. 16. q. 19. 33
Samuel quare processit inuidendo filios Isai secundum ordinem ætatis. 1. Reg. c. 16. q. 22. 34
Samuel quomodo loquutus sit ad Dominum, quem esset vncturus in Regem de filiis Isai. 1. Reg. c. 16. q. 23. 34
Samuel quomodo responsum accepit à Domino, quem vncturus esset in Regem de filiis Isai. ibid.
Samueli quare dixit Deus, quod non respiceret vultum, & altitudinem staturæ Eliab. 1. Reg. cap. 16. q. 24. 34
Samuel quare noluerit discumbere, donec veniret Dauid. 1. Reg. c. 16. q. 28. 37
Samuel quare non manserit, cum Dauid, ad erudiendum eum circa opera Regalia. 1. Reg. cap. 16. q. 31. 38
Samuel, an toto tempore vitæ suę fuit occupatus in bonis. 1. Reg. c. 19. q. 30. 107
Samuel, & Dauid quare non recesserint de Ramatha, cum scirent Saul venturum. 1. Reg. cap. 19. quæst. 39. pag. 112
Samuel cur non descripferit hic, nisi vnum de signis datis Sauli. 1. Reg. c. 10. q. 14. 301
Samuel, Saul, & Dauid consecrasse in thesauris Domini quæ habentur hic, quomodo stare possit, cum non potuerint concurrere. 1. Paralip. 26. q. 39. 525
à Samuelis diebus, vel a iudicum diebus Phase tale factum non esse, quale Iosias fecit, an differat. 4. Reg. 23. q. 36. 206
Samuelis de tempore quare non dixit Dauid, loquens de Arca non requisita à Saul. 1. Paralip. 13. quæst. 11.
Samuelis liber quis fuerit. 1. Paralip. 29. quæst. 29. 588
de Samuele, & Heli iudicibus quare non agatur in libro Iudicum, sed regnm. Iud. 17. q. 4. 279
Samuel, an consecrauerit thesauros aliquos Domino. 1. Paralip. 26 q. 40. 526
Samuel, & Dauid Leuitas istos 212 constituisse an verum sit. 1. Paralip. 9. q. 11. 192
Samuel, an peccauerit eundo cum Saule, mentiendo, quia dixit se non iturum. 1. Reg. c. 15. q. 31. 21
per Samuelis scissionem pallij, an conuenienter significata fuit ablatio Regni à Saule. 1. Reg. 15. q. 32. 21
Samuel quare non expressit, quod Regnum esset traditum Dauid. 1. Reg. c. 15. q. 33. 22
Samuel quare fleuerit, & orauerit pro Saule, cum sciret diffinitiuè abscissum esse regnū ab eo, 1. Reg. 15. q. 36.
Samuel quare volendo occidere Agag magis tetigit dolorem matris quam vxoris. 1. Reg. c. 15. q. 38. 24
Samuel quare occidit Regem Agag. 1. Reg. 15. q. 39. 25
Samuel an peccauit occidendo crudeliter Regem Agag. 1. Reg. c. 15. q. 40. 25
Samuel quare recessit à Saule mortuo Agag, & non vidit eum amplius. 1. Reg. c. 15. q. 41. 25
Samuel an peccauit flendo pro Saule, & orando pro eo. 1. Reg. c. 15. q. 42. 26
Samuelem quare Deus iusserit, vt ferret secum oleum ad vngendum Dauid, cum vbique reperiretur. 1. Reg. 16. q. 3. 28
Samuel quomodo portauerit secum oleum, ne cognosceretur. 1. Reg. c. 16. q. 4. 28
Samueli an declarauerit Deus nomen Dauid, quem vngere deberet in Regem. 1. Reg. c. 16. q. 5. 28
Samuel, an peccauerit, qualitercumque recusando Dei missionem. 1. Reg. c. 16. q. 6. 28
Samuel, an peccauerit recusando implere mandatum Dei, timore mortis. 1. Reg. c. 16. q. 7. pag. 29
Samuelis iter quomodo potuerit esse occultum, portando vitulum secum. 1. Reg. c. 16. q. 8. 29
Samuel an peccauerit, cum dixerit, se venisse ad immolandum, cū tamen venerit vngere Dauid. 1. Reg. 16. q. 9. 29
Samuel, an peccauerit immolando Domino in Bethlehem. 1. Reg. c. 16. q. 10. 29
Samuelis iter, an fuit conueniens modus iste occultandi, aliàs Deus non dedisset eum. 1. Reg. c. 16. q. 11. 30
Samuel quare victimam deberet offerre, vt vocare posset Isai ad comedendum. 1. Reg. c. 16. q. 12. 30
Samuelis intentio, vt occultaretur, an conuenienter vocatus est Isai ad victimam. 1. Reg. c. 16. q. 13. 30
Samueli quare dixit Deus, vnges, quem mostrauero tibi. Reg. c. 16. q. 14. 31
Samueli, quare Deus noluerit ostendere distinctè, quem vncturus esset. 1. Reg. c. 16. q. 15. 31
Samuelis pater, an fuerit de stirpe Iuda, vel Ephraim, vel de Leuitis. 1. Reg. c. 1. q. 1. 32
Samuel, an debuerit redimi, vel applicari ad cultum Dei. 1. Reg. c. 1. q. 16. 44
Samueli quæ opera competerent ex voto matris. 1. Reg. c. 1. q. 18. 44
Samuel an potuerit voueri ad ministrandum Domino. 1. Reg. c. 1. q. 19. 45
Samuel quali Ephod esset accinctus. 1. Reg. c. 2. q. 9. 65
Samueli quare statim Angelus non se manifestauerit. 1. Reg. c. 3. q. 2. 83
Samuel quare secundo venerit ad Heli. 1. Reg. 3. q. 3. 83
Samuelis prophetiam, an sequantur illa, quæ scripta sunt in capite 4. primi libri Regum. 1. Reg. c. 4. q. 1. 87
Samuel quomodo, & quando de libertate Israel tractare cęperit. 1. Reg. c. 7. q. 23. 136
Samuel quomodo, & quando hortatus sit Hebræos ad conuersionem ad Dominum. 1. Reg. c. 7. q. 25. 136
Samuel quod iudicium dederit in Masphat Israelitis. 1. Reg. c. 7. q. 29. 138
Samuel an cognouerit peccata Israelitarum, dando illis aquam consecratam. ibid.
Samuel quare sacrificauerit, cum non esset Sacerdos. 1. Reg. c. 7. q. 30. 139
Samuelis, de sacrificio, opinio Nicolai, an sit vera. ibidem q. 35. 142
Samuel quantæ ætatis esset, quando instituit filios suos iudices. 1. Reg. c. 8. q. 2. 143
Samuel quanto tempore vixerit. ibid.
Samuel cur contristatus est, Israelitis petentibus Regem. ibid q. 6. 145
Samueli quomodo Dominus loquutus fit de Rege constituendo. ibid. q. 27. 132
Samuel quomodo loquutus fuerit Deo. 1. Reg. c. 8. q. 38. Quibus modis loquebantur homines Deo. ibid.
Samuel an esset melior Saule. 1. Reg. c. 9. q. 5. 268
Samuelem an fuerit necessarium vngere Saulem manifestè, cum ab eo fuerit vnctus occultè. ibid. q. 10. 275
Samueli qualiter Deus loquutus sit, quādo ostendit Saulem esse futurum Regem. ibid. q. 12. 278
Samueli quare Saul non obtulerit munera, cum à principio disposuisset ea ipsi dare. ibid. q. 13. 281
Samuel quare, quando vnxit Saulem, noluerit, quod puer eius videret. ibid. q. 19. 286
Samuel quo oleo vnxerit Saulem. 1. Reg. cap. 10. q. 1. 287
Samuel propter quid dederit ista signa Sauli, cum factus esset Rex. ibid. q. 1. 287
Samuel propter quid dederit ista signa Sauli, cum factus esset Rex. ibid. q. 4. 291
Samuel quare conuocauerit populum ad electionem Regis, cum iam electus esset. ibid. q. 16. 303
Samuel quare vnxerit Saulem, cum talis vnctio nihil profectura esset. ibid. q. 17. 303
Samuel an suscitatus fuerit per Pythonissam. 1. Reg. c. 28. q. 28. 276
Samuel quomodo potuerit esse amictus pallio, cum apud inferos nullæ sunt vestes. ibid. q. 33. 279
Samuel an eo tēpore, quo fuit suscitatus, & venit ad Saulem fuit priuatus aliqua requie. ibid. q. 34. 279
Samuelis verba ad Saulem, quod cras moriturus esset, quomodo dicta sint. ibid. q. 41. 284
Samuel quare vocauerit Israelitas in Masphat potius, quam in alium locum. 1. Reg. c. 10. q. 18. 304.

Samuel qualem legem Regni protulit coram populo. 1. Reg.c.10.q.25. pag.305
Samuel quare increpuerit nunc Israelitas, & non antea, de Regis petitione. 1. Reg.c.12.q.2. 322
Samuel quare ponat hic innocentiam suam de Regis petitione. 1.Reg.c.12.q.3. 323
Samuel, an teneretur restituere, si accepisset aliquid in suo principatu. 1.Reg.c.12.q.4. 324
Samuel quomodo punitus fuisset à Iudæis, si probassent eum accepisse munera. 1.Reg.c.12.q.5. 325
Samuel quomodo ponat hic Deum, tanquam testem, cum primo acceperit in iudicem. 1.Reg.c.12.q.6. 326
Samuel quare enarret gesta præteritorum temporum, cum nihil videatur attinere ad reprensionem. 1. Reg. c.12.q.9. 327
Samuel quare enarret aliqua beneficia Dei in Israelitis, & aliqua taceat. 1.Reg.c.12.q.10. 328
Samuel quomodo scripserit hic proprias laudes. 1.Reg. c.12.q.11. 330
Et qualiter scriptores cogantur interdum de se scribere aliquas laudes. ibid.
Samuel quare non expresserit omnia bella facta tempore Iudicum, sed tantum Philisthinorum, Moabitarum, & Regis Asor. 1.Reg.c.12.q.12. 331
Samuel quare paucos Iudices Israel expressit. 1.Reg.c.12. q.13. 331
Samuele vocante pluuias, & tonitrua, quæ venerunt, an fuerint miraculosa. 1.Reg.c.12.q.15. 334
Samuel, an peccaret si cessaret orare pro Israelitis. 1.Reg. c.12.q.16 338
Samuel quare non recesserit de Galgalis, & iuerit in Gabaa. 1.Reg.c.13.q.16. 353
Samuel quare iuerit in Gabaa confortando exercitum Israelitarum. 1.Reg.c.13.q.17. 353
Samuel quare noluit ire cum exercitu contra Phylisthinos. ibid.
Samueli an Deus immediatè reuelauit transgressionem Saulis non occidentis omnes Amalecitas. 1. Reg. c.15. q.19. 12
Samueli quomodo Deus reuelauit istam transgressionem. ibid.
Samuel quomodo habuit verbum Domini de transgressione Saulis non occidentis Amalecitas omnes. 1. Reg. c.15.q.20. 12
Samuel quare orauit pro Saule, ne careret Regno. 1.Reg. c.15.q.21. 13
Samuel, an sciret Saulem omnino caritutum Regno. 1. Reg.c.15.q.21. 13
Samuel an peccauerit orando pro Saule, cum sciret eum à Deo reprobatum. 1.Reg.c.15.q.22. 13
Sanctorum virorum, quomodo res quoque inanimatæ miracula faciunt. 4.Reg.2.q.14. 10
Sanctorum plurium deuotus ab illo cui deuotius se recommendat magis impetrat, licet sit minor. Matth.6. q.85. 92
Sanctificari quædam, quomodo dicebantur, cum Deo non immolaretur. Leuit.27.q.38. 585
Sanctificata, vel sancta quotupliciter dicebantur. Leuit. 27.q.38. 585
Sanctificatio medij atrij quomodo facta sit à Salomone, & quæ cæremoniæ fuerunt. 2. Paralip.7. q.22. pag.182
Sanctificationis medij atrij causa posita an sit conueniês, scilicet, ad ponendum ibi carnes, & adipes sacrificiorum. 2.Paralip.7.q.23. 183
Sanctificatio triplex est in sacramento. Matt.16. q.76. pag.292
Sanctificatæ rei per contactum quomodo res munditiam contrahebat. Leuit.6.q.11. 90
Sanctificantur ne aliqua. Genes.2. quæst. 3. 20
Et quænam sint illa quæ sanctificantur. ibid.
Sanctificatio in plus se habet, quam oblatio. Num.c.18. q.9. 423
Sanctificatio quomodo sumitur hic pro apparitione. Iosue c.7.q.22. 223
Sanctificatio, quam Moyses faciebat super Aaron, & filios eius quid esset. Exod.c.29.q.12. pag.139
Sanare paraliticum an maius sit quam dimittere peccata. Matt.9.q.19. 317
Et quis sit verus sensus verborum Chrysostomi super hac re. ibidem.
Sangar iudicis tertij quod sub principatu fuit quare tempus non computatur. Iud.3.q.31. 48
de Sangar quare non dicitur, quod suscitauit eis Dominus Saluatorem nomine Sangar. ibid.q.32.
sub Sangar quare non dictum est terram quieuisse tanto, vel tanto tempore. ibid.q.33.
Sangar tempore quare non dicitur, quod addiderunt filij Israel facere malum coram Domino. ibid. q.34.
Sangar in diebus quomodo non erat tutum per vias incedere. Iud.5.q.3. 65
sub Sangar, Barac, & Delbora euentuum temporalium Chronica. ibid.q.11. 75
Sanguis vituli immolati pro peccato, quare non inferebatur ad aspergendum coram velo Sancti Sanctorum, & super corona altaris thymiamatum. Leuit.9. q.6. pag.127
Sanguineum ruborem vnde nam contraxit aqua fluens aluei Moabitarum, cum sanguis non esset. 4. Reg.3. q.20. 25
Sanguinis talis aspersio cur fieret pro peccato summi Sacerdotis. Leuit.4.q.15. 89
Sanguinis cur septies aspersio fiebat coram velo Sanctuarij. Leuit.4.q.16. 59
Sanguinis à fluxu mundatus ob quodnam peccatum offerre tenebatur. Leuit.15.q.6. 250
Sanguinis fluxum non naturalis patientis mulieris immunditia quæ sit. Leuit.15.q.10. 255
Sanguinem belli esse aquam rubeam quare Moabitæ putauerunt. 4.Reg.3.q.20. 25
Sanguinis aspersio septenaria cur fiebat in die propitiationis, & cur super altare fiebat. Leuit.16. quæst.17. pag.275
Sanguis piscium, & locustarum an à Iudæis comedi posset. Leuit.7.q.6. 101
Sanguis menstruus. Vid. menstruus sanguis.
Sanguis & adeps, quare non comedebatur in Veteri lege. Leuit.3.q.8. 47
Sanguis innocens, quando funditur super terram, quomodo dicitur illa pollui. Num.c.35.q.17. 340
Sanguinis dimidia pars, quare super altare spargebatur, & dimidia super populum. Exod.c.24.q.12. 13
Sanguinis aspersio qualiter super populum facta fuerit. Exod.c.24.q.13. 23
de Sanguinis effusione super Altare opinio Nicolai de Lira, & Rabbi Salom. refellitur. Exod.c.29. q.11. 138
Sanguis vitulæ, quare non fundebatur ad basim altaris, sicut in aliis sacrificiis. Num.c.19.q.8. 454
Sanguis Regius. Vid. Regius sanguis.
Sanguis hostiarum, quæ quotidie offerebantur, quo proiiciebatur. Leuit.1.q.20. 18
Sanguis Hirci. Vid. Hirci sanguis.
Sanguis cur generaliter in omnibus sacrificiis super altare effundebatur. Leuit.3.q.3. 39
Sanguis, & caro quare vocetur homo in Scriptura. Matt. 16.q.63. 281
Sanguinem an emanet occisi cadauer, si occisor superueniat. Matt.5.q.121. 174
Et propter quid. ibid.
Sanguinem comedere, quare erat valde abominabile. Deut.12.q.9. 118
Sanguinis de esu consequentia de qua in littera, an valeat. ibid.q.12. 123
Sanguis ex quo formatur fœtus, an sit purior sanguine in venis existente propter diuersas, eius digestiones. Leuit. 12.q.11. 198
Sanguinis propter quam effusionem Dauid prohibebatur ædificare templum Domini. 1.Paralip.22.q.17. 444
Sanguinis propter effusionem, an principaliter Dauid téplum ædificare prohibitus sit. ibid.q.18.
cum Sanguine carnem comedendi præceptum. Vid. Præceptum de non comedendo, &c.

Sanguinem cur non licebat comedere, cum ſacrificium non offerretur, neque expiatio inde fieret. Leuit. c.17. q.6. pag.298
in Sanguine animam carnis eſſe, quomodo intelligatur. Leuit.17.q.7. 298
Sanguis ipſe, an ſit anima. Leuit.17.q.7. 298
Sani quinam vocentur hicà Chriſto, & qui male habentes. Matt.9.q.59. 334
Sanari à Chriſto, an magnificabant Deum, vel turbæ. Matt.15.q.96. 247
Sancti Sanctorum velum an fuerit quod vocatur in Euangeliis, velum templi. Exod.c.26.q.14. 77
Sancti Sanctorum velum quare ponebatur intra Sancta Sanctorum, & alias partes Tabernaculi. ibid.
Sancta Sanctorum quare erat figura quadrati. Exod.26. q.15. 77
in Sancta Sanctorum, qui erant qui ſolum ingrediebantur. Num.c.7.q.18. 144
Sancti Sanctorum velum. Vid. Velum Sanctuarij.
in Sancta Sanctorum quare Dauid Arcam non transtulerit. 1.Paralip.13.q.14. 247
in Sancta Sanctorum introitum licet eſſet à parte Orientali, conueiſionem, aſperſionem, & orationem eſſe à parte Occidentali, an verum ſit, & quomodo ſtare poſſit. Leuit.16.q.18. 275
in Sancta Sanctorum, quare non introduxerunt Leuitæ Arcam, ſicut eam portauerunt de domo Dauid.2.Paralip.5.q.21. 119
in Sancta Sanctorum quando licuit Sacerdotibus introire, & qui Sacerdotes introierūt ad portandum Arcam. 2.Paralip.5.q.22. 119
Sancta Sanctorum domus, quare erat maioris altitudinis quam domus exterior. 3.Reg.6.q.15. 92
Et quare erat quadrata. ibid.
in Sancta Sanctorum, an intrauerint Sacerdotes cum Arca.3.Reg.8.q.5. 121
intra Sanctuarium quomodo dicebatur quod ſtarent Leuitæ in his ſeptem diebus cum eſſe hoc contra eius mūditiam videatur. Leuit.8.q.13. 119
in Sanctuario miniſtrationes Sacerdotales quattuor ſolum erant. Leuit.24.q.1. 470
in Sanctuario olei ardentis genera tria. Leuit.24. q.2. pag.473
in Sanctuarium Gabaon, cur Dauid de Ieruſalem Arcam non reduxit.1.Paralip.13.q.15. 247
Sanctuarium habebat quattuor genera redditi uum, & quæ. Leuit.13.q.27. 66
Sanctuarium, an haberet aliquos redditus. Leuit.23.q.16. pag.466
Sanctuarij iura, an omnia pertinerent ad Sacerdotes, & Leuitas. Leuit.13.q.26. 466
in Sanctuarium Arcam nolens ponere Dauid, cur eam mutauerit de Cariathiarim. 1. Paralip.15. quæſt.16. pag.248
Sanctuarij de tribus diſtinctionibus. Exod. c.40. quæſt.8. pag. 360
Sanctuarium quid erat, & an erat locus Arcæ, vel Tabernaculi. Exod.c.23.q.28. 468
in Sanctuario quinque miniſtrationes Sacerdotum erāt, ſed quatuor erant communes, quinta vero ſolius Summi Sacerdotis. Num.c.18. q.3. 417
in Sanctuario non licuit de cane dari precium. Numer. c.18.q.17. 431
Sanctuarij iniquitatem portare quomodo intelligitur. Num.c. 18.q.1. 415
Sanctuarium in quibus locis erat, & in quibus Arca. 1. Reg.c.7.q.3. 128
Sanctuarium, ſiue Tabernaculum in quibus locis fuerit. 1.Reg.c.7.q.18. 133
Sanctuarium, an fuit in Maſphat, & in Galgala. 1. Reg. c.7.q.19. 134
Sanctuarij panes, quibus licebat comedere. 1. Reg.c.21. q.7. 139
Sanctuarij ſex vaſa principalia, quæ erant. Num. cap.1. q.26. 18
Sanctuarij ſex vaſorum dictorū, quæ erat differētia. ibid.
Sanctuarium, quare aliquæ res tangentes ſanctificabantur, & aliquæ non. Num.c.1.q.27. pag.20
in Sanctuario nihil erat ſanctius Arca. ibid.
Sanctuarium quando manebat, non motis caſtris, cur non licebat minoribus ingredi in Sancta Sanctorum, ſed bene quando mouebantur. Num. cap.4. quæſt.6. pag.70
Sanctuarij reuerentia, quam magna erat. Num.c.4.q.18. pag.78
in Sanctuario quare factum fuerit Altare thymiamatum, & quare adolebatur Thymiama. Exod. c.30. quæſt.4. pag.156
in Sanctuario duæ liquefactiones fiebant, quarum vna erat liquida, altero vero ſicca. Exod. cap.30. quæſt.12. pag.166
Sanctuarij res duplicem vſum habebat. Exod. c.36.q.1. pag.320
in Sanctuarium eundo cur non mortuus eſt Seſac rex Ægypti. 2.Paralip.12.q.17. 291
in Sanctuario in Gabaon, & coram Arca Domini, quænam cærimoniæ fiebant. 1. Paralip.16.q.36. 327
Sanctuarium quot modis accipiatur. Leuit.16. quæſt.10. pag.278
Sanctuarium an haberet aliquam immunitatem in lege veteri. Ioſue 10.q.7. 116
Sanctuarium eſt aliquid cærimoniale. ibid.
Sanctuarij quam portam ſublimiſſimam ædificauerit Ioatan, & an ſit illa dicta ſpecioſa. 4.Reg.15.quæſt.30. pag 134
Sanctuarium duplex fuit. Matt.12.q.25. 9
in Sanctuario an Sacerdotes, & Leuitæ morari deberent propter puritatem. 1.Paralip.9.q.16. 198
in Sanctuario an permitterentur Gentiles Domino ſacrificia offerre. 1.Paralip.16.q.29. 320
Sanctuarij coram velo, cur fiebat ſepties ſanguinis aſperſio. Leuit.4.q 16. 59
in Sanctuario lucernarum candelabri diſpoſitio, quænam eſſet cærimonia. 2.Paral.2.q.11. 35
Sanctuarij in qua parte ponebatur iſtud altare holocauſtorum. 2.Paralip.4.q.11. 83
Sanctuarij officia quæ, & quibus perſonis conceſſa. Leuit. 26.q.2. 526
Sanctuarium, & Arca quibus in locis ſteterint à ſuo principio vſque ad conſummationem ſiue ſimul ſteterint, ſiue diuiſa. Deut.26.q.2. 243
ad Sanctuarium venire, an teneretur Sunamitis illis 7. annis famis quibus habitauit extra Iſrael. 4. Reg.8. q.10. 75
de Sanctuariis, & Tabernaculis tempore Abrahæ. Geneſ. 13.q.6. 128
in Sanctuario Dei quomodo quercus eſſe poterat. Ioſue vlt.q.19. 314
Sancti viri quomodo ſe habere debent circa potentes iniquos. 4.Reg.3.q.10. 22
à Sanctis etiam viris quare inter Iudæos olei vnctio vſitata erat. Ruth.3.q.11. 33
Sancti viri quomodo miracula faciunt, & etiam eorum reſ inanimatæ. 4.Reg.2.q.14. 10
Sancti poſt reſurrectionem an Deum oculis corporalibus videre poterunt. Matt.5.q.41. 511
Sancti in patria videndo diuinam eſſentiam, an comprehendunt illam. ibid.q.42. 53
Sancti viri. Vid. Viri Sancti.
Sanctorum reſurgentium corpora poſſunt ſe aliter habere quam prius, ſcilicet, ſignram mutando. Matt.14. q.11. 121
in Sanctis, an dotes ponantur in vita æterna. Matth.17. q.104. 386
Sanctis quare non dantur dotes in hac vita. ibid.
Sancta vel ſanctificata quotupliciter dicebātur. Leuit.27. q.38. 585
Sanctorum beatitudo an maior ſit futura, quam nunc. Matt.5.q.63. 94
Sancti, an erunt æqualiter beati. ibidem q.64. 95
ad Sanctos nondum in patria exiſtentes, an orationes noſtras dirigere poſſimus. Matt.6.q.87. 97

Sancti homines qui Sacerdotes non sunt, an habeant claues. Matt.16.q.84. 307
Sanctus minor magis pro orante impetrat si illi Sanctorum plurium deuotus deuotius se recommendet. Mat. 6.q.83. 92
Sapientia alia non est,nisi obseruare legem Dei. Matt.7. q.34. 223
Sapientiam prius quam diuitias, & honorem, an dederit Deus Salomoni. 2.Paralip.1.q.23. 21
Sapientes, & Scribæ quomodo distinguuntur. Matt.23. q.243. 425
Sapientes Prophetæ & scribæ de quibus Christus hic loquitur, quinam erant. ibid.q.244. 426
Sapientia & virtus cum videri non possit, quomodo Nazareni Christo dixerunt, vnde sapientiam & virtutem habuit. Matt.13.q.82. 113
Sapientiam aliquando Sacra Scriptura sumit pro prudentia. Exod.c.31.q.3. 176
Sapientia, & prudentia, quomodo differant ab astutia. Exod.c.1.q.4. 8
Sapientia, & virtus cum videri non possit quomodo Nazareni Christo dixerunt, vnde sapientiam & virtutem haberet. Matt.13.q.82. 113
Sapientes, & prudentes qui sint. Matth.11. quæst.57. pag.493
Sapientiæ liber,an sit Salomonis.in Præf. D.Hier.1.Reg. q.28. 24
Sara cuius filia fuerit. Genes.11.q.21. 105
Sara an fuerit soror Abrahæ. ibid.q.22.
Sara an fuerit filia Tharæ, vel Aran. ibid. q.23.
Sara, & Abraham, an fuerint ambo steriles. ibid. q.25. pag.106
Sara vxor Abrahæ quomodo poterat esse filia Aran. ibid. q.32. 108
Responsio ad hanc quæstionem. ibid.c.109.
Sara an peccauerit non credendo Angelo,se parituram,& quare potius ipsa peccauit quam Sunamitis. 4. Reg.4. q.25. 31
Saraceni, an peccent iurando in nomine Christi, aut super Euangelia. Exod.c.23.q.17. 457
Saracenis,an liceat iurare per Crus Mahometi. Exod.23. q.21. 459
Saraceni, an peccent mortaliter iurando per Alchoranum. Exod.c.23.q.22. 461
Saracenus an magis peccet iurando super Crus Mahometi,quam Christianus,& quam Iudæus.Exod.cap.23. q.23. 463
Saraceni & Gentiles cur sæpe lauant corpora, & manus. Deut.21.q.3. 193
Saraceni, & Gentiles aquam crimina abstergere credebant. ibid.
à Saracinis, & Iudæis,an vsuram licite exigere possimus, quoniamhostes fidei sunt, Matt.23. q.215. 103
Saracenorum Iudæorum, & Christianorum ieiunandi quis fuerit modus,& in quo concordant.Matt.6.q.134. pag.148
Saraceni an peccent iurando per nomen Christi, vel per crucem. Matt.5.q.277. 380
Saracenis,an liceat per Alchuranum iurare. ibid. q.281. pag.381
Saracenis, an liceat iurare per Mahometi crus. ibidem q.280.
Saracenus, Iudæus, an Christianus,quis maius peccet iurando per Mahometi crus. Matth. cap.5. quæst.283. pag.381
Saraitæ,& Esthaolitæ quomodo egressi sunt, de progeniebus Iuda, cum essent de tribu Dan. 1. Paralip.2. q.18. 86
Sarepta mulier de qua terra esset. 3. Reg. 17. quæst.23. pag.270
ad Sarreptam mulierem ad quid Elias missus est. 3. Reg. 17.q.24. 270
Sareptæ mulieris hydria, quæ modicum habebat farinæ, & lecythus modicum de oleo, quomodo subito repleti sunt,& an fuerit per multiplicationem, vel additionem nouæ quantitatis, & quomodo nunquam mi-
Index Quæstionum.
nuebatur. 3.Reg.17.q.29. pag.272
Sarrepta mulier quare credidit, quod propter Eliam mortuus esset filius suus. 3. Regum cap.17. quæst.30. pag. 274
Satan quomodo contra Israel insurrexit. 1. Paralip.21. q.2. 398
circa Satan discordia hic & c.24. 2.Reg. 1. Paralip.21. q.3. 399
Satan quomodo tentabat Dauid. 1. Paralip.21. quæst.4. pag.399
Satan erga Dauid persuasionis modus. 1. Paralip.21.q.5. pag.400
Satan,& Belzebub,an sint nomina Dæmonum. Matt.12. quæst.61. 27
Sathanas nomen hoc,quibus modis accipiatur. Matt.12. q.62. 27
Satan quomodo dicebatur insurgere contra Israel.2.Reg. c.24.q.5. 272
Satan quid significet in Hebræo. Matt.c.16. quæst.211. pag.326
Satisfactio, & contritio quid. Matth.cap.6. quæst.133. pag.147
Satisfactionis opus dupliciter dicitur. Matt.6. quæst.25. pag.21
Satisfactionis opus,an sit eleemosina. Matth.6.quæst.25. pag.21
pro Satisfactione,an imponat cõfessor dicens: Omnia bona quæ feceris sint tibi in remissionem peccatorum. Matt.6.q.25. 21
pro Satisfactione peccatorum sunt ieiunia, Ecclesiæ festorum obseruatio, & quæ ex voto fiunt. Matth.6. q.25. pag.21
Satisfactio dupliciter attendi potest, & in hoc admonentur confessores pro reiteratione confessionum, & pœnitentiis imponendis. Matt.6.q.33. 29
Satrapæ Philisthinorum, qui essent. 1. Reg. cap.29. q.4. pag.288
Satrapæ Philisthinorum cur consenserint, quod Dauid rediret in terram Philisthinorum. 1. Reg. cap.29.q.6. pag.289
Saturationis miraculum, quare Christus non fecit per multiplicationem, ita quod quilibet panis efficeretur magnæ quantitatis. Matt.14.q.106. 161
Saturatio,ista quomodo differat ab illa, quam Deus fecit Eliæ in torrente Zanith.ibid.q.108. 162
Saturationis istius miraculum,an maius fuerit,vel saturationis Eliæ apud torrentem.ibid.q.110.
Saturationis istius comparatio ad aliam qua saturabat Dominus Eliam in domo viduæ Sareptanæ,& quomodo differant inuicem.ibid.q.111.
Saturationis istius comparatio ad illam quæ habuit Elias in deserto Bersabeæ,& quomodo differunt.ibid.q.112. pag.163
Saturationis miraculum quodnam fuerit maius,an istud, vel illud Eliæ in domo viduæ. ibid.q.113.
Saturatio ista quomodo differat ab illa,quã fecit Elisæus, ibid.q.114. 164
Saturationis istius comparatio ad olei multiplicationem factam per Elisæum pro muliere vidua.ibid.q.115.
Et quomodo conueniant, & differant. ibid.
Saturationes istæ, quomodo differant ab illa quam Deus faciebat dando manna Israelitis.ibid.q.116.
Et quod fuerit maius miraculum. ibid. q.117. 165
Saturatio ista an fuerit maius miraculum,quam Israelitarum saturatio de coturnicibus in deserto.ibid.q.118.
Saturationis istius miraculum in quo consistat. ibidem quæst.119.
Saturatio ista,an maius miraculum fuerit,quam secunda quæ habetur cap.sequenti.ibid.q.120. 166
Saturationis in hoc miraculo,quare Christus voluit,quod superessent reliquiæ. ibid.q.122.
in Saturationibus Veteris Testamenti miraculosis nihil supererat,in nouo autem plusquam fuerat appositum. ibid.q.122.
in Saturatione ista,quare tantæ reliquiæ superfuerunt,videlicet,duodecim cophani. ibid.q.124. 167

Saturationis istius in reliquiarum numero duo magna ostensa sunt. Matt.14.q.124. 167
Discipuli vnde habuerunt cophinos ad colligendum fragmenta. ibid.q.126.
Fragmenta cum colliguntur, quare non dantur turbis, sed discipulis. ibid.q.127. 168
Quare ponitur numerus solum virorum, & non mulierum, sicut in Veteri Testamento mulieres non numerabantur. ibid.q.129. 169
Qui viri erant, qui numerabantur. ibid.q.130.
in Saturationis miraculi loco, quomodo Euangelistæ repugnare videntur. Matt.14.q.71. 146
Saturationum duarum in quo vna altera maior fuerit. Matt.15.q.108. 252
Saturationis in conuiuio quare de fœno mentio fiat. Matt. 14.q.94. 154
Saturationis turbarum miraculum, an sit ad præcedentia continuatum. Matt.14.q.59. 141
Saturatio turbarum an vna, & eadem fuerit, vel plures, cum à multis Euangelistis narrantur. ibid.q.60.
Saturationes duæ à Christo, cum factæ fint quomodo cognosceretur quis Euangelista narrat vnam, & quis aliam, & vbi. ibid.q.6. 1
Saturationes istæ duæ quomodo differant. ibidem q.63. pag.142
Saturationis miraculum, an factum sit circa initium prædicationis Christi, vel circa finem. ibid. q.63.
Saturatio turbæ qua hora diei fuerit. ibid.q.64. 143
Saturationis turbarum ad miraculum quare Christus loci ac temporis opportunitatem quærere voluit. ibidem q.79. 149
Reliqua in verbis Christus, & Discipuli, & Turbæ, & Panes & conuiuium. Vinum.
Saturatio secunda à Christo facta, an sit continuata ad præcedentia. Matt.15.q.99. 249
Quare saturauit Christus turbas secundo, quia sufficiebat illas primo saturasse. ibid.q.100.
Quare in ista saturatione discipuli non sunt loquuti pro turbis sicut in prima. ibid.q.101. 250
Quare in hoc non ponitur numerus piscium, sicut panum. ibid.q.107. 252
Quare nunc superfuerunt septem sportæ, prius autem duodecim cophini. ibid.
Quare specialiter fecit, quod superessent septem sportæ. ibid.q.109. 253
In hoc vno miraculo Christus duo miracula fecit. ibid.
in Saturatione ista quare turbæ non nitebantur Christum regem facere, sicut in prima. ibid.q. 111.
Quare in saturatione hac non dixit Christus discipulis, modicæ fidei, sicut dixit seq. capitulo. Matt.16. q.21. pag.263
Saul quare non occiderit Regem Agag. 1. Reg. cap.15. q.17. 10
Saul an peccauerit, erigendo Arcum triumphalem. 1. Reg.c.15.q.23. 14
Saul quare iuerit in Galgalam ad sacrificandum. 1.Reg. c.15.q.24. 14
Saul, quomodo dicatur à Deo abiectus à Regno propter peccatum inobedientiæ. 1.Reg.cap.15. quæst.26. pag.18
Saul quare immediate non fuit priuatus Regno, ita vt alius succederet. 1.Reg.cap.19. q.27. 19
Saul, an penituerit vere, vel fictè, quando dixit, peccaui. 1. Reg.c.15.q.28. 19
Saul quomodo tribus rationibus confessus est se peccasse. 1.Reg.c.15.q.29. 20
Saul, an si pœnituisset verè, fuisset reuocata sententia de priuatione Regni. 1.Reg.c.15.q.30. 20
Saulis spiritus, qui recessit ab eo, quis fuit. 1.Reg. cap.16. q.32. 38
Saulem quomodo vexaret spiritus nequam. 1. Reg. c.16. q.33. 39
Saul quamdiu passus est arreptionem à Dæmonibus. 1. Reg.c.16.q.34. 39
Saul cum spiritus Domini recessit ab eo, an iuste possidebat Regnum. 1.Reg.c.17.q.12. 51
Saul an posuit edictum, quod daret filiam suam in vxorem vincenti Goliath singulari certamine. 1.Reg.c.17. q.16. 55
Saul quare dixit, quod non posset resistere Goliath, cum sciret eum virum bellicosum. 1.Reg.c.17.q.19. 57
Saul cur permisit Dauid pugnare, cum crederet, quod non posset resistere. 1. Reg.c.17.q.20. 58
Saul videns Dauidem inexpertum in armis, cur permisit eum pugnare. 1.Reg.c.17.q.21. 58
Saulis tempore Ciuitas Ierusalem, an capta fuit. 1.Reg. c.17.q.39. 67
Saul quare tam diligenter inquisierit de stirpe Dauid. 1. Reg.c.17.q.43. 69
Saul quomodo acceperit Dauid in die, in qua interfecit Goliath, ad manendum cum eo. 1.Reg.c.18.q.6. 74
Saul quare nunc etiam non permisit Dauid reuerti in domum patris sui. 1.Reg.c.18.q.7. 75
Saul quomodo posuit Dauid super viros belli, cum Abner esset Princeps. 1.Reg.c.18 q.12. 77
Sauli, & Dauid an puellæ de omnibus vrbibus egressæ fuerint obuiam. 1.Reg.c.18.q.14. 78
Saul quomodo vexatus à Dæmone prophetauit. 1.Reg. c.18.q.16. 8
Saul an tenebat lanceam, tamquam Regni insigne. 1.Regum c.18.q.17. 81
Saul quare ante hunc diem nō quæsiuerit interficere Dauid. ibid.q.18. 81
Saul quomodo sciret Deum esse cum Dauid. ibid. q.20. pag.82
Saul quomodo amouerit à se Dauid, Tribunum constituens, cum iam recessisset. ibid.q.21. 82
Saul quare constituit Dauid in magna dignitate, cum tamen non diligeret eum. ibid.q.22. 83
Saul an teneretur dare Dauid filiam suam in vxorem, absque alia operatione. ibid.q.23. 84
Saulis filia, an propter promissionem patris teneretur accipere Dauid in virum. 1. Reg. cap.18. quæst.24. pag.84
Saul quare dixit, quod Dauid erat vir fortis. 1.Reg.c.18. q.25. 84
Saul, quomodo cognitum fit, quod daret filiam suam in vxorem Dauid, vt caderet in manu Philisthinorum. 1. Reg.c.18.q.26. 85
Saul quare conatus sit occidere Dauid, cum prius determinauerat, quod occideretur per manus Philisthinorum. 1.Reg.c.18.q.27. 86
Saul quare non iussit absolutè, quod Dauid pugnaret contra Philisthinos. 1.Reg.c.18.q.28. 86
Saul an peccauit dando Merob in vxorem alteri viro, & non Dauid. 1.Reg.c.18.q.31. 88
Saul quare non dederit Merob in vxorem Dauid. 1.Reg. c.18.q.30. 88
Saul à principio quare non posuit aliquam conditionem cum Dauid, vt acciperet eam in vxorem. 1. Reg. c.18. q.34. 90
Saul, an colorate potuisset interficere Dauid. 1.Reg.c.19. q.12. 100
Saul quare miserit apparitores, vt caperent Dauid. 1.Reg. c.19.q.17. 102
Saul an volebat interficere Dauid publicè. 1. Reg. c.19. q.18. 102
Saulis nuncij, an crediderunt Dauid ægrotare. 1.Reg. c. 19.q.19. 102
Saulis serui, qui iuerunt ad rapiendum Dauid an peccarent. 1.Reg. c.19.q.23. 104
Saul cum interrogauit Michol, cur dimisisset fugere Dauid, cur non respondit rationem veram. 1.Reg.19.q.24.
Saulis intellectum an Deus confudit, ad responsionem Michol filiæ eius. 1.Reg.19.q.27. 106
Sauli dum mentita est Michol, an peccauit mortaliter. 1.Reg.c.19.q.28. 106
in Saulis nuncios venientes in Ramatha, vt caperent Dauid, quomodo factus est spiritus Domini. ibid. q.32. pag.108
Saul an misit alios nuncios, vt caperent Dauid. ibid.q.33. pag.109

Saulis

Saulis nuncij secundi, quomodo prophetauerint. 1. Reg. c.19.q.34. pag. 109
Saulis nuncios propter quid Deus fecit prophetare. 1. Reg.c.19.q.35. 109
Saulis nuncij, an semper prophetauerint. 1. Reg.cap.19. q.36. 109
Saul, cur iuit in Ramatha vt caperet Dauid, & non misit plures nuncios. 1.Reg.c.19.q.37. 111
Saul dum iuit, an existimauit nuncios suos non prophetare. 1.Reg.c.19.q.38. 111
Saul, cur noluit Ionathæ reuelare, quod vellet occidere Dauid. 1. Reg.c.20.q.6. 115
Saule veniente in Ramatha, cur hi, qui cum eo venerunt, non tenuerunt Dauid. 1. Reg.c.20.q.4. 114
Saulis prouerbium, cur exiuerit, num, & Saul inter Prophetas. 1.Reg.c.19.q.40. 113
Saul, an potuerit existimare, quod propter immúditiam, Dauid non venisset ad mensam eius. 1. Reg.c.2.q.31. pag. 131
Saul, quare post Kalendas quæsiuerit de Dauid. 1. Reg. c.20.q.32. 132
Saulis puer, quomodo sciebat, quod Deus esset in Dauid. 1.Reg.c.16.q.37. 41
Sauli, cur paruum munus obtulit Isai, cum non esset pauper. 1.Reg.c.16.q.38. 42
Saul, quare permisit Dauid à se recedere. 1. Reg.cap.16. q.39. 42
Saul quando dimisit Dauid pugnare cum Philistæo sine armis an confidebat, quod Deus adiuuaret eum. 1.Reg. c.17.q.32. 63
Saulis serui an tenerentur indicare ei, vbi Dauid esset. 1. Reg.c.22.q.13. 162
Saulis serui, an licitè possent coniurare contra eum super Dauid. 1. Reg.c.22.q.14. 163
Saul, quomodo conquerebatur de seruis suis, quod nihil annunciauerint ei de Dauid. 1. Reg.c.22.q.15. 163
Saul, quare fecit vocari omnes Sacerdotes de domo Achimelech. 1.Reg.c.22.q.22. 168
Saul, quare præcepit Doeg interficere Sacerdotes. 1.Reg. c.22.q.25. 171
Saul, quare non iussit seruos suos occidi tanquam contemptores sui præcepti. 1.Reg.c.22.q.26. 171
Saul si non fuisset iratus, an iustè potuisset occidere Sacerdotes. 1.Reg.c.22.q.29. 174
Saul num ex ira subuertit Nobe. 1. Reg.c.22. quæst.31. pag. 175
Saul quomodo postquam fugit Dauid, non deleuerit Vrbem Ceilam. 1.Reg.c.23.q.13. 184
Saul, an fuerit delusus in fraudibus suis. 1. Reg.cap.23. q.16. 187
Saul, quare non destitit contra Dauid. ibid.
Saul quomodo sciret quod Dauid esset regnaturus. 1.Regum c.23.q.21. 189
Saul, quare persequeretur Dauid, cum sciret quod Deus vellet eum facere Regem. 1. Reg.c.23.q.22. 190
Saul, quomodo sciret, quod Dauid cogitaret de eo, quod insidiaretur ei callidè. 1.Reg.c.23.q.26. 192
Saul, cur vellet ad rem certam capere Dauid, & non vagari frustra. 1.Reg.c.23.q.27. 192
Saul, quomodo destiterit à persecutione Dauid. 1. Reg. c.23.q.34. 197
Saul, quare non intrauit in speluncam ad purgandum aluum. 1.Reg.c.24.q.5. 201
Saul, quomodo audiuit socios Dauid in speluncā loquentes. 1.Reg.c.24.q.6. 202
Saul, an vere loquebatur ad Dauid. 1. Reg.cap.24. q.25. pag. 215
Saul, an dolebat acriter, quod iniustè eum persequutus fuisset. ibidem.
Saul, quomodo sciret Dauid regnaturū post eum. 1. Reg. c.24.q.26. 216
Saul, quomodo credidit Dauid esse regnaturum, cum Regnum ad eius successores spectaret. 1.Reg.c.24.q.27. pag. 216
Saul quare voluit obligare Dauid per iuramentum, quod non deleret semen suum. 1.Reg.c.24.q.28. 216
Saul, an credidit Ziphæis nunciantibus de Dauid. 1.Reg. c.26.q.3. 237
Saul, quare habebat hastam ad caput. 1. Reg.c.26. q.12. pag. 241
Saul, an nunc doluit de peccato suo contra Dauid. 1. Reg. c.26.q.24. 245
Saul, an noluerit nunc capere Dauid præsentem. 1. Reg. c.26.q.28. 246
Saul de terra Israel an abstulerit Magos, & Ariolos propter diuinum cultum. 1.Reg.c.28.q.8. 265
Saul, cur timuerit congregationem Phylisthinorum. 1. Reg.c.28.q.12. 268
Saul, an peccauerit quærendo veritatem per omnia. 1. Reg.c.28.q.12. 267
Sauli, quare Deus non respondit per Sacerdotem. 1.Reg. c.28.q.14. 269
Saul per quos Prophetas consuluerit Dominum. 1. Reg. c.28.q.17. 270
Sauli, quare voluit Deus respondere per Samuelem. 1. Reg.c.28.q.18. 270
Saul, an peccauerit eundo ad consulendum Pythonissam. 1. Reg.c.28.q.20. 271
Saul si præcepit occidi omnes Pythones, & Ariolos, quare modo quæsiuit vnum inueniri. 1. Reg.c.28.q.21. 271
Saul cū accessit ad mulierem, quomodo habebat Pythonem. 1.Reg.c.28.q.22. 271
Saul, an petierit superflua, petendo, quod diuinaret, & suscitaret mortuum. ibid.q.23. 273
Saul, & Pythonissa, an crediderint mortuum posse suscitare. ibid.q.25. 274
Saul, an teneretur seruare iuramentum tale, non occidendo Pythonissam. ibid.q.26. 275
Saul, an seruauit iuramentum non occidendo Pythonissam. ibid.
Saul, quare voluit Samuelem suscitari. ibid.q.27. 275
Saul, quomodo cognouit Deum recessisse à se. ibid.q.36. pag. 280
Saul, quare non dixit se consuluisse Dominum per Sacerdotes. ibid.q.27. 280
Saul cum filiis occisus an fuit propter peccatum de consulendo Pythonissam. ibid.q.38. 281
Saulis mortis causas omnes, an enarret Scriptura. ibidem quæst.39. 282
Saulis peccatum, an fuit causa per quam Deus tradidit Israelitas in manibus Philisthinorum. ibid.q.40. 283
Saul, an peccasset si non comedisset, & permisisset se mori fame. ibid.q.42. 285
Saul, quare ambulauit tota nocte non expectans diem. ibid.q.43. 285
Saulis serui, quare permiserint eum venire in castra. ibid. q.44. 286
Saul an peccauerit eundo in castra, cum sciret se ibi moriturum. 1.Reg.c.28.q.45. 286
Saul an teneretur ire in castra, quamuis sciret se moriturum. ibid.q.46. 286
Saul an desperauerit eundo in castra. ibid.q.47. 286
Saul quare dicere noluit filiis suis, quæ sibi dixerat Samuel. 1.Reg.c.31.q.3. 308
Saul an peccasset, si conatus fuisset saluare filios, ne morerentur. ibid.q.4. 308
Saul an peccauit non reuelando filiis suis mortem eorum. ibid.q.5. 309
Saulis filii, quare Deus voluit, quod morerentur, cum essent boni. ibid.q.6. 310
Saul an laudabilis sit, quia iuit ad bellum, quamuis sciret se certissimè moriturum. ibid.q.7. 310
Saul an voluerit occidi ab armigero suo, & non à Philisthinis. ibid.q.8. 310
Saul an peccauit se occidendo. ibid.q.9. 311
Saul an damnatus sit æternaliter. ibid.q.10. 312
Saulis Armiger an seipsum occidens peccauerit. ibidem q.11. 313
Saulis caput quare Philisthini præciderint, & non filiorum suorum. ibid.q.14. 314
Saulis & filiorum suorum corpora, an fuerint combusta, & quare, ibid.q.18. 316

Saulé mortuo, quare viri Iabes ieiunauerunt septem diebus. 1.Reg.c.31.q.19. pag.317
Saul quomodo potuerit ignorare stirpem Dauid, cum ante hoc cognosceret eum. 1.Reg.c.17.q.40. 68
Saul & populus, an peccauerint Arcam in honorabiliori loco non locando. 1.Paralip.13.q.10. 275
Saulis in diebus, quare non requisierant Arcam Domini. ibid.q.9.
Saul & filii sui an sepulti fuerint in nemore Iabes. 1. Paralip.10.q.5. 206
Saulis progenies quare hic ponitur. 1.Paralip.cap.9.q.19. pag.199
Saulis arma quare Philisthini posuerunt in templo Astaroth. 1.Paralip.10.q.4. 205
Saulis iniquitates, quænam fuerint. 1.Paralip.10.q.6. 206
Saul an mortuus fuerit propter omnes istas iniquitates. ibid.q.7. 207
Saulis armiger, quare se occidit. 1.Paralip.10.q.2. 203
Saulis domum quomodo sequi dicebantur viri de Tribu Beniamin, & quid intendebant facere. 1. Paralip. 12. q.25. 238
Saulis de stirpe, & alij viri in auxilium Dauid venientes, an peccarent. 1. Paralip.12.q.5. 226
Saulis de cognatione nullum fuisse qui ab istis quattuor filiis descenderit nisi Ionatam, vel Esdram non curasse aliorum, præter Ionatam progeniem describere, an verius sit. 1.Paralip.8.q.9. 181
Saul, an verum sit quod nunc haberet arma. 1.Paralip.10. q.3. 204
Saulis de stirpe existentes, quare ad Dauid adiuuandum veniebant. 1.Paralip.12.q.3. 225
Saulis de stirpe viros, cur Dauid recipere voluit. 1. Paralip.12.q.4. 226
Saul, Samuel, & Dauid consecrasse in Thesauris Domini quæ habentur hic, quomodo stare possit, cum non potuerint concurrere. 1.Paralip.26.q.39. 525
Saul, quare petiit centum præputia Philisthinorum, & non plura, neque pauciora. 1.Reg.c.18.q.36. 91
Saul, quare dedit in vxorem Michol Dauid, cum non esset intentio sua dandi. 1.Reg.c.18.q.37. 92
Saul, an lætatus fuerit in his, quæ fecerat Dauid. 1. Reg. c.19.q.2. 94
Saul, quomodo precibus Ionathæ placatus sit, ne occideret Dauid, licet esset iratus valde. 1. Reg. cap.19.q.3. pag.95
Saul, an peccauerit petendo à Iuuene, quod occideret ipsum. 2.Reg.c.1.q.6. 5
Saul, an magis peccauit petens ab alio occidi, quam seipsum occidens. 2.Reg.1.q.7. 5
Saulis clypeus, cur dicatur vnctus oleo. 2. Reg.c.1. q.17. pag. 10
Saul quomodo, & quando occiderit Gabaonitas. 2. Reg. c.21.q.12. 231
Saul, quare occiderit Gabaonitas. 2.Reg.c.21.q.16. 235
Saul, quare non occiderit omnes Gabaonitas. 2.Reg.c.21. q.17. 235
Sauli, an esset pœna occidi à Gabaonitis posteros eius. 2. Reg.c.21.q.19. 236
Saulis posteri septem dati Gabaoniti, quomodo fuerunt suspensi in Galaath. 2.Reg.c.21.q.23. 238
Saulis filiorum, quare magis fuerunt occisi isti septem, quam alij. 2. Reg.c.21.q.30. 240
Saulis filij isti suspensi à Gabaonitis, cur tanto tempore manserunt suspensi, cum videatur esse contra legem. 2. Reg.c.21.q.31. 241
Saul, cur non petitus fuit, à Iudæis, vt ascenderet contra Ammon, dum esset Rex postulatus ab eis. 1.Reg.c.11. q.3. 312
Saul, quare postquam factus est Rex, exerceret per se agriculturam. 1. Reg.c.11.q.4. 313
Saul postquam factus est Rex, exercens per se agriculturam, an peccaret. ibid.
Saul, an peccauerit vacando per se agriculturæ. 1. Reg. c.11.q.5. 314
Saulem in Spiritus Dei, qui insiliit quis fuit. 1. Regum cap.11.q.6. 315
Saul, quomodo potuerit irasci cum esset in eo spiritus Domini. 1.Reg.c.11.q.7. 315
Saul, quare diuiserit boues, & miserit per omnes terras Israel. 1.Reg.c.11.q.8. 316
Saul, an vendicauerit se aliquando de his, qui dixerunt eum non regnaturum. 1.Reg.c.11.q.10. 319
Saulis causa innouationis Regni, quæ fuerit. 1. Reg.c.11. q.12. 320
Saulis causa innouationis Regni, quid in ea factum fuerit. ibid.& 1.Reg.c.11.q.13. 321
Saul, quomodo solus acceptus sit in testem. 1. Reg.c.12. q.7. 326
Saul cum habuerit multa peccata, vsque ad quod peccatum suum computantur isti duo anni. 1.Reg.c.13.q.2. pag. 340
Saul quare non diuisit boues ad vocandum Israelitas ad bellum, sicut fecit in bello contra Ammon. 1.Reg.c.13. q.4. 342
Saul quare annuntiato bello descendit in Galgalam. 1. Reg.c.13.q.5. 343
Saul quare congregauit exercitum in Galgala. ibid.
Saul expectando Samuelem septem diebus, quomodo isti accipiendi sunt. 1.Reg.c.13.q.6. 345
Saul an peccauerit non expectando Samuelem in Galgala. ibid.q.7. 346
Saul in quo peccauerit non expectando Samuelem. ibid. q.8. 347
Saul quare iussit sibi afferri holocaustum, & pacifica, & non hostiam pro peccato. ibid.q.9. 347
Saul hic an obtulerit sacrificia per se sine Sacerdote. ibid. q.10. 347
Saul an propter inobedientiam non expectando Samuelem meruerit priuari regno. ibid.q.11. 350
Saul an propter peccatum de non expectando priuatus sit, vel propter alia. ibid.
Saul an si non peccasset isto peccato, regnum eius fuisset firmatum in sempiternum. ibid.q.12. 351
Saul quomodo posset firmari regnum in æternum, etiam si non peccasset. ibid.q.13. 351
Saul cum non esset electus, quomodo fuerit verum, quod Deus elegerit virum secundum cor suum. ibid. q.16. pag.352
Saul cum accessit ad locum prophetarum, si nollet prophetare, an cogeretur à Deo. 1.Reg.c.10.q.7. 296
Saulis prophetia quare fuit causa, vt admirarentur populares, ita vt dicerent, num Saul inter Prophetas. ibidem q.8. 297
Saul an semper habuerit spiritum propheticum. ibidem q.9. 297
Saul an fuerit mutatus, quando prophetauit, vel antea. ibid.q.10. 298
Saul quare non descenderit in Galgalam, vt expectaret Samuelem septem diebus, quando pugnauit contra Ammonitas. ibid.q.12. 300
Saul an aliàs descenderit in Galgalam ad expectandum Samuelem in aliis bellis, præter quam quando pugnauit contra Philisthinos. ibid.q.13. 301
Saulem prophetare, quare admirarentur, eo quod pater eius non esset Propheta. ibid.q.15. 302
Saul quare vnctus fuerit à Samuele, cum talis vnctio nihil profectura esset. ibid.q.17. 303
Saul quando electus est in Regem quare seruatus fuit ordo tribuum, & familiarum. ibid.q.19. 305
Saul cum nõ esset in electione Regis inter Israelitas, quomodo sors peruenit super eum. ibid.q.22. 307
Saul, an peccauerit non consulendo Dominum pro Israelitis. 1.Reg.c.13.q.15. 353
Saul, quare recesserit de Galgala immediate post Samuelem. 1.Reg.c.13.q.18. 354
Saulis Sacerdos super quo consulturus erat Dominum Ionatha pugnante contra Philisteos. 1. Reg.cap.14.q.10. pag. 370
Saul quare iussit applicare Arcam ad consulendum Dominum. ibid.q.11. 371
Saul, an peccauerit adiurando populum, ne comederet vsque ad vesperum, & an fuerit periurus. ibid.q.19. 375

Saul, quare ædificauit Altare in eremo. 1. Reg. c. 14. q. 28. pag. 381
Saul, an peccauerit ædificando Altare. 1. Reg. c. 14. q. 29. pag. 381
Saul, quare voluerit cõsulere hic Dominum. 1. Reg. c. 14. q. 30. 383
Saul, an persequeretur Philisthæos. ibid.
Saul, an per se, vel per Sacerdotem cõsuluerit Dominum. 1. Reg. c. 14. q. 31. 383
Saul, quare fecit congregare totum populum, vt videret, quis peccauerat. 1. Reg. c. 14. q. 33. 385
Saul cum iurauit occidere Ionatham nullus repugnauit, postea vero non consenserunt. 1. Reg. cap. 14. quæst. 34. pag. 385
Sauli cum Deus non responderet per Sacerdotem, quare volebat nunc inquirere sententiam eius per sortes. 1. Reg. c. 14. q. 34. 386
Saul, quare non seruauit ordinem ponendi sortes, qui obseruatus est aliàs. 1. Reg. c. 14. q. 35. 386
Saul, & Ionathas, quare non fuerunt positi cum tribu Beniamin. 1. Reg. c. 14. q. 36. 386
Saul, quomodo posuit sortes ad inueniendum maleficiũ. ibid. q. 39. 387
Saul, quare posuit sortem inter se, & Ionatham, cũ tamen si cecidisset super eum, non fuisset occisus. 1. Reg. c. 14. q. 40. 388
Saul, quomodo iurauit occidere Ionatham, postquam cognouerit, quod ignorans comederit. ibidem. quæst. 41. pag. 388
Saul, quare destitit persequi Philisthinos. 1. Reg. cap. 14. q. 42. 389
Saul, an occiderit omnes Amalecitas præter Regem. 1. Reg. c. 15. q. 4. 3
Saul, an deleuerit penitus vrbes Amalecitarum, scilicet, cremando eas, ita vt non maneret locus habitaculi. ibi. q. 10. 5
Saul percutiendo Cinæos habitantes in terra Amalecitarum, an peccauerit. ibid. q. 15. 8
Saul fabula, quod acceperit tabulas de manu Goliath refellitur. 1. Reg. c. 4. q. 18. 96
Saulis prosapia, quare numeratur per multos priuatos. 1. Reg. c. 9. q. 3. 267
Saulis vnctio, an fuerit necessaria fieri manifestè. ibid. q. 10. 275
Saul, an esset liberaturus Israel de manu Philisthinorum sicut dixit Deus. ibid. q. 11. 277
Saul, quare non obtulerit munera Samueli, cum eã à principio disposuisset ipsi dare. ibid. q. 13. 281
Saul, quare non se excusauerit aliter, quam quod esset de Tribu minima. ibid. q. 15. 282
Saul, an intellexerit per verba Samuelis se futurum esse Regem. ibid. q. 16. 283.
Sauli, cur datur armus, cum prouenieret Sacerdoti. ibid. q. 17. 284
Saul quando accessit, an alij inuitati comedissent. ibid. q. 18. 285
Saulem, quando vnxit Samuel, quare noluerit, quod puer eius videret. ibid. q. 19. 286
Saulis Puer, quod non intelligeret ipsum futurum esse Regem, quæ vtilitas erat. ibid. q. 20. 286
Saul quo oleo vnctus est à Samuele. 1. Reg. c. 10. quæst. 1. pag. 287
Sauli, cur dederit ista signa Samuel, cum iam factus esset Rex. 1. Reg. c. 10. q. 4. 291
Saul quos Prophetas obuios habuit, qui essent. ibidem, q. 5. 294
Saul, quomodo essent multi simul, & qualiter prophetarent. Et de conditione spiritus Prophetici. ibid.
in Saulem Dei spiritus insiliens quis fuerit. 1. Regum c. 10. q. 6. 296
Scabellum pedum Dei, quidnam erat, & quomodo poterat ædificari domus pro isto scabello. 1. Paral. 28. q. 9. pag. 548
Scabellum pedum Dei vbi erat. ibid. q. sequenti 550.
de Scandalo cur hic dixit Christus, & an attineat ad præcedentia. Matt. 18. quæst. 29. pag. 22
de Scandalo cur nunc dicere Christus voluit, & an sit aliqua dependentia, secundum rationem. Matt. 18. q. 30. pag. 22
qui Scandalizauerit vnum de pusillis istis, cur dicatur. ibid. q. 31.
Et cur dixit vnum de pusillis. ibid. q. 32.
Et cur dixit vnum de pusillis istis, qui in me credunt. ibid. q. 33. 23
Scandalizanti cur dicitur expedire, vt mola asinaria suspendatur, &c. ibid. q. 34. 23
Cur dicitur, Væ mundo à scandalis. ibid. q. 35. 24
Scandala euenire necesse esse, quomodo verum sit, & an sit ista necessitas propria, & absoluta, vel conditionata ea Dei prædestinatione. Matt. 18. q. 36. 25
Scandala quænam sint, quæ Christus futura prædixit. Matt. 18. q. 37. 26
Cur dixit: Væ homini illi per quem scandalum venit. Matt. 18. q. 38. 27
de Scandalo quod ab extra homo patitur, cur Christus non dixit. ibid. q. 39. 28
de Scandalo quod Christus superius dixit, cur hic repetitur. ibid. q. 40. 28
Scandalum quid sit, & an diffinitio eius sit bona. ibid. q. 43. 29
Scandalum, an sit peccatum. Matt. 18. q. 44. 31
Scandalum, an sit species aliqua peccati ab alijs distincta. ibid. q. 45. 32
Scandalum, an sit semper peccatum mortale. ibi. quæst. 46. pag. 34
Scandalizari passiue, an ad omnes pertineat tam perfectos, quam imperfectos. ibid. q. 47. 35
Scandalizare actiue, an conueniat interdum viris perfectis. ibid. q. 48. 36
Scandalizare actiue, ad solos perfectos conuenire, an verum sit. ibid. q. 49. 37
propter Scandalum, an veritas sit dimittenda. ibid. q. 50. pag. 37
propter Scandalum, an sit cessandum ab operibus consiliorum, & alijs bonis spiritualibus non necessarijs. ibid. q. 51. 39
de Scandalo, Bedæ Regula, quomodo intelligatur. Matt. 15. q. 46. 226
Scandalizari dupliciter sumitur. ibid. q. 42. 224
Scandalum tripliciter sumitur. Matt. 11. q. 17. 463
Scandalizari debere quos dixit Christus de sæculi consummatione loquens, quinam sint. Matt. 24. q. 76. 481
Et quomodo scandalizabuntur isti Christi fideles. ibid. quæst. 77.
Scientem hominem duo faciunt. Genes. in Epist. Hier. ad Paul. 4. 11
Scientia omnis à quocumque sit inuenta, à Deo est. Matt. 15. q. 45. 225
Scientia non requiritur in re facienda, sed dispositio. Mat. 10. q. 121. 440
Scientia quæ fit per influxum in anima, an fiat subito, vel paulatim crescat. Matt. 25. q. 591. 261
in Scientia quænam considerentur. 3. Reg. 3. q. 8. 54
Scientificus habitus, quomodo sit diuisibilis, vel indiuisibilis. Num. c. 11. q. 40. 237
Scientia, quam homo per laborem, & exercitium acquirit, an sit à Deo. Exod. c. 31. q. 6. 180
Scire aliquid potest secundum habitum, aut in actuali speculatione. Parad. 3. c. 20. 38
Scire omnes homines desiderant. Matt. 8. q. 2. 226
Sciens in actu, an in particulari potuerit effici ignorans Genes. c. 3. q. 466. 313
Sciri nihil perfecte potest. Genes. Epist. Hier. ad Pau. 7.
Scrutator quid sibi velit secundum Hebræos, & secũdum litteram Chaldæam. Deut. 23. q. 5. 214
Scribæ quinam erant qui contra Christum murmurauerunt, cum paralitico peccata dimisit. Matt. 9. q. 12. 312
Et quomodo huc conuenerunt. ibid.
de Scribis solum, quare dicatur hic, quod intra se istud cogitabant. ibid. q. 13. 313
Scribæ intra se quod cogitabant mala, quare hic dicatur. ibid. q. 14.

Scriba-

Scribarum cogitationibus, quare Christus respondens loquutus fuit antequam ipsi quicquam loquerentur. Matt.9.q.15. pag.313

Scribæ, an peccauerunt cogitando intra se, cum in grauibus non est præcipitanda sententia. ibid.q.16. 314

Scribæ quando Christus dixerit, Vulpes foueã habent &c. Matt.8.q.56. 252

Scribam istum, cur Christus ad discipulatum non recepit, cum ille hoc peteret. ibid.q.57. 253

Scribæ isti, cur dixit Christus: Vulpes foueam habent &c. & non respondit directe ad petitionem suam. ibi.q.58. pag. 253

Scribæ peccatum, quomodo Christus hic publicauit, dicens: Vulpes, &c. ibid.q.59. 254

Scribam accedere petentem, cur Christus repulit, & istum recedere petentem retinuit. ibid. q.61. 255

Scribæ vsuraria conficientes instrumenta, & Prælati sigillantes, an sint vsurarij, & quam pœnam incurrant. Matt.25.q.285. 135

Scribæ, & Pontifices quænam Christi mirabilia viderunt. Matt.21.q.85. 419

Scribas, & Pontifices, cur pueros clamantes vidisse dicatur, cum etiam turbæ clamarent Hosanna. ibid. q.87. pag. 420

Scribæ, Pharisæi, & Pontifices, cum grauiter, nunc contra Christum indignarentur, cur ad eum manum non extendebant. ibid.q.90. 421

Scribis, & Pontificibus, cur Christus sic respondit, dicens: Nunquam legistis, quia ex ore infantium, & lactentium perfecisti laudem; ibid.q.91. 422

Et quid per hoc dicere voluit. ibid.q.92.

Et quare istum ordinem respõdendi tenuit potius quam alium. ibid.

Scribis, & Pontificibus, cur Christus non respondit nunc sicut respondit quibusdam Pharisæis in via, scilicet, si hi tacuerint, lapides clamabant. ibid. q.93.

Scribas, & Pontifices, cur post hæc Christus reliquit. ibid. q.94. 423

Scribæ & Pharisæi, quare dicatur hic, quod venerunt Ierosolymis. Matt.15.q.3. 202

Scribæ, & Pharisæi per totam terram Ierusalem dispersi erant docentes populum. ibid.

Scribæ & Pharisæi quare dicitur, quod erant isti, qui ad Christum venerant. ibid.q.4.

Quomodo poterat esse quod ad Christum venirent, vt audirent doctrinam eius, cum ipsum odissent. ibid.q.5.

Quare veniebant ad Christum. ibid.q.6. 203

Quare Christum arguerunt, & non discipulos, cum ipsi arguendi essent. ibid.q.7.

An peccauerunt arguentes Christi discipulos immo Christum ipsum, cum nemo alium possit arguere. ibid. q.10. 205

An arguarent Christi discipulos quasi peccantes, vel solum vt non seruantes honestatem. ibid.q.11.

Quare arguerunt Christi Discipulos de non lauando manus. ibid.q.13. 206

Quod præceptum erat, quod transgrediebantur. ibidem q.18. 209

Et quomodo. ibid.

Quare peruertere volebant intellectum huius mandati. ibid.q.19. 210

Quomodo audebant suadere populo, quod non subuenirent parentibus, sed offerrent potius Sanctuario, cum hoc esset contra legem. ibid.q.20.

Verba hæc quæ dicebant, scilicet, munus quodcumque est ex me tibi proderit, quid significant. ibid.quæst.25. pag.212.

Scribæ quare à Christo vocentur hipochritę. ibidem q.27. pag. 214

de Scribis, & Pharisæis, an solum intelligant dictum Isaię à Christo hic allegatum, vel de Iudæis. ibid.q.30. 215

Quomodo Deum honorabant ore, & non corde. ibidem. quæst. 31.

de Scribis, & Pharisæis, quare dicitur, quod sine causa Deum colebant docentes mandata, & doctrinas hominum. ibid.q.31.

Et Tripliciter in hoc Deum offendebant. ibid.

Scribæ, & Pharisæi super cathedram Moysi sedentes, quinam erant. Matt.23.q.12. 294

Scribæ, & Pharisæi ad quid sedebant super cathedram Moysi. ibid.q.13. 295

Scribis, & Pharisæis, quomodo competebat potestas ista prædicandi. ibid.q.14.

Et an competeret cuilibet. ibid.

Et quibusnam competeret. ibid.

Scribæ, & Pharisæi quod dixerint, quomodo Christus seruandum dixit, cum ad Moysi legem quam prædicabãt non teneamur. ibid.q.16. 296

de Scribis, & Pharisæis, cur Christus dixerit: Quæcumque dixerint vobis facite. ibid.q.17. 297

de Scribis, & Pharisæis, cur Christus dixerit: Secundum opera eorum nolite facere. ibid.q.18. 298

Scribas, & Pharisæos increpans Christus, cur dixerit: dicunt enim, & non faciunt. ibid.q.20. 299

Scribæ, & Pharisæi prædicantes bonum, & non facientes, an peccabant. ibid.q.21.

Et qualiter peccabant. ibid.

Et quantum peccabant. ibid.

Scribæ & Pharisæi quænam onera grauia imponebant humeris hominum, & in quo eos arguat Christus de hoc. ibid.q.24. 300. & q.25. 301

Scribæ & Pharisæi, quæ imponebant mandata, & obseruationes, quę dicuntur vincula, vel onera importabilia, quænam erant. ibid.q.26. 301

Scribæ & Pharisæi, quæ pręedicabant, obseruare cur Christus iubeat turbis. ibid.q.27. 301

Scribas, & Pharisæos, quomodo Christus hic increpauit, dicens: Dicunt enim, & non faciunt. ibidem quæst.29. pag. 303

de Scribis, & Pharisæis ad quid Christus dixerit: Omnia opera sua faciunt, vt videantur. ibid.q.30. 303

Scribæ, & Pharisæi, quod omnia opera sua facerent, vt viderentur, an verum sit. ibid.q.31. 304

Scribæ, & Pharisæi facientes: Omnia opera sua, vt viderentur, an peccabant. ibid.

Scribæ, & Pharisæi philacteria, quæ dilatabant, quænam erant. ibid.q.32. 305

Scribę, & Pharisęi quomodo philacteria dilatabant. ibid.

Scribæ & Pharisæi philacteria portantes, an bene faciebant. ibid.q.33. 305

Scribæ & Pharisæi philacteria portare, an obligabantur. ibidem.

Scribæ, & Pharisæi an peccarent portãdo philacteria. ibidem q.36. 307

Scribæ, & Pharisæi ad quid dilatarent philacteria. ibid. quæst.37.

Scribæ, & Pharisæi philacteria dilatando, an peccarent. ibid.q.37. 307

Scribæ & Pharisæi ad quid dilatabant vittas hyacinthinas fimbriarum suarum. ibid.q.42. 312

Scribæ & Pharisæi, an peccabant circa fimbrias, & vittas hyacinthinas. ibid.q.43. 313

Scribę & Pharisęi, cur appetebant primos accubitus. ibid. quæst.45.

Scribæ & Pharisæi an peccabant primos accubitus appetendo. ibid.q.46. 314

Scribæ, & Pharisæi ad quid istas primas cathedras amabant. ibid.q.49. 315

Et an in hoc peccabant. ibid.

Scribæ, & Pharisæi, an peccabant salutationes in foro appetendo. ibid.q.51. 316

Scribæ, & Pharisęi, quod est quid volebant vocari ab omnibus Rabbi. ibid.q.53. 317

Et quare hoc volebant. ibid.

Et an hoc volendo peccabant. ibid.

contra Scribas, & Pharisæos, Christus cur posuerit Væ. Matt.23.q.73. 329

contra Scribas, & Pharisæos, an specialiter Christus maledictiones istas ponat, vel cõtra peccatores omnes. ibidem q.75. 330

Scribis, & Pharisæis, cur dixit Christus: Clauditis regnum Cælorum ante homines. ibid.q.77.

Scribæ,& Pharisæi,quomodo claudebant Regnum Cælorum ante alios,& ipsi non intrabant. Matt.23.q.78. 331

Scribas,& Pharisæos, quare Christus vocat hypocritas in omni increpatione.ibid.q.79.

Scribas,& Pharisæos de quo vitio Christus increpat, cum dicit: Væ vobis,qui deuoratis domos viduarum.ibidem q.80. 332

Scribæ,& Pharisæi, quomodo deuorabant domos viduarum.ibid.q.81.

Scribæ,& Pharisæi quomodo dicitur, quod deuorabant domos tantum viduarum,& non aliorum. ibid. q.82. pag.333

Scribæ,& Pharisæi quas faciebant,orationes longæ, quænam erant. ibid.q.83.

Scribas,& Pharisæos quare Christus increpat quod orationes longas facerent, cum ipse hoc laudaret. ibidem q.84. 334

Scribis, & Pharisæis quare Christus dixit, Propter hoc maius iudicium accipietis. ibid.q.85.

Scribas, & Pharisæos de quo vitio, arguat Christus, cum dicit: Qui circuitis mare,&c. ibid.q.86.

Scribas,& Pharisæos circuire mare,& aridam,vt facerent proselytum, quidnam sit.ibid.q.89. 337

Scribas, & Pharisæos circuire mare, & aridam vt faciant proselytum vnum, quomodo stare possit, cum multi ad Iudaismum conuerterentur. ibid.q.90. 338

Scribæ,& Pharisæi,quare laboriosam conuersionem proselytorum subibant.ibid.q.91.

de Scribis, & Pharisæis, quare dicatur, quod cum factus fuerit proselytus,faciunt eum filium gehennæ. ibidem q.92. 339

Scribæ, & Pharisæi, quod faciant proselytum filium gehennæ duplo, quam ipsi, quomodo verum esse possit. ibid.q.93.

Reliqua Verbo, Pharisæis.

Scribæ & Sapientes, quomodo distinguuntur. Matt.23. q.243. 425

Scribæ & Sapientes de quibus Christus hic loquitur,quinam erant.ibid.q.244. 426

Scribas quomodo Christus misit in lege Moysi, quia iam non docemur legem Moysi.ibid.q.245. 427

Scribæ docti, quinam vocantur hic, & quare. Matth.13. q.77. 111

Scriba qui sit. ibid.

Scriba doctus,quæ proferre debet Noua,& Vetera, quænam sint. Matt.13.q.75. 110

Scribæ, & Pharisæi. Vid. In dictione Pharisæi, & Scribæ.

Scribæ an fuerint à Christo de seipso quis esset,interrogati,vel Pharisæi.Matt.22.q.321. 272

Scribarum & Pharisæorum nomine quos soleant Euangelistæ intelligere. Matt.16.q.101. 322

Scribentes in die festo, an frangant festum. Exod.c.12. q.37. 152

Scripturæ sacræ librorum ordo minoris,& maioris auctoritatis. in Præfat. Auct.1.Reg.q.7. 5

Scriptura sacra quare à D. Hieron. est translata in Latinum.in Præfat.1.Reg.q.30. 26

Scriptura quare scribens alicuius stirpem,interdum ponit multos proauos,& interdum paucos. 1.Reg.cap.9.q.3. pag.267

Scripturam sacram,an côueniens sit prouerbia vulgatium allegare.1.Reg.c.24.q.24. 213

Scriptura, quare in lib.1. Reg. cap.28. fecit mentionem de morte Samuelis.1.Reg.c.28.q.6. 264

Scriptura, an enarret omnes causas mortis Saulis. ibid. q.29. 282

Scriptura Sacra, quando ponit numerum maiorem, & minorem,quid credendum.1.Reg.c.29.q.5. 289

Scriptura,cur loquatur de Miphiboseth filio Isboseth. 2. Reg.c.4.q.5. 40

Scripturæ Sacræ sectiones, seu ordines librorum, an sint quattuor. Ios.in Præf.Auct.q.1. 1

Scripturæ Sacræ,qui libri sint, & an in quattuor ordines distinguantur.Ios.in Præf.q.17. 18

Scriptura Sacra,quare dicit Moysen mortuum,& esse seruum Dei.Ios.c.1.q.11.& 16.25. & 26.

Scripturarum Sanctarum cogitatio assidua ad quid prodest.Ios.c.1.q.29. 37

Scriptura Sacra quid intelligit,quando dicit iuxta numerum duodecim filiorum Israel, & cum dicit: iuxta numerum duodecim tribuum: & an inter ista faciat aliquam differentiam. Ios.c.4.q.8. 123

Scriptura Sacra, an ponat triplicem signum ad iudicandum.Ios.c.4.q.9. 123

Scriptura ponit Deum deliberantem more humano.Exo. cap.13.q.8. 183

Scriptores qualiter cogantur interdum de se scribere aliquas laudes.1.Reg.c.12.q.11. 330

Scriptura Sacra loquendo de productionibus rerum, an ostendit in modo loquendi differentiam dignitatis earum. Genes.c.3.q.317. 249

An rectè faciat mentionem hic de formatione animalium,quam supra posuit.ibid.q.318.

Cur facit mentionem quod fuerunt adducta animalia ad Adam. ibid.q.334. 256

de Scripturarum cuiusdam generis sectione.1.Parad.2. 1

Scriptura accipit firmitatem ab auctore.ibid.c.4.

Scriptura à Deo procedens est verissima.ibid.c.5. 2

Scripturæ Sacræ laus, & difficultatis altitudo Præf. auct. in Genesim c.1.

Et eius difficultatis ratio. ibid.

Eius excellentia. ibid.

Et certitudo. ibid.

Et vtilitas. ibid. 2.

Et honor. ibid. 2.

Et virtus. in Epist.in Genes.ad Paul.c.3.

Cur à Deo non lepido sermone sit constructa.Gen.Epist. Hier.ad Paul.7.

Scriptura Sacra aliquando accipit sapientiam pro prudentia.Exod.c.31.q.3. 176

Scripturæ Sacræ intentio est deducere hominem in finem suum.Exod.c.20.q.1. 292

Scriptura,quare vocat hominem,animam,absolute, brutum vero animam viuentem.Genes.13.q.345. 260

Scriptura, quare primo fecit mentionem de sopore ablato ab Adam.ibid.q.357. 264

in Scriptura Sacra, an sit contrarietas penes mulierem, dum eam vocat adiutorium,sociam,subditam. ibidem. q.376. 274

Scriptura si dixisset de primis parentibus, erant nudi, & non addidisset,& non erubescebant, an aliquid mirandum insinuasset. ibid.q.413. 290

Scriptura,quare non tacuit nuditatem, & erubescentiam primorum parentum.ibid.q.417. 292

Scriptura, quare facit mentionem de serpentis calliditate.ibid.q.435. 300

Quare asserit tentasse serpentem,si tentauit diabolus.ibi. q.439. 301

Quare non dixit tentationem factam fuisse per dæmonem. ibid.q.440. 302

Quare non dixit, quod serpens per alium loquebatur. ibid.q.441.

Quare fecit mentionem, quod Eua dedit de fructu viro suo.ibid.q.523. 340

Quare vocauit Adam, & Euam nudos ante peccatum, cum vero non essent tales.ibid.q.537. 345

Quare non dixit de Adam, & Eua,quod oculi eorum tenebantur ne agnoscerent se nudos. ibid.q.540. 346

Quare commemorat,quod parentes primi sibi fecerunt perizomata.ibid.q.558. 354

Et quare expressit, quod essent de foliis fici. ibidem. quæst.559.

Cur mentionem non fecerit de latibulo in quo primi parentes latitabant. ibid.q.626. 380

Scriptura sacra quid contineat. Genes.1.q.1. 1

Et an contineat duo opera, nempe creationis, & recreationis. ibid.

Scripturæ sacræ scientia,an in cælo manebit. Genes.Epist. Hier.ad Pau.7.

Scriptura cur dixerit, dudum captam venationem, cum supra contrarium dixisse videatur.Genes.27.q.6. 566

Scripturæ testimonium ad quid necessariũ fuerit si Ioan-
nes

nes illum plenissime ostendit. Genes. 11. q. 21. pag. 289
Scriptura sacra triplex. 1. Parad. c. 1. 6
Scripturæ Canonicæ, quare nihil addi, vel diminui possit. Deut. 4. q. 2. 31
Scripturæ sacræ quare assentire debemus potius, quam his, quæ oculis intuemur. Deut. 4. q. 2. 31
Scriptura sacra, an sit propriè sapientia. ibid. q. 3. 32
Scriptura sacra, quare sæpe hyperbole vtatur, Deut. 9. q. 1. pag. 75
Scripturæ sacræ lectio ad quid Regibus, & Principibus prosit, Deut. 17. q. 10. 172
Scriptura litteræ verba illa in superficie, vestimenti an corrupta sint. Leuit. 13. q. 13. 227
Scriptura, cur differentiam faciat dicendo de tangente morticina quod est immundus nihil explicãs, & postea subdit, qui portabit cadauera lauabit vestimenta sua. Leuit. 11. q. 13. 172
Scripturæ Sacræ librorum translationi, cui Hieronymus appofuit asteriscos & obelos, non autem de Hebræo in Latinum. 1. Paralip. Præf. 2. Hier. q. 10. 39
Scriptura, quare filiorum Caini mentionem non facit. 1. Paralip. 1. q. 3. 45
Scriptura, cur ponat hic de stirpe Iudæ, cum iam continuata fuerit vsque ad tempus Esdræ post reditum de Babilone, & non potuerit plus continuari. 1. Paralip. 4. q. 1. 99
Scripturæ Sacræ librorum correctionem fieri, an fuerit conueniens. Matt. Prol. 2. q. 5. 59
Scriptura, quare tantum tres ponit Beniamin filios, & Genes. 46. decem ponantur. 1. Paralip. 7. q. 5. 166
Scriptura, cur inter descriptionem progenitorum ponit mutationem primogenituræ Ruben. 1. Paralip. 5. q. 4. pag. 123
Scripturæ Sacræ in libris Latinis, quomodo facere potuit Hieronimus quod aliquid maneret sicut prius. Matt. Prol. 2. q. 7. 64
Scripturæ Sacræ libris à Hieronimo translatis, quomodo ipse voluit, quod modicum à prioribus decreparent. Matt. Prol. 2. q. 8. 64
Scripturæ Sacræ libros Latinos ex Græco corrigi, quomodo stare possit, & an Ecclesiam ex hoc errare posse sequeretur. Matt. Prol. 2. q. 4. 59
in Scriptura Sacra pecora tripliciter accipiuntur. Leuit. 4. q. 23. 66
in Scriptura, quare ponuntur semper nomina matrum Regum Iuda, & nunquam ponuntur nomina matrum aliorum Regum Israel. 4. Reg. 14. q. 11. 120
Scriptura Sacra, cur magis exprimat beneficium eductionis de Ægypto, quam alia. Leuit. 11. q. 20. 180
Scripturæ Sacræ. Vid. Sacræ Scripturæ.
Scripturæ Sacræ librorum translationi, quare Hieronymus Asteriscos, & obelos appofuit, cum hoc necessarium non videretur. 1. Paralip. Præf. 2. Hier. quæst. 11. pag. 39
in Scriptura Sacra, an sit aliquis liber necessarius præter Euangelia. Matt. Præf. q. 28. 37
Scripturæ Sacræ, quomodo addere licet. Ios. vlt. quæst. 16. pag. 312
Scriptura, quare redeat ad dicendum de Sem, & Arphaxat, & reliquis de quibus iam dictum fuerat. 1. Paral. 1. q. 18. 58
Scriptura Sacra, an parabolis vti debeat. Matt. 13. q. 29. pag. 86
Scripturæ Sacræ sensus. Vid. sensus.
Scriptura, quare faciat mentionem de Delbora. Iud. c. 4. q. 4. 52
Scripturæ Sacræ librorum exemplaria faciendo, an peccauerint Lucianus, & Hesychius. Matt. Prol. 2. quæst. 6. pag. 63
Scripturæ Sacræ. Vid. Sacræ Scripturæ.
Scriptura, cur non expressit nomina filiorum natorum ex concubinis Dauid. 1. Paralip. 3. q. 6. 93
in Scriptura Sacra error potest dupliciter accipi. 1. Paralip. Præf. 2. Hier. q. 5. 32
Scripturæ Sacræ circa Historias, quomodo Historiographi Gentiles errent. 4. Reg. 19. q. 26. 169
Scripturam Sacram, an parabolis vti liceat. Matt. 13. q. 29. pag. 86
Scriptura quare, & quomodo parabolis, & metaphoris vtatur. ibid.
Scripturæ intellectum Iudæis auferri, quomodo intelligatur. Matt. 13. q. 38. 90
Scripturæ Sacræ doctrina, quomodo dici possit Regnum Cælorum. Matt. 13. q. 50. 96
in Scriptura, quomodo sit accipiendus modus loquendi incertus, & quomodo non. 4. Reg. 8. q. 19. 77
Scuta aurea, & Lanceas ad quid fecit Salomon. 2. Paralip. 9. q. 11. 225
Scuta aurea, & Lanceas, quomodo diuerse quo ad numerum ponantur. 2. Paralip. 9. & 3. Reg. 10. 2. Paralip. 9. q. 10. 224
Scutorum Salomonis armamentum vbi, & quid esset. 2. Paralip. 9. q. 12. 226
Seba quare mouit Israelitas, vt recederent à Dauid. 2. Regum c. 20. q. 2. 217
Seba quare dixerat Israel nõ habere partem in domo Dauid. 2. Reg. c. 20. q. 5. 217
Seba quare non mouit immediatè bellum contra Dauid. ibid. q. 6. 218
Seba an sit de monte Ephraim. ibid. q. 28. 228
Seba occiso cur Ioab recessit de vrbe non vrgens amplius bellum. ibid. q. 29. 228
Seba mortuo, an esset offerenda pax omnibus ciuitatibus. ibid. q. 30. 229
Secreta cordium solus Deus cognoscit. Matt. 16. quæst. 20. pag. 263
de Sectis aliis, quare non arguatur, sicut de Euangelica, seu Christiana. Matt. 10. q. 21. 386
Secundæ turmæ princeps subditus esset principi primæ turmæ. 1. Paralip. 27. q. 10. 535
Sedeciæ nomen cur mutauit Nabuchodonosor, cum eum Regem fecit. 4. Reg. 24. q. 15. 214
Sedeciam cur potius nominauit Nabuchodonosor Mathaniæ, nomen mutando. 4. Reg. 24. q. 16. 215
Sedecias an peccauerit recedendo à Rege Babylonis, & non soluendo, et tributum. 4. Reg. 24. q. 17. 215
Sedecias quomodo ausus est rebellare contra Nabuchodonosor tam potentem. 4. Reg. 25. q. 2. 218
Et quid mouit ipsum ad rebellandum. ibid.
Sedecias cur non se tradidit Nabuchodonosor in tam longo tempore obsessionis. 4. Reg. 25. q. 3. 219
Sedecias quomodo fugit de vrbe Ierusalem. 4. Reg. 25. q. 6. 219
Sedecias quomodo captus fuit à Chaldæis. ibid.
Sedecias cur non occisus fuit a Nabuchodonosor, sicut multi alij occisi sunt, sed eum excæcauit. 4. Reg. 25. q. 7. pag. 219
Sedecias quare percussit maxillam Micheæ. 2. Paralip. 18. q. 40. 438
Sedecias, Iohanam, Ioachim, Sellum quattuor filij Iosiæ, cur ponantur hic, & præcedentium Regum de stirpe Dauid vnicus tantum. 1. Paralip. 3. q. 7. 94
Sedecias quare fecerit sibi cornua ferrea. 2. Paralip. c. 18. q. 28. 428
Sedeciam, & Ieconiam, Ioachim genuisse, an verum sit. 1. Paralip. 3. q. 10. 97
Sedeciam cur non exaltauit Euilmerodach. 4. Reg. c. 25. q. 37. 227
Sedecias quem statum habuit in Babylone postquã translatus est. 4. Reg. 25. q. 38. 227
Sedecias qua occasione est mortuus. ibid.
Sedecias quare fecit sibi cornua ferrea. 3. Reg. cap. 22. q. 7 pag. 338
Sedecias quare percussit Micheam in maxilla. ibid. q. 15. pag. 344
Sedecias cum latuit in cubiculo, quænam fuit dies illa. ibidem q. 16. 344
Sedes in iudicio, an habituri sint relinquentes propter Christum domum, fratres, &c. Matth. 19. quæst. 219. pag. 301
Et an ad istos extendatur ista promissio Apostolis facta. ibidem.

Sedem, cur Christus non assignauit Barnabæ, & Paulo sicut aliis, cum ipsi essent Discipuli electi per Spiritum Sanctum. Matt. 19. q. 199. pag. 287

Sedem ad iudicandum, cur Christus non assignauit Mariæ Virgini. Matt. 19. q. 200. 288

Sedes super duodecim, quomodo Apostoli sedebunt. ibid. q. 201. 288

Sedes super quibus Apostoli sedebunt, quænam erunt. ibidem.

super Sedes sedendi promissio, an solis Apostolis facta sit, vel extendatur ad alios. ibid. q. 196. 285

Sedes, cur Christus duodecim tantum nominat, cum non soli Apostoli sedere debeant ad iudicandũ. ibid. q. 197. pag. 286

super Sedes, cur Christus non dixit, quod sederent Discipuli alij, sicut de Apostolis expressit. ibid. quæst. 198. pag. 286

Sedere in primis locis in conuiuiis vel alibi, aut appetere hoc, an sit peccatum. Matt. 23. q. 47. 314

Sedes super quam Christus in Iudicio sedebit, quare dicitur sedes maiestatis suæ. Matt. 25. q. 299. 141

Sedes quæ erit, super quam sedet Christus in Iudicio, & quare dicitur, quod sedebit. Matt. 25. q. 298. 141

Seditiones, & prælia à Christo prædicta, de quibus. Mat. 24. quænam fuerint. Matt. 24. q. 59. 472

Seduci multos à venientibus in nomine Christi, quomodo verum erat. Matt. 24. q. 40. 464

& Seductionis quodnam erat motiuum. ibid.

Seducti isti quinam erant, ibid. q. 41. 465.

Et quomodo erant multi, ibid.

Seduci, quomodo fideles poterant vt alium Christum sequerentur postquam in verum Christum crediderant. ibid. q. 43.

Segetum primitiæ duplices erant. Leuit. 2. q. 7. 55

Segor, cur nominatur. Genes. 13. Genes. 13. quæst. 84. pag. 154

Sehon Rex, & Og, an receperint tributa à Chananæis, ne permitterent introire Iudæos in terram eorum, Num. c. 21. q. 25. 49

Seipsum occidens, an magis peccat, quam ab alio faciens se occidere, 2. Reg. c. 1. q. 7. 5

Seir Horræi filij, quare ponantur hic, & quomodo illi esse potuerint Duces in terra Seir, cum filij Esau dominati viderentur in terra illa. 1. Paralip. 1. q. 22. 63

Seir Horræi filij, quomodo potuerint esse duces in terra Seir, cum filij Esau dominati viderentur in terra illa. 1. Paralip. 1. q. 22. 63

Seir in terra, quomodo duces esse potuerint Seir filij, cum filij Esau ibi dominati viderentur. 1. Paralip. 1. q. 22. pag. 63

Seir in terra duces Esau filij, & Horræi, quomodo se habuerunt quoad successionem, & simultatem. 1. Paral. 1. q. 23. 63

Seir in monte, quomodo habitare poterant Simeon filij vsque ad tempus Esdræ. 1. Paralip. 4. q. 31. 122

Seir terra, an sit ad partem Septentrionalem terræ Chanaam. Ios. 12. q. 8. 97

Sellum, qui occidit Zachariam, quis fuit, & quare eum occidit. 4. Reg. 15. q. 15. 130

Sellum, Iohanam, Ioachin, Sedecias 4. filij Iosiæ, quare ponantur hic, cum præcedentium Regum de stirpe Dauid vnicus tantum sit positus. 1. Paralip. 3. q. 7. 54

Sellum occidendo, an peccauerit Manahem. 4. Reg. 15. q. 20. 131

Sellumne, an Manahem magis peccauerit. 4. Reg. 15. q. 21. 131

Sellum, an peccauerit occidendo Zachariam. 4. Reg. 15. q. 19. 131

Sem, Cham, & Iaphet Noe filiorum progenies & habitudo quæ. 1. Paralip. 1. q. 4. 46

à Sem, Cham, & Iaphet Noe filiis Gentium deriuatarum nomina. 1. Paralip. 1. q. 5. 47

Sem an fuerit primogenitus Noe. Genes. 11. q. 15. 102

Sem, Arphaxat & alios, cur iterum ad nominandum redit Scriptura, cum de illis iam dictum sit. 1. Paralip. cap. 1. q. 18. 58

Sem quare præponatur, si non est primogenitus. Genes. 5. quæst. 12.

Sem quare in cap. 10. postponitur aliis fratribus. Genes. 5. quæst. 13.

Sem, Cham, & Iaphet Noe filij, an possederint totum orbem. Genes. 10. q. 1. 92

Sem primogenitus, an fuerit Arphax. Genes. 11. quæst. 14. pag. 104

Semiane, an Eleazar defenderit agrum hordeo plenum. 1. Paralip. 11. q. 14. 2

Semei filius eius, & Gog filius eius, & sic de ceteris, cum dicatur hic, an ad vnum omnes referantur. 1. Paral. c. 5. q. 16. 133

Semei an fuerit filius Gerson. 1. Paralip. 23. q. 19. 464

Semei de quo 3. Reg. 1. an sit ille, cui maledixit Dauid. 3. Reg. 1. q. 20. 12

Semei an mortem merebatur, quia contra Dauid insurrexerat. 3. Reg. 2. q. 14. 31

Semei an Dauid occidere potuisset, quia videtur, quod pepercerit ei. ibid. q. 15.

Semei occidi iubendo, an Dauid periurus fuerit, cum ipse iurasset ei, quod non occideret illum. ibid. q. 16. 31.

Semei occidendo contra iuramentum patris, an Salomon peccauerit. ibid. q. 17. 31

Semei occidi iubendo, an Dauid peccauerit. ibid. q. 18. 32

Semei mortem vt coloraret cur Salomoni Dauid dixerit. ibid. q. 19.

Semei an iuste Salomon legem istam imposuerit, scilicet, vt non exiret de Ierusalem, quod alioquin occideretur, ibid. q. 43. 46

Semei iuste an à Salomone occidi poterat pro sola legis huius transgressione. ibid. q. 44.

Semeiç libri cur nõ positi sint in Canone Sacræ scripturæ. 1. Paralip. 29. q. 32. 589

Semei de qua tribu fuerit, & de eius maledictione. 2. Regum c. 16. q. 6. 165

Semei, quare maledixerit Dauid. 2. Reg. cap. 16. quæst. 8. pag. 166

Semei, an peccauit maledicendo Dauid. 2. Reg. c. 16. q. 9. pag. 166

Semei, an præcepit Deus vt malediceret Dauid. 2. Reg. c. 16. q. 11. 167

Semei, quomodo solus, ausus sit maledicere Dauid coram tot viris. 2. Reg. c. 16. q. 12. 168

Semei, qui grauissimè peccauerat, quomodo venerit obuiam Dauid, vt peteret ab eo veniam. 2. Reg. 19. q. 17. pag. 205

Semei, quare descendit cum viris Iuda, cum esset de tribu Beniamin. 2. Reg. c. 19. q. 18. 206

Semei, quare dixit, quod venerit primus de Tribu Ioseph. 2. Reg. c. 19. q. 21. 207

Semeiæ Prophetæ loquutio ad Roboam & Principes Iuda ad quid profuerit. 2. Paralip. 12. q. 7. 286

Semeiæ Prophetæ, quomodo Deus loquutus est. 2. Paralip. 12. q. 8. 287

Semeia Propheta quis fuerit. 2. Paralip. 11. q. 9. 263

ad Semeiam, quomodo factus est sermo Dei. 2. Paral. 11. q. 10. 264

Semeiæ Prophetæ quis modus reuelationis factus est à Deo. 2. Paralip. 12. q. 9. 287

Semeia filij Obededom filiorum nomina, cur expressa sint, & non aliorum filiorum eius. 1. Paralip. 26. q. 11. pag. 510

Semeiæ filij, quare per se ponuntur quattuor, & postea duo. 1. Paralip. 26. quæst. 12. 510

Semeiæ filij, quare non omnes fuerunt magni Principes, sed solum quattuor. 1. Paralip. 26. q. 13. 510

Seminis suscitatio, an pertineret ad consanguineos, seruata semper maiori attinentia. Deut. 25. q. 6. 235

Semen cuiusnam suscitaretur, si plures fratres moriantur, & postea vltimus accipiat vxorem illorum. Deuter. 25. q. 6. 235

Semen, an ex omnibus vxoribus defuncti frater suscitare teneretur. Deut. 25. q. 7. 237

Semen ad suscitandum, an vxorem fratris accipere vellent, quare Iudices interrogabant. ibid.

Seminis

Seminis Regis omnes, quare Deus permiſit occidi. 4. Reg.12.q.7. 102
Seminis generatio, an fiat ex ſuperabundantia cibi. Leuit. 12.q.10. 197
Seminis fluxus inuoluntarius fit dupliciter, ex agente naturali, & defectu retentiuæ. Leuit.15.q.2. 245
Seminis fluxus triplex, & quomodo omnes cauſarent immunditiam. Leuit.22.q.5. 405
Seminis Abrahæ totum tempus peregrinationis, an fuit quadringentorum triginta annorum præciſe. Exo.c.12. q.54. 67
Seminis fluxum patientes per ſomnium, cur non iuſſum fuerit, vt encerentur extra caſtra. Num.c.5.q.7. 97
Semen Regium. Vid. Regium Semen.
Semina quare non polluuntur cadaueribus ſuper ipſa cadentibus. Leuit.11.q.17. 177
Seminis ſuſcitandi fratris defuncti lex, an eſſet apud Gentiles ſicut apud Iudæos. Ruth.1.q.21. 12
Seminis ſuſcitationis, repudij, & vſurarum lex, an prius fuerit inter Gentiles quam inter Iudæos, vel econtra. ibidem.
Seminis ſuſcitatio quidnam vocetur. Ruth.4.q.30. 63
Seminis ſuſcitatio quibus competebat. ibid.
Seminis ſuſcitatio, quare non eſt in nouo Teſtamento. ibidem.
Seminis ſuſcitationem ad quid Deus cum tanta efficacia iuſſit inter Hebræos. ibid.q.31. 63
Seminis ſuſcitationis lex, quare non obſeruetur inter alias gentes, maxime inter Chriſtianos. ibid.
Semen quorum ſuſcitabatur, qui, & quales eſſe debebant. ibid.q.32. 64
ſiue Semine quot modis aliquis mori dicebatur, & in quibus caſibus ſuſcitabatur ſemen, & in quibus non. ibid.q.33. 65
Semen in quibus caſibus ſuſcitabatur, & in quibus non. ibid.q.33. 65
Seminis ad ſuſcitationem quænam perſonæ requirebantur. ibid.q.34. 66
Seminis ſuſcitatio, an fieri poſſet in quibuſcumque vxoribus. ibid.
Semen, an defuncto ſuſcitari poſſet ex muliere repudiata. ibid.q.35. 67
Semen ad ſuſcitandum, an ſponſa illius accipi deberet, qui ſponſam accepiſſet per verba de præſenti, & antequam conſumaret matrimonium moreretur. ibidem. q.36.
Semen ſuſcitare, an teneretur frater defuncti ex aliis vxoribus relictis, ſi quis multas habens deceſſerit, & ex vna relinquat liberos, & ex alia, vel ex aliis non. ibidem. quæſt. 37.
Semen ex quanam ſuſcitare frater defuncti tenebatur ſi multas habuerit ſine filiis. ibid.q.38.
Semen primi viri mortui, an vxor ſuſcitare poſſet. ibid. q.39. 68
Seminis ſuſcitandi ius, quibuſnam competebat. ibidem. q.43. 69
Et an ſolum pertineret ad fratres, vel etiam ad alios cognatos. ibid. & quæſt.50. 73
Seminis ſuſcitatio qualiter fratribus competebat. ibidem. q.44. 71
Semen, an in omni caſu fratres mortuorum ſine ſemine ſuſcitare tenebantur. ibid.q.45. 70
Semen quod fratres ſuſcitare tenerētur, an generale erat, quandocumque moreretur aliquis ſine ſemine. ib.q.46.
Seminis ad ſuſcitationem, an tenerentur fratres legitimi, & etiam alij nati ex concubinis. ibid.q.47. 71
Semen ad ſuſcitandum illegitimorum fratrum, an illegitimi fratres tenerentur. ibid.q.48. 72
Semen fratris tenentis filios, & non filias, an fratres ſuſcitare tenerentur. ibid. q.49. 73
Seminis ſuſcitandi lex, an intelligeretur de fratribus ſolum, vel cognatis etiam, ſic quod conſanguinei ſimiliter tenerentur. ibid.q.50. 73
Seminis ſuſcitationis quis ordo inter fratres, & cognatos eſſet. ibid.q.51. 75
Et qui magis ad hoc tenebantur. ibid.
Semen non ſuſcitantes quinam puniebantur, & qui non. Ruth 4.q.51. pag. 75
Semen ad ſuſcitandum, quare magis vxor obligata erat, quam fratres. ibid.q.52. 76
Semen ſi vltimus frater plurium mortuorum ſuſcitaret, filius genitus de cuius mortuorum nomine vocaretur. ibid.q.53.
Seminis ex ſuſcitatione natus filius, quare defuncti nomine vocabatur. ibid.q.54. 77
Seminis à ſuſcitatione, quænam cauſæ diſtractiuæ erant. ibid.q.55.
Semen ſuſcitare nolenti, quare pœna imponebatur. ibid. & quæſt. ſequent.
Semen ſuſcitare ſi nullus de fratribus defuncti vellet, nec de cognatis, quidnam fieret. ibid.q.57. 78
Semen ſuſcitare potens ſi nullus adeſſet, quid fieri deberet. ibid.q.58.
Semen ad ſuſcitandum ſi quis defuncti vxorem acciperet, & moreretur conſanguineus ille vel vxor, quidnam fieret. ibid q.59.
Semen ad ſuſcitandum ſi defuncti vxorem accipiens non gigneret filium vel filiam, quidnam fieret. ibidem. quæſt.60.
Semen ſuſcitare nolentibus, quænam pœnæ infligebantur. ibid.q.61. 79
Et quare iſtæ potius pœnæ infligebantur, quam aliæ. ibidem.
Semen ſuſcitantem, quomodo verum eſt, quod poſteritatem ſuam deleret. ibid.q.64. 81
Semen ſuſcitantis, an filij omnes ad defunctum pertinerent, vel ſolus primogenitus. ibid. q.65.
Suſcitans ſemen ſi ſolam defuncti vxorem acciperet, & ex ea gigneret vnicum filium, cuinam aſcriberetur. ibi. q.66. 82
Semen ad ſuſcitandum, an frater vnus poſſit alteri cedere iura propinquitatis. ibid.q.29. 83
Alia reſponſio circa hoc improbanda. ibid.c.45.
Superiorum cauſa. ibid.c.46.
Reſponſionis prædictæ inſufficientia. ibid.c.47.
Vera Toſtati reſponſio. ibid.c.48. 9
Semen in terra proiectum ex quonam oritur. Matt. c.13. Matt.13.q.13. 64
Seminator in Euangelio Matthæi, qui ſit, & quomodo exiit. Matt.13.q.8. 63
Semen quare vocatur Verbum Dei. Matt.13.q.9. 63
Semen ſuum ſeminare, quare dicitur in littera Matth.13. q.10. 69
Seminis differentiæ quattuor, quomodo ſe habeant. Matt. 13.q.11. 64
Semen cadens in via, quomodo dicitur, quod à volucribus comeſtum eſt. Matt.13.q.12. 64
Semen quomodo ſeminatum eſt ſuper petroſa, ex quo oritur ſemen in terra proiectum. Matt.13.q.13. 64
Seminis partes quattuor, quomodo differūt inter ſe. Matt. 13.q.44. 93
Seminantis in parabola, quare Chriſtus poſuit quattuor differentias terræ in quas ſemen cecidit. Matt.13. q.43.
Seminis ſuffocatio, quomodo accipi poſſit. ibid.q.44. 93
Seminis ſuſcitatio quid ſit. Matt.22.q.141. 79
Seminis ſuſcitatio ad quid proderat. ibid.q.142.
Seminis ſuſcitationis lex, cur data fuerit Iudæis. ibidem q.143. 80
Seminis ſuſcitationis legem, an Gentes aliæ habebant. ibidem.
Seminis ſuſcitationis legem, cur Deus noluit, quod haberent Iudæi. ibid.q.144. 81
Seminis ſuſcitationis legem, quare Iudæi volebant. ibid.
Seminis ſuſcitatio, quomodo conueniebat ad intentionem Iudæorum, cum illi qui naſcebantur non eſſent filij ipſorum. ibid.q.145. 81
Seminis ſuſcitationis legem cur à principio Gentiles habuerunt, & aliæ gentes poſtea de ea non curauerunt. ibid.q.146.
Seminis ſuſcitationis legem cur Chriſtiani non habeant. ibid.q.147. 82
Semen ſuſcitare an deberet cuilibet morienti, præſertim ſi in

ſi in parua ætate moriebatur . Matth. c. 22. quæſt. 148. pag. 82

Semen an ſuſcitaretur cuilibet adulto, qui naturaliter non poterat habere filios, ſi moreretur ſine liberis. ibid. q. 149. 83

Semen an ſuſcitaretur in omnibus qui vxorem acceperant. ibid. q. 150.

Semen an ſuſcitari deberet vxorem accipienti per verba de præſenti, qui nondum illam cognouiſſet . ibidem quæſt. 151.

Semen, an ſuſcitandum eſſet morienti ſine liberis ſi habuiſſet vxorem quæ moreretur tam ante virum , vel ſimul cum viro. ibid. q. 152.

Semen an ſuſcitandum eſſet habenti vxorem & morienti ſine liberis ſi vxor eſſet impotens ad gignendum . ibid. quæſt. 153.

Semen an ſuſcitãdum eſſet patri qui filios adultos genuiſſet, & ſine liberis mortui eſſent. ibid. q. 154. 84

Semen an ſuſcitandum eſſet morienti relicta vxore ſine liberis maſculis, relictis tamen filiabus . ibid. q. 155.

Semen an poſſet ſuſcitari morienti ſine liberis relicta vxore quam repudiauerit. ibid. q. 156.

Semen an ſuſcitaretur quandocumque ſine liberis quis moreretur relicta vxore potente ad gignendum . ibid. q. 157. 85

Semen an ſuſcitandum ſit ei qui filios habuerit, & illi mortui fuerint antequam vxores acciperent . ibidem quæſt. 158.

ſine Semine quot modis quis mori dicebatur . & ibidem quæſt. 159.

Semen in quibus caſibus ſuſcitabatur . ibid.

Semen an ſuſcitandum ſit morienti relictis filiis paruulis, & vxore ad gignendum apta , filiis non peruentis ad ætatem adultam. ibid. q. 160. 86

Seminis ad ſuſcitationem quænam perſonæ requirebantur. ibid. q. 161. 87

Et cur iſtæ requirebantur. ibid.

Seminis ad ſuſcitationem quare defuncti cognatus requirebatur. ibid. q. 172.

Semen an poſſit viro ſuſcitari ea vxore ab illo repudiata. ibid. q. 173.

Semen ad ſuſcitandum defuncto, an accipi debeat ſponſa per verba de præſenti. ibid. q. 164. 88

Semen ad ſuſcitandum an fratri liceret accipere vxorem fratris defuncti, de qua frater filios non procreaſſet , & ſi de aliis genuiſſet. ibid. q. 165.

Semen ſuſcitare defuncti, frater ex quanam vxore teneatur ſi quis plures habuerit vxores , & ex nulla illarum filios genuerit , vel genuit , & mortui ſunt . ibidem q. 166. 89

Semen viro priori mulier an poſſit, vel teneatur ſuſcitare mortuis filiis , & mortuo ſecundo marito . ibidem quæſt. 168.

Semen ad ſuſcitandum, an vxor ſi defunctus fratrem valde paruæ ætatis haberet, poſſet accipere aliquẽ alium tum. ibid. q. 171. 91

Seminis defunctorum ſuſcitandi ius quibuſnam competebat , vel cui impoſita erat neceſſitas in veteri lege. ibid. q. 172.

Semen ſuſcitare, an omnibus fratribus æqualiter competebat, vel inter illos erat aliquis ordo præceſſionis , vel iuris, vel obligationis. ibid. q. 173. 92

Semen defuncti fratris , an frater in omni caſu ſuſcitare obligaretur. ibid. q. 174. 93

Semen ſuſcitare fratris defuncti an generaliter alij fratres tenerentur, vel ſpeciale eſſet in primogenitis . ibidem quæſt. 175.

Semen ad ſuſcitandum , ſi defunctus fratres plures haberet quoſdam legitimos quoſdam vero naturales, an omnes tenerentur. ibid. q. 176. 95

Vel quinam eorum tenerentur. ibid.

Semen illegitimorum fratrum ad ſuſcitandum, an illegitimi fratres tenerentur. ibid. q. 177. 95

Semen ſuſcitare, an tenerentur fratres relinquenti filias & non filios. ibid. q. 173. 96

Seminis ſuſcitationis lex , an intelligatur de ſolis fratribus, & cognatis . Matt. 22. q. 179. pag. 96

Semen ad ſuſcitandum quænam perſonæ magis obligatæ erant. ibid. q. 180. 99

Semen ad ſuſcitandum cur magis obligatur vxor defuncti, quam fratres, & cognati. ibid. q. 181.

Semen ad ſuſcitandum ſi ſeptimus frater vxorem defuncti fratris duceret, & nullus niſi ſeptimus ex ea prolem ſuſciperet , cuius eorum nomen ſortiretur . ibidem q. 182. 100

Seminis ex ſuſcitatione, an omnes nati nominabantur nomine defuncti. ibid. q. 183.

Et quare nominabantur. ibid.

Semen ad ſuſcitandum defuncti vxorem ſuſcipiens an poſſit eam repudiare. ibid. q. 184. 102

Semen non ſuſcitantibus cur pęna imponebatur . ibidem q. 185. 103

Semen non ſuſcitanti pęna à lege poſita an eſſet conueniens ad impellendum homines ad ſuſcitationem illius. ibid. q. 186. 104

Semen ſi nullus de fratribus neque de tota cognatione ſuſcitare vellet, quidnam fieret. ibid. q. 187. 105

Semen ſi nullus eſſet, qui ſuſcitare poſſet, quid de defuncti nomine, & hæreditate fieret. ibid. q. 188.

Semen ad ſuſcitandum ſi quis vxorem defuncti acciperet , & vxor ante ſeminis ſuſcitationem moreretur, in quo defuncti nomen conſeruaretur . ibid. q. 189.

Semen ad ſuſcitandum ſi frater vxorem defuncti accipiens non gigneret ex ea filium , an ſequens frater vel cognatus deberet accipere eiuſdem vxorem ad ſuſcitandum ſemen defuncti . ibid. q. 190. 106

Semen non ſuſcitantibus quare pęnæ tales imponebantur. ibid. q. 191. 107

Semen ad ſuſcitandum mulier quæ non accipiebatur, in quidnam ſpuebat. ibid. q. 192.

Semen ſuſcitans defuncto an per hoc careret ipſe ſemine, & poſteritate. ibid. q. 193. 108

Semen ſuſcitantis filij omnes an ad defunctum pertinerent , vel ſolus primogenitus . ibidem quæſt. 194. pag. 109

Semen ſuſcitans ſi aliam vxorem non habuiſſet , neque haberet, & ex illa vnicum tantum filium gigneret ad quemnam pertineret , an ad ipſum vel ad defunctum. ibid. q. 195. 110

Seminis de ſuſcitatione cur Sadducæi caſum poſuerunt de ſolis fratribus, cum ad alios etiam pertineat. ibidem q. 196. 111

Seminis ſuſcitationis caſus à Sadducæis poſitus, an fuerit ſic. ibid. q. 197. 111

Et quare talem poſuerunt. ibid.

Semidei qui vocantur. 3. Reg. 20. q. 9. 316

Semper cur durauerit, & vſque nunc duret ab Aſſiriis decem tribuum captiuitas, Iudæ vero, & Beniamin in Babilone ſolum annis ſeptuaginta. 4. Reg. 17. q. 9. 144

Sempiternum, an fuerit pactum de dando Iudæis terram Chanaan. 1. Paralip. 16. q. 23. 314

Senex iſte quare voluit dare hoſpitium Leuitæ huic. Iud. 18. q. 12. 315

Senex iſte quare lauit pedes iſtis receptis in hoſpitium, & de conſuetudine terræ Chanaan . ibidem quæſt. 13. pag. 315

Senex iſte an peccabat offerendo filiam ſuam , & vxorem Leuitæ viris Gabaa ad exercendum libidinem ne abuterentur Leuita . ibid. q. 17. 317

Senex iſte , an magis peccauit quam Loth . ibid. q. 17. pag. 317

Senex iſte qualiter peccauit dando vxorem Leuitæ viris Gabaa. ibid. q. 21. 319

Senex cur eduxit vxorem Leuitæ, ſi viri Gabaa nolebant eam. ibid. q. 24. 320

Senex an peccaret magis dando vxorem Leuitæ viris Gabaa, quam filiam ſuam, vel econtrario. ibid. q. 26.

Senex iſte quare non eduxit vxorẽ Leuitæ, & eius filiam, vt abuterentur eis viri Gabaa. ibid. q. 27. 321

Senex ſi in anguſtia poneretur , vt aut filiam ſuam , aut Leuitam traderet viris Gabaa , quem illorum potius tradere deberet. ibid. q. 28. 321

Senex & Leuita quid agere deberent si viderent, quod viri Gabaa instarent vt eis daretur Leuita, vel aliquis alius. Iud.19.q.33. pag.323

Senis in domo existentibus an liceret se occidere, ne occiderentur à viris vrbis Gabaa. ibid.q.34. 324

Seniores, quinam fuerint, qui longo tempore post Iosue vixerunt. Iud.2.q.12. 22

Seniores Israelitarum, an tenerentur instare vt non periret Beniamin tribus, prouidendo illi tribui de vxoribus. Iud.21.q.35. 371.

Seniores Israelitarum quare iusserunt Beniamitis, quod raperent virgines Sylo vrbis potius quam alterius. ibid. q.39. 373

Seniores Israelitarum an peccarent dando Beniamitis consilium de rapiendis virginibus Silonitarum. ibidem q.43. 374

Et cur putabant Silonitas petituros, quorum filias raperent Beniamitæ, permittendo illas manere cum eis. ibid.q.44.

Seniores isti quomodo dicturi erant Israelitis quærentibus de vxorum raptu, à vestra parte peccatum est. ibid. q.47. 375.

Senes Iudæorum quomodo permiserunt Roboam respondere quod magis eos grauaret, cum ex tali responsione sequeretur periculum regni. 2. Paralip.10. q.11. pag.248

Seniorum consilium quod erat ad portam australem quodnam erat. 1. Paralip.26.q.26. 515

Senes, & prouectæ ætatis qui sunt. Iosue 13. quæst.1. pag.103

Seniores Ierusalem, & Dauid cur erant induti ciliciis. 1. Paral.21.q.64. 426

Seniores, & Dauid propter quam causam videntes Angelum ceciderunt. 1. Paralip.21.q.65. 426

Senes, an teneantur ieiunare ieiunia Ecclesiæ. Matth.6. q.147. 156

Senes dupliciter considerantur. ibid.

Seniorum septuaginta electio an fuerit per sortem. Num. c.11.q.46. 232

Seniores 70. an semper haberent spiritum propheticum, & iudicarent prophetice. ibid.

Seniores septuaginta quomodo intelligitur, quod nunquam cessauerunt prophetare. Num.cap.11.quæst.54. pag.247

Seniores 70. quid prophetabant simul. Num. cap.11. q.59. 250

Seniores, an quia prophetabant, constaret eos esse aptos ad regimen. ibidem.

Seniores isti, an haberent responsum quandocumque vellent. Num.c.11.q.60. 250

Seniores 70. vbi, & quando consulebant Dominum ad hoc, vt eis responderet. Num.c.11.q.61. 251

Seniores 70. quomodo consulebant Dominum. Num. c.11.q.62. 251

Senioribus 70. qualiter Deus respondebat. ibid.

Senes grandæui duarum tribuum quare non transierunt Iordanem. Iosue c.1.q.62. 50

Senes duplices sunt secundum prudentiam, & secundum ætatem, & omnes honorandi sunt. Leuit.19.quæst.22. pag.349

Seniores isti qui post obitum Iosue remanserunt, qui fuerunt, & quanto tempore durarunt. Iosue vlt. quæst.21. pag.317

Seniores quinam essent qui traditiones dederant de quibus. Matt.c.15. Matt.15.q.8. 204

Senioribus, an licuit tales traditiones tradere. ibid. q.12. pag.205

Seniores Bethlehem quare admirati sunt valde de aduentu Samuelis. 1.Reg.c.16.q.17. 32

Seniores Bethlehem an sanctificati fuerint à Samuele. 1. Reg.c.16.q.20. 33

Seniores septuaginta à Moyse, an fuerunt constituti specialiter. Exod.c.24.q.3. 5

Seniores isti, an erant illi septuaginta, quibus Moyses dedit de spiritu prophetico. ibid.

Seniores isti, an ascenderunt in montem Sinai cum Moyse. Exod.cap.24.quæst.4. pag.6

Seniores an intrauerint cum Moyse ad Pharaonem. Exo. c.5.q.1. 53

Senes, Pueri, & Mulieres, quare in computatione alicuius gentis non solent numerari. Exod. cap.12. q.53. pag.166

Senectus an requiratur ad prudentiam diuinam. Num. 11.q.29. 229

In Senioribus 70. quomodo spiritus requieuit, cum nunquam in aliquo requieuit nisi in Christo. Num. c.11. q.63. 253

Seniores quomodo nunquam cessauerunt prophetare. ibid. & q.64.

in Senioribus 70. quare Scriptura expressit non cessare à spiritu prophetandi. Num.c.11.q.65. 254

Seniores 70. quare Deus voluit eligi, & non plures, neque pauciores. Num.c.11.q.66. 154

Seniores isti, an simul cum Moyse iudicarent. ibid.

Seniores 70. an manserunt in terra Chanaam vsque ad Christum. Num.c.11.q.29. 229

Seniores 70. quam habitudinem habebant ad Moysen, & ad iudices electi consilio Ietro in deserto, & postea ad Summum sacerdotem in terra Chanaan. ibid.

Seniores 70. & Iudices electi consilio Ietro, quam habitudinem haberent ad inuicem. Num.cap.11. quæst.30. pag.230

Seniores septuaginta an primum habuerint aliquod Regimen. Num.c.11.q.37. 232

Seniores 70. quare Deus iussit, quod sumerentur de viris prudentibus, cum essent futuri prophetæ. Num.c.11. q.38. 233

ad Sennacherib quomodo Deus misit, & an spiritus missus esset Dæmon. 4.Reg.19.q.8. 163

ad Sennacherib per quem modorum dictorum supra spiritum Deus miserit, vt recederet. 4. Reg. c.19. q.9. pag.164

Sennacherib quomodo iuit ad bellum contra Tharacam regem Aethiopiæ, & reliquit terram Iuda. 4. Reg.19. q.11. 164

Sennacherib, quomodo nunc misit litteras ad Ezechiam. 4.Reg.19.q.12. 164

contra Sennacherib ad quid Deus reuelauerit Isaiæ ista verba quæ habentur hic. 4.Reg.19.q.18. 167

Sennacherib exercitus vbinam manserit tempore trium annorum de quibus denunciauerat Deus Isaiæ. 4.Reg. 19.q.23. 168

Sennacherib vbi erat quando percussus fuit exercitus suus. 4.Reg.19.q.24. 168

Sennacherib exercitus percussio in quo loco Iudeæ facta fuerit. 4.Reg.19.q.25. 169

Sennacherib de exercitus percussione quid sentiant scriptores historiarum Gentilium, 4. Reg.19. quæst.26. pag.169

Sennacherib quare non fuit ab Angelo occisus. 4.Reg.19. q.30. 170

Sennacherib filij cur illum occiderunt. 4. Reg.19.q.31. pag.170

Sennacherib quare non pugnauit contra Ierusalem cum reliqua parte exercitus. 4.Reg.19.q.32. 170

Sennacherib quare dixit se missum a Deo. 4. Reg.18. q.38. 159

Sennacherib de manu, quomodo dicatur, quod dij terrarum non eruerunt terras suas. 4.Reg.cap.18.quæst.43. pag.160

Sennacherib an posset inuadere alias terras, sine licentia deorū eorum, & quomodo dicatur, quod dij terrarum non eruerunt terras suas de manu eius. 4.Reg.18.q.42. pag.160

Sennacherib quomodo dicebat se missum à Deo. 4.Reg. 18.q.39. 159

Sennacherib Ezechiam aurum, & argentum misisse dicendo peccaui, & quod ad restituendum separauerit, quomodo stat. 4.Reg.18.q.28. 156

Sennacherib quomodo misit ad petendum Ierusalem, cum iam recepisset munera, & imposuerit tributa Ezechiæ. 4.Reg.18.q.31. 157

Sennacherib contra regem Iuda quem Deum misisse Rabsaces intelligebat. 4. Reg. 18. q. 37. pag. 159

de Sensitiua potentia interiorum organorum. Parad. 3. cap. 29. 39

Obiectio penes prædicta. ibid. c. 30. 40

de Sensitiuarum, ac rationalium potentiarum colligatione quadam in Christo existente. Parad. 3. cap. 48. pag. 43

Sensitiuarum potentiarum magna attentio facit, vt nullam sensitiuam delectationem percipiamus. Parad. 3. c. 47. 43

Sensitiuæ potentiæ an maneant in anima separata corpore corrupto. Matt. 25. q. 481. 266

Sensitiuæ potentiæ an maneant in animabus damnatorum, & beatorum. Matt. 25. q. 480. 266

Sensitiuæ potentiæ quod maneant in anima separata opinionis responsio ad quintam rationem. Matth. 25. q. 487. 271.

Sensitiuæ potentiæ, an sint idem cum anima. Matth. 25. q. 473. 268

Sensitiuæ potentiæ, an sint idem realiter cum substantia animæ, quod secundum Radulphum affirmatum est. Matt. 25. q. 482. 267

Sensitiuæ potentiæ, an maneant in anima separata, vera doctoris responsio. Matt. 25. q. 483. 270

Sensitiuas potentias in anima separata manere opinionis ad argumenta responsio. Matt. 25. q. 486. 270

Sentire magna de nobis, nec dicere debemus. Matth. 9. q. 26. 320

Sensus plures an sint litteræ in Euangelio. Matt. 13. q. 28. pag. 83

Sensus in Sacra Scriptura quot sunt. ibid.

Sensus allegoricus proprie est in Veteri Testamento. ibidem.

Sensus Scripturæ diuisio prima est in litteralem, & misticum, & de his duobus plura differuntur. ibid.

Sensus ceteri quomodo ad litteralem reducantur. ibid.

Sensus Metaphoricus, & parabolico. ibidem.

Sensus exteriores, & interiores quomodo differant. Matt. 8. q. 116. 290

Sensu allegorico, an litterali sit ne intelligendum dictum de adolescentula Dauid quæsita. 3. Regum cap. 1. q. 7. 7

Sensus an plures sint eiusdem litteræ in Sacra Scriptura. Matt. 13. q. 28. 83

Sensus quot sunt in Sacra Scriptura. ibid.

Sensus allegoricus est proprie in Veteri Testamento. ibidem.

Sensus prima diuisio est in litteralem & Misticum. ibidem.

Et de his duobus plura differuntur. ibid.

Sensus pœna. Vid. Damnatorum sensus pœna.

Sensus omnes corporei, an maneant in patria in actibus suis. i. an ibi sancti videbunt, & odorabunt, & formabunt voces, &c. Matt. 17. q. 116. 406

Et quomodo hoc fiet. ibid.

Sententia data in Cadesbarne de non intrando terram promissionis, an ligauit feminas, Leuitas, & paruulos viginti annis minores. Iosue c. 5. q. 47. 155

in Sententia diei iudicij quare pro bonis dicetur, venite, cum non sit iste modus sententiæ diffinitiuæ. Matt. 25. q. 361. 192

Sentire in patria an erit per receptionem speciei, vel quomodo. Matt. 17. q. 115. 403

Sentiendi organum dupliciter immutatur. Matth. 17. q. 114. 402

Separatio duplex erit in iudicij die. Matt. 13. quæst. 70. pag. 108

Sephaat ciuitas quare supposita fuerit anathemati. Iud. 1. q. 19. 11

in Septembri mense magis decrescit dies quam in omnibus altiis. Def. par. 2. c. 88. 82

in Septembri mense mundus creatus est. Def. par. 2. c. 89. pag. 86

September mensis, quomodo apud Hebræos sit primus. Deut. cap. 16. quæst. 1. pag. 151

Septembri mensis accipiendi modus apud Iudæos. Leuit. 23. q. 19. 458

Septies lauari quare Elisæus iussit Naaman. 4. Reg. 5. q. 10. 44

Septimus annus. Vid. Sabbatum.

Septimo in anno remissionis, an vetaretur labor solum in vineis, & in agris segetum, vel in agris omnium terræ nascentium. Leuit. 25. q. 4. 493

Septimo in anno, an liceret Iudæis colere hortos. Leuit. 25. q. 4. 493

Septimus annus quare vocetur Sabbatum. Leuit. 25. q. 3. pag. 491

Septuaginta Interpretum translatio in libro Danielis, an fuit recepta ab Ecclesia. in Præfat. Hieron. Ios. q. 13. 15

Septuaginta Interpretum translatio, quomodo fidem nascentis Ecclesiæ firmauerat. 1. Paralip. Præf. 1. Hieron. q. 3. 10

Septuaginta Interpretes quo tempore fecerunt translationem librorum Sacræ scripturæ. 1. Paralip. Præf. 1. Hier. q. 6. pag. 14

in Septuplum quomodo Deus punire dicatur. Leuit. 26. q. 14. 539

Sepelire mortuos misericordiæ opus, cur nō positum cum ceteris in Euangelio. Matt. 25. q. 382. 202

in Sepulchrum Elisæi, quare posuerunt cadauer, & suscitatus est homo ossa Elisæi tangendo. 4. Reg. 13. q. 18. pag. 118

Homo Elisæi in Sepulchrum proiectus, quare eius ossa tangendo suscitatus est. 4. Reg. 13. q. 18. 118

in Sepulchrum Elisæi, quomodo tam cito proiecerunt cadauer illud, & qualia erant sepulchra apud Hebræos antiquitus. 4. Reg. 13. q. 20. 118

in Sepulchrum Elisæi proiectus, quare ossa eius tangendo suscitatus est. 4. Reg. 13. q. 19. 118

non Sepultis mortuis. Vid. Mortuis.

Sepulchra quomodo erant antiquitus apud Hebræos. 4. Reg. 13. q. 20. 118

Sepelire mortuos an peccatum sit. Matth. 8. quæst. 62. pag. 256

Sepelire mortuos ad quos pertineat. ibidem quæst. 63. pag. 259

Sepultura Iudæorum & Gentilium vbinam fieret. Leuit. 10. quæst. 9. 142

Sepultus vsurarius in ecclesia an extumulandus sit. Matt. 25. q. 244. 119

Sepultura Ecclesiastica an possit Episcopus vsurarium priuare. Matt. 25. q. 248. 120

Sepelietur ne vsurarius dolens, herede volente vsuras restituere. Matt. 25. q. 146. 120

Sepultura ecclesiastica an carere debeat decedens in manifesto peccato mortali. Matth. cap. 25. quæst. 243. pag. 119

Sepeliri an possit vsurarius manifestus decedens, si hæres suus paratus est soluere. Matt. 25. q. 145. 119

Sepultus Ozias in agro quomodo dicatur sepultus cum patribus suis. 4. Reg. 15. q. 12. 129

Sepulchra quare erant in montibus. Matt. c. 8. q. 98. pag. 281

in Sepulchris regum, quare sepultus fuit Ochozias, & pater suus non. 4. Reg. 9. q. 23. 59

Seraphim quare non ponebantur super Arcam, sicut Cherubim. Exod. c. 25. q. 19. 43

Sermo quid signat. Deut. 30. q. 1. 281

Sermo Dei ad Semeiam, quomodo factus est. 2. Paralip. cap. 11. q. 10. 264

Sermo Dei ad Dauid an esset firmus. 3. Reg. 6. q. 13. 91

Sermones quinam sunt quos Christus consummauerat, & quare dicitur, omnes hos sermones. Matt. 26. quæst. 4. pag. 500

Sermo Domini quomodo impletus est contra domum Heli per abiectionem Abiathar. 3. Reg. 2. q. 29. 38

Serenus quod crastinus dies erit, si cælum facto vespere rubicundum sit, quomodo sit verum. Matt. 16. q. 8. 258

Serpentem æneum fecit Moyses Israelitæ, an bene fecerint, vel debuissent confringere. 4. Reg. 18. q. 12. 152

Serpentis ænei miracula. 4. Reg. 18. q. 13. 152

Serpens æneus Moyſi, quomodo ſeruatus fuit vſque ad iſtud tempus. 4 Reg. 18.q.11. pag.152

à Serpente percuſſi Iſraelitæ an quotieſcumque ſanati fuiſſent per ſerpentis ænei viſionem. 4. Reg. 18. quæſt.13. pag.152

per Serpentis ænei viſionem, an ſanati fuiſſent Iſraeliti quotieſcumque percuſſi fuiſſent à ſerpente. 4. Reg.18. q.13. 152

Serpenti æneo quare Ezechiæ vſque ad tempora incenſum offerebant Iſraelitæ. 4.Reg.18. q.14. 153

Serpentem æneum confringendo, an peccauerit Ezechias, cum fabricatus eſſet à Moyſe ad bonum finem. 4. Reg.18.q.15. 153

Serpens quomodo Chriſtus videbatur. Parad.4. c.1. 45

de Serpente metallino res mira. ibid.c.3. 46

Vid. Chriſtus.

Serpentis prudentia in quibus oſtendatur. Matt.10. q.95. pag.427 & Geneſ.c.3.q. . . .

Serpentes cur creati ſunt. Geneſ.1.q.30. 16

Serpentis calliditas vel ſagacitas an ineſſet ei non ſolum naturaliter, ſed & à caſu per dæmonis ſubintrationem. Geneſ.3.q.1. 33

de Serpentis metallini cauſis. Parad.4.c.39. 53

Obiectio, & quædam penes ſuperiora. ibid.c.40.

Serpens qualiter, & quomodo dicatur, quod erat callidior cunctis animantibus terræ. Genef.13. quæſt.428. pag.297

Serpens an tentauerit, vel diabolus. ibid.q.429.

Serpens, an ex ſe motus Euam tentauerit. ibid. q.430.

Serpens, an habuerit pedes antequam tentaſſet, quibus poſtea priuatus fuerit. ibid.q.431. 297

Serpens, an potuerit intelligere, loqui, & inuidere. ibid. q.432. 298

Serpens, an habuerit magnam aſtutiam. ibidem q.434. pag.299

de Serpentis calliditate quare Sacra Scriptura mentionem facit. ibid.q.435. 300

in Serpente ex quo emanabat tanta calliditas. ibidem quæſt.436.

de Serpentis calliditate, an mentio fiat hic, quam ex ſe habebat, an de ea quam à Dæmone habebat. ibidem quæſt.437.

Et de qua calliditate ex antedictis loquutus fuerit Moyſes. ibid.q.438. 301

Serpentem quare Scriptura tentaſſe aſſerit, ſi diabolus tentauit. ibid.q.439

de Serpente cur eſt ſermo, & non de diabolo, cum ipſe tentauit. ibid.q.442. 303

Serpens qualem habitudinem habuerit in tentatione iſta. ibid.q.443.

Serpensne, an dæmon fuerit ille qui ſermonem compoſuit. ibid.q.444. 304

Serpens an loqui potuerit, cum ipſi deeſſent organa ad formandas voces. ibid.q.446.

Serpens an intellexit id quod loquebatur Euæ. ibidem. q.448. 306

Serpentis vox an ab eo formaretur, vel à dæmone. ibid. q.449. 306

Serpens an aliquid intellexerit per dæmonem loquentem. ibid.q.453. 308

Serpens quomodo potuit eſſe in paradiſo. ibid.quæſt.455. pag.309

Serpens cur dixit, de omni ligno, cum non omnia ligna vetita fuerint. ibid.q.472. 315

Serpens quare dixit, in quacumque hora comederitis ex eo. ibid.q.491. 323

Serpentis verba illa, aperientur oculi veſtri, an intelligi debeant de aperitione oculorum corporalium, ibid. q.492. 324

Serpens quomodo erat præſens quando Deus prænunciauit pœnas Adæ, & Euæ. ibid.q.671. 396

An erat præſens cum Deus hominibus loqueretur. ibid: quæſt.672.

Cur non reſpondit cum imponeretur ei pœna, & accuſaretur. ibid.q.675. 397

Serpentis maledictionis verba. ſ. Maledictus es inter omnia animantia, de quo intelligitur. Geneſ.13.q.676. 397

Serpens quod ſit dæmon Auguſtini ſententia, an ſit vera. ibid.q.677. 398

Serpens an ſignificetur pro animali, vel prò dæmone. ibid. quæſt.678.

Serpentis maledictio, an intelligatur ſecundum veritatem de ſerpente animali, & non de dæmone. ibidem quæſt.679.

Serpentem non maledictum fuiſſe, neque dæmonem, an verum ſit. Geneſ.13.q.680. 398

Serpenti an data fuerit pœna. ibid.q.681. 399

Serpentem maledici potuiſſe dicentium opinio, an vera ſit. ibid.q.682.

in Serpente an mutatio aliqua facta ſit. ibid.q.683.

Serpens, an in aliquo peccauerit. ibid.

de Serpente, & de boue cornupeta qui occidit hominem, an idem dicendum ſit. ibid.q.684. 400

de Serpente, an idem dicendum ſit, & de pecore cum quo quis coiuit. ibid.q.685.

Serpenti, an maledictio data fuerit ad ſatisfactionem Adæ, & Euæ pro nocumento ſibi illato. ibidem q.688. pag.402

In quæſtione hac doctrina poſita, an veritatem contineat. ibid.q. 689.

de Serpente quod ſcriptum eſt. ſ. Maledictus inter omnia animantia, quomodo verum ſit. ibid.q.690.

Et cur dixit inter animantia, & beſtias terræ. ibidem q.691. 403

Serpenti cur dictum fuit: Maledictus es, & non eris. ibid. quæſt.692.

Serpenti cum dicitur: ſuper pectus tuum gradieris, de quo accipiatur. ibid.q.693.

Serpens an prius ſuper pectus ſuum graderetur. ibidem q.694. 404

Et de hoc an Ioſephi opinio ſtare poſſit. ibid. q.695.

Serpens an prius haberet pedes, & rectus inceſſerit. ibid. quæſt.696.

Serpenti dictum illud: Terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ, de quo intelligatur. ibid.q.697. 405

Et an intelligantur verba iſta de ſerpente illo, qui tentauit Euam. ibid.q.698.

Serpenti an naturalis cibus ſit terra. ibidem quæſt. 699. pag.406

Et cum ſit talis cibus naturalis, cur dicitur datus in pœnam. ibid.q.700.

Serpenti data maledictio iſta: Ponam inimicitiam inter te, & mulierem, quomodo intelligi debeat. ibidem quæſt.701.

Et an ſenſus hic poſitus ſit litteræ veritati conformis. ibidem q.702.

Et an aliorum ſenſus miſticus circa idem ſuſtineri poſſit. ibid.q.703. 407

Et an intelligatur vere de ſerpente naturali, iuxta Auctoris ſententiam. ibid.q.704.

inter Serpentem, & mulierem quæ ſit inimicitia. ibidem q.705. 408

Et quomodo poſita fuerit. ibid.

Serpentis ſolum inimicitiā aduerſus hominem, cur Deus prænunciauit, & non aliorum animalium. ibid. q.706. pag.408

Et an cauſa quam aliqui adducunt poſſit ſtare. ibidem quæſt.707.

De eodem ſecundum Auctoris mentem. ibidem q.708. pag.409

inter Serpentem & mulierem inimicitiæ, quæ fuerint. ibidem q.709.

Et cur dicitur, inimicitias ponam, &c. cum à natura iam conſtituta eſſet. ibid.q 711. 410

Serpens ſi prius mulieri erat inimicus, cur non ſe mutuo fugiebant. ibid.q.712.

Serpens an fuerit natura homini ſemper inimicus. ibidem quæſt.713.

Serpens cur acceſſerit ad mulierem, cum illam naturaliter metueret. ibid.q.714. 411

Et cur dictum fuerit, inimicitias ponam, cum iam eſſent poſitæ. ibid.q.716. 412

Serpenti imprecationes datæ an videantur esse maledictiones, cum sint à natura insitæ serpenti. Gen.13.q.718. pag.412

in Serpentis maledictione cur dicitur, inter semen tuum, & semen illius. ibid.q.719.

Serpentibus omnibus, an pęna data sit pro peccato serpentis peccantis in decipienda muliere. ibidem q.720. pag.413

in Serpentis maledictione cur dictum sit, inter semen tuum & semen illius, cum inimicitiæ istæ non solum se extendunt ad semen illius serpentis, sed ad alios omnes serpentes. ibid.q.721.

in Serpentis maledictione dictum illud: Ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo illius, quomodo intelligatur. ibid.q.723. 414

Et cur potius dixit Deus, conteret caput tuum, quam aliud membrum. ibid.q.724.

Serpenti cur dixerit Deus, insidiaberis calcaneo illius. ibid.q.725. 415

Et cur dixerit potius calcaneo, quam alio membro. ibid.q.726.

Et cur tantum nominat calcaneum, cum pes habeat etiam alias partes præter calcaneum. ibid.q.727.

Et cur dixerit: Insidiaberis calcaneo, cum vlta hoc mordeat, & occidat. ibid.q.728. 416

Serpentis ad maledictionem quomodo pertineant inimicitiæ, cum noceant mulieri. ibid.q 729.

de Serpentis, & primorum parentum pęnarum numero, & ordine iuxta aliorum opinionem. ibidem quęst.732. pag.417

Et an dictum Magistri, de quo in superiori quæstione, sit verum. ibid.q.733.

de Serpentis maledictione terram comedendi. ibidem q.734. 418

Serpentis quo ad tertiam pęnam, an vera sit Magistri opinio. ibid.q.735.

Serpens cur non nocuerit Euæ. ibid.q.736. 419

Serpens cur magis timet hominem nudum. ibid.

Serpentes, qui nocebant Iudæis, an essent de nouo à Deo creati, vel erant in loco illo. Num.cap.21.q.7. 28

Serpens æneus vtrum fuerit factus operatione Astrologica, & magica. Num.c.21.q.30.

Serpens æneus an habuerit virtutem ad sanandum eos, qui à serpentibus mordebantur, dirigendo solum oculos in eum, Et an per solam visionem possit causari aliqua realis actio. ibidem.

Serpentem quare Deus voluit in altum tolli, & per illum Iudæos sanare. Num.c.21.q.21. 43

Serpens iste, an significet in sensu litterali Messiam in cruce moriturum. ibid.

Seruitus Idumæorum sub tributo quomodo se habuerit, & quanto tempore durauerit. 1. Paralip.18. quæst.31. pag.366

Serui regis nuptias facientis. Vid. Parabola regis.

Seruos Dauid decaluando, an peccauerint Amon, & serui sui. 1.Paralip.19.q.9. 373

Serui Amon, & Amon an peccauerint decaluando Dauid seruos. 1.Paralip.19.q.8. 373

Seruus Dauid, cur sic voluit Amon puniri. s. radendo barbam, decaluādo, & scindendo vestem vsque ad nates. 1.Paralip.19.q.9. 374

Seruum accipientem quinque talenta alia quinque super lucratum fuisse quare specialiter dictum est in parabola Domini peregre proficiscentis ad Deum & Christum applicita. Matt.25.q.136. 61

Seruum duo talenta accipientem lucratum esse alia duo, quomodo dicitur, & quid significent quinque, & duo talenta in parabola Domini peregre proficiscentis ad Deum, & Christum applicita. Matt.25.q.137. 62

Serue bone, & fidelis, quare dixit applicatione ad Deum & Christum facta. Matt.25.q.145. 63

in Seruum homo in quibus causis secundum Dei legem vendi poterat. 4.Reg.4.q.5. 27

Seruorum & ancillarum Iudæorum conditio. Leuit.19. q.14. 329

Seruorum & ancillarum de Gentilitate ad Iudæos ve-

Index Quæstionum.

nientium conditio. Leuit.19.q.31. pag.329

Seruo suo Ægyptio Ieraa filiam vxorem tradens an peccauerit Sesan. 1.Paralip.2.q.14. 81

contra Sesac an iustam defensionem haberent viri tribus Iuda. 2.Paralip.12.q.6. 283

Sesan quare filiam suam dedit vxorem seruo suo Aegyptio Ieraa. 1.Paralip.2.q.13. 83

Sesan quis fuerit, & quomodo mortuus est sine liberis. 1. Paralip.2.q.12. 80. & 13. 81

Sesan quis fuerit. 1.Paralip.2.q.13. 81

Seth per lineam quare solum generationis continuatio enarratur. 1.Paralip.1.q.2. 43

Sextus casus quo casura licita est. Vid. in dictione, Casus sextus.

Serui conuersi de Gentilitate qualiter redimerentur, cum vouerentur per Dominos suos. Leuit.27. quæst.55. pag.599

pro Seruo seu Gentili seu Iudæo quanta pecunia dabatur. Leuit.27.q.56. 600

in Serui taxatione quid considerabat sacerdos. Leuit.27. q.36. 600

Seruus Iudæus qua æstimatione vendebatur, & redimebatur. Leuit.27.q.57. 601

Seruum, redimens an dabat quintam partem insuper, vel solam æstimationem factam à sacerdote. Leuit.27. q.38. 601

Securis de aqua in eductione, an duo miracula fecerit Elisæus. 4.Reg.4.q.3. 54

Seruorum filij, & vxor si relinquebantur in seruitute in Iubilæo, quid erat de illis statutum. Leuit.23.q.24.317

Seruus talentum vnum accipiens, quare dixit domino, metis vbi non seminasti, &c. Matt.25.q.114. 53

Quare dixit, abij, & abscondi, & quid iste timuit. Mat.25. q.112. 53

Seruus accipiens talenta quinque, quomodo potuerit lucrari quinque. Matt.25.q.111. 50

Seruus talentum vnum abscondens, quid intendit in oratione sua dicere. Matt.25.q.112.

Seruus talentum vnum accipiens, quare dixit: Scio Domine, quia homo durus es. Matt.25.q.113.

Seruo dictum illud: super pauca fuisti fidelis, quomodo ad laudem serui faciat. Matt.25.q.108. 52

Seruis quomodo possint Domini imponere labores quos voluerint, & eos affligere, nec habeant ius reclamandi. Leuit.25.q.23. 516

Serui quomodo non habeant ius reclamandi, cum sint eis impositi labores, quos domini voluerint & afflicti. Leuit.25.q.23. 516

Seruus talentum vnum accipiens, quare abiens illud abscondit in terra. Matt.25.q.111. 50

Serui Regis Syris. Vid. Syris.

Serui Achis Regis, quomodo dixerint Dauid Regem Israel, cum scirent Saulem esse Regem. 1.Reg.c.21.q.25. pag.131

Serui Saulis, an tenerentur indicare ei, vbi Dauid esset. 1.Reg.c.22.q.13. 162

Serui Saulis an licitè possent coniurare contra eum super Dauid. ibid.q.14. 163

Serui Saulis, an peccassent si occidissent Sacerdotes. ibid. q.25. 171

Seruos Saulis quare ipse non iussit occidi tamquam contemptores sui præcepti. ibid.q.26. 171

Serui in quibus tenentur obedire dominis suis. 2.Regum c.17.q.15. 179

Serui an possint aliquid vouere sine dominorum consensu. Num.c.30.q.87. 232

Seruus an possit vouere religionem. Num.c.30.q.88. 232

Seruus si ingressus est religionem professus ante tempus, an debeat extrahi. Num.c.30.q.89. 253

Seruus an possit vouere religionem, vel alia vota. Num. c.30.q.90. 253

Seruus factus liber an teneatur ad vota, quæ egit in seruitute. ibid.q.91. 253

Seruus liber cum vxore, ac filij, an exire posset in Iubilæo, si dominus eius ei vxorem dederit, & ex ea filios susceperit. Exod.cap.21.q.9. 373

cum Seruus, vel Hebræus, vel Gentilis, Hebræum liberum percutiebat, quid iuris esset. Exod.c.21. quæst.22. pag.391
cum Seruus vnus apud Hebræos, alium percutiebat, vel occidebat, quid agendum. Exod. c.21. quæst.23. pag.392
Seruum, vel Ancillam quadrupliciter potest percutere. Exod.c.21.q.27. 400
Serui in auris perforatione an indices venirent ad ostium Domini serui. Deut.15.q.5. 148
Serui accipiens duo talenta, an æquale fuerit meritum cum accipiente quinque, & quomodo circa vtrumque Dominus eadem fecerit. Matt.25.q.150. 66
Seruo malo cur iussit Dominus tolli talentum. Matt.25. q.22. 55
Serui pigri qui talentum vnum accepit qui in ecclesia tenent imaginem. Matt.25.q.153. 67
Serui ob percussionem de boue cornuta quo liberabantur. Exod.c.21.q.28. 402
Serui an tenerentur ascendere ter in anno ad locum Sanctuarij. Exod.c.23.q.26. 476
in Seruum quibus casibus secundum legem Dei homo in perpetuum vendi poterat. 4.Reg.4.q.5. 27
Serui an possint facere eleemosinam. Matt.6. quæst.59. pag.59
Seruo suo Ægyptio Ieraa cur filiam vxorem dedit Sesan. 1.Paralip.2.q.15. 83
Seruile opus quid sit non facere, vt sollemnitas feriarum agatur. Leuit.23.q.4. 441
Sesac an peccauerit tollendo thesauros templi. 2.Paralip. 12.q.16. 291
Sesac cur non mortuus est introeundo in Sanctuarium. 2. Paralip.12.q.17. 292
Sesac, an abstulerit etiam lanceas aureas. 2. Paralip.12. q.18. 293
Sesac rex Aegypti cur ascendit contra viros Iuda. 2.Par. 12.q.4. 282
Sesac rex Aegypti an peccauerit bellando contra Roboam. 2.Paralip.12.q.5. 283
Sesac quomodo potuit auferre thesauros domus Domini, & domus Roboam. 2.Paralip.12.q.13. 289
Sesac quomodo se habuit postquam subiecit Hebræos. 2. Paral.12.q.14. 290
Sesac, an peccauerit tollendo thesauros regios. 2.Paralip. 12.q.15. 290
Sesac Regi Aegypti an seruierint Israelitæ. s.Roboam,& Principes Iuda, 2.Paralip.12.q.11. 288
Sesac, an tulerit thesauros domus Domini, & domus Regis Roboam. 2.Paralip.12.q.12. 289
Sesac, & Abio, & ceteri hic nominati an verum sit fuisse Principes habitantium in Ierusalem cognationum. 1. Paralip.8.q.5. 179
Sesac Rex Aegypti, an cognatus esset Roboam. 2.Paralip. 12.q.3. 281
Seth filij Boni, an permanserunt vsque ad Henoch. Genes. 6.q.2. 63
ex Sexus distinctione an oriatur verecundia. ibid. q.795. pag.444
Sexuum quænam sit distinctio. ibid.q.796. 445
Siba quare obtulerat munera Dauid. 1.Reg.cap.16. q.2. pag.164
Siba quomodo fit ausus accusare dominum suum. 2.Reg. c.16.q.4. 165
Siba quare exiuit in occursum Regis. 2. Reg.c.19.q.19. pag.206
Siba ad quid iuit cum Semei. 2. Reg. cap.19. quæst.20. pag.206
Siccitas ab Elia prænuntiata quare venerit & propter quorum peccata. 3. Reg.17.q.4. 262
Siccitas quare magis inflicta est tempore Achab, quam alterius. 3.Reg.17.q.5. 262
Siccitas quæ venit tempore Achab, an fuerit naturalis, vel supernaturalis, & an generalis vel particularis. 3.Reg. 17.q.8. 264
Siceleg an data fuit Dauid solum ad habitandum. 1.Reg. c.27.q.10. 251
Siceleg quomodo transiuit ad Reges Iuda iure hereditario, cum Dauid perdiderit eam. 1. Reg. cap.27. q.11. pag.251
Siceleg quomodo fuerit Regum Iuda. 1.Reg.c.27. q.12. pag.252
Siceleg cum pertineret ad tribum Simeon, quomodo fuerit Regum Iuda. 1.Reg.c.27.q.13. 252
Siceleg vrbs quomodo vsque ad hoc tempus fuerit Regum Iuda, cum tempore Roboam omnes transierint ad Ieroboam. 1.Reg.c.27.q.14. 254
in Siceleg quam innaserunt Amalecitæ, quomodo nullus vir erat qui resisteret. 1. Regum cap. 30. quæst.3. pag.293
Sichem quomodo dicitur, quod prius dormiuit cum Dina, deinde oppressit eam. Genes.34. q.r. 619
in Sichem ad Roboam regem constituendum, quare conuenerit populus, & non in Ierusalem. 2.Paralip.cap.16. q.2. 242
Sichimitæ quomodo potuerat credere Achimelech, quod omnes septuaginta viri dominari deberent. Iud.9.q.11. pag.130
Sichimitæ cur moneri deberent ad constituendum Achimelech in Principem. ibid.q.13. 131
Sichimitæ quare acceperant Achimelech in Regem, cum non obligarentur ad hoc. ibid.q.14.
Sichimitæ ad quid dederant Abimelech pecunias has. ibid.q.15.
An peccauerint in his, quæ cum Abimelech fecerunt. ibid.q.16.
An peccassent ex eo, quod solum acceperint Abimelech in Regem. ibid.q.17.
An peccassent creando Abimelech Regem, non occisis eius fratribus. ibid. q.18. 132
Quare nunc creauerunt Regem Abimelech occisis omnibus fratribus, & non prius. ibid.q.23. 133
Quomodo poterant recte agere cum Ieroboal, sine Gedeone. ibid.q.30. 137
Sichimitas occidisse filios Gedeonis, quomodo dicatur. ibid.q.31.
Sichimitis quomodo immissus spiritus malus. ibid. q.36. pag.39
Sichimitæ ad quod ingressi sunt Templum Dei sui cum Canticis. ibid.q.39. 141
Cum vidissent, quod nō possent resistere Abimelech, cur non petebant ab eo veniam. ibid.q.43. 144
Sichimitarum turris, quidnam erat. ibidem quæst.48. pag.143
Siculorum Æthna, & montes alij non sunt Inferni portæ. Parad.5.c.101. 89. & c.102.
Sidera, & planetæ an pertineant ad ornatum, vel ad distinctionem. Genes.1.q.23. 13
de Sidone, & Tiro quare Christus hic loquitur. Matt. 11.q.48. 490
de Sidone, & Tiro quare dicitur, quod egissent pœnitentiam in cilitio, & cinere. ibid.q.49.
Sidoni, & Tiri quare dicitur quod remissius erit in die iudicij, quam Corozaim, & Bethsaidæ. ibidem quæst.51. pag.491
Siduni & Tiri peccatis in quo maiora fuerunt peccata Corozaim, & Bethsaidæ. ibid.
Sidonus, Tirus, & Sodomitis quare Christus non fecit quod prædicaretur. ibid.q.53. 491
Sidon an sit in plaga Orientali, versus partem Meridianam, vel Aquilonarem. Ios.13.q.5. 107
Sidon & Tyrus vrbes, quæ sint. Matt.15.q.55. 233
Et ad quid Christus in vrbium istarum partes iuit. ibidem.
Sidonij, & Tyrij, quando cedrina ligna portauerunt ad Dauid. 1.Paralip.22.q.9. 440
Sidonij quomodo pugnarunt contra Israel. Iud. cap. 10. q.22. 162
Sidonij, & viri Lais, quomodo verum est, quod non essent de terra Chanaan, quæ Israelitis ceciderat in sortem. Iud.18.q.10. 293
Signum, prodigium, & Iudicium, quomodo differant. Deuter.6.q.8. 59

Signa,

Signa,& prodigia quomodo differant. Matth.24. q.138. pag.514
Signum à Deo petere quando sit licitum,& quando non. Matt.16.q.11. 259
Signa inter, & iudicij diem quantæ quantitatis erit tempus. Matt.25.q.310. 146
Signa de cælo quare sæpe in Veteri Testamento facta sunt. Matt.12.q.89. 49
Signa iudicium præcedentia an determinent tempus,& quomodo possit esse securitas. Matt.25.q.309. 145
Signa mirabilia duo. Vid. Mirabilia signa.
Signa iudicium præcedentia an dabunt certitudinem eiusdem diei, ita,vt non sit nobis subitaneus. Matt.25. q.308. pag.145
Signa & mirabilia quæ cauere debebant Israelitæ. 1. Paralip.16.q.20. 311
Signa aliqua an præcedent aduentum Christi ad iudicium. Matt.25.q.307. 144
Signa quænam de cælo facta sint in Veteri Testamento. Matt.12.q.89. 49
Signorum quæ Deus monstrauit in vellere Gedeoni quis fuerit maior. Iud.6.q.49. 97
Signum datum à Deo Moysi de immolatione super montem, an cum sit posterius ipsa re, potuerit esse signum futuri. Exod.c.3.q.7. 33
Signum istud verum sit prænosticatiuum, vel rememoratiuum, aut demonstratiuum.& ex ipso textu possit argui contra Iudæos, quod Auctoritas Isaiæ. Ecce virgo concipiet:intelligatur de Messia, & Beata Virg. ibid.
Signa iudicij vniuersalis à Christo posita, an sint pro illo die solum. Matt.25.q.320. 155
Signa vniuersale iudicium præcedentia quæ vera sint. Matt.25.q.313. 148
Signa quindecim iudicium vniuersale præcedentia communiter posita,an sint vera. Matt.25.q.312. 147
Simeon tribui pertinentes cum tresdecim ciuitates positæ sint,cur aliæ quinque eiusdem tribus per se ponuntur. 1.Paralip.4.q.24. 17
Simeon filii isti quod vehementer multiplicari fuerint, an verum sit. 1.Paralip.4.q.25. 118
Simeon filiorum bellum istud quomodo factum sit.1.Paralip.4.q.26. 119
Simeon filij an peccauerint pugnando contra gentes Gador. 1.Paralip.4.q.27. 119
Simeoni,& Leui cur data non fuit terra hæc à Iacob potius quam Ioseph.Genes.48.q.3.
Simeon filij quare loca ad habitandum acceperunt in sorte Iudæ. 1.Paral.4.q.22. 113
Simeon tribus quomodo ciuitates istæ, fuerunt vsque ad Dauid Regem.1.Paralip.4.q.23.
Simeon tribus filios Ezechiæ tempore pugnasse contra viros Gador an verum sit. 1. Paralipom.c.4. quæst.28. pag.120
Simeon tribus filij quas deleuerunt Amalecitarum reliquias,quænam fuerint. 1.Paralip.4.q.29. 121
Simeon,& Gad quare in numeratione fuerunt cum Ruben. Num.c.2.q.8. 26
Simeon tribus quare non debuit accipi loco primogenitorum. Num.c.3.q.27. 41
Simeon & Iudas quare vocantur hic fratres. Iud.1. q.5. pag.3
Simeon filij quare nolebant ire ad pugnandum contra hostes sortis Iudæ. ibid.q.6. 4
Simeon tribus quare valde diminuta fuit. Num. cap.26. q.8. 134
Simeon filij quare non nominantur hic, sicut alibi. 1.Paralip.4.q.21. 113
Simeonis post tribum quare ponitur Ruben progenies. 1. Paralip.5.q.2. 122
Simeon Iacob filij testamentum. Exod.1.q.2. 2
Simeon filij quomodo vsque ad tempus Esdræ habitare poterant in monte Seir. 1. Paralip. cap.4. quæst.31. pag.122
Simeon progenies quare ponitur post enarrationem progeniei Iudæ. 1. Paralip.4.q.19. 112
Simeonis sortis assignatio. Iosue 19.q.1. 109
Simeon filij, an peccauerint pugnando contra Amalecitas. 1.Paralip.4.q.30. 121
in Simila quæ offerebatur, quare oleum ponebatur. Leuit.2.q.2. 28
in Similæ oblatione, quare thus ponebatur. Leuit.2.q.3, pag.29
Similam vel hordeum Deo in Samaria in alicuius domo multiplicante,an is ea aliis licite vendere posset. 4. Regum7.q.4. 64
Simila numquid esset farina, vel panis. Leuit.5. quæst.5. pag.73
in Simila quæ offerebatur, quare non ponebatur oleum. Leuit.5.q.6. 73
Simila de qua fiebant panes propositionis,an esset de sumptibus Sacerdotum,vel popularium. Leuit.24.quæst.4. pag.474
de Simila Sacerdotum sacrificium cur cremabatur totum & nihil alicui cedebat sicut in aliis. Leuit.6. quæst.9. pag.88
Similæ sacrificium quomodo, & quando offerebatur à Sacerdotibus. 1. Paralip.23.q.23. 472
Simila an solum offeretur octauo die à Sacerdotibus minoribus. Leuit.6.q.7. 87
Simmaa,Sobab,Nathan,& Salomonem filios ex Bethsabeæ habuisse Dauid,an verum sit. 1.Paralip.3.quæst.4. pag.92
de Simone Chananæo quis fuerit. Matth.10. quæst.40. pag.397
Et quare Chananæus vocetur. ibid.
Simonis,& Iudæ festum quare simul celebretur. ibid.
Simoniaci an sua efficiant acquisita per simoniam, & an sint eorum domini vel teneatur restituere, & quando,& cui. 4.Reg.4.q.44. 53
Simonia acquisita an simoniaci sua efficiant. 4. Reg. c.4. q.44. 53
Simoniæ mentalis,& realis quænam sit differētia. 4.Reg. 5.q.29. 49
Simoniam committendi quinam sint modi. 4. Reg.5. q.29. 49
Simoniacus an fuerit Naaman dando munera Giezi, vel offerendo illa prius Elisæo, & an aliquo modo excusetur. 4. Reg.5.q.30. 49
per Simoniam acquisita pecunia, an possit in eleemosinam dari. Matt.6.q.38. 40
Simoniæ peccatum, cur tam grauiter in Giezi punitus est in Veteri Testamēto & non sic Simon Magus in nouo qui primus fuit simoniacus punitus fit. 4. Reg.cap.5. q.39. pag.52
Simoniacus primus Simon Magus noui Testamenti, cur non tantum punitus fuit, sicut in veteri Giezi. 4. Reg.5. q.39. 52
Simon Magus primus simoniacus Testamenti noui, cur non tantum punitus fuit, sicut Giezi in Veteri. 4. Reg. c.5. q.39. 52
Simoniæ pro peccato Giezi lepra percutiendo, an peccauerit Elisæus.4.Reg.5.q.37. 51
Simoniæ Giezi pro peccato,quare magis lepra, quam alia plaga inflicta est.4.Reg.5.q.38. 51
Simoniæ pro peccato, an Giezi conuenienter lepræ pœna inflicta est.4. Reg.5.q.38. 51
Simonia mentalis,& realis,quomodo inducatur. Mat.25. q.186. 90
de modis Simoniam committendi. 3.Reg. c.14. quæst.9. pag.216
Simoniacus vere,an fuerit Giezi.4.Reg.5.q.29. 49
Simplicitas sine prudentia facile decipitur. Matt.cap.10. q.96. 427
Simplicitas quænam iubeatur Apostolis, & eius successoribus. ibid.
Simplicibus,& carnalibus hominibus,an sit in fidei quæstionibus respondendum.Matt.7.q.12. 208
Simulacra Philisthinorum, an omnia confracta fuerint, dum duceretur Arca per multas ciuitates. 1. Reg.c.5. q.18. 108
in Sinai monte cur non fuerunt obseruata alia festa præter Phase. Num.c.9.q.9. 166

in Sinai deserto, an fuerint obseruati dies azimorum, sicut festum Phase. Num.c.9.q.10. pag. 167
in Sinai deserto, an azima, quæ comedi debebant in agro Paschali die 14 obseruata fuerint. Num. cap.9. q.11. pag.167
Sinai in monte cur Deus non dederit præcepta Leuitici. Leuit.1.q.9. 9
Sinai in monte leges datæ de cærimoniis magis obligabant futuros, quam præsentes. Leuit.22.q.2. 401
Sinai mons, & mons Oreb sunt vnum, & idem. Exod.c.17. q.3. 247
Sinapis granum quid sit. Matt.13.q.5. 96
Sinister, & dexter, situs ouium & hædorum quid signet. Matt.25.q.306. 143
Sinus Abrahæ, an sit limbus inferni. Matt.25.quæst.736. pag.462
Sinus Abrahæ cur potius vocatus est locus vbi sancti Patres recipiebantur, quam Sinus Abel, vel alterius. Matt.25.q.737. 465
Sinus Abrahæ cur fuit apud inferos, cum esset locus sanctorum. Matt.25.q.738. 465
Sinus Abrahæ, an sit idem cum Limbo paruulorum. Mat. 25.q.740. 468
in Sinu Abrahæ pro qua causa animæ essent. Matth.25. q.741. 469
in Sinum Abrahæ quo tempore animæ essent. Matt.25. q.742. 470
Sinus Abrahæ quamdiu durauit. Matth.25. quæst.742. pag.470
Sinus Abrahæ, an maneat nunc. Matth.25. quæst.742. pag.470
in Sinum Abrahæ quinam ibant. Matth.25. quæst.743. pag.470
in Sinum Abrahæ quot modis homines ibant. Matt.25. q.744. 471
in Sinu Abrahæ animæ existentes, an eo tempore existent. Matt.25.q.745. 482
Sinus Abrahæ, Limbus, Purgatorius, & Infernus, an sint in variis orbis partibus, vel in vna simul. Matth.25. q.525. 297
Sinus Abraham vbinam situs sit. Matth.25. quæst.532. pag.301
de Siu quam Christus passus est. Parad.3.c.23. 38
Situs quare competat corpori. Matt.17.q.118. 413
Situs columnarum. Vid. columnarum templi magnitudo.
Situs quisnam erit in quo quiescent cælestia corpora innouato mundo. Matt.15.q.472. 255
Situs dexter, & sinister ouium, & hædorum quid signet. Matt.25.q.306. 143
Sisara in cuiusnam mulieris manus traditus est. Iud.4. q.12. 56
Sisara an tulit in bellum solum nongentos currus, vel tria millia, vt vult Iosephus. ibid.q.13. 57
Sisaram quomodo perterruit Deus in bello. ibid. q.15. pag.58
Sisara quare de curru descendit, & pedibus fugit. ibidem q.16. 59
Sisara quare non fugit directè ad terram suam, sed rediit in domum Haber Cinei. ibid.q.17. 59
Sisaræ aquam petenti cur Iahel dedit lac. ibid.quæst.19. pag.60
Sisaram si quis quærens petiisset à Iahel, & illa respondisset, non est hic, an peccasset. ibid. q.20. 60
Sisaram quare per seipsam non occiderit Iahel, & non tradiderit eum in manus Israelitarum. ibidem q.21. pag.61
Sisaræ cur non dixerit Iahel, quod recederet æ domo sua ad quam venerat. ibid.q.22. 61
contra Sisaram quomodo dimicatum fuit de cælo, & stellæ pugnarunt contra eum. Iud.5.q.6. 71
Sisaræ vxores quare potius suspicatæ sunt de speciosissima feminarum, quam de aliquo alio, ibid. quæst.10. pag.75
Sobab, Simmaa, Nathan, & Salomonem filios ex Bethsabeç habuisse Dauid an verum sit. 1. Paralip.3. q.4. 92
Sobi an fuit filius Naas Regis Ammonitarum frater Amnon. 2. Reg.c.17.q.28. pag.186
Sobna, & Eliacim ad Rabsacem missi, quinam fuerint. 4. Reg.18.q.33. 158
Socer, an magis peccet nurum cognoscens, vel nurus cognita. Leuit.20.q.5. 358
Socho nomeo vibis Iudæ, quare sic vocatur. 1. Reg. c.17. q.4. 48
Soccot & Phanuel viri, an peccauerint sic respondendo Gedeoni. Iud.8.q.9. 114
Soccot viris, an iuste poterat Gedeon infligere pœnam istam, scilicet conterere carnes eorum tribulis deserti. ibid.q.10. 114
Societas, & adiutorium, an per hæc duo significentur duæ communicationes, quæ sunt inter masculum, & feminam. Genes.13.q.377. 275
Socrates quomodo potuit dicere se nescire, cum esset sapiens. Genes. Epist. Hier. ad Paul.7.
Socratis, & Platonis politiæ vxorum communitatem non capit natura, nec vlla vis rationis. de opt.pol.concl.7.14
Socrus Petri. Vid. Petri socrus.
Sodomiæ triplex causa. Leuit.18.q.8. 323
Sodomiæ an sit maius peccatum agere, vel pati. Leuit.20. q.6. 358
Sodomitis, Tiriis, & Sidoniis, quare Christus non fecit, quod prædicaretur. ibid. q.53. 491
In quo duplex dubium resoluitur. ibid.
Sodomorum mare habet quasdam arcuationes. Iof. 15. q.3. 149
Sodomiticus coitus, an pecoralis vter maius sit. Leuit.20. q.14. 361
de Sodomitico vitio. Matt.5.q.213. 300
de Sodomitici vitij causa. ibid.q.214. 301
Vid. Peccatum contra naturam.
de Sodomia mulierum, cum femina feminam cognoscit. ibid.q.215. 302
De causa, & grauitate huius peccati feminarum. ibidem quæst.216.
de Sodomitici peccati pœna. ibid.q.217. 303
Sodomitas an absorbuerit terra, sicut Dathan, & Abiron. Num.c.16.q.18. 402
Sodomorum terræ quod tolerabilius erit, quam ciuitatibus expellentibus Apostolos in iudicij die, an verum sit. Matt.10.q.88. pag.423
de Sodomis quare Christus dixit, forte mansissent vsque in diem hanc, quia ly, forte importat dubium. ibid.q.52. pag.491
Sodomorum de gente, & ciuitate, quare Christus loquutus est ad comminandum expellentes Apostolos. Matt. 10.q.87. 422
Sodomæ, Bethsaidæ, & Corozaim ciuitatibus solis, cur Christus exprobauerit. Matt.11.q.146. 489
Sodomorum regionis terra, cur dicitur, sicut Paradisus. Genes.13.q.81. 152
Sodomorum regionis terra, cur dicitur, quod erat, sicut Ægyptus venientibus in Segor. ibid.q.82. 153
Et an sensus secundus suppositus de terra hac sit conueniens. ibid.q.83. 153
cum Sodoma quot ciuitates corruerint. Genes.13. q.72.
Sodoma, & Gomorra cur solæ nominantur ex ciuitatibus Pentapolis. ibid.q.73.
Sodoma, & Gomorra, an ciuitates solæ destructæ sint, vel tantum populi. ibid.q.74. 150
Sodoma, & Gomorra à Solino nominatæ, an sint eædem, cum illis nominatis à Sacra scriptura. ibid.q.75.
Sodomæ, & Gomorræ regio, quomodo nunc irrigetur. ibid.q.76. 151
Solis statio tempore Iosue, an cognosci potuit ab omnibus gentibus. Iosue c.6.q.70. 207
Solis statu si cognosceretur ab omnibus gentibus orbis, an sufficeret ad diuulgandum nomen Iosue per totum orbem. ibid.
Solis statio ista, an apud gentes illas, quæ tunc noctem haberent, cognosceretur. Iosue c.6.q.72. 208
Sol quando stetit tempore Iosue, qua hora diei erat. Iosue c.10.q.12. 308

Sol an omni hora canat aliquid ad laudem Dei, vt affirmat Rabb. Sal. & multi Philosophi Platonici. Ios. c. 10. q. 13. 309
Sol etiam si sit animatus, an potest canere, & formare vocem. ibid.
Solis, & Lunæ dispositio, quæ erat, eo tempore, quo loquutus est Iosue, vt staret Sol. Ios. c. 10. q. 15. 308
Sole stante, an cessauerit omnis motus omnium Cælorum, vel solum Luna, & Sol. Ios. c. 10. q. 22. 311
Sole stante, quæ inconuenientia sequerentur, si moti fuissent omnes alij Cæli. Ios. c. 10. q. 23. 311
Sol dum stabat, si Luna moueretur, quæ inconueniētia sequerentur. Ios. c. 10. q. 24. 312
Sole cessante à motu, an posset moueri Luna. ibid.
Sole stante, an impossibile erat aliquod de tribus Cælis inferioribus moueri motu raptus. Ios. c. 10. quæst. 25. pag. 312
Sole stante, an poterant moueri Cæli superiores motu raptus, & si mouerentur, an sequeretur mutatio qualitatum temporis in frigore, & calore. ibid.
Sole stante, an poterant superiores Cæli moueri motu raptus. Ios. c. 10. q. 26. 313
Sole stante 12. horis, an poterant moueri Cæli superiores, & per consequens Cælum Stellatum, in quo est Zodiacus. Ios. c. 10. q. 27. 313
Sol & Luna, an obscurabuntur in die Iudicij. Matth. 25. q. 314. 149
Solis statio tempore Iosue, an fuit circa medietatem Iunij. Ios. c. 10. q. 28. 314
Sole stante per 12. horas si moueretur Zodiacus, an sequeretur, quod aliquis annus perfectus fuerit sex mensibus constans. ibid.
Sole si 12. horis stante moueretur Zodiacus, an posset in æternum manere sub Zodiaco. Ios. c. 10. q. 29. 314
Sol noctis tempore in quo signo moueatur, an ad oculum potest cognosci. ibid.
Sol si staret, & mouerentur alij Cæli, quæ inconuenientia sequerentur in Eclipsibus solaribus, & lunaribus, & quibus temporibus fierent Eclipses. Ios. cap. 10. q. 30. pag. 317
Sol si staret 24. horis vel 48. & alij Cæli mouerentur, an nullum inconueniens sequeretur. Ios. cap. 10. quæst. 33. pag. 318
Sole stante, an posset dici, quod alij Cæli moti sunt. Ios. c. 10. q. 34. 319
Sol, quare non posset moueri motu raptus, & naturali, etiam datis pluribus motoribus, nisi mouerentur alij Cæli superiores, & ipsum primum mobile. Ios. cap. 10. q. 35. 319
Sol si magno tempore stetisset, an sequeretur aliqua diuersitas in statu Rerum Elementalium. ibid.
ex Solis motu, an tota variatio rerum sit. Et quomodo fit generatio, & corruptio ex accessu, & recessu solis. ibid.
Sole stante, an fuit facta aliqua notabilis variatio in rebus. Ios. c. 10. q. 37. 320
Sol si staret aliquanto tempore, an necesse erat omnia animalia mori. ibid.
Sol si staret impossibile erat aliquid gigni, aut corrumpi. Ios. c. 10. q. 38. 321
Sol si aliquando per possibile vel impossibile daretur, quod staret, & nunquam postea moueretur, quæ accidentia sequerentur. Ios. c. 10. q. 69. 338
Sol quando stetit tempore Iosue, an fuerit tempus. Ios. c. 10. q. 70. 338
Sol, an steterit immobilis spatio vnius diei artificialis, id est, duodecim horarum. Ios. c. 10. q. 87. 348
Sole stante tempore Iosue, & sole stante tempore Ezechiæ quis eorum fuerit maior dies secundum opinionem Nicolai, & Dionisij. Ios. c. 10. q. 88. 89. & 90. 349
Sol, & alij planetæ si vnum solum motum haberent, quæ inconuenientia sequerentur. Exod. c. 23. q. 44. 485
Sol an steterit tempore Moysi, sicut tempore Iosue. Deut. 1. q. 7. 19
Solis stationis miraculum non poterat esse notum in tota terra directe, sed in solo hemisphærio in quo sol stabat. Deut. 28. q. 2. 256
de Solis Ecclipsi in Passione Dñi nostri. Deut. 28. q. 2. 256
de Solis retrogradatione tempore Ezechiæ. ibid.
de Solis maximis declinationibus Æquinoctiis, & Solstitiis. Def. par. 2. c. 83. 82
Solis mensa quæ fuerit. Genes. Epist. Hier. ad Pau. 1.
Soli cur potius comparetur glorificatorum corporum lux, quam luci alterius corporis. Matt. 17. q. 39. 356
Sol obscurabitur, & Luna non dabit lumen suum, quod Christus dixit, quidnam sit. Matt. 24. q. 154. 522
Sol & Luna, quomodo obscurabuntur. ibid. q. 155. 523
Solis, & Lunæ obscuratio ista ad quid fiet. ibid. quæst. 156. pag. 524
Solis, & Lunæ in obscuratione, quare potius, quam in alio circa illos accidente, signa ista apparebunt. ibidem quæst. 157.
Solis, & Lunæ obscuratio, quomodo conueniet ad ostendendum finem sæculi. ibid. q. 158.
Sol, & Luna, quomodo simul obscurabūtur, cum hoc implicet contradictionem. ibid. q. 159. 525. & q. seq.
Sol quod obscurabitur, & Luna non dabit lumen suum, quomodo stare possit, quia innuitur, quod ista erunt simul, & tamen stare nō potest, quia obscuratio Solis per diem est, Lunæ vero per noctem. ibid. q. 160.
Solis & Lunæ quanta erit ista obscuratio. ibid. q. 161. Et quanto tempore durabit. ibid.
Solis, & Lunæ, & Stellarum obscuratio ad quid fiet in die Iudicij. ibid. q. 162. 526
Solem cur Deus retrocedere fecit per decem lineas, siue decem horas. 4. Reg. 20. q. 23. 176
Solis retrocessio per decem lineas, seu horas, quomodo facta est. 4. Reg. 20. q. 24. 176
Solis vmbra quod per decem lineas, seu horas retrocederet, vel ascenderet, quomodo assignari potuit. 4. Reg. c. 20. q. 25. 176
Solis in retrocessione quid apparuit in aliis regionibus in diuersitate diei, & noctis præter consuetudinem naturalis cursus Solis. ibid. q. 26. 176
Sol quando retrocessit dies, an fuerit maior, quam dies in quo Sol stetit tempore Iosue. ibid. q. 27. 176
Solis vmbram facile esse, quod descenderet decem lineis, ideoque, quod nolebat, quod descenderet, sed quod retrocederet, quomodo dicit hic Ezechias, & an esset facile. ibid. q. 28. 177
Solem cur Deus nūc magis retrocedere fecit, quam aliud miraculum. ibid. q. 29. 177
Solem stare an maius esset miraculum vel retrocedere. ibi. q. 30. 177
Solis transitus subitaneus, vt fieri posset, quis modus erat in motibus cælestibus. ibid. q. 31. 177
Solis retrogradatio, quomodo facta est. ibid. q. 32. 177 Et quis motus fuit in motibus cæli. ibid.
Sol, an steterit tempore famis quæ fuit in Ierusalem tempore Elimelech, vt Hieronimus ait. Ruth. 1. q. 4. 3
Solem oriri super bonos & malos, an sit beneficiū. Mat. 5. q. 351. 448
Sol quod super bonos orireiur, & non super malos, quomodo Deus facere posset. ibidem, quæst. 352. pag. 449
de Solis ortu, & pluuiis, cur Deus magis posuit exemplū, quam de aliis rebus in dilectione inimicorum. ibidem. q. 453. 451
Solis beneficium, an maius sit vel pluuiæ. ibid. quæst. 354. pag. 452
Solis motu cessante in mundi innouatione, an fiet aliqua obscuritas super terram. Matt. 25. q. 470. 253
Solem stare qui fecit quisnam fuerit. 1. Paralip. 4. q. 17. pag. 110
Solis calorem in bonum sicut pluuias, quare Deus non promitiit. Leuit. 26. q. 4. 530
Sol, an potuit concordare in motibus suis cum aliis planetis secundum Astrologos. 4. Reg. 20. q. 23. 182
Sole retrocedente, an omnes alij Cæli retrocesserint. 4. Reg. 20. q. 23. 182
Solis tabula, quomodo potest esse sine errore considerando per radicem diluuij. 4. Reg. 20. q. 24. 182
Solis equi, quinam erant. 4. Reg. 23. q. 19. 201

Soli cur Gentiles quadrigam dedere,& Lunæ bigam. 4. Reg.23.q.19. 201
Sol quare dicebatur esse apud exedram Nathan Melech Eunuchi.4.R g.23.q.20. 201
Solaris annus. Vid. Annus solaris.
Sollemnitas. quæ in Silo fiebat in quo puellę erant rapiendæ vt darentur Beniamitis,quænam erat. Iud.21.q.36. pag. 372
Sollemni as ista, dato quod esset de sollemnitatibus Dei, quænam ex illis esset. ibid.q.37.
Sollemnitatem circa.& dedicationem templi, quomodo Israelitæ se habuerunt.2.Paralip.7.q.16. 185
Sollemnitates, an melius vocenrur, de quibus hic, quam feriæ. Leuit.23 q.1. 437
Sollemnitates,& feriæ quid vocentur,& quomodo differant. Leuit.23.q.1. 437
Sollemnitas fœderis de qua in 2. Paral. an sit facta anno quintodecimo Regni Asa. 2. Paralip.15.q.14. 357
Sollicitudinis animæ & corporis prohibitio,quomodo intelligatur, cum anima, neque corpus comedant, sed suppositum,cuius est actus. Matt.6.q.181. 182
Soliciti ne sitis animæ vestræ, &c. quomodo intelligitur, cum anima non comedat, nec corpus, sed actus sunt suppositorum, & non partium. Matt.6.q.181. 181
Solicitudinem generaliter habere de temporalibus rebus huius mundi,an sit peccatum. Matt.6.q.188. 189
de Solicitudine, quare sic loquutus est Christus, & quæ velint dicere exempla eius. Matt.6.q.188. 189
Solicitudo temporalium quibus modis superflua dicatur. Matt.6.q 189. 190
Solicitudo temporalium propter quid sit nociua. Matt.6. q.189. 190
Solicitudinem superfluam, quare Deus vetuit. Matth.6. q.189. 190
Solicitudinem specialiter habere circa necessaria vitæ, & laborare circa victum, & vestitum, an sit nobis illicitum, vel debemus expectare quod Deus prouideat. Matt.6.q.190. 191
Solicitudinem specialiter habere circa necessaria vitæ, & laborare circa victum,& vestitum, an Christus vetuerit,cum dixit, ne solicitii sitis. Matt.6.q.190. 191
Solicitudo duplex est. Matt.6.q.190. 191
ad Solicitudinem nobis tollendam, an exempla quæ posuit Christus sint conuenientia. Matth.6. quæst.191. pag. 192
Soliciti, quomodo esse debemus auium exemplo secundum quod possumus,vt necessaria acquiramus.Mat.6. q.191. 192
Solicitari de futuris,an liceat,seu esse soliciti in crastinum. Matt.6.q.192. 193
Solicitudo aliqua est necessaria circa futura.Mat.6.q.192. pag. 193
de Solstitiis,Æquinoctiis,& declinationibus maximis solis. Def.p.2.c.88. 82
Soluere,& ligare. Vid. Claues,& Sacerdos.
Solutio triplex ei fiebat cui damnum fuerat illatum: quia ibi reperiebatur delictum tripliciter. Num.c.5.q.14. pag. 101
per Somnia,an sit iudicandum, & de causis per accidens somniorum. Leuit.19.q.24. 340
per Somnia Israelitæ post Moysi mortem consulebant. Def.p.2.c.42. 54
Somnia illa qualia erant. ibid.
Somnia,an liciie quispiam interpretari valeat.Genes.40. q.2. 66
Somnus vnde nam hominibus proueniat. Matth.8.q.77. pag. 269
Somno quinam magis afficiantur. ibid.
Somnus quam sit homini vtilis,& necessarius. ibid.
Somnus in Christo,an nunc naturaliter fuerit,vel voluntarie. ibid. q 28. 278
Somnus ad quænam sequatur. ibid.
Somno,cur Christus tenebatur,cum sponte dormiret.ibi. quæst. 6.
in Somno, quomodo possimus Dei mandata complere. Deut 6.q.4. 55
Somnus, & exstasis, quomodo distinguatur. Genes.13. q.400. 285
Sonitum curruum,& equitum, cur Deus continuare fecit post Syros fugientes. 4.Reg.7.q.35. 72
Sonitum,cur Deus fecit in castris Syrorũ audiri.4.Reg.7. q.16. 68
Sonitus iste,quare factus est per noctem, & nõ per diem. 4.Reg.7.q.17. 68
Sonitus, quomodo auditus est in castris Syrorum, cum nullus esset exercitus veniens,& quis causauit istum sonitum.4.Reg.7.q.15. 68
Sonitus pyrorum in cacumine,quomodo,qui,& à quo fiebat. 1.Paralip.14. q.29. 276
Sonitum istum, quomodo Israelitæ sciuerunt fuisse in castris Syrorum.4.Reg.7.q.19. 69
Sorores, an succederent æqualiter cum fratribus. Num. c.27.q.34. 164
Sororem vxorem ducere, an vnquam licuerit. Leuit.18. q.5. 307
Soror,& frater pro sola monstratione mutua genitalium, an occiderentur.& de causa huius. Leuit.20.q.16. 363
Sorores fratres,& parentes, &c. quomodo relinquuntur. Matt.19.q.209. 296
Et quando relinqui oportet eos propter Christum. ibid.
Sorores,fratres, pater, mater, vxor, filij, & agri, quomodo relinquantur propter nomen Domini. Matth.19. q.209. 296
Et quando relinqui oportet hæc propter Christum. ibid.
Sorores,Parentes,Fratres,& filios, an dimittere liceat vel aliquem eorum.Matt.19.q.210. 296
Sorores,domum,fratres &c. relinquentes,an habituri sint sedes ad iudicandum.Matt.19.q.219. 397
Et an ad istos extendatur promissio illa Apostolis facta. ibidem.
per Sortes Israelitæ Deum post Moysi mortem consulebant. Def.p.2.c.42. 54
de Sortibus diuisoriis, & consultoriis. ibid.
Sortes quando licitæ erant. ibid.
Sortes cur ponebantur super hircis in die Propitiationis. Leuit.16.q.13. 269
vltra Sortẽ quando liceat aliquid licite recipere casus 13. ponuntur ab Auctore. Matt.25.q.191. 93
vltra Sortem quod possit aliquid licite recipi casus secundus,id est,possessio Ecclesiæ. Matt.25.q.195. 94
vltra Sortem soluendum pœnæ nomine in contractu appositum,an liceat exigere. Matt.25.q.185. 87
Sortes quomodo fiebant pro singulis tribubus in diuisione terræ Chanaan. Ios.18.q.5. 195
Et an essent inutiles data diuisione terræ, quæ habetur hic. ibidem.
Et de modo ponendi eas sine inconuenienti. ibid.
Et quomodo fiebat sors in tribubus pro familiis.ibid.
in Sorte Ephraim,an Bethel fuisse verum sit.1.Paralip.7. q.9. 174
Sors quomodo assignari poterat tribui vni, vel duabus, non assignandu aliis.Ios.16.q.2. 172
Sors, & fortuna cum causas habeant, quæ contingenter confluunt, & an confluxus ille causarum sit ab aliqua causa, vel à nulla, & an necessario sit à Deo. Ios. cap.7. q.33. 227
Sortes cum à Deo dirigantur, & Deus vult sic sortes euenire, an per illas scire possimus, quid Deus verè determinet, sicut si nobis responderet. Ios.c.7.q.34. 227
per Sortes quomodo, & quando possimus cognoscere voluntatem signi,& beneplaciti Dei simul. ibid.
Sortibus an nobis inquirere licet. Iosue c.7.q.35. 228
Sortes consultoriæ,& diuisoriæ quid sint; & quando,& quomodo sint licitæ. ibid.
Sortes diuisoriæ secundum se, an sint malæ. Iosue cap.7. q.36. 228
Sortes diuisoriæ,an à malo proueniant.ibid.
Sortes quæ sint licitæ. ibid.
Sors quomodo potest accidere, quod falsum dicat. Iosue cap.7.q.37. 229
Sors si ponatur inter aliquos ad inquirendum delictum, nunquid poterit comprehendere illum,qui penitus coram

rant Deo, & hominibus innocens est. Iosue cap.7.q.39. pag.229

Sortes consultoriæ, an pertineant ad homines imperfectos. Iosue c.7.q.40. 230

Sortes consultoriæ, quare non ponuntur in Nouo Testamento.ibid.

Sortes quomodo ad aliquid inueniendum ponebantur, & quid erant istæ sortes. 1.Reg.c.10.q.20. 306

Sortes quomodo posuerunt Israelitæ ad constituendum Regem.ibid.q.21. 306

Sors quomodo peruenerit ad Saulem, cum Saul non esset ibi.ibid.q.22. 307

Sors an fuit licita, vt per eam aliquis inquireret aliquem peccauisse.1.Reg.c.14.q.37. 386

per Sortem an posset inueniri maleficium. 1.Reg.cap.14. q.38. 387

Sortes, quomodo positæ fuerunt à Saule ad inueniendum maleficium.1.Reg.c.14.q.39. 387

Sortibus vti, an sit licitum. Num.c.34.q.6. 322

Sortes, quare multoties ponit Sacra Scriptura, & quot modis possumus errare vtendo sortibus. ibidem.

Sortes istæ, an fuerint, quod applicaretur tribus coram Domino, & non vt cognosceretur quæ tribus peccauerat, secundum Rabb. Salom. Iosue cap.7. quæst.29. pag. 225

in Sortibus fortunæ veritas, an sit dubia. Iof.c.7.quæst.30. pag. 226

Sortes, quomodo à Deo diriguntur. Iof.c.7.q.32. 226

Sortes, & fortuna, atque casus, an habeant causas nobis incognitas, & indeterminatas, & an in eis sit aliqua efficacia, vt eis homines vtantur. ibid.

Spicas post messores remanentes colligere, an aliquis prohibere posset secundum legem. Ruth.2.q.6. 20

de Spinis vuas, & de tribulis ficus nunquam colliguntur, quomodo stare possit dictum hoc, cum Lucas contrarium dicat. Matt.7.q.30. 220

Spinæ, an ortæ essent si Homo non peccasset. Genes.3. q. 20. 43

Spiritus de quo dicitur hic, quod induit Abisai, quisnam fuerit.1.Paralip.12.q.15. 232

Spiritum Phul Regis Assiriorum, & Thelgatphalnasar, quomodo Deus suscitauerit.1. Paralip.5.q.30. 145

si Spiritus aliquis aereum corpus sumpserit attrectari, aut apprehendi non poterit. Parad.4.c.72. 60

Spiritus Propheticus, an fuerit in Christo. Num.cap.11. q.64. 153

Spiritus, quare Christus solo verbo eiiciebat, languores vero tangendo curabat. Matt.8.q.48. 248

Spiritus quis erat, qui rapere posset Eliam.3.Reg.18.q.11. pag. 283

Spiritus raro accipitur in Scriptura pro Angelo, sæpe tamen pro venio.3.Reg.18.q.12. 283

Spiritus malus qui decepit Achab quis fuit, & an esset anima Naboth.3.Reg.22.q.13. 342

Spiritus quare dicatur esse phantasma. Matt.14.q.156. pag. 182

Spiritum Domini Eliam forte tulisse, quare filij prophetarum dixerunt.4.Reg.2.q.29. 15

Spiritus assumēs aereum corpus potest cuiuscumque corporis figuram, & vocem effigiare. Matt.14.quæst.164. pag. 184

Spiritus, & Angelos, quomodo tantum poterant errare Sadducæi, vt esse negarent. Matt.22.q.136. 75

Spiritum Eliæ duplo maiorem, vel Eliæ spiritum solum, an petiuerit Elisæus, & an illum consequutus sit. 4.Regum 2.q.15. 11

Spiritus Dauid in quo loquebatur, quinam erat. Matth. c.22.q.338. 279

in Spiritu Dauid loquutum esse cur dixit Matthæus, non addens in Spiritu sancto. ibid.q.339.

Spiritus meus permanebit, quomodo intelligitur. Genes. 6.q.10. 64

Spiritus qui decepit Prophetas Baal qualis fuerit. 2. Paralip.18.q.38. 436

Spiritum Domini super eum propter cantum venire, an crediderit Elisæus.4.Reg.3.q.13. 23

Spiritus quisnam Christum in desertum duxerit. Matt.4. q.2. 371

Spiritus sanctus qualiter operatus est ad conceptionem Christi. 1.Parad.r.c.41. 7

Spiritus sanctus an cognosceret Patrem, & Filium, &c. Matt.11.q.61. 496

Spiritus sanctus quare non apparuit in transfiguratione in specie columbæ, sicut in baptismo. ibid.q.87. 379

an Spiritus sanctus sit principium conceptionis Christi. Matt.1.q.45. 162

Spiritum Sanctum in columbæ specie descendere in baptismo Christi, an conueniens fuerit. Matt.3. quæst.83. pag. 355

Spiritus Sanctus in qua apparuit, an columba verum animal fuerit, vel solum effigies. ibid.q.84. 356

Spiritus Sanctus, an vere super Christum descenderit. ibid.q.89. 361

Spiritus an conueniens fuerit, quod super Christum descenderet in columba in eius baptismo. ibid. quæst.90. pag. 363

Spiritum Sanctum, an conueniēs fuerit, quod super Christum descenderet in columba in eius baptismo. ibidem. q.9. 363

Spiritum Sanctum, an Christus exclusferit à cognitione diei Iudicij. Matt.24.q.211. 549

Spiritus in hoc cap. an dici debeat spiritus furoris, vel pietatis. Exod.c.15.q.3. 214

Spiritus, qui irruit super Balaam quis erat. Numer. c.24. q.2. 91

de Spiritu prophetico Moysi, an aliquid ablatum fuerit pro 70. senioribus. Num.c.11.q.40. 237

Spiritus quis erat iste, de quo daturus erat Deus istis 70. viris. Num.c.11.q.43. 238

Spiritus, quomodo requieuit in 70. senioribus, cum nunquam in aliquo requieuit nisi in Christo. Num.cap.11. q.63. 253

Spiritus Dei, quis fuerit, qui insiluit in Saulem. 1. Reg. c.10.q.6. 296

Spiritus Dei, quomodo multiplex. ibidem.

Spiritus Dei, qui insiliit in Saulem, quis fuit. 1. Reg.c.11. q.6. 315

Spiritus Domini quis directus sit in Dauid post vnctionem.1.Reg.c.16.q.29. 37

Spiritus Domini, an semper manserit cum Dauid. 1. Reg. c.16.q.30. 38

Spiritus Domini, qui recessit à Saule quis fuit. 1. Reg. c.16.q.32. 38

Spiritus nequam, quomodo vexaret Saulem. 1. Reg.c.16. q.33. 39

Spiritus nequam quanto tempore afflixit Saulem. 1. Reg. c.16.q.34. 39

Spiritus Domini, quomodo factus sit in nuncios Saulis, qui venerunt in Ramatha, vt caperent Dauid. 1. Reg. c.19.q.32. 108

Spiritus Sanctus, quomodo verum est, quod loqueretur in Apostolis. Matt.10.q.104. 431

Spiritus potest loqui in animali tripliciter. ibid.

Spiritum Sanctum, an habuerint septuaginta interpretes in transferendo. 1. Paralip. Præf.2. Hier.q.12. 40

Spiritus Sanctus, an recte dici possit Christi pater. Mat.1. q.47. 164

de Spiritu Sancto conceptus Christus, an bene dicatur. Matt.1.q.46. 163

Spiritualia misericordiæ opera, quare Christus non expressit. Matt.25.q.388. 206

Spiritualia, & diuina opera præponenda sunt temporalibus. ibid.

à Spiritualibus operibus viri perfecti non debent saltem ad modicum tempus recedere. ibid.q.63. 257

Spiritualia dona, quomodo lucrari dicantur. Matth.25. q.136. 61

Spiritualia bona non necessaria, & consilij opera, an sint propter scandalum dimittenda. Matth.18. quæst.51. pag. 39

in Spiritualibus defectus dupliciter inuenitur. Matth.6. q.28. 24

Spiri-

Spiritualis panis, quomodo intelligatur panis quotidianus. Matt.6.q.110. pag. 124
à Spiritualibus operibus quando quis cessare teneatur, & vacare operibus misericordiæ. ibidem. quæst.65. pag. 259
Specialiter, quomodo dictũ est in parabola domini peregre proficiscentis, quod qui habuit quinque talenta superlucratus est alia quinque applicita dicta parab. Deo,& Christo. Matt.25.q.136. 61
Species vna non excedit, nec potest aliam excedere,nisi in vnico gradu perfectionis.Iof.11.q.63. 60
Species quælibet superior eminenter omnem inferiorem speciem continet. ibid.
Species humana quod semper fascinare possit non inueniatur in ea. Parad.4.c.22. 49
Speculando,an intellectus faugetur. Parad.3.cap.25.39. & cap. sequenti.
Speculum maculari à Muliere, quomodo accidit. Num. c.21.q.13. 35
Sperandum, quamdio sit in ope diuina. Matt.14. q.152. pag. 179
Spes in Deo,& spes in nomine Dei, an sit distinctũ quid. 2.Paralip.14.q.12. 335
de Sphæræ sectione actiuorum, & passiuorum. Parad.5. c.87. 85
Spherulæ, quomodo ponebantur sub calamis Candelabri. Exod.c.37.q.4. 533
Sponsi,quare possint infringere vota sponsarum suarum, cum nondum sint sub potestate eorum. Num. cap.30. q.25. 217
Sponsus, an durante tempore desponsationis posset vouere castitatem. Num.c.30.q.29. 218
Sponsus, an peccet infringendo votum sponsæ. Nom.30. q.43. 225
Sponsus, an possit cogere sponsam nondum traditam ad purgationem.Num.c.5.q.21. 106
Sponsus habebat meliores probationes, quam purgatio Zelotipiæ. ibid.
Sponsalia, an de præsenti dirimantur per successionem Sacri ordinis,sicut per ingressum religionis, cum vtroque modo sollemnizetur votum. Num.cap.30. q.62. pag. 243
Sponsa si vouerit,& votum per sponsum irritatum fuerit, & moriatur ipse antequam contrahat, an teneatur ad votum. Num.c.30.q.39. 223
Sponsalia,an per Religionem possint dissolui.1. Reg.c.8. q.98. 191
Sponso,& sponsę obuiam exiuisse Virgines, cur dicantur. Matt.25.q.7. 3
Sponsi,& sponsæ, & capitis, & membrorum quæ sit conformitas ratione Christi. Matt.17.q.107. 390
Sponsæ, & sponsi receptio, quare fiebat per noctem, & non per diem. Matt.25.q.6. 3
Sponso,& sponsæ qui exierunt obuiam, Virgines quare dicantur. Matt.25.q.3. 2
Sponsus quo auferretur, & sponsi filij ieiunabant tempus, quidnam sit. Matt.9.q.77. 344
Sponsus,& sponsa, cur isti vocētur quibus virgines decem obuiam exierunt, & non vir & vxor.Matt.25.quæst.5. pag. 3
Sponsi,& sponsę receptio,quare fiebat per noctem & non per diem. Matt.25.q.6. 3
Sponsus, quare respondent Virginibus fatuis,amen dico vobis nescio vos. ibid.q.31. 10
Et an fuerit conueniens responsio. ibid.
Sponsæ, & sponso qui obuiam exierunt, quare Virgines dicantur. Matt.25.q.3. 2
Sponsus quisnam sit,& sponsa,& sponsi filij. Mar.9.q.76. pag. 343
Sponsi filij quinam sint hic, & quis sponsus, & sponsa. ibidem.
Sponsa,& sponsus quisnam sit hic, & sponsi filii. ibid.
Sponsus quis sit,& sponsa,coi obuiam exierunt Virgines. Matt.25.q.40. 14
Sponsa quæ sit, cum dicatur in littera,exierunt obuiam sponso,& sponsæ.Matt.25.q.41. 14
Sphere in faciem alicuius, quomodo intelligitur. Num. c.12.q.69. pag.296
Stateris inuentio in ore piscis,an erat mirandum. Matt.17. q.196. 471
Stater iste quid erat. ibid.q.197.
Stationes & vigiliæ militares quæ,& quot sunt. Matt.14. q.151. 179
Statuæ quare, neque imagines fuerunt in Veteri Testamento. Exod.c.20.q.59. 547
Statuæ atque imagines, quare Christianis permissæ sunt. Deut.4.q.5. 34
Statuas an contriuerit Ezechias, excelsaq. abstulerit. 4. Regum 18.q.8. 151
Statua Baal. Vid.Baal Statua.
Statuas omnes,locos, & excelsa, an destruxerit Ezechias. 4 Reg.18.q.9. 151
Status quicumque sacerdotalis excellentior erat in Veteri Testamento,in Nouo econtra. Iof.14.q.2. 131
Status felicitatis Paradisi perfectior est, quam originalis innocentiæ. Parad.5.c.20. 68
Quædam ad superiora attinentia. Ibid.c.21.
Statuta multa facere,an malum sit. Matt.23.q.27. 302
Stellæquare Magis se occultauerit ad introitum Ierusalem. Matt.2.q.37. 209
Stella quare Magis apparuerit exeuntibus de Ierusalem, quæ in vrbe eis se occultauerat. ibid.q.38. 210
Stella ad quid Magis apparuerit, quando certificati fuissent de loco Natiuitatis Christi. ibid.q.39. 211
Stella si Magis non apparuisset, quidnam facerent, vel quomodo Christum inquirerent. ibid.q.40. 211
Stella quomodo potuerit occultari Magis. ibid.q.41. 212
Stella quando appareret,an ab omnibus videretur, vel à solis Magis. ibid.
Stella an Magos in redeundo direxerit. ibid.q.55. 220
Stellarum & Planetarum cælos, an purgabit ignis Iudicij vniuersalis. Matt.25.q.426. 223.
Stellæ quomodo pugnauerunt contra Sisaram. Iud.5.q.6. pag.71
Quomodo pugnarunt contra Sisaram manentes in Cælo.ibid.q.7. 72
Stella Magos dirigens, quando eis apparuit. Num.c.24. q.8. 101
Stellæ aliquæ quare à nobis videri non possunt,nec nunc oriri. Deut.1.q.6. 6
Stellæ omnes vnius hemisphærij, quando videri possint. ibidem.
Stella Magos in Ierusalem perducens qualisnam fuerit. Matt.2.q.11. 188
Stellam cur Deus misit ad dirigendos Magos, & non columnam ignis,vel nubis. Matt.2.q.12. 189
Stella dirigendo Magos, quomodo se habuerit. Matt.2. quæst.13. 190
de Stella quid fuerit quando Magi manebant in hospitiis. ibid.q.14. 191
Stella ista à quo mouebatur.ibid.q.15. 192
de Stella ista quid factum sit postquam perduxit Magos in Bethleem.ibid.q.16. 192
per Stellam an conuenienter Magis Christi natiuitas nunciata sit. ibid.q.17. 193
propter Stellam istam, quomodo Magi moti sunt ad veniendum.ibid.q.19. 196
Stellarum,Solis,& Lunæ obscuratio ad quid fiet in die Iudicij.Matt.24.q.162. 526
Stellæ quod de cælo cadent, quomodo verum sit. ibidem q.163. 527
Stellæ istæ ad quid de cælo cadent. ibid.
de Stellione,& vnde nomen sumpserit. Leuit.11.q.49.189
Stercora columbarum,& asinorum capita comedentes,an peccarent Iudæi,cum essent immunda,& contra legem suam.4.Reg.6.q.30. 60
Stercora columbarum, an comederent in obsidione Samariæ,& quomodo fiebat hoc.4.Reg.6.q.29. 60
Stercora, & vrinæ an solum generentur ex superfluis cibis.Leuit.12.q.16. 202
per Stipendium solum, an possint milites adiuuare aliquos in bello. 1. Paralip.19.quæst.16. 380

Stipula, fęnum, & lignum, quid significent. Mat. 25. q. 703. pag. 441
per Stipulam, lignum, & fœnum, an intelligat Apostolus venialia, & quomodo ædificentur super fundamentum. Matt. 25. q. 699. 439 Vid. Venialia.
de Stirpe Saulis existentes, cur ad adiuuandum Dauid veniebant. 1. Paralip. 12. q. 3. 225
Stirps Saulis. Vid. Saulis stirps.
Stolam bissinam, siue Ephod, quomodo Dauid portabat. 1. Paralip. 15 q. 39. 298
Stolæ Leuiticæ quæ, & an essent vestimenta Leuitis ad ministrandum. 2. Paralip. 5. q. 35. 130
Stratagemmata in bello Abiæ, & Iudæ contra Ieroboam, cur Deus voluit, & an potuerint mori tot viri. 2. Paralip. 13. q. 44. 321
Stridor dentium, & fletus, cur dicatur, quod erunt in tenebris exterioribus. Matt. 22. q. 68. 30
Stridor dẽtium & fletus, quomodo in inferno erit. Mat. 8. q. 38. 243
Et damnum ex eis. ibid.
Stridor dentium. Vid. Dentium stridor.
Stridor, & fletus, vnde perueniant. Matt. 8. q. 36. 243
de Struthione quædam scitu digna. Leuit. 11. quæst. 30. pag. 284
Stultitia, fornicatio, oculus malus, nequitia, Impudicitia, blasphemia, & superbia, quid sint. Matt. 15. quæst. 54. pag. 231
Stupratorum siue voluntarie, siue violenter, pœna quænam esset. Leuit. 21. q. 15. 382
Stupratorum quænam esset pœna. Leuit. 21. quæst. 15. pag. 383
Subditi, an teneantur semper obedire litteris Dominorum. 3. Reg. 21. q. 8. 328
Subditus duobus modis dicitur superbire. Deut. 17. q. 5. pag. 164
Subditi, an aliquando puniantur pro peccato Prælati, & econtrario. ibid. q. 337. 430
Subditi Papæ, an possint illum fraterne corriggere. Matt. 18. q. 87. 75
Subditi, quomodo Principem honorare tenerẽtur in exequiis, & an peccarent non honorantes. Leu. 21. quæst. 8. pag. 376
Subditi, an aliquando puniantur pro peccatis Prælatorum, & econtra. Matt. 5. q. 337. 430
Subiectio, & communicatio aliqua, an fuerit in Paradiso terrestri, vel futura sit in Paradiso cælesti. Genes. 13. q. 803. 449
Subiectionem quænam faciant sine pæna. Genes. 13. q. 761. pag. 428
Substantia quælibet seu gradus substantiæ quantumcumque minimus excedit perfectionem omnium accidentium etiam simul sumptorum. Ios. 11. q. 64. 61
in Substantias intellectuales, an fluxerint formæ rerum, sicut res ipsæ à diuina sapientia processerunt, vt subsisterent. Matt. 25. q. 588. 369
Substantiis separatis, an omnibus datæ sint formæ intellectuales omnium entium. Matt. 25. q. 589. 359
Subtilitatis dos, quæ sit. Matt. 17. q. 119. 415
Subtilitas an manebit in corporibus gloriosis. Matth. 17. q. 117. 411
per Subtilitatis dotem, an possit corpus aliquod gloriosum esse in eodem loco cum corpore non glorioso. ibid. q. 118. 413
Subtilitatis dotis quæ sit operatio. ibid. q. 119. 415
Suburbana Ciuitatum, quomodo computarẽtur, quæ dabantur Leuitis. Num. c. 34. q. 3. 326
Suburbana si haberent aliqua rura, an essent illa rura Leuitarum. Num. c. 35. q. 4. 326
Suburbana quare deberent describi, vbi non essent per mille passus. Num. c. 35. q. 5. 326
Suburbana, quod sint extensa per mille passus, quomodo concordari debet istud, cum postea dicat, per duo millia cubitorum. Num. c. 35. q. 6. 330
Successiones Iudicum Israel, & nomina eorum, quot fuerint. 1. Reg. c. 12. q. 53. 331
Successio summorum sacerdotum. 1. Paralip. 6. q. 8. 158
Successor an teneatur complere votum prædecessoris sui, vel cuius succedit in hereditate. 3. Reg. 15. q. 19. 241
Succubi & incubi, an dentur, & quomodo operantur. Genes. 6. q. 5. 63
Succubus aliquando, aliquando incubus, an idem dæmon sit. ibid. q. 6.
Succubi spiritus, quomodo virile semen suscipiant, & mira de eis. Genes. 6. q. 5.
Succubi, & incubi, vtrum genuerint gigantes opinio Augustini. ibid. q. 7. 64
Sulphuris pæna an sit in inferno. Matth. 25. quæst. 560. pag. 323
Summa virorum tribus Iuda quanta fuit. 2. Reg. cap. 24. q. 15. 277
Summus Sacerdos, & minores sacerdotes, quare haberent vestes, causæ aliqualiter literales. Et causæ omnium aliorum, quæ erant in templo. Exod. c. 28. q. 23. pag. 124
Summus Sacerdos, an verum sit, quod exierit obuiam Alexandro extra Ierusalem vestitus omnibus vestibus Sacris. Exod. c. 28. q. 17. 115
Summus Sacerdos, an tunc fecerit contra præceptum. ibi.
Summi Sacerdotis in Sanctuario quadruplex administratio. Exod. c. 29. q. 16. 145
Summi Sacerdotis, cui tantum primogenitus erat Sacerdos. Num. c. 20. q. 16. 17
Summi Sacerdotis filius si incurreret maculam perpetuam antequam consecraretur quid erat, & quid si postquam consecraretur. Num. c. 20. q. 17. 18
Summi sacerdotis filio maculato, an daretur coadiutor, vel fiebat summus sacerdos alius, & quid de redditibus Summi sacerdotij. ibid.
Summus sacerdos, quomodo consulebat Dominum, & quomodo Moyses. Num. c. 23. q. 10. 86
Summorum sacerdotum redditus, & honores. Numer. c. 25. q. 8. 119
Summi sacerdotes, quomodo aliquando erant Reges. ibidem.
Sacerdotij pactum, quomodo fuit sempiternum in domo Phinees, cum fuerit translatum in domum Samuelis. Num. c. 25. q. 10. 120
Sunamitis mulier, quæ tenuit Elisæum in domo, quænam esset. 4. Reg. 4. q. 14. 29
Mulier Sunamitis. Vid. In verbo, Sunamitis.
Sunamitem mulierem, cur nominet Scriptura, & non virum suum. 4. Reg. 4. q. 15. 29
Sunamitis mulier, quomodo cognouit, quod Elisæus esset vir sanctus. 4. Reg. 4. q. 16. 24
Sunamitis mulieris, quare misit Elisæus Giezi in occursum. 4. Reg. 4. q. 37. 35
Sunamitis mulier quare dixit, quod recte agebatur apud filioum suum, cum esset mortuus. 4. Reg. 4. q. 38. 35
Sunamitis mulier an peccauerit dicendo, quod recte agebatur apud filium suum. ibid. q. 39. 35
Sunamitis mulieris ad virum, quare non loquutus est Elisæus, sed ipsi mulieri. 4. Reg. 8. q. 5. 74
Sunamiti mulieri quid proderat scire famem futuram. 4. Reg. 8. q. 4. 73
Sunamitis puerum, quare iussit Elisæus Giezi iam velociter ire ad suscitandum? 4. Reg. 4. q. 44. 36
Sunamitis, quare volebat Elisæum ire cum tanta festinantia ad suscitandum puerum. 4. Reg. 4. q. 45. 36
Sunamiti mulieri, quare prænunciauit Elisæus famem futuram potius, quam alteri. 4. Reg. 8. q. 2. 73
Sunamitis pueri anima, cum esset in altero de quattuor receptaculis animarum, quomodo potuit inde educi, sine præiudicio illius receptaculi. 4. Reg. 4. q. 56. 38
Sunamitis puer, cum debuit suscitari, quare super eum incubuit Elisæus. 4. Reg. 4. q. 52. 38
Sunamitis pueri in suscitatione, quænam facta sunt, & ordo eorum. 4. Reg. 4. quæst. 53. 38
Sunamitis mulier, an dixerit Elisæo, quod non daret sibi filium cito moriturum. 4. Reg. 4. quæst. 43. 36
Sunamitis mulier, an naturaliter conceperit, vel per miraculum, & de sex modis miraculosis pariendi, & quis eorum sit maior. 4. Reg. 4. quæst. 26. 32

Sunamitis mulieris vir, quare dixit vxori, quod non erant Calendæ, vel Sabbatum. 4. Reg. 4. q. 30. pag. 33

Sunamitis super puerum, quare bis incubuit Elisæus. 4. Reg. 4. q. 54. 38

Sunamitis puerum eundo ad suscitandum, quare dixit Elisæus quod neminem Giezi salutaret. 4. Reg. 4. q. 46. pag. 36

Sunamitis mulier, quare noluit assignare viro suo rationem itineris sui. 4. Reg. 4. q. 34. 34

Sunamitem ad mulierem, quare non loquutus est nunc Elisæus per Giezi puerum, sed per se. 4. Reg. 4. q. 23. pag. 31

Sunamitis mulier, an peccauerit dicendo Elisæo, noli mentiri. 4. Reg 4 q. 24.

Sunamitem, quare semper Elisæus vocauit mulierem istam. 4. Reg. 4. q. 36. 35

Sunamiti mulier, quare per se Elisæus non loquutus est, sed loquebatur Giezi, & Giezi ad illam. 4. Reg. 4. q. 19. pag. 30

Sunamitem mulierem, quare ammouit Giezi à pedibus Elisæi. 4. Reg. 4. q. 40. 35

Sunamitem mulierem, quare potius vocauit Elisæus, quam virum. 4. Reg. 4. q. 18. 30

Sunamitem mulierem, cur vocare fecit Elisæus. 4. Reg. 4. q. 17. 30

Sunamiti mulieri, an licuerit ire ad habitandum in terram Philisthinorum, & in quibus casibus licebat Iudæis discurrere per terram gentilium. 4. Reg. 8. q. 9. pag. 75

Sunamitis puer, quare non est suscitatus per Giezi posito baculo super eum, & an hoc fuerit propter peccatum Giezi vel mulieris. 4. Reg. 4. q. 50. 37

Sunamitis in illis 7 annis, an teneretur venire ad Sanctuarium. 4. Reg. 8. q. 10. 75

pro Sunamitæ, quare Elisæus non est loquutus Regi, vti se obtulerat. 4. Reg. 8. q. 11. 75

Sunamitis pueri ad suscitationem, quare clausit ostium Elisæus. 4. Reg. 4. q. 51. 37

Sunamiti, an ex reuelatione dixerit Elisæus, quod filium conciperet, vel expectabat suis orationibus obtinere. 4. Reg. 4. q. 35. 34

Sunamitis, an Giezi propter peccata puer eius suscitatus est posito per Giezi super eum Elisæi baculo. 4. Reg. 4. q. 50. 37

Sunamitis insidias tales ponendo quas putabat Ioram, scilicet, fugam simulando, vt illos opprimerent, an peccarent Syri. 4. Reg. 7. q. 31. 71

Sunamitis quid vellet, quare dixit Elisæus, quod Dominus celauerat ab eo. 4. Reg. 4. q. 41. 35

Sunamitis, quare proiecit se ad pedes Elisæi nihil petens. 4. Reg. 4. q. 42. 35

Superbia, Fornicatio, oculus malus, nequitia, impudicitia, blasphemia, & stultitia quid sint. Matt. 15. q. 54. pag. 231

Superbire duobus modis subditus dicitur. Deut. 17. q. 5. pag. 164

Supellectilia, & pelles immundæ, an emundarentur solis aquis lustrationis, vel exigerent viuentes. Leu. 11. q. 15. pag. 174

Supererogationis opus facere, an sit peccatum. Deut. 12. q. 13. 126

Superhumerale Sacerdotis quid erat. Exod. cap. 39. q. 1. pag. 344

de Superhumeralis conditione duarum orarum opinio Rabb. Abraham Aben Ezra. Exod. c. 28. q. 9. 102

Superior, an inferior in cognatione peccet in eodem coitu. Leuit. 20. q. 20. 365

Superstitiosa quænam sunt super quæ cælum non habet causalitatem. Leuit. 19. q. 19. 335

de Sue quædam scitu digna. Leuit. 11. q. 23. 182

Suscitandi quis modus fuit perfectior, an in testamento nouo, vel Veteri, & de differentia miraculorum factorum à viris vtriusque Testamenti. 4. Reg. 13. q. 22. 119

Suscitatus, quare fuit homo ossa tangendo Elisæi. 4. Reg. 13. q. 19. 118

Suscitatio feminis. Vid. feminis suscitatio.

Sustentatio, quomodo intelligitur. Matt. 8. q. 67. 161

ad Sustentandum Deus multa fecit, res aliunde apportando. Matt. 14. q. 107. 261

Suthela, & ceteri hic enumerati, an fuerint omnes Ephraim filij. 1. Paralip. 7. q. 7. 170

de Sybillis. Deut. 18. q. 5. 128

Syllogismi maior propositio, cur præmissa dicatur. Genes. Epist. Hier. ad Pau. 7.

Syllogismi minor propositio, cur dicatur assumptum. Genes. Epistol. Hier. ad Paul. 7.

in Sylo quænam celebrabatur sollemnitas in qua rapiendæ, erant puellæ Beniamitis in vxores dandæ. Iud. 21. q. 36. 372

Et dato quod esset de sollemnitatibus Dei, quænam ex illis erat. ibid. q. 37.

Sylo ciuitas in quanam Tribu erat. ibid. q. 38.

Sylo vrbis cur potius, quam alterius puellas Beniamitis rapere seniores iusserint. ibid. q. 39. 373

Sylo vrbis terminos, quare scriptura hic posuerit. ibidem quæst. 40.

Sylo virginum rapiendarum consilij modus. ibid. q. 41. pag. 374

Sylonitarum virginum capiendarum Beniamitis consilium dando, an peccauerint Seniores. ibid. q. 43.

Sylonitas cur putabat periuros esse seniores, quorum filias raperent Beniamitę, permittendo illas manere cum eis. ibid. q. 44.

Sylonitarum virginum patres Beniamitis illas in vxores petentibus, an dare negando peccarent. ibid. q. 46. 375

Sylo quid significat. Genes. 49. q. 4.

in Sylo quare Iudæi potius congregati sunt, quam in alio loco ad habendum consilium de bello. Iosue 22. q. 10. pag. 272

Syn desertum, & Pharan, an idem sit. Num. cap. 13. q. 39. pag. 314

Synagoga an fuerit multitudo Israelitarum, vel Leuitarum. Num. c. 4. q. 35. 88

Syrenes quæ, & de cantu earum, periculisq. nautarum, & remedijs. in Prolog. Hier. Ius. 1. q. 18. 19

Synagoga quid sit. Matt. 9. q. 85. 347

Syn vrbem, quia accepit, an fuerit Ioab factus Princeps. 1. Paralip. 11. q. 11. 213

in Synagogis primas cathedras amare, quidnam erat. Matt. 23. q. 48. 314

Syriæ Damasci, an licite Dauid imposuerit tributa. 1. Paralip. 18. q. 20. 358

Syri fugientes, quomodo ferebant vestes, & vasa, & non equos qui magis ad fugam proficerent. 4. Reg. 7. q. 33. pag. 72

Syriæ Regum de semine, cum nõ esset Hazael, vnde prouenit, quod in Regem vngeretur. 4. Reg. 8. q. 24. 78

Syriæ Regi thesaurum templi, quomodo dedisse dicatur Ioas, cum dicatur contra eum pugnasse. 4. Reg. 12. q. 19. pag. 112

Syriæ Rex quare mandauit seruis suis, vt non pugnarent, nisi contra Regem Israel. 2. Paralip. 18. q. 51. 445

Syriam percussurum Ioas quousque consumeretur, Elisæus dicendo, quomodo verum dixit, cum tamen non consumpserit, sed filius eius Ieruboam. 4. Reg. 13. q. 13. pag. 117

contra Syrum Damascenum Dauid bellum, an fuerit iustum. 1. Paralip. 18. q. 19. 358

Syriæ & Israel bellum, quare non abstulit mũdatio Naaman à lepra. 4. Reg. 6. q. 6. 55

Syri, quare vocauerunt Deos Iudæorum, Deos montium. 3. Reg. 20. q. 10. pag. 317

Syros, quomodo superare debebant Israelitæ per Deos montium. 3. Reg. 20. q. 11. 317

Syri, an peccauerint dicendo Deos Israelitarum, Deos montium. 3. Reg. 20. quæst. 17. 322

Syriæ Regi Thesauros templi dando, an peccauerit Ioas. 4. Reg. 12. quæst. 20. 112

Syriace vt loqueretur magis quam Assyriace, quare Ezechiæ nuncij petiuerunt. 4. Reg. 19. q. 40. 159

Syrus quisnam fuerit de quo habetur hic. 1. Paralip. 19. q. 25. 386

post

post Syros fugientes, quare Deus sonitum curruum, & equitum continuare fecit. 4. Reg. 7. q. 35. pag. 72
Syri, quare non sunt reuersi in castra sua videntes, quod nullus exercitus sequeretur eos. 4. Reg. 7. q. 36. 72
Syris cæcitas à Deo inducta, an vera esset. 4. Reg. 6. q. 15. pag. 57
Syrorum quænam fuit turbatio cum vasa, & vestes dimittebant. 4. Reg. 7. q. 34. 72
contra Syriam præualiturum, cur Elisæus in morte sua prænunciare voluit, & de eius prænunciatione. 4. Reg. 13. q. 9. 127
Syri fugientes quosnam Reges putabant super se venire. 4. Reg. 7. q. 20. 69
Syriæ, quomodo per Naaman data est salus. 4. Reg. 5. q. 2. pag. 42
Syros excæcatos, quare Elisæus voluit ducere in Samariam, & non in aliam ciuitatem. 4. Reg. 6. q. 19. 58
Syrorum exercitus, an euaserit propter Asæ peccata. 2. Paralip. 16. q. 21. 379
Syri, quare excæcati volebant quærere Elisæum. 4. Reg. 6. q. 18. 58
Syria quænam sit Regio. Matt. 4. q. 122. 469
Syri, quare molirentur fraudem de qua dubitabat Ioram, scilicet, fingendo fugam. 4. Reg. 7. q. 30. 71
Syri, quare fugientes tentoria reliquerunt, & omnia quæ habebant in castris. 4. Reg. 7. q. 18. 69
Syriam deleturum Ioas si quoties percussisset terram, quomodo dixit Elisæus. 4. Reg. 13. q. 15. 117
Syrorum excæcatorum oculos vt aperiret, quare Dominum orauit Elisæus. 4. Reg. 6. q. 20. 58.
Syria multas regiones sub se cōtinet. Mat. 15. q. 59. 234
Syriæ decem sunt. ibid.
Syros latrúculos ab Elisæo in Samariam ductos ab Israel Rege occidi permittédo, an Elisæus peccaret. 4. Reg. 6. q. 22. 59
Syros latrones non venisse vltra in terram Israel, quomodo dicatur hic, cum contrarium dicendum videatur. 4. Reg. 6. q. 24. 59
Syros latrunculos nisi Deus Elisæo iussisset illæsos seruare, an tenerentur eis non nocere. 4. Reg. 6. q. 23. 59
Syri latrunculi in Samariam ab Elisæo ducti, an licite occidi potuissent à Ioram Israel Rege. 4. Reg. 6. quæst. 22. pag. 59
Syri latrones, quare postquam nonnullos in Samariam duxit Elisæus, non ita frequenter venerunt in terram Israel. 4. Reg. 6. q. 25. 59
Syrus Damascenus quisnam fuerit. 1. Paralip. 18. q. 10. pag. 356
Syriæ restituta ciuitas Aila quænam fuit, & quomodo restituta est. 4. Reg. 16. q. 8. 137
Syris, an licitum fuerit venire in auxilium Ammonitarum. 1. Paralip. 19. q. 15. 379
Syriam deleturum Ioas si quinquies, vel sexies terram percuteret ad quid reuelauit Deus Elisæo. 4. Reg. 13. q. 17. 117
Syriæ in terra ædificando, an peccauerit Salomon. 2. Paralip. 8. q. 5. 198
Syri, & Chaldæi, quæ gentes sint. in Præf. Diui. Hieron. 1. Reg. q. 2. 7
A quo sint ortæ. ibid.
Syri, quæ gentes sint. in Præf. D. Hieron. 1. Reg. q. 3. 7
Vbi habitant, & a quo sint ortæ. ibid.
Syrorum lingua, quomodo conueniat cum Iudaica, & Chaldaica. in Præf. D. Hieron. 1. Reg. q. 4. & 5. 8
Syrorum, Chaldæorum, & Hebræorum literæ, an fuerint eædem à principio omnibus. in Præf. D. Hier. 1. Reg. q. 8. 10
Syrorum multitudo cum esset magna, quare fugerunt à facie Ioab. 2. Reg. c. 10. q. 7. 97
Syri victi à Dauid quot fuerunt. 2. Rēg. c. 10. q. 8. 99

T

TABERNACVLO, & Arca existentibus diuisis, an in quolibet eorum esset Sanctuarium. Exod. c. 23. q. 28. pag. 468
Tabernaculi propriè locus, an esset Sanctuarium, vel esset locus Arcæ. Exod. c. 23. q. 28. pag. 468
Tabernaculi erectio quando fuit. Num. c. 9. q. 27. 178
Tabernaculum nube stante, an stare deberet. ibid. q. 45. pag. 182
Tabernaculi operimenta, quæ. in Præfat. D. Hier. 1. Reg. q. 31. 27
Tabernaculum, vel Arca Dei, an fuerit aliquādo in Galgala, vel Masphat, aut in Nobe, vel Gabaon. 1. Reg. 7. q. 10. 131
Tabernaculum siue Sanctuarium, in quibus locis fuerit. 1. Reg. c. 7. q. 18. 133
Tabernaculum, quot modis accipitur. Num. c. 3. q. 41 pag. 48
Tabernaculi descriptio, quomodo constabat ex tabulis, & operimentis. ibid. q. 42. 49
Tabernaculi tétorium, quomodo se haberet in ostio eius. ibid. q. 43. 49
Tabernaculi descriptio magnitudinis. ibid. q. 45. 49
Tabernaculi ministrationes, quæ fiebant in eo, quæ erant. Num. c. 4 q. 4. 69
Tabernaculi in circuitu excubatio, quæ erat. Num. cap. 4. q. 46. 94
de Tabernaculo Moysi, de similitudinibus, & causis allegoricis, quas ponit Rabbi Abraham Aben Ezra, & de partibus eius, & qualiter in multis irremediabiliter errat. Exod. c. 25. q. 9. 30
in Tabernaculo quare non erat nisi vnum Candelabrum, & quomodo Iosephus errauerit in fabricatora. Exod. c. 25. q. 29. 56
Tabernaculum quare Iudæis in deserto datum fuerit. Exod. c. 26. q. 2. 62
Tabernaculi figura, quæ erat. Exod. c. 26. q. 4. 63
super Tabernaculum quare quattuor operimenta ponebantur. Exod. c. 26. q. 7. 67
Tabernaculi operimentum tertium, & quartum an solum operiret tectum Tabernaculi, vel penderet super parietes. Exod. c. 26. q. 10. 70
Tabernaculi grossities cuiuslibet tabulæ, an fuisset vnius cubiti. Exod. c. 26. q. 11. 71
Tabernaculi Tabulæ, an essent perforatæ vt vectes acciperent. Exod. c. 26. q. 13. 75
Tabernaculi, & Atrij omnis ministratio fiebat per Sacerdotes. Num. c. 18. q. 7. 420
Tabernaculi, & Atrij in ministratione, quis erat modus ministrationis Leuitarum. ibid.
in Tabernaculorum die prima quot animalia offerebantur. Num. c. 29. q. 10. 200
Tabernaculi fabricatoribus habitus artis datus supernaturaliter, an fuerit eis ablatus finito Tabernaculo. Exo. c. 28. q. 3. 94
de Tabernaculi fabricatione, an omnia, quæ dicta fuerunt Moysi, dicta fuerint ei simul sine aliqua cessatione. Exod. c. 30. q. 11. 165
Tabernaculum, quomodo Apostolus distinguat in duo Tabernacula. Exod. c. 30. q. 16. 172
de Tabernaculo nullus erat, qui sciret facere quæ Deus mandauerat. Exod. c. 30. q. 1. 174
in Tabernaculo, an liceret in die Sabbati fabricare. Exo. c. 31. q. 9. 184
Tabernaculi constructionis, & dationis legis de tempore reiicitur opinio Rabb. Salom. Exod. c. 31. q. 13. 189
Tabernaculum paruum, quod Moyses extra Castra extendit, an fuerit post primas Tabulas, an post secundas. Exod. c. 33. q. 1. 248
Tabernaculum quodnam fuerit extra castra locatum. Exod. c. 33. q. 9. 256
Tabernaculum quo tempore finitum fuerit. Exod. c. 39. q. 3. 348
Tabernaculi compositio, & figura, quæ. Exod. c. 40. q. 14. pag. 367
Tabernaculi quadruplex operimentum. Exod. c. 40. q. 15. pag. 369
Tabernaculi supellectilia, quæ erant. Exo. c. 40. q. 16. 370
à Tabernaculo quanto tempore Arca separata fuit. Exo. c. 20. q. 42. 352

Tabernaculum vtrum esset constructum postquam vasa Templi reducta sunt in Ierusalem. Exod.c. 20. q. 43. pag. 353

in Tabernaculum primum castrorum Syrorum, quomodo leprosi ingredere ausi sunt, & ibi comedere sine licentia dominorum. 4. Reg. 7. q. 21. 69

Tabernaculum cuius Sacerdotes portauerunt vasa in templum, quodnam erat. 2. Paralip. 5. q. 15. 114

Tabernaculum quot modis accipiatur. Leuit. 16. q. 20. pag. 278

Tabernaculum quare Iosue non posuit in Thamnathsaraa vrbe sua, vbi ipse habitabat. Iosue cap. 18. quæst. 1. pag. 191

Et quo tempore fuerit in Sylo. ibid.

Quare fuerit dictum, testimonij, & fœderis. ibid.

Tabernaculum quod intulerant Leuitæ, quod erat, & eius apparatus. 2. Paralip. 5. q. 17. 116

Tabernaculi in prima parte, cur nullus esse debebat cum Sacerdos Magnus introibat in Sancta Sanctorum. Leuit. 16. q. 21. 279

Tabernaculi, & Atrij Moysis quænam fuerit figura. 3. Reg. 6. q. 9. 82

de Tabernaculo, & atrio Moysi. ibid.

Et quænam fuerint in eo vtensilia. ibid.

Tabernaculi, & Atrij Moysi de vtensilibus. ibid.

Quid de eis factum est in Templo Salomonis. ibid.

Tabernaculi, & Arcæ, an idem mansionis fuerit locus. Deut. 12. q. 5. 110

Tabernaculi inter locum & locum Arcæ quænam erat distinctio. ibid.

de quibus Tabernaculis intelligatur littera hęc. Deut. 16. q. 2. 163

Tabernaculi Dei positio inter Iudæos dupliciter intelligebatur. Leuit. 26. q. 10. 534

in Tabernaculo Moysi, quare non fuerunt Cherubim lignei. 2. Paralip. 5. q. 26. 123

in Tabernaculo Moysis existentia quem finem habuerunt. 3. Reg. 6. q. 10. 84

in Tabernaculo Moysi, cur vnicum erat Candelabrum. 2. Paralip. 4. q. 15. 92

Tabernacula, quare Petrus dixit, quod fierent in transfiguratione Christi. Matt. 17. q. 62. 367

Et an vellet illa fieri miraculose, vel labore humano. ibid. q. 63.

Et quare dixit quod fierent tria. ibid. q. 64.

Tabernaculorum festiuitatis causa, & cæremoniæ eius, & tria in ea consideranda. Leuit. 23. q. 24. 464

Tabernaculorum festum nunquid custodirent Israelitæ dum essent in deserto. Leuit. 23. q. 25. 465

Tabernaculorum in festo Iudæi numquid debuissent manere tota die in Tabernaculis per septem dies. Leu. 23. q. 29. 469

Tabor mons vbi transfiguratus est Christus, quis fuit. Matt. 17. q. 18. 341

Tabulæ, an fuerunt acceptę à Saul de manu Goliath. 1. Reg. c. 4. q. 18. 96

in Tabulis duabus, quare solum decem præcepta Decalogi scripta erant. Exod. c. 32. q. 21. 211

Tabulæ legis, quare ex vtraque parte scriptæ erant. Exod. c. 32. q. 22. 212

Tabulæ, an fractæ fuerint per locum in quo erat scriptum præceptum de Sabbato. Exod. c. 32. q. 28. 220

Tabulæ secundæ, quod fuerint Sapphyrinæ. opin. Rabb. Salom. refellitur. Exod. c. 34. q. 2. 275

Tabulas, quare Moyses non sculpsit vbi eas præcidit. Exo. c. 34. q. 3. 276

Tabulas secundas, an Moyses vel Deus scripserit. ibid.

Tabulæ secundæ legis, an essent valde magnæ. Exo. c. 34. q. 5. 279

Tabulæ legis, an fuerint in aliqua alia Arca ab Arca Testamenti. Exod. c. 4. q. 7. 359

Tabulæ, & cetera quæ in Arca erant, an furtim de illa accipi possent. Deut. 31. q. 4. 291

Tactus sensus diffinitio. Matt. 17. q. 116. 406

in Tactibus impudicis, osculis, & amplexibus, an sit peccatum. Mat. 5. q. 197. 276

Talentum, cur iussit Dominus seruo malo tolli. Matt. 25. q. 122. pag. 55

Talentum, quomodo tolli possit ab eo qui illud abscondit. Matt. 25. q. 158. 69

Talentum serui mali, & pigri, cur Dominus dare fecit habenti decem, & non habenti quatuor. Matth. 25. q. 159. 70

Talentum vnum tantum, quare Giezi nolebat accipere. 4. Reg. 5. q. 31. 50

Talionis lex seu contrapassi, an sit iusta vel iniusta. Leuit. 24. q. 12. 486

Talionis lex in qua specie Iustitiæ ponatur. Leuit. 24. q. 12. 486

Talionis lex, quomodo obseruetur. Leuit. 24. quæst. 12. pag. 486

Talionis secundum legem, an eruenti dentem, vel oculum alteri esset oculus, vel dens eruendus, vel in pecunia æstimandus. Leuit. 24. q. 13. 487

de Talionis lege quid senserint Hebræi, & Latini. Leuit. 24. q. 13. 487

Talionis pęnam quare Deus in lege posuit. Matth. cap. 5. q. 323. 411

Et an esset simpliciter iusta. ibid.

de Talpa, & eius descriptio. Leuit. 11. q. 50. 189

Taphsa vrbis prægnãtes, quare occidit Manahem. 4. Regum 15. q. 23. 131

Taphet Salomonis filiam Benab accepisse vxorem, an sit intelligendum per anticipationem. 3. Reg. 4. q. 6. 67

in Tarsis quare ibant serui Salomonis semel in tribus annis, & portabant inde aurum, argentum, ebur, simias, & pauos. 2. Paralip. 9. q. 15. 229

Taphsa vrbis viros occidendo, an peccauerit Manahem. 4. Reg. 15. q. 22. 131

de Tauris idolo consecratis, quomodo potuit offerri holocaustum. Iud. 6. q. 39. 91

Taurus quod esset impositus super altari, quomodo dicatur. ibid. q. 40. 92

de Tauro alio Ioas quid factum sit. ibid. q. 41.

Tauri septem & arietes septem, cur offerebantur, cum Arcam portantes sex passus transissent. 1. Paralip. 15. q. 33. pag. 295

Tauri septem quare potius immolabantur, quam plures. 1. Paralip. 15. q. 35. 296

Taxillos & aleas formantes, an peccent. Matt. 6. q. 51. 52

ad Taxillos ludere. Vid. Ludere ad taxillos.

de Templi opere. 1. Paralip. 28. parte 2. q. 2. 563

Templi porticus descriptionem, quomodo Dauid Salomoni dedit. 1. Paralip. 28. 2. parte cap. q. 1. 563

Templi pro singulis vasis, an Dauid aurum, & argentum dederit. 1. Paralip. 28. 2. cap. q. 3. 565

in Templo Domini multa candelabra, & mensas fuisse, an verum sit. 1. Paralip. 28. 2. cap. par. q. 4. 566

in Templo leunculi aurei, et argentei quinam erant. 1. Paralip. 28. 2. par. cap. q. 5. 566

ad Templum spectantia, quomodo manu Dei scripta omnia ad Dauid venerunt. 1. Paralip. 28. 2. par. cap. q. 7. pag. 567

Et an verum sit quod omnia scripta fuerint manu Dei. 1. Paralip. 28. 2. par. cap. q. 8. 568

Templi aurum. Vid. aurum templi.

Templum sanctificare aurum quod in eo est, quomodo verum sit. Matt. 23. q. 108. 346

de Templo quod Christus dixit, scilicet, non manebit lapis super lapidem qui non destruatur, quomodo verum sit. Matt. 24. q. 9. 450

Templum penitus perire, quare Christus voluit. ibidem quæst. 10.

in Templo, quomodo Sacerdotes ista vendi facerent, cum iterum ementes, & vendentes de templo eiecisset. Matt. 21. q. 78. 415

Templum Dei quid sit. Matt. 15. q. 26. 213

Templum, & domus gloria Dei repletum quidnam erat, & quomodo in illud Sacerdotes introire non poterant. 2. Paralip. 7. q. 10. 173

in Templum quando Arca portata fuit, an diuisa essent ministeria. 2. Paralip. 5. q. 33. 129

Templi in vestibulo ad quid factæ erant columnæ, & quomodo ponebantur. 2 Paralip.3.q.26. pag.80
Templum istud quod replebatur gloria Domini quid erat,& quomodo non poterant Sacerdotes ingredi. 2. Paralip.7.q.10. 171
Templi Salomonis in dedicatione quare Israelitæ tantum manserunt. 2. Paralip.7.q.27. 186
in Templum intulisse vasa omnia Salomonem quomodo stare possit, Arca, quæ vas est principale, nondum illata. 2. Paralip.5.q.2. 106
Templum vt ædificare vellet, quidnam Dauid mouebat. 1. Paral.17.q.2. 329
Veli Templi scissio,quomodo facta est, sine aliqua causa. 2.Paral.3.q.23. 77
Velo Templi scisso, cum omnia, quæ in illo erant, apparuerint,an Israelitæ videntes ea morerentur. 2.Paral.3. q.24. 78
Templum cur Iosias restaurauit. 4. Reg.cap.22. quæst.4. pag.191
Templi à restauratione facta sub Ioas, & à Iosia, quodnam tempus fluxerit. 4.Reg.22.q.4. 191
Templi restauratio à Iosia,quomodo facta est, & quis ordo fuerit in eo.4.Reg.12.q.5. 191
Templi de edificatione,cur Dauid consuluit Nathan. 1. Paralip.17.q.4. 329
Templum quare nunc voluit Dauid ædificare. 1.Paralip. 17.q.8. 330
Templa Idolorum quæ fecit Salomon,an peccauerit Asa non destruendo. 2.Paralip.15.q.30. 365
Templa Gentilium. Vid. Gentilium templa.
Templa Idolorum vxorum, & concubinarum Salomonis quare non destruxit Asa. 2. Paralip.15. quæst.29. pag.365
Templi thesauros tollendo,an peccauerit Sesac. 2. Paral. 12.q.16. 291
Templi septum ingredienti, an mortis pœna iuste à Ioiada imp meretur. 4.Reg.11.q.13. 103
Templi de vasis cum dictum est, cur non dictum de vestibus Sacerdotum, & Leuitarum. 2.Paralip.4.q.25. pag.103
Templis in duobus, quomodo vt Deum colerent Israelitis persuaderi potuit. 2. Paralipom. cap.13. quæst.25. pag.310
Templum cum ædificatum est,quænam Sacerdotum ornamenta fecerit Salomon. 2. Paralip.cap.4. quæst.27. pag.104
Templa à Salomone diis vxorum facta non destruendo, an peccauerit Ezechias. 4. Reg. cap.18. quæst.10. pag.152
Templi,an facta fuerint plura vasa, quam habeantur. 2. Paralip. cap.4. 2.Paralip.4.q.26. 104
in Templo Salomonis existentia,quem finem habuerunt, 3.Reg.6.q.10. 84
pro Templo Domini ad quid erant quæ hic ponuntur. 1. Paralip 9.q.13. 195
Templi altaris holocaustorum quæ fuerit figura,2.Paral. 4.q.4. 85
in Templum quomodo ingredi potuit Athalia. 4. Reg. 11.q.19. 105
Templi Sal. Candelabrorum,quinam esset situs. 2.Paral. 4.q.17. 93
in Templo Salom. quænam fiebat ministratio in decem mensis. 2.Paralip.4.q.19. 94
Templi Salom. mensarum ordo, & situs. 2. Paralip.4. q.20. 95
Templi altare holocaustorum, quomodo licuit fieri de ære,& operiri auro, & altare Moysi de lignis setim fieri,& operiri ære.2.Paralip.4.q.5. 85
in Templo Salomonis ad quid erant luteres, & conchæ, cum non fuerint in Tabernaculo Moysi. 2. Paralip.4. q.13. 90
in Templo Sal. candelabra quot erant,& quare tot facta sunt,cum in Tabernaculo Moysi vnicum esset.2.Paral. 4.q.14. 92
in Templo Salomonis quare tot erant candelabra, & cur vnum in templo Moysi. 2. Paralip.4. q.15. 92
Templi in ædificatione cur annotatio temporis ponitur, cũ hoc non sit consuetũ in Sacra Scriptura.3.Reg.6.q.1.
Templi ædificationis annotatio temporis, quare potius posita fuit ab exitu de Ægypto, quam ab alio tempore. ibid.q.3. 80
Templum Salomonis, quando ædificabatur, vbinam sacrificia fiebant. ibid.q.5. 81
Templum facere an Salomoni licuerit, vt postea cessaret ritus legalis in Tabernaculo. ibid.q.6. 81
Templum vt in Ierusalem ædificaret, an Deus Salomoni reuelauerit. ibid.q 7. 82
Templum tantæ varietatis, quonam modo sciuerit Salomon ædificare. ibid.q.8.
in Templo Salomonis,quidnam factum sit de vtensilibus Tabernaculi,& atrij Salomonis. ibid.q.9. 82
Templum cur fecit Salomon maioris quantitatis, quam esset Tabernaculum Salomonis, cum illud fuerit eiusdem figuræ.ibid.q.11. 86
Templum Salomonis, quomodo fieri potuit sine ferramentis. ibid.q.12. 88
Templi tabulatum, an esset tantæ altitudinis quanta erat templum. ibid.q.14. 92
Templi partes qualiter erant fabricatæ.3.Reg.6.q.19. 97
Templi atria quattuor,& eorum figura. ibid. q.20. 98
Et quinam in illo intrabant. ibid.
Et quid singula erant. ibidem.
Templi atria quot erant. ibid.q.21.
Templi in circuitu existentium domorum dispositio.ibid. quæst.20. 97
Templi dedicatio an fuerit immediate post ædificationem.3.Reg.8.q.1. 118
Templi dedicatio quomodo potuerit fieri mense septimo, cum mense octauo consumatum fuerit. 3. Reg.8. q.2. 119
Templum quare impletum est nebula. ibidem quæst.7. pag.122
Templum ædificare si quis tentasset post Salomonem, an peccasset. 3.Reg.8.q.12. 125
in Templo Salomonis quomodo Deus dixit, quod poneret nomen suum in æternum,cum omnia deberent cessare veniente lege noua, etiam si non peccarent Iudæi. 3.Reg.9.q.6. 138
in Templo vendentes. Vid. Ementes, & vendentes.
Templi crematio quot annis distauerit ab initio sæculi.4. Reg.25.q.35. 226
Templi crematio quot annis distet à diluuio. 4. Reg. 25. q.35. 226
Templi crematio quot annis distet ab exitu de Aegypto. 4.Reg.25.q.35. 226
Templi crematio quot annis distet ab eius edificatione.4. Reg.25.q.35. 226
Templi Thesauros dãdo Syriæ Regi, an peccauerit Ioas. 4.Reg.12.q.20. 112
Templi Thesaurum,quomodo dicatur Ioas dedisse Syriæ Regi,cum contra eũ pugnasse dicatur.4.Reg.12.q.19.
de Templo educi faciendo Athaliam, an peccaret Ioiada.4.Reg.11.q.21. 105
Templum,an in Veteri Testamento gauderet immunitate aliqua,sicut nunc Ecclesia,vt Iuristæ putant. 4.Reg. 11.q.21. 105
de Templo educi Athaliam faciendo vt occideretur, an peccauerit Ioiada. 4.Reg.11.q.22. 105
in Templum quare nunc iuit Athalia. 4. Reg. 11. q.23. pag. 105
extra Templum altaria existentia non delendo an peccauerit Ioas.4.Reg.12.q.2. 107
Templum quomodo indigebat reparatione. 4.Reg. 12. q.6. 108
Templi solum restauratio an fieret ex pecunia transeuntium ad numerum.4.Reg.12.q.12. 110
Templi vasa ex qua pecunia empta sunt. 4. Reg.12.q.13. pag.110
Templi ostiorum custodes,an essent Sacerdotes,vel Leuitæ. 4.Reg.12. q.11. 109
reparatione Templum quomodo indigebat. 4. Reg.12. q.6. 108

Templum Domini nubes quæ repleuit, an ſemper manſerit. 2.Paralip.6.q.136.
Templum Ieruſalem quare Deus deſtruxit,& etiam templa Gentilium deſtruebat. Leuit.26. q.15. 543
io Templum ingreſſus Chriſti. Vid. Chriſti introitus.
in Templo quænam vendebantur. Matt.21. quæſt,66. pag. 409
in Templo vendentium, & ementium circa eiectionem à Chriſto factam quod Matthæus, & Ioannes ſcribunt, an idem ſit. Matt.21. q.63. 408
Et Vid. in verbo vendentes.
Templum cum ædificari debuit per Salomonem, cur ædificatum non fuit in principio dominij ſui. 2. Paral. 3. quæſt.4.
Templi Ieruſalem. ſecunda conſtructio difficilis. Geneſ. Epiſt. Hier, ad Pan.7.
Templi vaſa quare non abſtulerunt de Templo Baal occiſo Athalia. 4. Reg.12.q.16. 131
de Templo Apollinis in Delpho. Matth 6. quæſt.90. pag. 100
in Templum de quo. 2.Paralip.7. ad quid introire volebant Sacerdotes,& quomodo non poterant. 2.Paral.7. q.11. 172
Templi vaſa,an liceret Iſraelitis videre templi ſciſſo velo in Chriſti paſſione,vel tenerentur aliud facere. 2.Paral. 3.q.25. 78
Templi Salomonis altare cum ſacrificia non caperet, an liceret quædam in holocauſtorum altari quod Moyſes fecerat cremari. 2.Paralip.7.q.25. 184
Templi circa ſollemnitatem, & dedicationem,quomodo Iſraelitæ ſe habuerunt. 2.Paralip.7.q.26. 185
Templi velo ſciſſo an Iſraelitæ tenebantur aliud facere, ne vaſa viderentur,vel licebat iam eis vaſa videre.2.Paralip.3.q.25. 78
Templi columnarum,quæ fuerit magnitudo,figura,& ſitus. 2.Paralip.3.q.28. 81
Templi cur non potius in Chriſti paſſione portæ apertæ fuerunt, vel fractæ valuæ, vt omnia paterent, quam templi velum ſciſſum. 2.Paralip.3.q.21. 77
Templi velum cur potius ſciſſum eſt in die paſſionis Chriſti,quam aliis diebus, 2.Paralip.3.q.22. 77
Templi veli ſciſſio quomodo facta eſt ſine aliqua cauſa. 2.Paralip.3.q.23. 77
Templi columnarum in capitellis quot fuerint malogranata. 2 Paralip.
Templi in oraculo quomodo ſtare poſſit factas eſſe quaſi catenulas & ſuppoſitas eſſe columnarum capitibus, cum columnæ in oraculo non eſſent. 2. Paralipom.3. q.30. 82
Templi ædificandi locus quomodo Dauid in area Ornam monſtratus eſt. 2.Paralip.3.q.9. 67
Templi habitudo quænam erat,& quomodo diſpoſita eſſent,quæ in eo erant. 2.Paralip.3.q.11. 68
Templum Salomonis ad quid fuerit conſtructum. 2.Paralip.3.q.2. 64
Templum per Salomonem cur debuit ædificari. ibid.
Templum, ſeu domum gloria Dei repletum ad quid Sacerdotes introire vellent,2.Paralip.7.q.11. 172
in Templo quis erat Leuitarum locus.2.Paral.5.q.36.
ante Templum porticus exiſtens qualis, & ad quid erat, 2.Paralip.3.q.13. 70
Templi domus inferior apud pauimentum cum eſſet diuiſa in interiorem, & exteriorem, cur vna ipſarum erat maior altera. 2.Paralip.3.q.14. 71
Templi in parietibus palmæ,& Cherubim ſculpti in quo erant ſculpti. 2.Paralip.3.q.15. 71
Templi in parietibus Cherubim ſculpti, qui erant. 2. Paralip.3.q.17. 74
in Templo iurans an iudicialiter puniatur, 2. Paralip.6. q.15. 148
Templi in parietibus ad quid fieri fecit Salomon Cherubim.2.Paralip.3.q.18. 74
Templi altitudo, quare dicitur hic, quod erat cubitorum centum viginti,cum dicatur quod erat cubitorum triginta.2.Paralip.3.q.12. 70
Templi figura, quare fuit ſexaginta cubitorum in longitudine,latitudo viginti,& altitudo centum, & viginti. 2. Paralip.3.q.10. 67
Templi in parietibus ſculptorum Cherubim, qualis erat figura. 2.Paralip.3.q.16. 72
Templum Salomonis ad quid fuerit conſtructum. 2. Paralip.3.q.12. 64
Templum Salomonis cum fieri debuiſſet,cur non factum fuit ante Salomonis tempus. 2.Paralip.3.q.115. 64
Templum quare fuit potius fabricatum in Ieruſalem, quam in alia ciuitate Iſrael.2.Paralip.3.q.6. 66
Templi velum ad quid erat,& in qua parte templi. 2.Paralip.3.q.19. 75
Templum quare in area Ornam Iebuſæi fuit conſtructum. 2.Paralip.3.q 8 67
Templi velum. quare in Chriſti Paſſione ſciſſum eſt, & quomodo, ibid.q.20. 76
Templi Pinnaculum. Vid. Pinnaculum.
Temerarium iudicium, Principum filiorum Ammon. 2. Paralip.19.q.6. 373
Temperantia an verſetur circa omnes delectationes, & triſtitias ſenſitiuas. ibid.q.9. 36
Tempeſtas in mari concitata nauigantibus Diſcipulis,an fuerit naturalis, vel Chriſti voluntate ſupernaturaliter concitata. Matt.14. q.148. 178
Tempeſtas exorta in Chriſti transfretatione,an naturalis fuerit,vel miraculoſa. Matt.8.q.74. 268
Tempeſtas iſta,cur iam magna fuerit, ibid. q.76.
Et an quia quanto erat maior,tanto erat miraculum maius, ibidem.
Tempeſtuoſus,& ventoſus, quod dies erit ſi cælum mane rutilat,quomodo ſit verum. Matt.16. q.8. 258
Temporalia nobis adiecturum Regnum ſuū primo quærentibus,propter duo Chriſtus dixit.Matt 6.q.185.186
de Temporalium proſperatione Iudæis à Deo promiſſa, quæ quadrifariam diuidi poſſunt. Deut.28.q.1. 254
Temporalia quadrifariam diuidi poſſunt,ibid.
Temporalium bonorum in petitione vitia ſex quæ accidere poſſunt,excluduntur in oratione Dominica. Matt. 6.q.111. 125
de Temporalibus retributionem cur Deus hic poſuerit. Matt.19.q.217. 300
Temporalia,an ſint propter ſcandalum dimittenda.Mat. 18.q.52. 41
Temporalium ſollicitudo.Vid. Sollicitudo Tēporalium.
Tempus paſſionis Chriſti fuit 3. Aprilis anno eiuſd. 33. Def.p.2.c.16. 37
Tempus an ceſſauerit in diluuio. Geneſ. cap.8. quæſt.18. pag. 85
Tempus ab exitu de Ægypto vſque ad templi ædificationem,quomodo ſit computandum. 3.Reg.6.q.4. 81
Tempore quo ædificabatur templum Salomonis,vbinam ſacrificia fiebant,ibid.q.5. 81
Temporum nulla hiſtoria aſſignatur à cap.11. Geneſ. vſque ad 19. Geneſ.11.q.36. 110
Tempus quātum fluxerit à principio ſæculi vſque ad crematonem templi. 4.Reg.25.q.35. 226
Tempus quantum fluxerit à Diluuio vſque ad cremationem templi. ibid.
Tempus quantum fluxerit ab exitu de Aegypto vſque ad cremationem templi. ibid.
Tempus quantum fluxerit ab ædificatione templi vſque ad eius combuſtionem. ibid.
Tempus dupliciter capitur. Geneſ.1.q.8. 6
Et quomodo accipiatur hic. ibid.
Temporum ordo à tranſmigratione Babylonis vſque ad Chriſtum. Matt.1.q.91. 246
Tempus quantum interfuerit inter prænunciationem factam per virum Dei de occiſione Sacerdotum, & cremationem oſſium ſuper altare Bethel, & eius exequutionem per Ioſiam.4.Reg.23.q.32. 206
Temporis annotatio cur ponitur in ædificatione templi, cum hoc non ſit conſuetum in Sacra Scriptura. 3. Reg. 6.q.2. 79
Temporis annotatio ædificationis Tēpli cur ponitur ab exitu de Aegypto potius quā ab alio tempore. ibid.q.3.
Tempora ſacrificiorum quænā eſſent.2.Par.13.q.34. 315

Tempora obſeruare an debeat Medicus, & an errei non obſeruando. Leuit.19.q.20. pag.336

Tempora omnia ad præcipiendum Iſrael quomodo ſcirent Principes 200. tribus Iſſachar. 1.Paralip.12.q.26. pag.239

Temporis duæ ſolum partes ſunt, ſcilicet, præteritum, & futurum. Ioſue 11.q.31. 34

Tempora regis Aſa qualiter ſe habuerunt. 2.Paralip.14. q.2. 327

Tempus quantæ quantitatis erit inter ſigna præcedentia, & iudicium vniuerſale. Matt.cap.25. quæſt. 310. pag.145

Temporum correctiones quales factæ fuerunt apud Latinos. Def.par.2.c.91. 88

Et quod nullam earum omittunt Aſtrologi. ibid.

Tempora nulla Gens computare poteſt rationabiliter niſi per motum cæli, & non per motum primi mobilis, nec ſtellarum fixarum, ſed per motum planetarum, & non per aliquem planetam, niſi per Solem, & Lunam, & de hoc ponuntur ſex rationes, & ibi differentia Veneris, & Mercurij. ibid.c.91. 89

Temporis emendatio quam fecit Numa Pompilius in annis Latinis ponendo duodecim menſes an fuerit per menſes, & annos Lunares, Et quot inconuenientia ſequantur ex computatione iſta. ibid.c.92. 91

Tempora quomodo cum Hebræi computent per menſes & annos Lunares, non ſequantur aliqua inconuenientia de prædictis ex computatione Numæ Pompilij. ibid.c.93. 91 e

Temporis poſt mendationem factam à Numa Pompilio alia emendatio facta eſt, in qua menſes & anni facti ſunt ſolares, & annus conſtabat diebus 365 ſiue quarta. ibid.c.94. 92

Et quæ inconuenientia ſequebantur ex hoc. ibid.

de Temporum emendatione quam fecit Octauianus addendo quartam biſſextilem. ibid.c.95. 93

Et quare illi dies vocentur intercalares. ibid.

Et quare biſſextus. ibid.

Et quomodo poſtea corrupta fuerit emendatio iſta per Sacerdotes. ibid.

Emendationem aliquam temporum Aſtrologi nõ omittunt. Et ratio contra eos non valet. ibidem cap.96. pag.93

Temporis de ſubiecto quid dicant Philoſophi, & quid Catholici, & an ſuppoſita creatione cogantur dicere materiam elementalem eſſe ſubiectum temporis, vel aliquid alterum. Ioſue c.10.q.74. 241

Tempus probatur quod non debuit fundari in materia elementali, ſed in primo mobili, cum ceſſauit nubecula, quæ initio mundi, putatur fuiſſe diſtinctiua temporis. Ioſue c.10.q.75. 341

Temporis ſubiectum an natura elementalis eſſe poſſit. Ioſue c.10.q.76. 342

Tempus an debeat concedi poſt diem Iudicij. ibid.

Tempora certa Anni obſeruare ad ſeminandum, & alia faciendum an licitum ſit. Exod. cap.12. quæſt.15. pag.136

Tempus in præſenti non eſt, nec pars temporis. Exod. c.23.q.30. 471

in Tempore, an detur præſens, præteritum, & futurum. Exod.c.33.q.31. 471

Temporis, qualiter per ſimultatem partium præteritarum, & ſimultatem partium futurarum, poſſumus intelligere, quod Deus intelligit ſimul, præſentia, præterita, & futura, & ea ſimul ſint. Exod.cap.23. quæſt.32. pag.272

Tempus vtrum cognoſci poteſt quando, futurum eſt. Exod.c.23.q.35. 476

Temporis ſubiectum quid eſt. Ioſue c.10. q.73. 340

Tempora quæ habeant inter ſe cõtrarietatem ſolidam, & quæ ſimplicem. Ioſue c.10.q.45. 324

Tempora habentia contrarietatem ſolidam non poſſunt coniungi, ſed medium habent ſimplicem contrarietatem. ibidem.

Tempora quare ſic ordinantur ſecundum quartas Zodiaci. Ioſue c.10.q.47. 325

Index Quæſtionum.

Temporum quattuor anni de contrarietate ſolida, & ſimplici, & de proportione, & colligatione illorum, per quæ media conſiſtat. Ioſue c.10.q.55. 329

de Temporibus quattuor, elementis quattuor, & de humoribus quattuor quodlibet neceſſario habet ſolidam contrarietatem ad vnum, & ſimplicem ad duo ſui generis, & cur hoc. Ioſue c.10.q.60. 333

Tempora quattuor, humores quattuor, & elementa quattuor, an neceſſe ſit eſſe tantum, vel ſit poſſibile eſſe plura, vel pauciora his. Ioſue c.10.q.61. 333

Tempora quattuor anni impoſſibile eſt eſſe plura, vel pauciora. Ioſue c.10.q.66. 336

Tempora quattuor eſt impoſſibile eſſe plura. Ioſue c.10. q.67. 336

Temporis ſubiectum eſt vnicum, quo menſurantur omnia temporalia, vnde quandocumque eſt motus, eſt tempus, ſed non in quocumque eſt motus, eſt tempus. Ioſue c.10.q.71. 339

Temporis ſubiecti explicat duas conditiones, & quomodo iſtæ competunt primo mobili. Et quod non eſt ipſum adæquatum ſubiectum temporis contra Philoſophos. Ioſue c.10.q.72. 339

Tempora regum malignantium, an aliquando ſubticeantur. 3.Reg.15.q.7. 234

Tenebræ quomodo impediebant Ægyptios, ne accederent ad Hebræos. Exod.c.14.q.5. 200

Tenebræ exteriores an erunt in inferno, & quæ ſit iſta pœna. Matt.25.q.556. 319

Tenebræ exteriores, an ſint aliquid apud inferos, & quæ erant apud Chananæos, apud quos Chriſtus loquebatur. Matt.25.q.557. 320

Tenebræ exteriores apud Chananæos ad quos Chriſtus loquebatur quænam erant. Matt.25.q.557. 320

in Tenebras exteriores quod Regni filij proijciētur, quomodo dicatur. Matt.8.q.36. 243

Tenebræ quomodo in inferno erunt, cum ignis de natura ſua ſit lucidus. Matt.8.q.37. 243

Tenebræ exteriores, quænam ſint. ibid.q.67. 29

in Tenebris exterioribus, quare dicatur, quod erit fletus, & ſtridor dentium. Matt.22.q.68. 30

Tentare quid ſit. Matt.16. q.12. 260

Tentatio quomodo accipiatur. Matt.6.q.95. 108

an Tentat Deus homines, vt littera ſonare videtur. Deut. 13.q.2. 128

in Tentatorem malorum Deum eſſe, quomodo intelligitur, cum id dicatur Iacobi 1.c. ibid.

Tentatio an ſit optanda, vel fugienda. Matt.cap.4.q.70. pag.427

Tentet ne hominem Deus. ibid.q.71. 429

Tentetne caro, & Mundus homines. ibidem quæſt.72. pag.430

Tentatio ad iram quomodo ſe habeat. ibidem quæſt.73. pag.431

Tentatio carnis, & mundi, an ſit peccatum. ibid. q.76. pag.433

Tentatio quænam ſit inter omnes grauior. ibidem q.76. pag.435

Tentationis quot ſunt ſpecies. ibidem q.77. 436

Et quomodo diſtinguantur. ibid.

Tentatio Chriſti. Vid. Chriſti.

circa Tentationem humanam, quæſita quædam. Matt.4. q.63. 421

Tentatio dæmonis, an ſit peccatum. ibidem quæſt.68. pag.425

Tentatio carnis, mundi, & dæmonis, quales ſint. Matt.6. q.117. 130

Et quæ ſit fortior. ibid.

Tentare Deum quid ſit. Matt.4. q.43. 408

Et quare tentandus non ſit. ibidem.

à Tentationibus quare liberari petamus. Matt.6. q.118. pag.131

Et quid in hoc petamus. ibid.

Tentabantur Apoſtoli à dæmonibus quod notent viri deuoti, nec mirentur ſi tentantur in hac valle miſeriæ. Matt.10.q.60. 409

Tentatio. Vid. reliqua in verbo. Homines, & diabolus

Tentorium, & velum quare differenter fabrefacta sunt. Exod.cap.36.q.3. pag.327

Terminos Israel restituturum Ieroboam vbinam Ionas prophetauit. 4.Reg.14.q.21. 125

Terra cum à nullo sustenietur, quare non cadat ad aliam partem mundi. 1. Reg.c.2.q.2. 59

Terra quomodo fundata sit, ne moueatur huc, & illuc. ibidem.

Terra, quæ erat vltra Iordanem solum, an dicatur terra promissionis. Iosue c.1.q.17. 27

Terra, quæ erat vltra Iordanem, an sola erat promissa Iudæis. Iosue c.1.q.18. 28

Terra promissionis, quæ sit propriè. Iosue cap.1.q.20. pag.29

Terra Duorum Regum Amorrhæorum an sit terra promissionis. Iosue c.1.q.21. 30

Terræ promissionis, qui sunt termini secundum diuersas assignationes. Iosue c.1.q.23. 31

Terram duarum tribuum, an remanserint aliqui viri ad defendendum, cum Iudæi transierunt Iordanem. Iosue c.1.q.65. 51

Terram illam an nullus vir bellator defendit. Iosue c.1. quæst.66. 51

Terra promissionis cum calidissima sit, quomodo est possibile, quod in ea niues generentur. Iosue c.3. quæst.37. pag.115

Terra habitabilis, an posset fieri maioris quantitatis si latitudo declinationis ab Aequinoctiali esset maior. Iosue c.10.q.42. 322

Terra aliqua vt sit habitabilis duæ conditiones requiruntur. ibidem.

in Terra, & aere, quod non possunt ligari vnico medio ijdem transitus. Item quod diuersum est in aqua, & terra: Et etiam in aere, & igne, eo quod illud medium ad colligandum illa est. Iosue c.10.q.52. 328

inter Terram, & aquam non potest intercidere aliquod elementum. Iosue c.10.q.6. 335

Terræ promissæ termini, qui sint. Exod.cap.23.quæst.85. pag.531

Terræ habentes duplicem declinationem solis, scilicet, Aquilonarem, & Meridianam, habent ver, & hyemem duplicem. Terræ vere habentes vnicam habent simplicia tempora. Num.c.13.q.5. 300

Terræ apertio ad absorbendum an aliquando ad aliquas gentes acciderit sicut ad Dathan, & Abiron. Num.c.16. q.18. 402

Terram deuorare habitatores suos, quid signet. Numer. c.13.q.51. 321

Terra duarum tribuum, & dimidiæ, an esset pars terræ promissionis, vel adiuncta illi per accidens. Num.c.20. q.8. 9

Terra quomodo dicatur fluere lacte, & melle. Leuit.20. q.24. 368

Terra Israel. Vid. Israel terra.

Terra promissionis. Vid. Promissionis terra.

Terra an ante diluuium esset sphærica. Genes.1.quæst.20. pag.11

Terra an habuisset maledictiones datas, etiam si homo non peccasset. Genes.3.q.19. 42

Et in ea an ortæ essent spinæ. ibid.q.20.

Terra, si maledicitur à Deo, quomodo maledicitur homo qui à terra separatus est. Genes. cap.13.quæst.824.

Terræ maledictio in quo consistat. ibidem q.825. 460 pag.460

Terræ maledictionis nomine quid importetur. ibidem quæst.826.

circa Terram, an Deus interdum maledictionem faciat propter hominem. ibid.q.827. 461

Diluuntur obiecta circa hoc proposita, & quæritur, an sit inconueniens fieri immutationes. ibid.q.828. 461

An inconueniens sit immutationes fieri circa aliquas terras particulares. ibid.q.828.

in Terræ maledictione an malum aliquod vniuersale ei fuerit inductum. ibid.q.829. 462

Terræ maledictio, an fuerit eius diminutio virtutis vniuersalis. ibid.q.830. 463

Terræ maledictionis, an ita fuerint causa peccata eorum qui ante diluuium peccauerunt, vt peccatum Adæ. Genes.13.q.831. pag.463

Terræ maledictionis verborum illorum: Maledicta terra in opere tuo quænam sit vera intelligentia. ibidem q.832. 464

Et cur dicitur: in laboribus comedes ex ea cunctis diebus vitæ tuæ. ibid.q.833.

Et cur dicitur: comedes ex ea, cum etiam comedat ex aliis. ibid.q.834.

Terræ qualitas, an inclinet ad Sodomiam. 3. Reg.c.14. q.35. 228

Terra an acceperit tantam materiam quantam occupabat locus in quo extitit. Genes.1.q.9. 7

Et an materia illa habuerit qualitates actiuas, & passiuas. ibidem.

Terra, & aqua an fuerit in prima die. Genes.1. q.10. pag.8

Terra an apparuerit diuisis aquis. ibid.

Terram habere os, quomodo dicatur hic, cum non sit animal. Deut.11.q.2. 95

Terra, quomodo intelligitur, quod fuit diuisa. Genes.10. q.10. 96

super Terram an fiet aliqua obscuritas solis motu cessante in mundi innouatione. Matt.25.q.470. 253

Terræmotus per loca futuros quare dixerit Christus. Mat. 24.q.63. 476

& Terræmotus isti quinam fuerunt. ibidem.

de terræmotu ad quid Christus hic dixerit. ibidem q.64. pag.476

de terræmotibus quare Christus dixerit, cum illi in Iudæa non acciderint. ibid.q.65.

de terræmotibus quædam. Parad.5.c.100. 88

Terrestris Paradisus. Vid. Paradisus terrestris.

Tertius possessor extraneus. Vid. Possessor tertius.

Testamenti Veteris, & Noui à sanctis viris factorum quæ sit miraculorum differentia. 4.Reg.13.q.22. 119

Testamenti Noui, & Veteris à sanctis viris factorum, quæ sit miraculorum differentia. 4.Reg.13.q.22. 119

in Testamento Veteri, an Rex haberet plenam potestatem super Sacerdotes in ciuilibus, & in criminalibus, sic, vt ipsos posset priuare, & occidere. 4. Regum c.12. q.8. 108

Veteris, & Noui testamenti sacrificia in quo differant quo ad efficaciam. Leuit. 1. q. 16. 15. & quæst. 17. pag.16

in Testamento Veteri, quare tam grauiter punitus est Giezi pro simonia, & Simon Magus primus simoniacus in nouo non fuit sic punitus. 4.Regum 5. quæst.39. pag.52

Testamenti Veteris, & Noui librorum exemplaria faciendo, an peccauerint Lucianus, & Hesychius. Matt.Prol. 2.q.6. 63

Testamenti Veteris Librorum ordo. Matt.Præf.quæst.2. pag. 2

Testamenti Noui librorum ordo. Matth. Præf. quæst.3. pag. 3

Testamenti Veteris, & Noui librorum auctoritatis, quæ sit differentia. Matt.Præf. q.6. 7

in Testamento Veteri, quare Deus iusserit obseruari tribuum distinctionem, & non in Nouo. Leuit.25. q.12. pag.501

Testamenti Veteris in sacrificiorum speciebus, quænam erat differentia. 4.Reg.16.q.13. 139

in Veteri testamento, an ministri Ecclesiæ sepelirentur in vestibus suis. Leuit.10.q.11. 145

Testamenti Veteris, & Noui, quæ sit differentia. Matt.17. q.92. 381

Testamenti Veteris librorum, quo tempore septuaginta Interpretes translationem fecerunt. 1.Paralip. Præf.1. Hier.q.6. 14

Testamentorum executor an benefaciat tardando eleemosinarum solutionem, vt defuncti res melius vendantur. Matt.6.q.8. 78

Testamenti Veteris libri, quomodo sint 22. in Præfat. D. Hier.1.Reg.q.15. 14

Testa-

Testamentum nouum cur non habet vnam coadunationem hominum, quæ habeat tantum seruire Deo, sicut erat in Veteri. Num.c.3.q.29. pag.41
in Testamento veteri quomodo omnia erant figura noui, & qualiter ratio litteralis differat ab allegorico sensu: & isti sensus à quo ortum habuerunt. Exod.c.15.q.9.30
Testamenti noui status melius ordinatus est, & perfectior quam status veteris testamenti. Def. par.2. cap.44. pag.56
Et in quo. ibidem.
Testamentum nouum nullum malum nec minimum permittit. ibid.
in Testamento nouo non sunt aliqua sacrificia carnium, nec alterius modi sicut in veteri, sed solum manent duo sacrificia, scilicet: Eucharistia, & sacrificium laudis. ibid.c.49. 88
Et quare hoc. ibidem.
in Testamento nouo non sunt contaminationes, & purificationes legales. ibid.c.50.
in Testamento nouo est solum immunditia, quod coinquinat animam. ibidem.
in Testamento nouo, quare nullæ leges forenses datæ sunt. ibid.c.51. 59
in Testamento nouo non sunt necessarij prophetæ, nec alij modi consulendi Dominum. ibid.c.53. 60
Et quare. ibid.
Et quando accidunt dubia circa res non maximas, quid agendum sit. ibid.
in Testamento nouo prophetæ multi fuerunt in ecclesia primitiua, & quare hoc, & quod pauco tempore durauerunt. ibid.c.55. 61
Testamentum nouum manifeste probat trinitatem personarum, in Opusc. de trin. concl.3. 13
Testamentum vetus mala quædam permittebat, lex tamen noua nullum saltem minimum. Def. par.2. c.44. pag.56
Testamenti veteris lex est quasi inter purum bonum & purum malum. ibidem.
in Testamento veteri, quare Deus non solum dedit leges pertinentes ad cultum suum, sed etiam leges forenses pure pertinentes ad communicationem humanam. ibid.c.51. 59
in Testamento veteri quare oportuit esse multos prophetas, & alios modos consulendi Dominum. ibid. c.52. pag.59
in Testamento veteri quare Deus non dedit legem per aliquem hominem, sed per se in voce tubæ. ibid.
in Testamento veteri licet indignum esset. Deum consuli super rebus paruis, non solum Deus tolerabat hoc, sed etiam rogabat Iudæos vt consulerent eum. ibid.
Testamenti noui, & veteris quæ sint differentiæ pœnarum pro diuersis criminibus. 4. Reg.5 q.39. 52
in Testamento nouo an Christus librum aliquem scripserit, & quare non scripserit. Matth. Præf. quæst.26. pag.35
in Testamento nouo Simon magus primus simoniacus, cur non tam punitus fuit sicut Giezi in veteri. 4.Reg.5. q.39. 52
Testamenti Veteris, & noui peccatorum variorum, quænam sint pœnarum differentia. 4. Reg.5. quæst.39. pag.52
Testamenti noui circa libros præter Euangelia an possit ecclesia dispensare. Matth. Præf.q.31. 40
in Testamento nouo, & in veteri suscitandi modus quis fuerit perfectior. 4.Reg.13.q.22. 119
Testamento in Veteri, & nouo quis modus fuerit perfectior. 4 Reg.13.q.22. 119
Testamenti noui librorum ad inuicem differentia auctoritatis quænam sit. Matt.Præf.q.7. 9
per Testimonium quattuor intelligi possunt, & quæ sint illa. Exod.c.40.q.6. 358
Testimonium scripturæ ad quid necessarium fuerit ad Christum Messiam ostendendum, cum Ioannes illum plenissime ostenderit. Matt.3.q.21. 289
Testimonium quodnam erat in quod Apostoli ducendi erant. M...c.10.q.100. 429
Testimonia, Moralia præcepta, Cærimonialia, & iudicialia, quomodo inter se differant. 3. Reg. cap.2.quæst.4. pag.26
Et quomodo tota lex in præceptis istis contineatur. ibid.
Testimonium, & præceptum quomodo differant. Deut.6. q.7. 58
Testes quare nec vnum, nec valde multos in probatione Deus, & humana iura noluerunt. Deut.19. quæst.4. pag.187
Testium dicta quare singulatim accipiantur. ibid.
Testes productus an ita peccet subticendo veritatem, sicut exprimendo falsitatem. Leuit.5.q.1. 68
Testis subticens veritatem in iudicio, an pœnæ subiaceat, vel possit delere peccatum per sacrificia. Leuit.5. q.3. pag.69
Testis an possit eleemosinam facere de datis sibi ad male testificandum. Matt.6.q.44. 45
Testis falsus & occultans veritatem æquiparantur. Matt. 6.q.44. 45
Testis quomodo Deus possit vocari. 1.Reg.c.12.q.8.327
Tetragrammaton, quod hic significet ipsum Deum verum, an possit stare. Iud.6.q.31. 88
Tetragrammaton nomen Dei, quid significet. in Præfat. D.Hieron. 1.Reg.q.11. 12
Textus expositio Iudæorum friuola ibi. eo quod dederit de semine suo Moloch. Leuit.20.q.2. 354
Thadæus quis sit. Matt.10.q.39. 396
Quot nominibus sit appellatus. ibid.
Thamar quare dixit se non posse ferre opprobriũ suum. 2.Reg.c.13.q.3. 127
Thamar quomodo dixit, quod Rex non negaret tradere eam in vxorem Ammon fratri suo. 2. Reg.c.13.quæst.4. pag.127
Thamar cur aspersit cinerem capiti suo. 2.Reg.c.13.q.7. pag.128
Thamar quare non lapidabatur. Genes.38.q.4.
Thamar cur ponatur genuisse Phares, & Zaram, cum aliorum matres non ponantur in genealogia Christi. Matt.1.q.9. 125
Thamna & Oolibama mulieres, quare ponuntur inter duces Idumæorum. 1.Paralip.1.q.32. 69
Thare virum vixerit vsque ad annum sexagesimum vitæ Isaac. Genes.11.q.27. 106
Et an circa hoc opinio B. Augustini stare possit. ibidem q.18. 107
Thare dato quod non iuerit mnc in terrã Chanaan, quare non iret postea cessante impedimento. Genes. c.12. q.7. 113
Thare cur Deus iussit exire de Vr Chaldæorum, si nolebat eum ingredi in terram Chanaan. ibid. quæst. 8. pag.114
Thare patris domus quare dici non poterat, si non viuebat pater, cum de alijs hoc dictum fuerit. ibid.q.13. pag.115
de Thebarum trium differentia. 1.Regum cap. 17. q. 2. pag.161
Thebes oppidum, quod erat hoc ad quod venit Abimelech deleta vrbe Sichem. Iud.9.q.50. 149
Thebes oppidum quare obsidebat Abimelech. ibidem quæst.51.
Thelgatphalnasar, & Phul Regis Assyriorum, quomodo Deus suscitauerit spiritum. 1. Paralip. 5. q.40. 145
Theodus magus se Messiam dixit. Genes. in Epist. Hier. ad Pau.11.
Theraphim quænam sunt. Iud. cap.17.q.12. 283
Thesaurus ecclesiæ. Vid. Ecclesiæ Thesaurus.
Thesauros domus Domini, & domus Roboam quomodo Sesac potuit auferre. 2. Paralipomen.cap.12. q.13. 289
de Thesauris Dauid, qui erant in vrbibus, vicis, & turribus. 1.Paralip.27.q.28. 542
Thesauros aliquos, an consecrauerit Samuel Domino. 1. Paralip.26.q.40. 526
Thesauros an alij ante Samuelem, & Dauid Domino consecrauerint. 1. Paralipom. cap.26. quæst.41. pag.526

Thesauri consecratio Domino à Dauid, quando facta fuerit. 1. Paralip. 26. q. 43. pag. 527
Thesaurus inuentus sub terra, cuius sit. Matth. 13. q. 66. pag. 105
Thesaurizare an sit peccatum. ibid. q. 67. 106
Thesaurizare an parentibus pro filiis aliqua liceat. ibidem.
Thesaurizare, & immensa pondera auri habere, an regibus liceat. Deut. 17. q. 9. 170
Thesaurizare, an liceat priuatis hominibus. Deut. 17. q. 9. pag. 170
Thesaurus aliquis an sit in cælo. Matth. 19. quæst. 156. pag. 245
Thesauri parabola. Vid. Parabola thesauri.
Thesaurum templi quomodo Syriæ Regi dedisse dicatur Ioas, cum contra eum pugnasse dicatur. 4. Reg. 12. q. 19. 112
Thesaurus de nouo inuentus, cuiusnam sit. Matt. 6. q. 42. pag. 42
Thesauros domus Domini, & domus Roboam an tulerit Sesac Rex Aegypti. 2. Paralip. 12. q. 12. 289
de Thesaurariorum necessitate. 1. Paralip. 26. quæst. 27. pag. 520
Thesaurariorum officium an esset distinctum ab officio ianitorum. 1. Paralip. 26. q. 28. 520
Thesaurarij cur non positi fuerunt in numero ministrorum templi. 1. Paralip. 26. q. 29. 521
Thesaurarij an fuerint Ledan, & filij eius. 1. Paralip. 26. q. 30. 521
Thesaurarij alij, an fuerint tempore Dauid, præter Subuel, & Selemith. 1. Paralip. 26. q. 32. 522
Thesaurarij cuius progeniei essent inter Leuitas, 1. Paral. 26. q. 33. 523
Thesauros Regios tollendo, an peccauerit Sesac. 2. Paral. 12. q. 15. 290
Thesauros templi tollendo, an peccauerit Sesac. 2. Paral. 12. q. 16. 291
Thesauros domus Domini accipiendo Achaz, vt Assyriorum regi daret, an peccauerit. 4. Reg. 17. quæst. 10. pag. 137
sub Thola, Abimelech', & Iabir iudicibus Israel temporalium euentuum Chronica. Iud. 11. quæst. 64. 201
Thola quomodo creatus fuerit Iudex. Iud. 10. quæst. 2. pag. 154
Quare non fuerit creatus Iudex defuncto Abimelech. ibid. q. 3.
Quare non successit in Regali principatu in quo fuerat Abimelech. ibid. q. 4.
Quomodo potuit esse frater Gedeonis, cum esset de tribu Isachar, Gedeon vero de tribu Manasse. ibid. quæst. 5. pag. 155
Tholam habitasse in monte Ephraim quomodo dicatur. ibid. q. 6. 155
Thola, & Iahir iudicum tempore an Israelitæ colerent Idola. ibid. q. 8. 156
Thomas quis sit. Matt. 10. q. 37. 30
Thuribulorum laminæ quare affixæ fuerunt altari holocaustorum, & non alteri. Num. cap. 16. quæst. 25. pag. 407
Thuribulorum laminæ quomodo affixæ sunt altari holocaustorum. Num. c. 16. q. 26. 407
Thus, Aurum, & Mirrham quare Magi Christo obtulerunt. Matt. 2. q. 46. 215
Et quid de istis factum est. ibid. q. 47. 216
Thus quare ponebatur in similæ oblatione. Leuit. 2. q. 3. pag. 29
Thymiamatis ministratio quomodo fuerit, concessa duobus filiis Aaron Nadab, & Abiu, & quare combusti sunt. Leuit. 10. q. 1. 136
Thymiama quomodo fuit oblatum extra Sanctuarium. Num. c. 16. q. 30. 409
Thymiama quare antiquitus in verticibus montium offerebatur. Leuit. 17. q. 2. 294
Thymiamatis cærimonia quæ. 2. Paralip. 13. q. 35. 316
Thymiamatis vasa altaris, an penderent in ipso altari thymiamatis. Exod. c. 30. q. 3. 155
Thymiamatum Altare quare in Sanctuario fuerit factum, & quare adolebatur thymiama. Exod. cap. 30. q. 4. pag. 156
Thymiamatum altare quare erat intra tabernaculum, cum Altare holocaustorum esset extra tabernaculum. Exod. c. 30. q. 5. 157
Thymiamatum altare, an esset intra Sancta Sanctorum. Exod. c. 30. q. 16. 157
Thymiama modus offerendi à Sacerdotibus. Exod. c. 30. q. 7. 160
super Thymiamatum altare causa quare non fiebat aliquod sacrificium. Exod. c. 30. q. 8. 161
Thymiamatum Altare non habebat vasa propria. Exod. c. 31. q. 8. 183
de Tiberiadis mari, & Iordane. Deut. cap. 3. quæst. 4. pag. 26
Tibicines de quibus. Matt. 9. qui erant, & ad quid erant. Matt. 9. q. 114. 359
ad Tibicines quare dixit Christus, recedite. ibidem quæst. 115.
Tigris fluuius tertius quid significat. Genes. 13. quæst. 185. pag. 193
de Tigris fluuij ortu. ibid. q. 196. 198
Tigris cursus vbi finiat. ibid. q. 197.
Timor à Deo incussus an sit maximus, & quare. Iosue c. 5. q. 3. 138
Timor an conuenienter incussus fuerit Chananæis de apertione Iordanis. Iosue capit. 5. quæst. 4. pag. 139
Timor iste an ad aliquid profecerit, & ad quid. ibidem.
Timor Dei de quo Deut. 14. an seruilis, vel filialis intelligatur, & quæ bona appetenda vtrinque magis censeantur. Deut. 14. q. 5. 142
Timor filialis an post mortem maneat. Deuter. 31. q. 3. pag. 289
Timor Domini quomodo factus est super omnia regna terrarum in circuitu Iuda, vt non auderent pugnare contra Iosaphat. 2. Paralip. 17. q. 19. 406
Timorem quare Deus incusserit gentibus habitantibus in circuitu Iuda, vt non auderent pugnare contra Iosaphat. 2. Paralip. 17. q. 20. 406
Timor quem nunc habent Iudæi super omnes alias gentes, an sit eis propter seruitutem in qua continuè maneni, vel ex maledictione inflicta à Deo. Leuit. 26. q. 17. pag. 546
Timere an homini hominem liceat. Matt. 10. q. 117. 438
Timere an liceat homini aliquid præter Deum. ibid.
Timor circa quod versatur. ibid.
Timoris quam speciem habuerit Dauid Oza mortuo. 1. Paralip. 13. q. 34. 259
Timoris & libidinis per species de forti in phantasia immutatione. Leuit. 26. q. 18. 547
Timere mortem, & cauere differunt. Matth. c. 14. q. 47. pag. 135
Timere Deum cur Christus non dixit primum, & magnum esse mandatum, sed diligere. Matt. 22. q. 269. pag. 223
Timor, & amor inducebat Iudæos ad legem hanc acceptandam. Leuit. 18. q. 1. 305
Timore coactus quomodo dicatur quis ad aliquid faciendum. 4. Reg. 10. q. 10. 94
Timorem Dauid incutiendi super omnes gentes, quisnam fuerit modus. 1. Paralip. 14. q. 34. 278
de Tiro, & Sidone quare Christus hic loquitur. Matt. 11. q. 48. 490
de Tiro, & Sidone quare dicitur, quod egissent pœnitentiam in cilicio, & cinere. ibid. q. 49.
Tiro, & Sidoni quare dicitur, quod remissius erit in die iudicij, quam Corozaim, & Bethsaidæ. ibid. q. 51. 491
Tiri & Sidoni peccatis in quo maiora fuerût peccata Corozaim, & Bethsaidæ. ibid.
Tiris, Sidonis, & Sodomitis, quare Christus nô fecit quod prædicaretur. ibid. q. 53. 491
Tiri opulentissimæ ciuitatis situs. Ios. 13. q. 5. 107
Tiri Rex an fuerit subiectus Salomoni. Ios. 13. q. 7. 509

Tyrus, & Sidon vrbes quæ sint. Matth.15. quæst.55. pag.233

Et ad quid in vrbium istarum partes Christus iuit. ibidem.

Tyrij, & Sidonij quando ligna cedrina portauerunt ad Dauid.1.Paralip.22.q.9. 440

Titulum quem erexerat Absalon sibi, qoid erat. 2.Reg. c.18.q.17. 195

Tituli Absalonis cur hic fit mentio. 2.Reg.cap.18. q.18. pag.195

Tobiæ liber, an sit inter Hagiographa. in Præf. D.Hier. 1.Reg.q.29. 25

Tonitrua, quæ venerunt Samuele vocante, an fuerint miraculosa. 1.Reg.c.12.q.15. 534

Tostatus. Vid. Alphonsus Tostatus.

Tracia à quo dicta sit. Genes.10.q.3. 92

Traditio, mandatum, & doctrina, quomodo differant. Matt.15.q.31. 215

Traditiones de quibus Matt.15. quænam erant, & quinam erant seniores qui eas dederant. Matth.15. q.8. pag.204

Traditiones iste quænam essent, quas dicunt Pharisæi discipulos non seruare. ibid.q.9.

Traditiones tales tradere an senioribus licuit. ibidem q.12. 205

Traiani de anima, quid tenendum sit.4.Reg.4.quæst.57. pag.39

Tranquillitas in mari cum Christus transfretaret an miraculose facta fuerit. Matt.8.q.89. 274

Transducentes homines in brachiis per flumina in die festo an peccent. Exod.c.12.q.38. 153

Transeuntes ad numerum quam offerebant pecuniam, quænam erat.4.Reg.12.q.3. 107

Transeuntes ad numerum qui erant. 4.Reg.12. quæst.3. pag.107

Transeuntes ad numerum quid soluebant. 4. Reg.12. q.3. 107

à Transeuntibus ad numerum quomodo pecunia accipiebatur pro pretio animæ. 4. Reg. cap.12. quæst.4. pag.107

Transeuntium ad numerum pecuniam quomodo Sacerdotes suscipere debebant. 4. Reg. cap.12. quæst.5. pag.107

à Transeuntibus pecuniam vt acciperent Leuitæ, vnde conueniebat.4.Reg.12.q.7. 108

ex Transeuntium ad numerum pecunia an fieret solum templi restauratio.4.Reg.12.q.12. 110

Transeuntes ad numerum, an tradiderint aurum, & argentum Tabernaculi ex lege. Exod. cap. 38. quæst.5. pag. 340

Transfiguratio Christi, an fuerit facta immediate post præcedentia. Matt. 17.q.1. 333

Transfigurari quare voluit Christus post dies sex, vel octo. ibid.q.3. 334

Transfiguratus quare non est Christus statim, vt dixit verba illa, Si quis vult post me venire, &c. ibidem q.4. pag.335

ad Transfigurandum se quare Christus non constituit certum tempus. ibid.q.5.

Transfigurationem quare non ostendit Christus discipulis suis. ibid.q.8. 336

ad Transfigurationem quare Christus assumpsit tres discipulos. ibid.q.11. 338

ad Transfigurationem quare Christus assumpsit Petrum, Iacobum, & Ioannem potius quam alios Apostolos. ibid.q.12. 338

Transfiguratio quare in monte facta fuit. ibidem q.18. pag.341

Et quare dicitur, quod duxit discipulos istos seorsum. ibid.q.19. 342

Transfiguratus an sit Christus. ibidem, quæst. 20. pag.342

Transfigurari quid sit. ibid.q.21. 343

Transfiguratus quomodo sit Christus. ibidem, quæst.21. pag. 343

Transfiguratus ad quid est Christus. ibid.q.22.

Index Quæstionum.

Transfiguratus est Christus, vt alliceret sequentes se ad dura sustinendum, nam per tribulationes, & Crucem peruenitur ad Regnum cælorum. Matt.17.q.22. 344

in Transfiguratione quomodo Christus deitatem suam ostendebat. ibid.

Transfiguratus ad quid est, vt ostenderet, quod habebat potestatem dandi vnicuique gloriam pro bonis operibus, cum per quodlibet aliud miraculum hoc facere posset sine transfiguratione. ibid.q.23. 344

de Transfiguratione Christus ostendere voluit, quod haberet potestatem dandi gloriam. ibid.

Transfiguratio quod facta sit ad ostendendum gloriam resurgentium, quod hic dicitur, quomodo verum est, eo quod articulus Resurrectionis apud Iudæos problematicus est.ibid.q.24. 345

Transfiguratus an sit Christus sæpe, an semel tantum, sicut sæpe miracula faciebat.ibid.q.25.

Transfiguratus an dicatur Christus apparens Discipulis euntibus in Emaus. ibid.q.26.

in Transfiguratione an conuenienter imago gloriæ ostensa fuerit.ibid.q.27. 347

Transfiguratus quare non dicatur Christus, cum non vsus est claritate, sed aliis dotibus. ibid.q.29. 349

Et an Transfiguratus dicendus sit. ibid.

in Transfiguratione lux, an fuerit vera, vel imaginaria. ibid.q.30.

Transfigurationis lux, an fuerit gloriosa. ibidem q.31. pag.350

in Transfiguratione Christi, quomodo fuit claritas. ibid.

in Transfiguratione quale fuerit Christi corpus, an fuit corpus materiale, vel formale. ibid.q.32. 352

in Transfiguratione Christi corporis claritas, an fuit eiusdem rationis cum claritate gloriæ.ibid.

De comparatione fulgoris apparentis in vultu Moysi ad Christi transfigurati claritatem, & quomodo conueniant, & differant.ibid.q.33.& 34. 353

Transfigurati Christi claritas, in quo differebat à claritate, quæ fuit in Virg. Mariæ vultu à Conceptione vsque ad partum.ibid.q.35. 354

in Transfigurati Christi facie quare lux magna apparuit. ibid.q.36.

in Transfigurati Christi facie lux apparens quare non comparatus luci aliarum rerum non cælestium. ibid. q.38. 354

in Transfiguratione quomodo dicitur quod resplenduit Christi facies sicut Sol, cum incomparabiliter eum excesserit. ibid.q.40. 357

in Transfiguratione Christi quare vestimenta eius apparuerunt candentia.ibid.q.41. 358

Qualis erat redundantia fulgoris in corpus Christi, & in vestes eius in transfiguratione. Matth.cap.17.q.42. pag.358

Transfigurati Christi claritas in vestes refluebat. ibid.

in Transfiguratione quare dicitur, quod Christi vestimenta facta sunt alba sicut nix. ibid.q.43. 359

Et quare apparuerunt specialiter candida sicut nix, cum sint multi modi albedinis. ibid.q.44.

An in vestibus Christi apparuit fulgor quidam, vel color fisus. ibid q.45.

in Transfiguratione quomodo Christi vestes albæ factæ sunt si antea non erant albæ. ibid.q.46. 360

in Transfiguratione an Christi vestes omnes candidæ factæ sint. ibid.q.48.

in Transfiguratione ad quid conueniens fuit, quod aliqui Christo astarent. ibid.q.49. 362

in Transfiguratione quare Moyses, & Elias Christo apparuerunt. ibid.q.50.

Quare Christus in transfiguratione sua voluit potius habere Eliam, & Moysen, quam alios. ibid.q.51.

Et an esset conueniens quod isti adessent. ibid.

Transfigurato Christo, an vere astiterint Moyses, & Elias. ibid.q.52. 363

ad Transfigurationis locum quomodo nunc Elias venit. ibid.q.53. 364

ad Transfigurationis locum quomodo Moyses venerit, & qualiter ibi erat. ibid.q.54.

ad Transfigurationis locum, quomodo Moyses portatus fuerit, aut venerit. Matt.17.q.55. pag.365
Quomodo sciuerunt discipuli, quod duo isti in transfiguratione venientes erant Moyses, & Elias. ibidem quæst.56.
in Transfiguratione quid loquebatur Moyses, & Elias cum Christo. ibid.
Et quare loquebantur cum Christo. ibid.q.57. & q.seq.
in Transfiguratione quare Petrus loquutus est ad Christum. ibid.q.59. 366
Et quare potius Petrus, quam alij. ibid.q.60.
Et quare dixit, bonum est nos hic esse. ibid.q.61.
Cetera in verbo Petrus.
Et in verbo Christus.
in Transfiguratione quare angeli Christo non astiterunt, sicut astiterunt Moyses, & Elias. ibid.q.65. 368
Et quare istis testibus opus fuit. ibid.
circa Transfigurationem relatorum quis ordo fuerit. ibi. q.66. 369
Transfigurari cum cœpit Christus discipuli eum non viderunt. ibid.
Trasfigurari cum cœpit Christus quare discipuli dormiebant. ibid.q.67.
Et an fuerit in eis veros sopor. ibid.
Et quare non viderunt deponentem fulgorem illum. ibidem.
Et quare voluit, quod non viderent venientes Moysen & Eliam. ibid.q.69.
in Transfiguratione nubes Christum obumbrans an fuit naturaliter facta, vel miraculose. ibid.q.73. 372
Et qualis fuit. ibid.q.74.
Et quare apparuit. ibid.q.75.
Et qualis erat eius color. ibid.q.76. 373
in Transfiguratione vox auditu à quo formata fuit. ibid. q.77. 375
in Transfiguratione, an angelus loquutus est sicut nuncius dicens hæc dicit Deus pater, quod iste est filius eius. ibid.q.79. 376
Vox ista de nube ad quid profuit. ibid.q.80.
Et an fuerit conueniens testimonium. ibid.q.81.
Et quid vocis paternæ testimonium volebat vltra Moysen, & Eliam. ibid.q.82. 377
Ad quid vox ista dixit, hic est filius meus dilectus. ibid. quæst.83.
Et an esset ad propositum. ibid.
Ad quid vox ista dixit, hic est filius meus, cum hoc notum esset discipulis. ibid.q.84. 378
Quomodo & quare repetita fuit vox ista cum in eius baptismo in Iordane iam dicta fuerit. ibid. quæst.85. pag.378
Et quare in baptismo & nunc audita fuit, & nunquam alias. ibid.q.86. 379
in Transfiguratione quare non apparuit Spiritus sanctus sicut in baptismo. ibid.q.87.
Et an tota Trinitas sicut apparuit in baptismo, ita apparuerit nunc. ibid.
Vox quare dixit, filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. ibid.q.88. 380
Quare dixit, ipsum audite. ibid.q.89.
Cetera in dict. Vox, & in dict. Discipuli, & Nubes.
Et quare hoc dixit nunc, & non in baptismo. ibidem quæst.90.
Vocem hic audientes discipuli, quare ceciderunt in faciem suam ex timore. ibid. q.91. 381
in Transfiguratione nube apparente, an timuerunt discipuli. ibid.q.95. 384
Transfigurationis visionem quare Christus taceri iussit. ibid.q.102. 386
Transfigurationem quare prædicari permisit post resurrectionem. ibid.q.103.
Transfugientes ad castra Syriæ, an peccauerint leprosi existentes ad Samariæ portam. 4. Reg.cap. 7. q.14. pag.67
Transgressi in transitu Iordanis hic, an intelligantur tam Israelitæ, quam Sacerdotes. Iosue cap.4. quæst.1. pag.119
Transgressionis præceptorum grauitas, an sit secundum ordinem præceptorum ita quod magis peccet transgrediens contra secundum, quam contra tertium. Deut.5. q.3. pag.42
Transitus Iordanis Ducum Gad quomodo fuerit, & ad quid transierunt. 1.Paralip.12.q.8. 228
Transitus Iordanis Ducum Gad quando inundare consueuit, cur specialiter mentio fiat. 1. Paralip.12. q.8. pag.228
Translatio, & editio in quo differant. Iosue in Præf. Hier. q.9. 10
Translatio septuaginta interpretum in libro Danielis, an fuit recepta ab Ecclesia. Iosue in Præf. Hier.q.13. 15
Translationem septuaginta interpretum quomodo veram dicat hic Hieronimus, cum dixerit illos errasse. 1.Paral. Præf.2.Hier.q.5. 32
Translationi septuaginta interpretum, an affuerit Spiritus sanctus. 1.Paralip.Præf.2.Hier. q.12. 40
Translatio D.Hier. an sit optima, & veritati Hebraicæ concordans. in Præf. D. Hieron. 1. Reg. quæst.33. pag.29
Translatio Hier. Bibliæ de Græco in Latinum cur facta. 1. Paralip.Præf.2.Hier.q.9. 38
Translationis Hieronymi libros, quomodo ille voluerit, quod à prioribus modicum discrepatent. Matt.Prol.2. q.8. 64
Translationem quo tempore fecerunt septuaginta interpretes. 1.Paralip.Præf.1.Hier.q.6. 14
Translationi de Hebræo in Latinum, cum Hieronymus non apposuerit asteriscos, & obelos, cur illos apposuit translationi de Græco in Latinum. 1.Paralip. Præf.2. Hier.q.10. 79
Translationi de Græco in Latinum, cur apposuit Hieronymus asteriscos, & obelos, non autem factæ ex Hebræo in Latinum. 1.Paralip. Præf.2.Hieronymi q.10. pag.39
Translationi de Græco in Latinum, cur apposuit Hieronymus asteriscos, & obelos, cum hoc necessarium non videretur. 1.Paralip. Præf.2.Hieron.q.11. 39
Translationis Israelitarum ad Assyrios, an causa fuerit rebellio à Rege Assyriorum, an omissio custodiæ mandatorum Dei.4.Reg.18.q.23. 155
Translationis Israelitarum ad Assyrios, an potior fuerit causa Rebellionis, an custodiæ omissæ mandatorum Dei.ibid.q.24. 155
Translatos esse in Assyrios Israelitas, & in Medorum vrbibus esse, an repugnet. 4.Reg.17.q.4. 141
Translatio Israelitarum in Assiriorum terram, quæ habetur. 1.Paralip.15.& c.17.& 18. an sit eadem 4.Reg.15. q.28. 133
Translatio in Assyrios, quare hic reposita est. 4.Reg. 18. q.26. 156
Translati cur à Salmanasar fuerint Israelitæ in Assyrios. 4.Reg.18 q.22. 155
Translationem Arcæ tacere, cum quibusnam centurionibus, & tribunis deliberauit Dauid. 1.Paralip.13. q.5. pag.244
Tregua an de iure naturali obseruanda sit. Iud. 3. q. 26. pag.45
Tres tantum an vsurariorum pœnæ sint. Matt.25.q.238. pag.117
à Tribulationibus Deus quattuor modis liberat. Matt.6. q.119. 132
dierum Tribulationis futuræ tempore abominationis desolationis abbreuiatio, quidnam sit. Matt.24.q.129. pag.510
Et quando fuerit. ibid.q.128.
Et quare dicatur, propter electos breuiabuntur. ibidem q.132. 512
dies isti Tribulationis, quinam sint. ibid.q.153. 522
Tribulatio de qua Christus, scilicet, tempore abominationis desolationis, de quo tempore intelligatur. Matt. 24.q.126. 509
Tribulatio ista an verum sit, quod maior erat omnibus præteritis, & futuris. ibid.q.127.
Tribulatio ista, quænam sit. ibid.q.153. 522

Tribulatio quam Christus prædixit hic, quomodo tanta esse poterat, vt filij insurgerent in parentes. Matt.10. q.105. pag. 432
Et quare prædixit illam Christus. ibid.q.106.
Tribunal vnum supremum Christus in Ecclesia reliquit, quod non potest errare, scilicet, Concilium ad quod in omnibus dubiis tam fidei, quam actionum recurrendum est. Def.p.2.c.76. 71
Et quod determinationi suæ standum est ita, ac si Deus per Prophetas responderet, vel per alios modos consulendi qui erant in lege Veteri. ibid.
Tribuni, & centuriones qui sanctificauerût multa in thesauris Domini quinam erant. 1. Paralip.26.q.35. 523
Tribunorum, centurionum, ac 70. seniorum ordinatio quam fecit Moyses, an semper in Israel manserit. Deut. 6.q.6. 156
Tribuni, Indices, & Centuriones, & ceteri qualiter accipiantur, & an omnes computentur, qui ad bellum sunt apti, vel non Exod.c.18.q.12. 265
Tribunorum, & Centurionum numerus. Exod.c.18.q.8. pag. 266
Tribuni, & centuriones Israel, qui erant cum Salomone. 2. Paralip.1.q.6. 5
Tribunis, & Centurionibus cum quibusnam Dauid Arcæ translationem facere deliberauit. 1. Paralipom.13.q.5. pag. 244
Tribuni, familiarum Principes, Centuriones, & Præfecti quinam erant. 1. Paralip.27.q.7. 534
Tribus nomen, an scriberetur in cortice Virgæ, vel in membrana ligata in cortice virgæ. Num.c.17.q.6.411
Tribus nomina, quare scribebantur in virga. Num.c.17. q.5. 412
in Tribu Leui, an fuit scriptum nomen Aaron, quia erat princeps eius. Num.c.17.q.7. 411
Tribus nomen quod esset scriptum in virga. Num.c.17. q.8. 411
Tribuum duarum, & dimidiæ terra, an esset pars terræ promissionis, vel adiuncta illi per accidens. Num.c.20. q.8. 9
Tribus vna cum poneretur pro Ephraim, & Manasse nomine tribus Ioseph, si deprehenderetur Ioseph, quæ tribus deprehendebatur. Iosc.7.q.27. 225
Tribus, & familias quis modus erat applicandi ad Dominum, & ponendarum sortium ad hoc, quod deprehenderentur tribus, vel familiæ vsque ad virum. Ios. c.7.q.30. 226
Tribus plures, vel familiæ si peccassent, vel plures viri, quomodo possent deprehendi sortibus. Ios.cap.7.q.31. pag. 226
Tribuum 12. nomina, an scriberentur in 12. lapidibus positis in memoriam ipsarum. Exod.c.24.q.7. 9
Tribus Israel 12. quæ vocentur hic. Exod. c.24.q.8. 10
Tribus Iudæ, & Leui an iungerent conubia propter dignitatem suam. Exod.c.31.q.2. 175
Tribus Sacerdotalis, & Regalis erant coniunctæ. Exod. c.6.q.5. 69
Tribus Leuitica Dei voluntate ad Sacerdotium assumpta est. Exod.c.6.q.5. 69
Tribus aliqua in separatione Leuitarum, an fuit ablata. Num.c.10.q.8. 186
Tribus nulla fuit abrogata. Num.c.10.q.9. 286
Tribus duæ, & dimidia, an acceperint possessionem per sortem. Num.c.26.q.13. 140
Tribus Beniamin, an esset minor omnibus tribubus Israel vt dixit Saul. 1.Reg.c.9.q.14. 282
Tribus Iuda, quomodo esset ceteris dignior, & numero maior. 2.Reg.c.11.q.9. 317
Tribus Iuda, quare fuit computata per se. ibid.
Tribus Israel, quare omnes venerunt in Ierusalem post mortem Absalon. 2.Reg.c.19.q.33. 114
Tribuum distinctio circa quæ fuit. Num.c.36.q.7. 353
Tribus duæ, & dimidia, an manserint cum reliquis trans Iordanem, vsquequo pacificè possederunt terram. Ios. c.1.q.81. 57
Tribuum duarum, & dimidiæ an ideo, quod mutatus fuerit ordo in transitu Iordanis procedendi, etiam mutatus fuerit totus ordo, qui erat cum reliquis in deserto. Ios.c.4 q.17. pag. 128
Tribuum duarum, & dimidiæ, an solum 40. millia pugnatorum transierint Iordanem. Ios.c.4.q.19. 29
Tribuum duarum, & dimidiæ, an plures ibi essent bellatores, quam 40. millia, & an nullus erat, qui haberet 60. annos completos. ibid.
Tribuum duarum, & dimidiæ viri, an fuerint circumcisi in Galgalis, quando fuerunt omnes alij circumcisi. Ios. c.5.q.26.& 27. 147
Tribus Iudæorum quo ordine procedebant per desertum. Ios.c.6.q.9. 178
Tribuum decem in Assyriis captiuitas, cur semper durauerit, & nunc etiam duraret, & duarum, scilicet, Iuda, & Beniamin solum septuaginta annis durauerit. 4. Regum 17.q.9. 144
Tribus decem cû licite recedere possent à Roboam, & in eius dominio manere, an magis mererentur, vel melius agerent, manendo cum Ieroboam, vel redeundo ad Roboam. 2. Paralip. 10. q.19. 253
Tribus decem an potuissent licite occidere Roboam pro stultitia sua in respondendo dure. 2. Paralip. 10. q.20. pag. 254
Tribus decem dictæ, an cum recessissent à Roboam, tenerentur accipere Ieroboam in Regê, vel aliquem alium, vel poterant manere sine Rege. 2. Paralip.10.q.21. 255
Tribus decem supradictæ recedentes à Roboam dato, quod vellent accipere aliquem in Regem, an possent accipere alium, quam Roboam. 2. Paralip. 10. q.22. pag. 255
Tribus decem an peccauerint occidendo Aduram à Roboam missum. 2. Paralip.10.q.17. 252
Tribus decem an peccauerint separando se à Roboam, & diuidendo Regnum eius. 2. Paralip.10.q.13. 250
Tribus istæ decem quæ recessetunt ob durum responsum Roboam, an potuissent licite recedere si blande respondisset. 2. Paralip.10.q.14. 250
Tribus duæ, scilicet, Iuda, & Beniamin, an poterant licite recedere à Roboam propter verba durum responsum. 2. Paralip. 10.q.15. 251
Tribus decem an peccauerint recedendo à Roboam, 3. Reg.12.q.8. 180
Et an potuissent licite recedere, si dure non respondisset. ibidem.
Tribubus decem, an licuisset recedere à Roboam, si humane respondisset. ibid.q.9. 181
Tribus duę an potuissent etiam recedere à Roboam. ibid. quæst.10.
Tribus decem quare lapidauerunt Aduram, & an peccauerunt. ibid.q.13. 182
Tribus decem cum recessissent à Roboam, an poterant accipere in Regem alium quam Ieroboam. ibid. q.18. pag. 188
Tribus decem an poterant licite manere sine Rege. ibid. quæst.19.
Tribus Iuda viri, an haberent iustam defensionem contra Sesac. 2. Paralip.12.q.6. 283
Tribus duæ, quare manserunt cum Roboam, & non plures, nec pauciores. 2. Paralip.11.q.3. 258
Tribus duæ Iuda, & Beniamin, cur potius cum Roboam manserunt, quam aliæ. 2. Paralip.11.q.4. 259
Tribus istæ, an tenerentur Aduram admonente, & petente veniam, de Regis verbo stulto, ad Roboam redire. 2. Paralip.c.10. q.18. 252
Tribus Iuda. Vid. Iuda Tribus.
Tribus Gad. Vid. Gad Tribus.
Tribus Leui, quare ponatur post duas tribus, & dimidiam. 1. Paralip.6.q.2. 147
Tribuum nouem gentes, an computentur hic, vel omnium. Ios.12.q.11. 99
Tribui vni vel duabus, quomodo sors assignari poterat, non assignando alij. Ios.16.q.2. 172
Tribus omnes terræ, quare plangent. ibid.q.174. 531
Tribus duodecim quomodo assignantur, cum Leuitæ computati fuerint vna tribus. 1. Paralip.12. quæst.21. pag. 236

Tribus vna cum Leuitæ computantur , quomodo duodecim tribus assignentur. 1.Paralip.12.q.21. 236

Tribus quænam significantur Israel nomine. 1. Paral.21. q.18. 406

Tribus vnius viris , quomodo de alia tribu vxorem accipere liceret. Iud.19.q.5. 308

Tribus terræ omnes quod plangẽt, quomodo verum erit. Matt.24.q.173. 550

Et quando hoc erit . ibid.

Tribuum omnium de progeniebus , quare hic tractetur præter Dan,& Zabulon. 1. Paralip.7.q.3. 164

Tribus omnes Israel, quare congregatæ fuerint ad Dauid in Hebron. 1. Paralip.11.q.6. 210

Tribuum Principes ad portandam Arcam vocati qui erant. 2. Paralip.5.q.6. 109

Tribuum Principes quinam sint. 1. Paralip.26.q.34. 523

Tribuum enumeratio de qua hic , quare ab alijs variat. Deut.27.q.2. 252

Tribuum à Principibus non venientes aliqui , quomodo Principes esse poterant. 1. Paralip.2.q.4. 72

Tribuum omnium, an solius Regni Iuda , & an plures fuerint,vel vna computatio de qua.1.Paralip.9.1.Paralip.9.q.3. 183

Tribuum duarum cum dimidia Bellum cõtra Agarenos, an fuerit bellum Domini. 1. Paralip.5. q.28. 142

Tribus duæ illæ, quare efficiebant Regnum , & qualis fuerit earum habitudo , & an semper mansit , vel quæ varietas facta est.2.Paralip.11.q.5. 260

Tribuum illarum duarum Iuda, & Beniamin quot essent viri.2.Paralip.11.q.6. 261

Tribus duæ, & dimidia quanto tempore tenuerunt Agarenorum terram.1.Paralip.5.q.26. 141

de Tribuum duarum terræ termino . Iof.13. quæst.10. pag. 112

Tribus duæ supradictæ , quomodo audebant pugnare contra decem.2.Paralip.11.q.8. 262

Tribus duæ , an construxerint altare in terra sua , vel in terra Chanaan.Iof.22.q.7. 22

Tribus duæ quare ædificauerunt Altare, & quare magis hoc quam aliud. ibid.q.8. 270

Et quid opus erat ad cultum Dei veri . ibid.

Quare construebant Altare in terra Chanaam,& non in terra sua.ibid.q.12. 276

An conuenienter probetur istos esse alterius populi, quia esset terminus positus inter vtroramque terram . ibid. q.15. 281

Tribuum duarum, & dimidiæ , quomodo aliqui manere poterant in terra sua, transeuntibus alijs ad pugnandum contra Chananæos trans Iordanem . Iof.22. q.5. pag. 267

Tribus duæ , & dimidia quanto tempore manserunt cum alijs Iudæis trans Iordanem. Iof.22.q.2. 262

Tribuum duarum , & dimidiæ terra , an vocetur terra Chanaan.Iof.14.q.1. 130

Tribuum aliarum virorum paucitas respectu multitudinis Tribus Iuda. 1. Paralip.21.q.17. 406

Tributum Regi Israel. vnde insurrexit, quod Rex Moab dare teneretur. 4. Reg.1.q.2. 3

Tributa,an licite imposuerit Dauid Syriæ Damasci.1.Paralip.18.q.20. 358

Tributa Israel cum ponuntur , scilicet , *666* talenta auri, cur non ponuntur tributa aliarum gentium , scilicet, Chanaan, Moab, Ammon, Idumæorum, & Syrorum. 2. Parali.9. q.8. 222

Tributum Assyriorum Regi , quare dedit Manahem . 4. Reg.15.q.24. 132

Tributum Assyriorum Regi soluendo,an peccauerit Ezechias. 4.Reg.18.q.29. 157

Tributa ad præstandum. Vid. Iosaphat.

Tributa Iudæ Regi non soluendo,an peccarent Idumæi. 4. Reg.8.q.34. 81

Tributum reddendum esse,an aperte figment Christi verba illa.Reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari. Matth. 22. q.104. 44

Trinitatem personarum persuadent auctoritates Veteris Testamenti in Opusc. de Trin.concl.1. 2

Trinitatem,scilicet:Patrem, Filium,& Spiritum sanctum in vnitate essentiæ auctoritates , quæ vulgo adducuntur ex Veteri testamento non probant distinctæ . ibid. concl.2. 8

Trinitatem diuinarum personarum Euangelium, siue nouum Testamentum manifeste probat.ibid.concl.3. 13

de Trinitate personarum contra Iudæos non est arguendum.ibid.

Trinitas tota an apparuerit in baptismo,sicut in transfiguratione.Matt.17.q.87. 379

Trinitas tota ad quid ostensa fuerit in Christi baptismo. Matt.3.q.96. 368

Trinitatem in Christi baptismo ostendi , an conueniens fuerit. ibid.

de Trinitate Sancta quædam.1.Parad.c.71. 13

Trinitas Sancta in vtero Virginis extitit , antequam filius Dei inde carnem assumeret. ibid.c.73.

Trinitas personarum an possit probari ex ista litera,videlicet,Dominator,Domine,Deus. Exod.c.34.q.6. 280

Tristes an Deo placerent in cærimonijs . Leuit. 10. q. 20 pag.158

Tristi mente,an quis Deo placere possit. 4. Reg. 19. q.2. pag.161

Triticum quomodo in sacrificium offerebatur . 1.Paralip. 21.q.77. 431

Tu pasces populum meum Israel, ad Dauid dicta verba, vbinam habeantur. 1.Paralip.11.q.8. 211

Tuba Sacerdotes iugiter canere coram Arca,an verum sit. 1.Paralip.16.q.16. 307

Tubæ vox in resurrectione , an erit causa Resurrectionis . Matt.22.q.226. 134

Tubis Sacerdotes clangere in eius exercitu , quare dixit Abia.2.Paralip.13.q.42. 319

Tubis quomodo septem Sacerdotes clangebant . 1. Paralip.15.q.29. 292

Tuba canere quid sit,cum fit eleemosina . Matth.6. q.20. pag.17

Tuba canere Sacerdotes iugiter coram Arca , quare fecit Dauid.1.Paralip.16.q.14. 307

Tubis quare canebant Sacerdotes,& non Leuitæ. 2.Paralip.5.q.37. 131

Tubis cur solis Sacerdotes, & Leuitæ in omnibus vasis canerent.2.Paralip.7.q.21. 580

Tubis,quare clangerunt Sacerdotes septem in Arcæ portatione.1.Paralip.15.q.30. 293

Tubæ quanam erant , quibus Sacerdotes clangebant . 1. Paralip.15.q.27. 292

Tubis , quare clangebant potius coram Arca Sacerdotes quam Leuitæ.1.Paralip.15.q.78.

Tubis an coram Arca Heman,& Idithum canerent.1.Paralip.16.q.37. 328

in Tubis argenteis,quomodo clangebant Iudæi in sollemnitatibus,& in magnis epulis,& in calendis , & in festo clangoris. Leuit.25.q.7. 498

Tubæ quam figuram & magnitudinem habebant . Numer.c.10.q.26. 193

Tubis duabus clangebatur simul in primo clangore , in alijs autem clangoribus vna tantum tuba clangebatur . Num.c.10.q.25. 193

de Tubarum magnitudine , quomodo poterimus habere notitiam. Num.c.10.q.27. 194

Tubæ quas ferebant socij Gedeonis,an essent Tubæ Sanctuarij. Iud.7.q.23. 106

in Tubis qualiter Sacerdotes clangebant . Num.10.q.19. pag. 191

Tubæ,an essent quattuor . Num.c.19.q.20. 191

Tubarum tres modi clangendi. Num.c.10.q.21. 191

Tubis ambabus, an simul clangerẽtur,vel aliqua tantum. Num.c.10.q.22. 192

Tubas , cur Deus iussit fieri ad vocandam multitudinem, cum nubes sufficere debebat . Num.cap.10. q.4. pag. 184

Tubæ in triplici differentia clangebantur.Num.c.10.q.5. pag. 184

Tubarum signa distincta, quæ dabantur per clangorem, quæ erant. ibid.

Tubæ quibus clangebatur in circuitu Ierichо ante Arcam, an fuerunt argenteæ, vel corneæ. Iosſ.c.6.q.7. 175

Tubæ, an erant plures. Iosſ.c.6.q.8. 175

Tubarum vsus, an erant plures. ibid.

Tubæ erant ad multos vsus. Num.c.10.q.2. 183

Tubæ erant plures, quam duæ, & non repugnabant in hoc præcepto Dei. ibid.

per Tubam multitudo conuocabatur, quando recedebant castra. Num.c.10.q.3. 183

in Tuba vna, vel in duabus clangeretur in tertio modo, quo mouebantur castra. Num.c.10.q.23. 192

Tubarum clangor concisus quis erat. ibid.

Tubarum quattuor clangores erant, vt ordinatè procederetur. Num.c.10.q.24. 193

Tubarum clãgor, an deberet esse vnus in vocatione principum. Num.c.10.q.6. 185

Tubarum clangor, an duraret quousque mouerentur castra. Num.c.10.q.7. 186

Tubarum clangoris differentia, quo vocabantur Principes, ab eo quo populus vocabatur. Num.cap.10.q.12. pag. 187

de Tubis lex, quomodo erat data sempiterna, & quare vocetur æterna. Num.c.10.q.13. 188

Tubæ ad quid fuerunt factæ. Num.c.10.q.16. 190

ex Tubarum vsu quæ vtilitas. Num.c.10.q.18. 190

Tuba, quare super hostia non clangebatur. ibid.

Tunc sedebit super sedem maiestatis suæ, quid est quod dicitur. Matt.25.q.297. 140

Tunica, & feminalia Sacerdotum, quænam erãt. Leuit.6. q.2. 82

Tunc, quodnam tempus designet. Matt.25.q.34. 12

Tunica Hyacinthina, an haberet manicas. Exod.cap.28. q.16. 114

ad Turbas Christi allocutio, an sit continuata, & immediata post interrogationem ab ipso Pharisæis facta de seipso. Matt.23.q.1. 290

Turbas, quando Christus alloquutus fuerit. ibid.q.2. 291

Et vbi alloquutus fuerit. ibid.

Turbis, & Discipulis quando Christus hæc dicere potuit. ibid.q.3.

Turbis cum hęc Christus dixerit, quomodo Discipulis dicere potuit. ibid.q.5.

Turbis, cur Christus dicitur nunc loquutus esse. ibid.q.6. pag. 292

Turbis, cur dixit nunc Christus ista quæ ad Pharisæos, & Scribas pertinebant. ibid.q.9. 293

Turbis, & Discipulis ad quid proderat instructio penes iniquitates Pharisæorum, & Scribarum. ibid.q.10.

Turbis, & Discipulis, quomodo Christus dixit, quod facerent omnia quæ dicerent Pharisæi, & Scribæ, cum reprehendat legem ipsorum. ibid.q.23. 300

Turbæ, quomodo dicitur hic, quod vexatæ erant. Mat.10. q.3. 378

Turbę, quomodo dicitur, quod erant sicut oues sine pastore. ibid.q.4.

Turbæ quænam Christum de monte descendentem sequutæ sint. Matt.8.q.2. 226

Turbarum saturatio. Vid. Saturatio.

Turba copiosa, cur ad Christum veniret. Matt.4.q.126. pag. 473

Turbam, quare Christus tanto tempore tenuit sine cibo. Matt.14.q.65. 144

de Turbis, quare aliquis nunc ad Christum non accessit vt peteret licentiam Christo vt prandere possent. ibi.q.68. pag. 145

Turbam præuenisse Christum ad locum ad quem ibat, quomodo stare possit, cum Ioan.6. dicatur contrarium. ibid.q.72. 146

Turbæ istæ, quomodo in hanc necessitatem incurrerunt vt necesse esset quod saturarentur à Christo. ibid.q.74. pag. 147

Turbis, an Christus cibum dans dederit mensæ apparamenta. ibid.q.93. 154

de Turbis, quare dicitur quod magnificabant Deum Israel. Matt.15.q.97. 248

Et an Christum magnificabant. ibid.

Turbæ, an Deum magnificabant, vel à Christo sanati. Matt.15.q.96. 247

Turbæ propter duo Christum sequebantur. Mat.12.q.43. pag. 17

Turbæ quare sunt admiratæ in eiectione Dæmonis à muto. Matt.12.q.52. 10

Turbæ quid dicere voluerunt vocantes Iesum filium Dauid. ibid.q.53. 20

Turbæ quare dicebant, quod Christus erat filius Dauid. ibid.q.54.

Turba tota cur dicebatur peccare per ignorantiam. Leuit. 4.q.20. 62

Turbæ quare timuerunt Christi miraculo paralytici sanationis viso. Matt.9.q.28. 321

Turbæ an verum dixerunt dicentes, qui dedit talem potestatem hominibus. ibid.q.30. 322

Turbas miratas esse de Christi doctrina, cur dicatur. Matt. 22.q.221. 123

Turbas dimittere quid erat. Matt.14.q.139. 175

Turbarum de dimissione, quod dicitur hic, quomodo stare possit. ibid.q.140.

Turba quænam erat, quam Christus nunc inuenit. Matt. 17.q.143. 443

Turba saturata. Vid. Saturatio.

Turbæ & Christus, an legalem immundiciam incurrerẽt per tactum mulieris sanguine fluentis à Christo sanatę. Matt.9.q.108. 356

Turbarum hanc de Christo confessionem, & sententiam accipi, an conueniens erat. Matt.16.q.41. 272

Turbæ quare in saturatione secunda non nitebãtur Christum regem facere, sicut in prima. Matt.cap.15.q.111. pag. 253

Turbæ quare Christi doctrinam admirabantur. Matth.7. q.34. 223

Turbas importune accedere cur Christus permittebat hic, cum alibi eas prohiberet. Matt.19.q.104. 219

Turbæ multæ cur Christum sequutæ fuisse dicantur. Mat. 19.q.6. 133

Turbæ multæ cur Christum sequebantur. ibid.

Turbæ, cum Christus mutum sanauit, quare dixerunt nunquam sic apparuit in Israel. Matt.9.q.152. 373

Turbæ multæ ad quid nunc ad Christum venerunt. Matt. 15.q.89. 245

Turbis quare non fecit Christus, vt non deficerent necessaria, & quod sequerentur eum sine labore itineris, cum hoc facere posset. ibid.q.5.

Turbæ quare proiecerunt nunc languidos ad pedes Christi. Matt.15.q.91. 246

Quare miratæ sunt de isto miraculo. ibidem quæst.94. pag. 247

Turba quænam erat quæ strauit vestimenta, & clamabat. Matt.21.q.33. 391

Turba ex quo loco cępit Christum laudare, & vestimenta sternere. ibid.q.34. 391

Turbæ quare honorauerunt nunc Christum sternentes vestimenta sua, & laudantes eum vocaliter. ibidem q.35. pag. 392

Turbæ cur potius honorem istum, quam alium Christo impenderunt. ibid.q.37. 392

Turbæ quare iacebant vestes in via. ibid.q.38. 393

Turbæ quos ramos sternebant, & ad quid. ibid.q.39.

Turbæ quod clamarent, quomodo stare possit. ibid.q.40. pag. 393

Turbæ, an essent quæ Christo acclamabant vel Discipuli. ibid.q.41. 394

Turbæ quidnam significare voluerunt per ea quæ dixerunt. ibid.q.43. 395

Turbæ dicentes, Hosanna, &c. an intelligebant quid dicebant. ibid.q.44. 396

Turbæ, quare dixerunt, hic est Iesus Propheta à Nazareth Galilææ. ibid.q.51. 400

Et quomodo hoc dictum stet in veritate. ibid.

Turbæ, cur non vocauerunt Christum, Iesum Christum. ibid.q.52.

Turbæ quare vocauerunt Christum, Prophetam. ibidem q.53. 401

Turbæ quomodo intellexerunt Christum esse Prophetam. Matt.21.q.54. pag.401

Turbæ, quare dixerunt Iesum esse Prophetam à Nazareth potius, quam à Bethleem. ibid.q.55. 402

Turbis, cur Christus iubeat ea quæ Pharisæi, & Scribæ prædicabant, obseruare. Matt.23.q.27. 301

Turbæ, an Christum sequutæ fint post missionem Apostolorum ad prædicandum. ibid.q.12.

Turbæ, quare Christum sequebantur, cum Apostoli faciebant signa illa, quæ Christus faciebat, cuius ex ore verba procedebant dulcia, & spiritus plena. ibid.q.14.

Turbare, quomodo Deus hominem potest multipliciter. 4.Reg.7.q.14. 72

Turbo Deum Eliam rapere voluisse, quomodo dicatur, cum currum igneum illum rapuisse dicatur. 4. Reg.2. q.3. 8

Turbo seu ventus validus, an Eliam tulerit, vel currus igneus, & æqui ignei. 4. Reg.2.q.17. 11

Turbo siue ventus, quomodo Eliam poterat in Cælum portare. 4. Reg.2.q.4. 8

Turmarum Principes duodecim, quomodo se habebant, & ad quid Dauid habebat illos. 1. Paralip.27.quæst.3. pag. 532

Turmarum Principum duodecim distributio in anno 12. mensium, quomodo fieret. 1.Paralip.27.q.4. 532

Turmarum Principis cuiuslibet de ministratione per mensem. 1. Paralip.27.q.5. 533

Turmarum Principes isti Dauid, an essent de duodecim tribubus, vel quomodo se habebant. 1. Paralip.27.q.5. pag. 533

Turmæ primæ Princeps, an princeps principum esset ex eo quod erat de familia Phares. 1. Paralipom.27. q.8. pag. 534

Turmæ primæ sub Principe, cur Dauid subiecit omnium turmarum Principes. 1.Paralip.27.q.9. 535

in Turma secunda, quomodo dicitur, quod Macelloth regebat quandam partem exercitus, cum totus exercitus illius turmæ subditus esset Principi primæ turmæ. 1. Paralip.27.q.10. 535

Turmarum Principes, quomodo fecit Dauid de tribu Beniamin, & Ephraim, cum hostes sui essent. 1. Paral.27. q.12. 535

Turmarum Principes duo, cur facti sint de tribu Leui. 1. Paralip.27.q.14. 538

Turmarum Principes duo, cur ponantur in Tribu Manasse pro qualibet dimidia vnus. 1. Paralipom.27.q.2. pag. 539

Turpiter viuentibus an sit danda eleemosina. Matt.c.6. q.67. 68

Turpitudinem reuelans Materteræ, vel amitæ, an grauius peccet, vel vxorum patruorum, vel auunculorum. Leuit.20.q.2. 365

Turpitudinis detectio. Vid. peccatorum reuelatio.

Turpiter, & iniuste acceptorum repetitio cui competat. Matt.6.q.45. 46

Turpitudo, & verecundia, an sit circa nutritiuam, & augmentatiuam. ibid.q.567. 357

Turpitudo, an sit in partibus animæ, quæ irrationales vocantur. ibid.q.569. 358

Turpitudo, quomodo insit in organis corporis, quibus superiores actus exercentur. ibid.q.573. 360

Turpitudo, cur non appareret nisi secundum concupiscentiam venereorum. ibid.q.591. 368

de Turibulo Aureo, quomodo potest stare textus Apostoli. Exod.c.30.q.6. 158

Turibulum, an esset in Sancta Sanctorum. ibid.

Turris, quomodo potest pertingere ad cælum. Genes.11. q.4. 99

Turris, cur facta fuit tantæ altitudinis. ibid.

de Turrim ædificantibus præsumptiones superius positæ, an sint falsæ. ibid.q.5.

Et quomodo nomen suum celebrare volebant. ibi.q.6.

An intenderint pugnare cum Deo, vt de Gigantibus fabulose dicitur. ibid.q.7.

Cur Deus fecerit ne illam ædificarent. ibid. quæst.8. pag. 100

Turris ista, an fuerit destructa. Genes.11.q.11. pag. 101

Turris, cui non completa fuit ab his qui remanserant. ibid.q.13. 102

Turturum, & columbarum pullorum, cur solum holocausta fiebant, & non aliorum auium. Leuit.1.q.23. pag. 22

Turtures, & pullos columbarum, & non turturum pullos, & columbas, cur sibi offerri iusserit Deus. Leuit.1.q.24. pag. 23

V

VACCAM feminam an posset offerre summus Sacerdos. Leuit.4.q.13. pag.58

Vaccam rufam comburentes quare lauabant vestimenta sua, & carnem suam. Exod.c.18.q.8. 101

Vallis Botri, an sit pars remotissima in terra Chanaan. Num.c.32.q.2. 293

de Valoris maximi rei diuersitate secundum leges humanas, & legem Mosaicam. Leuit.27.q.35. 581

Valuæ templi cur, &c. Vid. templi cur non. &c.

Vasa Sanctuarij quæ fecit Salomon, quænam erant. 3.Regum 7.q.17. 118

Vasa Idolorum quare combusta sunt extra Ierusalem, & puluis positus in Bethel. 4.Reg.23.q.11. 199

Vasa templi an liceret Israelis videre templi velo scisso in Christi passione, vel an aliud facere tenerentur. 2. Paralip.5.q.25. 78

Vasa, & vestes quomodo fugientes ferebant Syri, & non equos qui sibi magis ad fugam proficerent. 4.Reg.c.7. q.33. 72

Vasa templi de quanam pecunia empta fuerunt. 4.Reg. 12.q.13. 110

Vasa templi quare non abstulerunt de templo Baal occisa Athalia. 4.Reg.12.q.16. 111

Vasa oleo cum replenda erant, cur Elisæus viduæ iussit, vt clauderet portam. 4.Reg.4.q.9. 28

Vasa omnia intulisse Salomonem in templum, quomodo stare possit, cum Arca quæ est præcipuum vas nondum illata esset. 2.Paralip.5.q.2. 106

Vasa in templo an facta fuerunt plura, quam hic habeantur. 2 Paralip. . . . q.26.

Vas quomodo quilibet dicatur. Genes.in Epist. Hier. ad Pau.4. 10

Vasa alia an prius Arca in templum illata sint, vel simul cum ea. 2.Paralip.5.q.4. 107

de Vasis consecratis quæ ponenda erant in domum Domini. 1.Paralip.22.q.36. 453

Vasa templi, scilicet, mare æneum, & alia an licitum fuerit fieri de ære ab idolatris capto. 1. Paralip. 18. q. 24. pag.361

de Vasis templi cum dictum est, cur non dicitur de vestibus Sacerdotum, & Leuitarum. 2.Paralip.4.q.25. 103

Vasa, quæ erant, pertinentia ad altare holocaustorum. 2. Paralip.4.q.21. 96

Vasa ænea, vt lebetes, & creagrij, quæ vasa erãt, & ad quam ministrationem facta. 2.Paralip.4.q.22. 99

Vacuum dupliciter sumitur. 1.Parad.c.93. 17

Vasa templi Salomonis accepta à Nabuchodonosor, quem finem habuerunt, & vbi steterunt in Babylone. 4.Reg.24.q.11. 214

Vasa dicta, quomodo potuerunt duci in Babylonem, cum ante hoc videantur data in manu hostium per alios Reges. 4. Reg.24.q.12. 214

Vasa respectu cuius dicebantur esse immunda in domo, in qua aliquis moriebatur. Num.c.19. q.18. 465

Vasa vinaria si essent sine operculo in domo in qua aliquis moriebatur, & incurrerent immunditiam, an possent mundari, vel oporteat effundi vinum. Num.c.19. q.19. 465

Vasorum ablutio ad cibos parandos in diebus festiuis, an sit peccatum. Exod.c.12.q.29. 148

Vasa auri, & argenti Idolatrarum, an licitum fuerat applicari ad ministerium Dei. 2.Reg.c.8.q.15. 85

Vasa sex Sanctuarij principalia, quæ erant. Num.cap.1. q.16. 18

Vaso-

Vasorum dictorum differentia in Sanctuario, quæ erat. Num.c.1.q.26. pag. 18
Vas, quod dicitur Mortariola, an pertineret ad mensam propositionis. Num.c.4.q.9. 72
Vasa Altaris Thymiamatis, an penderent in ipso Altari Thymiamatis. Exod.c.30.q.3. 155
Vasa duplicia administrationis Altaris holocaustorum. Exod.c.35.q.2. 314
Væ, quare Christus posuerit contra Pharisæos, & Scribas. Matt.23.q.73. 329
Vectigalia, quomodo soluere poterant Philisthini Regi Iosaphat.2.Paralip.17.q.21. 407
Veli scissio, cur potius fuit in die passionis Domini, quam aliis diebus.2.Paralip.3.q.22. 77
Velum templi ad quid erat, & in qua parte templi.2.Paralip.3.q.19. 75
Velo templi in Christi passione scisso, an Israelitæ tenerentur aliud facere, ne vasa viderent vel an iam liceret iam eis vasa videre. 2. Paralip.3.q.25. 78
Velum templi, quare in Christi passione scissum est, & quomodo. 2. Paralip.3.q.20. 76
Velum Sancti Sanctorum, & cornua Altaris thymiamatum, cur non aspergebantur sanguine vituli immolati pro peccato. Leuit.9.q.6. 127
Velum Sancti Sanctorum, an fuerit quod vocatur in Euangeliis velum templi. Exod.c.26.q.14. 77
Velum Sancti Sanctorum, quare ponebatur in partes Tabernaculi. ibid.
in Velo Tabernaculi, quare non erant pulchræ varietates, sicut in cortinis. Exod.c.26.q.17. 80
Velum, & tentorium, quare differentes fabrefacta sunt. Exod.c.36.q.3. 327
coram Velo Sanctuarij, cur fiebat septies sanguinis aspersio. Leuit.4.q.16. 59
Venationem dudum captam, cur dixit Scriptura, cum supra contrarium dixisse videatur. Genes.27.q.6. 566
Venatione acquisita, an possint in eleemosynam dari. Matt.6.q.43. 44
Venatio, quomodo sit prohibita. ibid.
Venatio multiplex est. ibid.
Vendi, an possent alij res oblatæ. Leuit.27.q.50. 544
Vendentes, & ementes de templo eiecisse, quid fuerit. ibi. quæst. 74.
Vendentes, & ementes quomodo Christus de templo eiecit. ibid.q.71. 412
Venditio qualiter fieri debebat, cum furans Hebræus non haberet vnde solueret. Exod.c.22. q.4. 413
Venditores panis, vini, ac fructuum, & aliarum rerum comestibilium in die festo vendentes, an frangant festum. Exod.c.12.q.36. 152
circa Vendentes, & ementes à Christo de templo eiectos scriptum à Matthæo, & Ioanne, an idem sit. Matt.21. q.63. 408
Vendentes isti de templo eiecti quidnā vendebant. ibid. quæst. 65.
Et vbinam vendebant. ibid.
Venditio legitimè facta, an poterat inter Iudæos rescindi. Ruth 4.q.7. 48
Venditio quare permittebatur manere solum vsque ad Iubilæum. ibid.q.10. 50
Venditio quare durabat solum quinquaginta annis, id est, vsque ad Iubilæum. ibid.q.11.
Venditio ista rerum immobilium inter Hebræos, an esset vere venditio, vel emphyteusis. ibid.q.12. 51
Venditio si ab aliquo fieret possessionis suæ, & redimeret eam cognatus venditoris de manu primi emptoris, quomodo & quando possessio ista redibat ad venditorem, vel ad eius hæredes. ibid.q.13. 52
Venditio si ab emptore alteri fieret, quomodo venditor de manu tertij recuperaret. ibid.q.14.
Venditore ab extraneo rem emptam, quare extraneis redimere non permittebatur. ibid.q.15. 53
Venditam rem, si cognatus vnus redimeret, an alius cognatus ab eo redimere posset. ibid.q.16. 54
Venditiones possessionum immobilium ad tempus lex, quomodo cum tam conueniens esset, non fuit ab aliis populis obseruata. Ruth cap. 4. q. 18. pag. 56
Vendentes & ementes in templo, quomodo faciebāt domum Dei speluncam latronum. ibid.q.77. 414
Venditio Asini capitis 80. argenteis, quomodo intelligatur. 4.Reg.6.q.28. 60
Vendens rem non decimatam ad quid teneatur. Matt.23. q.158. 373
Vendens nunc carius rem, quam reseruabat ad tempus, quo verisimiliter tanti valeret, licite vsuram exercet, & est casus 13. Matt.25.q.218. 104
Vendere licite, an possit clericus rem nunc carius, si reseruaturus est illam ad tempus quo verisimiliter tantum valeret. Matt.25. q.218. 104
in Venditione, an possit esse vsura. Matth.25. quæst.182. pag. 86
Vendere, an teneatur possessionem possessor tertius extraneus, vt vsuram restituat. Matt.cap.25. quæst.255. pag. 123
Vendentes, an de templo à Christo eiecti sint die in ramis palmarum, vel sequenti die. ibid.q.64. 409
Vendere, quomodo non poterant Iudæi aliquid de terra promissionis, saltem per vnam horam. Leuit.25. q.18. pag. 509
Venditoris cognatis, quare possessionem redimere permittebatur, & non extraneis. Leuit.25. q.1[illegible] 510
Vendens carius. Vide in dictione negociator.
Vendentium, & ementium eiectio, an Christi miraculum reputetur, & inter eius miracula ponendum sit. ibidem quæst. 80.
Vendens in loco suo eodem pretio, quo alibi venderet, an vsuram committat, casus 14. Matt.25. quæst. 219. pag. 105
Vendere carius, quam emerit, an sit peccatum. Matt.25. q.223. 106
Vendentium, & ementium multitudinem, quomodo Christus solus existens de templo eiicere potuit, & quomodo non resistebant ei. ibid.q.79. 416
Venditio, quare non fiebat æterna inter Iudæos in possessionibus, nec in seruitutibus, cum omnes gentes faciant contractus simpliciter in venditionibus. Leuit.25. q.25. 519
Venditionis contractus cum faciant omnes gentes simpliciter, quare inter Iudæos non fiebat venditio æterna nec in possessionibus, nec in seruitutibus. Leuit.cap.25. q.25. 519
Veneficis quando liceat aliquid quærere. Leuit.19.q.29. pag. 344
Venite benedicti, quare Matt.25. cap. dicatur. Matt.25. q.363. 193
Veniam in reconciliatione, an teneamur per nos ipsos, vel sufficiat per alium petere. Matt.cap.4. quæst.169. pag. 232
Venialia peccata vitare est de consilio. Matt.6. quæst. 18. pag. 16
Venialia peccata, an possint tolli per aquam benedictam. 4.Reg.2.q.39. 17
Veniale peccatum in quo consistat, & per quid tollitur. 4.Reg.2.q.39. 17
Venialia peccata, an remittantur post mortem. Matt.25. q.711. 449
Aliorum positio super hac difficultate. ibidem.q.713. pag. 450
Responsio ad primam rationem principalem negatiuæ opinionis. ibid.q.723. 455
Responsio ad secundam rationem negatiuæ opinionis. ibid.q.724. 456
Venialia, an remittantur in instanti mortis vel in tempore sequenti. Matt.25.q.716. 451
Venialia quænam post mortem remittantur, & quare non fuerunt dimissa in vita. Matt.25.q.717. 452
Quid dictorum circa hoc sit verius. ibidem quæst.718. pag. 452
Venialia per quid tolluntur post mortem. Matt.25.q.728. pag. 453
Venialia dimitti post mortem per aliquam operationem, an verum sit. Matt.25.q.718. 453

Venialia, an intelligat Apostolus per fænum, lignum, & stipulam, & quomodo ædificentur super fundamentum. Matt.25.q.699. 439
Cur per multa, & non per pauca designet. ibid. q.700. pag. 340
Quomodo ædificentur super fundamentum responsio ad secundam rationem. ibid.q.701. 440
An sint idem qui ædificant fænum, lignum, & stipulam, vel diuersi. ibid.q.702. 441
Fænum, lignum, & stipulam, quid significent. ibid. q.703. pag. 441
An per hæc tangantur manifeste pœnæ purgatorij in diuturnitate. ibid.q.730. 460
Venialia adiuncta mortalibus, an possint vocari fænum, lignum, & stipula. Matt.25.q.704. 442
Veniale adiunctum mortali, an puniatur pœna æterna, vel temporali. Matt.25. q.704. 442
Venialia, an remittantur post mortem, quia Deus acceptat merita vitæ. Matt.25.q.721. 454
Venialium remissio post mortem, quo tempore fiat. Matt.25.q.712. 454
Venialis peccati grauitas tripliciter accidit. Matt. 25. q.731. 460
Venialia, quibus remissa sunt in vita quo ad culpam pænæ, quæ sit diuturnitas. Matt.25.q.732. 461
Venialium purgatio, an fieri possit ab igne post resurrectionem, & an ab igne corpora tunc pati poterunt. Matt. 25.q.694. 436
Venialium purgatio, an fiet post iudicium per conflagrationem ignis. Matt.25.q.695. 436
Venialia an sola remittantur post mortem, quo ad culpam. Matt.25. q.711. 449
Venialia peccata quæ sint. Matt.25.q.711. 449
Venialia peccata remittendi modus, & per quid, & quo tempore. Matt.25.q.711.449. & quæst.714. 450
Venialia in instanti mortis remittuntur. Matt.25. q.715. pag. 451
Ventus desiccans fundum Maris, quãdo Hebræi exierunt de Ægypto, an fuerit Borea. Exod. cap. 14. quæst.6. pag. 201
Venturi in Christi nomine, quomodo venirent, an dicerent se esse Christum, idest, Iesum Nazarenum qui Christus fuit, & quod nunc rediret ad sæculum ad regnandum temporaliter postquam surrexerat, vel dicerent se non esse Iesum Nazarenum, sed esse Messiam, & assererent Iesum Nazarenum non fuisse Messiam, neque aliquem alium. Matt.24.q.35. 462
Venturi in Christi nomine quando venirent. ibid.q.36. pag. 463
Venire in nomine Christi, quidnam erat. ibid.q.37.
Venientem aliquem in Christi nomine, quomodo credi poterat esse Messiam, cum iam Christus prædicasset, & miracula fecisset. ibid.q.41. 465
à Venientibus in Christi nomine, quomodo fideles seduci poterant, vt alium Christum sequerentur postquam in verum Christum crediderant. ibid.q.43. 465
Ventriculus, & armus quod daretur Sacerdotibus, an generaliter de omnibus sacrificiis intelligatur. Deut. 18. q.3. 175
Ventus validus, seu turbo, an Eliam tulerit, vel currus igneus, & equi ignei. 4. Reg.2.q.17. 11
Ventus siue turbo, quomodo poterat Eliam in cælũ portare. 4.Reg.2.q.4. 8
Ventosus, & tempestuosus quod dies erit, si cælum mane rutilat, quomodo sit verum. Matt.16. q.8. 258
Venereæ delectationis noxa quæ, sit. Matt.13. quæst.17. pag. 69
Veneris, & Mercurij differentia. Def.p.2.c.91. 89
Venereorum concupiscentia, an magis moueat quam ira. Genes.13.q.575. 361
ad Venerem, cur magis quam ad Cererẽ, & ad Bacchum incitemur. ibid. q.576. 362
Venereorum organorum, & aliorum motus, quomodo differant. ibid.q.578.
ad Venerem excitandum tria necessaria. Matt.6. q.171. 169. 164. 249
Venereus actus, an aliquando possit esse peccatum. Mat. 5. q.184. pag. 252
Venereus actus cur maiorem roborem generet in homine, quam alij. Leuit.18.q.4. 306
Verbum omne in ore duorum, vel trium stare, cur dicatur. Matt.18.q.104. 97
Verborum illorum: Quid ergo mandauit Moyses dari libellum, declaratio, & quomodo stare possit narratio hæc cum videatur contrarius Marcus. Matt.c.19.q.38. pag. 162
Verborum illorum: Tunc accedens Petrus ad eum dixit: Domine quoties peccabit, &c. expositio, & an sint continuata ad præcedentia. Matt.18.q.124. 111
Et quomodo possit ista littera stare, quia quod habetur Luc. 17. videtur huic repugnare. ibid. q.125. 112
Et cur Petrus dixit Christo ea, quæ habentur hic. ibid. q.125. 111
Et cur Petrus nunc dicatur ad Christum accessisse. ibid. q.126. 111
Et quare quæsiuit, an remitteret vsque septies. ibidem q.127. 112
Et cur dixit, quoties in me peccauerit. ibid.q.128. 112
Et quare magis hoc quęsiuit Petrus, quam alius de Apostolis. ibid.q.129. 112
Et quare dicitur, non dico tibi septies, sed vsque septuagies septies. ibid.q.129. 112
Et quare Christus dixit potius septuagies septies, quam alium numerum. ibid.q.129. 111
Verborum illorum: Quæcumque ligaueritis, declaratio, & cur dictum sit: Quæcumque ligaueritis, &c. Matt. 18.q.112. 102
Et quid Christus per hæc verba concedit. Matth. c.18. q.113. 102
Et quibus potestatem hanc concessit. ibid. quæst. 114. pag. 103
Cur dixit: Quæcumque alligaueritis, vel quodcumque ligaueritis, & non dicitur determinate quid Sacerdos ligare debeat. ibid.q.116. 106
Verborum illorum: Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis, &c. expositio, & an expositio dictorum verborum de clauibus sit conueniens. Matt.18.q.118. 108
Et expositione facta de clauibus ad quid positum fuit illud, scilicet: Si duo ex vobis, &c. quia videtur superfluum. ibid.q.119. 108
Et quomodo verum sit, quod de quacumque re consenserint duo fiet illis à Deo. ibid. q. 120. 108
Et si hoc de oratione intelligitur, quomodo verum sit, quod quando duo consenserint obtinebunt, cum sæpe non obtineant. ibid.q.121. 109
Et quomodo congregati dicuntur aliqui in nomine Domini. ibid.q.122. 110
Et quomodo Christus sit in medio in nomine eius congregatorum. ibid.q.123. 110
Verborum illorum Christi ad Pharisæos respondentis de repudio explicatio, & cur dicatur ibi, non legistis. Matt.19.q.19. 138
Et an probatio ista. Qui fecit ab initio masculum, & feminam sit conueniens. ibid.q.20. 139
Et quomodo dicatur hic, quod Deus dixit: Propter hoc dimittet homo patrem, & matrem, quia Adam hoc dixit, & non Deus. ibid.q.21.
Et cur dixit Christus ista verba potius fuisse dicta à Deo quam ab Adam. ibid.q.22. 140
Et quare dicatur, Propter hanc, vel propter hoc dimittet homo patrem, & matrem. ibid.q.23. 140
Et cur dixit. Propter hoc dimittet, cum Scriptura dicat propter hanc. ibid.q.24. 141
Et cur dixit: Et adhærebit vxori suæ. ibid.q.25.
Et cur dicitur, & erunt duo in carne vna. ibid. quæst. 27. pag. 141
Verborum illorum, cum audisset autem adolescens verbum, abiit tristis, &c. declaratio, & quare Iuuenis recessit tristis. Matt.19.q.159. 247
Et an peccauerit recedendo. ibid.q.160.
Et cur dicatur, erat enim multas possessiones habens. ibid.q.161.

Et quomodo seruabat omnia mandata, si detinebatur à suarum diuitiarum cupiditate. Mat. 19. q. 162. pag. 248
Et quare Christus post eius discessum Discipulis loquutus est. ibid. q. 163. 248
Et cur Christus dixit, quod diues difficile introibit in Regno Dei. ibid. q. 164. 249
Et an Christus dixerit nunc quod diuites difficile intrant in Regnum Dei propter iuuenem istum, vel propter alios diuites, ibid. q. 165.
Et quare Christus dixit, quòd diuites intrant difficile in Regnum Dei, quia hoc etiam accidit circa quæcunque possessa. ibid. q. 166. 250
Et quomodo dixit Christus, quod difficilius est diuitem intrare in Regnum Cælorum, quam camelum per foramen acus, cum vtrumque sit impossibile. ibid. q. 168. pag. 251
Verbo diuino maxime competit reuelatio. Mat. 16. q. 65. pag. 283
Verborum illorum, Iesus autem vocauit eos ad se, declaratio. Vid. in Verbo Discipuli, & Christus.
Verba magis exprimunt, quam rerum sola ostensio. Matt. 17. q. 58. 365
Verborum illorum, si ita est caosa matrimonij, &c. à Discipulis dictorum post dicta à Christo de repodio, declaratio, & quomodo discipuli ausi sunt hæc dicere. Matt. 19. q. 76. 200
Et ad quid dixerunt, si ita est, non expedit homini nubere, ibid. q. 78. 201
Et an peccauerunt dicentes, si ita est causa hominis cum vxore, &c. ibid. q. 79.
Et quare dixerunt, si ita est causa hominis cum vxore sua, non expedit nubere. ibid. q. 80.
Et an verum hoc esset, quod si ita erat prout Christus dixit de repudio, non expediret nubere. ibid. q. 81.
Verborum illorum Christi: Non omnes capiunt, &c. declaratio, & quare dicitur, quod non omnes capiunt, Matt. 19 q. 82. 202
Quare dicitur, quod non omnes hoc capiunt. ibid. q. 82. pag. 202
Et quomodo verum est, quod non omnes capiunt, id est, non possunt continere. ibid. q. 83. 203
Et cur dicatur, sed quibus datum est. ibid. q. 84. 204
Et cur specialiter dixit Christus de continentia, & virginitate, quod illa quis non habeat, nisi cui Deus dat. ibid. quæst. 85.
Et cur posuit istas tres species Eunuchorum. ibid. q. 86. pag. 206
Verborum illorum: Sinite paruulos venire ad me, declaratio. Vid. in Verbo Paruulorum, & in Verbo Christus.
Verborum illorum: Magister bone, quid boni faciam, declaratio. Vid. in Verbo, Interrogatio.
Verborum illorum: Ecce nos reliquimus omnia, declaratio. Vid. in dictione, Petrus.
Verba ex amaritudine, & tristitia cordis, an tolerantur quandoque à Deo. Iosu. c. 7. q. 17. 219
Verba exultationis, quæ protulit Anna, quomodo intelligantur. 1. Reg. c. 2. q. 1. 50
Verbum Domini, quomodo factum sit ad Samuelem de transgressione Saulis. 1. Reg. c. 15. q. 20. 12
Verba Domini, quod traderet Dominus inimicos Dauid in manibus eius, quomodo intelligi possunt. 1. Reg. c. 24. q. 8. 102
Verba Prophetarum in quo sensu accipienda sint. 2. Reg. c. 12. q. 17. 118
Verba huius capitis, an sint Moysi, vel Iosue. Iosu. c. 1. q. 61. pag. 49
Verborum illorum Christi. Qui scandalizauerit vnum de pusillis istis, &c. interpretatio, & cur dicatur: Qui scandalizauerit. Matt. 18. q. 31. 22
Et cur dixit, vnum de pusillis istis. ibid. q. 32.
Et cur dixit, vnum de pusillis istis, qui in me credunt. ibid. q. 33. 23
Et cur dixit, expedit ei vt mola Asinaria suspendatur, &c. ibid. q. 34. 23
Et cur dixit, væ mundo à scandalis. ibidem quæst. 35. pag. 25
Et quomodo necesse est vt veniant scandala. Matt. 18. quæst. 36.
Et cur dixit, væ homini illi per quem scandalum venit. ibid. q. 38. 27
Et illud, de oculo eruendo, & pede abscindendo, quomodo intelligatur. ibid. q. 41.
Et quomodo intelligitur, quod melius est ad vitam ingredi vno oculo, quam cum duobus in gehennam. ibid. q. 42. 29
Reliqua. Vid. in Verbo scandalum.
Verborum illorum: Egredientibus illis ab Ierichο, declaratio, & an contenta in illis sint continuata ad præcedentia, & an statim post illa sint facta. Matt. 20. q. 102. pag. 365
Christum quomodo hic turbæ multæ sequutæ sunt. ibid. quæst. 103.
Et quare, ibid.
Christum turbam multam sequutam esse cur Euangelista mentionem facit. ibid. q. 104.
Quomodo ponitur hic, de illuminatione duorum cæcorum, cum Marcus, & Lucas idem referentes vnum cæcum tantum expresserint. ibid. q. 105. 366
Quomodo stare potest, quod egredientibus illis Iericho sequuta est turba multa, & ecce duo cæci, in quo innuitur, quod sanati fuerunt statim post exitum de Iericho, cum contrarium dicatur Luc. 18. ibid. q. 106.
Christus cur hunc miraculum fecit, scilicet, cæcorum illuminationem. ibid. q. 107. 367
Christus cur iuxta Iericho, & in via cæcos potius illuminauit, quam alibi. ibid. q. 108.
Verbum hoc Christi, quamdiu vni ex fratribus meis minimis fecistis, mihi fecistis, ad quid prosit. Matt. c. 25. q. 398. 210
Verba illa Mat. 15. scilicet, & conuocatis turbis ad se, quare dicantur. Matt. 15. q. 36. 221
Verba hæc: Tu pasces populum meum ad Dauid dicta, vbinam habeantur. 1. Paralip. 11. q. 8. 211
Verba hæc, munus quodcunque est in me tibi proderit, quid significant. Matt. 15. q. 25. 212
Verborum Iuda liber, an sit liber Paralipomenon. 1. Paralip. Præf. 2. Hier. q. 7. 34
Verba sacra in cartulis scripta collo alligata, an Christianis portare liceat. Matt. 23. q. 38. 308
ex Verbis iustificari, & condemnari debere homines, quomodo verum sit. Matt. 12. q. 79. 46
Verbum Dei quare dicitur semen. Matt. 13. q. 9. 63
Verbum Domini contra Achab, quod canes lingent sanguinem suum, sicut linxerunt sanguinem Naboth, an fuerit completum. 4. Reg. 9. q. 22. 38
Verborum illorum: Et ascendit Iesus Ierosolimā, declaratio, & an ista ascensio sit continuata ad præcedentia, & immediate post illa facta. Matt. 20. q. 38. 324
Reliqua. Vid. in Verbo Christus, quare nunc, &c.
Verba illa. Matt. cap. 15. quare dicantur, scilicet, tunc accesserunt. Matt. 15. q. 42. 201
in Verbis demonstratiuis significantibus aliquid esse, vel fieri, non est gratiarum actio. Matt. 14. q. 9. 156
Verba hæc: Venit enim filius hominis saluare, quod perierat, &c. cur Christus hic dixit. Matt. 18. q. 71. 65
Verbum Dei quodnam habebat hic Aod ad Eglon. Iud. 3. q. 22. 42
Verba illa: Ego ero illi in patrem, &c. An de Christo, vel de Salomone intelligantur. 1. Paralip. 22. q. 25. 448
Verba illa: Quæcunque vultis. Matt. 7. quomodo vera sint. Matt. 7. q. 21. 214
Verborum dierum, liber qui vocatur, an sit liber Paralip. 1. Paralip. Præf. auct. q. 4. 3
Verba quædam. Vid. Salomonis de sapientia.
Verecundia, an possit esse in alijs partibus, præter pudenda. Genes. 13. q. 567. 357
Verecundia, & turpitudo, an sit circa nutritiuam, & augmentatiuam. ibid.
Verecundiam, cur Deus non fecit in alijs partibus, præter pudenda. ibid. q. 568. 358
Verecundia, an oriatur ex sexus distinctione. Genes. 13. q. 795. 444

Veritas,

Veritas, & fides an feruanda eft hoftibus, & inimicis, etiam infidelibus. Iof.c.8.q.6. pag. 251
Veritas, an manifeftaretur per applicationem Rationalis. Exod.c.28.q.16. 113
Veritax per quid, & quomodo reuelabatur in Rationali, & Ephod.1.Reg.c.14.q.31. 383
Veritax, & doctrina pofita in Rationali, quid erat. Exod. c.28.q.15. 112
Veritas, an fit propter fcandalum dimittenda. Matt.18. q.50. 37
Veritas extrema, inter quæ eft, quænam fint. Matt.c.15. quæft.34. 218
Veritas triplex effe dicitur, ibid.
Veritas, Iudicium, & iuftitia, an dicantur Iuramenti comites. Matt.5.q.256. 354
Vermis an fit in damnatis futurus. Matt.25.q.552. 315
Vermis in damnatis, an erit corporalis vel fpiritualis. Matt.25.q.442. 515
Vermis damnatorum, an fit de omnibus peccatis, vel de quibufdam. Matt.25.q.642. 401
Vermis, an pœna grauior fit in damnatis, vel ignis. Matt. c.25.q.637. 396
Verum, & Bonum à quo defiftare poffumus eft duplex. Matt.15.q.46. 226
Verum, quomodo dixit Elifæus docendo Ioas percuffurum Syriam quoufque confumeretur, cum tamen non confumpferit, fed filius eius Ieroboam.4.Reg.13.q.13. pag.117
Vefeuus, Vulcanus, Aethna, non funt Inferni portæ. Parad.5.c.102. 89
Obiectio penes dicta. ibid.c.103.
Vefper quid fit. Exod. c.12.q.10. 131
Vefpere, & mane, quare holocauftorum facrificia offerebantur. 2.Paralip.2.q.13. 37
Vefpere, an femper lucerna accenderetur. 2. Paralip.13. q.40. 318
Vefper & Vefperum quam temporis partem in Scriptura fignificet. Matt.14.q.64. 143
Vefpertilio cur fit Iudæis prohibita. Vid. Aquila.
de Vefperulione quædam. Leuit.11.q.42. 187
in Veftibulo templi ad quid factæ erat columnæ, & quomodo ibi ponebantur. 2.Paralip.3.q.26. 80
Veftimenta quare fcidit Ioram Ifrael Rex littera lecta Benadad Syriæ Regis. 4.Reg.5.q.2.
Veftimentorum lotio, an fieret per aquas luftrationis. Leuit.13.q.3. 216
Veftimenta quare fcidit Elifæus, præ dolore rapto Elia. 4. Reg 2.q.20. 12
Veftimenta an effent Leuitis ad miniftrandum.2.Paral.5. q.35. 130
Veftimenta fcindendo, an peccauerit Rex Ifrael Ioram lecta littera Benadad Syriæ Regis.4.Reg.5.q.6. 43
Veftimentorum cur non tam pulchrum Deus homini dat, ficut lilio, cum de eo fit magis folicitus. Matt. c.6. q.183. 185
Veftex pelliceas cur dedit Deus primis parentibus. Genef. 3.q.23. 44
Et an pelles iftæ fuerunt ex animalibus mortuis, necne. ibid. q.22.
Veftium antiquitus apud Iudæos tam infanis, quam in leprofis figura. Leuit.13.q.10. 221
Veftis de lepra fufpecta, an lauari debeat aquis luftrationis, an viuentibus. ibid.q.12. 226
de Vefte veteri, & panno nouo, quare Chriftus fimilitudinem dixerit. Matt.9.q.80. 345
Veftes ex quo tempore inceperunt effe neceffariæ. Matt. 25.q.375. 198
Veftes ex multis contextas non accipiendi præceptum, quomodo inferitur tractatui de illicito coitu. Leuit.c. 19.q.12. 128
de Veftibus Sacerdotum, & Leuitarum, quare non dicitur, cum dictum eft de vafis templi. 2. Paralip.4. q.25. pag.103
Veftium in fuperabundantia, vel defectu, an poffit effe peccatum. Matt.11. q.22. 471
Veftium vfus, quomodo fit illicitus. ibid.q.23. 472
in Veftibus, & fuco colorum mulierum, an fit peccatum. Matt.11.q.24. 474
Veftis nuptialis. Vid. Parabola Regis.
Veftes, an habituri fumus poft refurrectionem in vita æterna. Genef. 1.q.29. 32
Veftes Summi Sacerdotis, quænam erant, & quomodo appellarentur. Leuit.8.q.4. 108
Veftes Chrifti ante transfigurationem, an erant albæ, & fi non, quomodo fuerunt in transfiguratione albæ. ibid. q.46. 360
Veftes omnes Chrifti, an in transfiguratione fuerint candidæ. ibid.q.48. 361
Veftes quomodo erant quinque, & qualiter collocarentur in quolibet latere Tabernaculi. Exod.c.16.q.12. 74
de Veftium nouem, vel decem Sacerdotalium tam fummi Sacerdotis, quam minorum fabricatura, & in quo cognofcantur. Eand.c.28.q.2. 91
in Veftibus Sacerdotalibus quis erat ordo, quando Sacerdos induebatur. Exod.c.28.q.5. 98
in Veftibus Sacerdotalibus quare non erant figuræ humanæ, ficut in corona interrafili. Exod.c.28. q.10. 103
Veftes Sacerdotales quare factæ erant. Exod. c.28. q.22. pag.122
Veftes Sacerdotales, an erant omnes neceffariæ, & an de qualibet vefte Sacerdotali ratio particularis reddi poffit. ibid.
Veftis, quæ ponebatur per medias Tabulas Sanctuarij. Exod.c.36.q.2. 325
Veftes, & corpus lauantes, qui erant. Num.c.19 q.11. 457
Veftimentum Rubeum quare ponebatur fuper altare. Num.c.4.q.16. 76
Veftium vfus quamdiu duraturus fit. Gen.13.q.548. 350
Veftes hominibus ob verecundiam, an neceffariæ fint. ibi. quæft.549.
Veftium vfus, an erit poft refurrectionem refpectu beatorum. ibid.q.550. 351
Veftes, an damnati habituri fint. ibid.q.551.
de Veftibus à Deo datis hominibus. Parad.5.c.23. 69
Veftibus beatorum corpora in æterna vita non operientur. ibidem.
In Veftibus Chrifti, an apparuit fulgur, vel color fiaus. ibid. q.45.
in Veftes Chrifti transfigurati, quomodo claritas refluebat. ibid.q.42.
Veftibus albis induti Angeli nobis apparent. ibid.
Veftimenta Chrifti, quare apparuerūt candentia in transfiguratione. Matt.17.q.41. 358
Vefuuius mons, Vulcanus, & Aethna non funt aperturæ ad eum locum, qui à nobis vocatur infernus in lib. de ftat.an. poft mor.concl.7. 18
in Veteri Teftamento quænam peccata hirco confitebantur. Leuit.16.q.25. 283
Veteris Teftamenti auctoritatem, cur Matthæus hic fæpe alleget. Matt.2.q.73. 235
Veteris Teftamenti per facrificia, an peccata remitterentur. Leuit.1.q.16. 15
in Veteri Teftamento, an Templum gauderet aliqua immunitate ficut nunc Ecclefia, vt Iuriftæ putant. 4. Reg. 11.q.21. 105
Veteris Teftamenti facrificia. Vid. facrificia Veteris Teftamenti. Leuit.9.q.18. 134
Veteris Teftamenti libri, quomodo fint 22. in Præfat. D. Hier.q.15. 14
Veteris legis obferuatio, an totaliter ceffauit. 1. Reg. c.8. q.161. 228
Veteris, & noui Teftamenti, quæ fit differentia. Matt.17. q.92. 381
in Veteri Teftamento, cur Deus nullam certam orandi formam dederit ficut in nouo. Matt.6.q.101. 117
Vexillorum ordo in numeratione populi, quare fuit feruatus, & non dignitatis, vel natiuitatis. Num. c.26.q.5. pag.131
Vexillum quid fignificet, & an idem fit cum figno. Num. c.2.q.5. 24
Vexillorum de figuris, quæ fit opinio Iudæorum, & quæ figuræ effent in quolibet Vexillo. ibid.

Via vna tantum an sit tendens à Iordane in Occidentem. Deut.11.q.8. pag. 102
Viæ duplici de causa Dei operationes appellantur. Deut. 32.q.2. 293
in Via an Deum per essentiam suam amare possimus. Matt.22.q.284. 230
Via salutis quomodo arcta dicatur, cum lex Christi sit facillima. Matt.7.q.27. 217
in Via an seruari possit modus diligendi Deum, quem Christus dedit. Matt.22.q.288. 235
in Via homo, an possit Deum per essentiam videre. Matt. 5.q.46. 69
Victima pacifica. Vid. Pacifica victima.
Victima præuaricata à filiis Heli, quomodo accipiatur. 1.Reg.c.2.q.7. 63
Victimæ, siue holocausta, quæ vidit Regina Saba, quod offerebat Salomon, quænam erant. 2.Paralip.9.quæst.4. pag. 218
Victoria quomodo dicatur esse de maximis bonis inter hominem, secundum vulgares. Leuitici 26. quæst.7. pag. 532
Victoria quomodo Deo agēte Iudæis nihil agentibus aliquando conferebatur, aliquando etiam ipsis pugnantibus. Leuit.26.q.8. 533
Victorias cur Deus tot contulit pessimo Ieroboam 4.Regum 14.q.20. 25
Victoriæ, & pugnæ perfectio de exterioribus melioribus consideratur Matt.13.q.20. 74
Videtur aliquid tripliciter. Parad.2.c.15. 22
Vidua reuersa in domum patris, an possit vouere sine eius consensu. Num.c.30.q.16. 210
Viduæ & repudiatæ, an quidquid vouerint, reddent. ibid. q.35. 222
Vidua si desponsetur, & habeat votum confirmatum per virum mortuum, & obseruatum, an possit irritari per secundum sponsum. Numer. cap. 30. quæstio. 37. pag. 222
Viduarum, & repudiatarum vota an valeant. ibid.q.41. pag. 224
Vidua si ante quam contraheret, vouisset aliquid, & latuerit votum, reuersa in domum patris, an possit ab eo irritari votum. Num.c.42. 224
à Vidua ab Elisæo ære alieno per olei miraculū liberata, quare quæsiuit ille quid haberet in domo. 4.Reg.c.4. q.6. 28
Viduam istam ad liberandum à debito, cur Elisæus miraculum facere voluit. 4.Reg.4.q.7. 28
Viduæ isti quare iussit Elisæus, quod clauderet portam, quando debebant repleri vasa oleo. 4. Reg.4.quæst.9. pag. 28
Vidua quæ clamauit ad Elisæum, & ad cuius petitionem fecit Elisæus repleri vasa oleo, an fuerit vxor Abdiæ. 4.Reg.4.q.2. 27
Vidua ista quæ clamauit ad Elisæum, quare ad eum recurrit super debito viri sui, cum pro talibus non sit petendum miraculum. 4.Reg.4.q.3. 27
Vidua ista, si nihil in domo habuisset, quid fecisset Elisæus. 4 Reg.4.q.10. 28
Viduæ istius oleum quomodo multiplicatum est in lecyto. 4 Reg.4.q.11. 29
Vidua ista quare iuit ad Elisæum repletis vasis oleo. 4. Reg.4.q.13. 29
cum Vidua fornicari an sit peccatum. Matt.5.quæst.194. pag. 272
ad Vigilandum hortantia quare ponantur in parabola decem virginum. Matt.25.q.33. 11
Vigilandi an conueniens causa ponatur cum dicitur, quia nescitis &c. Matt.24.q.238. 561
Vigilia quarta quæ sit de qua dicitur, quod Christus venerit in quarta vigilia ad discipulos. Matth.14. q.151. pag. 179
Vigiliæ Apostolorum, an sint sub præcepto, & sint ieiunandæ. Matt.6.q.157. 162
Vinci ab hostibus quare sit maledictionum omnium maxima. Deut.28.q.4. 259
Vindicatiua virtus an inferre debeat tales pœnas, quales apud homines sunt consuetæ. Matth.5. quæst.35. pag 426
Vindicta an sit exercenda in illos, qui voluntarie non peccauerunt. Matth.5. quæst.136. pag. 417
Vindicta an exerceatur interdum super inanimata. ibid. q.328. 418
Vindicta, an aliquando fiat super creaturas irrationales animatas. ibid.q.329. 419
Vindicta, an aliquando exerceatur in filios propter patres. ibid.q.330. 419
Vindicandum, an sit peccatum multitudinis, vel parcendum ei. Matt.5.q.332. 422
Maiores pœnæ an deberent infligi maioribus principibus. ibid.q.334. 425
Puniri an aliquando debeat vnus pro alio. ibid. q.335. pag. 427
Puniri, an aliquando debeat quis sine causa. ibidem q.334. 429
Vinea plantata à Noe an statim produxit vuas vt fit de petroselino, quod oritur duabus horis ab arte. Genes.9. q.11. 90
Vineæ locatæ parabola. Vid. parabola vineæ.
Vinum an biberint homines post diluuium. Genes.13. q.255. 226
Vinum ante diluuium, an vetitum fuerit. ibidem quæst.256.
Vinum bibere quomodo homines ausi sunt in secunda ætate absque Dei iussione. ibid.q.257.
Vinum an biberent homines in Paradiso terrestri. ibidem q.259. 228
Vinum cur Deus homini in potu non dedit in prima ætate. ibid.q.260.
de Vino nouo, & vtre veteri quare Christus dixit. Matt.9. q.82. 346
Vinum an Christus dederit in conuiuio saturationis. Matt.14.q.91. 153
Vinum nunquam Deus dare miraculose voluit ad sustentationem. ibid.q.92.
Vinum, & oleum qualiter funderetur super similam. Num.c.15.q.14. 371
Vinum quomodo fundebatur super liba. Num.c.15.q.15. pag. 371
Vinum, an totum funderetur. Num. cap.15. quæst.16. pag. 371
Vini abstinentia quare iubebatur. Num. cap.6. quæst.3. pag. 116
Vir peregre profectus quare dixit, serue male, & piger. Matt.25.q.118. 54
Cur dixit oportuit te committere pecuniam meam nummulariis, & quod genus lucri erat. Matth. cap.25. q.119. 54
Vir peregre, quare dedit talentum serui nequam habenti 10. potius quam habenti 4. cum & ipse. Matth.25. q.123. 55
Quare dixit, inutilem seruum eiicite in tenebras, & quotuplex pœna sit. Matth. cap. 25. quæstio 125. pag. 56
Vir quis sit quoad sensum quem Christus intendit per parabolam. Matt.25.q.126. 56
Viri peregre profecti verba hæc, super pauca fuisti fidelis, quomodo ad laudem serui faciunt. Matt.25.q.108. pag. 52
Vir peregre proficiscens quare dixit, supra multa te constituam. Matt.25.q.109. 52
Virum peregre profectum verba hæc dicere, intra in gaudium Domini tui, quid sit. Matth.25. quæst. 110. pag. 52
Viri peregre proficiscentis verba hæc, super multa te constituam quomodo stant, cum videantur significare potius additionem laboris, quam retributionem. Matt.25.q.111. 52
Vir peregre proficiscens quare dicatur post multum temporis venisse. Matt.25.q.103. 51
Vir peregre proficiscens quare dicatur veniens posuisse rationem cum seruis suis. Matth. 25. quæstio 104. pag. 51

Vir peregre proficiscens quare dixit veniens: Euge serue bone. Matt.25.q.105. pag.51
Vir peregre profectus cur veniens dixit, serue bone, & fidelis. Matt.25.q.106. 51
Vir peregre profectus cur dixit, super pauca fuisti fidelis. Matt.25.q.107. 51
Vir peregre profectus quare dixit, date ei qui habet decem talenta, potius quam qui quatuor. Matt.25.q.123. pag. 55
Vir peregre profectus quare dixit seruo suo cui talentum vnum tradiderat, oportuit te committere pecuniam meam nummulariis. Matt.25.q.121. 55
Vir petegre quare iussit tolli talentum à seruo malo. Matt.25.q.122. 55
Viris singulis an aliquando licitum fuerit habere plures vxores. 1.Reg.c.1.q.4. 35
Viri multi an poterant accipere eandem vxorem. 1.Reg. c.1.q.5. 36
Vir Dei, qui venit ad Heli, quis fuerit. 1. Reg.c.2.q.22. pag.70
Vir Dei, qui venit ad Heli, an fuerit Phinees, vel Elias. ibidem.
Vir quid teneatur facere de muliere adultera. 1.Reg.c.8. q.49. 170
Vir habens plures vxores, si omnes conuertantur, quid facere debet. 1.Reg.c.8.q.50. 170
Vir repudians vxorem, & accipiens aliam, an sit fornicator. 1.Reg.c.8.q.53. 171
Vir quando non possit obiiciendo fornicationem repudiare vxorem. 1.Reg.c.8.q.54. 172
Vir, & mulier si conuertantur, si mulier dum esset infidelis fornicata fuerit, an vir teneatur eam recipere. 1. Reg.c.8.q.58 173
Vir an possit fornicationem mulieris in infidelitate perpetratam obiicere. Et quam fornicationem poterit obiicere. ibidem.
Viro per redditionem debiti, an tollitur ius accusandi vxorem. 1.Reg.c.8.q.62. 175
Vir vel mulier conuersi, si vnus illorum velit transire ad religionem, an possit, alio coniuge inuito. 1. Reg.c.8. q.68. 175
Vir lapsus in hæresim, & reconciliatus, an possit repetere vxorem ingressam religionem, nondum professam. 1. Reg.c.8.q.72. & 73. 178
Vir, & vxor quomodo dicitur, quod ad paria iudicantur. 1.Reg.c.8.q.125. 206
Vir habens multas feminas copulatas, an sit vnum matrimonium, seu plura. 1.Reg.c.8.q.195. 243
Vir Iemini, de quo hic dicitur, an sit Beniamin, vel aliquis alius. 1.Reg.c.9 q.4. 268
Viri perfecti, quomodo irascuntur. & quomodo ira est aliquando meritoria. 1.Reg.c.11.q.7. 315
Viri Ceilæ quare annunciauerint Dauid persequutionem Philisthinorum. 1.Reg.c.23.q.2. 177
Viri Ceilanæ quare non vocauerint Saulem, vt eriperet eos. 1.Reg.c.23.q.3. 177
Viri Ceilæ, an peccarent si traderent Dauid, dum veniret Saul. 1.Reg.c.23.q.14 185
Viri qui fuerint cum Dauid ad persequendum latrunculos, qui fuerunt. 1.Reg.c.30.q.8. 296
Viri Dauid, an peccassent si eum lapidassent. 1. Reg.c.30. q.4. 294
Viri Iabes, an meruerunt, quia sepelierunt corpora Saulis, & filiorum suorum. 1. Regum cap.31.quæst.17. pag. 316
Viri Iabes, quare mortuo Saule, ieiunauerunt septẽ diebus. 1.Reg.c.31.q.19. 317
Viri qui occiderunt Isboseth, cur ingressi sunt in meridie potius, quam alio tempore ad occidẽdum eum. 2.Reg. c.4.q.6
Viri isti quare acceperunt triticum de domo Regis. 2. Reg.cap.4.quæst.7. 41
Viri duo, qui mittebantur ad Dauid, quare latuerint in Bahurim. 2.Reg.c.17.q.12. pag.179
Viri Dauid quare non latuerint apud Ierusalem, & cur alibi. 2.Reg.c.17.q.12. 179
Viri Iuda quomodo viros Israel offenderunt. 2.Reg.c.19. q.37. 216
Viri Iuda offendendo viros Israel, an peccauerint. 2.Reg. c.19.q.38. 216
Viri Israel, an peccauerint contendendo cum viris Iuda. 2.Reg.c.19.q.38. 216
Viri fortes quomodo se habeant, & quot fuerint. 2.Reg. c.23.q.41. 259
Virorum fortium quare nomina ponantur hic. 2. Reg. c.23.q.5. 260
Viri fortes quare fuerint distincti per ordinem. 2. Reg. c.23.q.6. 260
Virorum fortium sex cur gesta ponantur solum, & non omnium. 2.Reg.c.23.q.7. 260
Vir primus fortis quis fuerit. 2. Reg. cap.23. quæst.8. pag. 261
Viri tres qui venerunt ad Dauid in pugna Philisthinorum, quando venerunt ad eum. 2. Reg. cap.23.q.13. pag.63
Viri tres qui erant in secundo ternario, quinam essent. 2. Reg.c.21.q.14. 264
Viri tres prædicti quomodo vocentur principes inter triginta, cum non videantur computati inter eos. 2.Reg. c.23.q.15. 264
Viri prædicti quo tempore portauerunt aquam Dauid. 2.Reg.c.23.q.16. 264
Viri isti, qui portauerunt aquam Dauid, qui fuerint. 2. Reg.c.23.q.17. 265
Viri isti an peccauerint exponendo se tanto periculo. 2. 2.Reg.c.23.q.21. 266
Virorum istorum historia quare non ponatur hic. 2. Reg. c.23.q.26. 268
Vir Aegyptius, quem occidit Banaias, quis fuerit. 2.Reg. c.23.q.29. 269
Viri fortes, an fuerint plures his 37. qui numerati sunt hic. 2.Reg.c.23.q.31. 271
Virorum tribus Iuda quanta fuit summa in numeratione. 2.Reg.c.24.q.15. 277
Viri Israel, qui erant vltra 20 annos in quacumque ætate, an computarentur ad bellum, vel ad capiendum mansiones. Num.c.1.q.147.
Vir antequam contraheret cum aliqua puella, vel vidua si sciret eam vouisse, an posset irritare votum. Num.30. q.39. 223
Viri fortes an fuerunt solum quadraginta millia. Iosue c.1.q.77. 55
Viri fortes qui sint dicti à Sacra Scriptura. ibid.
Vir an regat vxorem per legem. Genes. c. 13. quæst. 783. pag. 439
Viri quale sit imperium, cui mulierem Deus subiecit, dicens: Et ipse dominabitur tui. Genes.cap.13.q.784. pag. 440
Vir, quomodo habuit dominium in mulierem etiam in his, quæ iniusta sunt, ex sententia diuina. ibid.q.787. pag. 441
Viri nomine quid exprimatur in Sacra Scriptura. ibidem q.798. 446
Et quomodo probentur hæc ex Diuo Paulo. ibidem quæst. 799.
Viri subiectionem cur Deus nõ commemorauerit in pœna illi data, quemadmodum subiectionem mulieris expressit. ibid.q.807. 451
in Viri maledictione cur non dictum sit ei, vt viro subiiciatur, secundum ius paternum. Genes.cap.13. q.809. pag. 452
Viro cur etiam in pœnam datum non fuerit, vt esset sub alterius potestate. ibid.q.804. 449
Vir an de facto sub viri potestate sit, vt pœna à Deo ob peccatum inflicta. ibid.q.805. 450
Vir, qui noluit percutere Prophetam, an peccauerit. 3. Reg.20.q.21. 323
Virorum 70000. in occisione, an intelligantur mulieres, & paruuli. 1.Paralip.21.q.51. 421
Vir ad vxorem accedẽs, an teneretur lauare corpus, quoties, & ad quid. Leuit.15.q.7. 251
Vis. Vid. Homo

Viri de ftirpe Saulis, & alij Dauid in auxilium venientes an peccauerint. 1.Paralip.12.q.5. pag.226

Vir an amittat virginitatem fi refolutio feminis fponte in eo vigilante fequatur. Matt.25.q.81. 33

Vir ante ætatem aptam ad effufionem feminis fi nitatur venerea exercere an per hoc tollatur virginitas. Matt. 25.q.82. 33

Vir an amittat virginitatem fi ei violentia inferatur. Matt.25.q.78. 32

Vir peregre proficifcens. Vid. Parabola viri peregre proficifcentis.

Vir fi illata fibi fit violentia ad agendum venerea, an virginitatem amittat. Matt.25.q.80. 32

Viri fancti quando mortem defiderare poffunt, & quando fugere fine peccato. 4.Reg.6.q.44. 63

Viri eiufdem an filij fuerint nominati hic.f.Gerfon, Lobni & ceteri. 1.Paralip.6.q.6. 150

Viri boni, & iufti orantes, an femper exaudiantur. Matt.7. q.17. 212

Viri fancti. Vid. Sancti viri.

Viros religiofos. Vid. Religiofos viros.

Viri ad vxores quomodo fe potuerunt bene habere, cum toto tempore bellorum fere annorum quatuordecim, nonquam ad eas redierint. Iofue c.1.q.70. 52

Viri pugnantes vltra Iordanem, quomodo poterant ire ad vxores fuas, citra Iordanem. Iofue cap.1. quæft.74. pag.53

Viri vrbis Hay, an robuftiores erant, quam viri Iericho, & animofiores. Iofue c.6.q.1. 172

Viri vrbis Iericho, an robuftiores, & animofiores erant, quam viri vrbis Hay. ibid.

Vir fi non volt accipere in vxorem puellam, quam deflorauerat, vel pater eam nolit ei dare quid faciendum. Exod.c.22.q.11. 422

Vir fi corruperit puellam, fi non poteft dotem dare, quid faciendum. Exod.c.22.q.12. 423

Vir, & femina quamuis nō fint fteriles quomodo poffunt vt gignant adiouari à Deo miraculofe, & tamen fine miraculo concipiant. 1.Reg.cap.1.quæft.25. 50

Vir an poffet infringere votum puellæ fibi traditæ confirmatum confenfu patris. Num.c.30.q.35. 222

Viri duarum tribuum, & dimidiæ, an omnes fuerunt circumcifi, tam qui erant trans Iordanem, quam qui erant in Galgalis, quando in Galgalis fuerunt omnes alij circumcifi. Iofue c.5.q.26.& 27. 147

Viri de duabus tribubus, & dimidia, qui erant in terra Amorrhæorum obligabantur ad celebrandum nunc Phafe. Iofue c.5.q.29. 147

Viris manentibus in terra Amorrhæorum, an liceret in terra fua celebrare Phafe. Iofue c.5.q.29. 148

Viri ifti, an celebrauerunt nunc Phafe in terra fua, celebrantibus aliis in Galgalis. Iofue c.5.q.30. 148

Viri ifti an tenerentur venire in Galgalis ad celebrandum, cum non liceret eis celebrare in terra fua. Iofue c.5.q.33. 149

Vir an potuiffet fe totaliter Deo vonere in lege veteri, etiam fi effet coniogatus. Num. cap.30. quæft.3. pag.204

Vir an potuiffet vouere non accedere ad vxorem. Num. c.30.q.11. 208

Vir in lege antiqua, vel mulier fui iuris, an poffet vouere virginitatem. Num.c.30.q.12. 208

Viri habentes magnas curas quare generare non poffunt. Exod.c.23.q.41. 482

Vir fi admouerit vxorem fubire iftam purgationem coram iudicibus, & recufaret, habebatur tanquam conuicta. Num.c.5.q.19. 105

in Virorum electorum duodecim computatione, an fer- uetur ordo fecundum ordinem Tribuum. Num.c.13. q.3. 298

Viros plures vxorem vnam habere, an aliquando licuerit. Genef.30.q.3. 589

Virorum diuerfitas in eadem femina toti rationi diffonat, quamuis in eodem viro conueniens effe poffit vxorum pluralitas, in op. de opt. polit. 6. conclus. pag.12

in Virga cur fcribebantur nomina Tribuum. Num.c.17. q.5. 411

in Virga opinio de nomine fcripto, quod effet nomē Tribus. ibid.q.8. 411

Virgæ virilis immoderata longitudo, quare generationem impediat. Exod.c.23.q.40. 482

Virga an ponebatur pro omnibus familiis. Num.c.17. q.9. 412

Virgæ iftæ, an ponebantur in Tabernaculo fœderis. Num. c.17.q.10. 412

Virga Aaron an femper manferit virens in Arca fœderis, vel fuerit deficcata. Num.c.17.q.11. 414

Virgilij opinio de animarum locis melior illa Platonis. Parad.5.c.80. 83

Eiufdem verfus de hoc in 6.c.81.

Virgines omnes non effe, feu vt Chriftus dicit, non omnes hoc capere, quare dicatur. Matt.19.q.82. 202

Virgini an liceat fe occidere ne corrumpatur. Matt.cap.5. q.114. 167

Virgines nondum defponfatæ, an licite deflorari fe permittant. Exod.c.22.q.11. 420

Virginibus permittentibus fe deflorare ante defponfationem nulla pæna imponitur à lege, nifi fit fummi Sacerdotis filia. ibid.

Virginem fi quis feduxerit an teneretur eam dotare. Exo. c.22.q.10. 421

Virginis matrimonium an repugnet fuæ virginitati, vel econtrario. Num.c.30.q.32. 220

Virginitas quid fit, & an confiftat in carne, vel in mente, vel in vtroque. Matt.25.q.73. 28

Virginitatem an perdat confentiens ante fomnium in vigiliam deliberate in veneream delectationem, fi vadēs cubitum patiatur pollutionem nō organice cooperans. ibid.q.74. 30

Virginitas an tollatur fi quis concupiuit, quod per noctem fibi pollutio eueniret. ibid.q.75. 30

Virginitatem an amittat femina violenter à viro cognita. ibid.q.76. 31

Virginitas an tollatur feminis refolutione in viro vigilante fponte fequuta. ibid.q.81. 33

Virginitas an fit matrimonio excellentior. ibid.q.87. 42

Virginitas an tollatur per pollutionem nocturnam. Matt. 5.q.248. 340

Virginitatem an perdat vir, fi ei violentia inferatur. Matt. 25.q.78. 32

Virgines dormitaffe, & dormiffe, quare dicatur. Matt. 25.q.53. 20

Virgo filia fenis. Vid. Senis filia.

Virgines viris Iabes Galaad quæ referuatæ fuerunt, quales erant. Iud.21.q.25. 364

Virginem effe mulierem quomodo cognofcebatur, & quomodo quod non effet virgo. ibid.q.26. 365

Virgines Iabefenę. Vid. Iabefenæ virgines.

Virgines Silo. Vid. Silo virgines

Virgines Ifrael quare annuatim Iephte filiam plangebant. Iud.11.q.53. 191

Et an hoc facientes peccarent. ibid.q.54.

Virginum Ifrael planctus, an aliquid proficeretur filiæ Iephte ad remiffionem peccatorum. ibid.q.55.

de Virginitate cur Chriftus dicit, quod illam quis non habet, nifi cui Deus dat. Matt.19.q.85. 204

Virginitas, an fit virtus determinata. Matt.25. quæft.86. pag.39

Virginitatem quare flebat Iephte filia. Iud.11. quæft.50. pag.190

Virginitatem flere, quidnam fit. ibid.

Virginitatem flens an peccaret. ibid.& q.51.

Virginitatis de fignis probatio ex Syndone an fit fufficiēs. Deut.22.q.4. 203

Virginitatis iudicantia alia figna. ibid.

Virginitatis in fignis quæ fraudes fieri foleant. ibid.

Virginitati an debeatur aureola, & cui virginitati, fecundum eius materialia, an propofitum continendi. Matt. 13.q.19. 71

Virgines tria infeftantia, quæ fint, & viduas non. Matt.15. q.19. 71

Aa 2 Virgi-

Virginitati quare non deberetur aureola, si homo nunquam peccasset. Matt.13.q.19. pag.71
Virginitas quomodo dicatur vita angelica. Matth.13. q.23. 77
Virginum, Martirum, & Doctorum aureolæ tres, an conuenienter assignentur, vel debent esse plures. Matt.13. q.25. 78
Virginibus sapientibus quare fatuæ dixerunt, datæ nobis de oleo vestro. Matt.25.q.20. 6
à Virginibus sapientibus quare fatuæ oleum petierunt. ibid.q.21. 7
Virgines fatuæ quare non communicauerunt fatuis de oleo suo. ibid.q.25. 9
Et an ratio ab eis assignata fuerit conueniens. ibid.
Virgines prudentes quare fatuis dixerunt ite potius ad vendentes, & emite vobis. ibid.q.26.
cum Virgine quare melius est contrahere, quam cum vidua. Deut.25.q.7. 236
Virgines fatuæ quomodo non ferebant oleum secum, & prudentes sic. Matt.25.q.48. 18
Virgines, quare dicantur, quinque fatuæ, & quinque prudentes. Matt.25.q.44. 16
Virgines quare specialiter positæ fuerunt quinque prudentes, & quinque fatuæ. Matt.25.q.45. 17
Virgines quare positæ fuerunt tot fatuæ, quot prudentes. Matt.25.q.46. 17
Virginitas an sit maior omnibus virtutibus. Matth.25. q.88. 43
Virginitas, an ablata sit, si mulier cognosci voluit, & data opera, neque semen infusum sit matrici, sed extraordinarie id est, extra vasa polluta fuerit remanente carnis integritate. Matt.25.q.79. 32
Virago, an sit nomen proprium primæ mulieris, an potius commune. Genes.13.q.407. 288
Virginitatem, an amittat vas sibi illata violentia ad agendum venerea. Matt.25.q.80. 32
Virginitatem an amittat vir nitens ante ætatem aptam ad effusionem exercere venerea. Matt.25.q.82. 33
Vir dormiens si tetigerit feminam carnaliter, & semen effunderit, an perdat, virginitatem, & idem si dormiens per molliciem eandem effusionem fecerit. Matth.25. q.83. 34
Virginitatem, an perdat vir si dormiens carnaliter feminam tetigerit, & semen effuderit, & idem si dormiens per molliciem eandem effusionem fecerit. Matth.25. q.83. 34
Virginitatis diffinitio an recte ab Aug. assignetur. Matt. 25.q.84. 34
Virginitas an sit illicita. Matt.25.c.85. 37
Virginitas an tollatur si qua mulier deflorata est, violenter, cum non consentiret in defloratorem, & postea consensit. Matt.25 q.77. 32
de Virginibus fatuis, & prudentibus quoad sensum parabolicum solum in cortice litteræ. Matt.25.q.2. 2
Virgines, quare dicantur, quæ exierunt obuiam sponso ac sponsæ. ibid.q.3. 2
Virgines sponso obuiam exeuntes quare Christus dixit, quod erant decem. ibid.q.4. 2
Virgines sponso obuiam euntes, an potuerint esse plures quam decem, vel minus, quam duæ. ibid.
Virgines quare dicantur exiuisse obuiam sponso, & sponsæ. ibid.q.7. 3
Virginatum istarum cur quinque fatuæ dicantur & quinque prudentes. Matt.25.q.9. 4
Virginum istarum cur quinque dixit fatuas, & quinque prudentes. ibid.q.10.
Virgines singulæ quare lampadas singulas portabant. ibid.q.13. 5
Virgines quare dicantur moram faciente Domino dormitasse. ibid.q.14. 5
Virgines quare omnes dormitasse dicantur. ibidem q.15. pag. 5
Virgines quare dormitasse, & dormiuisse omnes dicantur. ibid.q.16.
Virgines quare dicantur omnes surrexisse clamore facto, & ornauisse lampadas suas. Matt.25.q.17. 7
Virgines fatuæ quare dicantur acceptis lampadibus non sumpsisse oleum secum. Matt.25.q.12. 4
Virgines fatuæ quare dixerunt sapientibus, datæ nobis de oleo vestro. ibid.q.21. 7
Et quare prudentibus illud petierunt. ibid.
Virgines fatuæ quare dixerunt, quia lampades nostræ, extinguuntur. ibid.q.22. 8
Virgines fatuæ quare permiserunt lampadas suas extingui. ibid.q.23.
Virgines fatuæ quare ante hoc non prouiderunt. ibidem. quæst.24.
Virginibus fatuis quare prudentes oratæ non communicauerunt de oleo suo. ibid.q.25. 9
Virgines fatuæ quomodo ire voluerunt ad vendentes oleum, cum esset inconueniens. ibid.q.27.
Et quare potius non redibant in domos proprias quam irent ad emendum oleum. ibid.
Virgines fatuæ quare dicitur, quod nouissime venierunt dicentes: Domine, Domine, aperi nobis. ibidem q.30. pag. 10
Virginibus fatuis quare sponsus respondit: Amen dico vobis, nescio vos. ibid.q.31.
Et an fuerit conueniens responsio. ibid.
Virtus quid sit. Matt.13.q.82. 113
Virtus, & sapientia, cum videri non possit, quomodo Nazareni Christo dixerunt, vnde habuit sapientiam, & virtutem. ibid.
Virtutis, & vitij in actu aliquid esse, dupliciter considerari potest. Matt.12.q.70. 36
Virtutis status in quo consistat. Matt.6.q.145. 155
Virtutes tres ponuntur circa ornatum corporis exteriorem. Matt.11.q.23. 472
Virtutum omnium actus ad Charitatem pertinent. Matt. 6.q.24. 20
Virtuti quod sit dignum præmium. Leuit.26. quæst.3. pag.527
Virtutis eiusdem est animæ, & corporis vitia dimittere. Matt.9.q.23. 319
Virtus infinita simul potest & in instanti rem disponere, & formam producere. Matt.9.q.100. 352
Virtutes cælorum quæ mouebuntur, quænam sint. Matth. 24.q.165. 528
Virtutes cælorum quare Christus posuit hic, quod mouerent ur. ibid.q.167. 529
Visionum ex magnitudine Danjel sæpè cadebat in terram, & ad surgendum tangebatur ab Angelo. Mat.17. q.97. 384
virium aliarum in organis cur motus non sit, sicut in organo concupiscentiæ. Genes.13.q.577. 362
de Virium animæ regulatione. Deut.5.q.6. 47
Visio duæ miraculose, quomodo multipliciter quis possit.4.Reg.5.q.34. 50
Visio prima Micheæ. Vid. Micheæ visio.
Visio Dei. Vid. Dei visio.
per Visionem solam an possit causari aliqua realis actio. Num.c.21.q.9. 30
Visio sola an possit causare naturales qualitates, seu aliquã realem actionem, vt in basilisco, lupo, & muliere, & paruulus fascinatis. Num.c.21.q.10.& 11. 31
Visio, quam habuit hic Moyses de Deo, an esset per essentiam Dei, vel in aliqua figura. Exod.c.33.q.17. 268
Visio Moysi quando facta fuerit in illo corpore lucido. Exod.c.33.q.21. 272
Visione sola nulla potest fieri realis immutatio. ibidem c.30. 51
Visio quod non fiat extra mittendo ratio secunda. ibidem c.8 & 9.& 10
Visio imaginaria, an possit fieri in vigilia.3.Reg.22.q.12. pag.341
de Visibilium specierum tam in oculis, quam in speculis representatione. Deut.14.q.4. 140
Visitationis nomine quid accipiatur. Matt.25.q.377. 199
Visitatio incarceratorũ, & infirmorum per quid differat. Matt.25.q.381. 201
per Visum operatio realis nulla causari potest. Parad.4. c.6. 46

Vitam æternam Deus homini non dat antequam mereatur, nec pœnam æternam antequam demereatur. Matt. 8.q.61. pag.255
Vitæ perfectio in quo consistat Christus nos docuit. Mat. 11.q.43. 486
in Vita æterna an maneat dilectionis ordo. Matth.22. q.315. 268
Vitam humanam, an Deus determinauit, ne excedat centum viginti annos. Genes.6.q.11.
Vinea, an statim plantata arte Noe produxit vuas. Genes. cap.9. q.11.
Vita triplex naturæ, gratiæ, & gloriæ. Leuit.18. quæst.3. pag.305
ad Vitam æternam consequendam, an necessaria esset Moysi legis obseruatio. Matt 19.q.126. 229. & q.128. pag.230
ad Vitam æternam necessarium Decalogum cur Christus posuit. ibid.q.127. 230
ad Vitam æternam, an aliquid necessarium erat præter Decalogum. ibid.q.129. 230
in Vitam æternam ingressum quid præcisè impediat. Matt.16.q.72. 286
in Vitam æternam introire quis potissimum prohibeatur. ibidem.
Vitæ liber de quo in Apoc.20. qui & qualis erit Matt.25. q.336. 176
Vitæ austeritas videbatur Iudæis maximæ sanctitatis. Matt.9.q.68. 339
ad Vitæ sustentationem, quænam sint necessaria. Matt.14. q.91. 153
Vitæ sustentatione post animæ salutem nihil magis est necessarium. ibid.q.99. 157
Vitam æternam acquirere est ab homine, & à Deo. Matt. 10.q.53. 405
in Vita æterna cur non erit carnalis copula. Matth.22. q.210. 117
Vita æterna est verum bonum. Matt. cap.10. quæst.76. pag.417
Vita æterna est finis petitionis in oratione. Matth.7. q.15. pag.250
Vitæ quodnam spatium vixit suscitatus ab Elisæo ossibus eius tactis. 4.Reg.13 q.21. 118
Vitam diuturnam vulgares existimant vnum de maximis bonis. Exod.c.23.q.82. 529
in Vita æterna an verum sit, quod multi sint qui grauius peccauerunt, quam multi qui sunt in inferno. Iosue.15. q.81. 79
Vitia omnia vetare nulli Legislatori licet, quantumcumque Christiano. Def.par.2.c.57.& 58. 62
Vitia omnia quare non puniunt Domini seculares agendo secundum legem Euangelicam, cum lex Euangelica omnia vetet & ipsi illam teneant. ibidem cap.59. pag.64
Vitia omnia punire occasione legis Euangelicæ nulli Iudici vel principi seculari licet, alioquin esset sibi resistendum. ibid.c.60. 64
Vitia sunt animarum languores. Matt. c.9. quæst.59. pag.334
Vinum solum in moribus malum est. Matt.15. quæst.57. pag.209
Vitij, & virtutis in actu aliquid esse, dupliciter considerari posset. Matt.12.q.70. 36
Vitium capitale. Vid. Capitale.
Vittas hyacinthinas in fimbrijs ad quid Iudæi portabant. Matt.23.q.40. 311
Vittas hyacinthinas, & fimbrias, an Iudæi omnes portabant. ibid.q.41. 312
Vittas hyacinthinas an Iudæi portare obligarentur. ibid. q.41. 312
Vittas hyacinthinas fimbriarum ad quid Pharisæi, & Scribæ dilatabant. ibid.q.42. 312
circa Vittas hyacinthinas, an Pharisæi, & Scribæ peccarent. ibid.q.43. 313
Vittas hyacinthinas, & fimbrias, an Christus portaret. ibid.q.44.
Vitula rufa in quo genere sacrificij esset. Num.19.q.2. 449

Index Quæstionum.

Vitula rufa an magis assimilatur sacrificio pro peccato. ibid.q.3. 448
Vitula rufa ad quod sacrificium pro peccato magis assimilatur. ibid.q.4. 450
Vitula propter amputationem caudæ, vel aurium, an impediretur ne posset immolari. ibid.q.5. 451
Vitula rufa an in deserto fuerit immolata. ibid.q.6. 451
Vitula rufa quare immolabatur extra castra. ibid.q.7. 453
Vitulus vnus an offerebatur, & quare dicatur, per singulos vitulos. Num.c.29.q.6. 196
Vitulæ rufæ cineres, cum essent ad mundandos immundos, quare tangentes eos efficiebantur immundi. Num. c.19.q.14. 460
Vitulæ rufæ cineres proficiebant ad mundandam quamcumque immunditiam. ibid.q.15. 462
Vitulorum ad cultum quomodo Ieroboam potuit Israelitas perducere, cum sit abominale. 2.Paralip.13. q.26. pag.310
Vitulos quare colere voluit Iehu, cum ostendisset tantum zelum Dei contra cultores Baal. 4. Reg.10. quæst.35. pag.98
Vituli duodecim immolati, an fuerunt immolati in holocaustum, vel in victimas pacificas. Exod.c.24. q.11.12
Vitulus quare immolabatur in consecratione Sacerdotum. Exod.c.29.q.1. 125
Vituli carnes immolati pro peccato, quare cum pelle, & fimo comburebantur extra castra. Exod.c.29. q.7. 532
Vitulus pro quo peccato Leuitarum offerebatur. Num. c.8.q.14. 152
Vitula rufa est magis participans rationem sacrificij, quam Agnus Paschalis. Num.c.9.q.34. 177
Vitulus an possit offerri pro sacrificio iugi. Num.cap.28. q.3. 177
Vitulos duos quare fecit Ieroboam. 2. Paralip.13. q.23. pag.309
Vituli ad cultum cur potius quam ad aliæ imaginis, quare populum deduxit Ieroboam. 2. Paralip.13. q.24. pag.309
Vituli oblati pro peccato Sacerdotis Summi cur carnes, pellis, & alia quæ in vitulo erant offerebantur. Leuit.4. q.17. 64
Vitula rufa an significaret Christi immolationem in loco montis Caluariæ extra Ierusalem secundum sensum litteralem. Num.c.19.q.7. 453
Vitulæ adipes quare non cremabantur, & sanguis non fundebatur ad basim altaris, sicut in alijs sacrificijs. Num.c.19.q.8 454
Vitula rufa, an esset ad emundationem alicuius peccati. ibidem.
Vitula rufa an in quolibet loco terræ promissionis, vel solum in loco Sanctuarij immolabatur. Num.c.19.q.13. pag.458
Vitulum offerens summus Sacerdos, an faceret cærimonias in alijs sacrificijs obseruatas. Leuit.4.q.14 58
Vitulos aureos ad faciendum Ieroboam motiuum quodnam fuit. 2.Paralip.13.q.20. 308
Vitulos aureos faciendo, an peccauerit Ieroboam. ibidem q.21. 308
Vituli immolati pro peccato sanguis quare non inferebatur ad aspergendum coram velo Sancti Sanctorum, & super cornua altaris. Leuit.9.q.6. 127
Vitulus qui offerebatur in die propitiationis, an esset vitula rufa. Leuit.16.q.16. 274
Vitulum pro suo offerre peccato cur iusserit hic Deus Aaron. Leuit.9.q.2. 121
Viuentes an Deum odio habere possint. Matt.25. q.564. pag.328
Viuentium & non mortuorum Deum esse Deum, quomodo dicitur. Matt.22.q.220. 123
Viuentes aquæ. Vid. Aquæ viuentes.
Viuentium peccata reuelare maiusne sit peccatum, vel mortuorum. Matt.18.q.100. 95
Viuere homo iudicat esse bonum, mortem malum. Matt. 16.q.114. 327
Vnctio Regum apud Iudæos quibus fieret cærimonijs. 3.Reg.1.q.37. 19

Vnctionis Regis cærimonia præcipua erat cærimonia, cum vngeretur Rex apud Iudæos. 3.Reg.1. quæst.38. pag.20
Vnctus, quoties, quomodo, & quando fuerit Dauid. 1.Paralip.11.q.2. 208
ad Vnctionem Dauid, cur tam pauci venerunt de tribo Iuda. 1.Paralip.12.q.19. 235
Vnctio Sacerdotis cur fiebat in aure dextra, & pollicibus manus, & pedis magis quam in aliis partibus. Leuit.8. q.8. 114
Vnctionis Summi Sacerdotis, & Sacerdotum minorum differentiæ quattuor. Leuit.8.q.9. 116
Vnctio cur iterum facta, & aspersio sanguinis super Aaron, & filios eius. Leuit.8 q.10. 116
Vnctio extrema quando iterari non possit. Matt.16.q.77. pag.295
Vnctio olei quare inter Iudæos vsitata erat etiam à viris sanctis. Ruth.3.q.11. 33
Vnguentis, & aromatibus meretriciis vti, an sit peccatum. 2.Paralip.16.q.41. 391
Vnio quænam sit qua Christi corpus diuino Verbo vnitur. Matt.9.q.102. 355
Vniones tres, quibus anima vnitur corpori, non fiunt in diuersis temporibus, sed in eodem. Exod. cap.20.q.47. pag.357
Vniri quomodo possit aliquid alteri, & tunc causa esse, Parad.2.c.8. 20
Vniones quæ de Christo dicantur, & cui. Matt.cap.17. q.106. 389
Vniuersalis Iudicij ignis, an coexistet in rebus quas exuret, sicut est lux in aere, ferrum ignitum cum igne, & panis madidus cum vino, scilicet, duo corpora in eodem. Matt.25.q.451. 234
Vniuersali in iudicio, an erunt omnes gentes, vel aliquæ deerunt. Matt.25.q.301. 142
Vniuersum ita bene ordinatum est, quod melius ordinari nequit. Iosue c.11.q.46. 324
Vocatos esse multos & electos paucos, quomodo verum sit, & ad Christi propositum. Matth.cap.22.quæst.96. pag.30
Vocatos esse multos, electos vero paucos, cur dicatur. Matt.20.q.37. 324
Volatilium, & gressilium immundorum animalium ad esum prohibitorum natura & complexio. Leuit.11. q.21. 181
Volatilium alę cur frangebantur, & non scindebantur. Leuit.1.q.27. 24
Volatilia in holocaustum oblata cur Deus mandauerit ferro non secari. Leuit.1.q.28. 24
Voluntas quomodo propriè non est nisi de bonis. Matt.7. q.21. 214
Votum quibus modis sollemnizatur. Num. cap.30.q.61. pag.242
Votum continentiæ siue simplex sit, siue sollemne, an dirimat matrimonium contractum, & impediat contrahendum. ibidem.
votum an quilibet possit emittere. Num. cap.30. q.64. pag.243
vota, an possint fieri cum conditionibus. Num. cap.30. q.92. 253
votis, quæ conditiones possunt apponi. Ibid.
votum suum an possit quis exequi per alterum. Num. c.30.q.97. 258
vota testatorum, an heredes teneãtur complere, & etiam debita. Num.c.30.q.98. 259
vota plura si quis emisit, quorum quædam repugnant aliis, an omnia teneatur implere. Num.cap.30.q.101. pag.261
vota an possint dispensari, commutari, & redimi. Num. c.30.q.102. 262
votorum dispensatio, commutatio, & redemptio, quomodo differunt. Num.c.30.q.103.
vota, quando, & qualiter commutanda sint, aut redimenda. Num.c.30.q.104. 265
vota vt commutanda, & redimenda sint, quæ sint obseruanda ad hoc, vt conuenienter hoc fiat. ibid.
Votorum commutatio quando fit. Num.c.30.q.105. 265
Votum vt commutetur quid fieri debeat. Et qualiter fiat commutatio in voto transmarino. ibid.
per votum oblatum an aliquid possit offerri in hostiam pacificam. Num.c.15.q.9. 369
Vota soluere, sponte offerre, & in sollemnitatibus distinguitur. Num.c.15.q.9. 369
Vota cur hic tractantur, cum de eis dictum fuerit sufficienter. Leuitico c.27. Num.c.30.q.2. 203
Vota legis Moysi quæ. Num.c.30.q.4. 205
Votum sine iuramento, an obliget magis in Deum, quam Iuramentum sine voto. Num.c.30.q.3. 204
Votum Anna an potuerit facere cum conditione. 1.Reg. c.1.q.13. 42
Votum Annæ an fuerit de vouẽdo Samuelem ad aliquod ministerium Sacerdotale. 1.Reg.c.1.q.17. 44
Votum Nazaræorum, in quo consistebat. 1.Reg.c.1.q.23. pag.46
Vota facta à filiisfamilias, quomodo tenebant. Num.cap. 30.q.19. 212
votum Noui testamenti, quid sit tam secundum Theologos quam Iuristas. Num.c.30.q.44. 226
votum quas conditiones requirat, & quid sit votum legis Christi. ibid.
voti vtilitates quæ sint. Num.c.30.q.45. 228
voti species quæ sint. ibid.q.46. 229
votum an sit actus latriæ, & secũdum se totum pertineat ad latriam. ibid.q.47. 230
vouere an aliquis posset donare possessionem alteri. Numer.c.30.q.14. 209
vouens intrare monasterium in quo nolunt eum recipere, an teneatur intrare aliud. ibid.q.52. 237
vouens intrare in vnum monasterium non receptus intrauit aliud, an teneatur redire ad illud volentibus illis Monachis. ibid.q.53. 238
vouens dare pecuniam, & perdens, an teneatur voto. ibid.q.54. 238
vota an per quemlibet dispensari commutari, vel redimi possunt. Num.c.30.q.106. 266
vota omnia an possit Papa dispensare. ibid.q.107. 267
vota quæ Episcopi, & Archiepiscopi, & Cardinales possunt dispensare, & de quattuor opinionibus circa hoc Ibidem.
vota, quæ minores prælati dispensare possunt. Num.c.30. q.108. 267
Votum, an liceat aliquando non implere, & in quibus casibus licet. Num.c.30.q.110. 272
Votum tenebat, si de conuenientibus factum esset, aliàs non. Num.c.6.q.2. 115
votum Nazaræorum obseruantes, an merentur aliquid per hoc. Num.c.6.q.23. 129
vouere an possint existentes sub potestate aliena. Num. c.30.q.65. 244
vouens intrare Religionem, & stans per annum, & exit, an satisfaciat voto. Num.c.30.q.93. 255
vouens intrare religionem, an possit suscipere Episcopatum, voto emisso. ibid.q.94. 256
vouens intrare religionem, dum existit in seculo, an conueniens obligetur ad ingressũ religionis. ibid.q.95. 257
Vouens an immediatè teneatur adimplere votum. ibid. q.96. 257
vouere Deo nullus se poterat. Num.c.18.q.16. 430
vota quomodo commutabantur. Num.c.5.q.18. 103
votiuum non accipitur propriè pro hostia pro peccato. Num.c.15.q.18. 372
votum de quibus rebus fieri debet. Num.c.30.q.48. 231
votum quando est indiscretũ, & impossibile nobis, quid agendum. ibid.
votum an opus faciat magis meritoriũ, quam si fiat opus meritorium sine voto. ibid.q.48. 234
votum omne factum ab eo, qui vouere potest, & non impedito, an obliget. ibid.q.50. 236
vota quæ sint obligantia, & quæ non, & de votis monachorum. ibid.
votorum obligatio, quæ sit. ibid.q.51. 237
votum sollemne quid sit. ibid.q.59. 240

Votum sollemne, an magis obliget apud Deum, quam simplex. Num.c.30.q.59. 240
Vota quæ, & quot sunt, quæ sollemnizantur, & quæ vocantur ab Ecclesia sollemnia. Num.c.30.q.60. 241
Vouente aliquo non intrare religionem, an teneat votum, & an peccabit si introierit. Num.c.30 q.56. 239
qui Vouit non accipere Episcopatum, & iurauit, & postea eligatur, an possit acceptare. Num.c.30.q.47. 239
Vouens non esse Episcopum, si sine necessitate Ecclesiæ Papa iubet, vt suscipiat Episcopatum, an teneatur obedire Papæ. Num.c.30.q.58. 240
Vouens continentiam voto simplici, si quærat, an possit contrahere contra hoc, an debet sibi responderi, vel taceri. Num.c.30.q.63. 243
Voueri dupliciter domino animal poterat. Leuit.cap.23. q.28. 467
de Vouendi diuersis modis. Leuit.23.q.28. 467
Votum à Dauid & à Salomone pro eo in templo illatum, quid sit. 2. Paralip.5.q.5 t t. 106
Votorum consecratio dupliciter fiebat. Leuit.27.q.33. 580
Vota animalia munda, an immolarentur. Leuit.cap.27. q.37. 583
Votorum animalium mundorum sanguis, & adeps, an cremabatur coram Domino, vel integra Sacerdoti prouenirent. Leuit.27.q.37. 583
Votum animal oblatum, an alteri quam vouenti Sacerdoti vendere licebat, & an tunc adderetur quinta pars. Leuit.27.q.48. 591
Votæ res an possent alij vendi quã vouenti. Leuit.27.q.50.
Votum quod emisit Iabes, quodnam fuerit. 1. Paralip.4. q.8. 103
Vouere se, & vouere res suas, quomodo differant incomparabiliter. Leuit.27.q.2. 554
ex Voto quæ fiunt, sunt ad satisfaciendum pro peccatis. Matt.6.q.25. 21
Voueri, quare primogenita non poterant. Leuit.27. q.65.
Votorum diuersitas quædã determinate, & quædam indeterminate. Leuit.22.q.18. 423
Votis in quibus æqualitas seruetur, & in quibus inæqualitas. Leuit.27.q.9. 562
de Vouente agrum ad se non pertinentem. Leuit.27.q.64.
Voto datus ager, qui non redimebatur, quomodo pertinebat ad Sacerdotes in Iubilæo. Leuit.27.q.64. 605
Votum incertum quod postea vergit in deteriorem damnum non est complendum, nec obligat. Matt.24. q.32. pag. 529
Votum, an magis obliget vel Iuramentum. Matt.5.q.262. pag. 365
Vouentes coniuges seruare perpetuam continentiam, an ad eam teneantur. Matt.5.q.314. 406
Voueri, an possent aliæ res mobiles. Leuit.27. q.33. 580
Votarum rerum pecunia ex redemptione, vel venditione extracta cuius iuri cederet Dei ne, an Sacerdotum. Leuit.27.q.50. 594
per Votum res quæ cedebant Sanctuario, quid de eis fiebat, & an possent redimi, & de tribus modis earum. Leuit.27.q.51. 596
Vouere Deo seruos suos Iudæos, & Gentiles, an potuissent Iudæi, & quid tunc vouebant, & quid Iuris transferebant in Deum, & an applicarentur Deo, vel redimerentur in pecunia, & qualiter. Leuit.27.q.52. 597
Vouens ad quid emere vellet rem quam vouebat. Leu.27. q.30. 578
Vouentes, quomodo aliquando redimere volebant, quæ vouebant, licet plus aliis soluerent. Leuit.27.q.31. 578
Voueri Deo, an possent res mobiles. Leuit.27.q.50. 594
à Vouente, an omnia redimi possent, & qualiter redimebantur, cum quinta ne, an sine. Leuit.27.q.50. 594
pro Voti hominum redemptione, quare posuerit Deus aliquas taxationes, & pro aliis rebus non. Leuit.27. q.60. 602
Votæ res triplicis sunt conditionis. Leuit.27.q.61. 602
Vota quomodo fiant dupliciter, scilicet, cum determinatione temporis, vel loci, & aliquando simpliciter. Leuit.27.q.3. 555
ex Votis quæ obligatio nascatur. ibid.
Vota veteris, & Noui testamenti in quid differant. Leuit. 27.q.3. 555
Votum quare côuertebatur in pecuniam, cum aliquis vouebat animam suam in veteri testamento, & quomodo fiebat æstimatio ipsa, quæ solum videtur esse taxatio quædam pretij. Leuit.27.q.4. 555
Aestimatio in pecunia, an possit fieri pro homine libero. ibidem.
per Vouentes seipsum paruum pretium soluendum, quare Deus posuerit. ibid.q.5. 557
Vouentes seipsos, cur non redimebantur pro vero valore suo. ibid.
Vouentes se ad cultum Dei, quomodo Deus non omnes acceptabat in veteri testamento. ibid.q.6. 557
Vota noui Testamenti, quomodo sunt semper implenda, & nunquam mutanda in pecuniam. Leuit.27.q.6. 557
Votum si non potest adimplere propter aliquod impedimentum, quid sit agendum. Leuit.27.q.6. 557
Votum per quid sollemnizetur in Nouo Testamento. Leuit.27.q.6. 557
Vota frangentibus quæ pœna imponatur. Leuit. 27.q.6. pag. 557
Vota in veteri Testamento quandoque redimebantur pecunia, & quando non. Leuit.27.q.7. 559
de Votis in quibus seipsum vouebat homo. Leuit.27.q.7. pag. 559
de Votis Nazaræorum. Leuit.27.q.7. 559
Votum Laicorum, quare commutabatur, cum possent Laici in aliquibus Deo applicari. Leuit.27.q.8. 561
Votorum taxationes, quare Deus fecerit inæquales ponendo pretia diuersa personis, & in quibus seruetur æqualitas, & in quibus inæqualitas. Leuit.27.q.9. 562
Votum quid sit. Leuit.27.q.10. 563
Vouentes poterant redimere res datas per votum idque fere semper. Leuit.27.q.32. 579
Vouere quæ personæ possint, & quantum ad quid, vt sunt filij, serui, & vxores. Leuit.27.q.10. 563
pro Votorum commutatione, quare hic dicatur de quinto, & non de quarto, & tertio anno. Leuit.27.q.12. 565
in Votorum commutatione, quare variauerit Legislator hic pretium pro femina iubendo à quinto anno vsque ad vigesimum dare dupliciter. Leuit.27.q.13. 565
in Votorum commutatione, quare hic dicatur ab vno mense vsque ad annum quintum, & non ab vno die. Leuit.27.q.14. 566
Vouere filios, an possint parentes cum nascuntur, vel antequam concipiantur, & an teneat votum. Leuit.27.q.14. pag. 566
in Votorum commutatione, quare Deus iusserit dari maius pretium ab anno vigesimo vsque ad sexagesimum quam vltra, cum ætas senectutis sit honorabilior. Leuit.27.q.15. 567
Vouentes quare maiorem summã pecuniæ dabant, quam transeuntes ad numerum. Leuit.27.q.16. 567
in Votorum commutatione, quare plus soluebant primogeniti, quam transeuntes ad numerum. Leuit.27. q.17. pag. 568
in Votorum commutatione, quare plus soluebatur pro femina, quam pro paruo puero. Leuit.27.q.18. 568
pro Vouentibus, quare plus dabatur, quam pro primogenitis. Leuit.27.q.19. 569
pro Vouentibus quare fuerit tanta diuersitas in taxationibus pretiorum. Leuit.27.q.20. 569
Vouens quando erat pauper, quare pretium minuebatur, & nõ in transeuntibus ad numerum, quantumcumque aliquis esset pauper. Leuit.27.q.21. 571
in Vouentibus sicut pretium minuebatur pauperibus, quare non in redemptione primogenitorum. Leuit.27. q.22. 571
in Votorum commutatione, quare Deus aliquid minuebat de pretio oblationis primogenitorum, & non minuebat aliquid de quinque siclis. Leuit.27.q.23. 571
Vox quare audiebatur super Arcam in medio Cherubim. Exod.c.25.q.21. 46
Vox quam non audierunt Iudæi, pro qua susceperunt pœnam, quæ fuit. Iosc.5.q.48. 156

Vocem auditam in Chriſti baptiſmo, quiſnam formauerit. Matt.3.q.91. 364
Vox iſta in Chriſti baptiſmo audita in quonam loco formata fuerit, vel vnde venerit. ibid.q.92. 365
Vox iſta, an audita fuerit ab omnibus circumſtantibus vel ſolum à Chriſto. ibid.q.93. 367
Vox Patris, an fuerit conueniens, quod audiretur ſuper Chriſtum in baptiſmo. ibid.q.94. 368
Vocem factam, quomodo Euangeliſtæ diuerſimode ſcribant, quia alij dicunt, tu es filius, alij vero, hic eſt filius. ibid.q.95. 368
Vox in Rama audita eſt, quid diceret velit. Matt.2. q.72. pag. 235
Vox tubæ in reſurrectione. Vid. Tubæ vox.
Vox audita in transfiguratione à quo formata ſit. Mat.17. q.78. 375
Vox iſta ad quid profuit. ibid.q.80.
An fuerit conueniens teſtimonium in transfiguratione. ibid.q.81.
Vocis teſtimonium quid volebat vltra Moyſen, & Eliam. ibid.q.82. 377
Vocis teſtimonium, & Moyſi, & Eliæ, quomodo conueniant. ibid.
Ad quid dixit, hic eſt filius meus dilectus. ibid.
Ad quid dixit, hic eſt filius meus, cum hoc notum eſſet Diſcipulis. ibid.q.84. 378
Vox iſta quomodo, & qualiter repetita fuit cum in baptiſmo Chriſti in Iordane iam dicta fuerat. ibid.q.85.
Vox iſta, quare in Baptiſmo, & transfiguratione audita fuit, & nunquam alias. ibid. q.86. 379
Vox iſta, quare dixit: Filius meus dilectus in quo mihi complacui. ibid.q.88.
Quare vox dixit: Ipſum audite. ibid.q.89.
Quare dixit nunc: Ipſum audite, & non in baptiſmo. ibid.q.90.
Vox iſta facta fuit etiam ad terrendos diſcipulos. ibidem q.92. 381
Vox, quare non fuit nunc: ita vt in legis datione. ibidem q.94. 383
Voce hac in baptiſmo audita, quare non corruit aliquis in terram, ſicut nunc. ibid.q.93. 382
Vpupa auis, cur ſit Iudæis prohibita. Vid. Aquila.
de Vpupa quædam. Leuit.11.q.41. 187
Vrbem aliquam, an ſibi elegerit Deus. 2. Paralip.6. q.7. pag. 139
Vrbes refugij, quare aſſignatæ fuerunt in terra Leuitarum, & non in terra aliarum tribuum. Numer.cap.35. q.7. 331
Vrbes, an vaſtauerit exercitus Benadad. 2. Paralip. 16. q.13. 374
Vrbes, quare ædificauit Salomon datas ab Hiram, Suba & alias in terra Emath, & Palmiram in deſerto. 2. Paralip.8.q.6. 199
Vrbes tribus vnius, quomodo ad aliam poterant pertinere. Ioſ.18.q.10. 207
Vrbes quadrigarum, & equitum quæ fuerunt. 2.Parali.8. q.7. 198
Vrbes de Regno Iſrael accipiendo, an peccauerit Aſa. 2. Paralip.15.q.10. 353
Vrias, an potuerit eſſe Heiæus. 2. Reg.c.11.q.7. 103
Vrias Sacerdos, quomodo fabricauit Altare pro idolatria. 4.Reg.16.q.12. 238
Vriæ vxor cur nominetur in genealogia Chriſti, cum mulieres in ea non nominentur. Matt.1.q.16. 33
Vrinæ, & ſtercora, an ſolum generentur, ex ſuperfluis cibis. Leuit.12.q.16. 202
Vbil gentilis cur poſitus fuit princeps camelorum. 1. Paralip.27.q.29. 543
Vſura quid ſit. Matt.25.q.164. 72
Vſura vnde dicatur, & quare. Matt.25.q.165. 72
Vſura quare dicatur, & vnde. Matt.25.q.165. 72
Vſuræ quot ſunt modi. Matt.25.q.166. 72
ſub Vſuris vt det pecuniam, an ſuadere liceat non parato. Matt.25.q.232. 113
Vſurariorum mortuum ſepultura Eccleſiaſtica an priuare poſſit Epiſcopus. Matt.25.q.248. 120
ad Vſurā dando, an Gentiles peccabant. Mat.25.q.175. 85
Vſuram recipere quis poteſt, quando gratis offertur, caſus tertius. Matt.25.q.200. 96
Vſura an poſſit eſſe in venditione, & locatione, & in contractu permutationis rerum, & in commodato, aut precario. Matt.25.q.182. 86
Vſura an committatur ſi obligatus vſurario cum vſuris, pecuniam mutuet ſub cōditione, vt ſoluat vſurario debitum, & vſuras. Matt.25.q.228. 112
Vſuram an ſapiat dotis promiſſio facta, ita, vt dum non tradatur ſibi, certa quantitas pecuniæ ſpondeatur, & an requirens minorem dotem, ſi ſtatim ſoluatur, & maiorem ſi ſolutio differatur vſuram committat. Mat.25. q.206. 98
ad Vſuram dare, an Iudæis liceret, ſine diſpenſatione legis. ibid.q.172. 78
Vſura an ſecundum leges humanas exerceri poſſit. ibid. q.179. 85
ad Vſuram mutuum dare Iudæis ac ad Iudaiſmum conuerſis liceret. ibid.q.169. 75
Vſuræ quibus reſtituendæ. ibid.q.273. 130
ad Vſuram alienis dare, quare Iudæis conceſſum eſt, & quare etiam conceſſa ſunt aliqua, quæ videbantur eſſe contra ius naturæ. ibid.q.174. 80
Vſura an ſit, augmentum recipere pecuniæ mutuatæ. ibi. q.220. 105
Vſuras quaſcumque Chriſtianis Iudæi an reſtituere compellantur. ibid.q.261. 125
ad Vſuram dare, an liceret conuerſis ad Iudaiſmum aliis conuerſis. ibid.q.170. 75
Vſuras à Chriſtiano, Iudeus an poſſit coram Eccleſiaſtico Iudice repetere. ibid.q.260. 125
Vſuras qui receperit, an reſtituere teneatur in omni caſu, & quid ſi nullas habeat facultates, aut eas exhauſtas in reſtituendo. ibid.q.262.
Vſura an ſit mutuare frumentum vetus, vt nouum recipiatur. ibid.q.222. 106
Vſura an ſit cum traditur pecunia præciſe pro pecunia, vel alia res in eadem ſpecie, numero, & pondere. ibid. q.221. 105
ſub Vſuris pecuniam accipiens, an peccet. Matt.25.q.152. pag. 113
Vſurarum ad reſtitutionem, an vſurarij hæredes teneantur. Matt.25.q.253. 121
Vſuram, an committat concedens mutuatori vſum rerum pignori traditarum. Matt.25.q.184. 87
Vſuram, an committat negociatori pecuniam dans ad lucrum tanquam mutuo, volenſque periculum in illum transferre. Matt.25.q.226. 111
ad Vſuram dare, an poſſit aliquis, vt lucra inde collecta expendat in opera pia. Matt.25. q.190. 93
Vſura an committat negociator carius vendens quam emerit, etiam quantum ad pauperes alendos, & ad ſuſtentationem ſuam tantum, & familiæ, & quæ ſint conſideranda circa iuſtitiam lucri. Matt.25.q.223. 106
Vſura, an omnibus vel quibuſdam ſit prohibita, & quare primo clericis ſit vetita. Matt.25.q.189. 92
Vſura quare clericis ſit vetita. Matt.25.q.189. 92
ad Vſuram dare Chriſtianis; an nunc licitum Iudæis ſit. Matt.25.q.176. 83
ad Vſuram dare, an Chriſtianis nunc licitum ſit. Matt.25. q.178. 84
Vſura quibus in rebus locum habeat, an in ſola moneta, vel in aliis. Matt.25.q.183. 87
Vſuras Iudæus ab alio Iudæo coram Eccleſiaſtico Iudice repetens, an poſſit eum ad reſtituendum compellere. Matt.25.q.259. 125
Vſurarum repetitio, an contra hæredes vſurariorum Iudæorum locum habeat. Matt.25.q.264. 126
Vſurarum in fraudem quando contractus factus præſumatur adhibito pacto legis commiſſoriæ. Matth.25. q.208. 100
Vſuras abſenti reſtituendas, an mittere teneatur vſurarius, & cuius expenſis. Matt.25.q.274. 130
Vſurarum ad reſtitutionem vſurariorum hæredes an teneantur, & qualiter, & quomodo. Matt.26.q.263. 125

Vsura, an committatur cum vnus ponit pecuniam, & alter laborem. Matt.25.q.226. 111

Vsuram, an committat requirens minorem dotem si statim soluatur, & maiorem si solutio differatur. Matt.25. q.226. 98

Vsuram, an committat vendens in loco suo aliquid eodem pretio quo alibi venderet, casus 14. Matth.25. q.219. 105

Vsura licite recipitur in pacto legis commissoriæ, & est casus sextus. Matt.25.q.207. 100

Vsura mentalis, & realis, quomodo inducatur. Matt.25. q.186 90

Vsuram, an Christiani possint à Iudæis, & Saracenis, eo quod hostes fidei sunt, licite exigere. Matt.25.q.215. pag.103

Vsuram recipere potest fideiussor qui eas soluit creditori, & est quartus casus Matt.25.q.200. 96

Vsuram potest recipere gener ratione dotis promissæ, & est quintus casus. Matt.25.q.202. 96

de Vsuram in data lege, an aliquo modo fuerit penes Iudæos dispensatio. Matt.25. q.173. 79

Vsura licite accipitur cum venditur nunc res carior, & venditor illam reseruaret ad tempus quo verisimiliter tanti valeret. Matt.25.q.218. 104

ad Vsuram dando Gentilibus, & conuersis, an peccarent Iudæi. Matt.25.q.171. 76

Vsuram, an committat mutuans eunti nundinas, aliquid vltra sortem accipiens si penes se pecuniæ periculum retineat. Matt.25.q.230. 112

Vsura licita est quando pecunia datur ad pompam, & est casus septimus. Matt.25.q.210. 101

Vsuram, an committat promittens pro pecunia mutuata lucrum, quod sperabat in nundinis de ea. Matth.25. q.227. 112

Vsura licite accipitur ratione moræ, & est casus duodecimus. Matt.25. q.216. 103

sub Vsuris mutuum dare, an sit peccatum. Mat.25.q.167. pag. 73

Vsuræ, an licitæ erant in Veteri Testamento. Matth.25. q.168. 74

Vsurarium ad Altaris communicationem accipiens Sacerdos, an suspensionem ipso iure incurrat. Matt.25. q.250. 120

Vsuram quando liceat accipere casus tertius. Matth.25. q.200. pag. 96

Vsura Christianis, quare vetita. Matt.25.q.179. 84

Vsuram vt restituat vendere, an teneatur possessionem tertius possessor extraneus. Matt.25.q.255. 123

Vsuras an aliquis soluere teneatur quas soluere iuramento promisit. Matt.25.q.308. 403

Vsura vltra sortem accipiendo non committitur, ratione pœnæ conuentionalis, vel iudicialis, casus octauus. Matt.25.q.211. 101

Vsurarum ad restitutionem, quare Iudæos Ecclesia compellit & quædam peccata punit & quædam non. Matt. 25.q.258. 124

Vsura licita est in arrendatione, & est casus nonus. Mat.25. q.212. 102

ad Vsuram dare Iudæis num aliis Iudæis licitum sit. Matt.25.q.177. 83

sub Vsuris pecuniam petens à parato, & à non parato, an peccet. Matt.25 q.232. 113

Vsuræ, an possint expendi in alia opera pia præter erogationem pauperibus faciendam. Matt.25.q.276. 131

Vsuras restituere, an teneantur vsurarij bona habentes tam scienter quam ignoranter. Matt.25.q.253. 121

ad Vsuram dare peregrino, cur Deus specialiter vetuerat. Leuit.25.q.22. 515

Vsura, repudij libellus, & inimicorum innocentum occisio, quare Iudæis permittebantur, cum essent simpliciter mala. Def.p.2.c.46. 57

Et quod vnumquodque horum speciali causa permittebatur. ibid.

Vsuras, an mulier defuncto patre vsurario ac marito restituere tenebatur dotem suam, vel partem dando vsque ad plenam solutionem. Matt.25.q.271. 129

Vsura acquisita, an sua efficiant vsurarij; & an sint eorum domini, vel teneantur restituere, & quando, & cui. 4. Reg.4.q.44. 53

Vsuras non repetere in iurante quid plus est, repetere ne, an denunciare. Matt.25.q.283. 134

Vsuras soluens si iurauerit non recipere vllo modo, neque super eis denunciare, an repetere possit, & alia. Matth. 25.q.282. 133

sub Vsura pecuniam dare nummulariis seruum suum volens dominus peregre profectus, an peccaret. ibidem q.288. 136

Vsuras vt consequatur principaliter, an denuncians debeat denunciare. ibid.q.281. 133

de Vsuris eleemosinam accipere an licitum sit. Matt.c.6. q.80. 81

Vsura non erat licita Iudæis contra Gentiles deducitur vt ex dictis Rabbi Salom. Exod.c.22.q.16. 430

Vsuras facere licebat Iudæis cum Gentilibus, & cum conuersis ad Iudaismum. Exod.c.22.q.17. 431

de Vsuris, de repudio, & de suscitatione seminis lex, an fuerit prius apud Gẽtiles, quam inter Iudæos vel econtra. Ruth.1.q.21. 12

ad Vsuram quibusnam Iudæi dare poterant, & quibus non. Deut.23.q.6. 216

Vsuræ quæ fiant in emendo, & vendendo. ibid.

ad Vsuras Gentilibus dantes, & vxores repudiantes Iudæi, an peccarent. Deut. 24.q.2. 221

Vsuræ quomodo peti possunt vsurario sponte non soluente, & quid de iurante non soluere. Matt.25. quæst.278. pag.132

Vsurario sponte non soluente, quomodo vsuræ peti possint, & quid de iurante non soluere. Matt.cap.25.q.278. pag. 132

Vsuras iurans soluere, an teneatur. Matth.25. quæst.278. pag. 132

Vsurario vsuræ solutæ, quomodo ab eo repetẽtur. Mat.25. q.279. 132

Vsuræ solutæ vsurario, quomodo repetentur. Matth.25. q.279. 132

Casus in quibus vsura recipi potest, ponuntur ab auctore. Matt.25.q.191. 93

Casus tertius quando liceat vsuras recipere. ibid.q.200. pag. 96.

Casus quartus, quando liceat vsuram recipere. ibidem q.201. 96

Casus quintus, quando potest recipi vsura est in genero, ratione dotis promissæ. ibid.q.202. 96

Casus sextus in quo licite recipitur vsura, scilicet, in pacto legis commissoriæ. ibid.q.207. 100

Casus septimus, quando accipitur aliquid vltra sortem, est quando datur ad pompam. ibid.q.210. 101

Casus octauus quo vsura licita est, scilicet, ratione pœnæ conuentionalis, vel iudicialis. ibid.q.211. 101

Casus nonus quo vsura licite accipitur, scilicet, arrendatio. ibid.q.212. 102

Casus decimus quo vsura licita est labor, quem subiit mutuator. ibid.q.213. 102

Casus vndecimus quo vsura licita est, cum iure nocere alicui volumus ab eo aliquid extorquere possumus. ibid.q.214. 102

Casus duodecimus quo vsura licita est, scilicet, moræ ratione. ibid.q.216. 103

Casus decimustertius quo vsura licita est, quãdo venditur res nunc carius, & venditor reseruabat eum ad tempora in quibus verisimiliter tanti valeret. ibid. q.218. pag. 104

Casus decimus quartus quo vsura licita est, scilicet, cum quis vendit aliquid in loco suo tanti, quanti alibi venditurus erat. ibid.q.219. 105

Vsurarius, aleator, meretrix, & histrio, an lucri sui decimam dare teneatur. Deut.12.q.7. 115

de Vsuraria pecunia, an eleemosina fieri possit. Matth.6. q.46. 48

Vsuras accipiens semper peccat. Matt.6.q.46. 48

Vsuram dans aliquando peccat aliquando non. Matt.6. q.46. 48

Vſurarius, an exhumandus ſit nobis ſcientibus poſt eius mortem fuiſſe talem, & an idem ſit de excommunicatis,& hæreticis. Matt.25.q.247. pag.120
Vſurariis vel eius heredibus vt à peccato liberentur, an ſufficiat remiſſio ab eis quibus debentur vſuræ acceptæ, vel ſit neceſſaria realis reſtitutio. Matt.25.q.272. pag.129
Vſurarius dolens, an ſepelietur volente herede vſuras reſtituere. Matt.25.q.146. 120
Vſurarij manifeſti qui ſint. Matt.25.q.233. 115.
Vſurarius quæ dedit Sacerdoti,& Eccleſiæ, cui reſtituantur. Matt.25.q.252. 121
Vſurarius an ſit mutuum alicui dans, vt ab eo mutuum accipiat. Matt.25.q.185. 92
Vſurarium ex vſura prædium emere, illudque vendere, ac poſtea ex eadem vſuraria pecunia emere, an idem ſit. Matt.25.q.254. 123
Vſurarius ſepultus in Eccleſia, an extumulandus ſit. Matt.25.q.244. 119
Vſurarij cũ filia dotem, an poſſit gener accipere. Matt.25. q.270. 228
Vſurariorum eleemoſinam recipere, an pauperibus liceat. Matt.25.q.242. 118
Vſurarius manifeſtus decedens, an poſſit ſepeliri ſi hæres ſuus paratus eſt ſoluere. Matt.25.q.145. 119
Vſurariorum bona habentes, an ex bonis illis teneantur ſatisfacere quibus vſuræ debentur. ibid.q.265. 126
Vſuraria pecunia acquiſita reſtituere an teneatur hæres, & vſurarius. Matt.25.q.269. 128
Vſurariorum pæna ſecunda, ſcilicet, quod nullus eorum oblationem recipiat, quomodo pæna ſit, cum potius releuatio videatur. Matt.25.q.239. 117
Vſurariorum pęna tertia, ſcilicet, quod careant Eccleſiaſtica ſepultura, cur data ſit, & an idem ſit de decedentibus in peccato mortali manifeſto. Matt.25.q.243. 119
Vſurariis an liceat dare eleemoſinam, & quid ſi non habent, niſi pecuniam ex vſuris acquiſitam. ibid. q.241. pag.118
Vſurarius an reſtituendas vſuras abſenti mittere teneatur & cuius expenſis. ibid.q.274. 130
Vſurariorum eleemoſinæ, an recipi debeant. ibid.q.140. pag.117
Vſuraria pecunia per quem pauperibus diſtribuenda. ibid.q.277. 132
Vſuraria pecunia non ſuperſtite à quo extorta eſt, neque heredibus, pauperibus an danda ſit, & quibus. ibidem quæſt.275.
Vſurarius, an ſit mutuans communitati pecuniam, vt non ſoluat impoſitionem. ibid.q.229. 112
Vſurario obligatus cum vſuris pecuniam debitam mutuans ſub conditione, quod ſoluat debitum, & vſuras, an vſuram committat. ibid.q.228. 112
Vſurario patre defuncto, ac marito, an mulier dotẽ ſuam, vel partem dare teneatur vſque ad plenam vſurarum ſolutionem. ibid.q.271. 129
Vſurarius an ſit mutuum dans non deducens in pacto, & poſtea aliquid exigens. ibid.q.187. 92
Vſurarius, & hæres reſtituere, an teneatur quicquid acquiſitum eſt ex vſuraria pecunia. Matt.25.q.269. 128
Vſurarium Sacerdos recipiens ad communicationem Altaris, qua pæna puniatur. Matt.25.q.249. 120
Vſurariorum pænæ, an tantum tres ſint. Matt.25.q.238. pag.117
contra Vſurarios tam occultos quam manifeſtos, quomodo pæna prima de non admittendo ad communionem Altaris locum habeat. Matt.25.q.237.
Vſuraria pecunia empta poſſeſſio ſi ad illum perueniat, qui vſuras dedit, an extinguatur actio. Matt.25.q.256. pag.123
Vſurarum acceptarum ad reſtitutionem omnes, an teneantur. ibid.q.257. 124
Vſurarij hæredes, an ad vſurarum reſtitutionem teneantur. ibid.q.253. 121
Vſurarij hæredes duo vel plures ſi fuerint, & ante vſurarum ſolutionem alter decedat, an partem illius reliqui ſoluere teneantur. ibid.q.268. 127
Vſurarij manifeſti oblationem accipienti, & illum ſepulturæ tradenti cur ſoli Sacerdoti pœna videatur imponi, c. quia in omnibus ext.de vſur. non autem ad altaris communionem admittenti. Matt.25.q.250. 121
Vſuraria pecunia prædium emere vſurarium, illudque vendere, ac poſtea ex eadem emere, an idem ſit. ibid. q.254. 123
contra Vſurarios quænam pænæ ſint. ibid.q.135. 115
Vſurarius, an pænas de quibus hic q.135. præced. ipſo iure incurrat. ibid. q.136. 116
Vſurarius, an ſit pecuniam dans mercatori vt de eius lucro participet. Matt.25.q.226. 111
Vſurarij ignoti, an habebunt aliquam pænam, & an expediat illis pænam manifeſtam imponere. ibid.q.134. pag.115
Vſurariis dari pecuniam domini peregre proficiſcentis, an licitum eſſet. ibid.q.289. 137
Vſurarijne an campſores eſſent, quibus vir peregre profectus committendam dixit pecuniam, quam dedit ſeruo qui vnum talentum acceperat. ibid.q.120. 54
Vſurarij an ſua efficiant vſura acquiſita, & an ſint eorum domini, vel teneantur reſtituere, & quando, & cui. 4. Reg.4.q.44. 53
Vſurarios compellendi ad vſurarum reſtitutionem quis ſit modus. ibid.q.284. 134
Vſurarius ſi compulit illum cui mutuabat pecuniam, iurare vt non denunciet, an teneat, & alia. ibid. q.280. pag.132
Vſuraria inſtrumenta Scribæ conficientes, an ſint vſurarij, & quam pænam incurrant. ibid.q.285. 135
Vſurarij, an ſint Scribæ vſuraria inſtrumenta conficientes, & quam pænam incurrant. ibid.q.285. 135
Vſuraria inſtrumenta ſigillantes prælati vſurarij an ſint, & quam pęnam incurrant. ibid.q.285. 135
Vſurpandi principatum duplex modus. Deuter.17.q.5. pag.164
Vſus duplex in rebus Sanctuarij. Exod.c.36.q.1. 320
Vteri mulierum apertura ſecunda. 1. Parad.c.52. 9
Et quod neceſſaria ſit. ibid.c.53. 10
de Vteri prima apertura. 1. Parad.35. 6
Vtile, quomodo nobis fuit ſcire in qua hominum reputatione Chriſtus haberetur. Matt.16.q.38. 271
Vtile eſt hominibus ſcire quid alij de ipſis ſentiant. Matt. 15.q.38. 271
de Vite veteri, & vino nouo, quare Chriſtus dixerit. Matt.9.q.82. 346
Vuas de ſpinis, & de tribulis ficus nunquam colligunt, dictum hoc, quomodo ſtet, cum Lucas dicat contrarium. Matt.7.q.30. 220
Vulcanus, Æthna, & Veſeuus montes non ſunt inferni portæ. Parad.5.c.102. 89
Obiectio penes dicta. ibid.c.103.
Vulcanus, Aethna, & Veſuuius montes non ſunt aperturæ ad eum locum, qui à nobis dicitur infernus, in lib. de ſtatu an.poſt.mor.concl.7. 18.
Vulgaria bona. Vid. bona Vulgaria.
Vultur, cur ſit Iudæis prohibitus. Vid. Aquila.
de Vulture quædam pulcra. Leuit.11.q.28. 184
Vuluæ apertio quotuplex. Num.c.3.q.11. 34
Vxor moriente viro ad quid tenebatur, ſecundum conditionem veteris Teſtamenti. Ruth 4.q.40. 68
Vxor mortuo viro ſine ſemine, ſi alium virum acciperet priuſquam repudiaretur à cognatis viri ſui, quomodo ſtare poſſit, quod poſſet de adulterio accuſari. ibidem q.41. 69
Vxor quomodo debebat accipere in virum fratrem defuncti, ſi eſſet paruus, & an propter illud poterat accipere aliquem alium in virum, qui non eſſet iam propinquus, vel aliquem qui non eſſet de cognatione. ibid. q.42. 69
Vxor quare magis obligata erat ad ſuſcitationem ſeminis defuncti, quam fratres. ibid.q.52. 76
Vxorum, & Leuitarum differentia in veteri Teſtamento. Iud.19.q.4. 305
Vxorem, quomodo licebat illis de vna tribu, de alia Tribu accipere. ibi.q.5. 308

Vxor alicuius si adulteraretur, an poterat vir suus conciliare eam sibi, vel tenebatur subire pœnam legis. Iud.c.19.q.6. pag. 309

Vxorem cum maritus repudiare posset ad quid oportebat quod occasiones quæreret. Deut.22.q.3. 202

Vxorum adulterantium pœna de qua hic, quare dota valde sit viris. Deut.28.q.5. 261

Vxorum pluralitas quamuis in eodem viro conueniens esse possit, in eadem tamen femina toti rationi dissonat virorum diuersitas, de op.polit.concl.6. 12

Vxorum communitatem Socratis politiæ, & Platonis non capit natura, nec vlla vis rationis. ibid. concl.7. 14

Vxorum pluralitas, & libellus repudij, an vnquã licuerit. Matt.25.q.172. 78

Vxorum duas Templa à Salomone facta non destruendo, an peccauerit Ezechias.4Reg.18.q.10. 152

ad Vxorem accedẽs quãdo tenebatur lauare corpus, quoties, & ad quid. Leuit.15.q.7. 151

Vxorum quænam principales dicebantur, & quæ minus principales. Matt.22.q.167. 89

Vxor moriente viro ad quid tenebatur, secundum conditionem Veteris Testamenti.ibid.q.169. 90

Vxor mortuo viro sine semine, si alteri cõmisceatur, quomodo stare possit quod censeatur adultera, cum non esset coniugata. ibid.q.17c.

Vxorem matrem accipiens post filiam, an magis peccaret vel econtra. Leuit.20.q.7. 359

Vxorem filiam accipiens post matrem, an magis peccaret, vel econtra. Leuit.20.q.7. 359

Vxorem, an dimittere liceat. Matt.19.q.212. 298

Vxor an possit virum repellere, si peccauerit contra naturam. Matt.5.q.233. 313

Vxor, an possit eleemosinam facere sine licentia viri. Matt.6.q.57. 57

Vxor, an plus diligenda sit, quam pater, & mater. Matt.22. q 315. 266

Vxor, Fratres, Sorores Pater, mater, filij, & agri quomodo relinquantur propter nomen Domini. Matt.19. q.209. Et quando hæc relinqui oporteat propter Christum.ibi.

Vxoris alterius in carnali cognitione iniuria triplex. Leuit.18.q.7. 312

Vxorum pluralitatis permissionem, cur Deus expresse non posuit quantum ad Iudæos. Matt.19.q.50. 172

Vxorem vel filiam in adulterio inueniam, alicui an liceat occidere. Matt.5.q.113. 165

Vxores tot, scilicet, decem & octo. an potuerit Roboam habere sine peccato. 2. Paralip.11.q.14. 274

Vxores Roboam, quare solum ponuntur tres.2.Paral.11. q.19. 272

in Vxorem an posset accipi filia fratris, vel esset iste gradus prohibitus in lege veteri. Iosu.15.q.7. 158

Vxor, & vir an ad paria iudicarentur in lege veteri, sicut in Testamento nouo quantum ad matrimoniale vinculum. ibid.

Vxorum communitas maximum esset malum naturæ, & politiæ. ibid.

Vxor, & filij seruorum si relinquebantur in seruitute, in Iubilæo quid erat de illis statutum. Leuit.25.q.24. 517

Vxores Sũmi Sacerdotis. Vid.Sacerdotis Summi vxores.

Vxores Sacerdotum. Vid. Sacerdotum Vxores.

Vxor repudiata, an posset accipere alterum virũ, ita quod non peccaret. Matth.19.q.51. 172

Vxorem fornicantem, an maritus possit propria auctoritate abiicere. Matt.19.q 72. 188

Vxorem vnam plures viros habere, an vnquam licuerit. Genes.3.q.3. 588

Vxores plures simul habere, an repugnet naturæ. Matth. 19.q.50. 146

Vxoris vnitas, an sit de iure diuino, ita quod sit contra ius diuinum pluralitas vxorum. ibid.q.31. 149

Vxores plures habere simul, an licuerit in Veteri Testamento. ibid.q.32. 150

Vxorum pluralitas, an in matrimonio licuerit ante legem Moysi. Matt.19.q.33. pag. 151

Vxores plures simul haberi, an licuerit, vel potuerit dispensari. ibid.q.34. 152

Vxores plures habendo infideles qui nunc sunt, an peccent. Matt.19.q.35. pag.154

Vxorum circa pluralitatem, an dispẽsari possit per ecclesiam generaliter, siue specialiter circa aliquas personas. ibid.q.36. 155

Vxor an possit per viri fornicationem diuortium petere, sicut vir propter vxoris fornicationem potest. Matt.19. q.73. 191

Vxorem habere, in qua non seruarentur sollemnitates illæ, quæ apud veteres obseruabantur, an fuerit necessarium, quod lex Ecclesiæ permitteret. 1. Reg.c.8.q.217.

Vxores Abrahæ, quare aliquando Scriptura vocat coniuges, & aliquando concubinas. 1. Reg.cap.8. q.224. pag.256

Vxores, vel concubinas Dauid an cognouit Absalon. 1. Reg.c.8.q.232. 261

Vxor Leuitæ, quare vocata fuerit vxor, deinde concubina. 1.Reg.c.8.q.234. 262

Vxores Dauid, an datæ sint Absaloni, vel concubinæ tantum. 2. Reg.c.12.q.9. 114

Vxor, an possit aliquid vouere. Num.c.30.q.80. 250

Vxor consummato matrimonio, an possit vouere. Num. c.30.q.81. 250

Vxor, an possit vouere peregrinationem. Num.c.30.q.83. pag 251

Vxori, an liceat sine consensu viri vouere, ieiunare, orare, &c. Num.c.30.q.85. 251

Vxor, an post mortem viri teneatur soluere vota, quæ fecit eo viuente. Num.c.30.q.86. 252

Vxores & senes grandæui duarum tribuum, quare non transierunt Iordanem. Iosu.c.1.q 62. 50

Vxores Iudæorum existentes citra Iordanem, quomodo poterant ire ad viros suos bellantes vltra Iordanem. Iosu.c.1.q.74. 55

cum Vxoribus coeundum an palam sit, iuxta Cynicorum opinionem. Exod.c.20.q.49. 361

Vxorem alteram, an si quis accepisset, debuisset priorem dimittere. Exod.c.21.q.11. 376

Vxor Moysi Æthiopissa, propter quã orta est murmuratio Mariæ, & Aaron contra Moysen, an sit Tharbis filia Regis Aethiopum, vel Sephora Madianitis. Numer. c.12.q.6. 169

Vxorum pluralitas, an semper fuerit illicita, vt putauit Innocentius. 1.Reg.c.8.q.199. 245

Vxorum pluralitas, an à Christo prohibita fuit. 1. Reg. c.8.q.201. 246

Vxor accepta sine legali sollemnitate, an dicatur concubina. 1. Reg.c.8.q.209. 249

Vxoris, & concubinæ differentiæ, & conuenientiæ, quæ sint, secundum leges seculares. ibid.q.210. 250

Vxores acceptæ non seruata sollemnitate legis, quare vocentur concubinæ à lege, & à Canone. 1. Reg.cap.8. q.216. 253

Vxores an sint eædem, quæ vocantur concubinæ in Sacra Scriptura, & in lege humana, seu in antiquis Sanctorum Patrum decretis. ibid.

Vxores plures, an aliquãdo habere licitum fuerit. 1. Reg. c.1.q.4. 35

Vxorem eandem, an aliquando licitum fuerit habere plures viros. 1.Reg c.1.q.5. 36

Vxorum pluralitas simul, an sit contra ius naturæ. 1.Reg. c.8.q.24. 156

Vxorum pluralitas, ante legem Christi, an semper fuit licita. 1.Reg.c.8.q.25. 157

Vxorum pluralitas, an fuit prohibita sub lege Moysi. 1. Reg.c.8.q.26. 158

Vxorum pluralitas, quare non sit licita in nouo Testamento. 1.Reg.c.8.q.27. 159

Vxorum pluralitas tempore legis naturæ & Moysi, an licuit vnquam, vel permissa fuit ex diuina reuelatione, vt dicit Innocentius Tertius. 1.Reg.c.8.q.28. 160

Vxorum pluralitas in infidelibus, an prohiberi possit à constitutionibus Canonicis, sicut prohibetur Christianis. 1. Reg.c.8.q.38. pag.160

Vxor infidelis, an reiicienda vel acceptanda. 1. Reg.c.8. q.52. 171

Vxorum

Vxores infideles conuersę ad fidem, quid facere debeant circa maritos infideles. 1.Reg.c.8.q.52. pag.171
Vxores infideles conuersæ ad fidem, an possint noua contrahere matrimonia. ibid.
Vxor hæretici, quomodo possit separari ab hæretico, & intrare religionem. 1. Reg.c.8.q.53. 172
Vxor, an pro quolibet peccato mortali, vel solum pro infidelitate, & hæresi possit dimitti. 1. Reg.cap.8.q.122. & 123. 204
Vxor,& vir quomodo dicitur, quod ad paria iudicantur. 1.Reg.c.8.q.125. 206
Vxores plures habere, an licuerit cuique ex Veteri Testamento, absque diuina concessione, & Innocentij dictum circa hoc, an sit verum. 1.Reg.c.8.q.198. 245

Z

ZABDI an fuerit hic positus tamquam caput domus. Iosue c.7.q.47. pag. 233
de Zabulon, & Nephtalim tribubus, quare potius viri bellatores congregati sunt, quã de aliis. Iud.4.q.10. 55
Zabulon Iacob filij testamentum. Exod. 1.q.2. 2
Zabulon, & Dan exceptis, cur de progeniebus omnium tribuum hic agatur. 1.Paralip.7.q.3. 164
Zachariæ auctoritatem cur hic potius Matthæus allegauit, quam ceteri Euangelistæ. Matt.21.q.27. 386
Zachariæ auctoritatem istam hic allegare ad quid profuit. ibid.q.28.
Zachariæ auctoritatem allegando Matthæus, cur non eam ad litteram recitauit, sed mutauit verba. ibidem q.30. 388
Zachariæ auctoritas ista, quomodo est intelligenda quo ad singulas eius partes. ibid.
Zacharias de quo Christus loquitur. Matt. 23. quis sit Matt.23.q.255. 431
Zachariam Iudæos occidisse inter templum, & altare, quomodo intelligatur.ibid.q.261. 439
Zachariæ de morte, quomodo Euangelistæ discordare videntur.ibid.q.262.
Zacharias pater Abisæ matris Ezechiæ quis fuit. 4.Reg. 18.q.5. pag.150
in Zachariam cur potius est Israel Regnum finitũ, quam in aliis de filiis Iehu, qui tam magis peccauerunt. 4. Reg.15.q.16. 130
Zacharias an fuerit secundus de constitutis ad confitendum Domino.1.Paralip.16.q.12. pag.306
Zacharia Selemię filius, quomodo accepit Orientalis portæ custodiam. 1.Paralip.26.q.25. 515
Zachariam occidendo, an Sellum peccauerit. 4.Reg.15. q.19. 131
Zacharias quo anno Azarię regnauerit. 4.Reg.15.q.18.
Zacharias filius Ieroboam quo anno cæperit regnare Azariæ Regis 4.Reg.15.q.14. 130
Zachariam qui occidit, Sellum quis fuit, & quare illum occidit. 4.Reg.15.q.15. 130
Zacharias si fuisset bonus, an fuisset ablatũ Regnum tempore eius de progenie Iehu, iuxta verbum Domini. 4. Reg.15.q.17. 130
de Zamri quare potius, quam de alio dixit Iezabel, increpando Iehu. 4 Reg.9.q.50. 90
Zara Rex Æthiopum cur pugnauit contra Asa Regem. 2.Paralip.14.q.9. 332
Zaræ quare hic ponitur. Iosue.c.7.q.4. 211
Zaræ quomodo intelligitur, quod familia diuisa fuit per viros. Iosue c.7.q.46. 233
Zebedeus quisnam erat. Matt.9 q.34. 324
Zebul quare hic mentitus est Abimelech, iubendo ei falsum enarrari. Iud.9.q.41. 142
Quomodo misit nunc ad dicendum Abimelech, quod veniret solum cum populo suo. ibid.q.42.
Zelaad cum vocetur. 2.Reg. 3. filius secundus Dauid, quomodo vocatur hic Daniel. 1.Paralip.3.q.2. 90
Ziphæi, quare annunciauerint nunc Sauli de Dauid. 1. Reg.c.26.q.2. 236
Ziphæis, an crediderit Saul annunciantibus de Dauid. 1. Reg.c.26.q.3. 237
Zizaniorum parabola. Vid. parabola Zizaniorum.
Zizania quod superseminatum est, quidnam sit. Matt. 13.q.61. 102
Reliqua in dictione, Parabola zizaniorum.
Zodiaci signa, quæ maneant super Orizontem. Iosue.c.10. q.29. 314
Zodiaci motus, & circuli, an sint deferentis Solem æquales. Iosue c.10.q.30. 317
Zoroaster Rex artium, & incantationum inuentor. Exod. c.7.q.5. 75
Zorobabel ortum fuisse de Phadaia, an verum sit. 1.Paralip.3.q.11. 97

Indicis Quæstionum Finis.

REGISTRVM.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z, Aa.

Omnes sunt Quaterniones, præter Aa Ternionem.

VENETIIS, Ex Typographia Ioannis Salis.

M. DC. XV.

